

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

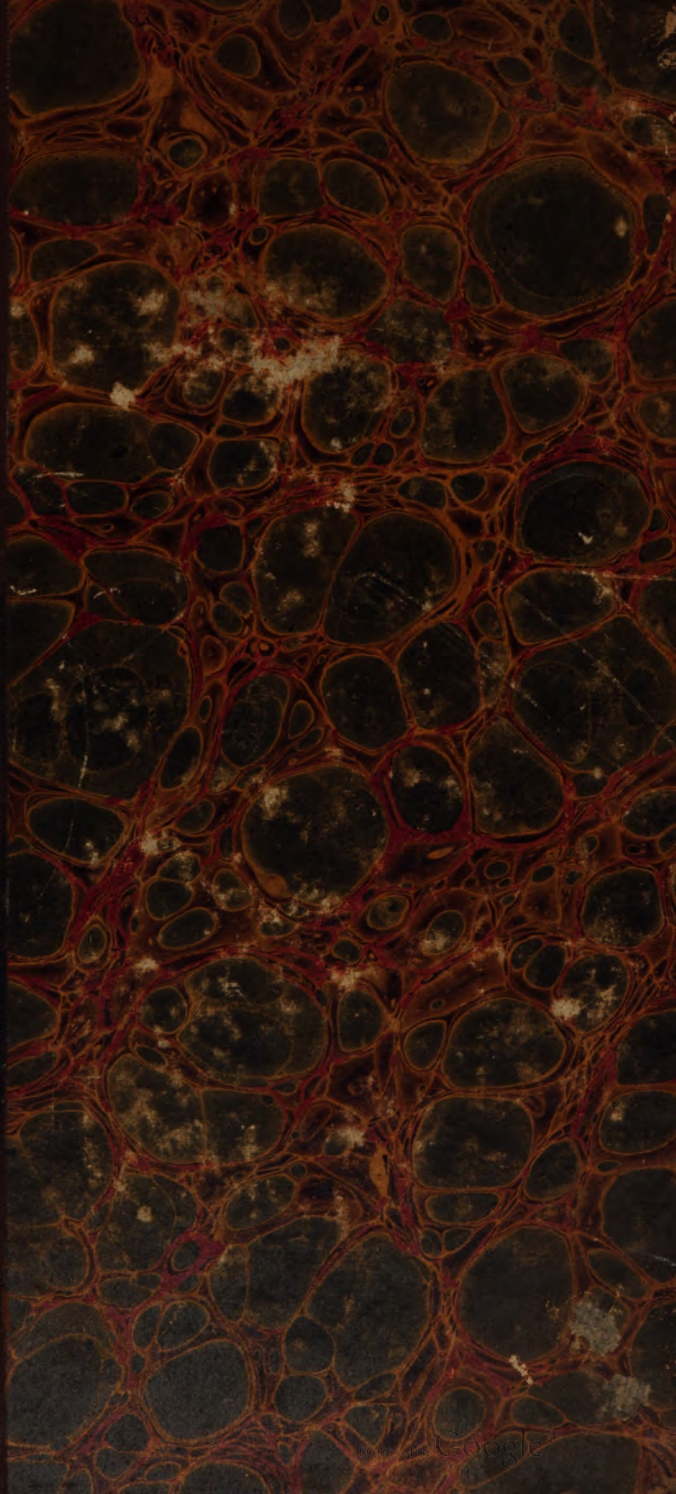
About Google Book Search

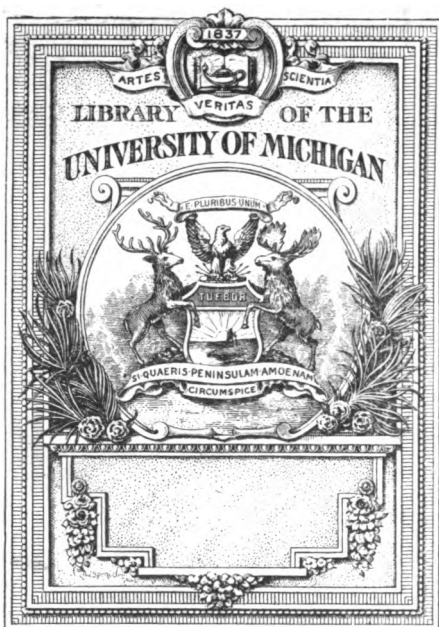
Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

A

470905

dupl.

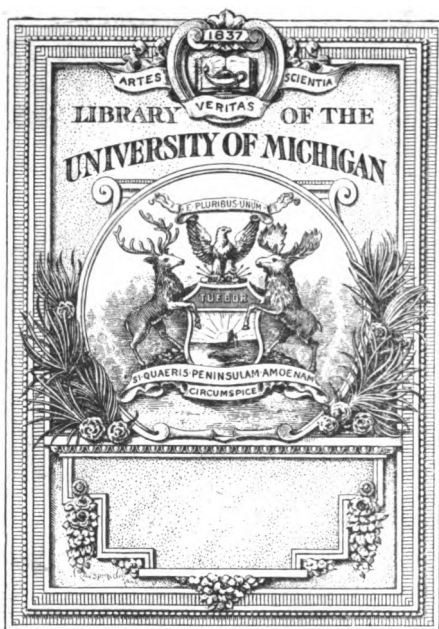

Dr. A. J. M. 10/1

880.8

R47

W24

Gr. A. Jm. h.

880.8

TR47

W24

RHETORES GRAECI

EX

120302

**CODICIBUS FLORENTINIS
MEDIOLANENSIBUS MONACENSIBUS NEAPO-
LITANIS PARISIENSIBUS ROMANIS VENETIS
TAURINENSIBUS ET VINDOBONENSIBUS**

EMENDATIORES ET AUCTIORES EDIDIT

**SUIS ALIORUMQUE ANNOTATIONIBUS INSTRUXIT INDICES LOCUPLE-
TISSIMOS ADIECIT**

CHRISTIANUS WALZ

PROFESSOR TUBINGENSIS.

VOL. VIII.

STUTTGIARTIAE ET TUBINGAE

sumtibus J. G. COTTAE.

LONDINI

apud BLACK, YOUNG et YOUNG. Tavistock Street.

LUTETIAE

apud FIRMIN DIDOT.

MDCCCXXV.

TUBINGAE, type Hopferi de l'Orme.

ARGUMENTUM VOLUMINIS OCTAVI.

I.	Σωπάτρου διαίρεσις ζητημάτων -	-	1—385.
II.	Κύρου περὶ διαφορᾶς στάσεως -	-	386.
III.	Ἀωννύμου προβλήματα ῥητορικὰ -	-	400.
IV.	Ἀλεξάνδρου περὶ σχημάτων -	-	414.
V.	Φοιβάμμωνος — — — -	-	487.
VI.	Τιβερίου — — — -	-	520.
VII.	Ἡρωδιανοῦ — — — -	-	578.
VIII.	Πολυβίου Σαρδιανοῦ περὶ σχηματισμοῦ		611.
IX.	Ἀωννύμου περὶ σχημάτων -	-	617.
X.	Ζωναίου — — — -	-	671.
XI.	Ἀωννύμου περὶ συνεκδοχῆς -	-	691.
XII.	Ἀωννύμου περὶ σχημάτων -	-	694.
XIII.	Ἀωννύμου περὶ σχημάτων -	-	698.
XIV.	Ἀωννύμου περὶ ποιητικῶν τρόπων -	-	714.
XV.	Τρύφωνος περὶ τρόπων -	-	726.

XVI.	<i>Γρηγορίου τοῦ Κορινθίου περὶ τρόπων</i>	761.
XVII.	<i>Ἀνωνύμου περὶ τρόπων</i> - - -	779.
XVIII.	<i>Κοκονδρίου</i> - - - - -	782.
XIX.	<i>Γεωργίου τοῦ Χοιροβοσκοῦ περὶ τρόπων</i>	799.

I.

ΣΩΠΑΤΡΟΥ

ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ.

Duo fuere Sopatri, Apameae nati, [vide Suid. s. v. Σωπατρος et Eudoc. p. 382.] quorum alter scholae Plotinianaе successor a Constantino Imperatore primum magno in honore habitus, deinde calumniatorum impulsu occisus est, teste Eumapio Vit. Soph. p. 21. sqq. ed. Boiss. coll. p. 12., alter ducentis annis junior [Fabric. Bibl. Gr. T. VI. p. 103.] Athenis rhetoricam professus est, quod apparet ex διαλέξει ζητημάτων p. 309. Ald. ubi de se ipse dicit: Σώπατρος ἐγὼ τῶν Ἀθηναίων διδάσκαλος. Hujus expositiones ad Hermogenis status volumine quarto et quinto edidimus: hunc librum, post Aldum non amplius typis repetitum, Carponiano filio inscripsit, vide p. 318. et 341. Ald. Cum editione Aldina contuli codicem Vind. 84. Par. 2976. Ex Veneto et Par. 2924. [Par. 1.] 2975. [Par. 2.] pauca specimen sumsi. Quinque hi codices sec. XV. scripti eidemque familiae adnumerandi parcam bonarum lectionum messem praebent, et non solum in lacunis, sed saepius etiam in vitiis, quae typothetarum culpaе tribui solent, cum Aldina consentiunt, unde non raro ad conjecturas confugiendum fuit. Melioris notae est Med. Plut. LVIII. 21., ex quo plures lacunas explevi: quo minus integrum conferrem, temporis impeditit angustia.

ΣΩΗΛΤΡΟΥ
ΔΙΑΤΡΕΣΙΣ ΨΗΤΗΜΑΝΩΝ.

287 Μετά δὲ κατὰ Κύζικον Ἀλκιβιάδης αἰτήσας φρούριον τοῦ σώματος
κρίνεται· ευφρανίδος ἐκιδέσεως.

ΣΤΟΧΑΣΜΟΣ ΑΠΛΟΥΣ.

Ἀλκιβιάδης ἐστὶν Ἀλκιβιάδης καὶ μεγαλόφρων· φιλό-
τιμον γὰρ αὐτὸν τὰ τε ἄνωθεν ποιεῖ πολυτεύματα καὶ
τὰ περὶ Κύζικον ² κατορθώματα· οὕτω γὰρ αὐτὸν εἰς-
5 ἄγει καὶ Θουκυδίδης, ὅτε πρὸς Νικίαν ἀποτείνεται, φά-
σκοντά μᾶλλον ἑτέρων αὐτῷ προσήκειν τὴν ἀρχήν· πρὸς
δὲ τούτοις καὶ Πλούταρχος κατὰ τὸν βίον αὐτοῦ τὸ αὐ-
θαδες δείκνυσιν ἐν τοῖς μάλιστα πάντων τούτῳ προσεῖ-
ναι· γνώσκειν δὲ ὅτι πολὺ τὸ πομπικὸν ἔχειν ὀφείλει τὸ
10 ζήτημα, ἵνα μετὰ τῆς ἀπολογίας καὶ πομπεύειν ἔχη ³
τοῖς κατορθώμασιν· εἰς τοσοῦτον γὰρ αὐτῷ τὰ τῶν λό-
γων ἐπὶ ῥῥθαι, ⁴ προσήκειν, ὡς καὶ δοκεῖν τῆς γραφῆς ὡς
μὴ προσήκουσας αὐτῷ καταφρονεῖν· ὅταν γὰρ λεγῇ τόσα
καὶ τόσα τροπαία καὶ μάχας ὑπὲρ τῆς πόλεως καὶ φιλο-
15 τιμίας πολλὰς, πῶς οὐ τὰ τῆς γραφῆς ἀνοικτεία τῷ τοι-
ούτῳ ἐναποδείκνυνται; ⁵· ἐχάτα οὖν τὰ προορμια ἀξίον τι

1. Ald. ζητήματα. 2. Par. 1. Κύζικον. 3. ἔχει Ald.
Vind. Par. 1. ἔχη Med. Par. 2. 3. 4. Ald. Vind. Par. 1. 2. 3.
ἐπὶ ῥῥθαι. Med. ἐπὶ ῥῥθαι. 5. Par. 1. 2. ἐν ἀποδείκν. Ald. ἐν
ἀποδείκνυνται. sine spiritu super α.

τῆς μεγαλῆγορίας Ἀλκιβιάδου, καὶ πεφантаσμένον εὐθύς ἀπὸ τῶν προτάσεων· οἷον οὕτως· ἄνδρες, οἱ δὲ Ἀλκιβιάδην ἐλεύθεροι· ἢ οὕτως· ἄνδρες οἱ τρσοῦτων τυράννων, τυραννακτόνοι, ἰδεῖν εὐτυχήσαντες, ὅποιοι καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι· δεύτερον δὲ προοίμιον καλῶς ἂν ἔχοι τοιαύτην ⁵ ἔχον πρότασιν· ἐν μὲν οὖν οἶδα κακῶς βουλευσάμενος, ὅτι τῶν συκοφαντῶν ⁶ τινα πρὸς σφαγὴν ⁷ οὐκ ᾔτησα· τρίτον ὁμοίως τῆς μεγαλῆγορίας καὶ τοῦ φιλοτίμου τοῦ ⁸ Ἀλκιβιάδους ἄξιον. κατὰστασις· καταστήναι μᾶλλον ἀρμόττει νῦν ἐν τούτῳ τῷ προβλήματι τὰ γενόμενα, ἢ ¹⁰ διηγῆσασθαι· εἰ μὲν γὰρ ἦν μηδὲν μηδαμοῦ λυπήσας Ἀλκιβιάδης τὴν πόλιν, ἀλλ' ὥφθη πανταχοῦ γνήσιος, εὖνους, ⁹ διηγῆσασθαι ἄλλον, ἀλλ' οὐχὶ καταστήναι προσῆκον ἦν· ὁ μὲν γὰρ Κέφαλος ¹⁰ παρὰ Πολέμωνι μηδεμίαν καθ' ἑαυτοῦ πώποτε δεδωκὼς τοῖς πολίταις λα- ¹⁵ βὴν ¹¹ διηγεῖται τὴν πολιτείαν τὴν ἑαυτοῦ, μηδενὸς ἀμαρτήματος αὐτὸν ἀναγκάζοντας τὴν αἰτίαν ἀπολύσασθαι, ὅπερ οἰκονομίας τῆς ἐν ταῖς ¹² καταστάσεσιν ἰδίων· ὁ δὲ Ἀλκιβιάδης πολλὰ τε κατὰ τῆς πόλεως πεπραγμέ-
 τευται· καὶ γὰρ Λεκέλεια διαβέβληκεν αὐτὸν, καὶ ἡ πρὸς ²⁰ Λακεδαιμονίους μετὰστασις, καὶ τὰ κατὰ Σικελίαν ἀτυχήματα, καὶ πολλὰ ἕτερα, ἃ πάντα λυποῦντα κατὰ τὴν κατάστασιν ἀναγκαῖον προδικοῖναι· τότε γὰρ μάλιστα τὴν καλλίστην ἐργασίαν κατάστασις ἐπιδέξεται, ὅταν, ὥς ἔφην, ἔχη καὶ διοικήσεις τινῶν λυπηρῶν, καὶ ²⁵ ἀπολογίαν τῶν ἐγκλημάτων ἐσχηματισμένην, ἀπεναντίας τοῦτων οὔσης τῆς διηγήσεως καὶ ψιλὴν τῶν πεπολιτευ-

6 Ald. Codd. omnes συκοφάντων τινά. 7 Par. 2. φαγήν. 8 τοῦ Ald. Vind. Med. om., recepi ex Par. 1. 2. 3.

9 Ald. Vind. Parr. ἔνους. Med. εὖνους. 10 Dem. pro cor. p. 310. De Polemone sophista vide Westerm. hist. Eloq. Gr. p. 212. 11 Par. 3 λαβεῖν. super εἰν est ἦν. 12 ταῖς Ald. Vind. Parr. om., recepi ex Med.

μένων ἐχούσης ἐκθεσιν· ἐν οὖν τῷ προκειμένῳ ζητήματι
 τρία κατὰ τὴν κατάστασιν ἐργασόμεθα· πρῶτον μὲν τὸ
 φιλοτιμήσασθαι τοῖς κατορθώμασι· δεύτερον τὸ διοική-
 σασθαι τὰ κατὰ τῆς πόλεως ὑπὲρ Ἀλκιβιάδου γεγόμενα·
 5 τρίτον τὸ διὰ τῶν κατορθωμάτων ὑπεμφαίνειν, ὅτι πρὸς
 τυραννίδα οὐχ ἰώρακε· τὸ μὲν οὖν πρὸς τυραννίδα μὴ βλέ-
 πειν οἰκονομεῖται τῇ τε Σωκρατικῇ παιδεύσει καὶ τῇ ἐν
 φιλοσοφῷ ¹³ ἀγωγῇ καὶ τῷ ἐν δημοκρατίᾳ τετραφθαι
 καὶ τῷ γινώσκειν, ὡς ἡ τοιαύτη πολιτεία καλὸν· τὴν δὲ
 10 φιλοτιμίαν ἔξει τὰ κατορθώματα· διοικήσεις δὲ τὰ κατὰ
 τῆς πόλεως ὑπὲρ Ἀλκιβιάδου γεγόμενα τῷ φάσκειν αὐτὸν
 πρὸς καιρὸν τετηρηῆσθαι μειζόνων κατορθωμάτων· κατα-
 στήσεις δὲ οὕτως· ἐγὼ γάρ, ὃ ἄνδρες δικασταί, φιλοσο-
 φίας ἐραστὴς ¹⁴ ἦν, καὶ τὰ κάλλιστα ¹⁵ παρὰ Σωκρά-
 15 τους ἐμάνθανον, καὶ διδασκόμενος ὅτι καλὸν ἡ πόλις
 288 διετίλουν τῷ φιλοσοφῷ συνών· πλατύνειν δὲ δεῖ ὡς οἶον
 τε· καὶ ἐὰν ἡ καὶ ἡθοποιῶν εὐθὺς πλάσαι παρὰ Σωκρά-
 τους πρὸς Ἀλκιβιάδην· εἶτα μετὰ τὴν ἡθοποιῶν ἐπήγα-
 γεν· ἐπειδὴ εἰς τὴν πολιτείαν ἐμαντὸν δεῖν ᾤκησιν ἐγ-
 20 γράφαι, εὐθὺς ἐποιούμην ἐπιδόσεις χρημάτων, χορηγίας,
 τριηραρχίας, Ἀργείους ἐποίουν, Ἡλείους, Μαντινεῖς συμ-
 μάχους τῇ πόλει· οὕτως ἐπλήρου Ἀθηναίους τὸ σπουδα-
 ζόμενον, καὶ τὸν ἐπὶ Σικελίαν πλοῦν εὐτρεπίζεν συνεβού-
 λευον, ἔν ¹⁶ ὅλῃ νῆσον τοῖς Ἀττικοῖς Ἀλκιβιάδης προς-
 25 θῆ ὅτῃ πράγμασι· μέλλοντος οὖν μου πρὸς τὴν ἀναγωγὴν τὰ
 παρὰ τῶν βασκαίνοντων ταῖς ἐμαῖς πολιτείαις ἀπεδείκνυ-
 το· ἐνταῦθα καλὸν καὶ ἡθοποιῶν εἶπεν τοιαύτην ὡς ἐν-
 νοοῦντες οἱ βασκαίνοντες τοῦ κατορθώματος τὴν ὑπερ-
 βολὴν πρὸς αὐτὰς ἔλεγον· Ἀλκιβιάδης δεινός, βελτίων
 30 πάντων ἡμῶν εἶναι βουλόμενος, ἂν λάβῃ Σικελίαν, τίς
 ἔσται; τίς ἐνέγκαι μετὰ ταῦτα τὸν Ἀλκμαιωνίδην ¹⁷ δυ-

13 Fort. scribendum: ἐν φιλοσόφῳ, sc. οἴκῳ. 14 Ald.
 Vind. ἐρηστής. 15 Med. κάλιστα. 16 Vind. ἴνα. 17 Ald.

νήσεται; οὕτω κατ' ἐμοῦ δραματουργοῦσιν ἐγκλήματα,
 Ἑρμῶν περικοπὰς καὶ δημοσίᾳ τελούμενα τῆς Ἐλευσίνος
 ἀπόρρητα· ὥς οὖν ἐπέγων ἐγὼ τὸ γενόμενον καὶ τὸν φό-
 νον ἐκ τῶν ἐγκλημάτων ἐγνώριζον, προσῆλθον ὑμῖν, ᾧ
 δικασταί.¹⁸ προσῆλθον αἰτῶν κρίσιν καὶ δικαστήριον,⁵
 καλὸν εἶπον ἀπιέναι στρατηγὸν ἐπὶ πολεμίους ἀνεύθυνον,
 εἶπον πολλὰκις ὡς δεινοὶ τινες οἱ συκοφάνται τυγχάνουσιν·
 ὡς δὲ ταῦτα¹⁹ λέγων οὐκ ἐπιμύθον, οὐδὲ τὰς εὐθύνας
 δίδοντας ὁ δῆμος ἠνέσχοντο, ἄσας²⁰ ἐκείνων παιᾶνα τὸν
 κάλλιστον ἐπὶ τοὺς πολεμίους ἀνηγόμην, ἔπλεον ἐπὶ Σι-¹⁰
 κελίαν θαρρῶν μετὰ τῆς²¹ νίκης, τὸ τρόπαιον πιστεύων
 ὡς ἀποδώσω Σικελίαν τῇ πόλει· εἰτα πλησίον γενόμε-
 νος²² καὶ τῷ Ῥηγίῳ προσβαλὼν Κατάνην εὐθύς Ἀθη-
 ναίων προσετίθην τοῖς κτήμασι, καὶ Συρράκουσιους μετὰ
 τὴν Κατάνην αἰχμαλώτους ἤλπιζον· εἶχον γοῦν αὐτοὺς¹⁵
 διπλῶ καὶ μεγάλῳ πειγίσματι· ἀλλ' οἱ γὰρ χρηστοὶ συκο-
 φάνται τῷ μεγέθει τῶν κατορθωμάτων ἐφθόνησαν· λο-
 γισάμενοι γὰρ ὡς μείζων ἔσομαι τοιαῦτα τῇ πατρίδι χα-
 ρισάμενος, καὶ μοι μᾶλλον ὁ δῆμος πρὸς πάντα πεισθήσε-
 ται, τὴν ὑπερβολὴν εὐδοξίας οὐ φέροντες τὴν πόλιν ἔ-²⁰
 πεῖθον κατ' ἐμοῦ, τὸν δῆμον ἅπαντα λοιδοροῦντες ἐμὲ
 συνετάρακτον, Ἀλκιβιάδης, λέγοντες, ἄσεβει· πάλιν συμ-
 πόσια καὶ παρὰ πότον μυστήρια·²³ δεῖ δὲ ἐν τοῖς τοιού-
 τοις ὡς οἶόν τε μάλιστα τοῦ δήμου μὴ καθάπτεσθαι, ἀλ-
 λά ἥρέμα καὶ²⁴ ὑπεραπολογεῖσθαι αὐτοῦ λέγοντα· ὅτι²⁵

Codd. Ἀλκιμωνίδην. Plut. Alc. init. πρὸς δὲ μητρὸς Ἀλκιμαωνί-
 δης ἦν, ἐκ Δεινομάχης γεγονώς τῆς Μεγακλείους. 18 Ald. Codd.
 ὡς, ortum ex compendio scribendi pro ᾧ δικασταί. Vide
 Epist. crit. p. 28. 19 ταῦτα recepi ex Med. abest ab Ald.
 Vind. Par. Tum Ald. Codd. λέγειν. scr. λέγων. 20 Med.
 Par. ἄσας. Vind. Ald. ὡσας. 21 τῆς ex Med. recepi. abest
 γινν. ab Ald. Vind. Par. 22 Med. γενόμενος. 23 Plut. Alc. c.
 19. μυστηρίων παρ' οἶνον ἀπομυμήσεις. 24 καὶ Ald. Vind.

δεινοί τινες ἔσπερὶ τὰς θεὰς καὶ τὴν Ἐλευσίνα καὶ τὰ
 μυστήρια· καὶ περὶ τῆς τελετῆς ἀκούοντες ἡχθέσθητε·
 εἶτα μετὰ ταῦτα κατ' ἀκολουθίαν ἔρεῖς· ὥς οὖν τὴν Σα-
 λαμινίαν ²⁵ εἶδον, τῇ νήσῳ προσπλεύσαν, ἐλογιζόμεν·
 5 μὴ νενικήκασιν οἱ στυκοφάνται, κατ' ἐμοῦ λοιδορησάμενοι; ²⁶
 μὴ κατ' ἐμοῦ πάλιν ὁ δῆμος παρώξυνται· λαβὼν δὲ τὰ παρ'
 ὑμῶν γράμματα, καὶ μαθὼν ὥς ἐπὶ κρίσιν Ἀλκιβιάδην Ἀ-
 θηναῖοι κεκλήκασιν, πρὸς ἑμαυτὸν ἔλεγον, φεῦ τοῦ πράγμα-
 τοῦ· οὐ ταύτας ἔχω παρὰ τοῦ δήμου τὰς ὑποσχέσεις, „οὐ
 10 βούλεται πρὸ ²⁷ Σικελίας ἀπολογεῖσθαι τὸν στρατηγὸν ἢ
 πόλις;“ τί οὖν, ἔφη, ποιήσομεν; πεισθῶ τῷ γράμματι;
 δέδοικα τὸν δῆμον παρὰ τῶν κατηγόρων πευθόμενον· δει-
 νός ἐστιν ὀργιζόμενος· οὐ περιμενεῖ τὴν ἀπολογίαν, διὰ

Par. om., recepi ex Med. Καὶ etiam significans saepius
 excidit. Menand. διαλρ. ἐπιδερκτ. p. 636. ἤξεῖς πάλιν ἐφ' ἕτερον
 μέρος, ἐν ᾧ μνησθήσεται τῶν τόπων. Med. 2. καὶ τῶν τόπ. ib. p.
 639. ἐπειδὴ δέ μοι ὁ λόγος τετόλμηκεν εἰς τὸν μέγιστον τῶν θεῶν.
 Med. 2. καὶ ὁ λόγος. Vit. Josephi c. 27. εἰ μὴ ὑπὲρ αὐτῶν ἔφη,
 πολῖται, μισεῖν δύνασθε Ἰώσηπον Par. 1423. καὶ ὑπὲρ c. 45. ἔτα-
 ξα δὲ κατ' ἕκαστον αὐτῶν πιστῶν ἕνα. Cod. καὶ κατ' ἕκ. c. 49.
 παραινέσας δὲ τοῖς Γαλιλαίοις. Cod. δὲ καὶ τοῖς. Pausan. I. 1. 4.
 ἔσπερὶ δὲ καὶ ἄλλοις Ἀθηναίοις ὁ μὲν ἐπὶ Μονυχία λιμήν. Neapol.
 καὶ om. 25 Med. Σαλαμινίαν. Ald. Vind. Par. Σαλαμίνα. [Par.
 ad marg. Σαλαμινίαν.] 26 Med. Par. λοιδοροῦμενοι. in Par. super
 ou scriptum ἔσπερ. 27 Codd. et Ald. πρὸς Σικ. in Par. s ex-
 punctum. Πρὸ Σικελίας dicitur βραχυλόγως pro: πρὸ τοῦ
 διατελεῖσθαι τὰ κατὰ Σικελίαν. Cfr. Nicol. Soph. p. 356. καὶ τί
 δεῖ τὰ πρὸ τῆς Τροίας εἰπεῖν. Synes. Calv. Enc. c. 14. Λακε-
 δαιμόνιος γὰρ μετὰ Θυρέαν, Ἀργεῖοι δὲ πρὸ Θυρέας ἐκόμησαν.
 Eodem modo usurpatur μετὰ, cujus exempla collegi in Epist.
 crit. p. 26. ubi hunc ipsum locum fusius tractavi. — Αἱ τοῦ
 δήμου ὑποσχέσεις quae fuerint, docet Plut. Alc. c. 19. ἀλλὰ νῦν
 μὲν ἀγαθὴ τύχη πλεῖτω, τοῦ δὲ πολέμου διαπραθέντος ἐπὶ τοῖς αὐ-
 τοῖς νόμοις ἀπολογεῖσθαι παρῶν.

τὴν Ἐλευσῖνος ὕβριν ἀχθόμενος· τί οὖν ἐπὶ τούτοις ποιῶ· ἀνάγομαι μὲν ἐπ' ὀλίγον τῇ Σαλαμινίᾳ παιδόμενος· ἀποδράς δὲ τούτους πρὸς ἑμᾶντὸν εἶπον τοὺς λόγους· ἔκφυγε τὴν Ἀθηναίων ὀργήν, ἂν ἐπιθυμῇς ²⁸ τῇ πόλει χαρίζεσθαι· καιρὸς σοι μιζόνων κατορθωμάτων γενήσεται· δεινὸν ὅτι μὴ Σικελίαν ἀποδίδωκα τῇ πόλει· τί οὖν, ἀλλ' ἀντὶ ταύτης ἀποδώσω μᾶλλον σεμνοτέραν, ἢ τὸ Σικελίας ἐγγύς· τρόπαιον· γενόμενος οὖν παρὰ Λακεδαιμονίοις ἐπὶ Σάμον ²⁹ ὥρμησα τοὺς Ἀθηναίους καταγομένους ὁρᾶν· καὶ μετ' αὐτῶν θᾶττον γενόμενος Κύζακον ³⁰ εἶχον μίζον ἢ τὸ Σικελίας κατόρθωμα· εἶτα μετὰ ταῦτα λοιπὸν αὐξήσεις τὸ τρόπαιον, καὶ δυσχερανεῖς πρὸς τὴν κατηγορίαν· καὶ πλατυνεῖς ὥς δυνατόν ἐστι μάλιστα τὰ πράγματα.

ΕΛΕΓΧΩΝ ΑΠΑΙΤΗΣΙΣ.

289

15

Ἡ τῶν ἐλέγχων ἀπαιτήσις σκοπὸν ἔχει τὸ μὴ προσόντα τῷ κεφαλαίῳ ἀεὶ ἰσχυροποιεῖν, τὰ δὲ ὑπάρχοντα καθαιρεῖν· οἷον, ἐὰν μὴ ᾧσι μάρτυρες, τὸ φάσκειν ὅτι ἢ τῶν μαρτύρων παράστασις ἰσχυροτάτη ἐστὶν ἀπόδειξις· ἐὰν δὲ ᾧσι μάρτυρες, διαβάλλειν αὐτούς· ¹ πάλιν ἐὰν ἢ ² 20 τὰ πράγματα τὰ καταμαρτυροῦντα, ἐπιζητῇ τοὺς μάρτυρας· τὰ δὲ εἰκότα διάβαλλε· ἐὰν δὲ ᾧσι μάρτυρες, ἐπαινῇ τὰ εἰκότα· καὶ τοὺς μάρτυρας διάβαλλε, καὶ καθόλου ἐν τῇ τῶν ἐλέγχων ἀπαιτήσῃ ἢ μάρτυρές εἶδιν, ἢ εἰκότα, ἢ καὶ ἀμφοτέρω· δεῖ οὖν πρὸς τὸ ἴδιον συμπερθεῖν ἀεὶ τὸ ³ 25 κεφάλαιον μεταχειρίζεσθαι καὶ ὁρᾶν, τίσιν ὁ ἐναντίος πρὸς τὴν τῶν ἐλέγχων ἀπαιτήσιν κέχρηται, ² καὶ ταῦτα δια-

²⁸ Vind. Par. ἐπιθυμῇς.

²⁹ Ald. σάμον.

¹ Ald.

Vind. αὐτά. Med. αὐτούς. Par. αὐτά. ² Ald. Vind. Par. κερήσεται. In Med. primum scriptum fuit κήσεται. tum correctum κέχρηται.

βάλλειν· ἐπαινεῖν δὲ ἐκεῖνα, οἷς οὐκ ἔχει χρῆσασθαι· οἷον
ἐν τῇ γυναικὶ τῇ κρινομένῃ ³ μοιχείας· ὅτι βασανιζόμεναι
αἱ θεράπαιναι εἰρήκασιν φαρμακείαν μὲν μὴ συνειδέναι
τῇ μητρὶ τῆς κόρης, μοιχείαν δὲ πρὸς τὸν τῆς κόρης νυμ-
⁵ φιον· διαβάλλειν δὲ τοὺς μάρτυρας, τούτῳστιν τοὺς δού-
λους· ἰσχυρίζεσθαι δὲ τοῖς εἰκόσι· καὶ πάλιν ἐν τῷ ἀφο-
ρῶντι εἰς τὴν ἀκρόπολιν καὶ κρινομένῳ τυραννίδος δια-
βάλλειν μὲν τὰ εἰκότα, ἐπιζητεῖν δὲ τοὺς μάρτυρας· ὥς
καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος ζητήματος ἰσχυριζόμενος Ἀλκιβιά-
¹⁰ δης τοῖς μάρτυσιν ἀσθενῇ πάνν ἀποδείξει τὰ εἰκότα· οἷον
εἰ ἔλεγε, ἀλλὰ μὴν τὸ μὴ παρέχειν τοὺς μάρτυρας, ἀ-
ξιοῦν δὲ καὶ μὴ παρόντων τῶν συνειδόντων κρίνεσθαι, οὐχ
ἑτέρου τινὸς ἢ βασκανίας τὸ τοιοῦτο τεκμήριον, καὶ τα-
τοιαῦτα· εἶτα ἀπόστρεφε τὸν λόγον, ἢ ἑτέροις τισὶν εἶδει
¹⁵ ποικίλλε τὴν ἀπαγγελίαν· οἷον, κρίνεις· εἰπέ μοι· καὶ τοὺς
συνειδότας ἀφαιρεῖς τοὺς δικάζοντας καταδρομὴν ἐξ ἀκρο-
πόλεως καὶ ἐγκαλεῖς, ⁴ καὶ τὴν παρασκευὴν οὐ δεικνύεις
τῷ τὴν ἐπήθειαν ὑπομῆναι μέλλοντι καὶ τὰ τοιαῦτα· εἶτα
στρέφει πάλιν, καὶ τὸ λεγόμενον ἐνθύμημα ἔπαγε· ὅσον
²⁰ οὕτως· καὶ μὴν εἰ δοῦναι μὲν τοιοῦτον τῶν συνεργούντων
χωρὶς ἀδύνατον, πῶς κρίνεσθαι προσήκον μὴ παρεστῶ-
τος τοῦ κοικωνήσαντος; καίτοιγε ἴσμεν τοῦθ', ὅτι
τῶν μεγίστων ἐγκλημάτων ὁ κατηγορὸς, ἂν ἀφέληται
μάρτυρα· τὸ λοιπὸν αἰτία τυγχάνει, καὶ λόγος ⁵ ὑπὲρ
²⁵ λόγος καὶ συγκοφαντίας ἐπιδείξεις· εἰ γάρ, οὐ δεῖ τὸν κατὰ
τὴν πρᾶξιν αὐτὴν τοῦ συνεργούντος χωρίζεσθαι· ταύτη
κὰν κρίνηται τις ἐφ' οἷς ἀδικεῖν νομίζεται, τὴν τιμωρίαν
ἀποφυγγάνει, τοῦ συνειδότος οὐ προκειμένου τῷ γράμ-
ματι· εἶτα παραδείγμασι τοῦτο βεβαίωσον· ὁ φονεὺς ἂν
³⁰ μὴ μάρτυρες παρῶσιν, οὐ κρίνεται· εἰ δὲ μὴ, παραγρα-

³ Ald. Vind. κρινομένη. in Par. per correct. κρινομένη.
Med. κρινομένη. ⁴ Ald. Vind. Par. καλεῖς. Med. ἐγκαλεῖς. — v.
⁵ 20. Ald. Codd. δδάσαιμι. scr. δοῦναι μὲν. ⁵ Ald. Vind. Med. Par.

φικου ἔργασίαν ποιῶν· καὶ προὑποκείμενον ἔστι τὸ λεγόμε-
 νον· νεκρὸς γὰρ οὐ μαρτυρεῖ· ὁ λωποδύτης ⁵ * ὁμοίως, ὁ
 τυμβωρύχος, ὁ προδότης, τᾶλλα τὸν αὐτὸν τρόπον σχε-
 δόν· εἴτα ἔπαγε τὸ περὶ τῆς τυραννίδος· δεῖ γὰρ τὰ παρα-
 δείγματα προσάγειν τῷ ὑποκειμένῳ· οἷον· οὕτως· τί οὖν ⁵
 ὁ τύραννος οὐκ ἔαν βούληται τυραννεῖν, δεῖ τὴν πανα-
 πλίαν ἐπιδεικνυσθαι ⁶ πρότερον, τοὺς δορυφορήσαντας
 ἐπιδεικνυσθαι, τοὺς συνειδóτας ἔχειν τὸ δεσποτήριον·
 ἀλλ' οὐδὲν τούτων ὁ κατηγορὸς ἐπιδεικνυσθαι· αὐτὸς ἄρα
 καθ' αὐτοῦ τὴν συκοφαντίαν ἐξήλεξεν εἰκότως· πῶς γὰρ ¹⁰
 ἔνεστιν ἀδικεῖν κατηγορεῖν, οὐκ ἔχοντας ᾧ δυνατὸν ἐλέγ-
 χειν τὴν ἐπιχειρήσιν· δύνασθαι δὲ καὶ ἀντεγκληματικῶ νο-
 ῆματι χρῆσασθαι· οἷον ἀλλ' εἰ καὶ χωρὶς μαρτύρων τὸ
 κρίνειν συγκεχώρηται· ἐξ ὧν καὶ μοι κρίναι τὸν δαῖνα φό-
 νου, τὸν ἐχθρὸν ἑτέρου τινὸς ἀδικήματος, τοὺς συκοφάν- ¹⁵
 τας τυραννίδος, αὐτοῖς περιτρέψας τὸ ἐγκλημα, τοῦτο
 ἐξῆς τὸ νόημα κατασκευάδον οὕτως· εἰ τούτοις τὸ χωρὶς
 μαρτύρων κρίνειν συγχωρήσατε· ⁷ εἴτα ἐκ τούτου κωλυ-
 θήσονται αἱ δωρεαί, μηδενὸς μηκέτι εὐεργετοῦντες τὸν
 δῆμον, ἀλλὰ ἐκάστου διὰ τοὺς συκοφάντας περιορῶντες ²⁰
 τὴν πόλιν· τί λοιπόν, ἢ τῶν συκοφαντῶν ὥσπερ τῶν
 τυράννων ἡ πόλις γενήσεται· καὶ πολλοῖς ἄλλοις ἀνήσῃ ²⁹⁰
 νοήμασιν τὴν τῶν ἐλέγχων ἐκτείνειν ἀπαίτησιν, καὶ ἐν-
 θυμήμασι, καὶ ἐπιχειρήρασιν, τὰ μὲν φράζων κωλοειδῶς ⁸
 τὰ δὲ ἐφαπλῶν, ὡς ἐπιχειρήματα, τὰ δὲ γνωμικῶς λέ-

λοιπός. in Par. supra lineam λόγος. ⁵ * Ald. λωποδότης et p. 10. v.
 23. λωποδοτεῖν. ⁶ Ald. Vind. πανοπλίαν δεικνυσθαι, τοὺς συνειδ. Par.
 δεικνυται. omissis πρότερον, τοὺς δορυφ. ἐπιδεικνυσθαι. recepi ex

Med. ⁷ Vind. συγχωρήσεται. Ita p. 290. infra. ἀλλ' ἔστω
 καὶ βούλεσθε με τυραννεῖν. Med. Par. βούλεσθαι. p. 343. ἀλλὰ
 σκέψασθε τί κατὰ τὸν βίον ἔστιν, ὃ παρ' εἴην ἡπαντες φυλαττόμεθα.
 Vind. σκέψασθαι. ib. λογίσασθε γὰρ πρὸς θεῶν. Vind. λογίσα-
 σθαι. super ai est e. ⁸ Ald. Par. Vind. κολοειδῶς. Med. κωλ.

γων ταῦτα δὲ πάντα πηρήσεις ἰσχυροποιῶν τοὺς μάρτυ-
 ρας, τὰ δὲ εἰκότα διαβάλλων, ἢ τοῦναντίον ἀσθενεῖς
 τοὺς μάρτυρας ποιῶν, τὰ δὲ εἰκότα ἰσχυρὰ πρὸς τὴν τοῦ
 ζητήματος χρειαὴν τὰ δὲ εἰκότα τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους
 5 ἐστὶ τὰ σημεῖα τοῦ ἐγκλήματος· εἴτα βουλήσει καὶ δυ-
 νάμεθ' ἀκοπὸς ἐστὶν τῇ βουλήσει τὰς αἰτίας, δι' ἃς εἰκὸς
 ἦν ἐλθεῖναι τυραννῆσαι, ἀνασκευάζειν μὲν τῷ φεύγοντι,
 κατασκευάζειν δὲ τῷ διώκοντι· τὸ δὲ δύνασθαι Ἀλκιβιά-
 δην τυραννῆσαι φασὶν ὁμολογεῖσθαι τινες, καὶ διὰ τοῦ-
 10 τὸ ἐκλιμπάνειν τὴν δύναμιν· ἡμεῖς δὲ φάμεν, ὅτι καὶ εἰ
 δυνατὸς ἦν Ἀλκιβιάδης τυραννῆσαι, ἀλλ' οὐν γε τῷ⁹
 μὴ βούλεσθαι ἢ δύναμις ἀνατρέπεται· τεθῆσεται οὖν τὸ
 κεφάλαιον οὕτως, τῇ βουλήσει λυόμενον· ἀμφότερα γὰρ
 ἀλλήλων ἥρτηται· καὶ οὔτε πρᾶξαι δυνατόν μὴ βουλόμε-
 15 νον, οὔτε βούλεσθαι χρήσιμον, μὴ δυνατῆς οὔσης τῆς
 πράξεως· καὶ τὰ δύο ταῦτα κεφάλαια δεικνυσιν ἡ ἀλή-
 θεια τοῦτον ἔχοντα τὸν τρόπον· δεῖ οὖν ἐν τοῖς τοιοῦτοις,
 ἐξ ἀντιθέσεως λαμβάνοντα τὸ κεφάλαιον, λύειν τῇ βου-
 λήσει οὕτως· ὥς ἀχρήσιμον τὸ δύνασθαι τοῦ βούλεσθαι
 20 μὴ ὑπάρχοντος· καὶ ἐκτείνειν ἐὰν θέλῃς τὴν δύναμιν,
 δυνήσῃ πλείοσι χρήσασθαι παραδείγμασι· φονεύειν δυ-
 νάμεθα, ἀλλὰ τὸ μὴ βούλεσθαι νόμος¹⁰ οὐδεὶς ἡμῖν
 ἐγκέκληκεν, λωποδυνεῖν, τυμβωρυχεῖν, καὶ τὰ τοιαῦτα·
 ἀλλὰ μὴν τὴν βούλησιν τοῖς ἐγκωμιαστικοῖς τόποις κατα-
 25 σκευάσομεν, συνάγοντες καὶ τὰς αἰτίας, δι' ἃς ἂν ἦν εἰ-
 κὸς ἐλθεῖναι τυραννῆσαι τὸν Ἀλκιβιάδην· εἰσὶ δὲ αἱ αἰτίαι
 αἰδὲ· πρώτη, τὸ ἐπιθυμεῖν δυναστείας· δευτέρα, τὸ με-
 ζονος τιμῆς ὀρέγεσθαι· τρίτη, τὸ βούλεσθαι τοὺς ἐχθροὺς

⁹ Ald. Par. Vind. τό. Med. τό. cfr. p. 291. αἰτίαν — — —
 λύσεις τὸ μηδὲν πρὸς σφαγὴν ἡτηκέναι. Med. Par. τῷ. 10 Med.
 Par. φόνου. Ald. Vind. νόμον. σδδδδδ. omnes ἡμῶν. scripsi: νό-
 μος οὐδεὶς ἡμῖν ἐγκέκληκεν. cfr. p. 13.v. 7.

τιμωρήσασθαι· τετάρτη, τὸ τοὺς φίλους ἐθῆλιν εὐεργε-
τεῖν· εὐρήσεις δὲ καὶ ἄλλας, ἂν ὡς ἐπ' ἀληθείας σκοπῇς·
τὴν μὲν οὖν ἀπὸ τῆς δυναστείας αἰτίαν οὕτω λύσεις, τῇ
ἀναγωγῇ τῇ ἀπὸ Σωκράτους, καὶ τῷ εἶδέναι παρὰ τοῦ
φιλοσόφου τὴν ἀρίστην πολιτείαν· λύσεις δὲ καὶ ταῖς 5
πρῶξεσι τηρῶν ἀπανταχοῦ τὴν ἐργασίαν τὴν προσήκου-
σαν τῇ βουλήσει, λέγων ὅτι παρὰ Λακεδαιμονίους γινόμενος
οὐχ εἰλόμην τυραννῆσαι τῆς πόλεως, ¹¹ ἀλλ' ἐξ ἐκείνων
μᾶλλον τοῦτο ποιῆσαι δυνάμενος· πολλοὺς γὰρ κατέστη-
σαν πολλάκις Ἀθηναίων τυράννους Λακεδαιμόνιοι· καὶ 10
ὅτι τοὺς νόμους ἐγὼ ἀποδέδωκα τῇ πόλει τυράννους καθ-
ελών· ὁ τοίνυν ποιήσας ταῦτα, πῶς ἂν εἴλετο τυραννεῖν;
εἶτα ἀπὸ τοῦ γένους· ἔφαμεν γὰρ, ὅτι ἡ βούλησις ἀπὸ
τῶν ἐγκωμιαστικῶν τόπων κατασκευάζεται· οἷον ὅτι Πε-
ρικλῆς οὕτως εὐδόκιμος γέγονεν, οὐ δι' ἄλλο τι, ἢ διὰ τὸ 15
δημοτικὸς εἶναι· οὐδαμῶς οὖν ἡβουλόμην ἐκείνου παρ'
ὑμῖν ὀφθῆναι δεύτερος· εἶτα ὅτι Ξάνθιππος τυραννο-
κτονήσας καὶ νόμους καὶ ἀρίστην τὴν πολιτείαν κατέστη-
σεν· πρὸς ὃν ἐγὼ μάλιστα τὸν ζῆλον ἔχων παρ' ὑμῖν ¹²
πολιτεύομαι· πρὸς δὲ τούτοις ὁ πατήρ ὁ ἐμὸς οὐ μόνον 20
περὶ Ἀρτεμίσιον ἐνδόξως ἐναυμάχησεν, ἀλλὰ καὶ περὶ
Κορώνειαν ¹³ τέθνηκε· καὶ δυνατὸν εὐθύς συνάψαι τὸ
Ἀημοσθενικόν, ¹⁴ ὅτι οὐ μόνον τοῖς γονεῦσι γεγενήμεθα,
ἀλλὰ καὶ τῇ πόλει· πρὸς δὲ ¹⁵ τούτοις εἰπεῖν δεῖ, ὅτι καὶ

11 Ald. Vind. ἀλλ' ἐξ ἐκ. Med. ἀλλ' om. Par. in textu
ἀλλ' ἐκείνων. ad marg. ἐξ ἐκείνων. 12 Vind. ἡμῖν. 13 Ald.

Vind. Med. Κορώνειαν. Par. Κρώνειαν. 14 pro cor. p. 296.
15 Med. πρὸς τούτοις δέ. Saep̄ transponitur δέ. Joseph. bell.
Jud. I. 28. 2. τῷ σὼ δὲ παιδί, Ἀντίπατρε, τὴν Ἀριστοβούλου θυ-
γατέρα. Par. 1425. τῷ δὲ σὼ. VII. 6. 1. μετὰ ταῦτα δέ, πᾶν
ὅσον ἦν σκρατιωτικόν, συναγαγόν, Par. 1427. μετὰ δὲ ταῦτα. II.
18. 3. τῇ δὲ τρίτῃ νυκτί. Par. 1429. τῇ τρίτῃ δέ. Vita Joseph.

ὀλίγαι ἡμέραι εἰσιν ἀφ' οὗ κατώρθωσα ¹⁶ τὰ περὶ Κύζικον· οὐδὲν οὖν ἀπὸ τῆς πόλεως ἐν τῷ μεταξύ πάλιν συμβέβηκεν ἀηδές· καὶ γὰρ τὰς ἀράς ἀνηράσασθε, ¹⁷ καὶ ὥς εὐεργέτην ἐσταφενώσατε, καὶ τὰ ἡμέτερα κηρύττετε
⁵ κατορθώματα· εἶκα μετὰ ταῦτα τὰ συμβεβηκότα λέγων τοῖς τυράννοις κατασκευάσεις διὰ τοῦτο μὴ βούλεσθαι τυραννεῖν· οἷον, εἰ λέγεις ὅτι περιδεεῖς ¹⁸ εἰσιν οἱ τυράνκοι, καὶ οἱ συνόντες αὐτοῖς μᾶλλον ἢ συναγωνίζονται· καὶ
²⁹¹ ¹⁰ θετικῶς δὲ καλὸν εἰπεῖν, ὅτι κακὸν ἡ τυραννίς· ἀλλ' ἔστι, καὶ βούλεσθαι ¹⁹ με τυραννεῖν· ἄρα ἂν εἴασαν αἱ Ἀρμοδίου καὶ Ἀριστογέιτονος δωρεαὶ καὶ τὰ τοιαῦτα· φυλάττεσθαι δὲ δεῖ πανταχᾶ τῶν ἐγκωμίων τὴν ὑπτιότητα, ²⁰ ἀχίμασι τὸν λόγον ποικίλλοντα· τὴν δὲ αἰτίαν, τὸ μερίζων ἐπιθυμεῖν, λύσεις ἀπὸ τῶν κατορθωμάτων εἰσβάλλων οὕτως·
¹⁵ πόθεν οὖν ἔτι λοιπὸν τῆς τυραννίδος ὀρέγεσθαι, ἢ ἵνα μείζων τῶν πολιτευμάτων γίνωμαι; Κύζικος γὰρ οὐκ ἔρκει μοι πληρῶσαι τὸ σπουδαζόμενον; Ἑλλήσποντος οὐκ ἀρκεῖ δι' ἐμοῦ τανῶν ἀποδεδομένος τῇ πόλει πληροῦν ²² μοι τὴν ἐπιθυμίαν, συκοφάντα, καὶ μόνη πάλιν ἀττικίζουσα θάλασσα; ταῦτ' οὐκ ἱκανὰ μέγεθος περιδεῖναι καὶ
²⁰ μείζον ἀξίωμα; καὶ τὰ τοιαῦτα· μηδὲ λοιπὴν αἰτίαν τὸ εἰκὸς βούλεσθαι σε ζητοῦντα τοὺς ἐχθροὺς ἀμύνεσθαι τυραννήσειν, λύσεις τῷ ²³ μηδένα πρὸς σφαγὴν ²⁴ ἡττη-

c. 60. τοῖς δὲ περὶ τὸν Ἰωνάθην. Par. 1423. τοῖς π. τ. Ἰων. δέ. Chörobosc. de tropis ἰδ'. παρὰ φρασίς δὲ ἡ ἐναλλαγὴ τῶν λέξεων. Morell. παρ. ἡ δὲ ἐν. 16 Ald. Vind. κατώρθωσα. 17 Ald. Vind. ἐνηράσασθε. Par. Med. ἀνηράσασθαι. Vid. Epist. crit. p. 57. 18 δεικοι

Vind. περιδεεῖς. 19 Ald. Vind. βούλεσθε. Med. Par. βούλεσθαι. 20 Med. ὑπτιότητα. Par. ὑπιδιτητα. Vind. ὑπιότητα. Ald. ἡπιότητα. Efr. p. 349. φυλάττου δὲ τοῦ λόγου τὸ ὑπτιον. 21 Med. γένεσθαι. 22 Ald. Codd. πληροῦ. sensus postulat πληροῦν. 23 Par. Med. τῷ. Ald. Vind. τοῦ. 24 Ald. Vind. πρὸς σφαγὴν. 25 Par. Med. ἡττη.

κέναι κατὰ τὴν δωρεάν· τὸ δὲ τοὺς φίλους ἐθέλειν εὖεργεῖν κατασκευάσεις, ὅτι ἤρκει μοι καὶ ²⁵ ἡ πολιτεία· εἴτα εἶπεν τὴν δυνάμιν λέγων, ὡς οὐδὲν ὄφελος δυνάμεθα, ἐὰν μὴ τις βούληται ἀρχὴν· καὶ τοῦτο κατασκευάσεις, ὡς προεῖπον τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους· λύσεις τῷ ἀντιληπτικῷ καὶ τῷ χρώματι· ἀντιληπτικῷ, ὅτι ἐξῆν μοι ἦν δ' ἂν βούλωμαι λαμβάνειν δωρεάν, οὐδείς γὰρ νόμος ἐγκέληκεν· ὅπου γὰρ οὐ πρόσκειται τήνδε ἢ τήνδε αἰτεῖν, ἀλλ' ἀπλῶς ἀδιορίστως αἰτεῖν, πῶς οὐκ ἔξεστί μοι καὶ ταύτην λαμβάνειν τὴν δωρεάν; πλατυνεῖς δὲ τὴν ἀντιληψιν, ἂν ¹⁰ θέλῃς ἀναγνώσει τοῦ νόμου καὶ τῇ κατὰ μέρος ἐξετάσει καὶ τοῖς τοιούτοις· εἴτα τῷ χρώματι· ὅτι διὰ τὸ φθονεῖσθαι καὶ πολλοὺς ἔχειν ἐχθροὺς, διὰ τοῦτο ταύτην ἤτησα τὴν δωρεάν· εἴτα κατασκευάσεις τὸ χρῶμα ἀπὸ τῶν ἤδη γενομένων· ὅπου γὰρ ἐμοῦ μηδὲν τηλικούτον ¹⁵ οἶον νῦν περὶ Κυζικὸν κατορθώσαντος τοσαῦται γεγονασί διαβολαὶ καὶ φθόνοι διαχειρίσασθαι με καὶ ἀνελεῖν σπουδαζόντων τῶν κατ' ἐμοῦ νόσούντων τὸν φθόνον, πῶς οὐχὶ νῦν πλείων αὐτοῖς κατ' ἐμοῦ μᾶλλον ἢ σπουδὴ γενήσεται; πιθανὴ ἀπολογία· ὅτι εἰ τυραννῆσαι ²⁰ ἐβουλόμην, οὐκ ἂν ταύτην ἤτησα τὴν δωρεάν· κατασκευάσεις δὲ αὐτὴν ὑπὸ παραδειγμάτων· ἀνδραφόνος οὐ φέρων ²⁶ ἡμαχμένον τὸ ξίφος περιέρεται· ὁ φαρμακὸς οὐ φανερώς ἔχων τὸ δηλητήριον· καὶ ἀπὸ τῶν ὁμοίων παραδειγμάτων, κατ' ἀκολουθίαν τὰ αὐτά· εἴτα ²⁵ τῷ ὑποκειμένῳ συνάψεις τὰ παραδείγματα οὕτως· πῶς τοίνυν ἐγὼ τυραννῆσαι βουλόμενος ταύτην ἂν ἤτησα τὴν δωρεάν, φανερόν ἐμαυτὸν κατασκευάζω διὰ τῆς δωρεᾶς; ἐπιλόγῃ ²⁷ ἀπὸ πορότητας· ἡ δὲ ποιότης, Ἀλκιβιάδης φιλότιμος· οὐκοῦν ἐχέτω φιλοτιμίαν πολλῶν ὑπό- ³⁰

25 καὶ Ald. Vind. om.; recepi ex Med. — v. 7. Ald. Codd. κέκληκεν. scr. ἐγκέκλ. ut p. 10. v. 23. 26 Par. οὐκ ἔχων, ita ut οὐκ manu secunda additum sit: ad marg. οὐ φέρων. 27 Ald. ἐπὶ λόγῳ.

ἀγέαι· τροπαίων ἀπὸ τοῦ μέλλοντος· ἀπὸ γνώμης· πῶς
 προδσενεχθήσεται τῇ πόλει μετ' εὐνοίας πλέον ἢ οἱ πρό-
 γονοι; ἀπὸ τοῦ δικαίου· ὅτι δίκαιον τιμωρήσασθαι τὸν
 κατήγορον, αὐτὸν δὲ ἀθῶον ἀφεθῆναι τοῦ βήματος·
 5 ἀπὸ τοῦ συμφέροντος· ὅτι συμφέρει ὑμῖν πρὸς εὐδοξίαν,
 πρὸς λύπην τῶν ἐχθρῶν, πρὸς τὸ μὴ Λακεδαιμονίους
 ἡσθῆναι, μὴ Σπάρτακουσίους πανηγυρίσαι, διὰ τὴν κατ'
 ἐμοῦ παρ' ὑμῶν ὀργήν, μὴ παμπεῦσαι Πελοποννησίους·
 10 ἐπ' ἐμοί· καὶ τὰ τοιαῦτα· οἷον προσθήσω καὶ ἕτερα τῇ
 πόλει κατορθώματα· ἤδη κατὰ Λακεδαιμονίων χρήσο-
 μαι τῇ φρουρᾷ ἐπὶ τὴν θάλατταν ἐξορμίσωμεν· ἐλκύν-
 σωμεν 29 ἀπὸ τῶν νεωρίων τὸ ναυτικόν· ἴδωσιν ἡμᾶς
 Πελοποννήσιοι κατ' αὐτῶν τὴν θάλατταν πλέοντας, ἀλ-
 λήλοισι τὸν παίονα προσάδοντας· προσθήσω καὶ Σικελί-
 15 αν τῇ πόλει· πληρώσω τροπαίων τὴν Ἀττικὴν· γενέσθαι
 δεῖ τὴν Ἰταλίαν Ἀθηναίων ὑπήκοον· δι' ἐμοῦ πάντας
 ἀνθρώπους δουλεῦσαι τῇ πόλει· εἴτα κατάλυσον εὐκρό-
 τως τὸν ἐπίλογον· τελέσουσι φόρον ἡμῖν Λακεδαιμόνιοι·
 20 σιν, 30 ἢ ἄλλως πλήρωσον· ἵνα μὴ μόνον ὥσιν Ἀθηναῖοι
 θαλαττοκράτορες, ἀλλ' ἔχωσι δι' ἐμὲ καὶ τὴν Εὐρώπην
 ὁμοῦ μετὰ Λακεδαιμονίων ὑπήκοον.

292

ΑΠΛΟΥΣ ΑΛΛΟΣ. 31

Δημοσθένης 32 φεύγοντι ἐγράφη καθόδου ψήφισμα· Δημάδης
 25 ἀντίρρηκεν, οὐδὲν ἦντιον ὁ δῆμος ἐψηφίσατα· κατιῶν Δημοσθένης
 εὐρηται νεκρὸς ἀσκήλευτος, 33 καὶ κρίνεται Δημάδης φόνου.

Ἡ κατάστασις Δημοσθένους ἔχει τὴν πολιτείαν, τὰς
 λειτουργείας, 34 τὴν εὐνοίαν, τὴν κατὰ Φιλίππου παρ-

28 Vind. Par. Πελοποννησίους. 29 Ald. Vind. Par. ἐλ-
 κίσωμεν. Med. ἐλκύν. in Par. correctum. 30 Ald. Codd. βα-
 σκαίνωσι 31 Ald. ἄλλως. 32 Vind. Δημοσθένης. 33 Ald.
 Vind. Par. 1. ἀσκήλευτος. 34 Med. λειτουργείας.

ρήσιαν, καὶ ὅσα τοιαῦτα· τὸ δὲ ἀποφραθῆναι παρὰ τῆς
 ἐξ Ἀρκίου πάγον βουλῆς·³⁵ τὸν Δημοσθένην, δῶρα πα-
 ρὰ Ἀρπάλου λαβεῖν, λῆμμα ἔστιν· οὐ γὰρ δεῖ τὴν κατὰ-
 γνώσιν ταύτην λογίζεσθαι· ὥς μὴ κατεγνωσμένου γὰρ
 Δημοσθένους τὸν ὄρον δεῖ λαβεῖν ὡς ἐκ λήμματος, ἐλέγ-
 χων ἀπαιτήσαι. ΑΠΟΦΕΥΓΟΝΤΟΣ· Εἰ παρὰ τιμῆς³⁶
 μου μαρτυροῦσι τὸν φόνον· βουλή τις· οὐκ ἂν ἐβου-
 λήθην ἀποκτεῖναι, ἵνα μὴ ἐναχῆς γένωμαι, μηδὲ ὑπερ-
 θυνος τιμωρίᾳ, μηδὲ χρήσωμαι κακοδοξίᾳ· δυνάμει
 οὐκ ἂν ῥυνηθῇ αὐτὸν ἀποκτεῖναι ἅντα μετὰ φίλων,³⁷
 μετ' οἰκετῶν. ΑΠ ΑΡΧΗΣ ΑΧΡΙ³⁸ ΤΟΥ ΤΕΛΟΥΣ.
 ΤΟΥ ΔΙΩΚΟΝΤΟΣ.

Ἄλλ' ἀντεῖπε τῷ ψηφίσματι, καὶ κατιὼν εὐρέθη νε-
 κρός· καὶ ἰκανὰ ταῦτα τυγχάνει τεκμήρια τοῦ γε πεφονευ-
 χέναι.

15

ΑΝΤΙΛΗΠΤΙΚΩ·³⁸ ΤΟΥ ΦΕΥΓΟΝΤΟΣ.

Ἔξοστιν ἀντιλέγειν, καὶ οὐδεὶς κωλύει νόμος· οὕτω
 γοῦν ἀντιλέγουσι πολλοὶ καὶ τοῖς δικαστηρίοις καὶ ταῖς
 ἐκκλησίαις καὶ τοῖς ἐπαίνοις· καὶ οὐδεὶς ἐκωλύθη ποτὲ·
 οὐδὲ ἀντιλέγων ὑπώπτεται, χρώματι τοῦ ἀντεῖπειν, ὅτι³⁹
 ἐχθρὸς ὑπῆρχον καὶ οὐκ ἠβουλόμην τὸν ἐμοὶ διάφορον
 εὖ παθεῖν, ἀλλ' ἐν ἀτιμίᾳ τυγχάνειν αἰεὶ· καὶ ὅτι ὑπὲρ
 ὑμῶν καὶ τῆς πόλεως ἀντεῖπον, ἵνα μὴ πάλιν σιτάσεις
 καὶ ταραχὰς κατὰ τὴν πόλιν ἐργάσῃται, πολέμους εἰση-
 γησάμενος,³⁹ καὶ μὴ συγχωρῶν τὸν δῆμον εἰρήνην ἀ-
 σπάζεσθαι· χρώματι ἄλλω τοῦ εὐρηκέναι νεκρὸν εἰκὸς
 ἀπὸ τῶν ληστῶν τινων ἢ ἄλλων ἐχθρῶν αὐτοῦ ταῦτα
 παθεῖν· πιθανὴ ἀπολογία· ὅτι οὐκ ἂν κατιόντα⁴⁰

35 Med. Par. βολῆς. in Par. ou supra lineam manu re-
 centiori. 36 Med. περὶ τίνες. — v. 9. Ald. χρήσωμαι. 37

Vind. ἕως, ad marg. γρ. μέχρι. 38 Abest hic titulus ab Ald.

Vind. 39 Med. εἰσηγούμενος. 40 Vind. κατιόντας.

ἀπέχτεινα, ἵνα μὴ ὑποπτευθῶ· ἐπιλόγῃ κοινῇ καταδρο-
 μὴν ἔχοντι τοῦ προσώπου Δημάδου. **ΕΠΑΙΝΟΣ ΔΗ-**
ΜΟΣΘΕΝΟΥΣ. ὅτι πολλά ἂν ὠφέλησε τὴν πόλιν συμ-
 μάχους ἐπινοῶν, πόρους χρημάτων, τὸ συμφέρον εἰση-
 5 γούμενος, καὶ τὰ τοιαῦτα. **ΑΝΤΕΓΚΗΜΑΤΙΚΟΣ.**
 Δύο παίδων ὁ ἕτερός ἀποκηρυχθεὶς εἰργάζετο· ἰδὼν αὐ-
 τὸν ὁ πατήρ ἐργαζόμενον ἐδάκρυεν· ἐπανελθὼν εὖρη-
 ται νεκρὸς ἀσκήλευτος· ἀντεγκαλοῦσιν ἀλλήλοις ὁ τε ἐπὶ
 τῆς οἰκίας καὶ ὁ ἀποκηρυκτός. **ΑΤΕΛΗΣ ΕΚ ΠΡΑ-**
 10 **ΓΜΑΤΩΝ ΣΤΟΧΑΣΜΟΣ.** Οὔτε γὰρ παρὰ τοῦ ἀ-
 ποκηρύκτου, οὔτε παρὰ τοῦ ἀπὸ τῆς οἰκίας ἐστὶ τι πε-
 πραγμένον ἐν τῷ πράγματι· τὰ δὲ δάκρυα εἴ τις λέγοι
 ὡς ἀντικρὺ εἰς τοὺς παῖδας ἀναφέρεται, τοῦ μὲν ἀπο-
 κηρύκτου εἰς ἔλεον, τοῦ δὲ ἐπὶ τῆς οἰκίας εἰς τὸ μὴ ἀνα-
 13 ληφθῆναι τὸν ἀποκηρυκτόν, ἵστω περιστάτικα τυγχάνειν·
 δῆλον γὰρ ὅτι τοῦτοις μόνοις εἰς τὴν τῆς βουλήσεως καί-
 τασκευὴν ὁ ἀποκηρυκτός πλεονεκτῇ τὸν ἐπὶ ⁴¹ τῆς οἰ-
 κίας· ἐρεῖ γὰρ ὅτι διὰ τοῦτο τοῦ πατέρα ἀνῆρηκας, ἵνα
 μὴ με ⁴² ἀναλάβῃ, ἐλπίσας αὐτόν ἐκ τῶν δακρύων με
 20 ἀναλήψεσθαι· πάλιν ἐροῦσί τινες, ὅτι ὑπὲρ μὲν τοῦ ἀ-
 ποκηρύκτου ἐστὶ τὰ δάκρυα, κατὰ δὲ τοῦ ἐπὶ τῆς οἰκίας,
 οἴκουν ἐνὸς μέρους γίνεται τοῦ ἐγκλήματος σημεῖον ⁴³
 τὰ δάκρυα· δῆλον δὲ ὅτι οὐδέποτε ἐν ἀντεγκληματικῷ
 στοχασμῷ ἐνὸς μέρους εὐρίσκεται τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέ-
 25 λους, ἀλλὰ πάντως κοινὰ ἀμφοτέρων· ἐξ ὧν ἀμφοτέροι
 ἀλλήλοις ἀντεγκαλοῦσιν· ἢ διπλᾶ εἰς ἑκάτερον μεριζόμε-
 να· ὡς ἐπὶ τοῦ Δημοσθένους καὶ Αἰσχίνου, ἱεροσυλίας
 ἀλλήλοις ἀντεγκαλοῦντων, ὅτι ὁ μὲν εὖρηται χρυσίου
 κατορύττων, ὁ δὲ ὑπὲρ ἱεροσυλίας λόγον γράφων· δῆλον
 30 γὰρ ὅτι κατὰ μὲν Αἰσχίνου ἐστὶ τὸ κατορύττειν χρυσίου·
 κατὰ

41 Ald. Vind. ἀπό. Med. Par. ἐπὶ. 42 Ald. Vind. Par.
 μήτε. Med. μή με. in Par. correctum. 43 Med. Par. σημεία.

κατὰ δὲ Δημοσθένους τὸ γράφειν τὸν λόγον· τέλειον δὲ
 ἐν μέρος ἐκ πραγμάτων καὶ προσώπων· καὶ ἐν ἀτελὲς ἐκ
 πραγμάτων οὐδὲ πώποτε ⁴⁴ γίνεται· πάλιν τὰ σημεῖα
 ἐν στοχασμῷ, ἢ ἐν λόγοις ἐστίν, ἢ ἐν ἔργοις, ἢ πά-
 θεσιν· οὐδὲν δὲ φαίνεται οὐδέτερος αὐτῶν ⁴⁵ ἐξ ἰδίου
 προσώπου διαπραξάμενος· πάλιν ἡ πιθανὴ ἀπολο- 293
 γία ἀντιστροφὴ τῶν ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους ἐστίν· τὰ
 δὲ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους ἡ ἀναγκαῖα ἐστὶ πρὸς τὸ ἐγκλη-
 μα, τοῦτέστιν ἀκόλουθα τῷ ἐγκλήματι, ὡς τὸ ὅπλα ἔχειν
 τῷ τυραννεῖν, ἢ οὐκ ἀναγκαῖα πρὸς τὸ ἐγκλημα, ὡς τὸ 10
 δακρύνειν τῷ τυραννεῖν· καὶ ἐὰν μὲν ἢ ἀναγκαῖα τὰ ἀπ'
 ἀρχῆς ἄχρι τέλους, οὐκ ἐμπίπτει πιθανὴ ἀπολογία· οὐ-
 δὲς γὰρ λέγει· ὅτι οὐκ ἂν εἶχον ὅπλα εἰ ἔμελλον τυραν-
 νεῖν· τί οὖν πρὸς τούτοις ἐστὶ τὰ τοῦ πατρὸς δάκρυα· ἢ
 ἀναγκαῖα καὶ ἀκόλουθα τῷ ἐγκλήματι, ἢ οὐκ ἀναγκαῖα 15
 οὐδὲ ἀκόλουθα· ὅτι μὲν οὖν οὐκ ἐστὶν ἀναγκαῖα, οὐδὲ
 ἀκόλουθα τὸ δακρύνειν τῷ φονεύεσθαι, δηλόν· λείπεται
 τοίνυν τὸ μὴ εἶναι αὐτὰ ἀκόλουθα τῷ ἐγκλήματι, καὶ
 ἐμπίπτειν τὴν πιθανὴν ἀπολογίαν· τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ
 συναγόμενον· ἀλλὰ πρόδηλον ὅτι οὐκ ἂν τις εἴποι, ὡς 20
 οὐκ ἂν ἐδάκρυσεν ὁ πατήρ, εἰ ἔμελλον ἐγὼ φονεύειν αὐ-
 τόν· ἀνόητον γὰρ καὶ σφοδρὰ ἡλίθιον· ὥστε ἐκ τούτων
 ἀπάντων δηλονότι ἀτελὲς τε ὁ στοχασμὸς, καὶ τὰ δά-
 κρυα οὐκ ἐστὶν ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους, ἀλλὰ περιστατι-
 κά, μόνην τῷ ἀποκηρύκτῳ τὴν βούλησιν τὴν κατὰ τοῦ 25
 ἐπὶ τῆς οἰκίας κατασκευάζοντα· ⁴⁶ τοῦ γὰρ ἐπὶ τῆς οἰκίας
 λέγοντος ὅτι διὰ τοῦτο τὸν πατέρα ἀνῆρηκας, διότι σε
 ἀπεκήρυξεν, οὗτος ἔρει, ὅτι διὰ τοῦτο αὐτὸν ἀνῆρηκας,
 ὅτι ἔμελλέ με ἀναλήψεσθαι.

ΠΕΡΙ ΔΙΑΙΡΕΣΕΩΣ.

30

Ἡ δὲ διαίρεσις μόνην ἔχει τὴν βούλησιν καὶ τὴν

⁴⁴ Med. οὐδέποτε.

⁴⁵ Vind. Par. αὐτόν. Med. αὐτῶν.

⁴⁶ Ald. Vind. κατασκευάζοντι. Par. per correct. κατασκευάζοντα.

δύναμιν καὶ τὸν ἐπίλογον· αἶον μετὰ τὰς προκαταρκτικὰς
 ἐννοίας τὴν κατάστασιν θήσεις, ἐκ τῆς γεισίσεως καὶ
 ἀνατροφῆς καὶ παιδείας· ἐν οἷς εὐνοίαν κατελέγξεις ⁴⁷
 τοῦ πατρὸς πρὸς τοὺς παῖδας καὶ διάθεσιν, καὶ μάλιστα
 5 πρὸς τὸν ἀποκήμενον· εἴτα φθόρον καὶ διαβολὴν καὶ ὀρ-
 γὴν τοῦ πατρὸς, καὶ τῶν διαβαλλόντων παροξυσμὸν καὶ
 ἀποκήρυξιν καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἡ ⁴⁹ τῶν ἐλέγχων ἀπαι-
 τήσεις καθόλου ἐν ἀντεγκληματικοῖς οὐκ ἐμπίπτει· ⁴⁹
 ἐξισάζει γὰρ τὸ κεφάλαιον καὶ οὐχ οἶοντε καὶ αὐτὸ καὶ
 10 ἀπαιτεῖν καὶ παραιτεῖσθαι διδόναι, ⁵⁰ καὶ εἰ Μινονκματὸς
 ἐπὶ τοῦ ἱατροῦ εἶπεν ὅτι ἐμπεσεῖται ἐπὶ τοῦ ἐνὸς μέρους·
 ἐρᾷ γὰρ, φησὶν, ὁ ἱατρός, δὸς μάρτυρας, πρῶτον ὠνη-
 σάμην τὸ φάρμακον· δηλὸν δέ ἐστιν, ὅτι ἡ τῶν ἐλέγχων
 ἀπαιτήσις τοῦ ἐγκλήματός ἐστιν, οἷον δὸς μάρτυρας, ὅτι
 15 τύραννός εἰμι, ὅτι φονεὺς, καὶ τὰ τοιαῦτα· τὸ μέντοι
 φαρμακείας οὔσης ⁵¹ καὶ φόρου, μὴ λέγειν ὅτι δὸς ⁵²
 τοὺς ἐλέγχους εἰ ἐγὼ ἀνέλκω, ἀλλ' εἰ ἐπριαμην τὸ φάρ-
 μακον, καὶ παρὰ τοῦ, οὐκ ἐστὶ τῆς ⁵³ τῶν ἐλέγχων ἀπαι-
 τήσεως· δηλὸν γὰρ ὅτι ἀναγκαῖόν ἐστι τὴν τῶν ἐλέγχων
 20 ἀπαιτήσιν πάντως πρὸς τὸ ἐγκλημα γίνεσθαι, μετὰ ταῦ-
 τα θήσεις τὴν βούλησιν πρῶτην τὴν τοῦ μελετωμένου· ὅτι
 οὐκ ἂν ἡβουλήθη· ὁ μὲν ἀποκήμενος λέγει ἐλπίζων αὐ-
 τὸν ἀπολήψεσθαι με. εἰδὼς ὅτι οἱ διαβάλλοντες εἰσιν
 οἱ τούτων αἰτίοι· καὶ πρὸς τούτοις, ὅτι ἐκ τῶν δακρύων

47 Vind. καταλέγξεις. 48 Post τοιαῦτα lacuna est in Ald.
 et Vind. nihil deest, nisi articulus ἡ, quem habent Med. Par.
 3. Vind. in Par. 1. 2. post τοιαῦτα linea terminatur. In initio li-
 neae sequentis ἡ, ut plerumque litterae unciales, deest. 49
 Ald. et codd. ἐνπίπτει. Vind. ad marg. ἐμπ. tum pro sq. ἐξισάζειν,
 quod est in Ald. et codd. scripsi: ἐξισάζει. 50 Ald. Vind. Par.
 καὶ παραδιδόσθαι. Med. παραιτ. διδόναι. 51 οὔσης Ald. Vind.
 om., est in Par. 52 Par. δούς, ad marg. δός. 53 τῆς Ald.
 Vind. Par. om. recepi ex Med.

ἰλπίσας, ὅτι τυχὸν ἂν με ἀπολήψεται. σὺ δὲ ἀνήρηκας, ἵνα μὴ με ἀναλάβῃ, μηδὲ τῆς αὔσιας σχῆς κοινωνόν· καὶ τὰ τοιαῦτα· ὁ δὲ ἐπὶ τῆς οἰκίας ἑρεῖ, ὅτι οὐκ ἂν ἀνείλον τὸν πατέρα οὕτω τιμώμενος τῆς οἰκίας δεσπότης, καὶ τὰ τοιαῦτα· σὺ δὲ ἀνείλες μνησικακῶν, ὅτι σε ἀπεκήρυξεν· ἢ δύνάμεις τοῦ ἀποκηρύκτου· ὅτι οὐκ ἂν ἡδυνήθη ἀναλεῖν ἐκτὸς τοῦ χωρίου γενέσθαι μὴ δυνάμενος διὰ τὸ γρυγεῖν, καὶ θητεύειν μισθοῦ· σὺ δὲ ἐν ἐξουσίᾳ ὢν καὶ τοῦ πράττειν καὶ τοῦ φίλοις χαρίσασθαι, καὶ ἐξελεῖν ἀνήρηκας καὶ τὰ τοιαῦτα· καὶ ὅλους εὐρήσεις τοὺς τό- 10 πους τῆς βουλήσεως καὶ τῆς δυνάμεως, ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν προσώπων ἐμπέπτοντας· τοῦ μὲν μελετωμένου ἀνασκευαστικούς τοῦ ἐγκλήματος· τοῦ δὲ ἀντεγκαλουμένου κατασκευαστικούς· μετὰ ταῦτα θήσεις τὸν ἐπίλογον· 294 ἔστι δὲ κοινὸς, καταδρομὴν ἔχων τοῦ ἐγκαλουμένου. 15

ἌΛΛΟΣ ΑΝΤΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΣ.

Ἀπολλυμένον χρυσοῦ ἐξ ἀκροπόλεως, εὐρέθη Δημοσθένης λόγον ὑπὲρ ἱεροσυλίας γράφων καὶ Αἰσχίνης⁵⁴ ἐπ' ἐρημίας κατορύττων χρυσίον καὶ ἀντεγκαλοῦσιν ἀλλήλοις.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ. Προοιμίους χρήσῃ⁵⁵ τούτοις. 20 Προσέθηκεν Αἰσχίνης, ὡς θεοὶ, ταῖς ἑαυτοῦ πολιτείαις τὸ λειπόμενον· οὐκ ἔτι⁵⁶ τὰ κοινὰ δίκαια τῶν Ἑλλήνων μισθοῦ τοῖς Μακεδόσι προῖεται, ἀλλ' ἤδη καὶ κατ' αὐτῶν ἐκτείνει τῶν θεῶν τὴν οἰκίαν ἀπόνοιαν, λόγῳ μὲν προδοῦς καὶ δημηγορία τὰς πόλεις, ἔργοις δὲ τὴν 25 ἱεροσυλίαν ἐν χερσὶν ἐργαζόμενος. δευτέρον· ὥμην μὲν οὖν μηδὲ λόγου προσδεῖσθαι τὴν γραφὴν· ἐπειδὴ δὲ εἰς τοσοῦτον ἤκε τῆς γοητείας, καὶ τὴν πόλιν καθυποκρίνεται⁵⁷ καὶ πιθανὸς εἶναι δοκεῖ τὰ τῆς αὐτοῦ πονηρίας

54 Med. Αἰσχίνης. Par. καὶ ἐπ' ἐρημ. Αἰσχίνης. 55 Med.

χρήσῃ τούτοις. Par. χρήσῃ. Ald. Vind. χρήσοι. 56 Med.

οὐκέτι. 57 Ald. Vind. Par. καθ' ὑποκρίνεται.

ἐγκλήματα μετάγων εἰς ἑτερον, αὐτοὺς, ὧς Ἀθηναῖοι, ⁵⁸
 πρῶτον, παρκαλέσας τοὺς κρείττους, ἐπὶ νοῦν τῷ δι-
 καστηρίῳ παραστήσαι κρίσιν καὶ ψῆφον τὴν εὐλογον δε-
 ξαι πειράσσομαι τοῖς ἔργοις τὸ συναμφοτέρον, συκοφόν-
 5 τὴν αὐτὸν κατὰ Δημοσθένους, ὡς κατὰ ⁵⁹ τῆς πολιτείας
 τὴν ἱεροσυλίαν τολμήσαντα. τρίτον· θαρροῖ μὲν σὺν, ὡς
 εἰσὶν, Αἰσχίνης, ὅτι τῇ φωνῇ τὸν δῆμον καθυποκρινό-
 μενος ἀπατήσῃ τὸ δικαστήριον, παρὰ τοὺς ὅρκους καὶ
 τὸ δίκαιον τὴν ψῆφον ἐνέγκαι, καὶ τὴν κρίσιν ποιήσα-
 10 σθαι. οὐ μὴν ὑμᾶς οὕτω νερόμικα τῶν δικαίων κατα-
 μελεῖν, ὡς ἀθῶον τοῦτον τηλικαῦτα τολμήσαντα διαδρα-
 ναι τὴν δίκην. **ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ.** Οὐ νῦν δὲ Αἰσχίνης
 πρῶτον ἡμῖν, οὐδ' ἐντεῦθεν τῆς ἀσεβείας κατάρχεται·
 πάλαι ταύτην, ὧς Ἀθηναῖοι, ⁶⁰ τὴν νόσον νοσεῖ, πάλαι
 15 ταύτην ἐμελέτα τῇ προαιρέσει τὴν τοῦ κέρδους ὑπόθεσιν·
 ἐξ οὗ μετὰ τῶν ἀνακτόρων προϋδίδου τὰς πόλεις, ἐξ οὗ
 τῆς ἀμφικτυονίας καὶ Πυλῶν εἰσω προήγαγε Φίλιππον,
 ἐξ οὗ τοιαύτην περὶ Δελφῶν τὴν ἐρημίαν ἐπραγματεύ-
 σατο· δρᾶμα τῶν Φωκῶν ἀληθινὸν ⁶¹ ποιήσας τὰς πό-
 20 λεις, ἀμφικτύονα ποιήσας τὸν Φίλιππον, καὶ τῶν Πυ-
 θίων ἀγωνοθέτην ἐπιδείξας, ὥσπερ ἐν δρᾶματι κατη-
 γόρου, ἐγραφόμεν, καὶ τότε δυσσεβῆ τὴν πράξιν ἀπε-
 κάλουν γραφόμενος· ἐκεῖνα τῆς ἱεροσυλίας ἢ αὐτοῦ τὰ
 προοίμια, δημηγόρου πράχθέντα προσχῆματι καὶ κρυπτό-
 25 μενα· εἰ τότε κατηγοροῦντος ἐπείθεσθε, εἰ τὴν ἔξω τῆς
 Ἀττικῆς ἀσεβείαν καταγνόντες ὑμεῖς ἐκολάζετε, ⁶² οὐκ ἂν
 μετήγεν εἰσω καὶ καθ' ἡμῶν τὰ τοιαῦτα τολμήματα· οὐ

58 Ald. Vind. ὧς θεοῦς. praeposito asterisco, quo haesitationem suam significare voluit editor. In Par. ὧς. i. e. ὧς Ἀθηναῖοι. cfr. Epist. crit. p. 27. 59 Par. ὡς καὶ τῆς. 60 Ald. Vind. ὧς θεοῖς. scr. ὧς Ἀθηναῖοι. 61 ἀληθινὸν Ald. Vind. om. est in Par. In eodem scriptum fuit ἐπιδείξας ποιήσας. Sed ἐπιδείξας expunctum. 62 Ald. Vind. Par. ἐκολάζτο, scripsi ἐκολάζετε.

δ' ἂν τῆς ἐφόρου θεᾶς τῶν ἐναντημάτων ἐφήπτετο· νῦν δὲ κέρδους τοῦ τοιοῦτου γευσάμενος, καὶ μεγέθει τοῦ πράγματος τὴν πίστιν τῶν ἐγκλημάτων ὑμᾶς ⁶³ ἀφαιρούμενος τὸν δικάζοντα, ἐργασίαν ποιεῖται τὸ ἐγκλημα· καὶ οὐχ ὅπως τολμᾷ μόνον, ἀλλ' ἤδη ⁶⁴ καὶ τὰ τοῦ συμ- 5 βούλου τοιαῦτα πάρεστιν αἰτιώμενος, καὶ λόγοις πολυπραγμονῶν καὶ γυμνασίαις, ἣν φρεϊτῶντες ἐν διδασκάλοις ἐκ παίδων μέχρι γήρως κωνῶνα εἰς παιδείαν αὐτοῖς προτεθείκαμεν, μεταφέρων εἰς ἐγκλημα αὐτὰ τῆς ἱεροσυλίας, αὐτὸς ἐπὶ τῆς ἐρημίας κατορύττων τὰ φώρια καταλαμ- 10 βάνει τὸ δικαστήριον, φόβῳ τῆς κατηγορίας ἡμᾶς ἐπισχεῖν βουλόμενος· ταῦτα δὲ τῆς Αἰσχίνου πολιτείας τὰ συνήθη παλαισματα· τούτοις καὶ νῦν αὖ ταῖς ἀληθείαις τεθάρρηκεν.

Ἐλέγχων ἀπαιτήσεις οὐκ ἐμπίπτει, διὰ τὸ ἐξισάζειν ἐν τοῖς 15 ἐγκληματικοῖς, ὅπερ γὰρ ἐὰν εἴπῃ κατὰ τοῦ ἐτέρου, καὶ καθ' ἑαυτοῦ δηλός, ἐστὶ τοῦτο φθεγγόμενος.

ΒΟΥΛΗΣΕΙ ΜΙΚΤΗ.

Πάλιν ἐξ ἀμφοτέρων ὥς ἐπὶ τῆς καταστάσεως· μὴ γὰρ ἔλεῖν τὸν κατηγορηθέντα βούλεται, διασῦραι σπου- 20 δάζει τὴν κατ' αὐτοῦ ⁶⁵ γραφὴν· καὶ τοσοῦτον μᾶλλον ὑποπτεῦειν ἄξιον, ὅσῳ καὶ μᾶλλον ἐσπούδακέν, οὐ διδούς τῶν ἐγκλημάτων λόγον, ἀλλ' ἀντὶ τῆς ἀπολογίας εἰσάγων γραφὴν. ὡς τῆς συκοφαντίας, ὡς πάντα ἂν εἰπὼν καὶ τολμήσας Αἰσχίνῃ, ⁶⁶ ἐφ' ἱεροσυλίᾳ κρίνειν ⁶⁷ τὸν ῥήτορα, 25 τὸν Παιανίεα, τὸν ἐκ παίδων ἐλεύθερον, τὸν ὑπὲρ τῆς 295 πατρίδος ἅπαντα πολιτευσάμενον, τὸν χορηγὸν πολλάκις ἐκ Διονύσου γεγεννημένον, τὸν ὅλης φυλῆς ἐστιάτορα, τὸν

63 Ald. ἡμᾶς. Vind. Par. ὑμᾶς. 64 Vind. εἶδη. 65 Ald.

Vind. αὐτόν. Par. αὐτοῦ. 66 Par. αἰσχύνῃ. 67 Ald. Παρ. κρίνει. Vind. κρίνειν.

ἐκ παίδων τριήραρχον, τὸν πολλὰς πατρῶσι γενομένοις
 συνεκδότῃ παρθένῳ εἰς γάμον· ταῦτα ⁶⁸ καὶ τοιαῦτα
 ἐρεῖς δακρύων, ὅτι ὁ αἰὲς χρημάτων καταφρονήσας οὐκ
 ἂν ἱεροσύλησα, εἴτα ὑπὲρ τούτων καὶ τῆς ὑπὲρ τούτων
 εὐνοίας ἐμμαντὸν ἀφηρούμην· εἰπέ μοι· οὐχ ὑπεῖχον Κλειτάρ-
 χῳ τὴν δεξιὰν τόσα δίδόντι καὶ τόσα, ἵνα μὲν ⁶⁹ τῆς
 Θετταλίας ὁ κακοδαίμων δεσπότης· ἀφηρούμην, δὲ τῆς
 παρθένου τὰ ἀναθήματα· σὺ διέφθιρέ μοι πῶ Μακε-
 δονικῷ χρυσίῳ τὴν γνώμην ὁ Φίλιππος, πλέον δίδους
 10 ὅσῳ καὶ πλέον ἦδει μισθούμενος, ἀλλ' ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ
 δίκαιου διατελῶ κατ' ἐκείνου πολιτευόμενος· μεταβέβη-
 μαι δὲ ἐξ αἰφνης, καὶ τῶν ἀναθημάτων ἀπτομαι, ἐκ ποίας
 προδοσίας εἰπέ μοι τὴν ἀρχὴν τῆς ἀσεβείας λαμβάνων;
 ἂν δείξης τὸ κέρδος πολιτευόμενον γνωρίζω τὸ ἔγκλημα·
 15 τοῦτο τῆς ἱεροσυλίας ἀρχή· τοῦτο καὶ πέρας ἐκείνου γί-
 νεται· ποῖον τοιγαροῦν τοιοῦτον Δημοσθένους πολιτεύμα;
 δεῖξον, εἰπέ μοι, σιωπᾶς, οὐ λέγεις; οὐκοῦν τὰ σαντοῦ
 μοι σκόπει· καὶ γνώσῃ τὸ ἔγκλημα· τίς, ὦ θεοί, τίς ἐπὶ
 Φωκεῦσιν ἐλάμβανε· τίς ὁ Φωκέας πολλάκις ἐπὶ τῆς ἐκ-
 20 κλησίας κατὰδρόμενος; τίς ὁ Φίλιππῳ συνεξαπατήσας
 τὴν πόλιν; τίς τὴν ἀπάτην διήλεγξεν; τίς ὁ πρεσβεύειν
 αἰρούμενος καὶ τοῦτο πάλιν παραγραφόμενος ὄρκου προ-
 σχήματι; ὁ ταύτην, ὦ θεοί, τὴν πολιτείαν πολιτευσά-
 μενος δυσσεβής, ἀλάστωρ, τῆς ἐνεγκούσης πολέμιος· ὁ
 25 αἰδένα γενεθλίων ⁷⁰ θεῶν ἢ πατρίδος λόγον ποιησάμενος
 πότε ἂν θεῶν ἱεροῦ τε καὶ φείσαιο, πῶς δὲ ⁷¹ ἐτέρου τι-
 νὸς καὶ οὐκ Αἰσχίνου τὸ ἔγκλημα.

Ἡ δύναμις ἐκλιμπάνει διὰ τὸ ἰσάζειν ⁷² ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἐλέγχων.

Τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους ἐξ ἀντιθέσεως· ἐάτως γὰρ,

68 Ald. Vind. τοιαῦτα καὶ τοιαῦτα. corr. Par. 69 Ald. Vind. μένει, Par. μένη. 70 Ald. Vind. Par. ὅς οὐδένα γενεθλίων θεῶν ἢ πατρί, correxi ex conj. 71 Ald. Vind. δι'. Par. δι. 72 Ald. Vind. ἰσάζειν. in Vind. supra lin. ἰσάζειν.

φασί, λόγον ὑπὲρ ἱεροσυλίας γράφων· λύσεις τῇ ἀντιλήψει
καὶ χρώματι· ὅτι οὐ γράφομεν μόνον καθ' ἑαυτοὺς με-
λέτης καὶ εὐπορίας ἕνεκα τῆς εἰς τοὺς λόγους τὰ τοιαῦτα
γυμνάσματα, ἀλλ' ἤδη καὶ ἐπὶ τῶν δικαστηρίων αὐτῶν
συνηγοροῦμεν μοιχοῖς, ἀνδροφόνοις, τυμβωρύχοις καὶ τοῖς 5
τὰ δεινότητά τοῖς δοῦσιν ἐγχειρεῖν καὶ ἐργάζεσθαι· καὶ οὐχ
ὅτι συνήγορεῖν ἀνεπίφθονον· διὰ τοῦτο καὶ τῶν ἐγκλη-
μάτων τὰς κρίσεις διώκονται· εἰ τοίνυν συναγορεύειν ἐξ-
εστι, πολὺ δήπου πρότερον καὶ τὸ συγγράφειν συγκεχώ-
ρηται· συνηγόρεις, ⁷³ Αἰσχίνῃ, Πλουτάρχῳ τῆς Εὐβοίας 10
τυράννῳ ποτέ· ἀλλ' οὐδεὶς εἶπεν Αἰσχίνην εἶναι τὸν τυ-
ραννον, οὐδ' ἄλλον ὅτι Κλειτάρχῳ παρίστατο· τῷ χρώ-
ματι λύσεις πάλιν, τὰ κατὰ Δημοσθένους ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι
τέλους, εἰ δ' ἄρα δεῖ τι καὶ τοιοῦτον εἰπεῖν, καὶ λόγον
δοῦναι τοῦ λόγου, μελέτη τὸ σπούδασμα ὃν γυμνασία 15
πρὸς λόγων ἐπίδοσιν τὸ γινόμενον ἦν· σὺ δὲ ἄγνοεῖς εἰ-
κότως, Αἰσχίνῃ, χθές ⁷⁴ γὰρ δὴ καὶ πρόην Ἀθηναίων
ἐγένου, καὶ σύμβουλος, καὶ φυλῇ ⁷⁵ ἐνεγράφου, καὶ ἐτέ-
λεις ἐξ ἐκείνης εἰς ῥήτορας· ἀλλ' ἄκουε δὴ παρ' ἡμῶν ἅ
τὴν πρώτην ἡλικίαν μανθάνειν ⁷⁶ εἰς διδασκάλου φοι- 20
τῶντα ἐχρῆν· μέγας εἰς σοφίαν Γοργίας, μύδρον εἶναι
λέγων ⁷⁷ τὸν ἥλιον· καὶ τῷ λόγῳ φιλονεικῶν πρὸς τὴν
τοιαύτην ὑπόθεσιν. Σωκράτης παρ' ἡμῶν εἰς παιδείαν
θαυμάζεται, καὶ μάρτυς αὐτῷ τῆς σοφίας ἐκ τριπόδων
ὁ Πύθιος· τὸ δὲ τῆς δόξης αἰτίων γυμνασία τῶν λόγων· 25
καὶ τὴν σὴν σκόπει τραγωδίαν, πόθεν εἰς τὰς σκηρὰς
εἰσέδου καὶ ῥέγου ἦρεν Αἰσχύλον καὶ Διονύσου φίλον· τὸν
Ὅμηρον αὐτὸν εἴ τις λογιζόιτο τῶν λόγων πάντων πα-

⁷³ Vind. συνήγορεῖς. ⁷⁴ Dem. pro cor. p. 270. ⁷⁵
Ald. Vind. Par. φυλῆς. scripsi φυλῇ. ⁷⁶ Post μανθάνειν in
Ald. Vind. Par. est ἔδει. quod delēvi. ⁷⁷ Sine dubio in li-
bro περὶ φύσεως, in quo more sophistarum etiam de rebus
physicis egit.

τέρα καὶ δογμάτων γενόμενον, οὐ μελέτης δίχα καὶ τῆς τοιαύτης ἀσκήσεως σφρόν εύροι γενόμενον, ἀλλὰ καὶ μάχας λέγῃ καὶ συνουσίας κρειττόνων καὶ δεσμούς⁷⁸ καὶ μοιχίας⁷⁹ αὐτῶν καὶ δοράτων βολάς⁸⁰ ἐξ ἀνθρώπων

78 Ald. Vind. Par. δραμούς, in Par. supra lineam manu seniori positum est σ, unde olim in epist. crit. p. 29. legendum censui δρασμούς, Eur. Iph. T. 892. καί οἱσι δραμοῖς. Aristid. Panath. p. 140. καὶ νικῶντος ἤδη τοῦ δραμοῦ. Τπερ τῶν τεττ. p. 194. ἀλλ' ἐσχέοντο ὑπὸ τοῦ δέους οἱ λόγοι, καὶ ὁ δρασμός ἐνίκα. alia vide apud Jacobs. ad Achill. T. p. 569. sed recepi conjecturam, quam Finkhius meus in censura epistolae ephemeridibus scholasticis 1831. nr. 32. inserta proposuit: δεσμούς, coll. Platone de rep. II. p. 378. D. "Ἡρας δὲ δεσμούς ἐπὶ οὐτοῦ καὶ Ἡφαίστου ῥίψεις ὑπὸ πατρός — καὶ θεομαχίας, ὅσας Ὀμηρος πεποίηκεν, οὐ παραδεκτέον εἰς τὴν πόλιν. ib. III. p. 390. C. οὐδ' Ἄρεός τε καὶ Ἀφροδίτης δεσμόν δι' ἔτερα τοιαῦτα. Adde Lucian. Jup. trag. c. 20. ὅτε μὲν γὰρ πάλιν βραφιδῶν ἀκούουσιν, ὅτι καὶ ἐρῶμεν, καὶ τιτρωσκόμεθα, καὶ δουλεύομεν, καὶ δεσμούμεθα, καὶ στασιάζομεν. Dion. Hal. II. p. 90. Sylb. εὐδὲ γε πόλεμοι καὶ τραύματα καὶ δεσμοὶ καὶ θητεῖαι θεῶν παρ' ἀνθρώποις. Quamquam etiam φυγαὶ θεῶν non raro apud veteres auctores memorantur. cfr. Aristid. Or. III. p. 25. ἀπορῶ, ὅπη ποτὲ χρή με διαθίσθαι μεθ' ὑμῶν, πότερα ὥς τοῖς πολλοῖς δοκεῖ, καὶ Ὀμήρῳ δὲ συνδοκεῖ, θεῶν παθήματα συμπεισθῆναι καὶ ἡμῶς, οἷον Ἄρεος δεσμὰ καὶ Ἀπόλλωνος θητείας, καὶ Ἡφαίστου ῥίψεις εἰς θάλατταν, οὕτω δὲ καὶ Ἰνούς ἄχη καὶ φυγὰς τινάς. Plut. de Is. et Osir. c. 25. τὰ γὰρ Γιγαντικὰ καὶ Τιτανικὰ παρ' Ἑλλήσιν ἁδόμενα, καὶ Κρόνου τινὲς ἄθεσμοι πράξεις, καὶ Πύθωνος ἀντιτάξεις πρὸς Ἀπόλλωνα, φυγαὶ τε Διονύσου καὶ πλάναι Διμήτρως, οὐδὲν ἀπολείπουνσι τῶν Ὀσιριακῶν καὶ Τυφωνικῶν. Euseb. Praep. Evang. XV. 1. ἐν πάσι πόλεσι θεῶν τελεταὶ καὶ μυστήρια — παραδίδονται, ὥς εἰσέτι καὶ νῦν τῶν θεῶν γάμους καὶ παιδοποιίας θρήνους τε καὶ μέθας, καὶ τῶν μὲν πλάνας, τῶν δὲ ἐρωτας — παραλαμβάνειν. 79 Ald. Codd. μοιχίας. 80 Ald. Vind. βολάς. Par. per corr. βολάς. vide Epist. crit. p. 29.

ὑφίστασθαι, τὴν χρῆσιν εἰδότες πρὸς τὸν μῦθον οὐδὲν
 ἐπαράχθημεν· ὅλως δὲ ὥδὲ πως ἀπάντων ἐστὶν ἀλογώ- 296
 ταν, παρέντα τὰ πράγματα λόγους περιεργάζεσθαι·
 τί γὰρ δὴ τότε πρὸς θεῶν, τὸν Ἀτρουμήτου παῖδα ἐρωτή-
 σατε, τί τὸ χρυσίον κατάρυτε; τί τοῦτο μόνον ἀπάν- 5
 των ἂν κέκτηται κρύπτειν ἐσπούδαξε, καὶ τὴν Φίλωνος
 μὲν οὐσίαν τοῦ κηδεσχοῦ κατὰ τὴν οἰκίαν ἀποκειμένην
 ἔχα, τοῦτ' δὲ μόνον λανθάνειν ἐσπούδαξεν; εἶπε, λέγε
 τούτου τὴν αἰτίαν, Αἰσχίνη. ΠΕΡΙ ΜΕΤΑΛΛΗΨΕΩΣ.
 Εἶτα θήσεις τὸ ἀντιληπτικὸν Αἰσχίνου· ὃ λύσεις μεταλη- 10
 πτικῶς, συντρέχων τῇ ἐξουσίᾳ· κατορύττειν ἔξεστιν, ἂν
 πολεμίων ἐφοδος ἦ, ἂν ἡ χώρα ληστεύηται· ὅτε δὲ τού-
 των ἐκτὸς πόλις ἐστὶ, καὶ δέους ὑμεῖς καὶ δευμάτων τοι-
 οῦτων ἐλεύθεροι, τί δεῖ κατορύττειν ἐπὶ τῆς ἐρημίας τὰ
 πράγματα. 15

Εἶτα θήσεις καὶ τὸ χρῶμα Αἰσχίνου, ἀσφαλείας ἕνεκά φησι
 κατορύττειν τὰ χρήματα.

Τί γάρ σοι τῶν ἐπὶ τῆς ἐστίας ἀπώλετο; οὐκ ἔχεις
 τὰ κατὰ Φωκέων, εἶπέ μοι, σωζόμενα; οὐ μένει σοι τῶν
 χρημάτων ἢ κτησίς ἀκέραιος, ἣν κατὰ τῆς Θράκης εἶχες 20
 δεξάμενος; ποῖον τῆς οἰκίας σου μέρος ἐπιβεβούλευται;
 ποίας εἰσηλθὲς ληστείας ἰδίαν γραφήν; οὐκ ἐστὶν εἰπεῖν·
 ἀλλ' οὐκ ἔχων ὃ τι πρὸς ἀλήθειαν ἐρωτῶσιν ἡμῖν ἀπο-
 κρίνασθαι, τὰ τοιαῦτα πλάττεται· βούλεσθε, ¹ ὦ Ἀθη-
 ναῖοι, τὴν ἀληθεστέραν ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς αἰτίαν τοῦ κα- 25
 τορύττειν εἶπω τὰ χρήματα; ἦδει ² σπουδὴν οὐ μετρίαν
 ὑμᾶς ποιησομένους, μετὰ τὴν ἱεροσυλίαν καὶ ζητησιν·
 ἦδει πᾶσαν ἐστίαν ὑμᾶς ἐρυνήσαντας· καὶ τῶν χρημά-
 των τὴν ζητησιν πᾶσαν ἡλικίαν καὶ δῆμον εἰς αὐτὸν μα-
 ρισόμενον· καὶ θάττον οὕτως ἐπὶ τῆς ἐστίας ἀλώσεσθαι. 30

¹ Par. βάλεσθε. tum Ald. Vind. Par. ὦ θεοί, in Par. su-
 pra lin. ὦ Ἀθην. ² Ald. Vind. ἦδη. Par. ἦδει.

οὐ μὴν οὐδὲ τῶν φίλων ἢ γνώριμων τιτὶ παραθίσθαι
 ῥᾶδιον αὐτῷ κατεφαίνετο· καὶ γὰρ ὁ καιρὸς κατεκώλυσε,
 καὶ λαθεῖν ζητῶντα εἰς ἐγκλημα προσεπιθεῖναι καὶ μαρ-
 τυρίαν αὐτῷ κατεφαίνετο· οὗτος δ' ὁ φόβος αὐτῷ τὴν
 5 ἐρημίαν ἐξείρηκε, διὰ ταῦτα ἐπὶ ταύτης κατορύττει * τὰ
 χρήματα· ἀλλ' οὐκ ἦν ὡς εἴκεν, ὥς Ἀθηναῖοι, λανθάνειν
 τοὺς κρείττονας, εἰς τοὺς θεοὺς οὕτω τολμήσαντα· ἀλλ'
 ὅσῳ τὸν ἐπὶ τῆς οἰκίας ἐλεγχον ἀπεκρύπτετο, τοσοῦτω
 καὶ μᾶλλον εὐρίσκειται· καὶ αὐτοῦ μάρτυς οἷς ἐποίη,
 10 γινώσκων. Πιθανὴ ἀπολογία οὐκ ἐπιπίπτει· οὐδεὶς γὰρ
 λέγει· ἀλλ' εἰ ἱεροσυλήσας ἐτύγχανον, οὐ κατώρυστον
 τὰ χρήματα, ἢ οὐκ ἂν εἰς ἀπολογίαν ἔγραφον λόγον·
 ἀντιστρέφει γὰρ ἡ πιθανὴ ἀπολογία τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἀκρι-
 τέλους· γράφεις λόγον περὶ ἱεροσυλίας, ἱεροσυλήσας ἄρα
 15 ἀλλ' εἰ ἱεροσυλήσας ἐτύγχανον, οὐκ ἂν λόγον ἔγραφας;
 οὐδεὶς τοῦτο λέγει· μωρόν γάρ, ἀλλ' ἀντὶ τῆς πιθανῆς
 ἀπολογίας τοιοῦτον ἦν δυνατόν λέγειν· οὐκ εἴ τις λόγον
 ὑπὲρ ἱεροσυλίας γράψει, ἢ κατορύττει ἐπ' ἐρημίας τὰ
 χρήματα, οὗτος ἐστὶν ἱερόσυλος· οὐκ ἐστὶν δὲ αὕτη κυ-
 20 ρίως πιθανὴ ἀπολογία· ἐπιχειρήσεις οὖν οὕτω· μικροῦ δὲ
 με παρήλθεν εἰπεῖν, ὃ καὶ τοῦτον ἱεροσυλοῦντα δείκνυσιν,
 καὶ Δημοσθένη τῶν ἐγκλημάτων ἐλεύθερον· τῷ μὲν γὰρ
 οὐκ ἦν ἔχοντι μὴ κατακρύπτειν· ἢ πάντως ἐπ' αὐτοφώ-
 ρῳ 7 τῆς ἱεροσυλίας ἀλλίσκεσθαι· ἐμοὶ δὲ εἰ τι τοιοῦτον
 25 ἑαυτῷ συνεχίνωσκον, οὐκ ἀνάγκη συγγράφειν τὸν λόγον·
 οὐδ' ἐν τῷ φανερῷ τοῦτο ποιοῦντα δείκνυσθαι· ἐπιλόγῃ
 λοιπόν· ἐγὼ γὰρ, ὁμολογήσω δὲ πρὸς ὑμᾶς, ὥς δικάσται, 8

3 Ald. Vind. repetunt h. l. vñ. καὶ γὰρ δ' καιρός. delēta sunt in Par. 4 Ald. Vind. Par. κατορύττειν. delēti v. 5 Ald.

Codd. ὡς θωλ. 6 Ald. Vind. Par. κατώρυστον. 7 Ald. Vind.

αὐτοφώρῳ. scr. αὐτοφώρῳ. 8 Ald. Vind. ὥδε. in Par. ὡς lege ὡς δικάσται. idem vitium redit paullo post et p. 297.

καὶ φιλοτιμοῦμαι ⁹ τῷ λόγῳ, καὶ πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης αὐτὸν διαπέμφω· μετὰ τοῦτο δικαδτήριον· ἐπὶ τούτῳ παρ' ὑμῖν ¹⁰ συνάξω καὶ θέατρα, καὶ τοῖς νέοις καὶ τοῖς διδασκάλοις αὐτὸν ἀναγνώσομαι· ὁ μὲν ἐπαινέσας τὰ τῆς διανοίας εὐρήματα, ὁ δὲ τὴν λέξιν, ὡς ἐπιχώριον. ⁵ ἄλλος τὴν τῶν ὀνομάτων εὐρυθυμίαν θαυμάσῃ· πάντες δὲ εἶναι σοφὸν νομισῶσι τὸν λόγον, οὐχ ἱεροσύλου τὸ σπουδάσμα· ἀλλὰ τί ταῦτα μέλλομεν; τί δὲ οὐ καὶ τὴν δικαίαν ψῆφον ὑμεῖς ὑπὲρ τῆς Πολιάδος ἐξοίσετε; περι-
αγγελλέτω ¹¹ τις, ὡς δικασταί, τῶν Ἑλλήνων ἀπανταχοῦ ¹⁰ τοῖς πᾶσι εὐσεβὲς κηρύττων, τὸ κήρυγμα· εἴ τις που Φω- ²⁹⁷
κίων εἴτε πρὸ τῶν δυστυχῶν Ὀλυνθίων λανθάνει περισωρό-
μενος, σπευδέτω, παρ' Ἀθηναίους ἡκέτω· δεῦτε οἱ Θετταλοὶ·
δεῦτε αἱ δι' Αἰσχίνην δεκαδαρχοῦμενοι· ἡκέτω, διὰ τοῦτον
δουλεύων Μισσηνός· ἡκέτε καὶ ὑμεῖς Ἀρκάδες, αὐτόχθοι ¹⁵
νέες, δι' Αἰσχίνην μεταβαλλόντες ¹² τὴν τύχην καὶ τέως Φι-
λίππῳ διὰ τοῦτον δουλεύοντες· κομιζέτω τις τῇ Παρθένῳ
τὰ χαριστήρια· ὁ μὲν ἔμνον ποιήσας αὐτῇ· ὁ δὲ κοσμῶν
ἀναθήμασιν· ὁ δὲ δεικνὺς προσόδῳ τὴν χάριν· αὕτη τὸν
Ἀτρομήτου τὸν προδότην ὑμῶν μανῆναι παρεσκεύασεν· ²⁰
αὕτη τῆς ἱεροσυλίας τὸν ἔλεγχον τοῖς δικασταῖς ἐκκαλύ-
ψασα· μίαν ὑπὲρ ὑμῶν ἀναγκαίαν λαμβάνει διὰ τῶν Ἀ-
θηναίων τὴν δίκην· εἰ ταύτην ἐλθόντες ἐπόψεσθε, εἰ
τῆς Ἀττικῆς πεπεισμένοι κηρύγμασιν ἤξετε, ¹³ τῶν προ-
λαβόντων ἀτυχημάτων ἔξετε παραμυθίαν· καὶ περὶ τῶν ²⁵
μελλόντων ἀγαθὰς τὰς ἐλπίδας, ὥς Δημοσθένης ὑμῖν
μετὰ τῶν Ἀθηναίων κατεπαγγέλλεται· ἐκποδὼν Αἰσχί-
νης· οὐδεὶς ἔτι παρενοχλήσει προδότης πολυτευόμενος·

9 Ald. Vind. φιλοτιμοῦ καί, In Par. corr. φιλοτιμοῦμαι.

10 Ald. Vind. ὑμῖν. Par. ὑμῖν. 11 Ald. Vind. Par. περιαγγε-
λέτω. tum Ald. Vind. iterum ὥδε. 12 Vind. μεταβαλλόντες.

13 Ald. Vind. εἴξετε, in Par. corr. ἤξετε.

ἀπαδώσει τὴν ἐλευθερίαν ὑμῖν Ἀθημοθένης λέγων, καὶ στρατευσομένους τῶν Ἀθηναίων ἢ πόλιν.

ΑΝΤΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΣ ΑΤΕΛΗΣ ΕΚ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ.

- 5 Ἀριστεὺς αἰχμαλώτῳ καὶ μητριᾷ συνοικῶν εὐρέθῃ τεθνεὺς ἐπὶ σημείοις φαρμάκων· καὶ ἀντεγκαλῶσαν ἁλλήλαις ἢ τε μητριᾷ καὶ ἢ ¹⁴ αἰχμάλωτος.

Παθητικὸν τὸ ζήτημα· χρεῖν γὰρ ἀριστεῶς ἢ πόλις, καὶ ὁ τῆς ἐλευθερίας αἷτιος φαρμάκοις ἀνήρηται·
 10 προστίθῃσι δὲ τῷ πάθει καὶ τῷ τὴν ἀθλίαν αἰχμάλωτον οὖσαν καὶ ξένην τῇ συμφορᾷ προσθήκην ποιεῖν· καὶ ἡ ποιότης δὲ τῆς μητριᾶς, σπουδῇ παρέχει τῷ δράματι· ὅθεν καὶ πῶς προοιμίους μετὰ πάθους χρῆσόμεθα· οὐκ ἤρκεσεν, ὡς δικάσται, ¹⁵ τῇ μητριᾷ τὸν ἀριστεῖα δια-
 15 φθεῖραι φαρμάκῳ, ἀλλ' ἐτι καὶ τὴν ἀθλίαν ταύτην αἰχμάλωτον ¹⁶ συκοφαντεῖν ἐτόλμησε, προσθεῖναι τῷ ἀριστεῖ τῆς ἀνδρείας σύμβολον ἐθέλησασα· οὐ μὴν ἀνύσει τοῦτον ἑαυτῆς τὸν σκοπὸν, ἐὰν ὑμεῖς μετὰ ὄρκων καὶ περὶ νόμων φυλάξητε δίκαια. Οἶδα μὲν οὖν ὅτι τὸ μῖσος
 20 τῆς μητριᾶς πλέον ἢ τῆς ἀριστείας ἐπηύξησεν εὐκλεία· τὸ γὰρ αἰδοῖμον ¹⁷ τὸν ἀριστεῖα γενέσθαι κατὰ πόλιν παρώξυνε πρὸς τὸν φόνον τὴν μητριάν. Σοφίσασθαι μὲν οὖν ἡ μητριᾷ βουλομένη τὸ ἐγκλημα, ἐπ' ἄλλον μετατίθῃσι τὴν γραφὴν παραπεμπῆσαι τῆς ἀληθείας θέλουσα τοὺς δι-
 25 κάζοντας· οὐ μὴν οὕτω ῥητορεύσει ποτε, ὥς αὐτὴν ¹⁸ μὲν ἐλευθέραν ἀπολῦσαι τοῦ βήματος, ὑπεύθυνον δὲ ἄλλον τὸν μηδὲν ἀδικήσαντα παραστήσαι τῇ δίκῃ. Ποιότης τῆς μητριᾶς τῇ καταστάσει τὴν ὕλην ποιεῖ· οἷον, ἀλλὰ

14 ἢ Ald. om., est in Vind. et Par. 15 Ald. Vind. ὥδε.

16 Par. per litteras transponit αἰχμ. ταύτην. ib. ad marg. συκοφαντεῖν. 17 Par. αἰδῖον. 18 Ald. Vind. Par. αὐτῆς. scr. αὐτήν.

γὰρ ἀνωθεν αἱ μητρικαὶ τοῖς προγόνοις πολέμιοι. τού-
των δὲ ἐνταῖ φανερώς διὰ τὸ μῖσος τὴν ἐχθρὰν ἐνδείκνυ-
ται· αἱ δὲ λόγῳ τὴν ἐπιβολὴν ἐπικρύπτουσιν, ὅσαι δεινὰ
κρύπτειν εἰσὶ τὴν προφαίρεσιν· ἐροῦσι γὰρ πρὸς ἑαυτὰς
πολλάκις, ἂν ἐνδείξωμαι τὴν διάνοιαν, οἷχεται μοι τὰ 5
τῆς μηχανῆς.¹⁹ φυλάξει γὰρ ὁ πρόγονος τὴν ἐπήρειαν καὶ
τείχος αὐτῷ πρὸς τῷ μὴ παθεῖν ὁ τῆς μητρικῆς γενήσεται
χωρισμός.²⁰ συνόντα δὲ καὶ τραπέζης καὶ ἄλλων
κοινωνοῦντα ῥᾶστα χωρῶσθαι· τσαύτην ἐπινοήσασα
τέχνην πέρας ἐπέθηκε τῷ βουλήματι· κακοήθης δὲ καὶ 10
δύστροπος ἡ μητρικὴ τυγχάνουσα διπλοῦν ἀνθ' ἀπλοῦ.²¹
τὸ δρᾶμα συντίθησι· τὸν μὲν γὰρ πρόγονον ταῖς μαγ-
γανείαις.²² διεχρήσατο· τὴν δὲ ἀθλίαν αἰχμάλωτον προ-
σθεῖναι ἐκὼν προήρηται· ταύτην γὰρ αὐτῷ εὖνον ἡπί-
στατο οὔσαν· ἐπὶ ταύτῃ οὖν ἄγει τὸ ἔγκλημα, τὴν μά- 15
λιστα πάντων ἐκείνῃ κεχαρισμένην, ἣ καὶ μητρὸς εὖνοιαν
καὶ γαμετῆς ἐπλήρου κηδεμονίαν.²³ ἥρων γὰρ ἀλ-
λήλων ἀντίρροπον ἔρωτα, καὶ φιλοτιμίαν εἰς προσθήκην
ἐκατέρωθεν εἶχεν ὁ πόθος· ἡ δὲ θεοῖς ἐχθρὰ καὶ βάσκα-
νος, αὕτη μόνῃ μὲν ἄρχειν τῆς οἰκίας ἐπιθυμήσασα, τῇ 20
δὲ τούτων ὁμοιοῖα φθονήσασα, τὸν μὲν ἤδη φαρμάκῳ
διεχρήσατο, τὸ δὲ λειπόμενον²⁴ προσθεῖναι τὴν αἰχμάλω- 298
τὸν βούλεται. **ΕΠΙ Τῇ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙ Δ' Ἡ
ΒΟΥΛΗΣΙΣ.** Τῶν γὰρ πραγμάτων οὐκ ὄντων, τὰ τῶν
πραγμάτων ἐκλιμπάνει κεφάλαια· ἐλέγχων ἀπαιτήσεις, ἀπ' 25
ἀρχῆς ἄχρι τέλους, χρῶμα, πιθάνη ἀπολογία· μόνῃ οὖν
βουλῇσιν καὶ δυνάμει διαιρεθήσεται· προηγησάμην οὖν
εἰσάξεις τὴν βουλῇσιν· ὅλον γὰρ ὥς ἡ αἰχμάλωτος.²⁵
πάντων ἀποστερηθεῖσα τῶν ἀπὸ τάχης καλῶν, γένους,

19 Ald. Vind. μηχανῆς. 20 Ald. Vind. χωρισμός. 21
Vind. ἐνθ' ἀπλοῦ. 22 Ald. Vind. Par. μαγανείαις. 23 Vind.
κηδαιμονίαν. 24 Ald. Vind. λοιπόμενον. 25 Ald. ἐχμάλωτος
πάντων ἀποστερηθεῖσα.

πατρίδος, φίλων, τῶν ἐν τῇ πόλει γνωρίμων, μόνην δὲ
 τῶν συμφορῶν παραμυθίαν ἔχουσα τὸν ἀριστερά, οὐκ ἂν
 αὐτὴν ἀποστερῇσαι τῆς τούτου κηδεμονίας ἡθέλησεν, ἵνα
 πᾶσιν ἀνθρώποις ἐπιβούλευτος ἦ, πενία συζῶσα καὶ
 5 δυστυχήμασιν· οὐκ ἂν οὖν ἡβουλήθη τριούτοις αὐτὴν
 περιπεῖραι κακῶς ὑπὸ ψεκτοῦ ²⁶ φόρου, στενοχωρίᾳ τρο-
 φῶν, τρυφῆς ἐκ τοῦ συνοικεῖν καὶ τὰ τοιαῦτα· τὴν δὲ
 μιᾶρὰν μητροῖαν πολέμιον τῷ προγόνῳ φύσει τυγχάνου-
 σαν, διὰ τὸν φόνον εἰκὸς μηδὲ μιᾶς ἀποσχέσθαι κατὰ
 10 τοῦ ἀριστεῶς ἐμβουλῆς; ὥτετο γὰρ ἐκποδὼν ποιησαμένη
 τὸν πρόγονον πάντων ἐγκρατῆς, τῶν ἔνδον γενήσεσθαι,
 τῇ δὲ παντάπασιν ἐρήμῳ καὶ ξένῃ οὐδὲν ἐπῆρει τοιοῦτα
 λογιέσθαι· τὸ γὰρ κατὰ μηδὲνα τρόπον ἐπιζέειν κληρο-
 νομεῖν, οὐδὲ βραχεῖά τις ἐλπίς ὑπολείπεται· οὐ μὴν οὐ-
 15 δὲ ἀπέχθειά τις ἐτύγχανεν οὔσα τῇ αἰχμαλώτῳ πρὸς αὐ-
 τόν· ἥδει ²⁷ γὰρ εὐεργέτην καὶ σωτῆρα γενόμενον· ἡ μὲν
 γὰρ τῆς πατρίδος ἄλως τοῦ δαίμονος ἔργον ἦν· ἡ δὲ
 δυστυχημάτων ἀφαίρεσις καὶ ἡ τῶν ἀγαθῶν μετάδοσις
 εὐεργεσίαν εἶχεν ἀναμφισβήτητον· χάριν οὖν ἀπὸ τῆς εὐ-
 20 εργασίας ἡ αἰχμαλώτος εἶχεν ἀναμφισβήτητον ²⁸ καὶ πε-
 ριόντος μὲν τῶν καλῶν αὐτῷ συναπολαύειν ἐξῆν, ἀναιρε-
 θέντος δὲ συναπολέσθαι πάντα ἀναγκαιῶς ὠφείλετο· εἰ-
 τα ἡ δύναμις· σκεπώμεθα δὴ ποτέρῳ τούτων τὰ ²⁹ τῆς
 ἐμβουλῆς ἐτύγχανε ῥάδια· ἡ μὲν γὰρ αἰχμαλώτος οὔτε
 25 συγγενῶν οὔτε φίλων οὔτε οἰκετῶν ἠνέπορι, οὐδ' εὗρισκεν
 ὅστις αὐτῇ διακομίσει ³⁰ τὸ φάρμακον· ἡ μητροῖα δὲ
 πάντας εἶχε συμπράττοντας, συγγενεῖς, φίλους, οἰκέτας,
 γνωρίμους· ἥδει καὶ τινες εἰσὶν ἐν τῇ πόλει πωλῶντες τὰ
 δηλητήρια· ἡ δὲ αἰχμαλώτος πάντων τούτων ἀπειρος ἦν·

26 Par. ψεκτοῦ. 27 Ald. ἥδη. Par. Vind. ἥδει. 28 Ald.
 Vind. ἀναμφισβήτητον, sq. asterisco. 29 Ald. τας. 30 Ald. δια-
 κομίσει. 31 Ald. γνωρίμους.

ξίμη τυγχάνουσα καὶ ἔγνωε τῶν ἐν τῇ πόλει τυγχανόν-
 των ἀνθρώπων· τίαι δὲ μᾶλλον ὑπακούειν ἔθος τοὺς
 γόντας; οὐ τοῖς ἀργυρίων ³² πλεῖστον παρέχουσιν; οὐ-
 κοῦν ἢ μὲν μητριᾷ χρημάτων ἡπόρουε· ἢ δὲ οὐδὲν πρὸς
 τὸ πρίασθαι τι ταύτης ἐκέκτητο· καὶ ἢ μὲν εἶχε συνεστῶ-
 τας πολλοὺς, ἢ δὲ πάντων ἔρημος ἦν, καὶ τοῖς μὲν λά-
 θρα διαλεχθῆναι ταῖς πιπράσκουσιν ἦν· τῇ δὲ αἰχμα-
 λώτῃ τοῦτο πάντως μᾶλλον ἀδύνατον· οὔτε γὰρ ἐντυχεῖν
 τοῖς τὰ τοιαῦτα δεινοῖς εὐχερὲς ἦν αὐτῇ, οὔτε ἐξιπεῖν
 ἀσφαλές· οὐδὲ γὰρ ὥραν ἢ καιρὸν τοῦ ἀριστέως ὅλως ¹⁹
 ἀπελιμπάνετο, συκοῦσα διόλου καὶ πληροῦν τὴν ὑπηρε-
 σίαν καὶ τὴν χρεῖαν σπευδάζουσα· φάβῃ γὰρ τοῦ λυπη-
 σαι τὸν ἀριστεῖα· ἢ κινήσαι πρὸς ἀγανάκτησιν οὐδ' ὅλως
 ἐκτὸς τῆς οἰκίας τῶν περιβολῶν ἐγέμετο· εἰ γὰρ καὶ σμι-
 χραν ἦν αὐτῇ παρασχομένη λύπης αἰτίαν, πάντων ἂν τῶν ²⁰
 καλλιστῶν ἐξέπεσε, καὶ ἀβίωτος ἦν ὁ βίος αὐτῇ, μᾶλλον
 δὲ οὐδὲ ἔξω κινδύνου προσκρούσασα ἦν τῷ ἀριστεῖ· οὐκ
 οὖν τὸ μὲν περιεῖναι τὸν ἀριστεῖα εὐδαιμονίαν ἑαυτῆς τῇ
 αἰχμαλώτῃ ὑπελάμβανε· τὸν δὲ ἐκείνου θάνατον, δυστυ-
 χίαν ἀνήκεστον· διὰ ταῦτα περιέπειν ἐσπούδαζε· πολλὴν ²¹
 αὐτοῦ τῆς σωτηρίας ἐποιεῖτο τὴν πρόνοιαν· ἐντεῦθεν τῆς
 μητριᾶς ὁ φθόνος, ἐντεῦθεν τὸ μῖσος ἐφύετο. ΕΠΙ-
 ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΠΑΘΟΥΣ ΕΧΩΝ ΤΗΝ ΔΥΞΗΣΙΝ.
 Φεῦ τοῦ δράματος· νεαχίας ἐν πολέμοις ἀήττητος, ἐν
 ἀριστείαις αἰδιδίμος, ἐκ μέσης ἀριστείας ἀνήρπασται· καὶ ²⁵
 τοὺς μὲν πολεμίους διέφυγεν ἄτρωτος· τὸν δὲ παρὰ τῆς
 μητριᾶς πόλεμον οὐ διέφυγεν· ὦ μητριᾶς βέλη, τῶν
 φανερῶν χαλεπώτερα· οὐκ ἐνῆν προιδέσθαι ταῦτα καὶ
 προσυλάσασθαι· οἷκ, ἐνῆν ἐκκλίνειν βαλλόμενον· ὁ μὲν
 οὖν γενναῖος ἐκεῖνος, ὁ τοὺς πολεμίους τρεψάμενος, φαρ- ³⁰
 μάκοις ἠλίσκετο, ἀφύλακτος, ὡς ἐν πατρώᾳ διάγων ἰστίᾳ· ²⁹⁹
 δεινὸν δὲ οὐδὲν πείσεσθαι προορώμενος· ἢ δὲ τῶν κακῶν

32 Ald. ἀργυρίων.

αὐτουργός αὕτη ποιὴν προσῆξε τὸ φάρμακον· προσεν-
 εχθέντος δὲ, μικρὸν ὕστερον σπαράγμοι τῶν ἐντός, καὶ
 τοῦ χρώματος ἐπὶ τὸ χεῖρον τροπή, καὶ σπασμοὶ νεύρων
 καὶ χειρῶν ἐκτάσεις καὶ ἀφωνία πολλή,· δεινὸν οἱ παραγε-
 5 νόμειοι διηγοῦντο θέαμα· ὅψε καὶ πολλὸς ὁ δειλαιός, ἔφα-
 σαν, ἐπέγνω τὸν ἀρχηγὸν τῶν κακῶν· καὶ τῇ μὲν ἀχθό-
 μενος καὶ καταρῶμενος ἐδήλου τὸ μῖσος τῷ βλέμματι·³³
 τὴν δὲ αἰχμάλωτον ὕστατα πάντων ἡσπάζετο περιβάλλων
 ἀνόητα, χεῖρας ὀρέγων, τὴν δεξιὰν ἐμβαλλὼν, εὐμενῶς
 10 λαμβανόμενος, οἰκτεῖρων τοῦ πάθους ἑαυτόν· ἔλεινός
 δὲ καὶ ὁ τῆς αἰχμαλώτου θρήνος ἐπ' αὐτῷ κινηθεὶς· εἶθε
 δορὶ πληγεῖσα τὸ σῶμα μετὰ τῶν ἄλλων ἐκείμην· ὦ καὶ
 τῆς ἐνεγκάμενης ἐμοὶ προτιμώτερος· ὦ καὶ ἀγχιστιῶν ἐμοὶ
 προσηνέστερος· νῦν ὄντως πεπτώκαμεν· νῦν ἀληθῶς ἔγε-
 15 νόμην αἰχμάλωτος, νῦν ἔλεινῇ, νῦν ἀδλία· περιόντος
 δέ σου ζήλου μᾶλλον ἢ ἐλέου τυγχάνειν ἀξία· οἰκτεῖρατε
 οὖν, ὦ δικασταί, πρῶτον μὲν τὸν ἀριστεά, τὸν οὕτως
 ὠμῶς ἀνηροπασμένον, εἶτα τὴν στερηθεῖσαν τῆς προσδο-
 κωμένης³⁴ ἐλπίδος· ἔλεινὰ γὰρ τῶν παθῶν τὰ ἀνήμε-
 20 ρα· τὴν δὲ αὐτόχειρα τοῦ δράματος ὑπὲρ ἀμφοτέρων
 ἀμύνεσθε· μᾶλλον δὲ τῷ κειμένῳ δότε τὴν χάριν· οὐδὲν
 γὰρ προγόνους μητριᾶς χαλεπώτερον· ἴσασι δὲ τὴν ὑπερ-
 βολὴν τοῦ κακοῦ, ὅσοι πείραν ἰδέξαντο, οὓς ἐξ ὧν πε-
 πόνθασι χρηρὴ συνοργίζεσθαι, καὶ τὴν μητριαν τιμωρή-
 25 σασθαι, ἵνα μὴ τῶν ἀριστέρων τὴν πόλιν ἀποστερήτε.

ΠΡΟΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΜΕΝΟΣ ΣΤΟΧΑΣΜΟΣ.

Πλούσιος καὶ πένης ἐχθροὶ τὰ πολιτικά· πολέμου καταλαβόν-
 τος τὴν πόλιν, ὁ πλούσιος χειροτόνηται στρατηγός, καὶ τοῦ πένη-
 τος παῖδες τρεῖς κατελέγησαν στρατεύεσθαι· φήμης γενομένης ἐν τῷ
 στρα-

³³ Ald. Par. Vind. κλέμματι. scripsi βλέμματι. Vide Epist.
 crit. p. 30. ³⁴ Ald. προδοκωμένης.

στρατοπέδῳ, ὅτι προδιδόασιν³⁵ οἱ τοῦ πένητος παῖδες, ὃ στρατηγὸς λαβὼν τὸν πρῶτον ἐβασάνισεν· οὐδὲν ἐξειπόντα ἀπέκτεινεν· τὸν δεύτερον ὁμοίως· τὸν τρίτον ἐξειπόντα ἀπέκτεινεν· οὐκ ἐπέβρισεν ὁ πατήρ, καὶ κρίνεται συνειδότης.

Πικρὸς καὶ ἀπαραίτητος ἐχθρὸς ὁ πλούσιος, ὃς καὶ 5
σιωπὴν ἐγκαλεῖ, καὶ μετὰ τριῶν παιδῶν ἀναίρεσιν ἐπεμ-
βαίνει³⁶ δυστυχοῦντι τῷ πένητι· μικτὸς δὲ ὁ λόγος, ἔκ-
τε ἀγῶνος καὶ πάθους· ὁ μὲν γὰρ φόνος πάθος ποιεῖ·
ἡ δὲ ἀπόδειξις τοῖς συνεγνωκέναι τὸν ἀγῶνα συνίστησιν.
ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ. Ὡς δικασταὶ, ὅτι 10
τρεῖς παῖδας ὁ πλούσιος ἀνελὼν κόρον εἰλήφει τῆς ἐχθρας,
καὶ πανσάμενος τῶν πολέμων ἐτέγγχανε· νῦν δὲ, ὡς ἔοικεν,
ἁπείραντόν ἐστι καθ' ἡμῶν³⁷ τὸ δεινόν, καὶ οὐ παύσα-
ται πάντα καθ' ἡμῶν ὁ πλούσιος μηχανώμενος, ἕως οὗ
καὶ τὴν ἐστίαν αὐτὴν καὶ τὸ γένος αὐτὸ διαχρήσεται· 15
οὕτως ἀείμνηστον ἔχει τὸν πόλεμον· εἴτα ἀπόδοσις· ὑμέ-
τερον εἶναι μὴ ταῖς τούτου κακοτεχνίαις προσέχειν τὸν
νοῦν, ἀλλὰ τὰ δίκαια κατὰ τοὺς νόμους βουλευσασθαι,
ἵνα δυνήθῃ καὶ θρηνηῆσαι τοὺς παῖδας καὶ τιμωρήσα-
σθαι διὰ τὸν³⁸ τῶν παιδῶν φόνον τὸν πλούσιον. **ΔΕΥ-** 20
ΤΕΡΟΝ ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ. Οἶδα μὲν οὖν, ὥς εἴ τις ἐστιν
τοῖς τελευτήσασιν αἰσθησις, παρεστᾶσιν οἱ παῖδες κρινο-
μένῳ μοι τήμερον, καὶ τῷ πατρὶ βοηθῆσαι βουλόμενοι,
καὶ τὸν πλούσιον τιμωρήσασθαι. **ΤΡΙΤΟΝ ΠΡΟΟΙ-**
ΜΙΟΝ. Χαίρει μὲν οὖν ὁ πλούσιος, ὁρῶν οὕτω δυστυ- 25
χοῦντα τὸν πένητα, καὶ παρὰ τῶν παιδῶν οὐκ ἔτι δορυ-
φορούμενον, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐπιτιμίας τὸ λοιπὸν κινδυν-
εύοντα. **Ἡ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ.** Ἀλλὰ γὰρ οὐκ οὕτως

35 Ald. Vind. Par. προδιδόασαν.

36 Vind. ἐπιαιμβαίνει

δυστοχοῦντι. 37 Vind. ὑμῶν. 38 Vind. διὰ τῶν παιδῶν.

Ald. Par. διὰ τὸν παιδ.; vera lectio elicienda ex varietate Vind.

Cfr. Ep. crit. p. 32.

Rhetor. VIII.

ἀπάνθρωπον·³⁹ ἡγοῦμην τὸν ⁴⁰ πλούσιον, ὡς ἄρδην μοι
 τοὺς παῖδας ⁴¹ ἀνελεῖν ἀδίκως· ἐμνησικάκει μὲν γάρ μοι,
 καὶ πολλάκις ἠπείλει βλάβην καὶ συμφορὰς· ὥμην δὲ
 300 ⁵ λαιδορίαν εἶναι ἢ σώματος αἰκίαν τὴν ἀπειλήν, ⁴² ἢ νῆ-
 Δία φυγὴν, ἢ τινα ἄλλην τοιαύτην ἐπήρειαν· χρήματα
 γὰρ οὐκ ἦν μοι· διόπερ οὐκ ἐδεδόκειν τὴν τούτων ἀφαι-
 ρεῖσιν· ἐξηθῆς ὢν τις ἐλάνθανον μικρὰ τῆς ἔχθρας τὰ
 ἐπίχειρα προσδοκῶν· ἐκβέβηκε δὲ οἷον οὐκ ἔδει τῆς ἐπηρείας
 τὸ πέρας· τοῦ γὰρ κακῶς μὲν ποιεῖν καιρὸν ἐπιτηδειότα-
 10 ¹⁰ τον τὴν στρατείαν ἡγούμενος τῷ ταύτης προσχήματι τὴν
 εἰς ἐμὲ δυσμένειαν ἐπεδείκνυτο· καὶ τὸ τῆς ἀρχῆς εἴφη-
 μον ὄνομα μαιφονίας ἐγίγνετο πέρας· λογοποιούς γὰρ
 ἐν τῷ στρατοπέδῳ καθείς, ὡς οἱ ἐμοὶ προδιδόναι μέλ-
 λουσι παῖδες, οὐ πρότερον πικρῶς σπανίζων ἐπαύσατο,
 15 ¹⁵ πρὶν ἀπολέσαι μὲν τοῖς κολαστηρίοις τοὺς δύο τοὺς πρώ-
 τους, καταπλῆξαι δὲ τοῖς ἀλγηδόσι τὸν τρίτον, ἵνα τῷ
 τῶν στρεβλωτηρίων ⁴³ φόβῳ τὸ δοκοῦν τούτῳ καὶ ἄκων
 φθέγξεται· καὶ μετὰ τὸ δρᾶμα τοσοῦτον καμὲ τοῖς παι-
 σὶ προσαπολέσθαι ζητεῖ. **ΚΑΙ ΑΛΛΩΣ Η ΚΑΤΑ-**
 20 **ΣΤΑΣΙΣ.** Ἡ πολιτεία τοῦ πένητος ἀπὸ διανοίας· ἐπει-
 δὴ γὰρ ἐπήρεια τῆς τύχης ἡπόρουν χρημάτων, ἵνα μηδὲν
 ἐν περιουσίᾳ χρησιμεύσω τῇ πόλει, ἄλλως ἐπεδεικνύμην
 τὴν εὐνοίαν, νόμους εἰσφέρον, γράφων ψηφίσματα, γνώ-
 μας λυσιτελεῖς εἰσηγούμενος, ἐλέγχων τοὺς ἀδικοῦντας
 25 ²⁵ τὴν πόλιν τὰ παράνομα λέγοντας, τοὺς μὴ βουλομένους
 τριηραρχεῖν, μὴ χορηγεῖν, μὴδ' ὅλως εἰσφέρειν· ταῦτά
 μοι τὸν φθόνον παρὰ τοῦ πλουσίου ⁴⁴ κεκίνηκεν, ὡς
 λέγειν πολλάκις, πῶς παύσω τὴν πολιτείαν τὴν κατὰ τῶν
 πλουσίων τοῦ πένητος; πῶς σιωπᾶν ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας
 30 ³⁰ ποιήσω τὸν πένητα; ἂν οἰκείας ὀδύρηται συμφορὰς, ἂν

39 Ald. ἀπ' ἀνθρώπων. 40 τὸν Ald. Vind. om.; est in
 Par. 41 Ald. παῖδα. 42 Ald. ἀπηλήν. 43 Ald. Codd.
 στρεβλωτηρίων. 44 Ald. Codd. πλῆσιον. scripsi πλουσίον.

δρηγήσῃ τὴν τύχην, ἂν οἰκείοις ⁴⁵ σχολάσῃ τοῖς πάθε-
 σιν, ὁδυρεῖται τότε τὰς ἑαυτοῦ συμφορὰς, δακρύσει τὰ
 δυστυχήματα· ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα 'καθ' ἑαυτὸν ἐν-
 νοῶν, πολέμου μέλλοντος, καὶ τριῶν ἢ τεττάρων χειρο-
 τονησάντων αὐτὸν, στρατηγὸς ἀνερρήθη, καὶ μετὰ τὴν 5
 ψῆφον τὸ τῆς πόλεως ἄξιωμα λαβὼν χαίρειν μὲν εἶασε
 τοὺς χορούς· ἐπὶ ⁴⁶ δὲ τοὺς παῖδας τοὺς ἐμοὺς ἐστρα-
 τεύετο, καὶ τὰ ἐξῆς· φήμη τὸ βασανίζειν τὸν πρῶτον,
 καὶ ζητεῖν ἀπάνθρωπα βασανιστήρια· ἐν δὲ τούτοις κα-
 τάμιξον καὶ θρήνον τοῦ πατρός· ὥς δὲ βασανιζόμενος ὁ 10
 πρῶτος ἀπέθανεν, εὐθὺς ἐστρέβλον τὸν δεῦτερον, οὐδα-
 μοῦ τὸ δικαστήριον, οὐδὲ τὸ παραδοῦναι τοῖς νόμοις
 τοὺς παῖδας σκοπῶν, ἀλλ' ἀνελὼν καὶ τὸν δεῦτερον ὥς ⁴⁷
 ἐπὶ ἐρμαίοις, καὶ τὸν τρίτον παρήρχετο· ἀλλ' ὁ δυστυ-
 χῆς πολὺ τῆς ἐλπίδος ἐσφάλην· θαρρῆσας γάρ, ὅτι δι- 15
 καστηρίῳ παραδοθήσεται, καὶ κατὰ νόμους τὰ τῆς ὑπο-
 θέσεως ἐξετασθήσεται, ὡμολόγησε τὴν προδοσίαν· ὁ δὲ
 καὶ τρίτον ἀνελὼν, καὶ τὸν πατέρα συντίθησι τοῖς παι-
 σὶ κειμένοις νεκροῖς· καὶ συνειδότης με κρίναν ἐπὶ τοὺς
 δικάζοντας ἤγαγε. μετὰ ταῦτα θήσεις γραφικόν, ὥς 20
 φησὶ Πορφύριος, ἀπὸ τοῦ πρώτου· φησὶ γὰρ οὐκ ἄλο-
 γον εἶναι τὴν τοῦ συνειδότης κατηγορίαν· μὴ ἐννομίμῳ ⁴⁸
 δικαστηρίῳ κριθέντων ἐκείνων, μηδὲ ἀλόντων κατὰ νό-
 μους, ἀλλ' ὑποπεσόντων ἐχθρῶν κακοηθείᾳ· τινὲς μὲν
 οὖν ἐπὶ τούτου τοῦ ζητήματος καὶ τῶν τοιούτων χρῶν- 25
 ται παραγραφικῶ· τινὲς δὲ οὐ· λύσεις δὲ τὰ παραγρα-
 φικά, ὅτι ταῦτα μὴ θαρρῶντός ἐστι τῇ γραφῇ· οὐ γὰρ
 δεῖ τὴν κατηγορίαν διασύρειν, ἀλλ' ἀπολογεῖσθαι πρὸς

45 Ald. Vind. Par. οἰκείους. 46 Ald. Codd. ἐπεὶ. scripsi
 ἐπὶ. Contra p. 427. ὁ δημοτικὸς, ὁ φιλόπολις, ἐπὶ τὴν αὐτοῦ δό-
 ξαν ἐξηλεγε, πῶς λιπεῖν τὴν τάξιν ἐτόλμησε; scripsi ἐπεὶ. 47
 ὥς Ald. Vind. om., recepi ex Par. Vide ad Theon. Prog. c. 1. fine.
 48 Ald. Vind. ἐνομίμῳ.

τὸν προκείμενον· οὐδὲ τρόπον αἰτιάσθαι, ἀλλὰ τὴν γρα-
 φὴν λύειν, τῷ πρὸς τὸν προκείμενον ἀπολογήσασθαι.
ΕΛΕΓΧΩΝ ΑΠΑΙΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΣΤΟ-
ΧΑΣΜΟΥ. Τίς οὖν, εἰπέ μοι, πίστις τῆς ἐκείνων γέ-
 5 γογε προδοσίας; τίς μαρτυρία; τίς ἔλεγχος; τί τεκμήριον
 ἄλυτον; ποῦ τοῖς πολεμίοις ὥφθησαν κοινολογούμενοι,
 δῶρα ἔχοντες, αὐτομολοῦντες; τίς τῶν συνειδόντων αὐτοὺς
 κατεμύνησεν;⁴⁹ συνουώσας ἑάλω τίς; ἐπιστέλλοντες τοῖς
 πολεμίοις ὥφθησαν; τούτων γὰρ ἔν τι δείξον, καὶ συν-
 01 ἀπόλεσον καὶ μετὰ τοῖς παισίν· ἀλλὰ τὴν φήμην εἰς μαρτυ-
 ρίαν καλεῖς, ἣν οὐ δύνασαι παραστήσαι τῷ βήματι· ἦν
 αὐτὸς θροῦλήσας διέσπειρας· εἰ δὲ κατηγοροῦς σὺ, καὶ τῶ
 301 ψεῦδη μαρτυρεῖς, καὶ σφαγεὺς ἄδικος τῶν ἀθλίων παι-
 δων γεγένησαι· τί καὶ νῦν δυστυχῶν παιδων δυστυχῇ πα-
 τέρα συκοφαντεῖς; εἴτα ἐπάγαγε παραδείγματα· πολλὰ
 15 δίκαια πολλάκις εἰς τοῦτο τὸ δικαστήριον ἐρρώσθησαν·
 ἀλλ' ἐφ' ἐκάστης μάρτυρες παρεμίσθησαν, μοιχείας, φό-
 νου, τυραννίδος, τυμβωρυχίας·⁵⁰ ἐπεὶ γὰρ ἀντόπτας
 τῶν ἐγκλημάτων οὐχ οἷον τέ ἐστιν γενέσθαι τοὺς δικα-
 στάς, ἀναγκαίως εἰσάγονται μάρτυρες, οἳ τινες καὶ βα-
 20 σάνῳ μαρτυρῆσαι δύνανται τὴν ἀλήθειαν, καὶ ὅσα τοι-
 αῦτα. **ΠΕΡΙ ΒΟΥΛΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΔΥΝΑΜΕΩΣ.**
 Βουλῆσει καὶ δυνάμει τὰς αἰτίας τιθεῖς· ἀλλ' εἰκὸς ἦν
 αὐτοὺς χρημάτων ἐφιεμένους ἐπὶ τὴν προδοσίαν ἐλθεῖν·
 καὶ τὸ μὴ βούλεσθαι πάντως εἰκὸς, οὐ γὰρ ὅστις πένης,
 25 πάντως καὶ πονηρός· μᾶλλον γὰρ ὑμῶν τῶν τοῦ πλειο-
 νος ὀρεγόμενων οἱ τοῖς ὀλίγοις ἀρκοῦμενοι σωφρονέστεροι
 ὄντες, πρὸς τὸ δεινὸν ἀτολμότεροι,⁵¹ δεδοκίκατες τοὺς
 νόμους, ἀπὸ τῶν πατέρων καλῆς ἀγωγῆς μεμνημένοι,
 τὴν ἀδοξίαν τῆς κατηγορίας τοὺς δικαστάς ὑμῶν εὐλα-
 30 βούμενοι· οὐδεὶς ληστείας κρίνει τὸν πένητα, διότι χρη-

49 Ald. κατεμύνησεν.

50 Ald. Codd. τυμβωρύχος.

51

Ald. Vind. Par. ἀτολμώτεροι, et paullo post omnes ἐνδοξώτατοι.

μάτων οὐκ εὐπορεῖ· ἕτερον γὰρ τρόπος καὶ τύχη καὶ παιδεία καὶ βούλησις· οὐ γὰρ ἐπ' ἀνάγκης εἶναι δεινούς τοὺς μικρὰ τεκτιμένους· οὐδ' ἐπιθυμεῖν χρημάτων, τοῖς ὀλίγοις ἀρκεῖσθαι μεμαθηκότας· εἴτα ἡ δύναμις. ἀλλὰ γὰρ οὐδὲ πένησιν οὐδὲ στρατιώταις περὶ προδοσίας ⁵² διαλέγεσθαι τοῖς πολεμίοις ἔθος· ἀλλὰ τοῖς δυνατοῖς ἐν φάλαγγι· τινες δὲ μᾶλλον ἢ στρατηγοὶ ἐν τῷ στρατοπέδῳ ὀνομαστότεροι; ⁵³ οὗτοι κατὰ τὸ πληθύνος εἰσιν ἐνδοξότατοι, τούτοις ὑπάρχει τὸ δύνασθαι, τούτοις πιστεύουσιν οἱ πολέμιοι, τούτοις θαρρόουσιν παρέχειν τὰ χρήματα· ⁵⁴ τοῖς δὲ πένησι καὶ οὐδὲ ἔχουσιν ἀξίωμα οὐδὲ προσέρχεται τις, οὐδὲ κοινολογεῖται τοῖς ῥήμασι· ταῦτα στρατηγῶν ὑπάρχει τολμήματα, ταῦτα ὑπάρχων, ταῦτα ἐπιχειρούντων δημόσια, οὐκ ἀδόξων ἀνδρῶν, οὐκ ἀνωνύμων, οὐ τῶν ἀγνώ-

52 Ald. Vind. προσοδίας. 53 Ald. Codd. τινες δὲ μᾶλλον ἢ στρ. s. τ. στρ. μᾶλλον ὀνομαστότατοι. Delevi alterum μᾶλλον, et scripsi ὀνομαστότεροι. Comparativum et superlativum saepissime confundi constat. Cfr. Herm. ad Vig. p. 717. Krüger ad Dion. Hal. ep. ad Pomp. 6, 3. Menand. de encom. p. 604.: τὸ δὲ Λαφριέων ἀνδρικώτερον, τὸ δὲ Ἰώνων ἔλλογιμώτατον. Riccard. 2. ἔλλογιμώτερον. Ibid. infr.: χρηὴ δὲ τὰς νεωτέρας μηδὲν ἐλάτιονας σεμνότητι τῶν παλαιωτάτων δεικνύειν. Med. 1. παλαιωτέρων. Id. διαφ. ἐπιδεικτ. p. 628.: χαριέστατος δ' ἂν οὕτω γένοιτο. Med. 2. χαριέστερος δ' ἂν οὕτως. p. 636. infr. πυνθάνεσθαι δεῖ περὶ αὐτῶν τὰ βέλτιστα. Par. Med. 2. βελτίω. Alex. de fig. II, κδ. τί γὰρ ἂν γένοιτο συκοφαντίας καὶ παρανομίας δεινότερον. Par. δεινότερον. T. VII. p. 125. v. 31. ταῦτα δὲ καθ' ἑαυτὰ ἀσθενέστατα τῶν ἄλλων ὑπάρχει. Par. 1. ἀσθενέστερα. Joseph. bell. Jud. III. 10, 10. τῶν δὲ νέων ἐπιλέξας τοὺς ἰσχυροτάτους. Par. 1429. ἰσχυροτέρους. VII. 8. 7. ὕπνος δὲ τεκμήριον ἡμῖν ἔστω τῶν λόγων ἐναργέστατον. Par. 1423. ἐναργέστερον. VII. 7. 4. καταστήσαντες εἰς τὸ φανερώτατον. Par. 1427. φανερώτερον. VII. 5. 3. λαμπρότατον δὲ ἦν Τίτῳ καὶ αὐτὸς ὁ πατὴρ ὑπαντῶν. Par. 1423i 1425. λαμπρότερον.

στων πολλοῖς. τίς ἔστιν τυραννεῖν δυνατός; οὐχ ὁ τολ-
 μηρός; οὐχ ὁ πλούσιος; πένητι δὲ πόθεν παράνομόν τι
 τολμᾶν ἐρήσω καὶ μόνῳ, καὶ τοῦτ' εἰδότε ποιεῖν, ὅπερ ὁ
 καθηγούμενος ἐν τῷ στρατοπέδῳ κελεύσειε; καὶ τὰ τοι-
 5 αὐτα. θήσεις ἄλλα παραδείγματα ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους·
 εἴτα λέγεις, ὥς ἐξεῖπε πρὸ ⁵⁴ τῶν βασάνων τὴν προδο-
 σίαν ὁ τρίτος· οὐ λέγεις δέ, ὥς οἱ πλείους ὄντες ἰσχυρῶς
 βασανισθέντες οὐδὲν ὁμολόγησαν· ⁵⁵ ὁ τρίτος καθωμο-
 λόγησε· τί γὰρ οὐκ ἔμελλεν ἀπολωλότων ἀδελφῶν δύο,
 10 διότι μὴ ἀπειπὼν ἑαυτῶν μὴδ' ἐπήγαγον ἑαυτοῖς αἰτίαν
 ψευδῇ, εἴτα καὶ τὸν ἐκ τῶν βασάνων φόβον οὐ μικρὸν
 ὀρῶν, καὶ σοὶ χαρίσασθαι βουλόμενος, εἰ συκοφαντή-
 σαιεν αὐτὸς ἑαυτὸν, εἶπει, ὅπερ ἡνάγκαζες· σὺ δὲ οὔτε τῶν
 ἀρνησαμένων, οὔτε τοῦ φόβῳ τῶν κολαστηρίων ὁμολογή-
 15 σαντος ἀπέσχου· χρώματι τοῦ ὁμολογήσαι τὸν τρίτον·
 δοκεῖ δὲ ὁ τρίτος μοι βεβουλεῦσθαι σωφρόνως· εὐτυχῶς
 γὰρ εἶπειν οὐκ εἴσας· κακότητες γὰρ οὐδ' ὅποιν τοῖς
 ἀδελφοῖς συνειδῶς, εἴτα κολαζομένους ἀπανθρώπως ὀρῶν,
 δυεῖν ἡγεῖτο θατέρου τεύξεσθαι, μᾶλλον δὲ ἀμφοτέρων
 20 τυχεῖν, καὶ βασάνων ἀπαλλαγῆσεσθαι, καὶ δικαστηρίῳ
 παραδοθήσεσθαι· ὅπου κατὰ νόμους ἢ κρίσις γενήσεται·
 ἀλλ' ἀμφοῖν ἀπέτυχεν ὁ δυστιχής· καὶ γὰρ βιαζόμενος
 τέθνηκεν· καὶ δικαστήριον οὐκ εἶδεν ἔκνομον· καὶ γὰρ
 ἔξαρον ἀναιρεῖσθαι χρή, ἢ τό γε δὴ σχετλιώτατον αὐ-
 25 τὸν ἑαυτοῦ κατήγορον γενέσθαι καὶ βασανίζεσθαι φρίτ-
 τοντα. Ἐλέγχων ἀπαιτήσεις, τοῦ συνειδέναι· ⁵⁶ πλὴν ἐκεί-
 νην προσθεῖναι τὴν εὐπορίαν εὐλογον, ⁵⁷ εἰ ἀπεδείχθη-
 σαν οἱ παῖδες οὐ προδεδωκότες, οὐδὲ ὁ πατὴρ σύννοιδε· ⁵⁸
 πῶς γὰρ δύναται συνειδέναι τοῖς μηδὲν πεποιηκόσι δει-

⁵⁴ Ald. πρὸς τῶν λασάνων. corr. Vind. et Par. ⁵⁵ Par.
 ὁμολογοῦσιν· ad marg. ὁμολόγησαν. ⁵⁶ Ald. συνιδέναι. ⁵⁷
 Par. ἄλογον. ad marg. εὐλογον. paullo ante Vind. προσθεῖναι.
⁵⁸ Ald. Codd. σύννιδε. in Par. primum fuit συνεῖδε. scripsi σύννιδε.

νόν; ἡ λύσις· αὐτοῦ ἐπεξίεναι ἵποπτεύεται συνειδότος·
 μενόντων οὖν τῶν σημείων, ὑποψία μένει· ὥστε ἀναγκαίως
 ἡ ἐργασία γίνεται τοῦ δευτέρου στοχασμοῦ τοῦ μὴ συν-
 ειδέναι· ἀλλ' ἔστω, δεδοσθω προδεδωκέναι τοὺς παῖδας·
 τίνες γὰρ τοῦ συνειδέναι με μάρτυρες; τίνες διελέγχουσι
 τοῖς παισὶ τῆς προδοσίας κοινῶνεῖν; τοῖς δικασταῖς τοὺς 302
 μαρτυροῦντας παράστησον, δούλους, ἐλευθέρους, ξένους,
 πολίτας, στρατιώτας· οὐ γὰρ δίκαιον ἀμάρτυρον εἰσάγειν
 τὴν δίκην· οὐδὲ δυνατόν μαρτύρων χωρὶς καταψηφίσα-
 σθαι τῶν κατηγορουμένων ἐκτός· ἀλλ' ἡ παρέχειν ἀνάγκη 10
 τοὺς μάρτυρας, ἢ συκοφαντοῦντας τιμωρήσασθαι τὸν
 κατηγορῶν, καὶ τὰ τοιαῦτα. εἴτα ἡ βούλησις τοῦ πένη-
 τος· ὅτι οὐκ ἂν ἡβουλήθη· οὕτω ἀδίκου κατὰ πατρίδος
 κοινωνῆσαι πράγματος· οὐδὲ ὑπεύθυνον ἑμαυτὸν ποιῆ-
 σαι τοῖς νόμοις· οὐδὲ μισηθῆναι παρὰ τῶν πολιτῶν, καὶ 15
 τὰ τοιαῦτα. Ἡ δύναμις ἐκλιμπάνουσα τὰ ἀπ' ἀρχῆς
 ἄχρι τέλους· ἀλλὰ δηλὸς εἶ, φησί, συνειδῶς τοῖς παισὶν,
 ἐξ ὧν οὐκ ἐγράψω με φόνον· λύσεις τῷ χρώματι· δυσχε-
 ραίνων πάθει καὶ σχολάζων ταῖς οἰμωγαῖς· τρεῖς ἦσαν
 παῖδες νεκροί· ἔρημος ἡ ἐστία τῶν παιδῶν ἐτύγχανε· τού- 20
 των οἱ τάφοι τὴν ἀσχολίαν ἐργάζοντο· τούτων τὰ πάθη
 τέως σιωπᾶν κατηνάγκαζε· τὴν σιωπὴν ἐγκαλεῖς, ὅρα
 τῆς συμφορᾶς τὸ μέγεθος· τὸν ποιητὴν σκόπει τοῦ δρά-
 ματος. ἄρα τοῖς ὁσίοις τῶν παιδῶν καταμελήσαντα ἔδει
 τρέχειν εἰς δικαστήριον καὶ ἑάσαι τοὺς παῖδας κειμένους. 25
 γραφεσθαι δὲ καὶ λέγειν ἐπὶ τοῦ βήματος, οὐκ εἶα κα-
 τηγορεῖν με τὰ δάκρυα, καὶ τὰ τοιαῦτα· εἴτα 59 τῷ ἀν-
 τιληπτικῷ· ἐπεὶ δὲ ἅπαντα 60 βιάζει καὶ καιρὸν καὶ γνώ-
 μην καὶ δυστυχοῦντά με τῆς σιωπῆς ἀπαιτεῖς τὴν αἰτίαν·
 οἱ νόμοι μοι τὸν καιρὸν τῆς κατηγορίας ἐδείκνυνον· οἱ 30
 νόμοι τῆς γραφῆς τὴν ἐξουσίαν παρείχοντο, 61 σαφῶς

59 Par. Vind. εἶπα.

60 Ald. Codd. ὁ πάντα. scripsi

ἅπαντα.

61 Vind. παρέχοντο.

62 Ald. Codd. ἐν πρόθεσμος. 63 post νόσον Ald. Vind.
 εἰ, Par. ἡ habent, quod deleui. 64 Ald. ἀλλὰ, scr. ἄλλα.
 65 Ald. ἀνανοχὴν. 66 Ald. Codd. ἐπαδειας. 67 Ald. Par.
 Vind. οὔτος, scripsi οὕτως. Vide Ep. crit. p. 32. 68 Ald.
 Codd. εἴτε πατρὶ ἰδεῖν. Πατρὶ, quod per compendium scribi-
 tur παρ, natum ex παρὶν, patris cogitatione scribæ animo obver-
 sante. Vid. Ep. crit. p. 33.

ἐκ πολὺπαιδος ἄπαιδα, τὴν δὲ πόλιν φάλαγγος ἀφελόμε-
 νος· ὠνειροπόλουν νικηφόρους ἐπανιόντας κοσμήσειν λα-
 φύροις τὴν ἐστίαν, τροπαίοις δὲ τὴν πόλιν, μετέστησέ
 μοι τὰς ἐλπίδας εἰς τοῦναντίον ὁ πλούσιος. ἐδεξάμην ὅ-
 μοι τοὺς στρατιώτας νεκροὺς, τοὺς ὀπλίτας ἀνηρημένους,
 οὐ τραυματίας ἐκ πολεμίας αἰχμῆς, ἵν' ἀριστεία μοι τοῦ
 πάθους ἢ παραμύθιον, φέροντας τῆς ἀνδρείας γνωρίσμα-
 τα· ἀλλ' ἐπιβουλῆς εἶδον τεκμήρια, ⁶⁹ βασάνων σύμβολα,
 κολαστηρίων σημεῖα, κακούργων δυστυχῇ πάθη, καὶ συμ-
 φορὰς, καὶ ζῶντας ἀθλίους, καὶ νεκροὺς δυστυχεῖς· οὐ ¹⁰
 γὰρ νόμῳ κατακριθέντες ἐάλωσαν· ⁷⁰ καταγνόντων τὴν
 κόλασιν, οὐ γὰρ ἂν οὕτως αὐτὸς ὠδυρόμην· ἀλλ' ὥς μὲν
 γεννήσας ἐδάκρυον, ὥς δὲ καταγνωσθέντων ἐκαρτέρον
 τὸν θάνατον. ἐφ' ὧν, ὃ δικασταί, ⁷¹ νῦν αὐθαίρε-
 τον ὑποστήσομαι θάνατον· οὐ γὰρ ἀσφαλὲς ὁ πρὸς πλού- ³⁰³
 σιον πόλεμος, οὐδὲ ἀκίνδυνον μεῖζονι κατὰ περιουσίαν ¹⁵
 προσκρούειν· ἀλλ' ἀνάγκη δουλεύειν στρεβλούμενον, καὶ
 τῶν νόμων κρείττονας ⁷² ὑπολαμβάνειν· οἷος ὁ πλούσιος·
 καὶ γὰρ ἂν δούλοις χρήσασθαι βούλωνται, τῶν ἀργυρω-
 νήτων οἱ πένητες οὐδὲν διοίσωμεν οἱ ἐλευθεροί· ἀλλ' ἐπὶ ²⁰
 τούτοις ἡ πόλις ἔσται· καὶ πάντων ὁ δῆμος ἄκυρος· οὐ
 τοσοῦτους τῶν πολεμίων ἄγει αἰχμαλώτους, ὅσους ⁷³ τῶν
 πολιτῶν ἀπώλεσεν· οὐ φέρω τὸν ἀλάστορα τῶν παίδων
 ὄρεᾶν, οὐδὲ ὑπομένω θεωρεῖν τὸν δῆμιον τῶν παίδων γε-
 νόμενον· ἂν στρεβλούμενους τοὺς παῖδας λογίσωμαι, ²⁵
 θεωρῶ τὴν κατασκευὴν ὅλην τοῦ δράματος· ὃ γῆρας
 ἀθλίου, ὃ χηροκόμων ἀπεστερημένον, ὃ πατέρων ἐγὼ
 δυστυχέστατος, ὅσων ἐξαίφνης παίδων ἀφίρημαι· οὐδὲν
 ἀκίνδυνον ἄρα τυγχάνει διὰ τὸν πλούσιον· οὐ παῖδες τῆς

69 Vind. τεκμήριαν.

70 Sequitur in Ald. et Codd. ἀλλ-

ὥς μὲν γεννήσας. quae verba cum paullo post repetantur, h. l.

delevi.

71 Ald. ὥδε.

72 Par. κρείττους. ad marg. κρείττο-

νας.

73 Ald. Codd. ὅσα.

οἰκίας ὑπερασπίζοντες. οὐκ ἀπραγμοσύνη καὶ σιωπῇ, ἀλλ' οἱ μὲν οὐκ ἔτ' εἰσὶν, ἐγὼ δ' ἐπὶ ταύτην φεύγω γραφὴν· δοκῶ δέ μοι καὶ τὰς τῶν τε τελευτηκότων παρεῖναι ψυχὰς ἀποιμωζούσας τὸ πάθος, καὶ τὴν ἄδικον καὶ πρὸς 5 μοῖρας φθορὰν ἐπιμαρτύρεσθαι, τιμωροὺς ἐπικαλουμένους δαίμονας, οἱ τοῖς οὐχ ὁσίως ἀνηρημένοις ἀμύνειν λέγονται· φρίττω μεταξὺ τῶν λόγων τὴν ἀνθρωπίνην ἐννοῶν φύσιν, τὴν ὁμότητα λογιζόμενος, ἅπερ οὐκ ἔασσει καθ' ὑμῶν ἰσχυῖσαι ψῆφος ὑμετέρα ⁷⁴ φιλάνθρωπος.

- 10 Εὐβουλος ἐγράψατο Ἀρίσταρχον ἐπὶ τῷ Νικόδημον ¹ πεφονευκέναι· πρὸ τῆς δίκης ἔφυγεν Ἀρίσταρχος, καὶ κρίνεται Δημοσθένους συνειδότης.

Βαρὺ κατὰ Δημοσθένους τὸ ἔγκλημα· οὐ γὰρ Δημοσθένους πολιτείας ἄξιον τὸ ² φόνον συγγινώσκειν ³ καὶ 15 κρίνεσθαι, καὶ ἀγῶνος δὲ ὁ λόγος μετέσχκε· δεῖ γὰρ ἐνθυμηματικῶς ἀποδεικνύειν, ὥς οὐκ εἴ τις φίλος, οὗτος συγγινώσκει καὶ φόνον· δεῖ οὖν πρῶτον κατασκευάσαι μέχρι τοῦ χρώματος πᾶσι τοῖς τοῦ στοχασμοῦ κεφαλαίοις· ὅτι Ἀρίσταρχος οὐ πεφόνευκεν· εἰδ' οὕτως ἀπὸ 20 τοῦ χρώματος μεταβῆναι ἐπὶ τὸ ⁴ δεῖξαι, ὅτι οὐδὲ Δημοσθένης συνεγίνωσκε. Παραπλήσιος δὲ τυγχάνει κατὰ τὴν ἐργασίαν ὁ προκατασκευαζόμενος στοχασμὸς τοῖς ἐμπίπτουσι στοχασμοῖς· ⁵ διαφέρει δὲ τούτῳ, ὅτι ἐν μὲν τῷ ἐμπίπτοντι πρῶτον ἔχει τὸ ἔγκλημα, ὃ ἐστὶν προη- 25 γούμενον, δεύτερον δὲ τὸ ζήτημα, ὃ ἐστὶν χρῶμα· ζητεῖται εἰ καὶ τὸν πέννητα ὁ πλούσιος ἀνήρηκεν, οὐκ ἀπαιτῶν τιμωρίαν τοῦ φόνου· οὕτω γὰρ οὐκ ἐγκαλεῖ τὸν φόνον,

74 Ald. Codd. ὑμετέρων. in Par. supra lin. α.

1 Par. Νηκόδημον. 2 Ald. Vind. τῷ. Par. τό. 3 Ald. Codd. γινώσκειν, scripsi συγγινώσκειν, ut paullo post συγγινώσκει καὶ φόνον. 4 Ald. Codd. τῷ. 5 Ald. Vind. στοχασμοῦ. Par. στοχασμοῖς.

ἀλλὰ ζητεῖ, ἵνα ὁ φόνος ἀπόδειξις γένηται τοῦ προτέρου
 ἐγκλήματος· ἄλλο δὲ ζήτημα καὶ ἄλλο ἐγκλημα. ζήτημα
 γὰρ ἐστίν, ὃ ζητεῖ μόνον, καὶ ἀποδείκνυσι τιμωρίαν οὐκ
 ἀπαιτῶν· ἐγκλημα δὲ, ὅταν καὶ τιμωρίαν ἀπαιτεῖ τοῦ γε-
 νομένου ἀδικήματος· ὁ δὲ προκατασκευαζόμενος πρῶτον 5
 μὲν ἔχει καὶ προηγούμενον τὸ ζήτημα· δεύτερον δὲ τὰ
 ἐγκλήματα, ὅπερ ἐν τῷ ἐμπίπτοντι ἀναστρέφει· πρῶτον
 γὰρ τυγχάνει τὸ ἐγκλημα καὶ προηγούμενον· διαιρεθῇ-
 σονται οὖν μετὰ τὰς προκαταρκτικὰς ἐννοίας, τοῦτον τὸν
 τρόπον, καταστάσει· ἐπειδὴ γὰρ γενόμενος καθ' ἡμῶν 10
 καὶ μετασχὼν τροφῶν, καὶ τῶν μυστηρίων ἄξιωθεις ἐδεό-
 μην καὶ τῆς παρ' ὑμῶν ἀρίστης παιδείσεως, ἐζήτουν κατ'
 ἑμαυτὸν, ὅς τις παρ' ὑμῶν καὶ ἡθеси καὶ λόγοις καὶ τὸν
 ἀριστόν με λόγον παιδεύσειεν· οὕτω περὶ πολλοῦ μὲν ἐξ
 ἀρχῆς ἐποιούμην τὸν Πλάτωνα, περὶ πολλοῦ δὲ τὸν Ἰσαῖον, 15
 καὶ τοὺς παρ' ὑμῖν ἅπαντας ἐπ' ἀρετῇ δόξαν αἰμυνηστον
 ἔχοντας· καὶ παρὰ μὲν τῶν ἐπιζητῶν δόγματα καὶ δι-
 καιοσύνην καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς σύμβολα· παρὰ δὲ τῶν
 λόγους καὶ τὴν ἐν τούτοις ἀσκησιν· εἶτα ἐπὶ τούτοις ἐν-
 τυχὼν τοῖς νόμοις τοῦ Σόλωνος καὶ τοῦ Δράκοντος νο- 20
 μοθετοῦν, θαυμάσας, ὅτι φιλάνθρωπον οὐδὲν ἐν τοῖς νό-
 μοις κατὰ τῶν ἀνδροφόνων ἔγραψαν, ἡβουλήθη αὐτοῖς
 ἔργοις ἐπιδειῖξαι τῇ πόλει τὴν παιδευσιν· καὶ καταλαβὼν
 τὴν ἐκκλησίαν μετὰ τοῦ βήματος μετὰ νόμων ἐπολιτεού- 304
 μην τοῦ Σόλωνος, σύμφορα τοῦ Δράκοντος νομοθετῶν 25
 ἐνθυμήμασιν· τοῖς παρ' ἡμῶν ἐψηφισμένοις ἀκολουθῶν,
 νόμων πιστότερον τὴν τοῦ δήμου κρίνων προαίρεσιν· ἐν-
 τεῦθεν οἱ μὲν νέοι δι' ἔρωτος τὴν ἐμὴν πολιτείαν ἐλάμ-
 βανον, καὶ ἀνθ' ἑρμαίου τινὸς τὴν ἐμὴν συντυχίαν ἐσπού-
 δαζον, ὄνειροπολοῦντες τὴν μίμησιν, πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν 30
 τὴν ὠφέλειαν τιθέμενοι· οἱ δὲ τῷ χοόνῳ τὴν πολιτείαν
 φθάσαντες τὴν ἐμὴν ἐστενοχωροῦντο τῷ φόνῳ βασκαί-
 νοντες, τὰς δημηγορίας διασύροντες τὰς ἐμὰς, τὰς πρᾶ-

- ξεις μεμφόμενοι, συντόμως εἰπεῖν ἐπὶ τοῖς λόγοις ἀρχό-
 μενοι· τοιγαροῦν Ἀριστάρχου ζηλωτοῦ τῆς ἐμῆς πολιτείας
 ὑπάρξαντος, καὶ τῇ συντυχίᾳ τὴν ἐπιθυμίαν ἐκτείναντος,
 ἐπετῆρουν τὸ μεираκίον ἅπαντες, ἐσχόπουν, ὅτῳ τρόπῳ
 5 τὴν καθ' ἡμῶν ἐπιβουλὴν ἐκπεράνοιν, καὶ τὴν Νικοδή-
 μου φιλίαν πόθεν συσκευάσαντες ἕνα' λοιπὸν εἶχον σκο-
 πὸν, ὅπως ἐμὲ διαφθείροιν· νῦν ἀνελεῖν Δημοσθένην
 καιρὸς, νῦν τὴν πολιτείαν ἀπώσασθαι, νῦν πληρῶσαι
 τὰ κατὰ τοῦ ῥήτορος δράματα, ἐκ ταύτης τῆς φιλίας
 10 Δημοσθένους ἀλώσεται, ἐκ ταύτης πληρῶσαι τὴν ἡμετέ-
 ραν προαίρεσιν· τοῦτον νῦν Νικόδημος παρασκευάσει
 κατὰ Δημοσθένους τὸν νόνον· πληρώσει τὴν σκευὴν τὸ
 μεираκίον· ἂν τοῦτον ἀφανῇ καταστήσωμεν, συλληψώ-
 μεθα⁶ καὶ Δημοσθένην τῇ κρίσει, καὶ τὰ τοιαῦτα· εἴτα
 15 τοιαῦτα καὶ τσαῦτα πρὸς αὐτὸν λογισάμενοι, καὶ ταύ-
 τιν τὴν ἔχθραν ταῖς ἐλπίσιν αὐξήσαντες, καιρὸν ἐπετῆ-
 ρουν πρὸς τοιαύτην βουλὴν ἐπιτήδειον, καὶ διατριβὴν
 μαθόντες τῶν μεираκίων ἐν Πειραιεῖ, καὶ συμποσίου⁷
 παρασκευὴν, ἀφαρπάξουσι μὲν τὸ μεираκίον, γράφονται
 20 δὲ τὸν Ἀριστάρχον, καὶ νόνον συντιθέντες⁸ ἔγκλημα
 ἀπειλαῖς ὁμοῦ καὶ λοιδορίαις ἐθορύβουν Ἀριστάρχον, ἔλ-
 χοντες, δεδιττόμενοι·⁹ πολλάκις ἐκδειματοῦντες τοῖς σχή-
 μασι· πῇ μὲν τοῖς δικασταῖς διανεύοντες, πῇ δὲ τὴν
 ἡμετέραν γνῶσιν ταῖς ἀπειλαῖς προλαμβάνοντες· καὶ τὰ
 25 τοιαῦτα ἐρεῖς κατασκευαστικὰ ὄντα τοῦ χρώματος Ἀρι-
 στάρχου, ὅτι φοβηθεῖς ἔφυγεν·¹⁰ εἴτα ἐπάγει ταύτην
 Ἀριστάρχος τὴν παρασκευὴν συσκευάμενος, καὶ τὸν τρό-
 πον ἐπιγνοὺς τοῖς ἐγχειρήμασι φεύγει πρὸ τῆς ψήφου τὸ

6 Ald. Codd. συλληψώ. lectio fort. nata ex compendio scri-
 bendi συλληψώ^μ, i. e. συλληψώμεθα. 7 Ald. Codd. συμποσίῳ.
 Dativus ortus ex praecedente Πειραιεῖ. 8 Ald. Codd. σύντε-
 θέντες. 9 Ald. δὲ διττόμενοι. 10 Ald. ἔφηγεν.

δικαστήριον· καὶ τὴν ἀπολογίαν ἀφ' ἑῶν φυγῇ τὴν σωτη-
 ρίαν ἀσπάζεται· καὶ τὸ πλεον ὑπείξας ¹¹ τῷ φόβῳ ἀφίη-
 σι καθ' ἑαυτοῦ τὴν ὑπορίαν ἀκέραιον· τοῦτον, ὃ ἄν-
 δρες, τὸν τρόπον ἀφέντας τὸ δικαστήριον ταυτηνὶ τὴν κα-
 λὴν οἱ χρηστοὶ κατήγοροι καθ' ἡμῶν εὖρον ὑπόθεσιν· ⁵
 καὶ τοῦ συνειδέναι γραφόμενοι χειρώσασθαι με συκοφαν-
 τία προήρηται· εἴτα τούτοις ἔπαγε τὰ κινούμενα τούτοις
 κρότον ἀπλᾶ καὶ θεατρικὰ νοήματα. Δημοσθένης Ἀρι-
 στάρχῳ τοῦ φόνου συνένωκεν· ὁ προπαιδευθεὶς τοῖς νό-
 μοις τοῦ Σόλωνος, ὁ τὴν τούτων τιμωρίαν περὶ τῶν νό- ¹⁰
 μων μαθὼν, ὁ σαφῶς εἰδὼς, οἷα ¹² Ἀράκων κατὰ τῶν
 τοιούτων, διώρισε, καὶ τὰ τοιαῦτα μετὰ τὴν κατάστασιν
 θήσεις τὸ παραγραφικὸν προηγουμένως· ὁ γὰρ ἕτερον
 μέρος μελετῶν θήσει αὐτὸ ἐξ ἀντιθέσεως· οἷον ἀλλ' οὐκ
 ὀφείλω, φησὶν, κρίνεσθαι, μηδὲν μηδεὶνός Ἀρίσταρχον ¹⁵
 ἐλέγξαντος, καὶ λύσεις κατ' ἀκολουθίαν· ὅτι καὶ ἐλεγχθέν-
 τος καὶ μὴ τὸ συνειδέσθαι δύνασθαι κατ' αὐτὸ κρίνεσθαι,
 καὶ τὰ τοιαῦτα· ἐρεῖς αὖν τὰ παραγραφικὰ προηγουμέ-
 νως· οἷον καὶ τοι ποῦ· οὐκ ἄτοπον μηδεὶν ἐλόντος Ἀρι-
 σταρχον, ἐπεὶ κρίνεσθαι καὶ συκοφαντεῖσθαι τανῦν, Ἀρι- ²⁰
 στάρχου μηδὲ πῶ πεφωραμένου ¹³ φρονεύσαντος· εἰ μὲν
 γὰρ, τοὺς συνειδότας ἀνερέυνα τῷ φόνῳ· εἰ δὲ μήπω τὴν
 κρίσιν ¹⁴ ἐπλήρωσεν, ἀνθ' ὅτου τοὺς συνεγνωκότας ἐπι-
 ζητεῖς, ἀγνοῶν ἔτι σαφῶς, εἰ τοῦτον ἰπάρχει τὸν τρόπον
 ἀνδροφόνος Ἀρίσταρχος· ἐλέγχει μὲν γὰρ τις πρῶτον ²⁵
 τοὺς ἀμαρτήσαντας, ἐπιζητεῖ ¹⁵ δὲ μετὰ τὴν κρίσιν τοὺς
 συνειδότας τοῖς πλημμελήσασιν· ἀδήλων δὲ τῶν πρώτων
 ἔτι φυλαττομένων, τῇ κρίσει παραβαίνειν τὴν τάξιν οὐκ
 εὐλογον· εἴτ' ἐπὶ τούτοις πασαδειγματικῶς ἐπιχείρησον
 καὶ ἐπιφωνηματικῶς· οἷον ¹⁶ εἰ τυμβωρυχοῖη τις, εἴτ' ³⁰⁵
30

11 Ald. ὑπείξας. 12 Ald. οἷος. scr. οἷα. 13 Ald. πε-
 φοραμένου. 14 Ald. Vind. κρίσιν. Par. κρίσιν per corr. 15
 Ald. Codd. ἐπιζητεῖν. 16 Ald. Codd. εἴτα ἂν εἰ. scripsi οἷον εἰ.

ἄδελος ὁ πράξας τυγχάνει, μὴ οἷόν τέ τινα συναιδύοτος
 κρίνεσθαι, μὴ γινωσκομένου τοῦ πράξαντος· καὶ τὰ τοι-
 αῦτα παραδείγματα. εἶτα ἀπλᾶ ἐπιφώνησον· ἔλεγξον
 πρῶτον Ἀρίσταρχον, καὶ τὴν κατ' ἐμοῦ κρίσιν κατέπει-
 5 ξον. πρῶτόν μοι τὴν κατ' ἐκείνου ψῆφον ἐπίδειξον· καὶ
 γίνομαι ¹⁷ σοι πρὸς τὴν κρίαιν ὑπεύθυνος, καὶ ὅσα τοι-
 αῦτα. μετὰ τὸ παραγραφικὸν ἔρχῃ ἐπὶ τὸ προκατασκευ-
 ᾶζεν λοιπόν, ὅτι Ἀρίσταρχος οὐκ ἐφόνευσεν· οἷον ἐλέγ-
 χων ἀπαιτήσῃ, τίς ἐλέγχει τὸν Ἀρίσταρχον, ὅτι πεφόνευ-
 40 κεν; τίς ἐλεγχος ἔστηκε, δοῦλος ἢ ἐλεύθερος; καὶ τοι
 προσήκόν ¹⁸ ἐστὶν ἐλέγχους ἐν ἅπασιν ὑπάρχειν τοῖς δικα-
 στηρίοις, καὶ μικρὸν ὑπάρχει, ¹⁹ καὶ εὐτελὲς τὸ κατηγο-
 ρημα· ἂν δὲ τῶν δικαστηρίων ἀνέλῃς τὸν ἐλεγχον, ἀπέ-
 ραντα ἔσται τοῦτον τὸν τρόπον τὰ κατηγορήματα. μάλ-
 15 λον δὲ πάντες ἀπλῶς ἔσονται ὑπεύθυνοι, χωρὶς μαρτύ-
 ρων κρινόμενοι· ἔπειτα φόνου κατηγορῶν τις πῶς οἷός
 τέ ἐστιν χωρὶς μαρτύρων ταύτας καὶ τὰς παραπλησίας
 κρίσεις ἀποπληροῦν; πῶς δ' ἂν τῷ γραψαμένῳ πιστεύ-
 σειαν οἱ δικάζοντες αὐτόπται μὴ δυνάμενοι γενέσθαι τοῦ
 20 πράγματος; καὶ ὅσα τοιαῦτα. φανερά δὲ ἐστὶν ἐκ τῶν
 ἄλλων στοχασμῶν ἢ τοῦ κεφαλαίου τούτου κατασκευή.
 εἶτα ἢ βούλησις Ἀριστάρχου, τουτέστι τοῦ πρώτου στο-
 χασμοῦ· οὐδ' Ἀρίσταρχος ἡβουλήθη ἀνελεῖν, ²⁰ πρῶτον
 μὲν ἐναγῆς γενέσθαι σαφῶς παραιτούμενος, ἔπειτα τὰς
 25 κρίσεις, τὰς τιμωρίας, τοὺς νόμους τοῦ Σόλωνός τε καὶ
 Δράκοντος, οὐκ ἂν ἐπὶ ταύτην ἦλθεν ἂν τὴν ἐγχείρησιν·
 πρὸς δὲ τούτοις οὐδὲν λυπηθεὶς οὐκ ἂν ἐπεχείρησε φό-
 νον ἐργάσασθαι, τὴν δημοκρατίαν εἰδὼς πάντων μᾶλλον
 παραιτουμένην τοὺς φόνους, καὶ ὁρῶν, ὅτι ²¹ εἰσὶν ἐν τοῖς

17 Vind. γίνομαι. 18 Ald. Codd. προσήκων. in Vind. su-
 pra lin. προσήκων. 19 Ald. ὑπάρχει. 20 Ald. Codd. ἀμε-
 λῆν. in Par. per rasuram ἀνελεῖν. 21 Par. ad marg. ὅπως.

τοιούτοις ἅπαντες ἀπαραίτητοι, καὶ τὰ τοιαῦτα. εἴτα ἡ δύναμις. ἀλλ' οὐκ ἂν ἡδυνήθην ἀναλεῖν παρόντων καὶ συνεστωμένων, πρὸς τούτοις ἐν Πειραιεῖ, τῷ κοιτῇ Ἑλλάδος ἐμπορίῳ πολυανθρώπῳ τυγχάνοντι· εἴτα τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους. ἀλλ' ἔφυγε, φησὶν, ἑαυτοῦ κατα- 5 γνοὺς ὁ Ἀρίσταρχος· λῦσεις τῷ χρώματι· ὅτι νέος ὢν καὶ πραγμάτων ἄπειρος, φοβηθεὶς ἀνεχώρησε, καὶ τὰς γινομένας ἐν τῇ πόλει συστάσεις εὐλαβούμενος ἐξέκλινε τὴν ἐπιβουλὴν· ἐκτενεῖς ²² δὲ αὐτὰ πλατύνων τὰ νοήματα, τῷ ἑκαστον ἀναπτύσσειν ἐπιχειρήματα· ὅτε μὲν 10 κατ' εὐθείαν, ὅτε δὲ ἐκ τοῦ ἐναντίου· εὐρήσεις δὲ κατὰ πολλοῖς τρόπους· ἐκτεῖναι τὸ προκείμενον, ὅτι ὁ φόβος καὶ τῶν προσηκόντων οἶδεν ἐκκρούειν· δῆλον γὰρ ὡς ἐνθυμηθεὶς ὡς ἐπιβουλαὶ καὶ συνεδρίαὶ καὶ φωνῆς ὑποκρίσεις τῶν κατηγορῶν, καὶ τὰ ἄλλα τὰ παρ' αὐτῶν γενόμενα 15 παρακρούεται τοὺς δικάζοντας, καὶ ὡς ἐντεῦθεν ἀναρπασθῆσεσθαι, ἔφυγε καταπλαγείς· γνωστότερον δὲ, ὅτι ἐν ταῖς τοιαύταις ὕλαις τῶν στοχασμῶν οὐκ ἐμπίπτει πιθανὴ ἀπολογία· οὐ γὰρ ἀντιστρέφαι δυνατόν τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους, ὡς εἶπον καὶ ἄλλαχοῦ· μῶρον γάρ 20 ἔστι λέγειν, εἰ πεφόνευκεν, οὐ πέφευγεν ὁ Ἀρίσταρχος, τὸ δὲ λέγειν, οὐκ εἴ τις φεύγει ἑαυτῷ σύνοιδεν, πιθανὴ μὲν ἀπολογία οὐκ ἔστιν· ἐπιχειρήματα δὲ τῆς πιθανῆς ἀπολογίας καθάπερ τόπον τηροῦντα, καὶ κατασκευαστικά ²³ τυγχάνοντα τοῦ χρώματος· οἷον πέφευγε διὰ τὸν φόβον, 25 καὶ ὅτι τοῦτο ἀληθές, ἐκεῖθεν δῆλον· οὐ γὰρ εἴ τις φεύγει ἑαυτῷ ²⁴ σύνοιδε· διὸ παρατηρεῖν δεῖ, τί μὲν ἀντιστρέφει κυρίως τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους, καὶ τί μή· ματὰ ταῦτα ἀνέρχῃ ἐπὶ τὸν Δημοσθένους στοχασμὸν, ὅτι

Cfr. Xen. Cyrop. III, 3, 20. ὅπως ἐγὼ ἄχθομαι, μηδ' ὑπονοεῖτε.

ubi Porpo. ^{οι} 22 Par. ἐκτενεῖς. 23 Ald. Codd. κατασκευαστικόν. 24 Ald. Codd. ἑαυτόν.

συνέστηκεν· ἀλλ' ἔστι, δεδοσθαι ἀνηρῶσθαι παρὰ τοῦ
 Ἀριστάρχου Νικοδήμου· τίς με ἐλέγχει· οἶδε πρὸς ταύτην
 τὴν σκέψιν τὸν Δημοσθένην ὁρμήσαντα παῖς συμπαρῶν,
 ἑταῖρος, φίλος, συγκοινωνήσας τοῦ σκέμματος· ἀλλ' αὐ-
 τὸς Ἀριστάρχος συνεγνωκέναι με κατήγγειλε· καὶ μὴν οὐ
 προσῆκον φθόνῳ τὰς κατηγορίας συνίστασθαι μηδὲ
 βασκευαίαν καθιστᾶν τινα περὶ τῶν ὅλων εἰς κίνδυνον,
 ἀλλ' ἐλέγχους ὑποδεικνύειν τὸ ἔγκλημα, καὶ μαρτυρίαν
 306 πιστῇ²⁵ διελέγχειν τὰ δράματα· ἐκοινωνήσῃ Δημοσθένει
 10 τοῦ σκέμματος· ἀναπελόγητον νῶτον μετὰ τὴν μαρτυ-
 ρίαν· ἀπέκτεινε· συνέγνωκεν Ἀριστάρχος βουλευσαμένην
 τοῦ φόνου· πίστωσαι ταύτην ἐλέγχων τὴν κοινωνίαν γρα-
 φόμενος· ἕως δὲ ἀποσυλῆς τῆς γραφῆς τὴν ἀπόδειξιν,
 καὶ τὸν ἕλεγον οὐ προστιθῆς κατηγορῶν, συκοφαντῶν
 15 Δημοσθένην, ἐάλωκας σοφισζόμενος τὴν γραφὴν. οὐ γὰρ
 δυνατόν τοὺς δικάζοντας μὴ πανταχοῦ τοὺς ἐλέγχους ἐπι-
 ζητεῖν· εἴτα βουλήσῃ Δημοσθένους· οὐ γὰρ ἔστιν εἰπεῖν,
 ὥς ἐπὶ ταύτην²⁶· ἄσμενος ἐγὼ τὴν κοινωνίαν ἐλήλυθα·
 οὐδὲ συσκέψασθαι τοῦτον Ἀριστάρχῳ τὸν φόνον ὑπέμει-
 20 να· κρίνων αὐτὸς²⁷ τοὺς συνειδόμενους ἐπὶ τοῦ βήματος,
 αὐτὸς τοὺς κοινωνοὺς μετὰ τῶν ἀμαρτημάτων γραφείσθαι
 προδοσίας²⁸ εἰπὼν παραπροσβείας, ἱεροσυλίας καὶ κλο-
 πῆς· εἴτα αὐτὸς ἑτέρους τοῦ²⁹ συνειδέναι γραφόμενος,
 οἷς ἐγκαλῶ³⁰ περιπίπτειν ὑπέμεινα· μηδὲν ὑπὸ Νικοδή-
 25 μου λυπούμενος, μηδὲν ἄδικον ὑπὸ τοῦ μεираκίου παθῶν,
 τοὺς νόμους εἰδὼς, αὐτὸς ἑτέροις τὴν κατὰ τῶν τοιούτων
 κόλασιν ἐξηγούμενος· καὶ τὰ τοιαῦτα· εἴτα ἐκ τοῦ προσώ-
 που λάβε Ἀριστάρχου τῆς βουλήσεως ἐπιχείρημα· ὅτι οὐδ'
 ἂν αὐτὸ τὸ μεираκίον ἀνακοινάσασθαι ἡνέσχετο, εἰδὼς,
 ὅτι

25 Ald. Codd. μαρτυρία πιστή.

26 Ald. Codd. ταύτης.

27 Ald. Codd. αὐτοῦς.

28 Ald. Codd. προδόσας.

29 Ald.

Codd. τούς.

30 Ald. Codd. ἐγκαλῶν.

ὅτι οὐκ ἔν συνεχώρησα· φύσει δὲ φεύγουσι τὸ γινώσκειν
 τι τοιοῦτον· τοὺς διδασκάλους οἱ νέοι διὰ τὸ μὴ τὸν αὐ-
 τὸν τρόπον ἐπὶ τῶν διδασκάλων ἐλέγχεσθαι· καὶ τοὺς
 πρεσβυτέρους³¹ εἰώθασιν ἀποκρίπτεσθαι· οἱ πάντες ἀκρο-
 ῶμενοι, διὰ τὸ μῆτε συνεργεῖν καὶ ὡς οἷόν τε μάλιστα⁵
 ἀποτρέπειν αὐτοὺς³² τῶν τοιούτων πράξεων· ἡ δύναμις
 ἐπὶ τούτου μέρους ἐκλείπει· οὐ γὰρ δυνατόν εἰπεῖν, ὅτι
 οὐκ ἂν ἡδυνήθη συγγνωῖναι· θήσεις οὖν ἐξῆς τὰ ἀπ' ἀρ-
 χῆς ἄχρι τέλους· ἀλλὰ φίλος ἦσθα,³³ φησιν, Ἀριστάρ-
 χῳ, καὶ εἰκός σε συνεγνωκέναι τὸν φόνον· ταῦτα οὐκ¹⁰
 ἔστιν ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους· οὐ γὰρ ἔχει τῶν ἀπ' ἀρ-
 χῆς ἄχρι τέλους τὸν χαρακτῆρα· ἀλλὰ ποιότης ἔστιν ἡ
 φιλία, ὅπερ οὐκ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους· ἀλλὰ μέρος ἔστι
 τῆς βουλήσεως· εἰκός σε φίλον ὄντα συνεγνωκέναι· διὸ
 καὶ ποιότης· καθόλου οὐχ οἷόν τε δίδοσθαι χρώματα·³⁴ ¹⁵
 ἔργων γὰρ καὶ παθῶν καὶ λόγων, ὧν ἕτεροι πεποιθήκασιν
 ἀντικρυς εἰς ἡμᾶς ἀναφερομένων δίδοσθαι τὰ χρώματα,³⁵
 μεμαθήκαμεν· διὸ καὶ λύσις ἔστιν ἐπιχειρηματικὴ, ἀλλ'
 οὐ τὰς ἀφορμὰς ἀπὸ χρώματος ἔχουσα· ἐρεῖ οὖν οὐκ εἰ
 τις φίλος, οὗτος καὶ τῶν ἀπορρήτων κοινωνεῖ· καὶ διὰ²⁰
 τὴν φιλίαν ἅπαντα φέρειν δεῖν ἐς³⁶ μέσον οἶεται· εἰδ'
 ὅτι καὶ οἱ ἄλλοι πολλοὶ φίλοι Ἀριστάρχου· ἀλλ' οὐ διὰ
 τοῦτο ὡς κοινωνοὶ τῶν ἀμαρτημάτων εὐθύνονται· πρὸς
 δὲ τούτοις οἰκιοτέρα μᾶλλον Δημοσθένους ἢ Ἀριστάρχου
 μήτηρ· ἀλλ' οὐ διὰ τοῦτο τις τῆς μητρὸς ὡς συναιδίας²⁵
 κατηγορεῖ· μετὰ ταῦτα τοὺς ἐπιλόγους θήσομεν, πιθα-
 νῆς γὰρ ἀπολογίας, ὡς προλαβόντες εἰρήκαμεν, οὐκ ἐμ-
 πιπτούσης διὰ τὴν ὕλην, ὥσπερ οὐδὲ τῶν ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι
 τέλους, ἀλλὰ λύσαντες τὴν ἀπὸ ποιότητος ἀντίθεσιν ἐπὶ

31 Par. διδασκάλους, ad marg. πρεσβυτέρους. 32 Ald. Codd.

αὐτά. 33 Ald. Codd. οἷσθα. 34 Par. χρώματα. 35 Ald.
 Codd. χρήματα. 36 Ald. Vind. δεῖ. Par. δεῖν.

τοὺς ἐπιλόγους ἤξομεν· ἔχουσι δὲ οἱ ἐπιλόγοι καὶ πομπείαν τῆς πολιτείας τῆς Δημοσθένους, καὶ φιλοτιμίαν πολλήν καὶ καταδρομὴν τῶν συκοφαντῶν καὶ ποικιλίαν³⁷ διάφορον· οἷον ἀλλὰ μέχρι τινὸς συκοφάντου τανῦν ἐκ-
 5 τείνω τοὺς λόγους· Φιλίππου σαφῶς ὄντος ἐπικειμένον τοῖς Ἕλλησι τῶν κοινῶν ζητήσεων τὰ Δημοσθένους σαφῶς πολιτεύματα, Θηβαίων, Φωκίων, Ὀλυνθίων, Θράκης, καὶ κατὰ μέρος ἐπεξελθὼν τοῖς τοιούτοις ἔπαγε· ἀλλὰ τί ταῦτα διαπραξόμεθα; πῶς ἐπιδῶ καὶ κατὰ τῶν
 10 συκοφαντῶν καὶ κατὰ τοῦ Φιλίππου καλῶς ἑμαυτὸν, τοῖς μὲν συνήθεσιν ἐγὼ πολιτεύμασι χρῆσομαι· πέμψω δὲ τοὺς ἀναζητοῦντας Ἀρίσταρχον, τοὺς ἀνερευνήσαντας ἅπαντας, τοὺς διδάξαντας τῶν κατηγορῶν τὰ δράματα· φάνηθί μοι νῦν ἐπὶ τοῦ βήματος, Ἀρίσταρχε, κοινῇ
 15 τὴν ἐπιβουλὴν ἐλέγξωμεν, δεῦρο τοὺς φονεύσαντας μετὰ 307 τὴν ἀπολογίαν ζητήσωμεν, δεῦρο τελευταίαν ταύτην χάριν τῷ κειμένῳ παρήσχωμεν· τάχα που ἐπὶ σοὶ κακῆνός, ἀγανακτεῖ· δυσχεραίνει κακῆνός φίλον ὄρῳν οὕτω διαβαλλόμενον· ἀγανακτεῖ πάντως, εἴ τις ἐστὶν αἰσθησις τῇ
 20 συσκευῇ ταύτῃ θεώμενος, καλέσει μοι τις τὴν Ἀριστάρχου μητέρα· νῦν ἐπὶ τοῦ βήματος ἔλθε, γύναι, τῷ δήμῳ τὸν παῖδα καλέσασα³⁸ ἐπάγγελται· ἔγνω τὴν ἐπιβουλὴν τὸ δικαστήριον· οὐ παραχθῆσεται³⁹ βασκανῶν ῥητόρων δεινότητι·⁴⁰ οὐ παρασκευὴ τις ἑτέρα νικήσει τὸ
 25 δικαστήριον· ἀλλὰ σὺ μὲν, Ἀρίσταρχε, παρὼν, αἰρήσεις, ὡς πέπεισμαι, τὸν γραψάμενον· ἐγὼ δὲ ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων ἀπάντων σωτηρίας τὸν⁴¹ Φίλιππον.

ΕΜΠΙΠΤΩΝ ΣΤΟΧΑΣΜΟΣ.

Πένης καὶ πλούσιος ἐχθροὶ τὰ πολιτικά· ὁ πένης ἀναχωρῶν

37 Par. πολιτείαν, ad marg. ποικιλίαν. 38 Ald. Codd. καλέσας. 39 Ald. παραχθῆσεται. Vind. Par. παραχθ. 40 Ald. δεινώτητι. 41 Ald. τῶν.

ἀπὸ δείπνου ἀτρώδη, μέλλων τελευτᾶν ἔφη τὸν τρώσαντα κεκαυκέναι
δαλῶ κατὰ πρόσωπον· κατὰ τὴν αὐτὴν νύκτα καὶ ἡ τοῦ πλούσιου
κεκαυται οἰκία· καὶ εὐρηται ὁ πλούσιος κεκαυμένος τὸ πρόσωπον·
καὶ κρίνεται φόνου ὑπὲρ τοῦ πένητος.

Τοῦ ἐμπίπτοντος στοχασμοῦ διπλοῦ τυγχάνοντος, τὸ 5
μὲν τοι μέρος αἰτοῦ ἐστὶν ἔγκλημα, τὸ δὲ ζήτημα· ἐγ-
καλεῖται μὲν γὰρ ὁ φόνος, ζητεῖται δὲ, εἰ ὁ πλούσιος τὴν
οἰκίαν ἐνπυρπόλησε· καὶ καθόλου τοῦτ' ἐστὶν ⁴² ἐν τοῖς
ἐμπίπτουσι τὸ θεώρημα· οἷον, ἐν συμποσίῳ πλούσιος
ᾧμοσε τυραννήσειν· πένης ἐχθρὸς ᾧμοσε τυραννοκτονή- 10
σειν· εὐρέθη ὁ πένης μετὰ τὸ δείπνον νεκρὸς ἀσχύλευτος·
καὶ κρίνεται ὁ πλούσιος τυραννίδος ἐπιθέσεως· ἔγκλημά
μὲν ἡ τυραννίς· ζήτημα ⁴³ δὲ ἐνταῦθα ὁ φόνος· ζήτημα
δὲ λέγεται τὸ ζητούμενον καὶ κατασκευαζόμενον· μόνον, οὐ
μὴν ἔχον ⁴⁴ τιμωρίαν· ζητεῖται μόνον, εἰ ὁ πλούσιος ἀνεῖ- 15
λε τὸν πένητα, καὶ ἐπὶ τούτου· ἐγκαλούμενος στρατηγὸς
προδοσίας ἐδίδετο κατὰ νόμον παρὰ τῷ συστρατῆγῳ, ⁴⁵
ἕως ἂν εἴπῃ τοὺς συνειδότες· ἀνεῖλεν αὐτὸν ὁ συστράτη-
γος ὡς μοιχόν, καὶ κρίνεται ὁ στρατηγὸς ὡς συνειδὼς τῇ
προδοσίᾳ· καὶ γὰρ ἐνταῦθα ἔγκλημα μὲν τὸ συνειδέναι, 20
ζήτημα δὲ ὁ φόνος· διὸ καὶ χρώμά ἐστι τὸ ζητούμενον
ἐγκλήματος ὁ ἐμπίπτων στοχασμὸς ὅλος· λέγοντος γὰρ
τοῦ κατηγοροῦ τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους, ὅτι ἄλλ' ἔφη-
σεν ὁ πένης κεκαυκέναι δαλῶ κατὰ τρόπον τοῦ τρώσαν-
τος, καὶ σὺ τὰ σημεία φέρεις ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς καύ- 25
σεως, ὁ πλούσιος λύει τῷ χρώματι ⁴⁶ τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι
τέλους, φάσκων ἐκ τοῦ κεκαῦσθαι τὴν οἰκίαν πεποιθέναι
τὸ πρόσωπον· καὶ ἀντιτιθέντος τὸ ζήτημα τοῦ κατηγο-
ρου τῷ χρώματι, καὶ φάσκοντος ἐπίτηδες αὐτὸν κεκαυκέ-

42 Ald. Codd. τουρέστιν.

43 ζήτημα δὲ ἐντ. ὁ φόνος Vind.

om. 44 Vind. Par. ἔχων.

45 Ald. συστρατηγῷ.

46 Ald.

Codd. σώματι. in Par. corr. χρώματι.

ναι τὴν οἰκίαν, ἵνα διαδράσῃ τὸ ἔγκλημα, ἀνατρέχει ἐπὶ
 τὴν ἀρχὴν τῶν κεφαλαίων ὁ πλούσιος, καὶ χρῆται τῇ
 τῶν ἐλέγχων ἀπαιτήσῃ τοῦτον τὸν τρόπον· καὶ τίς μου
 καταμαρτυρεῖ, ὅτι τὴν οἰκίαν ἐγὼ πυρὶ κατηνάλωσα;
 5 εἶθ' οὕτως ἔρχεται ἐπὶ τὴν βούλησιν, καὶ παραλείψας
 τὴν δύναμιν, ἐπειδὴ ἐκλιμπάνει· δῆλον γάρ, ὅτι ἔνδον
 ὦν καὶ δεσπότης τυγχάνων καῦσαι τὴν οἰκίαν δυνατός
 ἦν· ἔρχεται ἐπὶ τοῦ λόγου ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους,
 τοῦ δευτέρου οὐκ ἐμπίπτει, κατὰ τὸ δεύτερον μέρος·
 10 πλὴν εἰ μὴ ἡ ὕλη ἐκ τῶν παρειμένων δῶ τινα ἀντὶ τῶν
 ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους ἀντίθεσιν, ὥς ἐπὶ τοῦ στρα-
 τηγοῦ τοῦ ἀνελόντος τὸν συστράτηγον ὡς μοιχὸν καὶ
 κρινομένου συνειδότος· μετὰ γὰρ τὴν βούλησιν καὶ δύ-
 ναμιν ἐκ τῶν παρειμένων ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους πίπτει
 15 ἀντίθεσις, ὅτι ἔδει αὐτὸν ὡς μοιχὸν καταμηνῦσαι τῷ
 δήμῳ· διέλωμεν δὲ τὸ προκείμενον πλᾶσμα σαφέστερον
 προοιμίῳ ἀπὸ βαρύτητος· ὅτι οὐκ ἤρκεσε τοσαύτη καὶ
 ταυτὴ συμφορὰ κατὰ τὴν ἐστίαν περιπεσεῖν τοὺς οἰκεί-
 ουσ τοῦ πένητος· ἀλλ' ἔτι ⁴⁷ καὶ δικαστήριον ὁ πλούσιος
 20 συγκροτεῖ, ὥς οὐδὲν διαπραξάμενος ἄτοπον· δεύτερον
 ἀπὸ τῆς πολιτείας· τοῖς μὲν αὖν πολιτευομένοις καλῶς
 308 τοιοῦτον εἶναι τῶν βεβιωμένων ὁ πλούσιος ἔδειξε τὸ τέ-
 λος [γεννήσεσθαι ⁴⁸] οὐ γὰρ ἀκίνδυνον ἐχθρὸν εἶναι πλου-
 σίῳ· τὸ τρίτον ἀπὸ τῆς τύχης· τῶν θεῶν ἡ κατάστασις,
 25 ἡ τοῦ κατηγόρου τὴν ἀγωγὴν ἔχει τὴν ἀντιπολιτείαν κε-
 κρυμμένην καὶ λανθάνουσαν· εἰ δὲ μὴ, ἐὰν λέγῃς ἐχθρὸν
 φανερόν τὸν πλούσιον, ἀντιπίπτει οὗτος· πῶς οὖν ἐκα-
 λεῖτο πρὸς ἐστίαν; φίλον ⁴⁹ γάρ ἐστι τὸ καλεῖν ἐπὶ δειπνον
 τοὺς λόγῳ, τοῦ πένητος τὴν ἀναίρεσιν εἰκονομοῦντός σου.

47 Ald. ἔστι, scr. ἔτι. 48 γεννήσεσθαι, quod est in Ald.
 et codd., delendum videtur. 49 Post φίλων Ald. ponit aste-
 riscum; sed vitium latet in vv. τοῖς λόγῳ.

κατ' ἔμφασιν, ἐν τῇ καταστάσει, ὅτι ὁ πλούσιος⁵⁰ ἔκαυσε
 τὴν οἰκίαν, παραγραφικὸν οὐκ ἐμπίπτει. ΠΕΡΙ ΕΛΕΓ-
 ΧΩΝ. Ἐλέγχων ἀπαιτήσις· καὶ τίς μου καταμαρτυρεῖ,
 ὅτι ἐγὼ τὸν πένητα ἔτρωσα; λύσις, τὰ πράγματα, ἡ
 ἔχθρα· οὐ γὰρ δὴ πού μετὰ μαρτύρων ἔμελλε τοῦτο ποιῆ-⁵
 σαι, ἀλλὰ λάθρα κατὰ καιρὸν, ὥραν καὶ τρόπον πρὸς
 τὸ λαθεῖν ἐπισκεψάμενος· καὶ τὰ τοιαῦτα ἡ βούλησις
 καὶ ἡ δύναμις· ἡ μὲν γὰρ βούλησις ἔχει τὰς αἰτίας·⁵¹
 ἀνέιλες, ὥστε ἀπαλλαγῆναι τῆς ἔχθρας, ὥστε μὴ εὐθύ-
 νεσθαι ἐν τῇ πολιτείᾳ, ὥστε μὴ ἐφορᾶσθαι τινα, μηδὲ¹⁰
 κατηγορεῖσθαι παρὰ⁵² τοὺς νόμους πολιτευόμενος· ἡ
 δύναμις πρόδηλον ἔχει τὴν κατασκευὴν, ὅτι ἡδυνήθη
 πλοῦτον ἔχων, οἰκίους, ἄλλους φίλους τοὺς ὑπηρετοῦν-
 τας αὐτῷ πρὸς ἡδονήν, καιρὸν τὴν νύκτα, ἐν ᾗ πάντες
 ἡρέμουν. εἴτ' ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους προηγουμένως τάξεις,¹⁵
 ὅτι καὶ ἔφησεν αὐτὸς θαλῶ κεκαυκέναι⁵³ τὸ πρόσωπον
 τοῦ τρώσαντος· εἴτα ἐξ ἀντιθέσεως τὸ χρώμα· ἀλλ' ἐκ
 τοῦ κεκαυκέναι τὴν οἰκίαν οὕτω περιφέρω τὸ πρόσωπον·
 λύσις· ἐξεπίτηδες ἔκαυσας, ἵνα μὴ ἐλεγχθῇς·⁵⁴ εἴτα ἐξ
 ἀντιθέσεως πάλιν, καὶ τίς μου καταμαρτυρεῖ, ὅτι τὴν²⁰
 οἰκίαν αὐτὸς ἔκαυσα· καὶ λύσιν ὁμοίως τὴν τῶν ἐλέγχων
 ἀπαιτήσιν· καὶ πάλιν ἐξ ἀντιθέσεως τῇ βουλήσει· ἀλλ'
 οὐκ ἂν ἡβουλήθη κτήμα ἐμὸν ἀφανίσαι πυρὶ· ἡβουλή-
 θης μᾶλλον καταφρονῆσαι τοῦ κτήματος, πλούσιός ὢν,
 ἵνα μὴ ἔχωσιν ἐλέγχειν σε οἱ κατηγοροὶ διὰ τοῦ προσώ-²⁵
 που καὶ τῆς ἐν αὐτῷ καύσεως· ἄλλως τε καὶ πλοῦτος, ἐπι-
 καλύπτων τὴν ζημίαν, προθυμότερόν σε μᾶλλον ἐπὶ τοῦ
 καῦσαι τὴν οἰκίαν παρεσκεύασεν· ἡ δύναμις ἐκλιμπάνει
 ἀπὸ τοῦ πλούτου· προηγουμένως οὖν αὐτὴν τάξεις· καὶ
 ἡδύνασο καῦσαι ἐνδον ὢν ἀδιαφόρως μηδενὸς αἰσθανό-³⁰

50 Ald. Codd. πλοῦτος. 51 Ald. εἰτίας. 52 Ald. Codd.

περὶ, scripsi πυρά. 53 Par. κεκαυμένα. 54 Vind. ἐλεχθῆς.

μενος· καὶ τὰ τοιαῦτα ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους τοῦ δευτέρου μέρους οὐκ ἔστι· διὸ επισυνάψεις ⁵⁵ τὴν πιθανὴν ἀπολογίαν, ὅταν ἐμπίπτῃ· ⁵⁶ ἐνταῦθα δὲ οὐκ ἐμπίπτει, οὐ γὰρ δύναται εἰπεῖν, οὐκ ἂν ἔκαυσα τὴν οἰκίαν, εἰ περ
 5 φρονεῦσκεν. ἤλεγχετο γὰρ ἐκ τοῦ κεκαυκέναι τὸ πρόσωπον· οὐκοῦν μετὰ τὴν βούλησιν ὁ ἐπίλογος· ἔστι δὲ κοινὸς καταδρομὴν ἔχων καὶ αὔξησιν· ὅτε καὶ ἄδικόν ἐστιν καὶ ἄτοπον μὴ τιμωρήσασθαι· καὶ σύμφορον δὲ καὶ ἀπὸ ἐγκωμίου τοῦ πένητος, ὅτι καλὸς, ὅτι χρήσιμος τῇ πόλει,
 10 ὅτι τοιοῦτον πολίτην ἀπολέσας ὁ ἄνθρωπος μεγάλης ἀσφαλείας ἐστέρηται.

ΣΥΓΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΜΕΝΟΣ ΣΤΟΧΑΣΜΟΣ. ¹

Γυνὴ καὶ ἀνὴρ κατὰ ταῦτ' ἐκακώθησαν τῷ αὐτῷ νοσήματι· μετεπέμψαντο ² ἱατρὸν φίλον τοῦ ἀνδρός, καὶ ὁ μὲν ἀνὴρ ἀπέθανεν, ἡ δὲ γυνὴ ὑγίαν· μετὰ ταῦτα ἔγχευεν ὁ ἱατρὸς τὴν γυναῖκα, καὶ κρίνεται φαρμακείας [ἀπολογία]. ³

Τοὺς συγκατασκευαζομένους στοχασμοὺς οὕτως ἂν ἄριστα διαιρήσεις, εἰ δι' ἀλλήλων κατασκευάζων τὰ ἐγκλήματα τὸ προηγούμενον πρῶτον κατασκευάζεις, εἴτα
 20 ἐπάγεις τὸ συγκατασκευαζόμενον, ⁴ καὶ πάλιν ἀνατρέχεις ἐπὶ τὸ προηγούμενον καὶ ἀπανταχοῦ λαμβάνεις τῶν ἐξῆς κεφαλαίων τὰ σπέρματα· οἷον ἐπὶ τῆς βουλήσεως ἢ τινος ἄλλου τῶν στοχαστικῶν κεφαλαίων· οὐκ ἂν ἡβουλήθην ⁵ φαρμάξαι διὰ τὰδε καὶ τὰδε· τοῦτο δὲ μὴ αἰρούμενος
 25 οὐδ' ἂν μοιχεῦσαι ἐπεχείρησα· εἴτα ἀνέδραμον· ἐπὶ τὸ

⁵⁵ Par. Vind. [?] ἐπισυνάψεις. ⁵⁶ Ald. Vind. ἐμπίπτει. Par. ἐμπίπτῃ. ⁵⁷ Ald. ἡστέρηται.

¹ Ven. λογισμός. ² Ald. μετεπέμψαντο. sc. μετεπέμψαντο. ³ ἀπολογία delendum videtur. ⁴ Ald. Vind. κατασκ. Med. Par. συγκατασκ. ⁵ Ald. Vind. Par. ἡβουλήν. Ald. asterisco notat. Med. ἡβουλήθην.

προηγούμενον· μοιχὸς δὲ μὴ ὦν οὐδὲ φαρμακείας δε-
καίως ὑποπτεύεται· ἔπειτα εἰ καὶ τῆς προαιρέσεως ⁶ ἦν,
πῶς ἂν ἡδυνήθην φαρμάξαι; καὶ ὁμοίως τούτῳ τῷ τρό-
πῳ προΐετον· ἰστέον δὲ, ὅτι ἐνταῦθα προεκλείπει ἡ δύ-
ναμις· ἰατρὸς γὰρ ὦν δῆλον ἦν, ὅτι ἡδύνασο φαρμάξαι· ³⁰⁹
ὑποδειγματος δὲ ἕνεκα Σώπατρος, ἐγὰ, τῶν Ἀθηναίων ⁵
διδάσκαλος, μαθὼν ἐξευθέμην τὸ θεωρήμα· τὸ δὲ πλάσμα
σκοπήσωμεν τὸ προκείμενον· πάθους ἐστὶ καὶ βαρύτητος
μεατὸν τὸ ζήτημα· ὅτε ⁷ γὰρ τοῦ φίλου θανόντος χο-
ρηγῇ τὸ πάθος τῷ πλάσματι, ἢ τε ⁸ ποιότης ἢ καὶ τοῦ ¹⁰
ιατροῦ καὶ τὸ ἐγκλήμα πολλὴν ποιεῖ τὴν βαρύτητα· δεῖ
οὖν καὶ δυσχεραίνειν διόλου τῷ πάθει· ἐναντίον γὰρ τῇ
περὶ τοῦ φόνου ὑπολήψει τὸ μὴ φέρειν εὐχερῶς τὸ συμ-
βάν, καὶ πρὸς τὴν γραφὴν ἄγειν· ⁹ τὸ γὰρ ἐπὶ μοιχείᾳ
καὶ φόνῳ παρὰ ¹⁰ τὴν ἀξίαν εὐδύνεσθαι τοὺς ἐπιεικεῖς ¹⁵
μᾶλλον ἐγείρει πρὸς ἀγανάκτησιν· εὐθύς οὖν τὸν ἰατρὸν
καὶ ἀπὸ προοιμίων ἐπιδείκνυσθαι δεῖ τὴν ἐπιεικειαν μετὰ
τοῦ πάθους· τῇ μὲν ὕλῃ τοῦ πλάσματος πρὸς τὸ πάθος
προσχωμένον, ¹¹ τῇ δὲ τοῦ ἥθους ἀρετῇ ἀπὸ τε τῆς
τέχνης καὶ τοῦ προσόντος αὐτῷ τρόπου χρηστῷ· μεμνή- ²⁰
σθαι δὲ δεῖ, ὅτι δι' ὅλου ¹² τοῦ ἀγῶνος ἐν τοῖς κατα-
σκευαζομένοις στοχασμοῖς θάτερον δι' ἑτέρου κατασκευά-
ζεσθαι δεῖ· τὴν μὲν μοιχείαν διὰ τῆς φαρμακείας· ἡ γὰρ
θατέρου κατασκευὴ ¹³ συγκατασκευάζει τὸ ἕτερον· καὶ
γὰρ ὁ φεύγων τὸν ἕτερον ἀνελὼν ἀμφοτέροισι συνήρῃκεν· ²⁵
καὶ γὰρ συμπλέκειν ¹⁴ εὐλογον τὰ ἐγκλήματα, ὥς τὸ εἰ-

6 Ald. Vind. τῆς προαιρ. εἰπεῖν ἦν. Med. εἰπεῖν om. Par.
expunxit uterque ἦν. 7 Ald. Vind. ὅταν. Med. ὅτε. 8 Ald.
Codd. ὃ τε. 9 Ald. Codd. ἄγων, scr. ἄγειν. In Ald. Vind.
Par. Med. sequitur brevis lacuna, quae abest a Ven. 10 Ald.
Vind. Par. περὶ, scripsi παρὰ. 11 Ald. Vind. Par. προσχω-
μενον, scripsi προσχω. 12 Ald. Par. Vind. διόλου. 13 Par.
x τ
παρασκευή. 14 Ald. συμπλέκει. Vind. Par. συμπλέκειν.

δος διδάσκει· συγκατασκευαζόμενον γὰρ ὀνδμάζεται· καὶ
 πρὸς τὴν τοῦ ἑτέρου κατασκευὴν καταγιγνόμενον συγᾶγει
 εἰς τέλος ἀμφοτέρω τὰ ἐγκλήματα· καὶ οὐδαμῶς διαιρεῖ
 τὴν μοιχείαν τῆς φαρμακείας· ἀλλ' ὥσπερ ὁ κατήγορος
 5 σημεῖον ἔχων τῆς μὲν φαρμακείας τὸν θάνατον, τῆς δὲ
 μοιχείας τὸν γάμον, καὶ κατασκευάζει δι' ἀλλήλων ἀμ-
 φότερα, τὸν αὐτὸν τρόπον δεῖ ποιεῖσθαι καὶ τὴν ἀπο-
 λογίαν τὸν φεύγοντα, καὶ μηδαμῶς διαιρεῖν ἀπ' ἀλλήλων
 τὰ ἐγκλήματα· ἀλλὰ τὴν μοιχείαν ἀναιροῦντα διὰ τῶν
 10 κατασκευῶν καὶ τὴν φαρμακείαν ἀνασκευάζοντα συνανα-
 σκευάζειν καὶ τὸ μὴ μεμοιχεῦσθαι τὸ γύναιον· ἐργαζόμε-
 νος δὲ τὰ προοίμια μὴ τροπικαῖς κέχηρησιν λέξεσιν· ἄτο-
 πον γὰρ ἐν ἀρχῇ λόγου τοιαύταις χρῆσθαι λέξεσιν· μήτε
 καλοειδέσι νοήμασι καὶ στροφαῖς· ἀγῶσι γὰρ τὸ κῶλον
 15 μᾶλλον ἀρμόδιον· καὶ ἄμφω τοῦ προοιμιακοῦ χαρακτῆ-
 ρος ἀλλότριον. γνωστέον δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι κακὸν καὶ
 προοιμίω καὶ ἐπιλόγων ἀλλότριον· παθητικὰ γὰρ ἐστὶ
 κατὰ φύσιν ἀμφοτέρω· καὶ γὰρ ἀρετὴ λόγου σαφήνεια·
 κειράσας δὲ τὸν ἀγῶνα τοῖς ἀγωνικοῖς καὶ ἀνθηροῖς κα-
 20 λυμένοις νοήμασιν εὐφρανεῖς μὲν ἐπιπολὺ τοὺς ἀκροα-
 τὰς τοῖς μελετηρίοις καὶ ἀπλοῖς χρώμενος· τοῖς γὰρ κώ-
 λοις ἐπιπολὺ χρῆσθαι δεῖ, συνέχει γὰρ τὸν νοῦν τῶν
 ἀκροατῶν· εἰπόντα τοίνυν δύο στροφὰς νοημάτων ἢ τρεῖς
 ἀπαλλάττεσθαι. ΠΕΡΙ ΠΡΟΟΙΜΙΩΝ ΑΠΟ ΒΑΡΥ-
 25 ΤΗΤΟΣ. Τὸ πρῶτον εἰλήφθω σοι προοίμιον ἀπὸ βα-
 ρύτητος· οἶον οὐκ ἤρκασεν, ὡς δοικεν, ὡδὲ τῇ τύχῃ μι-
 κροῦ πρόσθεν ἢ φθάσασα συμφορὰ, ἀλλὰ μετὰ τὸν φί-
 λου θάνατον· ὡς φαρμακὸς ἅμα καὶ μοιχὸς ἐξετάζομαι·
 οἰκεῖα δὲ τὰ ἀνακλητικὰ τὸ, οἴμοι, πρὸς πάθος, ἂν
 30 προοιμιακῶς λαμβάνηται καὶ τὰ παθητικά. Δευτερον
 προοίμιον ἀπὸ τοῦ προσώπου τοῦ ἱατροῦ καὶ τῆς ποιό-
 τητος· εἵπομεν γὰρ, ὅτι δεῖ τὸν ἱατρὸν ὡς ἐπιεικῇ καὶ
 εὐτροπον διὰ τὴν τέχνην ὑπολαμβάνεσθαι πανταχοῦ·

οἶον· μικροῦ μὲν οὖν καὶ πρὸς τὴν ἀπυλογίαν ἐμέλλησα,¹⁵
 τὰ προδόντων ὑπὲρ τῶν πολιτῶν ἐξεργασμένα μοι διαλῦ-
 σαι πιστεύσας¹⁶ τὸ ἔγκλημα· ἐπειδὴ δὲ μοι καὶ ὁ λόγος
 μετὰ τῶν βεβιωμένων νικήσει τὸν συκοφάντην καὶ τιμω-
 ρήσεται,¹⁷ ἤκω ψήφῳ κυρῶν τὸν ἑαυτοῦ τρόπον· μᾶλ- 5
 λον δὲ πάσης διαβολῆς ἱατρῷ τὴν προσήκουσαν προσφέ-
 ρεσθαι· τρίτον προοίμιον ἀπὸ τοῦ κατηγόρου· ἐλέγχει
 μὲν οὖν ὁ κατήγορος αὐτοῦ τὴν προαίρεσιν, μετὰ τὸν
 γάμον εὐθύς συνάγων τὸ δικαστήριον· καὶ φαρμακείας
 φέρων γραφὴν, ἣ φιλίας δεσμούς¹⁸ ἀναιρεῖ· καὶ δημο- 10
 τικὸς ἀνὴρ ἀποστρέφεται· ἔχεις καὶ ἀπὸ τοῦ φίλου τοῦ
 τετελευτηκότος προοίμια· ἥ γὰρ ἀπὸ προσώπου ἢ ἀπὸ
 πράγματος δεῖ λαμβάνειν τὰς προοιμιακὰς ἐννοίας· οἶδα 310
 μὲν οὖν ὡς ἐφορᾷ,¹⁹ καὶ παρεστήκει τῷ βήματι, καὶ
 ἀγανακτεῖ πρὸς τὴν κρίσιν· ἀλλ' ἐπιλογικὸν ὑπάρχει 15
 τὸ νόημα· διὸ οὐ χρηστέον, δυνατόν δὲ ἦν μᾶλλον ἐννοίᾳ
 τοιαύτῃ χρῆσασθαι· εἶδε μὲν οὖν αὐτὸς περιῆν φίλος,
 καὶ τῆς ἑαυτοῦ συνοίκου ταύτης ἀπήλαννον· οὕτω γὰρ
 ἂν ἐγὼ καὶ τῶν τοῦ φίλου μετελάμβανον πλεονεκτημά-
 των πολλῶν καὶ καλῶν· καὶ διαβολῆς ἐκτός καὶ δικαστη- 20

15 Ald. Codd. ἐμέλησα, scripsi ἐμέλλησα. Frequens confu-
 sio. p. 447. μελλῆσαι πρὸς τὴν λύτρωσιν φάσκων· εἰ γὰρ καταμύ-
 φησαντὶν ὡς μελλήσαντα, τί μὴ ἐπαινεῖς μᾶλλον ὡς σπουδάζοντα.
 Ald. Codd. μελῆσαι et μελήσαντα. Joseph. b. Jud. IV, 5. 5. τοῖς δὲ Ἰδου-
 μαίοις ἤδη τῆς παρουσίας μετέμελε. Par. 1425. μετέμελλε. Hermog.
 Progygmn. fine: τί μέλλετε, τί βούλεσθε. Par. B. μέλετε. Liban. Pro-
 gymn. p. 1048; 1. 3: πῶ δὲ οὐδὲν ἔμελλε χρημάτων. recte Jac. Leo-
 pardus emendat ἔμελε, quod conjecit etiam Reisk. Menand. δι-
 αίρ. ἐπιδεικν. p. 36. καὶ μάλιστα ὅταν πρὸς τῇ λαλιᾷ ταύτῃ μέλης
 ἕτερον εὐθύς παρέχεσθαι λόγον. Med. 2. μέλλης. Par. μέλλεις. Jo-
 seph. bell. Jud. VII. 10. 1. οὐδεὶς ἐνέδωκεν, οὐδ' ἐμέλλησεν εἰπεῖν.
 Par. 1428. ἐμέλησεν. 16 Ald. Vind. διαλύσας. Par. διαλῶσαι
 πιστεύσας. 17 Ald. τιμωρήσεται. 18 Vind. δεσμός. 19
 Ald. ἐφορᾷ.

ρίων ἐτύγγανον. **Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ.** Ἐπειδὴ πάθος
 ἐστὶν ἐν ὅλῳ τῷ πλάσματι, δεῖ παρατηρεῖν, ὅτι καλὸν ἐν
 τοῖς τοιούτοις τῶν ζητημάτων προκαταστατικοῖς χρήσα-
 σθαι νοήμασι, καὶ μὴ ἀπλῶς εἰσβάλλειν εἰς τὴν κατὰ-
 5 στασιν· σφόδρα γὰρ τὸ τοιοῦτον ἀρρήτορευτον· τοῦτο
 γὰρ πανταχοῦ καὶ Πολέμωνος ποιοῦντος αἰσθανόμεθα·
 δεῖ οὖν προπαθαίνεσθαι ²⁰ ἐν τῷ καταστατικῷ· ἀπορῶ
 μὲν οὖν, πόθεν τῶν λόγων ἄρξομαι· καὶ γὰρ θρηνηῖν
 ὑπὸ τοῦ πάθους καταναγκάζομαι· καὶ σιωπᾶν οὐ συγχω-
 10 ρεῖ μοι τὰ πράγματα, εἴτα τὸ τοιοῦτον πάθος πρὸς ὀλί-
 γον ἐκτείνας τῆς καταστάσεως ἄψῃ τοῦτον τὸν τρόπον·
 ἐσκόπον γὰρ ὡδὶ τὸ κατ' ἀρχὰς τὸν βίον τοῦτον τὸν
 τρόπον ἐγώ· καὶ πρὸς πολλὰς ²¹ ὁδοὺς μεριζόμενος οὐκ
 εἶχον, ὅπου καὶ τράπωμαι· εἴτα ἐπέξελθε ἕκαστον ἐπιτή-
 15 δευμα, ἕκαστον τὰ προσόντα καταλέγων ἐλαττώματα·
 ὅτι τοῖς ῥήτορσι τὸ φεύγειν αἰετὸς τοὺς συκοφάντας ἐπατεί-
 χιστο, καὶ τοῖς στρατηγοῖς· μετὰ τοὺς πολέμους εὐθύ-
 νεσθαι φόνοις ὁμοῦ καὶ σφαγαῖς συμπαλαίουσι· καὶ αἰεὶ
 πανταχόθεν πάντα ἄλλα διαβάλλων τὰ ἐπιτηδεύματα τῷ
 20 τοῦ ἱατροῦ τρόπῳ συνεστάναι· καὶ ἐπάγει πρὸς τοῦτο,
 ὅτι ἀπορῶ· ἱατρικὴν ²² μόνην εἶδον ἅπαντα πρὸς αὐτὴν
 συλλαβοῦσαν τὰ κάλλιστα· ἐντὸς ἐνταῦθα θετικοῦ ὀλί-
 γον ἔπαινον ἱατρικῆς ἐπέξελθε· ὅτι καὶ πρὸς τὸ εὐεργε-
 τεῖν ἢ τέχνη ἐπιτηδεύως ἔχει, καὶ πρὸς τοὺς θεοὺς ὠκει-
 25 ωται οὕτως, διότι τῆς τέχνης κάλλιστον καὶ εὐεργετικὸν
 καὶ φιλάνθρωπον. Ἀσκληπιὸς προστάτης τῆς τέχνης,
 Ἀπόλλων καὶ τὰ τοιαῦτα· εἴτα ἂν θέλῃς ἐκτείνειν κατὰ-
 στασιν, ἡθοποιῖαν ὀλίγην πλάσον· ἐμψυχοῖς γὰρ τῇ ἡθο-
 ποιῇ τὴν κατάστασιν πρὸς τοὺς θεοὺς τοῦ ἱατροῦ, κα-
 30 θάρπερ εὐχὴν· οἷον ὅτι ὑμεῖς, Ἀσκληπιε καὶ Ἀπολλων,

20 Med. προπαθαίνεσθαι. in Ald. Vind. Par. Ven. & deest,
 unde lacuna orta est. 21 Par. πολλούς. 22 Vind. δὲ μόνην.

τῆς τέχνης ταύτης ὄντες προσάται, πάντας εὐπορεῖν ἀν-
 θρώπους προεῖλεσθαι, τὰς νόσους ἰώμενοι, τὰ βλάπτοντα
 προμηνύοντες· ὁδοὶ τοίνυν καὶ μοὶ προχαίρων εὐεργεῖν, σώ-
 ζειν, ἰασθαι τοὺς κάμνοντας, καὶ τὰ τοιαῦτα· εἴτα λέ-
 γεις οὕτω τῆς τύχης Ἀσκληπιὸν προστησάμενος, καὶ τοῖς 5
 θεοῖς ἀναθεῖς ἑμαυτὸν ἔσωζον· ἰώμην τοὺς προστυγχάνον-
 τας· ἐντεῦθεν φίλοι καὶ συνηθείς πολλοί· σπουδὴ τῶν
 κατὰ πόλιν οἰκιοῦσθαι με σπουδαζόντων ῥητόρων, στρα-
 τηγῶν, πολιτευομένων ἀνθρώπων ἀπάντων συντόμως εἰ-
 πεῖν, μόνος σώζειν ἐπιστευόμεν ἅθλους τοὺς κάμνοντας· 10
 μόνῳ πιστεύειν ἐθάρρουν ἅπαντας, συγγενεῖς, φίλους,
 τὰ φίλτατα· οὕτως ἐθαυμάζομεν μετὰ τῆς τέχνης τοὺς
 τρόπους, οὐ πρὸς χάριν ἰώμενος, οὐ μισθοῦ τὴν τέχνην
 ἐπιδεικνύμενος. ἀλλ' ὅλον ἑμαυτὸν ἀναθεῖς πρὸς τοὺς
 κρείττους, καὶ πρὸς ἐκείνους ἀφορῶν ἐν ταῖς πράξεσιν 15
 ὅρον ἐποιοῦμεν τῇ τέχνῃ σώζειν, καθάπερ ἐκεῖνοι, τῶν
 ζώων τὸ τιμιώτατον. εἴτα σύναιρον οὕτω λοιπὸν τὰ πρά-
 γματα· ταῦτα ὁρῶν ὁ σεμνὸς ἐκεῖνος ἀνὴρ· εἴτα σχετλια-
 σον διὰ τὴν μνήμην τοῦ ²³ φίλου, καὶ δυσχεραίνοντα
 δεῖξον σαυτὸν ἐν τούτῳ τῷ μέρει· ἦσθεῖς οὖν μοι τῷ 20
 τρόπῳ φίλον με πεποιήται· καὶ συνηὲν αἰετὴν προαίρε-
 σιν τὴν ἐμὴν, τὴν σωφροσύνην αὐτὴν ἐκπληττόμενος,
 θαυμάζων ²⁴ τὸν βίον, ἥπιον ἐπαινῶν τὸν τρόπον· ὥς
 δὲ λοιπὸν ὁ χρόνος βάσανος ²⁵ τῆς φιλίας ἐγένετο, καὶ
 σπουδάζειν ἦν εὐνοία νικᾶν τῷ πατέρει τὸν ἕτερον, ἀγα- 25
 γέσθαι γύναιον ἐπεζητήσα· εἴτα πολλῶν οὐσῶν τὴν ἐξε-
 τασιν ἐποισάμην πρὸς τὴν τοῦ φίλου σύνοικον ἀφορῶν·
 εἴτα πλάσσω ἡθοιοποιῶν ἐνταῦθα λόγων, ὅτι πρὸς ἑμαυ-
 τὸν πολλάκις, οὐδεμία βλασφημία οὐδὲ πώποτε λελύμαν· 311

23 Ald. Vind. Par. τῶν φίλων. in Par. supra lineam τοῦ φί-

λου. 24 Ald. Vind. θαυμάζειν. Par. θαυμάζειν. ^ω mox omnes

ἐπαινῶ. 25 Ald. Vind. βάσανον.

ται· δεῖ οὖν καὶ κατὰ τὸν γάμον οὕτω διαθῆσθαι, ὥς
 μηδὲ μίαν διαβολὴν ἰσχύσαι· κοσμήσαι²⁶ σωφροσύνη τὴν
 οἰκίαν, καὶ τὰ τοιαῦτα· ὥς δὲ ταῦτα διελογιζόμεν κατ'
 ἑμαυτὸν, νόσημα δεινὸν ἐνεχθῆν τὴν τοῦ φίλου κατέσχευ
 5 οἰκίαν· πάλιν τὸ ὄϊμοι καὶ σχετλιαῖζειν δεῖ πάθος κινή-
 σαντα· εἴτα ὅτι πάντα ἐποίησεν ἀπὸ τῆς ἱατρικῆς· παρα-
 τήρει²⁷ δὲ μὴδαμῶς ὀρισμένως εἰπεῖν, οἷα ἦν ἡ νόσος.
 ἀορίστως γὰρ ὑπόκειται καὶ ἀπλῶς, ὥς ἐνόησαν· εἴτα
 εἰπὼν, ὅτι πολλὰ τὰ ἀπὸ τῆς ἱατρικῆς, πάντα μοι γεγέ-
 10 νηται, καὶ τὸ πάθος οὐδαμῶς ὑπέτεκεν, οὐ φαρμάκοις,
 οὐ τομαῖς, οὐ καύσεσιν, ἔπαγε ὅτι πρὸς αὐτὴν κοῖπὸν
 γενόμενος τὴν τελευταίην παρετίθετο τὴν οἰκίαν· πάντα
 μετὰ σχετλιασμοῦ λέγων· τὸ γὰρ ὁδύρεσθαι νῦν εὐκαι-
 ρον· εἶθ' ὅτι καὶ πρὸς αὐτὴν ἔλεγε τοιαῦτα τὴν σύνοι-
 15 κον· ἔαν θέλῃς ὑπὲρ αὐτῆς προστησόμενόν²⁸ τινα, ἔχεις
 τὸν φίλον· ἔαν ἐπιζητήσης²⁹ σύμβουλον, τῷ ἱατρῷ πρὸς
 τὴν σκέψιν ἀρκέσθητι· ἂν ἀνδρὸς δεηθῇς, τοῦτον σύν-
 οικον ἐλέσθαι θέλησον· εἴτα μετὰ τὸν θάνατον ἀναλα-
 βὼν ἐπὶ τῆς οἰκίας τὸ γύναιον φαρμακείας ὁμοῦ καὶ μοι-
 20 χείας εὐθύνουαι· καὶ γάμῳ μὲν ὁ συκοφάντης τὴν φαρ-
 μακίαν τεκμαίρεται· τῇ δὲ ἀπὸ τῆς εἰμαρμένης ἀνάγκῃ
 τὴν μοιχείαν σοφίζεται· μοιχὸς, ἢ φαρμακὸς ἐγὼ, Ἀσκλη-
 πιδος τῆς βλασφημίας καὶ Ἀπόλλων· φαρμακὸς ἐγὼ καὶ
 τῇ τέχνῃ τοῖς νοσοῦσιν λυμαίνομαι· ἵνα πῶς καλέσω συν-
 25 εργοὺς πρὸς τὴν πρᾶξιν τοὺς κρείσσοντας· ἐλέγχων ἀπαί-
 τησις· ὅτι δίκαιον παρασχεῖν μάρτυρας τῶν ἐγκαλουμέ-
 νων τὸν γραφόμενον, καὶ συστήσεις διὰ πολλοὺς μάρτυ-
 ρας· καὶ κατασκευάσεις, ὅτι λαθεῖν οὐχ οἷόν τε ἢ, τη-
 λικαῦτα ἐγκλήματα ἐργαζόμενον· ἔαν δὲ ἰδιοποιήσης ὥς
 30 ἐπ' ἀληθείας τὴν ἀπολογίαν, καὶ συμπαθῇς τοῖς πράγμα-

26 Ald. Codd. κοσμίσαι. 27 Ald. Codd. παρετήρει. 28

Ald. Codd. προστησόμενος. 29 Par. Vind. ἐπιζητήσεις.^η

σιν εἰρήσεις πολλά· διαβαλεῖς ³⁰ οὖν τοῖς εἰκόσι πι-
 στεύειν· ἐρεῖς δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι ἐνὸς παρὰσχον τοὺς μάρ-
 τυρας· καὶ ἀμφοτέρων ἐάλωκα· ³¹ καὶ κατασκευάσον ἐπὶ
 πολὺ τοῦτο τὸ δεινὸν παρὰσχεῖν μάρτυρας μοιχείας, λέ-
 γων, ὅτι μοιχὸν ἀδύνατον ἐν παραβύστω καὶ λάθρα γί-
 νεσθαι· τίμη τοιγαυαὺν ἐφ' ἐγδαμένην ἐρωτικόν· εἰπέ τὸν
 λόγον· εἰπέ τὸν κοινώσαντα· ὅπου δὲ τούτων ἀποδεικνύ-
 εις οὐδὲν συκοφαντίας ἐάλωκας· τὸ γὰρ τῆς φαρμακείας
 ἀπαιτεῖν μάρτυρας οὐκ ἰσχυρόν· ἱατροὺς γὰρ ὦν καὶ φαρ-
 μάξαι δυνατός ἦν λεληθότως. ἀλλὰ σὺ τῇ τῆς μοιχείας ⁴⁰
 ἀναιρέσει αἰτῶν ³² πολλαχῶς τοὺς μάρτυρας, ποικίλλων
 ἐπιχειρήμασι, σχήμασι λόγων πρὸς τοὺς δικαστάς ἀπο-
 στρέφων τὸν λόγον, αἰτῶν ἐνὸς γοῦν τὴν ἀπόδειξιν, αἰ-
 τῶν τῆς μοιχείας τοὺς μάρτυρας, σχατλιάζων πολλακίς,
 λέγων, γάμων καὶ γενέσεως ἑφοροὶ δαίμονες, γαμῶν τις ¹⁵
 μοιχὸς ὀνομάζεται, καὶ τὸ ³³ νόμῳ γινόμενον καλεῖς παρα-
 νόμῳ, ~~σοφῶν~~ ῥήματι. **ΒΟΥΛΗΣΕΙ ΚΑΙ ΔΥΝΑΜΕΙ.**
 Φανερόν ὅτι πᾶσα βούλησις καὶ δύναμις ἀπὸ τῶν ἐγκω-
 μιαστικῶν τόπον κατασκευάζεται, καὶ τῇ τῶν αἰτιῶν ὑφε-
 ξαιρέσει· πρῶτον μὲν οὖν ἐπιχείρημα ἀπὸ τῆς ἀγωγῆς· ²⁰
 ὅτι οἱ φαῦλόν τι πράττοντες ἐν τοῖς ἐλάττοσι δεινοῖς ἐν-
 τραφέντες πρότερον οὕτω τῶν μειζόνων δεινῶν ἐφίενται·
 εἰ μὲν οὖν αὐτὸς οὕτω βεβίωκα, ὥς προτέραν αἰτίαν ἢ
 μέμνην συκοφαντίας παρὰσχεῖν, ἀκόλουθον ἂν ἦν με καὶ
 τὰ μείζω θρασύνεσθαι· εἰ δὲ οὐδαμῶς παρέσχον αἰτίαν ²⁵
 οὐδεμίαν κατ' ἐμοῦ, πῶς ἐξαίφνης ἐπὶ τηλικαῦτα ἀνῆλ-
 θον ἐγκλήματα, τάξει προβαίνων τῶν ἀκολάστων ἐπὶ τὰ
 χείρονα, καὶ ὥς οὐκ ἂν ἡδυνήθην φαρμάξαι φίλον ἢ φί-
 λον μοιχεῦσαι γυναῖον, ἵνα καὶ τῆς φιλίας ἀποστερηθῶ,
 καὶ διαβάλω ³⁴ πρὸς ἅπαντας ἐμαυτὸν, καὶ γένωμαι τοῖς ³⁰

30 Ald. Codd. διαβαλλεῖς. 31 Ald. Codd. ἐάλωκα. 32
 Ald. Codd. αἱ τῶν π. τοὺς μάρτυρας ποικίλλων etc. 33 Ald.
 Codd. τῷ. scribe τὸ vel τὸ τῷ. 34 Ald. Codd. διαβάλλω.

νόμοις ὑπεύθυνος· τιμωροῦνται γὰρ καὶ μοιχὸν καὶ φαρμακὸν οἱ νόμοι· εἴτα γνωμικῶς ἀπάντησον· παιδεύσεως³⁵ μὲν γὰρ διακρίνειν ἃ φεύγειν ἄξιον· ἀνοήτου δὲ περι-
312 πίπτειν πολλάκις ἐγκλήμασιν· εἴτ' ἄλλο προσθήσεις ἐπι-
 3 χεῖρημα· εἰ μοιχὸς ἦν, πότ' ἂν εἰλόμην ταύτην ἀγαγέσθαι
 σύννοικον, ἧς αὐτὸς κατέγνωκα· καὶ ὅτι οὐδεὶς τινὸς κατα-
 γνούς τὰ χεῖρονα, τοῦτον ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ὡς βέλτιστον
 κρίνει καὶ σώφρονα· καὶ σχετλιάσαι καιρὸς οὕτω· μοιχὸς
 ἐγὼ διὰ τὸν γάμον· τῶν γάμων θεοὶ καὶ γενέσεως ἔφο-
40 ροι· μοιχὸς θύσας γαμηλίοις καὶ τοῖς θεοῖς παρὰ τὴν
 πανήγυριν· καὶ ποτ' ἂν εἰλόμην οὕτω τοῖς θεοῖς εὐχεσθαι,
 ἢ καλεῖν ἐφ' οὕτως ἀνοσίοις ἔργοις τοὺς κραιττονας· εἴτα
 ἐρεῖς, πῶς δ' ἂν οὕτως ἀνόσιόν τι δρᾶν ἐκαρτέρησα, ἐν
 τοῖς βελτίστοις αἰεὶ συνευδισμένος διάγειν καὶ πολιτεύ-
45 εσθαι· εἴτα ἐρεῖς, ὅτι οἱ θεοὶ, ἢν' εὖ ποιῶσι, τὴν τέχνην
 ταύτην πεπαιδευνται, καὶ τοῦτο τὸ μάθημα πρὸς ἡμᾶς
 ἐξαπέστειλαν ἐτοιμῶς ἡμᾶς ἐπὶ τὰς εὐεργεσίας ὀφείσθαι
 προδιδάσκοντες· πότ' ἂν οὖν αὐτὸς οὕτω πράττειν ἡρώ-
20 ξιν ἐμίσησάν· πότε φρονεῦειν, ἢν' ὡς ἐναγῇ με πάντες ἐκ-
 τρέποιντο· καὶ τοῦτον ἐκτείνας τὸν νοῦν εἰπὲ ὅσα τοῖς
 φρονεῦσι πρόσεστιν κακὰ, τὸ μὴ μεταλαμβάνειν πυρὸς,
 μὴ στέγης, μὴ ἱερῶν, μὴ σπονδῶν· πότε μοιχεύειν ἂν εἰ-
 λόμην, ἵνα τίς³⁶ μετὰ τὴν τοιαύτην ἐνέργειαν ἐπίστευ-
25 σεν ἂν μοι τὰ φίλτατα; τίς δὲ τιμᾶν, τίς κολακεύειν,
 ὡς σώφρονα; εἴτα μετὰ ταῦτα πρὸς τοὺς θεοὺς τὸν λό-
 γον ἀπόστρεψον, φεῦ τῆς λαιδορίας, Ἀπολλὸν ἀποτρό-
 παιε, σοὶ περὶ τῶν πρακτέων αἰεὶ καθ' ἐκάστην εὐχόμε-
 νος, τοιαύτην ὑπόθεσιν γράφω,³⁷ σὲ ζηλῶν ἐμιμησάμην

35 Ald. Codd. παιδεύσας. 36 Ald. Codd. τίς με μετὰ.
 delevi me ut natum ex sq. μετὰ. 37 Ald. Codd. γραφῇ, quod
 in Par. prima manu aliter scriptum fuisse, liquet ex rasura.
 Scripsi γράφω.

τοὺς πολεμίους κατὰ τοῦ γένους, καὶ προᾶξιν ἀνήκεστον
 ἂν ἔδρασα, ἣν τάχα φεύγειν κακῆϊνοι ³⁸ κατὰ φίλων
 σπουδαζουσιν· εἰτα ἔπαγε· μὴ γὰρ ἡγνόουν τοὺς νόμους,
 μὴ γὰρ οὐκ ᾔδειν, ὡς μοιχὸς ἅμα καὶ φαρμακὸς παρὰ
 τοῖς νόμοθέταις μεμίσσηται· πῶς τοίνυν πράττειν τούτ' ⁸
 ἂν εἰλόμην, ἃ μισεῖσθαι παρὰ τοῖς νόμοις καὶ παρὰ ἀν-
 θρώποις ἐγινώσκον; τῇ δυνάμει μετὰ τὴν βούλησιν, ὡς
 ἔθος, ὅταν ἐκλείπῃ ³⁹ ἡ δύναμις, οὐ δὲ σιωπᾶν· τὰ γὰρ
 παρὰ τῶν ἐναντίων προφερόμενα, ἂν μὴ λύωμεν, ἀλλ'
 ἔωμεν διὰ τὸ προσὸν αὐτοῖς ἰσχυρὸν, οὐδέν, ἀλλ' ἡ σιω- ¹⁰
 πῇ τὴν διαβολὴν καθ' ἑαυτῶν ⁴⁰ βεβαιώσωμεν· δεῖ οὖν
 πᾶς οὕτω ἐκλειπούσας δυνάμεις λύνειν, μάλιστα μὲν τῇ
 βόηθῇσι, ὅτι μὴ βουλόμενος οὐδ' ἂν ἔπραξα· δεῖ γὰρ
 πρῶτερον βουληθῆναι τι ποιεῖν, εἰδ' οὕτως ἐγχειρεῖν τοῖς
 δόξασιν, ἐνθα δ' ἂν ἐλλείπῃ τὸ ἕτερον, μάταιον εὐθὺς ¹⁵
 καὶ τὸ κοινὸν λειπόμενον· οὔτε γὰρ προᾶξαι δυνατόν μὴ
 βουλόμενον, οὔτε βουλευσασθαι χρησίμον ἐργῷ περᾶναι
 τὸ δοθὲν, οὐκ ἰσχύσαντα ἐπιλύσαι τὴν δύναμιν· ἔστι καὶ
 ἄλλω ἐπιχειρήματι· ἐπειδὴ γὰρ δύο ἐστὶν ἐγκλήματα,
 ἣ τε μοιχεία καὶ ἡ φαρμακεία, τὸ μὲν δυνατόν τῆς φαρ- ²⁰
 μακείας ἐκλείπει· ἱατρὸς γὰρ καὶ τὸ δύνασθαι ἱατρὸν
 ἐπιβουλεύεσθαι ⁴¹ διωμολόγηται, τὸ δὲ δυνατόν τοῦ μοι-
 χεῦσαι ἐκλείπειν· ἀλλ' ἑρῶται ⁴² πᾶσα ἡ κατασκευὴ
 τοῦ μὴ δύνασθαι μοιχεῦσαι· τῇ δὲ τοῦ μοιχεῦσαι κατα-
 σκευῇ ἀνελὲ τὸ φαρμάξαι μὴ δύνασθαι· ἅμα γὰρ ⁴³ ποι- ²⁵
 εῖς καὶ τὴν τοῦ κατασκευαζομένου ἐργασίαν, καὶ τὸ δο-
 κοῦν ἰσχυρὸν ἐκ σιωπῆς οὐκ ἔῳς ἄλυτον· οἶον, οὔτε συν-
 ετύγχανον πρὸ ⁴⁴ τῆς κακώσεως τῇ γυναικί, ἵνα καὶ μοι-

38 Ald. Codd. κακῆϊνα.

39 Ald. Codd. ἐκλείπει.

Ald. Codd. ἑαυτοῦ.

41 Vind. ἐπιβουλεύσθαι.

42 Ald. Codd.

ἑρῶται.

43 Par. δέ, ad marg. γάρ.

44 Vind. πρὸς. Par.

προ. [ὁ supra lineam positum est πρὸς.]

- χεῦσαι δυνήθῳ, οὔτε συνήθη τῶν ἀπὸ τῆς οἰκίας εἶχόν
 τινα, δι' οὗ τὴν ἐπιθυμίαν ἐκφῆναι ⁴⁵ ῥάδιον ἦν· ἀλλὰ
 μὴν καὶ τὸ διαπέμψασθαι χρήματα ἦν πάντως ἀδύνα-
 τον· εἰ δὲ τοῦτο μὴδ' ἕτερον γεγεῖσθαι πρότερον ὡμολό-
 6 γηται, τὸ μὴ τὴν ἀρχὴν μεμοιχεῦσθαι τὸ γύναιον οὐκ
 ἀμφίβολον· εἰ δὲ τοῦτο διωμολόγηται, καὶ τὸ τῆς μοι-
 χείας ἐκ τούτων ἀνίσχεται, ἀνθ' ὅτου λαιπὸν τὸν φόνον
 ἐργαζομένην, ἢ φαρμάττειν ἡδυνάμην τὸν φίλον μήτε τῆς
 μοιχείας ὑπαρχούσης, μήτε τῆς προαιρέσεως δορᾶν τι συγ-
 10 χωρούσης ἀνέκестον· μετὰ τὴν βούλησιν, καὶ τὴν δυνά-
 μιν τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους· ἀλλὰ τέθνηκε, φησὶν, ὁ
 ἀνὴρ· καὶ δεῖ τοῦ θανάτου τὸν ἱατρὸν ὑπάρχειν ὑπεν-
 δυνον· ἡ λύσις ἀπὸ τῆς φύσεως, οὐκ ἐπηρεία τέχνης.
- 313 ἱατρὸς ἄνθρωπος τῶν θεῶν κυριώτερος, καὶ τέχνη πρὸς
 15 θεῶν δυνατωτέρα τῆς φύσεως, ἵνα τι εἰμαρμένη καὶ μοί-
 ρα μετὰ τὴν τέχνην μετέσχωσιν· εἰτα ἔρεῖς, ὅτι πάντα
 τὰ ἀπὸ τῆς τέχνης ἐποίησα, ὡς ἐνόμιζον τὸ πάθος βιά-
 σασθαι· ἀλλ' αὐδαμοῦ κυριώτερος τῆς εἰμαρμένης γεγε-
 νημαι, ἰσχυρὸν τὸ πάθος ἦν καὶ πάσης τέχνης ἱατρικῆς.
- 20 δυνατωτέρον· μηδαμῶ δὲ τὴν τέχνην διέγραφεν· οὐ γὰρ
 ὠρισμένον καιρὸν ἔχει ⁴⁶ τὸ νόσημα, ἀλλ' ἀπλῶς ὅτι
 νοσήσας ἀπέθανεν· λέγε οἷν ὅτι πάντα λαγισμὸν ἐξήτη-
 σα, τοὺς ὁμοτέχνους εἰσῆγαγον, οὐδένα παρήκα σύμβου-
 λαν, οὐ φίλον, οὐ τεχνίτην, οὐκ ἄλλον τινά· οὐκοῦν ἔχεις
- 25 εἰπεῖν, ὡς ἀσθενεία τὴν τελευτὴν ἐπηγαγόμεν· ἐπάγαγε
 τούτους καὶ παραδείγματα· οἷον κυβερνήτης ἰσχυροτέρου
 γενομένου τοῦ κλύδωνος οὐκ εὐθύνεται· οὐδὲ στρατηγὸς
 πάντα πρὸς νίκην παρασκευάσας, κατὰ τῶν κρείττωνων
 ἥττων γενόμενος· ἀνθρώπου μὲν γὰρ τὸ καλῶς περὶ τῶν
- 30 παρόντων βουλευσασθαι, τῆς δὲ τύχης πρὸς τὴν πρό-
 θυ-

⁴⁵ ἐκφῆναι Ald. Vind. om., recepi ex Par.
 Codd. ἔχεις.

⁴⁶ Ald.

θυμίαν ἡμῶν πέρας ἐπιθεῖναι τοῖς ἐπιχειρήμασιν· εἰπέ
 τοῦτο τὸ ἐπιχείρημα, ὅτι, εἰ ἐρ' ἡμῖν ἐστιν τὸ ὑγιαίνειν,
 οὐδεὶς ὅλως ὀφείλει τῶν ἀνθρώπων ἀπόλλυσθαι. εἰ δὲ
 τοῦτο τοῖς ἀνθρώποις ὀφείλε, πῶς ἡμεῖς περὶ ὧν τὰ τῇ
 φύσει δοκοῦντα ὑμῖν εὐθυνόμεθα·⁴⁷ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέ- 5
 λους. ἄλλο. ἀλλ' ἡγάγου, φησὶ, μετὰ τὴν τελευταίην ἐκεί-
 νου τὸ γύναιον. λύσεις τῷ ἀντιληπτικῷ, ὅτι γαμεῖν ἔξ-
 εστι, καὶ εἰ μὲν παρὰ τὸ κοινὸν ἔθος ἡγαγόμεν, ἡδίκη-
 σα, καὶ δ' ἐσφάλην οὐδέν, οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ὅλως ἡδίκησα·
 ἐργάσῃ δὲ ὡς ἔθος ἐστὶν τὰ ἀντιληπτικά· εἴτα ἔρεῖς, ὅτι 10
 κωλύεται τις ἀγαγέσθαι γάμον ὃν βούλεται, καὶ πράξας
 ὡς νόμος δίδωσι μοιχὸς ὀνομάζεται· εἴτα πρόσθεε ὅτι
 εἰ τοῦτο, μοιχεία, ὅρα πάντα εἶναι μοιχοὺς τοὺς ἀν-
 θρώπους τοὺς οὕτω γαμήσαντας. εἴτα σχετλιάσας ἐπὶ
 τοῦτο καιρὸν ἔχεις ἐνταῦθα μάλιστα τὸν γάμον ἐπαινε- 15
 σαι θετικῶς· λύσεις δὲ καὶ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους τῷ
 χρώματι, ὅτι διὰ σωφροσύνην ἡγαγόμεν τὴν γυναῖκα·
 καὶ ἔχεις τὰς κατασκευὰς καὶ τὰς ἐργασίας ἀπὸ Μητρο-
 φάνους λαβὼν καὶ ζητημάτων ἐντεύξεως· εἴτα πιθανῇ
 ἀπολογία τοῦ γάμου· τῆς γὰρ φαρμακείας οὐκ ἔχεις· οὐ- 20
 δεὶς γὰρ λέγει, ὅτι οὐκ ἂν ἐφάρμαξα ἵνα ἀποθάνῃ· ἀλ-
 λά δύνασαι μὲν λέγειν, ὅτι οὐκ ἂν τις ἀπέθανεν οὗτος
 πεφάρμακται· οὐ μὴν τοῦτ' ἔστιν κυρίως πιθανῇ ἀπολο-
 γία, ἀλλ' ἐπιχείρημα τόπον τηροῦν, ὡς ἔφην ἐν ἄλλῃ δι-
 αιρέσει τῇ πιθανῇ ἀπολογία· ἡ γὰρ ἀληθείης καὶ πιθανῇ 25
 ἀπολογία ἀντιστροφή ἐστι τῶν ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους·
 ἔρεῖς οὖν τοῦ γάμου τὴν πιθανὴν ἀπολογίαν, ὅτι οὐκ ἂν
 ἐγάμησα, ἵνα μὴ ὑποπτευθῶ· ἐξῆν γὰρ διατρίβειν μετὰ
 τῆς γυναικὸς ὁμοίως εἴπερ ἐμοίχενον. **ΕΠΙΛΟΓΟΣ.** Ἐπί-
 λογός ἐστιν ἀπὸ τῆς ποιότητος τοῦ ἱατροῦ, ὁ μὲν γὰρ 30
 κοινὸς ἐπίλογος λαμβάνεται ἀπὸ δικαίου καὶ τοῦ συμφέ-
 ροντος, ὅτι δίκαιόν ἐστιν τὸν οὕτω κατεγνωσμένον ἀνε-

47 Ald. Vind. εὐθυνόμενα. Par. εὐθυνόμεθα.

λείν· καὶ ὅτι συμφέρον ἐστίν, ἵνα μηδεὶς μηκέτι συκο-
 φαντῇ· ἐνταῦθα δὲ ἀπὸ τῆς τέχνης λήψῃ τὸν ἐπίλογον·
 ὅτι ἀποδώσετε, ὦ ἄνδρες, τῇ πόλει, πολλοὶ κατὰ τὸν
 δῆμόν εἰσι καλούμενοι, πολλοὶ παρ' ὑμῖν ἱατροῦ δεόμε-
 5 μνοι· ὁρᾶτε πόσοι περιστάσι τὸ δικαστήριον πατέρες
 ὑπὲρ παιδῶν δεόμενοι, ἀδελφοὶ, φίλοι, συγγενεῖς, καὶ τὰ
 τοιαῦτα· χρήσει καὶ διατυπώσει· οἷον, ἐὰν ἐπὶ πολὺ κα-
 τάσχη τὸ δικαστήριον, οὗτοι οἱ περιστῶτες ἔξωθεν τὸν
 συκοφάντην ἀναιρήσουσιν, ἐὰν ὀλίγον ἔξωθεν τοῦ δικα-
 10 στηρίου αὐτὸν ἐξαγάγητε· ἀρκέσουσιν ἀντὶ δημίου οἱ δε-
 ὅμενοι· διατύπωσον δὲ καὶ τὰ πάθη τῶν νοσοῦντων, καὶ
 ἡθοιοποιῆας εἰπέ· τοῦ μὲν λέγοντος, ὅτι πατὴρ διὰ τοῦ-
 τόν εἰμι· τοῦ δὲ γονεῖς ἔχοντος διὰ τὸν ἱατρόν· τοῦ δὲ
 τὸ περιεῖναι ἀνάτιθέντος· τοῦ δὲ ἀδελφὸν ἔχειν φιλοτι-
 15 μουμένου διὰ τὴν τέχνην· εἴτα μετὰ τὰ τοιαῦτα ἀπο-
 στρέψεις τὸν λόγον πρὸς τὴν γυναῖκα, λέγων ὅτι δεῦρο
 314 γύναι, οὐδὲν ἄτοπον σώφρονα γυναῖκα παριέναι εἰς δι-
 καστήριον· ἐκρίθης ὑπὲρ σωφροσύνης τήμερον· ψῆφον
 ἔχεις μαρτυροῦσαν τῷ βίῳ τὰ κάλλιστα· ἐρεῖς δὲ, ὅτι τά-
 20 χα που πάρεστιν καὶ ὁ φίλος ἀγανακτῶν ἐπὶ τῇ κρίσει,
 τάχα δυσχεραίνει μέχρι πολλοῦ τὸν συκοφάντην ὁρῶν
 σωζόμενον· δότε τοίνυν τὴν ψῆφον, ἵνα μὴ τι δεινὸν ὁ
 φίλος ἐργάσεται ὥς παρ' ὑμῶν ἀδικούμενος· χρήσῃ δὲ
 καὶ βαρύντητι, ὅτι οὐκ ἔτι χρήσομαι τῇ τέχνῃ, οὐτ' ἰά-
 25 σομαι οὐδένα· οὐκ ἔτι σώσω τὸν κάμνοντα· ἂν ἄλλο τι
 περὶ τοῦ συκοφάντου βουλευήσθε, ἀναχωρήσω τῆς πό-
 λεως, παύσομαι τοῦ ποιεῖν τοὺς κάμνοντας εὖ, ἀπαλλα-
 γήσομαι τοῖς θεοῖς τῆς ἐπιστήμης ἀπαλλαττόμενος, κα-
 ταλύσω μέχρι τοῦ δικαστηρίου, ταμὰ ⁴⁸ διὰ τῆς τέχνης
 30 εὐεργετούμενα· ἐὰν οὕτως συκοφαντεῖσθαι θέοι, ἐντεῦ-
 θεν παρεγγυῶ τῇ πόλει, ἐντεῦθεν προλέγω, οὐκ ἔτι τῆς
 τέχνης ἐπιμελήσομαι, οὐκ ἔτι βοηθήσω τοῖς κάμνουσιν,

48 Ald. Codd. τοῦμά. scr. ταμά.

οι νόσφ φαρκμάκω παραμυθήσομαι· ἰατρὸς οὐκ ἔτι διὰ τοὺς συκοφάντας ῥηθήσομαι.

ΑΛΛΟΣ ΣΥΓΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΜΕΝΟΣ.

Νόμος τοὺς δεσμώτας τοῖς θεσμοφορίοις ¹ λύεσθαι· ὑποπιεύ-
σας τις ἐπὶ τῇ ἑαυτοῦ γυναικὶ τὸν οἰκέτην ἔδρα· καὶ δῆσας ἀπε- 5
δήμησεν. ἐπισιάντων τῶν θεσμοφορίων, ἔλυσεν τὸν οἰκέτην ἢ γυνή·
ἀπέδρα ὁ παῖς. ἐπανήκων ὁ δεσπότης ἀποδημίας εὕρηται νεκρὸς
ἀσχύλευτος· καὶ κρίνεται ἢ γυνή συνειδότος.

Ὁ ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ. Πάθους ἐστὶν καὶ βαρύτητος ὁ λό-
γος μεστός· καὶ τὴν μὲν βαρύτητα ἡ δοκοῦσα μοιχεία 10
ποιεῖ τῇ τῆς γυναικὸς ἀσελγείᾳ, καὶ ἡ πρὸς δοῦλον ὑπο-
ψία, καὶ τὸ δοκεῖν προσφάσει τῶν θεῶν λῦσαι τὸν οἰ-
κέτην· τὸ δὲ πάθος ἢ τοῦ πολίτου ἀναίρεσις, καὶ ἡ
κατὰ τὴν μοιχείαν ² διαφορά· συνειδότος γὰρ ἐπὶ τῷ
φόνῳ καὶ μοιχείας εὐθύνεται· προοιμιάσῃ ἀπὸ τῆς γυ- 15
ναικὸς· οὐκ ἤρκεσεν, ὧ δικασταί, ³ οὕτω τὴν γνώμην
διαφθαρῆναι τῇ γυναικὶ, ἀλλ' ἔτι καὶ συνέγνω τῷ φό-
νῳ τὸν οἰκέτην τῶν δεσμῶν ⁴ ἀπολύσασα, ἵν' ἔρημον
τοῦ ἀνδρὸς καταστήσασα τὴν οἰκίαν ἔχη παρ' ἑαυτῇ τὸν
μοιχόν, μᾶλλον δὲ τὸν οἰκέτην σωζόμενον. δεύτερον· ἡ 20
μὲν οὖν τὸν φόνον λανθάνειν ἐνόμιζε· τρίτον ἀπὸ τοῦ
ἀνδρὸς· τάχα μὲν οὖν εἴ τις ἐστὶν αἰσθησις, καὶ πάρ-
εστι τῷ βήματι, καὶ χαλεπαίνων ἐπὶ τοῖς γεγενημένοις
τολμήμασι συναγωνίζεται μου τῷ λόγῳ, ἐπεγεῖραι πρὸς
τιμωρίαν ἡμᾶς βουλόμενος. **Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ.** Ποι- 25
νὴν ὡς ἔοικεν ὁ δυστυχὴς ἐκεῖνος τὴν γαμετὴν ταύτην
ἡγάγετο· θρηῆνος ἦν ὁ ὑμέναιος· τάφος ὁ θάλαμος· ἔ-
δειξε δὲ τὸ πέρας τοῦ δράματος, ὃ ⁵ πάλαι μὲν ἐσκενώ-
ρησε, νῦν δὲ κατώρθωσε· πάλαι γὰρ ὑπόπτος ἦν· καὶ

¹ Ald. θεσμοφόροις. scr. θεσμοφορίοις. ² Ald. μοιχίαν.

³ Ald. Codd. ὧδε. ⁴ Ald. Codd. τῷ δεσμῷ. Vide Epist. crit.
p. 28. ⁵ Ald. δ. scr. ὅ.

πολλὰ μοιχείας ὑπεδὶλόν τεκμήρια· πρὸς τὸν ἄνδρα μὲν
 στασιάζουσα, περὶ πλείστου δὲ ποιουμένη τὸν μαστιγίαν,
 καὶ τὸν μὲν ὡς κοσμίαν ἐγγυησάμενον ἀτιμάζουσα, προ-
 τιμῶσα δὲ δούλον ἀκόλαστον. τὸν μὲν γὰρ γήμαντα ἄ-
 5 πεστρέφετο καὶ ἀπέπεμπεν, ὁ καὶ ταῦτα ποθοῦντα καὶ
 περιέποντα· τὸν δὲ φθόρον ὑπερηγάπα καὶ προσίετο
 κακονοῦστατον ὄντα καὶ ἀσελγέστατον, διαφέροντα
 δὲ τῶν ὁμοδούλων τὴν ὥραν· ἐκποδῶν δὲ τὸν ἄνδρα βου-
 λενσαμένη ποιήσασθαι· μόλις ταύτην ἐξέυρηκε μηχανήν·
 10 ἑξαπατᾷ 7 γὰρ οἷα δὴ πανοῦργος γυνή, τὴν οὐκ εὐτυχῇ
 ταύτην ἀποδημίαν εἰς νοῦν ἐμβάλλουσα, συλλογισαμένη
 μὲν τὸν τῆς πανηγύρεως χρόνον, ἐπισταμένη δὲ πάλιν
 ὀπηνίκα ἐπάνεισιν οἴκαδε· ὡς δὲ τάχιστα τὴν ἑορτὴν
 ἀνήγομεν τῷ θεῷ, καὶ σκῆψις εὐλογος ἦν τοὺς κακούρ-
 15 γους ἔαν, τηνικαῦτα τὸν οἰκέτην ἐξήγαγε· καὶ ὥπλισμέ-
 νον τῷ ξίφει κατὰ τοῦ γήμαντος ἐπαφίησιν, οὐ πρότε-
 ρον ἐπανήκειν προστάξασα, πρὶν ἂν ἐκεῖνον διαχρήση-
 ται· ὁ δὲ ἀληθῆριος ἄθλον τοῦ φόνου τὸν ταύτης, γά-
 μον ἡγούμενος, ἐπετήρει μὲν νύκτα ἀσέληνον, καιροφυ-
 20 λακεῖ δ' ἐρημίαν ὁδοιπόρων πολλήν, καὶ ξιφῆρης 8 κατὰ
 νώτου γενόμενος παίει τὴν κάραν· καὶ ὁ μὲν ἔκειτο πε-
 πτωκῶς ἐλεινὸν κατ' ἡμέραν θάμα· ὁ δὲ ἀποδράς ᾤ-
 χητο, πρὸς μὲν τὸ παρὸν λήσειν ἐλπίζων, αὐτίς δὲ τῇ
 301 γυναικὶ συνεσόμενος ἐπ' ἀδείας πολλῆς. ΠΑΡΑΓΡΑ-
 25 ΦΙΚΟΝ. Ἄλλ' οὐπω δῆλόν φησιν, εἰ τὸν δεσπότην ὁ
 θεράπων ἀνῆρηκεν· πῶς οὖν τοῦτο συνειδέναι τὴν ἄν-
 θρωπον. ΛΥΣΙΣ. Πολλὰ τούτου καὶ ἐναργῇ τὰ τεκ-
 μήρια· πρῶτον μὲν ἡ βεβαία καὶ πιστὴ καὶ ἀληθὴς ὑπό-
 νοια· δεύτερον τὰ δεσμά. τρίτον ἡ ἄφρσεις. ἐπὶ πᾶσιν
 30 ἡ τῆς γυναικὸς κακόνοια· τὸ πρὸς τὸν ἄνδρα μῖσος·
 ταῦτα κρίνεσθαι σε ποιεῖ, καὶ εἰ μηδέπω ὁ πονηρὸς μα-

6 Par. ad marg. ἀπέφενγεν.
 τῇ. 8 Ald. Codd. ξιφῆρεις.

7 Ald. ἑξαπατῶ. scr. ἑξαπα-

στιγίας ἐάλωκε· πολλοὶ γὰρ πολλάκις καὶ τῶν πρώτων
 μὴ κεκριμένων τετιμώρηνται· τῆς δὲ μοιχείας καὶ δίκην
 ὑπέιχεν ὁ παῖς τὸν δεσμόν· ἐκ δὲ τῆς μοιχείας καὶ τὸν
 φόνον ἔστιν ἐργασμένος· σὺ δὲ δικαίως ἀμφοῖν ὀφείλεις
 δίκην· καὶ γὰρ μοιχεία καὶ φόνῳ διαρρήδην τυγχάνεις ⁵
 ὑπεύθυνος. Εἴτα ἐλεγχῶν ἀπαιτῆσαι. Εἴτα
 ἐπὶ τούτοις τῶν ἐγκλημάτων μάρτυρας ἀπαιτεῖς, ὥσπερ
 ἀγνοοῦσα, ὅτι θατέρον παρασχόντες τοὺς μάρτυρας καὶ
 θάτερον συναπεδείξαμεν· μάρτυς τοίνυν τῆς μοιχείας
 ἀνὴρ ὁ σὸς, οὐ ψευδῇ μαρτυρῶν· ὥστε καὶ μὴ τοιαύτην ¹⁰
 εἶναι σε τοῖς θεοῖς προσηύχετο· καὶ τέθνηκεν ὑπὸ δού-
 λου μαστιγίου δολοφονηθείς· ⁹ ὥστε τῶν εἰκότων καὶ τῶν
 πραγμάτων ἐλεγχόντων τὰ δράματα, περιττὸν ἔτι ζητεῖν
 μάρτυρας· καὶ μὴν οὐδεὶς οὕτως εὐήθης ¹⁰ τυγχάνει, ὥς
 καὶ δημοσιεύειν μετὰ παρρησίας ποιεῖν δεινὸν οὕτως ἀ- ¹⁵
 πόρρητον· καὶ γὰρ ἡ μοιχεία κεκώλυται, καὶ τὸ φονεύ-
 εῖν ἀπείρηται· πῶς οὖν σὺ μάρτυρας παρ' ἡμῶν ἀπαι-
 τεῖς, οὓς λανθάνειν πρὸ τούτων ἰσπούδακας· εἴτα κατὰ
 νόμον συνόντες ταῖς γυναιξὶ καὶ συνοικοῦντες νόμῳ λε-
 ληθότως αὐταῖς συγγινόμεθα· μοιχείαν δὲ πληροῦμεν, ²⁰

9 Ald. Codd. δολοφονηθείς. Ald. asterisco notat. scripsi
 δολοφονηθείς. cfr. Plut. Pomp. c. 20. ἐν τούτῳ δὲ θνήσκει Σερ-
 τώριος, ὑπὸ τῶν φίλων δολοφονηθείς. Vide Epist. crit. p. 34.
 10 Vind. Par. εὐήθεις. sq. ὥς requisitum a praecedente οὕτως
 posui contra Ald. et codicum auctoritatem. Fieri hoc potest
 duabus rationibus: aut ὥς cum καὶ confusum est, ut Vol. VII.
 p. 76. ὅπερ ἐστὶν ζηλωτὸν καὶ παγκόσμιον, καὶ πάντα νοῦν κοσμοῦν.
 Par. 2, Mon. Farn. ὥς πάντα. cfr. Jacobs ad Achill. T. p. 643.
 ad Philostr. p. 585.; aut ὥς excidit, ut p. 382. ἡ κρῖσις τὸ μη-
 δὲνα μηδὲ πῶποτε μέμψασθαι, ὥς παρὰ τοὺς νόμους αὐτοῦ τι δι-
 κάσαντος. Ald. Vind. ὥς om. Joseph. b. j. V. 2. 5. προκαθίσας δὲ ἐπὶ
 θρόνον καὶ χρηματίσας ὥς βασιλεὺς. Par. 1425. ὥς om. IV. 2, 2.
 εἰδὼς δὲ, ὥς, εἰ βία ληφθεῖη, διαφθαρησόμενον ὑπὸ τῶν στρατιω-
 τῶν ἀνείδην τὸ πλῆθος. Par. 1425. ὥς om.

ὁρώντων τινῶν, ἴν' ¹¹ εὐθυνόμενοι ἐφόρατοι παρὰ τοῖς
 δικάζουσι γενώμεθα· εἰ δὲ τοὺς συνειδότες τὴν μαιφο-
 νίαν λέγεις, οὐδένα πλὴν σοῦ συνειδέναι φημί· ὥστε τὴν
 μαιφονίαν ἐλέγχω μοιχείᾳ, καὶ τὴν μοιχείαν τῷ φόνῳ·
 5 ἄμφω δὲ διὰ θατέρου δεικνύται· ὥστε σπουδάσασα λαν-
 θάνειν, ἐν οἷς ἐτόλμας πράττειν ἂ μὴδ' ὅλως ἐχρῆν
 ἀκούσασα διελέγχει τοῖς πράγμασιν. **Η ΒΟΥΛΗΣΙΣ.**
 Καὶ τίς οὕτω γυνή, φησὶν, ἀλτήριος, ὥς παρασκευάσαι
 τὸν ἑαυτῆς ἀναιρεθῆναι σύννοικον; τοῖς σοῖς, ὦ γύναι,
 10 κατὰ σοῦ χρήσεται ῥήμασιν· ἡ μὲν γὰρ σώφρων καὶ
 σῶζεσθαι τὸν ἄνδρα καὶ φυλάττειν βούλεται· ἡ δ' ἔτε-
 ρον πόθον καὶ ξένον νοσήσασα, ὥς τηρουμένη ἐπιβου-
 λεύει τὸν χαρισμὸν πρὸς ἐπήρειαν· δηλεῖ ¹² γὰρ ἔρως καὶ
 πόθος ὥρας καλῆς· πυρπολεῖται τις, οὐ βλεπομένου πυ-
 15 ρός· καὶ καιρίαν τιτρώσκειται, θεωροῦσα κάλλος ἄλλό-
 τριον· καὶ ποιεῖ θέα τὸν πόλεμον· ὄψις τὴν νόσον· ἱστο-
 ρία τὸν κίνδυνον· καὶ ἀνάγκην λέγεις τὸν ἔρωτα, ἣ βίαν
 ἔλκεσθαι τὸν μὴ πειθόμενον, πείθομαι ταῦτα τὴν μοι-
 χείαν πεπληρωκέναι· ταῦτα τὸν φόνον ἐξείργασται· τύ-
 20 ραννος ὁ ἔρως ἐστίν, καὶ κατὰ τῶν θεῶν, ὥς φασιν,
 ἐστρατεύσατο, καὶ κατ' ἀνθρώπων ἐξήγαγε πόλεμον· τι-
 τρώσκων καρδίαν, ὅλῳ λυμαινόμενος σώματι, οὐδὲν
 φροντίζειν ποιῶν ἢ μόνον τοῦ πάθους· ἐρῶσα γυνή συν-
 διαφθείρει τῷ σώματι καὶ τὴν ὁμόνοιαν τὴν πρὸς τὸν
 25 σύννοικον, προὔδωκεν ὁμοῦ καὶ τὸν ἄνδρα· καὶ τῶν πρὸς
 ἐκεῖνον δικαίως ¹³ ἀμνημονήσασα πρὸς ἡδονὴν μόνην
 ἀπέκλινε, τραγωδίαν τὴν γνώμην ποιήσασα, τῶν ἀπὸ
 τῆς σκηνῆς ἑαυτὴν ἀναπλήσασα· οὐ μὴν δίκαιον, οὐδὲ
 σύννοικόν σε καλεῖν· τῆς γὰρ προσηγορίας σοι ταύτης
 οὐδ' ὅλως μέτεστιν, ἀφ' ἧς περ ἡμέρας ἡυτομόλησας πρὸς
 συνουσίαν παράνομον· ὅμοιον γὰρ τῇ γνώμῃ καὶ τὴν

11 Ald. Codd. ἦν. scripti ἴν'. 12 Ald. Vind. δηλοῖ. Par.
 δειλοῖ. scripti δηλεῖ. 13 Ald. Codd. δικαίως.

προσηγορίαν ἤμειψας τῆς γυναικός· καὶ διὰ τοῦτο μνη-
 σικακοῦσα μὲν ὑποπτεύοντι, χαλεπαίνουσα δὲ, διότι τὸν
 οἰκίτην δεσμώτην πεποίηκε, τὸν φόνον ἐπλήρωσας· ἡ
 δύναμις ἐκλυμπάνει ἀπὸ τῆς γυναικός· ἀπὸ δὲ τοῦ κατ-
 ηγόρου ἔρρωται· ἀδείας μὲν ἐπειλημμένη διὰ τὴν ἀπου- 5
 σίαν τοῦ ἀνδρός· δυναμένη δὲ τὸν φόνον ἐργάσασθαι,
 διὰ τὸ λῦσαι τῶν δεσμῶν τὸν παῖδα τὸν κακοδαίμονα·
 καιροφυλακεῖν δὲ τὴν ἐπάνοδον ὑποθεμένη τοῦ δυστυ-
 χοῦς, ἥ καὶ ῥᾶστα τῷ βουλήματι τὸ πέρας ἐπέθηκας, 316
 εἶτα προβάλλει τὴν ἄγνοιαν· ἦν πάντες σκῆψιν τῆς ἐαν- 10
 τῶν ἀδικίας πεποιήνται· ἀλλ' οὐχ ἡ ἄρνησις ἀπολύει σε
 τῶν ἐγκλημάτων· καὶ γὰρ ἐπ' αὐτοφώρῳ ¹⁴ ληφθῇ τις
 οὐκ ἀπορήσει προφάσεων· ἀλλ' οὐ τὰς ἀρνήσεις τῶν
 πράξεων δεῖ πιστοτέρας ὑπολαμβάνειν. ΤΑ ΑΙΓ' ΑΡ-
 ΧΗΣ' ΑΧΡΙ ΤΕΛΟΥΣ. Καὶ μὴν σαφῇ καὶ ἅλута 15
 ταυτί· πρῶτον μὲν τὸ προαισθῆσθαι τὴν μοιχευομένην·
 εἶτα πιστεύσαντα τὸν αἴτιον δῆσαι· πρὸς τούτοις δὲ τῶν
 δεσμῶν ἡ λύσις, ὁ δρόμος, ὁ φόνος· ὁρᾶτε γὰρ, ὡς τὸ
 κακὸν, ὅθεν περ τὴν ἀρχὴν εἵληφε· κατέγνω τῆς γυναι-
 κός ὁ ἀνὴρ· πάντως που καὶ ἐναργῇ τὴν κατάγνωσιν εἶ- 20
 ληφε τεκμήρια· οὐδεὶς γὰρ οὕτως ἀπόπληκτος, ¹⁶ ὥς αἰ-
 σχύνη περιβαλεῖν ¹⁷ καὶ γυναῖκα καὶ ἑαυτὸν καὶ παῖδας·
 συγκρύπτειν γὰρ τὰ αἰσχρὰ μᾶλλον, ἢ δημοσιεύειν ἔθος
 τοῖς ἄπασιν· ἤδη δὲ τινες δι' ἀμετρίαν αἰσχύνης φόβῳ
 καρτεροῦσι· καὶ ἀνιῶμενοι τοσοῦτον ἀπέχουσι καὶ τὴν 25
 αἰτίαν εἰπεῖν, καὶ τὸ μὴ ὄν περιάπτειν ὄνειδος. ΑΝ-
 ΤΙΛΗΠΤΙΚΩ. Δίδωσι γὰρ ὁ νόμος, φησὶν, αὐτῇ ¹⁸
 πανηγύρει δεσμώτας λύειν. ΜΕΤΑΛΗΨΙΣ. Ὅταν μι-
 κρά πλημμελήσαντες τύχωσιν, ἢ κατηγορίαν, ἢ ὕβριν, ἢ χρη-
 μάτων βλάβην, ἢ ὅ τι δὴ ποτε εἴη, διότι καὶ δεσμῶν

14 Ald. αὐτοφώρῳ.

15 Ald. ὧδε.

16 Ald. ἀπόκλητος.

Vind. Par. ἀπόκλητος. scripsi ἀπόπληκτος.

17 Vind. περι-

βαλλεῖν.

18 Ald. φησὶν αὐτῇ. scr. αὐτῇ.

ἄξια δρᾶν· ἱκανὴν γὰρ ἡγεῖτο τιμωρίαν ὁ τιθεὶς τὸν νόμον ¹⁹ κατὰ τῶν τὰ τοιαῦτα ἡμαρτηκότων τὸν δεσμὸν· οὐ μὰ Δία ὅστις ἔνοχος τηλικούτῳ κακῷ, τοῦτον ἀφήσιν· οὐδὲν γὰρ δεινὸν ἑπασχον οὗτοί γε οἱ τοῖς με-
 5 γίστοις ἐγκλήμασιν εὐθυνομένοι, εἰ πρὸς ὀλίγον τὸν δεσμὸν ὑπομένοντες εἴτα ἐπ' ἐξουσίας ἐπέβαινον ἅπερ ἡ-
 βούλοντο· εἴτα ἐξάγειν δεσμωτηρίου δίδωσιν, οὓς με-
 ἔχειν ἱερῶν καὶ σπονδῶν εὐαγές, οὐ τοὺς ἀκαθάρτους καὶ ἐναγείς καὶ τῶν περιῶραντηρίων ἀπελευνομένους, οἷ-
 10 ος ἐκεῖνός ἐστιν, ὃν σὺ μὲν ἀφῆκας, εἴλου δὲ κινδυνεύειν αὐτίκα μάλα, ἣ ἐκεῖνον ὀρᾶν ἐν τῷ δεσμῷ συνεχόμενον· τοιγαροῦν οὐκ ἤρκεσέ σοι μοιχείας ἔχειν γραφὴν, ἀλλὰ καὶ φόνου κρίνεσθαι. **Τῇ μετὰ θεσέει τῆς αἰτίας, ὁ καλεῖται χρώμα.** Ἀλλ' εἰκὸς ὑπ' ἐ-
 15 χθροῦ του, φησὶν, ἥ ὑπὸ κακούργων αὐτὸν ἀνηρῆσθαι· καὶ τίνες ὑμῶν δυσμενεστέροι; τίνες δὲ πονηρότεροι; αἰ-
 μῖον δὲ, πάντα γὰρ ἀδεῶς ἐτέλει τὸν βίον· πάσης ἐπι-
 ρείας ἐχθρῶν κρείττω τὸν χρόνον διαγέγονε παρεχόμενος·
 20 ῥῆτα διελέγχειν ἔμελλον· οὐδὲ γὰρ ὧν ἀδικήσωσιν οἱ πονηροὶ, δίκας ὑπέχειν βούλονται, ἀλλ' ὧν ἂν εὐθύνεσθαι μέλλουσι χαλεπαίνουσιν· εἴτα μετ' ἀδείας τὰ πρὸ τοῦ βαδίζων, καὶ παρ' ὅλον τὸν τῆς ἀποδημίας χρόνον ἀκιν-
 δύνως διάγων, δεινὸν οὐδ' ὅτιοῦν πέπονθεν· ἐκ δὲ τῆς
 25 ἀποδημίας ἐπανιών ὀπηνίκα τῆς ἐπανόδου τῆς οἴκαδε πάλιν εἶχετο, τότε δὴ τότε καὶ, δυσμενεῖς ἅπαντες καὶ λησκαὶ συνεῤῥύσαν· πόθεν οὖν εἰς τὴν κατὰ σοῦ ταύτην γραφὴν ὠρμήθημεν; εἰ μὲν καὶ τὸν πιστὸν ἐκ τῶν προῦπαρξάντων εἴχομεν· κλοπὴν μὲν καταμηνύει ²⁰ φώ-
 30 ρια· προδοσίαν δὲ δῶρα· καὶ τῶν ²¹ ἄλλων ἐκάστων ἐργῶν τὰς ἀποδείξεις ἐκ τῶν εἰκότων ἐλάμβανε· τί γὰρ δὴ

19 Ald. Codd. τῶν νόμων.

καταμπνύει. scripsi καταμηνύει.

20 Ald. Vind. καταμπνύει. Par.

21 Ald. Codd. τὰς.

ποτε πάντα ἀφέντες ὑμεῖς καὶ πολίτας καὶ ξένους καὶ μετοίκους, καὶ γελτόνας καὶ τῶν οἰκετῶν τοὺς λοιποὺς ἐπὶ σέ καὶ τὸν σὸν κοινωνὸν τὴν αἰτίαν ἄγομεν; οὐ γὰρ δὴ τοῦτ' ἂν εἰπεῖν ἔχῃς ὡς εὖνοι μὲν ἐκείνοις ἐσμέν· προὔπηρχε δὲ ἡμῖν τις πρὸς σε ἀπέχθεια· τὰ γὰρ πρα-
 χθέντα ἐκείνους μὲν τῶν ἐγκλημάτων ἀφήσι, σέ δὲ εὐ-
 χότως ἐπάγει τῇ δίκῃ· εἰ μὲν γὰρ ἀναιρεθέντος σου ²²
 ἤχθου, ζητεῖν τὸν αἰτίαν μεθ' ἡμῶν ἐχρῆν· ἐπειδὴ δὲ
 ἐρμαιον ἡγῆ τὸν ἐκείνου θάνατον, οὐδεὶς πλὴν ὑμῶν ἐκεῖ-
 νω πολέμιος. ΠΙΘΑΝΗ ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΟΥΚ ΕΜΠΙ- 10
 ΠΤΕΙ. Οὔτε εἰς τὴν μοιχείαν, οὔτε εἰς τὸν φόνον· οὐ-
 δεὶς γὰρ λέγει· ἀλλ' εἰ ἐμοίχευον, οὐκ ἂν ἔλυσα· οὐδ'
 ἂν λυθεῖς, ἀνεῖλεν ὁ παῖς· τίς οὖν εὐήθης φησὶν ὡς
 δοῦναι καθ' ἑαυτῆς ὑποψίαν μοιχείας τῷ τὸν οἰκέτην
 λῦσαι· ΛΥΣΙΣ. Κακαήθης μὲν οὐκ εὐήθης ἢ πρᾶξις 15
 ἐλήλεκται· ²³ μᾶλλον δὲ τὸ κακώθηδες εὐηθες ὃν ἐπι- 317
 δεικνύται. σὺ μὲν γὰρ ὦν τῶν δεσμῶν τὴν ἄφεσιν λύ-
 σαι εἶναι τῶν ἀμαρτημάτων· λέληθες δὲ πίστις οὕσα μᾶλ-
 λον εἶναι ἢ ἄφεςις· δι' ὧν γὰρ ἐκφεύξασθαι τὴν ὑπό-
 νοιαν ἤλπιδες, διὰ τούτων ἰάλωκας· ἐὰν μὲν γὰρ ἐχρῆν 20
 τὸν οἰκέτην κατὰ·χώραν μένειν καὶ μὴ τὸν τῆς μοιχείας
 ἔλεγχον ἀφανῆ ποιεῖν· οὐδεὶς γὰρ οὕτως ἀπάνθρωπος,
 ὡς τὸν μηδὲν ἡδικοηκότα δεσμώτην ποιεῖν· ἀλλ' οἶμαι
 πρὸς ἔλεγχον ἐκαργῆ δήσας ἐφύλαττεν· ἐξὸν γὰρ αὐτῷ
 καὶ ἀνελεῖν, εἴπερ ²⁴ ἡβούλετο, κυρίους ²⁵ ὑμᾶς ἐποίει τῆς 25
 ψήφου, καὶ μᾶλλον εὐλαβεία πλείονι τοῦ προσήκοντος,
 ἢ ἐξουσία κατεχρήσατο· σὺ δὲ τὸν ²⁶ ἐκ τῶν βασιάνων
 ἔλεγχον δείσασα λύεις μὲν τὸν οἰκέτην, φυγῆς δὲ δίδως
 σύνθημα, καὶ ὀργῇ φέρουσα τὴν πρὸς τὸν ἄνδρα δυσ-

22 Ald. τοῦ.

23 Ald. Vind. ἐλήλεκται. Med. ἐλήλεκται.

Par. ἐλήλεκται.

24 Ald. Codd. ἦπερ.

25 Ald. Codd. κυ-

ρίως,

26 Ald. Codd. τῶν.

χέρειαν. αὐτόχειρ ἐκείνου δι' ἀνδραπόδου γέγονας πονη-
 ροῦ. **ΕΠΙΛΟΓΟΙ.** Ἄλλ' ὦ τῆς δυστυχοῦς ἐκείνης ἐξό-
 δου, δυστυχεστέρας δὲ ἐπανόδου· ἐρίνυνες ἄρα τῆς ὁδοῦ
 προεπόμπευον· χορὸς ἀλαστόρων τῆς πορνείας ἤγετο·
 5 κακῆϊνος μὲν τὴν ἐνέδραν ἠγνόει· συνεσκευώρεις δὲ,
 ὦ γύναι, τὸν φόνον, δεύτερον ἀγωνιστὴν τοῦ
 δράματος ἔχουσα δῆμιον δοῦλον, σφαγέα δεσπότης,
 μαστιγίαν ἀνδρὸς ἀλιτήριον, ὃς ἐκ τοῦ δεσμω-
 τηρίου δρόμῳ χωρήσας ἐπὶ τὴν καλὴν ἀριστείαν τῶν σῶν
 10 ἐντολῶν οὐκ ἡμέλῃσεν· οἷαν ἐκείνος ἀφῆκε φωνὴν ἀναι-
 ρούμενος· οἷον ὑπατον ἐφθέγγατο λόγον· οὐ γὰρ ἠγνό-
 ησε τὸν σφαγέα· κτείνει μὲν ξίφος οἰκεῖον καὶ γυναικὸς
 ἀκολάστου θυμός· τοιοῦτοι γὰρ τῶν ἐξ ἐπιβουλῆς κτει-
 νομένων οἱ λόγοι· ἀφ' ἐστίας τὸ πάθος· οἴκοθεν ἢ προ-
 15 δοσία· καὶ ὁ μὲν οὕτως ἐξ ἀμφοτέρων ἀνῆρπαστο· ἡ
 γυνὴ δ' ἤκουεν εὐαγγέλια τοῦ φόνου· ἴσως μὲν ἀποδεξα-
 μένη τὸν αὐτόχειρα, λαθραίως ²⁷ δὲ καὶ ἀγγέλου τινὸς
 ἤκοντος, ὥσπερ τι σκυθρωπὸν ἀγγέλλοντος τὸ πάθος·
 ἡ δ' ἥσθη μὲν πυθομένη, καὶ φαιδρὰ τοῖς ἔνδον ἐφαί-
 20 νετο· ἐπῆνει δὲ τὸν ὑπηρετήσαντα τῷ βουλήματι, καὶ
 τίμιον ἤγε πολὺ μᾶλλον ἢ πρότερον. ὦ πλήρης· ἐστία
 δραμάτων. ὦ μεστὴ παθῶν οἰκία· οὐκ ἦν, ὡς ἔοικε, γυ-
 ναικὸς ἐπιβουλὴν μοιχευομένης διαφυγεῖν· πάντως ὑβρι-
 σθέντος, γάμου σώφρονος καὶ γάμος ἔπεται· ἀρχὴ μὲν
 25 φόνου μοιχεία· πέρας δὲ ταύτης ἀναίρεσις· ἐνθυμείσθε
 μαιφόνον ἐντροφῶντα τοῖς τοῦ δεσπότης κτήμασι· μὴ
 περὶ ὧν τῶν μὴ προσηκόντων ἀπολαύοντα τὸν οἰκέτην·
 μισήσατε τῆς ἀκολασίας τὸν ἄνθρωπον· τῆς ἐπι-
 βουλῆς τιμωρήσασθε· καθάρσιον ἔστω τοῦ ἄγους ὁ ταύ-
 30 τῆς θάνατος· διπλῶν ἀδικημάτων εἰς ἔστω κολάσεως
 τρόπος· ἐκκηρύττομεν δὲ κακῆϊνον τῆς πόλεως· ἡ συλλα-

²⁷ Ald. Vind. λαθραίου. Par. λαθραίως. mox omnes ἀγ-
 γέλλου.

βόντες ἐπὶ ταύτῃ κολάσωμεν· ²⁸ μὴ σωξέσθω μηδεὶς, μὴ καθαρὸς τὰς χεῖρας· μηδὲ περιεῖναι συγχωρεῖσθω φόνῳ· ²⁹ τὰς χεῖρας μολυνόμενος· ταῦτα γὰρ δρῶντες, ὅσια καὶ συμφέροντα· δράσομεν· εὐρήσεις δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ κοινοῦ ἐπιλόγου τοῦ δικαίου προσθεῖναι καὶ ³⁰ ἐκ τοῦ συμφέ- 5
ροντος ἐπιχειρήματα πολλά.

ΑΠΟ ΓΝΩΜΗΣ ΣΤΟΧΑΣΜΟΣ.

Ἐν τυραννουμένη πόλει ἀνελθὼν τις ἀνείλε τὸν τύραννον, δω-
ρεῆς αὐτῷ προκειμένης· ῥήτωρ ἀντείπε, φήσας μεμνηνῆναι τὸν ἀν- 10
ελόντα τύραννον· ἐνίκησεν. μετὰ ταῦτα ὡς μεμνηνὸς ἀνείλε τὸν ῥή-
τορα, καὶ κρίνεται φόνου. ¹

Ὡς ἀπλοῦς διαιρεθῆσεται ὁ ἀπὸ γνώμης στοχασμὸς
ἐκλιμπάνοντος μόνου τοῦ κεφαλαίου τῆς τῶν ἐλέγχων
ἀπαιτήσεως· γνώμης γὰρ καὶ προαιρέσεως οὔσης τῆς 15
κατηγορίας, οὐ δυνατόν λέγειν, ὅτι δὸς τοὺς ἐλέγχους τῆς
πράξεως· ἵνα δὲ σαφεστέρα γένηται ἡ διαιρέσις ἐπὶ πα-
ραδείγματος ἴδωμεν ² τὰ κεφάλαια· δώσεις δὲ τῷ δο-
κοῦντι μεμνηνῆναι συνήγορον· τὰ προοίμια, ὅτι οὐ μόνον
οὐκ ἤρκεσεν ἀποστερηθῆναι τὸν τυραννοκτόνον τῆς δωρεᾶς· 20
ἀλλ' ὅτι καὶ παρὰ τὸν νόμον γραφόμενοι ³ φόνου κατη-
γορεῖν σπουδάζουσιν· ἢ οὕτως· ὅτι πολλὰ τὸν ⁴ τυραν-
νοκτόνον-παρὰ τοὺς νόμους ἠδίκησαν, καὶ ἀποστερή-
σαντες τῆς τιμῆς καὶ φόνου γραφόμενοι. ΔΕΥΤΕΡΟΝ 318
ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ· Θαυμάζωμεν οὖν καὶ τοὺς πεπεισμένους 25
τότε ⁵ τῶν δικαστῶν μὴ παρασχεῖν τὴν δωρεάν, ἀπο-

²⁸ Par. κολάσωμεν. ²⁹ Ald. φθόνῳ. Par. Vind. φόνῳ.
Cfr. epist. crit. 29. ³⁰ Par. καὶ om. Ad marg. notat,
pro ἐκ alios legere καὶ. ¹ In Med. sequitur titulus περὶ
τοῦ τυραννοκτόνου. ² Ald. Vind. ἴδωμεν. Par. Vind. ἴδωμεν.
³ Ald. Codd. γραφόμενα. ⁴ τὸν Ald. Vind. Par. om. est
in Med. ⁵ Med. τό τε.

λαύειν μὲν ἑὼντας⁶ τῆς ἐλευθερίας, μὴ διδόντας δὲ τὴν
 ἀμοιβήν· ἀλλὰ πεισθέντας τῷ κακοδαίμονι ῥήτορι, τὸν
 τυραννοκτόνον μεμνημέναι διαγορεύοντι. **ΑΛΛΟ ΠΡΟ-**
ΟΙΜΙΟΝ· Οἴομαι μὲν οὖν, ὅτι διὰ τὸ τῆς δωρεᾶς χη-
 5 ρεῦειν, μᾶλλον δὲ διὰ τὴν ἐπίπλαστον σκῆψιν τοῦ ῥήτο-
 ρος λυπούμενος ὁ ἄνθρωπος καὶ τότε πρῶτον ἐμάνη·
 λίπη γὰρ καθ' ὑπερβολὴν⁷ ἐπισκήψασα δαιμονῶν τῷ⁸
 νοσοῦντι ποιεῖ· ἢ οὕτως, ὅτι⁹ μεμνηὼς ἀνείλε τὸν
 ῥήτορα καὶ δίκαιον νῦν γοῦν φυλάξαι τοὺς νόμους,
 10 καὶ ἀφείναι τὸν τοιαύτην μανίαν δυστυχήσαντα· **Ἡ**
ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ἔχει τὴν πολιτείαν, εἴτα τὴν τοῦ
 τυράννου παρανομίαν, κατ' αὕξησιν εἰσαγομένην καὶ
 δεινῶσιν, εἴτα τὴν ἀναίρεσιν, καὶ τὴν ἐπὶ ἐλευθερίᾳ
 πομπήν, καὶ συναγωγὴν τῆς ἐκκλησίας ἐπὶ τῇ δωρεᾷ,
 15 καὶ τὴν ἀντίρρησην τοῦ ῥήτορος, καὶ τὴν πειθὺ
 τῶν πολιτῶν, καὶ τὴν ἐντεῦθεν ἄλλην γινομένην
 μανίαν, καὶ τὸν ὕστερον τοῦ ῥήτορος φόνον, καὶ
 τὴν νῦν ἐπὶ τούτῳ κρίσιν· μετὰ ταῦτα ἔρχη ἐπὶ τοὺς
 ἄγωνας· ἰστέον δὲ καθόλου, ὅτι παραγραφικὸν
 20 ἐν τοῖς ἀπὸ γνώμης στοχασμοῖς οὐκ ἐμπίπτει· ζη-
 τουμένου γὰρ τοῦ εἰ ἀληθῶς μέμνηεν, ἢ οὐ, οὐ δυνα-
 τὸν λέγειν, ὅτι οὐκ ὀφείλω κρίνεσθαι, ὑπὲρ ὧν μαινόμε-
 νος ἔπραξα· τοῦτο γοῦν αὐτό ἐστι τὸ ζητούμενον, πό-
 τερον ἀληθῶς μέμνηεν, ἢ οὐ· ἢ τῶν ἐλέγχων ἀπαίτησις
 25 ὁμοίως καθόλου ἐν τοῖς ἀπὸ γνώμης στοχασμοῖς οὐκ
 ἐμπίπτει· ἢ βουλήσις τοίνυν πρῶτον ὑπάρχει κεφάλαιον·
 ὅτι οὐκ ἂν, εἰ ἔσωφρόνει, ἡβουλήθη τὸν ῥήτορα διαχρή-

6 Ald. Codd. ἀπολαύοντα μὲν τῆς ἐλ., μὴ διδόντες δὲ
 τ. ἀ., ἀλλὰ πεισθέντες. Emendavi ex conj. Simili ratione p.
 309. διαλύσαι πιστεύσας ab Ald. et Vind. contracta sunt in
 διαλύσας. 7 Ald. Codd. καθ' ὑπερβολῆς. 8 Scribendum
 τὸν νοσοῦντα. 9 Ald. Vind. Par. οὐ. Med. ὅτι.

σασθαι, ἵνα μὴ ἐναγῆς γένηται, καὶ ἑαυτὸν ἀποστέρῃ σπονδῶν, κρατήρων ἱερῶν, πανηγύρεων ¹⁰ συνόδου, καὶ τῶν τοιούτων· ἔτι δὲ καὶ τὴν ἀπὸ τῶν νόμων τιμωρίαν καὶ κρίσιν ὑφορώμενος, καὶ τὰ παρ' ὑμῖν δικαστήρια, καὶ τὴν περὶ πάντων κατάγνωσιν εὐλαβούμενος, ⁵ ἐφύλαξα ἄν τοιούτον τι δρᾶσαι· ἀλλ' ἐχθρὸς ἦν, ἔστιν αἰτία, ἀλλ' ἐν ἄλλοις αὐτὸν ἀμύνασθαι ἐζήτησεν, οὐκ ἐν φόνῳ, ἐν ᾧ καὶ αὐτῆς τῆς πράξεως εἶχεν εὐθύνεσθαι, καὶ τὰ τοιαῦτα· θίξαι αἰτίας καὶ λῦσον· καὶ πληροῖς οὕτω τὴν βούλησιν. ΔΥΝΑΜΙΣ. Ἡ δύναμις οὐκ ἐμπίπτει ¹⁰ καθόλου· οὐ γὰρ δυνατόν εἰπεῖν, ὅτι οὐκ ἡδυνήθην ἀνελεῖν καὶ δοκῶν μεμνημένοι· λύσεις δὲ ὥς καὶ τὸ ἐν ἄλλοις εἶπον τῇ βουλήσει· ὅτι μὴ βουλούμενος οὐκ ἂν ἡδυνήθην, καὶ τὰ τοιαῦτα· τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους κατὰ τοῦ τυραννοκτόνου τυγχάνει, διὸ ἐξ ¹¹ ἀντιθέσεως ¹⁵ τεθήσεται· ἀλλ' αὐτὸν φησιν μόνον ἀνεῖλε τὸν ἀντειπόντα· τῇ δωρεᾷ· ἕτερον δὲ οὐδένα τῶν πολιτῶν, ἀλλὰ τὸν ἀντειπόντα· λύσεις χρώματι ἀντεγκληματικῶς· ὅτι αὐτὸς αἷτιος ὁ ῥήτωρ ἦν, ¹² συνεχῶς προῖων, συντυγχάνων, συγκαλούμενος, ¹³ ὀνειδίζων τὴν δωρεάν, φάσκων νενικη- ²⁰ μένα συνεχῶς, ἀναγινώσκων τὸν περὶ τῶν τυραννοκτόνων νόμον, καὶ τὰ τοιαῦτα. **Ἡ ΠΙΘΑΝΗ ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΟΥΚ ΕΜΠΙΠΤΕΙ.** Οὐ γὰρ δυνατόν εἰπεῖν, οὐκ ἂν ἀπέχτεινα φανερῶς, ἵνα μὴ φόνου κριθῶ· μωρὸν γάρ· ἐν μέντοι γε τῇ μητρυιᾷ τοιαύτη τις ἔπεται πιθανή ²⁵ ἀπολογία· ἀλλ' οὐκ ἂν τοῖτον τὸν τρόπον ἀνεῖλε τὸν τύραννον, καὶ τὸν υἱὸν ἔτρωσεν, εἰ μὴ ἀληθῶς ἐμαίνετο· δυνατόν γὰρ καὶ ἑτέρως ἦν αὐτὸν ἀνελεῖν, ἅτε μεμηνυίας τῆς μητρυιᾶς· μετὰ ταῦτα θήσεις τοὺς ἐπιλόγους, ὄντας ἀπὸ τῆς ποιότητος ἐν μανίᾳ· ἀλλ' ἤδη ³⁰

10 Ald. πανηγυριῶν. scr. πανηγύρεων.

11 Ald. Codd.

διεξαντιθέσεως. Scripsi διὸ ἐξ ἀγν.

12 Ald. ἦν.

13 Ald.

Codd. συγκαλούμενος.

τὴν ψῆφον ἐνέγκωμεν· δεινὸν γὰρ ὄρᾳ, δεινὸν βλέπει·
καὶ κατ' αὐτῶν, ὡς ἔοικε, τῶν δικαίων χωρεῖ· ἀγνοεῖ
πάντως κρινόμενος· οὐκ οἶδεν, ¹⁴ ὅπῃ τανῦν ἔστηκε·
δησάτω τις αὐτόν· μᾶλλον δὲ μετὰ τῆς ψήφου φρονου-
⁵ αὐτῷ χειροτονήσει τὸ δικαστήριον, καὶ τὰ τοιαῦτα.
ΠΑΡΑΔΟΞΟΣ ΣΤΟΧΑΣΜΟΣ· Φευκτέον τὸ τοιοῦτον
εἶδος· τῶν στοχασμῶν γὰρ ὑποπίπτει τῷ ὄρῳ· διὸ προσ-
ήκασθαι τὴν τοιαύτην πλάσιν οὐκ εὐλογον· νίε, Καρ-
πωνιανέ ¹⁵ τιμώτατε· καὶ γὰρ εἰ τύχῃ σέ τις εὐδαίμων
¹⁰ ὑπηρετεῖν βασιλεῖ στρατευόμενον παρεσκεύασεν, ἀλλ' ἐν
ῥητορικῇ σοφιστικὸν ἔργον ποιεῖς, παρακολουθῶν τοῖς
θεωρήμασιν ἅπασιν· πλήν ἵνα μηδὲ τούτων ἄπειρος
ᾖς, ἴσθι τὴν αὐτὴν αὐτοὺς ἔχειν διαίρεσιν· τοῖς ἀπλοῖς
ἐκλιμπανόντων τῶν ἐλέγχων· οἷον εἰκός σε μὴ ἀνηρη-
¹⁵ κέναι σκηπτῷ τὸν τύραννον, ἀλλὰ τὸ πῦρ αὐτομάτως
πεσεῖν· ἢ εἰκός σε μάλιστα κατασπᾶσαι τὸν σκηπτὸν
καὶ κεκλημέναι τοὺς θεοὺς, ἅτε δὴ δικαίου καὶ εὐσε-
βοὺς τοῦ πράγματος ὄντος, καὶ τὰ τοιαῦτα· καὶ οὕτω
διόλου προβαίνουσιν οἱ ἀπαιδεύτως τοιοῦτον εἶδος τῶν
²⁰ στοχασμῶν προδεχόμενοι.

ΟΡΙΚΑ ΚΑΤΑ ΚΡΙΣΙΝ.

Ἐρῶν τις ¹ ἐταίρας τὸν υἱὸν ἀπεκέρυξεν· ὁ παῖς συνώκησε τῇ
ἐταίρᾳ· τεθνηκότα ἔθαπεν ἐν τοῖς ἑαυτῆς μνήμασι· καὶ ἀπελθὼν
ὁ πατὴρ νυκτὸς ἔλαβεν αὐτόν, καὶ κρίνεται παρὰ τῆς ἐταίρας τυμ-
²⁵ βωρυχίας.

Μεστὸν πάθος τὸ ζήτημα· ἢ γὰρ ἀποκέρυξις τοῦ
παιδὸς, ὁ θάνατός τε καὶ ἢ τῆς τυμβωρυχίας γραφὴ πολυ-
χορηγεῖ τὸ πάθος τῷ ἐγκλήματι· δεῖ οὖν πάντα καιρὸν
τὸν πατέρα παθαινόμενον φαίνεσθαι, καὶ τοῦ παιδὸς
³⁰ τὸν θάνατον ὑποπτεύοντα, καὶ σωφρονισμοῦ χάριν οὐ
μίσους ποιησάμενον τὴν ἀποκέρυξιν· γνωστέον δὲ, ὅτι

¹⁴ Ald. Vind. εἶδεν. Par. οἶδεν. ¹⁵ Ald. Καρπωνιανέ.
p. 341. Καρπωνιανέ. 1 Ald. ἐρῶντα ἐταίρ.

οὐδείς τῶν παθαινομένων εὐδαιμονίζει τοὺς μὴ τοιαῦτα παθόντας· ὥσπερ εἰώθασί τινες ἀπὸ τούτου τοῦ τόπου λαμβάνειν τὰ προοίμια· οὐ γὰρ εὐδαιμονίζειν ἴδιον τῶν παθαινομένων τοὺς δικαστάς, οἷα πολλάκις ἐστὶν εὐρεῖν προοιμιαζομένους τινάς· οἷον ἄνδρες εὐδαιμόνες καὶ κακῶν 5 τῶν ἀπὸ τῆς ἑταίρας ἀπείραστοι· τὸ γὰρ εὐδαιμονίζειν τινὰ ὅλως, καὶ μὴ πρὸς τὴν οἰκείαν ἐπιγίνεσθαι συμφορὰν τῶν παθαινομένων ἀλλότριον· παρατηρεῖν δὲ κακεῖνο καλόν, ὅτι δεῖ τῇ τῆς ἑταίρας ποιότητι προσηκούσας ποιῆσθαι τὰς καταδρομάς, ὡς πολλοὺς ἤδη δια- 10 φθειρούσης ² τῶν νέων· χρήσῃ οὖν τοῖς προοιμίοις οὕτως. Συνῆψεν, ὡς ἔοικεν, ὧ ἄνδρες πολῖται, τῇ κατεληφνῖα με συμφορᾷ δυστύχημα χαλεπώτερον, καὶ διπλοῖς ἐξαίφνης περιπέπτωκα πτώμασιν· ἔναγχος μὲν ἀπο- 15 λίσσας ὃν ἐκαλούμην πατὴρ· καὶ οὕτω λέγω τὴν πρό- φασιν, οὕτω τῶν θρήνων ἀναπαυσάμενος ³ ἐπὶ τῷ παιδί τελευτήσαντι, τυμβωρύχος ὀνομάζομαι· καὶ δακρύνει μὲν ἔτι παρὰ τὸν τάφον οὐ συγκεχώρημαι κείμενος· κρῖνεται δὲ παρ' οὐκ, ἑταίρας ἀγνοεῖν ὑποκρινομένης τὴν φύσιν· ἀλλ' ἴσως ἄγει τις δαίμων ἐπὶ τὴν δίκην τὴν πολλοὺς ἤδη 20 πολλάκις πρὸς αὐτὴν νέους ἀπὸ τοῦ δήμου συλήσασαν· καὶ δικαίως ἀγνοῆσαι πεποίηκε τὴν γραφὴν, ἵνα πατὴρ ὡς παῖδός τάφον σκυλεύσαντος, ἐκ πορνείας ἀπαλλάξῃ τὸν δῆμον πολιορκήσαντα· δεύτερον δέδοικα μὲν, μὰ τοὺς 25 θεοὺς, μὴ κεκρατημένος τῷ πάθει τανῦν οὐκ ἀρκέσω πρὸς τὴν ἑταίραν ἀπολογούμενος, καὶ δόξω τῶν δικαίων οὐκ εὐπορεῖν, ὑπὸ τῶν συμβεβηκότων παραχωρούμενος· ὅταν γὰρ τοῦ παιδὸς τὸν θάνατον ἐννοῶν ἀπὶ δὴ πρὸς τὸν ἀ- γῶνα κρινόμενος, πρὸς ἅμφω τὸν λογισμὸν μεριζόμενος, ὑπεί- 30 κω τὴν συμφορὰν, πρὸς τὴν ἀπολογία ἐξίσταμαι· ὑμέτερον οὖν ἐξ ὀλίγων μὲν ρημάτων ἐλέγξαι τὴν κατ' ἐμοῦ γινομένην

² Ald. διαφθειρούσας. Scr. διαφθειρούσης.

³ Ald. Vind.

ἀναπαυσάμενος. Par. per corr. ἀναπαυσάμενος.

ἐπήρειαν, ἀφείναι δέ με πρὸς τὸν τοῦ παιδὸς τάφον ὁδύρεσθαι
τὸν μετὰ τὴν ἀποκήρυξιν εὐθύς ὀφθέντα τῷ γένει νε-
κρόν· οὐκ ἂν ἀνέξομαι τοῦ παιδὸς ἔρημον τὴν ἐστίαν
ὄρα, ὁ πρὸς ὀλίγον ἀντὶ σώφρονος οὐ καρτερήσας τὴν
5 ἀποκήρυξιν. **ΤΡΙΤΟΝ ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.** Ἡ μὲν οὖν ἑταῖρα
πρὸς τοὺς ἑραστὰς αὐτῆς, ὡς εἰκός, διὰ τὴν γραφὴν
ταύτην σεμνύνεται, καὶ ταύτην σοφισαμένη κατὰ πατρός
τὴν ἐγχείρισιν, οἶεται τοὺς συνόντας μᾶλλον σχήσειν
σπουδαζοντας· οὐ μὴν ἀπόχρη τοῦτο πρὸς τὴν ἐπιθυ-
10 μίαν αὐτῇ τὸ κακούργημα· λήψεται γὰρ ἐπ' ὀλίγον
320 ἀντ' ἑραστοῦ παρὰ τῶν νόμων τὸν δῆμον, αὐτὴν μὲν
διὰ τὴν προαίρεσιν τιμωρούμενον, ἐπιστρέφοντα δὲ τὰ
γένη πρὸς ἄλληλα, μηδενὸς ὄντος μηκέτι τοῦ τὴν φύσιν
χωρίσοντος. δυνατόν καὶ τοιαύτην ἄλλην τοῦ προοιμίου
15 δέξασθαι πρότασιν· ἡ μὲν ἑταῖρα προσθεῖναι τῷ παιδί
τὸν πατέρα βεβούλευται· δύνασαι καὶ ἄλλην προκατα-
κτικὴν λαβεῖσθαι ἔννοιαν· ὅτι μετὰ τῶν ὄντων ἑρασ-
τῶν ἡ ἑταῖρα ἄλλους ἑραστὰς ταύτῃ προσθεῖναι βεβού-
ληται μᾶλλον, ἢ γράψασθαι· καὶ προθυμότερον ὥς εἰ-
20 κὸς ἐπὶ τὴν κατηγορίαν ἐλήλυθεν, ἢ ἀπὸ τοῦ βήματος
μεθ' ἑτέρων ἑραστῶν δορυφορουμένη πορεύσεται. **ΚΑ-
ΤΑΣΤΑΣΙΣ.** Καταστήσεις δὲ τοῦτον τὸν τρόπον προκα-
ταστάσει, χρησάμενος· ὅτι μεριζόμενος πρὸς τὸ πάθος
καὶ τοὺς λόγους ἀπορῶ, ποῦ τράπωμαι· οὐδὲ γὰρ ἀδα-
25 κρυτὶ διεξελθεῖν ἅπαντα δύναμαι, οὔτε τοὺς λόγους
τοὺς περὶ παιδὸς ποιούμενος μὴ οὐχὶ πολλὴν ἐγείραι θρη-
νον καὶ δάκρυα. εἴτα ἡ κατάστασις· ἐπειδὴ γὰρ ὡς εἶπε
μή ποτε ἡγαγόμεν γυναιὸν ὁ δυστυχέστατος, ἠνχόμεν
γενέσθαι μοι παῖδα· καὶ πολλὰ τοὺς γενεθλίους ἐλιπά-
30 ρουν θεοὺς πληρῶσαι μοι διὰ τᾶχος τὸ σπουδαζόμενον·
οὐκοῦν τὴν ἀπὸ τῶν παιδῶν ἐσκόπουν ὁ κακοδαίμων ἐγώ,
οὐδὲ κωμάσειν ἑταῖραν κατὰ τῆς ἐμῆς οἰκίας προσεδό-
κουν ὁ δαίλειος, καὶ τὰ τοιαῦτα. ὡς οὖν εἶδον τὸν παῖδα

γενόμενον, τίς ἦν τότε, ἢ τίς ἐγενόμην, εἰπεῖν οὐκ εὐπρόσ-
 πολλάκις τότε διὰ τοῦ παιδὸς ἡλπίσα γενέσθαι πρὸς τὴν
 πόλιν εὐδόκιμος· ἀριστεύοντος τοῦ παιδὸς, στρατηγούντος
 καὶ ῥητορεύοντος· ταῦτ' ἐννοῶν ἦγον, ἐπαιδεύον ἀπατώ-
 μενος, καὶ τρέφων ἀκολάστου γυναικὸς παῖγνιον ἡγνόουν ὃ
 γενόμενος· τί οὖν ἐπὶ τούτοις; εὐθὺς ἐδίδασκον τοὺς ⁴
 νόμους, πρὸς τὰ τακτικά παρσκευάζον, τῆς δημοκρα-
 τίας αὐτὸν ἐποίουν ἐρεῖν· διδάσκων, συμβουλευὼν πολλὰ-
 κίς, καλῶν τέκνον πολλάκις· τὸ σωφρονεῖν δημοκρατού-
 μενον ἄριστον, ἂν πρὸς τὸν δῆμον ὀρεῖς, εὐρήσεις ἐπόμε- 10
 νον τῇ πολιτείᾳ τὸν στέφανον, δωρεὰς ἐξίσου καὶ τιμὰς
 παρὰ τοῦ δήμου πολιτεύματα, καὶ τὰ τοιαῦτα· εἶτα ὅτι
 ταῦτα λέγοντός μου καὶ συμβουλευόντος, σκατοτέρα τις
 τοῖς ἐλπίζουμένοις τύχη ἐβάσκαθεν· ὥς γὰρ ἦν λοιπὸν νε-
 ανίας ὁ παῖς, καὶ λοιπὸν ἡλπιζον ἔργῳ περαιουῖσθαι τὰ ¹⁵
 προσδοκώμενα, τὸν υἱὸν ὑπὸ τῆς ἐταίρας ὀρῶ διαφθειρό-
 μενον, καὶ τῶν ἀρίστων μὲν συμβουλευμάτων ¹ ἀπεχόμε-
 νον, πρὸς ἀκολασίαν δὲ ῥέποντα· τὸ δὲ αἷτιον, πορνεία
 τὴν ἐμὴν ὑπώρυττεν οἰκίαν· συνεῖς οὖν εὐθὺς τὸ γινόμε-
 νον, καὶ συνῶν ὅτι οἱ νεῖσι πρὸς ἀπάτην εὐκολοῖ ἡπαί- 20
 λουν, ὠργιζόμεν, ἀπέρχεσθαι τῆς ἐταίρας ἐκέλευον· ὥς
 δὲ οὐκ ἔπειθον, πληγὰς ἐπεφόρουσαν τὸ πρῶτον τῷ σώματι·
 εἶτα ἐκ τούτου μηδὲν καθορῶν, μηδὲ κωλύων τῆς ἐπι-
 θυμίας τὸν παῖδα, ὥς δεινόν τι χρῆμα πατὴρ ὀργιζόμε-
 νος, ὥς δύσκολον ἐπισχεῖν κατὰ παιδὸς τὸ γένος κινού- 25
 μενον; τὸν τῶν ἀποκηρύκτων νόμον οὐκ ἄγνοεῖς· χρή-
 σομαι κατὰ σοῦ τῷ κοινῷ τῆς πόλεως κηρύγματι, καὶ
 τὰ τοιαῦτα· εἶτα ἐξῆς· ἀλλ' ὦ τῆς τύχης, ὀποκηρύξας
 πρὸς σωφρονισμὸν ὀλίγον τὸν παῖδα, μετὰ τὸν χωρισ-
 μὸν εὐθὺς ἐθαεσάμην τὸν παῖδα νεκρόν· καὶ τὸ τῶν ἀνη- 30
 κέστων δεινότερον, ἔθαιπτεν ἢ ἐταίρα παρ' αὐτῇ τὸν

⁴ Vind. ἀπατιόμενος.

⁵ Ald. Codd. ὑπέρυττεν.

ἔμὸν υἱόν· εἶτα μετὰ τὸν θάνατον τῷ γένει πλασάμενος,
 καὶ μεταγαγὼν ἐν τοῖς ἡμετέροις τάφοις τὸν κείμενον,
 τυμβωρύχος διὰ τὴν ὁσίαν τοῦ παιδὸς ὀνομάζομαι· καὶ
 συναψάσης τῆς ὕλης τὴν ἀποκήρυξιν, τὸν χωρισμὸν, τὴν
 5 τελευτήν, ὡς πολέμιος ἐγὼ τοῦ παιδὸς κρίνομαι· καὶ τὰ
 τοιαῦτα. **ΠΡΟΒΟΛΗ ΟΡΟΥ.** Γνωστόον, ὅτι τοῦ ἀν-
 θορισμοῦ κατασκευαστικά καὶ τὰ ἐξῆς τυγχάνει κεφάλαια·
 καὶ τὸν αὐτὸν ἐπέχει λόγον ἐπιχειρήμασιν· ἢ τε γὰρ τοῦ
 νομοθέτου γνώμη καὶ ὁ συλλογισμὸς καὶ ἡ πηλικότης καὶ
 10 τὸ πρὸς τι τὸν ἀνθορισμὸν κατασκευάζοντα τὴν προ-
 βολὴν τοῦ ὅρου ἀναιρεῖ· διὸ καὶ εἰκότως μετὰ τὸν ἀν-
 θορισμὸν ⁶ ἅπαντα ταῦτα τέταχται· τῇ γὰρ τοῦ ἀνθο-
 321 ρισμοῦ κατασκευῇ ἡ προβολῆς δυνάμις συναιρεῖται·
 προβολὴ δέ ἐστι τὸ τελευταῖον νόημα τῆς καταστάσεως,
 15 ἐνθὲν τὸ ὄνομα προβάλλῃ τῆς κρίσεως· οἷον ἂν μέρος
 τοῦ μελετωμένου τυγχάνῃ· ἀλλὰ διωρύξατο τὸν τάφον.
ΑΝΘΟΡΙΣΜΟΣ. Οὐκ ἔστιν ὁ θάψας τινὰ τυμβωρύχος·
 τυμβωρύχου μὲν γὰρ τὸ τοῖς κείμενοις λυμήνασθαι τοῦ
 τὴν ὁσίαν πληροῦντος τοῖς τελευτήσασιν, τὸ ⁷ κρύπτειν
 20 γῇ καὶ τάφῳ τὰ σώματα· εἰ μὲν οὖν ἔχεις εἰπεῖν, ὡς
 ἐθραυσνόμην παρὰ τὴν φύσιν, ἢ τολμήσας τι παράνο-
 μον εἰς τοὺς κατοικομένους ἐξήμαρτον, γράφου· εἰ δὲ
 τούτων οὐδὲν εἰς ἐμὲ πεπλημμέλῃται, τίνας ἐνεκεν κατ'
 ἐμοῦ τὴν τοιαύτην εἰσαγγελίαν πεποιήσαι; ἐδυσχέραινον,
 25 ὁμολογῶ, τὸν υἱὸν ἀκούων ⁸ παρ' ἐταίρου θραπτόμενον,
 καὶ παρὰ τὴν ἀξίαν τοῦ γένους ὁρῶν ὑβρίζομενον· μέ-
 χρι παντὸς κατ' ἐμοῦ τὴν διαβολὴν ὑπάρχειν οὐκ εἴασα·
 τίς γὰρ τυμβωρύχος γῇ καὶ τάφῳ καλύπτει τὰ σώματα;
 τίς πρὸς κέρδος ὁρῶν τῶν προσηκόντων τοῖς θραπτομέ-
 30 νοις ὁρέγεται; οὐδεὶς τυμβωρύχος θρήνοις κολάζει μετὰ
 τὸ δρᾶμα καὶ δάκρυσι· σὺ μὲν τοῦ μὲν ἐρύξαι τὸν τά-

6 Ald. ἀνθρηκμόν. 7 Ald. Vind. τῷ Par. τό. — 8
 Vind. ἀκούων.

φρον μνημονεύεις⁹ ἀπανταχοῦ, τὸ δὲ ἀνηροκέναι τὴν
 ὁσίαν οὐκ αἰτιωμένη τοῦ σώματος τὴν ἐπὶ τοῖς τυμβώ-
 ρυχοῦσι κόλασιν παρὰ τῶν νόμων ἐπιζητεῖς, καὶ ὅσα
 τοιαῦτα. εἴτα τοῦτο πιστώσαι παραδείγμασιν· ὅτι οὐκ
 ἐάν τις κινήσῃ¹⁰ τάφον, ἥδη καὶ τυμβωρύχος ἐστίν· οὐκ
 ἐάν τις γυμνώσῃ ξίφος, ἥδη καὶ πρὸς φόνον μεμό-
 λυνται· οὐδ' ἂν ἀνατείνῃ τις τὴν χεῖρα, ἥδη καὶ τὴν
 πληγὴν κατήνεγκεν· οὐδὲ τείχος ἀνακτόρων ἐὰν κατενέγκῃ
 ἐπὶ διωρθώσει τῶν ἱερῶν, ἡσέβησεν· ἀλλ' ἐκάστου δρα-
 ματος τὸ τέλος σκοποῦντες ἄνθρωποι, οὕτω καὶ τὰς¹⁰
 γραφὰς κατὰ τῶν δρασάντων ἐργάζονται· ὁ συλλογισμὸς
 ὁ παρὰ τοῦ κατηγόρου συνάγει εἰς ταῦτον, τὸ τε λοι-
 πὸν καὶ τὸ πεπραγμένον διαιρεῖ· καὶ δείκνυσιν, ὅτι ἕτερον
 τοῦτο καὶ ἕτερον ἐκείνο τὸ ἐργαζόμενον· εἰκότως δὲ μετὰ
 τὸν δεῦτερον ὅρον τάττεται· ἵνα μὴ ὁ φεύγων εὐθύς μετὰ¹⁵
 τὸν ἑαυτοῦ ὅρον διαστήσῃ τῷ συλλογισμῷ, καὶ χωρίσῃ
 τὰ πράγματα· ὁ δὲ κατήγορος τὰ τε παρὰ τοῦ φεύγον-
 τος καὶ τὰ παρ' ἑαυτῇ λεγόμενα· ὁ μὲν γὰρ φεύγων λέγει,
 ὅτι ἕτερον τὸ θάπτειν, καὶ ἕτερον τὸ τυμβωρυχεῖν·¹¹ ὁ δὲ
 κατήγορος λέγει· ταῦτόν ἐστι τὸ ἀψασθαι τοῦ τάφου²⁰
 τῷ¹² τυμβωρυχῆσαι· ἀκολούθως γὰρ οὕτω λοιπὸν μετὰ
 τὸν συλλογισμὸν καὶ συμφωνοῦντα τὸν¹³ νόμον τοῖς
 λεγομένοις δείξομεν· συνάγοντες γὰρ πρότερον ἢ διε-
 λόντες τὰ τε τοῦ φρονεῦντος καὶ τοῦ διώκοντος ἀκολου-
 θως, ὅτι καὶ ὁ νόμος τοῦτο λέγει, διέξιμεν ἀνακόλουθον²⁵
 γὰρ τὸ μετὰ τὸν ὅρον καὶ τὸν ἀνθορισμὸν τιθέντα τὴν
 νομοθέτου γνώμην οὕτω φυλάττειν ἢ διαιρεῖν τοὺς ὅρους·
 δεῖ οὖν ὀρισμένους συνάπτειν ἢ διαιρεῖν τῷ συλλογισμῷ
 οὕτως, καθάπερ εἰς μαρτυρίαν λαμβάνειν τὸν νόμον,
 καὶ δεικνύειν, τί ὁ νομοθέτης βούλεται, καὶ τίνα καλεῖ³⁰

9 Ald. Codd. μνημονεύειν. scr. μνημονεύεις. 10 Ald. Codd.
 πησεί· ed. γυμνώσει. 11 Par. φόνου. ad marg. τάφου. 12
 Ald. Codd. τοῦ. 13 Par. τῷ λόγῳ. ad marg. τὸν νόμον.

τυμβωρύχον· χρήσῃ οὖν τῷ συλλογισμῷ οὕτως· εἰ μὲν
 οὖν, ὧ ἄνδρες, καὶ νῦν οὐ πολὺ τι κεχώρισται τυμβω-
 ρύχος, καὶ θάπτων πατήρ, παράδοτέ με ¹⁴ τῷ θηρίῳ·
 τί γὰρ τιμὴν τὴν ἐν υἱοῖς τελευτήσασιν· ἄγνων ἐτυμ-
 5 βωρύχουν ἀντὶ τοῦ θάπτειν τὸν δυστυχέστατον· εἰ δὲ
 τούτων τῶν πράξεων πολὺ τὸ μέσον καὶ μέγιστον, τί μὴ
 ψηφίζετε ¹⁵ προχειρότερον, εἰδότες ὡς θάτερον θατέρου
 κεχώρισται· κατασκεύαζε καὶ τοῖς ἄλλοις πράγμασι·
 στενὸς γὰρ ὁ ὅρος ἀπανταχοῦ· καλὸν ἔχει τὸ διὰ παρα-
 10 δειγμάτων πλατύνεσθαι· ἄλλο τὸ νεὸς τρόπιν ἐπὶ τῷ ¹⁶
 διορθῶσαι λαβεῖν, ἄλλο τὸ ἐπὶ τῷ διαφθεῖραι· ἡ γὰρ
 διάνοια ἢ χωρίζει ταῦτα ἀπ' ἀλλήλων, ἢ συνάπτει· οἷον
 ὁ ναυπηγὸς καὶ ὁ κλέπτης ἀφαιροῦσι ¹⁷ τοῦ πλοίου ἐκά-
 τεροι· ὁ μὲν γὰρ ἄλλην βελτίονα τρόπιν ἐντίθησι τὴν
 15 πρώτην λαβὼν, καὶ πᾶσαν διασώζει τὴν ναῦν, ὁ δὲ διαφ-
 θεῖρει λαβὼν, καὶ τὴν ναῦν καταλύει σύμπασαν· καὶ
 πάλιν στρατηγὸς, δηλονότι τοῖς πολεμίοις, ἢ ἀπατῶν
 ἢ προδιδούς· καὶ τὸ τέλος καὶ ἡ τῶν πραγμάτων ἐμβα-
 322 σις δείκνυσιν τὴν προαίρεσιν. ΓΝΩΜΗ ΝΟΜΟΘΕΤΟΥ.
 20 Ἦρκει μὲν οὖν, οἶμαι, καὶ ταῦτα τοῖς ἐπιζητοῦσι μαθεῖν,
 εἰ τυμβωρύχος ἦν ἀκριβῶς δυστυχῶ, ἢ τηνᾶλλως ¹⁸ πρὸς
 ταύτην τὴν κατηγορίαν ¹⁹ εὐθύνομαι· ἐπειδὴ δὲ καὶ
 νόμος, ὡς οὐκ εἰμὶ τυμβωρύχος, δείξει σαφέστερον, ἐν-
 τεῦθεν ἄκουε· τιμωρεῖσθω, φησὶν, ὁ τοῖς σώμασι λυ-
 25 μαινόμενος· καλῶς ἄρ' ὑμῖν, ὧ ἄνδρες, δοκεῖ βλάβη γε-
 γενῆσθαι περὶ τὸ σῶμα τοῦ μεταλλάξαντος· ὁ μὲν γὰρ
 νόμος διὰ τοῦτο καὶ τὸν τρόπον αὐτὸν τοῦ ἐγκλήματος
 προσέγραψε τῷ νόμῳ, ἵνα μὴ τις ἀπλῶς ἀρπάσῃ κατὰ
 τῶν ἐχθρῶν τὴν ἀπὸ τοῦ γράμματος ἀσάφειαν· οὐδὲ
 30 γὰρ ἠβούλετο νομοθετῶν μὴ διηγορεῦσθαι διαφρόνηδην

14 Ald. Vind. μοι. Par. με. 15 Vind. ψηφίζεται. 16
 Vind. Par. τό. 17 Ald. Codd. ἀφαιρῶσι. 18 Ald. την-
 ἄλως. 19 Vind. κατηγορίαν.

κατὰ τῶν ταύτην ὀρίζειν τὴν τιμωρίαν τὰ γράμματα· εἰ μὲν οὖν ἔχει εἰπεῖν ὡς ὑπεύθυνός εἰμι τῷ νόμῳ, καὶ δὴ λέγε· εἰ δὲ πέπρακται μοι κατὰ τὸν νόμον οὐδὲν, τί φῆς εἶναι τὴν ταφήν ταύτην ὑπεύθυνον, ἣν οὐδὲ ὁ νόμος ἐμέμψατο τῆς πολιτείας κηδόμενος πηλικότητι· τακ- 5 τέον πρὸ τοῦ πρὸς τι τὴν πηλικότητα· ἐπειδὴ γὰρ ἀναγκαῖόν ἐστι τῶν διπλῶν τὰ ἀπλᾶ προλαμβάνεσθαι· ²⁰ καὶ πρῶτον μὲν αὐτό τι καθ' ἑαυτὸν αὔξειν, ὅπερ ἴδιον τῆς πηλικότητος· δεύτερον αὐξηθὲν παρ' ἡμῶν συγκρίνειν πρὸς ἕτερον, ὅπερ ἴδιον τοῦ πρὸς τι· τοῦτο γὰρ ἐν ἐγκωμίοις 10 καὶ πανταχοῦ ποιήσομεν, ἔνθα συγκρίσεως τυγχάνει καιρὸς, πρὸ τῆς συγκρίσεως αὔξοντες· κἀνταῦθα τὴν πηλικότητα προετάξαμεν, ἵνα αὐξήσαντες ὁ βουλόμεθα, δεύτερον ἐπὶ τὸ συγκρίνειν ἔλθωμεν. Δημοσθένης δὲ ταύτην τὴν τάξιν διὰ τὸ οἰκεῖον συμφέρον ἐνήλλαξεν· ἐπειδὴ 15 γὰρ ἐβούλετο καὶ τὰ προϋπάρχοντα αὐτῷ παρὰ Μειδίου ἀδικήματα ἐκτεῖν, ἔταξε τὴν πηλικότητα τελευταίαν, ἵν' ὡς δεινὰ καὶ μεγάλα πεπονθότος αὐτοῦ ἀντιπέσῃ, ὅτι ἀνθ' ὅτου οὖν τηλικαῦτά σε βλάψαι Μειδίας προείλετο· ἥτοι προῆπ' ἔρχεν ἡμῖν, ἵνα τηλικαῦτα Μειδίας εἰς σέ 20 πλημμελῆσαι προέλθῃται, καὶ ἐκ τῆς συναυξήσεως εὐθύς ἐλθῇ κατ' ἀκολουθίαν ἐπὶ τὴν παρέκβασιν· τί γὰρ Δημοσθένης φησὶν; ²¹ „οἶμαι τοίνυν τινὰς ὑμῶν, ᾧ δικασταί, ποθεῖν ἀκοῦσαι τὴν ἔχθραν, ἣ τις ἦν ἡμῖν πρὸς ἀλλήλους· νομίζειν γὰρ οὐδένα ἀνθρώπων οὕτως ἀσελ- 25 γῶς καὶ βιαίως οὐδενὶ τῶν πολιτῶν χρήσεσθαι, μὴ μεγάλου τινὸς ὄντος, ὃ αὐτῷ προῦφείλετο· βούλομαι δὲ καὶ περὶ ταύτης ἐξ ἀρχῆς εἰπεῖν ὑμῖν.“ ὁ μὲν οὖν Δημοσθένης δι' ἣν εἶπον αἰτίαν τὴν τάξιν τῶν κεφαλαίων ἐνήλλαξεν· ἐν δὲ τοῖς πλάσμασι πρότερον αὐξήσομεν τὸν ἐαν- 30 τῶν ὄρον διὰ τῆς πηλικότητος, εἰδ' οὕτως ἐν τῷ πρὸς

20 Ald. Codd. παραλαμβ. sensus postulat προλαμβ. Vide Epist. crit. p. 36. 21 In Mid. p. 539.

τι πρὸς τὸ παρὰ τοῦ ἐναντίου λεγόμενον τὴν σύγκρισιν
 ποιησόμεθα· κατασκευάσομεν οὖν τὴν πηλικότητα θητι-
 κῶς, οἷον ἐπὶ τοῦ παρόντος πλάσματος· ὅτι τὸ θάπτειν
 καλόν, καὶ ὅτι τοιοῦτον ἡ φύσις ἐξεύρε τοῖς σώμασιν,
 5 ἵνα μὴ διαλυόμενα ²² μετὰ θάνατον γυμνὰ καθάπερ
 αἰσχύνηται· τοῦτο φύσει καλόν, τοῦτο φιλόανθρωπον,
 τοῦτο τοῖς ὅλοις δοκεῖ, εἴτε θεοὶ, εἴτε τινὲς ἥρωες ταύ-
 την μετὰ θάνατον τοῖς ἀνθρώποις τὴν τιμὴν κατεστή-
 σαντο· ἐπειδὴ γὰρ οὐκ εὐλόγον τὰ τῆς φύσεως ἀπόρρη-
 10 τα μετὰ τὴν τελευτὴν ἅπασι δεικνυσθαι, γῆ κρύπτειν
 τὸν ἄνθρωπον νενομίκαμεν ἄνωθεν, ἵνα τῷ καλύπτε-
 σθαι μνήματι ἐλάνθανε τὸ σῶμα διαλυόμενον, καὶ ἄξιον
 τοῦ κρύπτεσθαι· τίς πόλεμος ταύτης τῆς τιμῆς τὸ τῶν
 ἀνθρώπων γένος ἐστέρησε; τίς ἐχθρὰ μνησικακήσασα
 15 πρὸς τὰ πλημμελήματα παρὰβῆναι τὸν θεσμόν τοῦτον
 ἠνέσχετο; διὰ τοῦτο πολλάκις σπένδονται καὶ πολέμιοι
 καὶ φίλοι συνέρχονται, ἵνα τοῖς τελευτήσασιν τὸ πρέπον
 ἀποδοθῇ· διὰ ταῦτα καὶ ὅσιαν καλοῦμεν τὸ δρώμενον,
 ἢ ὡς ἄλλο τι δίκαιον τελευταῖον ἀποδῶμεν τοῖς τελευτή-
 20 σασιν· λαμβάνεις δὲ παραδείγματα τοὺς πολέμιους τοὺς
 κακούργους πληροῦντας ταφὴν, καὶ τοῖς λεγομένοις οὐκ
 ἀντιλέγοντας· ὅτι καὶ αἱ πόρρω που τελευτήσαντες ἀξι-
 οῦνται παρὰ ξένων καὶ τῶν οὐ προσηγόντων ταφῆς καὶ
 τὰ τοιαῦτα· εἴτα τὸ πρὸς τι· πρὸς τὸ παρὰ τοῦ ἐναν-
 25 ³²³τίου προτεινόμενον αἰετὴν ἐργασίαν ποιούμενος· οἷον ὁ
 κατήγορος λέγει, ὅτι ταῦτο τυμβωρυχία ἐστίν· ἡμεῖς τὸ
 ἐναντίον μεταλαβόντες ποιήσομεν τὴν σύγκρισιν λέγοντες,
 ὅτι τοῦτο μάλιστα κηδεμονία ²³ τοῦ παιδὸς ἐστίν· ὥσ-
 περ ἐκεῖνος πρὸς τὸ οἰκεῖον ἐγκλημα ἀφορῶν πρὸς τὸν
 30 ἴδιον σκοπὸν ποιεῖται τὴν ἐργασίαν, αὐτῶς καὶ ὁ φεύγων

22 Ald. *διαλυόμενα*. 23 Ald. Vind. *κηδαιμοσία*; et paullo
 post Ald. *κηδεμονία*.

πρὸς τὸν ἴδιον ἀφορῶν· τί δέ ἐστι τοῦτο, ὅτι οὐκ ἐστι
 τυμβωρυχία· καὶ πρὸς τὸ λυσιτελοῦν τὸ ἑαυτοῦ ἐκ τῶν
 ἐναντίων μεταλαμβάνων τὸν τοῦ κατηγοροῦ λόγον ποι-
 εῖσθαι· τί γὰρ φησιν ὁ κατήγορος; τοῦτο τυμβωρυχία
 ἐστίν· ὁ φεύγων ἔρει, ὅτι μάλιστα τοῦτό ἐστι κηδεμονία
 τοῦ παιδός· τὸν γὰρ ἑαυτοῦ ἕκαστος σκοπὸν συγκρίνων
 ἀποπληροῖ τὴν ἐργασίαν τοῦ πρὸς τι· ὁ μὲν γὰρ κατή-
 γορος; ὅτι τυμβωρυχία τοῦτο· ὁ δὲ φεύγων, κηδεμονία
 τοῦτο τοῦ παιδός· ἀρνούμενος γὰρ ὁ φεύγων διόλου οὐ-
 δὲν ἕτερον ἐνθυμείσθαι δίδωσι τοῖς δικασταῖς, ἢ ὅτι 10
 φροντίζων καὶ κηδόμενος τοῦ παιδός τοιαύτην πεποίηται
 τὴν ταφήν· τοῦτο οὖν ἔχων ὁ φεύγων τόπον αὐτὸν καὶ
 συγκρίνειν ἐν τῷ πρὸς τι· ἔρεις οὖν, ὅτι, εἰ μὲν οὖν ἄλλο
 τι, καὶ τοῦτο τῇ πατρὸς κηδεμονίᾳ ἐνδείκνυται, καὶ
 σπουδὴ περὶ τὸν παῖδα ἢ ἔννοια. Παρίτω καὶ λεγέτω ἡ 15
 ἑταῖρα τανῦν ἢ τῶν ἀνηκέστων πάντων ὑπεύθυνος· εἰ δὲ
 τὰ γενόμενα τὴν διάθεσιν μαρτυρεῖ, τί συκοφαντεῖ λοι-
 πὸν καὶ παράγει τὸ δικαστήριον; εἴτα ἐξ ἀρχῆς ἔρεις,
 τί κηδεμόνος ἴδιον τὸ φθεῖρεσθαι, τὸ μὴδὲν αἰσχρὸν
 πάσχειν, ἂν τὸ ἐπιμελεῖσθαι τὸ ὑπὲρ τῶν καλλίστων 20
 αἰρεῖσθαι ποιῇ; εἴτα ἐπάγεις, ὅτι πάντα ταῦτα εἰργασθὲ
 μοι· καὶ γὰρ τῆς τοῦ παιδός εὐδοξίας ἐπιμεμέλημαι καὶ
 σπουδὴν ὑπὲρ τῆς ὁσίας εἰσηνεγκάμην, ²⁴ καὶ τοῖς ἀρίσ-
 τοις ἐνταφίσις κεκόσμηκα· εἴτα τούτων ὑπαρξάντων μοι
 εἰς αὐτὸν ἄλλο τι πάρεστιν, ἢ τὴν κηδεμονίαν ἐννοεῖν 25
 τοῦ παιδός; ἐκτείνων δὲ τὸ πρὸς τι ἔρεις, ὅτι σεμνός ὁ
 τάφος καὶ μέγιστος· οὐκοῦν ἐλέγχει τὴν φιλίαν τὸ δη-
 μιούργημα· πατὴρ περὶ τὴν ὁσίαν φιλότιμος· οὐκοῦν τῆς
 φύσεως, ὥς οἷός τε ἦν, ἐπεμελεῖτο· ταῦτα πράττειν πα-
 τρὶ τυγχάνοντι πρέπον· τοῦτο τιμὴν καλὴν χρὴ κηδε- 30
 μονίαν τὸ εἰ σώματος καὶ τὰ τοιαῦτα· εἴτα ἔπαγε τὰ

24 Ald. εἰσηνεγκάμην.

συγκριτικὰ πρὸς τὴν ἔννοιαν αἰ τοῦ παιδὸς ἀφορῶν
καὶ πρὸς τὰ ταῦτα πεπονηκέναι τὸν πατέρα περὶ τοῦ
παιδὸς· οἶον ὅτι ἐὰν τοῖς θεοῖς θύωμεν ὑπὲρ ἄλλου τι-
νός, ἢ τιμῆς τῆς εἰς τὸ κρεῖττον ἱερουργεῖν προαιρου-
μεθα· οὐκοῦν ἐκεῖνο τιμὴ τῶν θεῶν· τὸ δὲ εἰς τὸν
παῖδα γιγνόμενον τιμὴ καὶ γέρας τοῦ σώματος,²⁵ καὶ πρὸς
τοὺς ἀριστέας δαφρεαί,²⁶ πρὸς τοὺς νικῆσαντας στρατηγούς
γέρας καὶ κόσμος τῶν ἐτι ζώντων, καὶ καλῶν καὶ ἀγα-
θῶν ἀνθρώπων εἰς στεφάνοι, σιτήσεις, εἰκόνες, προε-
δραί· ταῦτα γὰρ εἰς τιμὴν ἡμῶν ἐξεύρηνται·²⁷ οὐκοῦν
τιμὴ κατοικοιμένων,²⁸ δαΐα, καὶ τάφος καὶ μεγαλορυ-
γία καὶ φιλοτιμία τοῦ σώματος· ὁμοίως καὶ ἀπὸ τῶν
τόπων συγκριτικὸν ζητήσομεν εὑρεῖν ἐπιχείρημα, ἀπὸ τοῦ
ἥτιτος, ἀπὸ τοῦ ἴσου, ἀπὸ τοῦ ἐναντίου, ἀπὸ τοῦ μεί-
ζονος, ἀκολούθως τοῦ ἀπὸ τῶν θεῶν, ὡς εἶπομεν, πα-
ραδείγματος· εἴτα ἀντιθέσιν θήσεις· τὰς δὲ ἀντιθέσεις
εὐρήσομεν ἀπὸ τῆς²⁹ τοῦ προσώπου ποιότητος· πρώτη οὖν
ἐκείνη· ἀλλ' ἀποκέρυκτος ἦν, φησί, καὶ οὐκ ἔτι σοι τοῦ
παιδὸς μετὴν· λύσεις τῇ φύσει· ὅτι οὐκ εἴ τις τῆς ἐφ-
τίας ἐκβέβληται, οὗτος καὶ τὰ νόμιζεσθαι ἀπεστέρηται·
καὶ ὅτι τὴν προαίρεσιν ἀπανταχοῦ τῶν πραττόντων τι
σκοπεῖν δεόν· εἰ μὲν γὰρ σωφρονισμοῦ χάριν τοῦτον τὸν
νόμον ἐκύρωσαι, καλῶς ἐγκαλεῖς καὶ προφέρῃ τὴν ἀπα-
κήρυξιν· εἰ δὲ πρὸς ἀρετὴν ἐχρησάμην τῷ νόμῳ καὶ
ἀγωγή μᾶλλον ἢ κόλασις ἦν τὸ γεγόμενον, πῶς οὐχί

25 Par, προεδραίαι.

26 εἰς Ald. Codd. om.

27 Par.

ἐξεύρηται. 28 Ald, Codd. κατοικουμένων. Fortasse ad hanc
vocem referendus asteriscus, ab Aldo ante οὐκοῦν positus,
scripsit κατοικοιμένων. 29 τῆς Ald. Codd. om, Duorum arti-
culorum juxta se positorum alter saepe excidit: cfr. p. 367. 381.
Joseph. bell. Jud. III. 10. 2. πολὺ δὲ τῶν πολέμων ἀριθμῶν
παραιρεῖται τὰ ἐλαττώματα. Par. 1429. τὸν τῶν. VII. 3. 3, με-
μισηκέναι τὰ τῶν Ἰουδαίων ἔθνη. Par. 1423, 1427. τῶν om.

τὸν παῖδα τοῖς πατράσιν ἀποδοῦναι μνήμασιν ὠφελόν·
 πατὴρ μὲν γὰρ φαῦλον καὶ οὐ σώφρωνος τὸ τοῦ παι-
 δὸς ἀμελεῖν· φιλικῶς δὲ καὶ γενναῖον τὸ τοῦ παιδὸς ἐπι-
 μελεῖσθαι· καὶ σπουδαίου τὴν γνώμην τὸ τῆς φύσεως
 κολάζειν τὰ πλημμελήματα· τοιαῦτα ὁρῶν καὶ ἐννοῶν, ὅ-
 τι προσήκον ἐστὶ τοῦ παιδὸς μηδαμῶς ἀμελεῖν, ἐπειθ' ὅν 324
 τε κατ' ἀρχὰς λόγοις καὶ παραινέσεσιν· ὥς δὲ οὐκ ἤνουν,
 μετὰ πληγῶν ἐπεχείρουν ἀντιλαμβάνεσθαι, καὶ τοῦ σώ-
 ματος ὑβρίζοντον, τὰ δούλων ὁ παῖς ὑπομένειν κατη-
 ναγκάζεται· ὥς δὲ ἐκ τούτων οὐδὲν κατώρθουν λυσιτε- 10
 λαῖν, οὐδὲ πόρον πρὸ τοῦ νόμου τῶν συμφερόντων ἐξέυ-
 ρισκον ἐφ' ὑμᾶς, καὶ τὸ δικαστήριον ἔσπευσεν, καὶ κυροῦν
 τὸ γράμμα βιαζόμενος ἀδακρυτὶ τὸν παῖδα οὐκ ἀπεκέρυτ-
 τον, ἀλλὰ θρηνήσας 30 πρότερον πάνυ πολλὰ, κατ'
 ἑμαυτὸν ἠδυστάμενος· οὕτως ὑπὲρ ποτε καὶ μόλις ἀνέγνων 15
 τὸν νόμον· εἶπά ποτε πρὸς σωφροδισμὸν τῷ νόμῳ χρη-
 σάμενος· νῦν οὐκ ἀναλαμβάνω τὸν παῖδα μετὰ τὴν τε-
 λευτήν· μέμνημαι καὶ τότε παρ' αὐτὴν τοῦ παιδὸς τὴν
 ἀποκέρυξιν ἀνατιθεῖς τῷ παιδί τὰ γιγνώμενα καὶ ὡς ἄκων,
 παρ' ὧν τὴν ἀποκέρυξιν ἐνδεικνύμενος· ὥς ἂν παρ' αὐτὸν 20
 ὡς εἰπεῖν ὁ παῖς τὸν φόβον γενόμενος ἀπαστραφῇ τοῦ τῆς
 ἐταίρας ἐρᾶν δύνασαι καὶ ἄλλως λῦσαι· ἀποκέρυκτος ἦν
 λέγεις· σὺ κατὰ τοῦ παιδὸς ταύτην εἰργάσω τὴν ἀποκέρ-
 ρυξιν· καὶ πατέρα γενέσθαι κατὰ γένους ἀπάνθρωπον
 κατηνάγκασας· εἰ γὰρ μὴ σὺ τὴν ἀρχὴν ἐκείνον διέφθει- 25
 ρας, οὐκ ἂν ἤκαλούθει παρὰ τὸν νόμον τὰ δεύτερα· εἶ-
 τα σύναξον τὸ Δημοσθενικόν· ὁ γὰρ τὸ σπέρμα πα-
 ρασχῶν οὗτος· ὃ γὰρ πάρεστιν ἀναθεῖναι τῶν ὑπαρ-
 χάντων τὰ σπέρματα, καὶ τὸ τέλος εὐλογον ἂν συμφα-
 ρὰν ἔχη λογίζεσθαι πάλιν, ἀποκέρυκτον οὐ συγχωρεῖ 30
 τοῖς τοῖ πατὴρς θάπτεσθαι μνήμασι, βουλομένου τοῦ
 γενετοῦ ἀπάντων τοῖς παισὶ μέτεστιν, ὥσπερ ἄκοντος

30 Ald. Codd. ἀποκέρυκτον, ἀλλὰ θρηνηῖσθαι.

οὐδενός· ὅπου γὰρ ἐξῆν μοι καὶ ζῶντα τὸν παῖδα ἀνα-
 λαβεῖν, καὶ συνεῖναι τῷ παιδί, καθάπερ καὶ πρότερον,
 καὶ τοῦτο ποιοῦντι οὐδεὶς ἀντιλέγειν ἐτόλμησε, πῶς οὐχὶ
 καὶ μετὰ θάνατον ἐπ' ἐμοί τε θάπτειν ὅπου βούλομαι
 5 παρὰ πάντων τηρηθήσεται; **ΑΛΛΗ ΑΝΤΙΘΕΣΙΣ ΜΕ-**
ΤΑΛΗΠΤΙΚΗ. Ἐχρῆν ἐς τοῦτο ποιεῖν πρὸ τοῦ θάπ-
 τεῖν ἐμέ· λύσεις, ὅτι οὐ συνεχώρησάς μοι γνῶναι, οὐδ'
 ὅλως καλούμενον ἡμῖν ἐμήνυσας τὸν υἱόν, ἀλλὰ πάντα
 τρόπον λαθεῖν ἐσπούδακας τὰ γινόμενα· εἰδ' οἱ μὲν
 10 ἄλλοι οὐκ ἀποκρύπτονται δυσχερεῖς οὐδέν, οὐ φίλος, οὐ
 συγγενής· σὺ δὲ παῖδα ἀπολλύμενον λαθεῖν πατέρα βε-
 βούλευσαι· εἰ μὲν γὰρ πείλαγός γ' ἦν ³¹ τῆς ἐπαγγελίας
 τὸ κώλυμα, ἢ πολλή τις ἡπειρος ³² ἢ μέση, ἢ τι τοι-
 οῦτον ὄρος δύσβατον, ἀφήμι τὴν αἰτίαν· εἰ δὲ πόλις
 15 ἡμᾶς εἶχεν ἀμφοτέρους μία, καὶ τεῖχος ἐν ἀμφοτέροις
 ἐκύκλωτο, ἀνθ' ὅτου ψυχορῥαγοῦντά μου τὸν υἱόν οὐκ
 ἀπήγγειλας; δύνασθαι δὲ καὶ ἡθοποιεῖν τοῦ παιδὸς πλά-
 σαι, ὥς βούλομένου τὸν πατέρα θεάσασθαι, ὥς διαθεῖναι
 τινα, ὥς ἀπολογήσασθαι, καὶ διαλλάξαι περὶ τινων· εἰτα
 20 ἐπαγαγεῖν ἄλλην· τούτων οὐδέν σε τῶν ῥημάτων ὑπέκαμψεν,
³³ ἀλλὰ τίμι μᾶλλον ἀκρίτῳ βουλῇ πᾶσαν σαυτῆς τὴν παρα-
 νομίαν ἐκπέπληκας; Δείξεις δὲ καὶ ³⁴ ἀπὸ τῆς ποιότητος
 τοῦ πατρὸς τὸν τῆς ἀντιθέσεως σκοπὸν συντείνοντα, καὶ
 ἀπὸ τοῦ παιδὸς καὶ ἀπὸ τοῦ τάφου τῶν ὁμοίων· ἐπὶ
 25 τούτοις ῥεῖς τὸν ἐπίλογον, ὅς ἐστιν κοινὸς λαμβανόμενος
 ἀπὸ τοῦ δικαίου καὶ τοῦ συμφέροντος, καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν τῶν
 τελικῶν κεφαλαίων· οἶον, ὥς ἂν εἰ λέγοιο, συμφέρει ἀνελεῖν
 τὴν ἐταίραν, ἵνα μηκέτι μηδεὶς τοιαύτην ὑπομεινῇ παρὰ πόρ-
 νης ἐπήρειαν, δίκαιόν ἐστιν ἀνελεῖν συκοφαντίας ἀλοῦ-

31 Ald. Vind. γῆν. τ. ε. τὸ κώλυμα. corr. Par. 32 Ald.
 Codd. ἡπειρος, ἢ μέση. 33 Ald. Codd. ὑπέκαμψεν. 34 Ald.
 Codd. ἐκπέπληκας καὶ ἀπό. Inserui: δείξεις δέ.

σαν· χρήση δὲ καὶ ἀνακεφαλαιώσῃσι καὶ διατυπώσῃσι,
καὶ ἀποστρέψῃσι τὸν λόγον, πῇ μὲν πρὸς τὴν ἑταίραν,
πῇ δὲ πρὸς τὸν παῖδα· καὶ οὕτω καταλύσεις τὸν λόγον.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ. ΕΙΣ ΤΟ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΕΤΑΙ-

ΡΑ. Ἡράσθη τῆς ἑταίρας ὁ παῖς, εἴτε διὰ τύχην, εἴτε
διὰ ὥραν, εἴτε καὶ ἄλλως ἦσθεις· ἔρημοι γὰρ χρημάτων
αἱ τοιαῦται γυναῖκες τυγχάνουσαι ἐπὶ τὴν τοιαύτην ἔρ-
χονται ἐργασίαν. τοῦτον οὖν ἐλομένης τῆς ἑταίρας τὸν
βίον, οὗτος ὁ νέος ἠράσθη μετὰ τοῦ κάλλους καὶ τῆς
προαιρέσεως, βέλτιον εὐρὺν καὶ τῶν πατέρων τὸ γύναι- 10
ον, παρέμεινεν, ἐτελεύτησε· κρείττων ἐγένετο ἢ ἑταῖρα 325
τῆς φύσεως, ἔθαπεν, ἐπέδωκε τὴν ταφήν· ὁ δὲ τὸν τά-
φον διώρυξε, καὶ τοῦ σώματος ἤψατο, μετήνεγκεν, ἡλίω
τὰ τῆς φύσεως ἀπόρρητα ἔδειξεν· καὶ δίκαιον αὐτῷ πα-
ρασχεῖν δίκην, ἣν οἱ τυμβωρυχοῦντες παρέχουσι, καὶ τὰ
τοιαῦτα. ΟΡΑ ΑΠΟ ΤΟΥ ΑΝΔΡΟΣ. Ἄλλ' οὐκ εἰ 15
μί· τυμβωρύχος οὗτός ἐστιν, ὁ διανοίξας θήκην, ὁ τὸ
σῶμα λαβὼν, ὁ τῆς ὁσίας τῆς κειμένης ἀφελόμενος, ὁ
τὸ λανθάνον 35 σῶμα εἰς φῶς ἀγαγὼν, καὶ τὸ ὀφείλον
κρύπτεσθαι, φανερόν εἰς μέσον ποιήσας ἅπασιν· εἴτα
τοῦτον τὸν ὅρον κατασκεύασον τοῖς ἐξῆς κεφαλαίοις· 20
ἰστέον δὲ ὡς τοῦ ὅρου κατασκευαστικά ἐστι τὰ ἐξῆς κε-
φάλαια· οἷον, συλλογισμὸς, γνώμη νομοθέτου, πηλικό-
της, πρὸς τι· ἐξῆς οὖν μετὰ τὸν ὅρον τὸν δεῦτερον, ᾧ
ἐστὶν ἀνθορίσασθαι, τῷ συλλογισμῷ χρησόμεθα· ἐστὶ
δὲ ὁ μὲν συλλογισμὸς παρὰ μὲν τῷ κατηγορῶ τοῦ λεί- 25
ποντος, καὶ τοῦ πεπραγμένου συναπτικός· οἷον, ταῦτόν
ἐστὶ τὸ ἐπανατείνασθαι τῷ 36 τυπτῆσαι· καὶ ταῦτόν ἐστι
τῷ τυμβωρυγῆσαι τὸ διανοῖξαι τάφον· καὶ ἔρεῖ οὖν ἡ
ἑταῖρα, ὅτι οὐδὲν διαφέρει τὸ μὴ ἄψασθαι τοῦ σώμα-

35 Ald. Codd. λανθανόμενον. Par. ad marg. λανθάνον.

36 Ald. Codd. τὸ τυπτ, et τὸ τυμβωρ. Cfr. ad p. 390.

ματος· ταὐτὸν γάρ ἐστι τὸ διανοῖξαι τὸν τάφον, καὶ κινῆσαι τὸ σῶμα κείμενον· καὶ τῇ μεταφορᾷ, σκύλλα τὸ³⁷ τυμβωρυχῆσαι· ταύτῃ γὰρ ταὐτὸ καὶ ὁ τυμβωρύχος ποιεῖ· συστήσεις δὲ αὐτὸ παραδείγμασιν· ἴσον ἐστὶ τὸ φο-
 5 νεῦσαι τῷ συγχωρῆσαι τινα καὶ ἀφείναι κατὰ κρημνῶν φερόμενον· καὶ ἴσον ἐστὶ κατασκευάσαι φάρμακον δη-
 λητήριον τῷ παρασχεῖν·³⁸ ὁ³⁹ γὰρ οἷς ἂν ἐγὼ ληφθείην, καὐτα πράττων, Δημοσθένους· ἰστέον δὲ ὡς ὅρος στε-
 νὸς ὢν κατὰ φύσιν τοῦ ὀνόματος εἶναι τὴν ζήτησιν πλα-
 10 τύνεσθαι παραδείγμασι· καὶ ἴσον ἐστὶ τὸ καταδῦσαι τὴν ναῦν τῷ τὸν κυβερνήτην ἐλεῖν οὐ σοφῶν, καὶ τὰ τοιαῦ-
 τα. ΓΝΩΜΗ ΝΟΜΟΘΕΤΟΥ. Τοιγαροῦν καὶ ὁ νομο-
 θέτης τυμβωρύχον καλεῖ τὸν ἀνορύξαντα τάφον, τὸν διε-
 λόντα σῶμα νεκροῦ, καὶ τὰ τοιαῦτα, πρὸς τὸ συμφέρον
 15 λαμβάνων τὴν τοῦ νομοθέτου διάνοιαν. ΠΗΛΙΚΟΤΗ-
 ΤΙ. Ὅτι δεινὸν καὶ ἀνήκεστον, τὸ θήκας νεκρῶν περι-
 εργάζεσθαι, τὸ διερευνᾶσθαι ταφὴν, τὸ μὴ συγχωρεῖν ἐπ' ἀδείας διαλύεσθαι σῶμα· ἀλλ' ἐκκαλύπτειν τὰ τῆς φύσεως ἀπόρρητα, καὶ τὰ ἀπρεπῆ, ἐὰν δημοσιεύῃ τοῦ
 20 γένους, καὶ τὰ τοιαῦτα· πρὸς τι συγκριτικῶς· ὅτι χαλε-
 πώτερος οὗτός ἐστιν· οἱ μὲν γὰρ εἰς ξένους διαμαρτά-
 νουσι· καὶ οὗτος δὲ εἰς τοὺς ἰδίους· καὶ οἱ μὲν εἰς ἀγ-
 νώστας ἀσεβοῦσιν, οὗτος δὲ εἰς αὐτὸ τὸ γένος, καὶ τὰ τοιαῦτα· μετὰ τὸ πρὸς τι ἀντίθεις ἀπὸ τοῦ πατρὸς ἀν-
 25 τίστατικῇ· ὑπὲρ αὐτοῦ πεποίηκα εἰς τὰ οἰκεία αὐτὸν με-
 άγων μνήματα· λίσσει ἡ ἑταῖρα, ὅτι ἀλλότριος σοῦ ἦν, ἀποκήρυκτος ἦν. καὶ ἐκτενεῖ τὴν ἀποκήρυξιν τῇ ἐκβολῇ τῆς οἰκίας, τῷ μηκέτι μηδενὸς ἔχειν αὐτὸν μετονοσίαν, καὶ τὰ τοιαῦτα· εἴτα χρήσῃ τῷ μεταληπτικῷ, ὅτι οὐ νῦν

37 Ald. Codd. τῷ τυμβ. ταύτην γὰρ τοῦτο καὶ ὁ τ. 38 Ald. Codd. κατασχεῖν. in Par. supra lin. παρ. Vide de permutatione harum praepositionum epist. crit. p. 70. 39 Ald. Codd. εἰ. in Par. supra lineam ὁ. — Dem. Phil. III. p. 115.

ἔδει· ἀλλὰ παρ' αὐτὰ τῆς τελευτῆς πρὶν πληρῶσαι τὴν
 ἑταίραν τὰ νομιζόμενα. **ΕΠΙΛΟΓΩ.** Τί χαλεπὸν ἀγα-
 ναι τοῦτον ἀνθρῶν· εἰκὸς καὶ νενεμεσῆσθαι ⁴⁰ τινὰ τὸν τῆς
 πόλεως δαίμονα· εἰκὸς γὰρ ἀγανακτῆσαι τὸν κείμενον,
 ὅτι καὶ μετὰ τὴν τελευτὴν ἐνυβρίζει τῷ σώματι· ζῶντα ⁵
 γὰρ ἀπεκήρυξε· τελευτήσαντα δὲ ἐτυμβωρύχησε· διὸ τὴν
 δικαίαν ψῆφον ἐνέγκατε, τὴν τῷ κείμενῳ προσφιλεστά-
 την; τὴν σώζουσαν ἀκέραια τοῖς φθιμένοις τὰ μνήματα·
 ἵνα μηδεὶς ἔτι διὰ τὴν ὑμετέραν φιλανθρωπίαν διερευ-
 νήσῃ ⁴¹ τὸ κείμενον.

40

ΚΑΤΑΞΙΩΣΙΣ ΟΡΟΥ.

Νόμος τὸν νοσοῦντα μὴ στρατεύεσθαι· ἐφ' ὧν τις ἄξιός, μὴ
 στρατεύεσθαι· ἀντιλέγει τις.

Ἡ κατάστασις φανερά· γενόμενος παρ' ὑμῖν ἡχθὴν, ¹⁵
 ἑτράφην, ἐν συνήθεσιν ἐγενόμην παιδευτηρίοις· ὥς δὲ
 λοιπὸν καὶ ¹ ἐν ἀνδράσιν ἦν, ἐφανταζόμεν γάμον, ἵνα καὶ
 παισὶν ἐγὼ κατὰ τὴν πόλιν λαμπρύνεσθαι· εἴτα πολέμου
 καταλαβόντος τὴν πόλιν, ἔτοιμος ἦν στρατεύεσθαι, ἀρι-
 στεύειν, ἐγείρειν κατὰ τῶν πολεμίων τρόπαιον· καὶ ὥς ²⁰
 τοιαύτην εἶχον ὑπὲρ ² τοῦ δήμου φροντίδα, ἰδὼν τὸ γύ-
 ναιον ἡράσθην· ἀξιῶ συγχωρηθῆναί μοι ὥς νοσοῦντι τὸ
 μὴ στρατεύεσθαι. ὅρῳ· ἀλλ' οὐδὲν, φησί, κατεμέμφου
 τοῦ σώματος. ἀνθορισμῷ· ὅτι ἡ λύσις ἐστὶ τὸ ἐναντίον
 ὅρου· οὐ μόνον τοῦτον· ὅσος ἐστίν, ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς ψυ- ²⁵
 χῆς πάθη· ἐκεῖνον μὲν γὰρ καὶ ἰατροὶ καὶ σιτία καὶ μέ-
 θοδος καταπαύειν δύνανται· τὴν δὲ τῆς ψυχῆς νόσον
 οὐδὲν ἰάσασθαι δυνατόν· γνωστέον δὲ, ὥς τινες μὲν ὅρον
 λέγουσι τὰ παρὰ τοῦ ἑτέρου μέρους πρὸς τὸ μελετώμε-

40 Ald. Codd. νενεμεσῆσθαι. 41 Ald. Codd. διερευνήσῃ.

1 καὶ Ald. Vind. Par. om.; recepi ex Med. 2 Med. ὑπὲρ.
 Ald. Vind. Par. ὑπό.

νον παραβαλλόμενα· ἀνθορισμῷ δὲ τὴν λύσιν τὴν παρὰ
 τοῦ μελετωμένου, ³ ὃν καλοῦμεν ἀνθορισμόν· ἄλλοτε οὖν
 ὅρος τοῦ κατηγοροῦ, ἄλλοτε δὲ τοῦ φεύγοντός ἐστιν· ἀλλ'
 ἐὰν ὁρίσῃς αὐτὸν τοῦ ἐναντίου σοι πρὸς τὸ μαθεύμενον
 5 εἶναι τὸν ὅρον οὐ ⁴ ταραχθήσῃ. Ἰστέον δὲ κάκεινο, ὅτι
 ὁ ὅρος ἢ ἀπὸ τοῦ λείποντος ἢ ἀπὸ τοῦ πεπραγμένου γίγνε-
 ται πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ λέγοντος· συλλογισμῷ· ὅτι ἴσον
 ἐστὶ τῷ πάσχειν τι μέρος τοῦ σώματος· ὁ δὲ ἐναντίας πολὺ
 διέστηκε, καὶ διαφέρει πάσχειν τι τοῦ σώματος, καὶ τὴν
 10 ψυχὴν τοιῶσδε διακείσθαι· γνώμη νομοθέτου· καὶ ὁ νο-
 μοθέτης ἀπλῶς εἶπεν ἀστρατείαν εἶναι τοῖς νοσοῦσιν, οὐ-
 δὲν προδδιορισάμενος. Πηλικότητι· ⁵ ἢ μέγα τοῦτο καὶ
 δεινόν, καὶ ὄντως ἀφόρητον, τὸ τὴν ψυχὴν νοσεῖν· καὶ
 οὐδεμία παραμυθία τῷ πάσχοντι τὴν ψυχὴν· ἀλλὰ πάν-
 15 τα πρὸς τοῦτο τὰ πάθη ἡλάντῳται· καὶ κατασκαυάζεται
 μάλιστα ἡ πηλικότης τοῖς ἀπὸ τοῦ τέλους, ὅταν ἢ πολ-
 λά ἢ μεγάλα δεικνύειν ἔχῃς τὰ ἀποβαίνοντα. ΠΡΟΣ
 ΤΙ. Ὅτι τοῦτο τῆς ἄλλης νόσον χαλεπώτερον καὶ μείζον·
 οἱ μὲν γὰρ νοσοῦντες, καὶν ἰάσεως μὴ τύχωσιν, ἀλλ'
 20 οὖν ἀκρωτηριασθέντες σώζονται· οἱ δὲ τὴν ψυχὴν μὴ
 ἰαθέντες παντελῶς ἀπόλλυνται. ⁶ ΕΠΙΛΟΓΩ. Καλέσῃ
 μοί τις τὴν κόρην, μάθῃ ὅτι δι' αὐτὴν οὐ στρατεύομαι·
 μάθῃ ὅτι τῆς παρατάξεως τὸν παρ' αὐτῆς ἡγοῦμαι πό-
 λεμον χαλεπώτερον· ἀκουσάτω τοῦ νόμου· μαθῆτω με
 25 διὰ τῶν αὐτῆς βεβλημένον βελῶν, συγχωρήσει τοῦτον ἢ
 πόλις καταγωνίσασθαι με τὸν πόλεμον· αὐτὸν οἴκοι νι-
 κήσομεν· καὶ τῆς τοιαύτης παύσομαι νόσου· νικήσας τὴν
 κόρην, γενήσεται πάρεργον ἐραστοῦ, τὴν ἀσπίδα πρὸ

³ Ald. Codd. μελετουμένου. ⁴ οὐ ταραχθ. — ὅτι ὁ ὅρος
 Ald. Vind. Par. om.; recepi ex Ven. ⁵ Πηλικότητι abest
 ab Ald. Vind. Ven., unde lacuna orta. In Par. manu seriori
 insertum est: in Med. manu eadem scriptum. Ex eodem sq.
 ἢ recepi, quod abest a reliquis. ⁶ Ald. Codd. ἀπόλλυνται.

τοῦ τείχους καθ' ἡμῶν προβαλλόμενος· ἂν δὲ φθάσῃ
 τοῦτον ἢ πόλις νικήσασα, θαρρόων αἰτήσω κατὰ τῆς κό-
 ρης τὴν συμμαχίαν ἐπὶ τοῦ βήματος· θαρρόων αἰτήσω
 τὴν κόρην ταύτην ἰάσασθαι προαιρούμενος· καὶ τὰ τοι-
 αῦτα· πλάτυνον τὸν ἐπίλογον ἡθοποιΐαις, ἀπαστροφαῖς, 5
 καὶ τοῖς τοιοῦτοις· ὁ δὲ κυριώτατος ἐπίλογος, συγχωρή-
 σατέ μοι πρὸς τὴν ἐρωμένην ἀπελθεῖν· συγχωρήσατέ
 μοι σχολῆσαι τῷ πάθει· μὴ με κατὰναγκάσητε παρα-
 τάξασθαι· μὴ παρὰ τὴν μάχην ἐννοήσας τὴν ἐρωμένην
 ἀντ' ἀριστεύς γένωμαι ῥήσασπις· Ἔρως ἐστὶ τανῦν, οὐκ 10
 Ἄρης θεὸς· τοῦτον ἐγὼ νῦν τὸν θεὸν προσκυνῶ, καὶ ὡς
 δυνατόν καὶ μέγαν ἱκετεύω καὶ κρείττονα· 7 ἂν δὲ με
 στρατεύεσθαι καταναγκάσῃς, μετὰ κόρης παρατάξασθαι
 βούλομαι· αὕτη μοι δότω τὸν ἀσπίδα, αὕτη τὸ ξίφος·
 ἐπὶ μάρτυρι ταύτῃ τὴν ἀριστείαν ποιήσομαι· ἂν μόνον 15
 ἴδω ταύτην, παρὰ τὴν μάχην τολμηρότερος κατὰ τῶν
 πολεμίων γενήσομαι· ἂν δὲ καὶ λόγον εἴπῃ πρὸς ἐμὲ
 προτρεπτικόν, καὶ ῥήμασι τὸν ἐραστὴν παρὰ τὴν μά-
 χην παραμυθήσεται, ἀντηχήσας μέλος πρὸς αὐτὴν ἐνυά-
 λιον συνάψω τοῖς λόγοις τὸ τρόπαιον. 20

ΚΑΤΑ ΑΙΤΗΣΙΝ ΔΩΡΕΑΣ.

Ῥήτωρ ἐν τυραννουμένη πόλει ἔπεισε καταθίσθαι τὴν τυραν-
 νίδα τὸν τύραννον· καὶ αἰτεῖ δωρεάν, ὡς ἀνελὼν τὸν τύραννον.

Ἡ κατάστασις ἔχει πολιτείαν καὶ τὰ ἀγαθὰ τὰ ἐν τῇ¹ 25
 δημοκρατίᾳ· εἴτα τὴν ἐξαίφνης ἐπιβουλὴν καὶ τὰ ἐκ τῆς
 τυραννίδος κακὰ μετ' αὐξήσεως· εἴτα τὴν πρὸς τὸν τύ-
 ραννον ὁμιλίαν· καὶ τὸ πείσαι αὐτόν, καταθίσθαι τὴν
 τυραννίδα· ἔχει δὲ ἡ κατάστασις καὶ ἡθοποιΐας πρὸς αὐ-
 τὸν τοῦ ῥήτορος προτρεπτικὰς ἐπὶ τὸν λόγον καὶ 30
 τὰ τοιαῦτα· εἴτα ὄρω τοῦ ἀντιλέγοντος, ἀλλ' οὐκ

7 Ald. κρείττονα.

1 Par. τὰ ἐν δημοκρατείᾳ.

ἀνείλες τὸν τύραννον· εἴτα ἀνθορισμῷ παρὰ τοῦ μελε-
 τωμένου, ὅτι οὐκ ἔστιν μόνον τυραννοκτεῖναι τῷ ξίφει
 327 τὸν τύραννον διαχρήσασθαι, ἀλλὰ τὸ ² ἀπαλλάξαι τῆς
 τυραννίδος τὴν πόλιν, τοῖς πολίταις τὴν ἐλευθερίαν
 5 παρασχεῖν, ἀκέραιον τὴν δημοκρατίαν καταστήσαι τῇ
 πόλει· τί γὰρ περιεργάζῃ τὸν τρόπον, καὶ μὴ τὴν ἐκβα-
 σιν τοῦ πράγματος θεωρεῖς; καὶ τοῦτο σύστησον παρα-
 δείγματι· ³ ὥσπερ ἂν εἴ τις εὐθύνοι τὸν ἱατρὸν, ὅτι μὴ
 σιδήρῳ τὸ πάθος ἐξέτεμεν; ἢ πυρὶ, ἀλλὰ διαίτη καὶ
 10 λόγῳ· ἢ στρατιωτῇ τοὺς πολεμίους νικήσαντι, ὅτι μὴ
 συμβαλὼν, μηδὲ τραυματίας γενόμενος ἀπῆλλαξε πολιορ-
 κίας τὴν πόλιν. ΣΥΛΛΟΓΙΣΜΟΣ. Εἴτα ἐξῆς συλ-
 λογισμῷ, ὅτι ἴσον ἐστὶ τὸ πείσαι ⁴ καταθέσθαι τὴν
 τυραννίδα τὸν τύραννον τῷ διαχρήσασθαι· ὁμοίως γὰρ
 15 ἀμφοτέροι τῆς ἐπηρείας ἀπῆλλαξαν· ὥσπερ ἂν εἴ τις ὑπὸ
 λησταῖς γενόμενος ἢ ὑπ' ἄλλον τινὰ κίνδυνον, οὐ περιεργά-
 ζεται τὸν σώσαντα, οὕτως ἴσον ἐστὶ τῷ ξίφει καθελεῖν
 καὶ λόγῳ τὸν τύραννον· ἐπίσης γὰρ τὴν πόλιν τῆς τυ-
 ραννίδος ἀπῆλλαξαν. ΓΝΩΜΗ ΝΟΜΟΘΕΤΟΥ. Καὶ δ
 20 τῆς δημοκρατίας νομοθέτης μὴ τρόπον εἰπὼν μηδὲ ιδεῶν
 τῆς πράξεως ἀπλῶς εἶπε λαμβάνειν τὴν δωρεάν, τὴν πό-
 λιν ἀπαλλάξαντα τυραννίδος, καὶ τὰ τοιαῦτα. ΠΗΛΙ-
 ΚΟΤΗΤΙ. Ὅτι μέγα καὶ παράδοξον τὸ ⁵ οὕτω καταλῦ-
 σαι τὴν τυραννίδα, καὶ θανάματος ἄξιον· ἐάν τε πρὸς
 25 τὸν λόγον ἢ τὸν ῥήτορα ἀπίδης, ἐάν τε πρὸς τὸν πεισ-
 θέντα· καὶ λογισώμεθα ⁶ τὴν τύχην τὴν μὴ παροξυν-
 θῆναι παρασκευάσασαν παρὰ τοῦ ῥήτορος, τὴν ποιήσα-
 σαν οὕτω πρᾶον τὸν τύραννον, ὥς πεισθῆναι τῷ λόγῳ,
 καὶ ἀφείναι δυναστείαν, δορυφόρους, πλοῦτον, ἐξουσίαν,

2. Ald. Codd. τῷ. 3. Ald. Codd. παραδείγματος. 4.
 Ald. Codd. τὸ πείσαι τὸ καταθ. 5. Ald. Vind. τῷ Par. τὸ.
 6. Ald. Vind. λογισώμεθα. Par. λογισώμ.

τὸ ποιεῖν ὅτι καὶ βούλεται. ΠΡΟΣ ΤΙ. Συγκριτικῶς πρὸς τὴν ἄλλην τυραννοκτονίαν, ὅτι τοῦτο κρεῖττον τοῦ ἀνελεῖν τὸν τύραννον· οὔτε γὰρ εἰς κίνδυνον κατέστην, οὔτε φόβον ἐνείργασμαι· καὶ τῆς τυραννίδος ἀπήλλαγμαί. **ΑΝΤΙΘΕΣΙΣ ΣΤΟΧΑΣΤΙΚΗ.** Ἀλλ' εἰκὸς αὐτὸν τὸν τυραννῆσαι καὶ δεύτερον· αὕτη δὲ αἰεὶ ἐμπίπτει ἐν τοῖς κατὰ αἵτησιν δωρεᾶς ὅροις· ἐὰν ἢ τύραννος, ἢ πολέμιοι ὥσι, φέρε εἰπεῖν ὅτι εἰκὸς αὐτὸν πάλιν ἐπιθέσθαι τῇ τυραννίδι· ὁ γὰρ ἅπαξ ἀναιρεθεὶς πῶς τυραννῆσαι δύναται; αἰεὶ οὖν ἐμπίπτει στοχαστικὴ ἀντίθεσις ἐν τοῖς 10 κατὰ αἵτησιν δωρεᾶς ὅροις· ἐὰν τοιαύτη στάσις ἢ πολέμιοι ἢ τύραννος περιῇ· καὶ λύσεις στοχαστικῶς· τὰ δὲ τοῦ στοχασμοῦ κεφάλαια ἐν ταῖς τοιαύταις ὑποθέσεσσι βούλησις τυγχάνει μὴ καὶ δύναμις· ἐμαθες γὰρ ἐν τοῖς ἀτελέσι στοχασμοῖς, ὅτι τοῦ προσώπου κεφάλαια τυγχά- 15 νει δύο μόνα, βούλησις καὶ δύναμις· ἐνταῦθα δὲ περὶ προσώπου ἐστὶν ὁ λόγος· λύσεις οὖν στοχαστικῶς· ὅτι οὐκ εἰκὸς αὐτὸν πάλιν τυραννῆσαι ἅπαξ ἐκόντα πανσάμενον καὶ οὐ βίᾳ· καὶ γνόντα τῷ λόγῳ, ὅτι πολὺ τοιοῦτος βελτίων, ἢ ὁ τῶν τυράννων· ἀδύνατον δὲ ἅπαξ, 20 ἢ δυσχερὲς τὸν ἐκόντα καὶ βουλήσει οἰκείᾳ καταθέμενον τὴν τυραννίδα τοῖς αὐτοῖς δεύτερον βουληθῆναι περιπεσεῖν δυστυχήμασι, τὰς αἰτίας ἅπαξ ἐγνωκότα διὰ τὸ τυραννεῖν ἀτοπώτατον· καὶ οὐ δεδυνήσεται κατασχεῖν τὴν ἀκρόπολιν, οὕτως ἀπατηθέντων ἀποβληθέντων τῶν 25 δορυφόρων, καὶ τὰ τοιαῦτα. **ΕΠΙΛΟΓΩ.** Λοιπὸν ὅτι καλὸν τιμῆσαι τὸν τυραννοκτόνον, ἵνα πάντες εἰς ζῆλον καταστῶσι τοῦ τὴν πόλιν εὐεργετεῖν· ἔχεις δὲ λαβεῖν τὰ ἐπιλογικὰ νοήματα ἀπὸ τοῦ πρὸς Λεπτίνην· ἐὰν γὰρ μὴ τιμήσητε, οὐδεὶς ἔτι βουλήσεται κινδυνεύουσαν σῶσαι 30 τὴν πόλιν· οὐδεὶς ἔτι ἑαυτὸν εἰς κίνδυνον ὑπὲρ τῆς πολιτείας ἐμβάλλει, εἰδὼς ὅτι ἢ κινδυνεύσας ἢ κατορθώσας παρ' ὑμῶν οὐ λήψεται δωρεάν· μετὰ ταῦτα ἐρεῖς.

ἐγὼ τηρήσω τὸν νόμον, ἐγὼ φρουρήσω τὴν ἀκρόπολιν, ἐγὼ πάλιν ἐγγυῶμαι τὰ δεύτερα, ἀνθ' οὗπερ μηδεὶς θεῶν συγχωρήσειεν· πάλιν τις κατὰ τῆς πολιτείας μανῇ, τοὺς αὐτοὺς ἐρῶ λόγους καὶ δεύτερον· καὶ ποιήσω μισῆσαι τὴν
 5 τυραννίδα, φιλῆσαι δὲ τὴν ἰσοτιμίαν· καὶ πάλιν· ἐρῶ δὲ καὶ πρὸς ἅπαντας πρὶν εἰς λόγους ἐλθεῖν· ὑπὲρ ὑμῶν,
 328 ὦ ἄνδρες, τοῖς λόγοις ὀπλιζομαι· ὑπὲρ τῆς πολιτείας τῇ παιδεύσει παρασκευάζομαι· διὰ τοὺς νόμους ἀριστεύων ἄναιμι· ἐὰν δὲ μηδὲ οὕτως πεισθῇ, τότε ἔχω τὸ ξίφος·
 10 ἔχω τὴν ὑπὲρ τῆς πόλεως ὀπλιζομένην δεξιάν· χρήσομαι κατὰ τοῦ μὴ πειστομένου τοῖς ξίφεσιν,

ΟΡΟΣ ἂ ΔΙΠΛΟΥΣ ΚΑΤΑ ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΝ.

Ἀνῆλθέ τις εἰς ἀκρόπολιν, ὡς ἀναιρήσων τὸν τύραννον· ἔφυγεν· ἄλλος συντυχὼν ἀπέκτεινεν· ἀμφισβητοῦσι τῆς δωρεᾶς.

15 Ὁ κατὰ ἀμφισβήτησιν ἔχει ὀρισμὸν μὲν τοῦ αὐτοῦ² πράγματος· ἀναιρέσιν δὲ τοῦ ἐναντίου καθ' ἕκαστον κερφάλαιον· ἡ κατάστασις ἔχει τὴν πολιτείαν καὶ τὴν τυραννίδα μετ' αὐξήσεως, καὶ τὰ ἀπὸ τῆς τυραννίδος κακὰ· εἶτα τὴν ἀνοδὸν μετὰ τῆς διανοίας, ὅτι οὐκ ἤνεγκα
 20 τὴν σκηνὴν, τὰς τραγωδίας, τὰ δράματα, καὶ μὴ φέρων ἑμαυτὸν εἰς κίνδυνον ἐπιδέδωκα, καὶ τὴν ἀναιρέσιν καὶ τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς τυραννίδος, καὶ τὴν ἐπὶ τούτοις δωρεάν. ΤΩ ΑΠΟ ΤΟΥ ΕΝΑΝΤΙΟΥ ΟΡΩ. Ἀλλ' οὐκ ἀνεῖλες τὸν τύραννον· ἡ λύσις διπλῇ· ὅτι καὶ τοῦτο ἐστὶ
 25 τυραννοκτονία· οἶον, οὕτωςι τῷ ἀνθορισμῷ λύσις· ὅτι τοῦτο μάλιστα ἐστὶ τυραννοκτονία, τὸ ἀνελθεῖν, τὸ προθυμίαν ἔχειν ἀναιρέσεως, τὸ διῶξαι, τὸ καθαρὰν δεῖξαι τυράννου τὴν ἀκρόπολιν, τὸ καταστῆσαι δορυφό-

1 Vind. ad marg. ὁ παρ' Ἐρμογένει κατὰ πρόσωπον διπλοῦς ὅταν πρᾶγμα ὁλόκληρον ὑπὸ δυοῖν ἢ πεπραγμένον· ἢ ἄλλως· δύο πρόσωπά τιαν ὑπάρχει. 2 Ald. Codd. ἰδού.

ρων ἔρημον· σὺ δὲ φυγάδα μὲν ἀνήρηκας, τύραννον δὲ
 οὐδαμοῦ· καὶ φεύγοντα ἐξ ἀκροπόλεως, οὐχὶ μετὰ δορυ-
 φόρων προκαθεζόμενον· εἶτα παραδείγματα· ὥστε, ἂν
 εἰ τῶν πολεμίων εὗρης στρατηγὸν φεύγοντα χωρὶς στρα-
 τιωτῶν, χωρὶς ἄλλης τινὸς φάλαγγος, ἢ πολεμίων ἄρ- 5
 χοντα· καὶ τὰ τοιαῦτα. **ΣΥΛΛΟΓΙΣΜΩ.** Οὐκ ἴσον
 ἐστὶ τὸ διώξαι καὶ ἐκβαλεῖν τῷ³ ἀνελεῖν τὸν φεύγοντα·
 τὸ δὲ φεύγοντα ἀνελεῖν καὶ διωκόμενον παρατάξαι ἴσον
 ἐστὶ τῷ ιδιώτην ἀνελεῖν. **ΙΝΩΜΗ ΝΟΜΟΘΕΤΟΥ.**
 Τοιγαροῦν καὶ ὁ νομοθέτης τῷ καθαρὰν παρανομίας 10
 δείξαντι τὴν ἀκρόπολιν ἔδωκε τὴν δωρεάν, οὐ τῷ ἀπλῶς
 ιδιώτην ἀνελόντι. **ΠΗΛΙΚΟΤΗΣ.** "Ὅτι μέγιστον τὸ
 ἐγγεῖρημα, τὸ ἀνελεῖν, τὸ διώξαι τὴν προαίρεσιν, τὸ με-
 ταξὺ τῶν δορυφόρων φανῆναι μετὰ ξίφους· τὸ δὲ φεύ-
 γοντα ἀνελεῖν οὐδενὸς ἄξιον θαύματος, μᾶλλον δὲ οὐ- 15
 δεμιᾶς ἄξιον δωρεᾶς· κείμενον γὰρ καὶ ὥσπερ νεκρὸν
 ἀπὸ τοῦ ἡμετέρου τολμήματος τὸν τύραννον ἔτρωσε καὶ
 πρὸς τὴν σφαγὴν ἔτοιμον γενόμενον· διὸ οὐ δωρεᾶς ὁ
 ἄνθρωπος ἄξιος, ἀπλῶς κατὰ τοῦ τυχόντος χρησάμενος
 τῇ δεξιᾷ, οὐχὶ κατὰ τοῦ τυράννου· καὶ ὅτι σχεδὸν αὐ- 20
 τὸς ὁ τύραννος ἐαυτὸν ἐπιδέδωκεν, ἔτοιμος πρὸς τὴν
 σφαγὴν γενόμενος, καὶ τὰ τοιαῦτα· **ΠΡΟΣ ΤΙ ΟΥΚ**
ΕΜΠΙΠΤΕΙ. Οὐ δυνατόν γάρ ἐστιν εἰπεῖν, ὅτι μεῖζόν
 ἐστὶ τὸ ὑπ' ἐμοῦ πεπραγμένον τοῦ⁴ ὑπὸ σοῦ· ὁ μὲν γὰρ
 ἐδίωξεν, ὁ δὲ ἀνήρηκεν· οὕτως οὐδὲ ἐν τοῖς κατὰ ἀμφισ- 25
 βήτησιν ὅροις δυσκόλως ἐμπίπτει τὸ πρὸς τι· πλὴν εἰ μὴ
 κατὰ τινα περίστασιν· σπανίως δὲ πάνυ καὶ σχεδὸν οὐ-
 δέποτε· τοῦ γὰρ πρὸς τι τὴν σύγκρισιν ἔχοντος πρὸς τὸν
 ὅρον τοῦ ἀντιδίκου, οὗτος οὐ δύναται εἰπεῖν, ὅτι καὶ
 μᾶλλον τοῦτο τυραννοκτονία ἐστίν, ἢ τὸ σόν· μωρὸν 30
 γὰρ, ἄλλως τε καὶ ἐν τῇ πρώτῃ ἐργασίᾳ ἡμῶν ἐπιδειξάν-

3 Vind. τὸ, et paullo post τὸ ιδιώτην ἂν. 4 Ald. Codd. τό.

των, ὅτι τὸ τοῦ ἀμφισβητοῦντος οὐκ ἔστιν ἔργον τυραν-
νοκτόνου· διὸ οὐκ ἐμπίπτει. **ΕΠΙΛΟΓΩ.** προτρεπτικοῖς
ἐπιχειρήμασι χρῆσι πρὸς τὸ παρασχεῖν τὴν δωρεάν, καὶ
μὴ ἀποστερηθῆσαι τὸν καμόντα καὶ ἐπιδειξάμενον τὴν
5 εὐνοίαν, ἵνα καὶ πάντες τὴν τοιαύτην προθυμίαν ζηλώ-
σωσι· τὸ δὲ παρασχεῖν ἐτέρῳ τὴν δωρεάν καὶ μὴ ἀπο-
στερηθῆσαι τὸν καμόντα καὶ ἐπιδειξάμενον τὴν εὐνοίαν,
ἵνα καὶ πάντες τὴν τοιαύτην προθυμίαν ζηλώσωσι· τὸ
δὲ παρασχεῖν ἐτέρῳ τὴν δωρεάν, ὅτι οὐ δίκαιον οὐδὲ
10 πρέπον, καὶ ὅτι πολλοὶ ἐντεῦθεν ἀποτραπήσονται, εἰ-
δότες ὅτι τοῦ πόνου αὐτοῖς ⁵ πλέον εὐδεν, ἐὰν μὴ καὶ
χεῖρα τῷ φρόνῳ μιάνωσιν· ἂν δὲ παράσχῃσι τὴν ἀμοι-
βὴν, ὅτι καὶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ἔσται πάντων ἀκουόντων,
ὅτι δικαίως τῷ ἀνελόντι ἀποδεδώκασι τὴν δωρεάν, καὶ
¹⁵ ὅτι πάντες ἀποδέχονται, καὶ ὅτι μὴ γένοιτο μὲν-καιρὸν
329 τοῦτον γενέσθαι καὶ δεύτερον· ἂν δ' ἄρα συμβῇ, μόνος
φιλονεικήσει προσθεῖναι καὶ τὴν σφαγὴν τοῖς ἐπιχειρήμασι.⁶

ἌΛΛΟΣ ΟΡΟΣ ΤΟΥ ΚΑΤ' ἈΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΝ.

Δημοσθένους πολιορκῶντος τοὺς ἐν Πύλῳ τριακόλους, Κλέων
20 ἐπηγγείλατο ἄξιον ¹ αὐτοῦς· ἤγαγε· καὶ προκειμένης αὐτοῖς δωρεάς,
ἀμφισβητοῦσι Κλέων καὶ Δημοσθένης.

Ὁ μὲν Δημοσθένης κατάστασιν ἔχει τὴν χειροτονίαν,
καὶ τὴν ἐπὶ Πύλῳ ἔξοδον, καὶ τὴν πολιορκίαν, καὶ ἐν
καθαιρέσει τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Κλέωνος, καὶ τὴν τῶν
25 τριακοσίων καθαίρεσιν· ἐν οἷς οἰκονομήσεις, ὅτι εἰ καὶ
μὴ Κλέων παρῇν, αὐτὸς εἰλήφειν τοὺς Σπαρτιάτας, ἀπο-
καμόντας τῇ πολιορκίᾳ καὶ τῷ πόνῳ· ἡ δὲ τοῦ Κλέωνος,
ὅτι καὶ τοῦ πολέμου γενομένου τούτου τοῦ πρὸς Λακε-
δαιμονίους, καὶ πολεμούντων ἡμῶν, ὁ δῆμος χειροτονή-

5 Ald. Codd. αὐτῆς. 6 Vind. ἐπιχειρήμασι. 1 Vind.
αὔξειν.

σας τινὰς στρατηγούς οἶα εἰκὸς ἀπλῶς χειροτονεῖσθαι
 ἐν δήμῳ, θαυμάσιον γενομένου, καὶ στάσιως οὔσης, ἐχει-
 ροτόνησε καὶ Δημοσθένην· καὶ ἐξέπεμψε κατὰ Λακεδαι-
 μονίων· οἷτα ἔρεῖς τὰ κατὰ Πύλον, Δημοσθένους μὲν
 καὶ τὸν τόπον καὶ τὴν θέσιν τῆς χώρας ἐξαιρόντος πρὸς 5
 δυσχέρειαν, Κλέωνος δὲ τὰ τοιαῦτα παρατρέχοντος· εἶτα
 ὅτι οὐκ ἠδυνήθη λαβεῖν τοὺς τριακισίους, ἐν χερσὶν αὐ-
 τοὺς ἔχων· εἶτα ὅτι ἀπηγγελάμην, ἀπηλθὼν, ἤγαγον·
 προκειμένης δωρεᾶς δίκαιός εἰμι ταύτην λαβεῖν. ΟΡΩ
 ΑΠΟ ΤΟΥ ΚΛΕΩΝΟΣ. Ἀλλ' οὐκ ἤγαγες τοὺς τρια- 10
 κισίους· διὸ ταύτης τυχεῖν οὐκ εἰ ἄξιός τῆς δωρεᾶς.
 ΑΝΘΟΡΙΣΜΩ ΑΠΟ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ. Οὐκ ἔστιν
 κατορθῶσαι τὸ ἀγαγεῖν μόνον, ἀλλὰ τὸ περιστῆσαι τὸ
 στρατόπεδον, τὰ πολιορκῆσαι, τὸ τοῖς τεύχεσι προσβα-
 λεῖν, τὸ συρρῶξαι Σπαρτιάταις μαχόμενον· σὺ δὲ τοῦ- 15
 των οὐδὲν πεποίηκας, ἀλλ' ἀπλῶς καμώντας καὶ κειμέ-
 νους, καὶ σχεδὸν τοῖς ἐμοῖς εἰλημμένους στρατηγήμασιν,
 ἤγαγες. ΣΥΛΛΟΓΙΣΜΩ, "Ὅτι ἴσον ἐστὶν τὸ συγκαί-
 σαι [τῷ πολιορκῆσαι] ² τῷ παντελῶς ἐλαῖν· τὰ δὲ ὥσπερ
 ἐν ἐτοίμῳ κειμένους λαβεῖν οὐκ ἔστιν ἴσον τῷ προεντρ- 20
 πίσαι καμώντα καὶ μαχεσάμενον. ΓΝΩΜΗ ΝΟΜΟ-
 ΘΕΤΟΥ ΟΥΚ ΕΜΠΙΠΤΕΙ. Νόμος γάρ, οὐδεὶς πρό-
 κείται τῷ πλάσματι· ἀλλὰ παρὰ τοῦ δήμου προκειμένη
 δωρεά· ἐρεῖς οὖν ἀντὶ τῆς γνώμης τοῦ νομοθέτου. τὴν
 γνώμην τοῦ δήμου· οἶον· διὸ καὶ ὁ δῆμος εἰδὼς προϋθῆκε δω- 25
 ρεῖαν τῷ κατορθώσαντι, οὐχὶ τῷ ἀπλῶς ἀγαγόντι· καὶ τὰ τοι-
 αῦτα. ΠΗΛΙΚΟΤΗΤΙ. "Ὅτι θαυμαστόν καὶ μέγιστον τὸ ἡ-
 μέτερον κατόρθωμα· τὸ δὲ σὸν εὐτελές. ΠΡΟΣ ΤΙΟΥΚ ΕΜ-
 ΠΙΠΤΕΙ. Οὐκ ἔχει γὰρ οὔτε Δημοσθένης οὔτε Κλέων πρὸς
 τί ποιήσονται τὴν σύγκρισιν ὥς ἐν τῇ προλαβούσῃ ³ διαίρεσει 30
 εἵπομεν. ΕΠΙΛΟΓΩ. Ὁ ἐπιλογος πομπειὰν ἔχει πολλήν·
 ἐπαγγελίαν ἐτέρων κατορθωμάτων κατ' εἶδος· δώσω καὶ

2 τῷ πολιορκῆσαι. Vind. om.

3 Ald. προλαμβούση.

τοῦσδε, καὶ τοῦσδε δώσω, καὶ Λακεδαιμόνα καὶ τὰ τοιαῦτα·
 ἡθοποιίας παρὰ τῶν πόλεων· τί ἐροῦσι Πλαταιεῖς⁴ ἀκούσαν-
 τες, ὅτι τιμῆται ἐπὶ τοῖς τριακοσίοις· ἐγνώμονες Ἀθηναῖοι
 καὶ τὰ τοιαῦτα· ἂν δὲ μάθωαικ, ὅτι Δημοσθένης⁵ οὐδε-
 μίαν δεξάμενος δωρεὰν ἀπῆλθε τοῦ βήματος, ἐροῦσιν
 ὅτι μῦθος τὰ περὶ Ἀθηναίων ἑλεγόμενα· ποῦ τὸ πρὸς
 ἀξίαν νέμειν τὰς δωρεάς; Σπαρτιάταις πολεμοῦντες τὸν
 χειρωσάμενον Λακεδαιμονίους οὐ τιμῆμασι, καὶ τὰ
 τοιαῦτα.

Ο ΑΝΤΟΝΟΜΑΖΩΝ.

10

Ἐξ ἱεροῦ τις ἰδιωτικὰ ὑφείλετο χρήματα· καὶ κρίνεται ἱερο-
 συλλας.

Ἡ κατάστασις ἔχει, πῶς χρήσιμος τοῖς ἀνθρώποις
 ὁ πλοῦτος· καὶ ὅτι πολλῆς φυλακῆς δεόμενος· ἀποροῦντες
 15 οὖν οἱ ἄνθρωποι τί καὶ δράσειαν, μίαν εὔρον ταύτην
 330 καταφυγὴν, τὸ τοῖς θεοῖς παραθέσθαι τὰ χρήματα, τῷ
 τοῖς ἱεροῖς πρὸς φυλακὴν χρησασθαι τῶν χρημάτων·
 ὅθεν λαθῶν οὗτος καὶ τοὺς θεοὺς αὐτοὺς ἐν παρέργῳ
 θέμενος, οὐκ αἰδεσθεὶς τὸν τόπον, οὐ τοὺς ἐφόρους δαι-
 20 μονας, ὑφείλετο τὰ χρήματα· οἱ δὲ ἀντονομάζοντες ὅροι
 διπλοῖς καὶ τοῖς κεφαλαίοις κέχρηται·⁶ τοῦ μὲν κατηγό-
 ρου ὀριζόμενον κλοπὴν εἶναι· ἱεροσυλίαν δὲ, μὴ ὡς εἶναι
 τοὺς πάντας ὅρους τέσσαρας· δύο τοῦ κατηγόρου καὶ δύο
 τοῦ φεύγοντος· δείξει δὲ αὕτη σαφέστερον ἢ διαίρεσις·
 25 ἔστι γὰρ εὐθὺς μετὰ τὴν κατάστασιν ὁ παρὰ τοῦ φεύ-
 γοντος ὅρος τοιοῦτος. ΟΡΟΣ. Ἀλλ' ἱερόσυλός ἐστιν,
 φησὶν, ὁ τὰ ἀναθήματα ὑφελόμενος· εἴτα ὁ ἄλλος ὅρος·
 κλέπτῃς δὲ ὁ τὰ ἰδιωτικὰ λαβών· λύσεις τῷ ἀνδορισμῷ,
 τὸ μὲν ἀναιρῶν,⁷ τὸ δὲ κατασχευάζων· καὶ τί μὲν ἐστι

⁴ Ald. Vind. Πλατα sq. brevi lacuna, quam explent Med.
 et Par. ⁵ Ald. Vind. Par. Δημοσθένην οὐδ. δεξάμενον. In
 Par. super ην et ον positum s. Med. Δημοσθένην οὐδ. δεξάμενος,
⁶ Ald. κέχρηται. ⁷ Ald. ἀνερῶν, Vind. Par. ἀναιρῶν.

κλοπή, τί δὲ ἱεροσυλία; οἷον ἱερόσυλός ἐστιν ὁ τὰ ἱερά
 δεξάμενος καὶ εἰς τῶν ἀνακτόρων γενόμενος, καὶ ἐπὶ
 προφάσει χρημάτων ἐκτὸς τῶν ἀναβάτων γενόμενος.
 εἰτα τοῦτο ὡς ἐνὶ μάλιστα διὰ πλείονων κατασκευάσας.
 ὅτι καὶ ὁ τόπος δίδωσι τὰς προσηγορίας· καὶ τὸ παρ' 5
 ἡμῖν σκευὸς κείμενον, ἂν ἐν τῷ ἱερῷ τεθῇ, ἱερωτικὸν
 γίγνεται· καὶ ὅτι σὺ ἑλάνθανες οὐκ ἄγνοῶν, ὅτι ἱερός
 ὁ τόπος· καὶ τὰ τοιαῦτα· καὶ ὅτι οὐχὶ τὰ χρήματα τοῦ
 τόπου κυριώτερα· ἀλλ' ὁ τόπος καὶ τῆς ἑαυτοῦ ἀξίας
 τοῖς χρήμασι μεταδίδωσι· εἰτα ἐκ παραδειγμάτων· ὅτι 10
 τὰ χρήματα, ἂν ἐν δημοσίῳ κείμενα ᾖ, ² γίγνεται δη-
 μόσια· ἂν παρὰ στρατηγῷ, γίγνεται στρατιωτικά· ἂν
 ἱερῷ, γίγνεται ἱερατικά καὶ τὰ τοιαῦτα· εἰτα ἔπαγε καὶ
 τὸν ἕτερον ὅρον τὸν ἐπιδεικνύντα μετὰ τὸν πρῶτον
 ὁρισμὸν, τὸν ὅτι ἱερά ἐστι τὰ χρήματα, τὸν ἐπιδεικ- 15
 νύντα, ὅτι δημοτικά οὐκ ἐστὶ τὰ χρήματα· οἷον εἰ μὲν
 γὰρ ἐξ ἰδιωτικῆς οἰκίας εἴληφας τὰ χρήματα, καλῶς
 κλοπὴν ὀνομάξεις τὸ ἔγκλημα· εἰ δὲ ἐξ ἱεροῦ, τί σοι
 κλοπῆς ³ ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸ πρόσρημα· κλέπτῃ ἴσ-
 μεν ἅπαντες, τὸν εἰς οἰκίαν εἰσελάσαντα, τὸν ἐρευνησά- 20
 μένον τινα τῶν παρ' ἡμῖν τὴν ἐστίαν, καὶ τὰ ὅμοια·
 εἰτα συλλογισμῷ ὁμοίως διπλῷ· ἐνὶ μὲν τῷ ἐπιδεικνύντι,
 ὅτι τὸ ἀφ' ἱεροῦ λαβεῖν ἰδιωτικά ἢ ἱερατικά τὰ χρή-
 ματα ταῦτόν ἐστι· ἐτέρῳ δὲ τῷ ἐπιδεικνύντι, ὅτι πολὺ
 διενήνοχεν εἰς οἰκίαν ἰδιωτικὴν εἰσελθεῖν, καὶ εἰς ἱερόν· 25
 οἷον, τίς γὰρ οὐκ οἶδε τῶν καθεζομένων ὑμῶν, ὅτι
 οὐδὲ διαφέρει τῷ ἱεροσυλοῦντι ἐντὸς ἅπαξ τῶν ἀνακ-
 τῶρων καὶ τῶν σηκῶν γενόμενον, εἴτε ἰδιωτικά, εἴτε
 ἱερατικά τυγχάνει τὰ χρήματα· μόνου γὰρ γίνεται τοῦ
 ὑφελίσθαι τὰ εὐρύσκόμενα· οὐδεμίαν τοιαύτην ποιούμε- 30

2 Sequitur in Ald. et Vind. Ἀθηναίων λεγόμενα. quae
 omisi cum Par. 3 Ald. σκλοπῆς.

νος τῶν δρωμένων διάκρισιν· ὥσπερ ἂν εἴ τις εἰς ναὴν
 ἐπὶ τῷ τι τῶν κειμένων φορτίων λαβεῖν εἰσελθὼν, οὐ
 διακρίνει πότερον ἐμπορικὸν ἔστιν, ἢ ναυτικὸν τὸ εὐρι-
 σκόμενον, ἀλλ' ἀπλῶς τοῦ παραπίπτοντος ἔχεται, καὶ
 8 τοῦτο παρ' ἑαυτῷ ἐμπορικὸν ὀνομάζει τὸ φόριον, οὕτω
 καὶ ὁ εἰς τὸ ἱερόν εἰσελθὼν μόνον γίννεται τοῦτο λαβεῖν,
 ἢ οὐχὲ τοῦ διακρίνειν, πότερον ἰδιωτικὸν ἔστιν ἢ ἱερατι-
 κὸν τὸ εὐρισκόμενον· εἴτα ἐπισυνάπτεις δευτέρῃσιν συλ-
 λογισμὸν, ᾧ μάλιστα κέχρηται ὁ ἀντίδικος, διαιρετικὸν
 10 ὄντα· ὅτι καὶ πολὺ διενήνοχεν εἰς οἰκίαν ἰδιώτου εἰ-
 ελθεῖν, ἢ εἰς ἱερόν· ἡ μὲν γὰρ τῶν ἱερατικῶν κόσμων
 ἔστιν ἔρημος, αὐτὲ ναοὺς οὔτε βωμοὺς ἔχουσα· τὸ δὲ τοῦτον
 κατασκευασμένον τὸν τρόπον καὶ ἐφόρους ἔχει τοὺς καθιε-
 ρομένους δαίμονας· τοῦτο δὲ πομπιεῖται πρὸς τὰς τῶν
 15 ἰδιωτῶν οἰκίας τὸ διάφορον. ΓΝΩΜΗ ΝΟΜΟΘΕΤΟΥ.
 Ἐντεῦθεν λοιπὸν μέχρι τοῦ πρὸς τι ἀπλᾶ ἔστι τὰ κε-
 φάλαια· οἷον ὅτι καὶ ὁ νομοθέτης τὸν ἱεροσύλον ἀ-
 πλῶς τιμωρεῖσθαι προσέταξεν, οὐκ ἐπιζητῶν πότερον ἰδιω-
 τικᾶ, ἢ ἱερωτικᾶ ⁴ ἔστι τὰ χρήματα, οὐδεμίαν διαφορὰν
 20 δίδους, ἀλλ' ἀπλῶς κολάζων τὸν ἁμαρτήσαντα· πλατύ-
 νεις δὲ τὸ κεφάλαιον, ἀναγνώσει τοῦ νόμου, ἐκθέσει τῶν
 331 ῥημάτων, ἐξετάσει τῇ κατὰ μέρος, χρήμασι, τῷ ἐπο-
 στρέφειν ἔρωτᾶν, τῷ ⁵ λέγειν, ὅτι οὐδὲν τοιοῦτον οἷον ὁ
 φεύγων λέγει ἐν τῷ νόμῳ γέγραπται. ΠΗΛΙΚΟΤΗΤΙ.
 25 Δεινὸν καὶ χαλεπὸν καὶ οἷον οὐδὲν ἕτερον τὸ ὑπερλέσθαι
 τὰ χρήματα, καὶ ἔρημον καταστήσαι τὸ ἱερόν, καὶ τὴν
 λειπομένην ἀφορμὴν, πρὸς φυλακὴν τῶν χρημάτων ἀφε-
 λῆσθαι τοὺς ἔχοντας· καὶ τὰ τοιαῦτα· ΠΡΟΣ ΤΙ. Ὅτι
 οὗτος τῶν ἄλλων κλεπτῶν καὶ ἱεροσύλων χαλεπώτερος·
 30 οἱ μὲν γὰρ τοὺς ἰδιώτας μόνους ἀδικήσαντες, τὴν τῶν

4 Ald. Vind. ἱερωτικά. Par. per corr. ἱερατικά. 5 Ald. τὸ,
 scr. τῷ — sq. ὁ Ald. om., est in Vind. Par.

ιερών οὐκ ἐλυμήναντο φυλακὴν, οἱ δὲ τὰ ἐνανθήματα
 λαβόντες τοῖς τῶν ιδιωτῶν ⁶ οὐκ ἐλυμήναντο πτήμασιν·
 οὗτος δὲ καὶ τοὺς ιδιώτας καὶ τοὺς θεοὺς ἀδικεῖ· τοὺς
 μὲν ἀφαιρούμενος· τῆς οὐσίας· τοὺς δὲ εἰς ἀπιστίαν κα-
 ταφρονεῖσθαι ποιῶν· καὶ τὰ τοιαῦτα ὑποδιαίρων, συγ- 5
 κριτικῶς ἐκτενεῖς. ΕΠΙΛΟΓΩ ΚΟΙΝΩ προτροπὴν
 ἔχοντι πρὸς τιμωρίαν καὶ αὐξήσιν τοῦ ὑποκειμένου, καὶ
 διατύπωσιν τῆς κλοπῆς πῶς ἔλαβε, πῶς ὑφίκετο, ποίας
 ἀφῆκε πρὸς αὐτὸν φωνάς, ὅτι καὶ τῶν ιερῶν περιγεγε-
 νημαι· ὅτι καὶ ταύτην τῶν ἀνθρώπων τὴν ἀσφάλειαν 10
 διώρυξα· ⁸ ὅτι δεῖ τοῦτον ⁹ κολάσαι, ἵνα καὶ τοὺς ἄλ-
 λους ἀποτρέψωμεν πονηροὺς· ὅτι σωθήσεται τοῖς ἀν-
 θρώποις ἡ περὶ τὴν τοιαύτην παρακαταθήκην πίστις,
 εἰς οὗτος τὴν προσήκουσαν δῶ τιμωρίαν· ἴσασι γὰρ ὅτι
 οὐδεὶς ἔτι τολμήσει, ὅτι οὐδεὶς ἀγανακτήσαι θεοῦς, εἰάν 15
 μὴ τιμωρησώμεθα· ὁμοίως ⁸ ~~εἰς~~, πῶς προσκυνήσω τοὺς
 κρείττους, τοῦτον παρὰ τοὺς νόμους ἀφελῆς; πῶς αἰτήσω
 τινὰ δωρεάν τὸ δαιμόνιον, οὕτως ἀφελῆς τὰ ἱερὰ διορύτ-
 τεσθαι; ἂν δὲ λάβω τὴν τιμωρίαν, μίαν ταύτην ἡγήσο-
 μαι τῶν χρημάτων τὴν φυλακὴν, τὸ τοὺς πονηροὺς ἀλι- 20
 σκομένους παρ' ὑμῶν ἀδρόους μὴ παραπέμπεσθαι.

Ο ΚΑΤΑ ΣΥΛΛΗΨΙΝ ΟΡΟΣ.

Νόμος τὸν βιασάμενον κόρην δίδοναι χίλλιν· τοῦ σιστρατή-
 γου τις ἐβιάσατο ¹ θύγατρα, καὶ δίδους τὰς χίλλας κατὰ τὸν νό-
 μον κρίνεται δημοσίων ἀδικημάτων. 25

Ὁ κατὰ σύλληψιν ὅρος ἔοικε τῇ τῶν συσκευα-
 ζομένων στοχασμῶν ἐργασίᾳ· καὶ γὰρ ἐκεῖνοι καθ' ἑκα-
 στον κεφάλαιον κοινὴν ποιοῦνται τὴν ἐκθεσιν· κἀνταῦθα

ιδιωτῶν

6 Par. ἀναθημάτων. 7 Ald. Codd. ἀφαιρούμενους in Par.
 super ους scriptum ος. 8 Ald. Codd. διώρυξαν. 9 Ald. Codd.
 τούτου. 1 Ald. Codd. ἐβίησατο.

καθ' ἑκάστον κεφάλαιον διπλᾶ τὰ κεφάλαια· τοῦ μὲν
 φεύγοντος, δίδωμι κατὰ τὸν νόμον τὰς χιλίας· καὶ ὀρι-
 ζομένου, ὅτι δημοσίᾳ τὴν πόλιν ἡδίκησε· γίνεσθαι δὲ αὐ-
 τῷ τὸ μὲν τῆς βίας ἐν αὐξήσει· ὁμολογούμενον γὰρ ἐστὶ·
 5 τῷ δὲ τοῦ δημοσίου ἀδικήματος ἐν κατασκευῇ ῥητορικῇ·
 καὶ τὸ μὲν δημόσιον πρῶτον μὲν ὀρίζεται καθ' ἑκάστον
 κεφάλαιον· εἰσάγει· 2 δὲ ἐξῆς τὴν βίαν· οἷον δημοσίᾳ οὐκ
 ἡδίκησα τὴν πόλιν, διὰ τὰδε καὶ τὰδε, ἀλλ' ἐβιασάμην,
 καὶ δίδωμι κατὰ τὸν νόμον τὰς χιλίας· διαφέρει δὲ τοῦ
 10 ἀντονομάζοντος, ὅτι τὸ κατὰ φύσιν κοινὸν ὁ ἀντονο-
 μάζων διαιρεῖ· κλοπῆς γὰρ ἴδιον καὶ ἱεροσυλῆσαι καὶ
 κλέψαι· ὁ δὲ διαιρεῖ καὶ λέγει· ἄλλο κλοπῇ, καὶ ἄλλο ἱε-
 ροσυλία· ὁ δὲ κατὰ σύλληψιν τὰ φύσει κέχωρισμένα συν-
 ἄγει κατ' αὐτόν· ἄλλο γὰρ διαπαρθενεύσαι, καὶ ἄλλο
 15 δημόσιον ἀδικήμα τῇ φύσει· ὁ δὲ συλλαμβάνει τὰ δύο
 φάσκων, καὶ τὴν κόρην ἐβιάσω, καὶ δημοσίᾳ τὴν πόλιν
 ἡδίκησας· πάλιν ἐν τῷ κατὰ σύλληψιν πρώτῳ κέχρηται
 τῷ ἀντονομάζοντι ὁ φεύγων· εἰδ' οὕτως ὁ διώκων συλ-
 λαμβάνει ἀμφοτέρω· καὶ πάλιν ἐν τῷ ἀντονομάζοντι ἐκά-
 20 τερα ἀτελῇ, καὶ ἱεροσυλία καὶ ἡ κλοπῇ· λείπει γὰρ τὸ
 τὰ χρήματα εἶναι ἱερατικά· ἐν δὲ τῷ κατὰ σύλληψιν ἡ
 μὲν βία ὁμολογουμένη τυγχάνει· ἀμφίβολον δὲ τὸ δημό-
 σιον ἀδικήμα. **ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ.** Ἔστιν οὖν ἡ κατά-
 στασις ἀπὸ τῆς προβολῆς τῆς γενομένης ἐπὶ στρατηγίαν·
 25 καὶ ὅτι ὁ στρατηγὸς ὑπερηγάπα τὸν συστράτηγον, οἰό-
 μενος πιστὸν ἔξιν ἐν τοῖς πράγμασι κοινωνόν, καὶ ὅτι
 μεγίστας ἐλπίδας εἶχε δι' αὐτοῦ κατορθώσειν ἅπαντα,
 332 τοῦ μὲν ὑποτιθέντος γνώμας, τοῦ δὲ ἐνεργοῦντος, καὶ
 τοῦ πολέμου θᾶττον δεχομένου πέρας διὰ τὴν τῶν στρα-
 30 τηγῶν ὁμόνοιαν, ταῦτα ἐλπίσας, ταῦτα προσδοκήσας
 ἔξιν, ἑμαυτὸν αὐτῷ πρὸς πάντα ἐπέδωκα, τὴν οἰκίαν

2 Ald. εἰσάγειν. Vind. Par. εἰσάγει.

τὴν ἐμὴν, τὰ φίλτατα· εὐθὺς οὖν μετὰ τῶν ἐμῶν ἦν ὡς
 εὐνοὺς συστράτηγος· εἶτα ἐπιτηρήσας ἐβιάσατο· ἔξεις δὲ
 καὶ ἡθοποιῶν ἐν αὐτῇ· ὅτι ἔλεγες πρὸς αὐτὸν διαλθγω-
 ζόμενος, ὅτι καιρὸς νῦν ἐπιθέσθαι τῇ πόλει,³ καὶ ὅτι
 ἐκαιροφυλάκει· ἔξεις δὲ καὶ ἀνακλητικὰ τινα, ὅτι ἔλεον·⁴
 θανε πονηρὸς ὢν, καὶ πόρρωθεν τὴν ἐπιβουλὴν ταύτην
 σκευαζόμενος· οἶμαι γοῦν ὅτι καὶ ταύτην τὴν στρατη-
 γίαν αὐτὸς συνεσκεύαζεν, ἵνα τὸ γένος ἐνθρῖση, καὶ τὰ
 τοιαῦτα. ΟΡΩ ΤΟΥ ΣΥΣΤΡΑΤΗΓΟΥ. Ἀλλ' οὐδὲν
 ἡδίκησα δημοσίᾳ τὴν πόλιν· ποῖον γὰρ τεῖχος ἢ ναύσταθ-
 10 μος, ἢ τι τῶν κοινῶν διέφθαρται· ἐβιάσαμην δὲ τὴν
 πόλιν· καὶ δίδωμι κατὰ τὸν νόμον τὰ χρήματα. ΑΝΘΟ-
 ΡΙΣΜΟΣ. Λύσεις·⁴ ἀνθορισμῶ τὸν ὅρον τοῦ συστρα-
 τήγου· τὰ μέγιστα τὴν πόλιν ἡδίκησας· τὰ γὰρ εἰς τὸν
 στρατηγὸν ἀδικήματα κοινὰ τῆς πόλεως ἐστὶν ἀδικήματα,¹⁵
 ὥσπερ γὰρ ἂν τι στρατηγὸς κατόρθωμα· κατορθώση,
 τοῦτο τῆς πόλεως ἐστὶ· τὸ κατόρθωμα, οὕτως ἂν τις
 στρατηγὸς ἀδικηθῇ, τοῦτο τῆς πόλεως γίνεται· ἔτι καὶ
 οὐχ εἰς τρόπον ἐστὶ τῶν τῆς πόλεως ἀδικημάτων· οὐ γὰρ
 ἐπειδὴ ναῦς ἢ τεῖχος οὐ καθήρηκας, διὰ τοῦτο δημοσίᾳ²⁰
 τὴν πόλιν οὐκ ἀδικεῖς· ἀλλὰ καὶ στρατηγὸν ἀδικήσας
 τὴν πόλιν ἡδίκησας· εἶτα ὅτι τίς τὸ ὄνομα ἐστὶ τοῦ
 στρατηγοῦ ἢ τῆς πόλεως· οὐδενὶ γὰρ στρατηγὸς ἐστὶν
 ὄνομα, ἀλλὰ τοῦτο τίθησιν ἢ πόλιν· καὶ ὅτι τὸ ἀξίωμα
 τῆς πόλεως ἐστὶ· καὶ ἂν τις εἰς τοῦτο πλημμελήσῃ τι,²⁵
 εἰς τὴν πόλιν ἀνάγει τὸ τόλμημα· εἶτα ἔπαγε τὴν βίαν·
 ἐν οἷς μὲν γὰρ τὴν πόλιν ἐβιάσας,⁶ ἴδια με ἡδίκησας·
 ἐν οἷς δὲ εἰς τὸν στρατηγὸν ἐτόλμησας,⁷ ἐν τούτοις τὴν
 πόλιν ἡδίκησας· εἶτα ἔχεις καὶ παθητικὰ πολλά· τίς

3 Par, πόλει, ad marg. πόρην. 4 Ald. Vind. λύσει. Par.
 λύσεις. 5 κατόρθωμα Par. om., tum Ald. Vind. κατορθώσει.
 Par. κατορθώση. 6 Ald. Codd. ἐβίασεν. 7 Ald. Codd. ἡδι-
 κήσας. Par. ad marg. ἐτόλμησας.

γὰρ ἔτι διεφθαρμένην τὴν κώρην δέξεται, οὕτως ἐξυ-
 βρισμένην; τίς δὲ οὐκ ἔρεῖ, ὅτι τοῦ πατρὸς στρατηγοῦν-
 τος καὶ περικειμένου τὸ κοινὸν τῆς πόλεως ἀξίωμα, ἡ
 κώρη διεφθαρταί; καὶ τὰ τοιαῦτα· ἔχεις δὲ τὰ ἐπιχει-
 5 ρήματα καὶ τὰ παραδείγματα ἐκ τοῦ κατὰ Μειδίου λα-
 βεῖν· καὶ τῶν ἐν τῇ λόγῳ τόπων πολλῶν. **ΣΥΛΛΟ-**
ΓΙΣΜΟΣ. Μετὰ ταῦτα θήσεις τὸν συλλογισμόν, ὅτι
 οὐδὲν διαφέρει βλάψαι τι τῆς πόλεως, καὶ στρατηγοῦ
 ἀδικῆσαι θυγατέρα· ὥσπερ γὰρ ἂν τις τὴν ναῦν καταδύσῃ,
 10 οὐ μόνον τὸν κυβερνήτην, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐμπλέοντας
 ἀδικεῖ, καὶ ἐν τι κατὰ πάντων γίνεται τόλμημα· οὕτω
 καὶ ὁ στρατηγοῦ θυγατέρα βιασάμενος οὐ μόνον εἰς αὐ-
 τὸν ἐκαῖνον τὸν στρατηγὸν ἐξήμαρτεν, ἀλλὰ καὶ εἰς πᾶ-
 σαν τὴν πόλιν. **ΓΝΩΜΗ ΝΟΜΟΘΕΤΟΥ.** Ἀκολου-
 15 θως τοιγαροῦν καὶ ὁ νομοθέτης οὐκ εἶπεν, εἰ⁸ τόδε ἢ
 τόδε τις καταπράξεται, δημοσίᾳ τὴν πόλιν ἀδικεῖ· ἀλλὰ
 καθόλου τὸ ἀδίκημα θείῃ ἐπὶ ταῖς πάσχουσιν ὥρισε
 τὴν διάκρισιν· τί οὖν ὁ νόμος λέγει· ἂν τις ἀδικήσῃ τὴν
 πόλιν, ἔνοχος ἔσται τῇ δῆμῳ· σὺ δὲ τὸ μέγιστον καὶ κυ-
 20 ριώτατον μέρος τῆς πόλεως τὸν στρατηγὸν ἠδίκησας, τὸν
 ὑπὲρ τῆς πόλεως ἀναδεχόμενον τοὺς κινδύνους, δι' οὗ
 νικηφόρος ἡ πόλις· ἢ τοῦκαντίον, ὅπερ μὴ γένοιτο, ὑπή-
 κους, καὶ τὰ τοιαῦτα. **ΠΗΛΙΚΟΤΗΣ.** Ὅτι δεινὸν
 ἀδικῆσαι τὸν στρατηγόν· δεινὸν τὸ γένος βίαν τοιαύτην
 25 ὑπομεῖναι· ἡμῶν διὰ τοῦτο στρατευομένων, ἵνα μηδεὶς
 ὑβρισθῇ τοῦ γένους, ἔνδον ὑφ' ἰστίας⁹ ὑπομεῖναι τὸ τόλ-
 μημα· καὶ καθάπερ ἐπὶ σκηπτῆς διὰ τοῦτο τοῖς πολεμίοις
 μαχόμενον, ἔνδον ὑπομεῖναι τὰ χαλεπώτερα· εἰτα ὅτι καὶ
 σωφροσύνη μέγιστον ἢ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, ἐξαιρέτως
 30 δὲ παρὰ ταῖς γυναῖξιν· ἐὰν οὖν αὐτῶν ταύτην τις ἀφεί-

8 εἰ abest ab Ald. et Codd. 9 Ald. Codd. ὑφιστίας,
 sejuncti: ceterum scribendum censeo ἐφ' ἰστίας.

ληται, τὸ πᾶν συνανήρηκε ¹⁰ καὶ τὰ τοιαῦτα. ΠΡΟΣ
 ΤΙ. Σύγκρισιν ἔχει πρὸς τὸ ὑπὸ τοῦ φεύγοντος μαχό-
 μενον· λέγει δὲ ἐκεῖνος, ὅτι δημοσίᾳ τὴν πόλιν οὐκ ἡδί-
 κησα· οὐκοῦν ὁ στρατηγὸς ἔρει, ὅτι τοῦ ¹¹ καθελεῖν τέτ-
 χος, τοῦ ἐμπρῆσαι τὰς ¹² ναῦς, τοῦτο τυγχάνει χαλεπώ-
 5 τερον· ἐκεῖνα μὲν γὰρ ἐπὶ τοῦ οἰκείου καταστήσαι πάλιν ³³³
 τις δύναται σχήματος· τοῦτο δὲ ἀφανισθὲν ἀπαξ οὐδα-
 μῶς ἔτι σωθῆναι δυνήσεται· τίς γὰρ ἔτι προσελεύσεται;
 τίς ταύτην κοινωνὸν ἔχειν τοῦ βίου βουλήσεται, οὕτως
 ἐνυβρισμένην τὴν κόρην μαθὼν, οὕτως ὑπομείνασαν χα- ¹⁰
 λεπώτατα; καὶ τὰ τοιαῦτα· τινὲς μετὰ τὸ πρὸς τι ἀντί-
 θεσιν παρὰ τοῦ στρατηγοῦ τιθέασι συγγνωμικὴν· ὅτι
 ἐρῶν ἐβιασάμην· ἀποδοκιμάζουσι δὲ τοῦτο ἐνιοί· διὸ ἐν
 τῇ περιστάσει οὐκ ἔστιν ὡς ἦρα ὁ συστράτηγος, πλὴν
 οἶμαι καλῶς τεθεῖσθαι αὐτήν· δῆλον γάρ ἐστιν ὅτι ¹⁵
 στρατηγοῦ θυγατέρα οὐδεὶς βιάζεται, ἐὰν μὴ ἔρως ἢ τῆς
 πράξεως προηγούμενος· λύσεις οὕτως μεταληπτικῶς· ὅτε
 ἔδει τῷ πατρὶ ἀναγαγεῖν, ἔδει αἰδεσθῆναι, ¹³ ἔδει πείσαι,
 ἔδει τοῖς κατὰ τὸν πόλεμον ἀριστεύεσσι με προτρέψα-
 σθαι, μὴ τολμῆσαι κατὰ τῆς κόρης τι προπετέστερον, μὴ ²⁰
 λάθρα τὴν τοιαύτην ἀδικίαν ἐργάσασθαι. ΕΠΙΛΟΓΩ.
 Ὑποσχέσεις ἔχοντι κατορθωμάτων καὶ τροπαίων· ὅτι ἀρ-
 κέσει καὶ μόνος, ὅτι ἡ τοῦ ἀδικήσαντος αὐτὸν τιμωρία
 πρὸς τὰ κοινὰ τῆς πόλεως προτρέφεται κατορθώματα,
 ὅτι δεινὸν τὸ μὴ δοῦναι τιμωρίαν· εἴτα διατυπώσει τοῦ ²⁵
 ἀδικήματος· εἴτα ὅτι πάντες πρὸς τὴν ὑμετέραν κρίσιν
 ἐσπουδάκασι, τὴν ψῆφον τὴν ὑμετέραν νόσον ἡγούμενοι·
 ἂν μὲν οὖν καταψηφίσῃσθε, κέχυται τὸ πᾶν, νόμοι,
 σωφροσύνη, κατάστασις, οὐκ ἐντιμὸν τις ἡγήσαιτο εἰ

10 Ald. τὸ πᾶσαν ἀνήρηκε. corr. Vind. et Par. 11 Ald.
 οὐ. Par. Vind. τοῦ. 12 Vind. τού. 13 Ald. αἰσθῆναι.
 corr. Vind. et Par.

ἀληθῶς ἐστὶν πατὴρ ἑτέρου πρὸ τοῦ γάμου διακορεύσαν-
 τος· ¹⁴ γνωσθήσεται δὲ ὅτι οὐδὲν ὁ στρατηγὸς διαφέρει
 τῶν ιδιωτῶν· καὶ πρὸς τούτοις ἐρῶσιν ἅπαντες· οὐκ
 ᾔδεσθη τὸ σχῆμα τὸ οἰκείον· οὐ τετίμηκε τὴν ἑαυτοῦ
 5 χειροτονίαν τὸ δικαστήριον, οὐκ εἶδεν, οὐκ ἐλογίσατο,
 ὅτι τὸν στρατηγὸν εὐνούστερον τῇ κατὰ τοῦ ἀδικήσαντος
 τιμωρίᾳ κατασκευάσει· ἂν δὲ μιᾶς τιμωρίας τυχὼν ἐξέλθω
 κατὰ τὸν πόλεμον, πῶς ὑπὲρ ὑμῶν ἀγωνίσωμαι, πῶς
 κινδυνεύσω ὑπὲρ παιδῶν, ὑπὲρ γυναικῶν, ὑπὲρ σωφρο-
 10 σύνης παραταττόμενος· οὐδὲ τοὺς νόμους αὐτοὺς πρὸς
 συμμαχίαν εὐράμενος θρηνήσω, καὶ παρ' αὐτὸν τὸν
 πόλεμον οὐ δυνήσομαι παρατάξασθαι τὴν κόρην ὑβρι-
 σμένην ἐννοῶν· ἂν δὲ πρὸ τοῦ πολέμου λάβω τὴν δίκην,
 ἐρῶ· τοῦτό μοι τοῦ τροπαίου προοίμιον· τοῦτο τῆς μά-
 15 χης πρῶτον κατόρθωμα· τοὺς οἴκοι πολεμίους νικήσαν-
 τες συνάψομεν καὶ τὴν τῶν πολεμίων νίκην τοῖς οἴκο-
 θεν.

ΕΜΠΙΠΤΩΝ ΣΤΟΧΑΣΜΟΣ.

20 Νόμος τὸν ἐξεπόντα τὰ μυστήρια τεθνάναι· ὅνυχ τις θιασά-
 μενος τὴν τελετὴν ¹ ἤρετό τινα τῶν μεμνημένων, εἰ ταῦτα εἶη, ἅπερ
 εἴρακεν· ἐπένευσεν ² καὶ κρίνεται ἀσεβείας.

ΠΟΙΟΤΗΣ.

Δεῖ πρῶτον παντὸς ζητήματος ἐπισκοπεῖν τὴν ποιό-
 25 τητα· ποιότης δὲ ἐστὶν ἡ ἀπὸ φανερῶν ἀξιωματικῶν ὁμο-
 λογουμένη περὶ τοῦ προσώπου ὑπόληψις· ὅρῳ οὖν δεῖ
 τὴν τοῦ κατηγοροῦ ὑπόληψιν καὶ ποιότητα· καὶ ταύτη
 συμφῶνους ποιεῖσθαι τοὺς λόγους· ἔξεστιν οὖν σκοπεῖν
 περὶ τοῦ παρόντος ζητήματος, ὥς εὐσεβὴς ὁ κατήγορος·

14 Vind. διακορεύσαντος. 1 Vind. τελευτήν, ut paullo in-
 ferius etiam Ald. vide ad Nicolai Prog. X. 2. 2 Ald. Vind. ἐπέ-
 νευσεν ἀσ ἴνεται. corr. Par.

ἄθλον γὰρ εἰ μεμύηται· ἢ οὐ· τὴν γοῦν εὐσεβείαν δεῖ
 διὰ τῆς κατηγορίας ὁρᾶν· ὅπου γὰρ κεύσαντος μόνου
 τοῦ φεύγοντος τὴν κατηγορίαν πεποιήται, δηλονότι τὸ
 φυλάττειν τὸν περὶ τῶν μυστηρίων νόμον, καὶ τὴν τε-
 λετὴν περισπούδαστον ἐποιήσατο· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ³ φεύ- 5
 γων ἐστὶν εὐσεβής· μεμύηται γὰρ καὶ πρὸς τὴν ἐρώτησιν
 οὐδένα λόγον προήκατο· δεῖ οὖν ποιεῖσθαι τοὺς λόγους
 ἀφορῶντα πρὸς τὴν ἀμφοτέρων ποιότητα· ὡς εὐσεβέστα-
 τοί τινές εἰσι καὶ πρὸς τὴν τελετὴν ⁴ δεισιδαίμονες· ἐπι-
 φορᾶς δὲ μεστὸς ὁ λόγος ἐστὶν οὐδαμοῦ κεκρημένων ἢ 10
 μῶν καταφορᾶ· διενήνοχε δὲ ταύτῃ, ὅτι ἐπιφορὰ μετὰ
 τὴν ἀπόδειξιν τῆς ἀσεβείας τὴν καταδρομὴν ποιεῖται·
 ἢ δὲ καταφορὰ ⁵ καὶ προαποδείξεως κατατρέχει· τὸ γὰρ
 ὁμολογούμενον ἀδίκημα ἢ ἀσέβημα τὴν καταφορὰν ἐπὶ
 θύς ἀπαιτεῖ· ὡς καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου, 15
 ὁμολογουμένης οὔσης τῆς ὕβρεως, εὐθύς κατατρέχει· τὴν 334
 μὲν ἀσίλγειαν, ᾧ ἄνδρες δικασταί, καὶ τὴν ὕβριν· ἐπὶ δὲ
 τοῦ δημοσίου ἀδικήματος μετὰ τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν ἀπό-
 δεῖξιν ἐπάγει τὴν ἐπιφορὰν· οὕτως οὖν καὶ ἐνταῦθα ποιή-
 σομεν· πρότερον ἀγωνισάμενοι καὶ ἀποδείξαντες, ὅτι ἀσε- 20
 βείας ἐστὶ τὸ εἰπεῖν καὶ ἐπινεῦσαι, καὶ οὕτω χρησόμεθα
 τῇ ἐπιφορᾷ· γνωστέον δὲ ὡς οἱ ἐμπίπτοντες ὅροι φύσει
 τὴν ἴσιν ἐργασίαν ἔχουσι τῷ ἐμπίπτοντι στοχασμῷ· ὡς-
 περ γὰρ ἐκεῖνος προϊὼν μέχρι τῶν ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέ-
 λους ἐν ἀπλῇ ἐργασίᾳ ἀπὸ τοῦ χρώματος ἐπὶ τὸν δευτέ- 25
 ρον ἔρχεται στοχασμὸν, οὕτω καὶ τοῖς ἐμπίπτουσιν ὅροις
 προελθόντες, μέχρι τοῦ πρὸς τι ἐν ἀπλῇ τῶν ὀρικῶν
 κεφαλαίων ἐργασίᾳ, ἐντεῦθεν ἐπὶ τὸν ἐμπίπτοντα ἀνα-
 τρέχομεν ὅρον, ὅτι οὐδὲ ἀμύητος οὗτος ὁ ὑπὸ τῶν θεῶν
 ὄναρ τελεσθεῖς· παρὰ δὲ τοῦ κατηγόρου τὸ ἐμπίπτον, 30

3 ὁ Ald. ὁμ., est in Vind. Par. 4 Ald. Vind. τελευτῇ,

Par. τελετῇ. 5 Par. ad marg. καταφορᾷ.

ὅτι καὶ ἀμύητος σῆτος· ἐρεῖς οὖν τὰ προοίμια ἀκολού-
 θως τῇ ποιότητι τὸ εὐσεβεῖς ἀεὶ καὶ τὸ περὶ τοὺς θεοὺς
 σκοπεῖν. **ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.** Πρώτῳ τούτων χρήσῃ τῷ ὁ
 ἀπὸ βαρύτητος· οἷον ἔμελλέ τις, ὡς ἔοικε, φθόνος καὶ
 5 περὶ τοὺς θεοὺς εὐσεβοῦντί μοι γενήσεσθαι· καὶ τοῦτο
 τῆς ἄγαν θρησκείας ἦν πέρας· ὅπου μηδὲν τηλικούτον
 μανεῖς ὡς ἐξεῖπεν τῆς τελετῆς ταῦτόν πάσχω τοῖς τῶν
 μυστηρίων νόμον παραβῆναι τολμήσασιν· οὐκοῦν ἀφήσω
 τὴν κατ' ἐμοῦ βλασφημίαν ἀκέραιον· δυοῖν γὰρ σπου-
 10 δάσω θῦναι ὑποκρίναι κρινόμενος, ἢ πείσαι μηδὲν
 ἡσεβῆσθαι μοι μηδέποτε μεθ' ὑμῶν τὸν γραψάμενον, ἢ
 μετὰ τὸν ἔλεγχον αὐτὸν γενέσθαι δῆμιον κατ' ἐμοῦ τὸν
 κατήγορον· οὐ γὰρ ἀνέξομαι ζῆν ἔτι, περὶ τὰς θεὰς
 ἔξαμαρτήσας καὶ τὰ μυστήρια. **ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ ΔΕΥ-**
 15 **ΤΕΡΟΝ.** Ἐγὼ μὲν οὖν καὶ νῦν ἀπὸ τῶν ἱερῶν πρὸς
 τὴν ἀπολογίαν ἀπήντηκα· καὶ πέπεισμαι τὴν γραφὴν
 ἔλεῖν προχειρότερον τῆς κατ' ἐμοῦ συκοφαντείας, τοὺς
 κρείττους μαρτυράμενος· ἐπεὶ δὲ μετὰ τὴν πρὸς θεοὺς
 εὐχὴν προσυπολείπεται δέησις, δέομαι, μὴ πρὸς τὸ τῆς
 20 γραφῆς μέγεθος ἀφορᾶν· μηδ' ὅτι δεινὸν τὸ πρὸς θεοὺς
 πλημμελεῖν προκαταγινῶναι μοι μηδὲν, ἀλλ' ὁρᾷ εἰ τῶν
 πεπραγμένων τι κατηγορεῖ τὴν ἀσέβειαν. **ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ**
ΤΡΙΤΟΝ. Ὅτι ὑμεῖς μὲν τῆς φιλίας τοὺς θεοὺς θαυ-
 μάζετε, καὶ προσεύχεσθε τὴν πόλιν αὐτοὺς, οὕτως ἐποπ-
 25 τεύειν φιλικῶς, ὡς καὶ τὸν τελεσθέντα παρ' αὐτῶν ἀρ-
 τίως ἐπωπτεύκασιν· ὁ δὲ σεμνὸς κατήγορος τὴν τῶν
 θεῶν εὐεργεσίαν εἰς ἔγκλημα μετενήνοχεν· οὐ μὴν αὐτὸς
 ἔασω φρονεῖν αὐτὸν οὕτω τὰ ἐναντία τῇ πόλει· ἀλλ'
 ἐπεξέλθω σωφρονεῖν διὰ τῆς τιμωρίας ἀναγκάσας τὸν
 30 κατήγορον. **ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.** Ὁ μὲν οὖν
 τετελεσμένος παρὰ τῶν θεῶν ἀμφιβάλλων ἔτι περὶ τῶν

6 Ald. Vind. τό. Par. τῷ.

7 Ald. et Codd. ἀφ' ὅσῳ.

μυστηρίων καθίστηκε, καὶ τὴν τέλειτὴν εἰ παραπλησίᾳ
 τίς ἐστὶν τοῖς ὀνειράσιν ἄγνοεῖν. ἐγὼ δὲ παρ' ὑμῖν ὡς
 ἔξειπὼν τὰ μυστήρια κρίνομαι, ὁ λόγον⁸ μηδένα πρὸς
 αὐτὸν ὁλως φθεγξάμενος. ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.
 Διπλὴν μὲν οὖν ὁ κατήγορος ἐνστησάμενος τὴν γραφὴν⁵
 ἐμὲ μὲν εἰσήγγειλε παρ' ὑμῖν· τὸν δὲ πρὸ τῶν ἱερῶν ἐκ-
 μαθόντα τὴν τελετὴν ἐξ' οὐ μὴν ἄλλ' αὐτὸς ἀρκέσω⁹
 καὶ ὑπὲρ ἐκείνου καὶ ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὴν τιμωρίαν εἰσπρά-
 ξασθαι. ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ ΕΚΤΟΝ. Μικροῦ μὲν οὖν καὶ
 νῦν σιωπῶν ἐπὶ τὸ δικαστήριον καὶ πρὸς ἡμᾶς ἀπήντηκα¹⁰
 τοῖς μυστηρίοις περὶ τῆς σιωπῆς καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος
 παιθόμενος· ἐπειδὴ δὲ τοῖς νόμοις καὶ ὑμῖν ὑπακούειν
 ἀκόλουθον, ἦλθον ἀπολογούμενος ἵνα μὴ δόξῃ αὐθά-
 δης τις εἶναι καὶ θρασὺς, κρείττων φανῆναι τῶν νόμων
 βουλόμενος. ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ. Ἡ κατάστασις ἐπαινον¹⁵
 ἐχέτω τῆς πόλεως ὡς περὶ τὰ μυστήρια διακεκμένης, καὶ
 οἰκονομίαν τῆς περιωπῆς· ὅτι οὐδὲ πώποτε ἐξηγόρευσά
 τι τῶν κατὰ τὴν πόλιν, οὐκ ἴδιον, οὐδὲ κοινόν, οὐχ
 ὕβρισα κατὰ τὴν ἀγορὰν οὐδένα, οὐ τὰ τῶν φίλων ἀ-
 πόρρητα εἶπον· διὰ γὰρ τῶν ἐλαχίστων τούτων προαναί-²⁰
 ρεῖς· ὅτι οὐκ ἂν ἐξεῖπον τὰ μυστήρια, οἷον οὕτως· πάντ'³³⁵
 δὲ τὰ μυστήρια θαυμάζων αἰεὶ καὶ τὴν πόλιν εὐδαιμονί-
 ζων διὰ τὰ δρώμενα ἐπεθύμουν αἰεὶ καὶ συνεῖναι ταῖς
 θεαῖς διὰ τῶν μυστηρίων ἐσπούδαζον· καὶ πρῶτον μὲν
 οἱ τῶν φίλων σπουδαῖοι ταύτην μου τὴν ἐπιθυμίαν σκο-²⁵
 πήσαντες σιωπᾶν συνεβοίλεον, οὐκ εἰδότες ὅτι καὶ πρὸ
 τῶν ἐκείνων λόγων αὐτὸς¹⁰ καθάπερ βίον ἐποίησάμην
 τὴν σιωπὴν· τοιγαροῦν τίς ἤκουσέ μου κατὰ τὴν πόλιν
 διαβάλλοντος; τίς λοιδοροῦντος ἤσθετο; τίς ὡς ἄπιστον

⁸ Vind. ὑλῆγον. ⁹ Ald. Codd. ἀκέρσω. eadem τοῦ εἰ με-
 τάθεσις p. 110. v. 9. ὑπὲρ σωφοσύνης παρατατιόμενος. ¹⁰ Ald.
 Codd. αὐτούς. scr. αὐτός.

ἐμὲ κατεμέμψατο; καὶ τὰ τοιαῦτα· εἴτα ἐντεῖθεν λέγεις
 ὅτι τοῦτον διάγων τὸν τρόπον ἐγὼ καὶ καθάπερ ἄλλω
 μυστηρίῳ προτελεσθεὶς τῇ σιωπῇ τῶν ἄλλων ἀμαρτημά-
 των λοιπὸν τὸν ἑαυτοῦ βίον ἐκάθαιρον, καὶ πρὸς τὴν
 5 θείαν τῶν θεῶν τελετὴν ἐπειρόμενος ἐκκλίνειν τῶν ἀμαρ-
 τημάτων ἐσπούδαζον· καὶ τὰ τοιαῦτα, πάντα δὲ σπού-
 दाζε¹¹ παρακεκαλυμμένως λέγειν, μὴ λάθης¹² ἐν τῷ
 καθίστασθαι ἐξαγορεύων τι τῶν μυστηρίων, καὶ τοῦναν-
 τίον ποιήσης ἢ¹³ προήρησαι, δόκῳ μὲν ἀπολογεῖσθαι,
 10 ὑπάγων δὲ σαυτὸν τῇ γραφῇ φανερώτερον· τί οὖν ἐξῆς
 ἔρεῖς; ὅτι ἐντεῦθεν τὸ ἱερὸν καὶ πρὸ τῆς τελετῆς χρῆμα
 περισπούδαστον ἦν· ἐντεῦθεν ὠνειροπόλουν, ἐφантаζό-
 μην τὰ μέλλοντα· ἐὰν δὲ θείλῃς καὶ πλατύτερον ἐκτείνειν
 τὸν λόγον, ἔρεῖς ἡθοποιῶν τινά· ὅτι βραδύνοντος τοῦ
 15 καιροῦ τὴν ἑαυτοῦ τύχην κατεμεμφομένη· ἐδυσχέρινον.
 μέλλων δὲ τοῖς καθαρσίοις τοῖς πρὸ τῆς τελετῆς ἐντυγ-
 χάνειν, ἐκάλουν εὐδαιμόνα ἑαυτὸν, πιστεύων τὰ πάντα
 παρὰ τῶν θεῶν ἔχειν. διὸ καὶ τὰς τοιαύτας πρὸς ἑμαν-
 τὸν ἀφῆκα φωνάς. ἂν μνηθῶ τὰ¹⁴ μυστήρια, ἂν μετὰ-
 20 σχω τῆς τελετῆς, τῶν ἑαυτοῦ λοιπὸν προστήσομαι πρά-
 ξων· οὐ μέμψεται μοί τις κατὰ τὴν πόλιν ὡς πλημμε-
 λήσαντι. οὐ λοιθορήσεται τις ὡς λάλον· οὐ διορθύσεται
 τις πταίοντα· ἀλλ' ἔσομαι διὰ τὴν τελετὴν πρὸς πᾶσαν
 ἀρετὴν ἐτοιμότητος· ἐπεὶ οὖν εἶσω τῶν ἀνακτόρων γεγέ-
 25 νημαι, καὶ μύστης ὢν ἱεροφάντην ἅμα καὶ δαδοῦχον
 τεθέαμαι, καὶ τὴν τελετὴν ἐκείνην εἶδον, ἣν οἱ μεμνη-
 μένοι πάντες ἐπίστασθε, ἐξῆμιν ἀπὸ τῶν ἀνακτόρων ἐπ'

11 Ald. Vind. ὁ ἐσπούδαζον. Par. per corr. δὲ σπούδαζε.

12 Ald. Vind. λάθη. Par. λαθε. scr. λάθης. 13 ἢ Ald. Vind.
 om. recepi ex Par. vide de hac omissione Schaefer melet.
 crit. p. 11. 14 Ald. Codd. ἂν μνηθῶ τὰ μνηθῶτα μυστ.
 Omisi μνηθῶτα tanquam repetitionem vocis antecedentis.

ἐμαυτῷ ξενιζόμενος, μᾶλλον δὲ ἡσθόμην,¹⁵ καὶ τὰ πα-
 ραγγέλματα φυλάττων ὡς ἀληθῶς ἀκριβέστερον· συλλο-
 γιζόμενος γοῦν πρῶν κατ' ἐμαυτὸν καὶ τὸ τῆς ψυχῆς
 πρὸς τὸ θεῖον συγγενές¹⁶ καὶ διὰ τὴν τελετὴν αἰρούμενος
 προσδραμόντα μοι τὸν εὐτυχῇ τοῦτον νεανίσκον ὁρῶ, 5
 καὶ συστήσας ὀλίγα τοῦ νεανίσκου τὸ πρόσωπον, ὡς εὐ-
 τυχές, ὡς εὐπρόσωπον, ὡς εὐσεβές, τοιοῦτον ἔργον θεα-
 σάμενον. εἶτα λέγε τὸ ὄναρ ἀσφαλιζόμενος· μὴ τι τῶν
 ἀπορρήτων ἐξείπῃς διὰ τοῦ ὄνειρου· εἶτα καὶ διηγῆσαιτο,
 εἶτα ἐπὶ τούτοις ἐγὼ μόνον ἐπινεύσας κρίνομαι, μὴ φθεγ- 10
 ξάμενος, μὴ λόγον εἰπὼν, μὴ σχήματι δηλώσας τὴν τε-
 λετὴν, καὶ τὰ τοιαῦτα. ἐκτείνειν γὰρ ἐφ' ὅσον βούλει
 δυνήσῃ, καὶ πρὸς τὴν κατηγορίαν ὁρῶν καὶ πρὸς τὴν ποι-
 ότητα καὶ πρὸς τὰς θείας· καὶ ὅλως ἂν θέλῃς τοιαῦτα
 ἐγκαταμιῆσαι τῇ καταστάσει, εἰς ταῦτα ἀφορῶν, σχήσεις 15
 πολλὴν εὐπορίαν· μετὰ τὴν κατάστασιν θήσεις τὸν νό-
 μον οὕτως· ἀλλὰ παρέβῃς τὸν νόμον ἐπινεύσας, φησὶ,
 πρὸς τὴν ἐρώτησιν· λύσεις ἀπὸ τοῦ ἄλλου ὅρου τοῦ ἀν-
 θροπισμοῦ τοῖς λείπουσι χρώμενος· αὐτὰ δὲ μόνον καλῶς
 τεθέντα δεῖ λέγειν τὰ ἐλλείποντα, καὶ μηδὲν ἔξωθεν πε- 20
 ριεργάζεσθαι· ξηρὸς γὰρ ὢν παντάπασιν ὁ ὅρος, καὶ ἐν-
 θυμημάτων καὶ λογισμῶν ἔστιν ἐνδεής· πλὴν εἰ μὴ τις
 ἀπὸ παραδειγμάτων ἕκαστον τῶν κεφαλαιῶν ἐκτείνειν θε-
 λήσῃ· τὴν γὰρ εὐπορίαν τῶν λόγων ἐν ταύτῃ τῇ στάσει
 ἀπὸ μόνων ἂν τις παραδειγμάτων θηράσειεν· λύσεις οὖν 25
 οὕτως τὸν ὅρον, ὅτι τὸ νεῦσαι οὐκ ἐξειπεῖν ἔστι· τί γὰρ
 τούτου πρὸς τὴν κατηγορίαν ἀλλότριον; ἢ τί τούτου
 πρὸς τὴν ἀπόδειξιν ἀσαφέστερον; αὐτοῦ μαρτυροῦντος
 μὲν καὶ γραψαμένου τὴν σιωπὴν. εἶτα ὅτι πολλὰ ἔστι
 πρὸς τὴν τοιαύτην τῶν μυστηρίων συντελοῦντα ἀσέβειαν, 30

15 Lobek Aglaoph. I. p. 159. conjicit: ἡδόμενος. 16
 Vind. Par. ξυγγενές.

- 336 οἶον σχῆμα, λόγος, πρόοδος, καὶ τὰ τοιαῦτα· εἰ μὲν οὖν
 τι τούτων πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἐξείπον, ὑπεύθυνός· εἰμι
 τῇ γραφῇ· εἰ δὲ οὐδὲν τοιοῦτον ἐνδέδειγμαι, οὐδὲ ἔχει ¹⁷
 τηλικούτον ψεύσασθαι πρὸς ὑμᾶς ὁ κατήγορος, αὐτόθεν
 5 τῆς συκοφαντίας ἐλήλεγκται. εἰ μὲν γὰρ ἡ σιωπὴ τοῖς κα-
 τηγοροῦσιν ὑπεύθυνος, πολλοὶ μου πολλοὶ πρότερον ἔτε-
 ροὶ τῶν κατὰ τὴν πόλιν ἐξήμαρτον· καὶ πρόσθε κατ'
 εἶδος συντόμως, ὅτι καὶ οἱ περὶ χρημάτων πόρου βου-
 λευομένης τῆς πόλεως ἠδίκησαν· καὶ οἱ περὶ πολέμων
 10 σκοποῦντων ὑμῶν ὁμοίως καὶ τὰ τοιαῦτα· εἰ δὲ τὴν
 ἄκοὴν κρίνει, πολλοὶ πολλάκις καὶ τῶν ἐχθρῶν τῶν
 μυστηρίων ἠκροῶντο· ἐγὼ μὲν οὖν ἐπὶ νεύμασι δικα-
 στήριον ἔγνων οὐδὲ πώποτε ξυναγόμενον· μόνος δὲ τα-
 νῦν, ὡς ἔοικεν, ἐπὶ τοῖς παραδόξοις ὑπὸ τοῦ χρόνου τε-
 15 τήρημαι· καὶ ψῆφον, ὡς εἰργασμένος τι κατὰ τῶν σαν-
 τοῦ, προσδοκῶ· μηδὲ πώποτε παρ' ὑμῖν ὡς ὑβριστῆς
 ὑπομείνας τύχην καὶ δικαστήριον· φυλάττου δὲ τὸ συνε-
 χῶς λέγειν, ὅτι ἐπὶ σιωπῇ κρίνομαι· ἀσύστατον γὰρ οὕτω
 τὸν ὄρον ποιεῖς· οὐ γὰρ ἐπὶ τούτῳ κρίνεται· οὐκ ἐπὶ τῷ
 20 νεύματι· εἴτα τῷ συλλογισμῷ· ὅτι οὐκ ἔστιν ἴσον τὸ νεῦ-
 σαι τῷ ἐξεπεῖν· οἶον, εἰ μὲν οὖν ταυτόν ἐστιν, ὃ ἄν-
 δρες δικασταί, τὸ νεῦσαι καὶ ῥῆξαι φωνήν, τοιαῦτα γὰρ
 ἀρτίως κομψευομένου τοῦ κατήγορου διήκουσά, θάττον
 ὀφείλομεν ἐπὶ τούτοις τὸν κατήγορον τιμωρήσασθαι· αὐ-
 25 τὴν γὰρ τῆς φωνῆς τὴν φύσιν διαφθείρων ἐλέγχεται·
 καὶ ταυτόν ὀνομάζων νεῦμα καὶ λόγον, εἰδὼς ἕτερα ταῦ-
 τα καὶ ὡς πολὺ ἀπ' ἀλλήλων διεστῆκασιν ἀγνοεῖ, ¹⁸ μά-
 την εἰσελθὼν καὶ τὴν γραφὴν ταύτην δηλὸς ἐστι, καὶ
 οὐδὲ ἐρῶμένος τὸν λογισμόν· εἰ δ' ὑμεῖς ἴστε τί ¹⁹ νεῦμα
 30 καὶ λόγος, καὶ οὐδὲν εἰς τοὺς νόμους καὶ θεοὺς ἐξήμαρ-

17 Ald. Codd. ἐστιν. in Par. supra lin. ἔχει. v. 11. Ald. Codd.
 κατὰ τῶν ἐχθρ. κατὰ τῶν μυστ. ἠκροῶνται· ἐγὼ u. o. ἐπινεύμασι.

18 Ald. Vind. ἀγνοεῖν. Par. ἀγνοεῖ.

19 Ald. Codd. τό. scripsi τι.

τον· τί τούτου ληροῦντος ἀνέχασθε; καὶ μιγνύντος ἃ φύ-
 σις ἄνωθεν ἀπ' ἀλλήλων διώρισεν; ἀπάτη γὰρ ἀγωνίσαι
 τὸν ἀγῶνα τοῦτον δυνήσεται· ἂν δὲ ὑμεῖς οὕτως πρὸς
 ἕκαστον ἐξετάζητε, καὶ τὴν ἐκάστου φύσιν ἀκριβῶς δοκι-
 μάζητε, εὐθὺς ὡς συκοφαντοῦντα αὐτὸν ἐλέγξετε· εἴτα ⁵
 ἔπαγε παραδείγματα, ὅτι οὐ ²⁰ ταῦτόν ἐστι τὸ ναυπη-
 γήσασθαι ναῦν καὶ κυβερνήσασθαι, οὐδὲ τὸ δᾶδας παρα-
 σκευάσαι τῇ τελετῇ καὶ δαδουχῆσαι ταῖς θεαῖς· μετὰ
 ταῦτα ΓΝΩΜΗ ²¹ ΝΟΜΟΘΕΤΟΥ. Τὴν δὲ γνώμην
 αἰε τοῦ νομοθέτου ἐκ τοῦ ἀπροσδιορίστου κατασκεύαζε ¹⁰
 ὅτι οὐκ εἶπεν ὁ νόμος, κὰν σχηματίζεται, κὰν νεύσῃ,
 κὰν ἄλλο τι ποιήσῃ, τιμωρεῖσθω. ἀλλ' ἀπλῶς ὠρισμένως
 εἶπεν· ὅτι ἐάν τις τὰ μυστήρια εἴπῃ, τιμωρεῖσθω· ἀπτό-
 μενος δὲ τῆς γνώμης τοῦ νομοθέτου, ἄρχου οὕτως· ὑμῖν
 μὲν, ἃ ἄνδρες δικασταί, αὐτάρκως ἀπέδειξα τὸ προκεί- ¹⁵
 μενον, ὅτι οὐδαμῶς εἰμι πρὸς τὴν γραφὴν ταύτην ὑπεύ-
 θυνος· ἐπειδὴ δὲ ἀναισχυντῶν ἔτι πρὸς τὴν γραφὴν ταύ-
 την ὁ συκοφάντης φιλονεικεῖ, καὶ τῶν νόμων τούτου
 διελέγξαι πειράσσομαι τὴν ἐπήρειαν· τί γὰρ ὄνομά φησιν,
 ἐξειπόντα τὰ μυστήρια θανάτῳ κολάζεσθαι· μὴ προσέ- ²⁰
 θηκε, κὰν νεύσῃ, κὰν βλέψῃ, κὰν σχηματίζεται, κὰν
 ἄλλο τι δράσῃ κολάζεσθαι, ἀλλ' ἀπλῶς αἰτιᾶται τὸν

²⁰ οὐ Ald. Codd. om. Saepe excidit: Apsin. p. 728. ὅτι
 αὐτὰ ἐναντία γράφεις. Par. οὐ om. Vita Josephi. c. 69. μετ' οὐ
 πολλὰς ἡμέρας. Par. 1423. μετὰ πολλὰς. Pausan. I. 17. 3. καὶ
 παῖδα οὐκ ἔφη Πουσεδῶνος εἶναι, ἐπεὶ οὐ δύνασθαι τὴν σφραγι-
 δα — — ἀφέντι ἐς θάλασσαν ἀνασῶσαι οἱ. Angel. Med. 2. Nea-
 pol. οὐ om. in Riccard. manu seriori inseritur. II. 31. 3. Μου-
 σείου δὲ οὐ πόρρω βωμός ἐστιν ἀρχαῖος. Par. Angel. οὐ om. ibid.
 §. 9. καὶ ὁ λόγος ἐς αὐτὴν οὐ διαφύρως τῶν Βοιωτῶν ἔχει. Codd.
 οὐ om. ²¹ Ald. Vind. μετὰ ταῦτα γνώμῃ νομ. ἐκ τοῦ ἀπροσδ.
 κατασκεύαζε. ΓΝΩΜΗ ΝΟΜΟΘΕΤΟΥ. ὅτι οὐκ εἶπεν. corr.
 Par.

λόγον, καὶ τὸν ἐξειπόντα προσέειπεν· ἵνα κατὰ τούτων
 μόνων ἐσαγγέλλωσι τὰς τοιαύτας γραφὰς οἱ κατήγοροι·
 εἰ μὲν γὰρ ἀπλῶς τοὺς ἡσεβηκότας ὁ νόμος ἐπιζητεῖ, τί
 τὸ πρὸς τοὺς θεοὺς ἀσεβεῖν ἐστὶ λογίζου, καὶ σκόπει λο-
 5 γιζόμενος· εἰ δὲ ὠρισμένως ὁ νόμος τοὺς προεμένους
 φωνὴν ἐπὶ τιμωρίαν καλεῖ, οὐκ οὖν αὐτὸς οὐδεμίαν τινὰ
 ῥῆσιν φθεγξάμενος ἀφείδην ²² ἐναγχος ²³ μὲν ὑπὸ τοῦ
 λόγου τοσαύτην ἀπόδειξιν ποιησάμενος, τοῦ μὴ περὶ τὰς
 θείας ἀσεβεῖν, νῦν δὲ ὑπὸ τοῦ νόμου φανερώς τὸν ἐκλα-
 10 λήσαντά τι κατὰ τῶν μυστηρίων κολάζοντος. ΠΗΛΙ-
 ΚΟΤΗΣ. Ἐντεῦθεν τῷ πηλίκῳ· κατασκευάσεις δέ, ὡς
 ἤδη προεῖπομεν, τοῦτο τὸ κεφάλαιον θετικῶς· οἶον, ὅτι
 καλὸν ἢ σιωπῇ. εἰσάξεις δὲ τοῦτον τὸν τρόπον. αὐτὰ
 μὲν οὖν τὰ τῆς σιωπῆς ἀγαθὰ κηρύττει πρὸ πάντων τὰ
 15 τῆς Ἑλευσίνος μυστηρία, φωνῆς ἅμα καὶ λόγου προση-
 μαίνοντα φείδεσθαι, τῆς σιωπῆς ἀρετῇ συστρέφεσθαι
 ποιεῖ τὸν τελούμενον· ἐγὼ δὲ καὶ πρὸ τῶν ἱερῶν καὶ πρὸ
 337 τῆς φωνῆς ἐκείνης τοῦ κήρυκος, ἡλίκον τὸ χρῆμα παρ'
 ἑμαυτῷ λογιζόμενος, ἡπιστάμην, ἐγίνωσκον· τί γὰρ τῆς
 20 σιωπῆς αἰρετώτερον· καὶ καταλέγεις τὰ τῆς σιωπῆς ἐγ-
 κώμια· οἶον ὅτι σιωπῇ κρύπτει τοῖς βεβήλοις τὴν μύησιν,
 καὶ τὴν τελετὴν μέχρι τῶν ἀνακτόρων ἐφίστησιν· ἐκτεῖ-
 ναι δὲ τὸν λόγον δυνήσῃ διατυπώσῃ τῇ τοῦ ἱεροκήρυκος
 φωνῇ· ὅτι πρὸ πάντων ἐπιτάττει ²⁴ δημοσίᾳ τὴν σιω-
 25 πὴν, καὶ καθάπερ τι μέρος τῆς τελετῆς τὴν ἑχεμυθίαν
 τοῖς μύσταις παραινεῖ, καὶ διὰ ταύτης πρυτανεύεται λαν-
 θάνειν τοὺς πολλοὺς τὰ μυστήρια· καὶ οὐ μόνον ἐπὶ τῶν
 μυστηρίων οὕτως ἔχει τὰ τῆς σιωπῆς, ἀλλὰ καὶ
 κοινοῖς πράγμασιν ὁμοίως ἐπιδείκνυται τ·

22 Ald. ἀφύδην. Vind. Par. ἀ-
 ἔλεγχος. scripsi ἐναγχος, ut ἐναγ-
 derent. 24 Ald. Vind. ἐπιτάττει

μιν· τίς γὰρ οὐκ οἶδεν, ὅτι τὸ σιωπᾶν καὶ φέρειν τὰ παρὰ
 τῶν νόμων προσταττόμενα κυροῖ μὲν τοὺς νόμους, ἀμε-
 τακίνητος δὲ μένει ²⁵ ὁ τῆς πολιτείας θεσμός· καὶ οὐ
 μόνον ἐν τούτοις ἡμῖν τὸ σιωπᾶν χρήσιμον, ἀλλὰ καὶ
 πρὸς ἀλλήλους ταύτην φυλάττοντες τὴν μὲν φιλίαν τὴν 5
 πρὸς ἀλλήλους διαφυλάττομεν, διαφεύγομεν δὲ μάχην καὶ
 πόλεμον· εἰ γὰρ λόγος ἀηδὴς κινεῖν οἶδεν ἔριν καὶ πόλε-
 μον, δηλονότι σιωπὴ εἰσήμεν ἡμῖν ἅμα καὶ φιλίαν χαρί-
 ζεται· τί γὰρ ταύτης κατὰ τὸν βίον θανυμασιώτερον; ἢ
 τί μάλιστα ἐν τοῖς κοινοῖς χρησιμώτερον· ἐντεῦθεν ὁ τῆς 10
 φιλίας νόμος παρὰ τοῖς χρωμέοις ἅπασι βέβαιος. ²⁶ οὐ-
 τως ἀκίνδυνον γέρας παλαιὸς λόγος κηρύττει τὴν σιω-
 πην· εἰτα μετὰ τὸ πληρῶσαι τὰ θετικά πρόσαγε τὸ κε-
 φάλαιον πρὸς τὸ ζητούμενον, λέγων, ὅτι ταῦτα εἰδὼς καὶ
 πεπαιδευμένος ἄνωθεν ἀμφίβολον πεποιήμαι τὴν ἀπό- 15
 κρισιν· καὶ νεύσας μόνον πρὸς τὴν ἐρώτησιν τοῦ θαρρεῖν
 οὐ παρεσχόμην τῷ ²⁷ τοῦτόν μοι πρώην ἐξηγησαμένῳ
 τὸν ὄνειρον· εἰτα τὸ πρὸς τι φανερόν· διότι πρὸς τὸ
 ἐναντίον τοῦ ἐγκλήματος ποιεῖται τὴν σύγκρισιν. ἔστι
 δὲ τὸ ἐναντίον τῆς ἀσεβείας ἡ εὐσέβεια· ἐρεῖς οὖν ὅτι τοῦ- 20
 το μάλιστα ἔστιν ἡ εὐσέβεια· τὸ γὰρ τοιαύτην ἀπόκρισιν
 πεποιῆσθαι καὶ τρόπον τοιοῦτον εὑρεῖν, δι' οὗ τοῖς με-
 μυημένοις ὀρθῶς καὶ προσηκόντως παρῆχον σκοπεῖν ὅπως
 καὶ νένευκα· τοῖς δὲ ἄμνητοις οὐδὲν πλέον ἀπὸ τοῦ νεύ-
 ματος· ἄλλο τι ἄρα πρὸς θεῶν δείκνυσι τὸ γενόμενον, ἢ 25
 πολλὴν πρὸς θεοὺς δεισιδαιμονίαν καὶ φόβον· τοῦτο
 μνηθέντων ²⁸ ἔργον, τοῦτο φυλαττόντων τῶν νόμων, τὸ

25 Ald. μέλει. Vind. Par. μένει. 26 Ald. βέβαιον. De dictione
 proverbiali ἀλλ' ἔστι καὶ σιωπῆς ἀκίνδυνον γέρας vide Paroemio-
 graphos, et Wyttenb. ad Julian. Or. in Const. p. 3. B. 27
 Ald. Vind. τῷ om., est in Par. 28 Ald. Vind. τοῦτο μνη-
 θέν τῶν ἔργων. corr. Par.

- ποιουμένους τινὰ περὶ τῶν μυστηρίων διάσκειψιν μηδεμίαν ἐκ τούτου διδόναι τοῖς ἀμύητοις ἐπίγνωσιν· εἶτα χρῆσαι παραδείγμασιν, ἵνα πλατύνῃς.²⁹ τὸν λόγον· οἷον ὅτι οἱ ἄγοντες τοῖς θεοῖς τὰς ἀπαρχὰς ἢ πρὸς τὰς θυ-
- 5 σίας ταῖς ἑκατόμβαις φιλοτιμούμενοι εὐσεβεῖς μὲν εἰσι· τὸν δὲ τρόπον^{28*} ὅπως περὶ τῶν μυστηρίων διάκεινται, σαφῇ πρὸς τοὺς ἐντυγχάνοντας οὕτω παρασκευάζουσιν. ὁ δὲ τοῖς μυστικοῖς ἐγκαρτερῆσαι παραγγέλμασιν ὑπομείνας καὶ πρὸς τὰς τελετὰς αὐτὰς εὐσεβῆς, καθὼ δεισι-
- 10 δαίμων γινόμενος, περὶ οὐδενὸς ἔτι τὴν περὶ τοὺς θεοὺς ἔχει θρησκείαν ἀμφίβολον, καὶ ἄλλα δὲ παρατιθείς παραδείγματα ἀποδεικνύειν σπουδάζει, ὅτι ὁ³⁰ περὶ τοὺς θεοὺς εὐσεβῆς καὶ πάντων ἐστὶ τῶν ἄλλων εὐσεβέστερος· καὶ ὅτι τὸ περὶ τοὺς θεοὺς εὐσεβεῖν βέλτιον τοῦ εὐνοεῖν τῇ
- 15 πατρίδι· ὁ μὲν γὰρ τῇ πατρίδι εὐνοῶν ἄδηλον ὅπως διακείται περὶ τοὺς θεοὺς, ὁ δὲ εὐσεβῆς καὶ περὶ τὴν πατρίδα καὶ περὶ τοὺς πολίτας εὐνους ἐστὶ καὶ φιλάνθρωπος· φόβῳ γὰρ τῶν θεῶν οὐδὲν εἰς οὐδένα πταίει.
- ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΕΜΠΙΠΤΟΝΤΟΣ ΟΡΟΥ·** ἐντεῦθεν
- 20 ἔρχη³¹ ἐπὶ τὸν ἐμπίπτοντα ὄρον, ὅτι οὐδὲ ἀμύητος ἐκείνος· δεῖ οὖν πληρώσαντα τὸν πρῶτον ὄρον ἐπιλογικὸν εἰπεῖν πρῶτον νόημα· εἴθ' οὕτως εἰσβαλεῖν εἰς τὸν ὄρον· οἷον, ὡς μὲν οὖν ὁ σύκοφάντης ἐλήλεγκται ταύτην ἐμοῦ καταψευσάμενος τὴν γραφὴν, καὶ δεῖ μηδαμῶς τοῦτον
- 25 ἀφεῖναι³² ἀθῶον τοῦ βήματος, μεμαθήκατε· ἐπεὶ δὲ πολλὴν πεποίηται κατὰ τοῦ πέρα τῶν θεῶν μεμνημένου καταδρομὴν, καὶ πανταχοῦ διεκωμῶδει τοῦ λόγου ἀμύη-

28* Ald. Codd. τῶν δὲ τρόπων. 29 Ald. Vind. πλατύνεις. Par. πλατύνης. 30 ὁ Ald. om., recepi ex Vind. et Par. 31 Ald. Codd. ἔρχη. scripsi ἔρχη. vide de hac permutatione Jacobs ad Achill. Tat. p. 409. Plat. Protag. p. 309. b. καὶ οὖν ἄρτι ἀπ' ἐκείνου ἔρχομαι. Clark. Vat. ἔρχομαι. 32 Ald. Vind. ἀφήναι. Par. ἀφεῖναι.

τον ὀνομάζων τὸν ἄνθρωπον, ἀνάσχεσθέ μου μικρὰ περὶ
τούτου τανῦν εἰπεῖν. **ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΜΥΗ-**
ΣΕΩΣ. Εἶτα εὐθύς κατασκεύασον, ὅτι οὔτε ἀμύητος ³³⁸
μὴ ἐξ ἀντιθέσεως τὸν ὕρον τιθεῖς, ἀλλὰ προηγουμένως
κατασκευάζων αὐτόν· οἶον, πολλῶν γὰρ πολλάκις γενο- ⁵
μένων παρὰ τῶν θεῶν εὐεργετημάτων τῇ πόλει, ταύτην
μόνην ἐγὼ μαθὼν γενομένην τὴν μύησιν ὑπὲρ ἅπαντα τὰ
παρὰ τῶν θεῶν ἡμῖν ὑπάρξαντα τεθαύμακα· τί γὰρ τού-
του τάνδρὸς ἐντελέστερον ἐξαίφνης ἅπασαν τὴν τῆς
Ἑλευσίνος ἐποπτεύσαντος τελετὴν· αὐτὸς μὲν γὰρ ἄγνοεῖ, ¹⁰
καὶ βούλεται κατιδεῖν τοῖς ὁραθεῖσι τὰ δρώμενα· δαδού-
χος δὲ τοῦτον ὡς ἐπόπτην μᾶλλον ἢ μύστην ὀρῶ· τὴν
δὲ παρὰ τῶν θεῶν τελετὴν πρὸς ὅμοιον οὗτος εἶναι πι-
στεύων αἰνίγματι, καλῶς ποθεῖ τὰς νύκτας τὰς μυστι-
κάς· καὶ πλέον ἔχειν ἀμύητου ³³ δοκῶν, ἔφ' ὅσων ἡμῶν ¹⁵
ἔστιν ἐνδεέστερος, ἐπιθυμεῖ τῆς ἱεροφάντου κατακοῦσαι
φωνῆς· ἡμῖν δὲ πρόδηλα τὰ τούτου λεγόμενα σύμβολα,
καθάπερ μύσταις γενομένοις, καὶ τὴν γνῶσιν πεπαιδευ-
μένοις σαφέστερον. **ΣΥΛΛΟΓΙΣΜΟΣ.** ³⁴ Εἶτα συλ-
λογισμῷ· ὅτι ἴσος ἔστιν οὗτος τῷ μεμνημένῳ, ³⁵ καὶ ²⁰
ἀμφιβάλλη περὶ τῶν μυστηρίων τὴν τελετὴν· ὥσπερ γὰρ
ἡμεῖς μεμνήμεθα, καὶ οὗτος μεμύηται, καὶ τῆς αὐτῆς
ἡμῖν ἀπολέλανκε προσηγορίας, ὑπ' αὐταῖς τελεσθεῖς ταῖς
θεαῖς· ἡμᾶς μὲν γὰρ ἱεροφάντης ἅμα καὶ δαδούχος εἰδῶ
τῶν ὀνακτόρων εἰσήγαγε· τουτονὶ δὲ τῆς σεμνῆς ἀπολαύ- ²⁵
σαι ταυτησὶ τελετῇ Δημήτηρ καὶ Κόρη παρασκευάζουσι·
καὶ πέρας ἀμφὸν τὸ αὐτὸ γινῶναι τι τῶν ἀπορρήτων γε-
γένηται· εἶτα χρῆσαι παραδείγμασιν· ὅτι ὥσπερ ἰατροῖς
οὐδὲν διαφέρει ἂν τῷδε ἢ τῷδε τὴν νόσον ἐκκαθάροιν,
τέλος ἐν τὴν ὑγίαιαν πεποιημένοι τῆς πράξεως, οὕτως οἱ- ³⁰

33 Ald. Vind. ἀμύητον.
Ald. Codd. τῶν μεμνημένων.

34 Titulus abest a Vind. 35

μαι καὶ νῦν εὐλογον ἐπισκοπεῖν, οὐκ εἰ τὸ σεμνὸν τοῦτο συμφωνεῖ τοῖς κατ' Ἐλευσίνα γενομένοις ἐνύπνιον, ἀφίημι γὰρ τοῦτό γε, ³⁶ ἀλλ' εἰ ταυτὸν ἀμφοῖν τὸ μυηθῆναι τέλος ἀπήντηκεν. Ἡ ΓΝώμη τοῦ νομοθέτου ἐκλείπειν ⁵ ἐνταῦθα· δεῖ οὖν τὴν γνώμην ἐξετάσαι τῶν ³⁷ θεῶν· τί βουλόμεναι ³⁸ μεμυήκασιν· καὶ καθόλου ἐνθ' ἂν ἐκλείπη τοῦτο τὸ κεφάλαιον, τὴν γνώμην τῶν πραξάντων ἐξετάζετε· τί βουλόμενοι τόδε τι ἔπραξαν· οἶον, ἡδέως δ' ἂν ἐροίμην μὰ τοὺς θεοὺς τὸν κατήγορον, τί ταῖς θεαῖς ¹⁰ σπουδαζόμενον ἦν, ἢ τί διὰ τούτων τῶν ἐνυπνίων ³⁹ ἠνύετο· εἰ μὲν γὰρ ἀπλῶς, καθάπερ εἶωθε, τὰ τῶν ὀνειράτων ἐγίγνετο, τί τί ποτε μυστικῇ πρὸς αὐτὸν συνουσία διὰ τῶν ἐνυπνίων παρεσκευάζετο· εἰ δὲ τοῦναντίον πρόδηλος ὁ σκοπὸς, καὶ σαφῶς ἴσμεν ὅτι βεβούληνται ¹⁵ διὰ τούτων οἱ κρείττονες τὴν γνώμην ἀποφαίνειν τὴν ἐναντία τῶν σύμβολα τοῦτων κινήσασιν μυστικά, σαφῶς ὅτι ταύτην ἡμῖν τὴν τελετὴν αὐταὶ κατεστήσαντο, δείξαι βεβούληνται μύστην ποιήσασαι τοῦτον τὸν εὐτυχέστατον, καὶ τὴν αὐτὴν αὐτῶν τῆς Ἐλευσίνοσιν ἐκκαλύπτουσαι μύη- ²⁰ σιν. ΠΗΛΙΚΟΤΗΣ· εἶτα τῷ πηλίκῳ· κατασκευάσεις δὲ θετικῶς αὐτῷ, ὅτι καλὸν ἢ μύησις, ὅτι μέγα καὶ θαυμαστὸν τοῦτον τελεσθῆναι τὸν τρόπον· καίτοι τί τούτου γένοιτ' ἂν κατὰ τὸν βίον παραδοξότερον, ἢ μυη- ²⁵ ναι παρὰ ⁴⁰ τῶν θεῶν ἐντελέστερον, ἢ ὁ ἱεροφάντης τε- ²⁵ λείσει· θεῖα μὲν γὰρ αὐτὰ καὶ καθ' ἑαυτὰ τὰ μυστή-

³⁶ Ald. Codd. ἀφίημι γὰρ, τοῦτο δέ, ἀλλ'. posui γε sublatō commate. permutatur utraque particula: Paus. I. 15. 2. μόναις δὲ ἄρα ταῖς γυναῖξιν οὐκ ἀφήρει τὰ πταίσματα τὸ ἐς τοὺς κινδύνους ἀφειδές, εἴ γε Θεμισκύρας τε ἀλούσης — — ὅμως ἐς Τροίαν ἦλθον. Par. Angel. Medd. duo δέ. Riccard. δὲ supra lin. ἡ. ³⁷ ὦν

Par. τους. ³⁸ Ald. Codd. βουλομένους. scr. βουλόμεναι, sc. Δημήτηρ καὶ Κόρη. ³⁹ Par. ὀνειράτων. ad marg. ἐνυπνίων.

⁴⁰ Ald. Codd. περὶ, scripsi παρὰ.

ρια, καὶ προφέρειν τὸν ἔπαινον κατὰ τὴν ἀξίαν ἀδύνατον· τὸ δὲ τελετὰς εὐρεῖν τοὺς θεοὺς, καὶ δαδουχοῦντας ἅμα, καὶ τὴν τοῦ ιεροφάντου φωνὴν μιμουμένους τοὺς κρείττονας τίνα καὶ πᾶσιν ὑπερβολὴν οὐκ ἀπολιμπάνεις σαφῶς; ἄνθρωπος μὲν γὰρ πᾶσαν ἐθεάσατο τὴν τελετὴν, ⁵ ιεροουργῶν δὲ τούτῳ παρειστήκει θεός. Εἴτα τί πρὸς τι ἐκλείπει πάλιν· πλὴν εἰ μὴ θεὸς συγκρίνειν τὴν διὰ τοῦ ὀνειράτος τελετὴν τοῖς ἀπὸ τοῦ ιεροφάντου τελουμένοις, οἷον εἰ λέγοις, νῦν θαρρόω καὶ τῆς κατ' Ἐλευσίνα μεῖζονα ταύτην πρόσκειπεν τελετῆς· νῦν ὄντως οὗτος ¹⁰ ἡμῶν αὐτῶν ἐντελέστερος, αὐτοῖς τοῖς ἀρχηγέταις τῆς τελετῆς μυσταγωγοῖς σεμννόμενος· εἴτα ὅτι βελτίων ἢ παρὰ τῶν θεῶν τελετὴ κατασκεύασον οὕτω· εἰ ^{40*} γὰρ τὸ σφάλλεσθαι μᾶλλον ἢ κατορθοῦσθαι τῆς ἀνθρωπίνης οὐκ ἄλλοτρίον φύσεως· οἱ δὲ κρείττους ἀλλ' πρὸς τὸ ¹⁵ πταίειν οὐκ εὐχολοί· βελτίους ἄρα οἱ παρὰ τούτων με- ³³⁹ μνημένοι τῶν οὐκ ἀκριβῶς ἐπισταμένων τὰ τῆς Ἐλευσίνας ἀπόρρητα. ΕΠΙΛΟΓΩΙ. Οἱ δ' ἐπιλογοὶ ἀνέχουσι ποιότητα· αὐτὰ τὰ μυστήρια διατυπώσεις γὰρ καὶ ἑρεῖς, οὐδὲν ἀποκαλύπτων ὁμοίως τῶν μυστικῶν· οἷον, καιρὸς ²⁰ λοιπὸν, ἄνδρες δικασταί, τὸν ἄνθρωπον ἄγειν ἐπὶ τῆς Ἐλευσίνας ἀπόρρητον τελετὴν, καὶ διδάσκειν ἃ παρὰ τῶν θεῶν δι' αἰνιγμάτων μεμάθηκεν· εἴτα ἀποστρέψας τὸν λόγον ἑρεῖς· ἂν εἰσέλθῃς εἴσω τῶν ἀνακτόρων, ἐπ' αὐτῆς τῆς τελετῆς σοι τῶν ἐνυπνίων γενήσομαι ἐξηγητής, ⁴¹ ²⁵ διδάξω λόγῳ λοιπὸν οὐκ ἔτι νεύματι τὰ μυστήρια, ἂν δαδονχίαν θεάσωμαι καὶ σχῆμά τι περὶ τοῦ ἀδελφοῦ γιγνόμενον εὐθύς ἀναμνήσω ⁴² τὴν διὰ τῶν ἐνυπνίων θέαν ὑπάρξασαν, ἂν τῶν ιεροφάντου ῥήσεων αἰσθῶμαι, τὸ ὄναρ σοι σαφέστερον ἐξηγήσομαι· εὐθύς ἐρῶ πρὸς σε, ³⁰

40* Ald. Codd. ἦ. 41 ἐξηγητής Ald. Codd. om., addit Lobek. Aglaopham. I. p. 189. 42 Ald. Codd. ἀνμνήσω. Lobek. l. l. ἀναμνήσω.]

τοῦτ' ἐστὶν ὃ τεθέασαι, ταῦτ' ἦν ἐκεῖνα τὰ σχήματα, ταύτας αἱ θεαὶ σοι τὰς ῥήσεις διὰ τῶν συμβόλων ἐκείνων ἤνιπτοντο· μὴ τοι πλεον ἄρα παρὰ ταῦτα τεθέασαι, μὴ τι καινότερον ⁴³ ἔχεις παρ' αὐτῶν τῶν θεῶν, ἢ εἰς τὴν 5 τελετὴν ταύτην δεξάμενος· εἶπε πρὸς θεῶν, εἴ τι πλεον μεμάθηκας· εἶπε πρὸς αὐτῶν τῶν Ἐλευσινίων Κόρης καὶ Διμήτρος· δίδαξον ἂν τι σφαλώμεθα ⁴⁴. πρόσθε τοῖς παρ' ἡμῶν γιγνομένοις τὰ λείποντα· εἰκὸς σέ-τι πλεον παρ' αὐτῶν μεμαθηκέναι τῶν θεῶν ἅτε τελούμενον ὑπ' 10 αὐτῇ ⁴⁵ Κόρη καὶ Διμήτρι· πάντα πρόδηλα τὰ μυστικὰ τοῖς θεοῖς· θᾶπτον ἡμεῖς τῶν προσηκόντων ἀποσφαλλόμεθα· πρόσθε αὐτοὺς τῇ τελετῇ· μηδὲν ἀποκρύψῃ τὸν ⁴⁶ παρ' αὐτάς σε τὰς θεὰς ἰκετεύοντα· μὴ φοβῆς τὸν νόμον· εἶπε, μεμνημένος ἑρεῖς, ἴν' ἔχωμεν ἐπὶ σοὶ τι λέγειν πα- 15 ράδοξον, ἐπὶ μνούμενος ἄνθρωπος αὐτὸν τελούμενον ⁴⁷ τὸν ἱεροφάντην διόρθῶται, καὶ τὰ τοιαῦτα.

ΔΥΟ ΟΡΟΙ.

Νόμος τὸν ἀλλοτρίῳ τάφῳ χοῦς ἐπιφέροντα τιμωρεῖσθαι· ἀποκήρυκτος τελευτήσαντος αὐτῷ τοῦ πατρὸς εὐρηται δακρύων ἐπὶ τοῦ 20 μνήματος, καὶ ὑπάγεται τῷ νόμῳ.

Οἱ δύο καλούμενοι ὅροι, διὰ τοῦτο ταύτην ἔσχον τὴν προσηγορίαν, ὅτι ἀπλοὶ δύο συνεξευγμένοι εἰσὶ, καὶ δυνατὸν ἐφ' ἐνὶ ἐκάστω κατ' ἰδίαν κρίνεσθαι· οἷον, ἐπὶ τοῖς δακρύοις, εἴ χοαὶ τοῦτο· καὶ ἐπὶ τῷ ἀλλοτρίῳ τάφῳ, 25 εἰ ἀποκήρυκτος ἀλλοτρίος ἐστι· καὶ δυνατὸν τὸ πλᾶσμα

43 Vind. κενότερον. 44 Ald. σφαλλόμεθα. Par. Vind. σφαλώμεθα. 45 Himer. Or. II. 5. ὅταν ἴδῃ μόσχον, ὃν ἔθρεψεν, ὑπ' Ἀφροδίτῃ τελούμενον. Julian. Or. VII. p. 235. Α. μεθ' ὃν ἐπὶ τα πρόθηρα τῆς φιλοσοφίας ἦλθον, ὑπ' ἀνδρὶ τελεσθησόμενος κ. τ. λ.

46 Ald. Codd. τῶν. 47 Ald. Codd. τελούμενα. scr. τελούμενον.

διελόντα δύο ποιῆσαι προβλήματα· ἔστι ⁴⁸ δὲ ἡ ἐργασία
 ἡ αὐτὴ σχεδὸν τῷ κατὰ σύλληψιν· διπλῇ γάρ ἐστι καθ'
 ἕκαστον κεφάλαιον ἢ ἐκθεσις· διαφέρει δὲ, ὅτι ἐκεῖ μὲν
 τὸ ἕτερον ὠμολόγηται, τὸ δὲ ἕτερον ζητεῖται· ὅλον ἡ βία
 ὠμολόγηται, τὸ δὲ δημόσιον ἔγκλημα ζητεῖται· ἐνταῦθα ⁵
 δὲ ἀμφοτέρᾳ ἐστὶ ζητούμενα· καὶ εἰ ἀλλότριος οὗτος,
 καὶ εἰ χοαὶ τοῦτο· παθητικός δὲ διόλου ὁ λόγος· ἢ τε
 γὰρ ἀποκήρυξις καὶ τὸ δοκεῖν ὡς ἐπ' ἀλλοτρίῳ δακρύνει
 τάφῳ, καὶ τὸ δακρύνει κωλύεσθαι, καὶ τὸ ἐπὶ τούτοις
 κρίνεσθαι ταῦτα πάντα χορηγεῖ τὸ πάθος τῆς πλάσματος. ¹⁰
 ἔστιν οὖν ἡ κατάστασις τοιαύτη τις· περὶ μὲν τοῦ κατη-
 γόρου ὅτι ἡγάγετο ὁ τούτου πατήρ ἐπὶ γυνήσια παιδῶν
 σπορᾷ ἐλπίζων γηροκομεῖσθαι· εἶτα ὅτι πεποίηκε παιδα·
 ἀνήγαγε συμβουλευὼν τὰ ἄριστα, καὶ ἐν ἡθοποιῷ ἔπαγε
 τὰ κατὰ μέρος τῆς συμβουλῆς· ὅτι τὰ καὶ τὰ συνεβού- ¹⁵
 λευεν· εἶθ' ὅτι ἐξημαρτεν εἰς αὐτὸν οὗτος, καὶ παρὰ
 τὴν ἀγωγὴν τὴν ἐκείνου βιώσας ἀπεκηρύχθη, καὶ τελευ-
 τήσαντος τοῦ πατρὸς εὐρέθη δακρύνων ἐπὶ τοῦ μνήματος.
 ΟΡΩι ΤΩι ΠΡΩΤΩι. Εἶτα ἀλλ' οὐκ εἰμι ξένος, φησὶν,
 υἱὸς ὦν. ΛΥσεις· ὅτι γενόμενος ἀποκήρυκτος ἄλλο- ²⁰
 τριώθῃ τοῦ γένους, καὶ οὐδενὸς αὐτῷ μέτεστιν, οὔτε
 ζῶντος τοῦ πατρὸς, οὔτε νῦν μετὰ τελευτήν· εἰ γὰρ
 μετὴν τίνος αὐτῷ, τίνος ἔνεκα ἐρίγνετο ἀποκήρυκτος, ἢ
 τί τέλος ἔχει τὸ ἀποκηρυχθῆναι, οὐχὶ τὸ μηδενὸς μηκέτι
 κοινωνεῖν, μὴ γένους, μὴ χρημάτων τῶν τοῦ πατρὸς· ²⁵
 εἶτα θὲς πάλιν ἐξ ἀντιθέσεως τὸν δεῦτερον ὅρον. ΟΡΟΣ ³⁴⁰
 ΔΕΥΤΕΡΟΣ. Ἄλλ' οὐδὲ χοαὶ, φησὶ, τυγχάνει τὰ
 δάκρυα. ΛΥΣΕΙ πάλιν τῷ ἀνθορισμῷ· ὅτι πᾶν τὸ
 ἐπὶ τοῦ μνήματος ἐπιβαλλόμενον ⁴⁹ ὑγρὸν χοαί· σὺ δὲ ἐπέ-
 σπειςας τῷ τάφῳ τὰ δάκρυα· σὺ ἄρα χοὰς τῷ τάφῳ ³⁰

48 Vind. ἔστι et paullo inferius v. 5. ἐνταῦθα δὲ ἀμφοτέρω
 ἔστι ζητούμενα. Ald. ἐστὶ. 49 Ald. ἐπιβαλλόμενος.

ἐπέβαλες· καὶ ὅτι πᾶν τὸ ἐπὶ τῇ ὀσίᾳ καὶ τῷ τάφῳ
ἐπιβαλλόμενον χοαί· σὺ δὲ ἐπ' αὐτοῦ δακρύων πεφώρα-
σαι. ΣΥΛΛΟΓΙΣΜΩι. Ὅτι ἴσον ἐστὶ τὸ μηδεμίαν
ὅλως ἔχειν πρὸς γένος συνάφειαν, καὶ τὸ γένόμενον
5 ἀποκηρυχθῆναι· καὶ ἴσον ἐστὶ τι χοᾶς ἐπιβαλεῖν, καὶ
δακρῖσαι ἐπὶ τοῦ μνήματος. ΓΝΩΜΗ ΝΟΜΟΘΕΤΟΥ·
ὅτι καὶ ὁ νομοθέτης τὸν ξένον εἶπεν ἀπλῶς, οὐδὲν πε-
ριεργαζόμενος ἐξῴθεν, ἀλλὰ μόνον τὸν ἀλλότριον τοῦ
κειμένου λέγων· καὶ ὅτι χοᾶς εἶπεν οὐχ ὀρισάμενος οὐ-
10 δὲν, πότερον τὸ ἢ τὸ ⁴⁹ ἐπιβάλλεται, ἀλλ' ἀπλῶς εἶπε
χοᾶς· σὺ δὲ παρὰ τὸν τάφον χοᾶς ὥφθης ποιῶν, ὑπεύ-
θυνος ἄρα τυγχάνεις ⁵⁰ τῷ νόμῳ. ΠΗΛΙΚΟΤΗΣ· ἡ
δεινὸν τοῦτο καὶ χαλεπὸν τὸ ἀλλοτρίοις τάφοις ἐπέρ-
χεσθαι, καὶ περιεργάζεσθαι πῇ ὀσίαν καὶ ἐπιδακρύειν
15 ξένοις μνήμασι. ΠΡΟΣ ΤΙ· εἰ χαλεπώτερόν ἐστιν ἀπο-
κήρυκτον ὄντα, πλησίον τοῦ τάφου ἢ ἀληθῶς ξένον. ὁ
μὲν γὰρ ἡ οὐδὲ τὴν ἀρχὴν προσῆλθεν ἂν, ἡ εἰ προσῆλ-
θεν οὐκ ἂν ἔβαλε χοᾶς κατὰ μηδὲν διαφέρων τῷ κει-
μένῳ. οὗτος δὲ καὶ προσῆλθε καὶ χοᾶς ἐπέβαλε τῷ κειμένῳ.
20 ΕΠΙΛΟΓΟΣ ΚΟΙΝΟΣ. Τιμωρήσασθε ⁵¹ αὐτὸν ὡς
φίλου ὄντος καὶ ἡδέος τῷ κειμένῳ· εἰ γὰρ ἔστι τις μετὰ
τὸν θάνατον αἰσθησις, ἀγανακτήσειεν ἂν ὁ τεθνεὺς,
ἐὰν ἀτιμώρητον ἀφῆτε τοῦ βήματος, καὶ τὰ τοιαῦτα,
καὶ ὅτι δίκαιον αὐτὸν καὶ συμφέρον τιμωρήσασθαι.

25

ΑΝΤΙΛΗΠΤΙΚΑ ΑΠΛΑ.

Μετὰ Μαραθῶνα Μίκων ὁ ζωγράφος τοὺς βαρβάρους γρά-
ψας μείζους τῶν Ἑλλήνων κρίνεται. ⁵²

Μεστόν ἐστι πομπείας τὸ ζήτημα, ἡ τε γὰρ τῶν

49 τὸ ex meo adjeci.

50 Ald. Codd. τυγχάνει. omisso

praecedente ἄρα.

51 Vind. τιμωρήσασθαι.

52 Lycurg.

apud Harpocr. a. v. Μίκων. Μίκωνα τὸν γράψαντα ἕως τὰς τρι-

κατορθωμάτων ὑπερβολή καὶ ὁ τῆς ἐλευθερίας ἀγὼν καὶ τὸ δοκεῖν δι' αὐτοὺς ἡλευθερωσθαι τοὺς Ἕλληνας ποι-
πεύειν τὸν Ἀθηναῖον ποιεῖ· οὐδὲ γὰρ ταύτην ἀνεστήσατο
τὴν γραφὴν, λυπῆσαι τὸν ζωγράφον προηγουμένως βου-
λόμενος, οὐδὲ μετὰ τὸ τρόπαιον μικρόψυχος ἄλλος ἐστι 5
περὶ μικρῶν οὕτω, μᾶλλον δὲ σκιῶν δικαστήριον συγκρο-
τῶν, ἀλλὰ φιλοτιμήσασθαι διὰ τῆς γραφῆς ἐστὶν αὐτῷ
τὸ προκείμενον, καὶ κηρύξαι μᾶλλον τὰς ἀριστείας ἢ τὸν
ἄνθρωπον τιμωρήσασθαι· ἰστέον δὲ ὅτι τῶν ἀντιλήψεων
αἱ μὲν εἰσιν ἀπλαῖ, αἱ δὲ διπλαῖ· καὶ διπλαῖ μὲν εἰσιν 10
αἱ ἐξ ἀπλῶν δύο συγκείμεναι· ὅσον ταῖς πάντων γνώμαις
ἀντιλέγει τις· καὶ αὐτὸς οὐκ ἀποφαίνεται γνώμην· τὸ τε
γὰρ ἀντιλέγειν καθ' ἑαυτὸν τέλειον ὃν δύναται ποιεῖν
τὴν ἀντίληψιν, τὸ τε μὴ ἀποφαίνεσθαι γνώμην ὁμοίως
καὶ καθ' ἑαυτὸ δύναται κρίνεσθαι· ἀπλαῖ δὲ αἱ ἐν τῷ 15
ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους ἔχουσαι· διαφέρουσι δὲ τούτων
αἱ ἐκ τοῦ ἀποβεβηκότος ἀντιλήψεις· ὅτι πᾶσαν τὴν τῆς
ἀπλῆς ἔχουσαι τῷ ἀποβεβηκότι μόνον ὁμολογουμένῳ ὄντι
ἀτόπῳ πλεονάζουσιν· ἔτι κακείνο γνωστέον, ὅτι οὐδὲν
ἕτερόν ἐστι λεληθότως ἐν τῇ ἀντιλήψει κρινόμενον ἢ τοῦ 20
φεύγοντος ἢ προαίρεσις· τὸ γὰρ γελᾶν τὸν Ἀλκιβιάδην
ἢ δακρύειν τὸν πένητα ἐπόμενον τῷ πλουσίῳ, καὶ τὰ
τοιαῦτα, ποῖαν ἐπιδέχεται κρίσιν· οὐκοῦν ἔκ τινος περι-
στάσεως ὑπεύθυνον ὁ κατηγορῶν τὸ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέ-
λους ποιῶν τοῖς δικάζουσι φάυλην τὴν προαίρεσιν ἐπι- 25
δείκνυται· 53 εἰ δὲ τις φήσῃε καὶ τοῖς στοχαστικοῖς προ-
αίρεσιν 54 κατασκευάζεσθαι κεφαλαίους, ἴστω ὅτι εἰ μὲν
προηγουμένως ἢ προαίρεσις ἐκρίνετο, ὥσπερ ἐν στοχα-
σμῷ, ἀναγκαίως τοῖς τοῦ στοχασμοῦ κεφαλαίοις κατε-

ἀκοντα μνάς ἐξημίωσαν. Vide Sillig. catal. Artif. p. 276. Boet-
tiger. Archaeol. Pict. p. 251. 53 Ald. ἐπιδείκνυται. 54
repetuntur h. l. in Vind. ἐπιδείκνυται, εἰ δὲ τις φήσῃε.

σκευάζεται. ἐπειδὴ δὲ ⁵⁵ λεληθότως τοῦτο γίνεται ἐν ταῖς ἀντιλήψεσιν τῶν ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους, ἐπιδεχομένων τὴν κρίσιν ἐκ τῆς τῶν ἀντιληπτικῶν κεφαλαίων

341 κατασκευῆς, καὶ τὰ τῆς προαιρέσεως ἐπιδείκνυται· ἔτι

5 εἰ δὴ τινὲς φασιν εἶναι τὴν ἀπλήν καὶ τὴν διπλήν καὶ τὴν ἐκ τοῦ ἀποβεβηκότος τῶν ἀντιλήψεων ἀνοήτως πάνυ λέγοντες· τὰ γὰρ εἶδη τὰ ἀντιδιαιρούμενα ἀλλήλοις ἴσμεν, ὅτι ἰδίαν καθ' ἕκαστον ἐπιδέχεται διαίρεσιν· ἐνταῦθα δὲ πᾶσαι αἱ ἀντιλήψεις τοῖς ὁμοίοις διαιροῦνται

10 κεφαλαίοις· καὶ πῶς ἐστιν εἰπεῖν ταύτας εἶδη τυγχάνειν· ὁ δὲ αὐτὸς λόγος μοι καὶ περὶ τῶν στοχασμῶν κεφαλαίων ἐστὶ, καὶ περὶ τῶν ὁρισμῶν. ἄρ' οὖν ἡ διπλὴ τῶν κεφαλαίων ἔκθεσις, ἐν τοῖς ἀντεγκληματικοῖς στοχασμοῖς, καὶ ἡ ἐξ ἀρχῆς πάλιν διαίρεσις· ὥσπερ ἐν τοῖς ἐμπίπτου-

15 σιν οὐκ ἐστιν ἰδία παρὰ τὰς ἄλλας αὕτη διαίρεσις οὐδαμῶς· οἰκονομίας γὰρ τρόπος ἐστὶ· τῷ γὰρ εἶναι διπλᾶ τὰ ζητούμενα καὶ δύο βούλεσθαι παρασχεῖν ἐγκλημάτων ἀποδείξεις διπλοῖς καὶ τοῖς κεφαλαίοις κεχρήμεθα· πῇ μὲν ἕκαστον κεφάλαιον διπλοῦν ἐκτιθέμενοι, ὥσπερ ἐν

20 τοῖς ἀντεγκληματικοῖς στοχασμοῖς καὶ διπλοῖς ὅροις καὶ διπλαῖς ἀντιλήψεσι· πῇ μὲν ἐπαναλαμβάνοντες τὴν διαίρεσιν, καθάπερ ἐν τοῖς ἐμπίπτουσιν ἔθος ποιεῖν. ἐν μὲν τῷ στοχασμῷ ἀπὸ τοῦ χρώματος ὑποστρέφοντες· ἐν δὲ τοῖς ὅροις ἀπὸ τοῦ πρὸς τι. ὥστε ἡ αὕτη διαίρεσις ἐστίν

25 ἐν πᾶσι τοῖς προβλήμασι· κεχρήμεθα δὲ ἡμεῖς πῇ μὲν ἀπλοῖς, πῇ δὲ διπλοῖς τοῖς κεφαλαίοις, πῇ δὲ τῇ διαίρεσει δεύτερον· οἰκονομίας χάριν ἂν εἴημεν τοῦτο ποιούντες, οὐκ ὥς ἐν εἵδεσιν ἑτέρᾳ τῇ τῶν κεφαλαίων κεχρημένοι τρυφῇ. παρατηρητέον δὲ, ὅτι ἐν ταῖς ἀπὸ τοῦ

30 βεβηκότος ἀντιλήψεσιν, ἐὰν πράγματα μεταστατικὰ δύο

τυγ-

55 δὲ Ald. Vind. om., recepi ex Par. δὲ absorptum praecedente δῆ.

τυγχάνη, τῷ μὲν ἐνὶ ὧς παραγραφικῶς χρῆσόμεθα· τῷ
 δὲ ἐνὶ ὧς χρώματι· καὶ παραγραφικῶς μὲν τῷ προσώπῳ,
 τὸ ἄτοπον πράξαντι· χρώματι δὲ τῷ πεισθέντι κἢ συμ-
 βουλῇ· οἷον ἔπειπε Φίλιππος ἐξαιτῶν τὸν Δημοσθένην·
 συνεβούλευσεν Ὑπερίδης μὴ ἐκδούναι· ἔπεισεν Αἰσχίνης 5
 ἐκδούναι· λαβὼν Φίλιππος ἀπέταυε τῆς γλώττης αὐ-
 τόν· καὶ κρίνεται Αἰσχίνης δημοσίᾳ· ἐνταῦθα δύο εἰσὶ
 μεταστατικά· ἐν μὲν ἐπὶ τὸν Φίλιππον ἐκτεμόντα τὴν
 γλῶτταν, ἕτερον δὲ ἐπὶ τὸν δῆμον τὸν πεισθέντα· οὐκοῦν
 Αἰσχίνης χρήσεται μὲν παραγραφικῶς τῷ ἐνὶ, ὅτι οὐκ 10
 ὀφείλω κρίνεσθαι ὑπὲρ ἧν ὁ Φίλιππος ἔδρασεν· τῷ δὲ
 ἑτέρῳ τῷ τῶν Ἀθηναίων, ὅτι ὑμεῖς αἴτιοι πεισθέντες
 μοι συμβουλευσάντι, χρήσεται εἰς κατασκευὴν τοῦ χρώ-
 ματος· λέγων γάρ, ὅτι τὰ ἄριστα συνεβούλευσα, κατα-
 σκεύασαι τοῦτο τῷ μεταστατικῷ, ἔρει γὰρ ὅτι οὕτω τὰ 15
 ἄριστα συνεβούλευσα, ἐκύθωσα δῆμος τὴν εἰσήγησίν· καὶ
 ταῦτα μὲν ἐπὶ τοσοῦτον ἡμῖν, ὡς καὶ Καραβωριανὲ, τεχνο-
 λογεῖσθω· χρήσεται δὲ τις ἐν τῷ προκειμένῳ ζητήματι
 προοιμίῳ τοῖςδε. **ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ,** Ἔως ἐτι
 μετὰ τῶν ὅπλων ἐστήκαμεν, καὶ βασιλικῶν εἰσι πραγμά- 20
 των δι' ὑμᾶς πάντες ἐλεύθεροι, προσθῶμεν τῷ Μαραθῶ-
 νος τροπαίῳ τὴν ἀλαζονείαν τοῦ Μίλωνος, καὶ διπλοῦν
 τήμερον κατὰ τὴν Ἀττικὴν γενέσθω τὸ τρόπαιον. Ξέρ-
 ξου μὲν κρατεῖν τῶν οὐκ εἰθισμένων δουλεύειν ἐπιθυμή-
 σαντος, Μίλωνος δὲ χαρισαμένου βαρβάροις παρὰ τὴν 25
 ἀξίαν τὰ μὴ προσήκοντα· καὶ τοῖς κατὰ Μήδων προσθῶ-
 μεν θανάσι τὸ λειπόμενον θανάτου μετὰ τὴν τοιαύτην
 γραφὴν τῷ δημοτικῷ τούτῳ καὶ χρηστῷ τιμησάμενοι,
 ἵνα μάθῃ μετὰ τὰ Μαραθῶνι σεμνὰ τῆς πόλεως κατορ-
 θώματά μὴ τοιαῦτα Μήδοις τοῖς ἡττημένοις χαρίζεσθαι, 30
ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ. Δευτέρῳ δὲ χρήσῃ ἐκεῖνον
 ἔχοντι, ὄριμν καὶ χάριεν ἐννόημα· εἰ μὲν οὖν παρὰ Μή-
 δοις ἢ παρὰ Πέρσας ἦν ἡ γραφή, τίς ἂν ἐγένετο παρὰ

ζωγράφον μείζων παραμυθία τοῖς δυστυχήμασιν, ἢ γρά-
 φεσθαι παρ' αὐτοῖς τῶν Μαραθῶνι μεμαχημένων κατα-
 δεεστέρους ⁵⁶ τοὺς Ἕλληνας· νῦν δὲ οὐδ' ἐξὸν τῇ πόλει
 ταύτην περιθεῖναι τὴν ὕβριν διὰ τῆς τέχνης τετόλμηκεν,
 5 καὶ Μηδικὰ φρονεῖν Ἀθηναῖος τυγχάνων βεβούληται·
 φθόνον ἐξαίφνης τῇ πόλει τῶν κατορθωμάτων ἐάλωκε·
 καὶ τῆς Ξέρξου παρὰ τὴν ἀρχὴν ἡμῖν ἐλπίδος βαρύτερα
 342 τὰ Μικωνος γέγονε χρώματα· ἀλλὰ μιμήσασθε ⁵⁷ τὴν
 αὐτῶν ἀρετὴν πάλιν καὶ δεύτερον, καὶ τοῖς πεπτωκόσι
 10 βαρβάρων πρόσθετε τὸν καινὸν ἑαυτῶν τοῦτον πολέμιον·
 καὶ γὰρ ἄτοπον τιμωρεῖσθαι μὲν Πέρσας Ἑλληνικοῖς ἀν-
 τιτεταγμένους ⁵⁸ φρονήμασι, σώζειν δὲ τοῦτον βαρβαρι-
 κοῖς παραπλήσια δράσαντα· πλημμελήμασι. ΠΡΟΟΙ-
 ΜΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ. Τρίτον δὲ οὕτως ἂν λάβης χάριεν ἐν-
 15 νόημα· Μικωνα μὲν οὖν ἔγωγε καὶ προσθεῖναι ⁵⁹ τῇ
 γραφῇ προσεδόκησα χαριέστερον. καὶ Ξέρξην μετὰ τὴν
 φυγὴν Ἀθηναίων ὑπήκουον· ἐξουσίας γὰρ ἦν γραφικῆς,
 πολεμῆσαι Πέρσαις μετὰ τὴν κοινὴν ἀριστείαν διὰ τῆς
 εἰκόνας καὶ δεύτερον· νυνὶ δὲ πεφλοτιμῆται μὲν ὑπὲρ
 20 ἡμῶν οὐδὲ ἓν. κεχάρισται δὲ τοῖς βαρβάροις ὅσον ἡ
 τέχνη προσέταττε· καὶ τοῖς ἀπὸ τῆς μάχης αὐτῶν δυστυ-
 χήμασι τὰ παρὰ τῶν συμμάχων ἀντέθηκε θαύματα·
 ὑμέτερον οὖν ἔργον περιτρέψαι μὲν εἰς τιμωρίαν αὐτῶ
 τὴν γραφὴν, δεῖξαι δὲ πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν, ὅσον πρὸς
 25 ἐλευθερίαν ὠρμήκατε, μηδὲ σκιᾶς ἀπλῶς ἐν γραφῇ βαρ-
 βάροις παραχωρεῖν ἀνεχόμενοι· ἔστι κακεῖθεν δεῖξασθαι
 τὸ προοίμιον. ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ. Εἰ μὲν
 οὖν ἡγνόουν ἔγωγε Μικωνα, ἐζήτησα ἂν παραχρῆμα μα-
 θεῖν, πότερον Ἕλλην ἢ Πέρσης ἦν ὁ δημιουργήσας τὸν

56 Par. πεκρατημένους. ad marg. καταδεεστέρους. 57 Ald.
 Vind. μιμήσασθαι. Par. μιμήσασθε. 58 Ald. Codd. ἀντιτεγμέ-
 νους. scr. ἀντιτεταγμένους. 59 Ald. Viud. προσθῆναι.

πίνακα. ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ. 60 Τὸ πρῶτον ἐπιγνοῦς, ὡς δικασταί, τὸ τροπαιον, πρὸς ὑμᾶς ἀπήντηκα, μαθεῖν ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου βουλόμενος Μίκωνος, πότερον τὴν Μαραθῶνι μάχην ἢ ξένην μεμίμηται. ΑΛΛΩΣ. Ἐχρῆν μὲν οὖν παρ' αὐτὴν τὴν ποικίλῃν κρί- 5 νεῖσθαι Μίκωνα, ἵνα πλησίον ὧν δέδρακε καὶ τὸ παθεῖν ὑπομένῃ δεινότερον. ΑΛΛΩΣ. ὦμην μὲν οὖν ἔγωγε Μιλτιάδην ἔλθειν ἐπὶ τὴν γραφὴν προθυμότερον· καθάπερ ἀρτίως ἐπὶ Μαραθῶνα παραταττόμενον. Εἶπε 61 καὶ ἄλλην προδιμιακὴν ἔννοιαν. Ἔδει μὲν οὖν ἐν Πλα- 10 ταιαῖς ἐπὶ τὴν κατηγορίαν σπουδάσαι, ἵν' ὧν κακῶς μετὰ τῶν Ἀθηναίων πεπόνθασι, κοινῇ καὶ τὴν τιμωρίαν ταύτην ζητήσουσι. 62 νῦν δὲ ὑφ' ἡδονῆς τῆς γραφῆς παρὰ χωρήσαντες ἡσυχάζουσι, καθάπερ ἐν τῷ πολέμῳ τοῖς κατορθώμασι. ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ. Μετὰ τὰ προοίμια θή- 15 σεις τὴν κατάστασιν· διηγήσῃ τὰ κατὰ Μαραθῶνα, τὴν ἔφοδον τῶν βαρβάρων, τὸν δρόμον τὸν Ἀττικόν, 63 τὴν τῶν θεῶν συμμαχίαν, τὰς ἀριστείας, τὰ πάντα δὲ μετὰ πρὸς πείρας καὶ φιλοτιμίας πολλῆς, καὶ μετὰ τὸ προσθεῖναι, ὅτι νικήσαντες ἀπέδωκαν τὴν ἐλευθερίαν τοῖς Ἕλλησι, 20 τὰς τιμὰς τοῖς θεοῖς, κατ' εἶδος ἐκείνων ἕκαστον· ἀποστρέψεις δὲ καὶ πρὸς Πλαταιέας τὸν λόγον, καὶ ἀξιῶσεις αὐτοὺς Μίκωνι διηγείσθαι τὰ κατορθώματα· φιλοτιμῶς οὕτω καὶ ἀποικίλως ἀπανταχοῦ πληρώσεις 64 τὴν κατάστασιν. ΠΑΡΑΓΡΑΦΙΚΟΝ. Μετὰ ταῦτα θήσεις 25 τὸ παραγραφικόν· παρατηρητέον δὲ, ὅτι ἐν πάσαις ταῖς ἀντιλήψεσιν, ὅταν ἰδιωτικὸν τὸ πρόσωπον ᾗ, κρίνεται δὲ

60 In Par. sequitur: εἶπε καὶ ἄλλως· idem ter deinceps repetitur, ubi Ald. et Vind. simpliciter habent: ἄλλως. 61 Εἶπε καὶ ἄ. πρ. ἔννοιαν ex Vind. et Par. recepi. Ald. habet ἄλλως. 62 Ald. Vind. ζητήσουσι. Par. αἰτήσουσι. 63 In Par. prima manu scriptum fuit: τῶν Ἀττικῶν, sed corr. est. — v. 19. Ald. Codd. προσθεῖναι. 64 Ald. Vind. πληρώσει. scr. πληρώσεις.

δημοσίων ἀδικημάτων, ἐξ ἀνάγκης χρήσεται τῷ παρα-
 γραφικῷ, ὥς μὴ ὀφείλων κρίνεσθαι δημοσίᾳ· ἐρεῖς οὖν
 οὕτω· ἀλλ' ὑπὲρ ιδιώτην ἐστὶν ἡ γραφή· ποῦ γὰρ
 ιδιώτης ἀδικεῖ δημοσίᾳ τὴν πόλιν· ἢ οὕτως· ἀλλ' σὺ
 5 προσήκουσά μοι, φησὶν, ἡ γραφή, ἐκτὸς ὄντι μοι τῶν
 δημοσίων πραγμάτων· ἢ οὕτως, ἀλλ' ἐμοὶ δημοσίᾳ βλά-
 ψαι τὴν πόλιν πῶς ἐστι δυνατόν; λύσεις κατὰ περιτρο-
 πήν· ὅτι τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ δεινότερον· ὅτι τολμήσας
 οὕτως ἀνήκεστα καὶ καθ' ὑπερβολὴν ἀδικῶν οὕτω τὴν
 10 πόλιν τολμᾶς λέγειν, ὅτι πολλῷ τυγχάνεις ἐλάττων τοῦ
 τὴν πόλιν ἀδικεῖν δύνασθαι· καὶ πληρώσας ὁ βεβούλευ-
 σαι σαυτὸν ἀντὶ τῆς ἀπολογίας προβεβλησαι· καὶ δυσχε-
 ραίνεις μὲν εὐθυνόμενος, ἀγνοεῖν δὲ τῆς αὐτοῦ τέχνης
 ὑποκρίνη τὰ δράματα· καὶ στρατηγός, ἢ ῥήτωρ, ἢ τις
 15 ἄλλος μεγάλα δυνάμενος, οὗτος αἰεὶ μεγάλα τὰ ἀδικήμα-
 τα ἔχει· καὶ οὐδέποτε ἂν μικρόν τι δράσειεν ἀδίκημα,
 343 οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ εἴ τις ιδιώτης τυγχάνει, τοῦτ' ἂν εἶπεν
 ἀπλρύτερον, ὥς οὐδέποτε ἂν ἡδυνήθη μεγάλα κατὰ τὴν
 πόλιν ἐργάσασθαι· καὶ εἰ 65 τοῦτον οὕτως ἐφθέγγου
 20 τὸν λόγον καλῶς ἐποίεις λέγων, ὥς ὑπὲρ ιδιώτην ἐστὶν
 ἡ γραφή· μεῖζον γὰρ ὄντως, ἢ κατὰ Μίκωνα, τὸ νικῆσαι
 τὴν τέχνην τοῖς ἀδικήμασιν· εἰ δὲ λαμπρὸς ἢ ταπεινὸς
 ἄλλως βίος οὐκ ἐμποδίζει 66 τοῖς πονηρεύμασιν, οὐδὲ ἔχει
 τις εἰπεῖν, ὅτι διὰ τύχην τις ἀδικεῖν τὴν πόλιν ἐφείσατο·
 25 τί ληροῦντος ἀνεχόμεθα Μίκωνος; οὐ γὰρ οἶδε προαίρεσις
 τὴν αὐτῆς πρὸ πάντων ἀξίαν λογιζέσθαι· ὥσπερ γὰρ οἱ
 εὐεργετεῖν τινα προελόμενοι ὄρον ἢ καιρὸν οὐδένα ποι-
 οῦνται τῆς πράξεως, ὡσαύτως ὁ πονηρὸς τὸν τρόπον οὐ-
 δὲν ἔχει πρὸς τὴν ἐγχείρησιν κώλυμα, ἀλλὰ τῶν φθα-
 30 νόντων τὸ δράσαι δύνασθαι χείρονα κατὰ τῶν ἀδικου-
 μένων, ἃ καὶ προείρηται· εἴεν· ἀλλὰ σκέψασθε τί 67

65 Ald. Codd. οὐ. scripsi εἰ.

66 Vind. ἐμποδίζει.

67

Ald. σκέψασθε τι. Par. σκέψασθε τι. Vind. σκέψασθαι τι.

κατὰ τὸν βίον ἐστὶν ὁ παθεῖν ἅπαντες φυλαττόμεθα·
φθόνος μικρὸν τοῦτο, ἀλλὰ τυραννίς· καὶ τίς ἐπὶ ταύτῃ
κρινόμενος εὐθύνεσθαι παρὰ τὴν ἀξίαν προὔβάλλετο.
ὥσπερ οὖν εἴ τις τῶν δεινότατα δρασάντων οὐκ ἐξέφυγε
τὴν τιμωρίαν μὴ κρίνεσθαι παραιτούμενος, οὕτω καὶ νῦν 5
ἢ σωζέσθω Μίκων ἀποδεικνύς ὡς οὐκ ἠδίκησεν, ἢ τέως,
δι' ὧν ἀποφεύγειν οἶεται, νῦν ὑμεῖς κατηγορεῖν αὐτὸν
ἐαυτοῦ, δι' ὧν οὐκ ἀπολογεῖται, γινώσχετε. ⁶⁸ λογίσασθε
γὰρ πρὸς θεῶν, μᾶλλον δὲ πρὸς Πανός ⁶⁹ αὐτοῦ, οὗ τὴν
ἀριστείαν οὗτος ἐπὶ τῆς εἰκόνης κατήσχυνεν· εἰ πρὶν ἐγ- 10
χειρῆσαι τὴν εἰκόνα τῷ Μίκωνι προσελθὼν τις ⁷⁰ ὑμῖν
τὴν ἀνδρὸς ῥαδιουργίαν ἀπήγγειλεν, γράψαι πότ' αὐτὸν
ὑστερον τὸν πίνακα τοῦτον ἠνέσχεσθε οἰδαμῶς. μὴ τοί-
νων ἂν πρὸ τοῦ γενέσθαι μαθόντες ἡγανακτήσατε, ταῦτα
παθόντες συγχωρήσητε· λοιπὸν δὲ τούτοις τοῖς ἐπιχει- 15
ρήμασι καὶ λαμπρὰ νοήματα καὶ θεατρικὰ καταμιγνύναι
δύνασαι· οἶον, οὐ σὸν, ὦ Μίκων, λέγεις τὰ δίκημα· καὶ

68 Vind. λογίσασθαι. 69 Ald. Codd. πρὸ παντός αὐτοῦ.
in Par. τ in παντός et in αὐτοῦ erasum. scripsi πρὸς Πανός.
Paris enim ἀριστεία in pugna Marathonica [Herod. VI. 105.]
saepe memoratur a rhetoribus nostris. cfr. infr. p. 348. συ-
στρατεύεται σοι πάλιν ὁ Πάν ταῖς προθυμίαις. Lucian. Dial. D.
XXII. 3. Pan de se ipse dicit: πρώην δὲ καὶ Ἀθηναίοις συμμα-
χήσας οὕτως ἡρίστευσα ἐν Μαραθῶνι, ὥστε καὶ ἀριστεῖον ἡρέθη
μοι τὸ ὑπὸ τῇ ἀκροπόλει σπύλαιον. his accus. c. 9. ὑπὸ δὲ τὸν
Λατίδος ἐπίπλουν καὶ τὴν Μαραθῶναδε τῶν βαρβάρων ἀπόβασιν
ἦκεν ἄκλητος τοῖς Ἀθηναίοις σύμμαχος. Aristid. ὑπὲρ τῶν τεττ.
p. 172. οἶμαι δ' ἔγωγε καὶ τὸν Ἡρακλῆα καὶ τὸν Πᾶνα καὶ τοὺς
ἐπὶ τὴν μάχην ἀπαντήσαντας καὶ συστρατηγήσαντας Μιλτιάδῃ μάρ-
τυρας ἀξιόχρεως τῆς ἀνδρείας — εἶναι. cfr. Epist. crit. p. 24.
De artis monumentis, huc spectantibus, vide O. Mueller. Ar-
chaeol. p. 521. Stuart et Revett Antt. Athen. Tom. I. P. 2. p.
248. edit. German. 70 Ald. Codd. προσελθόντες ὑμῖν.

περὶ τούτου διορίζεσθαι μετὰ Μαραθῶνα πρὸς Ἀθη-
 ναίους τολμᾷς, πόθεν εἶπέ μοι τοῦτο μαθῶν; ἀπὸ τῶν
 νόμων τοῦ Δράκοντος, ἀπὸ τῶν δογμάτων Σόλωνος, ἀπὸ
 τῆς συνηθείας τῆς συνήθους ἡμῖν ἐξαίρνης ἀπέφηνας·
 5 ἀκούεις, ὦ Μιλτιάδη, τῶν λόγων; ὁρᾷς, ὦ Πλαταιεῦ, κα-
 θάπερ τινὰ στρατηγὸν ἕτερον περὶ τῶν σῶν ἀριστείων
 διοριζόμενον, κλεπτομένην τὴν πόλιν μετὰ τὸ τρόπαιον
 τῶν κατορθωμάτων, ἀφείς καὶ σοφισζομένους μετ' Ἀθη-
 ναίων θεοὺς, καὶ τὴν κρίσιν ζωγράφον καινότερον νεα-
 10 νιεύμασιν ἀπωθούμενον; καὶ τὰ τοιαῦτα· καίτοι τί τις
 οὐχ ὁμολογήσειεν ἂν ὡς ἀπὸ τῶν ἔργων ἅπαντες ἄνθρω-
 ποι τίθενται τὰς προσηγορίας τοῖς ἀδικήμασι; λόγοις τις
 ἀγορεύει κακῶς, οὐκοῦν ὕβρεως ἢ γραφή· σώματος ἅπτε-
 ται πλημμελῶν, καὶ τίς οὐκ οἶδεν εὐθύς, ὡς αἰκίας ἢ
 15 κρίσις; καθαιρεῖ τις ἀνακείμενον τρόπαιον, πᾶσαν ὁμοῦ
 τὴν πόλιν οὗτος ἠδίκησεν, ὡς σὺ· τίς ἐπιφεύσεται κατορ-
 θώμασι, δι' ὧν τὸ μὴ δουλεύειν τοῖς βαρβάροις ἠτύχησεν,
 εἴτα πῶς οὐκ ἀδικῶν οὗτος δημοσίᾳ πάντας ἐλήλεκται;
 μὴ τοίνυν πρὸς μὲν τὴν κρίσιν ἐνίσιασο· τοὺς δὲ λο-
 20 γισμοὺς ἀφαιροῦ τοὺς δικάζοντας. δι' ὧν καὶ εἰ μηδὲν
 ἕτερον, τὸ γοῦν ἀνευθύνη γενέσθαι σοι τῶν ἀδικημάτων
 ὑπάρξει· κατὰ τίνα γὰρ εἶπέ μοι βούλει καὶ γράφεσθαι
 ὕβρεως. ἀλλ' οὐχ ἓνα τῶν Ἀθηναίων ἠδίκησας αἰκίας,
 καὶ τίς ὁ παθὼν παρὰ σοῦ κακῶς ⁷¹ οὗτος τῷ σώματι;
 25 οὐκοῦν εἰ μηδὲν ἕτερον ἐκ τῶν εἰρημένων ἀκόλουθον, ὡς
 εὐδηλον τὸ πᾶσαν ἠδικῆσθαι πόλιν· ⁷² τοῦτο γὰρ ἐκ πάν-
 των σοι τῶν ἀδικημάτων ἐστὶ ⁷³ τὸ λειπόμενον· εἴτα κα-
 τὰ περίοδον ἐν στροφῇ κώλου ὅλον τοῦτο εἶπε τὸ ἐννόη-
 μα· εἰ γὰρ τὸ τρόπαιον οὐχ ἑνὸς, ἀλλὰ πάντων τῶν
 30 Ἀθηναίων ἅμα κατόρθωμα, τοῦτο δὲ σὺ διὰ τῆς τέχνης

71 Ald. Codd. καλῶς. scr. κακῶς. cfr. Epist. crit. p. 34.

72 Ald. Codd. πάλιν.

73 Ald. Vind. ἐστίν.

ἐν τῇ ποικίλῃ καθέστησας, ⁷⁴ τὴν κοινὴν τῆς πόλεως ἐκ
τούτου δόξαν εἶησ' ἂν καθηρηκῶς, αὐτὴν Περσῶν ἰδέαν
ταυτηνὶ τοῦ σώματος μιμησάμενος· εἴτ' ἀπείρατον τῆς
αὐτοῦ ταύτης ἀσελγείας μηδένα τῶν κατὰ τὴν πόλιν ³⁴⁴
ἀφείς, ἀλλ' ἐν τινι δράματι πάντων τῶν παρ' ἡμῶν ⁵
ψάμενος δόξης, ἀνδρίας, μεγαλοφροσύνης, σεμνότητος,
διορίζῃ τὰς δίκας, καὶ τῶν τολμημάτων τῆς προσηγο-
ρίας ὑπεξαιρεῖς, ⁷⁵ ὥσπερ τις Μίνως ἢ Ραδάμανθυς·
ἀλλ' οὐ πονηρὸς ζωγράφος τοῖς χρώμασιν ἐπ' ἀδίκημα-
σι χρώμενος· διὸ καὶ τὴν γραφὴν ἀρνεῖσθαι σε θανμα- ¹⁰
στὸν οὐδὲ ἐν. οὐ γὰρ ὁ φεύγων ὥσπερ τὸν ἔλεγχον εὐ-
λαβόμενος συνομολογεῖ τῷ κατηγόρῳ τὰ δίκηματα, ἀλλὰ
τῷ κατειπόντι μαχόμενος τὸ φωραθῆναι περιμένει ⁷⁶ τοῖς
πράγμασι. Εἴτα ὀρικῶι παραγραφικῶι. Διαφέ-
ρει δὲ τὸ παραγραφικὸν τοῦ ὀρικοῦ παραγραφικοῦ, ὅτι ¹⁵
τὸ παραγραφικὸν τῷ προσώπῳ μόνῳ διῶχυρίζεται, τὸ
δὲ ὀρικὸν παραγραφικὸν μόνοις τοῖς πράγμασιν· οἷον,
ὀρισάμενος γὰρ ὁ φεύγων τί τὸ δημόσιον ἀδίκημα, τού-
τοις ὡς μὴ πραχθεῖσιν ὑπ' αὐτοῦ παραγράφεται τὴν
κρίσιν. διὸ καὶ τὴν λύσιν ὥσπερ ἐν ὄρῳ ἐργάσῃ τοῖς ²⁰
ὀρικοῖς κεφαλαίοις πᾶσι χρησάμενος, ἀνθορισμῶ, συλλο-
γισμῶ, γνώμῃ νομοθέτου, πηλικότητι, πρὸς τι· ὀρικοῦ
γὰρ ὄντος τοῦ προβαλλομένου, ⁷⁷ ἀναγκαίως ἐν τοῖς ὀρι-
κοῖς πᾶσι λύσεις τὸν ὄρον· θήσεις δὲ τὸν ὄρον ἢ κατὰ
ἀντίθεσιν, ἢ προηγουμένως· οἷον, εἴτα τοσοῦτων καὶ τη- ²⁵
λικούτων ὑπάρξας ἀδίκημάτων αἵτιος ναῦς μὴ προδεδω-
κέναι φησί, μηδὲ φρούριον· λύσεις τῷ ἀνθορισμῶ. ὅτι
οὐ ταῦτα μόνα ἐστὶν δημόσια ἀδίκηματα, ἀλλὰ καὶ ἄλλα
πολλὰ, καὶ ὅτι οὐκ εἴ τις τὰ μὴ πραχθέντα λέγει, ταύ-
τη τὴν δίκην ἐκφεύγει κρινόμενος· οὐ γὰρ τὰ μὴ γενό- ³⁰

74 Ald. καθέστησας. Par. Vind. καθήστησας. scr. καθέστη-
σας. 75 Ald. Codd. ὑπεξαιρεῖ. 76 Ald. Codd. περιμένειν.
77 Ald. Codd. προβαλλομένου.

μενα τῆς τιμωρίας ἀπολύει τὸν φεύγοντα, ἀλλὰ τὰ
 πραχθέντα ποιεῖ πρὸς τὴν κατηγορίαν ὑπεύθυνον. εἰ μὲν
 γὰρ μία πρᾶξις ἦν ἡ δυν, δι' ὧν δημοσίᾳ τὴν πόλιν
 μόνον ἦν ἀδικεῖν, εἰκότως ἔλεγε νὰς μὴ προδεδωκέναι
 5 μὴδὲ φρούριον· ἐπειδὴ δὲ πλείους εἰσὶν ἀφορμαὶ, δι' ὧν
 εἰς ἅπαντας Ἀθηναίους ἀμαρτεῖν ἐνεστιν, καὶ τρόποι τινὲς
 κατὰ τῆς πόλεως ὅσοι καὶ καιροὶ πολλάκις καθ' ἡμῶν παρα-
 πίπτουσιν, ἀνθ' ὅτου Μίκων τὸ πεπραγμένον ἀγείρῃς τὸ μὴ
 πεπραγμένον προσφέρει κρινόμενος· καὶ ταῦτα ἴσως ἂ μὴδὲ
 10 δρᾶσαι δεδύνηται,⁷⁸ συνάπτει τοῖς ἀδικήμασιν· εἰ μὲν γὰρ τὸ
 προσδοῦναι τὰς νὰς μόνον δημόσιον ἀδίκημα τυγχόνον
 διέγνωσται, ἕτερον δὲ τι πλημμέλημα τὸ πολλὴν ἀδοξίαν
 τοῖς κοινοῖς τροπαίοις ἐργάσασθαι, ἐμάνην, ὁμολογῶ
 προχειρῶς, συκοφαντήσας τὸν ἄνθρωπον. ἀλλ' οὐ Μί-
 15 κὼν τὰς Ἀθηναίων ἀριστείας ψευδάμενος· μὴ γὰρ ἂ λέ-
 γεις μόνᾳ τυγχάνει κοινὰ κατὰ τῆς πόλεως ἀδικήματα,
 ἵνα ταῦτα φυλαξάμενος καὶ τῆς τοιαύτης γραφῆς ἀλλό-
 τριος γένηται, ἢ τῷ πονηρῷ τὸν τρόπον καὶ φεύγοντι
 τὰ κοινὰ πᾶσι καὶ φανερά τολμήματα τρόπος ἕτερος
 20 πρὸς ἀδικίαν κατὰ τῆς πόλεως διηπόρηται· εἴτα τοῦτο
 πιστώσαι παραδείγματι· ὥσπερ γὰρ τῷ φόνον⁷⁹ ὠδίνον-
 τι προφάσεις ὑπάρχουσι κατὰ τοῦ φάσκοντος ἄπειροι, καὶ
 τῷ μὴ χρησαμένῳ ξίφεσιν ἕτερά τινα πρὸς τὴν χρείαν
 ἐξηρκέσεν, εἴτα κρινομένῳ τὴν τιμωρίαν ἐκφεύγειν οὐ
 25 προσήκε· διότι καθαρὰν αἵματος ἔχει τὴν δεξιάν· εἴτα
 προσάγαγε τῇ ὑποθέσει· τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ νυνὶ μὴ
 νὰς προδοὺς μὴ τεῖχος Μίκων ἀφιέσθω τῆς γραφῆς·
 ἀλλ' εἰ τοῖς τυχοῦσιν εἰς ἀφορμὴν προσχρησάμενος ταῦ-
 τα δέδρακεν, ἄπερ ἂν ἡμεῖς τῶν νεωρίων ἀπολλυμένων⁸⁰
 30 πεπόνθαμεν. εἴτ' ἔπαγε πάλιν παράδειγμα· τίς τῶν ἱε-
 ροσύλων ἀνεύθυνος, ὅτι μὴ πάντῃ τοὺς κρείττονας τῶν

78 Ald. Codd. δυνήσεται δεδύνηται. delevi prius. 79 Ald.
 φόνω. Par. Vind. φόνον. 80 Ald. Codd. ἀπολλομένων.

ἀναθημάτων ἐστέρησεν· ὥσπερ γὰρ ἅπασι κατὰ ταῦτον
 ὑπεξελθεῖν τοῖς τῆς ἀσεβείας τρόποις ἀδύνατον, οὕτως ἐι
 μὴ πάντα δρᾶσαι δεδύνηται τῷ ⁸¹ παρασχεῖν τὴν τιμω-
 ρίαν ὑπὲρ ὧν ἠδίκησεν ἀποστρεφίτω τὴν πόλιν· οὐ γὰρ
 ἀπολύει σε Μίκων τὰ μὴ γινόμενα τῆς γραφῆς, ἀλλὰ ⁵
 τὰ πραχθέντα ποιεῖ σε πρὸς τιμωρίαν ὑπεύθυνον· εἴτα
 συλλόγισαι ἀπὸ τοῦ τέλους ὅτι ταῦτόν ἐστι καὶ τὸ ὥς
 σὺ λέγεις προδεδωκέναι τείχος ἢ ναῦς, καὶ τοῦτον ἀδι-
 κῆσαι τὸν τρόπον τὴν πόλιν· καὶ γράψαι ξένα τινὰ κατὰ
 τροπαίων ἀλλότρια· τί γὰρ διαφέρει διαφθεῖραι τὰς ναῦς, ⁹⁴⁵
 καὶ τοῦτον ἀδικῆσαι τὸν τρόπον τὴν πόλιν· οὐ γὰρ ταύ- ¹⁰
 τὰ πράγματα τυγχάνειν διάφορα, καὶ τὰ ἀδικήματα γί-
 γνεσθαι· ἐπειδὴ δὲ συμφωνεῖ κατὰ τὸ τέλος ἀμφοτέρω
 καὶ τὸ πάθος ἐν καὶ ταῦτόν τῇ πόλει τῶν ἀδικημάτων
 εὐρίσκεται· καὶ πάλιν ἔπαγε παραδείγματα· ἔστω δὲ ¹⁵
 ὅμοια τοῖς κρινομένοις τὰ παραδείγματα. οἷον ὁ διαρρή-
 ξας τὸ σκάφος ἢ βαπτίσας τοῖς κύμασιν, εἴτα λέγει κρι-
 νόμενος, μήτε κυβερνῆσαι τὴν ναῦν, μήτ' ἄλλων ἢ τού-
 των εἶναι τὰδικήματα· τίς οὕτως ἡλίθιος, ὥς τούτοις
 ἀπατηθῆναι τοῖς ῥήμασι· καὶ μὴ θᾶπτον εἰπεῖν πρὸς ²⁰
 αἰτόν· ὅτι ταῦτόν πονηρῶ κυβερνήτῃ πεποίηκας, καὶ
 στρατιώτῃ τῶν πολεμίων φεισαμένων τοῖς βέλεσι· ταῦτόν
 γὰρ τοῖς προδεδωκόσι στρατηγόις ἐργάσω, τοῖς μὴ πο-
 λεμοῦσι μὲν, παρορῶσι δὲ, λαμβανόντων τῶν πολεμίων
 ἃ βούλονται. Εἴτα γνώμη νομοθέτου· σκόπει ⁸² γὰρ ²⁵
 καὶ τοὺς νόμους τοῦ Σόλωνος· οὐδαμοῦ γὰρ οὗτος τὴν
 πράξιν ἀλλὰ τὸ πάθος ἐπιτηρεῖ· καὶ γενέσθαι τὴν τι-
 μωρίαν φησὶ κατὰ τῶν ὅπως οὖν ἀδικησάντων τὴν πό-
 λιν· καὶ τὴν τιμωρίαν ὀρίσας τοῖς πολιτεύμασιν οὐδαμοῦ
 τὰς πράξεις διώρισεν· ἀλλ' ἀγῆκε τοὺς παθόντας δια- ³⁰
 κρίνειν τὸ τόλμημα, ἵνα τὸ πάθος οἱ δικάζοντες λογι-
 ζόμενοι μηδαμῶς κλαπῶσι τὴν τιμωρίαν ταῖς πράξεσιν·

81 Par. τὸ.

82 Ald. Vind. σκοπεῖ. Par. ἀσκόπει.

οὐ γὰρ ὁ πληγεὶς ὁ βέβληται πρῶτον σκοπεῖ, οὐδ' ἂν
 αὐτὸ τὸ τραῦμα λίθος ἢ ξύλον ἐργάσῃται, ἔλαττον ἢ
 πλέον κατὰ τοῦ τρώσαντος παροξύνεται, ἀλλ' ὁμοίως
 αἰνέται καὶ πολέμιον ἡγείται τὸν τρώσαντα· εἰ γὰρ
 5 ἔλαττοί πάθος ἀδίκημα, καὶ τότε μὲν μείζον, τότε δὲ
 μικρὸν πάθος ἐργάζεται, τί δὴ ποτε κατὰ τὸν νόμον οὐ
 πρόσκειται, ἂν ναῦς τις τοῖς πολεμίοις προδῶ, βλάπτειν
 τὴν πόλιν, ἂν στρατηγῶ φάλαγγα πρόηται, δημοσίᾳ πάντας
 ἡδίκησεν, ἂν ζημιώσῃ τὴν πόλιν, ἂν ἀπολέσῃ τείχος ἢ φρου-
 10 ριον, κοινὸν κατὰ πάντων πλημμέλημα· εἰ γὰρ, ὡς σὺ φῆς,
 οὕτω διωριστο, πότ' ἂν παραλεῖναι⁸³ τοῦτο κατὰ τὴν πο-
 λιτείαν ἡνέσχετο ὁ νομοθέτης· νῦν δὲ τὴν ἐπήρειαν⁸⁴ αὐτὴν
 πρώτην καθ' ἑαυτὴν λογιζόμενος ἐξ ὧν ἐστὶν πλημμελεῖν
 ἐσιώπησεν, ἵνα καθαρὰ μείνῃ τῶν ἐπιβουλευόντων ἢ πό-
 15 λης, πανταχοῦ τῶν πονηρῶν φυλαττομένων τὰ γράμμα-
 τα· εἴτα τῇ πηλικότητι· αὐξησὼν οὖν ἐν τῷ κεφαλαίῳ,
 ὡς ἂν οἶός τε ᾖς, αὐτὸ τὸ ἀδίκημα· οἶον, νῦν δὲ τὸ
 πάντων δεινότατον, ὅτι τῶν κατὰ τὴν πόλιν αὐτὸ τὸ
 κυριώτατον μέρος διέφθαρται· τί⁸⁵ γὰρ ἐν δημοκρατίᾳ
 20 τρόπαιον μείζον ἢ βέλτιον; τί δὲ τοῦ⁸⁶ νικῆσαι τοὺς πο-
 λεμίους σεμνότερον; ὁ Μίκων μετὰ τοὺς πόνοους ἡμῶν
 διὰ τῆς εἰκόνος ἀφῆρηται· καὶ θετικῶς ὅλον κατασκευά-
 σας ἐπὶ τὸ λείπον μεταβαίνει τὸ πρὸς τι συγκριτικῶς·
 εἴτα φησὶν μὴ προδεδωκέναι τὰς ναῦς, ὧν καθάπερ προ-
 25 δέδωκε μείζονα Μίκων· καὶ τὰ μικρὰ ταῦτα μὴ δεδρα-
 κέναι προβάλλεται, τὰ μείζονα καθ' ἡμῶν λυμηνάμενος·
 τίς γὰρ τῶν παραταττομένων τοσοῦτον ἤλγησε, ναῦς μὲν
 καταδυομένας ὀρῶν, μετὰ δὲ τὴν μάχην τὸ τρόπαιον ἐγει-
 ρόμενον; τίς οὕτω πεσόντος τοῦ τείχους στρατηγὸν ἐδυ-
 30 σχέρανε, νικηφόρος ἐπανερχόμενος, ἢ πόλις πεσοῦσης
 ἐπένθησε φάλαγγος⁸⁷ πρὸ τῶν τειχῶν ἅπαντας ἔχουσα

83 Ald. Codd. παραλεῖναι. 84 Ald. Codd. ἐπήρειαν. scr.
 ἐπήρειαν. vid. Epist. crit. p. 59. 85 Ald. Codd. τίς. 86
 Ald. Vind. τό. Par. τοῦ. 87. Ald. Codd. ἐπένθησε, φάλαγγας πρὸ.

τούς πολέμιους κειμένους; μὴ τοίνυν Μίκων σοφίζου τὰ-
 δίκημα, μὴδὲ τοὺς νόμους ἀκύρους ποιεῖ τέχνη τῶν λό-
 γων· οὐ γὰρ σωθήσῃ φαινόμενος μετὰ τοὺς βαρβάρους
 πολέμιος, καὶ μετὰ Μαραθῶνα μείζων τοῖς ἐγχειρήμασι,
 καὶ Δάτιδι τὴν συμφορὰν κουφοτέραν ποιῶν, καὶ Περ- 5
 σῶν ἀφαιρούμενος διὰ τῆς τέχνης τὰ δυστυχήματα.
 ΜΕΤΑ ταῦτα θήσεις τὸ ἀντιληπτικὸν κεφάλαιον. ἀλλὰ
 γράφειν ἔξεστί μοι, φησί. Ἀγνοεῖς τῷ μεταληπτικῷ· καὶ
 τίς δρῶν ἂν λυπεῖ καθ' ὑπερβολὴν οὕτω τοὺς πάσχοντας
 εἰς ἔξουσίαν ἄγει τὰ δίκημα· ἢ οὕτως λῦσον· ἀλλὰ τὸ 10
 γράφειν ἀνεύθυνον· πρόσθετες ὅτι καὶ τὸ λυπεῖν τὴν πό-
 λιν ἀνεύθυνον. εἴτ' αὐτὸ τοῦτο κατὰ περίοδον εἰπέ· εἰ- 346
 τα ἡ μὲν τέχνη τοῖς πᾶσι συγκεχώρηται· σὺ δὲ ταύτην
 ἐφ' οἷς οὐ προσήκον ἐπιδέδειξαι τοῖς δοθείσι παρὰ τῶν
 νόμων συνάψας, ἃ μὴ νενόμισται· καὶ τὴν ὥς σὺ φῆς 15
 ἔξουσίαν ἀνῆρηκας· εἴτα δυσχεραίνοντων ἡμῶν ἐφ' οἷς
 εἰς τοὺς νόμους τετόλμηκας τυραννικᾶς οὕτως ἀπολογίας,
 μᾶλλον δὲ Μηδικᾶς πρὸς Ἀθηναίους ποιῇ· καὶ τηλικαῦ-
 τα παρ' ἡμῶν ἐγκαλούμενος οὐκ ἀποφαίνη μὲν ὥς οὐχ
 ἡμαρτες· τοῖς δ' ἐγχειρήμασι προσεῖναι λέγεις τὴν ἄ- 20
 δειαν, καὶ πρὸς τὸ παρὸν ἐπ' ἄλλοις κρινόμενος τοῦ
 δήμου παρασπᾶσασθαι τὴν πολιτείαν ἐπιχειρεῖς, καὶ
 τοὺς λόγους ἐπάγεις ἐπὶ σαυτὸν ὥσπερ τις ἐξ ἀκροπό-
 λεως, ἢ Δαρεῖος ἄλλος τὸ γράφειν ἂν βούλει συγκεχωρη-
 σθαι^{87*} σοι πιστούμενος· τούτων, ὦ Μίκων, τῶν πολεμούν- 25
 των τῇ πολιτείᾳ, ταῦτα προβάλλεσθαι κατ' Ἀθηναίων
 τὰ ῥήματα, τούτων τὴν ἄδειαν δι' ὧν τὸν θεσμόν παρα-
 κινουῖσιν αἰνίττεσθαι. εἴτα κατ' αὐτὸν τοῖς ἀντιπάλοις
 φερόμενος διαδρᾶναι τὴν κόλασιν προσδοκᾷς· καὶ δεινὰ
 πάλιν τολμήματα συνάπτων τοῖς φθιάσασιν ἀπολογεῖσθαι 30
 τανῦν ὑπὲρ ὧν ἡμαρτες προσποιῇ· τί τῶν πραττομένων
 κακῶν⁸⁸ παρ' Ἀθηναίοις ἀνεύθυνον· ἵνα σοι μετ' ἐκεί-

87* Ald. συγχωρησθαι. 88 Par. κακῶς.

νων καὶ τὸ γράφειν ἀφῶ· εἴτα λοιπὸν ἔπαγε τὸ κατ' εἶδος· ἔξεστι λέγειν, ἀλλ' ἂν δημηγορήσῃ τις παρὰ τοὺς νόμους, φθάνει τὸ τέλος τῶν λόγων τοῦτον κολάζων ὁ δῆμιος· ἔξεστιν πλεῖν, ἀλλὰ παρὰ τοὺς πολεμίους κεκώλυται· τὸ κεχρησθαι ὕδατιν ἀνεπίφθονον, ἀλλ' οὐ τοῖς⁸⁹ μυστικοῖς· ὅπλα⁹⁰ κεχρησθαι καλόν, ἀλλ' οὐκ αὐτομολεῖν πρὸς πολέμιον. ἀδὲς τὸ γράφειν ἃ βύλεται, ἀλλ' οὐχ οἷα σὺ τετόλμηκας συγκεχώρηται· ἔξεστιν ἀναιρεῖν, ἀλλὰ τοὺς πολεμίους τοῦτο ποιεῖν,⁹¹ καὶ τὰ τοιαῦτα·

10 εἴτα ἀπάντων ὄντων τῶν καλῶν αἰρετῶν καὶ τῶν νόμων ἐπιτροπόντων τὰ κάλλιστα, σὺ προστίθης τοῦτοις τὰ χεῖρονα· καὶ δράσας οὕτω πάντα ἀνήκεστα τὴν ἐξουσίαν προστίθης τοῖς ἀμαρτήμασι· κατάβαλε λοιπὸν, ὦ Μίκων, παῖζειν ταυτηνὴ τὴν κρίσιν ὑποκρινόμενος· ἔξεστι, λέγεις,

15 μετὰ Μαραθῶνα καὶ τρόπαιον ἔξεστιν ἀδικεῖν· καὶ σὺ τοῦτο πρὸς Ἀθηναίους ἔρεῖς, ὁρῶν οὐδὲ βασιλέα τὸν μέγαν τοῦτο πολέμου τρόπῳ διαπραξάμενον· ἐντεῦθεν ἔκτεινον τὰ κατὰ Μαραθῶνα, λέγων, ἔξεῖναι πάντα ποιεῖν ἐνόμιζεν ὁ βασιλεὺς, ἀλλ' αὐτὸς ὁπὲ τῆς ἀπάτης διὰ τῆς

20 πείρας ἐπῆσθετο· ἔξεῖναι τῆς ἐλευθερίας ἀποστερεῖν Ἀθηναίους ἐνόμιζεν· ἀλλὰ παρ' ἐλπίδας εὐρὼν κρείττους ἢ κατὰ δουλείαν ἡμᾶς τὴν τύχην ὠδύρετο, καὶ τὰ τοιαῦτα. εἰ μὲν οὖν τὴν ποικίλην γέγραφας, οὐδὲν δὲ ἐκ τούτου τὴν πόλιν ἠδίκησας, καλῶς ἐπὶ σαντῶ καὶ τὸ γράφειν

25 ποιῇ· εἰ δὲ ἡμαρτες, ἐξ ὧν τῷ τροπαίῳ τὴν ἀδοξίαν προσέδθηκας τῇ πονηρίᾳ τοῦ τρόπου, σαντὸν τῆς ἐξουσίας ἀφήρησαι. ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΛΗΨΙΝ ΘΗΣΕΙΣ ΤΟ ΧΡΩΜΑ ΑΝΤΙΣΤΑΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΕ-

89 Ald. Codd. ταῖς μυστικαῖς. 90 Phöbammon in fine: καὶ τὸ μὲν ὄνομα τὸ αὐτὸ ἐχρήσατο. Par. τῷ μὲν ὀνόματι τῷ αὐτῷ. Theon Prog. c. III. χρησόμεθα δὲ ἐνταῦθα καὶ τῷ διασύρειν. ed. princ. et Camer. τό. 91 Ald. Vind. ποιεῖς. in Par. per corr. ποιῖν.

ΧΟΝ. Διατὶ τοῦτο πεποίηκα, τὸ δὲ χρῶμα ὥσπερ ἐπι-
σφραγίζεται τὴν ἀκρίλειαν, ὅτι ὑπὲρ ἡμῶν πεποίηκα·
ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον δὲ ἐν ταῖς ἀντιλήψεσι τὸ χρῶμα κα-
τὰ τὰς ἀντιθετικὰς εὐρίσκεται, ἀντίστασιν, μετὰστασιν,
ἀντέγκλημα, συγγνώμην· ἀντιστατικὸν οὖν ἐνταῦθα. Θή-
σεις τὸ χρῶμα· οἶον, ἀλλ' ὑπὲρ Ἀθηναίων, φησί, τοῦ-
τον ἔγραψα τὸν τρόπον, ἵν' ἐνδοξότερον τυγχάνῃ τὸ τρό-
παιον. **ΛΥΣΕΙΣ Τῆς Εἰρωνείας.** Ὅτι τὰ οὕτω φα-
νερὰ καθ' ἡμῶν σὺ τολμᾷς ὑπὲρ ἡμῶν λέγειν εἰτα ὥσπερ
ἐν παραβύστῳ ⁹² κρινόμενος, καὶ μανδραγόραν πεπωκό-
των ἡμῶν ἢ οὐκ εἰδότην, τί μὲν ὑπὲρ ἡμῶν, τί δὲ καθ'
ἡμῶν τυγχάνει γιγνόμενον, ὑπὲρ ἡμῶν πεποιηκέναι φη-
σίν, ὦ Ζεῦ καὶ θεοί. καὶ τῆς εἰκότος δημοσίᾳ προκει-
μένης τοῖς ἐντυγχάνουσιν, ὑπὲρ ἡμῶν εἶναι λέγεις τὰ γράμ-
ματα, τὸ τρόπαιον ἀπιστεῖσθαι ποιῶν, καὶ τὰ κατὰ 15
Μαρθιδῶνα κατορθώματα μηδεμίαν ἔχειν ἀλήθειαν ὑπὲρ
ἡμῶν ἐστὶν ἀπιστεῖσθαι τὸ τρόπαιον, ὑπὲρ Ἀθηναίων,
ὦ βέλτιστε, τοσαύτην ἀπιστίαν ἔχειν τὰ θαύματα, καὶ
τὴν συμφορὰν ποιεῖς Πέρσαις ἀμφίβολον καὶ ζητεῖς ⁹³ 347
μαθεῖν τοὺς ἐντυγχάνοντας ἀκριβέστερον εἰ Πέρσαι παρ' 20
ἡμῶν ὅλως νενίκηνται· εἰδ' οὕτως ἐκπαροινήσας τοῖς ἀρι-
στεύμασι, καὶ τῶν τῆς πόλεως διαφθείρας τὰ κάλλιστα,
εἰς τοῦναντίον περιτρέπεις τοὺς λόγους, καὶ ζητεῖς πεί-
θειν, ὥσπερ ἐν σκότῳ καλῶς γεγενημένον τὰ δίκχημα· καὶ
τοσαύτην, ἄνθρωπε, μετὰ τοὺς πόνους Ἀθηναίων ἀμα- 25
θίαν κατέγνωκας, ἵνα τολμήσας οὕτως ἀνήμεστα πείσης
εἰς εὐεργεσίαν μεταβληθῆναι τὰ δίκχημα· εἰδ' ἕνα μὲν
ἀδίκῃσας ἄνθρωπος οὐδαμοῦ τολμᾷ πείθειν, ὥς ὑπὲρ
αὐτοῦ τὸ πάθος ἐξείργασται· σὺ δὲ κατ' Ἀθηναίων

92 Ald. Vind. μαδραβύστῳ. Par. μανδραβύστῳ, quo deleto
ad marg. παραβύστῳ. confusio orta ex sq. μανδραγόραν πεπω-
κότων, quae dictio sumta est ex Dem. Phil. I. p. 133. 93
Ald. Codd. ζητεῖν. scr. ζητεῖς, ut v. 23. ζητεῖς πείθειν.

προθείς ^{93*} τὸν πῖνακα, καὶ ποιήσας ὥσπερ αἶνγμα τὸ
 πτώμα τὸ Περσικόν, τόλμᾳς μεταποιεῖν οὕτω τὰ δρά-
 ματα. **ΜΕΤΑ ΤΑΥΤΑ ΘΗΣΕΙΣ ΑΝΤΙΘΕΣΙΝ**
ΑΝΤΙΛΗΠΤΙΚΗΝ. Ἀλλὰ δυνατόν ἀπαλεῖψαι τὴν ποι-
 5 κίλην. γνωστέον δὲ ὅτι ταύτην οὐκ ἔθηκε τὴν ἀντίθεσιν
 ὁ πόλεμῶν, ἐν τῷ Ἀλκιβιάδῃ τῷ κρινομένῳ ἐπὶ τοῖς
 ἐκπώμασιν ⁹⁴ ἐντέχνως ποιῶν. ἐπειδὴ γὰρ κρίνεται Ἀλ-
 κιβιάδης ὡς ὑπομνήσας συμφορῶν διὰ τῶν ἐκπωμάτων
 τὴν πόλιν, οὐ δύναται δὲ λέγειν, ὅτι ἐὰν χωνεύσῃ τὰς
 10 φιάλας οὐκ ἔτι ὑπομνησθήσεσθε τῶν κατὰ Σικελίαν κα-
 κῶν· ὑπεμνήσθησαν γὰρ ἅμα τῇ θεᾷ καὶ τὰ δεικνύματα
 παρελήλυθεν. ἐν δὲ τῷ προκειμένῳ ζητήματι τοιοῦτόν
 οὐδὲν ἔστιν. οὐδὲ γὰρ ἠπίστησαν τοῖς κατορθώμασιν,
 οὔτε πρὸς τὸ παρὸν ἀπιστηθῆναι δυνατόν τῶν ἔργων
 15 οὕτω μαρτυρούντων ταῖς πράξεσι· διὸ καὶ τιθέναι τὴν
 ἀντίθεσιν ἐν τοῖς τοιούτοις τῶν ζητημάτων ἀκόλουθον·
 ἢ δὲ λύσις γιγνέσθω τοι ἐντέχνως ἐν τῷ λέγειν, ὅτι ἤδη
 γενομένην ἀπιστίαν πῶς οἷόν τε ἔστιν ἀνακτῆσασθαι,
 προσδεῖναι δὲ κακείνο· οὐκοῦν ἡδίκηκεναι τὴν πόλιν ὁμο-
 20 λογεῖς· εἰ γὰρ, λέγεις δεῖν μεταποιῆσαι τὰ γράμματα,
 ὁμολογεῖς δὲ διὰ τοῦτου τὸ τόλμημα, ἐπὶ τοῖς ἤδη τε-
 τολμημένοις τιμωρήθητι, καὶ τοῦτο πίστωσαι ⁹⁵ παρὰ
 δείγμασιν· ὅτι δεῖ τὸν ὁμολογοῦντα ἀδικεῖν, τιμωρεῖσθαι,
 πρότερον οὐκ ἐγχειρίζεσθαι δευτέραν ὑπόθεσιν· οἷον ὁ
 25 κλέπτης ἂν ὑφελόμενός τι κατατίθεσθαι φάσκη ⁹⁶ τὰ
 φώρια, οὐκ ἄπεισι διὰ τοῦτο ἀτιμώρητος· ⁹⁷ ἐὰν ἀσε-
 βήσας τις περὶ τοὺς κρεῖττονας ἐπαγγέλληται θύειν πολ-
 λάκις, οὐ διὰ τοῦτο γενήσεται τῶν προτέρων ἀσεβημά-
 των ὑπεύθυνος· ὁ δὲ κυβερνήτης ἀπολέσας τὸ σκάφος
 30 ἂν τῷ κεκτημένῳ τὴν ναῦν ἐξεργάσεται, σώζεται ποθέν·

93* Ald. προσθείς.

94 Ald. Vind. ἐκπώμασιν. Par. ἐκπώμ.

95 Ald. πιστώσαι. scr. πίστωσαι.

96 Ald. Codd. φάσκει.

97

Vind. Par. ἀτιμώρητον.

εἶτα σὺ μετὰ τὸ πάθος τολμᾷς διαδραῖναι τὴν κόλασιν.
 μηδὲ Δαρείου προσδοκῶν τὸ λοιπὸν τὰς Ἀττικὰς χεῖρας
 ἐκφεύξασθαι· μετὰ ταῦτα εἰσβάλλεις εἰς τὸν ἐπιλογον.
 Ὁ ΔΕ Εἰπilογος ἔχει προτροπὴν μειζόνων κατορθωμά-
 των, διατύπωσιν ⁹⁸ τοῦ πλοῦ, τῆς ἀγωγῆς τῆς ἐπὶ βασι-
 λεία, τῶν ἀριστείων, τῆς ἐλευθερίας, τῆς δόξης, καὶ
 τῶν τοιούτων· διατύψεις δὲ λέγων, ὅτι ἐχρῆν σε τοι-
 ᾶνδε ποιῆσαι τὴν γραφὴν· γνωστέον δὲ ὅτι εἵπομεν φι-
 λοτιμίας ἕνεκεν γεγενῆσθαι τῷ Ἀθηναίῳ τὴν γραφὴν·
 διὸ καὶ ἀνακαλύπτειν αὐτὸν τὸν σκοπὸν ἐπὶ τῶν ἐπιλό-
 γων οὐκ ἄτοπον, καὶ προτρέπεσθαι ἐπὶ τὸν Περσικὸν
 πόλεμον τὴν πόλιν, καὶ ζητεῖν ἑαυτῷ προσγενέσθαι μει-
 ζόνων κατορθωμάτων κατάλογον. ἀλλὰ τί μοι δεῖ τῆς
 τιμωρίας τοῦ Μικωνος; πρόσθε, ὧ Μιλτιάδῃ, τοῖς
 σεμνοῖς τούτοις κατορθώμασι τὸ λειπόμενον· πληρώσον, ¹⁵
 ὦ στρατηγέ, τῇ πόλει τὰ προσδοκώμενα· ἀναγε λοιπὸν
 ἐπὶ Πέρσας τὸν στόλον· δείξον βασιλεῖ τὸν μέγαν Μί-
 κωνι πίπτοντα, οὐχ ὑπὸ χρημάτων, ἀλλ' ὑπὸ τῆς αὐτοῦ
 δόξης. Ἐρετρίαν, ὦ στρατηγέ, τανῦν ἀποδοῦναι τῇ
 θαλάττῃ σε λείπεται, καὶ Μήδων σαγηνεῖσθαι σε τὰς ²⁰
 φάλαγγας, καθάπερ ἐκεῖνοι τὴν Νᾶξον, ἐν μέθοις τοῖς
 κύμασι· στήσον ἐν Βαβυλῶνι, καθάπερ ἐν Μαραθῶνι
 τὸ τρόπαιον· καὶ τῇ γῇ προσπλεύσας τῇ Μηδικῇ, δρόμον
 ἕτερον πλήρωσον Ἀττικόν· καὶ μετὰ τὴν ἀριστείαν ἀπό-
 δος Ἐρετρίαν ⁹⁹ τῷ γένει, ἵνα κἂν ταῖς εἰκόσιν ¹ γῆν ²⁵
 τὴν οἰκίαν ὀφλῶσιν ἀπολαμβάνοντες καὶ βαρβαρικὸν
 ἅπαντες ἴδωσι γένος εἰς δουλείαν μετανιστάμενον, πολλῇ ³⁴⁸
 κατ' Ἀθηναίων ἀλαζονείᾳ χρησάμενον· πληρώσον τῶν
 τριηρῶν, ὧ Μιλτιάδῃ, τὸν Πειραιᾶ· συνεπισχύσει ² τὰ
 στόλῳ τὰ κύματα, τὴν τύχην τὴν μέλλουσαν μαντευόμε- ³⁰

98 Ald. Vind. διὰ τύπων. 99 Ald. Vind. Ἐρετρίας. Par. Ἐρεθρίαν.

1 Ald. Godd. εἰκοσιν et ὀφλῶσιν. — v. 28. Ald. ἀλαζονείᾳ.

2 Ald. συνεπισχύσει. scr. συνεπισχύσει.

να· τῶν Ἀττικῶν τὸ ῥοθίον στενωχάωρησον, ἐν' Ἀττικῇς
 ἀριστείας πληρώσας τὰ σύμπαντα τῇ ἐπὶ ταῖς νίκαις
 ἔχῃς εὐτυχίαν ἀήττητον· γενήσεται καὶ τότε Καλλιμάχῳ
 τις ἀριστεὺς παραπλήσιος· μιμήσεται τις καὶ μετὰ ταύ-
 5· τα Κυναιγείρου τὴν δεξιάν· συστρατεύσεται σοι πάλιν ὁ
 Παν³ ταῖς προθυμίαις, καὶ δεύτερον καὶ Πέρσας ὑπο-
 τάξας τοῖς Ἑλλήσι κοινὸν ἀναστήσεις Ἀθηναίων καὶ θεῶν
 ἀνθις τὸ τρόπαιον· δευρό μοι, Πλαταιεῦ, καπὶ τῆς πο-
 λεμίας συνέργησον· συνάψαι με δεῖ τὴν Ἀσίαν τοῖς Ἑλ-
 10· λησι, καὶ μίαν ἀρχὴν Ἑλληνικὴν ἀποφῆναι τὰ σύμπαν-
 τα· ταῦτα, Μίκων, ἡμᾶς ἐργάσασθαι δεῖ· ταῦτα πλη-
 ρῶσαι παραταττομένους τοῖς Ἑλλήσι· σύγχωρήσεις τι
 καὶ τότε Περσικοῖς δυστυχήμασι; οὐκ ἄρα δώσεις· καὶ
 Πέρσαις πάλιν μετὰ τὸ τρόπαιον, καὶ τοὺς Ἀθηναίους
 15· ἀδικήσεις καὶ δεύτερον· ἀλλ' οὐκ ἐπιτρέψω σοι τότε δια-
 γράψαι τοὺς πίνακας. οὐδ' αἰρήσομαι σε⁴ ζυγράφων
 φιλοτιμίαις τὰ τῆς πατρίδος βασκαίνοντα· δός μοι μό-
 νον, ὦ στρατηγέ, δευτέρων εἰκόνων ὑπόθεσιν. εὐρήσω
 γὰρ ἕτερον ἐγὼ συμφιλοτιμούμενόν μοι τοῖς εὐτυχήμασι·
 20· τότε γράψωμεν, ὦ Μίκων, πάντας παραχωροῦντας τοῖς
 Ἑλλήσι, καὶ μεταπίπτουσιν⁵ μὲν ἀρχὴν Μηδικὴν, κρα-
 τοῦντας δὲ, καθάπερ ἐν οὐρανῷ Ζεὺς, τῶν ἄλλων ἀπάν-
 των τοὺς Ἑλληνας· καὶ Δαρεῖον μὲν γράψαι δουλεύοντα,
 γῆν δὲ πορθουμένην πᾶσαν τὴν βάρβαρον, καὶ νικηφό-
 25· ρους μὲν ἐπανερχομένους τοὺς Ἑλληνας, προηγούμενους
 δὲ τοῦ στόλου τοὺς κρείττους· ταῦτα, Μίκων, γράψαι
 με δεῖ· τούτοις ἄξιον κοσμηῆσαι τὴν ποικίλην τοῖς γράμ-
 μασι, οὐχὶ δὲ τοῖς ὑπὸ σοῦ τούτοις πίναξι τιμᾶσθαι
 τὴν πόλιν, ὦ Κυναιγείρε καὶ Καλλιμάχε· οἶα Μίκων με-
 30· τὰ τὴν ὑμετέραν ἀριστείαν βεβούλευται· ὦ Μιλτιάδῃ καὶ
 τρώ-

3 Ald. Codd. πάν. in Par. per corr. πάν. 4 Ald. Vind.
 σοι. Par. σε. 5 Par. μεταπίπτοντας. ad marg. μεταπίπτουσιν.

τρόπαιον, οἷαν γραφήν ἐν τῇ ποικίλῃ μετὰ τὴν νίκην ὁρᾷ· ἀφανεῖς μὲν μικροῦ τοὺς νικήσαντας, λαμπροὺς δὲ τοὺς βαρβάρους τοὺς Ἀττικὴν πληγὴν οὐκ ἐνεγκόντας. οὐκ εἶδες, Μίκων, ἐπὶ τῆς παρατάξεως Τισαφέρην τὴν τύχην τῶν Περσῶν ὀδυρόμενον; οὐκ εἶδες ἰσχυρότερον⁶ 5 νεὺς Περσικῆς ἀριστεία γενόμενον; καὶ οὕτω πᾶσιν ἐπέξειλθε τοῖς Μηδικοῖς, οἷς δυνατόν ὥς ἐπιλόγῳ χρήσασθαι.

Πένης καὶ πλούσιος ἐχθροὶ τὰ πολιτικά· καὶ ἡρίστευσε τοῦ πένητος ἀποδημοῦντος ὁ πλούσιος· δωρεᾶς αὐτῷ μετὰ τὴν ἀριστεί- 10 αν προκειμένης, ἤτησεν ἔκδοτον ἀποδημοῦντα τὸν πένητα· ὁ πένης μαθὼν τὴν δωρεάν ἀνέειλεν αὐτόν· καὶ κρίνεται ὁ πλούσιος αἰτίας φόνου.

Μεστόν ἐστι τὸ ἀντιληπτικὸν ὅλον τοῦτο ζήτημα. ὅτε γὰρ τοῦ πένητος θανόντος διὰ τὴν ἀπὸ τῆς δωρεᾶς 15 γενομένην⁷ ἔκδοσιν, ὥσπερ ἐπὶ σκηνῆς ὅλον χορηγεῖ τὸ πάθος τῷ δράματι· οὐ μὴν ἀλλ' ὑφειμένος ὁ λόγος τυγχάνει τῷ συνηγοροῦντι τῷ πένητι· ὅτε γὰρ πλούσιος ἀριστεὺς, ἢ τε δωρεὰ κατὰ τὸν νόμον, ὃ τε δῆμος τὴν ἔκδοσιν κυρώσας κατὰ ψήφισμα· καὶ πρὸς τούτοις ἄτε- 20 χνον τὸ καταδρομῇ κατὰ τοῦ πλουσίου χρήσασθαι τὸν κατήγορον· ἐκεῖνόν γε μὴν ὁ κατήγορος ἐπιχειρήσει ποιεῖν, τὸ διαβάλλειν τὸ τρόπαιον ἐν τῇ καταστάσει· καὶ τοῖς ἄλλοις μέρεσι τοῦ λόγου κατασκευαῖς ταῖς ἀπὸ τοῦ βίου τοῦ πλουσίου χρησάμενος, τρυφῇ λέγω καὶ μέθαις 25 καὶ κώμοις καὶ τοῖς τοιούτοις, ἀφ' ὧν δύσκολον ἀριστεία γενέσθαι τινά· ἰστέον δὲ, ὥς σκοπὸς τῷ ζητήματι ἀποδειξάι εἰληφότα τὸν πλούσιον τὴν δωρεάν, καὶ ὁ πένης ἑαυτὸν τυγχάνῃ διαχρησάμενος· οἰκονομία καὶ μέθο-

6 Ald. Vind. ἰσχυρώτερον. — v. 6. Ald. Codd. φαριστία, corr. in Par. 7 Ald. Codd. γενόμενος scr. γενομένην.

δος τὸ πολλὴν κατὰ τοῦ δήμου ποιήσασθαι τὴν ἐπιτί-
 μῃσιν. διὸ καὶ ταύτῃ διαφέρει σκοπὸς οἰκονομίας, ὅτι
 πρὸς μὲν τὸν σκοπὸν πάντα συντείνειν ὀφείλει τὰ λεγό-
 μενα, ἡ δὲ οἰκονομία μερῶν τινῶν ἐστὶ τῶν ἐν τῇ περι-
 5 στάσει κατασκευαστικῇ· χρησόμεθα δὲ προκαταρκτικοῖς
 349 παθητικώτερον οὕτωςί πως εἰπόντες.⁸ ΠΡΩΤΟΝ
 ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ. Οἷας μὲν ἐκτίνω⁹ χάριτας, ὧ δικασταί,
 τῆς πολιτείας τῷ πένητι, τὸν πλούσιον ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ
 τελευτῆς γραψάμενος, ἰωράκατε· οὐ μὴν οὐδὲ ὑμᾶς διὰ
 10 τὴν δωρεὰν ἐπίπροσθεν τὴν χάριν ποιήσασθαι τὴν πρὸς
 τὸν πλούσιον εὐλογον· τὸ γὰρ κατὰ τοὺς νόμους πάντα
 ποιεῖν καὶ συνέχει τὴν πολιτείαν καὶ τὸν ὑπὲρ τοῦ δι-
 καίου συνείληφε λογισμόν· ἢ οὕτως· πολλὰ βουλευσάμε-
 νος, ὧ δικασταί, τήμερον περὶ ταυτησὶ τῆς γραφῆς, εἰ
 15 δεῖ πρὸς ἄνδρα πολεμοῦντα τοῖς πένησιν ἀγωνίσασθαι,
 προσθήσω δὲ τοῦτο καὶ πλούσιον, καὶ δεδοικῶς μὴ
 πλέον παροξύνας ἐπὶ τῇ κρίσει παρασκευάσω φανερώς
 αἰτεῖσθαι πολίτου σφαγὴν· εἰς ὑμᾶς τοῦτο καταστήσω
 ἀπήντησα, ἵνα παρ' ὑμῶν διδάξω ψήφῳ ταῖς τοιαύταις
 20 αὐτοῦ δωρεαῖς ἀκολουθοῦσαν πάντως τιμωρίαν καὶ δι-
 καστήριον· εἰ μὲν γὰρ ἐχθρὸς ὑπάρχων τῷ πένητι τὸν
 δῆμον ἐπίπροσθεν τῆς οἰκείας¹⁰ ὀργῆς ἐπεποίητο, μέ-
 τριος ἂν ἦν ἀποστερηῆσαι τὴν πόλιν, εὐνοίας δημοτικῆς
 οὐχ αἰρούμενος· ἐπειδὴ δὲ καὶ πάντας συνηδίκησεν, ἵν'
 25 ἀμύνηται τὸν προσκρούσαντα, καὶ τέλος τοιούτου τὴν
 πολιτείαν ἀφῆρηται ῥήτορος, συμφορῶν ἀπολαυσάτω με-
 ζόνων, ἵνα πλουσίου μετὰ τὴν ψήφον κειμένου μηκέτι
 παρ' ὑμῖν πολίτου γίγνηται θάνατος ἐκ δωρεᾶς ὁμοῦ
 καὶ ψηφίσματος. ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ. Ὁ μὲν
 30 οὖν πλούσιος, ὥς ἔοικεν, ἤδεται τὴν ἐκκλησίαν ἔρημον

⁸ Ald. Vind. εἰπόντος Par. εἰπόντες.
 τίνω. Par. ἐκτίνω.

⁹ Ald. Vind. ἐκ-
¹⁰ Ald. Vind. οἰκίας. scr. οἰκείας.

καταστήσας τοῦ πένητος καὶ πλέον ἐπὶ τούτῳ φιλοτι-
 μούμενος ἐπὶ τὴν κρίσιν ἀπήντηκεν, ἵνα καθαρὸν ἐχθροῦ
 τὸ βῆμα θεάσῃται, καὶ κατατείνῃ λόγον πολλὺν οὐκ ἀν-
 διασταμένου τοῦ πένητος· οὐ μὴν διὰ τοῦτο τὴν τιμωρίαν
 ὑποστείλασθαι δίκαιον, οὐδὲ σιωπῆσαι τὸν φόνον· οὔτε δ
 γὰρ ὑμῖν ὑποπεπτωκέναι τοῦτο δοκεῖν ἀνέξασθαι¹¹ σήμε-
 ρον· οὔτ' αὐτὸς τῶν δικαίων ἀφέξομαι, ἵνα μὴ φόβῳ
 δόξας ὁ πλούσιος αὐτῷ μηδένα κατασκευάζειν κατήγορον,
 δεσπότης ἀντὶ πολιτευομένου τῆς δημοκρατίας, ἀντὶ πολι-
 του γένηται τύραννος. ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ. Θαν- 10
 μαστὸν μὲν οὖν τάχα καὶ παρ' αὐτοῖς τοῖς πολεμίοις
 ἐφαίνετο πλουσίου παρὰ τὴν μάχην ἀριστεύοντος μηδα-
 μοῦ θεωρεῖν τὸν πένητα μετὰ τῶν ὅπλων παραταττόμε-
 νον·¹² ἔστι δὲ οὕτως εἰπεῖν· ὁ μὲν οὖν θαυμαστός ἐκεί-
 νος πολίτης μαθὼν τὴν παρὰ τοῦ δήμου δωρεὰν συνεπιδέ- 15
 δωκεν ἑαυτὸν τῷ πλουσίῳ τῇ¹³ τελευτῇ· ἔστι δὲ καὶ ἡ ἄλλη
 ἔννοια· ὁ μὲν οὖν πλούσιος ἔχει καὶ τὴν δωρεὰν ὁμοῦ καὶ τὸν
 πένητα· ἔστι δὲ οὕτως εἰπεῖν· ὁ μὲν οὖν πλούσιος ἀριστεύ-
 σας ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα μὴ πολίτης πάθῃ τι κακὸν, αὐτὸς τοὺς
 πολεμίους μεμίμηται, πολίτην ἐχθρὸν παρ' ἡμῶν αἰτησάμε- 20
 νος. ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ. Μετὰ ταῦτα θήσεις τὴν κατὰ-
 στασιν· ἔστι δὲ ἡ πολιτεία τοῦ πλουσίου καὶ τοῦ πένη-
 τος· φυλάττου δὲ τοῦ λόγου τὸ¹⁴ ὑπτιον· ζίθι δὲ τὰ
 νοήματα ἐξ ἀντιθέσεως· οἷον ἔγραφε νόμους οὕτος· εἰ-
 στήκει κατήγορος· εἰσηγεῖτο γνώμην¹⁵ ἐν σκέψεσιν, οὐ- 25
 τος ἀντέλεγεν· πολίτην ὕβρισεν, οὗτος ἐγράφετο· ποιή-
 σεις τὴν εἰσαγωγὴν τῆς καταστάσεως παθητικὴν, ὡς
 ἔθος ποιεῖν Πολέμωνι· ἐν οἷς, ἐὰν ὑπὲρ πένητος λέ-

11 Ald. Codd. ἀνέξασθαι. tum in Par. σήμερον. super σ est τ.

12 Ald. Codd. παραττόμενον. scr. παραταττ. 13 Ald. Codd.

τὴν τελευτήν. in Par. utrumque > expunctum. 14 Ald.

Codd. τόν. in Par. > expunctum. 15 Ald. Codd. γνώμη. in Par.

manu rec. adjectum >.

γης,¹⁶ καὶ καθόλου σοι ἔστω θεώρημα, μὴ ψιλῶς ἄρχε-
 σθαι τῶν καταστάσεων, ἔνθα κατὰ ἀριστεύς λέγεις ἐπὶ
 φόνου κρινομένου· οἷον ἡβουλόμην μὲν τὰ τῆς ἀριστείας
 λέγειν κατορθώματα· νῦν δέ με περιέλκει τὸ πάθος εἰς
 5 ἕτερα καὶ θρηνεῖν ἀναγκάζει πένης δημοτικὸς ἐλεούμενος,
 καὶ τὰ τοιαῦτα· ἐπειδὴ δὲ δεσπότης ἐπιθυμεῖ γενέσθαι
 τῶν νόμων κατὰ τὴν πόλιν ὁ πλούσιος, καὶ πρὸς τοῦτο
 σύμφωνον εἶχε τὴν σκέψιν τοῖς ἐγγειρήμασιν· εἴτα τοῖς
 κατὰ μέρος κατασκευάσας πρὸς τοὺς νόμους ἀνταδιζό-
 10 μενος, τῶν τοῦ δήμου ψηφισμάτων ὑπερορῶν, δέων, ἀ-
 πάγων, ἄγχων τοὺς ἡτυχηκότας τῶν πολιτῶν· καὶ τὰ
 350 τοιαῦτα· εἴτα ἔπαγε ταῦτά· ὁ πένης ὁρῶν ἐδυσχέραине·
 τὴν τύχην ὠδύρετο· τοὺς δυστυχοῦντας ἡλείε, πρὸς τὸν
 πλούσιον ἤχθετο, ἐξήτει τρόπον ἀμύνασθαι προαιρούμε-
 15 νον τὸν τῆς δημοκρατίας πολέμιον· εἴτα ἔπαγε ΗΘΟ-
 ΠΟΙΑΝ. Λέγων, ἄνθρωπε, χρημάτων ἡπόρησας, καὶ
 πένης τις ὢν ἐν νόμοις στρέφη καὶ πολιτεύμασι, δημοτι-
 κὸς γενοῦ, τῶν νόμων προστάτης· μὴ ὑπερίδης τὸν πλού-
 σιον κατὰ τῆς δημοκρατίας ἐπιφύομενον, καὶ τὰ τοιαῦτα·
 20 εἴτα ἔπαγε ταῦτα πρὸς ἑαυτὸν πολλάκις διαψενσάμενος·
 ἐπολιτεύσατο, τῶν νόμων προστάτης ἐπὶ τὰς πολιτείας
 ἐγίγνετο γνήσιος ὁ πλούσιος· ἔγραφε παρὰ τὸν θεσμόν
 νόμους, ἐντέλεγεν, εἰσηγεῖτο ψηφίσματα, καὶ παρὰ νό-
 μον εὐθύς παρὰ τοῦ πένητος ἦν ἡ γραφή· εἴτα καλῶς
 25 τὴν πολιτείαν διασκευάσας τοῦ πένητος ἔπαγε· ὅτι ἐν-
 τεῦθεν οὐδεὶς ἡδικεῖτο τὴν πόλιν, οὐ νέος, οὐ γέρον, οὐ
 πολίτης, οὐ ξένος· ἀλλ' ἀκινήτων μὲν ὄντων τῶν νόμων,
 ἅπαντες εὐδαίμονες παρὰ τῶν πλησίων ἐμακαριζόμεθα·
 εἰρήνη γοῦν εἶδε¹⁷ τὴν πόλιν, καὶ πόλεμος οὐδαμῶθεν
 30 ἡλπίζετο, οὐ στασιαζόντων τῶν πολιτῶν, οὐ τῶν ὁμόρων
 ἀπειλούντων τὴν μάχην, οὐχ¹⁸ ἑτέρων προσδόκωμένων

16 Ald. Codd., λέγη.

17 Ald. Vind. οἶδε. Par. εἶδε.

18 Ald. Vind. οὐκ Par. οὐχ.

ἐπάγειν τῇ πόλει μετὰ τῶν ὅπλων τὰ μηχανήματα· ὥς
 δὲ τὴν πόλιν ὁ πένης εὐνομουμένην εἶδε, ¹⁹ μικρὸν τῆς
 πόλεως ἐχαρίζετο· ὥς δ' ἐθήρασε τοῦ σεμνοῦ φύλακος·
 ἔρημον τὴν ἐκκλησίαν ὁ πλούσιος, ἀτόπων καὶ παρανό-
 μων πραγμάτων πληρώσας τὴν πόλιν, ὕβρεως, αἰκίας, ⁵
 ἀδικημάτων μυρίων, καὶ πόλεμον οὐκ οἶδα πόθεν εἶναι
 καθ' ἡμῶν διηγόρευεν· ὥς δ' ἐπὶ τούτοις ὁ δῆμος διὰ
 τὸ συμβὰν ἐταράττετο, καὶ πᾶς ἐπεξήτει πρὸς τὴν ἀρι-
 στείαν τῶν πένητα, μαθὼν τὴν ἀπουσίαν ἐγὼ, πόλεμος,
 ἔργη κατ' ἐμαντὸν, εἰς τὴν πόλιν εἰσάγεται, πόλεμος ¹⁰
 ἀπόντος τοῦ μόνου πρὸς τοὺς πολεμίους ἀρκέσοντος· ὃν
 ἀπεῖναι πάντως μαθόντες οἱ παλῆμοι καὶ προσβαλεῖν
 καθ' ἡμῶν μετὰ τῶν ὅπλων ἐτόλμησαν· ὥς δ' ἐπετεί-
 νετο τὸ δεινόν, καὶ πρὸς τὴν μάχην ἕκαστος εὐτρεπίζετο,
 καὶ πεζοὶ μὲν ἔτοιμοι μετὰ τῶν ἀσπίδων εἰστήκασαν, ἵπ- ¹⁵
 πεις δὲ κατὰ συντάξεις συνήγοντο, ²⁰ καὶ πλῆθος μὲν
 ἀκοντιστῶν παρὰ τοῖς ταίχεσιν ἦν· πᾶσα δὲ κατὰ τῶν
 δυναμένων ²¹ νεότης κακίνητο, φθάσας ὁ πλούσιος οὐκ
 οἶδα πῶς ἀριστεύς ἐπανήρχετο· εἴτα δοὺς ὑποψίαν τῇ
 νίκῃ, σαφῶς μὲν μηδὲν λέγων, κατασκευάζων δὲ, ὥς ἐπι- ²⁰
 βουλῆς πάντα γεγένηται· οἷον καὶ τοῦ πολέμου τὸ τρό-
 παιον παραδοξότεραν ἦν· ὅτι ζήσας ὁ πλούσιος ὥς ἴστα
 πάντες καὶ μέμνησθε, ἐρῶ γὰρ ἐγὼ βλάσφημον οὐδὲ ἔν,
 κατώρθου ταῦτα ἂ πένησι μᾶλλον ὠφείλετο τοῖς ἀεὶ περὶ
 τὰς ἀριστείας σπουδάζουσι, τοῖς τῆς ἐλευθερίας ὥς δημο- ²⁵
 τικοῖς ἀντεχομένοις ἀεὶ· εἴτα μετὰ τὴν νικην νικηφόρος
 ἐπανερχόμενος, συνάγων ἐπὶ τῆς θωραῆς βουλευτήριον
 πᾶσι παρείχετο περὶ τῆς καθ' αὐτὸν διαλογίζεσθαι χάρι-
 τος· καὶ οἱ μὲν ἔφασκον αὐτὸν εἰκόνα χαλκῇν παρὰ τοῦ
 δήμου σπουδάσαι λαβεῖν, οἱ δὲ σίτησιν, οἱ δὲ στέφανον ³⁰

19 Ald. οἶδε Par. Vind. εἶδε.

20 Ald. συνήγοντο. 21

Ald. δυναμῶν, Par. Vind. δυναμένων.

εἶρασθαι παρὰ τοῦ δήμου μετὰ τὸ τρόπαιον· ἐγὼ δὲ
 μὰ τοὺς θεοὺς, ἐρῶ γὰρ πρὸς ὑμᾶς, καὶ πείσασθαι τῷ
 πένητι τὸν πλούσιον μετὰ τὸ τρόπαιον καὶ τὰ κατορθώ-
 ματα προσεδόκησα· ἐξ ἀντιπολιτείας ἤλπισα διαλλαγῆναι
 5 τοῦτον μετὰ τὸν πόλεμον, καὶ τὴν ἀριστείαν ὀνειδίσαι τῷ
 πένητι, καὶ τῷ τροπαίῳ μετὰ τὴν χάριν φιλοτιμήσασθαι,
 καὶ τῇ τρυφῇ τοὺς πόνους ἀντεξετάσαι τοῦ πένητος, ταῦτ'
 ἐνόουν, ταῦτα προσεδόκων, ταῦτ' ἠλπιζον δρᾶν μετὰ τὴν
 ἀριστείαν τὸν πλούσιον· ὥς δ' ἐπὶ τὴν ἀριστείαν ἐλήλυ-
 10 θα, καὶ τὸν πένητα λαβεῖν ἔκδοτον· αἰτοῦντος ἀκήκοα,
 εὐθὺς καὶ πρὸς τὸν πόλεμον ὑποπτος ἐγενόμην, καὶ πάν-
 των ὑπόθεσιν ἐπίστευον γεγενῆσθαι τὸν πένητα· μαθὼν
 οὖν ὁ πένης τὴν δωρεὰν ἡμφέβαλλεν, ἐθαύμαζεν, οὐχ
 αὐτῷ κοῦφον εἶναι τὸν δῆμον ἐπίστευεν, οὐχ οὕτω τῶν
 15 εὐνῶν τοῖς πλουσίοις ἐξίστασθαι· καὶ ἐνταῦθα τῷ τοῦ
 πένητος προσώπῳ περιῖθες ΗΘΟΠΑΪΑΝ ἐπιτιμητικὴν πρὸς
 351 τὸν δῆμον· ὅτι κατεφρόνησεν οὗτος εὐνοίας ἐμῆς· κατε-
 φρόνησε τοῦ προστάτου τῆς πόλεως, τῆς ἐλευθερίας τοῦ
 τηροῦντος ἀκινήτους τοὺς νόμους, καὶ κατ' ἀρετὴν τὴν
 20 δημοκρατίαν φυλάττοντος, καὶ τὴν ἰσηγορίαν τηροῦντος
 ἀκίνητον· εἶτα ἔπαγε· ἀλλ' ὅμως μαθὼν τὴν δωρεὰν
 ἀκριβέστερον ἑαυτὸν συνεπιδέδωκεν μετὰ τὴν χάριν τῷ
 σώματι· καὶ τὴν παρὰ τοῦ πλουσίου²² πληγὴν ἔφθανε
 κείμενος· καὶ τὴν τοῦ δήμου προαίρεσιν²³ ἐπλήρου τοῖς
 25 ἐγγχειρήμασιν· ὥς τῆς περὶ τὴν πόλιν σπουδῆς· ὥς δημοτι-
 κῆς εὐνοίας καὶ πολιτεύματος· ὡδύρετο κατὰ τοῦτο μόνον
 τὴν τύχην, ὅτι μὴ τελευτᾷ μετὰ τοῦ πλουσίου παρατατ-
 τόμενος· εἶτα τοιοῦτον ἀπάντων ὑμῶν ἀπολωλεκότων δη-
 μαγωγὸν ἔωμεν τὸν τῶν καλλίστων τῇ πόλει φθονήσαν-
 30 τα· καὶ τῶν νόμων ἀποστερηθέντος τοῦ φύλακος, αὐτὸς
 σιωπῷ τὴν ἐπήρειαν· μὴ γὰρ αὐτῷ βασκαίνω τῆς δωρεᾶς,

22 Ald. πλησίον, scr. πλουσίον,

23 Ald. προαίρετιν,

πολέμιον μετὰ τὴν πολιορκίαν ἀμύνομαι· ὥς ἐχθρὸν τῆς δημοκρατίας εἰσέγγειλα. Μετὰ τὴν κατάστασιν θήσεις τὰ παραγραφικά, ὅτι οὐκ εἰμι αἷτιος φόνου· ²⁴ οὔτε γὰρ ξίφος, οὐ δεσμὸν ἐπιδέδωκα, οὔτ' ἐπὶ βάθρον ἤγαγον. **ΚΑΙ** Λύσεις τοῖς ὀρίκαῖς, ὅτι οὐ ταῦτα μόνον ποιήσας ⁵ τις αἰτιός ἐστι θανάτου, ἀλλὰ καὶ ὑποχείριον λαβὼν, καὶ ἐμποήσας προσδοκίαν τῶν δεινотάτων· ἐργάσῃ δὲ οὕτως· εἴτα ἀποστερήσας τὴν πόλιν ἀριστέως, δημαγωγὸν γρὸς λῆμμα ²⁵ ἢ χρυσίαν μὴ ῥέποντος ῥήτορος, καὶ συλῆσας συμβούλου μὲν τὴν ἐκκλησίαν, στρατηγοῦ δὲ τὸν ¹⁰ πόλεμον, ἀγανακτεῖς ὅτι μὴ γέγονας πρὸς τὸν θάνατον αὐτόχειρ τοῦ πένητος, καὶ διαβάλλεις τὴν κρίσιν, ὅτι μὴ ξίφος ἢ δεσμὸν παρέσχες ἐκείνῳ ταῦθ' ὑπομεινάντος· ὥσπερ ἂν αὐτὸς μὴ παρητήσω διαθεῖναι δεξάμενος· εἰ μὲν γὰρ οὐκ ἐχθρὸς, οὐδὲ ἐπὶ τῷ λυμήνασθαι πρὸς τὴν ¹⁵ αἰτησὶν ταύτην ἀπῆντησας, μάτην αἰτιῶμαι τὸν φόνον· εὐποιῆσαι γὰρ αὐτὸς οὐκ ἀνελεῖν τοῦτον ἐσπούδαζες· εἰ δὲ ἐκδοτὰν ᾔτησας, καὶ δέδωκεν ὁ δῆμος χρήσασθαι πρὸς ὃ, τι περ ἂν βουλευθείης τῷ πένητι, τί τῆνάλλως ²⁶ ἀναστρέφεις τοὺς λόγους· σὺ γὰρ ἢ κομψεία τανῦν, ἀλλ' ²⁰ ἢ δωρεὰ τὸν φόνον κατηγορεῖ· ξίφος οὐκ ἐπέδωκα, φησὶν οὐδ' ἐπὶ βάθρον ἤγαγον, ὥσπερ ἡμῶν οὐκ εἰδότες, ὅτι εἰ ταῦτα προσῆν, δραμεῖν ἐπὶ τὸν δῆμιον ἦν εὐθύς τὸ λειπόμενον, οὐ συγκροτεῖν δικαστήριον· καὶ τὸν αὐτὰρ

24 Ald: φθόνου. scr. φόνου, ut paullo post γ. 6, αἰτιός ἐστι θανάτου.

25 Ald. πρόσλημμα. Vind. πρόσλημμα. Par. πρὸς λῆμμα. Ἰλῆμμα et Λῆμμα permutantur Joseph. bell. Jud. VII. 8. 7. καὶ πολλοῦ λήματος πλήρης γενόμενος. Par. 1423. 1425. λήματος. III. 10, 4. δεῖ δὲ πόνου πρὸς τῷ τάχει καὶ λήματος. Par. 1425. λήματος. cfr. Boisson. ad Eunap. p. 391. Ludit Lucianus Pseudosoph. c. 5. εἰπόντος δὲ τινος, λῆμμα πάρεστιν αὐτῷ, διὰ τῶν δύο μμ, οὐκοῦν, ἔφη, λήπεται, εἰ λῆμα αὐτῷ πάρεστιν.

26 Ald. τῆνάλως. — γ. 23. Ald. εἰς ταῦτα.

πρὸς τὴν σφαγὴν ἀμφοτέροις ποιήσασθαι τρόπον γενέ-
 σθαι, ἵνα καιρὸν ἔχοντες ἓνα τῆς τελευτῆς ταῦτόν καὶ
 τὸν τάφον κληρώσωνται· εἶτα ἔπαγε, ὅτι οὐκ αὐτόχειρ
 ἐγένετο τοῦ πένητος, ἀλλὰ τῆς σκηνῆς αὐθέντης τοῦ πά-
 5 θους ἐπὶ τῆς ἀλλοτριᾶς ²⁷ ἐγένετο, καὶ ὅτι οὐκ ἀπόχρη
 τοῖς ἁμαρτάνουσι, συνειδέναι μὲν αὐτοῖς τὴν γραφὴν,
 ἀφ' ἑτέρων δὲ τὴν ἀπολογίαν προβάλλεσθαι· εἶτα ὅτι
 οὐχ εἰς τρόπος θανάτου αἰτίας ἐστὶ· καὶ οὐ προσήκον
 ἐστὶν εἰς ὠρισμένα τινὰ περικλείειν τὴν κατηγορίαν· εἰ
 10 γὰρ τῶν ἐγχειρημάτων τὸ πλῆθος ἀπειρον, τῷ δὲ τέλει
 κρίνεται τὸ καθ' ἕκαστον, ἀνθ' ὧν ²⁸ δεσμὸν ὁ πλού-
 σιος ἢ ξίφος προτείνεται, καὶ βαδίζει τὴν κύκλῳ· πῶς δὲ
 τῷ πένητι τῆς τελευτῆς ἐστὶν οὐχ ὑπεύθυνος; οὐκ ἀπο-
 δεικνύει κρίνόμενος· εἶτα πρόσθε ἐνθύμημα· ἡ γὰρ οὐκ
 15 εἴληφε κατ' ἐκείνου τὴν δωρεάν, ἢ ἐπειδὴ τοῦτο τυχόν
 αὐτὸς οὐκ ἀρνήσαιο, καὶ τῶν δευτέρων δημιουργὸς ἐξε-
 λήλεγκται· ²⁹ εἶτα πόμπευσον τῇ φράσει μελετηρότερον·
 καλὸν ἡμῖν, ὧ πλούσιε, δέδωκας τοῦ πένητος λέγειν ἐπι-
 τάριον· διορίζεται τὴν γραφὴν, ὥσπερ ἐν τῷ δράματι
 20 φιλοτιμούμενος· νῦν περὶ τῶν ἐγκλημάτων ἀμφισβητεῖς
 τῇ πόλει τοσαύτην διὰ τῆς δωρεᾶς παρασκευάσας τὴν
 συμφορὰν· εἴτ' ἐπεκτείνας τὰ τοιαῦτα νοήματα κατα-
 σκεύασον τοῖς ὀρικοῖς παραδείγμασι τὸ κεφάλαιον· τίς
 σώξει τυμβωρύχον, καθελόντα μὲν τοῦ πεπτωκότος τὸν
 25 τάφον, οὐχ ἀψάμενον δὲ τοῦ σώματος; ἱεροσύλου τίς
 ἀπαλλάττεται, κινήσαντος μὲν τῶν ἀνακτόρων τὰ ἀνα-
 θήματα, οὐ δυνηθέντος δὲ τῶν ἱερῶν ὑπεκκλῆσαι τὸ
 σπουδαζόμενον; ἢ λωποδύτην ἀφίησι θοιμάτιον ὑφελό-
 352 μενον, ἄλόντα δὲ πρὶν λαθεῖν ὃν ἡδίκησεν; ὥσπερ γὰρ
 30 τούτων ἀφελέσθαι τὴν προσηγορίαν αὐτὸς κύριος οὐδεὶς,

27 Ald. ἀλλοτρίοις. Vind. ἀλλοτρίης. Par. ἀλλοτρίας. 28
 Ald. Vind. ἀνθ' ὧν. Par. ἀνθ' ὧν. 29 Vind. ἐξελέγκται.

οὐδὲ τὴν πράξιν ἐλόμενος τοῦνομα νικῆσαι δεδύνηται·
 ἀλλ' ὡς τῶν ἀγαλμάτων κλέπτῃς πλησίον καὶ ἱερόσυλος,
 καὶ ὡς τῶν τάφων ἐγγὺς ὁ λυμήνασθαι μέλλων τῷ σώ-
 ματι· καὶ τυμβωρύχος· οὕτως ὡς φονεὺς ὁ πλούσιος οὐκ
 ἀμφίβολος· εἴτα ἐὰν θέλῃς ἐκτεῖναι τὸ κεφάλαιον, δύνα- 5
 σαι καὶ ἀπὸ τῆς τοῦ νόμου ἀναγνώσεως καὶ ἀπὸ τοῦ
 συλλογισμοῦ καὶ πηλικότητος καὶ τοῦ πρὸς τι λαμβά-
 νων τὰ νοήματα³⁰ ἐκτεῖναι τὸ κεφάλαιον· δεῖ μέντοι γε
 συστέλλειν αὐτὰ καὶ κεκρυμμένως³¹ εἰσάγειν, ἵνα μὴ δό-
 ξῃς ὕρον τὴν στάσιν μελετᾶν; ἀλλὰ μὴ κεφάλαιον ὀρι- 10
 στικοῖς κατασκευάζειν νοήμασι· καὶ γίνεται σοι μείζον
 τοῦ ἔργου τὸ πάρεργον. ΜΕΤΑ ΤΑΥΤΑ θήσεις ἀντί-
 θεσιν ἀντιληπτικὴν παραγραφὴν οὖσαν καὶ αὐτὴν ἀπὸ
 τοῦ προσώπου τοῦ πένητος, δύναμιν ἔχουσαν τοιαύτην,
 ὅτι οὐκ ὀφείλω ἐγὼ κρίνεσθαι, ὑπὲρ ἃν ἄλλος πεποίηκεν. 15
 Ἡ ΛΥΣΙΣ μεταληπτικὴ, ἀπὸ τοῦ χρόνου καὶ ἀπὸ τοῦ
 ψηφίσματος, ἀλλὰ μετὰ τὴν δωρεάν· ἀπαντήσεις δὲ οὕ-
 τως· καὶ τίς ὁ παρασχὼν τὴν ὑπόθεσιν; ἀλλ' οὐκ ἐγώ,
 φησὶν, διεχρησάμην τὸν πένητα, ἄλλ' αὐτὸς παρέσχου
 τῶν γενομένων τὴν πρόφασιν· εἴτα ἐκτενείς τοῦτο τὸ 20
 νόημα λέγων, πρόσθε τῷ λόγῳ τὴν δωρεάν· καταβήσο-
 μαι γὰρ μετὰ τὴν ἀπολογίαν τοῦ βήματος· εἰπέ πόθεν
 ὁ πένης νεκρός· σαυτοῦ γὰρ ἔση παραντίκα κατήγορος·
 μὴ πρὸ τῆς ἀριστείας ταύτην εἶχομεν κατὰ σοῦ τὴν γρα-
 φήν; μὴ πρὸ τῆς δωρεᾶς ἑαυτὸν ὁ πένης ἀνήρηκεν; πό- 25
 θεν. οὐδὲ γὰρ οἶσθα τὴν ἀρχὴν εὐράμενος παρὰ τῷ
 δήμῳ τὴν δωρεάν; οὐδὲ τιμὴν εἶχες τὴν προξενούσαν

30 Ald. Vind. νοσήματα. Par. νοήματα. infra p. 389. εἴτα
 ὅτι πάντες οἱ νοσοῦντες περιέστησαν. Ald. et Codd. νοοῦντες.
 p. 413. ὅθεν δ' ἂν γλαφυρά τις ἢ κατάστασις γένοιτο, καὶ ἀπὸ
 ποίων νοσημάτων τούτου εὐπορήσομεν. Par. Vind, νοσημάτων.
 31 Ald. κεκριμμένως. scr. κεκρυμμένως.

ἐκείνῳ τὴν τελευταίαν· αὐτὸς τυγχάνεις τῶν συμβεβηκότων πατὴρ· εἶτα τὸ Δημοσθενικὸν νόημα εἰπέ. εἰ γὰρ ὁ τὸ σπέρμα παρασχὼν καὶ τέλους ἔχει τὴν πρόφασιν, καὶ τὴν ἀρχὴν ὁ δεδωκὼς τῶν ἑτέρων οὐκ ἀποστερεῖται, σὺ τὴν
 5 αἰτίαν τῷ πένητι παρασχὼν ὑπεύθυνος καὶ τοῦ θανάτου γεγένησαι· εἶτα κῶλον ἄλλο εἰπέ ἀπὸ τοῦ ἐναντίου· εἰ γὰρ ὁ χρηστὴν τῷ δήμῳ πράξιν εἰσηγησάμενος πληρωθείσης ἔχει τὸν ἔπαινον, διὰ τὴν ἀφορμὴν αὐτὸς τῶν εὐτυχημάτων παρέσχετο, τῶν ἀτόπων τὴν αἰτίαν ὁ πα-
 10 ρασχὼν τὸ μὴ σώζεσθαι δίκαιος· εἶτα ἀπὸ βουλήσεως τοῦ πένητος· ὅτι πάντες ἄνθρωποι σώζεσθαι βούλονται, καὶ ἐν σφοδρᾷ δυστυχῶσιν· εἶδε δὲ ὁ πένης, ὅτι ἅπαξ ὑπὸ σοὶ³² γενόμενος οὐδὲ μιᾶς ἐλπίδος τεύξεται· καὶ τὰ τοιαῦτα, ΜΕΤΑ ταῦτα θήσεις τὴν ἀντίληψιν. Ἄλλ' ἔξεστιν μοι,
 15 φησὶν, αἰτεῖν δωρεάν. Αἴξεις τῇ μεταλήψει, ὅτι οὐ τοιαύτην ἔξεστιν αἰτεῖν· μὴ εὐθὺς δὲ ἀπαντῶν ταῖς λύσεσιν ἐπὶ τὰς διαιρέσεις ἔρχου· ἀλλ' ἐκ περιβολῆς ἀπάντα· οὕτω γὰρ γοργότερος καὶ μελετητικώτερος³³ ὅλος γενήσεται· οἷον καὶ πρόθεν οὕτως τυραννικὰς ποιεῖσθαι
 20 τὰς ἀποκρίσεις μεμάθηκας; νῦν σε τὴν ἐξουσίαν ὁ πένης ἀνηρημένος ἐδίδαξε; νῦν οὕτω θρασύνεσθαι κατὰ τοῦ δήμου μεμάθηκας; νῦν ἡμῖν ὥσπερ ἐξ ἀκροπόλεως διαλέγη κρινόμενος; καὶ τὸν νόμον ὑπερορᾶς, ἐξεῖναι σοι λέγων ἂ μὴ νερόμισται; εἶτα ἐπὶ τὴν διαιρέσιν τοῦ κε-
 25 φαλαίου ἐλθε, οὐσαν τοιαύτην μεταληπτικὴν· ἀλλ' οὐ ταύτην ἔξεστιν σοι λαμβάνειν τὴν δωρεάν· οἷον ἔξεστι λέγειν. ἀλλ' οὐχ ἀρπάζειν δημαγωγούς ἐκ τῆς πολιτείας συγκεχώρηται· πόθεν τῶν πολιτῶν τις τυγχάνει κατὰ τὴν δημοκρατίαν ἀνεύθυνος; τίς στρατηγὸς ἢ ῥήτωρ ἢ

32 Ald. σοῦ, scr. σοί.

33 Ald. Par. μελετητικώτερος.

Vind. μελετηκώτερος. contra p. 155. v. 17. Ald. μελετικώτερον, Vind. Par. μελετητικώτερον.

σύμβουλος τοιαύτην ἐπὶ τοῦ βήματος ἀφῆκε φωνήν; τίς
 τὰς εὐθύνας παρητήσατο πώποτε; κύριον ἑαυτὸν τῶν
 ἐγκαλουμένων ἀποφαινόμενος; τοῦτο τῆς μοναρχίας μό-
 νον ἐξαίρετον· τοῦτο τοῖς τυραννουμένοις παρασχεῖν ἀκό-
 λουθον· ἀκούειν δὲ τοιαῦτα λεγόντων τῶν δημοκρατου- 5
 μένων ἀλλότριον· εἴτα ἔλθῃ ἐπὶ τὰ παραδείγματα· οὐ-
 δείς ἐν δημοκρατίᾳ ἀνεύθυνος· στρατηγὸς ἂν νικήσῃ τοῖς
 ὅπλοις μέχρι τῶν τροπαίων μετὰ τὴν νίκην οὐχ ἴσταται·
 ἀλλ' ἐπὶ τὰς εὐθύνας ἔρχεται καὶ προλαμβάνῃ τὴν ὑπὲρ 353
 αὐτοῦ ψῆφον τὰ πράγματα· καὶ δίδωσι λόγον τὴν κρίσιν 10
 οὐ παραιτούμενος· εἴτα στρατηγὸς μετὰ τῶν ἐν πολέμῳ
 πραχθέντων οὐ παραιτεῖται τὴν κρίσιν· σὺ δὲ κρινόμε-
 νος τὴν ἐξουσίαν βῶξ; 34 ἔκτεινεν δὲ τὸ κεφάλαιον
 ἔχεις ἐκ τῶν ἐγκωμιαστικῶν τόπων· οἷον ὡ πόσους νό-
 μους μέλλοντας ὑπὸ τοῦ πένητος τίθεσθαι κεκώλυκας· 15
 ὡ πόσα ψηφίσματα, πόσας κατηγορίας, πόσας ἀριστεί-
 ας, καὶ τὰ τοιαῦτα· ἂν δὲ καὶ μελετητικώτερον θελή-
 σης 35 εἰπεῖν, ἐκ τῆς ὑποκειμένης ὕλης λαβὼν εἰπέ· ὡ
 πολιορκίαν παρασκευάσας ἡμῖν καὶ τοῦ πολέμου χαλεπω-
 τέραν· οὐδείς ἐκ τῆς μάχης, ὡ δημοτικῇ φιλόπολι, πένης 20
 ἀνήρηται, οὐδὲ τοιαῦτα πέπονθεν ἐκ πολιορκίας ἢ πάλις·
 ὡ καὶ τῆς συμφορᾶς τανῦν ἀπανθρωπότερος πλούσιε· ἔξε-
 σι, λέγεις, κατὰ τοῦ δήμου λαμβάνειν τὰς δωρεὰς καὶ
 συνάπτειν τοῖς ἀνευθύνοις ἐπήρειαν ἔξῃσι καὶ δημηγο-
 ρεῖν· ἀλλὰ κατὰ τοῦ δήμου κεκώλυται· ἔξῃστιν ἀποδη- 25
 μεῖν· ἀλλὰ πρὸς τοὺς πολεμίους τοῦτο δρᾶσας εὐθύς
 ἔχει μετὰ τὴν πράξιν τὴν κόλασιν· πότε ταύτην τὴν
 φωνήν ὁ πένης ἀφῆκε, δημηγορῶν; πότε τινὸς ἐκεῖνος
 ἑαυτὸν ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας ἀπέφηνε κύριον; ἐπολέμει καὶ

34 Ald. Codd. βούς. scripsi βῶξ, ita ut idem dicatur,
 quod paullo ante: καὶ τὸν νόμον ὑπεροχῆς ἔξῃναι σοι λέγων, ἢ
 μὴ νενίμισται, 35 Ald. Vind. θελήσεις. Par. θελήσης.

τοῖς ταῦτα λέγουσιν ὁ δυστυχέστατος, καὶ τυράννους τοὺς
 τοιοῦτους ἀποκαλῶν ἤγεν εἰς δικαστήριον τιμωρούμενος·
 τηρήσατε ταύτην, ὦ ἄνδρες, τὴν πολιτείαν τοῦ πένητος,
 καὶ τούτοισι τοῖς ἀλαζόσιν οὐκ ὄντας ὑμᾶς³⁶ ἀσθενεῖς
 5 ἐπιδιδάξατε· οὕτως ἀποκρινομένους, ὦ πλούσιε, τοὺς πρὸς
 σοῦ πολιτευομένους, μεμάθηκας· εἰπέ, τί³⁷ παρὰ τοῖς
 δημοκρατουμένοις ἀνέυθυνον, τίς βίος ἢ πρᾶξις ἢ λογι-
 σμὸς ἢ προαίρεσις; ἀλλ' οὐκ ἂν ἔχης³⁸ εἰπεῖν· εἰ μὲν
 γὰρ ἕτεροι τῶν πλουσίων αἱ νόμοι, ἕτερα δὲ τῶν πενήτων
 10 τὰ δόγματα, ἀφίημί σε τῆς γραφῆς, οὐδὲν τὴν πόλιν
 ἡδίκησας· εἰ δὲ πᾶσιν ἡμῖν ἡ αὕτη πολιτεία καὶ γράμ-
 ματα, τοῖς δικασταῖς ὁμολόγει τὴν χάριν ἔτι σιωζόμενος·
 αἰτεῖ τις, ἀνόητε, χάριν τὴν λυποῦσαν τὴν πόλιν, καὶ
 δωρεὰν εὐρίσκεται λαμβανομένην τοῖς πράγμασι· τίνας
 15 τὸν αἰτοῦντα γραφόμεθα; πότερον τῶν ἀποβεβηκότων
 κακῶν, ἢ τῆς δωρεᾶς, ἢ τις τὸ δεινὸν τοῖς παθοῦσι
 προϋξένησε· κατὰθου λοιπὸν μετὰ τὴν συμφορὰν τὴν
 πόλιν εἰρωνευόμενος. **METÀ THN ἈΝΤΙΛΗΨΙΝ**
ΘΗΣΕΙΣ ΤΟ ΧΡΩΜΑ Ἀντεγκληματικὸν τυγχάνον
 20 διὰ τὴν ἔχθραν· εἶπον δὲ ἤδη ὅτι κατὰ τὰς ἀντι-
 θετικὰς ἐν ἀντιλήψει τυγχάνει τὰ χρώματα. ἄξιός γάρ,
 φησὶν, ἦν τοῦ ταύτην αἰτῆσαι με παρὰ τοῦ δήμου τὴν
 δωρεάν· ἀλλ' ἄξιός, φησὶν, ἦν. Ἀὔσεις τὴν πολιτείαν τοῦ
 πένητος· τῆς τοιαύτης ὁ πένης ἄξιός ἦν συμφορᾶς, ὅτι
 25 σε κακοῦργον πολλάκις καὶ παράνομον ἤλεγξεν. ἄξιός
 ἦν, ὅτι τῶν νόμων οὐχ ὥσπερ σὺ καὶ τῆς πατρίδος ἐφεί-
 δετο, ἀλλὰ δημηγοροῦντα μὲν ἤλεγξεν, ἀδικοῦντα δὲ πολ-
 λάκις ἐγράφετο· πάθεις ταύτην, εἰπέ μοι, τὴν ἀξίαν ἐπ-

36 Ald. Codd. ἡμᾶς. supra p. 290. πρὸς ὃν ἐγὼ μάλιστα
 τὸν ζῆλον ἔχων παρ' ὑμῖν πολιτεύομαι Vind. ἡμῖν. 37 Ald.

Vind. τίς — ἀγεύθυνος, in Par. εἰς in εἰς expunctum et ἀνέυθ-
 6
 νον. 38 Ald. Vind. ἔχεις. Par. ἔχης.

ἐγνώκας; ἀπὸ τῆς πολιτείας τοῦ πένητος, ἀφ' ὧν ἐγρα-
 φεν ἢ συνεβούλευεν, ἢ καὶ ἐξ ὧν ἡμῖν τὰ πράγματα τοῖς
 δημοτικοῖς οὐ προσήκατο; ἀπὸ τούτων ἐστοχάσω τῆς
 ἀξίας, ὧ πλούσιε; ἀπὸ τούτου τοῦ θανάτου ἐκείνον τετί-
 μησαι; ἀλλ' οὐ παρ' ἡμῖν ὁ δυστυχὴς ἐκείνος ταύτην ⁵
 ἔσχε τὴν δόξαν πολιτευόμενος· ἀλλ' ἂν μοι στεφάνων
 ἄξιον λέγῃ καὶ κηρυγμάτων καὶ τιμῶν ἄλλων μυρίων,
 ὁμολογῶ καὶ τὸν ἄνδρα σαφῶς ἐγνώκεναι σὲ πείθομαι.
 ἂν δὲ τιμωρήσῃς με τῇ συμφορᾷ, οἱ συγχωρῶ βλασφη-
 μεῖσθαι τὸν κείμενον· οὐ γὰρ ὑπὲρ ἄλλον τινὸς ἢ τῆς ¹⁰
 πόλειος τὸν πρὸς σὲ πόλεμον ἐπανήρατο· παρῶξυνέ σε
 πολλάκις εὖνους τυγχάνων τῇ πόλει· αὕτη τῆς ἐχθρας ἢ
 πρόφασις, τὸ λέγειν κατὰ τοὺς νόμους, τὸ δημηγορεῖν
 τὰ συμφέροντα, τὸ ζητεῖν τιμωρεῖσθαι τοὺς ἀμαρτάνον-
 τας, ³⁹ τὸ μὴ συγχωρεῖν σοὶ πρὸ πάντων τοὺς ἀσθενε- ¹⁵
 στέρους βιάζεσθαι· νόμον εἰσέφερες καὶ γραφὴν διεδέχετο
 τὴν ἀνάγνωσιν· ἔγραψες ψήφισμα, καὶ τὴν πόλιν ἠνέσχου
 παρακρουόμενος· ἐπρέσβευες· καὶ τί τῶν ἀνηκέστων ἐν
 τοῖς λογισμοῖς οὐκ ἐδείκνυτο; ψευδεῖς ἠπαγγελίαι καὶ λό- ³⁵⁴
 γοι, χρόνων πληθὺς μάτην ἀπολωλὸς, πράξεις παρὰ τὰ ²⁰
 πεπραγμένα γινόμεναι, πρεσβεῖαι καὶ φιλίαι πρὸς τοὺς
 πολεμίους, καὶ σύνοδοι· ταῦτα τὸν φόνον, ταῖτα τὴν
 ἐχθραν ἐξέκαυσεν· ὑπὲρ τούτων ἀπάντων ὁ πένης πολέ-
 μιος, ὅτι ποτὲ τοῦτον ὡς προδότην εἰσῆγγελε καὶ λειπο-
 ταξίου γραψάμενος περὶ σωτηρίας κινδυνεύειν ἠνάγκα- ²⁵
 σεν· εἶτα πρόσθε ἀπολογίαν τοῦ πένητος, οἱ μισοῦν τὸν
 πλούσιον· οὐ γὰρ ἀνελεῖν τοῦτον ἐσπούδασεν, ἀλλὰ ζητῶν
 τὴν πολιτείαν μηδαμοῦ βλάπτεσθαι, καὶ πάντας δημοτι-
 κοὺς καὶ τῆς πολιτείας ἐραστὰς εἶναι βουλομένους· μὴ τῆς
 παρὰ σοὶ νομιζομένης ἐχθρας ἦν ἡ πόλις ὑπόθεσις· ἐγὼ ³⁰
 μὲν γὰρ αὐτὴν καὶ φιλίαν ἀποκαλῶ καὶ διόρθωσιν πρὸς

39 Par. λαμβάνοντας. ad marg. ὑμαρτάν.

τὸ βέλτιστον· εἰπὲ τί τῶν ἰδίᾳ σοι προσηκόντων ὁ πένης
 λελύμανται; ποίας ἐμπορίας ἢ συναλλαγῆς ἀπεστέρησε;
 ποῖον ἄγρὸν ἢ τίνα λελύμανται τὴν οἰκίαν; ἀλλ’
 οὐκ ἂν ἔχῃς δεικνύναι· εἰ δὲ τοιῶν ἠπόρησας. τὴν
 5 πολιτείαν καὶ σιωπᾶν ὁμολογεῖς· ἡ γὰρ τῶν ἐτέρων
 ἀναίρεσις τυγχάνει τῶν λειπομένων κατάθεσις· νῦν
 δὲ ἀμαρτάνων καὶ στυγερὸν ἔτοιμον τῷ πένητι παρέ-
 χων πρὸς ἐπανόρθωσιν ἔχθραν ⁴⁰ τὴν ὠφέλειαν ἀποκα-
 λείς· ⁴¹ εἶτα πρόσθε, ὅτι καὶ σὺ αἴτιος εἰ τῆς ἔχθρας·
 10 τί γὰρ δημοτικὸν πένητα παρὰ νόμον ἠρεθίζεις; καὶ ἐκ-
 τεινον τὸ τοιοῦτον νόημα, εὐπορίαν ἔχον πολλὴν ἀπ’ αὐ-
 τοῦ πρωτοτύχως ἀπὸ τῶν ἐναντίων· οἷον ὅπου γὰρ κατὰ
 τοὺς νόμους πράττοντι οὐκ ⁴² ἀντέλεγε, παρὰ τὴν συνή-
 θη τάξιν τῆς πολιτείας δημαγωγοῦντί σοι οὐκ ἀνθίστα-
 15 το· εἶτα λοιπὸν κοινὰ ἀπὸ τοῦ κεφαλαίου καὶ τῆς πολι-
 τείας καὶ τῆς ποιότητος τὰ κομματικά προστιθῆς, πλη-
 ρώσεις τὸ κεφάλαιον· οἷον ταῦτα τῷ κακοδαίμονι τὸν
 φόνον προὔξεν· τί γὰρ ἐξήτει τῶν κοινῶν οὕτω φρον-
 τίζειν καὶ μὴ κήδεσθαι; τί δὲ φυλάττων τὴν δημοκρατίαν
 20 ἀχέραιον, πλούσιον πρὸς τὸν καθ’ ἑαυτοῦ ⁴³ παρώρμησε
 πύλεμον; νῦν δὲ τοῦ περὶ τὴν πολιτείαν ὁ πένης ἡστημέ-
 νος ἔρωτος ἀπάντων ὑπερεῖδε, τῶν κοινῶν ὑπερμαχῶν,
 καὶ τὴν δημοκρατίαν φιλῶν, λυπεῖν τοὺς πολεμίους ἠνεί-
 χετο· ἔρως ἦν, ὃ βέλτιστε, κατὰ σοῦ παροξύνων τὸν
 25 πένητα, καὶ πατριδος σπουδῇ, θανάτων μυρίων ὑπερπρο-
 νεῖν ἀναγκάζουσα· σὺ δὲ τούτων συγγνοὺς οἰδενὶ πολέ-
 μιον τὸν τῶν νόμων ἀπεκάλεις ἔραστὴν, καὶ τὰ τοιαῦτα.
ΜΕΤΑ ΤΟΥΤΟ ΘΗΣΕΙΣ ΤΟ ΜΕΤΑΣΤΑΤΙΚΟΝ
ΤΟ ΕΠΙ ΔΗΜΟΝ. Ἄλλ’ ὁ δῆμος πεπεισθεῖται φησι. ¹

40 Vind. ἔχραν τὴν ὠφέλειαν. v. 10. Ald. παρὰ νόμων. 41
 Ald. Codd. ἀποκαλῶν. in Par. supra lin. εἰς. 42 Par. καὶ
 ad marg. οἶκ. 43 Ald. Codd. καθ’ ἑαυτοῦ.

Λύσεις οὕτως· τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ χαλεπώτατον· ὅτι μὴ
 μόνον ἤτηκας, ἀλλὰ καὶ πέπεικας· εἰ γὰρ ὁ λέγων ἂ μὴ
 δεῖ πλημμελεῖν, ὁ πείθων ταῦτα τὸν δῆμον διπλασιάζει
 τὰ ἁμαρτήματα· ὥσπερ γὰρ αὐτὸ τοῖς βουλευομένοις γνώμην
 βλαβερὰν εἰσενέγκασθαι, οὕτω τοῖς πείθουσιν ἂν τι συμ- 5
 βῇ δυσχερές, ἡ πόλις προσεπιγράφει τὰ πταίσματα· πο-
 νηρὸν, ὃ δικασταί, ῥήτωρ κακόνους καὶ σύμβουλος· ἐ-
 λεγχθεῖς ⁴⁴ μὲν γὰρ παραχρῆμα τὴν συμβουλὴν ἀναχω-
 ρεῖ τῆς ἐκκλησίας ἄζημιος· συνεργὸν δὲ τὸν δῆμον τῶν
 ἐσκεμμένων δεξάμενος ἅπεισι μετὰ τῶν νόμων ἂν ἀρπά- 10
 σῃ τὰ πράγματα· οὕτω πολιορκεῖται τὸ γένος· οὕτως ἄν-
 θρωποι τυραννοῦνται δημοκρατοῖμενοι· πιθανῶν μὲν δο-
 κούντων εἶναι τῶν εἰσηγουμένων τὸ κατ' ἀρχάς, ἀνατρο-
 πὴν δὲ μετὰ ταῦτα τῶν ὑπαρχόντων παρασκευάζοντων
 πόλεμον· καὶ μετὰ τὸ παθεῖν τότε τούτων παρεχομένων 15
 τὴν αἴσθησιν, πέπεικα, λέγεις· καὶ τὴν ἀνάγκην ὀνομά-
 ζεις πιθανωτέραν πρὸς ῥήματι· καὶ μετὰ τὴν συμφορὰν
 τοῦ δήμου κατηγορεῖς· ὁ δῆμος αἴτιος θανάτου τοῦ πέ-
 νητος· καλὴν ἀποδίδως ἡμῖν ὑπὲρ πενήτων τὴν πρόνοιαν·
 καλῶς τῷ δήμῳ τηρεῖς ὑπὲρ τῶν πολιτευομένων τὰς ἀ- 20
 μοιβάς· καὶ τὸ πάθος, ὃ σὺ, παρασκευάσας ἐπὶ τὸν
 δῆμον ἀνάγεις ὡς αἴτιον· καὶ τραγωδίας πληρώσας τὴν
 πόλιν ταύτην τῶν συμβεβηκότων ποιεῖς αἴτιαν· τίς οὕτω
 πονηρὸς ἢ θρασὺς τῶν οἰκείων ἐγκλημάτων τὸν δῆμον 355
 ἐμέμψατο; τίς ἐπὶ τοὺς ψηφισαμένους ἤγαγε τὴν γρα- 25
 φὴν, πεπεισθαι λέγων ἂ μὲν προειρηται; εἰ μὲν γὰρ
 διεχρήσατο τὸν πένητα, ὃ δῆμος βεβούληται, καλῶς τὸν
 κυρώσαντα τὴν δωρεὰν αἰτία· εἰ δὲ πέπεικας αὐτὸς προσελ-
 θὼν, ἂ μὴδὲ γενέσθαι προσήνετο τῶν συμβεβηκότων
 αὐτὸς, οὐχ ὁ πεπεισμένος ἀνεύθυνος· πολλοὶ περιπετώ- 30
 κασι συμφοραῖς συμβούλοις οἰκ ἀγαθοῖς πιστεύσαντες·

44 Vind. ἐλεγχθεῖς.

εἶτα ἔπαγε τὰ παραδείγματα· ἐάν τις πείσῃ τὴν πόλιν
 πόλεμον πρὸς τοὺς ὁμόρους ποιήσασθαι, ἄρα ἡ πόλις
 τῶν δεινῶν αἰτία; ἂν δὲ στέφανον σχῇ μετὰ τὸν πόλεμον
 ἢ τρόπαιον, οὐχ ὁ ποιήσας φιλοτιμιεῖται τὰ κατορθώμα-
 8 τα; μὴ τοίνυν λέγε ὡς ἡ πόλις πέπεισται· σὸν γὰρ ἅπαν,
 οὐ τῶν πεπεισμένων τὸ κατηγορήμα· καὶ ὅσα τοιαῦτα.
ΜΕΤΑ ΤΑΥΤΑ Θήσεις τὴν ἀπὸ τοῦ ἀποβάντος ἀν-
 τιθῆσιν, πάντῃ καὶ πάντως ἐν τοῖς ἀπὸ τοῦ ἀποβάντος
 λυομένην συγγνωμονικῶς· ὥσπερ γὰρ εἰ τὸν πλούσιον
 10 ἐμελέτας, ἔθηκας ἂν τὴν ἀπὸ τοῦ κατηγοροῦ ἀντιθῆσιν
 τοιαύτην· ἀλλ' ὁ πένης ἀνήρηται· καὶ ἔλυσεν ὁ πλούσιος
 συγγνωμονικῶς, ὅτι ἡγνόουν ὡς ἑαυτὸν διαχρήσεται, οὐ-
 τῶ τὴν ἀπὸ τοῦ πλουσίου τιθεῖς ἀντιθῆσιν, τὴν ὅτι ἡ-
 γνόουν, εἰ ἑαυτὸν ἀναιρήσει. **ΛΥσεις** ἐνστατικῶς, ὅτι
 15 οὐκ ἦν ἄδηλον· οἷον ἀλλ' ἡγνόουν, φησὶν, ὡς ἐξ ἀνθρώ-
 πων ὁ πένης γενήσεται, καὶ τίς ⁴⁵ μετὰ τὴν τοιαύτην
 σου δωρεὰν πιστεύσει τὴν ἄγνοιαν; τίς δὲ τὸν λόγον
 προσδέξεται σωφρονῶν; ὑπ' ἐχθρῶν γενέσθαι τίς αἰρεῖ-
 ται ποτε; καὶ τραφεῖς ἐν νόμῳ καὶ πολιτεύμασιν ἀγαπᾷ
 20 δεσπότῃν ἑαυτοῦ καταστῆσαι πολέμιον; ἂνθ' ὅτου γὰρ
 εἰπέ μοι καὶ τοῖς βαρβάροις μαχόμεθα; ἂνθ' ὅτου δὲ
 τοῖς πολεμίοις συμβάλωμεν; οὐχ ἵνα μηδὲν πάθωμεν ὑ-
 βριστικὸν ὑφ' ὧν ἥκιστα ἐχρῆν, μηδὲ δουλείσαντες μὲν
 ἑαυτοὺς θεασώμεθα· πάσχοντες δέ τι περὶ τὴν ἀταξίαν
 25 τῷ σώματι· πῶς τοίνυν προφέρεις τὴν ἄγνοιαν, οὐδε-
 νός ⁴⁶ τῶν τοιούτων τὸν πένητα εἰδώς ⁴⁷ ἀντεχόμενον,
 οὐδὲ ζῆν χωρὶς ἐλευθερίας βουλόμενον; ἥλπισας ἂν, ὦ
 πλούσιε, τὸν δημαγωγὸν ἐπὶ σοὶ γενέσθαι στρεβλούμενον
 ἰδεῖν, ἢ παρεστάναι δουλεύοντα; πόθεν; οὐχ οὕτω τα-
 πει-

45 Ald. Vind. τῆς. Par. τίς.

οὐ
46 Par. μηδενός.

47

εἰδώς Ald. Vind. om., est in Par.

πεινός ὁ μεγαλόφρων ἐκείνος ἐτύγχανεν· οὐχ αὐτως ἀσθενής ὁ πολλάκις ὑπὲρ τοῦ γένους παραταξάμενος, ⁴⁸ ὁ συμβουλευὼν τῷ δήμῳ μὴ προέσθαι τὴν ἐλευθερίαν ποτὲ, μηδὲ χαίρειν ἀδόξοις ἐπιτηδεύμασιν, ἀλλὰ φιλοτιμεῖσθαι τοῖς κατορθώμασιν· οὐ ταύτην ἔχων τὴν πολιτείαν ἔκδο- 5
τος ὢν προτανεύειν αὐτῷ τὴν σωτηρίαν ἡβούλετο, ἵνα τινῶν μετὰ τὴν πολιτείαν ἀπήλασε δουλείας ἀντ' ἐλευθερίας, ὧς πλούσιε, καὶ κολακίας ἀντὶ δημηγορίας, καὶ λόγων ἢ τροφῆς ^{48*} τῆς παρὰ σοὶ συντιθέναι τοὺς λόγους, ἀντὶ τοῦ γράφειν λόγους ἢ ψήφισμα· μυρίους ἂν ἐκεῖ- 10
νος ⁴⁹ ἐνεγκεῖν θανάτους ὑπέμεινεν, ἢ τοιαύτην ἡμέραν αὐτῷ δεῖξαι τὸν ἥλιον· εἰ δ' ὑπὸ σοὶ ζῆσσεσθαι προσεδόκησε, καὶ αὐτὸς ἐν τι τούτων ἀτυχήσας ὑπέμεινας· εἰ δὲ τοιαύτην αὐτὸς καρτερεῖς ὑπομῆναι τύχην, πότε εὐέλπιδες ἡμεῖς οἱ παρὰ σοὶ πολῖται δημαγωγούμενοι; 15
οὕτως ἂν ἐξηγήσω τῇ πόλει τοὺς νόμους, οὕτω τῆς ἐλευθερίας ἀντέχεσθαι· ἀλλ' οὐτ' ἂν αὐτὸς τοιοῦτόν τι συμβουλευσάι τετόλμηκας, οὐθ' ὁ πένης τὴν ἔκδοσιν ὑπομῆναι δεδύνηται· εἰ δὲ ταῦτα πρότερον ὠμολόγηται, κάκετον ἀνελεῖν ἑαυτὸν μετὰ τὴν δωρεάν ἀμφίβολον οὐκ 20
ἐγίγνετο. **ΜΕΤΑ ΤΑΥΤΑ** τοὺς ἐπιλόγους θήσεις, συνάψας εὐθύς κομματικῶς· οἱ δὲ ἐπίλογοι ἔχουσιν ὅσα ζῶν ὁ πένης τὴν πόλιν ὠφέλησε, διασκευὴν τοῦ πάθους, ἡθοποιῶν, καταδρομὴν τοῦ πλουσίου, παροξυσμὸν ἐπὶ τὴν τιμωρίαν τῶν δικαστῶν, καὶ τὰ τοιαῦτα. 25

ΑΝΤΙΑΛΗΨΙΣ ΑΠΛΗ.

Συνεχῶς κρινόμενος πλούσιος τυραννίδος ἐπιθέσεως κατεπόν-
τως τὴν οὐσίαν καὶ κρίνεται δημοσίᾳ.

Ὁ λόγος ἐστὶ τῷ μὲν πλουσίῳ βαρὺς καὶ μετὰ πολ-
λῆς γενόμενος τῆς βαρύτητος, τῷ δὲ κατηγόρῳ ἐπιφορι- 30
356

48 Ald. Codd. παραταξόμενος.

48* Ald. τροφῆς. Vind.

Par. τροφῆς.

49 Ald. Vind. ἐκείνους. Par. ἐκείνος.

Rhetor. VIII.

κός· ὅτι μὴ μόνον ἐπιβουλεύων πολλάκις ἐάλωκεν, ἀλλὰ
 καὶ τῆς οὐσίας τὸν δῆμον ἐστέρησεν· ὅθεν ἡ κατάστα-
 σις αὐτῷ τὴν ἀπὸ τοῦ πλούτου γενομένην· ἔχει κατὰ τῶν
 δημοτικῶν ἐπάχθειαν· γραφομένου πολλάκις τινὰς τοῦ
 5 πλουσίου, βιαζομένου τοὺς προστυγχάνοντας, ἔχοντος περὶ
 αὐτὸν ἀκολάστων πλῆθος, προϊόντος ⁵⁰ μετ' οἰκειῶν
 πλειόνων· ὡς ταῦτόν εἶναι δορυφορία τὸ γιγνόμενον, καὶ
 πάντας λοιπὸν πεφρικέναι τοὺς ἐντυγχάνοντας· ὅθεν ἐπὶ
 τούτοις τυραννίδος κριθεὶς οὐκ οἶδ' ὅπως ἐκπέφυγε. τί
 10 οὖν, ἄρα μετὰ τὴν κρίσιν ἐσωφρόνησεν; ἐφυλάξατο ⁵¹ τὴν
 ὑποψίαν; εἶδεν ὅθεν αὐτῷ τὰ τῆς κατηγορίας γεγέ-
 νηται; οὐδαμῶς· ἀλλ' ὅτι χεῖρον τὸ γιγνόμενον ἦν, καὶ
 φόβος ἐκ τῶν πραττομένων· ὅθεν καὶ δευτέρα κρίσις
 ἐπὶ τούτῳ συνίστατο· καὶ κατήγοροι τυραννίδος ἐπὶ τοῦ
 15 βήματος ἐβόων τὸν τῆς πολιτείας ἐχθρὸν, τὸν περινο-
 οῦντα κατὰ τοῦ δήμου τὴν ἀκρόπολιν· ἀλλὰ καὶ τὸ δεύ-
 τερον ἀθῶος διὰ τὴν ὑμετέραν φιλανθρωπίαν φανείς,
 καὶ τρίτον καὶ πολλάκις τοῦ παρ' ὑμῶν ἐλέους τυχὼν οὐκ
 ἐσωφρόνησεν· οὐκ εἶδεν ὅτι τῆς φιλανθρωπίας ἀμοιβὰς
 20 ὀφείλει τῇ πόλει· ἐξαίφνης δὲ καθ' ἑαυτὸν βουλευσάμε-
 νος ἐπιβουλήν ἐτι κατὰ τοῦ δήμου χαλεπωτέραν ἐπινοεῖ·
 ἐν δὲ τούτῳ καὶ ἡθοποιῶν θῆς, ὅτι πρὸς ἑαυτὸν ἔλεγεν·
 ὅτι πῶς ἂν καὶ ἑμαυτὸν ἀπαλλάξαιμι κατηγορούμενον,
 καὶ τῇ πόλει χαλεπωτέραν τὴν ἐπιβουλήν ποιήσαιμι· εἶθ'
 25 εὐρών τὸ πρακτέον ἐπὶ τὴν θάλατταν ἤγαγε τὴν οὐ-
 σίαν, ἐπ' αὐτὸ τὸ πέλαγος τὸν πλοῦτον ἐπέστησεν, καὶ
 τοῦ κλύδωνος μέσσης γένόμενος κατέβαλε τὴν οὐσίαν καὶ
 κατεπόντωσε τὸν πλοῦτον, καὶ μᾶλλον τὰ χρήματα τοῖς
 κύμασιν ἢ τῷ δήμῳ κεχάρισται· ἐπὶ τούτοις οὖν παθόν-
 30 τες τῆς τυραννίδος χαλεπώτερα καὶ δεινότερα νῦν, ἢ
 ὅταν τῆς τυραννίδος ἐκρίνετο, ἐπὶ τὸ δικαστήριον αὐτὸν

50 Ald. προσιόντος. scr. προϊόντος. 51 Ald. Codd. ἐφυλά-
 ξατε. — v. 11. Ald. Vind. αὐτωτάτη. corr. Par. αὐτῷ τὰ τῆς.

εἰσαγγέλλοντες ἐληλύθαμεν· καὶ τὰ τοιαῦτα **ΜΕΤΑ**
Ταῦτα θήσεις τὰ ὀρικὰ παραγραφικά· ἔστι δὲ αὐτοῦ
 τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ προσώπου, τὸ δὲ ἀπὸ πράγματος· ἀπὸ
 προσώπου μὲν, οὐκ εἰμι στρατηγός, οὐ ῥήτωρ, ἵνα δη-
 μοσίᾳ τι δεινὸν τὴν πόλιν ἐργάσωμαι·^{51*} ἀπὸ πράγματος 5
 δὲ, οἷον τί κατέσκαψα, ἢ ποῖον τεῖχος κατέβαλον, ἢ
 ναῦς ἐνέπρησα, ἢ τί τῶν τῆς πόλεως πραγμάτων διέφθει-
 ρα; Θήσεις τὴν ἀντίθεσιν οὕτως· ἀλλ' οὐδὲν, φησὶ, τὴν
 πόλιν ἡδίκησα· οὔτε γὰρ τριήρεις οὔτε στρατιώτην προ-
 δέδωκα. Λύσεις ὀρικῶς, ἐπιδεικνὺς ὅτι τοῦτο ἐκείνων 10
 ἔστι χαλεπώτερον· καὶ οὐχ εἰς τρόπος ἔστι δημοσίου ἀδι-
 κήματος, ἀλλὰ πολλοί· καὶ οὐκ ἔάν τις τὸ μὴ ποιήσῃ,
 ἥδη καὶ ἀνεύθυνος· τοιγαροῦν ἴσον ἔστι τὸ τῆς οὐσίας
 στερεῖσαι τὴν πόλιν τοῦ ναῦς ἢ τεῖχος προδοῦναι· εἰ γὰρ
 εἰσφορῶν ἐκτὸς ἀδύνατον στρατεύεσθαι, καὶ χρημάτων 15
 χωρὶς τριήρεις κατασκευάσαι ἀδύνατον, σὺ δὲ ταῦτα ὁμοῦ
 διέφθεις πάντων τῶν ἄλλων ἀδικημάτων διὰ ταύτης
 τῆς πράξεως χαλεπωτέρας·⁵² τοιγαροῦν καὶ ὁ νομοθέτης
 τὸν ἀδικήσαντα τὴν πόλιν εἶπε δεῖν τιμωρεῖσθαι· καὶ ὅτι
 δεινὸν τοῦτο καὶ μέγα, καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων δεινό- 20
 τερον· καὶ ὅλοις ὡς ἀπλῶς εἰπεῖν κεφαλαίοις λύσεις τὰ
 ὀρικὰ παραγραφικά κατασκευάζων ὁ βούλει, ὥσπερ ὁ
 φεύγων τοῖς αὐτοῖς τούτοις παραγραφόμενος ἐν τοῖς ὀρι-
 κοῖς ἀπεδείκνυνεν, ὅτι οὐκ ἔστι τοῦτο δημοσίον ἀδίκημα.
ΜΕΤΑ Ταῦτα θήσεις τὴν ἀντίληψιν. Ἀλλ' ἔξεστί μοι, 25
 φησὶν. Ἀπαντήσεις δὲ, ὅτι ποιῇ τὴν ἀπολογίαν ὡς τύ-
 ραννος· ἔξεστιν, φῆς; ἐξ ἀκροπόλεως ὡς ἀληθῶς τοῦτο
 τὸ πρόσρημα. **Εἴτα** λύσεις τῇ μεταλήψει, ἢ ἐνστατι-
 κῶς, ἢ ἀντιπαραστατικῶς· ἐνστατικῶς μὲν ὅτι οὐκ ἔξεστί
 σοι τῶν λειτουργιῶν τὴν πόλιν ἀποστερεῖν· ἀντιπαρα- 30
 στατικῶς δὲ, ὅτι οὐ τοῦτον ἔξεστί⁵³ σοι τὸν τρόπον ποι-

51* Ald. ἐργάσσομαι, et v. 7. ἔμπρησα. 52 Ald. Codd. χα-
 λεπωτέρα, scr. χαλεπωτέρας. 53 Vind. ἔξέστιν.

εἶν, καταποντοῦν, ἄχρηστον καὶ ἀφανῆ τὸν πλοῦτον ποι-
 εἶν· ἐν οἷς κατ' αἶδος ἔρεῖς· ἔξοστιν ἀποστρεφῆν τὴν πόλιν
 λειτουργιῶν; χορηγιῶν; τριηραρχίας; εἰσφορῶν; καὶ ὅτι
 ἐν τῇ δημοκρατίᾳ οὐδὲ συγκεχώρηται· κατασκευάσεις τοῦ-
 357 το λέγων, ὅτι πάντες εὐθύνας τῶν πράξεων διδόασιν· καὶ
 5 ὅτι ἔξοστι ποιεῖν, λέγειν, δημηγορεῖν, πλεῖν· ἅν
 τις λέγῃ τι τῶν τῆς πόλεως ἀπορρήτων, ὑπεύθυνος· καὶ
 ἅν τις συμβουλευῇ τὰ μὴ συμφέροντα, καταδίκης ἄξιος·
 ἀλλὰ μὴν ἂν τις πλεῖ πρὸς τοὺς πολεμίους, καὶ αὐτομο-
 10 λῇ πρὸς τοὺς ἐχθρούς, τοῖς νόμοις ὑπεύθυνος γίγνεται.
 πῶς οὖν σοι λέγειν ἐξῆν τὸ ἔξοστιν τὴν οὐσίαν διαφθει-
 ρεῖν· οὐκοῦν εἰ σοί, 54 καὶ πᾶσιν, εἰ δὲ πᾶσι τοῦτο συγ-
 χωρηθήσεται, 55 τί πέρας; τὸ πένεσθαι τὴν πόλιν, τὸ
 τοῖς πολεμίους γενέσθαι εὐάλωτον, τὸ μηδὲ πόλιν εἶναι,
 15 μηδὲ ἔχουσαν μὴ περιουσίαν, μὴ πλοῦτον, ἀφ' ὧν τοῖς
 πολεμίους μαχόμεθα· καὶ πάλιν ἔξοστιν, ὥς βούλεται τις,
 κεκρῆσθαι τοῖς χρήμασιν· οὐκοῦν καὶ τοῖς πολεμίους χα-
 ρίεσθαι, καὶ τοῖς τυράννοις ἐπιδιδόναι, καὶ τοῖς τῆς πό-
 λεως ἐχθροῖς· 56 εἰ δὲ ταῦτα ποιεῖς, οὐκ ἔξοστιν οὐδὲ χα-
 20 ρίεσθαι οἷς οὐ χρῆ, πόσῳ μᾶλλον κατὰ θαλάττης πέμ-
 πειν τὰ χρήματα. Μετὰ τὴν ἀντίληψιν θήσεις τὸ χρῶ-
 μα, τίνος ἔνεκεν κατεπόντωσε τὸν πλοῦτον; δίδοται δὲ
 τὸ χρῶμα, ὥς ἀπὸ τῆς ἐξουσίας· ἐπειδὴ αὐστηρὸν δοκῇ
 τῆς ἐξουσίας τὸ χρῶμα, προστίθῃσι τὴν αἰτίαν διδούς ἐκ
 25 περιουσίας δι' ἣν τοῦτο πεποίηκέν αἰτίαν· ἔρεῖς οὖν οὐ-
 τω· τὸ χρῶμα αἰεὶ ἐμπίπτον ἀντιθετικόν. Ἀλλ' ἐφοβή-
 θην, φησὶν, μὴ καὶ πάλιν τυραννίδος κριθῶ. Αὔσεις
 στοχαστικῶς· ἢ οὐκ εἰκὸς ἦν κριθῆναι πολλάκις κριθέν-
 τα καὶ ἀφεθέντα, καὶ συνεχῶς δόντα τῆς αὐτοῦ προαι-

54 Ald. Vind. εἰσι. Par. εἰ σοι.

55 Ald. Vind. συγχο-

θι

ρήθητι, τί π. Par. συγχωρη. scr. συγχωρηθήσεται.

56 Ald.

Codd. ἔχθρας. — γ. 24. Ald. τις ἐξουσίας. scr. τῆς.

ρέσεως σύμβολα· εἰ μὲν γὰρ ἅπαξ ἐκρίθης, ὥσως εἶχε
 τινὰ λόγον τὸ καὶ δεύτερον φοβεῖσθαι τὴν κρίσιν· ἐπει-
 δὴ δὲ πολλάκις κριθεὶς ἀφείθης, ἀνθ' ὅτου τοῦτον ἔδε-
 δεις τὸν φόβον; ἔπειτα εἰ ⁵⁷ ἐφοβοῦ, ἄλλως ἔδει διαλῶ-
 σαι τὸν φόβον, ἐπιδεδωκότα τῷ δήμῳ τὰ χρήματα, ὥς ⁵
 ἔγωγε τούτους ἐξήτουν ἀκούσαι τοὺς λόγους· ἄνδρες, ὁ
 πλοῦτός μοι τῆς κατηγορίας παραίτιος· ὁ πλοῦτός μοι
 τῶν κινδύνων ὑπόθεσις· τοῦτον ἀφήμι τῇ πόλει· ἔλευ-
 θερῶ διὰ τοῦτον ἑμαυτὸν τῆς γραφῆς. ἐπιδείκνυμι με-
 τὰ τῶν κρίσεων τῷ δήμῳ τὴν εὐνοίαν· ἀπάντων αὐτῷ ¹⁰
 τῶν ἑμαυτοῦ χρημάτων ἐξίσταμαι· νῦν δὲ τοιούτου ⁵⁸
 μὲν οὐδενὸς ἀκήκοα ῥήματος· ἀντὶ δὲ τοῦ δήμου ἐπ' αὐ-
 τὴν ἤκεις τὴν θάλατταν· ἀντὶ τῆς πόλεως τὸ πέλαιος
 προτετίμηκας. **ἘΠΙΛΟΓΩ. ΚΑΤΗΓΟΡΙΚΩ.** Νῦν ὥς
 ἀληθῶς οὗτος τύραννος· νῦν τοῦ δήμου πολέμιος· ἐν ¹⁵
 μιᾷ ῥοπῇ πάσας τὰς λειτουργίας ἀνέρηκας. ποῦ μοι τρι-
 ηραρχίαι λοιπὸν, ποῦ χορηγία, ποῦ φιλοτιμίαις ⁵⁹ γαννύ-
 μενες, ποῦ μοι πομπαὶ, ποῦ θυσίας εἰσφορὰ; εἶδ' ὅτι
 νῦν τοῦτον ἂν ἀνέλωμαι, μαθήσονται πάντες, ὅτι τὰ
 ἑκάστου χρήματα κοινὰ τυγχάνει τῆς πόλεως, ἵνα μηδεὶς ²⁰
 ἔτι τοιαύτην καθ' ἡμῶν μηχανὴν μηχανήσεται· τοῦτον
 τιμωρησώμεθα, ⁶⁰ ἵνα μάθωσιν ἅπαντες, μηδὲν τοιοῦ-
 τον καθ' ἡμῶν πλημμελεῖν· μετὰ τοῦ πλούτου καὶ τὸν
 τύραννον συνέλωμεν. τύραννον γὰρ τοῦτον καλεῖν μετὰ
 τόλμην τὴν τοιαύτην ἐστὶ δικαιοτέρον· τούτου τὴν γνώ- ²⁵
 μην ἂν ἐπισκῆψαισθε, ἐπιβουλὴν εὐρήσετε μόνην τυγχά-
 νουσαν· εὐρήσετε γὰρ μεθ' οἷας γνώμης τοῦτο τετόλμη-
 κεν· εἴτα διατυπώσεις, πῶς ἦγε τὸν πλοῦτον· πῶς πεμ-
 πων διέκειτο, τί ῥίπτων ἔλεγεν· ἵνα δῆμος μὴ χρήσεται,

57 ^a Ald. Vind. om. est in Par.

58 Ald. Codd. τοιοῦ-

τον. scr. τοιούτου.

59 Ald. Codd. φιλοτιμίας. in Par. per

corr. φιλοτιμίαις.

60 Ald. Vind. τιμωρησάμεθα. corr. Par.

ἴν' ἐν πολέμῳ μὴ λάβῃ, ἴν' ἐν σιτοδείᾳ μὴ σχῇ πόρον,
 δι' οὗ λύσῃ τὴν συμφορὰν, καὶ τὰ τοιαῦτα· διὰ τοῦτο
 τοῦτον ἀνέλωμεν, ἵνα παρὰ τῶν ἄλλων ὁ πλοῦτος μείνῃ
 τοῖς ἅπασιν ἡμῖν ἀκέραιος.

5 Ὁρκωσα. Σωκράτης Ἀλκιβιάδην, μὴ πολιτευέσθαι, καὶ κρίνεται
 Σωκράτης.

Ὅποιος λόγος, φανερόν ἐκ τε Σωκράτους καὶ Ἀλ-
 κιβιάδου, εἰ τὸν Σωκράτην μελετήσῃ· ¹ ὁ γὰρ κατήγο-
 ρος σφοδρὸν ἔχει τὸν λόγον καὶ δεινῶς ² κατὰ Σωκρά-
 10 τούς ἐπιφορικόν. Ἡ ³ Κατάστασις ἔχει περὶ τοὺς πο-
 λίτας τοῦ γένους τοῦ Ἀλκιβιάδου σπουδὴν· ἀρχομένου
 σου τοῦτον τὸν τρόπον· ἐπειδὴ γὰρ ἔδει τὴν πόλιν ἡμῶν,
 ᾧ Ἀθηναῖοι, διὰ πάντων εὐτυχεῖν, καὶ περὶ τὴν πόλιν
 358 ἔσχεν ἄνδρας σπουδάζοντας, τὸν Περικλέα, καὶ τοὺς ἄλ-
 15 λους Ἀλκιβιάδου προγόνους· ⁴ ἀλλ' ὁμῶς οὐ μέχρι τού-
 των ἔστη τὰ τῆς τύχης τῇ πόλει· ἀλλὰ καὶ Ἀλκιβιάδης
 ἐπὶ τούτοις ἐγένετο, καθάπερ διάδοχον ἡμῖν τῆς τούτων
 πολιτείας βουλευμένου δοῦναι τοῦ δαίμονος· ἐπὶ τούτοις
 ἐρεῖς, ὅτι μεγαλόφρων ἦν ἐν τοῖς διδασκαλίοις φοιτῶν,
 20 καὶ ὅτι πάντες ἠλπιζον ἐντεῦθεν στοχαζόμενοι, οἷος ἔσται
 κατὰ τὴν πολιτείαν τῇ πόλει στρατηγός, ῥήτωρ, δημηγό-
 ρος καὶ σύμβουλος, καὶ ὅτι τινὲς ὑπερβαλέσθαι τοῦτον
 τοὺς προγόνους ἐκόμπαζον· ἀλλ' ὁμῶς τοῦτον πάντων
 ἡμῶν διακειμένων τὸν τρόπον οὐκ οἶδ' ὅπως ἢ πόθεν,
 25 Σωκράτης ἐπὶ λύμῃ τῶν νέων ⁵ συνήφθη τὰλκιβιάδῃ, καὶ
 πάντων ἡμῶν ἔτι μείζους ἐχόντων ἐκ τῆς τούτου συνου-
 σίας τὰς ἐλπίδας, ὥς ἡδὴ τῆς πολιτείας ἀναγκάσει τὸν
 Ἀλκμαιωνίδην ἀνθέξασθαι, ὥστ' ἡδὴ τοῦ βήματος ἐπι-

1 Ald. Codd. μελετοίης. 2 Ald. Codd. δεινός. 3 Ἡ
 Ald. Codd. om. 4 Ald. Codd. πολέμους. scr. προγόνους.
 5 Ald. post νέων asteriscum ponit. v. 28. Ald. ἀνθέξασθαι.

λαβέσθαι καταναγκάσει τὸν νέον, αὐτὸς ἐκ τῶν ἐναντίων
ἐφάνη τῷ δήμῳ πολέμιος, αὐτὸς ἀπάντων ἡμῶν τὰς ἐλ-
πίδας παρέτρεψε, καὶ τὸν Ἀλκμαιωνίδην κατὰ μικρὸν
χειρωσάμενος τὸ μὲν πρῶτον συνεβούλευσεν ἀποσχέσθαι
τῆς πολιτείας· καὶ πρόσθε τούτῳ ἡθοποιῶν· ὅτι ἔλεγε, 5
δεινὸν ἢ πολιτεία, ταραχῆς πεπληρωμένη ὥσπερ ἐν κλύ-
δωνι, ἐπιβουλὰς, φθόνους, βασκανίας ἔχουσα, καὶ τα-
τοιαῦτα· καὶ τοιαύτας ἡφίει⁶ πρὸς Ἀλκιβιάδην. Σωκρά-
της φωνὰς, οὐκ ἐννοῶν Περικλέα τὸν Ἀλκμαιωνίδην,
οὗ λογιζόμενος τοὺς προγόνους τοὺς ἄνωθεν, τὰ τῆς 10
πόλεως ἔξαιρετα· ἀλλ' ἐπὶ τούτοις οὐ πείθων τὸν νέον,
τοῖς ῥήμασι πάσης ἀνάγκης εὔρε τρόπον πρὸς αὐτὸν
χαλεπώτερον, καὶ τὸν νέον ὀρκῶν ἀποσχέσθαι τῆς πολι-
τείας ἔπειθε· καὶ τῆς τοιαύτης αὐτῷ συναυσίας μάρτυρας
ἐποιεῖτο τοὺς κρείττους· οὕτω Σωκράτης παρασκευάζει 15
τῇ πόλει τοὺς νέους· οὕτω ποιεῖ τῆς πολιτείας ἐρᾶν·
καὶ τὰ τοιαῦτα. ΟΡΙΚΩι ἐξῆς παραγραφικῶ, ὁμοίως
τῇ πρώτῃ διαιρέσει· ἀλλ' οὐδὲν, φησὶν, ἐκ τούτου τὴν
πόλιν ἡδίκησα. ἈΥσεις ὁμοίως μετὰ ταῦ κεκρῆσθαι ταῖς
περιστατικοῖς· οὐδὲν τὴν πόλιν ἡδίκησας, Ἀλκιβιάδην 20
ἀποστήσας τοῦ βήματος, στρατηγῶν τὸν δῆμον ἐκτὸς
ποιησάμενος, ἅπαντα τὰ δεινότατα δι' ἐνὸς ἐργασάμε-
νος σώματος· προσποιεῖται οὖν⁷ τὴν ἀδικίαν Σωκράτης⁸
ἄγνοεῖν, καὶ τὴν ἀπάντων τάξιν εἶδέναι βουλόμενος πρὸς
τὸ παρὸν ἄνοιαν ὑποκρίνεται μίαν· τίς; ὁ σοφός, ὁ 25
φιλοσοφίαν εἰδὼς, ὁ τὴν τῶν ὅλων διακόσμησιν ἐπιστά-
μενος· νῦν σοι, Σώκρατες, τὸ δαιμόνιον τὴν κρίσιν οὐ
προεῖπε, νῦν σοι τὴν τῆς πόλεως οὐ προεῖρηκεν ἀγασσάτη-
σιν; ἀλλ' ἀφελόμενος Ἀλκιβιάδην τῆς πολιτείας οἷ μὴ

6 Ald. Codd. ἡφίει. in Par. supra ἂ scriptum ἦ. 7 Ald.
Codd. εἶναι. non sine hæsitatione scripsi οὖν quod fortasse
præcedente sono verbi προσποιεῖται in alia mutatum est. 8
Ald. Codd. Σωκράτους. scr. Σωκράτης.

δὲν ἡδιδηκέναι τὴν Ἀττικὴν; πόλεις ἢ τεῖχος οὐ προῦδω-
 κας; ὅρα πόσας ἂν εἰλήφαμεν χώρας, στρατηγούντος
 Ἀλκιβιάδου ὃ τῇ πόλει, πόσας ναῦς συμβουλευόντος, πό-
 σα τρόπαια δημηγορούντος ἐν τοῖς πολεμίοις τὰ κάλλι-
 5 στα. ταῦτα πάντα Σωκράτης δι' ἐνὸς ὅρκου τῶν
 Ἀθηναίων ἀνήρηκε, ταῦτα προῦδωκεν, ταῦτα διέφθει-
 ρεν· εἴτα λέγει, τί τὰς Ἀθήνας ἡδίκησα; ἐν τούτῳ,
 Σώκρατες, μόνον ἔρω· στρατηγοῦ τὸν δῆμον ἀφήρη-
 σαι πολιτευομένου καὶ συμβούλου καὶ δημαγωγοῦ καὶ
 10 προστάτου γνησίου. ἈΝΤΙληπτικῶ· ἀλλ' ἐξεστί μοι,
 φησὶν. Ἀὔσεις μεταλήψει· ὀρκοῦν Ἀλκιβιάδην, ὃ Σώ-
 κρατες, ὀρκοῦν τῆς πολιτείας ἀναχωρεῖν; ταύτην ἐκ φι-
 λοσοφίας ἐμοὶ τὴν ἀπόκρισιν εἰληφας; ταύτην, εἰπέ μοι,
 τὴν συνουσίαν ποιῇ; οὕτω παιδεύεις τοὺς νέους; οὕτως
 15 ἀναπείθεις τὴν θρεψαμένην ἀμείβεσθαι; πόσων δι' ἐνὸς
 ῥήματος ἀμοιβῶν ¹⁰ τὴν πόλιν ἀφῆρησαι, ὑπὲρ τροφῶν,
 ὑπὲρ μυστηρίων, ὑπὲρ τῆς ἄλλης παιδείσεως· εἴτα τοσού-
 των τὴν πόλιν ἀποστερῶν ἐξεστί, φῆς· οὐδὲν παρ' Ἀθη-
 ναίων ἀνεύθυνον, οὐ λόγος, οὐ συμβουλή, οὐ δημηγορία
 20 καὶ ῥήματα· εἴτα πρόσθετες ἐξ ἱστορίας τὰ παραδείγματα·
 ὅσοι διὰ συμβουλὴν ἢ λόγον ἐκρίθησαν· εἶθ' ὅτι σὺ δὲ
 τούτων εἰργάσω δεινότερα, προσθεῖς καὶ τὸν ὅρκον τῇ
 συμβουλῇ καὶ τὰ τοιαῦτα. ΕἴΤΑ τῷ χρώματι ἀντίστα-
 359 τικῶ· ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν ἅμα καὶ αὐτοῦ τοῦτο πεποίηκα,
 25 ἵνα μαθὼν πρῶτον πῶς δεῖ προσιέναι τῷ βήματι, οὕτω
 προσέλθῃ τῇ πόλει. Ἀὔσεις πρῶτον ἐν διασυρμῷ, ὅτι
 καλῶς ¹¹ κέχρηται τοῖς λόγοις Σωκράτης ἀμαρτάνων·
 εἴτα πιθανὰς εὐρίσκων τὰς ἀπολογίας κρινόμενος· εἴτα
 τοὺς μεταληπτικούς· οὐκ ἔδει οὖν ὀρκοῦν, ἀλλ' ἔδει πεί-
 30 θειν μὲν τῆς πολιτείας ἀντέχεσθαι, ὑπερίθιθαι δὲ τὴν
 ἐγγείρησιν· καὶ ὅτι οὐδὲν ἔτι τῆς παιδείσεως ὄφελος· ὅρ-

9 Vind. Par. Ἀλκιβιάδην. 10 Ald. Codd. ἀμοιβῶν. 11 Ald. Codd. καλός.

κωσας γάρ παντελῶς τῆς πολιτείας ἀποσχέσθαι· πῶς οὖν ἡ χρῆσις ὑπῆρξεν ἂν τοῖς μαθημασί σου τὴν πρόσδοδον ταύτην ἀπαγδρεύσαντος· εἶθ' ὅτι δυνατόν, μὴ καὶ πολιτευόμενον παρ' αὐτὴν τὴν χρῆσιν τῶν πραγμάτων ὑποτίθεσθαι τὸ πρακτέον· εἶθ' ὅτι καὶ αὐτὰ τὰ πράγματα 5 καὶ ἡ πείρα ἐδίδαξεν ἂν σαφέστερον· εἶθ' ὅτι Περικλῆς αὐτῷ πρὸς μίμησιν ἤρκει, Ἀριστείδης, Θεμιστοκλῆς, οἱ ἄνωθεν πάντες πολιτευόμενοι· εἶθ' ὅτι εἰ τὸ δίκαιον ἐζητεῖ, Ἀριστείδην ἂν ἔσχε παράδειγμα· εἰ φρόνησιν, Θεμιστοκλέα· εἰ ἀνδρείαν, Μιλτιάδην· εἰ ἀρετὴν ἄλλην, 10 παρ' ἄλλῳ τινὶ εὔρεν ἂν· ὥστε οὐδὲ τῶν σῶν ἂν χρεῖαν ἔσχε συνουσιῶν, ἔχων τοῖς νόμοις, ἔχων τῶν πραγμάτων τὴν πείραν· καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἐπίλογος καταφορικώτερος.¹² ἀπελαννέσθωσαν ὡς ἀληθῶς οἱ νέοι, διαφθείρει 15 τούτους Σωκράτης, οὐ ποιεῖ τῆς πολιτείας ἐρᾶν, ἀποδιατίθῃσιν ἅπαντας, μετέχειν τῶν πολιτικῶν οὐ ποιεῖ· ποῦ μοι γράμματα, ποῦ δικαστήρια; μηδὲ ¹³ ἐπ' Ἀλκιβιάδῃ μόνῳ γραφέσθω Σωκράτης· ἐπὶ πᾶσι κατηγορεῖσθω τοῖς νέοις, ἅπαντας ἀπελάννει τοῦ βήματος, καὶ τὴν ¹⁴ αὐτοῦ συνουσίαν κυριωτέραν τοῦ δήμου ποιεῖ, 20 Ἀκαδημίαν ἔχων τῆς διαφθορᾶς ¹⁵ ἐργαστήριον, καὶ Λύκειον τῆς κατ' Ἀθηναίων συνουσίας τὸν τόπον· ποῦ μοι γραφὴ χαλεπωτέρα, ποῦ δικαστήριον τῆς τούτου συνουσίας ἐπ' αὐτοῖς; ὡς φιλανθρωπῶν Ἀθηναίων Σωκράτης ὑπερφρονεῖ, ὡς ἀξίαν οὐ φερόντων 25 τῶν ἀμαρτημάτων τὴν δίκην, ἂν τοῦτον λάβῃ μετὰ τὴν κατηγορίαν ὁ δῆμος, πρὸς τὸν δῆμον Ἀλκιβιάδης

12 Ald. Codd. καταφορικώτερος. 13 Ald. Codd. μηδεῖς.
scr. μηδέ. 14 Vind. τοῦ αὐτοῦ. 15 Ald. Codd. διαφθορᾶς.
scr. διαφθορᾶς. p. 166, 25. ἐπὶ λύμῃ τῶν νέων. et paullo ante: ἀπε-
λαννέσθωσαν ὡς ἀληθῶς οἱ νέοι, διαφθαίρει τούτους Σωκράτης.
eadem apud Xenophontem accusatio, ὅτι διαφθείρει τοὺς νέους.
Cfr. Epist. crit. p. 36.

στραφήσεται· ὥς ἐραστήν λυπῆσαι Σωκράτην ¹⁶ οὐ βού-
 λεται· καὶ ὅτι παθὼν, μὴδὲν προΐστασθαι τοῦ δήμου
 πᾶσιν ἡμῖν τοῖς πολεμίοις κεχαρισμένα ποιεῖ, Λακεδαι-
 μονίοις, Κορινθίοις, Πελοποννησίοις, Μεγαρεῦσι τοῖς
 5 γείτοσι· καὶ ὅτι διαπρεσβεύονται πρὸς αὐτὸν ἅπαντες·
 ὥστε μὴ μόνον ὀρκοῦν τῆς πολιτείας ἀναχωρεῖν, ἀλλὰ
 καὶ τῆς λειτουργίας ἀπαλλάττεσθαι καὶ τῆς πρὸς τὴν
 πόλιν εὐνοίας, καὶ ὅσα τοιαῦτα· διὰ ἐντεῦθεν πάντας
 σωφρονίζειν τοὺς νέους ἀρξόμεθα· ἐντεῦθεν αὐτοὺς πεί-
 10 σωμεν προσέχειν μόνῳ τῷ βήματι, τῇ τιμωρίᾳ τοὺς πάν-
 τας παιδεύσωμεν.

Μηκνυομένου τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, κρῖνονται Κορί-
 θιοι ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τῶν εἰς τοὺς Ἕλληνας ἀδικημάτων ἐπὶ τῇ
 εἰσηγήσει,

15 Ἡ μὲν πᾶσα οἰκονομία καὶ διαίσεις τοῦ ζητήματος
 πρόκειται ἐν τῇ Ἀρχιδάμου δημηγορίᾳ καὶ τῇ τῶν Κοριν-
 θίων· ἡ αὐτὴ γὰρ ἐστὶ κακεῖ τῶν ἀντιθέσεων ἡ τομὴ
 καὶ ἡ τῶν κεφαλαίων εὔρεσις· ὅμως δὲ σαφηνείας ἕνεκα
 τὴν πᾶσαν τοῦ ζητήματος ἀναπτύξω διαίρεσιν. Ἡ ΚΑ-
 20 τάστασις ἔχει τὴν πρὸ τούτου εἰρήνην, καὶ τὰ ἐν αὐτῇ
 καλὰ· εἶτα τὰ γενόμενα ἐν τῇ πεντηκονταετίᾳ· εἶθ' ὅτι
 διαβάλλοντες πολλοὶ, καὶ πρῶτοι Κορίνθιοι κατηγοροῦν
 Ἀθηναίων, φάσκοντες καταδουλοῦσθαι τοὺς Ἕλληνας·
 Μεγαρεῖς ἀπελαυνέσθαι τῆς Ἀττικῆς, τυραννικὰ τυγχά-
 25 νειν τῶν Ἀθηναίων προστάγματα· τοιαῦτα λέγοντες συν-
 εβούλευσαν ἄρασθαι τὸν πόλεμον πρὸς Ἀθηναίους, τα-
 ράξαι τοὺς Ἕλληνας πολεμῆσαι τῷ γένει· ἡμεῖς ἐπείσθη-
 μεν πιθανολογουμένοις Κορινθίοις· πειθόμενοι θᾶττον
 πέρας λαβεῖν τὸν πόλεμον· νῦν δὲ ὁρᾶτε, ὧ ἄνδρες Ἑλ-
 30 ληνες· συνεκτείνεται τῷ χρόνῳ τὸ δεινόν· πέρας οὐ λαμ-

16 Ald. Codd. Σωκράτης. scr. Σωκράτην.

βάνει τὰ δεινὰ δυστυχήματα, καὶ τὰ τοιαῦτα. ΟΡΙΚῶ
 παραγραφικῶ παρὰ Κορινθίων· ἀλλ' οὐδὲν ἡδικήσαμεν
 τὸ¹ κοινὸν τῶν Ἑλλήνων· οὔτε γὰρ χώραν προδεδώκαμεν, 360
 οὔτε ναῦς· καὶ τὰ τοιαῦτα. Αἴσεις· ὅτι οὐ μόνον ταῦ-
 τὰ ἐστὶν ἀδικήματά, ἀλλὰ καὶ τὸ² πείσαι πολεμῆσαι τῷ 5
 γένει, καὶ συνταράξαι τοὺς Ἕλληνας, καὶ καταναγκάσαι
 Ἀθηναίους πολεμῆσαι Σπαρτιάτας· ταῦτα ἐγκαλοῦμεν·
 ταῦτα δεδράκατε, συνάγοντες ἐκκλησίαν, συμβουλευόντες,
 πείθοντες, ὀνειδίζοντες Λακεδαιμονίοις· ἔχεις δὲ καὶ τὰ
 ἐπιχειρήματα ὅσα ἔλεγον Λακεδαιμονίοις ἐκ τῆς προση- 10
 γορίας Κορινθίων· εὐρήσεις γὰρ πάντα σαφῶς κείμενα,
 ὅσα ἀρμόττει σοι εἰπεῖν εἰς τὰ ὀρικά παραγραφικά. τοι-
 αῦτα λέγοντες παρώξυναν Λακεδαιμονίους πρὸ τοῦ και-
 ροῦ ἐξαναστῆναι· παρασχευάσατε Ἀθηναίων ἐπὶ δίκην
 ἐλθεῖν βουλομένων τὰ ἐγκλήματα· εἴτα τοιαῦτα διαπρα- 15
 ξάμενοι οὐδὲν φατέ ἡδικηκέναι τοὺς Ἕλληνας· καὶ τίς
 ὑμῶν τούτους ὑπομενεῖ τοὺς λόγους; ΝΑΪ φησιν· ἀλλ'
 ἔξεστιν τὸ συμβουλευεῖν τὸ παριστάμενον. Αἴσεις μετα-
 λήψει· ἔξεστι, λέγεις, ἀναιρεῖν τοὺς Ἕλληνας, καταδαπα-
 νῶν πολέμῳ τὸ γένος· ἔξεστι συμβουλευεῖν πόλεμον, καὶ 20
 ἀσύμφορα πράττειν ἀναπεῖθειν τοὺς Ἕλληνας· συμβου-
 λευσον ὑπακούειν καὶ βασιλεῖ, εἰ τὸ συμβουλευεῖν ἔξεστιν·
 εἴτα κατασκεύασον τοῦτο ἐκ παραδειγμάτων Ἑλληνικῶν
 γλαφυρῶν· ταύτην γὰρ ἔχεις ἀντίθεσιν, συνεβούλευε καὶ
 παρ' Ἀθηναίους Κύρσιλος,³ ἀλλ' οὐ μέχρι τῆς συμβου- 25
 λῆς αὐτῷ ἐστὶν τὰ πονηρεύματα· οὐ γὰρ ἤρκει λέγειν,
 συμβουλευεῖν ἔξεστιν καὶ παρὰ Λακεδαιμονίοις· εἴτα μη-
 δενὸς ὄντος τοῖς Ἕλλησιν ἀνευθύνου, μὴ λόγου, μὴ συμ-
 βουλῆς, μὴ δημηγορίας, μὴ πράγματος, ὑμεῖς ἀνεύθυ-
 νοι συμβουλευσάντες εἶναι φατέ, πῶτος οὗτος παρ' ὑμῖν, 30
 ὦ Κορίνθιοι, νόμος· οὐδὲ ὑμεῖς τοὺς ῥήτορας ἀνευθύνοτε

1 Ald, Codd. τῷ κοινῷ.

2 Ald, Vind. τῷ. Par. τό.

3 Herod. IX, 5.

εἶναι συγκεχωρήκατε· ἀλλὰ καὶ κείνους κρίνετε, ὥς πάν-
 των ὑπευθύνων ὄντων ἐν ταῖς πόλεσιν, εἴτα οἴκοι μὴ
 συγχωροῦντες τινὶ τοιαύτην ποιήσασθαι τὴν ἀποκρίσιν,
 ὑμεῖς ἐπὶ τῶν Ἑλλήνων συμβουλευεῖν ἐξεῖναι φρατέ· καὶ
 5 πόλεμον συγκεχωρηθῆσαι ποιεῖν ἀποκρίνεσθε Πλαταιῶν
 κειμένων, τοιούτων εἰλημμένων ἐν Πύλῳ, τοιούτων ἀνηρη-
 μένων, τοσαύτης γενομένης παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν συμφο-
 ρᾶς. Εἴτα τῷ χρόματι· ἀλλ' ἡγνοοῦμεν, φησὶν, ἐπὶ
 πολὺ κατασχῆσιν τὸν πόλεμον. Ἀγνοεῖς, ὅτι οὐκ ἦν
 10 ἀγνοεῖν Ἑλληνας ὄντας, καὶ ταῦτα Κορινθίους, εἰδότες
 οἱοὶ Ἀθηναῖοι⁴ εἰσιν ἄρχειν αἰεὶ βουλόμενοι καὶ μὴ ὑπα-
 κούειν ἑτέρῳ τινὶ, καὶ πρὸς τούτοις φιλοτιμιῶν καὶ δόξης
 ὑπειλημμένοι· ἐν ᾧ ἔρεῖς, ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς φιλοτι-
 μίαν καὶ δόξαν ὀρώσιν αἰεὶ· ταῦτα δὲ πάντα παρὰ Δη-
 15 μοσθένει τὰ νοήματα, καὶ πρὸς τούτοις τὴν ἐν Μαρα-
 θῶνι μάχην νενικηκότες ταχέως ἔμελλον πρὸς ὑμᾶς δια-
 λύεσθαι· ἄνδρες ἐπ' ἀρετῇ μεγαλοφρονοῦντες, ἄνδρες ἐν
 τοῖς τῶν βαρβάρων σώμασι προγεγυμνασμένοι τὰ πολε-
 μικά, οὗτοι ἔμελλον θᾶττον διαλύσασθαι τὸν πόλεμον. ἔρεῖς
 20 δὲ πολλὰ καὶ γνωμικῶς, ὅτι πεφύκασιν ἄνθρωποι φιλο-
 νεικότεροι εἶναι, καὶ μὴ ταχέως παραχωρεῖν· ἔτι δὲ ἐνό-
 μιζον ἂν καὶ ἐβούλοντο διαλύσασθαι τὰ πολεμικά, κα-
 θαίρεσιν τῶν ἐπὶ τῶν Μήδων αὐτοῖς εἰργασμένων ποιεῖν
 καὶ τῆς παρὰ Μαραθῶνα δόξης⁵ ἥττονες φαίνεσθαι.
 25 διὸ καὶ ἐπιτείνειν αὐτοὺς ἔδει τὸν πόλεμον μᾶλλον στο-
 χάζεσθαι· ἀπ' ἐκείνης γὰρ ὄντες τῆς νίκης οὐκ ἂν τα-
 χέως ὑπήκουον· καὶ ὅτι αὐτοὶ πρῶτοι ἐλόμενοι δίκῃ δια-
 λύσασθαι τὰ ἐγκλήματα ἡμῶν μὴ ἐλομένων, ἀλλὰ εἰς χει-
 ρας ἐλθεῖν διὰ Κορινθίους ἡπειγμένων, οὐκ ἂν ἐκείνοι
 30 πέρας τῷ πολέμῳ δεδώκασιν· ἀλλὰ ἐξήτησαν ἂν, ὅπως
 ἐκ τοῦ μήκους τοῦ χρόνου τοὺς Πελοποννησίους συντρί-

4 Vind. Ἀθηναῖοι om.

5 Ald. Codd. δ' ἐξῆς. scripsi δόξης.

ψῶσι· καὶ ὅτι πέφυκε φύσει τὰ τῶν πολεμίων τοιαύτας
 φιλονεικίας ἐμποιεῖν, ὥστε μὴ ταχὺ διαλύσασθαι· ἂν δὲ
 προσθῶ καὶ Ἀθηναίους τοὺς ὑπὲρ φιλοτιμίας αἰρομένους
 ἅπαντα κίνδυνον, πῶς ἔτι λέγειν ἐστὶ δυνατόν, ἡγνοοῦ-
 μεν μηκύνεσθαι τὸν πόλεμον; Μετὰ τὸ χρῶμα ἐμ- 5
 πεσοῦνται ἀντιθέσεις αἶδε ἐκ τῆς περιστάσεως πίπτουσαι· 361
 ἀλλὰ πολλὰ αὐτοὺς κακὰ ἐργασάμεθα. ⁶ Ἡ λύσις ὅτι
 οὐ μόνον πεποιήκαμεν, ἀλλὰ καὶ ἐπεπόνθειμεν· οὐκ ἔστι
 δὲ ἴσον τοῦτο τῷ περιορᾶν τὸ γένος ἀπολλύμενον· εἴτα
 ἐρεῖς τὰ κατ' εἶδος· βούλει σοι τοὺς τάφους καταριθμή- 10
 σμεν; βούλει τὰς συμφορὰς εἶπω; εἴτα ἐρεῖς, ἀλλ' ἔστω
 μηδὲν ἡμᾶς μὲν πεπονθέναι, ἀληθὲς δὲ εἶναι ὅτι μόνον
 πολλὰ αὐτοὺς κακὰ ἐργασάμεθα· ποῦ τοῦτο πρέπον ἢ
 εὐλογον οὕτω κοπομένους τοὺς συμμαχοὺς ὁρᾶν, οὕτω 15
 τὸ γένος ἀναιρούμενον; οὐ γὰρ δόσις ἐστὶν εἰπεῖν, ὥς 15
 Ἀθηναῖοι μὲν Ἕλληνες, Λακεδαιμόνιοι δὲ οὐδαμῶς· ἢ
 Σπαρτιαῖται μὲν τῷ γένει προσήκουσιν, Ἀθηναῖοι δὲ
 νόθοι τοῖς Ἕλλησιν. ὥστε καὶ εἰ μόνον πεπόνθασιν ἐν
 τῷ πολέμῳ δεινόν, ἀγανακτεῖν ⁷ εὐλογον ὅτι πεπεισμεθα
 ὥς ἀληθῶς ἑτερόφθαλμον καταστῆσαι τὴν Ἑλλάδα· ἐπει- 20
 τα ἐρεῖς· ὥς τινες ἐργάσαντο κακὰ τοσαῦτα τοῖς Ἕλλη-
 σιν, ὥς τινες Μῆδοι ἢ τινες ἕτεροι βαρβαροὶ τοῦτον τὸν
 τρόπον κατὰ τῶν Ἑλλήνων ἐχώρησαν, ὥς ἡμεῖς κατ' ἀλ-
 λήλων· καὶ ὅσα τοιαῦτα. δυνατόν γὰρ πῇ μὲν τῷ ⁸ κατ'
 εἶδος, πῇ δὲ ὑποστροφαῖς, πῇ δὲ κομματικοῖς ἐπιμηκῦ- 25
 ναι τὴν ἀντίθεσιν. Μετὰ ταύτην τοίνυν θήσεις ἀντί-
 θεσιν στοχαστικὴν, ἣν λύσεις ὁμοίως στοχαστικῶς. Ἀλλ'
 εἰκὸς πέρας ἐπιθεῖναι τῇ μάχῃ. Λύσεις, ὅτι οὐκ εἰκὸς
 ταχέως διαλυθῆναι τὸν πόλεμον. πῇ μὲν κατ' ἐρωνηίαν,
 ὅτι νῦν μὲν καὶ μάντις ἐπὶ τοῦ πολέμου Κορίνθιοι, νῦν 30

6 Ald. Vind. ἐργασάμεθα. Par. ἐργάσ. paullo inferius v. 21.
 Vind. ὥς τινες ἐργάσαντο κακά. 7 Ald. Vind. ἀγανακτῶν.
 8 Ald. Codd. τῶν.

δὲ προφῆται τοῦ μέλλοντος· μετὰ τοσοῦτον τὸν Ἑλληνικὸν κίνδυνον εἰκὸς τέλος ἐπιτελεσθῆναι ποτε, πόθεν εἰδότες· εἰ μὲν ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων στοχαζόμενοι, οὐδέποτε τέλος ἔξουσιν αἱ συμφοραί· εἰ δ' ἀφ' ἐαυτῶν βουλευόμενοι, πιστεύειν οὐ δεῖ, ἀφ' ὧν ἤδη πεπεισμένοι πεπόνθαμεν. οὐκ ἄρκεῖ τὸ ⁹ πρῶτον ἡμᾶς ἡπατῆσθαι ¹⁰ δοκεῖν, ἀλλ' ἔτι καὶ δευτέραν ἀπάτην προσεξευρίσκουσιν, καὶ δέλεαρ ὥσπερ εἰπεῖν πρὸς τὸ πολεμεῖν τὴν ἐλπίδα προτείνονται· εἰθ' ὅτι δυστυχῆσαι ἐν τοσοῦτῳ πόσους τῶν Ἑλλήνων εἰκός· εἰθ' ὅσους ἀπολέσθαι, πόσους πολιορκηθῆναι· εἰθ' ὅτι ἀναμένουσι, μέχρις ἂν ἔρημον τὴν ἐλπίδα θεάσωνται· εἰθ' ὅτι πιθανοῖς λόγοις καὶ τῷ ¹¹ ἐλπίζειν τέλος ἐπιτεθῆναι ¹² τῇ μάχῃ, ὥσπερ ἐν σκότῳ καταναλωμένους ἡμᾶς ἐπιθυμοῦσιν ἰδεῖν· εἰθ' ὅτι ἰσό- ¹⁵ τιμοι ἀμφοτέροι Ἀθηναῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι, καὶ οὐδετέρῳ μέρει παραχωροῦσιν, ἵνα μὴ ἑαυτοὺς καθέλῳσι. Μετὰ ταῦτα θήσεις τὸν ἐπίλογον· σχεδὸν δὲ ὁ ἐπίλογος ἐγκώμιον εἰρήνης καὶ προτροπὴ πρὸς τὸ λῦσαι τὴν ἔχθραν, καὶ πρεσβεία ¹³ πρὸς ἕκαστον τῶν Ἑλλήνων προσαγγέλλουσα τὴν ἀπάτην, καὶ διατύπωσις ¹⁴ τῶν πανηγύρεων, Ὀλυμπίων, Ἰσθμίων, Παναθηναίων· ὅτι μετ' ἁλλήλων ἐσόμεθα καὶ συγγενεῖς, καὶ οὐκ ἔτι δυσμένειαν ὑφορώμενοι· ὅτι Κορινθίους ὡς ἄξιους τιμωρησόμεθα, καὶ ὅτι πρεσβευτὰς χειροτονήσομεν τοὺς διδάζοντας τοὺς Ἑλλη- ²⁵ νας ἀνακτῆσθαι ¹⁵ τὴν φιλίαν· καὶ τοὺς ἡγεμόνας φιλεῖν, καὶ ὅτι τιμωρίας ἄξιοι Κορίνθιοι, εἰς τοσαύτην ἔχθραν τὸ γένος ἐξάψαντες· ὅτι προσῆκον ὑπομνησθῆναι ¹⁶ τῶν παλαιῶν διηγημάτων, ὅτι τὴν νῦν οὖσαν κα-

⁹ Ald. ἀρκεῖτο.

¹⁰ Ald. Codd. ἀπατῆσθαι.

¹¹ Ald.

Vind. τό. Par. τῷ.

¹² Ald. Codd. ἐπιτεθῆναι.

¹³ Ald.

Codd. πρεσβείαν — — προσαγγέλλοντα.

¹⁴ Ald. Codd. διατύπωσις.

¹⁵ Ald. Codd. ἀγανακτῆσθαι.

¹⁶ Ald. Vind. ὑπομνησθῆναι.

τάστασιν ἐξ ἀλλήλων ἐσχήκατε· Ἀθηναίων μὲν καρποὺς δεξαμένων καὶ τελετὰς, καὶ τοὺς Ἡρακλείδας ὑποδεξαμένων ¹⁷ καὶ σωσάντων τὸ τοιοῦτο τῇ Σπάρτῃ πρόσχημα, καὶ ὅτι Λακεδαιμόνιοι ταῖς ἀποικίαις τὸ γένος ἐκόσμησαν, καὶ ὅτι Πλαταιεῖς ἢ Θηβαῖοι ἢ Πελοποννήσιοι ¹⁸ 5 αἰεὶ ἀλλήλοις δυστυχοῦσι συνήραντο, καὶ ὅτι ἀνοικίσωμεν ¹⁹ Πλάταιαν, Μεγαρέας προσκυνῆσαι τὴν Πολιάδα ποιήσομεν, ἐλεύθεροι Ποτιδαῖται ²⁰ τυγχανέντωσαν· ἔστωσαν πάντες αὐτόνομοι· μηκέτι πόλεμος ταραττέτω τοὺς Ἕλληνας.

10

Ἀποκηρυχθέντι τῷ παιδί ἡ μήτηρ συνεξήλθε τῆς τοῦ ἀνδρὸς οἰκίας· καὶ μετὰ ταῦτα ἀριστεύσαντι τῷ παιδί προσήνεγκε λόγους ἡ μήτηρ πρὸς τὴν δωρεὰν αἰτῆσαι ἀναληφθῆναι ὑπὸ τοῦ πατρὸς· οὐ πείθεται, καὶ κρίνεται ἀχαριστίας ¹ ὑπὸ τοῦ πατρὸς.

Φιλόπαις ἡ μήτηρ καὶ πρὸς τὸν παῖδα φιλόστοργος· ¹⁵ ὅθεν αὐτῷ καὶ συνεξήλθεν ἀποκηρυχθέντι τῆς οἰκίας. ³⁶² καὶ κρίνει νῦν, οὐχ ἵνα τὸν παῖδα τιμωρήσῃται· πῶς γάρ; ἀλλ' ἵνα ἀπολογήσῃται τῷ πατρί. τῷ δὲ παιδί σκοπὸς ἀναληφθῆναι καὶ μετὰ τὴν δωρεὴν ὑπὸ τοῦ πατρὸς, ἵνα καὶ τὴν δωρεὰν ἔχειν δόξῃ, καὶ τῆς ἀντιλήψεως τύχῃ· ²⁰ ἔστι γὰρ ὅλος ὁ σκοπὸς τῷ προβλήματι· τὸ δὲ εἶδος τοῦ λόγου μικτὸν βαρύτητος καὶ φιλοτιμίας· βαρύτητι μὲν χρωμένης ἐπὶ τῷ ἐγκλήματι τῆς μητρὸς, καὶ ἐφ' οἷς εὖ παθῶν οὐχ ὑπήκουσε· φιλοτιμουμένης δὲ λάθρα ἐπὶ τοῖς κατορθώμασιν, ἵνα τὸ μὲν ἔχη δεινοποιεῖν τὸ ἐγκλημα, ²⁵ τὸ δὲ τὸν σκοπὸν κατεργάσῃται· διὸ καὶ ἡ κατάστασις ἐστὶν αὐτῇ ὁ γάμος, ἡ παιδοποιΐα, ἡ περὶ τοὺς παῖδας διάθεσις, ἡ ἀνατροφή, μετὰ ταῦτα ἡ παιδευσίς, εἴτα

17 Ald. Codd. ὑποδεξαμένους καὶ σώσαντας. 18 Par. Πελοποννήσιοι.

19 Ald. Vind. ἂν οὐκ ἴσωμεν Πλάταιαν. corr. Par.

20 Ald. Codd. Ποτιάται. corr. Par.

1 Par. ἀχαριστίας. Ald. Vind. ἀχαριστίας.

δὲ προφῆται τοῦ μέλλοντος· μετὰ τοσοῦτον τὸν ἴ-
κὸν κίνδυνον εἰκὸς τέλος ἐπιτελεσθῆναι ποτε, πό-
δοτες· εἰ μὲν ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων στοχαζόμενοι, οἱ
τέλος ἔξουσιν αἱ συμφοραί· εἰ δ' ἄφ' ἑαυτῶν βου-
5 νοι, πιστεύειν οὐ δεῖ, ἄφ' ὧν ἤδη πεπεισμένοι πε-
μεν. οὐκ ἄρκει τὸ ⁹ πρῶτον ἡμᾶς ἡπατῆσθαι ¹⁰
ἀλλ' ἔτι καὶ δευτέραν ἀπάτην προσεξευρίσκουσι
δέλεαρ ὥσπερ εἰπεῖν πρὸς τὸ πολεμεῖν τὴν ἐλπίδ'
τεινόνται· εἰδ' ὅτι δυστυχήσαι ἐν τοσούτῳ πόσ'
10 Ἑλλήνων εἰκὸς· εἰδ' ὅσους ἀπολέσθαι, πόσους
κηθῆναι· εἰδ' ὅτι ἀναμένουσι, μέχρις ἂν ἔρῃ
ἐλπίδα θεάσωνται· εἰδ' ὅτι πιθανοῖς λόγοις κα-
ἐλπίζειν τέλος ἐπιτεθῆναι ¹² τῇ μάχῃ, ὥσπερ
καταναλωμένους ἡμᾶς ἐπιθυμοῦσιν ἰδεῖν· εἰδ'
15 τιμοὶ ἀμφοτέροι Ἀθηναῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι,
δετέρῳ μέρει παραχωροῦσιν, ἵνα μὴ ἑαυτοὺς κα-
ΜΕτὰ ταῦτα θήσεις τὸν ἐπίλογον· σχεδὸν δὲ ὁ
ἐγκώμιον εἰρήνης καὶ προτροπὴ πρὸς τὸ λῦσαι τὴν
καὶ πρεσβεία ¹³ πρὸς ἕκαστον τῶν Ἑλλήνων πρ-
20 λουσα τὴν ἀπάτην, καὶ διατύπωσις ¹⁴ τῶν πα-
'Ολυμπίων, Ἰσθμίων, Παναθηναίων· ὅτι μετ'
ἐσόμεθα καὶ συγγενεῖς, καὶ οὐκ ἔτι δυσμένεια
μενοι· ὅτι Κορινθίους ὡς ἀξιόους τιμωρησόμεθα
πρεσβευτὰς χειροτονήσομεν τοὺς διδάξοντας το-
25 νας ἀνακτήσασθαι ¹⁵ τὴν φιλίαν· καὶ τοὺς
φιλεῖν, καὶ ὅτι τιμωρίας ἀξιοὶ Κορίνθιοι, εἰς
ἔχθραν τὸ γένος ἐξάψαντες· ὅτι προσῆκον ὑπ-
ναί ¹⁶ τῶν παλαιῶν διηγημάτων, ὅτι τὴν νῦν

9 Ald. ἀρκεῖτο.
Vind. τό. Par. τῷ.

10 Ald. Codd. ἡπατῆσθαι.

12 Ald. Codd. ἐπιτεθεῖναι.

Codd. πρεσβείαν — — προσαγγέλοντα. 14 Ald. Codd.

15 Ald. Codd. ἀγανακτήσασθαι. 16 Ald. Vind. ὑπ-

ἔρχοντος
 ἴσαι τὴν
 ὑ τύχην·
 ἀν ἰδεῖν,
 ὃ δῆμου 5
 αἰ παρὰ
 ἔδρα τὸν
 πάντος
 ὁ αὐτοῦ
 ἀπηγό- 10
 κι μετὰ
 ὁ οὐκ
 οὐ γὰρ
 οὗτο δὲ
 τῶν, αἰ- 15
 εἰ. οὐκ
 ἦν δυσ-
 αἰ σοι
 οὐς κα-
 πατέ. 20
 ὁποίας
 ταύτην
 , ἀνθ'
 , ἀρι-
 ; βού- 25
 βήμα-
 ες, καὶ 363
 ἐστίαν
 ἰ πατρὶ
 ἐπλήρου

criptum as.

11 12 13

ἐξῆς τὰ παρά τινων κατὰ τοῦ² παιδὸς ἐγκλήματα, αἱ
 πρὸς τὸν πατέρα διαβολαί, καὶ αἱ τῆς μητρὸς ὑπὲρ τοῦ
 παιδὸς ἀπολογίαι· καὶ ὅμως κατεπράυνε τὸν πατέρα· εἴτα
 ἡ ἐξαίφνης πρὸς τούτοις ὀργή, καὶ πρὸς τούτοις ἡ ἀπο-
 5 κηρύξις· εἴτα πρόσθε ἡθοποιῶν τινὰ ἔχουσιν πάθος
 ἐν τῇ ἀποκηρύξει, καὶ διαλογισμὸν ἐπὶ τῷ πρακτέῳ. ἐρεῖς
 ὅτι μίαν ταύτην εὐρον τῆς παραμυθίας ὁδόν, τὸ συν-
 ἐξελθεῖν τῆς οἰκίας τῷ παιδί, τὸ κοινωνῆσαι τῆς συμφο-
 ρᾶς, καὶ μετασχεῖν τοῦ δυστυχήματος, καὶ γενέσθαι τὴν
 10 αὐτὴν μίαν αὐτῷ διάκονον, μητέρα, ὑπηρέτιν· τί οὖν
 ἐπὶ τούτοις; ἐξήτουν αἰεὶ καιρὸν ἀπολογίας τῷ πατρὶ,
 ἐξήτουν ἔλεγχον τοῦ παιδὸς, ἐπόθουν ἰδεῖν καιρὸν τῆς
 διαβολῆς κρεῖττονα· τοιγαροῦν ἐξαίφνης ἐπιστάντος πο-
 λέμου τῇ πόλει, καὶ αὐξήσας τὰς ἀπὸ τοῦ πολέμου συμ-
 15 φορὰς, ἵνα μείζων ἡ ἀριστεία φανῇ, πρόσθε ὅτι πρῶ-
 τος ὑπὲρ ἀπάντων ὁ παῖς ἐδέξατο τὴν ἀσπίδα, ὑπὲρ πα-
 τρὸς, ὑπὲρ γένους, ὑπὲρ ἀπάντων ἡμῶν, καὶ συμβαλὼν
 καὶ νικήσας ἐπανήει νικηφόρος, τροπαιοῦχος, ἀλεξίκακος
 παρὰ πάντων ὀνομαζόμενος· ἀλλὰ μέχρι τούτων ἐπαι-
 20 νεῖ³ καὶ τὴν τοῦ παιδὸς ἀποδέχεται μακροθυμίαν ἡ μή-
 τηρ, καὶ φιλοτιμεῖται τοῖς εὐτυχήμασι, καὶ μόνον ἡγεῖ-
 ται τοῦτον ὑπὲρ ἀπάντων αὐτῇ ταύτας ἀποδεδωκέναι τὰς
 ἀμοιβὰς, ὑπὲρ τροφῶν, ὑπὲρ ἀγωγῆς, ὑπὲρ ὧν αὐτῷ συν-
 επέμεινε συμφορῶν. τίς οὖν τὰ ἐξῆς. ἄρ' ὁ παῖς παρα-
 25 πλήσιος αὐτῇ· ἄρα μένων ἐπὶ τοῦ σχήματος τὴν ἴσιν
 παρ' αὐτῷ⁴ ἐφύλαττεν ἀρετὴν; οὐδαμῶς· προκειμένης
 γὰρ

2 Ald. Codd. τοῦ κατὰ. in Par. per corr. κατὰ τοῦ. 3
 Ald. ἐπαινεῖν. Vind. Par. ἐπαινεῖ. 4 Ald. Codd. παρ' αὐ-
 τῶν. in Par. variae correctiones, ω in ο mutatum, circum-
 flexus in gravem, ν expunctum. corrector igitur modo αὐτῶν,
 modo αὐτῷ legendum censuit.

γὰρ τοῖς ἀριστεύουσι δωρεᾶς, καὶ γέρως ⁵. ὑπάρχοντος
 τοῖς εὖ ποιήσασιν, ἐδέετο διὰ τοῦ νόμου διαλῦσαι τὴν
 τοῦ πατρὸς ἀποκήρυξιν, τὴν ἀρχαίαν ἀναλαβεῖν τύχην.
 παρεκάλει διὰ τοῦ νόμου τὴν τοῦ πατρὸς ἐστίαν ἰδεῖν,
 καὶ κοινωνῆσαι πάλιν τοῦ γένους καὶ παρὰ τοῦ δήμου ⁶
 πάντως ταύτην αἰτῆσαι τὴν ἀμοιβήν, ἀναληφθῆναι παρὰ
 τοῦ πατρὸς ⁶ συνεβούλευεν, ὀνομάσαι πάλιν πατέρα τὸν
 φύσαντα, καὶ προπεμπόμενον ὑπὸ τοῦ δήμου πάντως
 τὴν ἐστίαν καταλαβεῖν· ὁ δὲ ὥσπερ ἐπιλαθόμενος αὐτοῦ
 παντελῶς καὶ τὴν αἰτοῦσαν ἥτις ἐστὶν ἄγνων ἀπηγό- ¹⁰
 ρευεν αἰτῶν, τοιαύτην οὐκ ἔφασκε δωρεάν· καὶ μετὰ
 τούτους τῆς μητρὸς κινδύνους μὴ παιδόμενος οὐκ
 ῥιπύνητο. ὍΡΙκόν παραγραφικόν οἱ ἐμπίπτει· σὺ γὰρ
 ἔχει ὀφισασθαι, ἀλλ' ὅτι μὲν εἶναι ἀχαριστίαν· τοῦτο δὲ
 μὴ ἀντίληψιν ἔχεις ⁷ ἐξῆς. Ἄλλ' ἔξιστίν μοι, φησὶν, αἰ- ¹⁵
 τεῖν, εἰ βούλομαι, δωρεάν. ἈΫσεις τῇ μεταλήψει. οὐκ
 ἀντειπεῖν τῇ μητρὶ δίκαιον ἦν· οὔτε μετὰ τασαύτην δυσ-
 τυχημάτων ἀπόλαυσιν ἐνστήναι τῷ συννηποριεῖναι σοι
 προελομένη τὴν ἀποκήρυξιν· ὅλως μὲν γὰρ ἐπὶ τοῖς κα-
 λοῖς ἀντιλέγειν οὐ προσῆκον· πολλῶ δὲ πλέον, ἂν πατε- ²⁰
 ρες ὧσιν οἱ συμβουλευόντες· πρὸς δὲ τούτοις ὁποίας
 εὐεργεσίας ἀφαιλεν ἡ μήτηρ παρὰ σοῦ ἀπαιτῆσαι ταύτην
 τὴν χάριν, ἀνθ' ὧν ἀνέθρεψεν, ἀνθ' ὧν τέτοκεν, ἀνθ'
 ὧν εὖνους καὶ φιλόπαις γεγένηται· βούλει τανῦν, ἀρι-
 στεῖ, τὰς τῆς μητρὸς εὐεργεσίας καταριθμήσθαι; βού- ²⁵
 λει πάσας εἶπω τὰς τῆς μητρὸς πράξεις ἐπὶ τοῦ βήμα-
 τος; ἀπεκήρυξεν ὁ πατήρ, συνεξῆλθέ σοι τῆς οἰκίας, καὶ ³⁶³
 διὰ σὲ τὴν κοινὴν οὐκ ἔτι προσκινῆσαι τοῦ γένους ἐστίαν
 ἠένοχετο· πάλιν ἀλᾶσθαι σὺν σοὶ μᾶλλον ἢ τῷ πατρὶ
 προείλετο. καὶ συνοῦσά σοι διὰ μιᾶς ὑπηρεσίας ἐπλήρου

5 Ald. Codd. γέρων. in Par. supra lineam scriptum ας.

6 Ald. Codd. παιδός.

7 Par. ^Ζ ἐξεις.

τάξιν μητρός, θεραπεύειν, διακόνου φιλάτου· ἀντὶ τού-
των ἀπάντων, ἀριστεύ, ταύτην ἡτήσατο παρὰ σοῦ τὴν
ἀμοιβήν, ἀνθ' ὧν αὐτὴ κέκυμκεν· ἀναληφθῆναι σε
προεῖλετο· εἶτα σὺ πάντας ἐκείνους τοὺς πόνοους ἀφεί-
5 ἐξεῖναι λέγεις μητράσι μὴ πειθεῖσθαι, καὶ μητρός ἐκε-
τενούσης ἐξεῖναι λέγεις τοῦ γένους καταφρονεῖν· μὴ κα-
ταφρονήσεις τοῦ δήμου παντὸς κινδυνεύοντος, μηδεμίαν
ἀναμείνας τοῦ γένους παράκλησιν, δεομένην τὴν μητέρα
παρεώρακας· ὡς τοῦ δεινοτάτου τολμήματος, ὡς πράξεως
10 ἀχαρίστου καὶ ὡς ἀληθῶς ἀνημέρον· καὶ τὰ τοιαῦτα.
ΜΕτὰ τὴν ἀντίληψιν θήσεις τὸ χρῶμα συγγνωμονικόν,
ὅτι ἡγνῶουν εἰ τοῦτο καθ' ὃ δοκεῖ ἐτύγχανε τῷ πατρὶ.
ΛΥσεις πομπικῶς πάλιν, καὶ μετὰ πολλῆς φιλοτιμίας·
γλαφυρωτάτη⁸· γὰρ ἡ ἀντίθεσις· οὐκ ἦν κατὰ γνώμην
15 ἀναλαβεῖν τῷ πατρὶ τὸν υἱὸν ἐπὶ τῆς πόλεως ἀριστεύ-
σαντα καὶ διὰ τῶν ἔργων τοῦ προτέρου βίου τὰς βλα-
σφημίας ἐλέγξαντα· εἰδ' ἅπαντες μὲν εὐχονται τοιούτοις
παισὶν ἐναμβρύνεσθαι, καὶ ζητοῦσιν ἰδεῖν μετὰ τὸν πό-
λεμον ἐμπρομπεύοντας· σὺ δὲ φῆς ὡς ἄδηλον εἰ δέξεται
20 σε μετὰ τὴν ἀριστείαν ὁ πατήρ· εἰδ' ὅτι τοῦ δήμου κε-
λεύοντος οὐκ εἶχεν ἀντειπεῖν τοῦ νόμου κειμένου· εἰδ'
ὅτι κοινωνὸς ἂν ἐγένετο τῆς σῆς φιλοτιμίας σὲ δεξάμε-
νος· ὅτι ἤκουεν ἀριστεύς πατήρ, ἀλλ' οὐκ ἀποκηρύκτου·
εἰδ' ὅτι ἐδέξατο ἂν ἐπὶ τοσούτοις τοῦ σοῦ κράτους μάρ-
25 τυσιν, ἵνα μὴ δόξη πονηρία καὶ φανυλότητι ἀποκηρύχθη-
ναί σε· ὑπώπτεισαν γὰρ ἅπαντες αὐτὸν καὶ⁹ τὸ γε μὴ
δικαίως¹⁰ ἀποβεβληκέναι τῆς οἰκίας, ὅπου νῦν ἀριστεύ-
σαντά σε οὐκ ἐδέξατο, καὶ τὰ τοιαῦτα· ΜΕτὰ τὸ χρῶ-
μα πίπτει ἐκ τοῦ χρώματος ἀντίθεσις· καὶ τὰ τοιαῦτα·
30 ἀλλ' αἰσχρὸν ἡγησάμην ἀναληφθῆναι κατ' ἀνάγκην δα-

8 Ald. Vind. γλαφυρωτάτη.
Vind. et Par. 10 Ald. δικαίων.

9 καὶ Ald. om. est in

κεῖν. Αὔσεις τῷ ὄντι οὐδέν τῶν προσηκόντων γινόμε-
 νον, αἰσχρὸν δέ· οὐδὲ τῶν καλῶν τι φέρει τοῖς πράττουσι
 διαβολῆς· εἴτα κατὰ μέρος ἑρεῖς· πρῶτον αἰσχρὸν ἦν εἰ
 στεφάνου τὴν τοῦ πατρὸς συνοικίαν προὔκρινας; ποῖον
 αἰσχρὸν εἰ πάσης δωρεᾶς τὴν ἐστίαν μᾶλλον ἠγάπησας; ⁵
 οὐδὲ γὰρ ἔφερε σοι τοῦτο μᾶλλον φιλοτιμίαν. οὐ γὰρ ἦν
 τοῦτό σοι μᾶλλον τῆς ἀριστείας ἐνδοξότερον· ὅτι τοῖς
 ἔργοις ἀπολογησάμενος καὶ κρείττων κατὰ πολὺ γινόμε-
 νος, ἢ ὡς διαβάλλοντες ἔφασκον, τὴν συνοικίαν εἴλω
 τὴν τοῦ πατρὸς καὶ τὸ γένος ἡσπάσω· εἰδ' ὅτι πάντες ¹⁰
 ἂν εἶπον καὶ τοῦ πατρὸς σε κρείττονα· ὅτι ἐκείνος μὲν
 ἀπατηθεὶς ἀπεκήρυξε· σὺ δὲ μετὰ τὴν δωρεάν εἴληφας
 τὴν τοῦ πατρὸς οἰκίαν, Μετὰ ταῦτα ἄλλη πεσεῖται ἀν-
 τίθεσις· δυνατόν καὶ νῦν ἀναλαβεῖν τῷ πατρί. Λύσεις,
 καὶ ποία αὕτη τῆς ἀχαριστίας ¹¹ ἀπολογία· ποία λύσις ¹² ¹⁵
 τοῦ ἐγκλήματος; παρακληθεὶς ταύτην αἶτησαι τὴν δω-
 ρεάν. οὐκ ἐπέσθης γεγράμμεθα· τί νῦν ζητεῖς εἰ καὶ
 νῦν δυνατόν ἐστιν ἐπαναλαβεῖν τῷ πατρί· ἀλλὰ τὸ παρὰ
 σοῦ γινόμενον λέγε, πότερον ὀρθῶς ἢ κακῶς βεβούλευ-
 ται. ὅτι μὲν γὰρ ἀπειθεὺς ¹³ τῇ μητρὶ συμβουλευούσῃ ²⁰
 τὰ κάλλιστα, οὐκ ἔστιν εὐλογον· δηλὸν καὶ σὺ μὴ λέγῃς
 ὅτι κακῶς τετόλμηκας, ἔξεστιν ὁρᾶν ἐξ ὧν γεγράμμεθα.
 Ἐπιλογος· ἔχει δὲ προτροπὴν λεληθυῖαν τοῦ ἀναλαβεῖν
 τὸν παῖδα λεγούσης τῆς μητρός· ποῦ πότ' ἐστιν ὁ πα-
 τήρ· ὅρα τίνα ἀπεκήρυξας· ἀχάριστον μὲν, οὐ γὰρ παύ- ²⁵
 σομαι τοῦτο αὐτὸ κατηγοροῦσα τὸ ἐγκλημα, ἀλλ' ἀρι-
 στέα καὶ δεινὸν ὑπὲρ τοῦ δήμου φιλόπολιν· καὶ ἐπαγγε-
 λίαν ἄλλων, ἀριστεῖ, καὶ τροπαίων καὶ ἄλλων ἐνεργη-
 μάτων πρὸς τὴν πόλιν, καὶ ὅτι τούτων ἔσται κοινωνὸς
 ὁ πατήρ ἐπὶ τῆς ἐστίας τὸν υἱὸν δεξάμενος· καὶ τὰ τοι- ³⁰
 αὔτα.

11 Ald. Vind. ἀχαριστίας.
 Vind. ἀπειθεῖν.

12 Ald. Codd. λύσεις. 13

ἔχων τις δύο παῖδας τὸν ἕτερον τυραννήσαντα ἀπέκτεινε,
μὴ αἰτῶν γέρας. ¹ Ὑπὲρ τοῦ λυπομένου παιδὸς παρανοίας κρί-
νεται.

364 ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ. Ἡ κατάστασις τοῦ παιδὸς ἔχει
5 τὴν ἀνατροπὴν, καὶ τὰς ὑπὲρ τῆς πόλεως πρὸς αὐτοὺς
ἡθοποιίας, καὶ τὴν τυραννίδα ἐν παραδρομῇ, καὶ τὴν
τυραννοκτονίαν ἐν ἀνέξει, καὶ ἐν καταδρομῇ τὸ μὴ αἰ-
τεῖν δωρεάν. **ΟΡΙΚΟΝ** ² **ΠΑΡΑΓΡΑΦΙΚΟΝ.** ἐπ' ἄλ-
λοις ἢ παράνοιά ἐστιν, τὸ μὴ ἐπιγινώσκειν τὸν πλησίον,
10 τὸ τοὺς συγγενεῖς ἀγνοεῖν, τὸ ἑαυτῷ ἀνακόλουθα ποιεῖν,
τὸ μὴ συνιέναι τὰ πραττόμενα, τὸ λόγοις σφάλλεσθαι. ³
ΕΓΩ δὲ τούτων οὐδὲν πεποίηκα· οὐκ ἄρα παρανοῶ.
Λύσεις· ἢ οὐ μόνα ταῦτά ἐστιν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τοὺς
νόμους μὴ αἰτεῖν δωρεάν, μηδὲ τὰς παρὰ τοῦ δήμου τι-
15 μᾶν ἀμοιβάς· ἀλλὰ δέχεσθαι μὲν τοὺς πόρους, τῶν δὲ
τιμῶν ὑπερφρονεῖν· εἶτα τοῦτο κατασκευάσεις ὅλοις τοῖς
ὀρικοῖς. **ΜΕΤΑ** ταῦτα θήσεις τὴν ἀντίληψιν· ἀλλ' ἔξε-
στίν μοι ⁴ μὴ αἰτεῖν δωρεάν. Ἡ λύσις μεταληπτική·
ἔξεστι μὴ αἰτεῖν, ἀλλὰ μὴ τὸ παραβαίνειν τοὺς νόμους,
20 οὐδὲ λύειν τὰ κοινὰ τῆς πόλεως δόγματα· ἢ τίνας ἔνεκα
ἐνομοθέτουν αἰτεῖν; εἰ ἐπ' ἡμῖν ἦν καὶ τὸ δέχεσθαι καὶ
μὴ· καὶ ὅτι ἄτοπον ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας τυραννοκτο-
νεῖν, ἵνα κύριοι μὲν ᾖσιν οἱ νόμοι· τούτους δὲ μετὰ τὴν
τῆς τυραννίδος καθάρσεις ἀναιρεῖν· καὶ ὅτι τὸ δημοτι-
25 κὸν δεῖ διόλου τὸ ἴσον φαίνεσθαι, μὴ πῇ μὲν υἱὸν ἀναι-

¹ Ald. Vind. παρανοίας. Par. παροινίας. manus secunda
correxuit παρανίας. [sic] Tiber. rhet. c. ζ'. ex Dem. Phil. III.
εἰς τοσοῦτον ἀφίεται μωρίας ἢ παρανοίας. Med. et Gal. παροι-
νίας. Sop. p. 381. κατὰ πατρός μὴ εἶναι δίκην, ἢ τὴν τῆς παροι-
νίας. Med. παρανοίας.

² Titulus abest ab Ald. Vind. Ven.
unde lacuna in his: recepi ex Med. In Par. ad marg. ὄρος.

³ Ald. Vind. Par. σφάλεσθαι. Med. σφάλλσθαι.

⁴ In Ald.
Vind. sequitur φησίν. Med. om., in Par. expunctum est.

ρεῖν ὥς κατὰ τῆς δημοκρατίας ⁵ βουλευσάμενον, αὐ-
 τὸν δὲ τῇ δημοκρατείᾳ καὶ τοῖς ταύτης ⁶ νόμοις μὴ
 πείθεσθαι. Μετὰ ταῦτα θήσεις τὸ χρῶμα⁷ οἷκ ἡθέ-
 λησα, φησὶν, ἔχειν τῶν δυστυχημάτων ὑπόμνημα· ἢ
 σὺν τῶν δυστυχημάτων ἂν ᾦν σοι τοῦτο μνημεῖον, ἀλλὰ ⁸
 τῶν εὐτυχημάτων ἐγένετο, καὶ ὧν ἱπὲρ τῆς πόλεως βε-
 βούλευσαι· καὶ ζῆλος ἂν ἅπασιν οὗτος ἐγένετο γενναϊό-
 ττος, τὸ μῆτε γένους, μῆτε παίδων ὑπὲρ τῆς πολιτείας
 φεῖδεσθαι· ⁷ καὶ ὅσα τοιαῦτα· καὶ ὅτι δύνασαι ἄλλην
 αἰτῆσαι δωρεάν, ἣτις ἀφανίζει τὴν μνήμην τῆς συμφο- ¹⁰
 ρᾶς· δυνατόν ἀμνηστίαν αἰτῆσαι, δυνατόν κωλύσαι τυ-
 ραννον ὀνομάζεσθαι· καὶ ὅτι πολλαὶ δωρεαὶ εἰσιν, αἱ οὐ
 μόνως ἀλλάττουσι ⁸ τὴν μνήμην τῶν κακῶν, ἀλλὰ καὶ
 ἡδεσθαι ποιοῦσι· καὶ ὅτι εἰ ἀμνηστίαν ᾗτησας, οὐδεὶς
 ἂν οὐ γραφὴν ἔσχε δηλοῦσαν τὸν τυράννον, οὐ λόγῳ ¹⁵
 τὴν συμφορὰν ὑπέμνησε· καὶ τὰ τοιαῦτα. Εἵτα ἐξῆς
 θές ἄλλην ἀντίθεσιν ἀπὸ τῆς διανοίας τοῦ νόμου· ὅτι
 ξένος τῶν τυράννων νόμος δίδωσι δωρεάν, οὐ τοῖς ἐξ
 αὐτοῦ τοῦ γένους, οἷον πατράσιν οὖσιν· ἐρεῖς οὖν, ἀλλ'
 ἐφοβήθη, φησὶ, μὴ τις κωλύσῃ ⁹ τὴν αἴτησιν· αὕτη ²⁰
 ἀναγκαῖα ἀντίθεσις· ὥσπερ ἐν ἐκείνῳ πρώτῳ ἔστι τῷ
 πρεσβυτέρῳ· νόμος τὸν τυραννοκτόνον λαμβάνειν δωρεάν·
 πατὴρ τυραννοῦντα τὸν υἱὸν ἀνελὼν αἰτεῖ δωρεάν· ἀντι-
 λέγει τις. Πρώτη ἀντίθεσις· οὐ σοὶ δίδωσιν ὁ νόμος
 πατρὶ ὄντι, ἀλλὰ τοῖς ξένοις τοῦ γένους ἀνελοῦσι. ²⁵
 Αὖ-
 σεις οὖν τὴν ἀντίθεσιν τοῦ προκειμένου στοχαστικῶς, ὅτι
 πάντες καὶ συνηγωνίσαντο καὶ ἐσπούδασαν ἄνδρες λαβεῖν,
 εἰδότες οἷων αὐτοὺς ἀπῆλλαξε συμφορῶν· καὶ ὅλην ἀ-

⁵ Med. δημοκρατίας, et v. sq. δημοκρατίᾳ. ⁶ Ald. Vind.

⁷
 ταῦτα. Par. ταῦτα. Med. ταύτης.
 scr. φεῖδεσθαι.

⁸ Ald. et Codd. (etiam Med.) ἀλάττουσι.

⁹ Ald. Vind. κωλύσει. Par. κωλύσῃ.

πλὺς στοχαστικῶς ἂν κατασκευάσῃς, τιθεὶς τὰ ἀπὸ τῆς
 τυραννίδος κατ' εἶδος κοινὰ, λέγων ὑπὲρ τούτων σοι πάν-
 τες ἂν προθύμως ἔδοσαν· προσθήσεις δὲ τούτοις κάκῃνα·
 τὸ ὅτι εἰ μὲν γὰρ τύραννος ἦν ὁ παῖς, κατὰ τὸν νόμον
 5 καλῶς αἰτεῖς δωρεάν· εἰ δὲ οὐκ ἦν τύραννος, ἀνθ' ὅτου
 καὶ παρθακτόνος γεγένησαι. Εἰπὶ λόγος προτροπὴν ἔχων
 τῆς δωρεᾶς, καὶ ὅτι μηδεὶς ἔτι τὴν τυραννικὴν καλέσῃ
 οἰκίαν· μηδεὶς εἴπῃ τὸν τοῦ τυράννου πατέρα· λελύσθω
 τὸ τόλμημα· ἀμνηστία γενέσθω τῆς συμφορᾶς· εἰδ' ὅτι
 10 δεῖξον, ὦ πάτερ, ὅτι οὐ παρανομεῖς· αἰτήσον τὸν δῆμον
 τὴν δωρεάν, ἀνελθε ἐπὶ τοῦ βήματος, μὴ ὥς τυραννο-
 κτόνος ἀλλ' ὥς εὐεργέτης ἀπλῶς· διδόασι καὶ τοῖς ἄλλοις
 εὖ ποιήσασιν οἱ πολῖται δωρεάς· ἀπαίτησον τὸ γένος τε-
 θαρρῆκότως· πρόκεινται πᾶσαι σοι δωρεαί· αἰτήσον σί-
 15 ττησιν, ἀτέλειαν, εἰκόνα χαλκῇν· αἰτήσον μὴ τυραννοκτό-
 νος παρὰ πολιτῶν ὀνομάζεσθαι.

ΑΝΤΙΛΗΨΙΣ ΑΠΟ ΤΟΥ ΣΥΜΒΕΒΗ- ΚΟΤΟΣ.

Ερῶντά τις ἑταίρας τὸν υἱὸν ἔδωκεν· ἀπεκόμασεν αὐτῷ ἡ
 365 ἑταῖρα· ῥήξας ἐκείνος ¹ τὰ δεσμὰ ἀπήγατο· καὶ κρίνει ὁ πατήρ
 20 τὴν ἑταίραν αἰτίας θανάτου.

Ὁ Κατήγορος. Τοῦ κατηγόρου ἡ κατάστασις ἔχει
 τὴν σπουδὴν τὴν περὶ τεκνοποιίας, καὶ τὴν ἀγωγὴν τοῦ
 παιδός, καὶ τὰς πρὸς ² τοῦτον ἡθοποιίας, καὶ τὸν ἐξαι-
 25 φνης ἔρωτα τῆς ἑταίρας, καὶ πάλιν ἑτέραν πρὸς τοῦτο
 σύντομον ἡθοποιίαν. ἀπέτρεπον αὐτῷ λέγων οἶαι καὶ
 αἱ ἑταῖραι ³ εἶσι, καὶ ὅτι μόνον τῷ κέρδει κηλούμεναι ⁴
 εἰς αἰσχρὰς ἡδονὰς δελεάζουσι τοὺς νέους, ἵνα χρηματι-

⁰
 1 Ald. Vind. ἐκεῖν. Par. ἐκείνως. Med. ἐκείνω. 2 Ald.
 Codd. πρὸ. 3 Ald. καὶ αἰταῖραι. 4 Ald. Codd. τοῦ
 κέρδους καλούμεναι.

ζωνται, κηλακεύουσιν, ἀπατῶσι, πλεόνεξίας, κέρδους χά-
 ριν· ὥς δὲ ταῦτα λέγων οὐκ ἐπειθον, ἀλλ' οἷα παῖς τοῦ
 ἔρωτος ἦν, ἐζήτουν κατ' ἑμαυτὸν ὥσπερ τινὸς νοσήμα-
 τος ἴασιν, εἰθ' εὐρὼν ὅτι δεσμός μόνον κωλύσει τῆς
 ἀκολασίου ταύτης συντυχίας τὸν νέον, τόθ' εὐρὼν μό- 5
 νον αὐτῷ, τῆς σωφροσύνης φυλακτήριον ἰδίᾳ τὸν νέον
 ἐφύλαξα ἐπὶ τῆς οἰκίας, κατ' ἑμαυτὸν ἀνάγκην ἐπέθηκα
 τοῦ σωφρονεῖν· ἡ δὲ καμὸν ἐζήτησε κατὰ τοῦ μαιρακίου
 τρόπον, καὶ καθάπερ τινὰ μηχανὴν ἀκολασίαν ἐξευρεῖν
 ἐπεχείρησεν. Εἴτα ἐπ' αὐξήσει ἐπαγε τὸν κῶμον, διατι- 10
 θείς αὐτὸν, καὶ ὅτι ὠνειδίζεν· ἀνέραστον ἀποκαλοῦσα,
 ἀδιάθετον, ὑποχείριον, ὥς ἀληθῶς τῷ πατρὶ δούλον,
 ἰπήκοον τοῦ πατρός· εἰθ' ὅτι παροξυνθείς ὁ παῖς καὶ
 ῥήξας τὰ δεσμὰ βρόχῳ τὸν βίον διέλυσεν·⁶ εἴτα παθητικά
 καὶ ἀνακλητικά λέξας ἐν ἀπλοῖς τισιν οὕτω καταπαύσει 15
 τὴν κατάστασιν. ΠΑΡΑΓΡΑΦΙΚῶ. ΟΥΚ ὀφείλω κρίνε-
 σθαι ὑπὲρ ὧν ἄλλοι πεποιήκασιν. ΑΥΣΕΙΣ. "Ὅτι οὐχὶ
 ὑπὲρ ὧν ἄλλοι πεποιήκασι κρίνῃ, ἀλλ' ὑπὲρ ὧν σὺ ποιῆσαι
 παρεσκεύασας, καὶ ὅτι τὰς ἀρχὰς δεῖ ζητεῖν ἐξ ὧν ἕκαστα
 πράττεται, οὐχὶ τὰ τέλη· ὁ γὰρ τὴν ἀρχὴν παρασχὼν 20
 οὗτος καὶ τοῦ συμβεβηκότος ὑπεύθυνος· ὥσπερ γὰρ εἰ
 μὴ ἦν αὐτῇ⁷ τὴν ἀρχὴν παρασχοῦσα, οὐκ ἂν οὐδὲ ἐκεῖ-
 νος ἀπήγγετο· οὔτε σύγκρισιν ὑπέμεινας οὕτως· ἐπειδὴ
 τὴν ἀρχὴν αὐτῇ δέδωκας, οὐκ ὀφείλεις ἀγανακτεῖν, εἰ
 κρίνῃ, καὶ συνάγομεν δικαστήριον. ΟΡΙΚῶ παραγραφί- 25
 κῶ. Ἄλλ' οὔτε ξίφος οὔτε βρόχον αὐτῷ πρὸς τὸν θάνα-
 τον παρεσχόμην. ΑΥΣΕΙΣ ὀρικῶς τὰ πεπραγμένα κατα-
 σκευάζων. ἢ οὐκ ἐπὶ τούτοις μόνοις αἰτίας θανάτου κρί-
 νεται, ἀλλὰ καὶ ὅταν ἐκκαλέσῃται πρὸς τὸν θάνατον
 οὐ γὰρ εἰ μὴ πρὸς βόθρον τις ἀγάγῃ τινὰ κρίνεται· ἀλ- 30

5 Ald. ὀνειδίζεν.

6 Ald. διέλυσε.

7 Ald. Vind. αὐτῇ.

Par. αὐτή.

λὰ καὶ εἰ^{7*} λόγοις πρὸς τὴν τοιαύτην ἐπιβολὴν παρώ-
 ξυνε. καὶ ὅτι ἴσον ἐστὶ τούτοις τὸ ἐπικωμάσαι, καὶ ὅτι
 ὁ νομοθέτης τὸν ἀπλῶς αἴτιον θανάτου λέγει, οὐ τὸν
 οἶτον πεποιηκότα, καὶ ὅτι μέγα τοῦτο καὶ μείζον τοῦ
 5 ξίφος⁸ ὀρέξαι ἢ εἰς βόθρον ἀγαγεῖν. Ἀντιληπτικῶ.
 Ἀλλ' ἔξεστί μοι κωμάζειν, φησὶν. ἈΥσις μεταληπτι-
 κῶ. Ὅτι οὐ κατὰ δεδωμένων, οὐδὲ κατὰ μεираκίων μή-
 τε ἔρωτι μήτε συμφορᾷ μέτρον διδόντων, καὶ ὅτι οὐκ
 ἀρκεῖ μόνον εἰπεῖν τὸ ἔξεστιν· εἰ μὲν γὰρ θάνατον ἐργά-
 10 ζεσθαι ἔξεστιν, περιττός⁹ ὁ νόμος ὁ δεδωκώς τὰς τοιαύ-
 τας γραφάς· εἰ δὲ οὕτω κωμάζειν οὐκ ἔστιν, ἀνθ' ὅτου
 λέγεις τὸ ἔξεστιν, καὶ ὅσα πρὸς τὴν λύσιν ἀρμόζει· ἱκα-
 νὰ γὰρ ἤδη προειρήκαμεν. Ὁ μὲν διδάσκαλος ἡμῶν, παῦ-
 σαι αὐτὸν τοῦ ἔρωτος βουλομένη ἐπεκώμασα· ἐγὼ δὲ Σώ-
 15 πατρος φημι, μὴ οἰκτεῖον εἶναι ἑταῖρα τὸ τοιοῦτον χρῶ-
 μα· οὐδεμία γὰρ ἑταῖρα λέγει, ὅτι βουλομένη παῦσαι τὸν
 ἔραστήν τοῦ ἔρωτος ἐπεκώμασα.¹⁰ ἈΥσις οὖν μετα-
 ληπτικῶ. Ὅτι οὐχ οὕτως ἐχρῆν, ἀλλὰ ἄλλως παραμυ-
 θήσασθαι τῷ καρτερεῖν, τῷ μὴ ἐκτείνεσθαι τοῦ πατρὸς
 20 τὴν ὀργήν, τῷ συνεῖναι πάλιν ἀφεθέντι τῷ νέῳ, τῷ
 ἐπαγγεῖλασθαι¹¹ παρασκευάζειν τινάς, συμβουλεύειν τῷ
 πατρὶ ἀφῆναι τὸν υἱόν, τῷ πάντα τρόπον πρὸς τὴν ἁ-
 φεσιν μηχανήσασθαι· τὸ δὲ τοῦ διδασκάλου χρῶμα λύ-
 σεις οὕτως· καὶ πῶς οὐκ ἦν πρόδηλον, ὅτε ὑβριζόμενος
 25 καὶ ὀνειδιζόμενος οὐκ ἐπαύετο τοῦ ἔρωτος, ἀλλὰ μᾶλλον
 παρῳξύνετο, καὶ ὅτι οὐκ ἔστι τοῦτο ποιῆσαι τὸν ἔρωτα,
 ὅλλ' εἰς λύπην μετατρέψαι τὸν ἔρωτα,¹² καὶ ποιῆσαι
 εἰς ἀμυχανίαν ἐμπεσεῖν τὸ μεираκίον, καὶ παρασκευάσαι

7* Ald. ἐν. 8 Vind. Par. ξίφους. 9 περιττός ὁ νόμος ὁ δεδωκώς
 τ. τ. γραφάς Ald. et Vind. ponunt post ἀνθ' ὅτου λέγεις τὸ ἔξεστιν.

restitui ordinem ex Par. 10 Par. ἐπεκώμασαι. 11 Ald.
 ἐπαγγεῖλασθαι. 12 Ald. ἔρωπα.

ζητεῖν ὃ τι καὶ δράσειεν· ἐρεῖς θειτικῶς· μειράκιον ὑβρίζον· 366
 μενον καὶ επικωμάζουσιν ἑταίραν οὐ φέρει· καὶ τὰ τοι-
 αῦτα· ἀλλ' αὐτὸς ἑαυτῷ αἴτιος ἀπαγξάμενος. ἈΝΤΙ-
 θεσις ἀντεγκληματική. ἈΥσεις οὐκοῦν ἀντεγκληματικῶς·
 σὺ αἰτία, προσκαλεσάμενη, ἐλθούσα ἐπὶ τὴν οἰκίαν· καὶ 5
 τὰ τοιαῦτα. Εἰτα σύγγνωμονική ἀντίθεσις, ἥτις αἰεὶ
 ἐμπλῖπτε ἐν ταῖς ἀπὸ τοῦ ἀποβεβηκότος ἀντιλήψεσιν· ἀλλ'
 ἡγνόησε, ¹³ φησὶν, ὅτι τοῦτον ἑαυτῷ χρῆσεται τὸν τρό-
 πον· ὅτι οὐκ ἦν ἄδηλον ὡς ἐραστής συνεχόμενος οὐ φέ-
 ρει τὸν ἔρωτα· ἂν δὲ καὶ ἡ ἐρωμένη ὑβρίζη, ¹⁴ ἐπιπλέον 10
 πάθος αὔξεται· επικωμάζουσα γὰρ παροξύνει τὸν ἐρα-
 στήν· καὶ εἰσδύνουσα εἰς τὸ πάθος ἡ λύπη ξενεργεῖ τι
 δεινόν· καὶ μηδενὸς ὀρωμένου τὸ πάθος κρύπτεται. ἐρε-
 θίσαντος δὲ καὶ κινήσαντος, εὐθύς εἰς ἄτοπὸν τι προβαί-
 νει τὸ κακόν· καὶ ὅσα τοιαῦτα ἀπὸ τῆς ἑταίρας καὶ τοῦ ¹⁵
 κώμου καὶ τοῦ μειράκιου καὶ τῆς ἀπὸ τούτων ποιότη-
 τος. Ἐπίλογος καταφορικώτατος ¹⁵ ἐστὶ διόλου ὡς καθ'
 ἑταίρας· εὐπορίαν δὲ εἰς καταδρομὴν ἔχει τὸ πρῶτον!

Ἐν πολέμῳ τὸν υἱὸν τις ἀπαγαγὼν ἔδειξε τοὺς ἐν πολέμῳ νε-
 κρούς· τέθνηκεν ὁ παῖς, καὶ κρίνει τὸν πατέρα ἢ μητέρα αἰτίας 20
 θανάτου.

Ὁ λόγος ἔχει τὸ εἶδος παθητικόν· τῶν γὰρ νεκρῶν
 ἢ θεία καὶ τὸ πληθὺς τῶν κειμένων καὶ τὸ τεθνάναι τὸν
 παῖδα χορηγεῖ τὸ πάθος τῷ πλάσματι· σκοπὸς δὲ τῇ
 μητρὶ φοβῆσαι τὸν πατέρα τῇ γραφῇ, ἵνα μὴ ἄλλον 25
 ἀπαγαγὼν εἰς τὸν πόλεμον παῖδα πράξη τὸ παραπλή-
 σιον, καὶ πάλιν αὐτῇ θάνατος παιδὸς παρακολουθήσῃ.
 Ἡ Κατάστασις ἔχει τὸν γάμον, τὴν παιδοποιίαν, τὴν
 ἀνατροφήν, καὶ τὰς ἐπὶ τούτοις ἐλπίδας καὶ ἡθοποιίας,

¹³ Vind. ἡγνόησαι.
 καταφορικώτατος ἐστὶ,

¹⁴ Par. ὑβρίζει.^η

¹⁵ Ald. Codd.

καὶ ἐν παραδρομῇ τὸν πόλεμον καὶ τὴν νίκην, καὶ ὅτι
τὸν παῖδα ἀπήγαγεν ὁ πατήρ, καὶ τοὺς¹ νεκροὺς τῶν
πολεμίων ἐπέδειξε, καὶ ὅτι θεασάμενος ὁ παῖς ἐτελεύτη-
σεν· ἐνταῦθα οὐκ ἔρεῖς, ὅτι οὐκ ὀφείλω κρίνεσθαι,
5 ὑπὲρ ὧν ἄλλοι πεποιήκασιν· οὐδὲ γὰρ πεποίηκεν ὁ παῖς
οὐδέν, οὐδέ τι ἐνεχείρησεν, ἀλλ' ἀπλῶς αὐτομάτως
ἀπέθανε· διὸ εὐθύς ἐλεύσῃ ἐπὶ τὸ ὀρικὸν παραγραφι-
κόν· ἀλλ' ἐπ' ἄλλοις, φησὶν, αἰτεῖς αἰτίας τοῦ θανάτου·
γραφαί· λύσις· ἢ τὸ ξίφος παρασχεῖν, ἢ λίθον, ἢ ξύλον,
10 ἢ βρόχον, αἰτίας φέρει θανάτου· ἀλλὰ καὶ τὸ ἀπαγα-
γεῖν εἰς πληθὺς νεκρῶν τοιούτων παῖδα ἄπειρον· εἴτα
τοῦτο κατασκευάζεις ἐξῆς ὅλοις τοῖς τοῦ ὄρου κεφαλαιοῖς,
ὡς πολλάκις προείπομεν, καὶ μετὰ ταῦτα θήσεις τὴν ἀν-
τίληψιν. Ἀλλ' ἔξεστιν, φησὶν, ἀπαγαγεῖν καὶ δεικνύνειν
15 τοῖς παισὶν τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ νεκρούς. Ἀγνοεῖς μεταλή-
ψει, τοῖς ἐν ἀκμῇ οὖσιν, οὐ τοῖς νέοις ἐτι καὶ μὴ δυνα-
μένοις τὰς τοιαύτας ὑπομένειν θάλας· καὶ τοῖς εὐδισμέ-
νοισι, οὐ τοῖς ἀπείροις· σὺ δὲ τούτων οὐδὲν εὐλαβηθεὶς
ἀπήγαγες τὸν παῖδα εἰς πόλεμον· ἐνθα καὶ τὰ ξίφη μό-
20 νον φαινόμενα κατὰ πληττεῖ τοὺς παῖδας· καὶ κράνος καὶ
δόρυ τοῖς μαιρακίοις φέρει τελευτήν. οὐ γὰρ δήπου ἔρεῖς,
ὅτι οὐ φοβεραὶ αἱ τάξεις. φοβερὸν δὲ αἱ σκευαὶ· δεινὰ
δὲ τὰ ὀρώμενα· ἂν δὲ προσθῶ καὶ πληθὺς νεκρῶν καὶ
ἄρθρων ἐπὶ τῆς γῆς κείμενον καὶ ποταμοῦ δίκην αἷμα
25 φερόμενον, τίς οὐ πρὸ πάντων ἔρεῖ, ὅτι ἱκανὸν παῖδας ἐκ-
πληῆσαι τὸ τοιοῦτον ἐς τελευτήν· καὶ ὅπως τῇ μεταλήψει
χρῶμενος πρὸς τὴν λύσιν ὅρα² τὴν ὑποκειμένην ὕλην καὶ
τὴν περίστασιν, δι' ἣν τὸ ἄτοπον ἀποβέβηκεν. ἐντεῦθεν
γὰρ σπάσεις πληθὺς ἐπιχειρημάτων πολὺ· ἔρεῖς οὖν· εἴτα
30 τοιούτων κακῶν ἐν παλέμοις ὄντων, σὺ λέγεις, ἔξεστιν

1 Ald. Codd. τοῖς νεκροῖς. vide supra p. 185, 19. et infra
p. 186, 15. ἔδειξε τοὺς ἐν πολέμῳ νεκρούς. 2 Ald. Codd. ὄρεῖ.

ἀπαγαγεῖν τὸν παῖδα· εἶπε, ὅτι ἔξιστιν κατὰ βόθρον ἄγειν, καὶ σκηπτοῦ φαινομένου ποιεῖν ὄρα· καὶ ἄλλα δεινότερα φάσματα. εἶγε ἔξιστιν ἄγειν ἐπὶ τοὺς πολέμους τοὺς παῖδας, καὶ δεικνύειν αὐτοῖς πολέμιους ^{2*} νεκρούς. ΧΡΩματι ἀντιστατικῶ· εἰς ἐπιθυμίαν αὐτὸν τῶν ἐν τοῖς ⁵ πολέμοις ἀρετῶν ἄγειν ἠθέλησα. ἈΥσεις μεταλήψει πάλιν· οὐχ οὕτως ἔδει, οὐδὲ εὐθύς ἄγειν ἐπὶ τὸν πόλεμον· ἀλλὰ λόγοις ³ πρῶτον κατασκευάζουσι, καὶ θεάμασι, καὶ γραφαῖς πολεμικαῖς, καὶ ταῖς τῶν ἀριστέρων εἰκόσιν· οὕτω γὰρ προεθισθῆις οὐκ ἂν ἐξενίσθη τὸν πο- ³⁶⁷ ¹⁰ λὸν ἐκείνων τῶν κειμένων κατάλογον, οὐδ' εἰς ἐπιθυμίαν ὡς ἀληθῶς ἦλθε θανάτου· καὶ ὅτι οὐδεὶς ἐπὶ τὰ ἄκρα εὐθύς ἄγει· ἀλλ' ἐκ τῶν μικροτέρων προγυμνάζει τὸν νέον· καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἀλλ' αὐτὸς ἐαυτῷ αἷτιος μὴ ἐνεγκών. ἈΥσεις ἀντεγκληματικῶς· σὺ αἷτιος μὴ προε- ¹⁵ θίσας πρότερον μηδὲ διδάξας τὰ τακτικά· ἔδει αὐτὸν συνέπεσθαί σοι γυμναζομένῳ τὰ τακτικά· ἔδει κατ' ἀκολουθίαν ἄγειν ἐπὶ τὰς θείας, καὶ ὅσα τοιαῦτα. Εἰτα ἡ συγγνωμονική, ἡ συνήθως ἐμπίπτουσα ἐν ταῖς ἀπὸ τοῦ ἀποβεβηκότος ⁴ ἀντιλήψεσιν· ἀλλ' ἡγνόουν, φησὶν, ²⁰ ὅτι τεθνήσκειται. Ἦν λύσεις ὁμοίως, ὡς καὶ ἐν τῷ πρὸ τούτου ζητήματι διελύσαμεν, ὅτι πρόδηλον ἦν, ὅτι τεθνήσκειται μετὰ πᾶσι δεινῶν θεαμάτων γενόμενος, μετὰ πᾶσι πανοπλίας καὶ βελῶν, ἵππων χρεμετιζόντων, κτυπουσῶν ἀσπίδων, ὀλολυγῇ χρωμένων τῶν δυσμενῶν· ἐκ ²⁵ τούτων ὁ θάνατος πρόδηλος ἦν· ἐκ τούτων τὸ μέλλον ἔδει προῖδεῖν, καὶ ὡς οὐ φέρεῖ νέος, καὶ ὡς οὐ θλίβεται, καὶ ὡς ὑποπτέυει τιτρώσκεσθαι, καὶ ὅτι θαρρύνει οὐκ εἶχε, καὶ τὰ τοιαῦτα.

2* Ald. πολέμους, νεκρούς.

3 Ald. Vind. ἀλλ' ἀλόγοις.

Par. ἀλλὰ λόγοις.

4 Ald. Codd. ἀποβεβληκότος. Cfr. Epist.

crit. p. 42.

Ὁ ΕΠΗλογος συμβουλευτικός· ὥστε τοῦ λοιποῦ μή-
 δένα μηκέτι φεῖδεσθαι· παῖδα ἄγειν ἐπὶ τὸν πόλεμον, ἀλλ'
 ἔαν⁵ κατὰ μικρὸν τοῖς προγονικοῖς ἐντρέφεσθαι διηγή-
 μασιν. εἶτα τάφον· ἐγείρωμεν· θρηνησώμεν τὸν καίμενον
 5 παῖδα· καὶ ὅτι ὄρα⁶ ἀκμάζοντας ἔαν μᾶλλον, ἢ νη-
 σίους ἔτι τὰς μάχας· καὶ ὅτι πείρα μεμάθηκας, οἷον ἐπὶ
 τοῖς μείρακίαις ἐπιδεικνύναι τὰ φοβερά θεάματα· καὶ
 ὅσα τούτοις παραπλήσια.

Ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ⁷ πολέμῳ εἰσβαλλόντων Λακεδαιμο-
 10 νίων, ἐδήλωσεν ὁ Περικλῆς τοὺς ἀγρούς· ἀνέβησαν Λακεδαιμόνιοι.
 καὶ κρίνεται Περικλῆς δημοσίῳ.

Φανερόν ἐκ τῆς ἱστορίας τὸ εἶδος τοῦ λόγου· ὅτι
 γὰρ μεγαλόφρων ὁ Περικλῆς καὶ δεινὸς καὶ ὑψαύχην,
 ἀρκεῖ Ἀριστείδης ὑποδεικνύς τὸ ἥθος τοῦ στρατηγοῦ ἐν
 15 τῷ ὑπὲρ τεσσάρων· ἐν οἷς λέγει διδασκάλου τάξιν πρὸς
 παῖδας πρὸς τοὺς Ἀθηναίους αὐτὸν ἔχειν· προκαταρτι-
 κῶς οὖν χρήσῃ τοῦτον τὸν τρόπον· ἄνδρες οἱ διὰ τὰς
 ἐμὰς βουλάς τῆς Λακεδαιμονίας μόνον ἀπαλλαγέντες
 ἐπιβρυλῆς. μᾶλλον δὲ θρουμένην ὑπ' ἐκείνων τὴν Ἀττι-
 20 κὴν ἰδεῖν· τοῦτο γὰρ ἀκριβέστατον εἶπεῖν· ἃ μὲν ἐχορῇ
 τέως ὑπάρξαι τῇ πόλει, μετὰ σπουδῆς κατωρθώκαμεν·
 πεφεύγασι γὰρ ἐξ Ἑλευσίνος Λακεδαιμόνιοι, καὶ τοὺς
 καρπούς ἐκ τῶν ἀγρῶν κεκομίσμεθα, οὕτω νικῶμεν καὶ
 τοὺς πολεμίους καλῶς βουλευόμενοι· καὶ μεγαλοψυχίᾳ
 25 τῆς χώρας Σπαρτιάτας διώκομεν· ἐπεὶ δὲ μετὰ τὰ⁸ τῆς
 ἐμῆς πολιτείας κατορθώματα πάρεσιν οἱ συκόφανται,
 μέχρι καὶ τῶν δικαστηρίων βασκαίνοντες, καὶ τὸν ἔπαι-

5 Ald. Vind. ἔαν, Par. ἔαν. 6 Ald. Codd. ἔαν, scri-
 bendum censui ὄρα⁶, ut p. 389. πάντας ὑμᾶς ψηφοφοροῦντας ἔα.
 Med. ὄρα. 7 Par. Med. Πελοποννησιακῷ constanter etiam in
 sqq. 8 τὰ Ald. Vind. om., est in Par. — p. 189, 4. Ald. ὠδύρονται.

νον τῆς ἐμῆς συμβουλῆς κατηγορίαν πεποιήνται, πάρε-
 μι διδάξων ὑμᾶς, ὥς οὐδὲν ὑπὸ Περικλέους ἡδίκησθε·
 οὐδὲ ἐβλάβησαν Ἀθηναῖοι τοῖς ἐμοῖς ὑπακούσαντες σκέμ-
 μασι· καὶ τὴν δῆωσιν τῶν ἀγρῶν οἱ συκοφάνται πολλά-
 κισ ὀδύρονται· δευτέρᾳ ἐννοίᾳ χρῆση τοιαύτη. ἐν μὲν ⁵
 οὖν ἔγωγε, μὰ τοὺς θεοὺς, μετὰ τὴν δῆωσιν παραλέλοι-
 πα· οὐκ ἔπλευσα κατὰ Πελοποννησίων εὐθύς μετὰ τὴν
 ἐξ Ἐλευσίνος τοῦ Ἀρχιδάμου φυγὴν· τὰ δὲ τῶν ἀντιθε-
 τικῶν κεφάλαια ἐστὶ τὰδε· ὀρικὸν παραγραφικὸν ἐὰν
 πίπτῃ· εἴτα τοῖς ἀπ' ἀρχῆς ἀχρι τέλους, ὥσπερ ἐστὶν ¹⁰
 τὸ ἔγκλημα. εἴτα αὐτῇ σῇ ἀντίθεσει. οἷον, ἐὰν ἡ ἀντι-
 στατικὴ· εἴτα μεταλήψει μιᾶ ἢ καὶ δευτέρᾳ· εἴτ' ἐπι-
 λόγῳ τρίτην ἐννοίαν λάβοις ἂν τοιαύτην· εἰ μὲν οὖν ἡ-
 γήσουν ἔγωγε τὸν γραψάμενον, ἐκ τούτων ἂν εἶπον πρό-
 θύμως τῶν λόγων, ὥς Σπαρτιάτης οὐκ Ἀθηναῖος ἦν ¹⁵
 ὁ κατήγορος. Ἡ Κατάστασις σοι γενήσεται ἐκ τῆς
 πενταετίας τῆς παρὰ Θουκυδίδῃ. εἰσάξεις δὲ αὐτὴν σφό-
 δρα μεγαλοφρόνως· καὶ ἐκ πολλοῦ τοῦ περιόντος, ὅτι
 βάσκανοι Λακεδαιμόνιοι καὶ φθονοῦντες τῇ πόλει καὶ
 μὴ βουλόμενοι καθάπαξ αὐτὴν ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς φαι- ²⁰
 νεσθαι πράγμασι καὶ πανταχοῦ ταύτην αὐτῶν ἐπιδει- ³⁶⁸
 κνύμενοι τὴν προαίρεσιν· καὶ αἰνίζει ἐξ ὧν ἐπὶ Μαρα-
 θῶνα οὐ συνεμάχησαν κινδυνευδύση τῇ πόλει· εἴτα εἰς-
 βάλλεις εἰς τὴν κατάστασιν λέγων, ὅτι φθόνου τοίνυν
 ὄντος, ὥς ἔαην, τοὺς Σπαρτιάτας καθ' ἡμῶν παροξύ- ²⁵
 νοντος, διότι τὴν τῆς πόλεως δόξαν ἴσῃ ἐν ἅπασι τετη-
 ρήκαμεν, Πελοποννήσιοι παρῶξύνοντο, καὶ κρύπτοντες
 εἶχον ἐν ὑποψίᾳ τὴν πόλιν· ὅτι πολλῶν ἐξ ἀρχῆς πρα-
 γμάτων κατελιφρότων τοὺς Ἕλληνας, ἐν ἅπασιν ἐφάνη-
 μεν ἡμεῖς δωρεῶν σεμνότεροι· τῶν γὰρ συμμάχων ἐν ³⁰
 τοῖς Μηδικοῖς τὴν ἡγεμονίαν λαβεῖν εὐτυχήσαντες οἱ
 δεύτεροι Σπαρτιάται πρὸς τοὺς κινδύνους ἐρχόμενοι,
 κρατήσαντες οἱ πάντ᾽ ἅπασιν ἡμῶν ἐλαττούμενοι, ταύτην

ἔχειν ἐν τοῖς κοινοῖς τὴν προστασίαν οἱ καρτερήσαντες
καὶ δόξας αὐτῆς καὶ τιμῆς τοσαύτης ἀποστερήσαντες,
ἐρήμους γενομένους τῆς ἡγεμονίας ἰδεῖν ἅπαντες τετολ-
μήκασιν· εἴτα τῶν Ἑλλήνων οὐκ ἐνεγκόντων τὴν Λακε-
5 δαιμονίων φυγὴν τῶν κοινῶν ἀξίους ἡμᾶς προστάτας σκε-
ψάμενοι ἐπέδωκαν ὑμῖν ἑαυτοὺς, Λακεδαιμονίοις δὲ τὸ
φθονεῖν παρεσκεύασαν· εἴτα ἔπαγε, ὅτι ἡμεῖς μὲν οὖν ἄρ-
χοντες τῶν Ἑλλήνων γενόμενοι καὶ δεῖξαντες τῆς ἡγεμονίας
οὐκ ἀξίαν τὴν πόλιν, καὶ πολέμων τὸ τηνικαῦτα τῶν
10 ἐν χερσὶν κεκρατήκατε· καὶ βαρβάρους τροπαίοις μαχό-
μενοι κατεπλήξατε· φράξαντες δὲ τὸν δῆμον τῶν Ἀττι-
κῶν καὶ πληρώσαντες τοὺς λιμένας τριήρεσι, τῷ νεω-
ρίῳ⁹ καὶ ταῖς ἄλλαις παρασκευαῖς τοὺς πολεμοῦντας ὑ-
μῖν πεφοβήκατε, ἔχοντες μὲν ἀντάρκως τετειχισμένην
15 τὴν πόλιν, χρημάτων δὲ μεστὴν τὴν ἀκρόπολιν, συμμά-
χων δὲ καταλόγους τόσους καὶ τόσους. ταῦτα τὸν φθό-
νον τῶν Λακεδαιμονίων κατ' Ἀθηναίων ἐξέκλυσε· ταῦ-
τα τὸν πόλεμον καθ' ἡμῶν ὠδίνειν παρώξυνεν· ἀλλ' οἱ
σεμνοὶ Σπαρτιᾶται καὶ χάριν ἀποδιδόναι τοῖς εὐεργέταις
20 καταγινώσκοντες, οἱ τὴν Σπάρτην εἰδότες ὅθεν εἰλήφα-
σι, καὶ τὸ τῶν Ἡρακλειδῶν γένος οὐκ ἀγνοοῦντες τοὺς
σώσαντας μετὰ Μήδους ἐπιτάττειν ἡμῖν τετολμήκασιν·
καὶ μετὰ Ξέρξην Σπαρτιάτης τυραννικὸν βουλευόμενος
οὐδαμοῦ τὴν χώραν τῶν Ἀθηναίων αἰσχύνεται, ἀλλ' ἐπέ-
25 βη τῆς Ἀττικῆς, Αἰγιναν αὐτόνομον σκυτάλην φέρων¹⁰
κελεύουσιν, καὶ Πριτταϊάτας ὑπεξαυρούμενος, καὶ τοῖς
καταράτοις Μεγαρεῦσι τὰς Ἀθήνας ταυταὶ χαριζόμενος·
ὥς δ' ἀήθη¹¹ πρὸς ἐπίταγμα τὴν πόλιν κατείληφε, γί-
νεσθαι τοῖς κελεύουσιν οὐκ εἰδισμένῃ ὑπήκοον, ὑπεχώ-
30 ρει τῆς Ἀττικῆς· παρορμῶντας αὐτὸν πρὸς τὴν μάχην

9 Ald. νεορίω.

10 Ald. Codd. φέρειν. scr. φέρων, i. e.

φέρων σκυτάλην κελεύουσιν Αἰγιναν αὐτόνομον εἶναι. — Thuc. I, 139.

11 Ald. Codd. δαήθη. scr. δ' ἀήθη.

καὶ Κορινθίους δεξάμενος· ἡμεῖς μὲν οὖν εὐθύς αἰτιω-
 μένων τὴν κρίσιν προὔτειναιμεν· Πελοποννήσιοι δὲ τὸν
 πόλεμον προεκκρίκασιν· ἐπεὶ δ' ἐξεπολεμήθησαν λοιπὸν
 ἡμῖν φανερώτερον, καὶ μαντείας ἡμῶν ἐξεμάνθανον, καὶ
 λόγια κατ' Ἀθηναίων ἐκήρυττον, ἐσκεψάμην ἐπιδεῖξαι 5
 τὸν δῆμον τοῖς πολεμοῦσιν οὐκ εὐτελεῖ, οὐδενὶ τινι κτή-
 ματι κατὰ τῶν πολεμίων φιλοτιμούμενον· ἀλλ' ἔχοντα
 μὲν κτῆμα τὴν θάλατταν μέγιστον· ἀρκούμενον δὲ πρὸς
 τὰς χρεῖας ὁόροις τοῖς ἔξωθεν, καὶ τοῖς συμμάχοις μὲν
 πρὸς τὰ κατεπείγοντα χρώμενον, καταφρονῶντα δὲ τῶν 10
 γεωργομένων ἀγρῶν, ὡς μηδὲν ἐχόντων ἐξαίρετον ἐπί-
 δεῖξιν· τοίτῳ τῷ τρόπῳ φοβῆσαι Λακεδαιμονίους βου-
 λόμενος βλάψαι τι τῆς γῆς εἰσβαλοῦσιν συγκεχώρηκα· οὐδ'
 εἶασα Πελοποννησίοις λείαν Ἀττικὴν γενέσθαι γεωργίαν·
 ἀλλὰ φθάσας τὴν ἐπιβουλήν ἀπράκτους Λακεδαιμονίους 15
 ἐκστρατευομένους ἀπέπεμψα· ποῖαν τοίνυν ὁ συκοφάντης
 κατ' ἐμοῦ φέρει γραφήν; ἢ διατὶ ταύτην τὴν εἰσαγγελί-
 ᾱν τετόλμηκεν; ἄρ' ὅτι παρῶν οὐ τεύθεται κατὰ τὴν
 χώραν πολέμιον; ἢ δηουμένην τὴν Ἀττικὴν ἰδεῖν ὑπὸ
 Λακεδαιμονίων οὐ συγκεχώρηται; ἄρα μὴ πυρπολοῦντας 20
 τὴν γῆν ἐπεθύμει πρὸ τοῦ τείχους Πελοποννησίου ἰδεῖν;
 εἰ γάρ ὅτε δυσχερὲς οὐδὲν ἐμοῦ στρατηγούντος παρὰ τῶν
 ἀντιπάλων γεγένηται, κρίσις συγκροτεῖται καὶ δικαστή- 369
 ρια· σχολὴ γὰρ ἂν Λακεδαιμονίων δηωσάντων τὴν Ἀτ-
 τικὴν Περικλῆς ἔμεινε παρ' ὑμῖν ἀνεξέταστος. Μετὰ 25
 ταῦτα θήσεις τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους, ἧτις ἐστὶν ἡ
 προβολή· ἀλλ' ἐδήσας, φησὶ, τοῖς ἀγροῦς. Ἀγροῖς
 τῇ ἀντιστάσει· πρῶτον δὲ θήσεις ἐπιχείρημα ἀπὸ τῆς
 διανοίας τοῦ Περικλέους· οἷον καὶ τίς τὴν πρᾶξιν ¹² κα-
 τηγορῶν οὐ προστίθῃσιν τὴν αἰτίαν τῇ γράμματι· οὐδὲ 30
 λέγει τὴν πρόφασιν, ἵνα σαφῶς ἴδωσιν οἱ δικασταὶ τὴν

12 Ald. Vind. Par. τάξιν. Med. πρᾶξιν.

τοῦ κρινομένου ¹³ προαίρουν· τέμνηκά τὴν χώραν ἐγώ,
 ἀλλὰ Λακεδαιμονίων οὐ Περικλέους τὸ κατηγόρημα· καὶ
 πολλῶν ἔρημος ἡ χώρα φυτῶν, ἀλλὰ τὸν χρόνον εἶπε, καὶ
 τὸν καιρὸν πρὸςθες ἀντὶ λουδορίας ¹⁴ τῷ πλημμελήματι,
⁵ εἰσβαλόντων Λακεδαιμονίων· εἶπε τὴν τῶν πολεμίων ὕβριν,
 ἀφελεῖσθαι τετόλμηκα τῆς χάρας καὶ τέμνηκα τοὺς ἀ-
 γροὺς, ἵνα μὴ φιλοτιμήσῃται ¹⁵ Σπαρτιάτης ἀνὴρ πό-
 νοις τοῖς ἐμοῖς ἐντροφῶν· πολλὰ τῶν καμάτων, ὃ συ-
 κοφάντα, καὶ ἀτοπα τυγχάνη ¹⁶ γιγνόμενα, σκοπῶ τῷ
¹⁰ τοῦ δράματος δοκιμάζεται, καὶ φαύλην ἔχη τὴν πρόφα-
 σιν ὡς ἡδικηκὼς τὴν πόλιν ὁ πράξας εὐθύνεται· ἂν δ'
 ἔχη τινὰ αἰτίαν αὐτῷ συναιρομένην εἰς εὐνοίαν ἀνάχωρεῖ
 τοῦ βήματος, ὡς μάτην κρινόμενος εἰκότως· τοῦ γὰρ
 τρόπου τοῦ δράματος κατηγοροῦντος τοῦ συμβεβηκότος
¹⁵ ὡς ἀδικήματος· οὐδὲ τῆς πολιτείας εἰς βλάβην ῥεπούσης
 ἢ πταίσματα. καὶ συμβαίνει ¹⁷ τι δυσχερὲς πρὸς τὸν
 ὅλον σκοπὸν καὶ τὸ πραχθὲν ἐξετάζεται· εἴτα πρόσθες
 παράδειγμα, ὅτι λατρός καὶ τέμνων καὶ καίων διὰ τὸ
 τὴν προαίρουν ἀγαθὴν ἔχειν καὶ πρὸς καλὸν χρῆσθαι
²⁰ ταῖς καύσεσιν οὐχ ὑπομένει κρίσιν ἢ δικαστήρια· εἴτα
 ἔπαγε τὴν ἀντίστασιν· εἰ μὲν γὰρ μετὰ τὸ δηῶσαι τὴν
 χώραν Λακεδαιμόνιοι καθ' ἡμῶν ἐγένοντο χαλεπώτεροι ¹⁸
 πολιορκοῦντες τὴν πόλιν, καὶ μετὰ τὴν τομὴν ἕτερον ἂν
 εὖρον μηχανημα πρὸς πολιορκίαν δεινότερον, ὡς ἀδική-
²⁵ σας τανῦν καταβαίνω ¹⁹ τοῦ βήματος· πρὸς γὰρ τῷ μη-
 δὲν ὠφελεῖσθαι τὴν πόλιν καὶ Λακεδαιμονίους παρώξυνα·
 εἰ δὲ μετὰ τὴν πράξιν, ὃ ἄνδρες δικασταί, τὴν ἐμὴν ἀπὸ
 τῆς χώρας πεφεύγασι, καὶ φθάσαντος ἐμοῦ τὴν ἐκείνω
 ἐπι-

13 Ald. Vind. Par. τοῦ δι κρινομένου. Med. τοῦ κρινομένου.

14 Ald. ἀντιλουδορίας. 15 Ald. Vind. Par. φιλοτιμήσετε. 16 Ald.

Vind. τυγχάνει. 17 Ald. Codd. συμβαίνει. v. 20. Ald. τοῖς καυσ.

18 Vind. χαλεπότεροι. 19 Ald. Vind. καταβαίνων. Par. καταβαίνω.

Mox Ald. Codd. πρὸς γὰρ τό.

ἐπιβουλήν. πρὸς μάχην ἡμᾶς οὐκ ἔμειναν ἐκκαλούμενοι, ἀλλ' οἷχονται τρόπον τινά, καὶ μὴ πολεμούντων ἡμῶν ἐλαυνόμενοι· τί τὸ θαυμάζειν τὰ κατὰ τῶν ἀντιπάλων ἑάσαντες στρατηγήματα διαβαλλόντων τὴν πρᾶξιν τῶν βασκαίνοντων ἀντέχεσθε, καὶ τὸ μὲν τοὺς παθόντας δο- 5 κεῖν ἀνιᾶν συγχωρεῖτε ²⁰ κηρύττεσθαι, τὸ δὲ καθαρὰν πολεμίων τὴν Ἀττικὴν οὐ ζητεῖτε τοῖς γεγεννημένοις συν- ἅπτεσθαι· μηδεῖς, ὧς ἄνδρες δικασταί, μεριζέτω πρᾶξιν συναπτομένην τῷ στρατηγήματι, μηδὲ τῶν ἀγρῶν προ- φερέτω τὴν δῆωσιν τῆς γραφῆς. Σπαρτιατικὴν φυγὴν 10 ἀφαιρούμενος ἐγὼ Λακεδαιμονίους εἶσω τειχῶν μείνας νε- νίκηκα· καὶ πολεμικὴν οὐ παρασκευασάμενος φάλαγγα κρατοῦντας Ἀθηναίους ἀπέδειξα· σὺ δὲ τὸν Λωρικὸν δασμὸν οὐ σκεψάμενος, ὅτι δεδήωκα ²¹ τοὺς ἀγροὺς, τοῦ- τό μου κατηγορεῖς· ἀλλὰ τί ἐχρῆν με ποιεῖν, ὧς τῶν 15 στρατηγῶν ἀπάντων τῶν κατ' ἡμᾶς ἐμπειρότατε; ²² Πελοποννησίους τὴν Ἀττικὴν κατατρέχειν ἔαν; Λακεδαι- μονίους προδιδόναι τὴν γῆν; ἔαν ὥσπερ ἀστρατήγους τοὺς τῶν Ἑλλήνων προστάτας; καὶ τίς ἂν ἐμοῦ τότε τὴν γνώ- μην τῶν πολιτῶν οὐκ ἐδέξατο; εἶδον, ὧς συκοφάντα, 20 Σπαρτιάται τὴν γῆν, καὶ μετὰ τὴν θείαν πεφεύγασιν· ἀπῆλθον ἐξεστρατευμένοι Λακεδαιμόνιοι· καὶ μάτην ἀπὸ τῆς αὐτῶν προσδραμόντες ὑπέστρεψαν· σὺ δὲ προσκα- θεσθῆναι πάντως αὐτοὺς ἐπεθύμεις τοῖς τείχεσιν, ²³ καὶ πυρσὸν ἰδεῖν Λακωνικὸν τὴν Ἀττικὴν χώραν νεμόμενον, 25 καὶ Κορινθίους μὲν ἀπὸ τῶν ἀγρῶν τοὺς καρποὺς ἀφαρ- πάζοντας, Ἀρχίδαμον δὲ μετὰ τῶν ἄλλων τὰ κτήματα· ταῦτα συμβῆναι πρὸς τῶν θεῶν ἔδει συγχωρῆσαι τῇ πό- λει· ταῦτα γενέσθαι παρὰ τῶν ἀχαρίστων Λωρίων ὠ- φεῖλετο· καὶ λυμαινομένους τὴν χώραν ἔαν τοὺς δι' ἡμᾶς 30

²⁰ Par. συγχωρεῖσθαι κηρύττετε.
τοὺς ἀγροὺς. ²² Vind. ἐμπειρώτατε.

Rhetor. VIII.

²¹ Vind. δεδήω κατὰ
²³ Vind. τύχεσιν.

370 ἀπὸ τῆς Σπάρτης συντελοῦντας τοῖς Ἕλλησιν· εἰ δὲ ταῦ-
 τα παθεῖν ἀτοπώτατον, τὸ μὴ τοιαύτην ὑπάρξει τοῖς
 Ἀθηναίοις συμφορὰν χαριέστερον· εἰ γὰρ αἴτιος τοῦ κα-
 κῶς διατεθῆναι ²⁴ τὰς πόλεις ὁ πόλεμος καὶ φύσει πονη-
 5 ρὸς ἐπὶ τὴν χώραν ἀντίπαλος, τὸ Λακεδαιμονίους δηῶ-
 σαι τὴν Ἀττικὴν ἀπάντων ἢν τῶν κατὰ τὸν πόλεμον
 ἀφορητότερον· ἐντεῦθεν συναψον τῇ ἀντιστάσει τὸν βί-
 αιον ὄρον καλούμενον, ὥσπερ παρασκευαστικὸν ὄντα τῆς
 ἀντιστάσεως· ὅτι τοῦτο αὐτὸ μάλιστα οὐκ ἔστι δῆλως·
 10 καίτοι σκέψασθαι δεῖ τὴν Περικλέους καὶ Λακεδαιμο-
 νίων προαίρεσιν· καὶ παραθεῖναι, τί μὲν ἡκολούθει Λα-
 κεδαιμονίοις δηοῦσι τὴν Ἀττικὴν, τί δὲ τῷ παρ' ἡμῶν
 στρατηγῷ· τοῦτο τολμήσαντι. εἰτ' ἐπειδὴν ἐκ τῶν πρα-
 γμάτων εὔρητε τὴν διαφορὰν, προχειρότερον τῆς ὠφε-
 15 λείας μηκέτι ζητεῖν ἔλεγχον ἀκριβέστερον· εἰ γὰρ οἱ μὲν
 δηοῦσι τὴν γῆν διαφθεῖραι καὶ τὴν χώραν καὶ τοῖς Ἀτ-
 τικοῖς λυμῆνασθαι πράγμασιν ἐπειγόμενοι· ἐγὼ δὲ τέτμη-
 κα τοὺς ἀγροὺς κωλύσαι τῆς ἐπιβουλῆς Λακεδαιμονίου
 βουλευόμενος, τῆς ἀτόπου προσηγορίας δικαίως ἂν τις
 20 ἀφέλοιτο τὸ πραχθέν· οὐ γὰρ τῆς χώρας δεδύνηται ²⁵
 τοὺς πολεμίους ἀπελαύνειν ἢ δῆλως· εἰ δὲ τανῦν οὐκ
 ἐνοχλεῖ τῇ πόλει στρατιώτης μαχόμενος, οὐδὲ πολεμικῇ
 στενοχωροῦμαι τῇ φάλαγγι, ἐκπλήττων ²⁶ τὴν ἐπιχειρή-
 σιν, δι' ἣν πολεμοῦντες ἡμῖν οἱ Λακεδαιμόνιοι μένειν οὐ
 25 τετολμήκασι. Μετὰ ταῦτα θήσεις τὴν μετάληψιν, ἐν ᾗ
 ἔστι τὸ οὐχ οὕτως ἔδει ποιῆσαι Λακεδαιμονίους φυγεῖν·
 οἶον ἄλλ' οὐχ οὕτως ἔδει, φρατὲ, ἐλευθερῶσαι Πελοπον-
 νησίων τὴν πόλιν. Ἡ Λύσις ἀντιληπτική· ὅτι ἔξεστι
 τοῖς στρατηγοῖς νικᾶν τοὺς πολεμίους, ᾧ βούλονται τρώ-
 30 πω· ἄλλ' ἐλευθεροῦν πολεμίων τὴν πόλιν, ὅπως καὶ

24 Ald. Codd. διατεθεῖναι. 25 Ald. Codd. δεδῶται τοὺς
 πολέμους. scripsi δεδύνηται τοὺς πολεμίους. 26 Par. ἐκπλήττου.

βούλονται, τοῖς στρατηγοῖς συγκεχώρηται· εἰ μὲν γὰρ τῶν στρατηγῶν ἡ πόλις ἀφίρηται τὴν ἐπιχείρησιν, καὶ τοῦνο-
μα μὲν ἔχειν μετὰ τοῦ σχήματος τῶν πολεμίων ἡγούμενος,
τοῦ πράττειν δὲ τὸ παριστάμενον ἐν πολέμοις οὐ καθέ-
στηκε κύριος, καλῶς τὸ μὲν γενόμενον αἰτιά, τὸ δὲ μὴ 5
πεπραγμένον ἐπιζητεῖς· εἰ δὲ μετὰ τοῦ σχήματος δῆμος
τὴν ἐξουσίαν χαρίζεται, καὶ τοῦ ποιεῖν τὸ νομιζόμενον
δίδωσιν ἄδειαν, τί τῆνάλλως ²⁷ ταύτην εἰσὶν ἡγεῖας τὴν
γραφὴν, τοῦ πολέμου τοῖς στρατηγοῖς παραχωροῦντος τὰ
πράγματα; σκοπεῖ γὰρ τίνας χάριν ὁ δῆμος ἐκπέμπει με- 10
τὰ τῆς φάλαγγος ἐπὶ τὴν μάχην ἡγούμενον· οὐχ ἵνα καθ’
ἑαυτὸν καὶ μόνος σκεπτόμενος καὶ συμβαλεῖν ἔχη, καὶ
κωλύῃ τὸ στράτευμα, καὶ καταναγκάζειν φρούρια, καὶ
ζητεῖν τὴν ἐπήρειαν λόγῳ κατὰ τῶν πολεμίων παρασκευ-
άσασθαι· ταῦτα τοῖς στρατηγοῖς τὴν ἐξουσίαν, ταῦτα 15
παρὰ τῶν νόμων τὴν ἄδειαν προξενεῖ· οὕτω κατὰ Λακε-
δαιμονίων οὐ κατ’ Ἀθηναίων τὸ τόλμημα· καὶ καθαρὰν
δείξας τοῖς πολεμίοις τὴν Ἀττικὴν ἀγαπήσαι τὴν φυγὴν
τοῖς καθ’ ἡμῶν εἰσβαλοῦσι παρεσχόμην· εἴτα κατασκευ-
άσεις τὸ ἀντιληπτικὸν παραδείγμασι παλαιοῖς, ἀπὸ τῶν 20
προσώπων τῶν παλαιῶν στρατηγῶν λαμβάνων τὰς ἀφορ-
μὰς, ἀπὸ τῶν συμβόλων, ἀπὸ τῶν πραγμάτων, ἀπὸ τῆς νίκης
τῆς κατὰ βαρβάρων· οἷον οὕτως Θεμιστοκλῆς ἐστρατήγει
καὶ μετῆγε τὴν πόλιν ἐπὶ τὴν θάλατταν, καὶ παρεδίδου Πέρ-
σαις τὴν Ἀττικὴν ποιεῖν ὅ τι καὶ βούλονται· οὕτως Μιλτιά- 25
δης δρόμῳ τὸν Μαραθῶνα κατελάμβανε· καὶ τὰ τοιαῦ-
τα. Μετὰ ταῦτα εἰρήσεις στοχαστικὴν ἀντίθεσιν· ἀλλ’
εἰκὸς ὀργισθῆναι τοὺς θεοὺς ἡμῖν τετμηκόσι τὴν Ἀττι-
κὴν. Αὔσεις πάλιν στοχαστικῶς ἀπὸ τῆς ποιότητος
τῶν Ἀθηναίων· ὅτι εὐσεβεῖς ἀπὸ τῶν δωρεῶν τῶν θεῶν, 30
ἀπὸ τῆς τοῖς θεοῖς γενομένης φιλονεικίας περὶ τῆς χώ-

27 Ald. Vind. τῆνάλλως.

ρας, ἀφ' ὧν οἱ θεοὶ τῆς χώρας ἡράσθησαν, καὶ τῶν τοι-
 ούτων· ἱερεῖς δὲ οὕτως· ὅτι οἶμαι καὶ τοὺς θεοὺς ἤδουσαι,
 ὅτι ὑπὸ Περικλέους, ἀλλὰ μὴ Λακεδαιμονίων ἡ χώρα
 τέμνεται. καὶ ὅτι πιστεύω ταῖς ἐν Ἐλευσίνι θεαῖς, τοῦ-
 5 τόν ἐκβεβηκέναι μοι τὸν νοῦν, καὶ τὸ στρατήγημα τοῦ-
 137 το ἐξ ἀνακτόρων δοῦναι τῶν μυστικῶν· ἵνα μὴ δῶρον,
 ὃ περιλοτίζεται ἡ Δημήτηρ τῇ πόλει, τοῦτο τῷ πολέμῳ
 λοιπὸν ἀφαρπάσῃ τῶν Ἀθηναίων Λακεδαιμόνιος, καὶ
 καρπὸν ὃν παρ' ἡμῶν Σπαρτιάτης ἐδέξατο, τοῦτον παρ'
 10 αὐτὴν τὴν Ἐλευσίνα λυμῆνεται· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ Ἀπόλ-
 λων ὁ πατρῷος τῇ πόλει, ὁ διαφόρους τιμὰς καὶ προς-
 ηγορίας παρ' Ἀθηναίων δεξάμενος, οὐχ οὕτω χαρίζεσθαι
 Δωριεῦσιν, ὥς Ἀθηναίοις ἐσπούδακεν· οὗτος ὁ πατρῷος
 ἡμῶν οὐ λυπήσει τὸ γένος ποτὲ, οὐδ' ἀγανακτήσει κατὰ
 15 τῆς χώρας ὁ Πύθιος, πομπαῖς αἰεὶ ταῖς παρ' ἡμῶν καὶ
 θυσίαις ἡδόμενος· ἐκ πολλῶν ἔχω τοὺς θεοὺς ἐπιδειξάι
 τὴν πόλιν φυλάττοντας· ἐξ ὧν ἄναι πολέμοισιν ἡμῖν συλ-
 λαμβάνονται, ἐξ ὧν πολλὰς Ἀθηναίοις περιλοτίζονται
 χάριτας, ἐξ ὧν τὴν πόλιν μᾶλλον τῶν ἀπανταχοῦ χω-
 20 ρίων προτιμήμασι· ταῦτα ποιεῖ μηδεμίαν γενέσθαι πα-
 ρὰ τῶν θεῶν ἀγανάκτησιν· ταῦτα δείκνυσιν τοὺς θεοὺς
 καθ' ἡμῶν οὐδαμῶς δυσχεραίνοντας· τίς γὰρ ἂν ἔλοιτο
 τῶν θεῶν δεῖξαι τινα κατὰ τῆς Ἀττικῆς ἀγανάκτησιν;
 εἴτα ἔπαγε τὰ κατὰ μέρος ἐκτείνων ἕκαστον, εἴτα ἔπαγε
 25 τὰ κατὰ Κόρην καὶ Δήμητραν, ὅτι Ἀθηναίους μᾶλλον
 τῶν ἄλλων ἀνθρώπων προτιμήσασαι ²⁸ τὸν σίτον δεδώ-
 κασι καὶ παρ' Ἀθηναίοις τὴν πλάνην ἡ Δημήτηρ ἔστη-
 σεν· καὶ οὐκ ἂν ἔλοιτο, οὐς αὐταὶ αἱ θεαὶ εὖ πεποιή-
 κασι καὶ τιμήμασι, τούτους κακῶς διαθῆναι· ὁμοίως
 30 τὰ κατὰ τὴν Ἀθηνᾶν, τὰ κατὰ τὸν Διόνυσον, καὶ οὕ-
 τως ἐπέξελθε πομπέων εἰς ἕκαστον· καὶ μελετῶν καὶ δει-

28 Ald. Vind. προτιμήσασθαι. Par. προτιμήσασαι.

κνὺς, ὅτι οὐκ ἂν ὀργισθῇσονται οἱ θεοί. Μετὰ τὴν στοχαστικὴν ἀντίθεσιν θήσεις ἄλλην μετάληψιν· ὅτι ἔδει τῷ δήμῳ ἀνακοινώσασθαι. Αὐτοὶ τῷ ἀδυνάτῳ· ὅτι οὐχ οἷόν τε ἦν κατεπειγόντων τῶν πραγμάτων. ἀλλὰ κοι- 5 νώσασθαι, φησὶν, ἔδει τῇ πόλει, καὶ τοῦτο πρᾶξαι συν- 5 εχώρουν Λακεδαιμόνιοι· βουλευομένην δὲ Σπαρτιάται τὴν ἐκκλησίαν ἀνέμενον; ἢ μικρὸν ἐπαῖγον τὴν εἰσβολήν, ἵνα τινὰ καὶ ψήφον περὶ τῆς μάχης ἐνέγκωμεν; οὐχ οὕτως ἐμῆλλον καθ' ἡμῶν βραδύνειν Λακεδαιμόνιοι, ἵνα καὶ συνόδου καὶ ψήφων καὶ ῥήτορος ἦν ἐσχόμεθα. πρὸς 10 θεῶν οἱ πολέμιοι ἐστήκεσαν, οὐ πολὺ τῆς Ἑλευσίνος ἀπέειχον Πελοποννήσιοι· εἴτα τοῦ θορύβου λοιπὸν ἀπο- μένου τῆς Ἀττικῆς, ἔδει τὸν δῆμον ἐκδέχεσθαι ἢ μένειν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας τὸ ψήφισμα, ἵνα Λακεδαιμόνιοι πρὸ τοῦ δοκιμασθῆναι γνώμην τινὰ φθάσωσι τὴν γῆν πυρ- 15 πολήσαντες· ἢ δόξω παρὰ τῷ δήμῳ βαρὺς τῷ καιρῷ μὴ συμμετρήσας τὰ πράγματα, ἢ συγχωρεῖν Λακεδαιμονίοις τὴν πόλιν τὸν καιρὸν μάτην ἐκείνον μεταπεμπόμενος· εἰ γὰρ ὁ τὸν καιρὸν στοχασάμενος καὶ τὸ κατορθοῦν ἔχει τοῖς λογισμοῖς συνεπόμενον, ὁ τοὺς καιροὺς καλῶς μὴ 20 στοχασάμενος ἀμαρτάνων πολλάκις οὐδαμοῦ κατορθοῖ τῆς πολιτείας τὸ σπουδαζόμενον. πάλιν δὲ αὐτὸ τοῦτο κατασκευάσεις παραδείγμασι· ἄρα εἰ ἔμενε Μιλτιάδης, ἄχρις ἂν ἀνακοινώσῃται τῇ πόλει, ἔδει τρέχειν ἐπὶ Μα- ραθῶνα; ἢ τὸ μέγιστον ἂν ἐκείνῳ κατώρθουν τὸ τρό- 25 παιον; οὐδαμῶς· ἢ Θεμιστοκλῆς ἐν ταῖς κατὰ Μήδων συμβουλαῖς εἰ συνέμενε, μέχρις ἂ· λάβῃ παρὰ τοῦ δήμου τὸ σύνθημα τὸ κατὰ Σαλαμῖνα, περιεποίησεν ἂν τῇ πόλει κατόρθωμα; καὶ τὰ ὅμοια· ἐντεῦθεν θήσεις τοὺς ἐπιλόγους. Οἱ δὲ ἐπιλόγοι εἰσὶν ἀπὸ τῆς ποιότητος τοῦ 30 Περικλέους, ἐπαγγελίαν ἔχοντες μεγάλων καὶ πολλῶν κατορθωμάτων, περίπλουν τῆς Πελοποννήσου, καὶ μὴ μόνον Σπαρτιατῶν δῆμοισιν, ἀλλὰ καὶ πολιορκίαν καὶ τῆς

παρασκευῆς ἔκθουσιν καὶ παράθουσιν τῶν Μηδικῶν, ἐν τῷ
 λέγειν, ὅτι ὑπερβαλέσθαι με δεῖ τὰ κατὰ Μαραθῶνα,
 νικήσω τὰ κατὰ Σαλαμῖνα, καὶ τὰ τοιαῦτα, καὶ ἡθο-
 ποιῆας, ἃ πολιορκῶ, ἐρεῖ πρὸς Λακεδαιμονίους ἢ πρὸς
 5 τοὺς Ἀθηναίων συμμάχους καὶ ἔκφρασιν τοῦ ἀπόπλου
 τοῦ στόλου, καὶ ὅσα παραπλέων πολιορκήσει, καὶ ὅτι
 Κορινθίους πρῶτους ποιήσει ἀναστάτους, καὶ ἔκφρασιν
 τοῦ πλοῦ, καὶ ὅτι πάλιν συλλήψονται μοι αἱ θεαί, συμ-
 μαχήσουσιν οἱ κρείττονες, καὶ ὅτι ἐπίφοροι πάλιν ἡμῖν
 10 κατὰ Λακεδαιμονίων πνεύσουσιν ἄνεμοι, καὶ ὅτι νῦν κα-
 λέσω τὸν Ἰακχόν ²⁹ εὐκαιρότερον, νῦν τὸ νέφος τὸ μυ-
 372 στικὸν κατὰ Λακεδαιμονίων πεσεῖται καιριώτερον, καὶ
 ὅτι οὐ λήψομαι μόνον τοὺς Λακεδαιμονίων ἀγρούς, ἀλλὰ
 καὶ αὐτοὺς αἰχμαλώτους, ἵνα διδάξω Λακεδαιμονίους με-
 15 τὰ τὴν μάχην, ὅτι διὰ Περικλέα καὶ Σπαρτιάται τοῖς
 Ἀθηναίους δουλεύουσιν.

ΑΝΤΙΣΤΑΤΙΚΟΝ ΑΛΛΟ.

Πολεμίων ἐπιόντων ἐτείχισεν ¹ ὁ στρατηγὸς τὴν πόλιν ἀπὸ τῶν
 μνημάτων· νίκη γέγονε, καὶ κρίνεται ὁ στρατηγὸς τῆς εἰς τοὺς κα-
 20 τοιχομένους ἁσεβείας.

Ἡ κατάστασις ἔχει τὴν τῶν πολεμίων ἔφοδον ἐν
 αὐξήσει, καὶ τὴν χειροτονίαν τοῦ στρατηγοῦ, καὶ τὴν
 παράταξιν, καὶ τὴν ἀνάγκην τοῦ τειχισμοῦ, καὶ ὅτι οὐ-
 δεμιᾶς οὔσης σωτηρίας, ἐκ τῶν μνημάτων τὴν πόλιν
 25 ἐτείχισεν ἀντ' ἄλλου τινὸς στρατηγήματος, ἀντὶ παρα-
 τάξεως, καὶ τῶν τοιούτων· εἰθ' ὅτι νίκη γέγονεν· οἱ δὲ
 τὴν εὐεργεσίαν μεταποιοῦσιν εἰς ἔγκλημα· καὶ τὴν χάριν
 εἰς κατηγορίαν μετάγουσι· καὶ τὰ τοιαῦτα· μετὰ τὴν
 κατάστασιν ἐμπεσεῖται ΟΡΙΚΟΝ παραγραφικόν, τὸν αὐ-

29 Ald. Vind. Ἰαχον. Par. Ἰακχον. Respicit ad Her. VIII. 65.

1 Ald. Codd. ἐτείχησεν, et infra v. 25. ἐτείχισε, ἀντ' ἄλλου.

τὸν τρόπον ² ὥσπερ ἐν τοῖς ἀντιληπτικοῖς ἐπεδείξαμεν· ἃ ῥαδίως οὐχ εὐρεθήσεται· οὐκοῦν οὐδὲ ἐνταῦθα ἐμπε-
 σεῖται διὰ τὸ μὴ δυνάσθαι λέγειν, ὅτι τοῦτο ἀσέβεια
 οὐκ ἔστι· τὸ δὲ παραγραφικὸν ἐμπίπτει, ἐὰν ἡ γενικὸν
 τὸ ἐγκλημα³· οἷον, ἀσέβεια ἢ δημόσιον ἀδίκημα. ἐὰν ⁵
 δὲ ἄτομον, οὐκ ἐμπίπτει· οἷον φόνος ἢ κλοπὴ ἢ πατρο-
 τυνρία· μὴ ἐμπίπτοντος δὲ τοῦ ὀρίκου παραγραφικοῦ,
 ἔπαγε εὐθύς τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους, ἃ περιέχει τὸ
 ἐγκλημα. Ἄλλ' ἐτείχισας ἐκ τῶν μνημάτων τὴν πόλιν.
 Ἡ Λύσις γίνεται τῇ ἀντιθέσει· ὅτι ὑπὲρ ὑμῶν πεποίη- ¹⁰
 κα, ἵνα μὴ τι γένηται· τοιγαροῦν ³ καὶ νενικήκαμεν τοὺς
 πολεμίους, τοὺς δεινοὺς καὶ φοβεροὺς τυγχάνο⁴ντας, ἢ
 τοιούτους καὶ τοιούτους ὄντας. εἴτα τῇ διανοίᾳ χρήση·
 μεθ' οἷας διανοίας ἐτείχισα τὴν πόλιν· οἷον, εἰ μὲν γὰρ
 κακόνους ὧν καὶ μηδενὸς ⁴ ὑποκειμένου πράγματος τοῖς ¹⁵
 ταίρους διώρυκτον, καλῶς ἔχει τοῦτο ἐγκλημα· εἰ δὲ βου-
 λόμενός τι πράττει ὑπὲρ ὑμῶν καὶ κατορθῶσαι τῇ πό-
 λει τὴν ἐλευθερίαν τοῦτο ἔπραξα· εἶθ' ὅτι καὶ στρατη-
 γὸς ὧν ἐγκεχειρισμένος ⁵ τὰ τῆς πόλεως πράγματα, ἐπ'
 ἐμοὶ ἦν τὸ τεχνίζειν ὅπως δήποτε, καὶ τὴν χρεῖαν γί- ²⁰
 γνεσθαι· εἴτα ὅτι ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῆς ὑμετέρας ἐλευθε-
 ρίας τοῦτο διαπραξάμενος, ἀνθ' ὅτου τοῦτο ἔχω τὸ
 ἐγκλημα· εἴτα πρὸς λύσιν πάλιν χρήση τῶν ἀπ' ἀρχῆς
 ἄχρι τέλους τῷ βιαίῳ ὄρω· ὁ δὲ βίαιος ὄρος ἐστὶ τὸ δεῖ- ²⁵
 ξαι, ὅτι μάλιστα οὐκ ἔστιν ἀσέβεια τοῦτο τὸ εἰς δέον
 χρήσασθαι τοῖς μνήμασι καὶ ὥσπερ συναγωνιστὰς τοὺς
 κατοικομένους ⁶ λαβεῖν, καὶ συνεργοὺς τῆς νίκης ποιή-
 σασθαι, καὶ τὰ τοιαῦτα. Μετὰ ταῦτα θήσεις καὶ τὴν
 ἀντίληπιν, ἥτις ἀεὶ ἐν ταῖς ἀντιθετικαῖς ἐμπίπτει· ἄλ-

² Ald. τρόπος. ³ Ald. Vind. τισαροῦν. ⁴ Ald. Codd.

μηδὲν ὑπ. πρ. τ. τ. διώρυκτον. ⁵ Ald. Codd. ἐνεχειρισμένος.

⁶ Ald. κατοικομένους. Vind. κατοχομένους. super η scripto οι.

λως ἔδει τειχίσαι τὴν πόλιν· μὴ μέντοι ἐκ τῶν μνημάτων.
 Αἴτεις τῇ ἀνάγκῃ, τῶν πολεμίων βίᾳ, τῷ κατεπείγεσθαι.
 καὶ ὅτι διὰ τὸν καιρὸν τοῖς παρακειμένοις ὡς τάχος
 ἐχρησάμην· εἶτα ὅτι οὐδὲ ἀλλαχόθεν τειχίσαι τὴν πόλιν
 5 οἷόν τε ἦν παρακειμένων τῶν τάφων, καὶ ἐκ τοῦ προ-
 χείρου τὴν ὕλην ἐχόντων, καὶ τῶν μὲν εὐθύς σχῆμα σω-
 ζόντων τοῖς τείχεσι, τῶν ἐν τῇ πόλει κεχωρισμένων. εἶδ'
 ὅτι οὐδὲ κελευόμενοι στρατιῶται φείδεσθαι ἡδυνήθησαν
 ἂν, τοῦ πολέμου πάντα κινεῖν ἐκβιαζομένου, τῆς ταρα-
 10 χῆς ἐχούσης μὴ μόνον ἀνακινῆσαι τοὺς τάφους, ἀλλὰ
 καὶ δημόσια ἔργα εἰ πλησίον ἦν, καὶ ἀπὸ τούτων λαμβάνειν, καὶ τὰ τοιαῦτα. Μετὰ τὴν μετάληψιν τοὺς ἐπι-
 λόγους· ἐπιλόγους πομπικοὺς ποιήσει πάνυ τυγχάνοντας,
 καὶ χαριεστάτους καθ' ὑπερβολήν· ἔρεῖς γὰρ, νῦν τοὺς
 15 τάφους ἐπισκευάσωμεν, ⁷ νῦν ἐγείρωμεν μείζονα τοῖς κα-
 τοιχομένοις τὰ μνήματα, ὡς νενικηκότες, ὡς κατορθώ-
 373 σαντες· κατασκευάσω τοῖς κειμένοις τοὺς τάφους· εἶτα
 ὅτι ἐπιγράψω τοῖς μνήμασιν· „οὗτοι τῇ πόλει τὸ τρό-
 παιον, οὗτοι τὴν νίκην προὔξινησαν.“ ἔρω ὅτι κοινωνοὶ
 20 τῶν κατορθωμάτων ἡμῖν γεγέννηται. ἂν δὲ καὶ τοῦτο
 ἐργάσωμαι, οὐ μέχρι τούτου στήναι δεῖ, ἀλλὰ καὶ ἐνα-
 γίσαι. ⁸ εἶτα διασκευῇ χρῆσι καὶ σχήμασι. ποῦ τὰ λά-
 φυρα προσενέγκοι τις; ἐκ τῶν λαφύρων τοῖς μνήμασιν,
 ἐκ τῶν αἰχμαλώτων ἐπισφάξαι με δεῖ. ἂν δὲ δοκῇ ⁹ τῇ
 25 πόλει, αὐτὸς καὶ σπονδὰς ὑπὲρ τῶν γεγεννημένων ποιή-
 σομαι, καὶ φιλοτιμότερον σπείσω τοῖς τελευτήσασιν, ὡς
 ὑπὲρ ¹⁰ τροπαίων, ὡς ὑπὲρ τῆς νίκης, ὡς τὴν πόλιν
 ἐλευθερώσας· ποῦ ποτὲ εἰσιν οἱ ῥήτορες· συμβουλευσεῖ
 τις πομπὴν, συμβουλευσεῖ τις γενέσθαι πανηγυριν. μὴ
 30 γὰρ ἐγὼ τοῦτ' ἐργασάμην τὸ τρόπαιον· αὐτοὶ συνεξήλ-

ἐπι

7 Vind. περισκευάσωμεν. 8 Ald. Vind. ἀναγίσαι. Par. ἐνα-
 γίσαι. 9 Ald. δοκεῖ. 10 Ald. ὡς περ τροπ. corr. Vind. et Par.

Θον ἡμῖν οἱ πρόγονοι, αὐτοὶ τὴν μάχην ὑπὲρ ἡμῶν κα-
τωρθώκασιν, αὐτοὶ τῆς χοινῆς ἐλευθερίας προέστησαν.

ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΣ ΑΛΛΗ.

Λαβὼν τις ἐπὶ προδοσίᾳ χρήματα ἔδωκε τοῖς στρατιώταις· νί-
κη γίγονεν· κρίνεται ὁ στρατηγὸς δημοσίων. 5

Ἡ κατάστασις ἔχει τὸν πόλεμον, τοὺς κινδύνους,
τὴν παρασκευὴν, τὴν παράταξιν, τὸ παρατείνειν τὴν μά-
χην, καὶ χρόνον ἀναλωθῆναι πολὺν, καὶ τὴν πενίαν ἐν
αὐξήσει εἰσαγομένην, καὶ ἡθοποιῶς καὶ πλάσεις τει-
νούσας πρὸς φόβον καὶ ἀνάγκην τοῦ πορίσαι τὰ χρήμα- 10
τα, καὶ ὅτι οἱ μὲν ἐξήτουν φαγεῖν, οἱ δὲ μένοντες ἄλλων
ἄψασθαι· εἶτα ὅτι ἐγὼ δεξάμενος χρήματα διέδωκα,
φήσας πρὸς ἑμαντὸν προσῆκον, μὴ μόνον καταστρατη-
γῆσαι τῶν πολεμίων, ἀλλὰ καὶ τῆς τύχης εἰς ἀπορίαν
στρατιώτης ἦλθεν ἀπὸ τοῦ δαίμονος· αὐτὸς εὕρησω πό- 15
ρον, αὐτὸς πορίσω τροφάς, ταῦτ' ἐννοήσας, ¹ ταῦτα
ιδὼν ἐδεξάμην τὰ χρήματα, διέδωκα πενομένοις στρα-
τιώταις φήσας, οἱ πολέμιοι καθ' ἑαυτῶν ὑμᾶς μισθο-
δοτοῦσιν· οἱ δυσμενεῖς ὑμᾶς καθ' ἑαυτῶν προτρέπονται
χρήμασι· ² ταῦτ' ἐννοήσας, ταῦτ' εἰπὼν παρέσχον τὰ 20
χρήματα· ἐστρατεύσαντο λαβύοντες καὶ νενικήκασιν· καὶ
μετὰ τὴν νίκην καὶ τὸ κατόρθωμα ἀντὶ τοῦ στεφάνου,
ἀντὶ τοῦ ζητεῖν ἀμοιβήν, ὥς προδότην εὐθύνουσι καὶ
τὴν εὐεργεσίαν εἰς ἔγκλημα ἄγουσιν. ΟΡΙκῶ παραγρα-
φικῶ· καίτοι προσῆκον ἦν ἐγκαλοῦντας αὐτοὺς, γραφο- 25
μένους προδοσίας, μὴ μέχρι λόγων ἰστάναι τὸ ἔγκλημά,
ἀλλὰ καὶ ἔργῳ δεικνύειν εἴ τί μοι πέπρακται· ποῖον χω-
ρίον προὔδεδώκαμεν, ποῖαν φάλαγγα, ποῖον εἶπε καυ-
τικόν, ἀλλὰ τί τῶν ἀπορρήτων ἐξηγγεῖλαι; τί τῶν πρὸς
τὴν νίκην οὐ πέπρακται; εἶτα πάντων ὀφειλόντων εἰς 30

¹ Ald. ἐνοήσας h. l. et v. 20.

² Ald. Codd. χρήσασιν.

ἔλευθερίαν ὑπάρξαι τῇ πόλει, κατορθωσαμένων ἡμῶν ³
 προδότης μετὰ τὴν νίκην προσαγορεύομαι· καὶ δύσνους
 ὁ τὴν ἔλευθερίαν προξενήσας ὀνομάζομαι· καίτοι προσῆ-
 κον ἦν χρωμένους αὐτῷ παρὰ τοὺς νόμους σχήματι δεικ-
 5 νῆν οὕτως καὶ παρὰ τοὺς νόμους τὰ πράγματα· οὐ
 γὰρ δηπου λόγῳ μὲν προδότης εἰμι, πράγματι δὲ οὐ·
 Μετὰ τὸ ὀρικὸν παραγραφικὸν θήσεις τὰ ἀπ' ἀρχῆς
 ἄχρι τέλους· ἀλλ' ἐδεξω, φησί, παρὰ τῶν πολεμίων τὰ
 χρήματα. Εἴτα λύσεις τὴν καταστάσει· ὑπὲρ ὑμῶν ἐδεξά-
 10 μην, ἵνα νίκη γένηται, καὶ ὅτι εἰ μὴ ἐτράφησαν οἱ στρα-
 τιῶται καὶ χρήματα ἔλαβον, οὐκ ἂν ἐγένετο νίκη· εἰδ'
 ὅτι χρημάτων ἐστὶ πάντατε χρεία, καὶ μάλιστα ἐν πο-
 λέμοις· ὅταν οὖν ὑπὲρ ὑμῶν δεξάμενος φανῶ, οὐ δεῖ ἐπὶ
 15 τούτοις ἀγανακτεῖν. Εἴτα λύσεις τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέ-
 λους τῇ διανοίᾳ. ὅτι δεῖ καὶ τὴν προαίρεσιν τοῦ δεξαμέ-
 νου ὁρᾶν, καὶ πῶς ἐδεξάμην, καὶ πῶς ὑπὲρ τοῦ τι κα-
 κὸν τὴν πόλιν ἐργάσασθαι, οὐ δὲ ὑπὲρ τοῦ ἀληθῶς κα-
 ταπροδοῦναι τι τῶν κοινῶν, ἀλλ' ἵνα τοῖς πραττομένοις
 χαρίσωμαι, καὶ τὴν ἔλευθερίαν φυλάξω τοῖς πολίταις
 20 ἀκέραιον, καὶ τὰ τοιαῦτα. εἴτα ἔξῃς λύσεις τὰ ἀπ' ἀρ-
 χῆς ἄχρι τέλους τῷ βιαίῳ ὄρῳ. καὶ τοῦτο αὐτὸ μάλιστα
 λαβεῖν χρήματα ὑπὲρ ὑμῶν ἐστι καὶ τῆς πόλεως. οὐτε
 374 γὰρ ἐξημιώθητε, καὶ ἡ φάλαγξ ἐγένετο, καὶ νίκη γέγονεν.
 ὥστε ἀνθ' ὧν χάριν ὀφείλουσιν ἐγκαλεῖν καὶ κατηγορεῖν
 25 ἡμῶν τετολμήκασιν. Μετὰ ταῦτα θήσεις τὴν μετάλη-
 ψιν· ἀλλ' ἔδει, φησὶν, τὴν ἀπορίαν ἐνέγκαι τῇ πόλει,
 καὶ παρὰ τοῦ δήμου δεξασθαι χρήματα. Αὔσεις ἐξ αὐ-
 τῶν τῶν πραγμάτων· ὅτι οὐκ ἦν δυνατόν, ἐπικειμένον
 τοῦ πολέμου, τῶν πολεμίων στενοχωρούντων, συγκλειόν-
 30 των ἡμᾶς, περιστοιχιζομένων τοῦτο ποιεῖν· εἰδ' ὅτι ἡττή-
 θημεν ἂν, εἰ τοῦτο ἐποίησα. ἔδει γὰρ πρῶτον ἀποστῆ-

- 3 Ald. Codd. κατορθωσαμένων ἡμῶν.

λαι, εἴτα γενέσθαι πρόσοδον τῷ πεμφθέντι, εἰδ' ὑμᾶς
 οὕτω βουλευσάσθαι, εἴτα ψηφίσασθαι, εἴτα ἀπαιτῆσαι
 καὶ συναγαγεῖν οὕτω τὰ χρήματα, καὶ μετὰ ταῦτα ζητῆ-
 σαι τοὺς κομίσοντας· ἐν δὲ τούτοις πόσος ⁴ ἀνῆλiskeτο
 χρόνος, ἢ τίς οὐκ ἐτρίβετο καιρός; εἴτα χρημάτων ἐν ⁵
 ἐνδείᾳ καθεστηκότων ἡμῶν, καὶ χρόνου παριόντος πολ-
 λοῦ, τί ἔδει προσδοκᾶν; οὐχὶ δουλείαν; ⁵ οὐχ ἤτταν; οὐ-
 χὶ τῶν πολεμίων νίκην κατὰ κράτος; ταῦτ' ἐγὼ ὑφορώ-
 μενος τῆς χρείας γεγένημαι, καὶ πρὸς τὸ παρὸν ἐχρησά-
 μην τοῖς τῶν πολεμίων χρήμασι· τοιγαροῦν εὐθύς ἄμα ¹⁰
 τῇ δόσει καὶ τὸ τρόπαιον ἐπηκολούθησε κατόπιν τῶν
 χρημάτων, καὶ ἡ νίκη γεγένηται. **Ε**πίλογος μετὰ ταῦ-
 τα. ἔστι δὲ λίαν πομπικός, οἷον ἀπὸ τῶν χρημάτων, ὅτι
 τοσαῦτα προεμαντευσάμην τῇ πόλει τὰ τρόπαια, ἐντεῦ-
 θεν νικᾶν τοὺς πολεμίους ἡρξάμην. καὶ τοῦτο παρὰ τὸν ¹⁵
 πόλεμον γεγένηται μοι πρῶτον στρατήγημα. ταῦτά μοι
 πρὸ τοῦ τροπαιοῦ τὰ λάφυρα. ἐντεῦθεν νικᾶν τοὺς πο-
 λεμίους ἡρξάμην. **Εἴ**τα μετὰ τὰ τοιαῦτα ἐρεῖς· τί δὴ
 ἐπαγγέλλομαι τῇ πόλει αἰχμαλώτους· πληρώσω τὸ δεσμο-
 τήριον σωμάτων, τὸ δὲ πεδῖον νεκρῶν· τότε μοι φανεί- ²⁰
 τω ὁ κατήγορος, ὅταν ἄγω παῖδας, γυναῖκας, ὅταν αὐ-
 τοὺς τῶν πολεμίων τοὺς στρατηγούς, ἀλλ' ἴσως φθόνος
 ἦν, βασκανία τοῦ κατορθώματος· τοῦτ' αὐτοῖς τὴν γρα-
 φὴν ἀνεκίνησε. τοῦτο συνήγαγε τὸ δικαστήριον, ἀλλ'
 αὐτὸς οὐ μνησικακήσω τῇ πόλει. τί με ἐπὶ πολὺ κατέ- ²⁵
 χετε; ἀπολύσατε τοῦ βήματος· ἐντεῦθεν κατὰ τῶν πο-
 λεμίων ἐπιείγομαι· ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου λαβεῖν σπονδά-
 ζω τὴν παράταξιν· δεῖξαι τὸν προδότην τοῖς κατηγό-
 ροις καὶ δευτέραν νίκην προήρημαι.

4 Vind. πόσον. 5 Vind. δουλίαν. tum Ald. ἤττον. scr. ἤτταν.

Στασιάζουσιν ἐπίστησαν οἱ ἀστυγείτορες ὠπλισμένοι· καὶ πανταὶ μὲν ἢ στάσις· κρῖναι δὲ οἱ παυσάμενοι τοὺς ἐπιστάντας ἐπιβουλῆς.

- Ἡ κατάστασις ἔχει τὴν πρὸ τούτου ⁶ τῆς πόλεως ἡσυχίαν, εἴτα τὴν στάσιν, ἐπεκτείνοντός σου τὰ ἐν τῇ στάσει κακά· καὶ ὅτι γόνοι, καὶ τῶν νόμων ἀναιρέσεις· τῶν μὲν τὰδε, τῶν δὲ τὰδε βουλευομένων· καὶ ὅτι οὐδεμία ὁμόνοια ἦν, καὶ ὅσα τοιαῦτα· εἶθ' ὅτι ἐπέστησαν οἱ ἀστυγείτορες ὠπλισμένοι, καὶ ἐπαύσατο ἡ στάσις.
- 10 ΟΡΙκῶ παρὰγραφικῶ· καὶ τίς τῆς ἐπιβουλῆς ἢ ἀπόδειξις; οὔτε γὰρ ἀνείλομέν τινα, οὔτε χώραν κατελάβομεν, οὔτε καρποὺς ἐδῆλώσαμεν· καὶ πόθεν ἐπιβουλῆς κρινόμεθα; Ἡ Λύσις ὀρικῇ· ὅτι οὐ μόνον ταῦτά ἐστιν ἐπιβουλῆς ἔργα, ἀλλὰ καὶ τὸ ξιγήρεις ἐπέρχεσθαι· καὶ ἐρεῖς
- 15 αὐτὰ τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους. Εἴτα θήσεις ἐξ ἀντιθέσεως τὴν ἀντίστασιν. ἀλλ' ἐπαύσαμεν, φησὶν, ὑμᾶς στασιάζοντας. ΚΑΙ λύσεις μεταλήψει· ἐπαύσαμεν, λέγεις, τὴν στάσιν, διότι οὐκ ἡδυνήθησαν εἰς πέρας ἀγαγεῖν τὴν ἐγχείρησιν τοῦτο λέγεις· καὶ διότι θᾶττον ἡμεῖς
- 20 ἐπανσάμεθα τοῦτο ἐρεῖς· καίτοι γε λόγοις ἔδει καὶ συμβουλαῖς παῦσαι τὴν στάσιν, οὐχὶ τῷ φανῆναι μετὰ τῶν ὅπλων, πρέσβεις πέμποντας, τοὺς αἰτίους ἀναζητοῦντας τῆς ταραχῆς, πείθοντας, συνάγοντας ἐκκλησίαν, καὶ συμβουλευόντας ὡς δεινὸν ἢ στάσις, ὡς ἀπόλλυσι πόλιν
- 25 διχόνοια, ὁμόνοια διαφυλάττει δῆμον· καὶ παρὰδειγμα ὅτι καὶ τὰς δημοτικὰς οἰκίας στάσις ἀναιρεῖ, καὶ πανταχοῦ στάσις φθείρει τὰ σύμπαντα. ΕΠΙλόγῳ συμβουλὴν ἔχοντι ὁμονοίας· καὶ ὅτι ἐκ τῆς πείρας οἷόν ἐστι τὸ στασιάζειν ἐγνώκαμεν. καὶ ὅτι μηδεὶς μηκέτι διαφερέσθω
- 375 πρὸς τινα, σπεισώμεθα, δεῖξωμεν τοῖς ἀστυγείτοσι τὴν
- 30 ὁμόνοιαν, πέμψωμεν, ἐξέλθωμεν, τῆς ὁμονοίας ἀρξώμε-

⁶ Ald. Codd. πρὸ τούτοις.

θα, δείξωμεν ὅπως ἀλλήλων φειδόμεθα, μὴ καταπρο-
δῶμεν τὴν πόλιν, οἱ ἀστυγείτονες ἔδειξαν ὅπως διακιν-
ται πρὸς ἡμᾶς, τοὺς καθ' ἡμῶν καιροὺς ἐπιτηροῦσι· καὶ
τὰ τοιαῦτα.

ΜΕΤΑΣΤΑΣΙΣ.

5

Δημοσθένης ἐπέμφθη στεφανώσων Ἀλέξανδρον. εὐρὼν Θήβας
κατεσκαμμένας οὐκ ἐστεφάνωσε. καὶ ἐπανελθὼν κρίνεται δημοσίῳ.

Δεινὸς ὁ Δημοσθένης καὶ φιλέλλην αἰεὶ· τοιαύτην
γὰρ καὶ ἐν τοῖς λόγοις τὴν πολιτείαν ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων
ᾠρίσατο· μετέχει δὲ καὶ πάθους ὁ λόγος· πόλις γὰρ ἡ 10
Διονύσου καὶ Ἡρακλέους κειμένη χωρεῖ τὸ πάθος τῷ
πλάσματι· διαβάλλει δὲ καὶ λεληθότως Ἀλέξανδρον· οὐ
γὰρ ποιεῖται μετὰ παρρησίας τὸν λόγον, καὶ τὴν τύχην
Ἀλεξάνδρου καὶ τὴν δύναμιν εὐλαβούμενος· καθόλου δὲ
γνωστέον, ὅτι πᾶσαι αἱ ἀντιθετικαὶ τοῖς αὐτοῖς διαιροῦν- 15
ται κεφαλαίοις, μεταλλαττομένης τῆς ἀντιθέσεως τῆς
χαρακτηριζούσης τὴν στάσιν· ἡ γὰρ ὑπὲρ τοῦ παθόντος
λέγει πεποιηκέναι, ἡ δείκνυσιν ἕτερον, ἡ ἄξιον εἶναι τὸν
παθόντα, ἡ συγγνωμονηκέναι ¹ καὶ ἐλεῆσαι. ψυχῆς γὰρ
πάθος ἐπὶ συγγνώμῃ προτείνεται. παθητικὴν εὖν ποιή- 20
σῃ τοῦ πρώτου προοιμίου τὴν ἔννοιαν· ἀπάντων, ὡς ἔοι-
κεν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πειρασθῆναί με τῶν παραδό-
ξων ἀπέχειτο, πόλιν ἰδεῖν ἐν μέσῃ Βοιωτίᾳ κειμένην. καὶ
μετὰ Θήβας οὐκ ἔτ' οὔσας, ὅτι μὴ στεφανοῦντας Ἀθη-
ναίους ἀπέδειξα παρὰ τὴν Καδμεῖαν Ἀλέξανδρον τοιαύ- 25
την ὑπομεῖναι γραφὴν· εἰ μὲν γὰρ ἄλλης τινὸς χώρας
ἐνηρημένης πολεμίας ἡμῖν οὐκ ἐπλήρουν ² τῇ πόλει τὸ
σπουδαζόμενον, ἢ βάρβαρον τὸν Μακεδόνα μετὰ τὴν
πρᾶξιν ἡτίμαζον, καλῶς ἔδει κατ' ἐμοῦ τιμωρίας καὶ κρί-
σεως· καὶ Δημοσθένης ἡγεῖτο παραπρεσβείας μετὰ τὴν 30

1 Ald. Vind. συγγνωμονικέναι.

2 Ald. Codd. ἐπλήρον.

ἐπάνοδον εὐθυνόμενος· ἐπειδὴ δὲ τὸ πάθος τὸ κατὰ
 Θηβαίων ἐκπέπληγμαι, καὶ τηλικαύτην κατὰ τὴν Ἑλλάδα
 γενομένην οὐκ ἤνεγκα ^{2*} σύμφορὰν, ἐν οἷδα τοῦτο κεχω-
 ρισμένως τῇ πόλει, τὸ συναλγῆσαι δόξαι τοῖς δυστυχήμα-
 5 σιν· ἵνα μὴ πάθους ἀπανθρώπου κατὰ τὴν Ἑλλάδα γε-
 γενημένου μετὰ τῶν πεπτωκότων ἅπαντες καὶ τὰς Ἀθή-
 νας ὡς ἀπανθρώπους ὀδύρωνται· ³ δεύτερον εἶποις ἂν
 τοιοῦτον πληκτικὸν καὶ δριμύ καὶ Δημοσθενικῆς μετέχον
 βαρύτητος· εἰ οὖν ξένος τις ἦν, καὶ τὴν πόλιν ἡγνό-
 10 ουν, πρὸ πάντων ἔμαθον ἂν παρ' ὑμῶν, πότερον ⁴ παρ'
 Ἀλεξάνδρῳ ἢ παρ' Ἀθηναίοις τυγχάνει τὸ δικαστήριον·
 οὕτω παράδοξος ἡ γραφὴ τανῦν. οὐ πρὸς Ἀθηναίων
 δὲ τὸ γινόμενον· ἐπειδὴ δὲ γεγένημαι παρ' ἡμῖν, οὐκ
 ἔστιν προτεῖναι τοῖς δικάζουσι τὴν ἐρώτησιν· ἐν γοῦν
 15 περὶ τοῦ κατηγοροῦ μαθεῖν συγχωρήσατε· πότερον ἐθί-
 ζει τὴν πόλιν κολακεύειν Ἀλέξανδρον καὶ τοῖς Ἑλληνι-
 κοῖς ἐντροφᾶν δυστυχήμασιν, ἢ φρόνημα φυλάττειν τὸ
 σύνηθες, ὡς Ἀθηναίοις ἀκόλουθον· εἰ μὲν γὰρ ἐξ ἅπαν-
 τος δεῖν Μάκεδόσι χαρίζεσθαι, μάτην ἡμᾶς ἐαλωκότων
 20 ὑμῶν ἐπὶ τὴν κρίσιν συνήγαγεν· εἰ δὲ τὸ προγονικὸν φυ-
 λάττειν ⁵ ἀξιώμα, τί τηνάλλως ἡμῖν τὴν ἀπὸ τοῦ στε-
 φάνου μετὰ τὰς Θήβας ταύτην ἀδοξίαν οὐκ ἐντεθύμηται·
 χρηστός γὰρ οὗτος ἂν ἦν, καὶ τοὺς προγόνους μιμούμε-
 νος καὶ τοῖς πρεσβεύουσι μετὰ τὴν ἐπάνοδον παρὰ
 25 τὴν ἀξίαν οὐ λοιδορούμενος· τρίτον εἰ περιπαθίστατον,
 θανμάζω μὲν πῶς οὐδέπω Θηβαίων οἱ ⁶ λειπόμενοι μετὰ
 τὴν σύμφορὰν, ἐστὶαν τὴν Ἀττικὴν ἐσπουδάκασι· καὶ
 τὴν τύχην φέρουσι μετριώτερον, Ἀθήνας ἔχοντες τὴν
 κοινὴν πάντων τῶν ἐκπεπτωκότων παραμυθουμένην τὰ
 30 δυστυχήματα· οὐ μὲν, ὅλλ' ἐπειδὴ πρὸς τὴν λειπομένην

^{2*} Ald. ἤνεγκε. ³ Ald. Codd. ὀδύρονται. ⁴ Ald. Vind. πρῶτερον.
 Par. πότερον. ⁵ Vind. φυλάττει. tum Ald. Vind. τηνάλλως. ⁶ Ald. οὐ.

αὐτοῖς τέως βραδύνουσι τὰς οἰκείας ὀδυρόμενοι συμφο-
 ρὰς, καὶ τὴν ὀφειλομένην αὐτοῖς μετὰ τὴν πολιορκίαν
 οὐχ ὀρῶσιν ὁδόν, ὑμεῖς γοῦν τῇ περὶ ἐμοῦ ψήφῳ, προ-
 τρέψασθε τοὺς ἀπόλιδας καὶ τὴν ἀπὸ τῆς γραφῆς ταύ- 376
 τῆς λαιδορίαν φυλάξασθε. οὐδὲ γὰρ εὐλογον ἀγανακτούν-⁵
 των ἡμῶν παροξύναι μὲν Θηβαίοις τὰ παραπτώματα,⁷
 ἀποκλεῖσαι δὲ τοῖς δυστυχούσι τὴν πόλιν, ὡς Ἀλεξάνδρου
 μετὰ Θηβαίων καὶ τὴν ὑμετέραν [μὴ] λυμνηαμένου προαί-
 ρεσιν. Εἵποις δ' ἂν προοίμιον καὶ οὕτως· οὐκ ἤρκεσεν,
 ὡς ἔοικε, περὶ τὴν Βοιωτίαν δακρῦσαι Θηβαίους, ἀλλ' ἔτι 10
 καὶ περὶ γραφῆς⁸ μετὰ ἐπάνοδον ἀγωνίζομαι. Εἶπε καὶ
 οὕτως· θαυμάζω μὲν οὖν πῶς οὐχὶ μετὰ τὴν κατασκα-
 φὴν Ἀλέξανδρος καὶ Δημοσθένην ἐζητήσεν. Εἶπε καὶ
 οὕτως· χάρις μὲν οὖν τοῖς θεοῖς, ὅτι μὴ τῶν φιλιππι-
 ζόντων τις ῥητόρων ἡρέθη πρεσβευτὴς πρὸς Ἀλέξανδρον, 15
 ἵνα μὴ πεσόντων Θηβαίων τὸν στέφανον Ἀλέξανδρος δέ-
 ξηται, τῇ Βοιωτίᾳ καὶ τοῖς Ἑλλήσιν ἅμα σύμπασιν λυμη-
 νάμενος. ΤΙΝ καταστάσιν λήψῃ ἀπὸ τῆς γνώμης τῶν
 Ἀθηναίων· ὅτι βουλόμενοι Ἀλέξανδρον πρῶτον καὶ
 φιλανθρωπότατον καταστῆσαι τὸν στέφανον ἐπέμψαν- 20
 το· ὁ δὲ κατηγορῶν Δημοσθένους ἔρεϊ, ὅτι φοβούμενοι
 διὰ τὴν πολλὴν δύναμιν καὶ τὴν ἔξωθεν διαβολὴν Ἀλέ-
 ξανδρον τοῦτον τὸν στέφανον ἐπέμψατε, καὶ ὅτι φο-
 βερώτερον νῦν αὐτὸν καὶ χαλεπώτερον κατέστησε μὴ
 στεφανώσας Δημοσθένους· τὴν οὖν κατάστασιν τοῦ Δη- 25
 μοσθένους ἐργάσῃ τοῦτον τὸν τρόπον· τῆς γὰρ πόλεως
 τῆς ὑμετέρας, ᾧ ἄνδρες δικασταί, ῥεπούσης ἀνθρώπων
 πρὸς τὸ βέλτιστον, καὶ ζητούσης μὲν ἔχειν μετὰ τῶν νό-
 μων ὅ τι περ κάλλιστον, ἀχθομένης δὲ πρὸς ἐπιβουλὰς
 τὰς ἀπὸ τῶν πολεμίων καὶ φόνους, εἶδε μετὰ τῶν ἄλλων 30
 καὶ τοῦτο ὁ δῆμος καλῶς τὸ φίλον τὸν Μακεδόνα γενό-

7 Παρ. παραπτώματα. super ω posito αἰς. — v. 8, Ald. Codd.
 λυμνηαμένους. scr. λυμνηαμένου et sepsi μῆ. 8 Ald. Vind. περιγραφῆς.

μενον τῇ πόλει ἐπαχθὲς μὲν ἔχειν κατὰ τῶν συμμάχων
 μηδὲν, ὁμοῦ δὲ πάντας τοὺς Ἑλληνας σῶζειν αὐτὸν ὡς
 Ἡρακλείδην καὶ κήδεσθαι· οὕτω Μακεδονικὰς μὲν ἐβου-
 λεύετο χάριτας, ἐξήτει δὲ τιμὴν τὸν Ἀλέξανδρον ἐπὶ φι-
 5 λοτιμίας μεταγούσαν· ἵνα φιλοτιμίαν τὴν παρ' Ἀθηναί-
 ων αἰδούμενος πρῶτος κατὰ τῶν συμμάχων ὑπάρχη καὶ
 σωφρονέστερος· καὶ στέφανος μὲν Ἀλεξάνδρῳ παρὰ τῆς
 πόλεως ἡντρεπίζετο, πρεσβευτῆς δὲ παρ' ἡμῶν ὁ τῷ δή-
 μῳ μᾶλλον δὲ τοῖς συμμάχοις τὴν τῆς πόλεως κατορθώ-
 10 σων⁹ προαίρεσιν. Εἴτα ἔπαγε, ὅτι ἐζητεῖτε πρεσβευτὴν
 εὖνον καὶ τριλόπολιν· καὶ πλεόνασον ἐν τούτῳ, ἵνα δη-
 μοτικὸς δόξῃ Δημοσθένους διὰ τὸ μὴ τὴν πόλιν ἐστεφά-
 νωκέναι¹⁰ Ἀλέξανδρον· ἢ ὡς κακόνους· οἷον ἐπειδὴ γὰρ
 ἔδει τοῦτο παρ' ἡμῶν ὑπάρξαι τοῖς Ἑλλήσι, τὸ πρόνοιαν
 15 ὑπὲρ αὐτῶν ἔχειν τινὰ καὶ κηδεμονίαν Ἀλέξανδρον, ὁ
 πρὸς τοῦτον τὸν Μακεδόνᾶ μεταποιῶν ἐζητεῖτο ῥήτωρ
 φιλαθήναιος, ἀλλ' οὐ προδότης ἢ κατὰ τῆς δημοκρα-
 τίας πολιτευόμενος· εἰκότως· ᾧ γὰρ τὸ πλεόν σκοπὸς
 ζητεῖν, δωρεὰν λαμβάνειν, κἂν¹¹ ἢ πόλις βλαπτομένη
 20 μὴ παύηται, τούτῳ πῶς οἷόν τε ἦν κατορθοῦν τῇ πόλει
 τὸ σποιδαζόμενον, ἐγχειρισθέντι παρ' ἡμῶν, ὁ κοινῇ
 πάντες ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων βεβούλευσθε. ἐντεῦθεν οὐ Φρύ-
 γων, οὐ Δηιάδης, οὐκ Αἰσχίνης ἐπὶ τῇ πρεσβείᾳ παρ'
 ὑμῶν ἀπεστέλλετο· θεᾶσαι γὰρ γνώμην τὴν Ἀττικὴν
 25 θεασαμένῳ Μακεδονίαν οὐδενὶ τούτων ἐγὼν, ἀλλὰ λό-
 γους μὲν ὑπὲρ ὑμῶν καταναλώσας πολλάκις, τηρήσας δὲ
 τὴν τῶν προγόνων γνώμην ἐν τοῖς πολιτεύμασι, καὶ πο-
 λεμήσας μὲν Φιλίππῳ τοῖς λόγοις, οὐκ εἷξας¹² δὲ πάλιν
 οὐδ'

9 Ald. Codd. κατορθώσαντο.

10 Ald. στεφανωκέναι.

11 Ald. Codd. καὶ, scripsi κἂν, de qua permutatione vide Ja-
cobs ad Achill. Tat. p. 444.

12 Ald. Codd. οὐκ εἷξας.

οὐδ' ὑποχωρήσας δώροις κατὰ πατρίδος καὶ χάρισιν· ὃ
 γὰρ ἐφαίνετο τὸ τῆς πόλεως πανταχοῦ προύργιαίτερον,¹³
 τούτῳ πῶς οἶόντε ἦν τοῦ κοινῇ πᾶσι λυσιστελοῦντος ἀ-
 φίστασθαι· οὕτως Δημοσθένης μὲν ἐπὶ τὴν πρεσβείαν,
 Ἀλέξανδρῳ δὲ στέφανος παρ' ὑμῶν ἀπεστελλετο, καὶ τὸ 5
 πασῶν ἅμα τῶν τιμῶν παραδοξότερον τῷ Μακεδόσι γέ-
 ρας παρὰ τῶν Ἀθηναίων ἐγίνετο· τίς οὖν μετὰ τὴν ἐκ-
 κλησίαν ἐγινόμην ἐγώ; ἢ τίς τὸ τῆς πόλεως ἀξίωμα μετὰ
 τὴν χειροτονίαν δεξάμενος ἐπὶ τὸ προστεταγμένον ἐσπού-
 δαζον; ἡπειγόμεν, ὁμολογῶ, μετὰ τὸ βουλευτήριον πρὸς 10
 Ἀλέξανδρον· ἐφантаζόμεν τὴν πρόσδοτον, ὠνειροπόλουν
 τοὺς λόγους, ἡλπιζον πράξειν ἀπὸ τῆς πορείας ὃ τι περ 377
 κάλλιστον· ὀνειράτος εὐφροσύνη μετὰ τὴν ἐκκλησίαν
 ἔωκει μοι φανερώς τὸ γιγνόμενον· ὥς γὰρ ἐχωρίζουμην
 τοῦ ἄστεος, κατ' ἐμαυτὸν ἐγινόμην τῶν προστεταγμέ- 15
 νων ἐχόμενος· ἐσκόπουν τοὺς λόγους· δημηγορίας ἐφρόν-
 τιζον· συμβουλὴν ἐζήτουν τὴν πείθουσαν, ὥς Ἡρακλεί-
 δης ἐστὶν ἐννοῶν, ὥς ἀναγκαίως ζηλώσει τῆς φιλανθρω-
 πίας τὸν πρόγονον, ὥς σπεύσει πάντως τὴν ἀρετὴν ἐκεί-
 νου μιμῆσασθαι· δόξης ἔρως καὶ φιλοτιμίας ὑπερβολὴ 20
 τῶν ὁμοίων ἔργων ἐπιβῆναι σπουδάζουσα· εἴτ' ἐπειδὴ
 περὶ τὴν Βοιωτίαν αὐτὸν τυγχάνειν ἀκήκρα, ἐμελέτων
 τοὺς λόγους. Ἀλέξανδρε, λέγων, ἤκω σοι φέρων παρὰ
 τοῦ δήμου τὸν στέφανον, ὃν οἶδὲ Φίλιππος λαβεῖν παρ'
 Ἀθηναίων πεφιλοτίμηται, ὃν οὐδὲ Ἀμύντας, οὐδὲ ἄλλος 25
 τις Μακεδονίας βασιλεὺς, ἀλλ' οὐδὲ Ξέρξης ἢ Δαρεῖος·
 καὶ ὅτι ἡ μὲν πόλις εἰδίσται στεφανοῦσθαι παρὰ τῶν
 ἄλλων, αὐτὴ δὲ οὐδέτερος στεφανώσεν οὐδέ πώποτε ταύτην,
 ὦ βασιλεῦ, φιλανθρωπίας παρὰ τῆς πόλεως δέχου τὴν ἀ-
 μοιβήν, τοῦτο πρὸς τοὺς Ἕλληνας ὑπὲρ ἀρετῆς ἔχε τὸ φιλο- 30
 τίμημα· ἂν σώσης τὰς πόλεις, ἂν μὴ λυμήνῃ τοῖς Ἕλλησι, τά-
 χα πού καὶ χαλκῇν εἰκόνα σύμπαντες ἀναστήσουσι· κήδον τοῦ

13 Ald. προύργιαίτερον. — v. 9. Ald. προστεταγμ.

γένους· φίλει τὰς πόλεις· ὁρᾷς ὡς Ἀθηναῖοι μετὰ τῆς
 Πολιάδος προσκυνοῦσι τὸν ἔλεον. ὁρᾷς ὡς οὗτοι βωμὸν
 ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς φιλανθρωπίας ἀναπλάττουσιν. ἡμῶν ἂν
 μιμήσει τανῦν, Ἀλέξανδρε, τὸ φιλάνθρωπον, τιμηθήσῃ
 5 παρ' ἡμῶν ὡς Ἡρακλῆς, ὡς Διόσκοροι. τοὺτους ἐσκόπουν
 τοὺς λόγους· τοὺτους εἰπεῖν πρὸς Ἀλέξανδρον ἔσπευδον.
 ὡς δὲ τοῦ Κιθαιρῶνος ἔδει λοιπὸν ἐπιβαίνειν μετὰ τὰς
 Πλαταιάς, ¹⁴ καὶ Δημοσθένην μετὰ τὴν ὁδὸν τὸ Θη-
 βαίων ὄρος ἐδέχετο, καπνὸν ἀπὸ τῆς πόλεως ἑταραττό-
 10 μιν θεώμενος. εἶτα αὐξήσον ὡς δυνατόν τὸ πάθος τῶν
 Θηβαίων· καὶ πῦρ ὁρῶν ἀπὸ τῆς πόλεως ἀναπτόμενον
 σκηπτὸν ἔστην ἀπολωλεκέναι τοὺς Θηβαίους, καὶ πῦρ ἐξ
 οὐρανοῦ κατὰ τῆς πόλεως ἐνεχθὲν τῇ Βοιωτίᾳ λημῆνα-
 σθαι· θρήνου μετ' ὀλίγον τοῖς ὄρεσιν ἀντηχήσαντες, καὶ
 15 πολλῶν ὀδυρμῶν παρεχομένων ἐξαίσιον τεκμαίρεσθαι
 συμφορὰν, μετεβαλόμεν ἂν πάλιν· καὶ σεισμὸν ἐξαίφνης
 ἐδόκουν κατεννοχέναι τὴν πόλιν· καὶ ἐπὶ τούτοις ὀδυρο-
 μένῳ τὴν τύχην ἐπὶ τοῦ Κιθαιρῶνος αὐτοῦ Θηβαίων οἱ
 λειπόμενοι φεύγοντες συνετίγγχανον· καὶ τὴν Ἀλεξάνδρου
 20 ταύτην ὁμότητα κατεμάνθανον· εἶτα ἔκφρασον μετρίως
 τὸ κακόν. ἀλλ' οἴμοι τῶν κακῶν· οἷα Θηβῶν τεθῆναι
 δράματα, καὶ τὴν Κιθαιρῶνος αὐτοῦ τραγωδίαν νική-
 σαντα· ἐπέρθει τις ἐπὶ Κιθαιρῶνος τὴν σύνοικον. ἄλλος
 τὸ γένος ἐδάκρυεν· ἕτερος τὸν φίλον ὠδύρετο· ἔφευγεν
 25 ἀπὸ τοῦ πολέμου γυνή, καὶ λαβεῖν προθυμονμένη τὰ
 φίλτατα ἐπὶ τοὺς πολέμοις ὑπέστρεφεν, κατὰ τὴν πρᾶξιν
 ἀδυνατοῦσα πρὸς τὴν συμφορὰν ἐμερίζετο. ἀλλὰ τίς ἂν
 ἀρκέσει μοι λόγος κατὰ Θηβαίων ἐκφράσαι τὰ δυστυχή-
 ματα; μικρὰ τὰ Κιθαιρῶνος πάθη πρὸς τὰς ἐκεῖ νῦν
 30 παραβαλλόμενα συμφορὰς· οὐκ ἂν ἐνέγκοι τις τὴν ὑπερ-

14 Ald. Vind. τὴν Πλαταιάν. Par. τὰς Πλαταιάς. Pro ἐπι-
 βαίνειν Ald. ἐπιβαίν.

βολὴν τῶν νῦν ὄντων κακῶν· ὥς δὲ καὶ Θηβαίων γενέσθαι
 πλησίον ἐσπούδαζον, φεῦγε, συντυχῶν μοι τις ἐρεῖ, ἀνὴρ-
 πασεν, ἄνθρωπε, τὰς Θήβας Ἀλέξανδρος· οὐκ ἔτι ταύ-
 την ἔχει Βοιωτία τὴν πόλιν· κατεστρέψατο πόλιν ὁ Μα-
 κεδὼν τὴν θρεψαμένην Διόνυσον· τοὺτους ἀκούσας τοῖς ⁵
 λόγους τοὺς τῆς πόλεως ἐσκεψάμην ἐπὶ πολὺ λογισμοῦς,
 καὶ τὴν γνώμην τὴν Ἀλέξανδρον στεφανῶσαι παρασκευ-
 ᾶσασαν· ὥς δὲ λοιπὸν ἔγνων ὑμᾶς οὐκ ἐπὶ ταῖς Ἑλληνι-
 καῖς συμφοραῖς στεφανοῦντας τὸν βάρβαρον, οὐδὲ προ-
 ξενοῦντας τὰ δυστυχήματα διὰ τοῦ στεφάνου τοῖς Ἑλλήσι, ¹⁰
 πενθῶν Θηβαίους ὑπέστρεφον· αὕτη τῆς κατηγορίας
 ὑπόθεσις· τοῦτο τῆς εἰσαγγελίας τὸ γνώρισμα· ἀπόλω-
 λότων Θηβαίων, ὧς συκοφάντα, κατηγορεῖς· καὶ γραφὴν
 ἐπάγεις Θήβας οὐκ ἔτι εἶναι μαθῶν· αἰτόθεν τὴν λοι-
 πορίαν κατέβαλες· οὐκ ἴσασιν Ἀθηναῖοι τιμᾶν Ἑλληνικὴν ³⁷⁸
 καταστρεψάμενον πόλιν Ἀλέξανδρον· οὐδὲ παντελῶς ἀπο- ¹⁵
 λωλότων Θηβαίων τιμᾶν τὸν αὐτόχειρα τῶν συμμάχων
 γενόμενον· μετὰ τὴν κατάστασιν θήσεις τὴν προβολήν,
 ἥτις ἐστὶ τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους· ἐστὶ δὲ αὐτὸ τὸ
 ἀδίκημα. Ἀλλὰ τί, φησὶν, οὐκ ἐστεφάνους Ἀλέξαν- ²⁰
 δρον; Ἀὔσεις πρῶτον τῇ διανοίᾳ, ὥς ἐν τῇ ἀντιστάσει,
 εἴτα τῷ μεταστατικῷ, εἴτα τῷ ὄρω βιαίῳ ἀπαντήσεις·
 πρὸς τὴν ὑπόθεσιν· ὥς περιβολῆς, ἵνα καὶ ὁ λόγος γορ-
 γότερος ²⁵ γένηται, καὶ χάριν τινὰ λύσις λάβῃ· οἷον ὅτι
 μηδὲ πρεσβεύων οὗτος Ἑλληνικῆς πεπειράμαι συμφορᾶς· ²⁵
 μηδὲ τὰς Θήβας ποτὲ πυρπολουμένας παρέδραμον· και-
 ρὸς ἴσος, συκοφάντα, Θηβαίοις τὴν πόλιν καὶ τὴν ἐκὴν
 σπουδὴν συναπώλεσε, καὶ τῶν ὀρησάντων ἐπὶ τὴν κοι-
 νὴν ἡγεμονίαν ἀνηρημένων θρηνῶν οὐκ ἔτι πρόσω βαδί-
 ζειν δεδύνηται· εἴτ' ἐπιχείρησον ἐκ τοῦ ἐναντίου τῆς ³⁰
 διανοίας· εἰ μὲν γὰρ οὐκ ἡβουλόμην πρὸς τὴν χρεῖαν

15 Ald. Codd. γοργώτερος· tum Ald. et Vind. γεγένηται.

ὑπηρετῆσαι τῇ πόλει, καὶ τιμῆσαι μὲν τῇ χάριτι τὸ μεί-
 ρακίον, ἀπαγγεῖλαι τῷ δήμῳ δὲ μετὰ τὴν πρεσβείαν τὸ
 σπουδαζόμενον, τὰς εὐθύνας αἰτεῖ πονηρίας γραφόμε-
 νος· εἰ δὲ προθύμως ψηφισαμένοις ὑπήκουσα, καὶ μετὰ
 5 τὴν πρεσβείαν οὐχ ὑπερεθέμην τὸ σπουδάσμα, τί Δη-
 μοσθένης ὠδικεῖ, γενέσθαι κρείττων οὐ δεδυνημένος τοῦ
 πάθους; ἡδίκηκα, λέγεις, ὑποστρέψας παρὰ τὸ ψήφισμα,
 ἀλλὰ τὴν ἄλλην μου πολιτείαν ὁρῶν σαυτὸν τιμωρῆσαι
 θρασυνόμενος, ἐπρέσβευσα πολλάκις παρὰ τὸν Φίλιππον·
 10 ἀλλὰ σωζομένου τοῦ γένους ἰπέστρεφον· πρὸς Θετταλοὺς
 ὑπηρετοῦν τῇ πόλει· ἀλλ' Ἀθηναίων οἴμοι τῶν δυστυ-
 χῶν συντελούντων τοῖς Ἑλλησιν, ἂν δὲ τούτων τῶν ἀνη-
 ρημένων ὑπομνησθῶ καὶ τῆς παρὰ τὴν Καδμεῖαν δέξω-
 μαι λογισμὸν, οὐ φέρω τὴν τύχην· πρὸς τὸ πάθος μερί-
 15 ζομαι· ποῦ τοίνυν ἐγὼ κακόνους πρὸς τὴν δημοκρατίαν
 ἐλήλεγμαι; ποῦ δὲ τῶν τοῦ δήμου προσταγμάτων ἡμέλη-
 σα; τὸ μὲν γὰρ πονηρὸν ὄντα τῶν τοῦ δήμου προστα-
 γμάτων καταμελεῖν ἔχει τινὰ πρὸς τὴν κατηγορίαν ὑπό-
 θεσιν· τὸ δὲ τυγχάνοντα δημοτικὸν ἐξαμαρτεῖν, οὐκ ἔτι
 20 τοῦ πταίσματος ἀλλὰ τῶν πραγμάτων τὰ ψηφίσματα·
 στῶμεν γὰρ τὸ πρᾶξαι τι δεξιὸν ἐσπουδάζετο, τῷ δὲ τὰ
 δίκημα τυγχάνει τῶν καλῶν ¹⁶ προουργαίτερον· ὁποῖαν
 γὰρ ἂν ὁ πράττων γενέσθαι τὴν ἐγχείρησιν βούλοιτο,
 τοιοῦτον ἀνάγκη παρὰ τοῖς ἄλλοις τὸ γεγεννημένον δο-
 25 κεῖν. Μετὰ ταῦτα θήσεις τὸ μεταστατικόν· κρίνει τις
 πρεσβευτὴν ἀφικέσθαι πρὸς ὃν ἐσπούδασεν ὑπὸ τοῦ πό-
 λεμου κεκωλυμένον, καὶ δημοτικόν, εἰσαγγέλλει πολιτευό-
 μενον τυραννικὴν ἐκπεπληγμένον ὁμότητα· οὐ πεπρέσβευ-
 κα φῆς· τί γὰρ αἱ Θῆβαι πεπτώκασι; καὶ δρᾶμα παρ'
 30 Ἀλεξάνδρου γεγέννηται τῶν ἐπὶ σκηνῆς χαλεπώτερον; καὶ
 ῥήτορος πρεσβεύοντος Ἀττικοῦ μεγίστη πόλις τῶν παρ'

16 Ald. καλῶς προουργαίτερον.

Ἑλλήσιν ἀνηρπάξτε· εἰ δὲ ὑπὸ τῶν συμφορῶν κεκλυμέ-
 νος ἡδίκησα· εἴτα ἔπαγε ἐκ παραδειγμάτων κρινῶν καὶ
 στρατηγὸν ὑπὸ τῶν πολέμιων κοπτόμενον, ὅτι τῶν πυ-
 λῶν^{16*} κεκλεισμένων παρὰ τὴν μάχην εἶσω γενέσθαι τοῦ
 τείχους οὐκ ἔσχυσε· καὶ κυβερνήτην ἐν μέσοις τοῖς κύμασιν ἔ-
 ὑπὲρ τοῦ σκάφους ἀγωνιζόμενον, ὅτι ζάλη καὶ κύμασιν
 ἄκων ἀπὸ τῶν λιμένων ἐκβέβληται· εἰ δὲ τοῦτοισι οὐκ εἰς-
 ἀγγέλλεις τῇ τύχῃ μεμφόμενος, ἄφρα καὶ προσβεντὴν ἀ-
 νάγκῃ προστεταγμένον οὐ πράξαντα· εἴτα ἐπιχείρησον
 ἀπὸ τοῦ θανάτιου· ὄρα γὰρ εἰ τὴν Θηβαίων ἀναμείνας¹⁰
 κατασκαφὴν παρελθὼν ἐστεφάνωσα τὸν Ἀλέξανδρον· καὶ
 καταλαβὼν ἐρήμην τὴν πόλιν τετίμηκα τὸν πολέμιον·
 οὐκ ἐκρινόμην ἂν τότε παρ' ὑμῖν δικαιότερον· οὐκ εἰς-
 ἠγγελόμην ταῖς Ἑλληνικαῖς ἡδόμενος συμφοραῖς, καὶ δι-
 κὴν ἂν ἔδωκα προχειρότερον πάθους Ἑλληνικοῦ τοσοῦτον¹⁵
 καταφρονήσας καὶ δυστυχήματος· τί δὲ, ὁ νῦν Ἀλέξαν-
 δρου κηδόμενος οὐκ ἂν πρῶτον ἐδημηγόρησεν ἀναστὰς,
 πόλιν, Δημόσθενες, πόλιν Διονύσου παρεῖδαι χειμένην
 καὶ Θηβῶν ἀνηρημένων τῶν ἐνεγκαμένων Διονύσου οὐκ³⁷⁹
 ἐδάκρυσας, ἀλλ' ἐστεφάνωσας τὸν κοινῇ πᾶσι λυμνη-²⁰
 μενον· οὐκ Ἀθηναῖοι πρῶτον νεκρμίκασι θεὸν Ἡρακλέα,
 τὸν παρ' ἐκείνοις γενόμενον; οὐκ ἡδέσθης ὁρῶν ὄντα δι'
 Ἀλέξανδρον ἀπολιν τὸν Ἀλκίμηδης ἄντα ὁμοῦ καὶ Διός·
 οὐκ ἀκρωτήριαζομένην τὴν Βοιωτίαν ἐστενάξας, ἀλλ' ἐ-
 πηλθες μετὰ τοῦ στεφάνου πρὸς τὸν ἀπάνθρωπον· εἴτα²⁵
 πρόσθε τὰ παραδείγματα· ὅτι καὶ Φωκίων ἀνηρημένων
 ἡ πόλις ἐπένθησεν, καὶ Ὀλυνθίων ἀνηρημένων ἐκλείσεν
 ἡ πόλις τὰ τερά· καὶ τὰ τοιαῦτα πλεῖστα ὄντα· εἴτα
 ἔπαγε κατὰ ἀκολουθίαν· εἴτ' ἐπὶ τῷ τῶν Θηβαίων πά-
 θει¹⁷ στενάξαι τοὺς Ἀθηναίους οὐκ ἤλπισας; ἄρα πεν-³⁰
 θήσειν τὴν πόλιν οὐκ ἐκεδυμένης τοὺς Ἑλληνας; εἴτα

16* Ald. Codd. πολλῶν. 17 Ald. Codd. ἐπὶ τῶν Θηβαίων πάθη.

τοσαύτης καταλαβούσης τοὺς ἅπαντας συμφορᾶς, σὺ τὸν
 τοῦ γένους πολέμιον στεφανῶσαι τετόλμηκας· οὐ ταῦτα
 ἦν κατ' ἐμοῦ μετὰ τὴν πρεσβείαν τὰ ῥήματα· εἴτα πρὸς-
 5 θες τὸν βίαιον ὕρον ἔχοντα, ὅτι οὐδὲ παραπρεσβεῦσαι
 ἔστι τοῦτο· οἶον, εἰ μὲν γὰρ τῷ Φιλίππου παιδί συν-
 τυχὼν ἑτερόν τι παρὰ τὴν Ἀθηναίων ἐξεργασάμην προ-
 αἶρουν, καὶ παρὰ τὸ δοκοῦν τι τῇ πόλει κατώρθωσα,
 καλῶς ταύτην ἀντὶ τὴν προσηγορίαν ἐπετίθης τῷ πλημμε-
 λήματι. εἰ δὲ τὴν ἀρχὴν οὐ τεθέαμαι τὸ μειράκιον, πῶς
 10 παρεπρέσβενσα; μηδὲν ὅλως ἀπὸ τῶν προσεταγμένων
 διαπραξάμενος· εἴτα καὶ κωλοειδῶς ἐνθύμημα ἔπαγε. ὥ
 γὰρ τῶν ἔργων οὐδὲ τὴν ἀρχὴν γενέσθαι συμβέβηκε,
 τούτῳ καὶ τρῦνομα τῶν ἀδικημάτων ἀλλοτρίον· ὥστε
 γὰρ τοῖς ἐνεργέταις ἀπὸ τῶν πραγμάτων τὸ πρόβλημα,
 15 οὕτω τοῖς μηδὲν ἐνεργήσασιν ἐπιπρεῦδεσθαι τὴν κατηγο-
 ρίαν οὐ δίκαιον. Μετὰ ταῦτα θήσεις ἀντεγκληματι-
 κὴν ἀντίθισιν, τὴν ὅτι ἀξίως ταῦτα οἱ Θηβαῖοι πεπόν-
 θασιν. ἔχεις γὰρ ἀπὸ τῆς ἱστορίας, ὅτι τὴν μόραν
 20 κατέκοψαν.¹⁸ Ἡ Λύσις ἀπὸ τῆς διανοίας Θηβαίων. ὅτι
 ἐπιθυμήσαντες τῆς ἐλευθερίας τοῦτο πεποιήκασι· ἡ δὲ
 διάνοια ἡ Θηβαίων, λέγω δὴ ἡ παρούσα τῆς ἀντιθέσεως
 λύσις, ἐπιδέχεται νόηματα καὶ ἀντιστατικὰ καὶ ἀντεγ-
 κληματικά καὶ συγγνωμονικά. ἀπαντήσεις δὲ τῆς ἀντι-
 θέσεως οὕτως· καὶ τίς τούτον τοῦ λόγου μετὰ τὴν συμ-
 25 φορὰν χαλεπώτερος; ἄξιοι, φης, ἀναρπασθῆναι Θηβαῖοι,
 διότι προεθυμήθησαν τὴν ἐλευθερίαν ἀσπασέσθαι, καὶ
 λαβεῖν ὠνεροπόλουν· οἱ δυστυχεῖς σχῆμα πρὸ πάτριον· ὁρᾷς
 πῶς τὸ ἀντιστατικὸν ἔχει τὸ νόημα τὸ φάσκειν ὑπὲρ ἐλευ-

¹⁸ Ald. Codd. κατέκοψαν h. l. et p. 215, 25. κατέκοψαν, quod
 dicitur de urbe: posui verbum de mora trucidata solenne, e. g.
 apud Dem. περὶ συντάξ. p. 172. τὴν μόραν κατέκοψεν Ἰφικράτης,
 ubi vide Schaeef.

τῶν πεποιήκασιν; καὶ τὸ τὴν ἐλευθερίαν ἀπολαβεῖν βού-
 λεσθαι; ἐκτείνας οὖν τὸ νόημα ἔπαγε κομματικῶς· οἷ-
 μοι δημοκρατία καὶ νόμοι· παρ' Ἀθηναίοις ἀνθρώπος
 ονειδίζει Θηβαίοις τὴν συμφορὰν· καὶ χαλεπώτερον τὸ
 συμβὰν ἀπερογάζεται μετὰ τὴν τύχην· οὐκ ἔλεων, ἀλλ' 5
 τοὺς παθόντας γραφόμενος· ἂν τυραννεῖσθαι τις μὴ
 θέλῃ, κολάζεται, ἂν δουλεύειν μὴ βούληται μετὰ τοῦ
 γένους, ἀπόλλυται· τότε Μακεδόσιν ἐδούλευσαν οἱ Ἕλλη-
 νες; τότε Θηβαῖοι τὸν Φίλιππον ὡς δεσπότην ἐκήρυξαν;
 εἴτα τοῦτο αὐτὸ ἐκ τοῦ ἐναντίου εἰπὲ κωλωιδῶς ἐν στρο- 10
 φῇ· εἰ μὲν γὰρ οὐκ ἅπανσι Ἕλλησι τὸ τυραννεῖσθαι πο-
 λέμιον, ἀλλὰ τινες αὐτῶν τὸ δεσπότην ἔχειν ἠγάπησαν,
 κατηγορεῖ Θηβαίων, ὡς οὐ μιμησαμένων τοὺς συγγενεῖς.
 εἰ δ' ἅπαντες Ἕλληνες αὐτονομεῖσθαι σπουδάζουσι, τί
 Θηβαῖοι τὸν Ἀλέξανδρον οἱ δυστυχεῖς ὡς ἀδικούντες πα- 15
 ρώξουναν, τὴν συνήθη πολιτείαν ζητήσαντες; εἴτα παρα-
 δειγματικῶς τοῦτο εἰπὲ· διὰ τοῦτο πρὸς Δαρεῖον ἡμεῖς
 παρεταξάμεθα. διὰ τοῦτο πρὸς Ξέρξην πεπολεμήκαμεν
 ἅπαντες Ἕλληνες· καὶ πῦρ τὴν Ἀττικὴν νεμόμενον 19 ἱ-
 μᾶς ἐφόβησεν. ἰερά δὲ θεῶν ἐμπιπράμενα πρὸς τὴν τῶν 20
 βαρβάρων τιμωρίαν παρώξυνε, τοῦτο τῆς Ἑλληνικῆς πο-
 λιτείας ἐξαίρετον τὸ πρὸς τὴν ἐλευθερίαν ὄρεσθαι· καὶ τὴν
 αὐτονομίαν ἐξ ἅπαντος ζητεῖν ἔχειν ἀκίνητον· εἴτα καὶ
 Θηβαίων τοῦτον ἐχόντων τὸν τρόπον, πῶς ἦσαν ἀνθρω-
 ποι τῶν τοιούτων ἄξιοι συμφορῶν; κατέκαψαν, φῆς, 25
 τὴν μόραν. ἀλλὰ Φίλιππος αἴτιος τοῦ ταῦτα τολμῆσαι 380
 Θηβαίους· τί γὰρ οὐκ ἐν εὐθυσμένῃ πόλει φρουρὰν ἐγ-
 κατέστησε; τί δὲ παρὰ τὴν ἀξίαν ἠνώχλει τοῖς δημοκρα-
 τεῖσθαι σπουδάζουσιν; ἔσχον Ἀθηναῖοι δουλευούσας 20
 αὐτοῖς πόλεις πολλάκις· ἀλλ' οὐ στρατιώτας μετὰ τὴν 30

19 Ald. Codd. γενόμενον.

20 Ald. δούλους αὐτῇ πόλει.

Vind. δουλεύσας αὐτοῖς πόλει. Par. δουλεύσαν αὐτοῖς πόλει.

ἄλωσιν τοῖς τείχεσιν ἐναπέκλεισαν. ἤρξαν πολὺν χρόνον
καὶ Λακεδαιμόνιοι. καὶ πότε τὸν τρόπον τοῖς ὑπηκόοις
ἐχρήσαντο, ἀλλ' οὐκ ἂν ἔχοις εἰπεῖν· οἷς γὰρ τὸ ζῆν ἐν
ἐλευθερίᾳ συνήδεσαν, τούτοις οὐδὲ παθεῖν τι παρὰ τὴν
ἁλίαν οὐ συγκεχώρηκας· πῶς τοίνυν γεγένηται ταῦτα
προσηκόντως κατὰ Θεβαίων τα δράματα; εἴτα ἔπαγε
ἄλλο νόημα μεταληπτικόν· ἀλλ' εἰ καὶ δίκην ὑποσχεῖν
πάντας ἔδει τοῖς πταίσαντας, οὐ ταύτην Ἑλλήνας ὄντας
ὑπομεῖναι τὴν κόλασιν· ποῦ γὰρ ἀκόλουθον τὸ κατα-
10 σκαφῆναι πόλιν τοῖς ἁμαρτήμασι; ποῦ δὲ τὸ μηκέτ' εἶ-
ναι πρὸς μέτρον κατὰ Θεβαίων τετόλμηται; ἤρχεσεν
ἀπειλὴ πολλὰκις διορθῶσαι τὰ σφάλματα, καὶ κρείττων
φόβος παρὰ πολλοῖς πολλάκις τῆς τιμωρίας γεγένηται.
εἴτα συγγνωμονικὸν νόημα. ἀλλ' ὁ δοκῶν παρὰ Μακε-
15 δόσι μόνος σωφρονεῖν Ἀλεξάνδρος ἀνθρώπινα καθ' Ἑλ-
ληνικῆς οὐ βεβούλευται πόλεως· οὐκ οἶδεν ὥς ἅπας ἄν-
θρωπος πρὸς τὸ σφάλ्लεσθαι²¹ μᾶλλον ἢ κατορθοῖν ἐτοι-
μότερος; ἀλλ' ἑξαίφνης ἐπιδραμὼν τὴν πόλιν ἀνῆρκεν
ὁ λεγόμενος παῖς εἶναι Διός, ὁ παιδεύσεως Ἑλληνικῆς
20 μετασχών, ὁ διδάσκαλον τὸν Σταγειρίτην φιλοτιμούμε-
νος. καὶ ὅσα ἐγκωμαστικά ἀπὸ τῆς Ἀλεξάνδρου ποιότη-
τος· μετὰ ταῦτα θήσεις στοχαστικὴν ἀντίθεσιν, ἀπὸ τῆς
ῥῆς καὶ τῆς ποιότητος Ἀλεξάνδρου ἐμπίπτουσιν. ΑΛ-
25 λὰ δέος, φησὶν, μὴ παροξυνθῇ κατὰ Θεβαίων Ἀλέ-
ξανδρος. Ἡ λύσις στοχαστικὴ ὁμοίως ἀπὸ τοῦ τρόπου
τοῦ Μακεδόνα· ἐρεῖς οὖν· οὐκοῦν λύσει τὰς πρὸς τὴν
πόλιν συνθήκας, καὶ καταφρονήσει τῶν θεῶν ἐπιорκή-
σας· εἴτα, ὅτι σώφρων ἐν τοῖς πράγμασιν ἔστι, καὶ
θαυμάζεσθαι παρὰ τοῖς Ἑλλήσι βούλεται. καὶ ὅτι τοὺς
30 φίλους ἀντὶ φυλακῆς ἡγείται· οὐκ ἂν οὐ καταφρονήσει
τῶν Ἀθηναίων. εἴτα ἐρεῖς. ὅτι ἴδε καὶ Φίλιππον δυσχε-

21 Ald. σφάλεσθαι. — v. 24. Ald. Vind. παροξυνθῆναι. Par.
παροξυνθῇ. v. 27. Ald. καταφρονήση.

ρῶς φέροντα τὴν ἔχθραν τὴν πρὸς Ἀθηναίους. οὐκ ἂν τῶν αὐτοῦ λυσιτελούντων ἀφίξεται. εἶτα ὅτι εἰ καὶ πρὸς τοὺς ἀφανεστέρους τῶν Ἑλλήνων ξυελλε πολεμεῖν, πολλῷ πρότερον ἂν περὶ τῆς τοιαύτης ἐβουλευσατο μάχης, ἵνα μὴ δόξη πρὸς τοὺς πολεμουμένους εἶναι μικρόψυχος. 5 οὐχ οὕτως ὁ Μακεδὼν εὐηθῆς ἢ τὸ φρόνημα ταπεινό-τερος, ἵνα παρ' Ἀθηναίων μὴ στεφανούμενος μάχην ἀπειλήσῃ καὶ πόλεμον. οὐ γὰρ τοσοῦτον αἱ πράξεις τὴν εἰλκλειαν, ὅσον ὁ λογισμὸς κερδαίνει ἢ εὐρίσκει τὸν ἔπαινον. ὧ γὰρ ἄδοξος ἢ προαίρεσις, τούτῳ πρὸς λοιδορίαν 10 τὰ πράγματα χρησιμώτερα. ὧ τὴν ἀρχὴν καλῶς περὶ τῶν ἔργων βεβούλευται, τούτῳ καὶ τὸ κατορθοῦν τιμώ-τερον. εἰδ' ὅτι πολλοὺς ἔχει τοὺς συμβουλευοντας, οἳ τι-νες, καὶ αὐτὸς ἀπορῇ τῶν συμφερόντων, ὑποβάλλουσι τὸ 15 χρήσιμον, καθ' ἡμῶν ἐπαιρόμενον ἐπισχῆσούσι τὸ μει-ρακίον καὶ τῆς προπετείας μεμψάμενοι τὸν βάρβαρον καθ' ἡμῶν ἐπιδειξουσιν ἡσυχάζοντα. εἶτα, ὅτι ἐν ἀτιμίᾳ οὐκ ἔχει τὴν πόλιν, ἀλλὰ καὶ τοὺς πρωτεύοντας 22 τῶν Ἑλ-λήνων ἐπίσταται. εἰ δὲ τὴν δόξαν τὴν Ἀττικὴν, τὴν ἡμε-τέραν πολλακίς πρὸς τοὺς ἄλλους φιλίαν πεφιλότημη- 20 ται, καὶ πισταῖς παρ' ἡμῶν ταύταις συνθήκαις ἡδόμε-ρος οὐχ 23 αἰρήσεται μετακινήσαι τὰ δόξαντα. εἶτα ὅτι οὐδὲ συνεμαχῆσαμεν Θηβαίοις ἔθνος ἔχοντες, ἀμύνειν τοῖς Ἑλλησι. καὶ τοῦτο ἐκ παραδειγμάτων σύστησον. Λακεδαιμονίοις ἐβοηθήσαμεν κατὰ Θηβαίων, πάλιν Θη- 25 βαίοις κατὰ Λακεδαιμονίων, Ὀλυνθίοις ὑπὸ Φιλίππου ἀδικουμένοις, Εὐβοεῦσι πρότερον, καὶ τὰ τοιαῦτα. ταύ-

22 Ald. *προτεύοντας*. v. 28. Ald. Codd. τοὺς ἄλλήλους. Permutatur ἄλλοι et ἄλληλοι. Boisson. Anecdota. Tomi II. p. 242. 320. Joseph. bell. Jud. II. 21. 9. ἔπειτα καινοτέρως σήψεις ἐπινοῶν, ἄλλους ἐπ' ἄλλοις ὥς ἐπὶ συνθήκαις προσεκαλέετο. Par. 1452. ἐπ' ἄλλήλους. 23 Ald. οὐκ.

την κατὰ τῶν συμμαχησάντων Θηβαίοις τὴν ὀρχὴν ἐπι-
 δείξεται· οὐχ ὥπλισαν μετὰ Θηβαίων τὴν δεξιάν, οἰ-
 κοῦν ²⁴ οὐδὲ κατὰ Θηβαίων· Ἀλέξανδρος κατὰ τῆς μό-
 ρας οὐκ ἐφάνη παρατασσόμενος, οὐκοῦν οὐδὲ πόλεμον
 381 ⁵ Μακεδονικὸν ὑποπτεῦσαι με δεῖ· εἰ γὰρ τοὺς ἄρξαντας
 χειρῶν ἀδίκων ἀμύνασθαι νόμιμον, τοὺς μηδὲν ἄτοπον
 πράξαντας πολεμῆσαι παράνομον· εἴτα ὅτι ἔξεστι καὶ
 νῦν αὐτὸν τιμῆσαι, οὐ γὰρ ἡ χάρις ἀπώλετο· καὶ αὐ-
 ξήσων αὐτό· ὅτι μᾶλλον δέξεται τὴν τιμὴν ὡς μείζονα ἢ
 10 ¹⁰ τὴν προτέραν· ὅτι οὔτε Θηβαίων ἀνηρημένων μεταβεβλή-
 σεσθε, ἀλλὰ καὶ δεῦτερον ψηφισάμενοι τὴν τιμὴν τὸν
 στέφανον τῷ Ἀλεξάνδρῳ πεπόμγητε. ²⁵ εἴτα ἔπαγε κωλο-
 ειδῶς· εἰ γὰρ ἀπανταχοῦ βεβαιότερα τῶν φθασάντων τὰ
 δεύτερα, καὶ κρείττον τὸ πολλάκις τιμᾶν τοῦ δοκεῖν ἅπαξ
 15 ¹⁵ χαρίζεσθαι, τὸ καὶ πάλιν ἀποστεῖλαι τῷ Μακεδόνι ²⁶ τὸν
 στέφανον ἐντιμότερον, ἢ τὸ πρότερον· ὅτι δυστυχῶς οὕ-
 τως ἀνηρημένων Θηβαίων πρὸς τὴν Ἀλεξάνδρου τιμὴν ἡ
 πόλις οὐ μεταβεβλήται. ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν συμφορὰν ἐμ-
 μένει τοῖς δόγμασι· καὶ θρηνοῦσα τοὺς συγγενεῖς πρὸς
 20 ²⁰ τὸ πάθος οὐ μεταβάλλεται· πολλὰ κατ' αὐτὸν ἀπὸ τοῦ
 στεφάνου γενήσεται παρὰ τοῖς Μακεδόσι τὰ θαύματα·
 ὅτι τῶν συμμαχῶν ἀνηρησμένων οὐ πολεμοῦμεν, ἀλλὰ
 στεφανοῦμεν τὸν ταύτην ἡμῖν τὴν λύπην παρασκευάσαν-
 τα· καὶ μισεῖν δεόν μετὰ τὰ δράματα τιμῶμεν τὸν ²⁷ τῶν
 25 ²⁵ ἀνακτόρων Ἑλληνικῶν οὐ φεισάμενον· καὶ πρὸς Φίλιππον
 πολλάκις ὑπὲρ τῶν ὁμοίων ἀγανακτήσαντες πρὸς Ἀλέξαν-
 δρον τάξιν ὁμοίαν οὐ τετηρήκαμεν· καὶ τὰ τοιαῦτα. Με-
 τὰ ταῦτα θήσεις τοὺς ἐπιλόγους· ἔχουσι δὲ βαθυτέτα
 τε τὴν Δημοσθένους, καὶ λαθραῖον παροξυσμὸν οὐκ ἐκ
 30 ³⁰ τοῦ φανεροῦ· ὁ γὰρ καιρὸς οὐ συγχωρεῖ, καὶ ἡθοποιῶς

24 Vind. οὐκ οὖν δεῖ. 25 Ald. Vind. πεμπόφατε. 26
 Ald. Μακεδῶνι. 27 τὸν Ald. Codd. om.

καὶ παραιτήσιν τὴν Δημοσθένους τοῦ πρεσβεῦσαι καὶ
 δεύτερον· καὶ τὰ τοιαῦτα· ἀλλὰ τί μέλλετε; χειροτονή-
 σατε πρεσβευτὴν πρὸς Ἀλέξανδρον· ζητήσατε τὸν δυνά-
 μενον περιθεῖναι μετὰ Θηβαίους Ἀλεξάνδρῳ τὸν στέ-
 φανον, τὸ μειράκιον μετὰ Θηβαίους ἐργάσεται· καὶ ²⁸ 5

χοι Καδμείας Ἑλληνικὰς ὀδυρόμεθα συμφο-
 ράς· τούτους Ἀλεξάνδρῳ μετὰ τὸν στέφανον συμβουλευ-
 σάτω τοὺς λόγους· φεῖσαι λοιπὸν τῶν Ἑλλήνων, Ἀλέξαν-
 δρε· μετὰστησον λοιπὸν ἐπὶ τὴν ἀσπίδα τὰς φάλαγγας·
 καὶ πρὸς τοῦτο παρασκευάσας ὁμοῦ μετὰ τῶν ὀπλων ²⁹ 10
 ἄρπασον· ὁ μέγας μαθέτω βασιλεὺς· πολεμοῦμενός τις
 παρ' Ἀθηναίων τῆς Ἑλληνικῆς ἡγεμονείας ἤξιώται· ³⁰
 εἴτα βαθύως παροξύνων ἐρεῖς· θάρρει ὅτι στρατεύσας
 ἐπὶ τὴν Ἀσίαν σχήσεις μεμνημένην σου τὴν πόλιν· αὐτὴ
 σοι φυλάξει τοὺς Ἕλληνας ὑπακούοντας· ἔχει τριήρεις ¹⁵
 ἐπὶ τοὺς ἀδικοῦντας στρατεῦσαι δυνήσεται· μεμνημένη
 τῆς παρ' Ἀλεξάνδρου εὐεργεσίας ἡ πόλις ἅπαντα Μακε-
 δόσιν τὰ κεχαρισμένα διαπράξεται· εἴτα ὅτι ἂν δὲ περὶ
 τῶν νῦν γεγενημένων ὑπομνησθῇ Δημοσθένους, εἶπατε
 γεγενῆσθαι τὰ σφάλματα· ἡγανακτηκέναι με ³¹ δι' Ἀ- ²⁰
 θηναίους πρὸς αὐτὸν ἀπαγγεῖλατε· καὶ τὰ τοιαῦτα, ὅσα
 δια τὸ πάθος μάλιστα διασκευάσας δύνασαι παροξύναι
 τοὺς ἀκούοντας· τοῦτο δὲ φυλάσσεται μόνον ὁ βάρβαρός,
 ἀπὸ τῆς κατασκαφῆς ἐπὶ τοὺς Πέρσας παραιτησάσθω
 δραμῶν· ἀπὸ τῶν συμφορῶν ἐπὶ Περσικὸν ὄνειροπολή- ²⁵
 σαι κατορθώμα· πρὸ τοῦ πολέμου τὰς Θήβας ἀναστη-
 σάτω· πρὸ ³² τῶν τροπαιῶν ἀπόδος ὁλόκληρον τὴν Βοι-
 ωτίαν ³³ τοῖς Ἕλλησιν, ἵνα σωζομένου τοῦ γένους Ἑρα-

28 Lacuna est in Ald. Vind. Par. Ven. Med. 29 Med.

Μήδων. 30 Ald. Vind. Par. ἀξιώται. Med. ἡγεμονίας. 31

με Ald. Vind. Par. om. recepi ex Med. 32 Ald. Vind.

Par. πρὸς. Med. πρὸ. 33 Ald. Vind. Par. τῆς Βοιωτίας.

[Ald. Βοιωτίας.] corr. Med.

κλῆς ἀγωνιζομένῳ συμπαράταξται. θύσωμεν ἐξιόντες
 πρότερον ἐν Θήβαις θεοῖς τοῖς ἐγχωρίοις καὶ δαίμοσι,
 ἵνα σπονδῶν ἅμα καὶ κρατήρων ἀφάμενοι μετὰ Θηβαίων
 ἐπὶ τοὺς Πέρσας ὁρμήσωμεν. ταῦτα πρὸς αὐτὸν ὁ πρεσ-
 5 βεύων ἐρεῖ· ταῦτα διδάξει μετὰ τὴν πρεσβειαν Ἀλέξαν-
 δρον. μὴ μέλλετε τοῖνον, μὴ μέλλετε πρὸς τὴν ὑπὲρ ³⁴
 ἐμοῦ ψῆφον, ἀλλὰ ψῆφον δικαίαν κυρώσαντες ἐπὶ τὴν
 πρεσβειαν ὁρμήσατε, ἵνα στεφανωθείς παρ' Ἀθηναίων
 Ἀλέξανδρος πλείονας μετὰ τῶν Μηδικῶν τροπαίων ἀπο-
 10 δῶ στεφάνους τοῖς Ἕλλησι.

ΜΕΤΑΣΤΑΣΙΣ ἄλλη ἀντιθετικῇ· κατὰ πατρὸς μὴ
 εἶναι δίκην, ἢ τὴν τῆς παρανοίας.¹

382 Ἐγράψατό τις τὸν πατέρα τυραννίδος ἐπιθέσεως· οὐ προσήκα-
 το τὴν δίκην ὁ ἄρχων, καὶ ² ὁ μὲν παῖς ὑπεξήλθεν, ὁ δὲ πατὴρ ἐν-
 15 ράνησε. καθαιρεθέντος αὐτοῦ, κρίνεται ὁ ἄρχων δημοσίῳ.

Καθόλου τὰ κεφάλαια τῶν ἀντιθετικῶν ὡς καὶ πρὸ
 τούτου εἶπομεν, τάδε· ὀρικὸν παραγραφικόν· ἐμπίπτει
 δὲ τοῦτο, εἰάν γενικόν ³ ἢ τὸ ἐγκλημα· οἷον δημοσίον
 ἀδίκημα, ἢ ἀσέβεια, ἢ τι τοιοῦτον· εἶτα τὰ ἀπ' ἀρχῆς
 20 ἄχρι τέλους, ἅπερ ἐστὶν αὐτὸ τὸ ἐγκλημα. εἶτα τῇ με-
 ταστάσει· εἶτα μεταλήψει μιᾶ, ἢ καὶ δευτέρᾳ· ἔστι δὲ
 ἡ μετάληψις οὕτως ἀναγκαία· ἐν ταῖς ἀντιθετικαῖς, ὡς
 ἐν τοῖς στοχασμοῖς πραγμάτων ὄντων τὸ χροῶμα· ἢ δὲ
 τοῦ ἀρχοντος ποιότης δημοτικῇ καὶ περὶ τοὺς νόμους·
 25 καὶ τοῦτο δείκνυσιν ἢ τε αἵρεσις καὶ τὸ πραχθέν· ἔστιν
 οὖν ἡ κατάστασις τούτου ⁴ τοῦ προβλήματος ἥδε· ἢ μὲν

³¹ Med. ὑπέρ. Ald. Vind. Par. ὑπ².

¹ Ald. Vind. Par. παροιίας. Med. παρανοίας, quod recepi et
 in sqq. aliquoties restitui, nulla enim fuit παροιίας γράφή. ²
 καὶ ὁ μὲν π. ὑπεξῆλθεν ex Med. recepi, Ald. Vind. Par. om.
³ Ald. γενικόν. ⁴ Med. τοῦδε.

τοῦ ἄρχοντος ἢ τῆς ἀρχῆς αἵρεσις δι' εὐνοίαν, διὰ φυ-
 λακὴν γεγενημένη τῶν νόμων, ἢ κρίσις τὸ μηδὲνα μηδὲ
 πώποτε μέμψασθαι, ὡς⁵ παρὰ τοὺς νόμους αὐτοῦ τι
 δικάσαντος· εἶτα ἢ τοῦ παιδὸς κατὰ τοῦ πατρὸς γραφή·
 καὶ τὸ μὴ δέξασθαι διὰ τὸν νόμον. ἐρεῖς δὲ ταῦτα πλα- 5
 τύτερον· οἷον ἤρκει μὲν ὁ νόμος κωλύων τὴν πρόσδοδον·
 ἔπειτα δὲ καὶ τὸ πρᾶγμα αὐτὸ, παῖς κατὰ τοῦ⁶ πατρὸς
 τυραννίδος φέρων γραφὴν, καὶ ὡς ἐδόκει ἄπιστον· εἶτα
 ἐν παραδρομῇ ἢ τυραννίς, καὶ ἢ⁷ τοῦ παιδὸς ἔξοδος, καὶ
 ἢ καθαιρέσεις πλατύτερον καὶ πουπικὴ· ὅτι ἐτηρήθησαν 10
 οἱ νόμοι, καὶ τὰ τοιαῦτα· ὀρικὰ παραγραφικά· εἶτα ἐν
 τῇ ἀρχῇ τηρήσαντός μου τοῦτον τὸν τρόπον τοὺς νό-
 μους, ἡδίκησας, φησὶν, δημοσίᾳ τὴν πόλιν· προηγουμέ-
 νον γὰρ τοῦτο τῷ ἄρχοντι τὸ κεφάλαιον ἐρεῖς· οὐδέν μου
 τοῦ τῆς πόλεως διαφθείραντος, οὐ νόμον, οὐ δωρεάν, 15
 οὐ χωρίον, οὐ πόλιν· εἶτα πῶς δημοσίᾳ τὴν πόλιν ἡδίκη-
 σα, μηδὲν αὐτὸς ἐνεργήσας, καὶ ὅτι ἄτοπον, οὐδέν με
 διαπραξάμενον κρίνεσθαι, καὶ τὰ τοιαῦτα. Μετὰ τὰ
 ὀρικὰ παραγραφικά θήσεις ἀκολούθως τὰ ἀπ' ἀρχῆς
 ἄχρι τέλους· οἷον, οὐκ ἐδέξω, φησὶ, τὸν παῖδα κομίζον- 20
 τα τὴν τῆς τυραννίδος γραφὴν. Ἡ Λύσις ἐπὶ τὸν νό-
 μον. ὅτι ὁ νόμος αἴτιος, σαφῶς διακελεύων ἄλλην μὴ δέ-
 χεσθαι ἢ τὴν παρανομίαν⁸ γραφὴν· εἶτα τῇ διανοίᾳ, ἐκ
 γὰρ μὴ τοῦτο ἦν, τίνος ἕνεκα οὐκ ἐδεχόμην, ἄνθρωπος⁹
 μηδέποτε παρ' ὑμῶν καταγνωσθεῖς, καὶ ὅσα ἐκ διανοίας, 25
 ἔχεις δὲ ἐκ τῶν πρώτων τὴν μέθοδον. εἶτα δέξαι καὶ τὸ
 καθ' ὑπόθεσιν· εἰ δὲ ἐδεξάμην, καὶ μὴ ἤλω¹⁰ ὁ πατήρ
 οἷα εἰκὸς, οὐκ ἂν παρ' ὑμῖν ὑπεύθυνος ἐγενόμην τῷ νό-
 μῳ· εἶτα χρῆσαι καὶ τῷ βιαίῳ ὄρω· ὅτι τοῦτο μάλιστα

5 ὡς Ald. Vind. om., est in Med. et Par. 6 τοῦ Med.
 Par. om. 7 ἢ Ald. Vind. om., est in Med. Par. — v. 10. Ald.
 καθαιρέσις. 8 Ald. Vind. Par. παρανομίας. 9 Ald. ἄνθρωπος
 μηδέποτε. 10 Ald. Codd. εἴλω.

ἐστι τὸ μὴ ἀδικῆσαι δημοσίᾳ, τὸ φυλάξαι τοῖς νόμοις,
 καὶ τὰ τοιαῦτα. μετὰ ταῦτα θήσεις ἀντίθεσιν πίπτου-
 σαν ἐκ διανοίας τοῦ νόμου. ἀλλ' ὁ νόμος, φησὶ, περὶ
 τῶν ἰδιωτικῶν ἐστι γραφῶν, ¹¹ οὐ περὶ τῶν δημοσίων
 5 κεκυρωμένος, καὶ ἐν μὲν ταῖς ἰδίαις ἄλλην οὐ δίδωσι τοῖς
 παισὶν ἢ τὴν παρανομίας ¹² γραφὴν. τὰς μέντοι γε δημο-
 σίας δέχεσθαι τοὺς ἄρχοντας οὐ τετόλμηκεν· ἢ γὰρ ἄ-
 τρπος ἦν ὁ νομοθέτης παντάπασιν ἀπειργῶν τῶν παιδῶν
 τὴν πρόσδοδον τὴν περὶ ¹³ προδοσίας, τὴν περὶ τυραννί-
 10 δος, καὶ περὶ τῆς τοῦ δήμου καταλύσεως [ἐχῆ ¹⁴ μὴνύ-
 ουσαν] μὴ συγχωρῶν παριέναι ¹⁵ τοῖς παισὶ τὸ δικαστή-
 ριον. Ἡ Λύσις τούτου· ὅτι σαφῶς διηγόρευσε ὁ νό-
 μος μηδεμίαν ἄλλην δέχεσθαι γραφὴν, ἢ τὴν τῆς παρα-
 νομίας· καὶ ὅτι εἰ τὴν περὶ τῶν δημοσίων δέχεσθαι συν-
 15 ἐχώρει γραφὴν, προσέγραψεν ἂν τῷ νόμῳ τούτῳ· νῦν
 δὲ μὴ προσγράψας ἐνὶ λόγῳ πᾶσαν ἀπηγόρευσε κατηγο-
 ρίαν εἰσάγεσθαι. καὶ ὅτι εἰκότως· εἰδὼς γὰρ ὅτι πολλὰι
 τοῖς παισὶ μικροψυχίαι γίνονται, καὶ ἐκ τούτου γραφαὶ
 ψευδεῖς καὶ κατηγορίαι καὶ κίνδυνοι, πᾶσαν μὲν ἐκώλυσε
 20 κατηγορίαν εἰσάγεσθαι. τὴν δὲ τῆς παρανομίας ¹⁶ συν-
 ἐχώρησεν, ἢ τις ¹⁷ πᾶσιν ἦν φανερά τοῖς ὁρῶσι, τοῖς δι-
 κάζουσι, τοῖς παρεστῶσιν ἅπασιν. Μετὰ ταῦτα θή-
 σεις τὴν μετάληψιν. ἀλλ' ἔδει, φησὶ, τῷ δήμῳ ἀνενεγ-
 κεῖν, καὶ λίθον, ὅτι περιττὸν ἦν ὁμολογουμένου ¹⁸ τοῦ
 383 25 μὴ δεῖν δέχεσθαι, ἀνενεγκεῖν τῷ δήμῳ· ἐπὶ μὲν γὰρ τῶν
 ἀμφιβόλων δεῖ τῷ δήμῳ ἀνακοινοῦσθαι, ἐπὶ δὲ τῶν ὁμο-

11 Ald. Codd. γραφῶν. Tractant hunc locum Meyer. et
 Schoemann. Attischer Process p. 163. 297. 12 Ald. Vind. Par.
 παρνομίας h. l. et v. 13. 13 Ald. Codd. ἐπὶ. 14 uncis inclusi haec
 verba, quae sensum turbant, nisi forte legere malis καταμη-
 νύουσαν aut simile quid. 15 Ald. Vind. παριέναι. Par. παριέ-
 ναι. 16 Ald. Vind. Par. παρνομίας. 17 Ald. εἴ τις. Vind.
 Par. ἢ τις. 18 Ald. ὁμολογουμένον.

λογουμένον περιττόν· εἶθ' ὅτι καὶ ἐνόμισα μὴ εἶναι τὴν γραφὴν ἀληθῆ, ἐκ τοῦ ἐμοὶ προσελθεῖν τῷ κωλυμένῳ ἀπὸ τῶν νόμων· εἰ γὰρ ἀληθῶς κατεπιεῖν ἠβούλετο, προσῆλθεν ἂν τοῖς δικασταῖς, προσῆλθε τῷ δήμῳ· τί γὰρ αὐτὸν ἐκώλυεν; νῦν δὲ ἐκ τοῦ ἐμοὶ προσελθεῖν ἐν- 5 δειξιν εἶναι μόνην ὑπενόησα τὴν γραφὴν. Μετὰ ταῦτα οἱ ἐπίλογοι· οἱ μὲν κατὰ τοῦ ἄρχοντος καταφρονητικώ- 19 τεροι, καὶ κινουντες ὑπόνοιαν συνειδότος· οἱ δὲ τοῦ ἄρχοντος ἐπιλογίσαι τὸ ἀπὸ τῆς ἀγαθῆς τύχης τῆς πό- 10 λεως, ὅτι καὶ τοὺς νόμους τηρεῖ, καὶ τοὺς πονηροὺς ἀναιρεῖ.

ἈΛΛΗ ΜΕΤΑΣΤΑΣΙΣ.

Στρατηγὸς συλλαβὼν τοὺς νεκροὺς καὶ τοὺς αἰχμαλώτους εἶχεν ἐν τῇ νηὶ· χειμῶνος γενομένου, ἀπέβαλεν εἰς τὴν θάλασσαν τοὺς νεκροὺς καὶ κρίνεται δημοσίᾳ. 15

Ἡ τοῦ στρατηγοῦ κατάστασις ἔχει τὸν τῶν πολε- μίων φόβον, τὴν ταραχὴν τῶν ἀντιπάλων, τὴν ἀπειλὴν μετὰ ἀνξίσεως, εἶτα τὴν ἐκκλησίαν, τὴν παρασκευὴν, τὴν χειροτονίαν τοῦ ἄρχοντος· ἐν ᾗ καὶ ἡθοποιεῖται· ὅ 20 τινες πρὸ τῆς ἐκκλησίας βουλόμενοι περὶ τούτων, οὐδένα ἕτερον, ἢ ἐμὲ προῦκριναν, διὰ τὴν εὐνοίαν, διὰ τὸ πα- λιτικόν, διὰ τὸ φιλόπολιν εἶναι πανταχοῦ· τοιγαροῦν αἰ- 2 ρεθεὶς στρατηγὸς εὐθύς ἐπλήρωσα τριηρῶν τὴν θάλατ- 2 ταν· ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἐπὶ τὰς ναῦς ἦλθον, εἰπὼν πρὸς 2 ἑμαυτὸν πάλιν τὸν ἐπινίκιον, οὕτως ἔλυσα τῶν νεῶν τὰ 25 πρυμνήσια· εἶθ' ὅτι πλεύσας συνέβαλον, ἐνίκησα, μετὰ τῶν τροπαίων αἰχμαλώτους εἶχον· λοιπὸν ἡπειγόμεν πρὸς ὑμᾶς συμβαλὼν τοὺς νεκροὺς εἰς τὰ σκάφη. ἔπλεον παιᾶ- 3 νας ᾄδων, ἠδόμενος ὅτι καὶ τοὺς νεκροὺς ἔχω καὶ τοὺς 3 αἰχμαλώτους δουλεύοντας· εἶτα βαρέως εἰσαγε τοὺς κατὰ 30

19 Ald. Codd. καταφρονηκότεροι. Par. καταφρονηκότεμοι. 07

θαλάτταν κινδύνους, μετὰ αὐξήσεως. καὶ ὅτι ἐφ' ὅσον
 οἷός τε ἦν ἀντεῖχον. ἐπειδὴ δὲ κρείττων ἦν ὁ χειμῶν καὶ
 τὸ δεινὸν ὑπερεῖχε καὶ τὸ κλυδώνιον λοιπὸν τὰς τριηρεῖς
 ἐκάλυπτεν· ¹ ἐν οἷς καὶ ἡθοποιίας παρὰ τῶν στρατιωτῶν
 5 καὶ τῶν ναυτῶν, καὶ προτροπὴ πρὸς τὸ ῥῖψαι τοὺς νε-
 κρούς· ὅτι δεινὸς ὁ κίνδυνος, καὶ καταδύνουσι τὰ σκάφη
 νεκροὶ, καὶ ἂν μὴ τούτους ἐκρίψωμεν, ἅπαντες ἀπολλύ-
 μεθα· εἶθ' ὅτι ἐξέρχου· καὶ ἅμα τῷ τοὺς νεκροὺς ἀπο-
 βαλεῖν λέλυτο μὲν τὸ δεινόν, ἡ σωτηρία δὲ πρόδηλος ἦν.
 10 εἶθ' ὅτι κατεπλεύσαμεν ἄγοντες μετὰ τῶν τροπαίων τοὺς
 πολεμίους δουλείοντας· καὶ τὰ τοιαῦτα. εἶτα ὀρικὸν πα-
 ραγραφικὸν οὐκ ἐμπίπτει. δῆλον γὰρ ὅτι τὸ ῥῖψαι τοὺς
 νεκροὺς ἀδίκημα κοινόν ἐστιν· ἥξεις οὖν ἐπὶ τὰ ἀπ' ἀρ-
 χῆς ἄχρι τέλους, ἅπερ ἐστὶ τὸ ἐγκλημα. Ἄλλ' ἐκβέβλη-
 15 κας, φησὶ, τῶν νεκρῶν τὰ σώματα. Ἀὔσεις τῇ μετα-
 στάσει· ὅτι ἐκβέβληκα· ἀλλ' εἶπε, πᾶς· πρόσθε τὴν
 ἀνάγκην· εἶπε τὸ δεινόν· ἀποβέβληκα τοὺς νεκροὺς τοῦ
 κύματος τὴν ὁλκάδα καλύπτοντος· ἐκβέβληκα μὴ δυνάμε-
 νος ἀντισχεῖν· ἐτι πρὸς τὸ κλυδώνιον. εἶτα ἔκφρασον τὸν χει-
 20 μῶνα, μὴ ὑπτιῶς, ἀλλ' ἀγωνικῶς. πῇ μὲν τοῦ κύματος
 ὑπερέχοντος· πῇ δὲ τῆς ἄλλης ² θαλάσσης ἀντιφιλοτιμου-
 μένης τοῖς ὅρεσι καὶ δεινὸν μοι ἀντηχοῦσης ὡς ἀληθῶς, καὶ
 τοῖς ἐξ οὐρανοῦ παραπλησίως, στρεφομένης δὲ τῆς θαλάσ-
 25 σης αὐτοῖς ὅλοις πελάγεσι, ταῦτα ὁρῶν, ταῦτα θεώμενος,
 τῷ κρατοῦντι ὑπήκουσα, καὶ πρὸς τὸν καιρὸν ἡρμოსάμην
 τοῖς ὅλοις. εἶτα πρόσχε ³ τὰ ἐκ τῆς διανοίας· τοῦτο
 δὲ

1 Ald. ἐκάλυπτε. 2 Ald. τοῖς ἄλλοις θαλάσσης ἀντιφιλο-
 τιμουμένοις. asterisco post θαλάσσης positio. Vind. et Par. con-
 sentiunt cum Ald. nisi quod ἄλλης legunt. quos secutus cor-
 rexi τῆς ἄλλης. Aldinae vestigia qui sequi malit, scribere pos-
 00 sit: τοῖς σκάλοις, quod minus placet ob articuli ante θαλάσσης
 absentiam. ἀντιφιλοτιμουμένης scribendum esse, extra dubium
 est. 3 Vind. εἶτα πρὸς τὸ.

δὲ στοχαστικὸν ὅτι τὸ ἐπιχείρημα· οἶδον εἰ γὰρ μὴ βε-
 βιασμένος ὡς ἀληθῶς ἐπὶ ταύτην ἐληλύθειν ἐγὼ τὴν
 ἐπιχείρησιν, τίνος ἕνεκα ταύτην ἐγὼ τὴν προᾶξιν ὑπέμει-
 νον; τίνος ἕνεκα τοὺς νεκροὺς ἠφίειν ἐν μακρῶν κλυδω-
 νι; εἰ μὲν ἀνησικακῶν, ὡς ἡδικημένος, ἀπαρτίζεις παρελ-
 θῶν, γραψάσθω, τί δεινὸν παρὰ τῶν κτερέων ὑπέμει-
 να· εἰ δ' ἄλλως πονηρὸς ὢν⁴, τοῦτο μὲν οὐκ ἐτι λόγων χρῆ-
 ζει μακρῶν· τὴν γὰρ ἡμετέραν προαίρεσιν αὐτὸ πρὸ τού-
 του πράξεις ἐλέγχουσιν· εὐρήσεις δὲ πλείους νοήματα
 στοχαστικά ἀπὸ τῆς διαποίας· πῇ μὲν τὸ κατ' εἶδος λαμ-
 βάνων ἐν τῷ λέγειν ἤδη, τί ἡδικησά ποτε; τί κατὰ τῆς¹⁹
 πόλεως ἐβουλεύσάμην; ἢ τίνα προᾶξιν ὡς πονηρὸς ὑπέμει-
 να; πῇ δὲ ἐκ τοῦ χρόνου, ἢ πρὸ τῆς στρατηγίας, ἢ ἐν
 αὐτῇ τῇ ἀρχῇ, ἢ μετὰ τὴν νίκην· εἰ δὲ πανταχόθεν δη-
 λὸς εἰμι ὑφ' ὧν τὰ θμύτερα, τὰ τῆς πόλεως μάλιστα αἰετ
 ρούμενος, πῶς ἢ πόθεν ἐγὼ δημοσίᾳ τὴν πόλιν ἡδικήσας
 εἶτα ἔπαγε πρὸς τὴν λύσιν τῶν ἀπ' ἀρχῆς ἔχον τέλους
 καὶ τὸν καλούμενον βίαιον ὄρον· ὅτι τὸ εἶναι τοῖς πε-
 ραῖς, καὶ ταῦτο αὐτὸ μάλιστα οὐδ' ἔστι θηρόσιον ὠδὴ
 κῆμα· ἢ δὲ τούτου κατασκευὴ παρὰ τῆς Μητροπόλεως²⁰
 Μετὰ ταῦτα θήσεις τὸ μεταληπτικόν, ἂν δὲ εἶδαι, φησὶν,
 ἐπιμεῖναι μέχρι παντός καὶ συναπολέσθαι εἰ δέοι τοῖς
 σώμασιν· Ἡ Λύσις τῇ εἰς ἄτοπον ἀπαγωγῇ, ὅτι αὐτὴ
 πον καὶ οὐδὲν ἐκ τούτου ὄφελος ἡμῶν εὐρίσκειτο, εἰ ἀγῆτε
 τὸν στρατιώτην ἔχομεν τὸν σωζόμενον, μήτε τοὺς αἰχμα-
 λώτους· εἰδ' ὅτι καὶ βλαβῆναι μᾶλλον ἡμῶν· πόθεν γὰρ
 εἰτι δεῖξαι τὴν νίκην ἔχομεν, ἢ πρὸθεν τὸ τρωπαῖον; εἰδ'
 ὅτι εἰ τοῦτο ἐποίησα, ὑπὲρ αὐτῶν ἂν ἐποίησα τῶν νε-
 κρῶν· εἰ γὰρ εἶδε αὐτοὺς εὐξασθαι τὸ παθεῖν ἡμᾶς, τί
 ἕτερον ἂν ἢ τοῦτο παθεῖν ἐξήτησαν ἀπολέσθαι πάντας²¹
 ἡμᾶς, καὶ τοὺς ἑαυτῶν αἰχμαλῶτους, ἵνα ἡμεῖς μετὰ τῆς

4 Ald. Codd. ἄν. — γ. 9. Vind. ἐλέγχουσι. 5 Ald. Codd. τό.
 Rhetor. VII.

συμφορᾶς μηδὲ αὖτε νεκρῶκαμεν τοὺς πολέμιους δεῖξαι
 ἔχωμεν, καὶ ἅσα τοιαῦτα. ὅπλα πολλὰ ἔρεϊς, εἰ θεατρι-
 κῶς πομπεύειν θαλήσεας, εὐτύχημα τοῦτο τῆς πόλεως,
 τὸ μηδὲ χειροσπῆσαι στρατηγόν· ἵνα μὴ τοιοῦτόν τι
 5 βουλευσάμενος ἀφανίσῃ τὴν φιλοτιμίαν τοῦ κατορθώ-
 ματος. **Π** Ἄλλῃ· ἔδει ἀναπολέσθαι, λέγει τις, καὶ ἀνά-
 μενον· ἀλλ' ἔδει ἀνδρνεύειν ἔδει. μετὰ τὴν μετάλη-
 ψιν ἄλλῃ· ὅπως μεκάληψιν. ἀλλ' ἔδει, φησί, εἶναι
 τοὺς αἰχμαλώτους· προτιμότεροι γὰρ οἱ νεκροὶ, πολῖται
 10 τυγχάνοντες, καὶ ὑπὲρ ἡμῶν ἀπολλύμενοι. **Ἡ** Αὖτις
 συγκριτικῇ· ὅτι χρησιμώτεροι μᾶλλον ἦσαν οἱ αἰχμάλω-
 τοὶ καὶ ζῶντες τῶν νεκρῶν, πρῶτον μὲν τοῖς σώμασι
 τὰς ὁλκάδας βαρύνοντες, εἰδ' ὅτι στενοχωροῦντες δὲ
 μετὰ τοῦ χειμῶνος τοὺς ζῶντας· καὶ ὅτι βαρύντατα
 15 τυγχάνοντα τοῖς νεκροῖς τὰ σώματα καταδύνει τὰς ναῦς.
 καὶ ὅτι εὐάθροι τοῖς νεκροῖς σάζουσιν ἐπακολουθεῖν
 θαύματα· καὶ μάλιστα πάντων λόγος ἐστὶ τὸ μηδαμῶς
 ἀπευθύνεσθαι πλοῦν σώματος διακομιζομένου νεκροῦ·
 εἴτα τοσαύτων τῶν ἐλαττωμάτων ὄντων, λέγει τις προ-
 20 τιμότερους τοὺς νεκρούς, καὶ τὰ τοιαῦτα. **Ἐ**πίλογος· ὁ
 μὲν τοῦ στρατηγοῦ τοιοῦτος· ἀλλὰ μέχρι τίνος ἐνταῦθα
 βραδύνωμεν; ἐπὶ τὴν θάλατταν πάλιν ὁρμήσωμεν· δότω
 μοί τις τὰς ναῦς· ἐμπλεῦσαί μοι δεῖ, τὰς ἀκτὰς, τοὺς
 λιμένας, τὰ παρὰ τὴν θάλατταν ἅπαντα, ἥδη ζητήσω
 25 τὰ σώματα, ἐκβέβληκε αὐτὰ πῶτως ἢ θάλαττα. ἐντεῦ-
 θεν ἀναλήψομαι,⁶ πάντα κομίσω καὶ τοὺς νεκρούς ὥσπερ
 καὶ τοὺς αἰχμαλώτους τῇ πόλει. τηρήσω τοῖς τάφοις τὰ
 σώματα· ἂν δὲ τεῖτα κομίσω, αὐτὰς ἐγὼ τὸν τάφον,
 αὐτὸς ἐπὶ τῶν χοῶν καταστήσομαι, αὐτὸς τὰ νομιζόμε-
 30 να πληρώσω. πᾶσι μαι πάντες οἱ γέροντες; ποῦ παῖδες;

6 Ald. Vind. δυνάμενος. Par. δυνάμενος. supra ε. est v. 7
 Ald. βαρύντατα. 8. Ald. Vind. ἐκλήψομαι.

ποῦ γυναῖκες; ἄνδρες πάντες οἱ συγγενεῖς τῶν τελευτησάντων, ἐστήκατε, τοὺς αἰγυπλοὺς ἐξορκήσωμεν· τὴν θάλατταν καθάπερ τοὺς πολεμίους νικήσωμεν. ἐβιάσθη⁹ τῶν νέων λαβεῖν διὰ τοῦ χειμῶνος τὰ σώματα· ἀλλὰ μένει παρ' αὐτῇ ταῦτα μὴ συγχωρήσωμεν. καὶ ὅσα τοιαῦτα· εἴτα καὶ ἐπαγγελίαν, ὅτι ἐὰν στρατευσώμεθα πον, τηρήσω μέχρι παντός τοὺς νεκροὺς, ἄξω, φυλάξω τῇ πόλει κινδυνεύσω καὶ ἀπολέσθαι θέσι. καὶ ὅσα τοιαῦτα. ὁ δὲ τοῦ κατηγόρου προτρεπτικὸς μὲν καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὸ ζητῆσαι τὰ πράγματα ὁμοίως. εἶπες δὲ κακῆνα. ἂν δὲ μὴ εὐρήσῃ, στρατηγέ, τὰ σώματα, ἕνα τούτων, ὃ στρατηγέ, τάφον κατασκευάσωμεν, πολυάνδριον γενέσθαι τοῖς τελευτησάντι· μέγας ὁ τάφος, καὶ φιλοτιμίαν πεπληρωμένος· ἀντὶ δὲ τῆς οὐσίας αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ τάφου παράταξις ἡμῶν τὴν τούτου δηγήθαι. εἶπε πῶς πεπτώκασιν, εἴτα τούτοις ἐπεξελθὼν τοῖς νοήμασι κατὰ μέρος πρόσθε¹⁰ 385 ὅτι παραβύθισαι τοὺς παρόντας, παῖδας, γυναῖκας, καὶ ὅσα τοιαῦτα νοήματα ἐρμώτοντα εἶπεν ὁ Θεοκνιδίδης. Εἴτα κατακλείσεις τὸν ἐπιλογὸν εἰς συμβουλήν στρατηγοῦ· ὅτι καὶ ἐὰν ἄλλοτε ποτε, ὅπερ μὴ τις θεὸς συγχωρήσῃ, πόλεμος, ἢ καὶ νεκροὺς ἔλῃ ἐπὶ τῆς μάχης πεπτωκότες, τήρησον τούτους μέχρι τῶν τάφων.

ΑΝΤΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗ.

Ἀποκήρυκτον εὐρὺν τις ἐν συμποσίῳ κωμάζοντα ἔπληξεν· καὶ κρίνεται ὕβρεως. 25

Τινες ἀσφατατον¹ τοῦτο το πλάσμα νομίζουσι, διότι ἀποκήρυκτος ἐστίν· οὐ συνίσταται γὰρ ἐπὶ τοῖς ἀτίμοις ἢ κρίσις. ἀλλ' ὁ ἀποκήρυκτος ἀτίμος ἐστὶ παρὰ τῷ πατρί, οὐ παρὰ τῇ πόλει. ἢ αὐτὸ δὲ καὶ τῶν ἐγκλη-

⁹ Ald. Vind. ἐβιάσθη. Par. ἐβιάσατο, Ald. Codd. ἐβία.

¹ Ald. Vind. ἀσφάτατοι.

μάτων ἐστὶ διαίρεσις ἢ περὶ τῆς ἀντιστάσεως καὶ μετα-
στάσεως· ἔχει οὖν ἡ κατάστασις τὴν ἀποκήρυξιν μετὰ
τῆς αἰτίας· ὅτι θείνα ποιούντος αὐτοῦ καὶ παράνομα
τὰ μὲν πρῶτον συμβουλευὼν ὁ πατήρ οὐκ ἔπειθεν· αἶτα
ἢ ἠπειλῆσε καὶ οὐδὲν ὤνησεν. εἰδ' ὅτι νομίσας αὐτὸν σω-
φρονίζεσθαι ἀπεκήρυξεν·² μετὰ ταῦτα ἔρεῖς, ὅτι συνέβη
ἐκρεῖσθαι ἐν συμποσίῳ οἷα εὐκός· εἶτα ὅτι οὐδ' ἐκεί παρ-
όντων πάντων ἐκάρτερόησεν, ἀλλὰ δημοσιεύει τὴν ἑαυτοῦ
κακίαν ἐτάλημυσεν· εἶτα τοῦ κόμου αὐξήσις καὶ διατύ-
10 πωσις, καὶ ἐν καιροῖς ἐπιτίμῃσι ἢ τῶν πληγῶν. μὴ
ἀπλῶς δὲ ἐλθῆς ἐπὶ τὰς πληγὰς, ἀλλ' ὅτι κατὰ ἀχολου-
θίαν ὧν ἔπραξεν ὁ πατήρ καὶ ὧν συνεβούλευσα, ἠπειλῆσα,
μὴ δειδόμενον ἐπληξά. ἐπὶ τούτοις, ἢ κρίσις, ἐπὶ τούτοις
τὸ δικαστήριον. ΜΕΤΑ τὴν κατάστασιν ὁρικά παρα-
15 γραφικά οὐκ ἐκπίπτει· ἤξειεν οὖν εὐθύς ἐπὶ τῷ ἐγκλη-
μα· ἐτύπτησας χάρι φησὶν, ἐπὶ τῆς ἐστίας κωμάζοντα.
ΔΥΟΙΣ τῷ ἀντεγκλήματι· οἷον ἄξιός ἦν μὴ σωφρονῶν,
μηδὲ τὴν³ πρώτῃ αὐτοῦ προαίρεσιν διορθούμενος, ἀλλ'
ἐπιμένων τοῖς αὐτοῖς τολμήμασι, καὶ μὴ σωφρονισθεὶς
20 τῇ ἀποκήρυξιν, καὶ μὴ ζητῶν πῶς ἂν τὸν πατέρα χρη-
στῶ καὶ σεμνοτέρῳ βίῳ ἐλεῖν δυνήθῃ, ἀλλὰ δεινότερα
τοῖς ἐπὶ τῆς ἐστίας καὶ χαλεπώτερα, εἶτα διαγοῖα, βῆλον
δὲ ὡς ἄξιον ὄντα τῆς τοιαύτης ἐπιτιμήσεως ἐπληξά τῷ
μήτε⁴ ἐχθρὸς εἶναι, μήτε ἔχειν πρὸς αὐτὸν τινος⁵ δια-
25 φροῶς ὑπόθεσιν. καὶ ὅτι δεῖ ὁρᾶν τῆς πράξεως τὴν διά-
νοιαν, καὶ μὴ ἀπροσδιορίστως ὁρμᾶν ἐπὶ τὰς πράξεις,
καὶ τὰ τοιαῦτα· εἶτα τῷ βιαίῳ⁶ ὄρω. ὅτι αὐτὸ τοῦτο
μάλιστα οὐκ ἐστὶν ὕβρις ὁ ἀπὸ τῆς τοιαύτης δαυνοίας
γιγνόμενον τὸ ἐπὶ τοῖς κράττοσιν ἐπιτηδευᾶσι πρᾶχθῇ-

² Vind. ἀποκήρυξεν. ³ Ald. Codd. τὴν πρώτην πρόθεσιν. Par.
τάξιν om. ⁴ Ald. Vind. Par. μήτις. Med. μήτε. ⁵ τινός
Ald. Vind. Par. om., est in Med. ⁶ Vind. βίῳ.

και ⁷ καὶ τὰ ⁸ τοιαῦτα. **ΜΕΤ**αλήψει ἐπιπλήξαι ἔδει.
 Ἡ **Λύσις**. ὅτι ἐπιπλήξας οὐδὲν ὠνησα, οὐδὲ ἔπαυσα. καὶ
 δῆλον ἐστὶν ὅτι οὐδὲ δυνατόν ἦν τι ὠφελῆσαι. ὅπου οὐδὲ
 ὁ πατήρ τι ὠφέλῃσεν ἐπιπλήττων. καὶ δῆλον τοῦτο ἐκ
 τῆς ἀποκηρύξεως. οὐ γάρ ἐστιν εἰπεῖν, ὅτι ἐπὶ πρώτην 5
 ὥρμησεν ὁ πατήρ τὴν ἀποκήρυξιν. ἀλλὰ θηλὸν ἐπὶ λό-
 γους, ἐπὶ συμβουλὴν ἦλθεν, ἐπὶ ἐπιπλήξιν, καὶ τὰ τοι-
 αῦτα. ταῦτα ἐννοῶν, ταῦτα σκοπῶν, ὅτι οὐδὲν ἕτερον
 αὐτὸν ἢ τοῦτο σωφρονίζει, ἦλθον ἐπὶ τὰς πλῆγας. **ΕΠΙ**-
 λογος, ὁ μὲν τοῦ κατηγόρου καταγορεύεος μετὰ τοῦ καὶ 10
 πάθος ἔχειν καὶ κινεῖν ὑπὲρ τοῦ ἀποκηρύκτου, καὶ διδ-
 τύπωσιν ἔχων τῶν ἐν τῷ συμποσίῳ γενομένων κακῶν
 καὶ τῶν λόγων κατεμψάσθιν καὶ προτροπὴν ἐπὶ τιμωρίαν
 καὶ παροξυσμόν. ὅτι οὐδὲ ἀποκηρύκτος ὢν ἡσυχάζει, ἀλ-
 λά πολυπραγμονεῖ τὴν πόλιν, τὰ δικαστήρια, καὶ τὰ 15
 τοιαῦτα.

ἌΛΛΟ ΚΑΤΕΓΚΛΗΜΑ.

Νόμος τῆς μοιχευθείσης τὴν προῖκα εἶναι τοῦ ἀνδρός· πρὸς-
 ἐπεμφέ τις τῇ ἑαυτοῦ γυναικὶ ὡς ἀλλότριος· ἔλθοῦσαν ἐγράψατο
 μοιχεύσας ὁ ἀνὴρ, εἰλε, κατέσχε τὴν προῖκα. ὁ πατήρ ἑτέραν ἐπιδέ- 30
 δωκε καὶ τῷ αὐτῷ συζῆκισα. πάλιν ὡς ἀλλότριος μετεπέμψατο
 τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα. ὑπέκαυσεν ἐκείνη. καταλαβὼν σὺν ὁ πατήρ
 τῆς γυναικὸς ἀμφοτέρους ἀπέκτεινε, καὶ κρίνεται φόνου.

Τὸ ἐγκλημα, ὅτι ἦσαν οὕτω βιοῦντες· ὅτι γὰρ πα- 386
 θητικώτερον τὸ πλάσμα τυγχάνει, παντὶ τῷ πρόδῃλον. 25
 Ἡ Κατάστασις τοῦ πατρὸς ἔχει τὸν γάμον, τὴν παιδο-
 ποίαν, τὴν ἀνατροφὴν, τὴν φιλοπαιδίαν, τοῦ γάμου ὥρας
 γενομένης τῆς παιδὸς ἐπιζητῆσαι ἄνδρα ὡς οἷόν τε βέλ-
 τιστον, τὸ δοῦναι προῖκα μείζονα, ἢ καθ' ἑαυτόν. εἶτα

7 Ald. Vind. Par. pro sq. lacuna. Med. προαχθῆναι. in re-
 liquis Codd. fuit fortasse προαχθῆναι, quod permutatur cum
 προαχθῆναι, vide ad Minutian. c. III. 8 Med. καὶ ὅσα τοιαῦτα.

μετὰ πάθους τὸ βουλευσάσθαι τοιαῦτα τὸν ἄνδρα, καὶ αὐτὸν αὐτοῦ διαφθεῖραι τὴν σύννοιον, καὶ ὅτι ἡ παῖς αἴτε φύσει διαφθαρεῖσα, εἴτε ἰδίᾳ, ὅτι πρὸς τὸν ἄνδρα ἄπεισιν, ἀδελφὸν ¹ γὰρ, ἀπειλοῦσα κατὰ τὸν νόμον ἀπώλεσε τὴν προῖκα, ἐγὼ ἐπέδωκα δευτέραν, τῷ αὐτῷ συνώκισα, νομίσας ὅτι ἐπισχήσει καὶ αὐτὸς τοῦ τριοῦτόν ² τι ποιεῖν, καὶ αὐτῇ τοῦ ἀπατάσθαι· ἐχέτω γάρ τι ἡ κατάστασις ἐγκατάσκειν· εἴτα ὅτι πάλιν τῷ αὐτῷ τρόπῳ ἐζήτησεν· ὁ ἀνὴρ τὴν προῖκα τῆς γυναικὸς λαβεῖν, 10 αἰσχροῦς καὶ ἀναξίως αὐτοῦ, καὶ πάλιν μετεπέμψατο τὴν γυναῖκα ὡς μοιχὸς, καὶ ὅτι εὐρὼν ἐγὼ ἀμφοτέρω τὰ σώματα ἀπέκτεινα, καὶ τὰ τοιαῦτα. Μετὰ τὴν κατάστασιν ὀρθὰ παραγραφικὰ οὐκ ἐμπεσεῖται, ἀλλὰ τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους, ἅπερ ἔχει τὸ ἐγκλημα. Ἀλλ' ἀπ- 15 ἐκτεινας, φησί, συνοικοῦσαν ³ μετ' αὐτοῦ. Ἡ Ἀγασίς τῷ ἀντεγκλήματι, ὅτι ἄξιοι ἦσαν οὕτω βιοῦντες αἰσχροῦς καὶ παρὰ τοὺς νόμους, ἡ μὲν ὡς ἐταῖρα, ὁ δὲ ὡς μοιχός. καὶ ὅτι ἀμφοτέροισι ἑλλήλοισι οὕτω προσήεσαν, καὶ ὅτι οὐκ ἤρκεσεν ἅπαξ ταῦτο ποιῆσαι, ἀλλὰ καὶ δεύ- 20 τερον καὶ πολλάκις. καὶ ὅτι πολλοὶ ἦσαν κατ' αὐτῶν παρὶ τὴν πόλιν διαβολαί· καὶ ὅτι δακτυλοδεικνύμενος ⁴ διῆγον, ἀναιδιζόμενος, παρὰ τῶν ἐχθρῶν γελώμενος· οὐτὶς μὴ φέρων τὴν ὕβριν, μὴ φέρων τὸν ἐκενῶν βίον, ἀξία θανάτου νομίζων εἶναι τὰ δρώμενα, ἤλθον ἐπὶ 25 τὴν σφαγὴν, ἄκων μὲν, ἀλλ' ὑπὸ τῆς ἀξίας βιαζόμενος, καὶ τὰ τοιαῦτα. Εἴτα τῇ διανοίᾳ, καὶ δῆλον ἐξ ὧν πρὸ ταύτου φιλόπαις ἦν καὶ φιλόστοργος, καὶ πρὸς τὴν παιδα χρηστὸς, ἐπιδοὺς ἐν ὥρᾳ τοῦ γάμου, προῖκα χαριζόμενος τὴν συνήκουσαν, καὶ οὐκ ἅπαξ ταῦτα ποιῶν, ἀλ- 30 λα καὶ δευτέρον, καὶ ὅτι ποῖα διανοία ἀνῆρχε, βολό-

¹ Vind. ἀδελφον. ² Ald. Codd. τοιαύτου. ³ Ald. Codd. συνοικοῦντος. ⁴ Ald. δακτυλοδεικνύμενος, Vind. Par. δακτυλοδεικνύμενος.

μνος τὴν περὶ αὐτῶν διαλῦσαι διαβολὴν, καὶ ὅσα τοῦ-
 αὐτά· εἶτα τῷ βιαίῳ ὄρω, ὃν τινες ἐπὶ τοῖς τοιούτοις
 οὐ τιθέασιν. οὐ γὰρ ἐστὶ, φησὶν, εἰπεῖν, ὅτι τοῦτω εὖκ
 ἐστὶ φθόνος. ἐρεῖς οὖν ὅτι τὸ γεγενημένον ὡς ἀληθῶς
 ἐστὶ τῶν δυστυχημάτων ἀπαλλαγὴ, καὶ τῆς ἐπὶ τῇ μοι- 5
 χίᾳ διαβολῆς, καὶ τῶν τοιούτων. Μετὰ ταῦτα ἐμ-
 πισεῖται στοχαστικὴ ἀντίθεσις, ἣν τινὰ ὁ τοῦ πατρὸς κα-
 τηγορῶν διασπείρει πανταχοῦ, καὶ ἐν τῇ καταστάσει, καὶ
 ἐν τοῖς ἀγῶσιν, καὶ διόλου τοῦ λόγου. οἷον, ἀλλὰ βου-
 λόμενοι, φησί, χρήματα παρὰ σοῦ λαμβάνειν τοῦτο ποι- 10
 εῖν ἐπιχειρήσαν. ἔχεις γὰρ ἐκ τῆς περιστάσεως ὅτι καὶ
 ἅπαξ καὶ δεύτερον πρόδικα ἐπέδωκεν ὁ πατήρ. Ἀῖσις
 οὖν μεταληπτικῶς, ὅτι ἔδει μὴ κατηγορηθῆαι τὸν ἄνδρα,
 ἀλλὰ προσελθόντα αἰτεῖν. μηδὲ συνάπτειν τῷ πλούτῳ
 τὴν συμφορὰν, μηδὲ δικαστήριον συγκροτεῖν καὶ καλεῖν 15
 μοιχὰς τὴν συνοικον, καὶ διαβολὴν τοιαύτην κατασπεί-
 ραι περὶ τὴν πόλιν· εἶτα ὅτι ἔδει μηδὲ καταγνῶναι
 τοὺς δικαστάς, μηδὲ ψῆφον ἐνέγκαι τοιαύτην· καὶ κα-
 θόλου πᾶσα ἡ λύσις ἐκ τούτων σχήσει τὰ ἐπιχειρήματα.
 Μετὰ ταῦτα ἐμπισεῖται ἡ μεταληψις. ἔδει τῷ δήμῳ πε- 20
 ρὶ αὐτῶν ἀνακοινώσασθαι. Ἡ Ἀῖσις ἐκ τῶν ἤδη πρα-
 χθέντων ἐστὶ τῆς κατηγορίας, λέγω τῆς τοῦ ἀνδρὸς, καὶ
 τῆς ψήφου τῶν δικαστῶν. οἷον ἅπαξ ἐνεγκόντων περὶ
 αὐτῶν ψῆφον τῶν δικαστῶν, ἔδει πάλιν κατηγορεῖν. οἱ
 γὰρ ἤρκει τὸ πρότερον δικαστήριον. καὶ γὰρ οἱ δικασταὶ 25
 τὰ κατ' αὐτοὺς διεγνώκεσαν. εἶτα ὅτι τινος ἕνεκα ἀνε-
 κοινούμην τῷ δήμῳ. εἰ μὲν ἵνα καταγνῶ καὶ αὐτός,
 ἤδη κατέγνωκεν. εἰ δ' ἵνα ἀνέλῃ, τοῦτο πεποιήκεν, εἴτε
 καὶ αἰσχρὸν ἦν αἰετὶ κατηγορεῖσθαι αὐτοὺς, καὶ διαβάλ-
 λεσθαι καὶ συνοικεῖν, καὶ ὥσπερ πορνεία χρῆσθαι τῷ 30
 βίῳ, συνοικοῦντας ἀλλήλοις, καὶ ἐπονοδύντας τὴν συν- 387

οίκησιν· καὶ τῷ μὲν, ὡς μοιχοῦ συντυγχάνοντος· τῆς
 δέ, ὡς ἐταίρας ἀναπανομένης, ταῦτα πάλιν ἔδει τῷ δή-
 μῳ λέγειν, καὶ ταῦτα ἀναφέρειν τοῖς δικασταῖς· καὶ τίς ἂν
 ἐτι ὑμῶν τῶν δικαζόντων ἠέσχετο; τίς δὲ οὐχὶ λῆρον ἂν
 ἐκόμισε τὴν γραφὴν τὴν περὶ τῶν αὐτῶν πολλάκις κατη-
 γοροῦντός τιμος, περὶ δὲ τῶν αὐτῶν πάλιν ψηφοφοροῦν-
 των τῶν δικαστῶν; καὶ ὅσα τοιαῦτα. Ὁ Ἐπίλογος ὁ
 παρὰ τοῦ πατρὸς παθητικώτατος, ἔχων καὶ τὰ τοιαῦτα.
 ὅτι οὐδὰ αὐτῷ ἐπὶ τούτοις ζῆν ἐστὶν ἀνακτόν· οὐ γὰρ
 10 ἀκούειν βούλεται παρὰ μὲν τῶν παιδοκτόνος, παρὰ δὲ
 τῶν ἐταίρας· καὶ ὅτι τραγωδίας μετὰ αὐτῷ ἔστι τὰ κα-
 τὰ τὴν οἰκίαν· καὶ ὅτι μετ' ὀλίγον ἐπὶ σκηνῆς αὐτὸν
 οἱ τραγωδοῦντες εἰσαξουσιν· καὶ ὅτι δράματος πολλῷ χα-
 λειώτερα τὰ γέγονε, καὶ τὰ τοιαῦτα· ὁ δὲ παρὰ τοῦ
 15 κατηγοροῦ παθητικὸς μὲν καὶ αὐτός· ἔχων δὲ καὶ κατα-
 φορὰν κατὰ τοῦ ἀνελόντος καὶ διατύπωσιν τῶν ἀναιρε-
 θέντων, καὶ ἡθοποιίας αὐτῶν διαφόρους· παρὰ μὲν τῆς
 γυναικὸς ὡς θυγατρὸς· παρὰ δὲ τοῦ ἀνδρὸς ὡς καταπι-
 στευθέντος ἐπὶ παιδῶν ἀπορᾶ τῇ γυναικὶ παρ' αὐτοῦ,
 20 καὶ ὅτι ἐπὶ τριῶν τοιούτοις λόγοις αὐτὸς ἐκέχκει τὴν πλη-
 γὴν ἐνεκαρτίερος· καὶ ὅτι τοῦ λυθροῦ πάντα πεπλήρωκε,
 καὶ τὰ τοιαῦτα.

ΣΥΓΓΝΩΜΗ.

Πόλις ἡ νόσοισα ἐπεμφεν εἰς θεοῦ τὸν στρατηγόν, πυνθανο-
 25 μένη πῶς ἀπαλλαγείη τῆς νόσου· ἔχρησεν ὁ θεός, εἰ αὐτοῦ ἐκείνου
 ὁ παῖς ἀναιρεθείη· ἐπανελθὼν τοῦτο μόνον εἶπεν· ὅτι ὁ θεὸς θύ-
 ειεν κελεύει· ὁ παῖς μαθὼν τὸ χρησθὲν ἑαυτὸν ἀπέκτεινεν, καὶ ἐπ' αὐ-
 σατο ὁ λαὸς, καὶ κρίνεται ὁ στρατηγὸς ἀδικίας.

ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

30 Σκοπὸς ἐστὶ τῷ κατηγορῶ, μὴ μόνον εἶλαι τὸν στρα-
 τηγόν, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀρχῆς ἀποστερηθῆναι· ὅθεν ὁ

στρατηγός, ὡς ἐνι μάλιστα τοῦτο φοβούμενος, διοικήσεται μὴ ἐκβληθῆναι τῆς ἀρχῆς· τοῦτο δὲ ποιήσει τὰς² ἀριστείας ἑαυτοῦ πανταχοῦ καταλέγων καὶ διηγούμενός, καὶ τὸ μηδέποτε κατεγνώσθαι, καὶ τὸ μηδέποτε νενικῆσθαι τὴν πόλιν, ἀλλὰ φυλάξαι παῖδας, γυναῖκας, τοὺς³ ἐν ἡλικίᾳ, τοὺς γέροντας, καὶ τὸ μηδένα ἐξ ὑμῶν αὐτοῦ μαχομένου λαβεῖν ἢ τρόπαιον ἢ τριήρεις, ἢ αἰχμαλώτους, ἢ τι τοιοῦτον· διὰ γὰρ τούτων καὶ τῶν τοιούτων σαφῶς ἑαυτῷ τὸ μὴ ἐκβληθῆναι τῆς ἀρχῆς διοικήσεται. ὅθεν ὁ κατήγορος τοῖς⁴ ἀπ' ἐναντίας ὡς δυνατόν ἐστὶ 10 χρήσεται· ὁ δὲ λόγος παιδηγικός τε ἐστίν καὶ ἐπικεικίας μεστός, διὰ τὸ ἐγκλημα καὶ τὴν πρᾶξιν. Ἡ Γοῦν κατάστασις τοῦ στρατηγοῦ τὴν μετὰ δοκιμασίαν αὐτοῦ αἰρεθὲν ἔχει καὶ τὰ θαύμασθéntα ἐπ' εὐνοίᾳ χειροτονηθῆναι στρατηγόν· εἴτα τὰς μάχας, τὰς νίκας, τὰ τρό- 15 παια μετὰ αἰξήσεως· ἐπὶ τούτοις μετὰ βαρύτητος καὶ ἀνακλήσεως τὸν λοιμὸν, οὐδαμῶς διηγούμενον· σὺν τὰ ἐκ τοῦ λοιμοῦ κακὰ, οὐδὲ ἐκφράζοντος τὰς συμφορὰς κατ' αὐτοῦ γάρ· ἐστίν, εἰ τούσδε ὄντων κακῶν τὸν χρησμὸν ὁλόκληρον οὐκ ἀπήγγειλεν· ἀλλὰ τοῦτο μὲν ὁ 20 κατήγορος ποιήσει· ὁ δὲ στρατηγός κατὰ παραδρομὴν αὐτοῖς χρήσεται· εἴτα τὴν αἵρεσιν τὴν εἰς θεοὺς καὶ τὸν χρησμὸν, ἐν ᾧ καὶ ἡθόποιτα μεστὴ συμφορὰς καὶ πάθους, ὅτι ἐξεπλήρην, ὡς ἤκουσα τὸν χρησμὸν, καὶ πλήρης ἐγενόμην τῆς συμφορᾶς, καὶ τὰ τοιαῦτα· εἴτα ὅτι 25 δυσφορῶν, θρηνῶν, δακρύων, τὸν παῖδα θρηνῶν κατ' ἐμιαυτὸν ἦλθον, ἀπήγγειλα τὸ μέρος, ἡγούμενος ἐκ τοῦ θῦσαι⁴ μόνον ἐξελεῶσθαι τὸν θεόν· ἐγκατάσπευον γὰρ ἔστω σοι, τίνας ἔνεκεν θῦσαι μόνον ἀπήγγειλεν· εἰδ' ὅτι

² Ald. τῆς. ³ 3 AN. Codd. τῆς ἀπειρωτίας. ⁴ Ald. Codd. λῦσαι. scr. θῦσαι, ut paullo post: τίνας ἔνεκεν θῦσαι μόνον ἀπήγγειλεν. cfr. Epist. crit. p. 34.

μαθῶν οὐκ οἶδα πόθεν ὁ παῖς τὸ μάντευμα ἀξίας τῆς
 τοῦ πατρὸς φιλοτιμίας βεβούλευται· ἐμὲ μὲν γὰρ ἡ φύσις
 τοιοῦτόν τι περὶ αὐτοῦ βουλευσασθαι κατεκώλυσεν· ἐκεί-
 νος δὲ τὸ καὶ οὐκ ἡσχύνετο, ἀλλ' ἀπέσφαξεν ἑαυτὸν ὑπὲρ
 5 παίδων, ὑπὲρ γυναικῶν, ὑπὲρ ἀπάσης ὁμοῦ τῆς πόλεως·
 388 καὶ κεῖται καθάπερ ἐν παρατάξει πεσὼν, πρὸς τὸν λοι-
 μὸν μόνον μαχόμενος, καὶ τὰ τοιαῦτα. ἐπὶ τούτοις ἡ
 γραφή, ἐπὶ τούτοις τὸ ἔγκλημα, μᾶλλον δὲ καὶ κατὰ τῆς
 φύσεως ἡ γραφή, καὶ τὰ τῆς διαθέσεως· ὅτι στέργειν
 10 τὸ γένος διὰ τὴν φύσιν ἡνάγκασμαι, καὶ τὰ τοιαῦτα·
 μετὰ ταῦτα ὀρικά παραγραφικά οὐκ ἔστιν· ἀλλ' εὐθύς
 ἦξει μετὰ τὴν κατάστασιν ἐπὶ τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέ-
 λους· οὐ γὰρ ὁλόκληρον ἡμῖν, φησί, τὸν χρησμὸν κατε-
 μήνυσας· ἡ λύσις συγγνωμονική· ἡλέησα τὸν παῖδα τῆς
 15 συμφορᾶς. πλησίον γενόμενος οὐ συνεχωρούμην εἰπεῖν
 τὰ λειπόμενα· καὶ ὅτι πεφύκασιν οἱ ἄνθρωποι ἐν ταῖς
 συμφοραῖς καὶ ἑαυτῶν ἐξανίστασθαι, καὶ μόνοις¹ σχο-
 λᾶξιν τοῖς πάθειν· καὶ ὅτι μόνος ὢν ὁ παῖς γηροκόμος
 καὶ ἔσεσθαι διάδοχος ἐλπίζόμενος· μεῖζον μοι τὸ δεινὸν
 20 παρεσκεύασε· καὶ ὅσα τοιαῦτα ἔρεις, τὰ μὲν συγγνωμο-
 νικῶς, τὰ δὲ τυπῶν χάς τοῦ πατρὸς ἐλπίδας· τὸ μόνον
 εἶναι τὸν παῖδα, τὰ ἀπὸ τῆς φύσεως, ὅτι πεφύκαμεν
 ἅπαντες ὑπὲρ τῶν οἰκείων μάλιστα δυσφορεῖν· καὶ ὅτι
 στρατηγὸς ὢν καὶ ὑπὲρ τῶν ἄλλων παίδων μαχόμενος
 25 καὶ διὰ τῆς νίκης προξενῶν αὐτοῖς σώζεσθαι, μάλιστα
 τὸν ἑαυτοῦ ἡβουλόμην ὀρεῖν· εἶδ' ὅτι καὶ νῦν ὑπομνη-
 σκόμενος οὐ φέρω· μεστὸς γὰρ ἔστι σοι πάθους ὁ λό-
 γος· εἶτα μετὰ ταῦτα πρόσθε τὰ ἀπὸ τῆς διανοίας τοῦ
 στρατηγοῦ· δηλὸν γὰρ ὅτι ἐλεῶν καὶ θρηνῶν τὸν παῖδα
 30 καὶ τῆς σωτηρίας τούτου γλιχόμενος ἐσιώπησα· εἰ δὲ μὴ
 τοῦτ' ἔστιν ἀληθές, τίνος ἕνεκα εἶχον σιωπήσαι· ἐν ᾧ

5 Ald. Vind. μόνος, Par. μόνοις,

ἐρεῖς ἅπαντα τὰ προσόντα τῷ στρατηγῷ φιλοτίμως, εὐ-
 νους ὢν, δημοτικός, φιλόπολις, στρατηγῶν, νικήσας, τὰ
 καὶ τὰ, καὶ ὅσα ἀπὸ τῶν ἐγκωμιαστικῶν τόπων ἐστὶ δυ-
 νατὸν εἰς κατασκευὴν τῆς διανοίας· ὅτι ταῦτα τῇ δια-
 νοίᾳ τῇ πρὸς τὸν παῖδα, καὶ οὐδεμιᾷ πονηρίᾳ τῇ πρὸς ἡ-
 ὑμᾶς ἀπεσιώπησα· εἴτα ἐπιχείρησον καὶ ἀπὸ τοῦ ἐναν-
 τίου τῆς διανοίας· εἰ γὰρ μὴ τοῦτό ἐστιν ἀληθές, πότε
 πονηρὸς ἐλήλεγμαι; πότε δυσχερές τι πῶν ἀτόπων ἐξείρ-
 γασμαι; εἴτα ἔπαγε καὶ νόημα ἀγωνιστικόν· εἰ δὲ οὐδέ-
 ποτε πονηρὸς, δῆλον ὅτι οὐδὲ νῦν, καὶ ὅσα ταιαῦτα· εἴτα 19
 μετὰ τὴν διάνοιαν ἔπαγε τὸν βίαιον⁶ ὄρον· ὅτι τοῦτο
 αὐτὸ μάλιστα ἐστὶ τὸ μὴ ἀδικῆσαι τὴν πόλιν, παιδὸς
 ὄντος καὶ ἐπὶ ἐλέφ· καὶ ἔπαγε καὶ βιαίότερον νόημα· καὶ
 τοῦ παιδὸς δηλονότι μέρους⁷ ὄντος τῆς πόλεως· ὥστε
 καὶ εἰ ἠδίκησα, οὐ καθόλου τὴν πόλιν ἠδίκησα· πῶς γὰρ 15
 ὑπὲρ τοῦ ἡμετέρου παιδὸς μέρους καὶ αὐτοῦ ὄντος τῆς
 πόλεως ἐποιούμην τὴν πρόνοιαν; καὶ τὰ τριαῦτα· μετὰ
 ταῦτα ἐμπεσεῖται ἄλλα ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους, ἐκ τῆς
 περιστάσεως καὶ τῆς ὑλῆς ἐμπίπτοντα· ἐπειδὴ γὰρ μα-
 θὼν τὸν χρησμὸν ὁ παῖς ἀνείλεν ἑαυτὸν, τοῦτο αὐτὸ πά- 20
 λιν φήσεις εἰς λύσιν τῆς συγγνώμης· αἶμα, ἀλλὰ κατὰ
 γνώμην ἦν τῷ παιδί· λύσεις πάλιν συγγνωμονικῶς· ὅτι
 τοῦτο μάλιστα μὲν ἡγνόουν, εἰ κατὰ γνώμην ἐστὶ τῷ
 παιδί ὁ θάνατος ἢ οὐ· πᾶθεν γὰρ εἶχον ἰδεῖν, ἀπάντων
 ἀνθρώπων φευγόντων τὸν θάνατον· εἴτα εἰ καὶ ἡπιστά- 25
 μην, ταύτῃ μάλιστα ἐφοβοῦμην ἀφαιρεθῆναι τοῦ παιδὸς,
 μόνου ὄντος, μόνου διέποντος τὴν οἰκίαν, συγκάμνοντος,
 παραμυθιζομένου ἐν ταῖς δυστυχίαις, ἀρχαῶντος πρὸς λύ-
 σιν τῶν συμφορῶν, ἐν ταῖς εὐτυχίαις συνευδοκίμου· εἴτα
 ὅτι καὶ πεφύκασιν ἅπαντες δυσεποσπάστως ἔχαιν πρὸς 30
 τὸ γένος, καὶ μάλιστα πρὸς τοὺς παῖδας· ὥστε τοῦτον

6 Vind. βίον,

7 Ald. μέρος,

διακείμενος τὸν τρόπον πᾶς ἡδυνάμην εἰπεῖν; πῶς δ' ἂν ἐκαρτέρησά τὸν χρησμὸν ἐννοῶν, ἀνατροφήν τοῦ παιδός, παιδεύσιν, ἀναγωγήν, χωρισμὸν, θάνατον; ταῦτα παρδεσκέυασέ μοι τὴν σιωπὴν, ταῦτα τὸν χρησμὸν μὴ⁸ καταμηνῦσαι πεποίηκε, καὶ ὅσα τοιαῦτα. Μετὰ ταῦτα θήσεις τὴν μετέληριν· ἄλλ' ἔδει, φησί, προτιμῆσαι τὴν πόλιν. Ἡ Λύσις ἐκ τῶν ὑποκειμένων κατὰ συνδρομήν· ὅτι γῆμι καὶ αὐτὸς· καὶ γὰρ οὕτως ἤχθην καὶ τῷ παιδί ταῦτα παρήγγελλον· ἄλλ' ἡ φύσις ἀναγκαιοτέρα· καὶ ὅτι αὐτὴ ἄγει καὶ ἄγει τὰ σύμπαντα· καὶ ὅτι μὲ κατηνάγκασεν· εἰτα καὶ ἐκ παραδειγμάτων τοῦτο πιστῶσαι· ὅτι καὶ τὰ θηρία ὁρῶμεν καὶ πᾶν ἄλογον ζῶον ἀγόμενον ὑπὸ τῆς φύσεως, καὶ μάλιστα πάντων τοῦ γένους προνοούμενον διὰ τὴν φύσιν, καὶ ἀπομαχόμενον ὑπὲρ τῆς φύσεως, καὶ κινδυνεύον πολλάκις, καὶ ὅσα τοιαῦτα· εἰτα ἔρεῖς, οὕτως καὶ αὐτὸς ἤχθην ὑπὸ τῆς φύσεως, κατηνάγκασθην ἐπὶ ταύτην ἐλθεῖν τὴν ἐγγίσεισιν· καὶ ὅτι πολλοὶ ὑμῶν πολλὰ παρορῶσι κατὰ τὴν φύσιν· καὶ ὁ μὲν ζημίας ὑπερέειδε πολλάκις, ἵνα τί χαρίσεται τῷ παιδί· ὁ δὲ προσέσται, πάντα διὰ τὴν τουτοῦ σωτηρίαν ἐπιστάται· καὶ ὅτι ἀκολούθον ἐστίν, οὕτω διακείσθαι μέρους τινός⁹ τῶν παιδῶν ὄντων¹⁰ ἡμῶν, καὶ τὰ τοιαῦτα, τὰ μὲν φυ-

8 μὴ Ald. Codd. om. Sensus postulante addidi: ut οὐ, ita μὴ saepius excidit; Aristid. τέχνη, ἡγ. Α. p. 481. διὸ καὶ ἀκαίρος φαίνεται τὰ ἐτέρων ὀνόματα ἄλλοις ἀκαίρως προσνέμουσα, καὶ τὰ πράγματα φράζουσα. Par. καὶ μὴ. Apsin. p. 698. ἡ κατὰ μείωσιν γίνεται λύσις, ἐπὶ ἀνελείν μὲν μὴ δυνάμεθα πάντῃ τὸ λεγόμενον ἐπὶ τοῦ ἀντιδίκου. Ald. μὴ om. Hermog. περί εὐρ. p. 88, 7. ἐάν δὲ βοηθώμεθα ἀπὸ τῆς ιστορίας, ἡ προκατάστασις διαβολὴν ἔξει τοῦ πολέμου. Vind. Par. 1. ἐάν δὲ μὴ βοηθ. Joseph. bell. Jud. IV, 3, 2. καὶ πρῶτον μὲν ἐν οἰκίαις ἤπιετο τῶν μὴ ἀμοιροῦντων πάλοι τὸ φιλόνεικον. Par. 1425. μὴ om. 9-Ald. Codd.

τινά.

10 Ald. Vind. ὄντος. Par. ὄντων.

σικῶς ἐξετάζων. ἑρεῖς, τὰ δὲ γνωμικῶς, τὰ δὲ ἐκ παρα-
 δειγμάτων, τὰ δὲ ἐκ παραβολῶν· εὐρήσεις δὲ πολλὰ πρὸς
 τοῦτο νοήματα. Μετὰ ταῦτα θήσεις ἄλλην μετάληψιν·
 οἷον, ἀλλ' ἔδει ἀπαγγεῖλαντα δεηθῆναι τῆς πόλεως ὡς
 ἐπανερεσθαι ¹¹ τὸν θεόν. Ἡ λύσις κατὰ ἀναιρέσιν· ὅτι ⁵
 οὐδεὶς ἂν μὴ συνεχώρησε τοῦτο ποιῆσαι· οὐδ' ὑμεῖς ἂν
 μου ἠνέχεσθε δεομένου καὶ λιπαροῦντος ἔρεσθαι τὸν
 θεόν· καὶ ὁ ἔχων ¹² λοιμὸς αὐτοὺς καὶ ἡ νόσος οὐδὲ ἓνα
 ἔδωκεν ἂν μοι καιρὸν ¹³ παρακλήσεως, τοῦ μὲν κειμένου,
 τοῦ δὲ μέλλοντος· εἶτα ὅτι πάντες οἱ νοσοῦντες ¹⁴ περιέ- 10
 στησαν ἀντιλέγοντες, οὐδ' ἂν ἠνέσχοντο ἔτι πλείονα χρό-
 νον τῇ νόσῳ συμπλέκεσθαι· ἕως πάλιν ἀπελθὼν δεηθῶ
 τοῦ θεοῦ· εἶτα ὅτι καὶ εἰς ὧν ὁ παῖς ἀντὶ τοσαύτων ἀπ-
 ελθεῖν οὐδὲν δεινὸν ὑμῖν ἐνομίσθη ἀντὶ παίδων, ἀντὶ
 γυναικῶν, ἀντὶ πρεσβυτέρων, καὶ ὅσα τοιαῦτα. Μετὰ ¹⁵
 ταῦτα οἱ ἐπιλογοὶ· ὁ ἐπιλογὸς τοῦ μὲν στρατηγοῦ· ὅτι
 πολλὰ κέκμηκα ὑπὲρ ὑμῶν, ὑπὲρ παίδων, ὑπὲρ γυναικῶν·
 καὶ μάλιστα πολλοὺς ἐτήρησα· καὶ ὅτι οὐδέποτε τοῦ οὐ-
 κείου ἐγενόμην, καὶ ὅτι οὐδεμίαν μάχην ἤττημαι, καὶ ὅτι
 οὐδὲ παῖς ὑμῶν δι' ἐμὲ ἰδοίλευσεν· τὸ διὰ τούτων καὶ ²⁰
 τῶν τοιούτων τὸ μὴ ἀποχειροτονηθῆναι αὐτὸν οἰκονο-
 μήσεις· εἶτα ἑρεῖς· ὅτι, ἀλλ' ἐπειδὴ ἅπαξ ὁ παῖς ἀπέ-
 θανεν, συγχωρήσατέ μοι γενέσθαι περὶ τὸν τάφον· συγ-
 χωρήσατέ μοι σχολάσαι τοῖς πάθεσιν, ἐναπολαῦσαι τῆς
 συμφορᾶς, καὶ τὰ τοιαῦτα· εἶτα ἑρεῖς· δεῦτε πάντες περὶ ²⁵
 τὸν τάφον, χάρις ἐνέγκωμεν, ὁ μὲν ὑπὲρ παίδων, ὁ δὲ
 ὑπὲρ γυναικός· εἰς οὗτος, ἄνδρες, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκινδυνευ-
 σεν· εἰς οὗτος τὸν λοιμὸν τὸν καθ' ἡμῶν ἀπεκώλυσεν·
 οὗτος καὶ τοῦ πατρὸς εὐτυχέστερος· οὗτος ὡς ἀληθῶς

¹¹ Ald. Codd. ἐπαναιρεῖσθαι. Vide epist. crit. p. 15. Rhēt.
 Gr. T. I. p. 292. ¹² Ald. Codd. καὶ ὅς τις. ¹³ Vind. Par. καιρὸς.
¹⁴ Ald. Vind. νοοῦντες. Par. νοῦντες. cfr. p. 153, 8. ubi νόημα
 et νόσημα confunduntur.

εὐδαίμων· εἶθ' ὅτι τοιόνδε καὶ τοιόνδε τὸν τάφον κατα-
 σκευάσωμεν· ἐπιγράψωμεν τοῦτον εὐεργέτην, σωτήριον,
 ἀλεξίκακον· ἐπιγράψωμεν τῷ τάφῳ, οἷον ὁ λοιμὸς ἦν,
 ἵνα τοῖς μετὰ ταῦτα μένη ¹⁵ τῆς εὐεργεσίας τὸ γνῶρι-
 σμα· ἵνα ζηλῶσιν ἅπαντες, ἵνα γινώσκωσιν ¹⁶, οἷος ὁ
 παῖς μετὰ τὴν ἀναίρεδιν ἔτυχεν· εἴτα ἐρεῖς, ὅτι σπουδά-
 σωμεν ἵλεων τοῦτον ἔχειν καὶ εὐμενῇ ¹⁷ διὰ τῶν τιμῶν,
 διὰ τῶν ἐναγισμῶν· διὰ γὰρ τῶν τοιούτων καὶ τοσούτων
 νοημάτων τὸ ὅτι ἐάν με ¹⁸ ἀποχειροτονήσητε τῆς ¹⁹
 10 [σιωπῆς, λυ-] πηθήσεται ὁ παῖς ἐμφανῆς· ἐρεῖς οὖν, ἔστι
 τοῖς τελευτήσασιν καὶ μετὰ θάνατον αἰσθησις· γινώσκου-
 σιν ἅπαντα· ἐπισκοποῦσι τὰ γιγνόμενα· πάντως πού ²⁰
 καὶ παρὰ ²¹ τὸ δικαστήριον ἔσθηκε· πάντας ὑμᾶς ψηφο-
 φοροῦντας ²² ὁρᾷ· εἴτα ἀποστρέψας τὸν λόγον πρὸς τὸν
 15 παῖδα, κατάκλινον ²³ εἰς εὐχὴν τὸν λόγον· ἀλλ' ὦ παῖ
 πρὸς τὸ δεινὸν εὐτολμότατε· ὦ μεγαλοψυχία νικήσας τὰ
 δύναντα· εἴτε παρὰ τὸ δικαστήριον ἔσθηκας, εἴτε ἄνω-
 θεν ἡμᾶς ἐπισκοπεῖς, καὶ ²⁴ δήμου τὸν λοιμὸν ἀπέλευ-
 νεις αἰεὶ, πόρρω τῆς πόλεως τὴν συμφορὰν, καὶ προξε-
 20 νοίης τὰ μέγιστα ²⁵, ἵνα ταῖς περὶ τὸν δῆμον χάρισι
 τοὺς φθάσαντας ἅπαντας εὐεργέτας νικήσειας.

15 Ald. Vind. μένει. Par. μένης. 16 Ald. Vind. γινώ-
 σκουσιν. 17 Ald. Vind. Par. καὶ εὐμενῇ om., recepi ex Med.
 18 Med. ἐμὲ. 19 Lacuna est in Ald. Vind. Par. Ven. Ab-
 est a Med. sed non suppletur. 20 πού ab Ald. Vind. Par.
 abest: recepi ex Med. 21 Ald. περὶ. Vind. Par. Med. παρὰ.
 22 Ald. Vind. ψηφοροῦντας. tum pro ὁρᾷ, quod recepi ex Med.
 legitur in Ald. Vind. Par. εἶ. vide p. 188, 5. 23 Med. κατά-
 κλειπον. 24 Med. τοῦ pro καὶ. 25 Ald. Vind. μέγιστα.
 αλ
 Par. μίγιστα. Med. μάλιστα.

ΑΛΛΗ ΣΥΓΓΝΩΜΗ.

Ἀλεξάνδρου ἐπionτος, ἐπεψαν Θηβαῖοι πρὸς Μεσσηνίους, συμ-
μαχίας¹ δεόμενοι· οὐκ ἀπηγγέλαντο τὴν βρήθειαν²· κατεσκά-
φησαν Θηβαῖοι· καὶ κρίνονται μετὰ τὸν ἀνοικισμὸν ὑπ' αὐτῶν
ἀχαριστείας³ Μεσσήνιοι.

5

Ὁ λόγος πομπείας μεστὸς καὶ τῆς Θηβαίων μεγα- 390
λοφυρίας ἐπάξιος· σκοπὸς δὲ αὐτοῖς αὐτὸς· οὐ τοὺς
Μεσσηνίους ἐλείν, ἀλλὰ φοβῆσαι πάλιν Λακεδαιμονίους·
ὥς τὴν ἀρχὴν πάντες καὶ τὴν δυναστείαν ἀνειληφότες·
ὅθεν αὐτοῖς ἡ κατάστασις ἔξει πῶς⁴ διακειμένων Μεσ- 10
σηνίων πρὸ τοῦ, καὶ τίνα σχόντων ὑπὸ Λακεδαιμονίων,
αὐτοὶ προὔστησαν, ἡλευθερώθησαν· εἴτα μετὰ τὴν⁵ τῆς
τοιαύτης εὐεργεσίας αὐξήσιν καὶ κατ' Ἀλεξάνδρου ἐρείς,
καὶ τὴν ἐφοδὸν⁶ καὶ τὴν πρεσβείαν τὴν⁷ πρὸς Μεσση-
νίους· εἰδ' ὅτι οὐκ ἐδόξαντο, ἀλλ' ἀμνημόνες τῶν παρ' 15
ἡμῶν αὐτοῖς ὑπαρξάντων γεγένηκε⁸. εἴτα ἐρείς τὴν κα-
τασκαφὴν, καὶ τὸ μετὰ ταῦτα ἀνακτῆσασθαι τὴν πόλιν,
καὶ τὴν νῦν οὖσαν γραφὴν. ΟΡΙΚὰ παραγραφικὰ ἐξ
ἀντιθέσεως· ἀλλ' οὐκ ἡμνημονήσαμεν⁹, φησί, τῆς χά-
ριτος, οὐδὲ τῆς παρ' ὑμῶν ἐπιμελείας ἐπιτελέσαμεθα¹⁰. 20
τῷ¹¹ γὰρ λέγειν, τί ἐστὶν ἀχαριστεῖν, τὸ μηδὲ ἐν-
βαλεῖν εἰς τὴν ὑμετέραν, τὸ μὴ δηῶσαι, τὸ μηδὲν τοιοῦ-
τον ἐργάσασθαι, οὐκ ἐστὶ τὸ τῆς ἀχαριστείας ἐγκλημα
ἀκόλουθον, ἀλλ' εἰ ἄρα ἀδικίας ἐκρίνοντο. Αἴσεις, ὅτι
οὐ μόνον ταῦτά ἐστιν, ἀλλὰ τὸ πολεμουμένοις ὑμῖν μὴ 25

1 Ald. Vind. Par. συμμαχίαν. Med. συμμαχίας. 2 Ald.
Codd. ἀπηγγέλαντο. Vide de hac confusione Rhet. Gr. T. I. p. 15.
3 Med. ἀχαριστείας. 4 Med. πῶς. 5 τὴν Ald. Vind. om. re-
cepi ex Med. in Par. τὴν omisso τῆς. 6 Ald. Vind. Par.
αὐξήσιν. Med. ἐφοδον. 7 τὴν ex Med. recepi. 8 Ald.
Vind. γεγένηται. 9 Ald. Codd. ἐμνημονήσαμεν. 10 Ald.
Vind. ἐπιτελέσαμεθα. 11 Ald. Codd. τὸ. scripsi τῷ.

εἰκὸς ἦν φιλονεικότερον γενέσθαι καθ' ἡμῶν τὸν Ἀλέξανδρον· ἢ οὕτως, ἀλλ' εἰκὸς ἦν μηδὲν ἡμᾶς ὠφελῆσαι πρεσβυσσαμένους¹⁷ πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον. Ἡ Λύσις κατὰ ἀνατροπὴν, ὅτι παρακαλούμενοι οἱ ἄνθρωποι καὶ ἰκετευόμενοι πεφύκασι μεταβάλλεσθαι.¹⁸ καὶ ὅτι ἅπαν ἔργον¹⁹ λύει ῥογὴν ἰκέτης φαινόμενος· καὶ ὅτι εἰ ἐν τῷ πολέμῳ τοὺς ἰκέτας σώζουσι, πολλῶν πλέον πρὸ τοῦ πολέμου παρακαλούμενοι· εἶθ' ὅτι καὶ νόμος ἐστὶ²⁰ τοῖς ἰκέτας σώζειν ἐν πολέμοις; καὶ ὅτι πάντες ἄνθρωποι τοὺς ἰκέτας αἰσχύνονται; καὶ ὅτι καὶ ἐν πολέμῳ καὶ ἐν εἰρήνῃ τοὺς ἰκέτας αἰδούμεθα, καὶ ὅσα τοιαῦτα. ΜΕΤΑ ταῦτα ὁ ἐπιλογος Θεβαίων· ἔχει δὲ φιλοτιμίαν πολλήν· καὶ ἐπιδειξίν· μηδεὶς ἔτι ὑμῶν ταρρατέσθω· γινώσκετε,²¹ ὅτι Θεῖαι ἔρρωνται, ἂν ἀδικῶσι Λακεδαιμόνιοι· πρεσβεύσατε καὶ ὑπακούσόμενοι, βοηθήσομεν οἱ ἡγεμόνες, τοῦ γένους ἡμεῖς οὐ περιοψόμεθα· καὶ ἐκ τούτων ἅπαντα εὐρήσεις τὰ ἐπιλογικά.

ΕΙΣ ΤΟ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΟΙ ΜΕΣΣΗΝΙΟΙ.

Ἡ κατάστασις Μεσσηνίων ἔχει τὴν βαρύτητα Λακεδαιμονίων καὶ τὴν ἐλευθερίαν Θεβαίων· φαιnéσθω γὰρ διόλου Μεσσήνιος εὐγνώμων, ἵνα ἀπ' ἐναντίας ὁ λόγος ἢ τῷ ἐγκλήματι· εἰτα λεγέτω μετὰ βαρύτητος σφόδρα τῇ φρουρᾷ ὑπὸ τοῦ Φιλίππου κατάστασιν· καὶ ἀποστρεφέτω τὸν λόγον πρὸς τοὺς Θεβαίους· ὅτι ὑμεῖς τούτων αἴτιοι· τί γὰρ ἐδέχεσθε τὴν φρουράν; τί ἀνάξια τῆς Βοιωτίας ἐπράττετε; καὶ εἰπω τῶν πυλῶν ἐδέχεσθε τὸν Φίλιππον; εἰτα μετὰ ταῦτα τὴν ἐξ ἀκολουθίας Ἀλεξάνδρου ἐπήρειαν· ἐν ᾧ μέρει αὐξήσεις τὴν δύναμιν τὴν Ἀλε-

17 Ald. Codd. πρεσβυσσαμένου. 18 Ald. Codd. μεταβάλλεσθαι. 19 Fort. scribendum πανούργον. 20 Vind. ἐστίν.

21 Vind. γινώσκειται.

ξάνδρου· καὶ ὅτι πᾶσι φοβερός ἦν τοῖς Ἕλλησι, καὶ λάθρα
 τὴν συγγνώμην τῇ καταστάσει τοῦτον ἐγκατάσπειρον ¹
 τὸν τρόπον. Εἰτα ἔπαγε τὴν ἐφοδὸν καὶ τὴν πρεσβείαν
 μετὰ τοῦ λέγειν· ὅτι ὥσπερ σκηπτὸς ἢ ζάλης ἢ τίνος
 5 δαιμονίου ἐπιόντος πρὸς βοήθειαν ἡμεῖς ἐπρεσβεύσατε.
 Εἰτα τὴν κατασκευὴν καὶ μετὰ πολλῆς ἡδονῆς τὴν ἀνοι-
 κησιν καὶ περιχαρείας λέγων· ἀλλὰ καὶ χάρις τοῖς κρείτ-
 τοσι τοῖς ταχέως τῇ Βοιωτίαν ἀναστήσασι, καὶ τὰ τοι-
 αῦτα, Εἰτα ὅτι μετὰ τὸν ἀνοικισμὸν ἡμᾶς ὡς ἀχαρί-
 10 στοὺς γράφονται. ΜΕΤὰ ταῦτα ἐρεῖς τὸ ὀρικὸν παρα-
 γραφικὸν προηγουμένως κατασκευάζων· καὶ τοι τί ἀχα-
 ριστείας ἡμεῖς ἐνεδειξάμεθα ἐγκλημα; τί τῆς τοιαύτης
 κατηγορίας καθ' ἑαυτῶν ἐξηνέγκαμεν; ² οὐχ ὁμολογοῦ-
 μεν τοὺς εὐεργέτας; τοὺς ἐλευθερωτὰς οὐ γνωρίζομεν;
 15 οὐκ ἴσμεν ὅτι Λακεδαιμονίων ἡμᾶς ἐξέλεσθε; ταῦτα ὁμο-
 λογοῦμεν, ταῦτ' ἴσμεν, ταῦτα κηρύττομεν ἅπασι, καὶ
 ὅσα τοιαῦτα. Εἰτα ἐξ ἀντιθέσεως τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι
 τέλους· ἀλλ' οὐχ ὑπηκούσατε, φησὶν, ἡμῖν καλούμενοι.
 Ἡ Λύσις τῇ συγγνώμῃ· ὅτι ἐφοβήθημεν Ἀλέξανδρον· οὐκ
 20 ἠνέγκαμεν αὐτοῦ τὴν κατὰ πάντων Ἑλλήνων ἀλαζυνείαν.
 διὰ τοῦτο οὐχ ὑπηκούσαμεν, τῶν μὲν ³ ἀναιρουμένων,
 τῶν δὲ δουλεόντων, τῶν δὲ μειτισταμένων, ἐκείνου δὲ
 καθάπερ ἐξ οὐρανοῦ τοῖς ἅπασιν ἐπιτάττοντος, ἐφοβή-
 θημεν ἀνθρωπον ὑπερβαίνοντα τὴν τύχην, καὶ τὴν οἰ-
 25 κείαν φύσιν οὐκ ἐπιγινώσκοντα, ἀλλὰ θεοὺς ἑαυτοῦ πα-
 τέρας ἐπιφημίζοντα· ταῦθ' ὀρῶντες, ταῦτα μανθάνον-
 τες, ἐφοβήθημεν ἀντιστῆναι, καθάπερ σκηπτῷ ἐπιόντι
 τῷ μεираκίῳ. καὶ ὅσα τοιαῦτα. Εἰτα τῇ διανοίᾳ· εἰ
 γὰρ μὴ δι' Ἀλέξανδρον ὑμῖν οὐχ ὑπηκούσαμεν, τίνος
 30 ἔνεκα οὐκ ἐβοηθοῦμεν τοῖς εὔποιήσασιν. οὐκ ἄνωθεν

1 Ald. ἐγκατασπείρον. Vind. ἐγκατασπείρον. Par. ἐγκατά-
 σπειρον. 2 Ald. Codd. ἐξηνέγκαμεν. 3 μὲν Ald. Codd. om.

ἡμῖν ὑπηρετούσαμεν; οὐ δια παντός ἐμείναντες εἰς ἅπαντα
 Θηβαίους παιδόμενοι; Εἴτα τὸν ἔμπροσθεν χρόνον οὐ-
 τω πρὸς ὑμᾶς διατεθέντες, τίνος ἕνεκα νῦν οὐκ ἐβοη-
 θοῦμεν ὑμῖν; ἀλλ' ἐστὶ πρόδηλον τὸ δεινόν· καταφανές
 ἐστὶ τὸ κώλυμα. Ἀλέξανδρος οἶν ὁ κωλύων φανήναι^δ
 Μεσσηνίων τὴν πρὸς ὑμᾶς διάθεσιν. Εἴτα τῷ βιαίῳ
 ὄρφ, ὅτι οὐδὲ τοῦτο χάριστία ἐστὶ, τὸ κινδύνου τοσού-
 του ἐπηρητημένου φυλάξασθαι, ὥσανει⁴ πυρὸς ἢ σκη-
 πτοῦ ἐπιόντος τὸ καθ' ἑαυτὸν ἐκάστου ποιούμενον τι
 τῶν δεινῶν, καὶ αὐτὸ τὸ μέρος οὐ μετελάμβανε, καὶ ὅσα 10
 τοιαῦτα. Μετὰ ταῦτα θήσεις τὴν ἀντιληπτικὴν ἀντι-
 θεσιν. ἀλλ' ἔδει, φησὶ, συμπαθεῖν. Ἡ Λύσις, καὶ τί
 τὸ κέρδος ἡμῶν; τί δὲ ὄφελος εἰ κείμενοι Μεσσηνιοὶ μετὰ
 Θηβαίων ἐφάνησαν; τί γὰρ παθόντες ἡμεῖς ὑμᾶς ἀπερ- 15
 ξαι τῆς συμφορᾶς ἐμέλλομεν; καλῶς εἶχεν οὗτος ὁ λόγος· 15
 εἰ δὲ καὶ παθόντων ἡμῶν ὑμεῖς κινδυνεύειν ἡμέλλητε, τί-
 νος ἕνεκα καὶ συμπαθεῖν ἡμᾶς ἐβούλεσθε; ὥσπερ ἂν εἴ-
 τις καύκληρος χειμαζομένης αὐτῷ τῆς νεῶς καλοῖη ναί-
 κληρον ἕτερον τῶν κινδύνων αὐτῷ κοινωνεῖν. καὶ ἄλλα
 παραδείγματα, νοσούντα, κινδυνεύοντα, ζημιούμενον, καὶ 20
 οὐδεμία ῥοπή ἦν ἐκ τῆς προσθήκης ἡμῶν Ἀλεξάνδρου
 καθ' ἡμῶν τόσου καὶ τόσου ἐπαγομένου. Ἀλλ' ἡ μετα-
 ληπτικὴ ἀντίθεσις· ἀλλ' ἔδει δεηθῆναι Ἀλεξάνδρου.
 Ἀΐσις συγγνωμονική· ὅτι ἐφοβήθημεν καὶ ἀποτύχωμεν
 καὶ προσελθόντες ματαιοπονήσωμεν, καὶ πρὸς τῇ ζημίᾳ 25
 καὶ αἰσχύνῃ ὀφλήσωμεν, καρδανάντες μὲν μηδὲν, χλευα-
 σθέντες δὲ, ἐξ ὧν οὐκ ἐπεισαμεν. εἴτα ὅτι καὶ φιλονει-
 κότεροι πάντες εἰάθασιν γίγνεσθαι, ὅσοι συνίσασιν αὐ-
 τοῖς μᾶλλον δυναμένοις. εἴτα ὅτι καὶ εὖκας ἦν ἀγανα-
 κτῆσαι πλέον καὶ χαλεπώτερον γενέσθαι καθ' ὑμῶν, καὶ 30
 τὰ τοιαῦτα. Εἰπίλογοι· οἱ ἐπίλογοι τῶν Μεσσηνίων φι-

4 Ald. Codd. ὥν εἰ. ser. ὥσανει.

λοτιμίας μεστοί; χάριν ὁμολογούντων τοῖς κραίττοσιν, ὅτι
 πάλιν αἱ Θῆβαι ἀνέστησαν, ὅτι πάλιν Μεσσήνιοι τοὺς
 392 αὐτῶν ἐλευθερωτὰς ἀπειλήφασιν· ὅτι Λακεδαιμόνιοι τοὺς
 ἡγεμόνας μετὰ πάντων Ἑλλήνων ἔχουσι. καὶ χάρις ὅτι
 5 Θῆβαι οὐκ ἔμειναν ἔρημοι· ἡ Βοιωτία δὲ γεωργουμένη
 μεμένηκε γῆ, ἡ Ἡρακλία καὶ Διόνυσαν ἐνέγκασα, ἡ τὸ
 μέγα τρόπαιον κατὰ Λακεδαιμονίων ἐγείρασα, ἡ τῶν Ἑλ-
 λήνων καὶ παντὸς ἅμα τοῦ γένους ἡγεμονεύασα, καὶ
 τὰ τοιαῦτα.

10 Πατὴρ τῷ ἐτέρῳ παιδὶν ἐνεχείρησε τὸν υἱὸν ἀνελεῖν· ὁ δὲ ἐκ-
 πέμψας αὐτὸν εἰς τὴν ἄλλοδαπὴν ἀποκηρύττεται.

Ἡ κατάστασις τοῦ πατρὸς ἔχει τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ
 γάμου διὰ παιδας, καὶ τὴν τῶν παιδῶν γένεσιν, καὶ τὴν
 ἀνατροφὴν αὐτῶν, καὶ τὰς αὐτοῦ συμβουλάς, καὶ τὰ
 15 ἀμαρτήματα τοῦ ἐνὸς κατὰ ἔμφρασιν, καὶ τὴν παραίνεσιν
 τὴν ἐπὶ τούτοις, καὶ ἀπειλῶν ἐνδεικνύμενος οὐκ ἐπαυό-
 μην, ἐλπίζων αὐτὸν ἐπιστρέφειν. ὥς δὲ πάσης ἐπιτιμή-
 σεως τὰ γινόμενα μείζονα ἦν, καλέσας τὸν λειπόμενον
 εἶπον. ἄτοπος μὲν ὁ λόγος, ἀλλ' ὅμως ὑπάκουσον· ὑπερ-
 20 ἦρεν ὁ ἀδελφὸς ἅπασαν ἐπιτίμησιν τοῖς ἑαυτοῦ πλημμε-
 λήμασι, νενίκηκεν ὀργὴν, πατρὸς ἀγανάκτησιν· τί οὖν
 εὖρον αὐτῷ τῆς ἀπαλλαγῆς ταύτην ὁδόν, μίαν τῶν ἀ-
 μαρτημάτων διόρθωσιν, ἀγαίρεσιν καὶ σφαγὴν· σοὶ οὖν
 ἐγχειρίζω τὸν ἀδελφόν, σοὶ τὴν τούτου πιστεύω σφαγὴν·
 25 ὁ δὲ δεξιόμενος οὐκ ἀνείλε μὲν, πεποίηκε δὲ ἐκποδῶν,
 καὶ τὴν τοῦ πατρὸς ἠχύρωσε πρόσταξιν, καὶ κατημέλησε
 τῶν ἐμῶν ἐντολῶν. ὅθεν εἰκότως ἦλθεν ἐπὶ τὸν νόμον·
 ἦλθον ἐπὶ τὸ δικαστήριον ἀποκηρύξαι τοῦτον, ὥς οὐκ
 ἐμὸν ὄντα προήγημα· καὶ τὴν συγγνώμην ἐξ ἀντιθέσεως.
 30 ΑΛΛ' ἠλέησα, φησὶ, τὸν ἀδελφόν. Αἴψαις τὸν δὲ
 πατέρα τοιαῦτα πεπονθότα οὐκ ἠλέησας· καίτοιγε πρὸ
 πάντων ἔδει ἐλεῆσαι ἐμέ· εἶθ' ὅτι προτιμότερος ἦν ἐγώ·

καὶ μοὶ μᾶλλον ἔδει συναγανακτῆσαι, καὶ οὐ τῷ ἀδελφῷ·
 εἶτα ὅτι εἰ καὶ ἡλέησας, οὐκ ἔδει παρακοῦσαι τοῦ πατρὸς,
 καὶ δεξιόμενον μὴ ποιῆσαι τὸ κελευσθέν· εἶτα τῇ μετα-
 λήψει λυούσῃ τὴν συγγνώμην, ὅτι ἔδει τὴν ἀρχὴν μὴ λα-
 βεῖν τὸν παῖδα, μηδὲ ἐγχειρισθῆναι τὴν ἀναίρεσιν· μηδὲ 5
 ἵπουργῆσαι τῷ πατρὶ, μηδὲ ἐκ τοῦ δέξασθαι συγκατα-
 θέσθαι¹ τῷ τολμήματι· νυνὶ δὲ σκεψάμενος παραλαβὼν
 τὴν ἀδελφὸν ὁμολογήσας ἀνελεῖν οὐχ ὑπήκουσεν·² οὐκ
 ἤνυσεν τὸ προσταχθέν, ἀλλὰ κατεφρόνησε τοῦ πατρὸς.
 παρῆδε τὰς ἐμὰς ἐντολάς, μίαν μοι ταύτην ὑπὲρ τρο- 10
 φῶν, ὑπὲρ ἀγωγῆς ἐδίδου τὴν χάριν· νῦν δὲ οὐδὲν ἀνύσας
 τῶν³ ἐμοὶ καθ' ἡδονὴν καὶ ἡπάτησε· καὶ ἐκπέμψας, ὡς
 ἀνελὼν τὸν παῖδα οὕτω σοφίζεται με· ἀλλὰ ταυτόν εἶναι
 φησιν παρὰ σοὶ ἀποδημίαν καὶ θάνατον. "Ἡ Οὕτως·
 ἀλλ' ἀφανῆ, φησὶ, κατέστησα⁴ τὸν παῖδα τῷ πατρὶ, ἐνα- 15
 γῆς γενέσθαι μὴ προαιρούμενος. Αὖτις μεταληπτικῶς·
 ἔδει παρακαλεῖν, οὐκ ἀπατᾶν οὐδὲ ψεύδεσθαι· οὐ γὰρ
 ταυτόν ἐστι τεθνάναι καὶ ζῆν· οὐδὲ περιεῖναι καὶ διε-
 φθάρθαι. Εἰπίλογος κοινὸς τῇ ποιότητι τοῦ πατρὸς
 πρὸς τὴν ὀργὴν παροξυντικὸς,⁵ γινώμῃ ὅτι καλὸν, ὑπὲρ- 20
 κοον ἔχειν υἱόν, ὅτι δίκαιον αὐτὸν τιμωρήσασθαι, ὅτι
 συμφέρει, ἵνα ὥσιν οἱ παῖδες πειθῆνιοι. Μετάληψις·
 διαιρεῖται ἡ μετάληψις παραγραφικῶ ἀναγκαίῳ ὄντι, καὶ
 αἰεὶ ἐμπίπτοντι αὐτοῖς τοῖς κεφαλαίοις, ὀρικοῖς κεφαλαίοις,
 κατασκευάζουσι τὴν μετάληψιν ἢ ἀναγκάζουσι· μιᾷ τῶν 25
 λογικῶν, μεταλήψει δευτέρᾳ ἐὰν ἐμπίπτῃ.⁶ Εἰπλό-
 γω· οἷον τὸ παραγραφικόν ἐστιν· οὐκ ὀφείλω κρίνεσθαι,
 μοιχὸν ἢ ἄδικον ἢ προδότην ἢ τινα τοιοῦτον ἀνελών.

1 Ald. Codd. συγκαθέσθαι. 2 Par. ἐτόλμῃσεν, ad marg.
 ὑπήκουσεν. [Ald. ἡπήκουσεν]. 3 Ald. Codd. τοῖς scr. τῶν.
 4 Ald. κατέστησε. Vind. Par. κατέστησα. 5 Ald. Codd. πα-
 ροξυντικόν. 6 Ald. Vind. πέμπτῃ.

ΕΙΤΑ οὐ μετάληψις· ἀλλ' οὐ σοὶ δέδοται, ἢ ἀλλ' οὐ
 νῦν σοὶ δέδοται ἀναιρεῖν,⁷ ἢ ἀλλ' οὐκ ἐνθάδε σοὶ δέ-
 δοται ἀναιρεῖν, ἢ τι τοιοῦτον· οἷος ἐὰν ὑπάρχη ὁ τρόπος
 τῆς μεταλήψεως⁸ ἢ κατὰ χρόνον ἢ πρόσωπον ἢ τόπον ἢ
 5 ἀφορμὴν· οἷον οὐ διὰ χρήματα ἀναιρεῖν. εἴτα τὴν μετά-
 ληψιν κατασκευάσεις τοῖς ὀρικοῖς κεφαλαίοις· ὥσπερ γὰρ
 ἐν τῷ ὄρω τὴν πρότασιν τοῦ ὄρου τὰ ἐξῆς κεφάλαια κα-
 τασκευάζει καὶ ἀνασκευάζει, ἐὰν ἔχη ἢ ὕλη τοῦ μελετω-
 993 μένου πλάσματος, εἴτε χρεῖα τοῦ κατασκευάζειν εἴη, εἴτε
 10 τοῦ ἀνατρέπειν τὰς προτάσεις ὀρικὰς, οὕτω καὶ ἐν τῇ,
 μετάληψι κατασκευάσεις ὀρικοῖς κεφαλαίοις, ὄρω, συλ-
 λογισμῷ, πηλικότητι·⁹ οἷον τῆς μεταλήψεως οὔσης, οὐ
 σοὶ δέδοται ἀναιρεῖν,¹⁰ κατασκευάσεις αὐτὴν οὕτω τοῖς
 ὀρικοῖς· ὄρω· ἑτερόν ἐστι τὸ τὸν δῆμιον ἀνελεῖν, ἢ σέ·
 15 καὶ συλλογισμῷ, ὅτι οὐκ ἔστιν ἴσον τὸ τὸν δῆμιον ἀνε-
 λεῖν, καὶ σέ ἀνελεῖν· καὶ πηλικότητι· ὅτι δεινόν ἐστιν
 ὑπὸ σοῦ ἀναιρεθῆναι, ἐχθροῦ ὄντος, οὐδὲν δὲ τὸ ὑπὸ
 τοῦ δημίου· ὁ δὲ ἀντιλέγων ἦτοι ὁ φεύγων ἀνασκευάζων
 τὴν μετάληψιν, ὁμοίως τοῖς ὀρικοῖς τίποις, οὕτω χρή-
 20 σεται ὄρω· οὐδὲν διαφέρει τὸ ἱπ' ἐμοῦ ἢ τοῦ δημίου ἀναι-
 ρεθῆναι· εἴτα τῷ πηλίκῳ, ὅτι οὐδὲν ἐστι τοῦτον τὸν τρό-
 πον ἢ ἐκεῖνον ἀναιρεθῆναι· μετὰ τὴν κατασκευὴν τῆς
 μεταλήψεως ἔστι μία τῶν λογικῶν· πάντως γὰρ κατὰ
 μίαν τούτων ἐστὶν ἡ μετάληψις· ἦν ἐὰν εὐρης, ῥᾶστα τὴν
 25 ἀντίθεσιν εὐρήσης τὴν ἐμπίπτουσαν· οἷον, ἢ ἀντεγκλη-
 ματική ἐστὶν, ὥς ἐπὶ τῶν ἀνελόντων μοιχόν· καὶ ἐρεῖς
 ὅτι ἄξιός ἦν τοῦ ἀναιρεθῆναι, ἢ κατὰ ὄρον ἐστὶν, ὥς
 ἐπὶ τῆς ἱερείας τῆς μνουμένου ἀνελούσης τύραννον· ἐρεῖ
 γὰρ ὅτι οὐδὲ τύραννος ἦν οὗτος ὁ μνουμένος, καὶ ἐκτός
 30 ὧν δορυφόρων, καὶ αὐτῆς ἀκροπόλεως, καὶ σχήματος τυ-

7 Vind. ἀνερεῖν, 8 Ald, Par. μεταλήξεως, Vind. μεταλή εως,
 9 Ald, πηλικότητι, 10 Ald, ἀνερεῖν.

ραννικοῦ, ἢ κατὰ στοχασμὸν, ἢ τινα ἄλλην σιτάσιν· εἴτα μετὰ τὴν τοιαύτην ἀντίθεσιν πίπτει πάλιν μεταληπτική· οὐκ ἀναγκαίως δὲ, οἷον ἔδει σε ἀνακοινάσασθαι τῷ δήμῳ, ἔδει κατηγόρεῖν, ἔδει ἀναμεῖναι, ἢ τι τοιοῦτον, πρὸς τὴν ἐμπίπτουσαν ὕλην· ὑποδείγματος γὰρ εἵνεκα καὶ χα- 5 ρακτῆρος ταῦτα προείρηται· μετὰ ταῦτα ἐπιλόγος· ἴδωμεν οὖν ἐπὶ προβλήματος τὴν διαίρεσιν.

Νόμου ὄντος τοῦ κατὰ μοιχῶν, καταλαβεῦσα ἡ γυνὴ τὸν ἄνδρα ἀπέκτεινε· καὶ κρίνεται φόνου.

Ἡ κατάστασις γυναικὸς, δῆλον δὲ ὅτι συνήγορος 10 λέγει, ἔχει τὴν τῶν πατέρων ἀναγωγὴν, καὶ πλεονάζοντας τοὺς περὶ σωφροσύνην λόγους ὅτι ἔλεγεν, ἐντεῦθεν ἡ δημοκρατία συνέστηκεν, ¹ ἂν ταύτην ἔχῃς, ² ὧ τέκνον, ἔξεις ἅπαντα κατ' ἀκολουθίαν ἐπόμενα· αὕτη σώζει τοὺς νόμους, αὕτη τὴν πολιτείαν συνίστησιν· εἴτα ἔρεις· ὅτι 15 τούτοις ἡ γυνὴ ἐντραφεῖσα τοῖς λόγοις, ἐν τούτοις τὰ κατὰ τὸν βίον ἀναλώσασα, ἐπειδὴ πρὸς τέκνων σποράν ἠντύχησεν ³ σύνοικον, ἔρως ἦν καὶ ἐπιθυμία τοῦ ⁴ φυλάττειν τὰ παραγγέλματα, τοῦ ζητεῖν μετὰ σωφροσύνης τὴν συνοικίαν ἀσπάζεσθαι· ἀλλ' οὐκ οἶδα πόθεν ἰδοῦσα τὸν 20 ἄνδρα τοὺς νόμους παραβαίνοντα, καὶ τὸν τῆς πολιτείας ἀναιροῦντα θεσμόν, καὶ διαλύοντα τὰ παρ' ἡμῖν νόμιμα, καὶ διαφθείροντα τὸ γένος, τὴν διαδοχὴν, τὴν διάθεσιν, τοῖς νόμοις ἐπήμυνε, καὶ τὰ τοιαῦτα· εἴτα ἔπαγε τὸ παραγραφικόν· προηγούμενον γὰρ αὐτὸ ἔξει 25 ἡ γυνή· εἴτα μοιχὸν ἀνελοῦσα κρίσιν ὑπομένει καὶ δικαστήριον· καὶ τῶν νόμων ⁵ αὐτῶν προκατεγνωκότων τοῦ δράματος, αὕτη κρίσιν ὑπομένει. καὶ τανῦν ὡς ἀδικούσα

¹ Par. συνίσταται. 3d marg. συνίστηκεν.

² Ald. Codd.

ἔχεις, ὧ τ. ἔχῃς.

³ Ald. ἠντίχησεν. scr. εὔτύχησεν.

⁴ Ald.

Codd. τό.

⁵ Ald. Codd. γνώμων.

παρ' ἑμῶν εὐθύνεται, δεδοκότων σαφῶς ἀναιρεῖν· καὶ
 ὅσα τοιαῦτα παραγραφικά. Μετὰ τὸ παραγραφικὸν
 θήσεις τὴν μετάληψιν, ἥτις ⁶ ἀεὶ καὶ ἀναγκαίως ἐπιπί-
 τει, ἔστι γὰρ αὕτη ἡ χαρακτηρίζουσα τὴν τάσιν· ἔστι δὲ
 τῇ γυναικὶ ἐξ ἀντιθέσεως· ἀλλ' οὐ σοὶ, φησὶν, ὁ νόμος
 δίδωσιν ἀναιρεῖν. Ἀγείς πρῶτον τῇ διανοίᾳ· πᾶν γὰρ
 ῥητὸν ἀντιτιθέμενον ἐξ ἀνάγκης καὶ πάντως τῇ διανοίᾳ
 πρώτῃ λύεται· εἰδ' οὕτως ταῖς ἐπιπιπτούσαις λύσεσιν·
 οἷον ἀλλ' οὐ διήρκεν ὁ νόμος, πότερον ἄνδρας ἢ γυναι-
 10 κας δεῖ ἀναιρεῖν· εἴτα τοῦτο κατασκεύασον τοῖς ὀρικοῖς·
 ῥίαν, οὐδὲν διαφέρει ὑπὸ γυναικὸς, ἢ ὑπὸ ἀνδρὸς τὸν
 μοιχὸν ἀναιρεῖσθαι· ὅπου τὸ τέλος ἔνεστι καὶ ταῦτόν, ἢ
 ἄλλη διαφορὰ παντελῶς ἐστὶ μάταιος· εἴτα ὅτι καὶ πάν-
 τες πρὸς τὸ τέλος ὀρῶσιν, οἱ πλείοντες, ὅπως ἂν κατα-
 15 χθῶσιν· οὐ ζητοῦσιν οἱ νοσοῦντες τὸν τρόπον, ὅπως ἂν
 394 θεραπευθῶσιν, οὐ ζητοῦσιν πότερον τοιῶσδε ἢ τοιῶσδε
 τοῦ πάθους ἀπηλλάγησαν· εἴτα συλλογισμῷ· τοιγαροῦν
 καὶ ταῦτόν ἐστιν ὑπ' ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς δέξασθαι τὴν
 ποινὴν καὶ τὴν σφαγὴν· εἴτα τῷ πληκτῷ· ὅτι οὐδὲν ἐστιν
 20 τοῦτον τοιῶσδε ἢ τοιῶσδε δρᾶν εἴρηται, ἀλλ' εἰ προσηκόν-
 τως ἀνήρηται, τοῦτο λογίσασθε· εἴτα ἐπειδὴ μοιχὸς ἐστὶ
 κατὰ μίαν τῶν ἀντιθετικῶν ἐπιπίπτει ἀντίθεσιν, λέγω δὴ
 τῷ ἀντεγκλήματι· ὅτι ἄξιός ἦν ἀναιρεθῆναι λυμαινόμε-
 νος τῷ γένει, διαφθείρων τὴν τῶν γυναικῶν πρὸς ἄν-
 25 δρας ὁμόνοιαν, τὴν τῶν παιδῶν παρὰ τῶν πατέρων διά-
 θεσιν, μὴ συγχωρῶν ὅτου οἱ παῖδες τυγχάνουσι διαγι-
 νώσκεσθαι, καὶ τὰ τοιαῦτα. διὰ ταῦτα ἀπέκτεινα, διὰ
 ταῦτα κατ' ⁷ αὐτοῦ τὴν ἑαυτοῦ ὥπλισα δεξιάν, διὰ ταῦ-
 τα τὴν καιρίαν ἐπήνεγκα, ἄξιον εἶναι τοῦ θανάτου νο-
 30 μίζουσα, ⁸ καὶ ὅσα τοιαῦτα. Μετὰ τὸ ἀντέγκλημα θή-

6 Vind. εἴτις. — v. 7. Ald. ἀντιθέμενον.

7 Ald. καθ'.

8 Ald. νομίζοντα. scr. νομίζουσα.

σεις τὴν δευτέραν μετάληψιν· ἥτις οὐκ ἀναγκαίως ἐμπίπτει, ἀλλ' ἐκ τῆς περιστάσεως εὐρίσκεται ὡς ἐνθάδε· οἶον, ἀλλ' ἔδει, φησὶν, ἀνακοινώσασθαι περὶ τούτου τῇ πόλει. Ἀγεις τῷ νόμῳ, ὅτι οὐδὲν πλέον ἦν· εἰ μὲν γὰρ ἀμφίβολος ἦν ὁ νόμος, καλῶς εἶχεν ἀνακοινώσασθαι 5 τῷ δήμῳ· εἰ δὲ διαρρήδην διηγόρευσεν τὸ πρακτέον τὰ γράμματα, τί ἔδει τῷ δήμῳ δι' ὄχλου γίνεσθαι; εἶτα ὅτι εἰ καὶ ἤγαγον τῷ δήμῳ πάντως ἂν κατὰ τοὺς νόμους περὶ τοῦτον ἔκρινε, καὶ τοῖς νόμοις ἀκολουθῶν οὕτω τὸ πρακτέον ὑπέβαλεν· ὥστε οὐδὲν ἄτοπον εἰ τοῦ δήμου 10 τοῖς νόμοις μέλλοντος πείθεσθαι, αὐτὴ προβαλοῦσα τοῖς νόμοις κατηκολούθησεν· λοιπὸν ὅτι ἀπόδοτε⁹ τοῖς νόμοις τὴν ἰσχύν, ἀπόδοτε τῇ δημοκρατίᾳ τὸ προσῆκον· δείξατε, ὅτι διὰ σωφροσύνην ἡ δημοκρατία συνέστηκεν· καὶ ὅτι ἀποδημούντων τῶν ἀνδρῶν τὰς γυναῖκας πάν- 15 τες¹⁰ τηρήσουσιν, ἀδελφοί, γυναῖκες, συγγενεῖς ἅμα καὶ γνῶριμοι· γνωσκέτωσαν ἅπαντες, ὅτι διὰ σωφροσύνην ὁ νόμος καὶ τὰς γυναῖκας ὀπλιζειν προήρηται¹¹ καὶ τηρεῖν, καὶ αὐταῖς τὸν τῆς σωφροσύνης κίνδυνον ἐφίησιν. Εἶτα τῷ κοινῷ ἐπιλόγῳ, ὡς ἐν κοινῷ τόπῳ, μοιχὸς γὰρ, 20 καὶ ἔχεις ἐκ τοῦ προγυμνάσματος ἅπαντας ἐναρμόσαι τοὺς τόπους.

ΕΚ ΤΟΥ ΕΝΑΝΤΙΟΥ ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.

Ἡ κατάστασις τοῦ κατηγοροῦ μικτὴν ἔχει τὴν διήγησιν, πῇ μὲν κατὰ τῆς γυναικὸς, πῇ δὲ ὑπὲρ τοῦ μοι- 25 χοῦ· κατατρέχειν μὲν καὶ τῆς γυναικὸς εὐλογον ὡς ἀνελούσης παρὰ τὸν νόμον, ἀπολογεῖσθαι¹ δὲ ὑπὲρ τοῦ ἀνδρὸς ἐς δυνατόν πιθανώτατα· ἐρεῖς οὖν ὅτι συνῶκουν

9 Ald. Vind. ἀπόδοτε. Par. ἀπέδοτε. 10 Ald. Vind. πάντας. Par. πάντες. 11 Ald. προεῖρηται. Vind. Par. προήρηται.
1 Ald. ἀπολογῆσθαι.

ἀλλήλοις· καὶ ὅτι ἀνὴρ οὐδέποτε παρὰ τοῦ δήμου κατα-
γνωσθεὶς καὶ ὅτι κατ' ἀρχὰς αὐτὸν καὶ ἡ γυνὴ ἐπὶ σω-
φροσύνῃ² ἐθαύμαζεν· εἶθ' ὅτι συντυχόντα γυναικὶ οὐκ
οἶδ' ὅπως οἶα εἰκὸς, ἀνδρα εὐθύς, ὥσπερ τινὸς λαβο-
⁵ μένη δεινοῦ, οὐ συνέειδε³ τὴν φύσιν, οὐ συνέγνω τῷ
σφάλματι, ἀλλ' εὐθύς ἦλθεν ἐπὶ τὸν φόνον, ἦλθεν ἐπὶ
τὴν σφαγὴν, καὶ τὰ τοιαῦτα. Μετὰ τὴν κατάστασιν
τὸ παραγραφικόν, θήσεις δὲ ἐξ ἀντιθέσεως τῆς γυναι-
¹⁰ κός· εἰτά φησιν, οὐκ ὀφείλω κρίνεσθαι μοιχὸν ἀποκτεί-
¹⁵ νασα. Ἡ Ἀγῶσις τῇ μεταλήψει· ἔστι γὰρ αὕτη τοῦ κα-
τηγόρου· ὥσπερ ἡμῶν λεγόντων ὅτι μοιχὸς ὢν ἀναιρε-
θῆναι οὐκ ὤφειλεν· οὐ γὰρ τοῦτό φησιν, ἀλλ' ὅτι οὐκ
αὐτῇ προσῆκεν ἐπιθεῖναι τὸ ξίφος· εἰτά μετὰ τὴν μετὰ-
ληψιν λῦσον εὐθύς τὴν ἀπὸ τοῦ νόμου διάνοιαν· οἶον,
²⁰ νῦν δὲ μετὰ τὸ παραβῆναι⁴ τὸν νόμον, ὑπεξηγῆσθαι
τολμᾷ πᾶσιν ἡμῖν τὰ γράμματα· καὶ φησι καθόλου πᾶσι
δεδοκέναι τὸν νόμον τὴν κατὰ τῶν μοιχευόντων⁵ σφα-
γὴν. Εἰτά ἔπαγε τούτου τὴν λύσιν οὕτω γνωμικῶς· πᾶ-
σα γὰρ διάνοια γνώμη λύεται· ἐγὼ δὲ φημι, ὅτι μά-
²⁵ λιστα μὲν διήρηκεν ὁ νόμος σαφῶς, τίνι τιμωρεῖσθαι
προσῆκεν μοιχόν· εἰδὼς γὰρ, τίνες εἰσὶ τὴν ὕβριν μά-
λιστα πάσχοντες, καὶ ὅτι τὸ πάθος τῶν ἀνδρῶν ἐστίν,
ἐκείνοις καὶ τὸ ἀμύνεσθαι⁶ συγκεχώρηκεν. εἰδὼς γὰρ,
τίνας μάλιστα ἡ τῆς μοιχείας λυπεῖ συμφορὰ, καὶ ὅτι
³⁹⁵ ²⁵ πᾶσι τυγχάνουσιν οἱ πεπονθότες⁷ κατάδηλοι, τούτοις
καὶ τὸ τιμωρεῖσθαι κεκύρωκεν· ἂν δὲ καὶ δῶ τις τὴν ποι-
αύτην ἀδιόριστον εἶναι παρὰ τῷ νόμῳ τῶν προσώπων
διαίρεσιν, τὸ τιμωρεῖσθαι τοῖς συγγενέσιν ὀφείλεται,

2 Ald. Codd. σωφροσύνην. 3 Ald. Codd. συνοῖδε. 4
Par. παραδοῦσθαι. ad marg. παραβῆναι. 5 Vind. μοιχευόν-
των. 6 Par. ἀμύνασθαι. 7 Ald. Codd. πεποιθότες.

τὸ ⁸ τιμωρεῖν διαφθειρομένῳ τῷ γενεῖ, τὸ μὴ συγχωρεῖν
 λυμαίνεσθαι τινα τῇ διαδοχῇ τοῦ γένους· εἶτα ἔπαγε τὰ
 ὀρικά· σὺ δὲ κατὰ μὴδὲ ἐν τούτῳ ⁹ προσήκουσα, ἀλλὰ
 παντάπασιν οὐσα ξένη τοῦ γένους τῇ τιμωρίᾳ σαυτὴν
 ὑπεύθυνον τῷ νόμῳ καταστήσαι βεβούλευσαι· ¹⁰ εἶτα τίς
 ἀγνοεῖ, ὅτι πολὺ διενήνοχεν ἄνδρα καταλαβεῖν ἐπὶ τῇ
 συνοίκῳ μοιχόν, καὶ σὲ διαφθεῖραι τὸν μοιχεύοντα, εἶτα
 τῷ συλλογισμῷ· δῆλον γὰρ ὡς ἕτερον τάνδρὸς τυγχάνει
 καὶ γυναικὸς τὸ πρόσχημα· καὶ ταυτὸν οὐκ ἔστι παρὰ
 τοῖς νόμοις τὸ πρόσχημα. ταῦτα δὲ πάντα πλατύναι δεῖ- ¹⁰
 ση παραδείγμασι, γνώμαις, παραβολαῖς, τοῖς τοιούτοις·
 εἶτα μετὰ τὸν συλλογισμόν θήσεις τὴν πηλικότητα, ὅτι
 μέγιστόν ἐστι τοῦτο καὶ δεινὸν καὶ ὑπερβάλλον τῇ συμ-
 φορᾷ, τὸ τὴν γυναῖκα διαχρήσασθαι τὸν μοιχόν· εἶτα ἐκ
 τοῦ ἐναντίου· εἰ μὲν γὰρ ἀνὴρ ἦν, ᾧ παρὰ τῶν νόμων ¹⁵
 τὰ τῆς τιμωρίας ὀφείλονται, οὐδὲν ἀντείπομεν κειμένου
 τοῦ σώματος· ἐπειδὴ δὲ γυνή, ταύτην κατὰ τοῦ συνοίκου
 τὴν τραγωδίαν ἐπλήρωσε, καὶ πλήρη τὴν ἐστίαν πεποίηκε
 συμφορῶν, δεινὸν, ἀφόρητον εἶναι νομίζω τὸ τόλμημα,
 καὶ ὅσα τοιαῦτα. Εἶτα μετὰ τὰ ὀρικά θήσεις τὴν ἀν- ²⁰
 τεγκληματικὴν ἀντίθεσιν ἀπὸ τῆς γυναικὸς· ἀλλ' ἄξιος
 ἦν τῆς σφαγῆς. ἈΫσεις τῇ μεταλήψει τῇ ὅτι ἔδει σε
 ἀνακοινώσασθαι τῷ δήμῳ· οἷον ἄξιος ἦν, φημί, καὶ αὐ-
 τὸς, ἀλλὰ παρὰ τοῦ δήμου πάθειν, ὑπ' αὐτῶν ἀναιρε-
 θῆναι τῶν νόμων· σὺ δὲ τὸν δῆμον ἄκυρον μετὰ τὸν ²⁵
 νόμον ποιήσασα, ἀφείσα ἐρεῖς τὴν ἀξίαν, τὸν τρόπον·
 ἄξιος ὁ μοιχὸς κολάσεως· ἀλλὰ παρὰ τοῦ δημίον παιόμε-
 νος, ὑπὸ τοῦ δημίον κρινόμενος, καὶ ὅσα τοιαῦτα. Εἶτα
 ἐρεῖς τὸν ἐπίλογον ὄντα κοινόν, οἷον τιμωρήσασθε ³¹
 αὐτὴν ὡς ἀνελοῦσαν παρὰ τὸ δίκαιον, ὡς καταφρονήσα- ³⁰

8 Ald. Codd. τῷ.
 Vind. βεβούλευται,

9 Ald. τοῦτο, scr. τούτῳ.
 11 Ald. τιμωρήσασθε.

10 Ald.

σαν τῶν νόμων, καὶ ὡς ἐν κοινῷ τόπῳ πληρώσεις τὸν ἐπίλογον.

Κρινόμενός τις ὡς τὴν γυναῖκα ἀποκτείνας μόνην, τὸν δὲ μοιχὸν οὐκ ἀνελὼν, ἔφη καὶ τὸν μοιχὸν ἀνηρηκέναι· καὶ εἰ ζῇ προ-
5 ἀγαγεῖν αὐτὸν ἤξιωσε τὸν κατήγορον· τῶν δικαστῶν ἀναβαλλομένων, προαχθέντα ἀπέκτεινε, καὶ κρίνεται φόνου.

Ἡ μετάληψις αὕτη κατὰ στοχασμὸν ἐστίν, ἐκ τοῦ ἀνηρηκέναι τὸν μοιχὸν, καὶ παραχθέντα νῦν ἀνελεῖν. Ἡ κατάστασις ἔχει τὸν τῆς σωφροσύνης ἔπαινον, καὶ τὸ περὶ
10 αὐτὴν θαῦμα, καὶ τοὺς νόμους τοὺς ἐπὶ τούτῳ ἄγοντας, καὶ ὅσα τοιαῦτα. εἶτα ὅτι τούτοις ἐντραφεῖς καὶ ἀγα-
γέσθαι ἠθέλησα, καὶ ὡς ἐνὶ μάλιστα σωφροσύνῃ ἐντρα-
φεῖς, ζητήσας γύναιον, καὶ ὅτι συνὼν αὐτῇ μάλιστα πάν-
των τοὺς νόμους τοὺς περὶ σωφροσύνης ἐδίδασκον, ἔλεγον,
15 οἷον ἡ μοιχεία κακὸν, καὶ ὅσα ἐξ αὐτῆς τοῖς ἀνθρώποις συμβαίνει κακά. καὶ πρὸς θες τὸ κατ' εἶδος, διαφθορᾶ,¹
ἀνατροπῇ τοῦ γένους, ἀμφιβολίᾳ τῶν παιδῶν, ὁμοιοῦς ἐναλλαγῇ, καὶ ὅσα τοιαῦτα. εἶτα ὅτι οὐκ οἶδα πῶς ἐξ-
αίφνης ἐθεασάμην τὸ γύναιον ἀποστρεφόμενον,² καὶ
20 μῆκετι ὁμοίως μοι συνόν,³ μῆτε τὴν αὐτὴν ἀποσῶζον
διάθεσιν, μῆτε πρὸς ἐμὲ, μῆτε πρὸς τοὺς παῖδας. καὶ ἔλεγον πολλάκις, μὴ τι τῶν κατὰ τὴν οἰκίαν λυπεῖ, μὴ
δυσχερές τι περὶ τοὺς παῖδας ἀπῆντηκεν· εἶτα ταύτην
ἠθοποιῶν ἐκτείνας πρὸς θες μετὰ βαρύτητος ἅμα καὶ
25 πάθους ἐξαίφνης εἰσελθὼν, ἀπορῶν ὅθεν ἀηδῶς μοι σύν-
εστιν ἡ σύννοικος, τῶν πολιτῶν αὐτῇ συνόντα κατέλαβόν
τινα, κατέλαβον οἱμοὶ ἀντ' ἐμοῦ ἀγαγόμενον ἕτερον.
εἶτα ὑπὸ τοῦ θεάματος ὠδίνας τὸν φόνον καὶ τὴν ψυ-
χὴν πρὸς τὴν σφαγὴν παρορμηθεὶς ἐχρησάμην τῷ δεξιῷ,
30 καὶ τῆς συμφορᾶς ἐγένετο τὸ συμβάν χαλεπώτερον, διέ-

1 Ald. Vind. διαφορᾶ. Par. διαφθορᾶ.

2 Ald. Codd.

ἀποστρεφόμενον.

3 Ald. συνών. Vind. συνών. Par. συνόν.

δρασκειν ὁ ἐκ τῆς ἐμῆς ἐστίας μοιχὸς, καὶ φυγὴν μετὰ
 τὸ δρᾶμα τὴν σωτηρίαν ἡσπάζετο, καὶ τοῦτ' ἦν ἀπάν-
 των τῶν γεγενημένων τὸ χαλεπώτερον. μοιχὸς ἀπὸ τῆς
 ἐμῆς ἐστίας σωζόμενος· κείμενον μὲν ἐπὶ τῷ δράματι 396
 γύναιον. ὁ δὲ πρὸ πάντων ὀφείλων δοῦναι δίκην καὶ 5
 πρὸ 4 τῆς γυναικὸς ὀπλίσαι τῷ ξίφει τὴν δεξιάν, οὗτος
 ἀθῶος ἀπὸ τῆς ἐστίας ἐγίγνετο. τί οὖν ἐπὶ τούτοις ἐγώ;
 ἐθρήνον, ἐδάκρυον, ἐζήτουν τὸν μοιχὸν πανταχοῦ· καὶ
 τὸ γιγνόμενον ἄπορον ἦν, ἄχρις οὗ ὁ δαίμων τὸν πονη-
 ρὸν εἰς μέσον παρήγαγε, καὶ τῆς ἐμῆς πεποίηκε τὸ λει- 10
 πόμενον παρανάλοιμα δεξιᾶς. γραψάμενος γὰρ οὗτός με
 ὁ κατήγορος ἐπὶ τῷ 5 μόνον ἀνηρηκέναι τὸ γύναιον ὡς
 δίκαιον, ὡς ἀληθῶς εὐεργέτην ἐπὶ κατηγορίαν καλεῖν ἀναγ-
 κάσει στενοχωρεῖν τῷ λόγῳ, ὅτι διεχρησάμην τὸν μοιχὸν
 ἀποκρίνεσθαι. καὶ πεποίηκεν εἰς τὴν τοῦ μοιχοῦ παρα- 15
 γωγὴν ἀναβάλλεσθαι τὸ δικαστήριον. ὡς οὖν ἦλθεν ἡ
 κυρία ἡμέρα, κακῆνος, ὁ λυμεὼν 6 τῆς ἐμῆς οἰκίας εἰς
 μέσον προήγετο, εὐθὺς ἦλθον ἐπὶ τὸ ξίφος, ὥπλισα τὴν
 δεξιάν, προσέθηκα τοῖς ἐμαυτοῦ κακοῖς τὸ πάλαι ζητού-
 μενον. καὶ νῦν τοῦ μοιχοῦ κειμένου γραφὴ καὶ δικαστή- 20
 ριον ἐπὶ τῷ φόνῳ, καὶ ὁ πάλαι κατηγορῶν καὶ μεμφó-
 μενος, ὅτι τὸν μοιχὸν οὐκ ἀνήρηκα, νῦν ὅτι τὸν μοι-
 χὸν διεχρησάμην, ἐγράψατο· εἶτα ἔπαγε εὐθὺς τῇ κατα-
 στάσει τὰ παραγραφικά, αἰεὶ καὶ διὰ παντός καὶ ἀναγ-
 καίως ἐμπίπτοντα. σχεδὸν γὰρ αὕτη ἐστὶ μετάληψις 25
 οὐχ 7 ὀλόκληρος. ἂν γὰρ τούτοις ὁ τρόπος προστεθῇ,
 κυρίως ἡ μετάληψις γίνεται· ἐρεῖς οὖν ὅτι οὐκ ὀφείλω
 κρίνεσθαι, μοιχὸν ὄνελαν κατεγνωσμένον ὑπὸ τῶν νό-
 μων· ὃν καὶ αὐτὸς ὁ κατήγορος οὐκ ἀρνεῖται μοιχόν·
 εἶτα φανεροῦ τοῦ ἀδικήματος ὄντος ἐφ' ᾧ ἀνήρηκα, καὶ 30

4 Ald. πρὸς. Par. Vind. πρὸ.

5 Ald. Vind. τό. Par. τῷ.

6 Vind. λυμαιών.

7 Ald. οὐκ.

τοῦτο καθομολογησαμένου τοῖς ἅπασιν ὅτι μοιχὸς ἐκεῖ-
 νος καὶ πονηρὸς, πῶς ὀφείλω κρίνεσθαι; Μετὰ τὸ
 παραγραφικὸν θήσεις τὴν μετάληψιν ἐξ ἀντιθέσεως οὐ-
 σαν αἰ τοῦ κατηγοροῦ. ἀλλ' ἔδει, φησί, παραχρῆμα,
 5 μὴ νῦν ἀνελεῖν. Ἡ Λύσις πρώτη ἐκ διανοίας τοῦ ῥήτου·
 εἰπομεν γὰρ πολλάκις ὅτι ἀναγκαῖόν ἐστι τὸ ῥητὸν αἰ
 πρώτη διανοία λύεσθαι, εἴτα ταῖς ἐκ τῆς ἀκολουθίας,
 λέγω δὲ τῶν ἐπιχειρηματικῶν καὶ μετρικῶν λύσεων· οἶον
 εἰς αἰ δίδωσιν ὁ νόμος, καὶ οὐδαμοῦ διώρισεν, πότε δεῖ
 10 ἀναιρεῖν⁸ καὶ πότε μὴ, καὶ ὅτι εἰ εἴχεν τινα τοῦτο παρὰ
 τῷ νομοθέτῃ παρατήρησιν, προσέγραψεν ἄν. νῦν δὲ τὸ
 αἰ καὶ διὰ παντὸς δεῖν ἀναιρεῖν τὸν μοιχὸν ἐπιστάμενος,
 οὐδὲ προσέγραψεν, οὐδὲ ἐπεσημῆνατο τοιοῦτον οὐδέν. ἀλ-
 λά ἀπλῶς εἶπεν ἀναιρεῖσθαι τὸν μοιχὸν, καὶ δικαίως·⁹
 15 οὐδὲ γὰρ ὁ ἄπαξ ἐγχειρίσας τοιοῦτῳ τινι, οὗτος χρόνον
 παρελθόντος τινὸς οὐκ ἔτ' ἐστὶν πονηρὸς· καὶ ὅτι φο-
 νεὺς καὶ τυμβωρύχος, ἂν μὴ νῦν κολασθῇ, οὐκ ἔτι ὑπεύ-
 θυνός ἐστι τῇ τιμωρίᾳ, ἣ οὐκ ἔτι τοιοῦτός ἐστιν οἶος
 καὶ νομίζεται. ἀλλ' αἰ καὶ διὰ παντὸς ὁ φονεὺς ἡλλά-
 20 ξατο τοῦτο τῆς ἐπωνυμίας τὸ πρόσρημα καὶ τυμβωρύχος
 ἀπὸ τοῦ τολμήματος τούτου ἔχει τὴν κλήσιν ἀκόλουθον.
 ὥστε εἰ τὸ ὄνομα ἐκ τῆς πράξεως κατ' αὐτῶν κύριον, καὶ
 ἡ τιμωρία μετὰ τῶν νόμων κατ' αὐτῶν κυρία εἶναι ὀφεί-
 λει αἰ· εἴτα λύσεις τοῖς ὀρικοῖς, ὅτι οὐδὲν διαφέρει τό-
 25 τε καὶ νῦν ἀνελεῖν, καὶ ἐπὶ τῆς οἰκίας, καὶ νῦν ἐπὶ τῆς
 ἀγορᾶς. εἴτα τῷ συλλογισμῷ, ὅτι ἴσον ἐστὶ τὸ χθὲς καὶ
 πρώην ἀνελεῖν τῷ νῦν διαχρήσασθαι· εἴτα τῷ πηλίκῳ,
 ὅτι οὐδὲν ἐστὶ τὸ χρόνον ὀλίγον καὶ μίαν ἡμέραν καὶ
 δευτέραν γενέσθαι ἐν μέσῳ· ἰστέον δὲ ὅτι ταῦτα τὰ
 30 ἀπὸ τοῦ ὅρου ἐπιχειρήματα νοήματα ἐστὶ, καὶ τόποι
 ἀφορμὴν ἡμῖν διδόντες πρὸς ἐπιχείρησιν. ἐξ ὧν τόπων

⁸ Ald. ἀνερεῖν. — Post ὅτι inserui εἰ.

⁹ Ald. Codd. δικαίως.

ὀφείλειν ὀρικῶς προσεπινοεῖν ἐπιχειρήματα· μετὰ τὴν με-
τάληψιν οὖν τὴν τοῦ κατηγοροῦ καὶ τὴν λύσιν αὐτῆς
τὴν ὀρικὴν ἔρεις λοιπὸν τὴν ἀντίθεσιν, τὴν ἀπὸ τῆς συμ-
πλεκομένης στάσεως· ἔφαμεν δὲ πολλάκις ὅτι κατὰ μίαν
γίνεται τῶν λογικῶν· ἐνταῦθα οὖν ἐστὶ κατὰ στοχασμὸν, 5
πότερον ἀληθῶς ἀνήρηκεν, ἢ οὐ. καὶ πότερον οὗτός ἐστιν
ἢ οὐ. ¹⁰ ΕΡεῖς οὖν στοχαστικῶς τῇ ὕλῃ ἀκολουθῶν τὰς
ἀντιθέσεις· οἶον, ἀλλ' ἔφησ' ἀηρηκέναι, φησὶ, τὸν μοι-
χόν. καὶ πῶς οὐ τοῦτον ἀνήρηκας; αὕτη γὰρ κατὰ στο-
χασμὸν ἐστὶν ἡ ἀντίθεσις. ζητούντων ἡμῶν τὴν γνώμην 10
τῆς πράξεως καὶ τοῦ λόγου, ὡς ἐπὶ τῶν ἀπὸ γνώμης 397
στοχασμῶν. ΑἸΥσεις δὲ οὕτως· ψευδόμενος εἶπον, καὶ
βουλόμενος αὐτὸν φανερόν γενέσθαι, καὶ θαρσύνειν αὐ-
τὸν θέλων, ὡς ἀπατωμένου ¹¹ μου καὶ νομίζοντος ἀηρη-
σθαι· καὶ τὸν μοιχὸν ἀνεπίφθονον δὲ λαμβάνειν τοὺς 15
ἀδικήσαντας, καὶ ζητεῖν ὅπως δήποτε· ἡ γὰρ λύσις πᾶσα
ἢ τῆς ἀντιθέσεως ἐκ τούτων καὶ τῶν τοιούτων ἐστὶ. Με-
τὰ ταῦτα ἔρεις ἄλλην στοχαστικὴν, ἀλλ' εἰκὸς μὴ τοῦ-
τον εἶναι. Καὶ λύσεις τοῖς στοχαστικοῖς κεφαλαῖοις, ὅσοις
ἐστὶ δυνατόν, ἐλέγχων ἀπαιτήσεις, ἀντιληπτικῶ, χρώματι. 20
οἶον αὐτὸς ἑαυτοῦ κατευαρτίρησε, παρελθὼν, φανείς,
καὶ ἐλθὼν ὡς μοιχός· ἐξὸν ¹² δὲ τοὺς τοιούτους τοῖς ἡδι-
κημένοις ἀναιρεῖν· εἶτα τῷ χρώματι, ὅτι ὀργὴ καὶ πά-
θος τὸν φόνον αὐτοῦ καθάπερ κωμάζοντος καὶ παρόν-
τος εἰς μέσον ἐπὶ τῇ καταφρονήσει τοῦ νόμου, ¹³ καὶ τὰ 25
τοιαῦτα. Μετὰ ταῦτα πάλιν ἄλλη στοχαστικὴ ἐμπίπτει
ἀντίθεσις· ἀλλ' εἰκὸς μὴ εἰδότα ἐφ' ᾧ ἦγετο ἀπηντηκέ-
ναι· ἢ οὕτως, ἀλλ' εἰκὸς παρακεκλημένον ἀπηντηκέναι.
ΑἸΥσεις οὖν ὅτι οὐχ οἶόν τε ἦν αὐτὸν ἀγνοεῖν περιφανῶς
οὕτω γενομένης τῆς χρήσεως· ἀπάντων εἰδόντων τῶν πο- 30

10 Vind. ἢ οὖν.

11 Ald. Codd. ὑπατωμένου. scr. ἀπατ.

12 Ald. Vind. ἐξ ὧν. in Par. prima manu ἐξόν. tum corr. ἐξ οὐ.

13 Par. γένους. ad marg. νόμον.

λιτῶν τὴν τε τῶν δικαστῶν κρίσιν, καὶ τὴν ἐμὴν ἀπό-
 κρίσιν, καὶ τὴν σὴν ὑπόσχεσιν, καὶ τὴν τῶν δικαζόντων
 ἀναβολὴν, καὶ ὅτι ἅπαντες μὲν μάλιστα τὰ ἐν δικα-
 στηρίοις πραττόμενα ἴσασι. πολλῶ δὲ πλεον ἐὰν παρὰ-
 5 δοξα ᾧσι. σοῦ οὖν ὑποσχομένου, καὶ ἐπαγγεилаμένου
 τὸν μοιχὸν κομειν, ¹⁴ τίς οὐκ ἂν ἐγένετο μετέωρος; τίς
 τὴν ἡμέραν ἐκείνην τῆς κρίσεως οὐ προσεδέχeto; τίνι δὲ
 τὸ γεγονός οὐ δῆγγειλεν; οἶμαι ὅτι καὶ εἰς τὴν ὑπερο-
 ρίαν ἢ γῆμῃ διέδραμεν, ὅτι ὁ μὲν ἔφη ἀνῆρηκέναι, ὁ δὲ
 10 ἐπηγγείλατο τὸν μοιχὸν κομειν. καὶ ὅτι καθάπερ τι τέ-
 ρας ἅπαντες ἐνόμιζον εἶναι τὸν λόγον. καὶ ὅτι καθάπερ
 τι. τῶν παραδόξων θεαμάτων ἰδεῖν ἅπαντες ἤλπισαν ἄν-
 θρωποι· καὶ τὰ τοιαῦτα. Μετὰ ταῦτα πεσεῖτα ἄλλη
 ἀντιθεσις ἐκ τῆς πιθανῆς ἀπολογίας τοιαύτη. ἀλλ' οὐκ
 15 ἀνῆλθε, φησὶν, εἰ ἐαυτῷ συνήδει μοιχεύσαντι. Αὔσις,
 ὅτι οἱ θεοὶ ἤγαγον, καὶ οἱ θεοὶ πεποιήκασι συμφέρον
 μοι συνιδεῖν. καὶ καθόλου λύσεις αὐτὴν ὡς πιθανὴν
 ἀπολογίαν. ταύτην μὲν οὖν τὴν ἀντίθεσιν τὴν ἐκ τῆς
 πιθανῆς ἀπολογίας λεκτέον. Εἰκείνην δὲ θῆσεις τὴν
 20 μεταληπτικὴν· ἀλλ' ἔδει γινῶναι, τί κρίνουσιν οἱ δικα-
 σται, καὶ γὰρ ἀναγκαῖά ἐστι καὶ ἐμπίπτει. Αὔσεις·
 ὀργή, ἀγανάκτησις, τὸ θεάσασθαι τὸν μοιχὸν παρῶξυνέ
 με καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἐπίλογοί εἰσι παθητικώτατοι· καὶ
 ὅτι τηρήσατε τοὺς νόμους. δείξατε ὅτι διαφυγὼν μοιχὸς
 25 οὐκ ἔστιν ἀθῶος· ἀλλὰ καὶ φανεῖς δώσει τιμωρίαν· καὶ
 ὅτι συμβαίνει δόντος τοῦ κοινοῦ τὴν τιμωρίαν, σωφρο-
 σύνη κατὰ τὴν πόλιν, τῶν νόμων φυλακή, καὶ ὁ τῆς δη-
 μοκρατίας θεσμὸς μὴ καταλυόμενος καὶ ὅτι συμβήσεται
 τὰναντία, ἐὰν καταψηφισάμενοι μου δείξητε, ὅτι οὐκ
 30 ἔξόν ἐστι τὸν μοιχὸν ἀναιρεῖν. εἴτα διατύπωσις τοῦ πά-
 θους καὶ τῆς μοιχείας· καὶ ὅτι ἕκαστος ὑμῶν ἔχει σύν-
 οικον,

14 Ald. Vind. κομειν.

οικον, καὶ ὅτι ὡς ἑαυτοῖς δικάζοντες κάθησθε. ἄδηλον μήτις, ὅπερ ἀπειή,¹⁵ καὶ καθ' ὑμῶν γενήσεται πονηρός. καὶ παροξύνει διόλου πρὸς τὴν τιμωρίαν τοὺς δικαστάς, καὶ τὰ τοιαῦτα.

ΕΚ ΤΟΥ ΕΝΑΝΤΙΟΥ Ο ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.

5

Ἡ κατάστασις ἢ τοῦ κατηγοροῦ πολλῆς ἐστὶν οἰκονομίας μεστή. ἐπειδὴ γὰρ ὁ μοιχὸς παρεληλυθεν εἰς μέσον, καὶ τοῦτό ἐστι πρόδηλον, χρήσεται ὡς σφόδρα ἰσχυροῖς τοῖς τοῦ φεύγοντος λόγοις, ὅτι αὐτὸς εἶπεν ἀνηρηκέναι τὸν μοιχόν, καὶ τοῖς τοιούτοις. ἐρεῖς οὖν· ἐπειδὴ ¹⁰ γὰρ τις ἐθρυσσεῖτο γεγενῆσθαι μοιχεία κατὰ τὴν πόλιν, καὶ περιβόητον ἦν τὸ δεινόν, τοῦ μὲν ἀνδρὸς εὐρηκότος, φασὶ, τὸν τὴν οἰκίαν διορύξαντα, τῆς δὲ γυναικὸς, ὑπὸ ² τούτῳ κειμένης, ἐπὶ τὸν νόμον, ἐθαύμαζον τὴν πολιτείαν ὅτι κατ' ἀμφοτέρων μίαν τιμωρίαν ἐνομοθέτη- ¹⁵ σε· καὶ δι' ἐνὸς καιροῦ πίπτουσιν ἄμφω, ὃ τ' ἐπειξας ² διαφθαρῆναι τὸ γύναιον, καὶ ἡ ³ ταύτην ἐλομένη τὴν ἐγχείρησιν. ἐπὶ τούτοις ἡρώτων, ἐξήτουν, εἰ μετὰ τῆς ³⁹⁸ γυναικὸς ὁ μοιχὸς συνανήρηται. καὶ κατὰ τὸν νόμον ἀμφοτέροι τὴν σφαγὴν μετὰ τὴν μοιχείαν κατέλαβον. ²⁰ ὡς δὲ κείμενον μὲν εἶδον τὸ γύναιον, τὸν δὲ μοιχὸν ἀφανῆ, ἐβόων, ἐλοιδορούμενη τῷ δράσαντι· ὅτι πῇ μὲν τὸν νόμον ἐκύρωσε, πῇ δὲ παρέβη τὰ γράμματα. καὶ πῇ μὲν οἶδεν ὀπλίσαι τὴν δεξιάν, πῇ δὲ τὴν καιρίαν κατῶ- κνησεν. ἔφασκον τοιγαροῦν ὅτι προσῆκον, ἢ μηδένα πεσεῖν, ²⁵ ἢ διακρήσασθαι μετὰ τῆς ὑπηρετησαμένης τὸν δράσαντα. ὡς δὲ τούτων ἦν πλέον τῶν λόγων οὐδὲν, ἀλλ' ἀνήρητο μὲν ἡ γυνή, ὁ δὲ μοιχὸς ἦν ἐκποδὼν, ἦλθον ἐπὶ τοὺς νόμους καὶ γραφὴν πεποίημαι τὰ γενόμενα. ὁ δὲ

15 Ald. Codd. ἀπὴμ.

1 Ald. Codd. ἐπὶ. scr. ὑπό. vide

Epist. crit. p. 69.

2 Ald. Codd. ὅτε πείξας.

3 Vind. εἰ.

Rhetor. VIII.

παρελθὼν καὶ διὰ τοῦτο κρινόμενος ἔφη σαφῶς οὐ συν-
 ανηρηκέναι τῇ γυναικὶ τὸν μοιχεύσαντα, καὶ κατ' ἀμ-
 φὸν μίαν ἐνηνόχεναι πληγὴν. ὥς δὲ τὸν λόγον ἐθαύμα-
 σα, καὶ δοκιμάσαι τὴν ἀλήθειαν ἔγνωκα, σώζεσθαι τὸν
 5 μοιχὸν ἐβόων, ὥς ⁴ δυνατὸν εἰς μέσον ἐστί. καὶ τούτων
 ὑμεῖς ⁵ ἀκούοντες τῶν λόγων, εἰδότες αὐτοὶ καὶ τοῦ γνῶ-
 ναι εἰ ἀληθῶς ἀνήρηται μετὰ τοῦτον τὸν λόγον τὴν κρί-
 σιν ἀνεβαλεσθε. ὥς δὲ κατὰ τὴν κυρίαν συνῶν ὥφθη
 ἑτέρω τινι, οὐ γὰρ οἶδα σαφῶς εἰ τοῦτον εἶχεν ἡ γυνή
 10 τὸν μοιχὸν, ὥρμησεν ἐξαίφνης, ἤρπασε κατὰ τοῦ πολί-
 του τὸ ξίφος, ἐχρήσατο κατὰ τοῦ ἀνδρός· ὣσε, φησί,
 κατὰ τοῦ μοιχοῦ τῇ δεξιᾷ. ἐπὶ τούτοις ἡ κρίσις, ἐπὶ τού-
 τοις τὰ δικαστήριον, ὅτι κατὰ μέσῃν τὴν πόλιν εἰς ἐξ
 ὑμῶν ἀνήρηται, καὶ τὰ τοιαῦτα. Μετὰ τὴν κατάστα-
 15 σιν θήσεις τὸ παραγραφικὸν ἐξ ἀντιθέσεως, ὅπερ τοῦ
 φεῖγοντος προηγούμενον ἦν. οἷον, ἀλλ' οὐκ ὀφείλω κρί-
 νεσθαι μοιχὸν ἀνελών. Ἡ Αἰσις γίνεται τῇ μεταλήψει, τοῖς
 ὀρικοῖς, τοῖς ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους· ὅτι ἔφησεν ανηρηκέναι,
 καὶ παρελθὼν πρὸς τὸ δικαστήριον παρόντων τῶν πολιτῶν,
 20 διεβεβαίους καὶ ἔφασκες συνανηρησθαι τῇ γυναίκι τὸν
 φθείραντά. ἔπειτα καὶ εἰ μοιχὸς ἦν, τότε σε ἔδει ἀναι-
 ρεῖν, ⁶ καὶ μὴ νῦν, ὅτε μετὰ τῆς γυναικὸς ὥφθη συν-
 ανακείμενός, ὅτε παρὰ τοὺς νόμους ἐπεχείρει τοῖς προ-
 γμασιν, ὅτε καὶ τὴν γυναῖκα ἀνήρηκας· τοιγαροῦν οὐ-
 25 δεις αἰτιᾶται, ὅτι τὴν γυναῖκα ἀνήρηκας, ἀλλ' ὅτι τότε
 τὸν μοιχὸν οὐκ ἀνελών, ἀλλὰ, φης, νῦν ἐχρήσω τῷ φό-
 νῳ. ὥσπερ εἰ τότε ἀφείς τὸ γυναικίον καὶ παρὰ τὴν προ-
 ξιν καὶ τὴν θετήν συνεχώρησας σώζεσθαι, μετὰ ταῦτα
 καὶ ὕστερον αὐτὸ ἀνήρκεις, ἐκρίνομέν σε ὡς περὶ κινούμεν
 30 τολμήσαντα, οὕτως ἐπεὶ τότε, ὅτε καὶ οἱ νόμοι διδόναι

4 Aldi Codd. καὶ, scr. ὥς. Vide de hac confusione supra
 p. 69. 5 Ald. ὑμεῖς. 6 Ald. Vind. ἀνερρεῖν.

σι, τὸν μοιχὸν οὐκ ἀνήρηκας, νῦν ἀνελὼν ὑπεύθυνος εἰ τῷ γράμματι· εἶτα λύσον εὐθὺς αὐτοῦ τὴν τοῦ νόμου διάνοιαν· οὐ γὰρ ἀπλῶς εἶπε δεῖν τὸν μοιχὸν ἀναιρεῖν, ἀλλ' ὅτε ἐκ τῆς πράξεως ταύτην ἔχει τὴν πρόσρησιν· εἰ μὲν οὖν ὥς σὺ φῆς τότε αὐτὸν ἀνήρηκας, τί νῦν κατ' 5 αὐτοῦ τετόλμηκας; εἰ δὲ τότε ὅτε ἡ πράξις ἦν ἐν χερσὶν, ὅτε ἡ θεία πρὸς ὀργὴν ἔκρινε πρὸς τὴν σφαγὴν, οὐκ ἀνήρηκας, οὐδὲ νῦν αὐτὸν ὤφειλες⁷ ἀνελεῖν, ὅτε καί- ρος, μᾶλλον δὲ σὺ τοῦτῳ ἐδεδώκεις τὴν ἀδειαν· εἶτα τοῖς ὄρικοις· δηλὸν γὰρ ὥς ἕτερον ἦν τότε ἀνελεῖν τὸν μοι- 10 χὸν, ἕτερον δὲ τὸ νῦν· καὶ ὅτι ὁ καιρὸς πολλὴν ἐν μέσῳ πεποιήκε τὴν διαφορὰν. καὶ ὅτι ἀπλῶς αὐτὸν ὄντα ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς ἀνήρηκας τότε ὅτε ἀνήρεις οὐκ ὄντα μοιχόν· ἡ γὰρ πράξις δίδωσι τὴν προσηγορίαν τῷ δρᾶσαντι. τῆς δὲ πράξεως οὐκ οὕσης, συναφανίζεται καὶ ἡ φύσις τοῦ 15 μῆματι, καὶ τὰ τοιαῦτα. Εἶτα συλλογισμῷ, ὅτι οὐδὲν ἴσον ἐστὶ τότε καὶ νῦν ἀνελεῖν· τότε μὲν δὴ ἡ ὀργή, τὸ πάθος, ἡ συμφορὰ, τὸ ἐνδον ληφθῆναι ἐπὶ τῆς οἰκίας ἐποίει τὴν ἀναιρεσίν· νῦν δὲ ἐπὶ⁸ τῆς ἀγορᾶς μεθ' ὁμο- λογίαν καὶ κριτῶν, μετὰ τὸ εἰπεῖν ἀνηρῆσθαι τὸν αὐτὸν 20 μοιχόν, λευμένης τῆς ὀργῆς, πεπαισμένου τοῦ πάθους, τὴν πληγὴν ἐπὶ ἡγεγκας.⁹ Εἶτα τῷ πληκτῷ· εἶτα τοῦ- τὸν τούτων πεπραγμένων τὸν τρόπον, πῶς οὐ δεινὸν τὸ ἐγγεῖρημα, πῶς οὐκ ἀνόσιον τὸ πραχθῆν, καὶ μηδεμίαν ὑπερβαῖνον ὑπερβολήν; καὶ ἀπλῶς ὅλοις ἐξελεύσῃ τοῖς τοῦ 25 πηλίκου τρόποις. ΜΕΤΑ τὴν λύσιν τοῦ παραγραφικοῦ 399 ἔρεῖς, ἀλλὰ προτρεπόμενος εἶπον, ἵνα φανῇ ἡ λύσις· καί τοι πῶς οὐκ ἄτοπον καὶ ἡσῆς μανίας γέμισεν καὶ παραχρήμα τιμωρίας ἄξιον τὸ λέγειν ἐφ' ἑαυτῷ τούτους δικαστάς, καὶ

7 Ald. Vind. ὀφείλες. 8 Ald. Vind. μετὰ. Par. με. scripsi ἐπὶ. Frequens τοῦ μετὰ repetitio in errorem induxisse videtur scribam. 9 ἐπὶ ἡγεγκας Ald. Vind. om., recepi ex Par. — v. 28. Ald. Codd. ἡγεμονίας. scr. μανίας.

συκοφαντίας ψήφω καθ' ἑαυτοῦ φέροντα ἰστάναι. εἶτα
 ὅτι εἰ τότε ἐψεύσω, πόθεν δῆλον, εἰ νῦν ἀληθεύεις; εἰ-
 κὸς γὰρ καὶ νῦν ψεύδεσθαι σε. οὐ γὰρ μοιχὸν ἀνήρη-
 κας, ἀλλ' ἀπλῶς ἀνθρώπον. πόθεν δῆλον, εἰ οὗτος μοι-
 5 χὸς· ἔπειτα οὐ προσῆκεν ὥς αὐτὸς βούλεται διαπαίξειν
 τὸ δικαστήριον, καὶ ἀληθῶς καταλύειν τοὺς νόμους. καὶ
 ὥσπερ τινὶ τῶν θεῶν, οὕτω πιστεύειν λέγοντι· καὶ παρα-
 χωρεῖν μὲν ψευσαμένῳ, καὶ συντίθεσθαι τούτῳ, ὥς ἀλη-
 θῶς τοὺς δικάζοντας ἠπάτησε. νῦν δὲ ἀνελόντι πιστεύ-
 10 εἰν καὶ συγχωρεῖν τὴν αἵρεσιν· εἶτα ὅσα ἐκ τούτου ἐπι-
 χειρήματα δυνατόν ἀνευρεῖν. **ΑΛΛ'** αὐτὸς αὐτοῦ, φησὶ,
 τῇ παρουσίᾳ κατεμαρτύρησεν.¹⁰ Ἡ Λύσις ὁμοίως στο-
 χαστικῇ τοῖς ἐμπίπτουσι πρώτοις τόποις ἐκ τῆς τῶν
 ἐλέγχων ἀπαιτήσεως. οἷον, οὐκ εἴ τις πάρεστιν ἀπλῶς,
 15 οὗτος ὥς μοιχὸς πάρεστιν. οὐδὲ εἴ τις συκαχολουθεῖ τινι
 εἰς δικαστήριον, οὗτος ὥς δράσας παρέρχεται. εἰκὸς γὰρ
 αὐτὸν καὶ ἀγνοοῦντα ἐληλυθῆναι καὶ μὴ γινώσκοντα εἰς
 ὃ τι καὶ πάρεστιν, ἀλλ' ἀπλῶς ἀπηντηκέναι. τοῦτο δὲ
 οὐδεμίαν τινὶ φέρει κατάγνωσιν· εἶτα κατασκευάσεις τοῦ-
 20 το παραδείγμασιν, ὅτι πολλοὶ ἀγνοοῦντες καὶ φίλοις
 ἀγνοοῦσιν ἀδικοῦσι συνέρχονται. ἄρ' οὖν ἐπειδὴ ἠγνώη-
 σαν, εἰδότες εἰσὶν ὃ ἐπραττον, καὶ ὅτι ἀγνοοῦντες πολ-
 λοι καὶ εἰς οἰκίας ἀλλοτριᾶς εἰσάσι, καὶ εἰς τόπους ἀλ-
 λοτρίους. καὶ πολλὰ ἐστὶν εἰπεῖν ἅ κατὰ ἄγνοιαν ἀν-
 25 θρωποὶ σφάλλονται.¹¹ εἶτα ἐρεῖς συγγνωμονικῶς τὸ
 πάλαι ῥηθῆν· ὅτι φύσει σύμπαντες ἀνθρώποι εἰώθασιν
 ἐλάσσονα μὲν κατορθοῦν, πλείονα δὲ σφάλλεσθαι. εἶτα
 προσθήσεις τούτοις ἐκ τῆς πιθανῆς ἀπολογίας τὴν λύσιν,
 ὅτι εἰ συνήθει ἑαυτῷ μοιχῷ ὄντι, οὐκ ἂν ἀπήντησεν, οὐκ
 30 ἂν ἦλθεν εἰς δικαστήριον· τίς γὰρ οὕτως ἄφρων ἢ ἡλί-

10 Vind. κατεμαρτύρησεν. 11 Ald. Vind. σφάλονται et
 paullo post v. 27. σφέλεσθαι.

θιὸς ἐστίν, ὅς ἅπαξ ἐκφυγὼν τὴν σφαγὴν αὐτὸν εἰς
 προὔπτον φέρει κακόν. καὶ ὅτι πάντως εἰδώς, πάντως
 πείσεσθαι τι κακὸν εἰ φανείη, οὐκ ἂν ἤλθεν· εἰ μὲν
 γὰρ ὅτι ἐλθὼν εἰς τὸ δικαστήριον τῷ ἀνδρὶ τῆς γυ-
 ναικὸς οὐ συντεύξεται· καὶ οὕτως μὲν ἄτοπον. ὅμως δὲ 5
 ἔχει τινὰ τὸ ἐλῆσθαι ἐλθεῖν. ἐπεὶ δὲ ἀναγκαιῶς ἦν τὸ
 σοὶ ὑφ' ἡμῶν, καὶ εἰς χεῖρας αὐτὸν τοῦ μέλλοντος ἀναι-
 ρεῖν αὐτὸν ἐμβαλεῖν, δῆλόν ἐστιν ὡς οὐκ ἂν ἠνέσχετο
 ἐλθεῖν, οὐδ' ἂν ὠφθῃ ποτέ· ὥστε πῶς ἀνήρηκας τοῦτον
 ὃν πανταχόθεν ὁ λόγος ἐλέγχει μὴ δικαίως ἀνηρημένον. 10
 ΜΕτὰ ταῦτα θήσεις ἀντίθεσιν συγγνωμονικὴν· ἀλλ'
 ἐπιγνοὺς, φησὶ, τὸν μοιχὸν, πρὸς τὸν φόνον παρώξυμ-
 μαι. Ἡ Λύσις μεταληπτικὴ· καίτοι γε μάλιστα σε ταύ-
 τη πρόπον ἦν ἀναμεῖναι τὴν κρίσιν, καὶ ἐκδέξασθαι τὴν
 παρὰ τῶν δικαστῶν κατάγνωσιν· καὶ ὅτι οὐχ' οἶόν τε ἦν 15
 αὐτὸν διαφυγεῖν τὴν δίκην, εἰ ἀληθῶς ὁ μοιχὸς ἦν, ἔν-
 δον ὄντα τοῦ δικαστηρίου καὶ περὶ αὐτοῦ τούτου δικα-
 ζόμενον. καὶ ὅτι ἅπαξ αὐτοῦ διαφυγόντος, ἔδει γενέσθαι
 μετὰ κρίσεως τὴν σφαγὴν. ΜΕτὰ ταῦτα θήσεις τοὺς
 ἐπιλόγους, ἔχοντας καταδρομὴν τοῦ ἀνελόντος μετὰ πολ- 20
 λῆς τῆς σφοδρότητος, καὶ ὅτι πάντα δεῖ τηρεῖν τοὺς δι-
 καστὰς, καὶ ἢ τύχη ἡμῶν τὴν ἐξουσίαν ἀνέληται μὴ φι-
 λονεκεῖν ἐναντία τῶν νόμων, ἀλλ' ἐφ' ὑμῆς ἄγειν τὴν
 κρίσιν, καὶ παρ' ὑμῶν τὴν τιμωρίαν ἐκδέχεσθαι, καὶ ζη-
 τεῖν ὅπως ὁ μοιχεύσας ἀσφαλέστερον παράσχοι τὴν δι- 25
 κην· νῦν δὲ καθάπερ ἐν τυραννίδι ὁρώντων δικαζόντων
 ὑμῶν τετόλμηκεν, αὐτὸν κύριον καταστήσας φόνου. καί-
 τοι πῶς οὐκ ἄτοπον τοῦτοις συγχωρεῖν τοῖς ἐδμήμασι,
 καὶ δημοκρατίας προσχήματος, καὶ τὰ τοιαῦτα.

Ἄχειρ ἀριστεὺς προσέταξε τῷ παιδὶ μοιχὸν ἀνελεῖν. ἀνέειπεν δὲ 30
 παῖς καὶ κρίνεται φόνου.

Ἡ τοῦ παιδὸς κατάστασις ἔχει τὴν εὐνοίαν τὴν πε-
 ρὶ τὸν πατέρα, καὶ τὴν παρ' αὐτοῦ παιδευσιν· καὶ ὅτι 400

πολλῆς ἦν ἀμοιβῆς ἄξιος. εἶτα τὸν πόλεμον καὶ τὴν
 ἀλήθειαν φιλοτίμως· καὶ ὅτι ἄχειρ ἦλθεν ὑπὲρ ὑμῶν,
 ὑπὲρ τῶν νόμων τὰς αὐτοῦ χεῖρας ἀφείς, ἵνα παῖς μὴ¹
 ὑβρισθῇ, μηδὲ γυνὴ διαφθαρῇ, ἵνα μὴ δοιλεύσῃ ἡ πόλις,
 5 εἶτα ὅτι συνῆν τῇ μητρὶ μετὰ πολλῆς εὐνοίας, μετὰ πολ-
 λῆς σωφροσύνης, ἄλλην τινὰ γυναῖκα οὐκ εἰδώς, ἢ τὴν
 ἐμὴν μητέρα. εἶτα ὅτι ταῦτα ἡ μήτηρ οὐκ εἶδεν, οὐκ
 ἐμιμήσατο, οὐκ ἐξήλωσεν, ἀλλ' ἑτερόν τινα τοῦ πατρὸς
 προετίμησε. καὶ αἱ πρὸς τοῦτο ἡθοποιῶνται. καὶ ὅτι ἐλήφθη
 10 ὁ μοιχός· καὶ οὐκ ἔχων ὁ πατήρ χρησασθαι ταῖς ἑαυτοῦ
 χερσὶ προσέταξέ μοι ἀνελεῖν, καὶ ἀνείλον κατα τὸν νό-
 μον. εἶτα ἐπισύναγον τῇ καταστάσει τὰ παραγραφικά,
 ὅτι ἄτοπον ὑπὲρ μοιχοῦ κρίνεσθαι οὕτω παρανόμως βιώ-
 σαντος, λυμηναμένου ρίχιαν τριάντην, καὶ ὅτι προκατε-
 15 γνωσμένου ὑπὸ τῶν νόμων καὶ διαφθειραντος τὴν μη-
 τέρα, καὶ τοὺς τῆς φύσεως ἀνελόντας θεσμούς, καὶ τὰ τοι-
 αῦτα. Εἶτα θήσεις ἐξ ἀντιθέσεως τὴν μετάληψιν. ἀλλ'
 οὐ σοί, φηαὶν, ὁ νόμος δίδωαι ἀναιρεῖν. Ἀγνοεῖς πρῶ-
 τος τῇ διανοίᾳ. ἔφαμεν γὰρ πολλάκις ὅτι πᾶν ῥητὸν
 20 τῇ διαγοίᾳ λύεται. ὁ νόμος ὁ τὸν μοιχὸν εἰπὼν ἀναιρεῖν
 οὐκ ἀήρηκεν, πότερον ὑπὸ τοῦδε, ἢ ὑπὸ τοῦδε δεῖν ἀναι-
 ρεῖσθαι, ἀλλ' ἀπλῶς εἶπεν ἀναιρεῖν. εἰ γὰρ τις ἦν τοι-
 αῦτη διαφορὰ, ἐπεσημύνατο ἂν. νῦν δὲ μηδὲν διορισά-
 μενος ἅπασι δέδωκεν ἀναιρεῖν, εἶτα τοῖς ὀρκοῖς. τί γὰρ
 25 διαφέρει τὸν πατέρα ἢ ἐμὲ ἀνελεῖν, ἅπασι εἰπόντος τοῦ
 νόμου τὸν μοιχὸν ἀναιρεῖν· καὶ συστήσεις τοῦτο παρα-
 δεῖγμασιν, ὥσπερ ἂν εἰ ναύκληρόν τις δεξάμενος ἕτερος
 ἀκροῶν παρ' αὐτοῦ διευθύναι τὴν ναῦν, εἶτα ἐκεῖνος μὴ
 εὐθύνοντα² τὴν ναῦν κρίνοι τὸν ἄνθρωπον. ἡ ἰατρὸς
 30 καιρὸν οὐκ ἄγων πρὸς τὴν θεραπείαν τῶδε ἢ τῶδε ἰά-
 σασθαι τὸ πάθος προστάξειεν, εἴτ' ἐκεῖνος³ λέγοι, οὐ

οι
 =¹ 1 μὴ Ald. Codd. om. 2 Par. εὐθύναντα τ. ν. κρίνει. [Ald. Vind.
 κρίνει.] 3 Ald. ἐκεῖνος λέγει. scr. ἐκεῖνος λέγοι.

παρὰ σοῦ ⁴ μοι προσῆκον ἦν, ἀλλὰ παρὰ τοῦ ἱατροῦ
 γενέσθαι τὴν ἐπιμέλειαν, ταῦτόν τοίνυν τοῦτο κἀνταῦθα.
 τί διαφέρει πότερον ὁ πατήρ ⁵ ἢ ἐγὼ τὸν πονηρὸν ἀνή-
 ρηκα; εἴτα τῷ συλλογισμῷ, ὅτι ταῦτόν ἐστιν, καὶ ὑπ'
 ἐμοῦ καὶ ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἀναιρεθῆναι. ⁶ τὸ γὰρ τέλος ⁵
 ὁρᾶν δεῖ, καὶ μὴ ζητεῖν τὴν ἀρχήν. καὶ τοῦτο αὐτὸ σύ-
 στησον ἐκ τῶν παραδειγμάτων. Ἄρα ἂν ἡ πόλις τὸ ἢ
 τὸ προστάξειέ τιμ ποιῆσαι; εἴτα ἐκεῖνος προστάξειέ τιμ
 τῶν ἐν χερσίν, ἄρ' ὑπεύθυνός ἐστι τῇ πόλει ὡς παρακού-
 σας τοῦ προστάγματος; οὐδαμῶς· τὸ γὰρ τέλος ὁρῶσα ¹⁰
 οὐ ζητεῖ τὸν τρόπον τοῦ κατορθώματος· εἴτα ἡ πηλι-
 κότης· ὅτι οὐδὲν ἄτοπόν ἐστι τοῦτο. τὸ ὑπ' ἐμοῦ ἀναι-
 ρεθῆναι τὸν μοιχόν· οὐδὲ, ὡς φησιν ὁ κατήγορος, δει-
 νὸν καὶ ὑπερβάλλον. εἴτα τῷ ἀντεγκλήματι, ὅτι καὶ
 ἄξιός ἦν· ἡ γὰρ μεταχείρισις ⁷ οὕτω σοι γενήσεται· ἔδει ¹⁵
 γὰρ κατὰ τὴν ἀξίαν αὐτὸν δοῦναι καὶ δίκην, καὶ τὰ
 τοιαῦτα. εἴτα ἐρεῖς καὶ τὸ τοῦ παιδός· ὅτι ἔδει πεισθῆ-
 ναι τῷ πατρί. καὶ κατασκευάσεις τοῦτο ἐκ τοῦ πάθους,
 ἐκ τῆς συμφορᾶς, ἐκ τοῦ πᾶσι τὴν σωφροσύνην φυλά-
 ξαντα ἐπὶ τῆς οἰκίας μόνος μὴ εὑρεῖν ταύτην φυλάττο- ²⁰
 μένην. εἰδ' ὅτι ἐγκλεινομένου τῷ πατρὸς ἠρχίζοντος,
 φλεγμαίνοντος, ὠδίνοντος καθάπερ ἐν πολέμῳ τὸν φό-
 νον, τί ἔδει ποιῆσαι; οὐχὶ πεισθῆναι τῷ πατρί, οὐδὲ
 ποιῆσαι τὸ κελευόμενον; οὐχὶ πρὸς τὴν χρεῖαν ὑπηρετή-
 σασθαι; ἀλλ' ἔδει ἀπιθῆσαι, ἀναχωρῆσαι, ἔασαι τὸν ²⁵
 φύσαντα, ἔασαι τοιαύτην κατὰ τῆς ἐστίας παρανομίαν,
 ἀφεῖναι ⁸ μοιχόν ἐπ' αὐτοῖς τοῖς τοῦ πατρὸς ὀφθαλμοῖς,
 ἐστῶτος τοῦ πατρὸς ἔασαι ἀθῶον, ἀπαθῆ τῆς οἰκίας τὸν
 πονηρευσάμενον, καὶ ὅσα τοιαῦτα. Μετὰ ταῦτα ἐμ-
 πεσεῖται ἀντίθεσις παρὰ τοῦ κατηγοροῦ. ἀλλ' ἔδει, φη- ³⁰

⁴ Ald. σοι. scr. σου. ⁵ ὁ πατήρ Ald. Codd. om. ⁶ Ald.
 ἀναιρεθῆναι. ⁷ Ald. μεταχείρισις; ⁸ Ald. Codd. ἀφεῖσαι.

οἱ, προτιμῆσαι τὸν νόμον. Ἡ Λύσις. ὅτι ἄχειρ ἦν
ὁ πατήρ, καὶ πῶς οἶόν τε προτιμῆσαι τῶν νόμων· εἰ γὰρ
σωζομένης ⁹ αὐτῷ τῆς δεξιᾶς, αὐτὸς ἐκὼν ἐπὶ ταύτην
ἀπήντηκα τὴν ἐγγείρησιν, εἰκότως ὑπὸ σοῦ τοῦτ' ἔχω τὸ
⁵ ἐγκλημα· εἰ δὲ ἀδυνατοῦντος τοῦ πατρὸς, αὐτὸς ὑπηρετη-
σάμην τῷ φύσαντι, ἀνθ' ὅτου τοῦτ' ἔχω τὸ ἐγκλημα·
401 εἶτα ἔρεῖς, ὅτι μηδεὶς μηδὲ μιᾶς οὔσης ἀνάγκης βούλεται
ἐναγῆς εἶναι ¹⁰, οὐδὲ λύθρῳ πληροῦν τὴν δεξιάν, οὔτε
ὥς ἔτυχεν ἐμβαλεῖν ἑαυτὸν εἰς τὸν φόνον, οὐδ' ἐναγῆς
¹⁰ εἶναι δοκεῖν· ἀλλ' ἂν μὲν ἀνάγκη τις ἦν, οὐκ ἐγκλημα τὸ
πραττόμενον· ἂν δὲ ἐκὼν τις ἑαυτὸν ἐπιφέρει τοῖς μὴ
προσήκουσιν, ἀδίκημα τὸ γιγνόμενον· εἰδ' ὅτι ἄτοπον
δι' ὑμᾶς αὐτοὺς ἀφαιρεθέντα τῶν χειρῶν, καὶ διὰ τὴν
ὑμετέραν εὖνοιαν ὑπερασπίσαντα κοινῇ τοῦ δήμου παν-
¹⁵ τὸς μὴ τυχεῖν αὐτὸν καὶ παρ' ἐμοῦ τῆς τοιαύτης ἐπι-
κουρίας. Εἰς τῆς θήσεις καὶ ἄλλην μεταληπτικὴν ἀντίθε-
σιν ἐκ τοῦ κατηγοροῦ· ἀλλ' ἔδει φρουρῆσαι, φησὶ, τὸν
μοιχόν. Λύσεις· ὅτι ἄτοπον ἦν, τοῦ νόμου εἰπόντος
ἀναιρεῖν, φρουρεῖν· ἡ δὲ κυριωτάτη λίσσις ἐστὶ συγγνωμο-
²⁰ νική· ὅτι ὠργίσθη, παρωξύνθη, ἅμα τὴν θίαν, τὴν
σφαγὴν ὥδινε, καὶ τὰ τοιαῦτα. *ΕΠΙΛΟΓΟΣ ΚΟΙΝΟΣ.*

ΕΚ ΤΟΥ ΕΝΑΝΤΙΟΥ Ο ΚΑΘΙΟΥΡΟΣ.

Ἡ κατηγοροῦ καταστάσεις καθαιρέσιν τῆς ἀριστείας,
καὶ τῆς νίκης ἀναφορὰν εἰς τὴν τύχην, καὶ μετρίαν ἀπο-
²⁵ λογίαν ὑπὲρ τοῦ μοιχοῦ ἐν διασυρμῷ· οἶον ἐπειδὴ γὰρ ἡ
τῆς πόλεως τύχη πανταχοῦ τηρεῖ τὴν πόλιν ἀπὸ τῶν πο-
λεμίων ἀπήμαντον, καὶ τῆς πολιτείας μετὰ τοῦ δήμου
ποιεῖται τὴν πρόνοιαν, καὶ μανέντων τῶν ἐχθρῶν καθ'
ἡμῶν καὶ πολιορκήσας ἅπας ὁ δῆμος ἐξαναστάς, καὶ

⁹ Ald, Vind. σωζομένου αὐτῷ τῇ δεξιᾷ. corr. Par. 10
Par. ad marg. γίγνεσθαι.

προαπαντήσας ταῖς¹ φάλαγξι, τοῖς φόνοις, τῇ δίκῃ τῶν
τροπαίων, πρὸς σωφρονισμόν ἀπέστρεφεν· ἐν ᾧ τροπαίῳ
πάντων ἡμῶν κατὰ τὸ δυνατόν ἐπαμυνόντων τῇ πόλει,
μόνος οὗτος τὴν ἀριστείαν θρυλλεῖ. μόνος τὸ δι' ἡμᾶς
τῶν χειρῶν ἀφηρηθῆναι² προβάλλεται· καὶ οὐ τοῦτό φη- 5
σιν ὅτι τὴν ἀριστείαν ἐψεύσατο, ἀλλ' ὅτι βούλεται μό-
νου τυγχάνειν τὸ τρόπαιον, ἀπάντων ἡμῶν στρατευσαμέ-
νων, φανέντων μετὰ τῶν ὅπλων, δειξάντων μετὰ τῶν
ὅπλων κατὰ τὴν μάχην κοινὴν τῆς πόλεως τύχην· ἀλλ'
ἵνα μὴ δοκῶ φθόνῳ τινὶ διασύρειν τὸ τῆς ἀριστείας κα- 10
τόρθωμα, σιωπῶ τὰ λοιπὰ, ἀγίτημι τοῦτον μόνον ὡς
ἀληθῶς τῆς ἐλευθερίας προστάτην· τί οὖν μετὰ τὴν
μάχην, μετὰ τὴν ἀριστείαν, μετὰ τὸ κοινὸν τῆς πόλεως
τρόπαιον μοιχὸν εἰληφέναι φησὶν, ὥσπερ ἀπὸ τῆς μά-
χης ἐπανελθὼν, ἵνα τοῦτον ἐπὶ τῆς ἐστίας θηράσῃ· λα- 15
βὼν οὖν, ὡς φησι, διαφθείραντα κατὰ τὴν οἰκίαν τὸ
γύναιον τὸν νόμον εἰδὼς τὸ κοινὸν τῆς πόλεως πρόστα-
γμα, ὥσπερ ἐν ἐξουσίᾳ καὶ τυραννίδι τῷ παιδί προσέτα-
ξεν ἀναιρεῖν· καὶ τρόπον οὐδένα νομίσας πρὸς τὴν τι-
μωρίαν αὐτῷ νομικώτερον ἀντὶ δημίου τὸν παῖδα, ἀντὶ 20
τῆς αὐτοῦ δεξιᾶς τῷ παιδί παρεστήσατο· καὶ τὸν νόμον
ἐρύῳσθαι πολλὰ φράσας τῷ γράμματι μόνου τοῦ φό-
νου γεγένηται· εἶτα δικαστηρίων τανῦν συγκροτουμένων
καὶ νόμων, καὶ τῆς παρανομίας οὕτως ἐκδήλου οὔσης
τοῖς ἅπασιν, οὐκ ὀφείλω, φησαίη, ὁ παῖς κρίνεσθαι, μοι- 25
χὸν ἀνελών· μετὰ γὰρ τὴν κατάστασιν ἐπάγει³ τὸ πα-
ραγραφικόν· καὶ λῦσόν τῇ μεταλήψει καὶ τοῖς ὀριχοῖς,
ὥσπερ ἡμῶν τοῦτο ἐγκαλούντων, ὅτι καὶ μοιχὸς τυγχάνων
ἀνήρηται· ἀλλ' οὐχὶ μὴ προσῆκον αὐτῷ ὀπλίσαι τῷ ξίφει
τὴν δεξιάν αὐτὸς τὸν φόνον τετόλμηκεν· μὴ γὰρ ζητῶ 30

1 Ald. Vind. τοῖς. 2 Ald. ἀφηρεῖσθαι. 3 Par. θήσεις,
ad marg. ἐπάγεις.

τὴν ἀναιρέσιν· μὴ γὰρ τὸν νόμον ὀδύρομαι· ἐγκαλῶ σε
 πάντων ὑπηρετησαμένῳ τῷ δράματι· διακονίαν ἣν ἐποιήσω
 μέμφομαι· κατὰ σοῦ γραφὴν τὴν τοιαύτην ὑπηρεσίαν
 ἐμποιῶ· εἴτα ἔπαγε καὶ τὴν λύσιν τῆς διανοίας αὐτοῦ·
 5 ὁ γὰρ παῖς λέγει, πᾶσι δέδωκεν ἀναιρεῖν ὁ νόμος τῷ
 εἰπεῖν, τὸν μοιχὸν δεῖ ἀναιρεῖν· εἰ μὲν γὰρ αὐτὸς ἦν ὁ
 παθὼν, καλῶς ἔβόα τὸν νόμον, καλῶς ὑπανεγίνωσκεν ἡ-
 μῖν τὰ γράμματα, ὥς ἅπασιν ἀναιρεῖν συγχωρήσαντα·
 εἰ δὲ μηδὲν αὐτὸς ἡδίκηται, τί τοῦ νόμου πρὸς αὐτὸν
 10 οὐκ ἀποτεινομένου τὴν κέλυσιν ἰσχυρίζεται μόνος, οὐ
 προσηκόντως τῷ δόγματι· εἰ γὰρ ἅπασι δέδοται ἀναιρεῖν,
 καμοὶ καὶ τῷ τυχόντι καὶ ξένῳ πόθεν τοῦτο ποιεῖν συγ-
 χεῶρηται; εἰ δὲ τοῦτο κελεύειν τὸν νόμον οὐκ ἂν συγ-
 402 χωρήσεις, τί σαφῶς εἰδὼς τὸ μὴ πᾶσιν ἐξὸν ὑπομῖναι
 15 τετόλμηκας; εἴτα ἔπαγε τὰ ὀρικὰ· νῦν δὲ τοῦ νόμου τῷ
 πατρὶ κελεύοντος ἀναιρεῖν καὶ αὐτῷ τῷ παθόντι προσ-
 τάττοντος, αὐτὸς, ὦ παῖ, μὴ προσῆκον τῷ φόνῳ διαχρή-
 σασθαι τὸν μοιχὸν οὐ κατώκησας· καίτοι τις τοῦτ'
 ἄγνοεῖ ὥς ἕτερος σὺ τυγχάνεις· ἄλλος δὲ τις ὁ παρα-
 20 σχὼν σοι τὴν γένεσιν⁴· καὶ διάφορα μὲν τὰ παρὰ τοῦ
 πατρὸς ἐνεργηθέντα πολλάκις· ἕτερα δὲ τὰ ὑπὸ σοῦ τοῦ
 παιδὸς μετ' ἐκείνων πραττόμενα· εἴτα τῷ πηλίκῳ· ὅτι
 καὶ δεινὸν καὶ πολλῆς ἄξιον ἀγανακτήσεως τὸ παραχθέν,
 καὶ ὅσα τοιαῦτα. Εἴτα θίς τὴν ἀντεγκληματικὴν ἀν-
 25 τίθεις τὴν παρὰ τοῦ παιδὸς· ἀλλ' ἄξιός ἦν, φησὶν,
 ἀναιρεθῆναι παρ' ἡμῶν ὁ μοιχός. Ἡ Λύσις κατὰ συν-
 δρομήν· εἴτα τῷ ἔδει προτιμῆσαι τὸν νόμον, ἄξιός τῆς
 κολάσεως ὁ μοιχὸς φημὶ καὶ αὐτός· ἀλλ' οὐ τοῦτον ὑπο-
 μῖναι τὸν τρόπον τὴν δίκην· οὐδ' ὥσπερ ἐπὶ σκηνῆς
 30 ἕτερον ἡδίκησθαι, ἕτερον δὲ τὴν τιμωρίαν παρασχεῖν·
 καίτοι καὶ εἰ ἄξιός ἦν, προτιμῆσαι μᾶλλον τὸν νόμον

4 Par. τὰ γράμματα. ad marg. τὴν γένεσιν.

ἐχρῆν, μὴ παρακοῦσαι τοῦ γράμματος· φύλαξαι τὴν
ἐξουσίαν τῶν νόμων· νῦν δὲ τὸ πρακτικὸν ἀφείς ἐγκα-
λεῖς ὡς ἀξίῳ τῷ μοιχῷ τοῦτο παθεῖν καὶ κατηγορίαν
ἀντ' ἀπολογίας ποιῇ· καὶ τούτῳ μὲν ἐγκαλούμενος ἀφείς
ἀλλαχόθεν σπαντῶ πορίζῃ τοὺς λόγους, καὶ τὰ τοιαῦτα· 5
ἀντίθεσις· ἀλλ' ἔδει, φησὶ, πεισθῆναι τῷ πατρὶ, εἰ μὲν
κατὰ νόμους, καλῶς, εἰ δὲ παρὰ τὸ πρέπον, οὐκ εὐλογον·
καὶ ὅτι πεισθῆναι ἐχρῆν τοὺς λόγους φυλάσσοντα· καὶ
ὅτι οὐχ ἅπαντα δεῖ πείθεσθαι τῷ πατρί· εἰ γὰρ ἅπαντα
δεῖ πείθεσθαι, πάντα καὶ ὅσα κελεύουσι ποιεῖν δεῖ· εἰ 10
δὲ τοῦτο ἀληθές, καὶν τυραννεῖν ἡμῖν κελεύσωσι, πράξω-
μεν καὶ παραβῆναι τοὺς νόμους ἀκούσομεν· εἴτα, ὅτι
οὐχ ἡ φύσις ἡμῶς ἀναγκάζει ὑπακούειν τοῖς πατράσιν
ἡμῶν καὶ πείθεσθαι, ἀλλὰ τὸ ὁρθόν, καὶ τὸ συμβου-
λεύειν αὐτοὺς τὰ προσήκοντα, καὶ τὰ τοιαῦτα· ἐρεῖς 15
γὰρ συγγνωμονικῶς τὰ μὲν, τὰ δὲ παραδειγματικῶς,
τὰ δὲ ἐνθυμηματικῶς· Ἄλλ' ἄχειρ, φησὶν, ἦν ὁ πατήρ.
Αἴσεις μεταληπτικῶς· ὅτι ἐχρῆν φυλάττοντα, δεομῶν-
τα, φυλακὴν ποικίλην ἐπινοοῦντα, καὶ τοῖς τοιούτοις·
τί γὰρ οὐκ ἐφρούρεις τὸν ἄνθρωπον; τί δὲ τοῖς ἄρχου- 20
σιν οὐκ παρείχες πρὸς κόλασιν; εἴτα ὅτι ἔδει ἀνενίγκαι
τῷ δήμῳ· ἔδει κατηγορῆσαι λέγοντα τὰ καὶ τὰ, ἥθο-
ποιῖαν γὰρ πλάσεις ἐντεῦθεν· εἴτα ὅτι ἡ ἐπίτρεπέ⁶ σοι
τὸ δικαστήριον ἢ οὐ· εἰ μὲν ἐπέτρεπεν, ἀνήρεις· εἰ δὲ
οὐ, ἀνένθυνος ἥς μετὰ τοῦ τὸν μοιχὸν δοῦναι τὴν δί- 25
κην· εἴτα ὅτι κατὰ πολλοὺς τρόπους δυνατόν ἦν μὴ
παραβῆναι τὸν νόμον, κατηγοροῦντα, γραφόμενον, συν-
όντα, δεσμοῦντα, φυλάττοντα, καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἐπι-
λογος μετὰ ταῦτα κατὰ τοῦ παιδός, ὡς παραβάντος
τοὺς νόμους καὶ σωφρονισθῆναι ὀφειλόντος· ἡ παρα- 30
γραφικὴ ἐν μὲν ἔχει τὸ κύριον ὄνομα· συνέζευκται δὲ

5 Vind. ἐνθυμηματικῶς. 6 Ald. Codd. ἐπέτρεπε, scr. ἐπέτρε-
πε, ut liquet ex sq. εἰ μὲν ἐπέτρεπε. Vide Epist. crit. p. 7.

κατὰ εὐθυδικίαν⁷ πάντως ἄλλη τιנὲ, ἢ μιᾷ τῶν λαγνέων,
 ἢ μιᾷ τῶν νομικῶν⁸. γνώριμος δὲ ἐστίν, οὐκ ἐκ τοῦ
 προσκεῖσθαι παραγράφεται· μὴ γὰρ τοῦτο μόνον ἴδιον
 αὐτῆς εἶναι νομίσῃ τις, ἀλλ' ἐκ τοῦ δις περὶ τῶν αὐτῶν
 5 μὴ εἶναι κρίσιν, εἴτα δις περὶ τοῦ αὐτοῦ κρίνεσθαι, ἢ
 δις διδόναι τιμωρίαν, ἢ δις περὶ τοῦ τι ποιεῖν ἀναγκάζε-
 σθαι, ἢ τι τοιοῦτον· τοῦτο γὰρ μόνον παρατηρεῖν ἄξιός;
 εἰ ἐπὶ τῷ αὐτῷ πράγματι· ποιῆσαι τί δεύτερον ὁ φεύγων
 ἢ δις παθεῖν ἀναγκάζεται· ὥς ἂν μὴ τοῦτο μὲν ἢ προ-
 10 ηγουμένως· ὑπάρχη δὲ προσκείμενον μόνον τὸ παραγρά-
 φεται, οὐχ ἔξει τὸν οἰκεῖον χαρακτῆρα ἢ γραφή· οἶον ὡς
 ἐπ' ἐκείνου τοῦ πράγματος, τῷ ἀτίμῳ μὴ μετεῖναι δί-
 κης¹⁰ καὶ εἰς τὰς τῶν ὀρφανῶν δίκας οἱ ἐπίτροποι εἰσί-
 τωσαν· ἐπιτροπεύων τις ὀρφανοῦ ἡτιμώθη· ἐγράψατό
 15 τις ὡς ὑβριστήν τὸν ὀρφανόν· ὁ ἐπίτροπος ἄξιοι λέγειν
 ὑπὲρ αὐτοῦ τὴν δίκην· ὁ δὲ παραγράφεται· τοῦτο γὰρ
 τὸ ζήτημα ἐστίν μὲν ἀντινομία· τὸ γὰρ παραγράφεται
 κεῖται ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ ἀπιλέγειν ἢ κωλύειν· αὐτὸς δὲ
 403 οὗτος ὁ δοκῶν παραγράφεσθαι, οὔτε ὡς γενομένης ἥδη
 20 κρίσεως περὶ τῆς ἵβρεως παραγράφεται, οὔτε τιμωρία
 τις ἐπὶ τούτῳ δευτέρᾳ παρηκολούθησεν, οὔτε ἄτιμος ἂν
 ἦν γενόμενος, ὥστε δύνασθαι παραγράφεσθαι· οὔτε ὅλως
 ἐπὶ τῇ νῦν παρούσῃ γραφῇ φαίνεται τις γενομένη πρώτη
 ἢ τιμωρία ἢ κρίσις ἢ τι τοιοῦτον· ὥστε ἐκ τούτου δηλόν
 25 ὅτι τινὲς ἤμαρτον τῶν τεχνολογῶν, εἰπόντες ὅτι γνω-
 ρίζεται ἢ παραγραφῇ ἐκ τοῦ προσκεῖσθαι ὅτι παραγρά-
 φεται· διὸ προσῆκε μὴ τούτῳ προσέχειν, ἀλλὰ τῷ τῆς
 παραγραφῆς ἰδίῳ· τῷ εἰ δις τι περὶ αὐτοῦ γίνεσθαι

7 Ald. Codd. εὐθυδικίαν. 8 Ald. Vind. νομίμων. Par. νο-
 μίμων, scripsi νομικῶν. Menand. διαίρ. ἐπιδικτ. p. 615. τί γάρ
 τοι νομιμώτεροι μὲν οἱ γάμοι, δικαιοτέρα δὲ τὰ συμβόλαια Med.
 2. νομικώτεροι. Eadem confusio est apud Plat. Pol. VII. p.
 539. A. 9 Ald. ἄξιον. scr. ἄξιός. 10 Ald. δίκη. scr. δίκης.
 — v. 15, Ald. Codd. ὑβρίσθην. v. 20. Ald. οὕτω. scr. οὕτε.

συμβέβηκεν· διαιρεῖται δὲ ἡ παραγραφὴ τῇ τοῦ ῥητοῦ
 θέσει· ὅτι ὁ νόμος κελεύει τὸν ἀπαξ κριθέντα δις περὶ
 τῶν αὐτῶν μὴ δικάζεσθαι· εἰτα λύσεις¹¹ τοῦτο ἐκ δια-
 νοίας· γίγνεται δὲ ἡ διάνοια πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ λέ-
 γοντος· ἂν μὲν κρίσις ἢ γενομένη, οὕτως ἐρεῖ ὁ χρώμε-
 νος τῇ διανοίᾳ, ὅτι νόμος κεκώλυκε, δις περὶ τῶν αὐτῶν
 τιμωρίαν μὴ γίνεσθαι· κρίσιν δὲ εἶπε τὴν τιμωρίαν· ὁ
 τῇ διανοίᾳ χρώμενος λέγει, ὅτι νόμος δις μὴ γίνεσθαι
 εἶπε διαδικασίαν· ἐὰν δὲ ιδιωτικὸν ἦ, λέγει, ὅτι ὁ νόμος
 οὐ πρὸς πρεσβύτας· καὶ καθόλου ὁ λύων τῷ ῥητῷ καὶ¹² 10
 τῇ διανοίᾳ χρώμενος πρὸς τὸ¹³ ἐαυτῷ συμφέρον ἀρμόζει
 τὴν διάνοιαν, τὴν κρίσιν τιμωρίαν λέγων, καὶ τὴν τιμω-
 ρίαν κρίσιν· καὶ ὡς φθάνοντες εἵπομεν, καθ' ἕκαστον
 μετατιθεῖς εἰς ἕτερον τὸ ῥητόν· εἰτα μετὰ τὴν θέσιν
 τοῦ ῥητοῦ καὶ τὴν ἐργασίαν τῆς διανοίας καὶ τὴν ἀπὸ 15
 τοῦ ῥητοῦ ἀπάντησιν τῇ ἐμπιπτούσῃ στάσει ἀπὸ τῆς
 εὐθυδικίας χρῆται· καὶ οἷα ἂν ἐμπίπτει στάσει τῇ
 ταύτης, κεφαλαιοῖς διαιρήσεις τὸ ὑπόλοιπον μέρος
 τοῦ ζητήματος· καὶ ἂν μὲν ἢ στοχαστικὴ ἢ συνε-
 ζευγμένη στάσις, τοῖς τοῦ στοχασμοῦ κεφαλαιοῖς 20
 διαιρεθῇσεται, ἂν δὲ ὅρος, τοῖς ὁρικοῖς, ἂν δὲ
 μεταλήψις, τοῖς τῆς μεταλήψεως, ἂν δὲ μία τῶν νομι-
 κῶν, τοῖς ἐκείνοις κεφαλαιοῖς· καὶ ἔστιν ἡ τῶν νομικῶν
 ἐργασία καθαρά· ὥσπερ γὰρ εἰς στοχασμὸν ἐμελετῶμεν
 ἢ μίαν τῶν νομικῶν, ἢ λογικῶν· οὐδὲν γὰρ ὅλως ἢ 25
 παραγραφῇ διαφέρει τῶν ἄλλων στάσεων κατὰ τὴν ἐρ-
 γασίαν, ὑφαιρεθέντων τῶν ἄλλων κεφαλαίων τῶν τῆς
 παραγραφῆς δηλωτικῶν, ὅτι ὁ νόμος κελεύει δις περὶ τῶν
 αὐτῶν μὴ κρίνεσθαι· καὶ τῆς τούτου λύσεως· ὅτι κρίσιν
 εἶπε τὴν τιμωρίαν καὶ τὴν διαδικασίαν. παρατηρεῖν δὲ 30

11 Ald. Vind. λύσις. 12 καὶ Ald. Codd. om. 13 Ald.
 Par. τῷ. Vind. τῷ.

ἄξιον μετὰ τὴν τοῦ ῥήτοῦ θέσιν καὶ τὴν λύσιν τὴν ἀπὸ τῆς διανοίας, ὅπως ἀκολούθως εἰσβάλλῃς εἰς τὴν τῆς ἐμπιπτούσης στάσεως διαίρεσιν, καὶ μὴ ἀπηρητημένον ποιήσης τὸν λόγον· διέλωμεν οὖν τὸ πρόβλημα, ἵνα σαφὴς ἡ διαίρεσις γένηται.

Πληγὰς τις δοῦς τινι ἀπεκηρύχθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς· καὶ εἰς ἀγοντος τοῦ ὑβρισθέντος τὴν τῆς ὑβρεως γραφήν, παραγράφεται κατὰ τὸν νόμον τὸν δις περὶ τῶν αὐτῶν κρίνεσθαι κεκωλυότα.

Ἐνταῦθα ἡ συνεξευγμένη κρίσις ἐστὶ μετὰληρις· οὐ γὰρ τῷ ὑβρισθέντι¹ δέδωκεν, ὥσπερ εἰπεῖν, ἀλλὰ τῷ πατρί· καὶ ἐστὶν ἡ τῆς παραγραφῆς εὐθυδικία μετὰληρις· λέγοντος γὰρ τοῦ φεύγοντος, δέδωκα τὴν δίκην, ὃ κατήγορος λέγει, οὐκ ἐμοὶ δέδωκας, ἀλλὰ τῷ πατρί· ἐστὶ δὲ ἡ διαίρεσις αὕτη, μελετώντων ἡμῶν τὸν ὑβρισθέντα.

Ἡ Κατάστασις ἔχει μετὰ ἀνῆξήσεως καὶ ἐπαίνου, εἰ δεῖ τοὺς νόμους καὶ μέτριον τῆς πολιτείας ἐγκώμιον ἐν θέσει διεξιόντων ἡμῶν, ὅτι κακὸν καὶ χαλεπὸν ἡ ὑβρις· ἔρσις γὰρ ὅτι εἰδυῖα τοῦτο ἡ πόλις, ὅτι ἄλλως οὐχ οἷόν τε ἦν συγκροτεῖσθαι τὴν πόλιν, ἔθιτο κατὰ τῶν ὑβριστῶν νόμους· ἵνα μὴ ὥσπερ ἐν ἐρημίᾳ τινὶ καὶ τυραννίδι ἔξη² τοῖς μὲν ὑβρίζειν, τοῖς δὲ μὴ λαμβάνειν τὴν τιμωρίαν· ὁλλ' οἱ μὲν τῆς αὐτῶν προπετείας ἀνέχοντο· οἱ δὲ παθόντες κουφίζονται τῇ τιμωρίᾳ τὴν συμφορὰν· ταῦτα εἰδὼς, ταῦτα ἐκνοῶν, διηγὼν κατὰ τῆς πόλιν, οὐδεὶς τῶν συντυγχανόντων μοι ἀπεχθής, οὐδενὶ τῶν πολιτῶν βαρὺς, ἀλλ' ἴσος

404 ἐδόκουν εἶναι πρὸς πάντας καὶ πρῶτος, καὶ πρὸς οὐδένα τῶν πολιτῶν μηδεμίαν ἔχων δυσμενείας ὑπόθεσιν, ἀλλὰ φίλος καὶ προσήνης παρὰ πάντων ὀνομαζόμενος· ἐτι μᾶλλον ἐμοὶ πρὸς τὸν τοιοῦτον βίον παρσκευάζε³, λέγων

30 δεινὸν ἡ ὑβρις· αὕτη τὰς ἐχθρας, αὕτη τοὺς πολέμους.

¹ Ald. Vind. ὑβριδέδωκεν.

² Ald. ἔξει. scr. ἔξη.

³

Ald. παρσκευάζε. Vind. Par. παρσκευείαζε.

ἀνακινεῖ, διὰ ταύτην πολιορκίαι καὶ μάχαι, διὰ ταύτην
 ἔχθραι καὶ πόλεμοι· ἂν ταύτην φύγῃς, οὐκ ἔσται σοι
 κατὰ τὸν βίον συμφορῶν ὑπόθεσις· τούτοις ἑμαυτὸν ἀεὶ
 παιδεύων τοῖς λόγοις, τούτοις πρὸς τὴν καθ' ἡμέραν
 τῶν πολιτῶν συνουσίαν ἀσκῶν περιπέπτωκα τοῖς ἀπ' 5
 ἐναντίας ἑμαυτῷ κακοῖς καὶ πάσης πείραν ἐξαίρτης
 ἐλάμβανον ὕβρεως· ἄνθρωπος οὐδὲ πώποτε παθὼν τοι-
 οῦτον οὐδὲν ὑβριζόμεν, ἐλοιδορούμεν· εἶτα κατ' ὄνομα
 τὴν ὕβριν αὐξήσας εἶπε, ὅτι ἑμαυτὸν παρεμυθούμεν,
 ἐπέχιν συμβουλευόν, ἑμαυτῷ λέγων, ὅτι ἐὰν ἐπιπλέον 10
 καρτερήσω, τούτου μὲν ἅπαντες καταγνώσκονται· ἐμὲ δὲ
 τῆς ἀνεξικακίας θαυμάσουσι· καὶ ὅτι οὐχ ἅπαξ, οὐ δεύ-
 τερόν κεῖνος μὲν ὕβρισεν, ἐγὼ δὲ ἐκατέρησα· ὡς δὲ
 εἶδεν, ὅτι οὐδὲν πλέον ἑμαυτῷ τῆς ὕβρεως, ὥσπερ τῆς
 ἡσυχίας μοι βασκαίνων πληγὰς ἐνεφύρησεν· ἐν ᾧ καὶ 15
 αὐξήσεις πάλιν τὰς ὕβρεις, τὰς πληγὰς, ὡς ὁ Δημόσθενος
 τῷ σχήματι, τῷ βλέμματι, τῇ φωνῇ· εἶτα ὅτι οὐκ οἶδα⁴,
 πῶς ὁ πατήρ αὐτὸν ἀπεκήρυξεν· οἰκονομήσεις δὲ τοῦτο
 τῷ κατ' ἔμφασιν σχήματι, ἐνδεικνύμενος, ὅτι οὐ διὰ
 σεαυτὸν ἀπεκήρυξεν· εἶτα ὅτι εἰσάγω τὴν γραφὴν κατὰ 20
 τοὺς νόμους, καὶ τὸ κελευσθὲν ὑπὸ τῶν νόμιον ποιῶν οὐδ'
 συγχωροῦμαι. Μετὰ τὴν κατάστασιν θήσεις τὴν παρα-
 γραφὴν· ἔστι δὲ τὸ μὲν ῥητὸν ἐξ ἀντιθέσεως, ἡ δὲ διά-
 νοια λυτική τοῦ ῥητοῦ τυγχάνουσα τοῦ μελετωμένου·
 οἷον ἄλλ' ἅπαξ, φησὶ, δέδωκε τὴν δίκην· νόμος δὲ οὐδ' 25
 δεῖς περὶ τῶν αὐτῶν τιμωρεῖσθαι κελεῖν· καὶ δεύτερον
 ἡ λύσις τῇ διανοίᾳ· ἴστίον δὲ ὅτι οὐ μίᾳ μόνῃ, ἀλλὰ
 καὶ πλείοσιν ἂν εὐρίσκοι τις διανοίας· λύσει τὸ ῥητὸν μόνον,
 ἂν μὴ ᾧσιν ἐναντία· ἰσχυρίζεται δὲ ἐκεῖνος τῇ τιμωρίᾳ· οὐ
 τῇ διανοίᾳ, χρώμενος λέγει, ὅτι κρίνεσθαι αἰπαρό νόμος ἅπαξ· 30
 λύσεις οὕτως· δέδωκα, φησὶ, δίκην ἄνθρωπος μὴ κριθείς,

4 Ald. εἶδα.

ἄνθρωπος μὴ καδίσας ἐφ' ἑαυτῷ δικαστήριον· καὶ τοι
 πῶς οἶόν τε τιμωρίαν λαβεῖν; μῆτε τινὸς κατειπόντος,
 μῆτε αὐτοῦ ἀπολογησαμένου, μῆτε κληρωθέντων τῶν
 δικαστῶν· εἴτα ἄλλη διανοία χρῆσαι· καὶ τοι ὁ νόμος
 5 εἶπε δις περὶ τῶν· αὐτῶν τιμωρεῖσθαι μηδένα, δεικνύς
 ὅτι δις περὶ τοῦ αὐτοῦ γίνεσθαι κρίσιν οὐ προσῆκεν·
 ἀκόλουθον γὰρ ἐφ' ἑκάστῳ τῶν τοιούτων δίκην καὶ τι-
 μωρίαν ἐπακολουθεῖν· εἰ μὲν οὖν ἐτιμωρήθη κατὰ τὸν
 νόμον, εἰπέ τὸν καταψηφισάμενον δικαστήν· εἰπέ τοῦ
 10 δικαστηρίου τὸν τόπον· εἰπέ πόσοι συνήχθησαν δικα-
 σταί, πῶς δὲ τὰς ψήφους⁶ οἱ κρίνοντες ἤνεγκαν· νῦν
 δὲ τούτων καὶ μέρος εἰπεῖν ἀπορῶν, καὶ χρῆσασθαι τι
 μὴ δυνάμενος ἀπλῶς σοφίῃ τὸν νόμον, καὶ καταλύεις
 τὴν πολιτείαν σοφίσμασι, δεδωκέναι μὲν τὴν τιμωρίαν
 15 βροῶν, οὐκ ἔχων δὲ τοὺς καταψηφισαμένους εἰπεῖν δικα-
 στάς· εἴτα εὐφυῶς καὶ ἀκολούθως ἐκ τῆς διανοίας ἔμ-
 βαλε εἰς τὴν μετάληψιν· ἥτις ἐστὶν ἡ εὐθυδικία· ἵνα δὲ
 μὴ ἀπρητημένος σοι ὁ νόμος γένηται, πρόσθε, ἀλλ'
 ἔστω δεδόςθω δεδωκέναι τὴν δίκην, καὶ τιμωρίαν ὑπε-
 20 σχηκέναι τῆς ὕβρεως· λογίζομαι γὰρ ὡς ἀπὸ τινος δι-
 καστηρίου τὴν ἀποκήρυξιν· τίني ταύτην εἰπέ μοι τὴν
 τιμωρίαν παρέσχηκας; τίني δέδωκας τὴν δίκην; τῷ πατρὶ
 πάντως ἔρεῖς· αὐτὸς οὖν παρὰ σοῦ καὶ τὴν ὕβριν ὑπέ-
 μεινεν· οὗτος ἐπὶ τοῦ σώματος ἤνεγκε τὰς πληγὰς· καὶ
 25 τοῦτον αἰκισάμενος τὴν δίκην κατ' ἀκολουθίαν ὑπέμει-
 νας· ἀλλ' οὐδαμῶς ἀπαναισχυντήσεις πρὸς ταύτην⁷
 τὴν ἀπόκρισιν· οὐδὲ τὸν ἀληθέστατον τουτοῖον λόγον
 εἰς τὸ ἐναντίον μεταβαλεῖς⁸· εἴτα κατασκευάσεις τοῦτο
 τοῖς ὀρικοῖς, ὡς διαιροῦντες καὶ τὴν μετάληψιν εἵπομεν,

5 τῶν Ald. Codd. om. Inscere articulum, coll. Epist. crit.
 p. 7. 6 Par. πόλις. ad marg. ψήφους. 7 Par. ταυτηνὴ τὴν
 ὑπέθειν. ad marg. ἀπόκρισιν. 8 Ald. Codd. μεταβάλλεις.
 scr. μεταβαλεῖς.

ὅτι πᾶσα μετάληψις τοῖς ὁρικοῖς καὶ κατασκευάζεται καὶ ἀνατρέπεται· ἐρεῖς οὖν ἀπὸ τοῦ ὅρου, ὅτι οὐκ ἔστι ταῦ-
 τὸν τῷ πατρὶ δοῦναι τὴν τιμωρίαν κάμοι, ἀλλ' ἕτερος
 μὲν ἐκεῖνος, ἕτερος δὲ ἐγώ, καὶ ὅτι ἐκεῖνος μὲν οὐχ ὕβρι- 405
 σμένος ἀνέλαβεν⁹ τὴν δίκην, καὶ τοῖς ταιούτοις· εἴτα τῷ⁵
 συλλογισμῷ, ὅτι οὐκ ἴσον τὸ ἐκεῖνον δοῦναι τιμωρίαν κά-
 μοί· ἐγὼ μὲν γὰρ ἂν ὥσπερ εἰπεῖν ἔκοναζόμεν τῆς λύ-
 πης· ἐκεῖνος δὲ ὁ αὐτός¹⁰ ἔστι νῦν τοῖς πρὸ τούτου· εἴτα
 τῷ πηλίκῳ, ὅτι οὐδὲν τοῦτο πραχθὲν, ἀλλὰ κατὰ πολὺ
 μέγα, τὸ μὴ ἐμοὶ δοθῆναι τὴν τιμωρίαν, καὶ τοῖς τοιού- 10
 τοις, ἵνα μὴ ταυτολογῶμεν τοῖς ἐπιχειρήμασι· μετὰ ταῦ-
 τα θήσῃς τὴν μεταληπτικὴν ἀντίθεσιν, ἀπὸ τοῦ κατη-
 γόρου· ἀλλ' ἔδει πρὸ τῆς ἀποκηρύξεως κατηγορεῖν· ἢ
 λύσις γίγνεται· πρῶτον μὲν τὰ ὅτι ἡπειχθῇ σε ἀποκηρύ-
 ξαι ὁ πατήρ· ἔπειτα ὅτι καὶ ἐνόμισέ με ἐκ τούτου παύ- 15
 σαι τῆς γραφῆς· εἴτα ὅτι ἔξεστιν ὅταν βούλωμαι κατη-
 γορεῖν, καὶ οὐδεὶς νόμος τῆς κατηγορίας οὔτε καιρὸν,
 οὔτε χρόνον ὁρίζει· ἀλλ' ἐπὶ τοῖς παθοῦσιν ἔστι τὸ εἰς-
 ελθεῖν ὅτε καὶ βούλονται τὴν δίκην¹¹ καὶ εἰκότως· ἐπειδὴ
 γὰρ οἱ ἄνθρωποι πολλάκις ἄπειροι ὄντες τῶν πραγμά- 20
 των ἐπὶ πλέον βούλονται βουλευέσθαι, ἢ χρόνου πρὸς
 παρασκευὴν χρῆζουσιν, εἶπεν ὁ νόμος ἐξεῖναι κατηγορεῖν,
 ὅτε καὶ βούλονται, ἵνα ἐπὶ τοῖς ἡδίκημένοις γένηται τὸ
 δικάζεσθαι, καὶ μὴ, καὶ διόλου κατασκευάσεις ὡς ἀντι-
 ληπτικὸν κεφάλαιον· καὶ μετὰ ταῦτα προσθήσεις τῇ 25
 λύσει καὶ στοχαστικὰ ἐπιχειρήματα· ἐρεῖς γὰρ, ὅτι εἰκὸς
 σε καὶ δι' ἄλλας ἀποκεκηρύχθαι αἰτίας· πάλιν ἀμαρτη-
 σαντός σου κατὰ τὴν οἰκίαν, ἢ λόγον εἰπόντος σου πρὸς
 αὐτὸν τὸν μὴ προσήκοντα, ἢ καὶ ἀψαμένον τῇ χειρὶ·
 εἴτα ἔπαγε βίαιον νόημα πρὸς κατασκευὴν τούτου· οὐδὲ 30

⁹ Vind. ἀνέλαβον. ¹⁰ Ald. Codd. αὐτός, scripsi ὁ αὐ-
 τός. — v. 9. Ald. Vind. τοῦ. Par. τούτο. ¹¹ Ald. Codd. νίκην.

γὰρ ἂν ᾤφθῃς κατὰ τὴν ἀγορὰν τοιοῦτος, εἰ μὴ καὶ
 κατὰ τὴν οἰκίαν ἥς παραπλήσιος· πεφύκασι γὰρ ἅπαν-
 τες ἄνθρωποι, οἵοι ἂν ὦσιν ἐπὶ τῶν οἰκιῶν τρόπον, τοι-
 οῦτοι καὶ τῆς ἀγορᾶς φαίνεσθαι· ὅτι οἱ ἐνδον ἡσύχιοι
 5 καὶ πρᾶσι καὶ ἐπὶ τοῦ δημοσίου τοιοῦτοί τινές εἰσι, καὶ
 ὅτι οὐδέποτε ἂν ὀφθεῖεν οὗτοι τὴν ἑαυτῶν ἀγωγὴν
 παραβαίνοντες, οἱ δὲ ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς ὑβρίζονται καὶ τὸν
 τρόπον ἁγδαῖς δηλονότι καὶ ἑαυτοῖς εἰσι, καὶ ἐπὶ τῆς
 ἐστίας παραπλήσιοι· καὶ ὅτι εἰ μὴ καὶ τοῦτ' ἐστὶν ἀλη-
 10 θές, ἐπὶ προσήματι σε ἀπεκήρυξεν ὁ πατήρ, ἵνα πάλιν
 ἀναλάβῃ· ποία οὖν αὕτη δίκη ἢ ποία τιμωρία, ἣ ἐπὶ
 προσήματι γενομένη, ἣ ἀπατῶσα τοὺς ἡδικομένους, καὶ
 τὰ τοιαῦτα· μετὰ ταῦτα οἱ ἐπίλογοι προτρεπτικοὶ τῶν
 δικαστῶν, καὶ συμβουλευτικοὶ μὴ δέξασθαι τὴν παρα-
 15 γραφήν, ἵνα μὴ πρόφασις ἅπασι γένηται, τοῦτον ἐκφέν-
 γειν τὸν τρόπον τὴν τιμωρίαν, καὶ ὅτι καὶ ἑτέρους ὑβρί-
 σας τῇ αὐτῇ ἀγωγῇ διαφεύξεται· καὶ οὕτω συμβήσεται
 πάντας μὲν τοὺς κατὰ πόλιν ὑβρίζεσθαι, τιμωρίαν δὲ
 μὴ κατακολουθεῖν ἐκ τῶν νόμων, καὶ ὅσα τοιαῦτα προ-
 20 τρεπτικά πρὸς τὴν τιμωρίαν ὑβριστῆς καὶ ὁμολογούμε-
 νος· διὸ καὶ τὴν καταφορὰν οἰκίαν ἔξει.

Εἰς τὸ ἐναντίον ὁ ἀποκήρυκτος.

Ὁ ἀποκήρυκτος ἐπιείκειαν ὑποκρίνεται τῷ λόγῳ, καὶ
 πρὸς τοὺς δικαστὰς τρόπον χρηστὸν· ἀπὸ γὰρ προσιμίων
 25 τοῦτο παραθήσῃ αὐτῷ, ἵνα τὴν γενομένην διὰ τῶν ἔρ-
 γων κατάγνωσιν διαλύσῃ τῷ λόγῳ, καὶ δόξῃ δι' ὀργὴν
 τοῦ πατρὸς καὶ τραχύτητα μᾶλλον, ἢ διὰ τὰς πληγὰς
 ὑπομεῖναι τὴν ἀποκήρυξιν· ὅθεν ἡ κατάστασις αὐτῷ
 30 πολλὴν ἔξει τὴν τοῦ πατρὸς ὀργὴν ἐπὶ τοῖς πράττομέ-
 νοις, καὶ ἐπὶ τοῖς ἐλαχίστοις ἀμαρτήμασιν ἀπαραίτητον
 καὶ φόβον ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ κατὰ τὴν οἰκίαν πο-

λὺν², καὶ ἥθους τραχύτητα· πρὸς δὲ τούτοις ἐρεῖς, ὅτι οὐκ οἶδα πῶς τύχη τις ἐπαβούλευσε σκαιὰ, καὶ δαιμόνιον εἰς ταύτην με τὴν τύχην κατήγαγεν· εἴτ' ἐπὶ τούτοις μικρὸν παθηνάμενος εἰς ταυτὴν εἰσβαλεῖ τὴν τῶν πραγμάτων διήγησιν· ἐρεῖ γὰρ ὅτι συνουσία τις ἦν καὶ κοινωνία⁵ φιλική, καὶ οἷα εἰκὸς ἦν ἐν συνόδῳ πολλάκις τοὺς νέους ποιεῖν, λόφος ἦν καὶ παιδιά²· τὴν γὰρ ὕβριν ὁ ἀποκηρυκτος καὶ τὰς πληγὰς παιδιὰν³ ἐρεῖ· εἶτα ὅτι τραχὺς οὗτος ὢν καὶ πρὸς παιδιὰν ἀνάρμοστος ἐξήχθη πρὸς ὁρ- 406 γήν, καὶ τὴν συνουσίαν οὐκ ἤνεγκεν· ἀλλ' εἰδὼς ὅτι ἀπα- 10 ραίτητός ἐστιν ὁ πατήρ, καὶ πρὸς τὰ τοιαῦτα ἀσύγγνωστος, κατεῖπε, κατηγόρησεν, ἀνήγαγε τῷ πατρί· εἴτ' ἐκεῖνος καταγνούς ἀπεκήρυξε, καὶ μείζονα τὴν τιμωρίαν τῆς ἀμαρτίας ἐξήνεγκεν· διαθήσει γὰρ ὁ ἀποκήρυκτος περὶ τούτων λόγον, ὡς κατειπόντος, ὡς προσελθόντος τῷ πα- 15 τρί, ὡς κατηγορήσαντος, ὡς ἐν τρόπῳ δικαστηρίου [τρό- πῳ] καταγνόντος⁴ τοῦ πατρὸς, καὶ κακωθέντος⁵, καὶ διακούσαντος ἀμφοτέρων, καὶ τὴν τῆς ἀποκηρύξεως οὕτω ψῆφον ἐξενέγκαντος· εἶτα ἐπὶ τούτοις ἐρεῖς, ὅτι τούτων τούτων πραχθέντων τὸν τρόπον, πάλιν εἰσάγει τὴν ὕβριν, 20 πάλιν κατηγορεῖ, καὶ εἰσβάλλει εὐθύς πρὸς τὴν παραγραφὴν· καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ νόμου ῥητὸν, ὅτι τῶν νόμων εἰρηκότων ἅπαξ ἐπὶ τοῖς ἀμαρτήμασι κρίνεσθαι, καὶ δις ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς οὐ συνάγεσθαι τὸ δικαστήριον. καὶ ἀπὸ γνώμης εὐθύς κατασκευάσων τὸ ῥητὸν λέγων· εἰκότως· 25 ἵνα μὴ περιπεσὼν πλημμελήματι πολλάκις τὴν τιμωρίαν διδῶ, μηδὲ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς καὶ ἅπαξ τις τιμωρεῖται καὶ δεύτερον, καὶ τὰ τοιαῦτα· εἶτα θήσεις τὴν ἀπὸ τῆς δια-

1 Ald. Codd. πολὺς. 2 Ald. Vind. παιδία. 3 Ald. Vind. παιδιαν. 4 Ald. καταβότος. Vind. Par. κατανότος. scripsi καταγνόντος, et alterum τρόπῳ sepsi. 5 Ald. Codd. κακωθέντος καὶ διακούσαντες. Ald. asteriscum ponit post καί.

νοίας εκείνου ἀντιθεσιν. ἀλλ' οὐκ ἐκρίθης, φησί· καὶ
 λύσεις τοῖς ἀπὸ τοῦ πατρὸς γενομένοις ὀρίκοις, ὅτι χρί-
 σις ἦν τὸ μαθεῖν τὸν πατέρα, τὸ δέξασθαι τὴν ἀκοήν·
 ὡς περ κατηγορίαν τὸν φύσαντα· εἰ γὰρ ὃ μὴ σὺ κατε-
 5 πης τῷ πατρί, ἀλλ' ὡς εἰπὼν τῷ πατρί τὴν αὐτὴν ἂν
 σύνταξιν ἐπλήρου, τὸ καταψηφίσασθαι τὸν πατέρα, τὸ
 ἀποκηρύξαι, καὶ ὅσα τοιαῦτα. Εἶτα ἐλευσὴ ἐπὶ τὴν με-
 τάληψιν, τιθεὶς αὐτὴν ἐξ ἀντιθέσεως, ἢ λύων μόνον· ἐπὶ
 σοὶ γὰρ ἔσται σχηματίζειν ὡς προήρηται· ἀλλ' οὐκ ἐμοί,
 10 φησὶν, ἔδωκας τὴν δίκην. Ἡ Λύσις· οὐκ οὖν ἐχρῆν πρὸ
 τῆς ἀποκηρύξεως κατηγορεῖν, πρὶν ὁ πατήρ ταύτην ὑπὲρ
 σοῦ ζητήσῃ τὴν κόλασιν, πρὶν ἀλλότριος τοῦ γένους γέ-
 νωμαι, πρὶν τῆς οὐσίας ἀποστερηθῶ, καὶ τὰ τοιαῦτα·
 εἶθ' ὀρίκη, ὅτι σὺ ἐδέξω· ἐπὶ γὰρ τῇ ὕβρει ἡ ἀποκήρυ-
 15 ξις γέγονεν. καὶ ὅτι πῶς λέγεις τὸ μὴ σοὶ δεδούσθαι τὴν
 δίκην; εἰ μὴ ἄρα τὸ μὴ εἰς χεῖρας νομίζεις τὴν τιμωρίαν
 λαβεῖν καὶ σέ· ὅρα γὰρ ἐπὶ τίνι ἡ ἀποκήρυξις· καὶ ὅτι
 ἡ ὑπόθεσις τῆς ἀποκηρύξεως δείκνυσιν, ὅτι σὺ τὴν τι-
 μωρίαν εἴληφας. εἶτα τῇ πηλικότητι, ὅτι υἱέζον ἢ κατὰ
 20 ὕβριν ἢ δίκην, καὶ χρῆσιν ὅσα αὐτῷ πρόξεσθιν ἐκ τῆς ἀπο-
 κηρύξεως, καὶ ὅτι οἱ δικασταὶ οὐκ ἂν ταύτην τὴν τιμω-
 ρίαν ἐξήτησαν, καὶ ὅτι πολλῶν ταύτης ἐλάττονα ἀνέλαβον
 τιμωρίαν, καὶ τὰ τοιαῦτα. Εἶτα μετὰ ταῦτα θήσεις τὴν
 ἀντίληψιν· ἀλλ' ἔξεσθιν μοι, φησί, κατηγορεῖν, ὅτε καὶ
 25 βούλομαι. Ἡ Λύσις μεταληπτική· δῆλον γὰρ ὅτι πᾶσα
 ἀντίληψις τῇ μεταλήψει λυθήσεται· ἔξεσθιν μοι καὶ αὐ-
 τὸς φημι, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῖς ἤδη κεκολασμένοις, οὐδὲ ἐπὶ
 τῶν ἤδη τετιμωρημένων· καὶ πρὸς τὴν τοιαύτην δυνατόν·
 30 ἀποκηρύξαι ὁ πατήρ. λύσεις· τίος γενομένου, τίος ἁμαρ-
 τήματος, ποίας μέμψεως; ἅμα γὰρ λύσεις μετὰ ταύτης

6 propt̃ γὰρ Ald. Par. si repetunt. Vind. si γὰρ εἰμί. —
 v. 15. Ald. μὴ αὐ. scr μὴ σοί.

καὶ ἄλλην ἀντίθεσιν τὴν ὅτι εἰκὸς σε ἐπ' ἄλλοις⁷ ἀπο-
 κεκηρῦχθαι ἐκκλημασιν. Μετὰ ταῦτα θήσεις τὴν στοχα-
 στικὴν· ἀλλ' εἰκὸς ἐπὶ προσήματί σε τοῦ πάλιν ἀνα-
 λαβεῖν ἀποκηρύξαι τὸν φύσαντα. Ἀγνοεῖς στοχαστικῶς
 ἢ οὐκ εἰκὸς ἀπαξ ἐκβαλόντα τῆς οἰκίας, ἀπαξ ἀντιπρὸς 5
 ποιήσαντά. καὶ καθόλου πᾶσιν ἐπεξελεύσῃ τοῖς ἀπὸ αὐτῆς
 βουλήσεως ἐπιχειρήμασιν· εἰτα ὅτι εἰ ὅλως καὶ τοῦτο με-
 ἀπεκήρυττε, τίνος ἔνεκα καὶ τὴν ἀρχὴν ἐνέβαλλες καὶ τὰ
 τοιαῦτα. Ἐπίλογος παθητικός, καὶ τοὺς δικαστὰς κινεῖν
 εἰς ἔλεον, καὶ διατυπώσει τῶν καθ' ἑαυτῶν χρώμενος, 10
 καὶ ὅσας ἔχει συμφορὰς, παρὰ πάντων ὀνειδισόμενος,
 ὑβρίζομενος, ἐκβαλλόμενος, καὶ τὰ τοιαῦτα.

ΔΙΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ¹ ΑΥΤΩΝ ΜΗ ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΑΣ.

Κρινόμενός τις ληστείας ἠφειδῇ· εἰρὸς τις ἐπὶ τῇ αὐτοῦ λη-
 στεῖα βασανιζόμενος κατέλεπεν αὐτοῦ ὡς κοινωνηκότος. πάλιν κρι- 15
 νεται, ὃ δὲ παραγράφεται.

Τοῦτο τὸ ζήτημα τὴν εὐθυδικίαν ἔχει στοχαστικὴν. 407
 ἀπὸ γὰρ τοῦ εἰπεῖν τὸν κλέπτην βασανιζόμενον ἐκείνος
 κρίνεται. διὸ μετὰ τὸ ῥητὸν τοῦτο ἀπὸ τῆς παραγραφῆς,
 καὶ τὴν λύσιν αὐτῆς τὴν τῆς διανοίας ἀκολουθῶς ἔξεις 20
 ἐπὶ τὰ ἐμπύπτοντα τοῦ στοχασμοῦ τὰ κεφάλαια· ἔστιν
 οὖν ἡ κατάστασις τοῦ κατηγόρου φανερά· αἰξήσιν ἔχει
 καὶ καταδρομὴν τοῦ κακοῦ, καὶ δεινῶσιν τῆς τοιαύτης
 συμφορᾶς, καὶ ὅτι εἰδυότες οἱ νόμοι ὅτι πολλοὶ τῶν ἀν-
 θρώπων τῶν ἀλλοτρίων ἰσμενται, καὶ τιμωριῶν οὗτοι 25
 καὶ κολαστηρίων οἱ τοιοῦτοι χρῆζουσιν, πρὸς σωφρα-
 νισμόν ἔθεσαν τὸν νόμον. εἰτα ἔρεις ὅτι εἰς τὴν πολι-
 τείαν οὗτοι σώζουσι καὶ τὴν δημοκρατίαν, καὶ τὰ τοι-
 αῦτα. εἰτα ἔρεις, ὅτι πολλοὶ ληφθέντες ἐκολασθησαν,

7 Ald. Vind. ἄλλου. Par. ἄλλοις.
 Codd. om.

1 τῶν Ald.

τοιγαροῦν καὶ οὗτος αὐτὸς ληφθεὶς καὶ μέλλων κολάζε-
 σθαι, οὐκ οἶδα πῶς ἀπάτη καὶ ψευδολογία διέφυγεν
 καὶ τὸ δικαστήριον διαδράς πιθανὴν ἀπολογίαν αὐτῷ
 πρὸς τὰς μετὰ ταῦτα ληστείας πεπόριστο. τοιγαροῦν
 5 ληφθέντος τινὸς καὶ κρινομένου κατὰ τὸν νόμον, οὐ
 μόνον ἡμεῖς αὐτὸν ² ἐξηλέξατε, ἀλλὰ καὶ τοὺς κεκοι-
 νωνηκότας ἐγνώκατε. βασανιζόμενος γὰρ ἐκεῖνος, καὶ
 πολλάκις παρ' ὑμῶν ἐρωτώμενος μίαν ἐφη ταύτην φω-
 νήν· οὐχὺς ὁ παρ' ὑμῶν ἀφεθείς, ὡς ἄνδρες δικασταί,
 10 μοι συνέγνωκεν, οὗτος ἐμοὶ τῆς ληστείας μετέσχηκεν, οὐ-
 τρε ὁ παρ' ὑμῶν δόξας τῶν τοιούτων ἐγκλημάτων ἀνεύ-
 θυνος, καὶ τὰ τοιαῦτα. τοιγαροῦν ἡμεῖς, ἐπειδὴ κατὰ
 τὸν νόμον ἀκόλουθον ἦν, τὰ γράμματα πάλιν τῆς λη-
 στείας αὐτὸν παρελθεῖν, διὰ τῆς κατηγορίας εἰς ὑμᾶς
 15 πάλιν κατηνέγκαμεν· καὶ χάρις γε τοῖς θεοῖς ὅτι μὴ διέ-
 φυγεν ὑμᾶς ὁ πονηρός. ἀπὸ τούτου δὲ καὶ προοίμιον
 ἔξεις ἀρμόττον ³ τῇ ὑποθέσει. Εἴτα μετὰ τὴν κατάστα-
 σιν δήσεις ἐξ ἀντιθέσεως τὴν παραγραφὴν. οἶον, ἀλλ'
 ἐκρίθην, φησί· νόμος δὲ δις περὶ τῶν αὐτῶν εἶναι τὰς
 20 δίκας ἐκώλυσεν. Ἡ Αὔσις τῇ διανοίᾳ τοῦ νόμου, ὅτι
 δίκας εἶπε τὰς τιμωρίας ὁ νόμος· εἰ μὲν οὖν αὐτὸς τε-
 τιμώρησαι, καλῶς κέρησαι τῷ νόμῳ. εἰ δὲ οὐδέ πω τιμω-
 ρίαν παρέσχηκας, ἀνθρώπου τοῦτον ἀντ' ἀπολογίας προ-
 βάλλῃ τὸν νόμον; εἰ μὲν γὰρ ἤρκει τοῦτον ἀναγνῶναι
 25 πρὸς τὴν κατηγορίαν τὸν νόμον, ἅπαντες ἂν τὴν ἀρχὴν
 εὐθυνόμενοι, εἴτα διαδράναι τὴν κατηγορίαν τολμήσαν-
 τες, ἀνεύθυνοι τοῦ λοιποῦ τῶν ἐγκλημάτων ἐγίνοντο.
 ἐπειδὴ δὲ τοῦτον ἀπόχρη τὸν λόγον εἰπεῖν, πάλιν κρίσεις
 καὶ τὰ δικαστήρια, καὶ μάλα γε εἰκότως. ἐπειδὴ γὰρ εἴ-
 30 δηλον ἦν, ὅτι πᾶσα καταλίεται πολιτεία τοῦτον τὸν τρό-

² Ald. Vind. αὐτῶν. Par. αὐτόν.
 τοντα. Par. ἀρμόττον.

³ Ald. Vind. ἀρμότ-

παρ, καὶ νόμοι καὶ δικαστήρια διαφθείρεσθαι, ἂν τοῦ-
 τον ἰσχύσωσι τὸν τρόπον παραπέμψασθαι τὰς γραφὰς
 οἱ πονηροὶ, ἰδέεσθε παρ' ἐμοῦ ταύτην τὴν πρόσδο-
 ν, καὶ πάλιν τοῦτον παραδοῦναι τοῖς νόμοις συγχεχωρήκατε,
 ἵνα πανταχόθεν σώζεται τῇ δημοκρατίᾳ τὸ προσήκον, 5
 καὶ μὴ τις τῶν πολιτῶν ἀδικούμενος τοῦ λαβεῖν παρ' αὐ-
 τοῦ δίκην ἐκκρούηται. εἰ μὲν οὖν τιτιμωρήται παρ' ὑμῶν,
 εἰπάτω τοὺς καταψευδομαρτυρούς δικαστὰς τὴν τιμωρίαν,
 ἣν τοῖς δικάζουσιν ἡμῖν παρέσχον. ὅτε δὲ τούτων οὐδέ-
 τερον εἰπεῖν εἴτηνχῃ, ἀνθρώπου τὸν νόμον, ἀνθρώπου 10
 προβάλλεται τὰ γράμματα, καὶ τὰ ταιαῦτα. εἶτα ἐντεῦ-
 θεν ἀκολούθως εἰσβάλλεις εἰς τὴν τῆς εὐθυδικίας στό-
 χασιν, καὶ ἐρεῖς εὐθύς τῇ τῶν ἐλέγχων ἀπαιτησιν. καὶ
 τίς μου καταμαρτυρεῖ, φησὶν, ὅτι τῷ ληστῇ κεκοινωνή-
 κας; Ἡ Δ' οὖν φανερὰ ἐκ τῶν στοχαστικῶν ζητημάτων. 15
 πρῶτον μὲν, ἐκβολὴ τῶν μαρτύρων, καὶ ὅτι οὐ δεῖ τοῦ-
 τοις ἰσχυρίζεσθαι. εἰδότες γὰρ ὑμεῖς τὰς κατηγορίας τού-
 τους μάλιστα πρὸς ἐλεγχον λανθάνειν ἀπουδάξετε. καὶ
 ὅτι εἰ καὶ παρήσαν, εἶπεν ἂν καταψευδομαρτυρεῖσθαι,
 καὶ ὅτι τὰ πράγματα ἰσχυρά, καὶ ἔπαχε τὴν βούλησιν, 20
 εὐθύς συνάψας αὐτὴν τοῖς ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους, του-
 τέστι τῷ κατεπεῖν· αὐτὸ γὰρ ἂν ἡβουλήθη. σου κατε-
 πεῖν ἄνθρωπος ἐν κρίσεσιν ὧν καὶ βασάνοις, καὶ εἰδὼς
 ὅτι ψευδόμενος μὲν ἐπὶ πλεον ἑαυτὸν τιμωρήσεται. τὰ-
 ληθῇ δὲ εἰπὼν οὐδὲν τοιοῦτον πείσεται· καὶ πρὸς τοῖς 25
 τοῖς οὔτε ἐχθρὸς ὧν, οὔτε διαφορὰν ἔχων πρὸς σέ τινα, 408
 τούτους εἰπεῖν ἂν τοὺς λόγους προήχθῃ. ἀλλ' ὑπ' αὐ-
 τῆς ἂν τῆς ἀληθείας καὶ τῶν γεγεννημένων σοι σὺν αὐτῷ,
 ληστειῶν. πεφύκασι γὰρ ἅπαντες ἄνθρωποι ἐν ταῖς 4
 βασάνοις μάλιστα τὰ ληθῇ εὐρίσκειν, ὅτι αὐτὸ τὸ δικα- 30
 στήριον, ὁ φόβος, αἱ βασανίαι, οὐκ ἂν αὐτὸν συνεχώρη-

4 Ald. Vind. τοῖς. Par. ταῖς. h. l. et paullo post p. 280, 7.

σαν ψεύσασθαι, καὶ τὰ τοιαῦτα, ὅσα ἂν εἰς τὸν στο-
 χασμὸν μελετῶν ἔλεγες. Μετὰ τὴν βούλησιν καὶ τὰ
 ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους, δύναμις γὰρ οὐχ ἐμπίπτει, ἑρῆς
 ἐξ ἀντιθέσεως τὸ χρῶμα. ἀλλὰ παῦσαι, φησὶν, αὐτὸν
 5 τῶν βασάνων βουλόμενος ἐπὶ τοῦτον ἦλθε τὸν λόγον.
 Ἀΐσεις ὡς χρῶμα λύων ἐν στοχασμῷ, ὅτι οὐκ ἂν ἐαυ-
 τὸν μᾶλλον ἂν ἔπαυσεν, ἀλλὰ πλεόν ἐν ταῖς βασάνοις
 συνέκλειεν ἂν, εἰ τοῦτον τὸν τῶν δόκμων διακείμενος κατεῖ-
 πεν. εὐρόντες γὰρ οἱ δικασταὶ τὴν ἀλήθειαν, πλεόν ἂν
 10 αὐτὸν ἐβασάνισαν, εἰτα ὅτι οὐχ' ἅπαξ εἶπεν, ἀλλ' ἀπ' ἀρ-
 χῆς καὶ τούτου οὐ μεταπέπτωκε τοῦ λόγου. καὶ ὅσα τοι-
 αῦτα πρὸς λύσιν ἐστὶν τοῦ χρώματος ἀρμόδιοντα. Με-
 τὰ τὸ χρῶμα πιθανὴ ἀπόλογος οὐκ ἐμπίπτει· ἀλλ' ἔξῃς
 ἔχει τοὺς ἐπιλόγους. εἰδὶ δὲ οἱ ἐπιλόγοι προτρεπτικοὶ πρὸς
 15 τὸ μὴ προσέχειν τῇ παραγραφῇ· καὶ ὅτι ἐξ αὐτῆς εὐρηται
 τῆς ἀληθείας ὑπεύθυνος. καὶ ὅτι κοινωνός ἐστι τῆς κλο-
 πῆς, καὶ ὅτι ἐργαστήριόν ἐστιν αὐτῶν, καὶ πρὸς τὴν τοι-
 αύτην ἐργασίαν ὁλόκληρος σύλλογος. καὶ ὅτι ἂν τιμωρή-
 σῃσθε, ἐκκαθήρατε τῶν πονηρῶν τὴν πόλιν. εἰτα διατύ-
 20 πωσιν τῶν ἀπολλύντων καὶ σολουμένων, καὶ αὖξῃσιν τοῦ
 πάθους. ὁ μὲν ἐτι κεκτημένος ἀπώλεσεν, ὁ δὲ ἀλλότρια
 ἔχων ἀφίρηται, καὶ τὰ τοιαῦτα, ὅσα ἐστὶν ἐπιλογικά.

Ἐγράψατό τις ἐπίτροπός τινα φόρον ἐπὶ τῷ πατρὶ τοῦ ἐπι-
 τροπενομένου ὡς ἑκόντα ἀποκτείναντα. καὶ εἶπεν. ἐν ἡλικίᾳ γενό-
 25 μενος ὁ παῖς ἐγράψατο τὸν ἐπίτροπον καθυφέσεως·¹ καὶ εἶλε κα-
 τελθόντα ἐκείνον, μετὰ τὴν πενταετίαν κρίνει ὡς ἑκόντα ἀποκτεί-
 ναντα. ὁ δὲ παραγράφεται.

Ἡ συνευγμένη στάσις τῇ παραγραφῇ στοχαστικῇ
 τυγχάνει, καὶ οὐχ ἀπλῶς στοχαστικῇ, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ γνώ-
 30 μης· ἡ γνώμη γὰρ ζητεῖται τοῦ ἐπιτρόπου· πότερον ἐκὼν

1 Ald. Codd. καθ' ὑφέσεως constanter.

καθυφῆκεν, ἢ ἄκων· ἡ οὖν κατάστασις τοῦ παιδὸς κα-
 θὸς ἔξει, ὡς ἐπὶ πατρὶ ἀναιρουμένῳ ποιοῦμένῳ^{1*} τὴν κα-
 φὴν, καὶ βαρύντητα, ὅτι καθυφῆκεν ἐπιτροπὸς· ἔχεις γάρ
 ὅτι εἶλε καθυφέσεως τὸν ἐπιτροπὸν. καὶ ὅλος αὐτῷ
 διατεθήσεται ὁ λόγος, μικτὸς πάθος καὶ βαρύντητος⁵
 αὐτῷ πληρούσης τὸν λόγον· ἔξει δὲ καὶ συμφόρας ἐν τῇ
 καταστάσει τοιαύτας· ὅτι μικρὸς καὶ πάνυ, κατὰ δὲ τὴν
 ἡλικίαν παρὰ τῶν πατρῶων καταληφθεὶς ἔτα· τοῦτον
 ἐνόμιζον εἶναι πατέρα καὶ ἀγγεῖν καὶ ἐπιτροπὸν, καὶ τὰ
 τοιαῦτα· εἶτα ὅτι ἤκουον παρ' αὐτοῦ καὶ τῶν συνοι-¹⁰
 κούντων παιδῶν ἡμῖν, ὅτι ὁ τὸν πατέρα τὸν σὸν ἀπο-
 κτείνας οὗτός ἐστιν· καὶ ἐζήτουν αἰετὶ γενέσθαι μοι δικα-
 στηρίου τὸν καιρὸν πρὸς τὸ αἰνῆσθαι, καὶ ὅσα τοιαῦτα·
 εἶδ' ὅτι ἐμοῦ πάλιν θρηνηῦντος, δακρυῦντος, ὀδυρομέν-
 νου τὴν τοῦ πατρὸς ἀποβολὴν, ὁ ἐπιτροπὸς πρότερον¹⁵
 τὸ μέλλον στοχαζόμενος, καὶ χαρίσασθαι τάνδρι βουλό-
 μενος, ἀφίγημι γάρ τὸν τρόπον τῆς καθυφέσεως,³ ἀκου-
 σίου φόνου τοῦ ἀνδροφόνου ἐγράψατο· εἶδ' ὅτι ὁρῶν τὰ
 γιγνόμενα ἔστανον, ἐπιώπων, καιρὸν γενέσθαι βουλόμε-
 νος τῆς δίκης, καὶ τὰ τοιαῦτα· εἶδ' ὅτι, διατυπώσαντες²⁰
 οὖν ὡς ἡβούλουντο τὴν γραφὴν, ὡς τῇ ὅσις πληρώσας·
 τὸ γὰρ προσῆκον οἷα διέκειτο· εἶδ' ὅτι μὴ φέρων ἐγὼ
 ἐγραψάμην αὐτὸν καθυφέσεως, καὶ πρὸς ὑμᾶς εἰσῆγα-
 γον· τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς καλῶς καὶ μετὰ τοῦ δικαίου
 δικάζοντες συνειδέτε τῆς κατηγορίας τὴν ὑπόκρισιν, καὶ²⁵
 τὴν σκητὴν ὅλην ἐσκέψασθε τῆς γραφῆς, καὶ τοῦ ἐπι-
 τρόπου κατεχειροτονήσατε· ἐντεῦθεν ἐγὼ κατελθόντα τὸν
 τοῦ πατρὸς σφαγέα, τὸν ἀνδροφόνον, τὸν ἀλιτῆριον
 εἰσαγαγεῖν πάλιν ἐσπούδασα, καὶ τὴν γραφὴν ἀληθε-⁴⁰⁹
 στατὴν πεποίημαι, καὶ ἐκουσίου πρὸς αὐτὸν φόνου δικά-³⁰
 ζομαι· ὅθεν δέομαι ὑμῶν, ὡς ἄνδρες δικάσταί, μὴ περι-

1* Ald. Codd. ποιούμενον. 2 Ald. Codd. πότισαν. 3 Vind.
 καθυφέσεως.

- ἄητε τὸν πατέρα αὐτῶς οἰκτρῶς ἀνηρημένον, μηδὲ συγ-
 χωρήσατε τοῖς ἀνδροφόνῳ μὴ δοῦναι δίκην, ἀλλ' ἀνέ-
 λαιτε, καὶ καθάραιτε τῶν ἀνδροφόνων τὴν πόλιν, καὶ ψή-
 φον ἐνέγκατε τὴν πρᾶξήκουσαν, καὶ τὰ τοιαῦτα. ΜΕ-
 5 τὰ τὴν κατάστασιν, θήσεις τὴν παραγραφὴν. ἀλλ' ἐκρί-
 νην, φησί· κόμης δὲ μὴ κρίνεσθαι περὶ τῶν ⁴ αὐτῶν
 οὐδένα κελεύει καὶ δεῦτερον. Ἀχσεὶς τῇ διανοίᾳ ἐκ τοῦ
 ἐναντίου, τρόπῳ λέγω καὶ προσώπῳ· ὅτι εἰ μὲν ἀκουσίου
 πάλιν ἔκρινον, καλῶς πρὸς τὴν κατηγορίαν ἀνθίστασο.
 10 ἐπειδὴ δὲ ἐκουσίῳ τούτῳ οὐκ ἄφεις, τανῦν προφέρει τὸν
 νόμον· καὶ εἰ μὲν πάλιν ὁ ἐπιτροπος ἔκρινε, καλῶς ἐμμέ-
 φου τὴν προαίρεσιν. ἐπειδὴ δ' ἐγὼ ὁ μήτε κρίμας πρὸ
 τούτου, μήτε πρὸς ⁵ σὲ δικασάμενος, ⁶ τίνος ἕνεκα τοῦ-
 τον προβάλλῃ τὸν νόμον; εἴτα καὶ ὁ νόμος εἶπε μηδέ-
 15 να ⁷ κρίνεσθαι περὶ τῶν αὐτῶν, ἵνα μὴδ' εἰς ἀπέραν-
 τον ⁸ τὰς κατηγορίας ἐκτείνωσιν, ὑπὸ δ' ἑτέρων κρίνεσθαι
 πάλιν ὡς κατηγόρησε· καὶ ὅτι εἰ ἰσχυρόν ἦν τοῦτο τὸ
 ὑφ' ἑτέρου κρινέμεντα ὑπ' ἄλλου πάλιν μὴ κρίνεσθαι, οἱ-
 δὲν ἂν ἐκώλυεν ἅπαντας τοὺς φρονεῦοντας μὴ δίδοναι
 20 δίκην καθιέντας, καθ' ἑαυτοὺς κατηγόρους τινάς, καὶ
 σχήματι μόνῳ τὴν γραφὴν προβαλλομένους, εἴτα ἀπο-
 φεύγοντας καὶ τῆς μετὰ ταῦτα τιμωρίας αὐτοὺς ἀπαλ-
 λάττοντας· εἴτα ἀκολούθως ταύτῳ τῷ κήματι ἐξβαλλε
 εἰς τὸν στοχασμὸν τὸν τῆς εὐθυδικίας τὴν τῶν ἐλέγχων
 25 ἀπαιτήσιν παρεῖς· ἔφαμεν γὰρ πολλάκις, καὶ ὅτε τὰ στο-
 χαστικά διηροῦμεν, ὅτι ἐν τοῖς ἀπὸ γνώμης στοχασμοῖς
 οὐδέποτε ἐμπίπτει ἐλέγχων ἀπαιτήσεις· καὶ τὴν αἰτίαν
 ἐκεῖ προείπομεν· ἔρις οὖν, ὅτι δῆλον γὰρ ἐστὶ καὶ νῦν,

4 τῶν Ald. Codd. om. pro οὐδένα habent οὐδεῖς, quod
 correxi, ut paullo post. 5 Ald. Vind. προσέ. 6 Ald.
 Codd. δικασώμενος. 7 Ald. Codd. μηδεῖς. 8 Ald. Codd. ἵνα
 μηδεὶς ἀπέρδητοντ. κ. ἐκτείνωσι· ὑπό. — v. 18. Ald. Codd. εἰς ἄλλον.

ὅτι τοῦτον τὸν τρόπον ὑπὸ τοῦ ἐπιτρόπου κριθεὶς ἀπέφυγε τὴν τιμωρίαν, καὶ τὰ τοιαῦτα. Εἴτα ἐξ ἀντιθέσεως τὴν βούλησιν, ἀλλ' οὐκ ἂν ἡβουλήθη, φησὶν, ἐκόντα με ἀποκτείναντα ἀκουσίῳ γραφασθαι φόνου. Αἴσεις, ὅτι εἰκὸς βεβουλήσθαι, καὶ διὰ φιλανθρωπίας καὶ τὰ μηδὲν αὐτῷ τοῦ τελευτήσαντος διαφέροντος· πληρώσας καὶ τῇ ὁσίᾳ τὸ νομιζόμενον, καὶ σὲ μὴ ἀνελεῖν. εἴτα, ὅτι πεφύκασιν ἅπαντες ἐν οἷς αὐτοῖς κέρδος οὐδὲν ὑπολείπεται μᾶλλον εἰς φιλανθρωπίαν ὅσπερ· καὶ κατασχεύσας τὴν βούλησιν ἔπαγε εὐθύς τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι 10 τέλους· δύναμις γὰρ οὐκ ἐμπίπτει. ὅτι τοιγαροῦν ἐγραψάμην καθυφέσεως αὐτὸν καὶ εἶλον, καὶ δῆλον ὅτι κάκεινος ἐκὼν καθυφῆκε τὴν κρίσιν, ἵνα μὴ δῶς κατηγορίαν,⁹ καὶ ὅτι οἱ δικασταὶ ἐπιγόντες τὴν ὑπόθεσιν ἅπασαν εὐθύς καὶ παραχρῆμα καταψηφίσαντο. ὅθεν ἐκ 15 τούτου προσήκον σε νῦν δοῦναι κατηγορίαν, ὡς ἐκόντα τὸν πατέρα διαχρησάμενον. ΜΕΤὰ ταῦτα λύσει ἐξ ἀντιθέσεως ὁ παραγραφόμενος τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους, τῷ χρώματι. οἷον, ἀλλὰ τοιαύτη, φησὶ, τῶν δικαστηρίων ἡ τύχη, τῶν μὲν νικούντων, τῶν δὲ ἡττωμένων. 20 Αἴσεις, ὅτι οὐκ ἐκ τύχης τινὸς ἐνέλησα τὸν ἐπίτροπον,¹⁰ ἀλλ' ἐκ τῆς ἀληθείας αὐτῆς, καὶ τοῦ δικαίου τὴν δίκην προξενούντος. καὶ ὅτι οἱ τοιοῦτοὶ εἰσιν ὡς δικάσαντες, ὡς τύχη διδόναι τὰς κρίσεις. ἀλλ' ἀκριβῶς ἐπεξέρχονται, καὶ καθ' ἑκάστον ἐρευνᾶσι τὰ λεγόμενα. καὶ 25 οὐχ οἷον τε παρακρούσασθαι, ἂν μετ' ἀληθείας τις χρησῇται τοῖς λόγοις, καὶ τοῖς τοιοῦτοις πιθανὴ ἀπολογία οὐκ ἐμπίπτει. ἀλλ' ἥξεις εὐθύς ἐπὶ τοὺς ἐπιλόγους παθητικούς ὄντας, καὶ καταδρομὴν πολλὴν ἔχοντας τοῦ φονεύσαντος ἐπιτρόπου. καὶ ἡθοποιῶν πρὸς τὸν ἐπίτροπον· ὅτι δεῦρο ὅρα καταψηφισαμένους τοὺς δικαστάς,

9 Ald. Codd. πονηρίαν.

10 Par, τρόπον. corr. ad marg.

τιμωρούμενους τὸν ἀνελόντα· καὶ ὅτι τάχα ποὺ πάντως
καὶ ὁ πατὴρ ἐπισκοπεῖ τὰ γιγνόμενα· καὶ ἡθοποιᾷ πρὸς
αὐτὸν ἀραόττοσθα· ὅτι τοῦ φῦσαι ταῦτα καὶ εἰς φῶς
ἀγαγεῖν ἀποδίδωμί σοι τὰς χάριτας. τῶν γὰρ τροφείων
5 διὰ τῶν ἀνδροφόνων τοιῶν οὐ συγκεχώρημαι. καὶ ὅσα
τὰ τοιαῦτα.

410 Νόμον τις εἰσφέρει, ἄλλος αὐτὸν ἐγράψατο· ὁ τὸν νόμον
εἰσεγγὼν ἀριστεύσας ἤκησεν ἀναιρεθῆναι τὴν γραφὴν· ἔλαβεν αὐ-
τὸς, τὸν αὐτὸν εἰσφέρει νόμον. γράφεται αὐτὸν πάλιν ἐκείνος. ὁ
10 δὲ παραγράφεται κατὰ τὸν νόμον, τὸν δις περὶ τῶν αὐτῶν μὴ εἶ-
ναι κρίσεις κελεύοντα.

Ἡ εὐθυδικία κατὰ ἀντίληψιν, τὸ χρῶμα ἔχουσα ἀν-
τιστατικόν· ὅτι ὑπὲρ τῆς πόλεως εἰσφέρει τὸν νόμον.
διὸ καὶ ἡ κατάστασις ἔχει ἐν ἀρχῇ τὴν σύστασιν τῆς πολι-
15 τείας ἐκ τῶν νόμων. καὶ ὅτι ἄλλως οὐχ οἷόν τε δημοκρα-
τεῖσθαι, εἰ μὴ πάντως οἱ νόμοι συγχροτῶνται. εἴτα ὅτι
τοῦτο εἰδὼς εἰσηγὼν τὸν νόμον ὑπὲρ τῆς πόλεως, ὑπὲρ
τῆς δημοκρατίας, ὥα πάντας ὠφελῶνται διὰ τοῦ χρομ-
ματος, διὰ γὰρ τοῦ λέγειν, ὅτι ἀφόδρα ὠφέλιμος ἦν ὁ
20 νόμος, δεικνύεις ὅτι ἡ ἀντιφρόσις κατὰ δύνωσιαν ἐγένετο.
εἴτα ὅτι ἀντεῖπέ τις ὑμῶν πεπραγμένων, ἀνγκάσταθεμέ-
νων τῷ νόμῳ. μετ' ὃ τὸν πόλεμον καὶ τὴν τῶν πολε-
μίων ἔροdon καὶ τὴν παρασκευὴν καὶ τὴν νίκην καὶ τὸ
τρόπαιον. εἶδ' ὅτι προκειμένης δωρεᾶς μετὰ τὸ τρώπαι-
25 ον οὐδαμῶς τι κατ' ἑμαυτὸν ἐζήτησα, ἐν ᾧ καὶ ἡθο-
ποιᾷ, ὅτι βέλτιον προκρίνειν τὰ δημόσια, ἢ καὶ ὡς
ὠφελεῖν· εἶδ' ὅτι τοιούτους τοὺς λαχόντας σκεψάμενος οὐκ
ἤτησε σίτησιν, οὐ χαλκῇ εἰκόνι, οὐ στέφανον, οὐδέ τι
τοιοῦτον ἕτερον, ἀλλ' ἀναιρέσιν τῆς γραφῆς, ἐν' ᾧ νό-
30 μος ὑπὲρ ἡμῶν κείμενος ἀντ' ἄλλης τινὸς εὐεργεσίας
μὲν¹¹ τῇ πόλει· εἴτα ὅτι τοιγαροῦν ὅτι καὶ νῦν μετὰ

11 Ald. Vind. μένει. Par. μένη.

τὴν ἀναίρεσιν τῆς γραφῆς, οἷόμενος πεπαῦσθαι τῆς ἀ-
 νοίας τὸν κατήγορον, καὶ λοιπὸν τὰ λοιπὰ τῆς πόλεως
 φρονεῖν δίκαια, εἰσέγαγον εἰς ὑμᾶς πάλιν τὸν νόμον,
 καὶ τὰς αὐτὰς ἀφιέντος μου φωνὰς, ὥσπερ καὶ πρότε-
 ρον, ἐπίσταται κατηγόρων, οὐ συγχωρεῖ κυρωθῆναι 5
 γράμματα. **ΜΕΤΑ** τὴν κατάστασιν θήσεις τὴν διά-
 νοιαν ἐξ ἀντιθέσεως· τὸ γὰρ ῥητὸν τοῦ νόμου τοῦ γρα-
 φομένου τυγχάνει. οἷον, ἀλλ' οὐκ ἐκρίθη, φησὶν, οὐ-
 δεμία γὰρ παρὰ τῶν δικαστῶν ὑπὲρ τοῦ νόμου ψήφος
 ἐνένηται. **ΛΥΣΕΙΣ** τῷ νόμῳ, καὶ τοῖς γενομένοις εἰς 10
 ἀχθεῖς ἅπαξ, καὶ γνῶσθεις τοῖς δικασταῖς καὶ φανερός
 γενομένος κρίσιν ἔσχεν πρὸς αὐτὸν τὴν προσήκουσαν.
 ὅθεν καὶ ὁ νόμος δις περὶ τῶν αὐτῶν λέγει μὴ κρίνε-
 σθαι οὐχ ἀπλῶς, ἀλλ' ἵνα μὴ δις περὶ τοῦ αὐτοῦ γρα-
 φῇ ἐν δικαστηρίοις γίννηται. μηδὲ πολλάκις τῆς αὐτῆς 15
 δίκης ἀκούωσιν οἱ δικασταί. εἶτα τοῖς ὀρικοῖς, ὅτι ταύ-
 τόν ἐστι νῦν ὥσπερ καὶ πρότερον. καὶ ἡ αὕτη κρίσις
 γίγνεται νῦν, ἥπερ καὶ πρότερον· τοῦτο δὲ ἀπαγορεύει
 ὁ νόμος· εἶτα ὅτι καὶ ἴσον ἐστὶ τὸ νῦν γιγνόμενον τοῖς
 πρὸ τούτου. πάλιν γὰρ καθεσθέντες ἔχουσιν ἀκοῦσαι 20
 τῆς γραφῆς καὶ τῆς αὐτῆς ἀνασχέσθαι φλυαρίας, καὶ
 πάλιν σοὺ γινῶναι τὴν συκοφαντίαν, ὅπερ καὶ πρότερον
 γέγονεν· εἶτα τῷ πηλίκῳ, ὅτι θεινόν ἐστι τοὺς αὐτοὺς
 κατηγόρους δέχεσθαι ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς· εἶτα πιθανῶς καὶ
 ἀκολουθῶς σύμβαλε εἰς τὴν ἀντίληψιν. καὶ συνεχῶς τις 25
 ὑπὲρ ὑμῶν νομοθετεῖν θέλῃ, ὅπερ ὑπὸ τῶν προτέρων
 γενομένων νόμων κριτῶν συγκεχώρηται· καὶ κατασκευά-
 σεις διόλου ὡς ἀντίληψιν. **ΕἶΤΑ** μετὰ τὴν ἀντίληψιν
 θήσεις τὸ μεταληπτικόν· ἀλλ' οὐ τοῦτον, φησὶν, ἔδει σε
 τὸν νόμον εἰσφέρειν. **ΛΥΣΕΙΣ** τῷ χρώματι. εἰδὼς αὐτὸν 30
 χρησίμουν ὄντα τῇ πόλει εἰσήμεγα, καὶ δυνάμενον ἅπαν-
 τας ὠφελεῖν, καὶ ὅσα τοιαῦτα κατασκευαστικά τοῦ χρώ-

ματος. Μετὰ ταῦτα θήσεις τοὺς ἐπιλόγους κοινούς, ἀπὸ τοῦ δικαίου καὶ τοῦ συμφέροντος.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ.

NOMOS ΤΟΝ ΑΡΙΣΤΕΑ ΛΑΜΒΑΝΕΙΝ ἦν
5 βούλεται δωρεάν.

Πένης καὶ πλούσιος ἐχθροὶ τὰ πολιτικά· ἡρίστευσεν ὁ πλούσιος· ἔλαβε δωρεάν κατὰ τὸν νόμον τὸν πένητα, πολέμου πρὸς δοκωμένου, καὶ δεύτερον ἀξιοῖ τις στρατεύεσθαι τὸν πένητα.

411 Μέσον ἐστὶ τὸ ζήτημα ἥθους καὶ σχήματος· ἥθους
10 μὲν, ἐν οἷς ὑπὲρ τῆς πόλεως ὁ λέγων ἀξιούν ὑποκρίνεται, καὶ τοῦ τῆς πόλεως συμφέροντος οὐ τοῦ πένητος ἔχεται, σχήματος δὲ ἐν οἷς ἐγκωμιάζει τὸν πλούσιον, καὶ πρὸς τὴν ἄφραστον τοῦ πένητος ἐπάγεται· χρήζει γὰρ αὐτοῦ τανῦν ὁ δημηγορῶν, καὶ πρὸς τὴν σπουδὴν ἀντι-
15 πράττοντος· διὸ καὶ καιρὸν ἔχει τὸν πλούσιον ἐπαινεῖν ἄς φιλάνθρωπος· ὅτι παρὰ τοῖς δήμῳ τὴν χάριν εὐράμενος τὸν ἐχθρὸν οὐκ ἀνῆρηκεν. ἐπιεικοὺς γὰρ λόγους καιρὸς· ἐν οἷς ἡμῖν συλλαβέσθαι τὸν πλούσιον παρακαλοῦμεν. ὡς ἐὰν πρὸς τὸν πλούσιον μαχώμεθα παροξύναντες αὐ-
20 τὸν, τοῦναντίον ἢ¹ βουλόμεθα πράξομεν· διὸ τῆς ἀντιπολιτείας αὐτὸν μεμνήσθαι καλὸν, ἀνασκέυάσομεν γὰρ τὸ προκείμενον εἰς ὑπόμνησιν τὴν ἐχθρὰν ἄγοντες. οὔτε τὴν τοῦ πλουσίου ἀριστείαν ἐξαιρήσομεν· ἀφελῶς γὰρ αὐτῆς ὡς γενομένης χάριτος καθαυόμεθα. οὔτε μὴν ἀ-
25 ριστεύειν ἐπαγγελλόμεθα τὸν πένητα, ἵνα μὴ τῆς τοῦ πένητος ἀριστείας ἐλπίδα ποιήσαντες δῶμέν τι τῷ πλουσίῳ πρὸς φόβον ὡς καὶ τοῦ πένητος ἂν μετὰ τὴν ἀριστείαν τὸν πλούσιον ἀνταιτήσαντος· παρατηρητέον δὲ, ὅτι βαρὺ καὶ ἐπαχθὲς εἶναι δοκεῖ τὸ τὸν πλούσιον ἀντι-

1 Ald. Vind. ᾱ. Par. ῥ.

λέγειν ὑπὲρ τῆς ἑαυτοῦ δωρεᾶς, καὶ ταῦτα ἀριστέα ὄντα. καὶ τὸ σαντοῦ μᾶλλον ἢ τὸ τῆς πόλεως προκρίνειν δοκεῖ. βέλτιον οὖν καὶ ἄλλον ἀντιλέγειν, καὶ τὰς ἀντιθέσεις μὴ ἀπὸ τοῦ προσώπου τοῦ πλουσίου τιθῆναι. ΠΡΟΟιμίους γὰρ χρησόμεθα τοῦτον τὸν τρόπον· ἕως ὅτου πρὸς 5 τὸ βουλευσασθαι παρέσχεν, ὃ πολῖται, καιρὸν ἡμῖν ἢ τύχη, καὶ μηδέπω πάντας ἡμᾶς ἀφῆρηται τὴν ὑπὲρ τῶν κοινῶν σκέψιν ὁ πόλεμος, ἀλλ' ἐτι σκοπεῖν² ὑπὲρ τῶν ἐν χερσὶν ἡμῖν συγκεχώρηται. κρίνατέ τι τῆς δημοκρατίας ἐπάξιον, καὶ τὸν πένητά κατὰ τῶν πολεμίων ἐκπέμ- 10 ψατε, ἵνα μὴ πάντων ὀπλιζομένων ἡμῶν εἰς τῶν παρ' ἡμῖν εὖνους καὶ φιλοκίνδυνος τῶν ὑπὲρ τῆς πολιτείας ἀγώνων στερίσκηται· εἰ γὰρ μὴ καλούσης τῆς χρείας, μόνος ἐπὶ ταύτην ἐπήντων ἐγὼ τὴν προαίρεσιν, καὶ τοῦ καιροῦ σιωπῶντος τὸν πένητα συνῆγον ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν 15 τοὺς ἅπαντας, περιττὸν ἂν ἦν ψῆφον ἐπιζητῶν παρ' ὑμῶν εὐρήνην λαβεῖν πρὸς τὸ παρὸν οὐ κατήπειγεν· ἐπειδὴ δὲ κίνδυνος ἐφώρμα τῇ πόλει καὶ δεύτερον· καὶ δὴ καθέκαστον ἅπαντας ὑπὲρ τῶν νόμων συμβάλλεσθαι, γενέσθω 20 τι πρὸ τῆς ἀγωνίας τῷ πένητι σύνδημα· καὶ μετὰ τῆς 20 ἀσπίδος τοῦτον τῆς ἐκκλησίας προπέμψομεν.³ ἵνα δοῦλον ἀπὸ τοῦ βήματος ἐξορμήσαντες νικῶντα ἀριστέα μετὰ τὴν ἀγωνίαν δεξάμεθα.⁴ ΔΕΥτέρῳ δὲ χρήσι τοιούτῳ· ὃ μὲν οὖν πένης τὴν συμφορὰν μᾶλλον φέρει καὶ πείθεται· καὶ παρέστηκε σιωπῶν, καθ' ἣν τοῦτο λυπού- 25 μενος, ὅτι μὴ προλαβὼν τοὺς ἐναντίους κεχειρώται. ἀλλ' ἀναμένει τὸν πλούσιον, καὶ πρὸ τῶν νόμων τοῦτον ὡς δεσπότην δορυφορεῖ· ἡμεῖς δὲ τοῦ πολέμου τὸ δεινὸν ἀποκρηρῦττόντος, καὶ μελλόντων ὅσον οὐδέπω τῶν φόβων ἀγλαόν⁵ γενέσθαι τινὰ περὶ τὴν πόλιν, κατοκνοῦμεν 30

2 Ald. σκοπεῖ. Par. Vind. σκοπεῖν.

3 Vind. προπεπόμ-

ψομεν. 4 Ald. Vind. δεξάμεθα. Par. δεξόμεθα.

5 Ald. Vind. ἀγλαόνων. per corr. ἀγλαόν.

ψηφίσματι· καὶ στρατιώτην κατὰ τῶν πολεμίων ἀδίνοντα
 τῇ παρ' αὐτῶν ἐπέσχομεν ἡμεῖς μόνῃ βραδυτῇτι· ὁ μὴ
 πάθοιτε νῦν, οὐ γὰρ εὐλογον εὐ μὲν τινα τὸ γένος προ-
 αἰρεῖσθαι ποιεῖν, ἀποφοιτᾶν δὲ τῶν ἔργων τῷ μὴ τοῖ
 5 δῆμον συναίρεσθαι· εἰ γὰρ τοῦ μὲν δράσαντος ὁ κωλύ-
 σας ueμπτότερος, τοῦ πράξαντος εὐ ὁ παρασχὼν τὴν
 ἀφορμὴν δικαιοτέρος· ὥστε εἰ τούτῳ παράσχομεν ὑπὲρ
 τῶν κατελιφθῶτων τὴν ἄδειαν, αὐτοῖς ἡμεῖς τὴν ἐλευθε-
 ρίαν, οὐ τῷ πένητι πρυτανεύσομεν· πολλάκις ἐπεσημη-
 10 νάμην, ὅτι τὰ κωλοειδῇ καιρὸν ἐν προσιμίῳ οὐκ ἐμ-
 πίπτει. ἀλλὰ κατάγνωσιν φέρει τιθέμενα. τρίτον δὲ τοι-
 οῦτον ἔρεῖς· οἱ μὲν οὖν κακοδαίμονες ἐκεῖνοι πολέμιοι
 τάχα που πάντως ἔχδοτον τὸν πένητα γεγενῆσθαι νενο-
 μίκασι,⁶ καὶ θαρρόυντες, ὡς εἰκὸς, ἐπὶ τὴν ἀγωνίαν
 15 ἀπομάζουσιν, ἅτε⁷ δὴ μηδενὸς αὐτοῖς πρὸς τὴν καθ'
 ἡμῶν ἐπιβολὴν ἀντιπράττοντος· ὑμέτερον οὖν ἔργον
 412 ἐκείνοις μὲν ἀποτειχίσαι τῇ τούτου προθυμίᾳ τὴν πόλιν,
 ἐπιδεῖξαι δὲ προδόταις⁸ τοῖς παρ' ἡμῖν, ὅτι καὶ πρότερον
 οὐ προσηκότως ἐννοῦν πολιτὴν καὶ δημοτικὸν προέμενοι,
 20 νῦν ὅτε τῇ πείρᾳ τὰ σφάλματα μεμαθήκαμεν, ἐκόντες
 τὰ λυσitelές οὐκ ἀφήκαμεν. ἑτέρα δὲ ἐννοία προοιμιακὴ
 ἐκείνη ἣν εἶπ· ὁ μὲν οὖν πλούσιος ἔχδοτον τὸν πένητα
 παρὰ τοῦ δήμου καὶ ζῶντα μέχρ' οὗ τοῦ δεῦρο κατέσχηκε,
 καὶ τυχὸν τοῦτον ὑπὲρ τῆς πολιτείας τετήρηκεν. εἴτα
 25 κατασκευάσεις τοῦτο αὐτὸ οὕτως. ὅπου γὰρ ἐξὸν ἀνελεῖν
 ἐφείπατο, πῶς οὐ δῆλον, ὅτι ὑπὲρ ἡμῶν προνοῶν οὐ
 προπετιῶς τοῦτον ἀνήρηκεν; εἴτα συμπεραίνεις· οὐκοῦν
 εὐλογον τοῦτον ἀφεῖναι, ὃν καὶ ὁ ἐχθρὸς τῇ πόλει διεφύ-
 λαξεν. ΔΥΝατὸν καὶ οὕτως εἰπεῖν· ὥμην μὲν, ὡ πολί-
 30 ται, τὸν πλούσιον ἀφ' ἑαυτοῦ παρασχέσμεν τὸν πένητα
 πρὸς

⁶ Ald. Codd. μεμάνηκασιν.

⁷ Ald. Codd. ἤτε. scr. αἴτι.

⁸ Ald. Vind. προδότες.

πρὸς τὸ μέγεθος τῶν κατειληφόντων φιλοτιμούμενος. ἐπειδὴ δὲ πρὸς τὸ πρέπον βραδύς, ὥς ἔοικεν, οὗτος ἐλλή-
 λεγκται, αὐτὸς ἤκω γράφων ἐξιέναι τὸν πένητα, καὶ τὰ
 τοιαῦτα. ΔΥΝατὸν καὶ οὕτως· εἰ μὲν οὖν πρὸ τοῦ πο-
 λέμου μάθοιεν οἱ πολέμιοι τὸν πένητα στρατευόμενον, 5
 τάχα πρὸ τῆς συμφορᾶς, οἶμαι, τῇ πόλει παραχωρήσου-
 σιν. ἐπειδὴ δὲ τέως τοῦτον ἰδεῖν οὐκ ἐλπίζουσι στρατευ-
 ὄμενον, ἡμεῖς αὐτὸν ἐξαίφνης μετὰ τῶν ὅπλων ἐπὶ τὸν
 πόλεμον ἐξορμήσομεν, ἵνα στρατιώτης παρ' ἐλπίδα φα-
 νεῖς μετὰ τῶν ἔργων ἐν τῷ πολέμῳ γένηται φοβερῶτε- 10
 ρος. Ἡ Κατάστασις· ὁ καθιστάμενος οὐκ εὐκαίρως
 τῆς ἀντιπολιτείας μνησθήσεται. καὶ ⁹ γὰρ ἐὰν λέγῃ ὅτι
 δεινὰ ποιῶν καὶ παρανομῶν ὁ πλούσιος τὸν πένητα ἔσχα
 κωλύοντα, αὐξήσει μὲν τὴν τοῦ πλουσίου θρασύτητα.
 ἐκτείνων δὲ τὴν πολιτείαν τοῦ πένητος παραξύνει διὰ 15
 τῆς μνήμης τὸν πλούσιον δηλονότι. ἐκεῖνος δὲ λαβὼν
 τὸν πένητα δωρεάν, καὶ τῆς πρότερον λαμβάνων ἔχθρας
 ὑπόμνησιν, οὐκ ἀφήσει τὸν πένητα. ἔστιν οὖν ἡ κατά-
 στασις τοιαύτη ἔχουσά τι πρὸς ἐγκώμιον ¹⁰ πλουσίου, καὶ
 μετὰ βαδύτητος διασυρμὸν, ὥς καὶ τοῦ πολέμου διὰ 20
 τὸν πλούσιον γενομένου, καὶ τῆς ἀριστείας ἐξ ἐπιβουλῆς
 αὐτῷ προσγενομένης· οἷον, ἐπειδὴ γὰρ ἅπαντα μετὰ τῆς
 ἀγαθῆς τῆς πόλεως τύχης ὁ πλούσιος πολιτευόμενος
 ὑπῆρχεν, ὥς εἰκὸς, καὶ λόγοις καὶ χρήμασι χρήσιμος, καὶ
 τῶν κοινῶν οὐδὲν ἐνόμιζε προυργιαίτερον, οὐκ ἔχθραν, 25
 οὐ κέρδος, οὐ φιλοτιμίαν, οὐκ ἔρωτα πολέμου ποθὲν
 συμβεβηκότος τῇ πόλει, καὶ τὴν φύσιν προλαβόντος τοῦ
 πράγματος, εὐθύς μετὰ τῶν ὅπλων ἀπαντήσας ἐπὶ τὸν
 πόλεμον, καὶ αὐτὸν προλαβὼν τὸν πένητα, μᾶλλον δὲ καὶ
 τὴν ἀπάντων παράταξιν, ἀγνοούντων ἔτι τῶν πολλῶν τὸ 30

9 Ald. Codd. εἰ. scr. καί.
 μίον.

10 Ald. Codd. πρὸς ἐγκω-

δαινόν, καὶ τοῦ θορύβου τὴν πρόφασιν τινῶν βουλομένων
μαθεῖν, μετὰ τῶν τροπαίων ἀριστεὺς ἐπανήρχετο. καὶ
συνῆπτε τῇ φύσει τὸ τρόπαιον, καὶ τοὺς λόγους ἡ ἀρι-
στεία κατελάμβανεν. τότε μὲν οὖν ἀπάντων θαυμαζόν-
5 τῶν ἡμῶν καὶ τὴν τῶν πολεμίων παράταξιν καὶ τοῦ
πλουσίου τὸ τρόπαιον, καὶ κατ' αὐτὸν ἐκπληττομένων,
ἀριστείας ἅμα καὶ πολέμου ταχύτητα παρὰ τῆς δωρεᾶς
κατὰ τὸν νόμον ἡδόμενοι συνηρχόμεθα. καὶ τοῦ γέρωσ
προστιθέντες τὴν αἵτησιν ἓνα τινὰ πάντες εἶχον σκο-
10 πὸν τῷ πλουσίῳ χαρίσασθαι· τί γὰρ οὐκ ἔμελλον θᾶτ-
τον οὕτως ἄνθρωποι τὴν ἐλευθερίαν ἀπειληφότες, οὐ
ταχθέντες μετὰ τῶν ὕπλων, οὐ περὶ τῆς τοῦ πολέμου
τύχης εὐλαβηθέντες, καὶ τέλος οὐ τραυματίας ἰδόντες
τοὺς ἑαυτῶν γνωρίμους καὶ φίλους. τοιγαροῦν ἐπειδὴ
15 ἐξήτησε τὸν πένητα, καὶ τὴν αὐτοῦ προαίρεσιν ἅπαντες
μεμαθήκαμεν, οὐκ ἀντείπομεν πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν, μεμ-
ψάμενοι τὴν δωρεάν οὐκ ἡχιδέσθμεν. τί δέ μοι τούτων
τῶν λόγων αὐτὸς ἑαυτὸν ἐκὼν ἐπεδίδου μετὰ τὴν αἵτησιν
καὶ τὴν τῶν πολλῶν ψῆφον ὃ δῆμος προϋλάμβανεν, οὐ
20 δυσχεράνας, οὐ τῷ κοινῷ τι μεμψάμενος, οὐ τῆς ἑαυτοῦ
ποιήσας πολιτείας κατάλογον. εἶτα τὰ τοιαῦτα πιθανῶς
διασκευάσας, ὡς μηκέτι παροξυσμὸν εἰπεῖν πρὸς τὸν πλού-
413 σιον, ἀλλὰ καὶ βαθέως αὐτοῦ τε καὶ τοῦ δήμου καθά-
ψασθαι, ἔπαγε· εἰ μὲν οὖν μέχρι τούτων εἰστήκει τὰ
25 πράγματα, περιττὸς ἂν ἦν γράφων τανῦν, ἃ μὴδὲ ὁ
καιρὸς κατηνάρκασεν· ἐπειδὴ δὲ πρόδηλοι τυγχάνουσιν οἱ
πολέμιοι, μετὰ παρασκευῆς ἐπερχόμενοι πλείονος, καὶ
καταχθέντες οὕτως, ὥς καὶ πρὸς ¹¹ πᾶσαν τὴν πόλιν
ἀντισχεῖν, ¹² εἰ στρατεύοιτο δὲ, αἰτῷ κοινῇ μεθ' ἡμῶν
30 συμπονησά ¹³ τὸν πένητα. γράφω καὶ τὸν δοῦλον συ-

11 Ald. Codd. πρό. 12 ἀντισχεῖν, εἰ στρατεύοιτο δὲ, ἃ.
κ. μεθ' ἡμῶν Ald. Vind. om., recepi ex Par. 13 Par. συ-
στρατεύουσι, ad marg. γρ. συμπονησά.

στρατεύεσθαι. εἰς ταύτην γάρ με κατέστησε τὴν ἀνάγκην ὁ πόλεμος. ὅθεν δ' ἂν γλαφυρά τις ἢ κατάστασις γενοίτο, καὶ ἀπὸ ποίων νοημάτων ¹⁴ τούτου εὐπορήσομεν, σκοπῶν κατὰ μέρος τὴν κατάστασιν εὐρήσεις. οἷον εἰ-
 θύς ἀπὸ τοῦ ψηφίσματος εἰπὼν ὅτι διὰ τὸ πάντας τοὺς ⁵ πολεμίους παρεσκευασμένους παρέρχεσθαι. δεύτερον δύ-
 νασαι τὸν λόγον ἀποστρέψαι πρὸς τὸν πλούσιον, καὶ εἰ-
 πεῖν αὐτὸ ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦτο· συμβούλευσον, πλούσιε, αὐτὸς ἄκριβτερον τὰς τοῦ πολέμου τύχας μεμάθηκας·
 ὁμοῖόν τι τοῖς πρότερον αὐτοῦ πεπολίτευσαι κατορθώ- ¹⁰
 μασιν, ἀντὶ λειτουργείας, ἀντὶ εἰσφορᾶς, ἀντὶ χρημά-
 των, ἀντὶ δωρεᾶς ἐτέρως καὶ χάριτος κοινήν τινα πρὸς
 τὴν πόλιν φιλοτιμίαν ὑπόμεινον, καὶ τὰ τοιαῦτα. μὴ
 ἐπὶ πολὺν δὲ, ἐπειδὴ ἐπίλογον ποιῆς. μετὰ ταῦτα θήσεις
 παραγραφικὴν ἀντίθεσιν τὴν ἀπὸ τῆς δουλείας τοῦ πέ- ¹⁵
 νητος· ὅτι ἄτιμός ἐστι καὶ οὐ μέτεστιν αὐτῷ στρατείας.
 αἱ λύσεις ἀπὸ τῆς τοῦ πένητος ποιότητος· ὅτι εὖνους τῇ
 πόλει, καὶ οὐδὲ πώποτε καταγνωσθεὶς ἀπὸ τῶν πολε-
 μίων, ἀπὸ τοῦ καιροῦ καὶ τῆς χρείας· ἀπαντήσεις δὲ ἐν-
 στατικῶς· οἷον καὶ πότε διακρίνει τοιαύτην πόλεμος συμ- ²⁰
 φοράν· πότε δὲ τοιαύτην ἀρετὴν ἐξετάζει τύχη, καὶ
 πταίσματα οὐκ οἶδεν ²⁵ ἀνδρεία μῆκετ' εἶναι δουλείας
 προσχήματι, καὶ οὐδ' ἀτιμία φεύγει κατόρθωμα. εἴτα
 ἔπαγε τοῦ καὶ τοὺς ἀτίμους πολλὰ κατορθοῦν παραδεί-
 γματα. οἷον ὅτι πολλοὶ καὶ φύγαδες δυστυχούσῃ ²⁶ πόλει ²⁵
 συνήλγησαν, καὶ ψήφῳ ξένοι τῆς πολιτείας γενόμενοι
 ταῦτά τοῖς ἐπιτίμοις κατώρθωσαν. καὶ ἀπ' αὐτοῦ τὸ
 εὐθύς ἀγωνιστικὸν ἐννόημα· εἰ μὲν γὰρ τοῦτο φῆς, ὥς

14 Vind. Par. νοσημάτων τούτων εὐπορήσομεν. Ald. νοημά-
 των τούτων ἀπορήσομεν. scripsi τούτου sc. τοῦ γλαφυρὰν γενέσθαι
 τὴν κατάστασιν. Lectio tούτων orta ex assimilatione cum prae-
 cedente νοημάτων. cfr. Epist. crit. p. 15. 15 Ald. Vind.
 εἶδεν. Par. οἶδεν. 16 Vind. δυστυχούσι.

τοὺς ἀξίους κρίνουσιν οἱ πολέμιοι, καθάπερ τοὺς ἐν ἀρ-
 χαιρεσίαις ἢ πόλεις, καὶ τοὺς μαχομένους ἅπαντας πρὶν
 εἰς χεῖρας ἔλθειν δοκιμάζουσι, καλῶς τὴν μάχην ἀπα-
 γορεύης τῷ πένητι· εἰ δὲ πρόσκειται τοῖς τολμῶσιν ἐπί-
 5 σης ἢ τίχῃ, καὶ δεύτεροι πολλάκις ἅπεισι τῶν ἐλασσό-
 νων οἱ κρείττονες, τί τὴν ἄλλως ¹⁷ περιεργάζῃ τὰ πράγμα-
 τα, καὶ τὴν τοῦ δήμου πολυπραγμονεῖς δωρεάν, καὶ
 δεύτερον ἐργάζῃ τῷ δυστυχήσαντι συμφορὰν ¹⁸ εἰτα ἀνά-
 δραμε ἐπὶ τὸ παράδειγμα· πόσοι ξένοι πολλάκις πολεμοῦν-
 10 τες μεμίσθωνται, καὶ δεξάμενοι μεθ' ἑαυτῶν φάλαγγα
 μὴ προσήκουσαν ἀτίμους συστρατευομένους ἐσχῆκασιν· καὶ
 τὴν αὐτὴν ὀδυρομένους τῷ πένητι συμφορὰν, κοινωνοὺς
 αὐτοὺς τῶν κατορθωμάτων ἐπέδειξαν· καὶ πρὸς τοῦτο
 ἕτερον Δημοσθενικὸν παράδειγμα· ὅτι χορηγαῦσι καὶ
 15 ξένοι καὶ ἄτιμοι. καὶ οὐδεὶς οὐδὲ πώποτε ἐπέλαβεν. ἀλλ'
 ἐκ τίνος; ¹⁹ ὁκνεῖ τῆς ἀσελγείας ταύτης αὐτόχειρ ὀφθῆναι
 γιγνόμενος. εἰτα τύχην τοῦ μισθουμένου μὴ κρίνοντος,
 ὥσπερ ἐν χρυσῷ τινα βάσανον κατὰ τῶν στρατευομένων
 ἐπιζητεῖς, καὶ γίγνη τοῦ δήμου τῷ πένητι μετὰ τὴν συμ-
 φορὰν χαλεπώτερος. μᾶλλον δὲ τὴν χάριν μετὰ τοὺς
 πόνους λαβὼν προθύμως οὐκ αὐτοῖς ²⁰ ἐπαμείβῃ τὴν
 πόλιν. οὐδὲ συγχωρεῖς ἀπαλλαγῆναι τὸν δῆμον τῶν δει-
 νῶν εὐχερέστερον. ἀλλ' ἵνα μείνῃ τις ἡμῶν κατορωρυγμέ-
 νος ἐν σκότῳ, καὶ ²¹ μηδεμίαν εὐρὴ τῶν κατεχόντων ἀπ-
 25 αλλαγὴν, ἐπιπολὺ διαγενώμεθα ²² πολεμούμενοι, καὶ τοῦ
 παθεῖν εὖ παρὰ πόδας κειμένου, συμβῇ τι τῶν ἀβουλή-
 των διὰ τὴν σὴν ἔχθραν τῇ πόλει ποιεῖσθαι. τοιαύτην
 ἄνωθεν, εἰπέ μοι, τὴν πολιτείαν μεμάθηκας; τοῦτόν

17 Ald. τὴν ἄλλως.

18 Par. δωρεάν. ad marg. συμφορὰν.

19 Ald. Vind. ἐκ τίνος. Par. τίνος per lacunam om. Scripsi ἐκ τίνος. — Dem. in Mid. p. 534.

20 Ald. Vind. ἂν τοῖς.

Par. αὐτοῖς. 21 Ald. Codd. κατὰ. in Par. prima manu scrip-

ptum fuisse videtur καί.

22 Vind. διαγενόμεθα.

ποτε δημαγωγοιμένον; ἡμᾶς ἔγνωσ τὸν τρόπον; ἢ τῶν
 σαυτοῦ ²³ προγόνων οὕτω πρὸς τὴν χρεῖαν σμικρολογου-
 μένων; εἴτα θὲς πάλιν τὴν ἀντίθεσιν, λῦσον ὡς ἐν δια-
 νοίᾳ· τῶν ὅπλων οὐ μέτεστιν, γῆς, εἰ μὲν ἐν εἰρήνῃ, ⁵
 καλῶς· εἰ δὲ ἐν πολέμῳ μὴ συμμαχεῖν τὴν ἀνάγκην **414**
 ἀφεις, ἀκαίρως γίγνη τοῦ παρόντος κοριθῆς· εἰ γὰρ χρη-
 στή πολλάκις προαίρεσις μεῖναι βεβαίαν τὴν ὑπόληψιν
 οὐκ ἔῃ, πῶς ὁ σφοδρὰ σπουδαῖος ἐν δευτέρῳ τὴν τῶν
 ἄλλων κατάγνωσιν παρὰ τὴν χρεῖαν οὐ θήσεται; εἴτα
 ἀπλοῖς τὸ κεφάλαιον καταχρηστικῶς· ὁ πόλεμος ἐπιτα- ¹⁰
 ράττει τὴν πόλιν καὶ δεύτερος, καὶ τῶν ἔργων ὁ φόβος
 ἅπασιν ἐμπέπτωκε χαλεπώτερος, καὶ πολίτην εὖνουν τις
 οὐκ ἔῃ τοὺς πολεμίους λυμήνασθαι. οὐδὲ στρατιώτην τις
 ἐν τοῖς κινδύνοις αἰρεῖται μᾶλλον πιστότερον. ἀλλ' ἀφεις
 ἐν τῷ πολέμῳ τὸν βέλτιστον, ²⁴ ἀμφίβολον αἰρεῖται συμ- ¹⁵
 παραστάτην μαχόμενος· καὶ προσφυλάττει καὶ πολεμού-
 μενος. καὶ πρὸς τὴν τύχην οὐ σπένδεται, αὐτῇ πρὸ τῶν
 ἔργων ἐξιλθεύμενος. πείραν πολλάκις τῆς αὐτοῦ γνώμης
 δέδωκεν ἄνθρωπος. καὶ δημηγορῶν ἐπὶ τοῦ βήματος ὡς
 πονηρὸς οὐκ ἔάλωκεν· οὐδὲ διέφθιρε τούτου διαβολὴ τὴν ²⁰
 προαίρεσιν, εἰτ' ἔχοντες ὀπλίτην, εὖνουν, σπουδαῖον, φι-
 λόπολιν, ἐκόντες ἀποσιῶμεν τοῦ πρόποντος, καὶ κακοή-
 θεις ²⁵ περὶ ὑμᾶς αὐτοὺς οὕτω γενόμεθα· ἐπιδείξει πά-
 λιν τὴν πρὸς τὴν πόλιν διάθεσιν ὁ πένης ἐπείγεται καὶ
 δεξιὰν ἐκ πολλοῦ τῶν πολεμίων σχολάσασαν γυμνάσαι ²⁵
 προήρηται. σταλάξας, ὧ πολῖται, τὴν τύχην τὴν πρὸς
 τὴν πόλιν γνώμην οὐκ ἤμειψεν, ἀλλὰ καὶ δοῦλος γενό-
 μενος τὴν πρώτην ἐτήρησεν εἵνοιαν· εἴτα τὴν ἀτιμίαν
 προσφέρει, τίς ²⁶ ὀπλιζόμενος καὶ θᾶττον αὐτόχειρ γενέ-
 σθαι τῶν ἐχθρῶν ἐπαιγόμενος δυστυχοῦντα περιεργάζε- ³⁰

²³ Ald. Codd. σαυτῶν. ²⁴ Ald. Codd. μέγιστον. Ven.
 ad marg. βέλτιστον. ²⁵ Vind. κακοήθης. ²⁶ Ald. Vind.
 τις. Par. τις, scripsi τις et signum interrogationis posui.

ται πένητα, καὶ τῆς μάχης ἄνθρωπον ἀπωθούμενος ²⁷
 ἔῃ τοὺς πολεμίους θρασύνεσθαι; οὐδεὶς δούλῳ πρὸ τῶν
 πολεμίων δικάζεται. οὐδὲ τῶν παρόντων ἕτερα νενόμικε
 προϋργιαίτερα· εἰ γὰρ τοῦ κατεπείγοντος ἅπαντες ἀμε-
 λήσομεν, ἄλλο τι θέμενοι τῶν ἐν χερσὶ τιμιώτερον, εἴτα
 ἀφῶμεν ὥς μὴ λυποῦντα τὸν πόλεμον, δουλείαν σαφῶς,
 οὐκ ἐλευθερίαν τιμήσομεν. μετὰ τὴν παραγραφικὴν ²⁸
 ἀντίθεσιν ἐμπισκεῖται λοιπὸν ἑτέρα ἀντίθεσις τοιαύτη.
 ἀλλ' ἄτοπον τῆς δωρεᾶς ἀφαιρεθῆναι τὸν πλούσιον. ἔστω
 10 δέ σοι ἐπιμελὲς μὴ πάσας ἐνὶ σχήματι τιθέναι, μὴδ' εἰς
 τὸ ἐναντίον αἰ χρηματίζειν αὐτάς, ἀλλὰ πολυτρόπως καὶ
 ποικίλως τάττειν αὐτάς, ποτὲ μὲν ἀορίστῳ σχήματι, ποτὲ
 δὲ ὥς ἀπ' ἐνδόξου κρίσεως, ποτὲ δὲ ὥς ἀπ' αὐτῶν τῶν
 • ἀντιλεγόντων· οὕτω γὰρ ἔσται σοι μᾶλλον ὁ λόγος εὖ-
 15 σχηματίστος. οἷον ἀορίστως εἶπε τὴν ἀντίθεσιν. *ΑΛΛ'*
ἄτοπον τῆς δωρεᾶς ἀφαιρεθῆναι τὸν πλούσιον. Λύσεις
ἐνστατικῶς· καὶ πῶς αἰτοῦντι τὸ κατ' ἀρχὰς τοιαύτην
οὐκ ἀφῆκε, τίς τότε φωνὴν οὐκ ἄτοπον εἶρηκε, τὴν ἐλευ-
θερίαν μεταμαθεῖν ὁπὲρ ποτε πένητα, ἀλλ' ἀφαιδῶς οὕτω
 20 *πολίτου τὸν δῆμον ἀφείλετο καὶ δημαγωγὸν πένητος*
ιδεῖν ἔρημον τὴν πόλιν τετόλμηκεν. οὐκοῦν οὐδὲ λέγειν
καλόν· ὅτι δεσπότης γενόμενος ἀπαλλοτριούται τοῦ κτή-
ματος· οὐδ' ἐφ' ἑαυτοῦ μὲν τινα φυλάττειν τὸ προσήκον,
τῇ πόλει δὲ μὴ τητηρηκέναι τὸ δίκαιον. εἰ μὲν γὰρ αὐ-
 25 *τοῦ τανῦν ἄτοπον ἀφαιρεθῆναι τῆς δωρεᾶς δηλονότι,*
πολὺν πρὸ τούτου τὴν πόλιν ταῦτόν τοῦτο παθεῖν εὐλο-
γώτερον. εἰ δὲ μηδὲν ἡμᾶς δυσχερὲς ἔχειν πιστεύων, εἰδὼς
ὅτι τοιαύτην παρ' ὑμῶν εἴληφε δωρεάν, τί τηράλλως ²⁹
ἀκριβολογεῖται τανῦν δρῶν μᾶλλον αὐτὸς ἢ πάσχων πα-
 30 *ρὰ τὴν χρεῖαν τὰ μὴ προσήκοντα. ξενίζεις* ³⁰ ἡμᾶς, ὧ

27 Ald. Codd. ἀπωθούμενον. 28 Ald. Codd. παραγρα-
 φήν. 29 Ald. Codd. τηράλλως ἀκριβολογεῖτε. 30 Ald. Vind.
 ξενίζης. Par. ξενίζεις.

πλούσιε, νῦν ἐν πολέμῳ μικρολογούμενος. καὶ πάντα
 φιλοτιμησάμενος χρόνον τὸν ³¹ ἔμπροσθεν, οὐκ οἶδα
 πόθεν ἡμῖν οὐ συναγωνίξῃ φροντίζουσιν οὐδ' ἐπὶ ταύ-
 την ἤκεις τὴν χάριν αὐθαιρέτως. τῆς τοῦ δήμου ταύ-
 της ³² ὑπομνήσθητι δωρεᾶς, τῆς τιμῆς τὸν τρόπον ἐπί- 5
 σκεψαι. οὐκ οἶδα πῶς τότε τοὺς νόμους ἢ παρὰ πάντων
 πρὸς σέ νενίκηκεν εὐνοια. καὶ παρείδεν ἡ πόλις τοῦ πρέ-
 ποντος, ἵνα σοὶ μᾶλλον παρὰ τὴν ἀριστείαν χαρίσεται,
 ἔκδοτον ἂν ἐκκλησίας γενέσθαι πρὸς ταύτην αὐτῆς συγχω-
 ρήσασα, καὶ δοῦλον τὸν περὶ τῆς δωρεᾶς μετ' αὐτῆς βουλευ- 10
 σάμενον· εἰδ' ὑποβάλλει τις ὡς ἄτοπον καὶ μεταποιεῖται 415
 τοῦ πένητος· ἢ γὰρ ἐκ καταδίκης ὑπήκουσε, καὶ τὸ δου-
 λεύειν αὐτῷ πονηρίας γέγονε τίμημα· ἢ μέμριν ἔσχε τι-
 νὰ, τὴν ἀτιμίαν ταύτην αὐτῷ πρυτανεύουσαν, οὐκ ἔστιν
 εἰπεῖν. τίς γὰρ ἦν τῷ πένητι τότε παρὰ τῷ δήμῳ κατά- 15
 γνωσις; ποίας προδοσίας γραφή; τίνα πρὸς τιμωρίας
 ἐγκλήματᾰ; ἐπειδὴ γὰρ οὐ τότε, νῦν ἀνελθὼν τις εἰπάτω,
 τίς λόγος, τίς ἀγανάκτησις ἐπὶ ταύτην αὐτὸν τὴν τύχην
 κατήγαγε; ποία πολιτείας γραφή; τίς λοιδορίας ὑπόθε-
 σις; παρρησιάσομαι γὰρ, καὶ δοκῶ παρὰ τὸ πρέπον 20
 θρασύνεσθαι· καὶ πρὸς θεῶν ἀχθέσθητε μηδὲν, ἂν μι-
 κρὸν τοῖς λόγοις χρήσωμαι ³³ καὶ τολμηρότερον. καὶ τοῦ
 δήμου κατηγορήσω παντὸς, ὅτι δουλεῦσαι τοῖς ἐχθροῖς
 φυλαττόμενον ἄνθρωπον εὖνουν περιεῖδε δουλεύοντα, καὶ
 πολίτην ἔσχε μετὰ τὴν νίκην αἰχμαλώτον, καὶ δημαγω- 25
 γὸν ³⁴ εἶδεν οὐχ ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀλλ' ὑπ' ἀριστεύως ³⁵
 ἀγόμενον. εἰ μὲν γὰρ ἔστιν εἰπεῖν, ὡς οὐδεμία ἦν τὸ
 γιγνόμενον συμφορὰ, ἀλλ' ἔσχε τι τὸ πάθος καὶ καθ'
 ἑαυτὸ μετριώτερον, μεταβολὴν τὸ δεινὸν ἦν ἐκ ταῦτο-
 μάτου λαβεῖν, οὐδ' οὕτως ὑπερορᾶν καλῶς εἶχε τοῦ χρή- 30

31 Vind. τοῦ. 32 Ald. Codd. ταύτην. 33 Ald. Codd.

χρήσομαι. 34 Ald. δημαγόν. 35 Vind. ὑπαρίστως. Par.

ὑπ' ἀρίστως.

ματος ἄν, ἀλλὰ καὶ νόμων ³⁶ τὴν χρεῖαν καὶ ψηφισμά-
των ἐπίπροσθεν τίθεσθαι. ἐπειδὴ δὲ τὸ δεινὸν ἐμμένον
τοῖς δεδομένοις ἐστὶν ἐμποδῶν, καὶ κρατεῖ τῶν ἐμπροσθι-
ν τὸ παρὸν, μαθίτω τοῦτο παρ' ὑμῶν προχείρως ὁ πλού-
5 σιος. εἴτα κατασκεύασον ὀρικῶς, ὅτι οὐδὲ ἀφαιρεθῆναι
ἐστὶ τοῦτον ἅπαξ λαβόντα καὶ χρῆσάμενον. ὅτι καὶ σώζει
τὴν δωρεάν, καὶ τοῦτον αὐτὸν οὐδεὶς ἀφαιρεῖται τοῦ πένητος·
εἰ μὲν γὰρ αἰτοῦντι τὴν χάριν ἡμεῖς ἡμεῖς ἐμποδῶν, καλῶς ἂν
εἶχε λέγειν πλεονεκτεῖσθαι τὸν πλούσιον· ἐπεὶ δὲ καὶ τὴν
10 παρ' ἡμῶν δωρεάν, καὶ τῆς τιμῆς ἀπήλαυσεν οὐ φθο-
νούμενος, καὶ γὰρ ἔσχε τὸν πολίτην δουλεύοντα, καὶ σιω-
πῶντα τὴν τύχην, καὶ πρὸς τὴν αἴτησιν οὐ μαχόμενον,
ἀλλ' ἀκολουθοῦντα τῷ δόγματι, καὶ τὴν ψῆφον δεχόμε-
νον, τί τὴν παρ' ἡμῶν σοφίζόμενος αἴτησιν λαμβάνειν
15 ὑπολαμβάνει τεχνιτευόμενος; καὶ ταῦτα τὴν καλὴν εἰσφο-
ρὰν ἀφαίρεσιν ὀνομάζει τῆς χάριτος, αὐτὸς φυλάξας μὴ
τὴν αἴτησιν ὡς ὀφειλόμενον σώζεσθαι, καὶ τηρήσας ἀκέ-
ραιον ὡς χρηστὸς πολίτην καὶ σώφρονα, ὃ τοῦ δήμου
παντὸς φιланθρωπότατε πλοῖσις, ὃ στρατιώτην τηρή-
20 σας ἡμῶν, ὃν ὁ δῆμος αὐτῷ μὴ τετήρηκε, καὶ φυλάξας
ἄνθρωπον, ὃν εἰς σφαγὴν ³⁷ ἅπαντες ἐκδεδώκασιν. ἕτερον
ἀπὸ τῆς σῆς οἰκίας ὀπλίτην ἐπιζητῶ. ὑπὲρ τοῦ πολέμου
τοῦτον ἀνείληφας. ὑπὲρ χρείας τῆς αὐτῆς παραχώρησον·
καὶ γενέσθω τι καινὸν ἐπὶ σοὶ φιλοτιμία. παραταττέ-
25 σθω κατάδικος μὴ φιλονεικοῦντος δεσπότου. μετὰ ταύ-
την τὴν ἀντίθεσιν νομικὴ πεσεῖται ἑτέρα ἀπὸ τοῦ δι-
καίου ἐγγράφου. ἢ ὅτι ἰδεξάμην κατὰ νόμον τὴν δω-
ρεάν λαβών. Γλαφυρὰ δὲ πανταχοῦ αὕτη ἡ ἀντίθεσις
πίπτουσα. καὶ γὰρ χρῆσις τῇ διανοίᾳ τοῦ νόμου. καὶ πο-
30 λιτείας ἔξεστιν ἐξετάσαι, ὅτι οὐδαμοῦ δουλεία τετίμηται.
καὶ ἀπὸ τοῦ πένητος οἷόν τε λαβεῖν, ὡς μὴ προσηκόν-
τως δουλεύοντος, καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς τοῦ πράγματος ἀτο-

36 Ald. Vind. νόμον. Par. νόμων.

37 Ald. φαγὴν.

πίας, καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς τοῦ νόμου ἀναγνώσεως, ὅτι οὐ λέγει δουλεύειν, καὶ ἀπὸ τῶν μετὰ ταῦτα, ὅτι οὐδεὶς ἔτι ἔλοιτ' ἂν εὐνοεῖν τῇ πόλει, τοιαύτας ὁρῶν ἐν ἡμῖν οἷσας τὰς ἀμοιβὰς, καὶ ὅλως ὅπου δ' ἂν τοιαύτῃ ἐμπέσῃ ἀντί-θεσις, γλαφυρωτάτην αὐτὴν οὖσαν εὐρήσεις. ἵνα δὲ μὴ 5 πᾶσας ἐξ ἀντιθέσεως θῶμεν, ἐπὶ τοῦ παρόντος τὰς λύσεις τάξομεν, προηγουμένως τὴν ἀντίθεσιν λύοντες· νῦν δὲ τῆς ἀπὸ τοῦ πένητος ἀφελείας λόγος ἅπασιν οὐδὲ εἷς. ἀλλὰ τοὺς νόμους κομπάζοντες οἶονται λύσειν καθάπερ ἐν θήρῃ τῶν ἐμπιπτόντων ἐχόμενοι, καὶ δεδόσθαι θρυλ- 10 λούντες κατὰ τὸν νόμον τὸν πένητα· ὥσπερ ἡμῖν τι χρηστὸν ἐπιγράφοντος τὴν ἀπὸ τοῦ ῥήματος ἀδοξίαν οὐ φεύγουσιν οὐδὲ σκοποῦσι κείμενα παρ' ἡμῖν ἐπ' ἐλευθερίᾳ τὰ γράμματα· καὶ τῆς δωρεᾶς ἐπ' αὐτονομίᾳ κειμένης οὐχ ὁρῶσιν ἕνα τινὰ τῶν ³⁸ παρ' ἡμῖν πολίτην δου- 15 λεύοντα· εἶτα τὴν πολιτείαν ποιήσαντες παροιμίαν αἰνίγματι καὶ καθάπερ ἐπὶ σκηνῆς τὸ δεινὸν, πῇ μὲν ἐκκλίνοντες, πῇ δὲ δεχόμενοι, παίζοντες καὶ εἰς τὴν τύχην ἐλέγχονται· φέρε γὰρ αὐτόν μοι τις ὑπαναγνώτω τὸν νόμον καὶ τὴν ἐκείνου φωνὴν ἐπὶ τοῦ παρόντος ὑποκρινά- 20 μενος εἰπάτω, δουλείαν ὀνουάζει τὰ γράμματα. δεχέσθω, φησὶν, ἣν βούλῃται δωρεὰν καλῶς· τί τοίνυν ὁ τὸν νόμον δοὺς ³⁹ ἐπὶ τούτῳ προήρηται; ἢ τίνι τῶν παρ' ἡμῖν τιμᾶσθαι τοὺς ἀριστεύσαντας βούλεται; ἀλλὰ μήπω τούτῳ τὴν δεσποτείαν, ἣ χρησάμενοι πρῶτον οἱ πρόγονοι, 25 τὸν νόμον τουτονὶ ⁴⁰ κεκυρώκασι, καὶ τῶν θεσμῶν ὑπομνησθέντες τῶν προτέρων οὕτως ἐξετάσωμεν τὸ παρὸν ἀκριβέστερον· ἐξ ἀρχῆς τοίνυν πολιτεία τις ἦν, τῶν πάντων τις ἀποκρινάσθω σοφῶν· ἢ πάντως διασύρας ταυτηνὶ τὴν ἐρώτησιν δημοκρατίαν ἐρεῖ· καὶ τῇ φωνῇ σεμνότερον 30

38 Ald. Codd. τόν. 39 δοὺς Ald. Codd. om. 40 Ald. Codd. τοῦτον εἰ κεκυρ.

προςχρησάμενος τὴν αὐτὴν ἄνωθεν εἶποι· κατὰστασιν
 ἔχειν ἡμᾶς. οὐκοῦν δοκεῦναι ταῖς πολιτείαις οὐ πάτριον,
 ἀλλὰ ταύταις χρῆμα τοῦτο ἀπάντων ἐχθρότατον· εἰ γὰρ
 ἴσον δεῖν ἔχειν ἅπαντας νεμομίκασι, καὶ τὴν ἰσηγορίαν
 5 ταύτην εἶναι πιστεύουσι, δουλεία τούτοις ⁴¹ ἀπεναντία
 ὑπάρχουσα μὴ νόμιμον εἶναι διδάσκει τὴν αἴτησιν. πα-
 ρὰ τίσι ⁴² γὰρ ἑτέροις, ἢ παρὰ τοῖς ἐλευθέροις οἱ νό-
 μοι; καὶ τίνες μᾶλλον ἑτέρων κέχρηται δόγμασιν ἀλη-
 θέστερον. οὐ παρ' οἷς ἐστὶ τὸ δουλεύειν ἀνάνθρωπον, ⁴³
 10 οὐ παρ' οἷς δουλείας θάνατος αἰρετώτερος; πῶς τοίνυν
 εἰκάζειν καλὸν, ὅτι δεδωκότος τοῦ νόμου λαμβάνειν, ἢν
 βούλεται δωρεὰν, καὶ τὸ τοιαύτην περιτεῖναι τινι συμ-
 φρορὰν συγκεχώρηται; εἰ μὲν γὰρ ἐστὶν εἰπεῖν ὥς ἔν
 τινι τῶν ἄλλων, στρατηγίας, ἢ ναυαρχείας, μᾶλλον δὲ
 15 δεσμῶν ἢ τιμωρίας ἑτέρας, καὶ τὸ δουλεύειν ἢν παρα-
 πλῆσιον καλῶς· ἐκ τῶν ἐνόντων λαμβάνειν, ἔρασκέ τις
 λαμβάνειν ὃ βούλεται. εἰ δ' ὑπακούειν οὐ σύνηθες, πῶς
 τὸ μὴ ὄν ὥς ὑπάρχον σοφίζεται; ⁴⁴ ἐπεὶ φρασάτω τις ἐμοὶ
 παρελθὼν. πόθεν ἄλλοθεν ἄνθρωπος τοὺς πολεμίους
 20 ἀμύνεται μεθ' ὅπλων μὲν, ἀπελαύνει τὸν πρὸς τὴν χώ-
 ραν φαινόμενον. εἴ τις τοῦ τείχους οὐ δέχεται μετὰ τῆς
 ἀσπίδος ἀλλόφυλον, ⁴⁵ οὐκ ἐλευθερίας ἐκπεσεῖν φυλαττό-
 μενος, οὐ τηρῶν τὴν αὐτονομίαν τῷ γένει, καὶ φεύγων
 μὲν παθεῖν τῷ πένητι παραπλήσια, καίσθαι δὲ μᾶλλον
 25 ἐθέλων, ἢ μεταλλάξαι τὴν τύχην. ⁴⁶ διὰ τοῦτο τραυμα-
 τίαί πάντες ἀπὸ τῶν πολεμίων οἱ φιλοκίνδυνοι. καὶ τρο-
 φαὶ μὲν τοῖς μαχομένοις καὶ χρήματα, τιμαὶ δὲ καὶ γέρας
 μετὰ τὴν νίκην τοῖς ἀριστεύουσιν· οὕτω τοὺς προδότας

41 Ald. Vind. τούτους. Par. τούτοις. 42 Ald. Codd. τοῖ-
 σι. scr. τίσι. 43 Vind. ἐπ' ἀνάνθρωπον. Par. ἐπ' ἄνθρωπον.

44 Par. σοφίζεται. 45 Vind. ἀλλόφυλον. 46 Par. φύσιν.
 ad marg. τύχην.

κακίζομεν· οὕτω τοῖς λείποντας τὴν τάξιν ἐκβάλλομεν· καὶ φρουροῦμεν τὴν μὲν πόλιν τοῖς τείχεσι, πόνοις δὲ τὴν ἐλευθερίαν ἀκέραιον, καὶ δημοκρατούμενοι τοὺς πολέμους οὐ φεύγομεν, ὀλιγαρχοῦμενοι δὲ τὴν δουλείαν πεφρίκαμεν· ἀλλ' ἴσμεν πολιτείαν, ἐν ᾗ τὸ δουλεύειν φιλόανθρω- 5 πον. οὐδὲ δεσμὸν, ἐν ᾧ μὴ πάντες τοὺς παθόντας οἰκτιροῦσιν· αὕτη καὶ βαρβάρῳ πολέμιος, αὕτη καὶ τισι τῶν ἀλόγων οὐ πρόπουσα. καὶ τῶν ἀπάντων εἰποῖς ἐχθρότατον τύραννον, οὐδὲ τοῦτον εὐρίσκεῖς δεχόμενον. εἴτα πανταχόθεν τῆς τοιαύτης ἀπελαυνομένης συμφορᾶς, λέ- 10 γει τις οὐκ ἔῃν τὸν νόμον τύχην χαρίζεσθαι. καὶ συκοφαντεῖ προχειρῶς οὕτω τὰ γράμματα καὶ τῆς τοῦ νόμου φωνῆς καταφύδεται· μὴ γὰρ οὐκ ἐνῆν εἰπεῖν δουλείαν χαρίζομαι· μὴ γὰρ οὐκ ἐνῆν εἰπεῖν γιγνέσθω καὶ πολίτης τοῖς ἀριστεύουσιν ἔκδοτος. ἀλλ', οἶμαι, τὸ δεινὸν 15 σεσιώπηκεν, οὕτως ἀπάνθρωπον ἔσεσθαι πολίτην οὐ πρὸςδεχόμενος. ἐλπίσειν οὐδένα ποτὲ τοιαύτην ὁ νομοθέτης ἤλπισε δωρεάν· οὐδ' ἐπὶ ταύτην ἐλθεῖν ποτὲ τὴν τιμὴν εὖνουν πολίτην καὶ σώφρονα. εἰ δ' εὖρασθαι 47 τὴν ἀρχὴν οὐχ ὑπώπτευσεν, 48 πῶς οὐ σφόδρα δοῦναι 20 τὸν δῆμον κεκώλυκεν; εἰ γὰρ ὅσον νομίζει τις εἶναι τῶν τιμῶν τὴν προαίρεσιν, καὶ περιγράφει τὴν χάριν τῷ λαμβάνειν ἃ βούλεται, δεχέσθω καὶ πολιτείας κατάλυσιν· γιγνέσθω μετὰ τὴν ἀριστείαν καὶ τύραννος· καὶ δορυφόρους αἰτείτω, καὶ μετ' ἐκείνον πολιτῶν ἀναίρεσιν ἔτε- 417 25 ρος· τί γὰρ ἄτοπον καὶ τοιαύτας δίδασθαι δωρεὰς, καὶ πληροῦν τὴν προθυμίαν ἐνδιδόντας τοῖς ἅπασιν. εἰ γὰρ ὅτι τις βούλεται, δώσομεν, καὶ μηδὲν ἀντεροῦμεν αἰτούμενοι, τοῦ τιμᾶν ἐξ ἀνάγκης συμβαίνοντος, καὶ τούτῳ τι τῷ βουλομένῳ παραχωρήσομεν, νῦν δ' οἶμαι σίτησιν 30

47 Ald. et Codd. εὖρασθαι. 48 Ald. Vind. ὑπώπτευσαν.
Par. ὑπώπτευσεν.

προξενεῖν ἀτέλειαν συγχωροῦντος τοῦ νόμου, ἡμεῖς δου-
 λειαν δεδώκαμεν, καὶ χαλκοῦς ἐπ' ἀγορᾷ στήναι τοὺς εὐ-
 εργέτας εἰ βούλονται, ἐκδοτον γενέσθαι πένητα παρὰ τὸν
 νόμον ἀγῆκαμεν. ὥ τῆς παραδόξου ταύτης καὶ λυμνα-
 5 μένης ἅπασι δωρεᾶς. σωθεῖς τις ἀπόλλυσιν ἕτερον· καὶ
 τραυματίας ἵνα μὴ δουλεύσῃ γενόμενος, δεσπότης μετὰ
 τὴν νίκην νομίζεται καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀποφαίνει τοῦ παρ'
 ἡμῖν πένητος εὐτυχέστερον. βουλευσόμεθα ⁴⁹ τι καὶ νῦν
 πρεπωδέστερον, καὶ διορθώσομεν δευτέρᾳ ψήφῳ τὰ πταισ-
 10 ματα καὶ τῇ χρειᾷ πρὸς βουλὴν ἀρίστην χρησάμενοι δια-
 βολὴν τῶν καθ' ἑαυτῶν ἐπικρίνομεν. φανείτω ⁵⁰ τοῖς
 πολεμίοις ὁ πένης παραταττόμενος· ἵνα μὴ μαθόντες
 ἐκεῖνοι τὴν ἐκδοσιν τὰς ἀπὸ τοῦ πολέμου τύχας· ἡμᾶς αὖ-
 τοὺς κατεγνώκεναι νομίσωσιν. ἐνῆν καὶ ἔτι πλατύτερον
 15 ἐκτεῖναι τὰ νοήματα λέγοντα, ἂν αἰτήσῃ τις σίτησιν,
 οὐ βασκαίνομεν, εἰκόνα χαλκῆν οὐκ ἀντιλέγομεν. πόσοι
 πολλάκις τετίμηνται παρ' ἡμῖν, πολλοὶ καὶ τῶν δικαζόν-
 των ἡμῶν δωρεᾶς τετυχίκασιν· ἀλλ' οὐδεὶς οὐδέποτε
 παρὰ τοῦ δήμου τοιαύτην χάριν ἀνέληψε. καὶ ἐρωτήσῃ
 20 τις ἡμῶν τὸν ἕτερον, σίτησιν εὐρήσει τὴν δωρεάν, ἀτέ-
 λειαν τὴν χάριν, εἰκόνα χαλκῆν, ἀστρατεῖαν, ἄλλα μυ-
 ρία· τί τοίνυν πρὸς τὴν νῦν δωρεάν, ποῦ τοιαύτην ἡμῶν
 τις κεκάρπεται. εἴτα καὶ ὅτι ἄτοπόν ἐστιν ὑπὲρ τοῦ μὴ
 δουλεῦσαι τοὺς παῖδας ἢ τὸ γένος ἡμῶν ποιουμένους τὸν
 25 πόλεμον, συγχωρεῖν τὰς τοιαύτας αἰτήσεις βούλεσθαι.
 ἔτι δὲ καὶ τὰ κυριώτατα νοήματα λυτικά τῆς ἀντιθίσεώς
 ἔστι. τί οὖν καὶ νῦν ἄρα ἐπαγγελλόμεθα τοιαύτην τινὲ
 δωρεάν; ἂρ' ἐὰν καὶ νῦν ἀριστεύσωσιν ἕτεροι, πάλιν τι-
 νὰς τῶν πολιτῶν ἐκδότους ποιήσωμεν; εἴτα ἀπλοῖς χρή-
 30 σάμενον νοήμασιν, ὅτι ἐντεῦθεν προλέγομεν, ὅτι τοιαύ-
 την οὐδεὶς λήψεται δωρεάν, ὅτι τῶν πολιτῶν τινὰς οἱ

49 Ald. βουλευσοίμεθα.

50 Ald. φανέτω.

προδύσωμεν. καὶ ἔπαγε ἐκεῖνα τὰ νοήματα, μάλιστα
 πληκτικὰ τυγχάνοντα, ἃ καὶ τὴν πρώτην ἀριστείαν καχοῦρ-
 γως γενομένην αἰνίττεται· κηρύττωμεν ὅτι τοὺς λείποντας
 τὴν τάξιν ἐκδύσωμεν· ἐγὼ προλέγω πρὸ τῶν ἔργων τοῖς
 ἀριστεύουσιν, ἂν ἀφῇ τις τῇ ἅ⁵¹ τοῦτον 5
 ἐκδίδωμι. ἂν προδότης ἄλφῳ, τοῦτον καὶ γὰρ τοῖς αἰτοῦσι
 χαρίζομαι.⁵² ἂν δειλὸς, ἂν τρέσας τὸν κίνδυνον, τοῦ-
 τον⁵³ ποιῶ τῆς πολιτείας ἐκτός· τοῦτον ἐπὶ βήματος
 οὐκ ἐάσω δημηγορεῖν, καὶ ὁ κῆρυξ καλῇ, καὶ ἀπαιτῇ
 πολλάκις ἡ χρεία, καὶ τὰ τοιαῦτα πλατύτερον, ἃ μάλι- 10
 στα πλήττει τὸν πλοῦσιον. ἔξεις τὴν ἀντίθεσιν λυομένην
 μάλιστα τεχνικώτερον. μετὰ ταῦτά τις ἄλλη ἐμπεσεῖται
 ἀντίθεσις ἀντεγκληματική, ὅτι ἄξιός ἦν ἐξαιτηθῆναι
 παρ' ἐμοῦ ἐχθρὸς ὢν, ἦν λύσεις τῇ τοῦ προσώπου ποι-
 ότητι, τῇ τῆς πολιτείας ἀφορμῇ. ὅτι διὰ τὸ⁵⁴ τὰ τῆς 15
 πόλεως φρονεῖν ἢ ἐχθρὰ γέγονεν. εἶτα τῷ χρόνῳ, ὅτι
 πρὸ τῆς πολιτείας ἐχθρὸς ἦν· τῷ τε μεταληπτικῷ καὶ
 τοῖς ἄλλοις ἐμπίπτουσι νοήμασιν. οἷον, ἄλλ' ἐχθρὸν ὄν-
 τα, φησὶ, μετὰ τὰς⁵⁵ ἀριστείας ἐζήτησα. ἡ λύσις ἔστω⁵⁶
 γοργοτέρα καὶ εὐθιχτος,⁵⁷ καὶ ποῦ γένοιτ' ἂν τούτων 20
 ἐν εἰρήνῃ μετὰ τὴν ἀριστείαν ὁμότερον; ἢ οὕτως, καὶ
 πῶς ἐν ταύτῳ μετὰ τοῦ πένητος ἡ πόλις στενάζει τὴν
 συμφορὰν; πῶς δὲ χρηστοῦ πολίτου μετὰ τὴν νίκην ἀφῇ-
 ρηται; ἢ πῶς τὴν ἐχθραν αὐτὸς εἰς τὸν βίον μετέστη-
 σας; καὶ τὸ κοινὸν τῶν δεινῶν συναπέλανσας⁵⁸ ἐξαιτου- 25

51 Lacuna est in Ald. et Codd. etiam in Ven. In Med. lo-
 cus exesus est, ita ut non liqueat, fuerit lacuna necne. 52

α

Par. χειρίζομαι. 53 Ald. Vind. bis τοῦτο. Par. Med. τοῦτον.

54 τὸ Ald. Vind. om., est in Med. Par. 55 Ald. Vind.

Par. τῆς. Med. τὰς. 56 ἔστω Ald. Vind. Par. om., est in
 Med. 57 Par. εὐθιχτος. Vide Hermog. περὶ εὐρ. I. 2. cum

Schol. 58 Med. συναπήλανσας.

μένου τοῦ πένητος· καὶ πληγὴν κατ' ἄμφω μίαν καὶ τὴν
 αὐτὴν ἀγαγὼν τὸν σύμβουλον ἅμα καὶ τὴν ἐκκλησίαν
 ἡδίκηκας· εἰ μὲν γάρ τι βία τῶν σῶν ὑπεξήρηται, ἢ τῶν
 κτημάτων ἀποστερήσας τὴν πρόσοδον τῆς τρυφῆς ἀφ-
 5 ρεῖτο τὸν πλοῦσιον, καλῶς, ὧ ἄνδρες, ὡς ἐχθρὸς ὁ πένης
 418 μεμίσηται. πολέμιος ὄντως ὁ τὸν εὐδαίμονα μὴ οὐγγω-
 ρῶν ἀπολαύει τῆς τύχης, καὶ φιλαπεχθήμων ἀκηθῶς ὁ
 βασκαίνων τοῖς κρείττοσιν· εἰ δέ τις συμμετρησάμενος ⁵⁹
 τοῦ μὲν καθ' ἑαυτὸν βίου τὴν ἐπιείκειαν, τῇ δὲ πόλει
 10 τὴν εὐνοίαν τὴν ἑαυτοῦ πόλιν δημοσιεύειν ἡπίστατο, καὶ
 βουλῆς προκειμένης τοῖς ἅπασιν τὸ συμφέρον οὐκ ἀπε-
 κρύπτετο, τί μὴ παθόντες, ἃ παρ' ἐχθρῶν εἰκὸς ἦν,
 τῇ δυσμενεῖα τὸν φόβον ⁶⁰ καλύπτουμεν. καὶ πρὸς τὸν
 δῆμον ἀχθόμενοι κλέπτουεν ἀλλοτρίοις πάθος ἐγγλήμα-
 15 σιν; οὐδεὶς ἐχθρὸς ὁ μὴ λυπήσας ἰδίᾳ τὸν ἕτερον, οὐ
 φανερός δυσμενῆς ὁ μὴ τοῖς τοῦ πλουσίου ἐπιβουλεύσας
 πλεονεκτήμασιν. εἴτα τῶν τοιούτων ὄντων ἐχθρῶν ⁶¹ καὶ
 νομιζομένων παρὰ πᾶσι, τί σαφῶς ὁ πένης ἡδίκησεν, ἢ
 τί τῶν τοῦ πλουσίου καλῶν ἐξαίφνης ἀττήρηται· μᾶλλον
 20 δὲ τίιν τῶν ἀπάντων ἡμῶν ὡς πανηρὸς ὁ δοῦλος λελύ-
 μανται, ἢ τίνα τιμῆς ὀφειλομένης ἢ κέρδους ἀφείλετο;
 εἰ δὲ τούτων τις οὐδὲν ἐγκαλεῖ, οὐδὲ σκῆψιν ἔχει τοιαύ-
 την εἰπεῖν, φιλονεικήσας ὁ πλούσιος, ἐκ τίνος ἢ πόθεν
 ἐχθρὸς μαθεῖν ἔστι τὸ λειπόμενον. νῦν δ' οἶμαι τοιαύ-
 25 τὴν αὐτῷ τύχην ἢ πρὸς ἡμᾶς προὔξενησεν εὐνοία, καὶ
 παρὰ πάντα τὸν βίον ἔσχε ⁶² πολεμοῦντα τὸν πλοῦσιον.
 σιωπᾶν οὐκ ἔγνω τὸ παριστάμενον, οὐδ' ἀφῆκέ ποτε φω-
 νὴν ἑτέροις χαριζομένοις ἃ βούλονται. ἀλλ' ἐξηλεγchen

59 Ald. Codd. εἰ δὲ τις συμμετρησαμένη τοῦ μὲν καθ' ἑαν-
 τὸν τὴν βιοτὴν ἐπιείκειαν, etc. 60 Med. Par. φόβον. 61
 Ald. ἐχθῶν. Sqq. καὶ νομιζομένων παρὰ πᾶσι, τί σαφῶς ὁ πένης
 ἡδίκησεν ἢ τι τῶν τοῦ Ald. Vind. Par. om., recepi ex Med. 62
 Ald. Vind. Par. ἔγνω. Med. ἔσχε.

ἅπαντας· ἐτιμώρει βλαπτομένη τῇ πόλει. καὶ μὴ πράττων
 ὑπὲρ ἡμῶν οὐδ' ἂν ταύτην ὁ δυστυχῆς οὗτος ὠδύρετο
 συμφορὰν. οὐδ' ἔσχεν αὐτῷ τινα προσκαθήμενον· ἀρχεΐ-
 βιος ταύτην ἐπιδείξει τὴν τύχην ὁ πρότερος· τότε τοίνυν
 καθ' ἑαυτὸν ⁶³ ζῶντι τῷ πένητι καὶ μηδέπω προσαπτο- 5
 μένω τοῦ βήματος, μὴ μεταδιοικεῖν τι τῶν ἡμετέρων με-
 τεληφότι, ⁶⁴ ἣν μὲν πολέμιος οὐδὲ εἰς. τῷ δὲ πλουσίῳ
 τοιοῦτον ἔχθρας μετῆν, ὥς τιμᾶν ἐπαινεῖν οὐκ ἔχειν ὅ-
 τι προσεῖπεν κατ' ἀξίαν τὸν πένητα; παρεχούσης μὲν ἐν
 μέρει τῆς ἐπικειρίας τὰ θαύματα, τῆς δὲ σωφροσύνης 10
 τὴν ἐκπληξιν. ἀλλ' ἐπειδὴ τὸν κοινὸν ἔδει προστατῆν
 νομίζεσθαι, καὶ δημηγόρον ἐπ' ἐκκλησίας εἶναι καὶ σύμ-
 βουλον, ⁶⁵ τότε τὸ μῦθος κατ' αὐτοῦ δυσχεραίνοντα, σα-
 φῶς δὲ τὴν ἐξαίτησιν φανταζόμενον, ἐνταῦθα δυνατόν
 καὶ ἡθυποῖαν πλάσσει, ὅτι αἰσθανόμενος ἔλεγον πρὸς 15
 ἑμαυτὸν, ὅτι ἀκράτῳ τῇ πρὸς τὴν πόλιν εὐνοίᾳ ὁ πένης
 κέχρηται. κινήσει τινα κατ' αὐτοῦ πάντως ἐπὶ τοῦ βήμα-
 τος πόλειον. δεινὸς ὁ φθόνος, οἶδε βασκανία πόρον εὐ-
 ρεῖν κακουργήματος, οἶδε σπουδῇ πολλοὺς παρασκεύασαι
 πρὸς μάχην, καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἐὰν ⁶⁶ θέλῃς, ἐν ταύτῳ 20
 καὶ πρὸς τὸν πένητα κατὰ ἀντιστροφὴν ἐρεῖς, ἐπίσχε-
 μικρὸν, φεῖδον τῶν λόγων· μὴ πάντα τὸν τρόπον πρὸς
 τὸν δῆμον ἐνδείκνυσο, ⁶⁷ τοὺς πλησίον ὄρα, τοὺς παρι-
 σταμένους ἐπίσκεψαι, καὶ τὰ τοιαῦτα· εἴτα τῆς πολι-
 τείας, ὃ πλούσιε, τῆς ἔχθρας παρασχούσης τὴν πρόφα- 25
 σιν ταύτην, προσῆκον ἦν ἐπενεγκεῖν τῇ φιλονεικίᾳ τὴν
 δίκην, καὶ σπουδὴν τοιαύτην δουλείας τιμήσασθαι. ὥς
 οὐ δέον αὐτὸν ἅμα καὶ καθάπαξ ἀπολωλέναι, προσκρού-

63 Ald. Codd. καθ' ἑαυτῷ.

μετ-
64 Par. κατεληφότι.

65

Ald. Vind. ἄβουλον. Par. σύμβουλον.

66 ἐν abest ab Ald.

et Codd., sed in Par. post τοιαῦτα brevis lacuna est.

67

Ald. Vind. ἐνδείκνυσι. Par. ἐνδείκνυσο.

σαντα καὶ λυπήσαντά τι μηκέτ' εἶναι κατὰ τὸν δῆμον
 ἐλεύθερον· ἢ καθάπερ ἄφρωνον ἡσυχῇ μένειν, καὶ δευ-
 τέραν ἀτιμίαν ἔχειν τὴν σιωπὴν. μὴ γὰρ οὐκ ἦν, ὡς ἄν-
 δρες, τοῦτον ἐτέρως κατὰ τὴν πόλιν ἀμύνασθαι; μὴ
 5 γὰρ οὐκ ἐνῆν πολεμεῖν, φιλοτιμίαν ἐκ τῆς μάχης καρ-
 πούμενον; καὶ λυπεῖν τῷ δοκεῖν εἶναι μὴ παρὰ τούτῳ
 μόνῳ τὴν εὐνοίαν, καὶ ζηλοῦν ἀκλουθοῦντα τοῖς νόμοις
 τὸ λυσιτελοῦν εἰσηγούμενον, τῶν δικαίων μηδαμῶς ἀφι-
 στάμενον. ἐν ᾧ ὅτι εἰ ἔγραφε νόμον, συλλειτουργεῖν ὡφεί-
 10 λε χρήμασι· καὶ ψηφίσμασι μὲν ἀντιτιθέναι τὰς συμ-
 φoras, γνώμαις δὲ χορηγίας καὶ χρήματα, καὶ τὰ τοι-
 αῦτα. τούτοις στενοχωρεῖν ἐκείνον προσήκον ἦν, τούτοις
 πολεμεῖν πολιτευόμενον πένητα τῷ γράφειν ἂν δεῖ, τῷ
 συμβουλευεῖν τὰ πρέποντα, τῷ πείθειν τὰ κάλλιστα, τῷ
 15 πανταχοῦ συνεισφέρειν τὴν εὐνοίαν, οὕτω καὶ χοροὶ πολ-
 λάκις πρὸς ἀλλήλους πεπολεμήκασι, οὕτω νικῶν τοὺς
 ἐναντίους νομίζουσιν, ὅταν αὐτοὶ μᾶλλον τῶν ἐναντίων
 419 θαναμάζωνται· εἰ μὲν γὰρ δεῖ μηκέτ' εἶναι τὸ ἐναντίον
 καὶ βλάπτεσθαι, τί μὴ νόμος κυροῦται καινός, δύο τοὺς
 20 αὐτοὺς μὴ μετέρχεσθαι ἐπιτηδεύματα. εἰ καθάπαξ τοὺς
 ἀντικειμένους ἡμῖν ἀναρπάξομεν, ἀλλὰ συγχωροῦντες χο-
 ρηγεῖν, καὶ τοὺς αὐτῶν συγκροτεῖν οὕτως ἡμεῖς τὰς
 ὑπερβολὰς τῶν καλῶν τῶν παρ' ἐκείνοις θησεῖομεν·⁶⁸
 καὶ τοῖς ὁμοίοις πανταχοῦ τῇ χορηγίᾳ χρησάμενοι κόσμῳ
 25 καὶ παρὰσκευαῖς πλείοσιν, τοὺς πολεμίους ὑπερακοντίζειν
 σπουδάσομεν· τίς τοίνυν τὴν ὁμοίαν σε καθίεντα σπου-
 δὴν οὐκ ἂν ἐθαύμασε, πλούσιε, καὶ κέρδος εἶναι τὴν
 τοιαύτην φιλονεικίαν ἐπίστευσεν, ἀμφοῖν ἡμῶν αἰρουμέ-
 νων τὰ κάλλιστα, φάυλου δὲ παρ' ὑμῶν τῇ πόλει συμ-
 30 βαίνοντος μηδενός, εἴτα τὴν χρηστὴν ἔριν καὶ μάχην
 ἀφίεις παρ' ἡμῶν ἐξαίτεῖσθαι τοῦτον τετόλμηκας· καὶ
 τοῦ-

68 Ald. Codd. θησεύομεν.

τούτου τοῦ πάθους ἄξιον νομίζειν τὸν πένητα. εἶτα ὅτι
 οὐδὲ ἄξιος ἦν ταύτης τῆς ἐξαιτήσεως. δεξιόμενος γὰρ οὐκ
 ἀπέκτεινας· εἶτα ἔπαγε. οὕτω θανάτου φῆς καὶ τοιαύ-
 της δωρεᾶς ἄξιος ὁ παρὰ σοὶ μέχρι καὶ δεῦρο σωζόμε-
 νος, ὁ τῷ δήμῳ παρὰ σοῦ τετηρημένος μετὰ τὴν χάριν, 5
 ὁ παθὼν μετὰ τὴν δουλείαν ἀνήμεστον παρὰ σοῦ μη-
 δὲ ἔν. εἰ μὲν γὰρ αὐτόχειρ, ὡς ἄνδρες, μετὰ τὴν δόσιν
 παραχορῆμα γεγένοιτο, ἀληθῶς ἂν ἔδοξεν εἶναι τυχὸν τῆς
 ἀξίας κριτῆς· νῦν δὲ φυλάξας οὗτος ὃν ὁ δῆμος ἐπ'
 ἀναιρέσει προήκατο, τοῦ μὴ καλῶς ἐπὶ τῷ πένητι γε- 10
 γενῆσθαι τὴν ἀρχὴν τοιαύτην δωρεάν, ἀπὸ τῶν δευτέ-
 ρων ἠνίκατο· ἀλλ', οἶμαι, τοῦτον μὲν πρὸς τὸν δῆμον,
 ὡς πλούσιε, τὸν λόγον ἔρεῖς· οὐδὲ προπετῶς οὕτω λοιδο-
 ρήσεις μετὰ τὴν δουλείαν τῷ πένητι· μηδὲ γὰρ εἶναι κα-
 λὸν ποιεῖν ἀπεχθέστερα τῷ λόγῳ τὰ δυστυχήματα· συγ- 15
 χῶρει δὲ λοιπὸν ἐπ' ἀδείας μετὰ τὴν ἐκκλησίαν στρα-
 τεύεσθαι, καὶ τὴν ἀσπίδα λαβεῖν, ὑπὲρ ἐλευθερίας καὶ
 νόμων γενέσθω σοι κατὰ τὸν πόλεμον παραστάτης, ὡς
 πλούσιε· μαθέτω τὸ πονεῖν παρὰ τὴν μάχην πεπαιδευ-
 μένος, 69 καὶ συμπλέκεις μὲν τοῖς ἀλλοφύλοις παρατατ- 20
 τόμενος· οὐ παραχωρεῖς δὲ τῆς νίκης τοῖς πολεμήσα-
 σιν. 70 οὕτω τὸν δῆμον μετὰ τοὺς πόνους διδάξάτω τὴν
 εὐνοίαν καὶ διηγησάσθω τὰ σὰ μετὰ τὸν πόλεμον 71
 κατορθώματα. τῶν σῶν ἔργων αὐτόπτης, ἐξηγητῆς σου
 τῶν ἔργων μετὰ τὸ τρόπαιον γένηται. μετὰ ταῦτα θήσεις 25
 ἀντίθεσιν ἀπὸ τῆς ὕλης ἐμπίπτουσιν. ἀλλ' οὐδὲν ὠφελή-
 σει μόνος ἡμῖν προστιθέμενος, ἣν λύσεις αὐξητικῶς πολ-
 λοῖς καὶ διαφόροις ἐπιχειρήμασιν, πρῶτον τῷ κατὰ τὸν
 πλούσιον, ὅτι καὶ αὐτὸς μόνος νενίκηκε, καὶ μόνος ἀρι-

69 Ald. Codd. πεπαιδευκα. scripsi πεπαιδευμένος. 70 Ald.
 Vind. πολεμήμασιν. Par. πολεμήσασιν. 71 Par. τὸν πόλεων.
 Ald. Vind. τῶν πόλεων.

στεύσας ἔλαβε δωρεάν· εἶτα ἡ προθυμία τοῦ πένητος
 ἰκανή ἐστὶ μεγάλην ποιῆσαι ῥοπήν, καὶ ὅτι εἴνους στρα-
 τιωτῆς πλείστα κατὰ τὸν πόλεμον ὠφελεῖ· τοῦ μὲν εἰση-
 γουμένου, τοῦ δὲ ἔργῳ τὰ λεχθέν πληροῦντος· εἶδ' ὅτι
 καὶ οἱ πολέμιοι φοβήθησονται, εἰ πρὸς σὲ μόνον οὐκ
 5 ἀντισχάντες, κῦν σχήσουσιν ἀνταγωνιστὴν καὶ τὸν πένη-
 τα· εἶδ' ὅτι καὶ στρατιῶται πάντες προμαχέδονται προ-
 θυμότερον, πολλῶν ὄντων τῶν συναιρομένων πρὸς τὸ
 τρόπαιον· μετὰ ταῦτα χρήσῃ καὶ διατυπώσει, λέγων ὅτι
 ὁ μὲν τοῦ δεξιοῦ κέρως ἡγήσεται, ⁷² ὁ δὲ θατέρου προ-
 10 στήσεται, ⁷³ καὶ ὁ μὲν φυλάξει, ὁ δὲ τοὺς ἀντιτεταγμένους
 λοχήσῃ· καὶ ὁ μὲν διώξει, ὁ δὲ στήσῃ τὸ τρόπαιον· καὶ
 ὅτι πολλῶν ὄντων τῶν ἔργων κατὰ τὸν πόλεμον, τοῖς
 πόνους μερίσεσθε, καὶ τὰ τοιαῦτα· μετὰ ταῦτα ἐμπίπτει,
 ὅτι δέος μὴ μνησικακήσῃ μετὰ τὴν μάχην· ἦν λύσεις τῇ
 15 εὐνοίᾳ. Εἶδ' οὕτω τοὺς ἐπιλόγους ἐρεῖς ἔχοντας πολλὴν
 εὐπορίαν ἐπαγγελιῶν, προτροπῆς δωρεάν, τὸ μηκέτι τοὺς
 πολέμιους στρατευσθαι, τῇ τῆς εἰρήνης πολιτείᾳ· ὅτι
 συννομούμενοι διώξομεν τῇ φιλίᾳ τῇ πρὸς τὸν πλουσίον·
 ὅτι φίλοι ὄντες πολλὰ τὴν πόλιν ὠφελήσετε.

20

ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑ.

Τὸν ἀριστερά γίγας λαμβάνειν, καὶ τοῦτο ἀναφορῶς ποιεῖν,
 καὶ ὁ βουλόμενος ἀποθανεῖν ἑαυτὸν τῇ βουλῇ προσαναγκάζει, ἐπει-
 ζέτω τις ἐπὶ τῇ τοῦ υἱοῦ γυναικί· πόλεμον ἐπιστάτης, ἐξέλεθον εἰς
 420 πόλεμον ὃ τε πατὴρ καὶ ὁ υἱός, ἔλιπε τὴν τάξιν· ἤτησεν ὁ πατὴρ
 25 τοῦ υἱοῦ τὴν σωτηρίαν, ἔλαβε· μετὰ ταῦτα προσάγγελλοντος ἐκείνου
 ἑαυτὸν, ὁ πατὴρ ἀντιλέγει.

Ἐσχηματισμένον τὸ ζήτημα· τῶν γὰρ κατενέμασι
 ἐστὶ· καὶ δῆλον ὅτι διὰ τὴν τοῦ πατρὸς φήμην ἑαυτὸν

72 Par. ἡγήσεται.

73 Ald. Vind. προσθήσεται. Par.

προστήσεται.

ὁ νεανίσκος προσήγγειλεν, ὥς εἰ μὴ τὸν πατέρα περὶ τὴν τοῦ παιδὸς γυναῖκα διεβαλλον, οὐδ' ἂν ἀποθανεῖν ὁ παῖς ἐπέθυμῃσε· καὶ τοῦτο ὁμολόγηται· οὐδεὶς γὰρ οὐδέποτε τὰ δεινότατα τυγχάνει² διαπραξάμενος, δυνάθεις σώζεσθαι, πρὸ τῆς σωτηρίας αἰτεῖται τὸν θάνατον, 5 διὸ προσήκον ἐπακρύπτειν μὲν πανταχοῦ τὴν προαίρεσιν καὶ δηλοῦν τὴν φήμην κατὰ ἐμφασιν, ἵν' ἐκ τοῦ τρανερῶς μηδὲν τῶν θυλλοσμένων κατηγόρου ἔχωσι πάντες μανθάνειν τὸ περὶ τὴν γυναῖκα δυστύχημα· τὴν κατάστασιν εὐρήσεις ἐκ τῆς πολιτείας καὶ τῆς τοῦ πατρὸς ἀγωγῆς· 10 ἐν ᾗ δυνήσῃ διασκεύασαι τὸ κατὰ τὴν φήμην· λέγων, ὅτι σωφρονεῖν ἡμᾶς ἐδίδασκε, μηδενὸς παρὰ τοὺς νόμους ἐπιθυμεῖν, ὑπὲρ τῆς πατρίδος πάντα ποιεῖν, πολεμεῖν, ἀριστεύειν, στρατεύεσθαι· ἐπεὶ οὖν λιπεῖν με τὴν τάξιν συμβέβηκεν, ἀξίῳ ἀποθανεῖν, καὶ τὰ τοιαῦτα· ἰστέον δέ, 15 ὅτι πανταχοῦ πρὸ τῆς ἐμπιστοσύνης ἀντιθέσεως μεταληπτικῆς, τῆς οὐδέν σοι πέπρακται θανάτου ἄξιον, ἐνταῦθα ἐκλέλοιπεν αὕτη ἡ ἀντίθεσις· ἔλιπε γὰρ πῇ τῇ τάξιν. Πρώτη οὖν ἐμπεσγίται ἀπὸ τοῦ δικαίου· οὐ σοὶ δίδωσιν ὁ νόμος προσαγγέλλειν αὐτὸν ὑπὸ πατρὶ τυγχάνοντι. 20 Ἀγῶσις ἀντιληπτικῶς· ὅτι πᾶσιν ὁ νόμος τοῖς βουλομένοις προσαγγέλλειν ἐκέλευσεν, ἐν ᾧ σχηματίζεις καὶ τὰ κατὰ τὴν γυναῖκα· ἐὰν οὖν δυστυχῇ, ἐὰν δὲ τὴν γυναῖκα μοιχευομένην αἰσθάνηται, ἢ τοὺς παῖδας ὄρα μὴ κνησίους ὑπάρχοντας, οὐχ αὐτὸν αἰρεῖται μᾶλλον· ἢ τὸ γένος 25 ἰδεῖν ἀπολλύμενον. ΑΛΛ' ἡ νεότης αἰτία τοῦ λιπεῖν σε τὴν τάξιν γεγένηται. Ἀγῶσις κατὰ συνδρομὴν, διὰ τοῦτο μᾶλλον ὀφείλω ἀποθανεῖν. Τρίτη· ἀλλ' ἀφαιρήσῃ τὴν τοῦ πατρὸς δωρεάν· Ἀγῶσις ὀρικῶς· οὐκ ἔστι τοῦτο ἀφελῆσθαι, εἴληφε γὰρ, εἰδ' ἐγὼ τοῦ βούλομαι, πῶς ἐκεῖ 30

1 περὶ Ald. Vind. om., recepi ex Par. 2 Ald. Codd. τυγχάνη.

νον ἀφαιρεῖται τῆς χάριτος. ΤΕτάρτη· ἀπολογία τῷ
 δήμῳ στρατευσάμενος δεύτερον. ΛΥσεις· εἰ δὲ μηδείς
 μὴ γένοιτο πόλεμος, αὐτὸς τὴν οὖσαν διαβολὴν οὐκ ἐκ-
 φεύξομαι. ΠΕμπτη· ἀλλ' οὐδείς γηροκομήσει τὸν πα-
 5 τέρα· ἐν ᾗ τὸ πᾶν σχῆμα εὐπορώτερον διαθήσεις, κατ'
 ἔμφασιν λέγων, ἔχεις τὴν γυναῖκα, πατέρα, ἔχεις τοὺς
 παῖδας· αὐτοὶ σε γηροκομήσουσιν, αὐτοὶ σοι θεραπείαν
 δώσουσι τὴν προσήκουσαν, καὶ τὰ τοιαῦτα. ΕΠΠλογος
 μετὰ ταῦτα· αἱ δὲ ἀντιθέσεις αἱ προαιρημέναι πᾶσαι
 10 ἀπὸ τοῦ δικαίου τυγχάνουσι· δυσχερές γὰρ ἀπὸ τοῦ συ-
 φέροντος ἐμπεσεῖν.

Φιλάργυρος πωλήσας χωρίον, τοῦ πριαμένου αὐτὸ θησαυρὸν
 εὐρόντος, ἑαυτὸν προσαγγέλλει.

Σκοπὸς ἐστὶ τῷ φιλαργύρῳ τὸν θησαυρὸν ἀπολα-
 15 βεῖν· διὸ καὶ ἐπὶ τὴν προσαγγελίαν ἐλήλυθεν· ἵνα διὰ
 τοῦτο κατασκευάσας τὸ αὐτοῦ³ εἶναι χρήματα τὸν ὠνη-
 σάμενον τῶν ἐρμαίων ἀφέληται. Ἡ Κατάστασις φανε-
 ρά· ὅτι καλὸν χρῆμα νομίσας τὰ χρήματα ἔσπευδον μὲν
 περὶ ταῦτα, ἵνα τι καὶ πλεον καρπώσωμαι, καὶ περὶ τὸν
 20 ἄγρὸν ἐπενόουν· ὥς δὲ οὐκ ἐπλήρου μου τὴν ἐπιθυμίαν
 ἡ τύχη, προηγάμην τὸ γήδιον· ἐκεῖνος λαβὼν εὗρε τὰ
 χρήματα. ΠΡώτη ἀντίθεσις μεταληπτικὴ αἰεὶ ἐμπίπτου-
 σα, ἀλλ' οὐδέν σοι θανάτου πέπραχται ἄξιον. Ἡ ΛΥ-
 σις ἐνστάτικῳ· καὶ τί τοῦτου γένοιτ' ἂν χαλεπώτερον·
 25 καὶ τὰ λαβεῖν ἕτερον ἐκ τῶν ἐμῶν κτημάτων τὰ χρήμα-
 τα. ΔΕύτερον· ἀλλ' ἔχεις τοῦ χωρίου τὸ τίμημα. ΛΥ-
 σεις διασυρμῷ καὶ τῷ ποσῷ· καὶ ὅτι τὴν ἐμὴν ἐπιθυ-
 μίαν ἂν ἐπλήρωσεν ὁ θησαυρός· νῦν δὲ ἄλλου λαβόντος
 τί τοιοῦτόν με ὠφελεῖ τοῦ χωρίου τὸ τίμημα. ΤΡΙτη·
 30 δύνασαι περὶ τῶν χρημάτων δικάσασθαι. ΛΥσεις οὐ-

³ Ald. Vind. αὐτόν. Par. αὐτοῦ.

τως· ὅτι τοῦτο χαλεπώτερον τὸ μὴ εἶρᾶν· ἔστι γὰρ ἐν 421
τῇ διακρίσει καὶ τὰ ὄντα προσαναλῶσαι. ΤΕΤΑρτη·
οὐδεὶς προσαγγέλλει χρημάτων· ἕνεκα ἑαυτῶν. ΛΥσεις
θετικῶς· ὅτι τὰ χρήματα μετὰ τὰ κτήματα κάλλιστόν
ἐστι χορῆμα· ἔαν οὐκ τούτου τις ἀποτύχη, οὐδὲν ἐστι τὸ 5
λειπόμενον· διὰ πρέπον τούτου χάριν παρ' ὅτι οὐκ ὑφίστα-
σιναι. Ο· ΕΠὶ λόγος ἔχει διασκευῆν καὶ ἐκφρασίην καὶ δια-
τύπωσιν ὑπερθεσίας, χρημάτων, πλασίου, δορυφόρων, καὶ
τῶν τοιούτων.

Βιασάμενος τις κόρην ἔκρωσε· ἀποθνήσκουσα ἐκ τῆς πληγῆς ἡ 10
κόρη ἐπέσκηψε τῷ πατρὶ μὴ ἐπιειθεῖν τῷ τρώσαντι· οὐκ ἐπέξεισιν·
προσαγγέλλει ἑαυτῶν ὁ βιασάμενος· ἀντιλέγει ὁ πατήρ τῆς κόρης·
οὐδὲν ἄξιον πέπρακται. δευτέρα· ἔρων ἔπραξας. τρίτη· ἀφῆκε σε
ἡ κόρη τῆς γρηφῆς. τετάρτη· πολλοὶ καὶ ἄλλοι βουλομένοι γυναῖ-
κα λαβεῖν ἀπέτυχον.

15

Φιλάργυρός· ἑταῖρος· ἑρασθεὶς ἔδωκεν αὐτῇ τάλαντον· καὶ ἑαν-
τὸν προσαγγέλλει.

Σκοπὸς τῷ φιλαργύρῳ τὸ χρυσίον ἀπολαβεῖν· καὶ
τοῦτο 4 διὰ τῆς προσαγγελίας ἑαυτῷ πρυτανεύεται· διό
καὶ τὸ εἶδος ἡθικὸν τυγχάνον τοῦ λόγου σήσκει πολλάκις 20
τὸν φιλαργυρον πρὸς τὴν δύσιν ἀποδυρόμενον· κατάστα-
σις ὅτι ἀθρόως ὢν περιπέπτωκα πάθει τῇ φιλαργυρίᾳ·
καὶ διὰ τοῦτο οὔτε εἰς συμπόσια, οὔτε εἰς ἑτέρας ἀπὴν-
των 5 ἀνόδους, φυλαττόμενος ἐλαττώσαι τὰ χρήματα·
τοὺς οὖν τούτων τι ποιοῦντας ἤλειον αὐτοὺς, σωφρονῶν 25
αὐτοὺς, τὰς τοιαύτας ἀποστρεφόμενος ἡδονὰς, καὶ τὰ τοι-
αῦτα· τοὺς δὲ ἑταίρων γιγνομένους ἑραστάς· δυστυχεῖν
ἐνόμιζον ἐπὶ πλεον· ἀλλ' ὅμως οὕτω διακείμενος οὐκ
οἶδα πῶς ἡράσθην ἀθλίου γυναιίου καὶ καχοδαίμονος·
καὶ διςχεράνας ἐπὶ πλεον κατ' ἑμαυτὸν ἔλεγον. ἐρῶ· 30

4 τοῦτο Ald. Vind. om., recepi ex Par.
ἀπὴντων.

5 Ald. Codd.

πόθεν οὐκ οἶδα πρὸς ταῦτο ῥέποντα φιλάργυρον· οὐκ
 ἔστιν ἐραστής· ὁ χρημάτων φειδόμενος, καὶ τὰ τοιαῦτα·
 ἀλλ' οὕτως προσήλθοις ἀνέχων· ἐπιπολὺ μὴ θυμώμενος, καὶ
 προσήδρευον, παρέμενον· ὡς δὲ οὐδὲν ἦν οὐκ, προσήλθον,
 5 εἶπον, ἔχεις ἔκδοτον τὸν φιλάργυρον, δαῦλον, ὑπήκοον,
 συγχωρῶ σοι καὶ τὸ σῶμα προσλαβεῖν, καὶ τὰ τοιαῦτα·
 εἴτα χρησάμενος ἀνακλήσῃς ἐπ' ὀλίγον, καὶ ταύτους
 αὐτοὺς ἄφες τοὺς λόγους· πρὸς τὴν ἑταῖραν οὐκ ἡλλα-
 ξάμην μετὰ τὴν συνουσίαν παραχορήμα τῶν θανάτων·
 10 οὐδὲν παραβαίνων τὸν ἑμαντοῦ τρόπον ἐγίνωσκον· ἀλλ'
 ἄφεις ἡσθάνομην· παραδοξότερα ῥήματα, οἷμοι τῆς τυ-
 χῆς, φιλάργυρος ἐραστής· οὐκ ἐφοίτων πρὸς θάνατον,
 καὶ τὰ τοιαῦτα. νῦν δὲ οὐκ οἶδα, πόθεν μεθύων ὑπὸ
 τοῦ ἔρωτος ἐπηγγειλάμην καὶ τάλαντον· εἴπ' ἐπὶ τούτῳ
 15 μικρὸν παθηνάμενος ἐπαξίεις τοὺς ἀγῶνας, πρώτην ἀπὸ
 τοῦ δικαίου ἀντίθεσιν· ὡς ἐπὶ πλείστον καὶ ἀπὸ τούτου
 τοῦ κεφαλαίου πᾶσαι ἐμπίπτουσιν. Πρώτη μεταληπτι-
 κή παραγραφική· ἀλλ' οὐδὲν σοι θανάτῳ πέπρακται
 ἄξιον. Ἡ Λύσις ἀπὸ τῶν ἀπ' ἀρχῆς ἀχρὶ τέλους, καὶ
 20 τῆς τοῦ φιλανθρώπου ποιότητος, καὶ τοῦ ἡλαττωθῆναι
 τὴν οὐσίαν, καὶ τοῦ τὴν ἑταῖραν τοῖς τοῦ φιλαργύρου
 χρημασὶν ἐντροφῆν· καὶ ἀπὸ τῆς πηλικότητος· ὅτι πο-
 λὺ καὶ μέγιστον τὸ δοθῆναι, καὶ τῶν τοιούτων. ΔΕΥΤΕΡΑ
 ἀντιθεῖς μεταληπτική· οὐ δεῖ ὑπὲρ χρημάτων ἀπολλυ-
 25 σθαι. ΛΥΣΙΣ κατὰ διασυρμὸν διατιθεῖς τὴν προτέραν
 οὐσίαν καὶ τὴν νῦν ἀπορίαν· ἐν αἷς ἐρωτήσεις συνεχέ-
 στερον, τὸ εἰ οὐ δεῖ ὑπὲρ χρημάτων ἀπολλύσθαι, δεικνὺς
 πανταχοῦ τὴν ἀτοπίαν τῆς ἀντιθέσεως. ΤΡΙΤΗ ἀντεγ-
 κληματική· σὺ σαυτῷ αἷτιος τοσοῦτον δόου. Ἡ ΛΥΣΙΣ
 30 κατὰ συνδρομὴν, ὅτι διὰ τοῦτο μάλιστα θανάτου ἐπι-
 θυμῶ, ὅτι ἀπατῇ ζημιωθείς μετὰ τὴν πείραν ἐργῶν τὴν

6 Ald. ἐρασθής.

συμφορὰν· προσθήσεις δὲ ἐξῆς καὶ παραδείγματα τὸν
 σκοπὸν ἀνύων τὸν σεαυτοῦ· ἐν οἷς ἔρεῖς, ὅτι ἄλλοι μὲν
 ζημίᾳ παραπεσόντες ἔσχον παραμυθίαν, ἢ πλῆθος χρη-
 μάτων ἀποκείμενον, καὶ πύρους ἑτέρους, ἢ φίλων πα-
 ραμυθίαν, ἐμοὶ δὲ τούτων μηδέν, ἀλλ' ὅσα τῷ πόρῳ καὶ 5
 τῷ χρόνῳ συνήγαγον, ταῦτά μου γύναιον ἐξαίφνης ἀφεί- 422
 λετο· δυνήσῃ δὲ καὶ παθῆνασθαι πάλιν συγκριτικώτερον
 αὐξίων τὴν συμφορὰν· αἱ συγκρίσεις τὴν αὐξισιν ἐργά-
 ζονται· λέγων ὅτι ποῦ τοιοῦτον λυπηρόν· τίς τοιαύτη
 τῶν πολεμίων ἐπιδρομή; λάφυρον ἐν εἰρήνῃ τῆς ἐταιρίας 10
 ἐγενόμην ὁ δυστυχής, καὶ τὰ τοιαῦτα. ΤΕΤΑΡΤΗ ἀντι-
 στατική· ὑπὲρ σαυτοῦ δέδωκας. Αἵσεις κατὰ εἰρωνείαν
 λέγων· ποῖον κέρδος μοι προσέγευγε, πάντα τὰ ἄλλα
 τῶν ἀνθρώπων κέρδη διεξιὼν· τὰ δὲ κατὰ τὴν λύσιν τοῦ
 ἔρωτος μὴ λέγων· εἶθ' ὅτι καὶ αὐτὸ τοῦτο τὸ ἀπαλλαγῆναι 15
 τοῦ ἔρωτος ἄλλως ἐνῆν⁷ πρυτανεύσασθαι, καὶ γὰρ
 χρόνος καὶ φίλων συμβουλή⁸ καὶ ἀποδημία καὶ ὅσα τοι-
 αῦτα. ΠΕΜΠΤΗ ἀντίθεσις· δυνατόν πάλιν κτήσασθαι
 χρήματα. Ἦν λύσεις τῇ δυσχερείᾳ, τῷ χρόνῳ, τῷ μὴ
 ραδίως εἶναι, τῷ πολλάκις τὴν τύχην ἐναντιοῦσθαι. 20
 ΕΠΙΛΟΓΟΣ· πάθει μεστός διὰ τὴν ζημίαν, ἄλλη τοῦ αὐτοῦ
 ζητήματος διαιρέσις. ΤΡΙΤΗΝ θήσεις ἀντίθεσιν, καὶ
 ταύτην οὖσαν ἀντιστατικὴν· ἀλλ' ἀπηλλάγης τοῦ ἔρω-
 ρος. Ἦν λύσεις διασύρων· ἀλλὰ προσάπλωσα τάλαν-
 τον καὶ ὀρικῶς· ὅτι οὐκ ἔστι τοῦτο ἀπαλλαγῆναι τινος, 25
 τὸ τὸ ἔπερὸν πρόσπολέσαι, καὶ τὰ τοιαῦτα. ΤΕΤΑΡΤΗΝ
 θήσεις ἀντεγκληματικὴν· ἀξίαν αὐτὴν σὺ τοσοῦτου ἐκρη-
 νας. Ἦν λύσεις ἐνστατικῶς τῷ πάθει, ὅτι μὴ συνορῶν
 μηδέν, μηδὲ ἐν ἑαυτῷ τυγχάνων διὰ τὸν ἔρωτα, οὕτως
 τὴν ἀξίαν οὐκ οἶδε. ΠΕΜΠΤΗ μετὰ ταύτην, ὅτι καὶ ἄλ- 30

7 Ald. Vind. ἐνῆς. Par. ἐνῆν.

8 Vind. ad marg. γυ.

συνδρομή. Ven. in contextu συνδρομή. ad marg. συμβουλή.

λοι μετὰ ταύτην χρήματα ἀπώλεσαν. ἮΝ λίσεις τῇ αἰτίᾳ καὶ τῷ τρόπῳ. Ἐπίλογος παθητικὸς τῆς ἀπολογίας τῶν χρημάτων.

Ὁ κατὰ τῶν μοιχῶν νόμος, καὶ ὁ τῆς προσαγγέλλας ἐραστῆς τὸν ἐρώμενον μοιχὸν καταλαβὼν καὶ ἀποκτείνας ἀμφοτέρω τὰ σώματα ἐαυτὸν προσάγγελλει.

Σκοπὸς ἐστὶ τῷ ἐαυτὸν προσαγγέλλοντι παραμυθίας παρὰ τοῦ δήμου τυχεῖν. ἔτι γὰρ καὶ νῦν ἐρᾷ τοῦ παιδός, καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ πράγματος διαβολὴν ἐκκλίνει βούλεται, ὅτι ἐραστῆς ὢν ἀπέκτεινε τὸν ἐρώμενον· διὸ καὶ τοῦτο καθιστάμενοι οικονομήσομεν τὸν μὲν κατὰ τῶν μοιχῶν νόμον καὶ τὴν μοιχείαν οὐκ ἐπεκτείνοντες· ἐναντίον γὰρ τῇ ποιότητι τοῦ ἐραστοῦ τὸ τὰ τῶν ἐρωμένων αὔξειν ἐγκλήματα· τῇ δὲ ὁρῇ καὶ τῷ θυμῷ χρήσασθαι τῷ ξίφει λέγοντες οὕτως ἂν μᾶλλον συγκρούτοιμεν τὸ περὶ τὸν ἐρώμενον πάθος· ἢ μὲν οὖν κακίστασις δῆλη· ἔχει γὰρ ἐγκώμιον τοῦ ἐρωμένου· ὅτι τῶν καλῶν ἄνωθεν ἐραστῆς ὢν⁹ καὶ τιμῶν σφόδρα τὰ κάλλιστα, ἄλλων ἐρώντων καὶ ἀψύχων πολλάκις, αὐτὸς ἠράσθη γέ, ἐν ᾧ ὅτι χρηστὸς ἦν, ἐλεύθερος, πρὸς ἀρετὴν νενευκώς· οὕτω γὰρ καὶ συνεῖναι μοι τὸν νέον προὔτρεψα καὶ μετὰ τῶν φιλτάτων συνδιατρίβειν συγκεχώρηκα·¹⁰ ἀλλ' οὐκ αἶδα πόθεν δαίμων ἐπικωμάσας ἐμοὶ καὶ βασκήνας τοῦ ἐρωτος δρᾶμα καινὸν ἐπὶ τὴν ἐμὴν ἐτόλμησεν οἰκίαν.
25 καὶ σιωπῶ τὸ πάθος· τί γὰρ ἐμαυτὸν ὑπομιμνήσκω τὰς συμφοράς; καὶ μᾶλλον ἐμαυτὸν τοῖς λόγοις παροξύνω πρὸς δάκρυα; ἔδεξάμην τὸ πλῆθος, ἀνείλον ἅμῃ τὰ σώματα· ἐν ᾧ ὅτι καὶ τετάλμηκα ἰδεῖν προσκείμενον τὸν ἐρώμενον ἐπὶ τῆς οἰκίας, καὶ τῶν παιδικῶν ἀντόχειρ
30 ὀνομαζόμενος θανάτων ταύτην λῦσαι προήρημαι τὴν συμ-

9 Ald. Codd. ἐραστεισῶν.

10 Ald. Vind. συγκεχώρησα.

φορὰν· γνωστόν δὲ ὅτι ἐν ταῖς προσαγγελίαις συντόμους
 δεῖ μᾶλλον τὰς καταστάσεις ἐργάζεσθαι. Πρώτη μετὰ
 τὴν κατάστασιν ἡ συκλήθης ἀντίθεσις· οὐδέν σοι θαμά-
 του πέπρακται ἄξιον. ἮΝ λύσεις ὥσπερ τὰς ἄλλας.
 ΔΕΥΤΕΡΑ ἀντιληπτική ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ περὶ τῶν μοι- 5
 χῶν· ὅτι κατὰ τὸν νόμον ἀπέκτεινας. ἮΝ λύσεις μετα-
 λήψει· ὅτι ἄλλως ¹¹ ἔδει κρῖναι· ἐν γὰρ τῷ ἀνατρέπειν
 τὴν ἀντίληψιν ἄξιον αὐτὸν μᾶλλον τοῦ θανάτου κα-
 τασκευάσει. ΤΡΙΤΗ ἀπτεγκληματική· ἀλλ' ἄξιος ἦν· ὃ
 ἀπαντήσεις δυσχερῶς· ἄξιος ἦν παρ' ἐραστοῦ ταύτην δέ- 10
 ξασθαι τὴν σφαγὴν· ὠπλισμένον ἰδεῖν τὸν συνήθη καὶ
 φίλον, καὶ τὰ τοιαῦτα. ΕἶΤΑ τὴν ἐκ τοῦ σκοποῦ ἀνα-
 κώπτουσαν ἀντίθεσιν· ἀλλ' ὁ χρόνος σε παραμυθήσεται, 423
 ἢ ὅτι λύσει σοι τὸν ἔρωτα ἢ τῶν ἀδικημάτων ὑπόμνησις,
 ἢ τι τοιοῦτον. ἮΝ λύσεις ἐν τῷ φάσκειν, ὅτι οὐδ' ἔτε- 15
 ρον λύσει τὸν ἔρωτα ἢ θάνατος· ἐξετάσεις καὶ τὸν νό-
 μον, ὅτι διὰ τοῦτο κεῖται ὁ τῆς προσαγγελίας, ἵνα ἐπὶ
 τοῖς ἀνιάτοις ἀποθνήσκειν, εἰ θεῖλοι ¹² τις ἐπιτρέπῃ, καὶ
 τὰ τοιαῦτα· ἔστι δὲ καὶ ἀπὸ παραδειγμάτων καθ' ἕκα-
 στον κεφάλαιον πλειόνων εὐπορῆσαι λύσεων. ΜΕΤΑ 20
 ταῦτα θήσομεν ἐπιλόγους διασκευὴν ἔχοντας τοῦ πά-
 θους καὶ τῆς σφαγῆς καὶ λόγους τοῦ ἐρωμένου, καὶ τὰ
 τοιαῦτα.

Τρεῖς τις ἔχων παῖδας, τοὺς δύο κατὰ τὸν τῶν ἀκρίτων νόμον
 ἀπέκτεινεν· ὁ τρίτος ἑαυτὸν προσαγγέλλει.

25

Σκοπὸς τοῦ ζητήματος οὐχ ὁ φαινόμενος, ἀλλ' ἕτε-
 ρος· τὸν γὰρ πατέρα πεφόβηται καὶ τὸ ἐλπίζειν ἀναι-
 ρεθῆναι καὶ αὐτόν· διὸ ἀσφάλειάν τινα παρὰ τοῦ πατρὸς
 ἑαυτῷ πρυτανεύσασθαι βούλεται· τὸ δὲ εἶδος παθητι-

11 Ald. ἄλλος. — v. 8. Par. ἀντίθεσιν. ad marg. ἀντίληψιν.

12 Ald. Codd. ἐθέλοι. scripsi εἰ θέλοι.

κόν· ἀδελφοὶ γὰρ δύο παρὰ τοῦ πατρὸς ἀνήρηνται· ὁ
 δὲ τρίτος ἀποθανεῖν προσποιεῖται· ἵν' εἰ βούλει τὴν ἀ-
 σφάλειαν αὐτῷ πρυτανεύσῃται· ἡ μὲν οὖν κατάστασις
 σχήσει τὸν πρότερον βίον τὸν τοῦ πατρὸς οἶος ἦν· καὶ
 5 ὅτε εὐσθενεῖν ἐδόκει οἰκίαν, καὶ ὅτι πλήρης ἦν κόσμον,
 σεμνότητος, ἀπάντων ἡμῶν τὴν πρὸς τὸν πατέρα εὐνοίαν
 ἀποπληροῦντων, καὶ ζητούντος τοῦ ἑτέρου ὑπερβαλίσθαι
 τὸν ἕτερον, καὶ τὰ τοιαῦτα· εἶτα, ὅτι μηδεὶς ὄντος ἐγ-
 κλήματος ὁ πρῶτος ἀνήρηνται· ἐν ᾧ δυνήσῃ καὶ πομπι-
 10 κώτερον τῷ λόγῳ χρησάσθαι· σχηματίζων ¹³ τὸν λόγον
 ἐλεγκτικώτερον, εἰπέ, πάτερ, ὁ πρῶτος τί δέδρακεν; τί
 δέδρακεν; τί παρὰ τὴν σὴν τολμῆσαι προαίρεσιν ἀναπέ-
 15 πεισται; τί σοι μὴ καθ' ἡδονὴν οὐ πεπληρώκεν; ἀλλ'
 ἐκεῖνος μὲν ἐάσθω εἴτε διαβληθεὶς, εἴτε δαιμόνιος ἦν
 20 πονηροῦ τοῦτο πρυτανεύσαντος· εἶθ' ὁπωσοῦν οὐδὲν πο-
 λυπραγμονῶ οὐδ' ἐπιζητῶ τὴν αἰτίαν ¹⁴ ἀφ' ἡμῶν· ἀλλ' ὁ
 δευτέρος, κἂν συγχωρήσω τὸ πάθος ἀναμνησέσκει μου·
 εἴτ' ἐλεγκτικῶς χρηματίσας καὶ ἐπὶ τοῦ δευτέρου τὸν
 λόγον ἐροῖς· ὅτι διὰ τοῦτο τοίνυν καὶ αὐτὸς ἀποθανεῖν
 25 ἐπιθυμῶ, ἵνα μὴ ἔργον γένωμαι πατρός· ἐν ᾧ ἀπλᾶ ποι-
 κίκα θήσεις· σχήσεις, πάτερ, μόνος σου τὴν οἰκίαν· οὐ-
 δείς ἐτι σοι διοχλήσει παῖς· Πρῶτη μὲν οὖν μεταληπτι-
 κὴ ἀντίθεσις· οὐδὲν σοι θανάτου πέπρακται ἄξιον· ἮΝ
 λύσεις ὁμοίως ταῖς ἄλλαις, τοῖς ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους·
 30 καὶ ὅτι ὑποπίτος γέγονας κάμοι· καὶ ὅτι τοὺς δύο ἀνελών
 οὐδὲν ἐμοὶ ζῆν συγχωρεῖς· καὶ ἡ σφαγὴ τῶν πρώτων συν-
 ἡθειαν πεποίηκε, καὶ τὰ τοιαῦτα· ΔΕΥτέρα ἀντίθεσις·
 ἀλλ' ἐξῆν πατρὶ ὄντι καὶ τοὺς παῖδας ἀνελεῖν· ἮΝ
 λύσεις τῇ περιστάσει καὶ τῷ νόμῳ, ὅτι ἔξεστιν ἐὰν ἀμάρ-
 35 τη τι· καὶ ὅτι ὁ νόμος τοῦτο εἰδὼς ὡς εὐλικρινὲς γένοιτ'

¹³ Ald. Vind. σχηματίζων. Par. σχηματίζων. ¹⁴ Par.
 παιδείαν. ad marg. αἰτίαν.

ἂν δικαστῆς ὁ πατήρ, τοῦτο προσέταξεν· ἐφ' ὅσον οὐκ ὁ πατήρ οὐδεμίαν αἰτίαν λέγει, περὶ τὸν τὸ λέγειν ἔξοστι, ἘΡίτη· ἀλλ' ἄξιοι ἦσαν. ἮΝ λύσεις ὁμοίως τῷ διαπαρ-
 ρεῖν, τί πρόσθεν ἔδρασαν· τί λόγῳ ἢ ἔργῳ ἐξήμαρτον· τί προσέκρουσαν ὅλως τῷ πατρί· τί δράσαντες ἀνηρέθησαν· 5
 καὶ τῷ ὅτι οὐδεὶς λέγει ὅτι ἄξιος ἦν, οὐ προστιθείς τὸ ἁμάρτημα. ΜΕΤὰ ταύτην ἔρεις, ὅτι μόνος εἶ τῷ πατρί. ἮΝ λύσεις, ὅτι ἀδιάφορον καὶ αὐτό· καμὲ γάρ, τυχὸν ὁμοίως ἐκείνοις ἀναίρησαι. ΜΕΤὰ ταύτην ἔρεις, ὅτι γη-
 ροκόμου οὐκ ἔξει μετὰ τὸν θάνατον ὁ πατήρ. ἮΝ λύ- 49
 σεις διασυρμῶ· ὅτι δυνατόν ἦν ἐφ' ἐκάστῳ τοῦτον αὐτὸν ἀφείναι τὸν λόγον, ἀλλ' ὅμως ἀπέκτεινε. ΜΕΤὰ ταῦτα θήσομεν τὸν ἐπίλογον, παθητικὸν, πληγτικόν, ἐν δια-
 σκεπῇ τῆς ἀναρρέσεως, ἐν ἡθοποίᾳ τῶν παιδῶν, ἐν θαῦ-
 ματι· ὅτι οὐκ ἠλέησεν ὁ πατήρ, ὄρῳν δακρύνοντας, ἐλεει- 15
 νόλογονμένους οὐ τῶν ἐκτὸς τῶν πολλῶν διαβολῇ, οὐ τὴν ἀπανθρώπιαν τοῦ πραγμάτος, ὅτι φύσει πολεμεῖ, καὶ τὰ τοιαῦτα.

Τὸν εὐρόντα θησαυρὸν διδόναι χιλίας· φιλαργυρὸς εὐρὼν πεν-
 ταχοσίας δέδωκε χιλίας, καὶ ἑαυτὸν προσαγγέλλει. 39

Σκοπὸς ἐστὶ τῷ φιλαργύρῳ, τὰς χιλίας ἀπολαβεῖν· 424
 διὸ καὶ προσαγγέλλει ἑαυτὸν, ἵνα τοῦτω θηράσας τὴν ἐκ-
 κλησίαν ἀπολάβῃ τὰ χρήματα· ἠθικὸν δὲ διόλου τὸ ζη-
 τημα, ἢ τε τοῦ φιλαργύρου ποιότης ταύτην ἀπαιτεῖ τὴν
 τάξιν καὶ ἢ τοῦ δεδωκέναι τὰ χρήματα δυσχέρεια· διὸ 25
 καὶ προσαγγέλλει ἑαυτὸν· καὶ ἥθος οὕτω περιποιεῖ τῷ
 λέγοντι· ἢ μὲν οὖν καταστάσις καὶ ἐκ τῶν πρώτων δι-
 αίρεσεων τοῦτον ἐστὶ φανερά· ἢ δὲ τάξις τῶν
 τὸν τρόπον. Πρῶτη μεταληπτι-

τέπρακται ἄξιον. ΔΕΥτέρα· κα- 30
 τὰς χιλίας. ἮΝ λύσεις τοῖς ἀπ'

ἀρχῆς ἄχρι τέλους· ὅτι αὐτὴ ἐστὶ τῆς προσαγγαλίας ἡ
 πρὸ φασίς· θησαυρόν τις εὐρὺν προσζημιούται οἰκοθεν·
 καὶ νομίζεται μὲν ἐρμαιοῦ περιπεσεῖν, προσαπόλλυσι δέ τι
 καὶ οἰκοθεν, καὶ τὰ τοιαῦτα. ΤΡΙΤΗ· πολλοὶ καὶ ἄλ-
 5 λοι χρήματα ἀπώλεσαν. ἮΝ λύσεις· ὅτι ἄλλου δόξαντες
 τυχεῖν ἄλλα ¹⁵ προσαπώλεσαν. ἮΝ λύσεις· οὐδὲ τοῖς
 ἐξωθεν περιπεπτώκασι δυστυχήμασιν ¹⁶, οὐδὲ ὅντας φι-
 λαργυροί· ΤΕΤΑΡΤΗ· ὅτι οὐ δεῖ θανάτου τοῦτον χάριν
 ἐπιτιθεῖν. ἮΝ λύσεις τῇ ποιότητι, καὶ ὅτι ὅταν τις ἂ
 10 νομίζει τιμὰ ἀπολέσῃ ¹⁷, δηλονότι οὐδὲ εἶναι ἐτι βούλε-
 ται· ΜΕΤὰ ταῦτα θήσομεν καὶ τῶν ἐπιλύγων.

Πένης καὶ πλούσιος ἐκ πολιτείας ἐχθροί· λιμοῦ γενομένου ὁ
 πλούσιος ἔφη θρέμειν τὸν δῆμον, εἰ λάβῃ τὰ πένητα πρὸς σφαγὴν·
 ἐψηφίσατο ὁ δῆμος χρόνον τινά· ὥρισεν ἅψ' οὐ δώσει τὰς τροφάς·
 15 ἐξῆλθεν ὁ πλούσιος ἐπὶ σίτον συλλογῇ· οὐκ ἦλθε κατὰ τὸν ὁρι-
 σμένον ¹⁸ καιρὸν· καὶ ὁ πένης ἐαυτὸν προσαγγέλλει.

Σκοπὸς ἐστὶ τῷ πένητι λῦσαι τὴν δωρεάν· καὶ γὰρ
 ἡ προθυμία παρήλθε· καὶ τὰς τροφάς οὐδέπω τῷ δῆμῳ
 παρέσχεν ὁ πλούσιος, καὶ πρὸς τὴν ψῆφον ὀνειδίσαι τῇ
 20 πόλει προήρηται· ὅτι δὲ παθητικὸν ὄλον τὸ ζήτημα μὴ
 καὶ περικτὸν εἶη λέγειν. Ἡ Κατάστασις ἔχει τὴν ἀντι-
 πολιτείαν καὶ πλαγίως τὸν λιμὸν γεγεννημένον διὰ τὸν
 πλούσιον· ὅτι σίτον ἔχων οὐκ ἐπίπρασκεν, ἀλλὰ συνῆγε,
 καὶ τοὺς θησαυροὺς στενοχωρῶν οὐκ ἐπαύετο· τὸ δὲ τῶν
 25 πολιτῶν διὰ τὸν λιμὸν πάθος οὐ πάνυ αὐξήσομεν, θή-
 σομεν γὰρ ἐντεῦθεν ἀντίθεσιν· εἰδ' ὅτι ᾗτησεν ἐμὲ πρὸς
 σφαγὴν· δέδωκε δὲ ὁ δῆμος, οὐκ ἔχε κατὰ τὸν ὁρισμέ-
 νον χρόνον, καὶ προσαγγέλλω ἐμαυτόν. ΠΡῶτῃ ἀντίθε-
 σις· οὐδέν σοι θανάτου πέπρακται ἄξιον. ἮΝ λύσεις

15 Ald. τυχεῖν. ΑΛΛΑ.
 ματα. 17 Ald. ἀπώλεσθ.

16 Vind. ad marg. γρ. δυστυχή-
 18 Ald. ὁρισμένον.

ὡς ἔθος. ΔΕΥτέρα μεταστατική, ὁ λιμὸς αἰτιος. ΤΡΙ-
τη, ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως, ὅτι οὐδὲν πέπρακας ἄξιον παρὰ
τοῦ πλουσίου μετὰ τὴν ἐκδοσιν. ἮΝ λύσεις, ὅτι τῷ
χρόνῳ πλέον ἐκόλασε, καὶ τοῖς τριούτοις. ΤΕτάρτη με-
ταστατική· εἰκὸς καὶ ἐπανελθόντα γεῖδασθαι. ΠΕμπτη,⁵
ἀπὸ τοῦ παραβεβᾶσθαι τὸν χρόνον ἀνεξόμεθά σου ὡς
παραβάντος τοῦ πλουσίου τὸν χρόνον. ἐγὼ δὲ ἀπὸ τοῦ
χρόνου ἔθηκα τοιαύτην ἀντίθεσιν· λέλυται τοῦ δήμου
διὰ τὸν χρόνον ἡ δωρεά· εἶθ' ὅτι ἄλλην ἂν ἔλθῃ δώ-
σομεν.

10

Πεπρωμένῳ τινὶ ἔχρησεν¹⁹ ὁ θεὸς, ἀναβλέπειν, εἰ ὁ παῖς
αὐτὸν ὑπὲρ αὐτοῦ ἐπιδοίη. πυθόμενος ὁ παῖς ἀνῆρχεν ἑαυτὸν·
ἀνέβλεψεν²⁰ ὁ πατήρ, καὶ μετὰ ταῦτα ἑαυτὸν προσαγγέλλει.

Ἡ κατάστασις ἔχει τοῦ παιδὸς τὴν γένεσιν μετὰ
σπουδῆς γενεσμένην, τὰ πέθος τοῦ παιδὸς, τὸν θάνατον.¹⁵
θήσεις δὲ καὶ τὴν ἀρετὴν τοῦ παιδὸς, καὶ τὴν πρὸς τὸν
πατέρα διάθεσιν. ΠΡώτη ἀντίθεσις· οὐδὲν σοι θανά-
του πέπρακται ἄξιον. ΔΕυτέρα· ἐπείσθη τῷ χρησμῷ ὁ
παῖς. ΤΡΙτη²¹· ὑπὲρ σοῦ τοῦτο πεποίηκε. ΤΕτάρτη·
ἔχει τὴν δόξαν ὁ παῖς. Πέμπτη, ἔδει φυλάττεσθαι. Ἐκ-²⁰
τη· πολλοὶ καὶ ἄλλοι παῖδας ἀποβεβλήκασιν. Ἐπιλογος.

Λέκα νέοι συνέθιντο τύραννον ἀνελεῖν· ἕνα αὐτῶν λαβὼν ὁ
πατήρ ἐπυνθάνετο τί συνέθινται· μὴ λέγοντα ἀπέκτεινεν· οἱ ἐν-
εῖα ἐτυραννοκτόνησαν, καὶ ἐτιμήθησαν· ὁ πατήρ τοῦ ἀναιρεθέντος⁴²⁵
προσαγγέλλει ἑαυτὸν.

25

Σκοπὸς ἐστὶ τῷ πατρὶ οὐκ ἀληθῶς ἀποθανεῖν· δῆ-
λον γὰρ ὅτι οὐ τοῦτο προήρηται, ἀλλὰ τιμηθῆναι παρὰ
τῆς πόλεως· ὡς καὶ τοῦ αὐτοῦ παιδὸς κεκοινωνηκότος τοῦ
σχέμματος, καὶ τυραννοκτονήσαντος ἂν εἰ περιῇ· οὗτος

19. Vind. ἔχρισεν. 20. Ald. Codd. ἀναβλέψας. 21. Ald.
Vind. τρίτην.

γὰρ διόλου τοῦτον ἔχων τὸν σκοπὸν ἐκφάντικώς αὐτὸν,
 μᾶλλον δὲ μετὰ παρήρησίας καὶ τυραννοκτόνον καλεῖ. καὶ
 διόλου πρὸς τοῦτο τεινούσας ποιεῖται τὰς κατασκευὰς
 τοιαύτας· ὅθεν καὶ ἡ κατάστασις τῇ πατρὶ τὴν ἀγωγὴν
 5 ἔχει καὶ τὴν ἄλλην παιδευσιν, καὶ τὴν τοῦ παιδὸς πρὸς
 τὸν δῆμον εὐνοίαν· εἶτα ὅτι ἐάρων αὐτὸν μετὰ ταῦτα
 ὀργιζομένον πολλάκις, ἐαυτῷ προσομιλοῦντα, ἐπὶ τὸ ξίφος
 ὀρμῶντα, καὶ τὰ τοιαῦτα· διὰ γὰρ τούτων κατασκευά-
 σεις, ὅτι ἐτυρραννοκτῶναι ἂν καὶ αὐτὸς εἰ περιῇ· ἐν οἷς
 10 καὶ ἡθοποιεῖται τοῦ πατρὸς πρὸς αὐτὸν ἔχουσαι τὴν ἐρώ-
 τησιν· εἶτα ὅτι ὡς οὐδὲν ἐμάνθανον ξωθεν περιεργαζό-
 μενος, ἔμαθον τὴν συνωμοσίαν· εἶτα ἐπὶ πολὺ αὐτῷ
 ἐπετέθη· πάλιν αὐτὸν ἐν τοῖς αὐτοῖς ὄρων παροξυνό-
 μενον σχήμασιν καὶ πῇ μὲν θερμαινόμενον, πῇ δὲ πα-
 15 ρὰ τὴν ἐστίαν ἐπὶ τὸ ξίφος ὀρμῶντα· ὡς δὲ ἐπὶ πολὺ
 ἐρωτῶν οὐκ ἐμάνθανον, ἀπέκτεινα, οἱ δὲ λοιποὶ ἐτυραν-
 νοκτόνησαν, ἃ μηχανεῖς ὡς οἶόν τε· διὰ ταῦτα ἐμαυτὸν
 ἀνελὲν προήρημαι· διὰ ταῦτα ἐπὶ τὸν θάνατον ἔσπευσα.
 Μετὰ τὴν κατάστασιν πρώτη ἀντίθεσις· ἀλλ' οὐδέν σοι
 20 θανάτου πέπρακται ἄξιον. ἮΝ λύσεις τοῖς ἀπ' ἀρχῆς
 ἄχρι τέλους, παῖδα ἀνελὼν τυραννοκτόνον καὶ τοιόνδε
 καὶ τοιόνδε ἀκούω, ὅτι οὐδέν μοι πέπρακται θανάτου
 ἄξιον. Κατασκευάσεις δὲ αὐτὴν διὰ τῶν ἐγκωμιαστικῶν
 τόπων τοῦ παιδὸς· εἶτα ἐρωτηματικῶς· τί οὖν ποιήσας
 25 ἄρα θανάτου ἦν ἄξιος; καὶ ἐπάγεις εὐτελῆ τινα, ἃ φα-
 νεράν ἔχει τὴν ἐπίδειξιν· ὅτι οὐ δεῖ ²² ἐπὶ τοιούτοις
 προσαγγέλλειν ἑαυτὸν, ἀλλ' ἐπὶ μεγάλοις τισιν· οἷον παῖδα
 ἀνελὼν τυραννοκτόνον, παῖδα εὖνουν δημοτικόν, καὶ τὰ
 τοιαῦτα· ὁ μὲντοι σοφιστὴς Ἰμέριος ²³ εἶπε· ταύτην ἐγὼ
 30 τὴν ἀντίθεσιν μελετῶν οὐδέποτε ἔθηνκα, ἀλλ' αἰεὶ ἔλυσα.

22 οὐ δεῖ Ald. Codd. om.
 ριος.

23 Ald. Ἰμερος. mss. Ἰμέ-

διότι καὶ τὰ τέλη τῆς καταστάσεως ταύτης ἐστὶ λυτικά ²⁴ τῆς ἀντιθέσεως. Δεύτερα ἀντίθεσις· ἀλλ' αὐτὸς ἑαυτῷ παῖς αἷτιος ἦν. ἈΥσεῖς, τοῦτο γάρ ἐστι τὸ χαλεπώτερον καὶ διὸ μάλιστα πρὸς ταύτην τὴν προσαγγέλιαν ἀπήμνησα, ὅτι οὐκ εἶπεν, ὅτι τὴν γνώμην φανεράν οὐκ ἐπέστησεν· ἀλλὰ σιωπήσας ἕτερά μοι δέδωκεν ὑπονοεῖν· καὶ χαλεπὰς μοι περὶ αὐτοῦ ὑποψίας παρέχετο, οὐκ εἰπὼν, οὐκ αἰμυλάμενος, καὶ ὅσα τοιαῦτα· ἰστέον δὲ ὅτι ἐάν οἱ συνημόσαντες ²⁵ παῖδες ὥς κρίνοντες τὸν πατέρα φόνου, οὐ τεθῇσεται αὕτη ἢ ἀντίθεσις, ἀλλὰ τοῦναντίον οἱ παῖδες ἀποδέχονται. καὶ θαυμάσουσιν αὐτὸν μὴ ἐξειπόντα· καὶ τοῦναντίον ἐπὶ τῇ αἰωπῇ ἐγκωμιάσουσιν· ὅθεν καὶ τὰς προοιμιακάς ἐνναίως τοιαύτας οἱ παῖδες ποιήσονται· ὁ μὲν πρὸ ἡμῶν ὡς ἀληθῶς τυραννοκτόνος καὶ τῇ καρτερία νικήσας τὴν παρὰ τοῦ πατρὸς ἀπειλήν παρὰ τὴν ἀξίαν ἀνήρηται· νῦν δὲ ἐπειδὴ ἀόριστόν ἐστι τὸ τοῦ κα- ¹⁵ τηγόρου πρόσωπον, ταύτην τεθείκαμεν τὴν ἀντίθεσιν. Τρίτη ἀντίθεσις· ἀλλ' ἐφοβήθη μὴ ἐκπτυστος ἢ σκηθῆκη γένηται. ἈΥσεῖς ὅτι οὐχ οἷόν τε ἦν· πατὴρ γὰρ ὢν καὶ εἰς τὰ τοιαῦτα ἐπιτηδεύματα αὐτὸν ἀναθρεψάμενος καὶ τῶν τοιούτων αὐτῷ ἐπιθυμιῶν διδάσκαλος γε- ²⁰ νόμενος οὐκ ἂν ἐξεῖπεν οὐδὲ τὴν γνώμην ἐδημοσίευσεν. Τέταρτη ἀντίθεσις· ἀλλὰ κοινώσας τοῦ σκέμματος παρὰ μυνθεῖται σου τὴν συμφορὰν· ἢ οὕτως· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς τῇ προαιρέσει τυραννοκτόνος γεγένηται· αὕτη δὲ ἡ ἀντίθεσις οὐχ ἀπλῶς ἐτέθη, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ σκοποῦ· διό- ²⁵ καὶ δοκῶν λύειν μᾶλλον αὐτὴν κατασκενέασαι ὥς ἀληθῶς τοῦ πατρὸς τυραννοκτονήσαντος. Ὅτι οἶδα μὲν καὶ αὐτὸς ὅτι εἰς τῶν τυραννοκτόνων ἐστὶ καὶ ὁ παῖς ὁ ἡμέτερος· ἀλλ' οὐ διὰ τοῦτο λυπεῖσθαι οὐκ ὀφείλει, ἀλλὰ πολλὸ πλεον· ὅτι τοιόνδε καὶ τοιόνδε ὄντα αὐτὸν ἀπέκ- ³⁰

24 Ald. λυτικά.

25 Ald. συνημόσαντες. — v. 23. Ald.

παρμυθεῖται.

426 **τεινα.** ΠΕμπτη ἀντίθεις, ἀλλὰ παράμυθῃται. ΑΥ-
 σεις ὁμοίως τῇ πρώτῃ· οἶδα μὲν τὸ τῆς πόλεως μεγαλό-
 δωρον, καὶ τὸ πρὸς τοὺς εὐνοὺς φιλότιμον· ἐξ ὧν καὶ
 τοὺς ἑτέρους παῖδας τετίμηκεν, ἀλλὰ τί μοι τῆς δωρεᾶς
 5 ὄφελος; ποῖον κέρδος τῆς ἀμοιβῆς; ποία παραμυθία τοῦ
 γήρως τοῦ παιδὸς κειμένου· ἐνὸς οὐ τῶν τυραννοκτόνων
 τετελευτηκότος, μέλλοντι ἐν τάφῳ διάγειν, θρηνεῖν, δα-
 κρῦειν τὸν παῖδα. ΕΠίλογος πάθους μεστὸς καὶ συν-
 εχὼν τῶν ἀνακλήσεων· καὶ ὅτι διὰ τάφου, διὰ τῶν χοῶν
 10 τῷ παιδί ἀπολογήσομαι· καὶ ὅτι τὸν τάφον οἰκήσω· καὶ
 ὅτι τάχα πού παρέστηκε· καὶ ὅτι ἀπελογήσω²⁶, παῖ, διὰ
 τῶν συνωμοτῶν· καὶ ὅτι ἀπελογήσατο τὰ ἔργα ὑπὲρ σοῦ,
 πείπεισαι ὅτι ἡ συνεχὲς ὀργὴ καὶ ὁ πολὺς ἐκεῖνος παρο-
 ξυσμός καὶ ἡ εὐνοία οὐ δι' ἑτέραν τινὰ αἰσχρὰν ἦν
 15 πρόφασιν, ἀλλὰ διὰ τὸν τύραννον, διὰ τὴν πρὸς τὴν πό-
 λιν εὐνοίαν· καὶ ὅτι οὐ χοὰς ἀποδώσω κοινῇ, καὶ ὅσα
 τοιαῦτα· μετὰ τῶν ἄλλων παιδῶν τάφον ἐγείρω πολῦτι-
 μον· ἅπαντα ὅσα προσῆκον, εἰκόνα γράψω ἐν τῷ τυραν-
 νοκτόνου σώματι· διὰ τοιῶν σοι, ὦ παῖ, τῶν ἔργων ἀπο-
 20 λογήσομαι.

Σὺν δυοῖ παισὶν ἀριστεύσας τις ἰδεῖτο ἑτέρου παραχωρῆσαι
 τῷ ἀδελφῷ τοῦ γέροντος· μονομαχίας ἀπέκτεινε τὸν ἀδελφόν· καὶ
 ἐξίσταται τῷ πατρὶ δωρεᾶς· ὁ δὲ ἀξιῶ μονομαχεῖν.

Σκοπὸς ἐστὶν ὀνειδίσαι τῷ πατρὶ τὴν ἀδελφοκτο-
 25 νίαν· καὶ ὅτι οὐκ ἐπείσθη τῷ πατρί· διὸ καὶ ἡ κατά-
 στασις αὐτῷ μετὰ τὴν ἀγωγὴν καὶ τὸν πόλεμον καὶ τὴν
 ἀριστείαν ἐν ἡθοποιΐαις ἔχει τὴν συμβουλήν, τὴν περὶ
 τοῦ δεῖν παραχωρῆσαι τῆς δωρεᾶς· εἶθ' ὅτι οὐκ ἐπείσθη
 συμβουλεύοντι· ἃ βαρυτάτως ἐρεῖς λέγων, ὅτι ἔφην· τί
 ταῦτα

26 Par. ἀπελογήσω. Vind. ἀπολογήσω.

ταῦτα, ὦ παῖ, οὐ παίδῃ περὶ τούτων τῷ πατρί, οὐδὲ πα-
 ραχωρεῖς ἀδελφῷ, ἀλλ' ἀδελφοκτόνος ὀνομάζεσθαι θέλεις·
 ἐν οἷς αὐξήσεις μετὰ τὴν μονομαχίαν τὴν ἀμφοτέρων·
 ἔτι δὲ καὶ τὰ ἐν τῇ μονομαχίᾳ γεινόμενα πάντα ἐκφράζων
 πληγὰς, σχήματα, ὄργας, πτώσεις, καὶ ὅσα ταῦτα· εἰτα²⁵
 ἢ κατὰ τὸν νόμον ἀξιώσεις τοῦ πατρὸς. Πρώτη ἀντί-
 θεσις ἐκ διαποιᾶς τοῦ νόμου· ὁ νόμος εἶπε· μονομαχεῖν
 ἂν βούλωνται ²⁷. Λύσεις τοῖς ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους·
 νῦν οὖν οὐ προήρησαι, ἀλλ' ὅτε ὁ ἀδελφὸς ἦν πολλὴν
 ἐπιδείξω τὴν προθυμίαν· νῦν δὲ περὶ τοῦ πατρὸς ἀνα-¹⁰
 χαίτιζεις τὴν μάχην. Δευτέρα ἀντίθεσις, ἔξῃ μοι μὴ
 παίδεσθαι σοι. Ἡ Λύσις μεταληπτική· ἐγὼ δὲ πρώτην
 ἀντίθεσιν εἶπον ἐκ διανοίας, ὅτι οὐ δεῖ πατράσι μονο-
 μαχεῖν, πολλῶν πλέον οὐδὲ ἀδελφοῖς ²⁸. δεῖ οὖν, φησί,
 διάνοιαν τοιαύτην λαβεῖν, ἢ τις καὶ τὸ πρῶτον ἰσχυρόν ¹⁵
 ἔῃ, καὶ πῶς νῦν μὴ θέλειν αὐτὸ ἀναιρεῖ. πῶς οὖν ἔρεις, φη-
 σὶν, ἂν θῆς οὕτω τὴν διάνοιαν· νόμος δέδωκε ²⁹ μονο-
 μαχεῖν ἂν ³⁰ βούλωνται. τὴν δευτέραν εἶπον ἀνταληπτι-
 κήν· ἔξεστι παραχωρεῖν μοι τῆς δωρεᾶς· ὁ δὲ εἶπεν, οὕτω
 μᾶλλον ἔξεστίν μοι μὴ παίδεσθαι, διότι παράκληθεῖς ²⁰
 οὐκ ἀνεχώρησε. καὶ δια τοῦτο ³¹ νῦν ὁ πατήρ ἀξιότ' ἡ-
 νομαχεῖν. Τρίτη ἀντίθεσις· ἔδει κάκεινον παρακαλεῖν·
 Ἡ Λύσις, ὅτι οὐκ ἂν ³² ἦρχουν ἐγώ. εἰτα ὅτι ³³ καὶ
 πολλῶν προτιμότερος ἦν ὑπὲρ τοῦ ἀδελφοῦ ³⁴ παρακαλῶν·
 καὶ ὅτι ἡ φύσις ἱκανὴ ἦν δυσωπῆσαι· καὶ ὅτι τοῦτο θαρ-²⁵
 ρῶν οὐκ ἠξίωσα, καὶ ὅσα τοιαῦτα. Ὑπὲρ τῆς εὐδοξίας
 ἐποίησα. Ἡ Λύσις μετὰ διασυρμού· τί οὖν κωλύει καὶ

²⁷ Ald. βούλωνται. h. l. et v. 18. ²⁸ Ald. Vind. Par. ἀδελφῷ.
 Med. ἀδελφοῖς. ²⁹ Ald. Vind. ἔδωκε. Med. δέδωκε. Vind. quae
 notavimus ad T. I. p. 543. ³⁰ Par. ἢ. supra η est u.
³¹ Ald. Vind. τοῦτο. Med. Παρα τοῦτο. ³² ἂν Med. ὁμοίως
³³ ὅτι Med. om. ³⁴ ἀδελφοῦ Ald. Vind. Par. Ven. per la-
 cunam om., rest. in Med.

νῦν πρὸς τὸν πατέρα μονομαχεῖν ὑπὲρ τῆς εὐδοξίας·
 ἐπαχθὲς, νημισιτὸν, ἀμφοτέροισι μονομαχεῖν. Ἡ οὖ-
 τως ἀπαρამύθητος ἡ συμφορὰ, ἀδελφῷ καὶ πατρὶ μο-
 νομαχεῖν. Ἡ Ἀχσις, ὅτι τὴν ἀρχὴν οὖν οὐκ ἦν νημι-
 σιτὸν, ὅτι τὸν ἀδελφὸν εἰσας ὑπὸ τῆς αἰγῆς ἀναιρου-
 μενον δεξιᾷ, καὶ ὅτι σὺ τὴν ἀρχὴν ἀδῶκας, καὶ εἰ τὸ
 πρᾶγμα νημισιτὸν, ἀλλ' οὖν γε σὺ τὴν αἰτίαν παρέσχες.
 ΕΠΙΛΟΓΟΣ ΚΑΘΗΤΙΚΟΣ ΠΡὸς τὴν μονομαχίαν ἀνειδιστικός
 ἐν τῷ λέγειν. καλέσω τὸν ἀδελφόν, αὐτὸς μοι μαχομέ-
 427
 10 νω παρασταθήσεται. δεῦρα, παῖ, ὀπλισθῆτε πάλιν τὴν
 δεξιάν· πῇ νομίσης δειλίᾳ νικηῆσθαι³⁵ τὸν ἀδελφόν· ἡ-
 δέοθῃ τὴν φρίσιν, καὶ τὰ τριφυῖα.

ΤΩΝ ΔΙΠΟΝΤΑ ΤΗΝ ΤΑΞΙΝ μονομαχεῖν, καὶ
 1 τὰς μήλαστας φεύγειν.

15 Πένης μετὰ δύο υἱῶν ἔλιπε τὴν τάξιν. ἐμονομάχης καὶ ἐ-
 κήσαν· καὶ πλοῦσιος ἐχθρὸς ἠριστευκῶς αἰτῶ γέρας μένειν αὐτῶν.
 ὁ δὲ φεύγειν ἄριστο.

02 Κατ' ἀντινομίαν ἐστὶν ἡ ὕλη τοῦ ζητήματος· διό
 καὶ κατὰ τὴν διαίρεσιν πῇ μὲν συγκριτικῶς προάξεις τὰς
 20 ἀντιθέσεις, πῇ δὲ ἀπὸ τοῦ παθόντος τῶν παιδῶν· ἀφορῶν
 ὅτι τὸ φεύγειν ἀντὶ τῆς τιμωρίας νενομοθετῆται· ὁ δὲ
 σκοπὸς μένειν ὡς ἀληθῶς ἐν τῇ πόλει τὸν πένητα· βού-
 λεται γὰρ ἐχθρὸς ὢν ἐν τοιαύταις ἀν καταναλίσκεσθαι
 συμφοραῖς· ἡ δὲ καταστάσις πολλὴν ἔχει τὴν μεταχειρί-
 25 σιν.¹ ἐσχηματισμένως γὰρ προάξεις τὸν λόγον, πῇ μὲν
 δοκῶν ὑπὲρ τοῦ πένητος ταυτὴν αἰτεῖν τὴν δωρεάν, πῇ δὲ
 λαμβανάντης ἐμφαίνων τὸ διαφθορῶν· εἴτ' ἐπαΐεις τὸ λι-
 πῶν τὴν τάξιν κατὰ βαρύτητα· καιρὸν γὰρ ἔχει νῦν καὶ
 ἐν ἡθοπορίας σχήματι πλεῖν, ὅτι ἐθαύμασε τὸν δημαγι-
 30 σκόν· τὸν εἰδὼν ὀνομαζόμενον λιπόντα τὴν τάξιν· ἐν αἷς

³⁵ Ald. νικηῖσθαι,

¹ Ald. μεταχείρισαν.

εἶπον πρὸς ἐμμαντόν· τί ταῦτα; ὁ πάντας ἀκριβῶς τοὺς νόμους εἰδὼς, ὁ τοὺς ὡς παρανομούντας πολιτευομένους γραφόμενος, ὁ δημοστικός, ὁ φιλόπολις, ἐπεὶ ² τὴν αὐτοῦ δόξαν ἐξηλεγε, πῶς λιπεῖν τὴν τάξιν ἐτόλμησε; καὶ τὰ τοιαῦτα· αἰτήσεις τὴν δωρεὰν μετὰ τὴν κατάστασιν. **3**
Πρώτη ἀντίθεσις· ὁ νόμος δίδωσι λαβεῖν ἢν ³ βούλομαι δωρεάν. **Ἡ ἈΥσις μεταληπτική**, ἀλλ' οὐ παράνομον· ἀλλ' οὐ λυμαινομένην δοῦναι· οὐ γὰρ πᾶσαν ἀπλῶς ἐξεστὶν αἰτεῖν· ἢ ⁴ γὰρ ἂν οὗτος καὶ καταλύσεν αἰτήσῃ τῶν νόμων, καὶ τὰ τοιαῦτα· εἴτα ἐπειδὴ ἡ ὕλη ἀντινομική ἐκ συγκρίσεως, θήσεις τῶν νόμων τὴν δευτέραν ἀντιθέσιν. ἀλλ' ὁ τοῦ ἀριστεύς νόμος προτιμότερος. ἀλλ' ἐπίσης κατὰ τὴν ἰσχύν εἰσιν ἅπαντες. καὶ οὐκ ἔαν τὸν σὸν τις φυλάξῃ νόμον, ⁵ οὗτος οὐ παραβιβᾶται· ἐξεστὶ δὲ καὶ τοῦτον φυλάξαι, καὶ σὲ λαβεῖν δωρεάν ἢν βούλει. **15**
ἐν οἷς καὶ τὰ πάθη κινήσεις ὅτι μέρος ἐγένετο τοῦ νόμου· ἐμονομάχησα, τοὺς παῖδας ἀνείλον· ἐνίκησα νίκη, τραγωδίας ὑπόθεσιν, καὶ κατὰ μὲν τῶν πόλεμιων οὐκ ἰσχύνει τὴν νίκην ἀρασθαι. κατὰ δὲ τῶν νέων νικηφόρος γεγένημαι· ἔασον οὖν καὶ τὰ ἀκόλουθα πυρῶθῃναι τοῦ **20**
γράμματος. **Ἀλλὰ κατὰ τὸν νόμον πεποιήκας**. **Ἡ ἈΥσις κατὰ συνδρομήν**. τούτου γὰρ φημι, ὅτι γενομένης μοι ταύτης κατὰ νόμον τῆς συμφορᾶς· τὸ μένειν οὐκ ὀφείλει μοι γενέσθαι παράνομον, αὐτόρκη δέδωκας δίκην. **Ἡ ἈΥσις κατὰ διασπῆμόν**· ὅτι ἐχθρὸς ὢν ἐλεῖς καὶ φιλανθρωπῶ **25**
πεῦν τὸν πένητα· καὶ κόρον τῶν ἡμετέρων λαβὼν συμφορῶν μέχρι τούτου ἴσθης μοι τὰς συμφορὰς, καὶ τὰ τοιαῦτα· οὐδεὶς σοὶ ὀνειδιεῖ· καὶ πῶς οἷόν τε, εἰ μὴ καὶ τὴν μνήμην ἀφαιρεθῇσονται πάντες ἄνθρωποι· ἀλλ' ἂν ὀλίγη μοι τις ὑπάρξῃ διαφορά εἰς τὰς συμφορὰς, εἰ **30**
προσφέρουσιν ἅπαντες τὸν παιδοκτόνον, τὸν λιπόντα τὴν

2 Ald. Codd. ἐπὶ.

3 Vind. ἢν βούλωμαι. Par. ἢν βοίλωμαι.

4 Ald. εἰ. Vind. Par. ἤ.

5 Ald. Codd. νόμος.

τάξιν ἰσχυροῦντες. Εἶτα ὅτι ἀφόρητα ταῦτά ἐστι, καὶ τὰ τοιαῦτα χρησιμεύσει τῇ πόλει. Ἡ Ἀγὰς στοχαστική, καταπονηθέντα καὶ συντριβέντα τοῖς πάθεσιν, πῶς ἐτι εἰκος χρησίμον γενέσθαι τῇ πόλει. Ὁ Ἐπιλόγος παθητικός· ὁ δὲ τοῦ πλουσίου φιλοτιμίαν ἔχων, πομπεῖαν παράγων, εἰς τὰς ἐκκλησίας τὸν πένητα σωφρονεῖν συμβουλευῶν, πείθων φρονεῖν μέτρια εἰδὸτα ὅτι ἡ τύχη πολλὰκις οὐκ ἀκόλουθα ταῖς διανοαῖς ἡμῖν πρυτανεύεται, καὶ τὰ τοιαῦτα.

- 10 Τυραννος τὰ γεννώμενα ἐπώλει, καταλυθείσης τῆς τυραννίδος, ἀξιοῦσιν ἐπὶ τῶν ἀμφικτυόνων οἱ πατέρες τὰς τιμὰς καταθέμενοι ἀπολαμβάνειν τοὺς παῖδας, οἱ δεσμῶται ἀντιλέγουσιν.

Ἔοικε, κατὰ διαίρεσιν τοῦτο τὸ πρόβλημα ἐκείνῳ τῷ ὄρῳ· ἐκτίθενται Ἀθηναῖοι ἐπὶ τῶν ² τριάκοντα, καὶ 428 καθαιρεθείσης τῆς τυραννίδος αἰτοῦσι τὰ βρέφη· σκοπὸς 15 δὲ οὐδεὶς ἕτερος ἢ ὁ φαινόμενος. Ἡ Κατάστασις ἔχει τὴν πολιτείαν καὶ τὴν ἐν αὐτῇ ῥαστώνην. εἶτα μετὰ τῆς προσηκούσης κατασκευῆς τὴν τυραννίδα· ἐν ᾗ θῆσις καὶ 20 τὰς γινομένης δι' αὐτὴν συμφοράς. εἶτα τὴν πρᾶσιν τῶν βρεφῶν· εἶτα τοὺς δεξαμένους τὴν αἴτησιν. Πρῶτη ἀντίθεσις· ἀλλ' ἐπριάμεθα, φασί, τοὺς παῖδας τοῦ τυράννου πωλήσαντος. ἔοικε δὲ ἡ ἀντίθεσις αὕτη τυτφάνη 25 ἀλλάκις ἐν πολλοῖς ζητήμασιν, ἀλλ' ἔδοξεν ἀπαξ· ὅθεν καὶ ἡ λύσις ἀμφοτέραις μία μεταληπτική. Ἐπριάσθε, 25 ἀλλ' οὐ τοῦτο δεῖ ζητεῖν εἰ ἐπριάσθε, ἀλλ' εἰ καλῶς καὶ προσηκόντως νῦν ἔχετε, καὶ τί κωλύει λαμβάνειν; εἶτα ἀποδοῦναι τοῖς οἰκείοις; καὶ ὅσα τοιαῦτα. Δευτέρα ἀντίθεσις· ἀλλ' ὑπερ ὑμῶν πεποιθήκαμεν. Ἀγὼς μεταληπτική· ἔδει οὖν εὐθὺς ἀποδιδόναι. ἔδει μὴ ἀναμεῖναι 30 τὴν αἴτησιν· νῦν δὲ οὐδὲ αἰτούντων δίδονται, καὶ τὰ

τοιαῦτα. Τρίτη ἀντίθεσις· ἀλλ' ὡς ἐλευθέροις αὐτοῖς
 προσφερόμεθα, καὶ πῶς οἶόν τε τοῦτο, ὅπου πᾶσιν εἰσιν
 ὡς ἀργυρώνητοι γανεροί, ὅπου παραμένουσιν ὡς δοῦλοι
 ὑπηρετοῦμενοι. Οἱ ἐπιλόγοι· καλέσει μὲι τις τοὺς παῖ-
 δας· καλῶς μὲν πεποιηκασιν ὑμᾶς καὶ οὗτοι ὑποδεξά- 5
 μενοι· ὅμως θεὸς ὑμεῖς ἐπίγνωτε τὴν φύσιν, καὶ τὰ τοι-
 αῦτα.

Μισθοφόροι τινὲς οὐκ ἔχοντες ἀποδοῦναι μισθὸν γῆν ἔδωσαν·
 οἱ δὲ πόλιν ἔκτισαν· μετὰ ταῦτα χρημάτων εὐπορήσαντες τὴν μι-
 σθὸν ἀξιούσι δοῦναι, καὶ τὴν γῆν κομίνασθαι. 10

Σκοπὸς λαβεῖν ἀληθῶς τὴν πόλιν· ἡ κατάστασις
 ἔχει τοῦ πολέμου αὐξησιν, καὶ τῶν ἐν αὐτῷ γεγενημέ-
 νων κακῶν, εἰτα τὴν ἐπὶ τοὺς μισθοφόρους πρᾶςβείαν,
 ὡς μίαν αὐτοῖς ταύτην οὖσαν μόνην παραμυθίαν, εἰ
 βοηθήσαιεν. εἰτα ὁμολογία χάριτος· ὅτι ἦλθον προθύ- 15
 μως ἡμῶν ἐπαγγελομένων δῶσειν χρήματα· εἰτα οἷα εἰ-
 κὸς ἐν πολέμῳ καταδαπανηθέντες, καὶ μὴ ἔχοντες ἀπο-
 δοῦναι, διὰ τὸ μὴ βούλεσθαι δοκεῖν τινες τυγχάνειν ἀ-
 γνώμονες γῆν ἀντὶ χρημάτων δεδώκαμεν, καὶ τὰ τοι-
 αῦτα. Πρώτη ἀντίθεσις· ἀλλ' ἄτοπόν ἐστιν αὐτοὺς 20
 τῆς πόλεως ἐκβαλεῖν. Ἀγνοεῖς ὀρικῶς· ὅτι εἰ μὲν τῆς
 οἰκείας, καλῶς. εἰ δὲ τῆς χώρας τῆς ἡμετέρας, καὶ ἦν
 ὥσπερ ἀντ' ἐχθροῦ τιнос εἰλήφασι, πῶς ἄτοπον τὸ ἐκ-
 βαλεῖν; 1 εἰτα ὅτι οὐδὲ τοῦτο ἐκβολή ἐστιν ἀλλ' ἀπόδοσις·
 καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἀλλὰ κύριοι μὲν κεχερῆσθαι ὡς ἡβου- 25
 λόμεθα τῇ χώρᾳ, καὶ ἔδει κωλύειν τειχιζοντας. Ἀγνοεῖς,
 οὐκ ἂν εἰλήφειμεν ἑαυτοὺς, καὶ περὶ τὰ οἰκεία ἡσυχολού-
 μεθα γένῃ. καὶ ὑπωπτεύομεν 2 ἔχθραν, καὶ πολλὰ ἦν ἐξ
 ἀρχῆς ἡμῖν ἐναντιώματα, καὶ ἄτοπον ἦν εὐθύς μετὰ τὰ

1 Ald. Vind. ἐκλαβεῖν. Par. ἐκβαλεῖν. 2 Ald. Vind. ὑπα-
 πτεύομεν.

λυθῆναι τὸν πόλεμον κωλύειν, καὶ τὰ τοιαῦτα. καὶ μεταληπτικῶς ἐν ἀρχῇ σπείρειν ἔδει, γεωργεῖν, καρποῦσθαι, καὶ τὰ τοιαῦτα· καὶ ὅτε κωλύειν ἔδει εἰ καὶ κακῶς τῇ χώρᾳ ἐπέχρησθε, καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τῷ πόλιν ποιῆσαι δεδώκατε. Ἀγῖς· ἀλλ' ἐπὶ συνθήκαις ἄλλαις, ὥστε, εἰ εὐπορήσομεν χρημάτων, τὴν χώραν ἀπολαβεῖν· καὶ φανερόν ὅτι ἐπὶ τούτῳ δίδομεν, οἱ γὰρ ὁμολογήσαντες δώσειν χρήματα, εἴτα μὴ δόντες διὰ τὸ μὴ ἔχειν δηλονότι εὐπορήσαντες δώσειν ἐμελλον, καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἀλλὰ χρήσιμοι ἐσμεν παροικούντες ὑμῖν. Ἀγῖς κατὰ συνδρομὴν, ὅτι οἶδαμεν, ἀλλὰ προσῆκον, μὴ διὰ τὸ δοκεῖν βλάπτειν, καὶ τὴν πόλιν ἔχειν χρησιμεύειν, ἀλλ' οἰκοθῆν⁴ καὶ διὰ τὴν οἰκίαν προαίρεσιν. Ὁ Ἐπίλογος πραγματικώτερος καὶ ἐναγώνιος.

15 ΕΚ ΤΟΥ ΕΝΑΝΤΙΟΥ ΟΙ ΜΙΣΘΟΦΟΡΟΙ.

Ἡ κατάστασις αὐξήσειν ἔχει τῆς σύμμαχίας, καὶ βαρύνετα τῆς αἰτήσεως τῆς χώρας. Πρώτη ἀντίθεσις· ἀλλ' ἤκομεν μισθὸν ἀποδώσοντες· ἢ οὕτως· ἀλλ' ἄξιον ἀποδοῦναι τὴν χώραν, λαβόντας τὰ χρήματα. Ἡ Ἀγῖς, 429 ὅτι εἰλήκαμεν τὸν μισθὸν, καὶ οὐκ ἔτι μισθὸς δῦτος, καὶ 20 τῆς χώρας οὐκ ἔστιν ἐκβαλέσθαι δίκαιον. Δευτέρα ἀντίθεσις· ἀλλὰ τὴν γῆν δεδώκαμεν, ἕως ἂν πορισώμεθα² χρήματα. ἀλλὰ πίστεως ἕνεκα τὴν χώραν δεδώκαμεν. Ἡ Ἀγῖς ἢ οὐ πίστεως· οὔτε γὰρ προειρήκατε, οὔτε δίδόντες οὕτως ἐδίδοτε, οὔτε ὅλως ἐνεχύρου λόγῳ τὸ διδόμενον ἦν, ἀλλὰ τῶν μισθῶν ἀπόδοσις. Τρίτη ἀντίθεσις· ἀλλ' οὐκ ἔδει τειχίζειν τὴν μὴ προσήκουσαν. Ἡ Ἀγῖς ὅτι κύριοι ἡμεῖς, καὶ ἔδει ἡμᾶς τειχίζειν, καὶ καχεῖσθαι τῇ γῇ καθ' ὃν ἂν βουλώμεθα³ τρόπον. Ἐδει ἀνακοι-

3 Ald. Vind. εἰ. Par. οἱ.
οἰκίαν,

4 Vind. εἰκοθεν καὶ διὰ τὴν οἰκίαν, 1 Ald. Vind. πορησώμεθα. Par. πορισώμεθα. 3 Ald. Codd. βουλώμεθα. tum Par. τρόπον.

νοῦσθαι. Ἡ δ' αὖτις οὕτω περὶ τὸν ἦν ἀπαξ λαβούτας, ἔχοντας ἐξουσίαν ἀναποκαοῦσθαι περὶ ὧν ὑμεῖς ἐχαρίσασθε. Ἀλλὰ δέος μὴ τι κακὸν ἐργάσῃσθε³ παροικούντες ἡμᾶς. Ἡ δ' αὖτις στοχαστικῶς ὅτι οὐκ εἰκὸς τοιοῦτόν τι εἰς ὑμᾶς τοκμήσαι ποιῆσαι, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐναντίον εὐποιῆσαι, καὶ καθόλου βουλήσει καὶ δυνάμει κατασχεμαδαῖς τὸ κεφάλαιον. Ἐπιτερος ἀπαγγελίαν ἔχων⁴ συμπαιχῶν βοηθείας· καὶ ὅτι ἡμᾶς οὐκ ἔτι χαλοῦσθαι περιλαμβάνεται, ἀλλ' αὐτόθεν ἀρπάσω τὸ ξίφος, τὴν ἀσπίδα λήψομαι, καὶ τὰ τοιαῦτα.

10

ΤΩΝ ΥΠΕΡΗΜΕΡΟΝ ΔΟΥΛΟΝ ΕΙΝΑΙ.

Ἡ περὶ μέρος συνέπει τῷ δανείῳ⁵ χρημῶνός ὄντος καὶ τοῦ κυβερνήτου τὴν σωτηρίαν ἀπαγορεύοντος, μὴ γενόμενης διβολῆς ἐξέρριψε τὸν ὑπερήμερον ὁ δανιστής· ὁ δὲ σωθεὶς ἔειπεν ἐλευθερος εἶναι· ὁ δανιστής ἀντιλέγει.

15

Ἡ κατάστασις ἔχει τὴν χρῆσιν τοῦ δανείου, τὴν ἀπαιτήσιν, ἐν ἣ καὶ ἡθοποιία βάρος ἔχουσα, διότι μὴ ἀπολαμβάνει, καὶ συμβουλευτικὰ τινὰ, ὅτι προσήκον ἀποδοῦναι διὰ τὰς συνθηκὰς τὰς τῆς προδεσμίας, καὶ τὸν νόμον οἶδας τὸν περὶ τῶν χρεῶν κείμενον, καὶ τὰς τῶν ὑπερημέρων τύχας, καὶ τὰ τοιαῦτα. εἰτὰ ὅτι ὑπερήμερος ὧν συνῆν μοι, διηγέ, μηδενὸς ἐπαχθοῦς κειρώμενος. εἰτὰ ὅτι δεῖσαν πλεῦσαι, ἐπλευσέ⁶ χρημῶνός γενομένου καὶ κινδυνευόντων ἡμῶν ἐξέρριψθ⁷. εἰτὰ σωθεὶς δουλεύειν οὐ βούλεται, οὐδὲ δευτέρον εὐεργετηθεὶς ἐπίσταται, διὰ τὸ χρεὸς μὲν ἐν δουλείᾳ ὧν μηδὲν ἐπαχθίς, νῦν δὲ σωθεὶς καὶ τὰ τοιαῦτα. Μετὰ τὴν κατάστασιν θήσεις παρὰ τοῦ ὑπερημέρου πρῶτην ἀντίθισιν. ἀλλ' ἀπαξ με, φησί, τῆς νεῶς ἐξέρριψας. Ἀχρεὶς πρῶτον

25

³ Vind. ἐργάσασθε.

⁴ Vind. Par. ἐξέρριψθ. bis.

ὀρικῶς, ὅτι ἐκριφθῆς οὐδὲν ἐλευθερίας ἔτυχες. εἴτα ἀντιστατικῶς καὶ ἀντιληπτικῶς. Δευτέρα ἀντίθεσις· ἀλλὰ δι' ἐμὲ ἐσωθῆτε. Ἀΰσεις ἰνστατικῶς, ὅτι οὐ διὰ σέ, ἀλλὰ διὰ τὴν τύχην· καὶ διὰ τὸ οὕτω συνανεχθῆναι, καὶ ὅσα τοιαῦτα. Τρίτη ἀντίθεσις. ἀλλ' ἡ τύχη με ἔσωσε. Ἀΰσεις ὅτι καμοὶ πρὸς τὴν δουλείαν ἡ τύχη με ἔσωσε. διὰ τοῦτο ἄρα πρὸς ἐλευθερίαν ἀποστέλλαι ὁφείλεις, καὶ ὅσα τοιαῦτα. **ΕΠΙΛΟΓΟΣ ΚΟΙΝΟΣ.**

ΕΙΣ ΤΟ ΕΝΑΝΤΙΟΝ Ο ΥΠΕΡΗΜΕΡΟΣ.

- 10 Ὁ ὑπερήμερος μετὰ βαρύτητος χρήσεται τῷ λόγῳ τὴν τύχην καταμεμφόμενος, ὅτι διὰ πενίαν ὑπερήμερος γέγνετο. εἴτα χάριν ὁμολογήσαντι τῷ δαίμονι τῷ σώσαντι. ὅτι διὰ τοῦ κατὰ θάλασσαν κινδύνου αὐτὸν εἰς ἐλευθερίαν πάλιν ἐπαγγαγε. Πρώτη ἀντίθεσις παρὰ τοῦ πλουσίου. δοῦλος ἐμὸς εἰ. Ἀΰσεις ὀρικῶς, ὅτι οὐκ ἔτι δοῦλος ἐκριφθῆς, ¹ καταφρονηθῆς, ὃ τῇ θαλάττῃ δοθεὶς καὶ τῷ κύματι, δοῦλος ἔτι, καὶ τὰ τοιαῦτα. Δευτέρα ἀντίθεσις· διὰ τὸν κίνδυνον ἐξῆλθα. Οὐκοῦν ὁμολογεῖς δι' ἐμοῦ τὴν σωτηρίαν εὐτυχικῆναι. ὅτι κινδύ-
20 νῶν ἀφείς ἐμὲ τὴν σωτηρίαν ἀντεῖληφας, καὶ τιμὴν ἀπέλαβες πολλῷ τιμιωτέραν τοῦ δανείσματος, καὶ ὅσα τοιαῦτα. Τρίτη ἀντίθεσις, καὶ σωθεὶς ἐμὸς εἰ. Ἀΰσεις βαρεῶς, ὅτι καὶ τύχης με ἀφαιρεῖται, καὶ τοῦ συμβεβηκότος ἱμαίου, καὶ τῆς περιστάσης με παραδόξου σωτη-
5 ρίας· ἡ τύχη μοι τὴν ἐλευθερίαν προὔξενησε, καὶ σὺ κωλύεις τὸ εὐεργέτημα, καὶ τὰ τοιαῦτα.

¹ Vind. Pat. ἐκριφθῆς.

ΑΛΛΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ. 430

Πένης πλουσίῳ ἐξ ἀντιπολιτείας ἐχθρῶ διαλλαγῆς, τρεῖς υἱοὺς ἔχων ἔδωκε θύσθαι. οἱ δύο ἐπ' ἀμφιβόλοις σημείοις φαρμάκων τεθνήκασιν, αἰτεῖ τὸν τρίτον δ' πένης.

Σκοπὸς διαβαλεῖν ¹ τὸν πλούσιον ὡς ἐπιβουλεύσαντα 5 τοῖς παισὶ, καὶ δια τοῦτο τὴν φιλίαν ὑποκρινόμενον· μικτός οὖν ὁ λόγος ἐκ πάθους καὶ βαρύτητος· πάθους μὲν διὰ τοὺς παῖδας· βαρύτητος δὲ διὰ τὸ ἠπατηθῆαι ὑπὸ τοῦ πλουαίου. ΤΑ προοίμια μετὰ βαρύτητος. Ἡ Κατά-
στασις ἐκ τῆς ἀντιπολιτείας καὶ διαλλαγῆς καὶ τῆς τῶν 10 παιδῶν εἰσποιήσεως καὶ τῶν ἐξῆς ἔχει ἠθοποιίαν μετὰ βαρύτητος τῆς κατὰ φιλίαν· ἀπὸ τῆς πρώτης μὲν εὐθύς μετὰ τὴν ἀντιπολιτείαν, ὅτι νενίκητο ὁ πλούσιος· καὶ λοι-
πὸν ὥμην χρήσιμον αὐτὸν εἶναι τῇ πατρίδι, ζηλοῦντα τὸν πένητα, καὶ πίστιν ὥμην εἶναι τούτου τὴν πρὸς ἐμὲ φι- 15 λίαν αὐτῷ· ἔχεις δὲ καὶ ἄλλην ἠθοποιίαν παρὰ τοῦ πλου-
σίου· προσελθὼν γάρ εἶπεν, ἐσφάλην, ἔγνων ὅτι τῇ πα-
τρίδι πολιτεύεσθαι δεῖ, τοῖς νόμοις ² πείθεσθαι, κοινώ-
σασθαι σοι τὰ πάντα βούλομαι. ἐγὼ σοι τὸν πλοῦτον, σὺ μοι τὸ γένος. ὠφελήσάτω τι τοὺς σοὺς παῖδας ἡμῶν 20 ἡ διαλλαγή· ἔστωσαν ἀμφοτέρων υἱεῖς· σοῦ μὲν τῇ γύ-
σει· ἐμοῦ δὲ τῷ νόμῳ· ταῦτ' εἰπὼν ὥχετο, ³ ἀπώλοντο ⁴ οἱ δύο. αἰτῶ τὸν λειπόμενον· μετὰ δὲ ταῦτα ἀποστρο-
φαῖς καὶ αἰτήσεσι τοῦ παιδὸς τέως οὐ χρήσεται. ἄκαιρον γὰρ πρὶν τὸν ἀγῶνα κρατεῖν. ἀλλὰ δέδωκας ἅπαξ, καὶ 25 οὐκ ἔστιν οἶόν τε οἰκεῖν. γνωστὸν ὅτι καὶ ἐπὶ ταύτης τῆς ἀντιθέσεως ἐμπεριέχεται καὶ τὸ, ὅτι οὐκ ἔξεστιν αἰ-
τεῖν. ἐμοὶ γάρ εἰσιν ⁵ οἱ παῖδες τῇ ποιήσει. πᾶσα δὲ ἡ τοιαύτη ἀντίθεσις ἐνστατικοῖς λύεται· καὶ ἀγῶνα ἥττονα μὲν ἐν οἷς ἂν τὸ πάθος ἐπικρατῇ, δέχεται δ' οὖν ὁμῶς 30

¹ Ald. διαβαλλεῖν. ² Vind. τοὺς νόμους. ³ Par. ad marg. ἔθιτο. ⁴ Ald. ἀπώλλοντο. ⁵ Ald. Codd. ἔστιν.

διὰ τὸ τῆς ἀντιθέσεως ἰσχυρόν· καὶ φανερόν· ὥς· εἰ μὴ
 τοιοῦτον εἴη, ὁ ἀγὼν ἐπὶ πλέον γενήσεται, τὰ δὲ περι-
 στατικά ἐστὶν αὐτὰ τὰ ἐπιγεγόμενα, οἷον οὐκ ἐπὶ τῷ
 ἀπολίσθαι δέδωκα, οὐχ ἵνα τοιαύτην ἐργάσωμαι κατ'
 5 ἔμμαντοῦ συμφορὰν, καὶ τὰ τοιαῦτα. ΔΕΥΤΕΡΑ⁶ ἀντί-
 θεσις· εἰκὸς τινὰς τῇ φιλίᾳ βασκαίνοντας καὶ διαλύσαι
 πειρωμένους ἐπιβεβουλευκέναι. ἮΝ λύσεις μεταλήψει.
 λέγοντος τοῦ φύσει πατρὸς ὡς φρουρεῖν ἔδει. καὶ οὐκ ἄν
 τι τοιοῦτον ἔπαθον οἱ παῖδες, ὥσπερ ὄντες παρὰ ἐμοὶ
 10 οὐδὲν τοιοῦτον ἔπαθον, οὕτω καὶ παρὰ σοι ὄντες ἐσώ-
 θησαν ἄν. αἱ τούτων ἀφορμαὶ⁷ ἐκ τῆς τοῦ πλουσίου
 χρηγίας εὐρέθησαν. φρουροὺς παιδαγωγούς ἐπιστῆναι
 δυνατόν ἦν. ΤΡΙΤΗ ἀντίθεσις· ἀλλὰ φρουρήσω τὸ λει-
 πόμενον. ΛΥΣΟΜΕΝ στοχαστικῶς. ὅτι νῦν οὐκ ἔθ' οἷον
 15 τε γενήσεσθαι φρουράν. ὅτι μὲν γὰρ τοὺς πρώτους οὐκ
 ἐφρουρήσας ὁμολογεῖς· ἀμελήσας δὲ ἐκείνων οὐ δίκαιος εἶ
 τὸν τρίτον ἔχειν. καὶ ὅτι εἰ τοὺς πρώτους φρουροῦντας
 ἀλλήλους ἔλαθ' τις, πολλῷ πλέον ὅτε μόνος ἐστὶν ὁ παῖς.
 ἅπαντα δὲ τὰ ἐπιχειρήματα ἐκ τούτων εὐρήσομεν. ΤΕ-
 20 ΤΑΡΤΗ ἀντίθεσις κατὰ ἀντίθεσιν· ὅτι εἰκὸς αὐτὸν παρὰ
 σοι ὄντα ἐπιβουλευθῆναι, ταύτην δὲ, ὡς ἔφην, κατὰ ἀ-
 γαίρεσιν εἰσαγε. διότι καὶ ἀσθενεστέρα δοκεῖ. οὐδὲν γὰρ
 διαφέρει τῷ πένητι εἰ παῖδοι καὶ παρ' αὐτῷ τυγχάνων
 ὁ παῖς· ὁ γὰρ λόγος ὁ νῦν ὁ περὶ τοῦ δοθῆναι τὸν παῖ-
 25 δά ἐστι, καὶ οὐ περὶ ἑτέρου τινός. ΛΥΣΕΙΣ στοχαστικῶς·
 εὐλαβηθήσεται πατέρα ὄντα· καὶ ὅτι εἰδὼς ὡς ἡ φύσις
 ἱκανὸς φρουρὸς, καὶ ὅτι αὐτὸς ἐγὼ δι' ἔμμαντοῦ φρου-
 ρήσω, οὐκ ἐπαγόμενος πλούτῳ καὶ περιουσίᾳ, οὐδὲ τρυ-
 φῇ, οὐδὲ τῶν τοιούτων οὐδενί. γνωστότεον δὲ ὅτι ταῦτα
 30 πάντα πανταχοῦ κατασκευάζει κακεμφάτως, ὥσπερ εἴρη-

⁶ Vind. δευτέραν.
 πλούσιον.

⁷ Ald. Codd. ἀφορμαὶ αἱ ἐκ τῆς τῶν

ται ἀκολουθῶς τῷ σκοπῷ. ΠΕΜπτη μετὰ ταύτην ἀντί-
 θεις· ἀλλ' ἀποστερήσεις πλούτου τὸν παῖδα. Ἡ Λύ-
 σις κατὰ ἀντίστασιν ἀρχεῖ αὐτῷ τὰ παρ' ἐμοί· τουτέ-
 σιν εὐνοια πρὸς τὸν δῆμον, καὶ παρ' ἐκείνου αὐτῷ· καὶ
 ὅτι προτιμότερα ἢ σωτηρία τῶν χρημάτων· καὶ ὅτι οὐ- 5
 δὲν ὕψελος αὐτῷ ἀπολλυμένων τῶν χρημάτων. καὶ ὅτι 431
 δύναται καὶ παρ' ἐμοὶ ὄντι δοῦναι χρήματα. ΕΠίλογος
 ἐπὶ τούτοις ἔσται παιδηγικός περὶ τῶν παίδων τῶν ἀπο-
 λωλότων, ὅτι ἐστέρηται. καὶ παρανωετικός πρὸς τὸν
 πλούσιον, ὥστε ἐκστῆναι αὐτὸν τοῦ παιδός· κινήσεις δὲ 10
 μάλιστα καὶ ἔλεον ὑπὲρ αὐτοῦ τὴν ἐρημίαν καὶ τὴν πε-
 νίαν, καὶ τὸ ἀπαρμύθητον προβαλλόμενος· τοῦτο γάρ
 ἐστὶ τοῦ ἐπιλόγου μάλιστα τὸ κυριώτατόν· χρήσεται δὲ
 καὶ ἐσχηματισμέναις ἡθαποποιῖαις, ὡς ἐπὶ τοῦ πλουσίου·
 θάρσει, ὦ πλούσιε· οὐ περιεργάζομαι τὸν παῖδα. οὐκ 15
 ἐρωτῶ πῶς ἀπέθανον· οἱ ἀδελφοί, καὶ τὰ τοιαῦτα. κα-
 ταλύσεις δὲ τὸν ἐπιλόγον· οὕτως· λαβὼν ἔχω παρ' ἐμαν-
 τοῦ τὸν υἱόν· ὑπὲρ τῆς φιλίας τοῖς καίμένοις ἀπολογη-
 σάμενος, ὥς οὐκ αὐτυχῶς αὐτοῖς ἐσπείσάμην· ἂν συγχω-
 ρῇ τὸ δαιμόνιον, ἐπιδώσω τὸν τρίτον τῷ βήματι. 20

Πατήρ τριῶν παίδων τοὺς δύο τυραννήσαντας ἀνελὼν αἰτεῖ
 γέρας, φεύγειν τὸν τρίτον. ἀντιλέγει τις.

Σκοπὸς οὐκ ἀπολογῆσασθαι τῷ πατρὶ, περιστὸν
 γὰρ, ἐπειδὴ τυραννοκτόνος γεγνηται, ἀλλὰ βούλεται φυ-
 λακὴν γενέσθαι τῷ παιδί· καὶ τυχὸν σκοπὸς ὁ φαινόμε- 25
 νος ἀσφαλίσασθαι¹ πρὸς τὸ μὴ τυραννῆσαι τὸν παῖδα
 τὸ φεύγειν καθεστηκέναι· εἰ γὰρ καὶ μόνον ἔχων, ἐτι διὰ
 τῆς φυγῆς ὡς εἰπεῖν καὶ τούτου στερίσκεται. ἀλλὰ πλὴον
 φιλόπολις ἢ εἴπερ φιλόπαις ἐκ τῶν ἔργων φαίνεται. διό-
 περ οὐχ ὑποθετέον ἕτερον αὐτῷ τινα τὸν σκοπόν, ἢ τὸν 30

8 Ald. Codd. ἀπέθανον.

1 Ald. Codd. ἀσφαλίσασθαι.

φαινόμενον εἶπε· προείπομεν, συντεινέτω δὴ σὺν αὐτῷ
 τὰ προοίμια πρὸς τὸ παθαίνεισθαι· τὴν γὰρ αὐτῶν τυ-
 ραννοκτονιῶν φιλοτιμίαν οἱ τύραννοι παῖδες ὄντες ἐπι-
 θραύουσιν. Ἡ Κατάστασις τὴν ἀγωγὴν ἔχει τῶν παί-
 5 δων ἐπὶ πλείον παρατείνουσιν, καὶ περὶ τοῦτο διατρί-
 βουσιν μάλατα· ποιήσει γὰρ οὕτως ἑκάτερον· καὶ ὡς
 χρηστὸς πατὴρ καὶ ὡς ἅμα φιλόπολις. ² πρὸς τὸ μὴδὲν
 παρ' αὐτοῦ μοχθηρὰν ἀγωγὴν ἐπιδείκνυσθαι τοὺς παί-
 δας τετυραννηκότας, ἀλλὰ τύχης εἶναι καὶ βασκανίαν
 10 τινὰ δαίμονος τὸν ἐπὶ τυραννίδι τῶν παιδῶν φόνον. ³
 ὅθεν εὐκαιρὸς τις καὶ ἡθοποιῶν γίνεται μετὰ τὴν τοῦ
 πρώτου παιδὸς γεγεννημένην ἀναίρεσιν. οἷα τοῖς λειπομέ-
 γοις προήγγειλεν, ὅπως αὐτοῖς τὸ ξίφος τῆς τυραννοκτο-
 νίας ἐδείκνυν· καὶ ὅλως οὐδὲν ἂν παραλείψεις καθιστά-
 15 μενος, ὃ μὴ διὰ τῆς παιδοφιλίας αὐτὸν καὶ φιλόπολιν
 ἀποδείκνυσιν· ἀλλήλοις γὰρ ἄμφω συμπλεκόμενα ὁμοῦ
 καὶ βαρύτερον ποιεῖ λόγον καὶ ἀνύει τὸ σπουδαζόμενον·
 ἐπειδὴ δὲ ὑποθετέον αὐτὸν καὶ φιλόπαιδα, τὸ γὰρ μὴ
 τοῦ τρίτου τὴν σφαγὴν διὰ τῆς φυγῆς ταμιεύεσθαι, πρῶτος
 20 ἔστω πρὸς τὸν παιδα καὶ ὑφειμένος. ⁴ τῷ λόγῳ, καὶ τὸ
 κέρδος τῷ παιδί δεικνύων, οἷον οὐ κατεγνωσμένος ἀπε-
 λύσῃ ⁵ τῆς πόλεως, ὃ παῖ, νικήσεις ⁶ διὰ τῆς φυγῆς
 μετὰ τοῦ πατρὸς τὸν δαίμονα. στήσον ἡμῖν τὰ δυστυχῆ
 κατορθώματα· ἀλλήλοις τι διὰ τὴν φύσιν χαρισόμεθα.
 25 ἐγὼ σοι τὸ μὴ τυράννῳ γενέσθαι διὰ τῆς φυγῆς· σύ μοι
 τὸ μὴ παιδοκτόνῳ διὰ τῶν αὐτῶν τούτων χαρίζεσθαι
 δίκαιον. τοιαῦται μὲν αἱ καταστάσεις· αἱ δὲ ἀντιθέσεις
 εἰσὶ μὲν αἱ αὐταὶ ἐκείνῳ τῷ πλάσματι, ἐν ᾧ πολλῶν ἀπὸ
 τοῦ γένους τυραννούντων, γράφει τις ἰλαύνεσθαι τὸ γέ-

2 Ald. Codd. φιλόπολιν.

3 φόνον Ald. Codd. om.

Ald. Codd. ὑφειμένος.

5 Ald. Vind. ἀπειλῶν. Par. ἀπειλῶ-

ση. 6 Ald. Vind. νικήσει. Par. νικήσεις.

νος· πλὴν ὅσον ἐκεῖ μὲν ἐπὶ τιμωρίαν γράφει τὴν φυγὴν,
 ἐνταῦθα δὲ οὐ. Ἡ τῶν τε πρώτη ἐνταῦθα ἐστίν· ἀλλ'
 ἄτοπον αἰτεῖς δωρεάν· ἐμπεριέχεται δὲ ταύτῃ τῇ ἀντι-
 θέσει τὸ οὐδὲν αὐτῷ πέπραχται φυγῆς ἄξιον. Ἡ Λύσις
 κατὰ συνδρομὴν τὸ συμφέρον ἐν τῇ λύσει προβάλλεται· 5
 ὑπὲρ πάντων ὁμοῦ, ὑπὲρ τῆς πατρίδος, ὑπὲρ τοῦ παι-
 δός, ὑπὲρ ἑαυτοῦ· αὕτη δὲ ἡ δωρεὰ διδοσθαι πρέπου-
 σα καὶ τῷ νόμῳ χρήσεται, πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ δεῖν λαμ-
 βάνειν. εἶδ' ὅτι καὶ πατὴρ ἐστὶ, καὶ δίχα τοῦ νόμου
 τούτου ἐξουσίαν ἔχει. καὶ οὐδὲν ἐκ τῆς φυγῆς βλάβος, 10
 μήτε πονηρίας ἐξηλεγεμένης, μήτε ἐτέρου τινὸς ἐγκλη-
 ματος· καὶ ὅτι οὐδὲ φεύγειν τοῦτό ἐστιν, ἀλλὰ φυλάξα-
 σθαι τῆς τυραννίδος τὸ δέος· τάχα δὲ καὶ μαρτυρία χρη-
 σιότητος, ἀτυχίας, δὲ τὸ μὴ φεύγειν. Δευτέρα ἀντιθε-
 σις· ἀλλ' εἰκὸς αὐτὸν σωφρονησθῆναι· ἐνθα καὶ εἰμε- 15
 θόδως καὶ ὑπὲρ τῶν πρυτέρων ἀπολογήσεται· ὡς οὐδὲ
 ἐκεῖνοι τοῦτο βεβούληνται. καὶ πίστις τούτου τὸ δεύτε-
 ρον ἐπιθεῖναι τῇ τυραννίδι, τοῖς τοῦ προτέρου σωφρονη-
 σθέντα πάθεισι. καὶ τοι οὐδὲν ἐστὶ δεινὸν ὃ ὑπερβαίνει
 θάνατον. ἀλλ' ὅμως ἐπειδὴ καὶ τοῦτο παράλογον, ὃ θεὸς 20
 τερος τίθεται. 7 δῆλον ὅτι πονηρία τύχης ἐστίν, οὐ κα-
 χίας ἐπιθυμία τῶν παίδων τὸ ἐγκλημα. ταῦτα οὖν καὶ
 περὶ τρίτου δεδοικα οὐ καταγινώσκων τῆς ὑποθέσεως,
 ἀλλὰ δεδοικῶς τὴν ἡθοποιῖαν τοῦ δαίμονος· ἐν ᾧ καὶ
 ἡθοποιῖα ἀρμόσει σοι ὡς ἐν ἀγῶνι σύντομος. ὅτι διὰ 25
 τοῦτο μετὰ τὴν τοῦ πρώτου σφαγὴν οὐδὲν περὶ τῶν λει-
 πομένων τούτων ἤξιῶσα. ἐλογισάμην γὰρ κατ' ἑμαυτὸν,
 ὡς ἀδελφοὶ τὴν φύσιν ἀλλ' οὐ τὴν προαίρεσιν· τοῖς
 πταίσμασι τὸ λειπόμενον σωφρονήσει· 8 τοῦ γένους.
 ὥστε μὴ μοι τις λεγέτω ταῦτα, οἷα ἀπατηθεὶς ἐδυετύχη· 30

7 Ald. Vind. τίθηται. Par. τίθεται.
 νήσειν.

8 Vind. σωφρο-

σα. Δεύτερον, ἀλλὰ συγχωρεῖτω τὴν χάριν εἴτε πατέρα
 δυστυχῇ, εἴτε τυραννοκτόνον ἀτυχέστατον, εἴτα ὅ τι καὶ
 βούλεται τρίτην τις συμφορὰν, ὑποτίμνοντος πατρὸς ἅμα
 καὶ πόλεως. Τρίτη ἀντίθεσις· ἄλλως αὐτὸν φυλάξομεν.
 5 Αἱ λύσεις καὶ φανεραὶ καὶ συντακμοὶ ἐρωτῶντος τὸν τρό-
 πον τῆς φυλακῆς. βουλομένῳ μαθεῖν ἀκούειν ἐστίν. καὶ
 ὅτι ὁμολογήσει τῆς δωρεᾶς μείζονα τῷ τρόπῳ ὑποτιθε-
 μένῳ δι' οὗ καὶ ὁ παῖς μένει, καὶ ἡ πόλις οὐ τυραννη-
 θήσεται. καὶ καθ' ἑκάστην μελετητότερον ποιήσεται τῶν
 10 φρουρῶν τὴν ἐξέτασιν· οἷον, τοὺς φρουροῦντας περιστή-
 σομεν. ἀλλὰ ταῦτα μάλιστα ἂν φοβήσῃ, μὴ τῆς τυ-
 ραννίδος αὐτῷ τοὺς φρουροῦντας ὁ δαίμων δορυφόρους
 παραστήσῃ. 9 καὶ τὰ ἀπὸ τῆς ἱστορίας ἀορίστως λέγει·
 οἷον, ὅτι πολλοὶ φρουρὰς δεξάμενοι ἀορίστως κατέλαβον
 15 τὰς ἀκροπόλεις. οὐκοῦν τοῦτο ἐχέγγυνον. εἴτα ἐφ' ἕτερον
 φρουρὰς τρόπον δῆσομεν ἢ καθείρξομεν ἐν οἰκῇματι. ἔπα-
 γε λύσεις σχετλιαστικάς· οἷον ἅπαγε τοῦ ῥήματος· τοῦ-
 το τῶν πονηρῶν ἐστὶν ἐπιτίμιον, καὶ ἡ φυγὴ αἰρετώτε-
 ρον· τὸ μὲν γὰρ καὶ πόνον καὶ βάσανον καὶ τὰ τοιαῦτα
 20 ἔχει. καθάπερ ἐαλωκῶς ἐπὶ τῷ πονηρῷ τινι ἐπὶ τῷ δι-
 δόναι τὴν δίκην διὰ παντὸς γενήσεται. τὸ δὲ τῆς φυγῆς
 ἅπασιν ἐλευθερίαν ἔχει, ἀποδημίαν ἔχει· ἀποδημίαν εἶ-
 ναι τις τοῦτο νομίσῃ. τύχης ἐστὶν ἔργον τοῦτο οὐκ ἀ-
 δικήματος. αἰρετώτερον δὲ τὸ παρὰ τῆς τύχης ἀδικεῖν
 25 μᾶλλον, ἢ κατὰ γνώμην δοκεῖν πονηρεύεσθαι, καὶ τὰ
 τοιαῦτα. Τετάρτη ἀντίθεσις· ἀλλ' ἂν τυραννήσῃ, δώ-
 σῃ τὴν δίκην. Αἱ λύσεις συγκριτικάι· τί αἰρετώτερον τὸ
 ὑπομῆναι τὴν πείραν, καὶ τὴν δίκην ἀκολουθεῖν, ἢ τὸ
 ἑκατέραν τὴν ἀρχὴν μὴ γίνεσθαι; καὶ ὅτι τούτου τὴν
 30 ῥόοντιαν ἔχει ἡ νῦν αἵτησις τῆς δωρεᾶς· ὁ δὲ λέγων τὴν
 τυραννίδι ἐπακολουθήσειν τὴν τιμωρίαν, αὐτὴν λέγει τὴν

π ρ

9 Par. καταστήσει.

ἀνάγκη, δι' ἣν λαβεῖν τὴν δωρεάν ὀφείλομεν. ἑκατέρα ¹⁰
 γὰρ τὸ δεινὸν ἀφ' ὁρητον, καὶ τῇ πόλει καὶ τῷ παιδί· τῇ
 μὲν εἰ τυραννηθήσεται, τῷ δὲ εἰ τὴν ἐπὶ ταύτῃ περιμε-
 νεὶ δίκην· εἰ δὲ δὴ πρόσθ' αἴη τις, ὃ μὴ τις θεῶν ποιήσειε,
 καὶ κατὰ τοῦ πατρὸς γενέσθαι τὴν σφαγὴν, ὅσα δειρά, ⁵
 ὅσα ἄτοπα, ἐξὸν πᾶσι χαρίζεσθαι διὰ τῆς δωρεᾶς. Εὐπί-
 λογος πάθος ὁμοίως ἔχει καὶ παραινεῖσιν πρὸς τὸν παῖδα,
 ὅπως ἂν πρῶτος, ὅπως ἂν μὴ χαλεπὸν εἶναι τὸν παῖδα
 δοκῇ, ἀναμιμνησκόμενος παιδεύσεως, ἀγωγῆς, γενέσεως,
 συντόμως ταῦτα ἀναγνωτικῶς καὶ ἀπλῶς, ἵνα μὴ τοῖς ἐν ¹⁰
 τῇ καταστάσει περιπίπτοιμεν φανερώς. καὶ κινήσει καὶ
 πάθος ἄξιον, καὶ ἰκετεύειν τὸν παῖδα, ἐπιστέλλειν τῷ
 πατρί τὰς ἑαυτοῦ τύχας, τοῦ βίου τὸν τρόπον, καὶ δεήσει
 πρὸς αὐτὸν μὴ τοῦ ἀδελφοῦ διηγείσθαι τὸν θάνατον,
 μηδὲ τυραννοκτόνον ὀνομάζειν τὸν φύσαντα. ἀλλ' εἰ δο- ¹⁵
 κεῖ, τί καὶ καταψεύδου πρὸς τοὺς ἐρωτῶντας τοῦ πα-
 τρὸς, ὡς χαλεπός, ὡς ἀπηνής, ὡς ἀπαραίτητος, ὡς ἐπὶ ⁴³³
 τοῖς μικροῖς μεγάλας [πρὸς] ¹¹ ὀργὰς τοῖς ἔργοις ἐπι-
 δεικνύμενος, ταύτην λέγει τῆς φυγῆς τὴν πρόφασιν· καὶ
 ὅτι οὐδὲν τῶν δεινῶν ἐπιδείξει· τί μέλλεις, πρὸς ποίαν ²⁰
 πόλιν, δοκεῖς, ¹² κατὰ νῆσον, κατ' ἡπειρον ποιήσει τὴν
 φυγὴν ἀνεπαχθέστερα, ἢ βούλησις, καὶ ὅσα τοιαῦτα.
 κατακλίσεις δὲ οὕτως. ἂν δὲ τις γινώσκων τὴν δωρεάν,
 τὴν αἴτησιν, ταύτης τὴν πρόφασιν τῇ φυγῇ προσγερεῇ,
 καὶ τὰς ἐκ τῆς ἐστίας τυραννίδας ἡμῖν, καὶ τὸν τοῦ τυ- ²⁵
 ραννοκτόνου γε πῶς ὀνομάζει τὸν πατέρα· μίαν μοι τῶν
 πάντων καὶ φεύγων ἀπόδος τὴν χάριν, τύχης εἶναι μετὰ
 τῶν κατορθωμάτων λέγει τῆς ἐστίας τὰ σφάλματα.

10 Ald. Vind. ἑκατέρα. Par. ἑκατέρως. sed c expunctum. —
 v. 9. Ald. δοκεῖ. 11 πρὸς quod est in Ald. Codd. unciis inclusi.
 Fortasse repetitio est praecedentis πατρός. 12 Ald. Codd. δοκεῖ.

ΤΩ ΕΚ ΠΡΟΣΑΓΓΕΛΙΑΣ ΑΠΟΘΝΗΣΚΟΝΤΙ

παρεῖναι τὸν στρατηγόν, καὶ διδόναι τὸ¹ φάρμακον.

Ἀποκίρυνκτος, στρατηγοῦντος αὐτῷ τοῦ πατρὸς, ἑαυτὸν προσ-
αγγέλλει.

- 5 Ἐσχηματισμένον τὸ ζήτημα· οὐ γὰρ ἀποθανεῖν, ἀλλ' ἀναληφθῆναι βούλεται, φοβῶν τῷ νόμῳ τὸν φύσαντα, καθ' ὃν ὁ πατήρ αὐτὸς ἀναγκάζεται δοῦναι τὸ φάρμακον· ἔχει δὲ ἅμα καὶ ἀπολογίαν λεληθυῖαν ὑπὲρ τῆς ἀποκηρύξεως. δι' ἧς ἀνύει τὸ συναμφότερον· καὶ εἰς τὴν
10 τῆς ἀποκηρύξεως μετάνοιαν ἄγει τὸν πατέρα καὶ ἀπο-
τρέπει πολλῷ μᾶλλον δοῦναι τὸ φάρμακον. ὅπου γάρ, εἰ καὶ ἦν εὐλόγως ἀποκηρυχθεὶς, παρητήσατο ἂν ὁ πα-
τήρ αὐτὸς διδόναι τὸ φάρμακον, πολλῆς πλέον τῆς ἀπο-
λογίας ὑποτρεχούσης τὸ ζήτημα, τοῦτο ποιεῖν ἀποτρα-
15 πῆσεται· ἀπεκέρυξε μὲν γὰρ, ἀποθανεῖν δὲ οὐ προήρη-
ται. καὶ γὰρ αὐτὰς ποιοῦνται τὰς ἀποκηρύξεις σωφρο-
νισμοῦ, καὶ οὐχ ἑτέρου τινὸς ἔνεκα· ὁ σκοπὸς τοιοῦτος, ἡ μέθοδος αὕτη· πρὸς τοῦτο τὰ προοίμια. ἐκ τούτων
γὰρ τῶν προειρημένων καὶ πρὸς ταῦτα. Ἡ κατάστασις
20 ἀγωγήν ἔχει τοῦ παιδὸς, φιλοστοργίαν, κηδεμονίαν εἰς
ταῦτόν τοῦ πατρὸς, εἰς εὖνοιαν, ὅπως τε τῆς τῶν πονη-
ρῶν κοινωνίας ἐκώλυν, οὐ κοινωνοῦντα μὲν, οἷς δὲ πρὸς
τὸ εὖ ἔχον ἤγαγε, τούτοις² καὶ τὴν ἀρχὴν ὅλως τῆς πρὸς
τοιούτους συντυχίας ἀπεκώλυν· ἐπαινετοὶ ἡμεν ἑκάτεροι
25 ἐν τῇ πόλει· καὶ τὸν μὲν τῆς εὐπαιδευσίας πάντες ἐθαύ-
μαζον· ἐμὲ δὲ τῆς τοῦ πατρὸς εὖνοιας εὐδαιμονίζεν ἑκα-
στος· ἐντεῦθεν διέβαλλον με πρὸς τὸν πατέρα τινὲς χρή-
σιόν ὄντα, συνήρπασαν τὸν πατέρα· οὗτος ἀνέγνω τὸν
νόμον ἐμοῦ σιωπῶντός, καὶ πάντα ἀνεχομένου ποιεῖν,
30 καὶ καρτεροῦντος ὅσα ἂν ὁ δαίμων καὶ ὁ πατήρ βούλε-
ται.

1 Vind. τόν.

2 Ald. Par. τούτους.

ται. ἐπειδὴ δὲ οὐδὲ ζῆν ἔμοι καλὸν τὴν τῶν ἀποκηρύκτων
 προσηγορίαν ἀτυχῆσαντι, καὶ τοῦ πατρὸς πρὸς ὀλίγον
 κεχωρισμένῳ· στρατηγεῖ δὲ ὁ πατήρ, καὶ νόμος ἐστὶ τῆς
 πολιτείας ἡμῶν ἄξιος, ὅπερ ἐστὶ τῷ παιδί κεφαλαίον
 προηγούμενον, ὁ τοῖς δυστυχοῦσιν ἐπικουρῶν. οὐ γάρ ῃ
 ἐστὶν ἀποθνήσκειν ἐθέλειν μὴ δυστυχήσαντα· κελεύει δὲ
 οὗτος ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ τὸν ἀποθανεῖν προηρημένην
 λαμβάνειν τὸ κώνειον. τούτου ἕνεκα ἐμαυτῶν προσαγ-
 γέλλω· ὁ στρατηγὸς πεισθήτω τῷ νόμῳ, διδῶτω κατὰ
 τοῦτον τὸ φάρμακον. Πρώτη ἀντίθεσις, ἄλλ' οὐ 10
 τοῖς ἀποκηρύκτοις τοῦτο ὁ νόμος δίδωσι. Ἀγασίς κατ'
 ἑκστασιν· καὶ τούτοις μάλιστα καὶ αὐξήσει τὴν ἀποκη-
 ρύξιν, ὡς πάντων δεινότερον· καὶ συλλογιεῖται ἐκ τοῦ
 νόμου· ὅτι μάλιστα αὐτῶν δίδωσι τὴν προσαγγελίαν³
 ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα. Δευτέρα ἀντίθεσις· πολλοὶ καὶ 15
 ἄλλοι ἀπεκηρύχθησαν. Ἡ Ἀγασίς τῇ διαφορᾷ· οἱ μὲν
 κατεγνωκότες καὶ ἔχοντες εἰδέσθαι τῆς ἀποκηρύξεως τὴν
 πρόφασιν, καὶ ἐλπίζοντες εἰ σωφρονίσειεν, ἀναληφθή-
 σαι· ἐγὼ δὲ ἐπ' οὐδενὶ ἐγκλήματι, ἀλλ' ἐπὶ βραυλήσει
 πατρός· ἔπειτα ὅτι καὶ τοῖς ἄλλοις ἐξῆς εἰ ἐβούλοντο 20
 προσαγγέλλειν ἑαυτούς· νῦν δὲ τυχὸν εἶχον παραμυθίαν
 τῶν ἀτυχημάτων· δι' ἣν τὸ ζῆν αὐτοῖς αἰρετὸν ἴσως
 ἐτύγχανεν, ἐμοὶ δὲ ἀφόρητον τὸ γιγνόμενον· ὥσπερ οὖν
 οὐδαμῶς ἐκείνους ἐπὶ τὴν προσαγγελίαν ἵνα κατηνάγκα-
 ζεν, οὕτως οὐδὲ ἐμὲ κωλύειν βραυλόμενον εὐλογον· καὶ 25
 ἐξ αὐτοῦ δὲ τοῦ νόμου, ὅτι τῷ προαιρουμένῳ δίδωσι τὴν
 ἄδειαν· οὐκ εἰμί τις πρότερος, ἀνέγνω τὸν νόμον τὰ 434
 αὐτὰ παθὼν ἤδη, καὶ τὸν τοῖς ἴσοις περιπεπωκότα κε-
 κώλυκεν· κατὰ γὰρ τοῦτον τὸν νόμον ἢ πάντας ἔδει τοὺς
 ἀφισταμένους τὰ ἴσα ἀπόλλυσθαι, ἢ οὐδέν· ὅλως· ἀλλ' 30
 ἄτοπον· πολὺτροπος γὰρ οὖσα τῶν ἀνθρώπων ἡ φύσις

3 Ald. h. l. et paullo inferius v. 24. προσαγγέλλειαν.

τοὺς μὲν εὐχερῶς ἔχει τὰ δεινὰ δυναμένους ὑφίστασθαι,
 τοὺς δὲ καὶ ἐπὶ τοῖς κουφοτέροις ἀπαγορεύοντας· διόπερ
 οὐ πρὸς ἑτέρους ὁ νόμος ἀπειδεν, ἀλλὰ τῷ βουλομένῳ
 τῆς τελευτῆς παρέχει τὴν ἄδειαν· ἐπάξεις δὲ καὶ παρα-
 5 δεγμάτων. οἷον εἰ τις ἡρίστευσεν, ἐπὶ πολλοῖς ἄλλοις προ-
 τέροις ⁴ ἀριστεύμασιν, εἴτα αἰτοίῃ τὴν δωρεάν· ἄρα τὴν
 αὐτὴν τῷ προτέρῳ λήψεται, ἢ ἣν ἔχειν αὐτῷ καὶ συμ-
 φέρον νομίσσει; καὶ ἐν ἄλλοις οἷον τῶν ἀνδροφόνων οἱ
 μὲν αἰφνυγία, οἱ δὲ δημεύσει, οἱ δὲ θανάτῳ ἐξημιώθη-
 10 σαν· καὶ οὐ πάντες τὴν αὐτὴν ὑπέσχον δίκην· τὸ δὲ
 πρότερον παράδειγμα δοκεῖ μὴ ἕτερον εἶναι πρὸς τὸ ὑπο-
 κείμενον· διότι ἐπὶ κατορθώσαντι εἰληπται· τὸ δὲ προ-
 κείμενον θανάτου ἔχει τὴν ζήτησιν. ΤΡΙτὴ ἀντίθεσις·
 ἀλλὰ σωφρονισμοῦ σου ἕνεκεν ἀπεκέρυξα. Αἱ λύσεις
 15 μεταληπτικαί· ποίου σωφρονισμοῦ, καὶ ἐπὶ ποίοις ἀδική-
 μασιν, ἢ ποίων ἐγκλημάτων, ἢ ὅτι ἐξῆν ἑτέρως πληγαῖς,
 ἀπειλαῖς. καὶ ὅτι αὐτὴν τὴν ἀποκέρυξιν ἦν ἀνελεῖν, καὶ
 ὅτι χρόνου παρελθόντος οὐκ ἐπεκλάσθη πρὸς τὴν ἀτυ-
 χίαν, καὶ ἵνα τῷ πατρὶ χαρίσωμαι κρείττω σωφρονισμοῦ
 20 τὰ ἐμὰ ἁμαρτήματα· οὐ γὰρ ἂν εἰς τοῦτο ἦλθεν ὁ πα-
 τὴρ, εἰ μὴ τηλικαῦτα ἔγνω τυγχάνοντά. ΤΕτάρτη ἀντί-
 θεσις· ἀλλ' εἰκὸς ἀναλαβεῖν. Αἱ λύσεις. οὐκ ἂν ἔλοιτο
 εὐμετάβολός τις καὶ εὐχερὴς εἶναι δόξαι νῦν ἀποκη-
 ρύττων, ἀναλαμβάνων ὕστερον. εἰ δ' ἄρα καὶ ἔλοιτο,
 25 ἐμοὶ καὶ τῆς ἀναλήψεως ὁ θάνατος αἰρετώτερος· οὐ γὰρ
 δυνατόν τὴν τῆς ἀποκηρύξεως ἀνελεῖν ἀδοξίαν καὶ μνή-
 μην· οὐδὲ ἐὰν εἰσποιήσῃται ⁵ πάλιν τῷ γενεῖ τὰ ὀνειδή
 ἀφόρητα, ἃ πρὸς ἀπάντων ἀκούειν ἐστίν· ἀποκηρυκτος
 ἐξ ἑλέου πατρὸς ἀναληφθεὶς· πρὸς δὲ τούτοις ἔτι καὶ
 30 πάλιν οἱ διαβάλλοντες, οἱ φθονοῦντες, πάλιν παροξύνου-

προ

4 Par. ἑτέροις.

5 Ald. Vind. εἰσποιήσεται. Par. εἰς-

ποιήσεται.

σιν αὐτὸν, καὶ πάλιν ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἴσως ἀποκήρυξιν
 ἐλεύσεται ἔχων τὴν ἐξουσίαν· ὅπου γὰρ τὸ πρῶτον ἐτόλ-
 μησεν, δηλὸν ὡς καὶ τὸ δεύτερον εὐχερέστερον τολμήσειεν
 ἄν· ὃ αἰρετώτερον θανάτου, ἐφ' ὃν ἐλήλυθα· δότω οὖν
 τὸ φάρμακον· περὶ τούτου προσελήλυθα, οὐ περὶ ἀνα- 5
 λήψεως· μηδεὶς λυπεῖτω τὸν πατέρα, μηδὲ ἀνάγκη ποι-
 εῖτω τὴν ἀνάληψιν·⁶ ἀποκηρύκτου πατὴρ ἀκήκοεν. ὀνο-
 μαξίσθω καὶ τοῦ προσαγγειλάντος. ΠΕμπτη ἀντίθε-
 σις· οὐ τοῖς πατράσι κελεύει δοῦναι τὸ φάρμακον. Αἱ
 λύσεις ὀριστικαί. ἢ οὐκ εἰμὶ παῖς ἀποκήρυκτος ὢν; καὶ 10
 τοῖς τοῦ ὕρου πᾶσι, τελευταῖον δὲ φυλάξει ὁ νῦν νόμος
 μετὰ τὸ πρῶτον. καὶ ὅτι ὁ νόμος οὐ πρὸς ἓν διώρισεν,
 τίνι δοτέον, καὶ τίνι μὴ· εἰ μὲν γὰρ ἔτι παῖς ὢν προσ-
 ῆειν, καλῶς ἐλέγετο ταῦτα· ἐπειδὴ δὲ ἀποκήρυκτός εἰμι
 καὶ ξένος τοῦ στρατηγοῦ, οὐ προσηκόντως λέγεται· καὶ 15
 ὅτι παραβῆναι τὸν νόμον ἄτοπον. ΕΠῖλογος παθητι-
 κός· δὸς τὸ φάρμακον, μὴ μέλλε· ἐγὼ δὲ καὶ ἐν προσώπῳ
 σου καὶ ὁρῶντος ἐμφορηθήσομαι τοῦ φαρμάκου, καὶ ἀν-
 τιλήψομαι· χάρισαί μοι τοῦτο τελευτήσαντι· σπεῖσάι μου
 διὰ τοῦ θανάτου μέσου διάστειλον, τὰ νομιζόμενα ποιή- 20
 σον, μηδαμοῦ καλῶν τὸν ἀποκήρυκτον· ἀπολογηθήσομαι
 σοι καὶ τοῖς ἅπασιν διὰ τῆς τελευτῆς ἐλεηθήσομαι· ἂν
 δέ τις λέγῃ,⁷ σὺ δέδωκας τὸ φάρμακον, λέγε τὸν νόμον·
 μὴ λυπηθῇς ἐπὶ τῷ πάθει. γνωστότεον δὲ ὅτι μικρός ἐστι
 καὶ ἄπειρος ὁ ἐπίλογος. 25

Πλούσιος ἀριστεύσας ἤτησε πένητος θυγατέρα πρὸς γάμον·
 ἔλαβεν· ἀνήρτησεν ἑαυτὴν ἢ κόρη, τὴν ἑτέραν αἰτεῖ· ἀντιλέγει ὁ
 πένης.

Δηλὸς ἐστὶν ὁ σκοπός· οὔτε γὰρ δοῦναι βούλεται,
 καὶ ὀνειδίσαι τῷ δήμῳ διὰ τὴν προτέρα. τὸ δὲ εἶδος 30

6 Ald. Codd. ἀντάληψιν.

7 Ald. Vind. λέγει. Par. λέγη.

- 435 τοῦ λόγου παθητικώτερον διὰ τὴν τῆς θυγατρὸς ἀφ-
 λειαν. καὶ πολλῶ πλέον, ὅσω καὶ σφόδρα μισῆσαι¹ τὸν
 τοῦ πατρὸς ἐχθρὸν διὰ τοῦ ἑαυτὴν ἀναρτῆσαι ἐπιδείκνυ-
 σι· μετέχει δέ τι καὶ ἀγῶνος τῷ² κατασκευάζειν, ὡς εἵ-
 5 ληφε τὴν δωρεάν ὁ πλούσιος. τὴν δὲ νῦν αἵτησιν καὶ
 διὰ τούτου, καὶ διὰ τοῦ προγεγενημένον πάθους ἀνα-
 τρέψαι πειράσεται· ὁ μὲν οὖν σκοπὸς καὶ τὸ εἶδος τοι-
 οὔτον ἐστι. ΤΑ προοίμια παθητικώτερα· ἐκ τούτων
 γὰρ καὶ πρὸς ταῦτα ἡ κατάστασις, ἡ ἐχθρα, ἡ πολιτεία·
 10 τῶν δύο ἡ ἀριστεία καθαιρουμένη· ἐπὶ τούτοις ἡ αἵτη-
 σις, ἣν ἀφηγούμενος καὶ πλήξεις³ τὸν δῆμον βαρύτε-
 ρον· τοῦτο δὲ οὐχ ἀπλῶς, ἀλλ' ἐπειδὴ πρὸς τὰ νῦν αὐτῷ
 κατ' ἐπόρρητόν τινα χρησιμεύει μέθοδον· οἱ γὰρ γνόντες
 ὅτι καὶ ἐπὶ τῆς προτέρας ἐξήμαρτον καὶ φθόνου⁴ παρ-
 15 αἰτίοι τῷ δοῦναι γεγόνασιν· εἰς ταὐτὸ καὶ δεύτερον ὄνει-
 δος ἐμπεσεῖν παραιτήσονται· ἐξῆς μετὰ τὴν κατάστασιν
 ὁ πένης ἔξει διπλοῦν προηγούμενον. ἐν μὲν ὡς ἔλαβεν,
 ἕτερον δὲ, ὅτι κύριος ὁ πατήρ τοῦ δοῦναι καὶ μή· ὁ κα-
 τασκευάσει αὐτὸν κατατινόμενος, καὶ ποιῶν τὸν λόγον
 20 βαρύτερον, ὅτι μὴ καὶ ἐπὶ τῆς προτέρας ἀντιῆπεν. ἐδί-
 δου γὰρ αὐτῷ τὴν ἐξουσίαν ἡ φύσις· εἰ μὲν γὰρ ᾗτει ἐκ-
 δοτὸν πρὸς θάνατον ὁ δῆμος τὴν κόρην τοῦ δοῦναι καὶ
 μή. ἐπειδὴ δὲ πρὸς γάμον, κύριος ὁ πατήρ τοῦ δοῦναι
 καὶ μή· οὐ ῥητέον δὲ ταῦτα· ἀλλὰ τούτῳ ἀκολουθοῦν-
 25 τα γράφειν τὸ προηγούμενον· παράδειγμα γὰρ ἐστὶ τοῦ
 πῶς κύριος ὁ πατήρ. Πρώτη ἀντίθεσις· ἀλλ' οὐκ ἐχρη-
 σάμην τῇ δωρεᾷ. Ἡ Λύσις· ὅτι πεπλήρωται ὁ νόμος
 καὶ εἴληφε τὴν δωρεάν· καὶ ἀναγνώσεται τὸν νόμον τὸν
 30 ὅρου λόγοις ἐξῆς πᾶσιν ὥσπερ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους

¹ Ald. Codd. μισήσας. ² Par. τοῦ. ³ Ald. Codd. πλήξεις.
 Ald. Vind. φθόνον. Par. φθόνου. — v. 18. Ald. τῷ δοῦναι.

ὁρμώμενον τοῦ πένητος ἐκ τῶν γεγονότων· λέγω δὲ τῆς
 ἐκκλησίας, τῆς δόσεως, τοῦ ψηφίσασθαι τὸν δῆμον, τοῦ
 ἀποστερῆσαι τοῦ πατρὸς, τοῦ παρ' ἑαυτῷ λαβεῖν, τοῦ
 ἀναρτῆσαι ἑαυτὴν τὴν κόρην· ἐκ τούτων κατασκευάσεις
 τὰ ὀρικά πάντα· ἡ γὰρ λύσις ὥσπερ ἐκποθεν ὀρική. 5
 Αἰτίερα ἀντίθεσις μεταστατική· αὐτὴ ἑαυτῇ τοῦ πά-
 θους αἰτία. Ἡ Λύσις ὁμοίως μεταστατική· σὺ παρέρχες
 τοῦ θανάτου τὴν ἐπιθυμίαν γάμον ποιήσας ἐξ ἐπιτάγμα-
 τος· καὶ ταῦτα συμβαίνοντα τῷ σῶ τρόπῳ· τί γὰρ πέ-
 νης καὶ πλούσιος· καὶ τὴν ἐχθρὰν παρίημι, ἢ τις ἐφόβει 10
 τὴν παῖδα καὶ ὄνειδος οὐκ ὀλίγον ἐκ τῆς κοινωνίας
 παρίστη τῷ παιδί, ἐκδοσιν νομιζούσῃ καὶ εἰς γάμον τὸ
 γιγνόμενον πρὸς ἄμυναν ἔχειν πατρῷας πολιτείας ἐνόμι-
 ζεν, οὐ πρὸς βίου κοινωνίαν· καίτοι γε εἰ μὴ ἐχθρὰ ἦν,
 οὐδ' οὕτως ἐκτὸς ὑποψίας ἦν τὸ πραττόμενον· τὸ γὰρ 15
 ἄνισον τῆς τύχης πονηρὰν ἐκίνει· τὴν ὑπόνοιαν· ὅτε δὲ
 καὶ καθ' ἑαυτὸ μόνον ἀφόρητον ἂν τοῖς σωφρονοῦσι τὸ
 τοιοῦτον δοκῇ, πῶς ταῖς σῶφροσιν, ὅταν ἐχθρὰ προσῇ,
 τὰ τῆς συνοικίας οὐχὶ καὶ θανάτου βαρύτερα; εἰτα ὅτι
 ἐκ τῶν φθασάντων δῆλον ὡς δι' αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἀγχάνην 20
 ἢ τὸν βρόχον ἐλήλυθε· τί γὰρ μὴ πρὸ τούτου ἑαυτὴν
 ἀνήρτησε; τί δὲ μὴ ἐπεθύμει θανάτου; ἀλλ' ἔμεινεν ἐν
 λιτότητι πενίαν ἀγαπῶσα καὶ βίον· ἔμεινεν 6 ἂν καὶ νῦν
 κάμοι σωζομένη καὶ τοῖς αὐτοῖς ἡθεσι διοικουμένη καὶ
 τρόποις, εἰ μὴ τὰ τῆς αἰτήσεως τὴν αἰσχύνην προὔξεναι· 25
 ὥσπερ οὖν σοῦ μὴ αἰτήσαντος περιῆν ἂν ἐμοὶ καὶ ἐσώ-
 ζετο, οὕτως ἐπειδὴ διὰ τὴν αἴτησιν ἑαυτὴν ἀνήρτησεν, ὁ
 τὴν αἴτησιν ποιησάμενος καὶ τῆς ἀπωλείας αἴτιος· εἰτα
 ἐξῆς· τίς γὰρ ἐρᾷ θανάτου, τίς δὲ ἀπροφασίστως ἐπὶ
 τούτου ἐρχεται, τίς μεγάλου τινὸς ὄντος κακοῦ ἀπαλλα- 30
 γῆναι τοῦ βίου προήρηται; καὶ ὅσα τοιαῦτα· οἶον, ὅ τι

κίνει.

5 Par. ἐποίει.

6 Ald. ἔμειναν — σωζομένη — διοικουμένη.

καὶ ἐκ τούτων δὲ δῆλον, ὥς οὐκ αἰτεῖν σοι μέτεστι τὴν
 δευτέραν· ἡμύνω τὸν ἐχθρόν· διείλον πρὸς ἐμὲ τὰ γέ-
 νος. πάντων πανηγυρισάντων, ἐν θυσίαις ὄντων, καὶ
 προσόδων γιγνομένων τοῖς θεοῖς· μόνον εἶδες θρηνοῦντα
 3 τὸν πένητα, μόνον τὴν σὴν δωρεὰν ὀδυρόμενον· πῶς αἰ-
 τῆς καὶ δευτέραν, ὑπὲρ ἐνὸς τροπαίου δύο δωρεάς, ὑπὲρ
 εὐημερίας τινὸς ^{6*} ἐκ μιᾶς αἰτίας διττὰς κόρας ἐχδρότους
 436 αἰτεῖς· μὴ πρὸς τοῦ τροπαίου, πλούσιε, φάλαξον ἀρι-
 στεύσας τοὺς νόμους, ἰσαρίθμους ταῖς νίκαις ⁷ τὰς δω-
 10 ρεάς οἰόμενος, τροπαίῳ καὶ δεύτερον, καὶ λάμπρως ἐπ-
 ἀνέλθης ἀπὸ τῆς τάξεως· αἶτει τότε δευτέραν, μὴδὲν
 τότε τῶν πενήτων τὰς ἐστίας περιεργαζόμενος, τότε πρὸς-
 ῶν τῷ δῆμῳ δέχου χάριν ἀδάκρυτον· πλουσίῳ τινὸς
 ἀριστεύς ζητεῖ παρθένον, αἶτει καὶ κήρυγμα, δέχου στε-
 15 φάνους, σιτήσεως ἀτέλειαν. αἶτει προπούσας τιμὰς τοῖς
 κατορθώμασιν· παράδοξον καὶ γραφῇ τὸ ⁸ κατορθωμα.
 ποιεῖ τοὺς πολέμιους ὡς ᾔσων τοῖς ἔργοις μαχόμενοι, δεῖ-
 ξον καὶ τὴν πόλιν ἐξιούσαν μετὰ τῶν ὅπλων καὶ τρέχου-
 σάν καὶ σαυτὸν μετὰ ξίφους τὸν πλούσιον. ποιεῖτω σε
 20 πανταχοῦ τοῖς χρώμασιν ὁ ζωγράφος φαινόμενον, νῦν
 μὲν ἐξορμῶντα τῆς φάλαγγος, νῦν δὲ κατὰ τῶν πολεμίων
 χορεύοντα, ἀπιστοῦμενον ὑπὸ τῶν ὀρώντων ποτέροις μά-
 χῃ ποτέροις συναγωνίῃ κατὰ τὸν πόλεμον, ἀλλὰ τί μοι
 ταῦτα; νῦν αὐτὸς ὑποθήσῃ τῷ ζωγράφῳ τὴν τῶν κατορ-
 25 θωμάτων ὑπόθεσιν ἀκριβέστερον· ἐμὲ δὲ μὴ βιάζου πρὸς
 δευτέραν τὴν συμφορὰν· ἔασον ⁹ ἀπελθεῖν μετῆς ἐκκλη-
 σίας. τὴν μὲν, ἵνα θρηγήσω κειμένην. τὴν δὲ, ἵνα φυ-

^{6*} Par. ad marg. μιᾶς. ⁷ Ald. Codd. δίκαις, scr. νίκαις.
 ut paullo ante: πῶς αἰτεῖς καὶ δευτέραν, ὑπὲρ ἐνὸς τροπαίου δύο
 δωρεάς. Vide Epist. crit. p. 43. — v. 10. Ald. Codd. ὀνόμενος,
 asterisco in Ald. praefixo. ⁸ Ald. Codd. καί. scr. τό. ⁹

τῆς
 Par. ῥ. ἀπελθεῖν με πρὸς ἐκκ.

λάξω καὶ ζῶσαν ἐπὶ τῆς ἐστίας, εἰ ἔτι καταλάβω μετὰ
τὴν αἴτησιν· ὥς δέδοικά γε μὴ μελλόντων ἡμῶν, ᾧ πολί-
ται, καὶ βουλευομένων ¹⁰ ἔτι, ὑποπτεύσῃ μὲν ἢ παῖς ἢ
λειπομένη τῇ προτέρᾳ τὰ παραπλήσια. φθάσῃ δὲ τὴν
ἐκκλησίαν ἑαυτὴν διαχρησαμένη, καὶ μηδὲν μοι πρὸς πα- 5
ραμυθίαν ἔτι τῶν πρώην ὑπολειφθῆναι. αἰτῶ χάριν ὑμᾶς
καὶ αὐτὸς, ᾧ πολῖται, οὐχ οἷαν ἤτησεν ἀριστεύσας τις
πλούσιος· ἀλλ' οἷαν ἂν πένης τυχόν πρὸς παραμυθίαν
λαβεῖν ἄξιός εἴη. ¹¹ τιμήσατέ μου τὴν πολιτείαν· ἀτυ-
χῆσθαι· ὅτε μοι κοινωνὸν τοῦ πάθους· ἥρας ἐκείνης, ¹⁰
ᾧ πλούσιε, ἔασον ὑπὸ τῆς ἀδελφῆς τυχεῖν τῶν νομιζομέ-
νων κειμένων· ἀλλήλοις ἐπὶ τοῦ τάρου συγκλαύσωμεν·
ἐκείνη μὲν τὴν ἐμὴν πολιτείαν, ἐγὼ δὲ τῆς ἀπελευθέρσεως
τὸν θάνατον. ταύτην ὑπὲρ τῶν νόμων, ταύτην ὑπὲρ ψη-
φισμάτων, ὑπὲρ δημηγοριῶν καὶ πόνων πολλῶν, ὧν ὑπέ- ¹⁵
στην ἐπὶ τοῦ βήματος, χάρισσασθέ μοι τὴν ἄδειαν, μη-
δὲν παρ' ἡμῶν ἐπιζήτει περαιτέρω, πλούσιε· δίδωμί σοι
καὶ γὰρ μετὰ τὸν δῆμον ἐκ τῆς ἑμαυτοῦ προαιρέσεως, εἰ
δοκεῖ, καὶ δευτέραν δωρεάν· οἰκήσω μετὰ τῆς θυγατρὸς
τὸν τάφον· θάρσει σιωπήσω λοιπὸν σιωπὴν μακράν· ²⁰
οὐκ ἔτι μετὰ ταῦτα πολιτεύσομαι· ἐν δὲ τῇ θωρίᾳ ἐπι-
σημῆνασθαι δεῖ, ὅτι περιττὸν τὸ τιθέναι· φυλάξω τὴν
ἐτέραν. οὐδὲς τῆς ζητήσεως περὶ τοῦ εἰ δεῖ δοθῆναι·
εἰ μὴ γὰρ ἐπαγγελλομένου τοῦ δῆμον ἐκώλυν, εἰκότως
ἂν ἐπιπτεν ἢ τοιαύτη ζήτησις· ἀπαιτῶ δὲ οὐδὲ αἰτεῖν συγ- ²⁵
χωρῇ, δῆλόν ὥς ἰσχυρίζομενος, τὸ μὴ μετεῖναι δευτέρας
αὐτῷ δωρεάς· πῶς οὐ περιττὸν παντὶ τῷ καταφαίνεται
τὸ ¹² περὶ ταύτης λέγειν.

10 Ald. Codd. βουλομένων. scr. βουλευομένων. Vide de hac
permutatione ad Rhet. Gr. T. I. p. 34. 11 Ald. Codd. εἶν.

12 Ald. Codd. τῷ.

ΤΗΝ ΕΙΣΕΛΘΟΥΣΑΝ ΕΙΣ ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ

ΓΥΝΑΙΚΑ ἔδει κολάζεσθαι· καὶ ἐξεῖναι καὶ μητρά-
διν ἀκρίτους ἀναιρεῖν τοὺς παῖδας.

Πορνεύοντα τὸν υἱὸν εἰδῶκεν ἡ μήτηρ ἀναρῆσουσα· ὁ παῖς
5 ἔφθη καταφυγὼν εἰς τὸ γυμνάσιον. συνεισελθοῦσα ἡ μήτηρ, διεχρή-
σατο ¹ αὐτὸν ἐν τῷ γυμνασίῳ, καὶ ὑπάγεται νόμῳ.

Ταραχθεῖη μὲν ἂν τις ὡς ἀντινομίας οὐσῆς τοῦ
πλάσματος, διὰ τὴν ἐν αὐτῷ τῶν νόμων ἐναντιότητα.
Ὅσοι δὲ ἀκριβέστερον καὶ μετὰ τέχνης κατανοεῖν τὰ τοι-
10 αῦτα παιδεύονται, ῥητὸν εἶναι καὶ διάνοιαν χαρακτη-
ριοῦσιν αὐτό· οὐ γὰρ περὶ ἐνὸς πράγματος ἀμφοτέρω
τοὺς νόμους προβάλλονται, ὅπερ ἐπὶ τῆς ἀντινομίας
ἔθος ὄραν, ἀλλ' εἰς τὴν τοῦ δοκεῖν καὶ μὴ παρανενο-
μηκέναι ² πίστιν, τὰ ἐξῆς ἡ μήτηρ προβάλλεται· λέγω
15 δὲ τὴν τοῦ νόμου διάνοιαν· οἷον, εἰσέλθουσας εἰς τὸ
γυμνάσιον οὐκ ἐξόν. ὁ νόμος τὴν ἀπροσφασίως εἰαιού-
σαν, τὴν ἐπὶ τῇ κατασκοπῇ τῶν γιγνομένων λέγει. καὶ
437 εἰς τούτου κατασκευὴν τὸ ὅτι ἐξῆν μοι διαχρήσασθαι
τίθῃσι, καὶ τὰ ἐξῆς γνωστόν δὲ, ὅτι πᾶν ῥητὸν καὶ
20 διάνοια μετὰ τὴν ἀπὸ τοῦ νόμου πρότασιν καὶ τὴν διὰ-
νοιαν, ἢ τις τοῦτο λύει, κατὰ μίαν τῶν δικαιολογικῶν
στάσεων τὴν ἐμπίπτουσαν διαιρεῖται. ὥσπερ καὶ ἐπὶ τοῦ-
του τοῦ πλάσματος μετὰ τὴν ἀπὸ τοῦ νόμου πρότασιν,
καὶ τὴν ἀπὸ τῆς διανοίας λύσιν. Ἡ ΕΜπίπτουσα στά-
25 σις ἐστὶν ἀντιληπτική· ἐξεῖναι γὰρ ἀναιρεῖν ἡ μήτηρ
φησί. κατὰ ταύτην οὖν ἡ διαίρεσις· καὶ ἐστὶν ὡς ἐν ὑπο-
δείγματος τρόπῳ, τοιάδε τις τοῦ πλάσματος ἡ τομή.
Πρώτη ἀντίθεσις ἡ ἀπὸ τοῦ νόμου. εἰσῆλθες παρὰ τὸν
νόμον εἰς τὸ γυμνάσιον. Λύσις τοῦ ῥητοῦ ἡ διάνοια.

1 Ald. Codd. ἐχρήσατο. scr. διεχρήσατο. 2 Ald. παρανε-
νομικέναι.

εἰσέναι κωλύει τοῖς ἐπὶ περιεργίᾳ τὰς ἀπλῶς εἰσιούσας, τὰς ἐπὶ κατασχοπῇ, οὐχὶ τὰς διὰ χρείαν· ὅπερ ἐμοὶ συμβέβηκε· τιμωρήσασθαι θεὸν ἐταιροῦντα παῖδα, ὡς ἐφίησιν, ὅπερ ἐγὼ πεποίηκα. μέχρι τούτου ἐστὶν ἡ νομικὴ ζήτησις· ἐξῆς γὰρ εἰς τὴν τῆς διανοίας ταύτης κατα- 5 σκευὴν ἡ μήτηρ τίθησι τὴν ἐμπίπτουσαν στάσιν, ὡς ἐνταῦθα τὴν ἀντίληψιν· ἔρεϊ γὰρ, ἐξῆν μοι ἀναιρεῖν κατὰ τὸν νόμον· εἴτα κατασκευάζων τὴν ἀντίληψιν ἅμα καὶ τὴν λύσιν πλατύνεις, καὶ τὴν διάνοιαν ἰσχυροτέραν ποιεῖς, οὐδὲν μὲν ἔτι τῆς διανοίας προσεπτόμενος. διὰ δὲ 10 τῆς ἀντιλήψεως, ὅτι τὸν νόμον τὸν προβαλλόμενον οὐ παραβέβηκεν, δικαστὴς ἅμα συμπεῖθεται. Μετὰ τοῖνυν τὴν ἀπὸ τῆς ἀντιλήψεως ἐργασίαν θετέον ἀντίθεσιν μεταληπτικὴν· ἔδει ἄλλως τιμωρήσασθαι. ἮΝ λύσις τῷ χρώματι, ὃ ἐστὶν ἀντέγκλημα. εἴτα ἐπισυνάψεις τῷ 15 ἀντεγκλήματι³ Ἐτέραν ἀντίθεσιν, τὴν ὅτι οὐκ ἐνταῦθα ἔδει. ἮΝ λύσεις τῇ συγγνώμῃ λέγων, ὅτι θυμῷ ἐπεισ-ελθοῦσα ἔλαθεν ἐκ τῆς διώξεως. Μετὰ ταῦτα θήσεις τοὺς ἐπιλόγους, ἔρεις, ἔχοντας γενναιότητα τῆς μητρὸς καὶ σωφροσύνην πολλήν, καὶ ὅλως ἀνδρεῖον τὸ φρόνημα, 20 πανταχοῦ ταύτης ὑποστήσασθαι δεῖ.

Ἀριστέας ἀπὸ πολέμου ἐπαελθὼν εὔρεε τὴν πόλιν λοιμώττουσαν· νόμος¹ ἐντὸς ἡμερῶν τριάκοντα τὸν ἀριστεῖα λαμβάνειν τὸ γέρας· παρυσμένου τοῦ λήμιου μετὰ τὴν προθεσμίαν αἰτεῖ τὴν δωρεάν ὁ ἀριστεύς.

25

Ἐλεος τὸν ἀριστεῖα καὶ λαμπρὰ τύχη μερίζεται, καὶ τὰ μὲν ἔξω ζηλωτὸς τοῖς κατορθώμασι· ταῖς δὲ λοιμοῦ συμφοραῖς τὴν πομπείαν ἀφῆρηται. τὸ γὰρ ἅμα τῷ τροπαίῳ συμπεπτωκέναι τῶν ἀναγκάων τὴν ἐνδειαν, καὶ

³ Ald. ἀνεγκλήματι.
scr. νόμος.

¹ Ald. Vind. νόμον. Par. νόμου.

μέχρι τῆς προθεσμίας τῆς κατὰ τὸν νόμον ἐπικεῖσθαι
 τῇ πόλει, καὶ τὴν χάριν τῆς νίκης ἀμβλυτέραν ἐργάζε-
 ται· καὶ τι καὶ πρὸς εὐσέβειαν καθίστησθαι ὑποπτον·
 ὥσπερ ἐπιτηδεύοντος δαιμονίου τὸν λοιμὸν τῆς τιμῆς ἐπι-
 5 θέντος ἐμπόδιον· ὅθεν αὐτῷ τις καὶ ἀντίθεσις κινήθη-
 σεται· ὥς δέος μὴ τῷ δαιμονίῳ κινήσωμεν ἀγανάκτη-
 σιν, τιμῶντες ὃν τιμᾶσθαι τῇ συμφορᾷ² κεκώλυκεν·
 βαρυνόμενος οὖν πάθει καὶ νόμῳ ἐπιεικῆς μὲν ἔσται
 πρὸς τὴν αἴτησιν. τοιοῦτον γὰρ αὐτὸν ἡ λύσις τῆς ὑπο-
 10 τρεχούσης ὑποψίας καθίστησι. Δημοσθενικῇ δὲ τῇ με-
 ταχειρίσει χρώμενος εἰς τὸναντίον ὑποστήσει τὴν ὑπο-
 νοουμένην καθ' ἑαυτοῦ τῆς πύχης ἐπήρειαν,³ καὶ κα-
 θάπερ ἐκεῖνος τύχης πεπονημένος διαίρεσιν ἰδίας καὶ
 κοινῆς ἔσχεν ἐν τῷ περὶ στεφάνου εὐνοίας χορηγίας τὸ
 15 ἔγκλημα, οὕτω δὲ καὶ ὁ νῦν μελετώμενος δράσει ταῦτο
 διπλῇ τῆς πατρίδος εὐεργέτην αὐτὸν μεθόδῳ δεικνὺς καὶ
 τοὺς ἔξω πολεμίους κεκρατηκότα τοῖς ὅπλοις, καὶ τὴν
 κοινὴν τύχην ἰδίοις τοῖς πόνοις ἐπανορθούμενον⁴ προ-
 νοίᾳ τῇ κρείττονι, ἣν τοῖς θεοῖς διηκονήσατο. Δημοσθε-
 20 νικῶς δὲ καὶ τοῦτο θεώρημα, ἥδη δὲ καὶ εἰ βούλει καὶ
 Ἀριστείδειον·⁵ ὁ μὲν γὰρ ἐν τοῖς περὶ⁶ Θηβαίων, ὁ δὲ
 ἐν τῷ περὶ τεσσάρων αὐτῷ κατεχρήσατο, διακόνοны γε-
 γενῆσθαι τοὺς ἄνδρας εἰπὼν εἰς τὰ καλὰ τοῖς κρείττο-
 σὶ ταῦτα μὲν οὖν ὥς ἐν συντόμῳ λελέχθω τοῦ πλάσμα-
 25 τος. ἡ δὲ λέξις ἔστω, καθάπερ προείρηται, ἐπιεικοῦς

2 Ald. συμφωρᾷ.

3 Ald. ἐπήριαν.

4 Ald. ἐπανορθού-
οὐ

μενοι. Vind. ἐπανορθούμενοι. Par. ἐπαρσθένειοι.

5 Ald. Vind. ἀριστείδιον. Par. ἀριστείδειον.

6 Ald. Vind. παρὰ. Par. περὶ. Respicere videtur ad foedus cum Thebanis Demosthenis opera initum, pro cor. p. 291. sqq., praesertim p. 293. ἃ γε μηδὲ πείραν ἔδωκε θεῶν τινας εὐνοία καὶ τὸ προβαλέσθαι τὴν πόλιν ταύτην τὴν συμμαχίαν, ἥς σὺ κατηγορεῖς.

μὲν καὶ συναλγαῶντος τοῖς πρότερον· προϊόντος δὲ ἡδο-
 μῆνου καὶ μετρίως, εἶπεν καιρὸς ἐμπίπτει, πομπεύοντος. 7 438
 ΤΟ πρῶτον προοίμιον ἐκ περιχαρίας. χάρις μὲν, ὧ ἄν-
 δρες πολῖται, τοῖς κρείττοσιν, οἳ καὶ τροπαίῳ δυσφοροῦ-
 σαν ἐπὶ τῷ λοιμῷ τὴν πόλιν παρεμυθίσαντο, καὶ καιρὸν 5
 εὐγνωμοσύνης παρέσχοντο τὸ δεινὸν ἰασάμενοι· ἐκκλησία
 γοῦν, ὡς ὁρᾶτε, καὶ βουλευτήριον καὶ δῆμος μανθάνων
 ἀριστέως προθυμίαν ἅμα καὶ τρόπαιον· ἵνα μὴ τοῦ πο-
 λέμου λάθῃ τὰ διηγήματα καὶ τῆς πατρίδος εὐγνώμων
 τρόπος κηρύττοιο. εἶτα ἡ κατασκευὴ· ἐπειδὴ δὲ εἰσὶ τι- 10
 νες καὶ τοῦ λοιμοῦ καὶ τοῦ πολέμου τῆς βασκανίας δει-
 νότεροι, καὶ τὸν δῆμον ἀγνωμονεῖν βιάζονται, συλλαβὰς
 μόνον ἀναγινώσκοντες, τὴν δὲ τοῦ νόμου σιωπῶντες προ-
 αἶρεσιν, ἥκω μὴ συγχωρῆς ἀπατάσθαι τὴν πόλιν. εἰ γὰρ
 ἄτοπον ἀνδρεία τοὺς πολεμίους κατ' ἐκινδύνους ἐλέγξαντα 15
 παριθεῖν ἀναξίους ὀφθῆναι τοῦ κατορθώματος· ὃ πα-
 θεῖν οὗτοι βιάζονται τὴν δωρεάν· ἀφαιρούμενοι· δευτέρα
 ἔννοια· μικροῦ μὲν οὖν οὐδ' ἐπὶ τοῦ παρόντος προσῆλ-
 θον αἰτήσων τὴν δωρεάν, αὐτὸν ἀναμείνας τὸν δῆμον
 μαθεῖν· εἰ τὴν οἰκίαν σώζει μετὰ τὸ πάθος προαἶρεσιν. 20
 τρίτη ἔννοια. ὁ μὲν οὖν ἀντιβαίνων ἡμῖν πρὸς τὴν αἵ-
 τησίν· μάρτυς ἐστὶ τῆς φιланθρωπίας τῆς ἐμῆς. οὐ φο-
 βεῖται διὰ τῆς τιμῆς δεσπότην ἀριστεῖα γιγνόμενον. Ἡ
 Κατάστασις δὴλη· ἐστὶ γὰρ ἡ εὐνοία τοῦ ἀριστέως, καὶ
 φθόνος τοῦ δαίμονος, καὶ σύντομος διατύπωσις. Ἡ 25
 ΠΡῶτη ἀντίθεσις· ἔδει πρὸ τῶν τριάκοντα ἡμερῶν αἵ-
 τεῖν. Αὔσεις ἐπὶ τὸν λοιμόν· ἡ μετὰστασις ἀνζητικῶς
 πάντων· αὕτη γὰρ τοῦ μὴ αἰτῆσαι ἡ πρόφασις· δῆλον δὲ,
 ὅτι προταξάντων ἡμῶν τὰς διανοίας τοῦ νόμου, ὅτι ὁ
 νόμος ἐὰν οὐδὲν κωλύῃ, καὶ ὅτι ἵνα λαμβάνωσιν ἐπάναν- 30
 κες, οὐχ ἵνα μὴ μετὰ ταῦτα ἀποστερῶνται· εἰ γὰρ τοῦ-

το ἐδόκει τῷ νομοθέτῃ, εἶπεν ἂν προσθεῖς μὴ λαμβάνειν
 ἔτι μετὰ τὴν προθεσμίαν· νῦν δέ, ἵνα καὶ ἐπὶ σχολῆς
 αἰτῶσιν ἃ βούλονται,⁸ καὶ ἵνα καὶ προσπίπτοντα παρα-
 μυθῶνται⁹ ταῖς δωρεαῖς, ὅσα συμβαίνει πολλάκις, ὁ
 νόμος τὴν προθεσμίαν ὥρισεν, ὥσθ' οἷς καθ' ἡμῶν τις
 ἀναγινώσκει τὸν νόμον, τούτοις ἡμῖν λανθάνειν συνη-
 γοροῦντα δεικνύς· ταῦτα πρῶτον μετὰ τὴν ἀντίθεσιν.
 εἴτα ἢ εἰς τὸν λοιμὸν μετάστασις ἀνζητικῶς, δι' ἣν αἰ-
 τίαν προείπομεν, μετὰ τὴν ἀντίθεσιν. Ἄλλ' ἢ τύχη αἰ-
 10 τία. Ἡ ἈΥσις κατὰ τὴν τῶν τυχόντων διαίρεσιν. πῶς
 οὖν ἡρίστευσα δυστυχῶν;¹⁰ πῶς δέ ἡ ἰδία τύχη τῆς κοι-
 νῆς κεκράτηκεν, ἢ μικρὰ τῆς μείζονος; καὶ ὅσα Δημο-
 σθένους περὶ τύχης διεξῆλθεν. Ἀλλ' ἀντίθεσις· ἀλλ'
 εἰκὸς ἀγανακτῆσαι τὸ δαιμόνιον, εἰ τιμήσομεν ὃν τιμᾶ-
 15 σθαι τῇ συμφορᾷ κεκώλυκεν. Ἡ ἈΥσις στοχαστική·
 δῆλον καὶ αὐτὸν τὸν ἀριστεῖα μόνον κακῶς διέθηκεν· εἴ
 γε διὰ τοῦτο ἡγανάκτει, καὶ τὸν λοιμὸν διεκίνησε,¹¹ καὶ
 μετὰ τὴν ἀριστείαν ἐπανελθεῖν ἐκώλυσε. Μετὰ ταῦτα
 ὁ ἐπίλογος κοινός.

20 ΝΟΜΙΚΩΝ ΡΗΤΟΥ ΚΑΙ ΔΙΑΝΟΙΑΣ.

Αἱ νομικαὶ κοινῇ πᾶσαι μίαν ἔχουσι συνεξευγμένην
 τῶν λογικῶν στάσεων· ὃν τρόπον ἐπὶ τῆς παραγραφῆς
 φθάσαντες ἐπεδείξαμεν· διὰ κἀνταῦθα μία ἡ τῆς συν-
 εμπίπτουσης στάσεως ὑπάρχει διαίρεσις μετὰ τὸ πρῶτον
 25 κεφάλαιον τὸ τῆς ὑποκειμένης στάσεως ἴδιον· ἐπὶ μὲν
 γὰρ ῥήτου καὶ διανοίας θίντες τὸ ῥήτον, εἴτ' ἐπάγοντες
 τὴν διάνοιαν, εἰςάγομεν τὰ λοιπὰ κεφάλαια κατὰ ἀντί-
 στασιν. ὥς ἐπὶ τοῦ ἀνελθόντος ἐπὶ τοῦ τείχους ξένου
 καὶ ἀριστεύσαντος, καὶ ὑπαγομένου τῷ νόμῳ· πλήν

8 Ald. βούλονται.

9 Ald. Codd. παραμυθῶντα.

10

Ald. δωστυχῶν.

11 Par. διεθήκε.

ιστέον καθόλου καὶ πανταχοῦ, τὴν ὕλην παρατηρεῖν ἄξιον· κανονίζουσα γὰρ αὕτη τὰ πράγματα πολλάκις καὶ πλείους ἀντιθέσεις δίδωσι τῷ ζητήματι· ἐπὶ δὲ τῆς ἀντινομίας ὁμοίως. τῶν γὰρ πρώτων κεφαλαίων ὡσπερ διπλῶν ὄντων ῥητοῦ καὶ διανοίας, πάλιν ἐπάξεις κατὰ 5 τὴν ὑποκειμένην ὕλην τὴν ἐκ τῆς συνεμπιπτούσης στάσεως ὠρισμένην διαίρεσιν· καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν δὲ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀμφιβολίας καὶ συλλογισμοῦ, ὡς ἐπιδείξο- 439 μεν ἐν τοῖς κατὰ μέρος ἐπεξιόντες ζητήμασι.

ΤΟΝ ΑΠΟΓΡΑΨΑΜΕΝΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑΣΙΝ, ΕΑΝ 10
ΜΗ ἀγωνίσηται, μηκέτι Ὀλύμπια ἀγωνίζεσθαι.

Ἀπογραφάμενός τις ἐπύθετο πολιμουμένην τὴν πατρίδα, πορευθεὶς συνεμάχησεν, ἡρίστευσεν· ἀπογράφεται τὸ δεύτερον ἐν Ὀλυμπία· καὶ κωλύεται ὁ ἀριστεύς.

Ἡ κατάστασις τῷ ἐγκλήματι τῶν μὲν ἄλλων βίων¹ 15 ἔχει καθαιρεσιν, ἀθλητικῆς δ' αὐξήσιν². ἔχει γὰρ, ἐξήτουν βίον ἐμαυτῷ πρὸς τὰς ἀριστείας καὶ τοὺς πολέμους ἀρμόττοντα, καὶ ὅτι πολλὰ διασκοπούμενος εἴρισκον ἱατρικὴν μὲν παντελῶς τῶν προκειμένων ἀποσκενάζουσας, φιλοσοφίαν δὲ πολλῷ πλεον τῶν πολεμικῶν ἔργων ἀπέ- 20 χουσαν, καὶ ὅσα τοιαῦτα. εἶθ' ὅτι τὴν ἀθλητικὴν δὲ καὶ ταύτην τὴν περὶ τὰ γυμνάσια παρασκευὴν μόνην εὐρὼν ὡσπερ τι τῆς ἀριστείας προγύμνασμα, ἦλθον ἐπὶ τὸ γυμνάζεσθαι προθυμότερον, εἰπὼν πρὸς ἐμαυτὸν, αὕτη πρὸς τοὺς πολέμους ἡ τέχνη ἀρμόδιος· αὕτη κα- 25 θάπερ ἐν ἱεροῖς προτελεῖ με πρὸς τὴν μέλλουσαν τύχην καὶ κατορθώματα· εἶτα εἰπὼν ὅτι πανταχοῦ ἀγωνιζομένη ταινίαι ἐγίγνοντο καὶ στέφανοι καὶ εὐφημίαι καὶ τιμαὶ παρὰ τῶν πολεμίων· εἶτα ἐρεῖς, ἀλλὰ τούτων οὐδὲν

¹ Ald. βοῶν. Par. Vind. βίων. ² Par. ἀθλησιν. marg. αὐξήσιν.

ἐνόμιζον κέρδος εἶναι μοι, εἰ μὴ καὶ τὰ παρ' ὑμῶν προς-
 τεθείη τοῖς πρότερον, ἢ νίκη μία τῶν Ὀλυμπίων τοὺς
 φθάσαντάς μοι μόνους ἐπιψηφίσῃται· οὕτως ἦλθον ἐπὶ
 τὸν ἀγῶνα· οὕτως τὸν ἐν ἅπασιν οὕτω θαυμαστὸν ἀγῶ-
 5 να κατέλαβον· ὀλυμπιονίκης ἐπιθυμῶν προσαγορεύεσθαι,
 καὶ τὰ τοιαῦτα· εἶθ' ὅτι ἦλθου εἰς τὸν ἀγῶνα, παρεγε-
 νόμην προθύμως, ἀπεγραψάμην· εἶτα ἐν τῷ μεταξὺ
 ἐβάσκησεν ἡ τύχη· καὶ πρότερον ὀλίγα ὀδυρόμενος ἔρεῖς
 μετὰ πάθους καὶ αὐξήσεως τὴν ἀγγελίαν, τὸν φόβον,
 10 τὸν πόλεμον, καὶ ὅπως ἀκούσας διετέθην, καὶ οἷα εἶπεν
 ἀναχωρῶν τοῦ ἀγῶνος, ὅτι νικήσας εὐθύς ἐπανελεύσομαι,
 καὶ ἀγωνιοῦμαι, καὶ ὅσα τοιαῦτά. εἶτα μετὰ αὐξήσεως
 τὰ κατὰ τὸν πόλεμον ἔρεῖς, ὅπως ἐπορθεῖτο, ὅπως ἐπο-
 λιορκεῖτο ἡ πόλις, καὶ ὅτι ἐξελθὼν ἐνίκησα· δῆλη δὲ
 15 τοιούτων ἡ διασκέυή. εἶτα ἐπάγεις· ὅτι δευτέρων ὄντων
 Ὀλυμπίων καὶ ἀγῶνος ἑτέρου πάλιν ἔλθων, πάλιν παρα-
 γεγόμενος κωλύομαι ἀγωνίζεσθαι· μετὰ τὴν κατάστασιν
 θήσεις πρῶτον τὸ χαρακτηρίζον ἐν τάξει κεφάλαιον, τουτ-
 ἐστὶν ῥητὸν καὶ διάνοιαν· ῥητὸν μὲν ἐξ ἀντιθέσεως, τοῦ
 20 γὰρ κατηγόρου τυγχάνει· τὴν διάνοιαν δὲ λυτικὴν τοῦ
 ῥητοῦ· ταύτη γὰρ χρήσεται πρὸς τὴν λύσιν τῆς ἀντιθέ-
 σεως ὁ νῦν μελετώμενος· οἷον, ἀλλ' ἀπογραψάμενος,
 φησί, καὶ διαγωνιοάμενος ὑπὸ τοῦ νόμου κωλύῃ ἀγωνί-
 ζεσθαι. δεύτερον ἡ λύσις ἐκ διανοίας· ἔφαμεν γὰρ πολ-
 25 λάκις, ὅτι πᾶν ῥητὸν διανοίᾳ λύεται, καὶ ἐνταῦθα μὲν
 τὸ ῥητὸν αἰεὶ τοῦ κατηγόρου τυγχάνει· ἡ δὲ διάνοια τοῦ
 φεύγοντος· ἔρεῖς οὖν, ὅτι πρῶτον μὲν ὁ νόμος αὐτῶν
 τῶν Ὀλυμπίων εἶπε, μὴ ἀγωνιζόμεθα δεύτερον· οὐχ ὥς
 ὁ κατήγορος ἕτερα Ὀλυμπιά φησι μήκετ' εἶναι ἀναλαμ-
 30 βάνειν, ἵνα μὴ τὸν αὐτὸν ἀγῶνα ἐξῇ καταλιμπάνειν, καὶ
 πάλιν ἀναλαμβάνειν· εἶτα ὅτι τὸν χωρὶς ἀνάγκης ἀπολι-
 πόντα τὸν ἀγῶνά φησὶ μήκετ' εἶναι ἐξὸν ἀγωνίζεσθαι·
 μηδὲ τύχης τινὸς ἢ δαίμονος τὴν προθυμίαν ἀποσκευά-

ζοντος· εἰ γὰρ τοῦτ' ἦν, ἀπάντων ἂν ἐγένετο τῶν ἄλλων
ὁ νόμος ἀπανθρωπότατος·³ φέρε γὰρ εἰ νόμος κατέσχε
παρ' αὐτὸν τὸν ἀγῶνα τὸν ἀγωνίζεσθαι μέλλοντα, καὶ
παρὰ τὴν Ὀλυμπίαν αὐτὴν ἀρρώστημά τι συνέβη τῷ
σώματι· εἴτα πρὸς τὴν προθυμίαν ἔσχεν αὐτῷ τὸ πάθος⁵
ἀντεγειρόμενον, καὶ παρ' αὐτὸ τὸ στάδιον ἔσχεν αὐτῷ
τὴν νόσον πρὸς τὴν ἰσχὺν ἀντιβαίνουσαν, ἄρα καὶ τοῦ-
τον ὁ νόμος ἐκώλυσεν ἄν· ἢ τοῦ καὶ δεύτερον ἀθλήσαι
πάλιν ἀπέκλεισε τὸν καὶ τὴν πρώτην τύχην ὑπὲρ τῶν 440
φθασάντων ἀποδυσρόμενον, καὶ κατ' αὐτὸ τοῦτο ματη- 10
γοροῦντα τοῦ δαίμονος· ὅτι μὴ καὶ πρότερον μετὰ τὴν
πανήγυριν στεφανίτης προσηγορεύετο· ἀλλ' ἄφνω καὶ
παρ' ἐλπίδα τῶν προκειμένων ἀπεχωρίζετο· εἴτα τοσαύ-
της ἀνάγκης πρὸς τὴν ἀπολογίαν παρορμησάσης ἡμᾶς,
αὐτοὶ τὸν νόμον ἡμῖν ἀντὶ⁴ τῆς συγγνώμης κομίζουσιν· 15
εἴτα μετὰ τὰ τοιαῦτα ἐρεῖς μεταστατικῶς, ἐν οἷς καὶ
συγγνώμη τὸ ἐλεῆσαι πορθουμένην τὴν πατρίδα, καὶ ἡ
ἀντίστασις ἔχουσα τὴν ἀριστείαν, καὶ τὰ ὑπὲρ τῆς πα-
τρίδος αὐτῷ πεπραγμένα, καὶ τὰ πρὸς τὸν πόλεμον γεγε-
νημένα ἅπαντα πομπικῶς καὶ μετὰ πολλῆς φαντασίας 20
ἐρεῖς τὴν ἀνάγκην, καὶ τὸ μὴ καταφρονήσει δοκεῖν ἀπο-
κεχωρισθαι τοῦ ἀγῶνος προβαλλόμενος. ἔξεις δὲ μετὰ
ταῦτα καὶ ὀρικοῖς χρήσασθαι ἐπιχειρήμασι, λέγων ὅτι
οὐδὲ τοῦτό ἐστιν ἀπολειφθῆναι, οὔτε ἴσον τῷ ἐτέρῳ,
καὶ διὰ καταφρόνησιν, καὶ ὅσα τοιαῦτα. Μετὰ ταῦτα 25
πείσεται ἀντίθεσις αὐτῷ μεταληπτική, ἐκ τῆς ὕλης ἐμπί-
πτουσα, οἷον, ἀλλὰ δυνατόν ἦν καὶ ἄνευ σου περιγενέ-
σθαι τὴν πόλιν. Ἡ Λύσις ὅτι ἀτοπον ἦν νέου μου
τυγχάνοντος οὕτω πορθουμένην τὴν πόλιν περιῶδειν· καὶ
ὅτι πάντες ἂν εἰς ἀδοξίαν ἐμὴν ἔλαβον τὸ πραττόμενον· 30
ὅτι νέος ὢν καὶ πρὸ πάντων ὀφείλων· ἐν ταῖς τοιαύταις

3 Par. ἀπανθρωπότατος.

ἀντὶ.
4 Par. ἀπό.

χρεΐαις τῇ πατρίδι προφαίνεσθαι, οὐ μόνον πολεμουμέ-
 νης αὐτῆς πρὸς τὴν ἀνάγκην οὐκ ἀπήνησα, ἀλλὰ καὶ
 πανηγύρεσιν ἐσχόλαζον καὶ στεφάνοις καὶ φιλοτιμίαις,
 ἐκείνης περὶ δουλείας, περὶ ἀνδραποδισμοῦ ἐχούσης τὸν
 5 κίνδυνον, καὶ ὅσα τοιαῦτα. Μετὰ ταῦτα θῆσεις ἑτέραν
 ἀντιληπτικὴν ἀντίθεσιν· ἀλλ' ἔδει, φησί, μετὰ τὰ Ὀλύμ-
 πια πρὸς τὴν μάχην σπουδάσαι. Ἡ ἈΫσις τῷ καιρῷ·
 ὅτι πεπληρωμένης ἀπαξ τῆς μάχης, καὶ κινδυνευσάσης
 καὶ κατορθωσάσης τῆς πόλεως, τί τὸ κέρδος ἦν ἢ τί τὸ
 10 ὄφελος, κειμένων παιδῶν καὶ γυναικῶν καταλαβεῖν τότε
 τὴν πόλιν, τότε μᾶλλον ἐπὶ τοῖς κειμένοις ὀδύρεσθαι
 προσῆν, ὅτε θρηνεῖν, ὅτε στένειν τὴν συμφορὰν· εἰ μὴ
 γὰρ τοῦτό μοι πρὸς τὴν πόλιν ὠφείλετο μετὰ τὴν χρεΐαν
 ἀπαντῶν, καλῶς εἶχε τοῦτον τὸν λόγον ἔρεῖν· εἰ δὲ προς-
 15 ἦκον θρεψαμένης ἡμᾶς τῆς πόλεως καὶ συγκινδυνεύειν
 τοῖς δυστυχήμασι καὶ μὴ περιορᾶν πυρπολουμένην, πω-
 λιορχουμένην, γινομένην ἀλώσιμον· τί τὸν καιρὸν μετα-
 τιθεῖς κλέπτῃ τὴν ἀνάγκην τοῖς ῥήμασιν; εἴτα ἑρεῖς εἰ
 ἀναμείνας ἦν τὸν ἀγῶνα, οὐδ' ἂν ἡρίστευσας· οὐδ' ἂν
 20 τοιαύτην ἔσχον φιλοτιμίαν ἐν τῇ πόλει, σώσας παιδας,
 γονέας, πολίτας ἅπαντας, νικηφόρος τροπαιοῦχος ὀνομα-
 ζόμενος, ὥς ἀπ' Ὀλυμπίων αὐτῶν φανεῖς τοῖς κινδυνεύ-
 οῦσι σύμμαχος, καὶ τὰ τοιαῦτα. Εἴτα μετὰ ταῦτα θῆ-
 σεις ἑτέραν μεταληπτικὴν, οἷον, ἀλλ' ἔδει, φησί, τοῖς ἐλ-
 25 λανοδίκαις ἀνακοινώσασθαι. Ἡ ἈΫσις στοχαστικὴ· ὅτι
 ἐνεχώρει καὶ κωλυθῆναι· εἴτα κωλυθέντος τὸ συμβᾶν,
 οἷον ἂν ἦν δουλεία πατρίδος, πολεμίων νίκη, ἄλωσις τῆς
 γῆς, ἑξανδραποδισμός, καὶ τὰ τοιαῦτα. εἴτα οὐδεμία ἐκ
 τούτου βλάβη τοῖς Ὀλυμπίοις ἦν· οὐδὲ πλέον οὐδὲν πα-
 30 ραιτησαμένου τοὺς ἑλλανοδίκας· τί γὰρ καὶ τὸ κέρδος
 ἦν, καὶ τὰ τοιαῦτα. εἴτα ὅτι εἰ μὲν ἐπέτρεψαν, τοῦτο ἂν
 ἐποίησαν, ὥσπερ καὶ γὰρ, συνεχώρησαν γὰρ σῶσαι τὴν πό-
 λιν, περιγενέσθαι τῶν πολεμίων, μὴ περιῦδεῖν τὴν θρε-
 ψαμένην,

ψαμένην, γιγνομένην ἀλώσιμον. εἰ δὲ μὴ ἐπέτρεψαν, ἐμ-
ποδίζεσθαι ἦν τὴν ἀριστείαν, τὴν σωτηρίαν, τὸ τρώ-
παιον, τὸ σώζεσθαι νῦν καὶ περιεῖναι τὴν πόλιν, καὶ
τὰ τοιαῦτα· μετὰ ταῦτα θήσει τοὺς ἐπιλόγους. εἰσὶ δὲ
οἱ ἐπιλόγοι πομπικοὶ ἔχοντες διασκευὴν τῆς ἀριστείας,⁵
καὶ ἐκφράσεις τῆς μάχης τῶν ἀναιρουμένων, τῆς νίκης.
ἐν οἷς καὶ ἡθοποιεῖται, ὅτι νῦν γεγένημαι τῶν Ὀλυμπίων
ἄξιος ἀριστεὺς μετὰ τηλικούτον τρώπαιον παρ' ὑμῖν ἀγω-
νιζόμενος, συνάψαι βουλόμενος τουτονὶ τὸν παρ' ὑμῶν
στέφανον τοῖς κατὰ τὸν ἐχθρὸν κατορθώμασι, συνάψαι¹⁰
[με] δὲ ταῖς ἀριστείαις καὶ τὰ τῶν Ὀλυμπίων κατορθώ-
ματα, νικᾶν ἐκ τῆς μάχης δεδίδαγμα· καὶ γέγονε παι-
δευμά μοι τῶν μετ' ὀλίγον ἐσομένων ἀγωνισμάτων ὁ πό-
λεμος. εἶτα ἐρεῖς, ὅτι μὴ φθονήσητέ μοι τοῦ στεφάνου,⁴⁴¹
μὴ τῆς νίκης βασκῆνητε,⁵ ἀλλὰ δείξατε ὅτι τὸ νικᾶν¹⁵
ἐμοὶ παρὰ τῆς τύχης πεπλήρωται. εἰδ' ὅτι, μετὰ τὸν
ἀγῶνα παραπέμψουσιν ἅπαντες ἐπὶ τὴν πόλιν, οἱ μὲν
ὀλυμπιονίκην, οἱ δὲ ἀριστεὰ προσαγορεύοντες, καὶ ὅτι
ἐροῦσιν οἱ πολῖται μετ' εὐφημίας σωτήριον, ὀλυμπιονί-
κην προσαγορεύουσι, καὶ τὰ τοιαῦτα.

20

ΕΙΣ ΤΟ ΕΝΑΝΤΙΟΝ Ο ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.

Ὁ κατήγορος ἐν τῇ καταστάσει καὶ δι' ὀλίγου τοῦ
λόγου δεινοποιήσει καὶ πείσει μὴ δεῖν παραβῆναι τὸν
νόμον, καὶ τὴν ἀριστείαν καθαιρήσει,¹ οὐκ ἰδίαν αὐτὴν
τοῦ ἀθλητοῦ, ἀλλὰ κοινὴν εἶναι φάσκειν τῆς πόλεως,²⁵
καὶ καταφρόνησιν ἐρεῖ τὸ γιγνόμενον, καὶ ὥσπερ πολι-
τείας διάλυσιν· πῇ μὲν διὰ τοῦ νόμου κωλύων ἀγωνί-
ζεσθαι δεύτερον· πῇ δὲ καὶ στοχαστικῶς εἰς ἀσέβειαν
ἄγων τοῦτο ἀγωνιζεσθαι δεύτερον· ἐρεῖς ὅτι ἐπειδὴ γὰρ

5 Ald. Vind. βασκῆνηται.

1 Ald. Vind. καθαιρήσει.

Par, spiritus super qd om.

Rhetor. VIII.

ὁ τῶν Ὀλυμπίων ἐγὼν καταστάσθῃ τοῖς Ἕλλησι, μᾶλ-
 λον δὲ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐγένετο, εἴτε θεοῦ τινος, εἴτε
 καὶ ἥρωος ἀρχηγοῦ ταύτης γενομένου τῆς πανηγύρεως,
 ὥσπερ ἐν πολιτείᾳ ἢ τινι κρείττονι καὶ νόμοι παρὰ τῶν
 5 ἡγωνισμένων καὶ ἦθη κεκύρωται. ἢ οὕτως εἶπέ· ὅτι ἐπει-
 δὴ γὰρ ταύτης εὐρεθείσης τοῖς ἀνθρώποις τῆς πανηγύ-
 ρεως, φιλονεικίαι πολλαὶ καὶ μάχαι παρὰ τοὺς ἀγωνιζο-
 μένους ἐγίνοντο, νόμοι πολλοὶ καὶ ἦθη τινὰ περὶ τὸν
 ἀγῶνα τοῖς Ἑλλείοις ἐξεύρηνται. οἷς πρὸ πάντων τοὺς
 10 ἀγωνιζομένους προσῆκον πείθεσθαι. καὶ μάλα εἰκότως·
 ἐπειδὴ γὰρ τῶν ἀπανταχοῦ ὁ κορυφαῖος ἀγὼν οὗτος εἶ-
 ναι νενόμισται, καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων καθάπερ τι παι-
 δευμα κοινὸν οὗτος ὑπείληπται, τὰς τε τῶν ἀγωνιζομέ-
 νων προσόδους, καὶ τοὺς τῶν ἀγωνοθετούντων θεσμούς
 15 καὶ κρίσεις, καὶ ἄθλα καὶ ἀγωνίσματα νόμοις διεληγ-
 φασιν, ἵνα μηδὲν ὑπάρχῃ περὶ τὸν ἀγῶνα τοῦτον ἀνο-
 μοθέτητον· τὰς μὲν οὖν τῶν ἀγωνιζομένων προσόδους
 πῶς γίνεσθαι κεκελεύκασιν. λέγειν ἐστὶ περὶ τῶν ἀπάν-
 των αἰὲ τῶν ἐνταυθοῖ τὸν ἀγῶνα τοῦτον ἀνειληφότων,
 20 καὶ πρὸ γε τούτων τοῦ νῦν ἀγωνίζεσθαι θέλοντος δεύ-
 τερον πεπειραμένου τοῦ γράμματος. καὶ γὰρ προσῆλθον
 ὑμῖν κατὰ τὸν νόμον, καὶ θεσμοῦ τὴν ἀπογραφὴν τὴν
 περὶ τῶν ἀγωνιζομένων πεπλήρωκε. καὶ μέχρι τούτου γε
 οὐδὲν ἐγκαλοῦμεν ὑμῖν. πλὴν γε ὅτι τὰ δεύτερα οὐδαμῶ
 25 φαίνεται τοῖς προτέροις ἀκόλουθα. κελεύοντος γὰρ ἐμ-
 μένειν τοῖς αὐτῶν ἐπαγγέλμασι τοὺς ἀγωνιζομένους τοῦ
 γράμματος, καὶ μὴ παραβαίνειν τὰ περὶ τὴν ἀγωνίαν,
 ὑποσχέσει προστάττοντος ἀπάντων τῶν νόμων φυλαξάν-
 των τῶν πώποτε, καὶ μηδενὸς τὸν παρ' ὑμῖν τύπον καὶ
 30 θεσμὸν τοῦτον παραβῆναι τολμήσαντος· εἰ καὶ μόνος
 οὗτος παραλῦσαι τὸν νόμον ἐτόλμησε, καὶ φήσας πο-
 λιορκεῖσθαι τὴν πόλιν, καὶ τοὺς ἐχθροὺς προσκαθῆσθαι
 τοῖς τείχεσιν, ὥσπερ ἐρήμου τυγχανούσης τῆς χώρας

ἀνδρῶν, καὶ μηδεμίαν ἐχούσης ἐπικουρίαν, εἰ μὴ τῶν
 ἀθλητῶν εἰς αὐτὴν σύμμαχος ἐξ Ὀλυμπίας ἀφίκοιτο ῥί-
 ψας, ἑάσας τὸν παρ' ὑμῶν ἀγῶνα καὶ στέφανον, ὥσπερ
 τις φύγας ἐξ Ὀλυμπίας ἀπέδρασεν. εἴτα τοῦτον τὸν τρό-
 πον χλευάσας ἡμᾶς ἀγῶνος τοῦ προτέρου, καὶ διασύρας
 τὰ κοινὰ τῆς Ὀλυμπίας μυστήρια, πάλιν ἐπὶ τὴν αὐτὴν
 ἀκολουθίαν ἀπήντησεν· εἴτα ἔπαγε τὸν νόμον καὶ κωλυό-
 μενος καθάπερ κικλίσι τῷ γράμματι τὸν μέγαν τῆς Ὀλυμ-
 πίας θεσμόν· καταλῦσαι γὰρ τὸν κοινὸν τῆς Ὀλυμπίας
 ἀγῶνα προήρηται, ὥσπερ ἀγνοῶν, ἢ τοῦτον Ὀλυμπιάσι
 δεδεγμένος τὸν νόμον· καὶ διεξελεῖσθαι καὶ καθ' ἕκαστον
 μέρος αὐτοῦ καὶ ἐρωτήσεις, εἴτι ἕτερον λέγει, καὶ τὰ τοι-
 αῦτα. μετὰ τὴν κατάστασιν θήσεις ἐξ ἀντιθέσεως μίαν
 τῶν διανοιῶν αὐτοῦ· εἰδὼς τοῦτο ὅτι ἀναγκαῖον ἐπιθεῖναι
 μὲν μίαν, λῦσαι δὲ ἐν τῇ λύσει καὶ τὴν ἑτέραν. Οἷον ἄλλ'
 ὁ νόμος, φησί, τὸν αὐτὸν ἀγῶνα ἐκώλυεν ἀπογράφεσθαι.
 Ἡ Λύσις. ὥσπερ ἐν ὄρω γνώμη νομοθέτου, ὅτι εἰ τοῦτο
 ἦν ἀληθές, εἶπεν ἂν ὁ νομοθέτης καὶ σαφῶς τοῦτο προέ-
 γραψε τῷ γράμματι· νῦν γὰρ καθόλου εἶπε μὴ ἀγωνί-
 ζεσθαι δεύτερον τὸν ἅπαξ ἀπογραφάμενον, εἴτα τὴν
 ἀγωνίαν διαδράσαντα. καὶ δῆλον οὐδεμίαν συγγνώμην
 ἀπένειμες τοῖς ἢ δι' ἀνάγκην, ὡς σὺ φῆς, ἢ δι' ἔλεον
 τῆς πατρίδος ἀπολειφθεῖσι, καὶ καθόλου καὶ διαρρήδην
 εἶπε μηδεμίαν μετουσίαν τῆς ἀγωνίας ὑπολιμπάνεσθαι,
 καὶ ὅσα τοιαῦτα, τῷ λέγειν τί κεκώλυκε προγράψαι,
 πρὸςθεῖναι τῷ νόμῳ. δῆλον γὰρ ὅτι οἱ νομοθέται σαφῶς
 ἅπαντα διαγορεύουσιν,² ἃ ποιεῖν τοῖς δημόταις προστάτ-
 τουσιν· ὥστε ἀνθ' ὅτου σαφῶς οὐ προέγραψεν. ἀλλ' οὐκ
 ἔστιν ἀπολογίαν, μᾶλλον δὲ ἀπάτην ὑπὸ τούτου οὐδεμίαν
 εὔρεῖν, καὶ τὰ τοιαῦτα. μετὰ τὴν τοιαύτην ἀντίθεσιν
 θήσεις τὰς ἀπὸ τῆς συνεμπιπτούσης στάσεως ἀντιθέσεις·

¹ δια

² Par. προαγορεύουσιν.

ἔστιν δὲ ἡ ἀντίθεσις ὡς διὰ τὴν νίκην ἐπὶ τὸ τρόπαιον.
 ἡ μετὰστασις ὡς ἐπὶ τὴν πόλιν. ἡ συγγνώμη, ὡς ἐπὶ τὸν
 ἔλεον, τὸν πολιορκουμένης τῆς πατρίδος γιγνόμενον.
 ΑΛΛ' ἠλέησα, φησί, πολιορκουμένην τὴν πατρίδα μα-
 5 θῶν. Ἡ Λύσις· καὶ τὸν ἀπαξ ἀπογραφάμενον ἔδει μέ-
 νειν· καὶ μὴ τὸν ἐνταῦθα παραβαίνειν. μηδὲ ἵνα ἕτερον
 φυλάξης νόμον ἢ ἔθος ἕτερον παραβαίνειν. εἴτα ὅτι ἄλ-
 λοι ἦσαν οἱ ὑπὲρ³ τῆς πόλεως ἀγωνιζόμενοι, εἴτα αὐτὸς
 οὐδὲν μέγα παρασχεῖν εἶχες τῇ πατρίδι πολλῶν ὄντων τῶν
 10 ἀμυνομένων ὑπὲρ αὐτῆς, καὶ εἰ μάλιστα ἔδει ἀναχωρῆσαι
 τοῦ ἀγῶνος, ἀνακοινώσασθαι προσελθεῖν ἔδει τοῦ ἀγῶ-
 νος τοῖς κυρίοις, ἐν οἷς καὶ ἡθοποιεῖται ὑπὸ τοῦ ἀριστέως
 πεπλασμένη, ὅτι ἐγὼ μὲν ἡβουλόμην τιμωρηθῆναι παρ'
 ὑμῶν. ἐπεὶ δὲ ἡ πατρίς κινδυνεύει, συγχωρήσατε καὶ δεη-
 15 θῆναι ὡς ἐνι μάλιστα τῶν ἑλλανοδικῶν, καὶ τὰ τοιαῦτα.
 οὐδὲν ποιήσας τούτων, οὐδὲν ἔσας ἀναχωρῆσαι τοῦ πα-
 ραβῆναι τὸν νόμον πρόνοιαν οὐδεμίαν πεποιήσαι, καὶ τὰ
 τοιαῦτα. ΜΕΤὰ ταῦτα θήσεις ὡς ἀνθυποφορὰν πί-
 πτουσαν ἐκ τοῦ εἰπεῖν, ἔδει ἀνακοινώσασθαι, ἀλλ' ὁ και-
 20 ρὸς οὐκ ἐνεδίψου, φησί. Αὔσεις τῷ εὐχερεῖ· ὅτι ῥᾶον ἦν
 προσελθεῖν εἰπεῖν, καὶ οὐδεμία ἐκ τούτου ἀναβολὴ ἦν, ἢ
 χρόνος τις ἐνεγίγνετο. οὐδ' οὕτως ἦν ὁ πόλεμος ὀξύς,
 ὥστε σχεῖν πέρας σοῦ προϊόντος, καὶ τὰ τοιαῦτα. ΕΠί-
 λογοι συμβουλευτικοὶ τοῦ φυλάττειν τὰ πάτρια.

25 ΝΟΜΟΣ ΤΟΝ ΑΝαλώσαντα τὰ πατέρα κωλύεσθαι
 λέγειν.

Ὁ νεανίσκος φιλόπολις καὶ εὖνους καὶ φιλότιμος· συνέζευκται
 δὲ τῷ πλάσματι ἀντίληψις.

Ἡ κατάστασις ἔχει τὴν τοῦ πατρὸς ἀγωγὴν, τὴν
 30 πρὸς τὴν πόλιν εὖνοιαν αὐτοῦ, τὴν συμβουλὴν, τὴν ὑπὲρ
 τῆς πόλεως, καὶ ἄλλα ὅσα δημοτικά. εἴτα τὴν πολιτείαν
 αὐτοῦ, καὶ τὸ μικρὸν πᾶν ἡγεῖσθαι τὸ εἰς τὴν πατρίδα

3 Ald. Codd. ἐπὶ h. l. et v. 29.

γιγνόμενον. ἐν οἷς καὶ γινῶμαι, ὅτι πάντα ὑπὲρ ¹ τῆς
 πατρίδος ποιεῖν. εἴτε τὸ μέχρι πάντων τῶν χρημάτων
 καὶ τῆς οὐσίας ἐλθεῖν. ἐν οἷς καὶ ἀναφώνησις, καὶ τὸ
 ἀποδύρεσθαι ἔχει καιρὸν, ὅτι μὴ πλείονα ἐκέκμητο, ὥστε
 εἰς τὴν ἐνεγκαμένην ἀναλῶσαι, καὶ τὰ τοιαῦτα. *ΑΛΛ'* ⁵
 ἀναλῶσας, φησὶ, τὰ πατρῶα, καὶ κωλύουσί σε λέγειν οἱ
 νόμοι. Ἡ Λύσις ἐκ τῆς διανοίας, ἣ οἱ νόμοι κωλύουσι
 τοὺς εἰς ἀσέλγειαν ² καὶ μέθην καὶ ἀσωτείαν καὶ κώ-
 μους καὶ ἐταίρας ἀναλῶσαντας, καὶ συμπόσια κροτήσαι-
 τας. εἰ μὲν οὖν ἐν τι τούτων πεποίηκα, ³ σαφῶς εἶπε, ¹⁰
 ποῖα μέθη, πότε διεφθάρην τὸν λογισμὸν, ποῖα τὴν
 οὐσίαν ἐταίρα διέφθειρε. ταῦτ' εἶπε, ταῦτα καιρὸν κα-
 τηγορίας ἔχει τὸν κάλλιστον. ὑπὸ τούτων αὐτὸς οὐ μό-
 νον ἀπαλλαγῆναι τῆς πολιτείας, ἀλλὰ καὶ δοῦναι δίκην
 προήρημαι, καὶ ὅσα τοιαῦτα. ὥστε τοὺς μὲν ἀφείς ἴσθι ¹⁵
 παρ' ἡμῶν, ὅτι τὸν ὑπὸ τῆς πόλεως τῷ πλούτῳ χρησά-
 μενον οὐκ ἀπείργει τῆς πολιτείας τὰ πράγματα. οὐδὲ
 τοιαύτην τοῖς εὖνοις ἀποδίδωσιν ἀμοιβήν. οὐδὲ ὥσπερ
 ἀδίκους τοὺς φιλοτιμησαμένους ἀμύνεται, καὶ ὅσα τοι-
 αῦτα. *ΜΕΤὰ* ταῦτα θήσεις ἀντίθεσιν τοιάνδε. ἀλλ' ²⁰
 ἔδει, φησὶ, τῇ φιλοτιμίᾳ μεμετρημένως χρῆσασθαι. ⁴⁴³
Λύσεις τῷ λέγειν οὐδὲ ταῦτα τῆς πατρίδος ἄξια. *Εἴτα*
ἀντιληπτικῇ, ὅτι ἔξεστιν εἰς τὴν ἑαυτοῦ τινα ἀναλίσκειν
 ὅσα καὶ βούλεται. ἣν κατασκευάσεις ὡς ἀντίληψιν. ἀλλ'
 εἰκὸς σε πενόμενον ἐν τῇ πολιτείᾳ κακουργεῖν. *ΛΥσεις* ⁴ ²⁵
 ὁμοίως στοχαστικῶς τοῖς ἐγχωροῦσι τοῦ στοχασμοῦ κεφα-
 λαίοις. οἷον βουλήσει καὶ δυνάμει καὶ τοῖς τοιούτοις. ἣ
 μᾶλλον καθαρῶς καὶ ἀδωροδοκῆτως πολιτεύσομαι, ὅσῳ
 καὶ δόξης ἕνεκα τοῦτο πεποίηκα, καὶ προκρίνω δόξαν
 χρημάτων. οὐ γὰρ δὴ ⁵ κατεφράνθησα μὲν τῶν πατρῶων ³⁰

1 Ald. Codd. ὑπὸ scr. ὑπέρ.

2 Ald. Codd. ἄλγειαν.

3 Ald. πεποίησα.

4 Vind. λύσεις.

5 Ald. Codd. οὐ γὰρ

ἵνα εὐδοξήσω. ἡρώμην ⁶ δὲ τὰ μὴ προσήκοντα λαμβάνειν, ἵνα καὶ τὴν ὑπάρχουσαν δόξαν ἀπολέσω, καὶ ὅσα τοιαῦτα. εὐρήσεις δὲ ἐκ τούτων αὐτῶν πλείονα σπᾶσαι ἐπιχειρήματα, καὶ ἐκ τῶν στοχαστικῶν ἀφορμῶν. **ΕΠΙ-**
5 **λογος** ἔχει προτροπὴν καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους, ὥστε πάντα τῆς πατρίδος νομίζειν καὶ τὰ ἴδια, καὶ τὰ δημόσια, καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ βήματος ἔσται ⁷ μοι πολιτείας ἐτέρας ἀφορμῇ· προσθήσω γὰρ τῷ νόμῳ μὴ λέγειν τοὺς τὴν πατρῴαν οὐσίαν καταναλώσαντας. πλὴν εἰ μὴ τῇ πόλει ταύ-
10 **της** ἐξέστησαν, καὶ τὰ τοιαῦτα. ὥστε φανερόν εἶναι τὸν νόμον, ὃ λόγος καὶ μὴ τοῖς συκοφάνταις ἀφορμὴν εἶναι κατηγορίας τὰ γράμματα, καὶ ὅσα τοιαῦτα. εἶτα, ὅτι ἐπιτρέψατε οὖν, ἀπόδοτέ μοι τὴν πολιτείαν, ἐμμεντὸν ζηλώσω πάλιν, ὑπὲρ ⁸ τῆς πολιτείας πᾶσαν ἀφήσω φωνήν·
15 **φιλεῖ** τὴν πόλιν ταύτην νομίζειν εἶναι τὰ σφέτερα. καὶ ὅτι καθαρῶς πολιτεύσομαι, σώσω τὸ πρόσφορον σχῆμα τοῖς φράσαισι, ⁹ καὶ τὰ τοιαῦτα.

ΕΙΣ ΤΟ ΕΝΑΝΤΙΟΝ Ο ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.

Ἰστέον ὅτι ὁ κατήγορος μετὰ τὸ συμπλέκεσθαι τῷ
20 **ζητήματι** τὴν ἀντίληψιν καὶ ὑποτρέχοντα ἔχει τὸν στοχασμόν· ἐρεῖ γὰρ ὅτι πρόσχημά ἐστιν ἡ πολιτεία, ἀνάλωκε δὲ τὰ πατρῴα, εἰς ἃ ἀνάλωσε. κατ' ἐμφασιν γὰρ ὃ προήρηται σημαίνει. προάξει δὲ τὴν κατάστασιν τοῦτον τὸν τρόπον. οὗτος γὰρ, ὃ ἄνδρες πολῖται, πλούσιος
25 **καὶ πολυκτῆμων**, ἄνωθεν ἐκ προγόνων γενόμενος, καὶ

δεῖ κατεφρονήσαμεν. δὴ et δεῖ permutata vide ad Nicol. Soph. VII. 2. 6 Ald. Vind. αἰρούμενοι. Par. αἰρούμενος. scripsi ἡρώμην. 7 Ald. Vind. ὅσται. Ald. praefigit asteriscum. Par. ἔσται. ut liquet ex spiritu leni: s per atramenti conglomerationem ita informe, ut o potius videatur. 8 Ald. Codd. ὑπό. 9 Ald. σφάσαισι.

πάντας ὑπηρετάς· τοὺς πρόποτε μετὰ τὴν πρώτην ἀγωγὴν, ἣ ὅπως διήγαγεν οὐκ ἐρῶ, ἵνα μὴ τῆς παρούσης προσηγορίας δόξω πολυπραγμονεῖν ἔξωθεν ἕτερα. πλὴν προσελθὼν τῷ βήματι, καὶ πρὸ πάντων ὑπαναγινώσκω, τῷ δήμῳ τοὺς νόμους εἰδῶς, ἐπιστάμενος τίνας λέγειν οἱ ⁵ νόμοι κωλύουσι, καὶ πολλοὺς πολλάκις εἰδῶς ἀποκλεισθέντας τοῦ βήματος, μίαν ἢ δευτέραν ποιησάμενός εἰς τὴν πόλιν χρημάτων καταβολήν, ὥσπερ τις κλέπτης τῶν οἰκείων γενόμενος ἅπαν τὸ λείπον τῇ πόλει ληλόγισται· καὶ νῦν τὸν νόμον εἰδῶς, καὶ θάττον ἐκ τῆς αὐτοῦ προ- ¹⁰ πειτίας ὑπεύθυνος τῷ νόμῳ γενόμενος, λέγειν ἀπαγορεύειν προήρηται, καὶ ὅσα τοιαῦτα. Εἴτα θήσεις ἀντίθεσιν ἐκ τῆς διανοίας τοῦ νόμου. ἀλλὰ τὸν εἰς ἀσωτείας, φησὶν, ἀναλώσαντα λέγειν ὁ νόμος κεκάλυκεν· τὸν δὲ πρὸς τὴν πόλιν φιλοτιμησάμενον οὐκ ἀπείργει τοῦ βή- ¹⁵ ματος. Ἡ Λύσις ἀπὸ τοῦ ῥητοῦ, ὅτι τοιοῦτον οὐδὲ ὁ νομοθέτης διήρηκεν, οὐδὲ τὸν μὲν ἀπεδέξατο, τὸν δὲ τῆς πολιτείας κεκάλυκεν. ἀλλὰ καθόλου εἶπε τὸν τὴν πατρώαν οὐσίαν φυλάξαι μὴ δυνηθέντα καὶ τοῦ λέγειν ἐκβάλλεσθαι. ¹ εἴτα ἐπάγεις διάνοιαν κατασκευάζουσιν τὸ ²⁰ ῥητόν· καὶ τοῦτο πεποίηκεν εἰκότως. ἐπειδὴ γὰρ ὁ τὴν ἰδίαν οὐσίαν φυλάξαι μὴ δυνηθεὶς, οὗτος τῶν ἀλλοτρίων γενέσθαι κηδεμὼν οὐ δυνήσεται, ἀπείργεσθαι τῆς ἐκκλησίας τοὺς τῆς πατρώας οὐσίας ἐκστάντας ἐκέλευσεν, ἵνα μὴ καὶ τῇ πολιτείᾳ κακῶς, ὥσπερ καὶ τοῖς σφετέ- ²⁵ ροις χρήσωνται χρήμασι. νῦν δὲ, ὅπου μὴ μεμετρημένως, μὴ πεφεισμένως περὶ τῶν οἰκείων βεβούλευσαι, πῶς βουλήσῃ ποτὲ περὶ τῶν πολιτικῶν ὀρθὸν ἢ μεμετρητὶ βουλεύεσθαι; Μετὰ ταῦτα θήσεις ἀντιληπτικὴν ἀντίθεσιν· οἷον ἔξιστί μοι, φησί. Λύσεις τῇ μεταλήψει· οὐχ ³⁰ οὕτως ἔδει ἀναλῶσαι ὥς ἑαυτὸν γενέσθαι πέννητα καὶ

1 Ahd. Codd. ἐκβάλλεσθαι.

444 τῷ νόμῳ τυγχάνειν ὑπεύθυνον, καὶ ὅσα λυτικά ἐστὶ τῆς ἀντιλήψεως ἔρεϊς. πολλάκις δὲ τὰς ταύτης λύσεις ἐν πολλοῖς ἐπεξηλθον ζητήμασι. μετ' αὐτὴν θήσεις ἀντιστατικὴν ἐτέραν ἀντίθειςιν. ἀλλὰ πάντα, φησὶν, ὑπὲρ τῆς
 5 πατρίδος ἀνάλωσα. καὶ ἄξιός εἰμι πολιτεύεσθαι· καὶ πῶς ὑπὲρ τῆς πατρίδος, ὅπου πρὸ πάντων τοὺς ταύτης παρέβης νόμους; καὶ πῶς ἄξιός εἰ πολιτεύεσθαι νόμους παραβὰς, καὶ πένης γενόμενος; εἴτα γνωμικῶς ἀποδεικνύεις, ὅτι ἡ πενία πολλὰ ἀναγκάζει ποιεῖν καὶ αἰσχροῦ,
 10 καὶ τὸν πενόμενον οἶχ οἶόν τε μὴ αἰσχροῖς τισιν ἐπιχειρεῖν πράγμασιν ὑπὸ τῶν ἀναγκαίων πόρον εὑρεῖν. καὶ ὅτι ἂν μὴ βούληται τολμῆσαι, αὐτὴ ἀναγκάζει αὐτὸν ἐγχειρῆσαι ἡ πενία καὶ νόμον² ἀσύμφορον εἰσενεγκεῖν, καὶ γραψάμενον χρημάτων ἀφεῖναι τῶν ἀμαρτήσαντα,
 15 καὶ ὅσα τοιαῦτα· εἴτα ὅτι διὰ τοῦτο οὖν, ὅτι πένης ἐγένετο, προσῆκον αὐτῷ μὴ πολιτεύεσθαι, καὶ τὰ τοιαῦτα. *Ἐπιλογος* ἐσχηματισμένος καταδρομὴν ἔχων καὶ τῶν χρημάτων ἐξέτασιν, καὶ λογισμὸς ἀπάσης αὐτοῦ φιλοτιμίας, δι' ὧν ἐπιδείξεις τοῖς ἀκούουσιν, ὅτι οὐχ ὑπὸ τῆς πόλεως,
 20 οὐδ' εἰς τὴν πόλιν ἀνάλωσε τὰ χρήματα, ἀλλ' εἰς αἰσχροῦς χρείας· καὶ ὅτι προσῆκον κωλύειν,³ ἵνα μὴ πρόσχημα γένηται ἡ πολιτεία τῆς αὐτῆς ἀσωτείας, ὅτι φυλάττειν τοὺς νόμους, καὶ τὰ τοιαῦτα.

Οἱ Μεγαρεῖς χειμῶν¹ χρησάμενοι κατήχθησαν εἰς τὸν λιμένα τοῦ Πειραιῶς,² καὶ ὑπάγονται ψηφίσματι.

Τινὲς συγγνώμην εἶναι βούλονται, ὡς ἀκόντων αὐτῶν καταχθέντων· τινὲς δὲ ῥητὸν καὶ διάνοιαν, ὅτι βέλτιστον· τῷ ῥητῷ γὰρ καὶ τῇ διανοίᾳ συμπλέκεται² καὶ ἡ μετὰστασις· καὶ γὰρ παραβέβασται τὸ ψήφισμα, καὶ
 30 τῷ ῥητῷ χρῆται ὁ κατήγορος· τῇ δὲ διανοίᾳ οἱ φεύγον-

² Ald. νόμου. ³ Par. ὑβρίζειν. ad marg. κωλύειν. 1 Ald. Codd. χειμῶνος. 2 Ald. Πειρεῶς. 3 Ald. συμπλέκεται.

τες· ἔστιν οὖν ἡ κατάστασις τὴν ἔχθραν ἔχουσα ⁴ τὴν Μεγαρέων καὶ τὰ ἀμαρτήματα τὰ εἰς Ἑλευσίνα· ἔτε-
 μον γὰρ τὴν ὀργάδα· εἶτα τὸ Περικλέους ψήφισμα. καὶ
 ὅτι ἐπέσθῃ ὁ δῆμος, εἰδὼς ὅτι ὑπὸ τῶν Ἑλευσίωνων δεῖ
 τιμωρεῖσθαι Μεγαρέας· εἶτα, ὅτι πλείοντες εἰς τὸν Πει- ⁵
 ραιέα κατήχθησαν, καὶ τὰ τοιαῦτα· εἶτα θήσεις τὴν τοῦ
 ῥητοῦ διάνοιαν ἐξ ἀντιθέσεως. *ΑΔΔ* ἄκοντες, φησὲ,
 κατήχθημεν. Ἡ Λύσις ἀπὸ τοῦ ῥητοῦ. ὥς καὶ ἐπὶ τῶν
 ἐτέρων ζητημάτων, ἧ ὁ νόμος εἶπεν, εἴτε ἐκόντα, εἴτε
 ἄκοντα, ἀπλῶς μὴ μετασχεῖν τῆς Ἀττικῆς· ἐν οἷς προς- ¹⁰
 πλάσεις καὶ ἀποστροφὰς πρὸς τὸν Περικλέα. καὶ περὶ
 τῶν ἐν Ἑλευσίνῃ γιγνομένων, καὶ ὅσα τοιαῦτα. ὅτι διὰ
 ταῦτα οὐδεμίαν ὑποδιαίρεσιν ἔχει τὸ ψήφισμα. ἀλλὰ κα-
 θόλου καὶ διαρρήδην μὴ μετέχειν Μεγαρέας τῆς Ἀττι-
 κῆς. Μετὰ ταῦτα ἐλεύσῃ ἐπὶ τὴν μετὰστασιν· ἀλλ' ὁ ¹⁵
 χειμῶν, φησὶν, αἴτιος. Ἡ Λύσις, ὅτι καὶ ἀντισχεῖν ἔδει
 καὶ μὴ λῦσαι τὸ ψήφισμα, καὶ ἀντιβῆναι τῷ πνεύματι.
 καὶ εἰ οἷόν τε κινδυνεύσαι, ἵνα μὴ μετὰ ταῦτα κινδυνεύ-
 σῃτε. ἐπὶ μὲν γὰρ τῆς θαλάσσης εἰκὸς ἦν καὶ σωθῆναι.
 ἐπὶ δὲ τῆς Ἀττικῆς ἀναγκαῖον τὸ δοῦναι τὴν τιμωρίαν, ²⁰
 καὶ τὰ τοιαῦτα. Μετὰ ταῦτα ὁ ⁵ ἐπίλογος.

Εἰς τὸ ἐναντίον οἱ Μεγαρεῖς.

Ἡ κατάστασις τῶν ἐν βαρύντητι, καὶ ὅτι Περικλῆς
 ἄγει καὶ φέρει, καὶ δι' ἰδίαν [καὶ] ἔχθραν, οὐχὶ διὰ τὴν
 ὀργάδα κατ' αὐτῶν ἔγραψε τὸ ψήφισμα. τοῦτο δὲ πε- ²⁵
 φρισμένως ποιοῦσι· μεγίστης γὰρ οὔσης τῆς Περικλέους
 δόξης, καὶ κρινομένων αὐτῶν Ἀθηήνων ἀμεθόδετον εἰς
 ἔχθραν ἐκκαλέσασθαι τὸν Περικλέα. καταβοήσῃ δὲ πολ-
 λὰ καὶ τῆς τύχης, καὶ ἐν τῇ καταστάσει καὶ ἐν τοῖς προ-
 ομιμίαις, καὶ ὅτι οὐ μόνον τοιοῦτον κατ' αὐτῶν κυρωθῇ- ³⁰
 ναι πεποίηκε ψήφισμα, ἀλλὰ καὶ κατὰ θάλατταν δρυσυ-

⁴ Ald. Codd. ἔχουσιν.

⁵ ὁ Ald. om., recepti ex Par. Vind.

χήσαντας καταχθῆναι εἰς τὴν Ἀττικὴν. Ἀλλὰ παρέβης, φησὶ, τὸ ψήφισμα, καὶ τιμωρία ὑπάρχεις ὑπεύθυνος. Ἡ Λύσις ὀρικῶς· ὅτι οὐ παρέβην, πρώτοις ἐπιχειρήμασι χρησάμενος τοῖς ἀπὸ τῆς διανοίας. ὅτι τὸ ψήφισμα ἔχει
 445⁵ τοὺς ἐκόντας καὶ μετ' ἐξουσίας καταίροντας, οὐ τοὺς ὑπὸ βίας χειμῶνος καὶ πνευμάτων ἐκβαλλομένους· ἐν οἷς διαθήσεις τὸν χειμῶνα καὶ τὴν ἀνάγκην, καὶ πλάσεις ἡθοποιίας ἐχούσας τὸν φόβον καὶ τὸν κίνδυνον. καὶ παρ-
 10⁶ αθήσεις ἀμφοτέροις καὶ ἀμφότερα χαλεπὰ δείξεις. εἴτα ἐξῆς ὅτι ἀναγκασθέντες καὶ εἴσω τοῦ χειμῶνος γενόμενοι ἐνενοήσαμεν⁶ τὴν Ἀθηναίων φιλανθρωπίαν, καὶ τὸν τοῦ ἐλέους βωμὸν, καὶ ὅσα τοιαῦτα. Εἴτα μεταληπτικὴ ἀν-
 15⁷ τίθεις· ἄλλ' ἔδει, φησὶ, καὶ κινδυνεῦσαι. Ἡ λύσις, ὅτι μείζων⁷ ἢν ὁ χειμὼν καὶ ἀντεχόμενος ὥς ἐνὶ μάλιστα. καὶ ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἐνίκηθημεν, καὶ ὅσα τοιαῦτα τοῦ κύμα-
 20⁸ τος ἐγειρομένου, τοῦ κλύδωνος μὴ συγχωροῦντος διεκπε-
 25⁹ ραιωθῆναι τοῖς σκάφεσι, καὶ τὰ τοιαῦτα. Μετὰ ταῦτα ὁ ἐπίλογος.

ΑΝΤΙΝΟΜΙΚΑΙ.

20 ΝΟΜΟΣ ΤΟΝ ΒΙΑΣΑΜΕΝΟΝ Κόρην διδόναι χι-
 25¹⁰ λίας· καὶ νόμος αἰτίας θανάτου δίδοσθαι δίκας.

Κόρην τις πατέρα χειραγωγοῦσαν¹ τυφλὸν ἐβιάσατο· ἤνέχθη κατὰ κρημνῶν ὁ πατήρ· καὶ βούλεται μὲν δίδναι χιλίας ὁ βιασά-
 30¹¹ μενος· ἡ δὲ κόρη ὑπάγει αὐτὸν τῷ τῆς αἰτίας θανάτου νόμῳ.

25 Πάλιν κατὰ τὴν αὐτὴν μέθοδον καὶ κατὰ τὴν ἀν-
 30¹² τινομίαν τὸν αὐτὸν τρόπον ταῖς ἄλλαις διαιρήσομεν· μία γὰρ ἡ τομὴ τῶν νομικῶν στάσεων κατὰ τὴν ἐμπίπτου-
 35¹³ σαν στάσιν δέχεσθαι τὴν διαιρῆσιν. ὥσπερ καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος· μετὰ γὰρ τὰς δύο προτάσεις τὰς

6 Ald. ἐνενοήσαμεν. 7 Ald. μεῖζον, omisso sq. ὥς.

1 Ald. Vind. χειραγωγούσα.

νομικὰς, τὴν τε ἀπὸ τοῦ νόμου καὶ τῆς διανοίας, τοῦ
 ἐτέρου νόμου ἐπὶ τὴν ἐμπίπτουσαν στάσιν· ὥσπερ γὰρ
 διπλὴν ῥητὸν καὶ διάνοιαν τὰς πρώτας νομικὰς ζητήσεις
 κατασκευάσομεν· εἰθ' οὕτως ἐπὶ τὴν ἐμπίπτουσαν στά-
 σιν μετελευσόμεθα· ² ζητήσεις τοιγαροῦν τὰς δύο προ- ⁵
 τάσεις· καὶ κατασκευάσαντες ³ ἐπὶ τὴν οἰκίαν τῷ προ-
 βλήματι στάσιν ⁴ μετελευσόμεθα. ζητήσεις τοιγαροῦν,
 τὰς δύο πρώτας προτάσεις· καὶ κατασκευάσαντες ἐπὶ τὴν
 οἰκίαν τῷ προβλήματι μετελευσόμεθα ζητήσιν, ἥ τις
 ἐμπίπτουσα κατὰ συγγνώμην εὐρίσκεται. βία γὰρ καὶ ¹⁰
 πρόφασις ἐρωτική τὸ γινόμενον, διὸ καὶ τοιαύτη τις ἄνω-
 θεν ἢ διαίρεσις προφανήσεται. Πρώτη ἀντίθεσις· ἀλλ'
 αἴτιος εἶ, φησὶ, θανάτου, πηροῦ τὴν χειραγωγὸν ὑφει-
 λόμενος. Αὔσεις ὀρικῶς λέγων, ὅτι ἔστι τὸ αἴτιον εἶ-
 ναι θανάτου· οἶον, τὸ εἶναι τὸ φάρμακον, τὸ ξίφει ¹⁵
 παρασχεῖν, ἐμπρῆσαι οἰκίαν, βόθρον ὀρύξαι, καὶ ὅσα
 τοιαῦτα. εἶτα μετὰ τὸ ὀρικῶς λῦσαι θήσεις ταῦτα τὰ
 ἀπὸ τῆς διανοίας τοῦ νόμου· ὅτι εἰ μὲν ἐχθρὸς ὢν ὑφει-
 λόμεν, αἴτιος εἰκότως τοῦ θανάτου γεγέννηται. εἰ δὲ μία
 μοι πρὸς τὸν πονηρὸν οὐδὲ πώποτε διαφορὰ γέγονεν, οὐχ ²⁰
 ὕβρις, οὐ πρᾶξις, οὐ χρήματα, οὐ κοινὸν οὐδέν, οὐ λύ-
 πη τις, οὐ πόλεμος, ἄνθ' ὅτου καὶ τὴν τοιαύτην ἐγὼ
 καταφορὰν ἐπεχείρησα· ἔπειτα οὐδὲ κέρδος ἐμοὶ τὸ τε-
 λευτῆσαι τὸν πηρὸν ἐγένετο. τούναντίον δὲ βλάβη,
 τὸ λυπεῖσθαι τὴν κόρην, τὸ νομίζειν τοῦ γένους πο- ²⁵
 λέμιον, τὸ τοῦ θανάτου δοκεῖν τῷ πατρὶ παρεσχηκέ-
 ναι τὴν πρόφασιν, ὥστε ἐξ ἀπάντων ἐγὼ τῆς τοιαύτης
 αἰτίας ἀνεύθυνος· αὐτὸς δὲ τῆς τοιαύτης αὐτῷ συμφο-
 ρᾶς συναίτιος, μὴ μείνας, μὴ χειραγωγὸν ἐπικαλέσας
 ἕτερον, μὴ τινος τῶν παριόντων λαβόμενος, ἀλλ' ὁρμή- ³⁰

² Ald. Vind. μετελευσόμεθα.
⁴ Ald. Vind. στάσει.

³ Ald. Vind. κατασκευά-

σας πρὸς δρόμον, καὶ τῆς αὐτοῦ σωτηρίας· μὴ φρεσάμε-
 νος, μὴ τὴν ἀπειρίαν τῆς ὁδοῦ φυλαξάμενος, μὴ ταύτην
 ἐννοήσας τὴν συμφορὰν, μὴ προσκεψάμενος, ὥς καὶ βό-
 θρω περιπεσεῖται τινι ὡς ἔτυχε πορευόμενος· εἶτα ἐπὶ
 5 τούτοις ἔρεῖς· καὶ ζῶν ἂν ὠφέλησε τὸν βιασάμενον·
 ἔπαυσε γὰρ μὴ χαλεπαίνειν οὕτω κατὰ τοῦ βιασαμένου
 τὴν κόρην, χειραγωγὸν σχήσειν ἐλπίσας, καὶ δευτέρον
 ὑπηρέτην, σωτήριον, ἡγεμόνα, κατ' οὐδὲν τῆς κόρης
 λειπόμενον, καὶ τὰ τοιαῦτα. Μετὰ τὴν ἀπὸ τοῦ νόμου
 10 πρότασιν θήσεις δευτέραν ἀντίθεσιν· ἀπὸ τῆς διανοίας
 τοῦ ἑτέρου νόμου. ἄλλ' οὐ ταῖς χειραγωγούσαις πατέρα
 446 τυφλὸν διδόναι τὰς χιλίας τοῖς βιασαμένοις ὁ νόμος προς-
 τέθεικε. Ἡ Λύσις ἀπ' αὐτοῦ τοῦ νόμου· εἰ τὰς βιασθεί-
 σας ἀπλῶς λαμβάνειν χιλίας ὁ νόμος ἐκέλευσε καὶ διαφο-
 15 ρὰν οὐδεμίαν ἐν τῷ νόμῳ παρέθηκεν. εἰ γὰρ τι παρα-
 τηρεῖσθαι τοιοῦτον ἐκέλευσαν, οὐδὲν ἦν ἐμποδῶν προς-
 θεῖναι τῷ γράμματι. πλὴν εἰ μὴ τις χειραγωγοῖη πατέ-
 ρα τυφλόν· νῦν δὲ τὸ καθόλου κείσθαι τὸν νόμον οὐ-
 δεμίαν τοιαύτην διαφορὰν τῷ γράμματι προσέθηκεν, καὶ
 20 ὑπαναγνώσεις τὸν νόμον, καὶ κατὰ μέρος ἐξετάσεις, μη-
 δὲν τοιοῦτον τὸν νομοθέτην κεκελευκέναι σαφῶς, ἀλλ'
 εἶναι κομψείαν ἄλλως τῆς κόρης τὰ ῥήματα. ἰστέον δὲ
 ὅτι ἐν πάσαις ταῖς ἀντινομικαῖς ἰσχυρὸν καὶ ἀναγκαῖον
 ἐστὶν ἐπιχειρημα, τὸ λέγειν ὅτι τοῦτον φυλάξαντες τὸν
 25 νόμον κακείνον φυλάξομεν, καὶ δεῖ τοῦτο τιθέναι τὸ ἐπι-
 χειρημα. εἶτα τοῦτον κατασκευάζων τὸν νόμον, καὶ τὸν
 νομοθέτην ἐγκωμιάζων ἐπὶ τῷ γράμματι, ἐπὶ τὴν συγ-
 γνώμην σαφῶς ἐισβάλλεις, λέγων μηδὲν τοιοῦτον διειρη-
 κέναι τὸν νόμον. ἔδει γὰρ τοὺς βιαζομένους τῷ ἔρωτι
 30 δουλεύοντας, καὶ μηδὲν τῶν κατὰ φύσιν βουλευόντας, ⁵

5 Ald. Vind. δουλεύοντα. Par. βουλευόντα. scr. βουλεύοντας.
 et ἐξεστηκότας. Ald. ἐξεστηκότατα. Par. Vind. ἐξεστηκότα.

ἀλλ' ἀπλῶς ἐξιστηκότας τῷ πάθει, καὶ τῶν μὲν ἄλλων ἀπροόπτους τυγχάνοντας, πάντα δὲ δρᾶσαι καὶ παθεῖν ἀναπειθομένους ὑπ' ἔρωτος, εἶτα τὴν συγγνώμην πλάτυνας, ὡς ἐνὶ μάλιστα ἀποστροφαῖς τε καὶ ποικίλοις ἐπιχειρήμασι· πῇ μὲν φυσιολογεῖν περὶ τοῦ πάθους, πῇ δὲ 5 τὸν λόγον ἀποστρέφειν πρὸς τὴν κόρην. Εἶτα ἑτέραν θήσεις ἀντίθεις, τὴν ὅτι ἔδει προσελθεῖν τῷ πατρὶ μεταληπτικῇ. Εἶτα λύσεις πάλιν τῇ συγγνώμῃ, ὅτι θεασάμενος ὥρμησα, κατασχεῖν τῆς ⁶ ἐπιθυμίας οὐκ ἔχουσα, βουλευσασθαι τι τῶν χρησίμων οὐ δεδύνημαι· εἰ δὲ 10 μὴ τις οὐκ ἂν προσελθὼν ἐδεήθη τοῦ πατρὸς, καὶ τὸ πάθος καθωμολόγησε, καὶ τὸν ἔρωτα κατεμήνυσε. ⁷ νῦν δὲ πολὺς χορεύσας, καθ' ἡμῶν τῶν συμφερόντων οὐδὲν συνεχώρησεν. ⁸ ἔπειτα ὅτι ἄδηλον ἦν εἰ προσελθὼν ἂν ἡδυνήθη τυχεῖν, καὶ τὰ τοιαῦτα. Εἶτα θήσεις τοὺς ἐπι- 15 λόγους, ἐρωτικῶς τὴν πᾶσαν ἔχοντας διατύπωσιν καὶ παραμυθίαν τῆς τοῦ πατρὸς συμφορᾶς, καὶ γάμον ἐπαγγελίαν, καὶ ὁμονοίας ὑπόσχεσιν, καὶ βίωσιν καὶ τῶν τοιούτων κατάστασιν χρηστὴν, καὶ τὰ τοιαῦτα.

Τῇ ΕΠΙΚΛΗΡΩΙ ΕΠΙΔΙΚΑΖΕΣΘΑΙ ΤΟΝ 20 ΑΓΧΙΣΤΕΑ.

Πλέον τις μετὰ θυγατρὸς ὑπὸ λησταῖς ἐγένετο· μετὰ ταῦτα ἔπεμψεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ, ἐπαγγελλόμενος δώσειν τὴν θυγατέρα πρὸς γάμον τῷ λυτρωσαμένῳ· πλεύσας τις ἐπὶ τὴν λύτρωσιν τὸν μὲν κατέλαβε τετελευτηκότα, τὴν δὲ λυτρωσάμενος ἐπατήγαγεν. ἄμ- 25 φισθηεῖ τις τῶν ἀγχιστέων τῷ γάμῳ αὐτῆς, καὶ ἀντιλέγει ὁ λυτρωσάμενος.

Τὴν ἀντινομίαν ἐργάσῃ ἐν τοῖς πρώτοις κεφαλαίοις, ὥσπερ διπλὴν ῥήτον καὶ διάνοιαν. ῥήτου γὰρ ἀντιτεθέν-

^{ῆς}

6 Par. τε.

7 Ald. Vind. κατεμήνυσε. Par. κατεμήνυσε.

8 Ald. Codd. συνεχώρησεν.

τος,¹ λύσεις τῇ διανοίᾳ. εἶτα ἀντίθειςιν θεῖς ἐκ τῆς δια-
 νοίας τοῦ οἰκείου ῥητοῦ λύσεις αὐτῷ τῷ ῥητῷ. εἶτα μετὰ
 ταῦτα τῇ συνεμπιπτούσῃ στάσει χρήσῃ πρὸς τὴν διαίρε-
 σιν· ὥσπερ ἐνταῦθά ἐστι συνεξευγμένη πραγματικῇ. τίς
 5 γὰρ μᾶλλον ὀφείλει λαβεῖν, ἐστὶ τὸ ζητούμενον, πότερον
 ὁ ἀγχιστεὺς ἢ ὁ λυτρωσάμενος. Ἡ κατάστασις ἀπὸ γνώ-
 μης ἐστὶ τοῦ πατρὸς· ὅτι εἰδὼς ὅπως εἰμὶ εὖνους αὐτῷ
 ἐγὼ, ἐκήρυξε τῷ λυτρωσαμένῳ δώσειν· τὴν γὰρ γνώμην
 ἐρεῖς. τίνος ἕνεκα ὁ πατήρ περὶ τῶν λύτρων οὐκ ἐδή-
 10 λωσεν· ἢ οὕτως· ἔχει δὲ ἡ κατάστασις τοῦ λυτρωσαμέ-
 νου τὴν σπουδὴν τὴν ἄνωθεν, καὶ τὴν πρὸς τὸν πατέρα
 τῆς κόρης διάθεσιν· ταύτην γὰρ δίδωσιν αὐτῷ τὴν ποιό-
 τητα τὸ τὴν κόρην λυτρώσασθαι. διὸ καὶ τὴν ἄνωθεν
 πρὸς αὐτὸν φιλίαν ἐρεῖς, καὶ τὴν λανθάνουσαν πρὸς
 15 τὴν κόρην διάθεσιν· εἶτα τὴν ἀποδημίαν μετ' αὐτῆς τοῦ
 πατρὸς, καὶ τὴν ὑπὸ τοῖς λησταῖς ἄλωσιν· εἶτα τὴν πρὸς
 447 τὴν λύσιν τοῦ πατρὸς προτροπὴν καὶ τὴν ἐπαγγελίαν
 τοῦ γάμου. ἐν οἷς καὶ πλάσεις, καὶ ἡθοποιῖαι ἐρωτικάι,
 καὶ τὰ τοιαῦτα. εἶτα ἐρεῖς, ὅτι ἐπεδήμησα καταφρονή-
 20 σας τοῦ μισθοῦ· εἶτα τεθνηκότα τὸν πατέρα εὔρον· ἐν
 οἷς καὶ πάθη κινήσεις τινός· εἶτα ὅτι ἐλυτρωσάμην τὴν
 κόρην, ἐν ᾗ καὶ ἡθοποιῖαι πρὸς τοὺς ληστὰς προτρεπτικάι
 τοῦ ἀφείναι τὴν κόρην. εἶτα ὅτι ἐπανήγαγον, καὶ λαβὼν
 ἀπὸ τῶν ληστῶν ἔχω παρ' ἑμαυτῷ καὶ γαμῆσαι κωλύομαι.
 25 Μετὰ τὴν κατάστασιν θήσεις τὰς τῆς ἀντινομίας χα-
 ρακτηριστικὰς πρώτας ἀντιθέσεις. τουτέστιν αὐτὴν ἀν-
 τिनομίαν· ^{1*} οἶον, ἀλλ' ὁ νόμος, φησὶ, τοὺς ἐπικλήρους
 τοῖς ἀγχιστεῦσι παρέχεται. Ἡ Λύσις ὁμοίως, ὥσπερ ἐν
 ῥητῷ καὶ διανοίᾳ, καὶ παντὶ ἀπλῶς ἐξ ἀντιθέσεως εὐ-
 30 ρισκομένῳ ῥητῷ τῇ διανοίᾳ. οἶον, κατὰ συνδρομὴν πρῶ-
 τὸν φημι καὶ αὐτός. ἀλλ' ἂν μὴ προκαταβληθείσης

1 Ald. ἀντιπιδέντος.

1* Par. ἀντίθεσιν.
νομίαν

εὐεργεσίας ὁ γάμος ἀμοιβὴ τυγχάνη, μηδὲ ὑπὸ τῶν λη-
 στῶν τις αὐτὴν ἀφέληται. εἴτα κατασκευάσεις ² ταύτην
 τὴν διάνοιαν διὰ ποικίλων καὶ διαφόρων ἐπιχειρημάτων
 συστατικῶν τῆς διανοίας, τῷ λέγειν, εἰ δὲ ἐχθρὸς ἦν ὁ
 ἀγχιστεὺς, εἰ δὲ πλείονα εὐεργετήσας ἕτερα, εἰ δὲ καμῶν ⁵
 εἰς τὴν κόρην, εἰ δὲ κινδύνους αὐτὸν παραβαλὼν, ὥσπερ
 ἐγὼ, εἰ δὲ καθάπερ ἀνησάμενός τις ἥς ἄρα καὶ τοῦτον
 διὰ τὸν ἀγχιστεῖα ὁ νόμος ἀποστερεῖ οὐδαμῶς, ἀλλὰ
 δῆλον ὅτι τῷ ἀγχιστεῖ δίδωσιν. ἂν μηδὲν ἕτερον ἢ τοῦ-
 τον ἀντιβαίνων τὸν νόμον. Εἴτα θήσεις ἐξ ἀντιθέσεως ¹⁰
 τὴν διάνοιαν τοῦ οἰκείου ῥητοῦ. ἵνα λύσης ³ αὐτὴν τῷ ῥη-
 τῷ· ἀλλ' ὁ πατήρ, φησὶ, τοῦ διδόναι τὴν κόρην ᾧ βούλεται
 κύριος μέχρις ἂν ζῇ, καὶ εἰλήφεισαν ἂν τὴν κόρην, εἰ ὁ
 πατὴρ περιῇ. Λύσεις τῷ ῥητῷ· δῆλον γάρ ὅτι κειμένης
 τῆς ἀντιθέσεως διανοίας. ἡ λύσις ἂν ἐκ διανοίας ἐγένε- ¹⁵
 το. οἷον, ἐκήρυξας δώσειν τῷ λυτρωσαίνῳ πρὸς γά-
 μον, ὥσπερ τινὰ νόμον ἐπὶ τῆς θυγατρὸς τὴν ἐπαγγε-
 λίαν πεπλήρωκεν, καὶ οὐχ οἷόν τ' ἐστὶν εἰπεῖν ὅτι ζῶν-
 τος μὲν ἐστὶν ἡ ὑπόσχεσις κυρία, τελευτήσαντος δὲ ἄκυ-
 ρος. εἰ μὲν γὰρ μηδὲ μιᾶς ἀφορμῆς ὑποκειμένης ἀπλῶς ²⁰
 ἐπηγγείλατο, καλῶς εἶχε τοῦτο λέγειν· ἐπεὶ δὲ ἐπὶ τῷ
 λίσασθαι καθάπερ ἐπ' ἔργῳ τινὶ τὸν μισθὸν τοῦτον ἐκή-
 ρυξεν, οὐκ οἷόν τε λέγειν, ὅτι ζῶν μὲν ἐνέδωκε, τελευτή-
 σας δὲ οὐκ ἔχει τὴν ὑπόσχεσιν μένουσαν, καὶ ὅσα τοι-
 αῦτα. Εἴτα ἐλεύση ἐπὶ τὴν πραγματικὴν, ἣ τις συρ- ²⁵
 πλέκεται τῇ ἀντικομίᾳ. ἀλλ' ἔμελλον, φησὶ, καὶ γὰρ τὴν
 κόρην λύεσθαι. Ἡ Λύσις· οὐκοῦν αὐτῷ αἴτιος. καὶ τὴν
 βραδυτῆτα μᾶλλον μὴ τὴν ὑπόσχεσιν αἰτιῶ· εἴτα ὅτι σὺ
 αὐτὸς ἐμὲ κρίνεις τοῦ γάμου ἄξιον, μελλῆσαι ⁴ πρὸς τὴν
 λύτρωσιν φάσκων· εἰ γὰρ καταμέμφη σαυτὸν ὡς μελλή- ³⁰

² Ald. Codd. κατασκευάσας.

³ Ald. Vind. λύσεις. Par.

λύσης.

⁴ Ald. Codd. μελῆσαι. et v. sq. μελήσαντα.

σαντα, τί μή ἐπαινέῃς μᾶλλον ὥς σπουδάσαντα· εἴτα
 παραδείγμασιν, ὥσπερ ἂν εἴ τις ἐν ἀγωνίσμασιν, ἢ δρό-
 μῳ τοῦ φθάσαντος τὸ ἄθλον γίνεται, καὶ ὅσα τοιαῦτα
 κατασκευαστικά τοῦ ὅτι ἄξιός μᾶλλον ἐστὶν οὗτος τοῦ
 5 γάμου ὁ ἀπολυτρωσάμενος. Μετὰ ταῦτα οἱ ἐπιλόγοι
 προτρεπτικοὶ τοῦ δοῦναι αὐτῷ τὴν κόρην, ἔχοντες καὶ
 ἀποτροπὴν τινα τοῦ μὴ τῷ ἀντιλέγοντι παρασχεῖν, ἐν
 ᾧ καὶ σχήματα καὶ ἀποτυπώσεις τοῦ γάμου, καὶ πανη-
 γυρικά πολλὰ καὶ συμβουλευτικά τοῖς πολίταις⁵ λύσθαι
 10 τοὺς ἐπαγγελομένους⁶ τὸν γάμον· ἐν ᾧ⁷ οὔτε ἐκείνοι⁸
 τοῦ λύσαντος ἀστοχῆσουσιν,⁹ οὔτε οἱ δεδωκότες τὰ χρή-
 ματα.

Εἰς τὸ ἐναντίον ὁ ἀγχιστῆυσ.

Ἡ κατάστασις ἔχει τὴν συγγένειαν καὶ τὰ γεγενη-
 15 μένα ἐν τισὶ διηγήμασιν. ἐπειδὴ γὰρ ἄνωθεν ἡμᾶς
 συνῆψε καὶ πρὸς συγγένειαν ἢ τύχην, καὶ τῆς συναφείας
 τοῦτο πρῶτον ἡμῖν ὁ δαίμων ἐπρυτανεύσατο, οὐκ οἶδα
 πῶς ὁ συγγενὴς, ὁ τῆς κόρης πατὴρ ἐκδημῆσαι πρὸ
 μικροῦ¹ ἐβουλεύσατο. εἴτα ὅτι ἐξελθὼν ὑπὸ λησταῖς
 20 ἐγένετο. εἴτα ὅτι περὶ τῶν λύτρων γέγραπεν εἰδὼς ἀκρι-
 βῶς, ὅτι πρὸ πάντων αὐτὸς ἀπαντήσω πρὸς σωτηρίαν
 αὐτῷ, καὶ τὰ τοιαῦτα· εἴτα ἔρεῖς ὅτι ἐπιβουλευόντες
 ἔκρυπτον, ἐσιώπων· εἰς οὗτος ἦν ὅστις πρῶτον μαθὼν
 448 ἐσπούδασεν, ὥς ἐνὶ μάλιστα κρυψαὶ τὴν ἐπαγγελίαν, λα-
 25 θεῖν ποιῆσαι τὴν συμφορὰν· εἴτα πόρρωθέν ποθεν μα-
 θῶν.

5 τοῖς πολίταις Ald. Vind. Par. om., est in Med. 6 Par.
 ἐπαγγελομένους. 7 Ald. Vind. ἐν ᾧ οὐ οὔτε. Ven. sine lacuna:
 ἐν ᾧ οὔτε. Par. Med. ἐν ᾧ ὅτι οὔτε. 8 Ald. Codd. omnes ἐκεί-
 ου
 νον. 9 Ald. Vind. ἀστοχῆσουσι. Par. ἀστοχῆσωσι. 1 Med.
 πρὸς μικρόν. Par. πρὸ μικρόν.

Θὰν εἶπον πρὸς ἑαυτὸν, τίς ταῦτα περὶ λύτρων οὐ δη-
 λοῖ, τίς τῷ συγγενεῖ οὐ γράφει περὶ χρημάτων, ἀλλὰ
 φέρει τὴν δουλείαν ἐπαχθῶς, καὶ τὰ τοιαῦτα· εἶτα, ὅτι
 μέλλων καὶ παρασκευαζόμενος, εὐπρεπίσας τὰ χρήματα
 ἔτοιμος ἦν, ὡς δὲ λοιπὸν τῆς ἀποδημίας εἰχόμεν, ἔμα- 5
 θον ἐρθαι ἑαυτὸν, καὶ τὸν πατέρα τῆς κόρης τετε-
 λευτηκέναι, καὶ τοῦτον εἰληφέναι τὴν παῖδα, τὴν ἐπί-
 κληρον² λοιπὸν γενομένην, καὶ τὰ τοιαῦτα. οὕτως ὑπέ-
 στρεψα, οὕτω τὴν ἀποδημίαν ἐπέσχον, καὶ ὅσα τοιαῦτα.
 Εἶτα θῆσεις τὸ ῥητὸν τοῦ ἐναντίου ἐξ ἀντιθέσεως. ἀλ- 10
 λὰ τῷ λυτρωσαμένῳ, φησὶν, ὁ πατὴρ καθυπέσχετο δώ-
 σαι τὴν κόρην. Αὔσεις τῇ διανοίᾳ, ὅτι αἱ τοιαῦται
 ἐπαγγελίαι ἀβέβαιοι εἰσι, μέχρις ἂν ζῶσιν οἱ ἐπαγγελλό-
 μενοι· οὓς καὶ πρὸς τὴν ὑπόσχεσιν καταναγκάσαι δυνα-
 τὸν ἦν. εἶτα ὅτι ἐπηγγείλατο δώσειν πρὸς γάμον, ἂν μη- 15
 δεῖς ἀντιλέγειν³ τῶν συγγενῶν, καὶ ὅσα τοιαῦτα. ἐν ᾧ
 ὅτι ἤδει τὸν τῶν κληρονόμων νόμον, καὶ ὅτι ἐμοὶ πρὸ
 πάντων ὠφείλετο τοῦ πατρὸς τελευτήσαντος. ΑΛΛ' ἐλυ-
 τρωσάμην, φησὶ, τὴν κόρην, ὅθεν ὁ νόμος οὐκ ἀφαιρεῖ-
 ται με τοῦ γάμου. Αὔσεις τῷ ῥητῷ.⁴ ὅτι ὁ νόμος εἶπε 20
 τοὺς ἀγχιστεῖς ἀπλῶς γαμεῖν τὰς ἐπικλήρους, οὐδὲν διο-
 ρισάμενος, οὐδ' ὑποδιαίρεσιν οὐδεμίαν καταλιπὼν, ἀλλ'
 ἀπλῶς δοὺς τοῖς συγγενέσιν. καὶ τοῦτο εἰκότως. ἵνα μὴ
 ἀπλῶς ἑαυτὰς ἐπιδιδῶσιν⁵ αἱ κόραι ἀγνώσιν ἀσυνήθε-
 σιν ἀνθρώποις, τούτου χάριν τοὺς συγγενεῖς γαμεῖν τὰς 25
 ἐπικλήρους ἐκέλευσεν, ὥστε περιττὸν τὸ λέγειν ἐλυτρωσά-
 μην. εἰ μὲν γὰρ νῦν ἐπικλήρος οὐκ ἔστι τοῦτο, εἰπέ· εἰ
 δὲ ἔστιν ἐπικλήρος, καὶ περὶ τούτων ὁ νόμος λέγει, καὶ

2 Ald. ἐπὶ καικλήρον. Vind. ἐπὶ καὶ κλήρον. Ald. et Vind.
 καὶ κληρον
 λοιπόν. Med. ἐπικλήρον λοιπόν. Par. ἐπὶ λοιπόν. 3 Ald. Vind.
 Med. ἀντιλέγει. Par. ἀντιλε.^γ 4 τῷ ῥητῷ Ald. Vind. Par. om.,
 recepi ex Med. 5 Ald. Codd. ἐπιδιδούσιν.

κηρύττει τὸν γάμον νυμφίου τὰ γράμματα, τίνος ἔνεκα
 σὺ φιλονεικεῖς,⁶ καὶ ὅσα τοιαῦτα. *ΑΛΛ'* ὅστις μᾶλλον
 εἰμι λυτρωσάμενος. *Ἡ Λύσις*, ὅτι ἔφθασας τούτου χά-
 ριν, ἴν' ἔχῃς πρὸς ἐμὲ φιλονεικεῖν περὶ γάμου, καὶ σπου-
 5 δῇ σοι γεγένηται τὸ λύειν. οὐ διὰ τὸν γάμον ἀληθῶς,
 ἀλλὰ διὰ τὴν πρὸς ἐμὲ βασκανίαν. εἴτα τοῦτο ὅτι καγὼ
 ποιεῖν ἔμελλον καὶ εὐτρεπίσθην, καὶ ὅσα τοιαῦτα. *Εἴτα*
 ὁ ἐπίλογος, μὴ λῦσαι τὸν νόμον, μὴ ἄκυρον ποιῆσαι,
 μὴ διαλῦσαι τὴν συγγένειαν ὁμωκοκότας κατὰ τοὺς νό-
 10 μους δικάζειν. εἴτα, ὅτι τάχα πον καὶ ὁ πατήρ ἔστη-
 κε, καὶ ἤδεται καὶ σπεύδει τὸν συγγενῇ τὴν παῖδα λαβεῖν,
 καὶ ὅσα τοιαῦτα προτρεπτικά πρὸς τὸ δοῦναι τὴν κόρην.
 μὴ ἔστω δὲ ὁ ἐπίλογος χάριτος μελετητικῆς ἐκτός, μηδὲ
 διατυπώσεως τοῦ γάμου, μηδὲ γνωμῶν, ὅτι οὗτος μάλιστα⁷
 15 ἔστιν ὁ ἄριστος γάμος, ὃ κατὰ τὸν νόμον⁷ καὶ τὴν συγ-
 γένειαν γιγνόμενος. καὶ διαβολὴν δὲ ἐδέχετο τοῦ ἀντι-
 ποιουμένου, καὶ ἀποτροπὴν τῶν δικαστῶν, ὥστε τῷ λυ-
 τρωσαμένῳ μὴ παρασχεῖν, καὶ ὅσα τοιαῦτα.

ΤΟΝ ΦΘΟΡέα μυρίας ἀποτίνειν, καὶ αἰτίας θανάτου
 20 δίκας εἶναι.

Χειραγωγοῦσάν τις τὸν πατέρα πεπηραμένον ἐβιάσατο ἀρπά-
 σας. ὁ πηρὸς κατὰ κρημνῶν ἐνεχθεὶς ἀπέθανεν· ὁ μὲν ἀξιῶι μυ-
 ρίας ἀποτίνειν· ἡ δὲ οὐ λαμβάνουσα κρίνειν αὐτὸν αἰτίας θανάτου.

Ἡ διαίρεσις· πρῶτον ὁ κατήγορος τίθησιν ἐξ ἀντι-
 25 θέσεως τὸ ῥητόν· εἴτα λύει αὐτὸ τῇ διανοίᾳ, καὶ τῷ οἰ-
 κειῷ ῥητῷ. εἴτα μετὰ τὸ οἰκεῖον ῥητόν τίθησιν ἐξ ἀν-
 τιθέσεως αὐτοῦ τὴν διάνοιαν· εἴτα λύει αὐτὴν τοῖς ὀρι-
 κοῖς λέγων, ταῦτόν εἶναι, ὅπερ ἐκεῖνος λέγει καὶ ὁ νό-
 μος· εἴτα ἔρχεται ἐπὶ τὰς ἐκ τῆς ὕλης ἀνατυπούσας ἀν-

6 Ald. Vind. φιλονικεῖς. Par. φιλονεικεῖς. Med. om.

7 τὸν et τὴν

τιθέσεις. Ἡ Κατάστασις ἔχει τὴν ἀνατροφὴν τῆς κόρης ἐν παραδορῇ καὶ διεξόδῳ, τὴν ἐξαίφνης γινομένην συμφορὰν. εἶτα τὴν χειραγωγίαν τὴν παρὰ τῆς κόρης, καὶ τὴν παρ' αὐτῆς παραμυθίαν ἐν αὐξήσει γινομένην· εἶτα τὴν ἐξαίφνης ἀρπαγὴν, ἣν αὐξήσεις δεινοποιῶν· ἐν 5 οἷς καὶ ἡθοποία τοῦ πατρὸς βαρυτάτη, ὅτι ποῖος πόλεμος ἔρα, τί τὸ πραχθέν; τίς οὕτω τολμηρὸς καὶ ἀνόσιος, ὥς μόνον περιῦδεῖν πηρὸν ἀλώμενον; εἶτα τὴν ἐρημίαν αὐτοῦ, ἐν ἣ καὶ ἑτέρα ἡθοποία· πότερον βαδίσει 449 μὴ που περιτύχη τὴν κόρην· μᾶλλον δέ, ὅτι ἡ φωνὴ τῆς 10 κόρης ἐξεκαλεῖτο τὸν πατέρα, καὶ τολμηρότερον πεποίηκε πρὸς τὴν συμφορὰν· εἶτα ὅτι ἀκολουθῶν αἰετῇ φωνῇ, καὶ πρὸς τὴν κραυγὴν τῆς κόρης τὴν πορείαν ποιούμενος, κατὰ κρημνῶν ἐνεχθεὶς ἐτελεύτησεν· ἐν οἷς τὰ πάθη κινήσεις, καὶ τὴν συμφορὰν ὥς οἷον τε αὐξήσεις. 15 Μετὰ τὴν κατάστασιν δῆσεις πρῶτον τὰς ἀντιθέσεις νομικάς· οἷον, ἀλλ' ἐβιασάμην, φησί, καὶ κατὰ τὸν νόμον δίδωμι τὰς μυρίας. Αὐτοὶς τῇ διανοίᾳ· ὁ νόμος δίδοσθαι κελεύει τὰς μυρίας, ἐὰν βιάσῃται κόρην ἐν πανηγύρει. μᾶλλον ἀδικῶν μὴ παραβαίνων τὸν νόμον, 20 μηδὲ ἐτέρου αἷτιος θανάτου γινόμενος· ὅπερ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐποίησας, τὴν μὲν κόρην λαβὼν, τὸν δὲ πατέρα κατὰ κρημνῶν ἑάσας πεσεῖν, καὶ ὅσα τοιαῦτα ἀπὸ τοῦ οἰκείου νόμου κατασκευαστικά· ἐκ γὰρ τούτων καὶ τῶν τοιούτων ἅπαντα ἐποίσεις τὰ ἐπιχειρήματα. Εἶτα 25 δῆσεις τὴν διάνοιαν ἐξ ἀντιθέσεως τοῦ ἑτέρου νόμου. ἀλλ' ὁ νόμος φησὶ κρίνεσθαι αἰτίας θανάτου τὸν αὐτὸν, ἢ ὥσαντα, ἢ ξίφος δόντα, ἢ φάρμακον, καὶ ἑἶσαι πηρὸν πρεσβύτην κατὰ κρημνῶν πεσεῖν. Εἶτα τῷ συλλογισμῷ, ὅτι ἴσον ἐστὶ τούτων ποιῆσαι τι, καὶ τῆς χει- 30 ραγωγοῦ ἀφελέσθαι τὸν τῶν ὀφθαλμῶν γενόμενον ἔρημον. Εἶτα τῇ γνώμῃ τῇ τοῦ νομοθέτου·¹ ταιγαροῦν

1 Ald. ἄνακτον. Vind. Par. νομοθέτου.

καὶ ὁ νόμος οὐκ εἶπε τὸ, ὃ ποιήσας αἰτίος ἐστι θανά-
του, ἀλλ' ἀπλῶς ἐπὶ τῇ κρίσει τῶν πασχόντων καὶ τῶν
πραγμάτων αὐτῶν πεποιήται τὴν διάκρισιν· εἴτα τῷ πη-
λικῷ καὶ τῷ πρὸς τι·² οἰκείως δὲ καὶ προσηχῶς φαίνη-
5 ται διαστάσεως. *ΑΛΛΗ* ἀντίθεσις· ἀλλ' αὐτὸς ἑαυτοῦ
αἴτιος, μὴ στὰς καὶ μείνας ἀφαιρεθείσης τῆς χειραγω-
γοῦ, *Ἡ Λύσις*· ὅτι πατὴρ ὢν, τῆς βοῆς αἰσθανόμε-
νος ἐπέδραμεν εἰκότως ἐπιζητῶν ὑπεξελέσθαι τὴν κόρην,
οἶόμενος αὐτὴν πλησίον εἶναι· πον, ἀφελέσθαι ταύτην
10 βουλόμενος, καὶ ὅσα τοιαῦτα. *ΑΛΛ'* ἐρασθεὶς, φησὶν,
ἐποίησα. *ΛΥσεις* τῷ ἐναντίῳ· καὶ τοι οὐκ ἦν ἔρωτος
ἄξιον, ἀλλ' ἔλεον καὶ οἰκτερὸν τὸ τοιοῦτον· κόρη παρθέ-
νος πηρὸν χειραγωγούσα τὸν φύσαντα· εἰ δὲ ἀληθῶς
ἔρως ἦν, ἔδει τῷ πατρὶ προγελθεῖν, πρὸς γάμον αἰτήσα-
15 σθαι, ἐκληπαρῆσαι, πείσαι, ὡς ἐνὶ μάλιστα, καὶ βιά-
σασθαι, καὶ ὅσα τοιαῦτα. *Ὁ Επίλογος* προτρεπτικός
εἰς τιμωρίαν, ὡς ἀσελγοῦς, ὡς ὑβριστοῦ, ὡς μηδὲν ἀν-
θρώπινον ἐπιδεικνυμένου· εἴτα ἡ διατύπωσις οἷα ἦν ἀπο-
σπωμένη ἡ παῖς, οἷα ἔλεγεν. ὁ δὲ οἶος ἦν θαρρόων τῷ
20 πλούτῳ, καὶ ταῖς μυριάσι, καὶ τῇ περὶ αὐτὸν δυνάμει,
καὶ ὅσα τοιαῦτα. τούτου μέμνησο τοῦ ἐπιχειρήματος,
ὅτι ταύτῳ φυλαχθέντος τοῦ νόμου, κακείνός ἐστι κύριος.
καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου, ὅτι τούτου παραβεβασμένου τοῦ
νόμου, κακείνος παραβεβασται. χρησιμώτατον³ γὰρ καὶ
25 ἀναγκαῖον τὸ τοιοῦτον ἐπιχείρημα ταῖς ἀντινομικαῖς.

ΕΙΣ ΤΟ ΕΝΑΝΤΙΟΝ Ο ΒΙΑΣΑΜΕΝΟΣ.

Ὁ βιασάμενος ἐν τῇ καταστάσει συστήσει ἑαυτοῦ τὸ
πρόσωπον· ταύτῃ δὲ τοῦτο ποιήσει, ἐπιεικῇ καὶ πρᾶον
ἐκ τῶν βεβιωμένων ἐπιδεικνύων· τὴν δὲ βίαν ταύτην οὐ
30 δι' ἀσέλγειαν, οὐδὲ ὕβριν, ἀλλὰ δι' ἔρωτα μᾶλλον πε-
ποιηκέναι ἐνδεικνύμενος καὶ σύννοικον ἔχειν βουλόμενος·

2 Vind. καὶ τῷ πρόσεστι.

3 Ald. χρησιμώτατον.

εἶτα διοικήσεται τὴν ἀρπαγὴν οὐχ ἀπλῶς οὐδ' ὡς ἔτυχεν πεποισθαι· ἀλλ' εἰδὼς ὡς οὐδὲν ὀνήσει προσίων, παρακαλῶν, καὶ ὅσα τοιαῦτα. εἶτα ὅτι θεασάμενος αὐτὴν ἐπὶ πλέον παρῶξυνται· ἐν οἷς ἑρεῖς καὶ γνωμικά, ὅτι ἐν τῇ θείᾳ ἔρως ἐστὶ· καὶ ἐπιθυμία φαινομένης τῆς ἐρωμένης⁵ πέφυκεν αὔξεσθαι· ὅτι ἔλαβον, ἐβιασάμην, δίδωμι κατὰ νόμον τὰς μυρίας. Εἴτα θήσεις διάνοιαν τοῦτου· ἀλλ' ὁ νόμος, ὥρῃ, τὰς μυρίας ἐπὶ βίᾳ μόνῃ προσέταξεν. Ἡ λύσις τῷ ῥητῷ, ὅτι οὐ διήρηται τι τοιοῦτον οὐδὲν, οὐδὲ γέγραπται πῶς δίδοναι, ἢ πότε μὲν δώσομεν, πότε δὲ 10 μὴ, ἀλλ' ἀπλῶς εἴρηται τὰς μυρίας δίδοναι τὸν βιασάμενον, καὶ ὅσα τοιαῦτα. εἶτα πάλιν ἔπαγε τὸν νόμον. ἐγὼ ἐβιασάμην, δίδωμι κατὰ νόμον τὰς μυρίας. Εἶτα θήσεις τὸν ἐναντίον νόμον ἐξ ἀντιθέσεως. ἀλλ' αἷτιος⁴⁵⁰ γέγονας θανάτου, χειραγωγοῦσαν τὴν κόρην ὑφελόμενος, 15 καὶ χρηθήσῃ κατὰ τὸν νόμον. Ἡ λύσις ὀρικὴ, ὅτι οὐ γέγονεν αἷτιος θανάτου τῷ πατρί. αἷτιος γάρ ἐστιν ὁ δοὺς τὸ ξίφος, ὁ φάρμακον, ἢ ὥσας κατὰ βάθρου, καὶ ὅσα τοιαῦτα. Εἶτα κατασκευάσεις τοῦτο ὀρικῶς, [ὅτι πολὺ⁴ τοῦτο τοῦ πραχθέντος κατασκευάσῃ τοῦτο ὀρικῶς]²⁰ ὅτι οὐκ ἐστὶ τοῦτο αἷτιον θανάτου· εἶτα συλλογιστικῶς, ὅτι πολὺ τοῦτο τοῦ πραχθέντος ἀληθῶς αἷτιον θανάτου εἶναι κεχώρισται. εἶτα ὅτι οὐδὲ ὅλως δεινὸν τοῦτο, καὶ ὅσα τοιαῦτα. Ἀλλ' ἐπικουρῆσαι μοι βουλόμενος ἐβάδισεν. Ἡ λύσις ἀπὸ τοῦ πάθους· ποία ἦν ἡ ἐπικουρία²⁵ δυνατὴ μὴ ὀρῶντι ἀνθρώπῳ καὶ αὐτὸν ἐπιγινῶναι τὸ πάθος, καὶ ὅσα τοιαῦτα. εἶτα ὅτι ἔδει αὐτὸν ἐννοῆσαι ἰδεῖν, ὅτι οὐχ οἷόν τέ ἐστιν ἐρῶντος ἀνδρὸς ἀφελίσθαι τὴν κόρην, καὶ ὅτι οὐδ' εἰ ἑώρα δυνατὸς⁵ ἂν ἐγένετο βιάσασθαι τὸν ἔρωτα. ἐν ᾧ ὅτι μέγας καὶ ἰσχυρὸς οὗτος³⁰ ὁ θεός ἐστιν ὁ ἐπεγείρων πρὸς τὰ ἐπιχειρήματα, καὶ ὅτι τῶν ἐρῶντων οὐδεὶς ὡς ἐνθουσιῶντων περιγίνεται. Ἀλλ'.

⁴ Vind. πολλύ. · ⁵ Ald. θανατός.

ἔχρην, φησὶν, ἀνακοινώσασθαι τῷ πατρί. Ἡ Λύσις
 ὅτι ἐφοβήθη ἀποτυχεῖν, καὶ τὰς τῶν παρακαλουμένων
 εἶδον ἀνατάσεις, καὶ ἐνενόησα ὅτι παρακαλέσας καὶ ἀπο-
 τυχῶν φυλάττειν αὐτὸν ποιήσω ἐπὶ πλεον τῇ κόρῃ, καὶ
 5 ὅτι οὐκ ἔτι οἶός τε ἦν οὐδὲ τοῦτον αὐτὴν τὸν τρόπον
 λαβεῖν, καὶ τὰ τοιαῦτα. Ὁ ἐπίλογος ἔχει πάθος τοῦ
 πατρός. ἔχει δὲ καὶ προτροπὴν τοῖς δικασταῖς ὡς συγ-
 χωρῆσαι αὐτῷ, δοῦναι τὰς μυρίας ἀντὶ προικός. εἴτα
 πρὸς τὴν κόρην καὶ τοὺς δικαστὰς περὶ ταφῆς τοῦ πα-
 10 τρός διαλέξεται, καὶ ὅτι κοιῇ τοῦτον δακρύσωμεν, ὁμοῦ
 τοῦτον θρηνήσωμεν, τάφον ἐγείρωμεν ἐπίσημον, ἐπιγρά-
 ψωμεν αὐτῷ ἐπιγράμματα, ὡς τυφλὸς ἦν, καὶ δεὰ βίαν
 τινὸς τοιαύτην ἔσχε τὴν τελευτήν.

ΠΑΙΔΕΣ ΥΒΡΙΖΟΜΕΝΟΙΣ ΤΟΙΣ

15 Πατράσι βοηθείωσαν· ¹ καὶ τῷ ἀτίμῳ μὴ μετεῖναι
 δίκας.

Ἀτίμω τυπτομένῳ ὁ υἱὸς ἐπαμύνας, κρίνεται ὕβρεως ὁ παῖς.

Ἡ συνεξευγμένη στάσις τῇ ἀντινομίᾳ τυγχάνει με-
 ταληπτικῇ, τοῦ παιδὸς λέγοντος· οὐκ ἔστιν αὕτη ἡ δίκη,
 20 ἧς τὸν πατέρα ἀπείργει ² ὁ νόμος. οἷον τὸ ἐπαμῦναι,
 ἀλλὰ τὸ μὴ δέχεσθαι ἐν δικαστηρίῳ τιμωρίαν. διὸ καὶ
 ἡ κατάστασις ἔστιν ἐν αὐτῷ πολλὴν ἔχουσα διάθεσιν αὐ-
 τοῦ πρὸς τὸν πατέρα, καὶ στοργὴν ἐκ τῆς ἀνατροφῆς,
 ἐκ τῆς παιδείας, ἐκ τῆς ἄλλης παιδεύσεως, εἴτα ὅτι κατ'
 25 ἐπιβουλήν αὐτῷ τινες βασκαίνοντες ἄτιμον αὐτὸν πεποιή-
 κασιν, ἵνα μὴ πολιτεύηται, ἀ καὶ διόλου οἰκονομήσεις
 ἐν τῇ καταστάσει· ὅτι εὐνοὺς, ὅτι τηρῶν τοὺς νόμους,
 ὅτι δημοτικώτατος· διὸ καὶ παρὰ τῶν ἄλλων πολιτευο-
 μένων ἡτίμωται· ὧν εἷς καὶ οὗτος. εἴτα ὅτι ὕβριζόμενον
 30 αὐτὸν οὐ περιεῖδον, ἀλλ' ἐπήμυνα κατὰ τὸν νόμον, καὶ
 ἐβοήθησα τῷ πατρί· εἴτα λήψῃ τὸν δι' ἐναντίας νόμον

1 Ald. βοηθείωσαν. 2 Vind. ἐπείργει.

ἐξ ἀντιθέσεως. Ἀλλ' ἐπήμυνας, φησὶ, τῷ πατρὶ δίκης τοῦ νόμου τοὺς ἀτίμους ἀποστερήσαντος. Ἀγείς τῇ διανοίᾳ· τίνα δίκην ὁ νόμος λέγει, τὴν ἐν τοῖς δικαστηρίοις, τὴν ἐν ταῖς κρίσεσι καὶ κατηγορίαις, οὐχὶ τὴν παρὰ τοῦ παιδὸς βοήθειαν; εἰτα ὀρικῶς, ὅτι βοήθεια τοῦ- 5 το, ³ οὐχὶ δίκη· εἰτα ἐπάγεις καὶ τὸν οἰκεῖον νόμον· τοιχαροῦν τοῦτο εἰδὼς ὁ νομοθέτης, ὅτι δίκη αὕτη οὐκ ἔστιν, ἕτερον νόμον τὸν κελεύοντα ἐπάναγκας εἶναι βοηθεῖν τῷ πατρί. Εἰτα θήσεις τούτου τοῦ νόμου τὴν διάνοιαν ἐξ ἀντιθέσεως. ἀλλ' ὁ νόμος βοηθεῖν εἶπε τοῖς 10 πατέρας ἐντίμοις οὖσιν οὐκ ἀτίμοις. Ἡ Ἀγίς ὅτι οὐ τοῦτο μόνον ἐστὶ βοηθεῖν, ἀλλὰ ὑβριζομένοις βοηθεῖν. Εἰτα οὐδὲ διήρηκεν ὁ νόμος πῶς δεῖ βοηθεῖν, ἢ πότε, ἀλλ' ἀπλῶς βοηθεῖν. Φανερά δὲ ἡ λύσις ἐκ τοῦ προτέρου ζητήματος. εἰτα ὅτι καὶ ἤδειν, ὅτι μάλιστα φυλάξας 15 τὸν νόμον, ἕτερον οὐ παραβήσομαι. βοηθήσας γὰρ τῷ 451 πατρὶ οὐδὲμίαν παράβασιν ἑτέρου νόμου ἐποιούμην, καὶ ὅσα τοιαῦτα. Ἀλλ' ἔδει παρακαλεῖν ὑπὲρ τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦτον αὐτὸν βοηθεῖν τὸν τρόπον. Ἡ Ἀγίς ἀπὸ τοῦ πράγματος, ὅτι πατὴρ ὢν ὑβριζόμενος, τυπτόμενος, 20 εἰς ὀργὴν, εἰς παροξυσμὸν με κεκίνηκε, καὶ τὰ τοιαῦτα. Ὁ ἐπίλογος συμβουλευτικὸς περιῖδεν τὸν πατέρα, μὴ καταφρονῆσαι τῆς φύσεως· ἐν οἷς πολλοῖς ὕμνων παιδὲς εἰσιν, πολλοῖς δὲ καὶ πατέρες δικάζουσιν. καὶ ὅτι ἐννοεῖν τὴν φύσιν ἀκόλουθον· ἐν αἷς θήσεις καὶ διατύπωσιν τῆς 25 ὕβρεως, τῶν πληγῶν, τῆς ἀτιμίας, καὶ τῶν τοιούτων. εἰτα καὶ ἐς ἔλεον ἐκκαλέσεις τὸν δικαστὴν μὴ διπλαῖς αὐτὸν περιβαλεῖν τιμωρίαις, μιᾷ μὲν τῇ τοῦ πατρὸς ἀτιμία, ἣ παθητικῶς διέξελθε. ἑτέρα δὲ τῇ αὐτοῦ τιμωρίᾳ. ἀλλὰ δεῖξει καὶ ἄτιμοί τινες ὦσιν, οὐ πάντῃ τῆς ἀπὸ 30 τῶν νόμων φιλανθρωπίας ἐστέρηνται, καὶ ὅσα τοιαῦτα.

3 Ald. τούτω. scr. τοῦτο.

εἶτα ὅτι ποίας ἀπέδωκα τῷ πατρὶ τὰς ἀμοιβὰς, τῶν τροφῶν, τῆς παιδεύσεως, εἶπερ εἶδον αὐτὸν ὑβρίζοντον. καὶ ὅτι πλείστη ἂν κατ' αὐτοῦ διαβολὴ κατὰ τὴν πόλιν ἐγένετο, καὶ ὅτι εἶπον ἂν τινες καὶ πατραλοῖαν ⁴ με ὡς ⁵ ἀληθῶς, ὅτι τυπτόμενον τὸν πατέρα παρείδον, καὶ ὅσα τοιαῦτα. νῦν δέ με καὶ τιμωρήσῃσθε, ⁵ φέρω καὶ ταύτην ὑπὲρ τοῦ πατρὸς τὴν τιμωρίαν. ὑπομενῶ τὴν ψῆφον διὰ τὴν δίκην, καὶ ὅσα τοιαῦτα.

ΕΙΣ ΤΟ ΕΝΑΝΤΙΟΝ Ο ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.

- 10 Ἡ κατάστασις καταφορικὴ τοῦ βίου, τῆς πράξεως τοῦ πατρὸς, καὶ ὅτι ἀξίως διὰ τὴν αὐτοῦ προαίρεσιν ἡτιμῶται. τοιγαροῦν οὐκ ἔσωφρονίσθη οὐδὲ μετὰ τὴν τιμωρίαν, ἀλλ' ἐπιμένει κατὰ τῶν πολιτῶν. θρασύνεται γοῦν ὡς καὶ κατ' ἐμοῦ ἐθρασύνετο. εἶτα εἰδὼς ὅτι χαλεπὸν ἢ ὑβρις ἐλευθέρῳ ἀνδρί· εἶτα λέγεις, ὅσα ἐν τῷ κα-
 15 τὰ Μειδίου περὶ τῆς ὑβρεως· ὅτι κινεῖ, ἐξίστησιν ἀνθρώπους ἀήθεις ὄντας τοῦ προπηλακίζεσθαι. τοιγαροῦν αὐτὸν ἡμυνόμην ἀδικοῦντα, ὑβρίζοντα, ὃ δὲ δέον ἐπι-
 20 σχεῖν τὸν πατέρα, κωλύσαι προπετενόμενον· ἐπεξήληθεν, ὑβρισην, δεινότερά μοι τοῦ πατρὸς παρέσχετο, εἶτα ἀκούθως θίσεις τὸν νόμον. Ἀλλ' ὁ νόμος, φησὶν, ἐπάναγκες εἶπεν, βοηθεῖν τῷ πατρί. Ἀὔσεις τῇ διανοίᾳ, ὅτι ἐν πολέμῳ καὶ οὐκ ἐν εἰρήνῃ. καὶ ἐπιτίμοις οὖσιν οὐκ ἀτίμοις, καὶ ἀδικουμένοις, οὐκ ἀδικοῦσιν ἅπαντα κατα-
 25 σκευάσει παραδειγματικῶς· καὶ πρὸς τούτοις ἐρεῖς, ὅτι καὶ ταῦτα δεῖ ποιεῖν, μὴ παραβαίνοντα νόμον ἕτερον· νῦν δὲ αὐτὸς παραβέβηκας· τοῦ γὰρ νόμου λέγοντος μὴ μετεῖναι δίκης τοῖς ἀτίμοις αὐτὸς ἐβοήθησας, καὶ τὰ τοιαῦτα. Εἶτα ἀντιθήσεις ¹ τούτου τοῦ νόμου τὴν διά-

4 Ald. Codd. πατραλλοῖαν.
 σῃτε. ad marg. καὶ τιμωρήσῃσθε.
 Par. ἀντιθήσεις.

5 Par. νῦν δέ με κατηγορή-
 1 Ald. Vind. ἀντιθήσειν.

νοϊαν· ἀλλὰ δίκην ὁ λόγος λέγει τὴν τιμωρίαν. Ἡ ΑΥ-
 σις ὅτι οὐ τὴν τιμωρίαν μόνην λέγει· ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκ-
 δικίαν καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ ὅτι τοιοῦτον οὐδὲν διήρη-
 ται ἐν τῷ νόμῳ, καὶ ὅτι εἰ τοῦτο ἦν ἀληθές, καὶ τίς
 ἐν δικαστηρίῳ τιμωρίας ἀποστερεῖ τοὺς ἀτίμους; εἶπεν δ'
 ἂν σαφῶς καὶ διαρρήδην ὃ βούλεται. νῦν δὲ τὴν κοινῶς
 καὶ κατὰ πάντων εἰπεῖν, καὶ τῆς τοιαύτης δίκης ἀποστε-
 ρῶν τοὺς ἀτίμους ἐλέγχεται, καὶ ὅσα τοιαῦτα. εἶτα ὀρί-
 κῶς κατασκευάσεις ὅτι τοῦτο μάλιστα ἐστὶν ἡ τιμωρία.
 Μετὰ ταῦτα θήσῃς συγγνωμονικὴν ἀντίθεσιν. ἀλλ' ἡ- 10
 λήσα, φησὶ, τὸν πατέρα τυπτόμενον. Αὖσις ὅτι εἰ
 ἡλέεις² τὸν πατέρα, ἐξήτεις ἂν ὅπως παύσει τὴν ὕβριν·
 οὐχὶ πλείονα τὸ ἐπαμύνειν κατ' αὐτοῦ παρεσκευάζες, καὶ
 εἰ ἡλέεις ἐμὲ ἡξιόους καθυφεῖναι, καὶ εἰ ἡλέεις αὐτῷ παύ-
 σασθαι συγεβούλευες. Ἐπιλογοὶ καταφορικοί, ὅτι παρα- 15
 πλῆσιος οὗτός ἐστι τῷ πατρὶ, καὶ ἔαν μὴ δῶ τιμωρίαν,
 πλείονα καθ' ἡμῶν ποιήσει κατὰ, ἢ ὁ πατὴρ πεποίηκε,
 καὶ τὰ τοιαῦτα.

ΑΜΦΙΒΟΛΙΑ.

Ἡ ἀμφιβολία ὁμοίως ταῖς ἄλλαις διαιρεῖται διά- 20
 νοϊαν, τί μᾶλλον ἠθέλησεν εἰπεῖν. Λέοντι πάντα ἢ
 Πανταλέοντι¹ τὰμαντοῦ καταλιμπάνω. εἶτα καὶ τὴν
 ὕλην ταῖς ἐμπιπτούσαις ἀντιθέσεσιν. ἐνίοτε δὲ οὐδεμίαν
 τιθεῖς ἀναφαίνεται, ἐνίοτε δὲ καὶ τοῖς τελικοῖς διαι-
 ρεῖται τοῦτο μᾶλλον συμφέρον ὑμῖν. καὶ τοῦτο μᾶλλον²⁵
 δυνατὸν ἢ ἐκείνο· ὥς ἐπὶ τῷ, 452

Τεῖχος Τριτογενεῖ ξύλινον διδοῖ εὐρύσπα² Ζεὺς.

καὶ τοῦ μὲν τὰς τριήρεις, τοῦ δὲ τὴν ἀκρόπολιν τεύχιζεν
 βουλεύοντος, ἐν τοῖς Μηδικοῖς ἔχρησεν ὁ θεός.

Τεῖχος Τριτογενεῖ ξύλινον διδοῖ εὐρύσπα Ζεὺς·

30

2 Vind. ἡλέης.

1 Vind. παντελέοντι.

2 Vind. εὐρύσπα.

— Her. VII. 141. cfr. Tom. IV. p. 844.

καὶ ὁ μὲν συμβουλεύει τὰς ναῦς. ὁ δὲ ξυλίνῳ τείχει τει-
 χίζειν τὴν ἀκρόπολιν. ἡ ἀμφιβολία τὰ ῥητὰ ἐν αὐτῇ στο-
 χαστικῶς ἔχει κατασκευαζόμενα. εἶτα μέχρι τούτων ἵστα-
 ται τὸ ζήτημα τῆς ὕλης, μηδεμίαν ἐχούσης ἀντίθεσιν.
 5 ἢ ὥσπερ καὶ τοῖς ἄλλοις ἐκ τῶν λογικῶν, καὶ ἐκ τῆς
 πραγματευτικῆς. ὥσπερ ἐνταῦθα τοῦτο συμφορώτερον³
 μᾶλλον ἢ ἐκεῖνο· καὶ τοῦτο δίκαιον μᾶλλον ἢ ἐκεῖνο, καὶ
 ὅσα τοιαῦτα. οἷον, ὡς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος.
 μετὰ τὴν κατάστασιν ἢ τις ἔχει τὴν διαίρεσιν φανεράν,
 10 τὰ γὰρ μὴ δίκαια ἔστι καὶ θόβος. εἶτα ἡ ἐρώτησις ἢ εἰς
 τὸν θεόν· εἶτα ὁ χρησμός· ἐρεῖς προηγουμένως, ὅτι τὰς
 τριήρεις ὁ θεὸς εἶπε· ξυλινὸν γὰρ τεῖχος αἱ τριήρεις.
 Εἶτα ἀντίθεσιν τιθεὶς τὸ ἕτερον ῥητὸν οὐκ εἶπε, φη-
 σί, τὰς τριήρεις ὁ Πύθιος, ἀλλὰ φράζει ξυλίνῳ τείχει
 15 τὴν ἀκρόπολιν, καὶ γὰρ προτοῦ ξυλίνῳ τείχει ἐπέφρακτο.
 Ἡ Λύσις στοχαστική. ὅτι τοῦτο οὐκ εἶπεν ὁ θεός· οὐδὲν
 γὰρ ἡμῖν τοῦτο τὸ τεῖχος χρησιμεύει εἰς τὸν πόλεμον·
 φανερὰ δὲ ἡ διασκευὴ τῆς λύσεως· τί γὰρ ἡμῖν τοῦτο τὸ
 τεῖχος χρησιμεύει τῆς θαλάσσης ἀνηρημένης; τῶν ὄρων
 20 κατεσκευασμένων; τῶνδε πραχθέντων καὶ τῶνδε; εἶτα
 διασύρων τὸ τεῖχος τῆς ἀκροπόλεως. καὶ ὅτι οὐ δυνατόν
 ἀντισχεῖν πρὸς τοσαύτην τοῦ βαρβάρου παρασκευήν·
 πρὸς τί γὰρ ἀντιβῆναι δυνήσεται, πρὸς πῦρ, πρὸς μη-
 χανήματα; καὶ ὅσα τοιαῦτα. Μετὰ ταῦτα δήσεις πάλιν
 25 ἐτέραν ἀντίθεσιν. ἀλλ' ἐργῶδες, τὸ τριήρεις κατασκευά-
 σαι, καὶ καμάτου πολλοῦ καὶ τῶν τοιούτων. Ἡ Λύσις
 ὅτι οὐ δεῖ ζητεῖν εἰ ἐργῶδες, ἀλλ' εἰ τοῦτο δυνησόμεθα
 τοῦ βαρβάρου κρατῆσαι. Ὁ Επίλογος προτροπὴν ἔχει ἐπὶ
 τὰς ναῦς, καὶ διατυπώσεις τὰς μάχας καὶ στοχαστικά
 30 πολλά. ὅτι οἱ θεοὶ συμμαχήσουσιν ἡμῖν· ἐκ μὲν τῆς πό-
 λεως Ἀθηνᾶ, ἐκ δὲ τῆς Ἑλευσίνος ἡ Δημήτηρ καὶ ὁ Ἰακ-

³ Ald. συμφορώτερον. — v. 31. Ald. ἱαχος.

χος· ἐκ Δελφῶν ὁ Πύθιος, καὶ τοῖς τοιούτοις. ἔρεῖς καὶ οἷα ἔσται καὶ μετὰ τὴν νίκην τὰ πράγματα, καὶ ὅτι τὴν ἡμετέραν γνώσονται σύνεσιν ἅπαντες Ἕλληνες, καὶ οἷον σχήσομεν φρόνημα, καὶ τὰ τοιαῦτα. Εἴτα ὁ συλλογισμὸς κατὰ τὴν διαίρεσιν, οὐδὲν διαφέρει τοῦ ὅρου πλὴν 5 τοῦτο· ὅτι ἐκ ἀρχῇ εὐθύς τὸν συλλογισμόν πρῶτον τίθησιν· ἴσον λέγων εἶναι τοῦτο ἐκεῖνο· εἴτα ὅτι ταῦτόν ἐστι καὶ ἄνθρωπος τοῦτο λέγει. εἴτα τῷ πληκῷ, εἴτα τῷ πρὸς τι, ἔρεῖς οὖν ὅτι ἴσον ἐστὶ τὸ πραχθῆναι τῷ ὑπὸ τοῦ νόμου εἰρημένῳ· εἴτα ὅρος, ὅτι ταῦτόν ἐστι τοῦτο 10 ἐκεῖνο· 4 εἴτα γνώμην νομοθέτου· ὅτι τῇ διανοίᾳ ταύτῃ ἔθηκε τὸν νόμον, ἵνα καὶ οἱ ἐκ πόνου κωλύωνται· 5 εἴτα ἡ πληκτικότης. εἴτα τὸ πρὸς τι· μεθ' ἧς ζητήσεις, μή τις ἂν τῆς ὕλης ἐμπίπτῃ ἀντίθεσις· ἐνίοτε γὰρ εὐρήσεις καὶ συγγνωμονικὴν, καὶ μεταληπτικὴν, ἢ τινα τῶν λο- 15 γικῶν μίαν ἢ δευτέραν γιγνομένην ἀντίθεσιν· ὥς χαρκτηρί ὑποβαλὼν χαλεπὸν, ἅπερ οὐ τῆς τῶν πραγμάτων ὑπαρχούσης περιστάσεως· καὶ τῆς ὕλης μόνης τὴν τῶν ἀντικειμένων εὐρεσιν παρεχούσης τοῖς δυναμένοις ἐνορᾶν τὴν τῶν ὑποκειμένων πραγμάτων πλοκήν. τέμνε 20 δὲ ἐπὶ παραδειγμάτων τὸν συλλογισμόν. ὁ ἄρχοντα τύψας ἀποτιννύτω μυριάς· 6 ὁ ιδιώτην χιλίας· ἄρχων ἄρχοντα ἔτυψε, καὶ ὁ μὲν αἰτεῖ μυριάς· ὁ δὲ χιλίας δίδωσιν· ἡ κατάστασις ἡ τοῦ κατηγοροῦ ἔχει τὴν γνώμην τῶν θεμένων τὸν 7 νόμον τὸν περὶ τῶν πληγῶν, καὶ τὴν 25 διαφορὰν· τίνος ἔνεκεν ἐπὶ μὲν ιδιώτου χιλίας ἔταξεν, ἐπὶ δὲ ἄρχοντος μυριάς· καὶ ἔρεῖς, ἵνα ἡ πόλις πανταχόθεν καθαρεύῃ τῆς ὕβρεως· εἴτ' ἐπὶ πολὺ τοῦτον ἐπαινέσας τὸν νόμον, καὶ εἰπὼν, ὅτι οὔτε ἡ πόλις τῶν ὕβρεων κα-

4 Ald. Codd. ἐκεῖνο. 5 Ald. Codd. κωλύονται. 6 Ald. Codd. τιμωρίας h. l. et v. sq. — scr. μυριάς. 7 Ald. Vind. τῶν νόμων τῶν. Par. τῶν νόμων τόν.

θαρά, οὔτε οὐδὲν ἀλλήλους διατιθεμένων, ὧν κρατήσαν-
 τες οἱ πολέμιοι. μεταβαίνεις ἐπὶ ⁸ τὴν ὑποκειμένην περι-
 453 στασιν. ἐρεῖς γάρ, ἀλλὰ νῦν οὐκ οἶδα πῶς ὁ χρηστὸς
 οὗτοσι γέρων τὸ κοινὸν τῆς δημοκρατίας ἀξίωμα κατα-
 5 φρονήσαντος τοῦ νόμου· ὑπεριδὼν τοῦ γραμματος εἰς
 τὰς ὕβρεις, χορηγῶ μόνῳ χρησάμενος τῷ πλούτῳ ἐτύπη-
 σε, πληγὰς ἐνεφόρησε, ⁹ προπηλακίζων τὸ σῶμα διέτριβε
 τῷ σχήματι, τῷ βλέμματι, τῇ πληγῇ πᾶσαν αἰκίαν ὑπο-
 βαλλόμενος· εἴτα προηγουμένως κατασκευάσεις καὶ τὸ
 10 ῥητόν. παρατηρητέον γάρ τοῦτο αἰεὶ ἐν τῷ συλλογισμῷ,
 ὅτι προηγουμένως τὸ ῥητὴν κατασκευάζεται αἰεὶ τοῦ κα-
 τηγόρου καὶ τοῦ φεύγοντος. οἷον εἴτα τοῦ νόμου σαφῶς
 εἰπόντος μυρίας διδόναι τῷ ἄρχοντι χεῖρας ἀδίκους ἐπ-
 ενεγκόντα. καὶ τοῦ γραμματος πρόστιμον ὠρισμένον
 15 ἐπὶ τῶν ἀρχόντων διατυπώσαντος· οὕτως ἀντὶ τῶν μυ-
 ρίων χιλίας ἀποτινύειν ¹⁰ προήρηται. οὐχ ὡς ἰδιώτην,
 ἀλλ' ὡς ἄρχοντα πατάξας· ὡς ἓνα τινὰ τῶν ὀλίγων· ἀλλ'
 οὐ τὸ κοινὸν ἀξίωμα τῆς πόλεως περιέχμενον. καὶ δευ-
 τέραν παρανομίαν ἐπὶ ¹¹ μαρτύρων ἐργάσεσθαι βούλε-
 20 ται. πρότερον παραβὰς τῇ προπετεῖα τὰ γράμματα. νῦν
 δὲ ἐφ' ἡμῶν τῷ προστίμῳ, ἰδιώτην ἐμφαίνων τὸν τὴν ἀρ-
 χὴν ταύτην παρ' ἡμῶν ἐμπεπιστευμένον, καὶ ὅσα τοιαῦ-
 τα. *Ε*πιχειρήσεις δὲ καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου. ὅτι εἰ αὐ-
 τὸς ἦν ὑβριστής, πῶς ἂν εἰσῆλθε τὴν γραφήν; πότερον
 25 τὰς χιλίας ἢ τὰς μυρίας ἂν προετίμησε; καὶ ὅλως ἀγω-
 νιστικώτερόν ἐστι τὸ κεφάλαιον· διὸ καὶ πολλῶν εὐπο-
 ρήσεις ἐπιχειρημάτων μετὰ τὸ προηγούμενον. λέγε δὲ τὴν
 τοῦ ὀριστικοῦ κατρσκευὴν, ἔρχη ἐπὶ τὰ ὀρικά· τὸν αὐ-
 τὸν τρόπον φύσεως ἔργον ἐργαζόμενος. οὐδὲν γὰρ διαιρέ-

8 Ald. Codd. ὑπό. scr. ἐπὶ. 9 Ald. Codd. ἀνεφόρησε.
 scr. ἐνεφόρησε. 10 Ald. Vind. ἀποτινύειν. Par. ἀποτινύειν.
 11 Ald. Codd. ἐφ' ἡ. praeafixo asterisco in Ald. scr. ἐπὶ.

ρει, κατὰ τὴν ἐργασίαν τὰ κεφάλαια. πρῶτον οὖν θή-
 σεις τὸν συλλογισμὸν διπλοῦν, ἀλλ' οὐδὲν διαφέρει ὑπὸ
 ιδιώτου τυπτηθῆναι καὶ ἄρχοντος· ἢ οὕτως· ἀλλ' ἴσον
 ἐστὶν ιδιώτην ἄρχοντα τυπτῆσαι, καὶ ἄρχοντα ἄρχον-
 τα. ¹² Ἀλλὰ τετύπηκα, φησὶν, ἄρχων τυγχάνων τὸν 5
 ἄρχοντα. Ἡ Λύσις συλλογιστική· ὅτι οὐκ ἔστι ταῦτόν
 ιδιώτης καὶ ἄρχων. καὶ ὁ μὲν τὴν ἰδίαν ἔχει τίχην, ὁ δὲ
 τὴν κοινὴν τῆς πόλεως, καὶ τὸ ταύτης ἀξίωμα· καὶ ὅτι ἄρ-
 χοντα ἐτύπησας καθ' οὗ καὶ τὰς μυρίας ὀφείλεις, καὶ
 ὅσα ἐν συλλογισμῷ, δεικνύς ὅτι οὐκ ἔστι ταυτό· εἶτα ἐπὶ 10
 τὸν ὅρον, ὅτι ταῦτόν ἐστιν· ὁμοίως γὰρ παισθῆναι ¹³
 ἐστὶ καὶ τὴν αὐτὴν ὑπομένει ¹⁴ ὕβριν ὁ ἄρχων. καὶ οὐδ'
 εἰ ¹⁵ ιδιώτης ἦν ὁ τυπτήσας, ἄλλη ἂν ¹⁶ ἢ ὕβρις ἐγένετο,
 ἐπὶ δὲ ἄρχοντος ἄλλη, ἀλλ' ἡ αὐτὴ ἐστὶ, καὶ τὸ πραχθέν
 ἐστὶ τὸ αὐτό. εἶτα γνώμη νομοθέτου. καὶ ὁ νόμος εἶπε ¹⁷ 15
 τὸν ἄρχοντα τυπτήσαντα διδόναι μυρίας, οὐκ εἰπὼν, οὐ-
 δὲ περιεργασάμενος, πότερον ιδιώτης ἐστὶν ἢ ἄρχων. καὶ
 ἂν μὲν ιδιώτης, διδότη τὰς μυρίας· ἂν δὲ ἄρχων, διδότη
 χιλίας· ἀλλ' αὐτὸς ὁ πρὸς τὸν ἄρχοντα τυπτήσας διδότη
 τω μυρίας. καὶ τοι εἶχεν, ὡς σὺ φῆς, διαφορὰν, προς- 20
 ἔγραψεν ἂν τοῦτο ὁ νόμος. καὶ ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων ἐτίθει
 τὴν διαφορὰν, καὶ ἔταπτεν ιδιώτῃ ὕβρισθέντι τοσόνδε
 πρόστιμον, ἄρχοντι δὲ τοσόνδε· ἐπὶ δὲ τοῦ παρόντος οὐκ
 ἐτίθει τὴν διαφορὰν. ἀλλ' εἰδὼς ὅτι οὐδὲν διαφέρει ὑπὸ
 ἄρχοντος ὕβρισθῆναι, ἢ ὑπὸ ιδιώτου τὸν ἄρχοντα, εἶπε 25
 τὸν ἄρχοντα τυπτήσαντα διδόναι μυρίας· καὶ ὁ νόμος
 οὐ πρὸς τὴν γῆν, ἀλλὰ πρὸς τὰς πληγὰς ἀπείδεν. εἶτα ἡ
 πηλικότης, ὅτι δεινὸν ἢ πληγῇ· καὶ τούτου τι χαλεπώτε-
 ρον οὐκ ἂν γένοιτο. καὶ ἐρεῖς πάντα τὰ τὴν πηλικότητα

12 Vind. alterum ἄρχοντα om. — v. 8. Ald. τοσαύτης. scr.
 τὸ ταύτης. 13 Ald. παισθῆναι. scr. παισθῆναι. 14 Ald.
 ὑπομένειν. scr. ὑπομένει. 15 εἰ Ald. Codd. om. 16 Ald.
 Codd. ἦν. 17 Ald. Codd. εἶπη.

κατασκευάζοντα ἐπιχειρήματα. ταῦτα δὲ φανερά ἐκ τῶν
 ὀρικῶν, καὶ τῆς Πορφυρίου τέχνης. εἶτα τὸ πρὸς τι, ὅτι
 χαλεπώτερόν ἐστι τὸ ὑπ' ἄρχοντος τυφθῆναι, ἢ ὑπὸ ιδιώ-
 του. ὁ μὲν γὰρ οὐ τολμᾷ, ἢ τολμήσας εὐθὺς δώσει τὴν
 5 δίκην· ὁ δὲ ἄρχων καὶ ἰσοτιμία θαρρόων, καὶ ἐπιμένει
 καὶ ἐπαύξει τὸ δεινόν, καὶ οὐδὲ παραχωρεῖ, οὐδὲ παύ-
 ται, ἄχρις ἂν κόρον λαβὼν τοῦ προπηλακίζειν τὴν ἄρ-
 χοντα ἀνίσει τὸ σπουδαζόμενον, καὶ ὅσα τοιαῦτα. εἶτα
 ἀντίθεσις συγγνωμονική. ἐπειδὴ γὰρ πληγαὶ εἰσι, δηλον
 10 ὅτι πᾶς ὁ πληγὰς ἐπιφέρων ὀργῇ τοῦτο ποιεῖ. Καίτοι
 τοιαύτην θήσεις ἀντίθεσιν· ἀλλ' ὀργῇ, φησὶ, τοῦτο
 454 τετόλμηκας. Ἡ Λύσις μεταληπτική· πρῶτον δὲ κατὰ
 ἀναίρεσιν θετικῶς· ὅτι ἔδει οὐδ' ὅλως ἀγανακτεῖν· οὐδὲ
 ἐπὶ τοσοῦτον ἐργάζεσθαι, ἄχρις ἂν πληγῇ διαλύσῃ τὴν
 15 ὀρμὴν· οὐδὲ ὅλως προσῆκον κατὰ ὁμοφύλου τοιούτῳ πά-
 θει κατέχεσθαι· πολλῶ δὲ πλέον καὶ κατὰ ἀρχόντων. εἶ-
 τα τὸ μεταληπτικόν. εἰ δὲ ὅλως ὀργῇ πρὸς ταύτην ἐκί-
 νησε τὴν ἀγανάκτησιν, ἔδει κατηγορεῖν, ἔδει προσέειναι
 τῷ δήμῳ, ἔδει κατ' ἐμοῦ συγκροτεῖν δικαστήριον, καὶ
 20 ὅσα τοιαῦτα. Ὁ Ἐπίλογος καταφορικός, ὡς κατατυπτή-
 σαντος, ἔχων καὶ διατύπωσιν τῶν πληγῶν.

ΕΙΣ ΤΟ ΕΝΑΝΤΙΟΝ Ο ΑΠΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ.

Ὁ ἀπολογούμενος, τουτέστιν ὁ ἄρχων, ἐπεικὴ ἑαυ-
 τὸν ἐπιδειξεῖ καὶ πρῶτον, καὶ ἐπὶ μεγίστων, θρασὺν δὲ
 25 καὶ δεινὸν τὸν ἕτερον, καὶ τὸ σύμπαν εἰπεῖν αἴτιον τῶν
 γενομένων πληγῶν, καὶ ὅτι αὐτὸς εἰς τὸ χρῆσασθαι ταῖς
 χερσὶ προηγάγετο καὶ τὰ τοιαῦτα. εἶτα ὅτι ὁ τυπτήσας
 οὐν κατὰ τὸν νόμον δίδωσι τὰς χιλίας· εἴτ' εὐθὺς ἐπά-
 γει τὸ συλλογιστικόν· εἰ γὰρ ὁ τὸν ἑαυτοῦ κατὰ τύχην
 30 κρείττονα τυπτήσας δώσει τὰς μυρίας, τὸν ἰσοτιμον
 ταῦτό τοῦτο δράσας δώσει τὰς χιλίας·¹ ταῦτόν γάρ ἐστι

¹ Ald. Codd. δώσει τὰς καταθήσεται.

τὸ πραχθέν. καὶ ὅπερ ἂν ιδιώτης τυπτήσας ἔδωκε, τοῦ-
 το αὐτὸς ἄρχων ὦν τὸν ἄρχοντα τύπτήσας δίδωμι, ὅπερ
 ἐστὶν ὅρος. εἴτα συγγνώμη τοῦ νομοθέτου. ὅτι καὶ ὁ
 νομοθέτης τοῦτο βούλεται· τὴν γὰρ τιμὴν ὀρῶν καὶ τὸ
 ἀξίωμα ἐκεῖνος τῷ μὲν ἔταξε τὰς χιλίας, εἰς τὸ ἰσότημον 5
 τυπτήσαντι· τῷ δὲ τὰς μυρίας, ὡς τὸν κατὰ πολὺ τῇ
 τύχῃ κρείττονα. εἰ μὲν γὰρ οὐκ κρείττων ἐστὶ τῇ τύχῃ,
 δίδωμι τὰς μυρίας. εἰ δὲ τὴν αὐτὴν μοι ἔχει τιμὴν, πε-
 ριττὸν πολυπραγμονεῖν· δοῦναι γὰρ καὶ τὰς χιλίας ὁ
 νόμος προήρηται· εἴτα τὸ, εἰ οὐκ τις διαφορὰ, ἐπεση- 10
 μήνατο ἂν ὁ νομοθέτης· νῦν δὲ μηδὲν ἐπισημηνάμενος,
 δῆλον ὅτι τὰς χιλίας ἐκτίσαι κεκέλευκεν. εἴτα ἡ πηλικό-
 της, ὅτι οὐδὲν δεινὸν οὐδὲ μέγα ἔπαθεν, καὶ ὅλως πρά-
 ξεις καθαιρετικῶς τὸ κεφάλαιον, φάσκων ὀργὴν εἶναι τὴν
 αἰτίαν, καὶ ὅσα τοιαῦτα. Μετὰ ταῦτα θήσεις ἀντίθε- 15
 σιν ἀντιληπτικὴν. ἀλλ' ἔδει, φησί, τὴν ὀργὴν ἐτέρως
 παραμυθίσασθαι. Αἴσεις, ὅτι τὸ πάθος τούτου αἴτιον²
 καὶ ἡ ὀργὴ τὸ πρακτέον, μὴ συγχωροῦσα ἰδεῖν, ἀλλὰ τὴν
 παρουσίαν ταξάττουσα, καὶ τὰ τοιαῦτα· ἐρεῖς δὲ ὅτι,
 εἰ γὰρ μὴ τούτου αἰτία ἦν ἡ ὀργή, διὰ τί οὐκ ἂν ἤλ- 20
 θον εἰς δικαστήριον; διὰ τί οὐκ ἂν ἐγραψάμην; εἰδὼς
 καὶ ἐμαντὸν ὅτι τηρήσω ἀξήμιον καὶ τοῦτον μειζύνως
 τιμωρήσομαι, καὶ ὅσα τοιαῦτα. Ο' Ἐπίλογος παρακλη-
 τικός· μὴ ψηφίσασθαι τὰς μυρίας, καὶ ὅτι ἡ αὐτὴ τι-
 μωρία ἐστὶ τὸ δοῦναι τὰς χιλίας καὶ τὰς μυρίας· ὁμοίως 25
 γὰρ ζημιοῦνται ὁ διδοὺς, καὶ ὅσα τοιαῦτα.

ΟΝΟΜΑΣΤΙ ΜΗ Κωμωδεῖν ὁ νόμος ἐκέλευσεν.

Αὐτοπροσώπου¹ τις εἰσάγων τοὺς κωμωδουμένους ὑπάγεται
 τῷ νόμῳ.

Πάλιν κἀνταῦθα ἡ αὐτὴ διαίρεσις· ὥσπερ ἐν ὄρῳ
 οὐκ ἐστὶν ἴσον ὀνομαστὶ κωμωδησαί, ὅπερ ἐστὶ συλλογι- 30

2 Ald. Codd. αἴτιος.

1 Ald. Codd. αὐτοπροσώπου.

σμοῦ, οὐδὲ ταῦτόν τὸ ὀνομαστὶ λέγειν καὶ πρόσωπα δει-
κνύναι ἀπλῶς· εἶτα ἡ γνώμη τοῦ νομοθέτου, ὅτι καὶ ὁ
νομοθέτης εἶπεν ὀνομαστὶ μὴ κωμῳδεῖν· εἶτα ἡ πηλικότης·
τὸ χαλεπώτατον κωμῳδεῖν καὶ δεινόν· εἶτα τὸ πρὸς τι·
5 ὅτι χαλεπώτερον δεικνύναι πρόσωπα τοῦ ὀνομαστὶ λέγειν
τοὺς κωμῳδουμένους· τῷ μὲν γὰρ ὀνόματι τυχόν² ἄν
τις καὶ ἀμφιβάλλῃ· τῷ δὲ προσώπῳ³ οὐδαμῶς, αὐτὸν
σαφῶς δεικνύντος τοῦ προσώπου τὸν κωμῳδούμενον καὶ
οὐχ ἕτερον. Εἶτα θήσεις ἀντίθεσιν μεταληπτικὴν τὸ,
10 σωφρονίζων αὐτοὺς τότε πεποίηκα. Καὶ λύσεις μετα-
ληπτικῶς, ἐτέρως ἔδει ποιεῖν, κατηγορεῖν, συμβουλεύειν,
πλήττειν, ὀνειδίζειν καὶ μὴ παραβαίνειν τὸν νόμον. Ο
Ἐπίλογος ἀκολούθως καταφορικός, ἔχων καὶ διατυπώσεις,
ἔχων καὶ ἡθοποιίας, ἔχων καὶ οἷα οἱ ἑαυτοὺς ὀρῶντες
15 ὑπομένουσι, καὶ τὰ τοιαῦτα.

455 Νόμου ὄντος τοῦ κατὰ τῶν μοιχῶν, καταλαβοῦσα ἡ γυνή
ἄνδρα μοιχεύοντα ἐπέκτεινε, καὶ κρίνεται φόνου.

Νομίσειεν ἄν τις μεταληπτικὸν τυγχάνειν τὸ πρό-
βλημα, διὰ τὸ ζητεῖσθαι μόνον τὸ τῆς γυναικὸς πρόσωπον·
20 πότερον ταύτῃ δίδωσιν ὁ νόμος ἀναιρεῖν τοὺς μοιχοὺς,
ἢ τοῖς ἀνδράσι τῶν γυναικῶν· ἔστιν οὐχ οὕτως ἔχον⁴
τὸ ζήτημα· συλλογισμὸς γὰρ ἡ στάσις, διὰ τὸ λέγειν
ἐπίσης δεδωκέναι τὴν ἐξουσίαν καὶ ἀνδράσι καὶ γυναιξί·
καὶ εἶναι τὴν ζήτησιν περὶ τὸ ῥητόν, ὅπερ ἐν μεταλήψει
25 οὐ γίγνεται, ὅπερ καὶ πρόωγ ἐίπομεν· ὅτι πᾶσα νομικὴ
διαίρεσις μετὰ τὴν ἐκ τοῦ ῥητοῦ πρότασιν τῇ ἐμπιπτούσῃ
στάσει διαιρεθῆσεται· αὐτὸ τοῦτο καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμέ-
νου ζητήματος ποιήσομεν. Εἴτι δὲ ἐν αὐτῷ πρώτη ἀν-
τίθεσις ἡ ἀπὸ τοῦ νόμου. ἀλλ' οὐ σοὶ δέδωκεν ὁ νόμος
τοὺς

2 Ald. Vind. τυχόν. Par. τυχόν. 3 Ald. Codd. τὸ δὲ
πρόσωπον. scr. τῷ δὲ προσώπῳ. 4 Ald. Vind. ἔχων. Par. ἔχον.

τοὺς μοιχοὺς ἀναιρεῖν. Ἡ Λύσις κατὰ τὸ ἕσον γίγνεται, ὅτι ἕσον ἔστι τὸ πρᾶξαι τοὺς μοιχοὺς ἀναιρεῖν τοῖς ἀνδράσιν, καὶ τὸ ταῖς γυναίξι δεδωκέναι τὴν ἄδειαν· ἐπεὶ γὰρ μὴ τοῦτο σαφῶς ὁ νομοθέτης ἐβούλετο, προέειπεν ἂν, μὴ δεῖν τὰς γυναῖκας τοὺς μοιχοὺς ἀναιρεῖν, ἢ μόνοις 5 τοῖς ἀνδράσι τοῦτο ποιεῖν· μετὰ ταύτην, ὅτι οὐδὲν διαφέρει ὑπὸ γυναικὸς ἢ ὑπὸ ἀνδρὸς τὴν τιμωρίαν γίνεσθαι· καὶ τὸ μάλιστα ἐμοὶ δέδωκεν ἣν ἐλύπει μοιχεύων, καὶ ὅλως εἰς τὴν τοῦ ῥήτου λύσιν πάντα τὰ ἐκ τοῦ ὅρου ὅσα ἐμπίπτει ἕως τῆς πληκτικότητος καὶ τοῦ πρὸς τι. ΜΕ- 10 τὰ τὴν νομικὴν ζήτησιν καὶ τὴν λύσιν τὴν ὀρικὴν ἐμπίπτει ἀντιθετικὴ στάσις· τὸ ἀντέγκλημα κατ' ἀκολουθίαν τῶν ὀρικῶν, ἣν ἐξῆς ἐργάσεται. Λύσει δὲ αὐτὸς ὁ κατήγορος ἀντίθεσιν πρὸς ἀντέγκλημα τιθεῖς τὴν μεταληπτικὴν. Εἰδει κατηγορεῖν ἢ ἀνακοινοῦσθαι τῷ δήμῳ. ΑΥ- 15 σει ἢ γυνὴ τῇ λύπῃ, τῇ ὀργῇ, τῷ καιρῷ, καὶ ὅτι οὐκ ἂν κατηγοροῦσα πάντως ἂν τιμωρίαν ἔλαβεν· ἀδήλα γὰρ τὰ ἐκ τῶν δικαστηρίων. καὶ ὅτι οὐδὲν ἂν ἕτερον ἐποίησαν οἱ δικασταί, κατὰ τοὺς νόμους δικάζοντες, ἢ θανάτῳ ὑπέβαλλον κατὰ τὸν νόμον, καὶ τὰ τοιαῦτα. ΜΕτὰ 20 ταῦτα θήσεις τοὺς ἐπιλόγους, βαρύντητα ἔχοντας, καὶ τὸ συμφέρον ὑπὲρ τῶν γυναικῶν, ἵνα σωφρονῶσιν· οἱ ἄνδρες, καὶ μὴ διπλᾶ ἁμαρτάνωσιν, τὰς μὲν ὑβρίζοντες τῇ μοιχείᾳ, τὰς δὲ λυποῦντες οἷς ὑβρίζουσιν.

5 Ald. Codd. σωφρονοῦσιν.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΤΟΥ ΣΩπάρχου διαιρέσεων ζητημάτων.

II.

Κ Υ Ρ Ο Υ

ΠΕΡΙ ΔΙΑΦΟΡΑΣ ΣΤΑΣΕΩΣ.

De Cyri vita et aetate nihil constat. Fabric. Bibl. Gr. T. VI. p. 103. et p. 128. ed. Harl. dubitat, utrum Cyrus Theodorus Prodromus, qui sub initia seculi post Christum natum duodecimi vixit, auctor hujus libelli putandus sit, an levis ille sophista, cujus Philostratus Vit. Sophist. II. p. 605. ed. Olear. mentionem facit parum honorificam: „*Αγχι με ὁ λόγος ἐς ἄνδρα ἐλλογιμώτατον, Δαμιανόν, τὸν ἐκ τῆς Ἐφέσου· ὃθεν ἐξηρήσθων Σωτῆροί τε καὶ Σῶσοι καὶ Νικάνδροι καὶ Φαῦδροι, Κῦροί τε καὶ Φύλακες. ἀθύρματα γὰρ τῶν Ἑλλήνων οὔτοι μᾶλλον προσηθίεν ἂν, ἢ σοφισταὶ λόγον ἄξιοι.*“ Priorem sententiam amplectitur Schoellius in hist. litt. Gr. T. III. p. 143. interpr. Germ.; mihi quidem Cyrus sophista, a Philostrato propter levitatem notatus, dignus exilis hujus libelli auctor esse videtur, in eademque opinione scribas veteres, qui Cyrum Sopatro constantem comitem adjungunt, fuisse arbitror. Theodorum Prodromum nudo Cyri nomine nusquam alias notatum inveni.

Cum editione Aldina eosdem, quos ad Sopatri *ζητήματα*, codices, Vindob. 84. Paris. 2976. contuli: sed hic quoque perinde ac in Sopatro codices multis locis depravatis nullam medelam attulerunt, ita ut multa ex conjectura emendanda essent.

K Y P O Y

Ald.
456

ΠΕΡΙ ΔΙΑΦΟΡΑΣ ΣΤΑΣΕΩΣ.

1. ΠΕΡΙ ΚΑΤΑΣΟΦΙΣΜΟΥ.

Τὰς τοῦ κατασοφισμοῦ ζητήσεις στοχαστικὰς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον¹ εἶναι πάντες ἀπεφώνησαντο· οὐ γὰρ ζη- 5 τοῦμεν, φασίν², ἐν αὐταῖς τί ἐστὶν τὸ κατασοφίσασθαι, ἵνα γένωνται οἱ ὄροι, ἀλλ' ὁμολογουμένου τούτου, τοῦ³ ὅτι κατασοφίσασθαι ἐστὶ τὸ ὅτῳ δὴ τρόπῳ ποιῆσαι τὸ κεκωλυμένον, ἢ ζήτησις πᾶσά ἐστι περὶ τοῦ εἰ ἐκὼν ἢ ἄκων ἐποίησε. Προκείσθω⁴ δὲ παραδείγματος ἕνεκεν 10 ἐκεῖνο τὸ ζήτημα· νόμος τὴν ὀρφανὴν μῆτε τὸν ἐπιτρόπον γαμεῖν, μῆτε τὸν τοῦ ἐπιτρόπου παῖδα. ἐπιτροπος τὸν υἱὸν ἀπεκέρυξεν, ἐκεῖνος ἐβιάσατο τὴν κόρην· εἴλετο αὐτοῦ τὸν γάμον ἢ⁵ παῖς· ἀνέλαβεν αὐτὸν μετὰ ταῦτα ὁ πατήρ· καὶ κρίνεται κατασοφισμοῦ· ὅτι μὲν γὰρ [οὐ]¹⁵ κεκώλυκεν ὁ νομοθέτης μὴ γαμεῖν τὸν υἱὸν τοῦ ἐπιτρόπου, γέγονεν· ἐκ τῆς τέχνης δῆλόν ἐστι, ζητεῖται δὲ εἰ ταῦτα γνώμη τοῦ ἐπιτρόπου γέγονε. καὶ πᾶσα ἡ διαίρεσις ἐστὶ στοχαστικὴ· καὶ τοῖς τοῦ στοχασμοῦ κεφα-

1 Ald. ἐπιτοπλῆστον constanter. 2 Ald. Codd. ζητοῦμέν φησιν. 3 Ald. Codd. τό. 4 Ald. Par. προκείσθω. Vind. προκείσθω. 5 Ald. Codd. ὁ. exempl. Par. ad marg. ἢ παῖς.

λαίοις τεμοῦμεν ζήτημα πλὴν τῆς τῶν ἐλέγχων ἀπαιτή-
 σεως· ἐν γὰρ τοῖς γνωμικοῖς στοχασμοῖς τὸ κεφάλαιον
 τοῦτο ἐκλείπει· ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μὲν οὖν στοχαστικάι
 εἰσιν, ὥς ἔφραμεν, αἱ τοῦ κατασοφισμοῦ ζητήσεις· ἔσονται
 5 δέ ποτε καὶ ἀντιληπτικάι, ὥς ἐπ' ἐκείνου τοῦ ζητήματος·
 ἐξῆν καὶ ἐκ δούλης παιδοποιεῖσθαι, ἔχων τις γνήσιον ἔσχεν
 καὶ ἐκ δούλης παῖδα· νόμου κελεύοντος, διανέμειν ⁶ μὲν
 τὸν πρεσβύτερον, αἰρεῖσθαι δὲ τὸν νεώτερον ⁷, διένειμεν
 ὁ γνήσιος ἀντιτιθεὶς τῇ λοιπῇ οὐσίᾳ τὴν μητέρα τοῦ
 10 ἀδελφοῦ· ἐκεῖνος εἴλετο τὴν μητέρα καὶ κρίνει τὸν νεύ-
 μαντα κατασοφισμοῦ· οὐκ ἀρνεῖται ἐνταῦθα ὁ νεύμας,
 ἀλλὰ φησιν, ὅτι καὶ κατ' ἐξουσίαν διένειμα ⁸, καὶ δίκαιος
 ἡ διανομή· μητέρα γὰρ ἀντέθηκα ⁹ τοῖς κτήμασιν· καὶ
 ὁλως εὐηθες τὴν ζήτησιν οἶεσθαι εἶναι περὶ τὴν γνώμην
 15 τοῦ νεύμαντος· πότερον ἐκὼν ἐποίησεν ἢ ἄκων· ὁμολογῶν
 γὰρ ἐκεῖνος τὸ πεποιημέναι, τὸ κατ' ἐξουσίαν προβάλλε-
 σθαι· ἔσονται δέ ποτε καὶ συλλογιστικοὶ κατασοφισμοί·
 οἷον νόμος ἐκώλυεν ὀνομαστὶ μὴ κωμωδεῖν τὰ πρόσωπα·
 τίς αὐτὰ εἰσάγει· καὶ κρίνεται κατασοφισμοῦ· δῆλος μὲν
 20 γὰρ κατασοφισμὸς, ὅτι ἐτέρῳ τρόπῳ πεποίηκε τὸ κεκωλυ-
 μένον· διαιρεῖται δὲ τοῖς τοῦ συλλογισμοῦ κεφαλαίοις,
 τοῦ μὲν κρινομένου λέγοντος, μὴ εἶναι ἑαυτὸν ὑπεύθυνον
 τῷ ῥητῷ· μὴ γὰρ πρὸς ὄνομα κεκωμωδηκέναι, τοῦ κατη-
 γόρου λέγοντος, ὅτι ἴσον ἐστὶ τῷ κεκωλυμένῳ· ἐγὼ δὲ σὲ
 25 οὐ παρανομῶν κρίνω ¹⁰, ἀλλ' ὅτι κατεσοφίσω αὐτὸ
 ποιῶν· τοῦτο δὲ ἄλλος ὅρον εἴρηκεν, οὕτως ὀρίζόμενος·

6 Ald. Codd. διαμένειν. Correxī in Epist. crit. p. 45.
 Etiam in Graevii exemplari Aldino, quod Heidelbergae serva-
 tur, ad marginem adscriptum est: νέμειν. 7 Ald. Codd.
 πρεσβύτερον. Sensus postulat νεώτερον. 8 Ald. διένημα. 9
 Ald. ἀντέθηκα. 10 Ald. Codd. οὐ παρανομῶν, κρίνων. scripsi
 κρίνω, ut c. III. fine: οὐ παρανομῶν σε κρίνω.

νόμος πρὸς ὄνομα μὴ κωμωδεῖν· κωμωδουμένου ¹¹ τινός, ὁ δῆμος ἀνεβόησεν οὐ ¹² δεῖν κωμωδεῖν· ἔσονται ποτε καὶ ἀντιστατικοὶ σοφισμοί, ὅταν ἐπὶ συμφέροντί τις κατασσοφίσθαι λέγῃ· καθόλου τοίνυν ἰστέον ὅτι οἱ κατασοφισμοὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον στοχαστικοὶ ἔσονται, ἐνίοτε ⁵ δὲ καὶ ἀντιστατικοὶ καὶ συλλογιστικοί, οὐ μὴν ὄροι.

2. ΠΕΡΙ ΔΗΜΟΤ ΑΠΑΤΗΣ.

Αἱ τῆς ἀπάτης ζητήσεις ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μὲν καὶ αὗται στοχαστικαὶ ἔσονται ζητούντων εἰ ¹ ἐκὼν ἡπάτησεν ἢ ἄκων· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ὄροι· καὶ πολλάκις εὐρε- ¹⁰ θήσονται, ὅταν ζητῶμεν, ὅτι ἐστὶ τὸ ἀπατᾶν· δύνανται δὲ καὶ ἀντιστατικαὶ γίνεσθαι, ἂν λέγῃ φεύγων, ἐξηπάτησε μὲν, ἀλλ' ἐπὶ συμφέροντι· ὡς οἱ ἰατροὶ καὶ οἱ κυβερνηταί, εὐθυμίας ἕνεκα τῶν ὑποτεταγμένων· πρὸς δὲ καὶ οἱ στρατηγεῖ· ἔσονται δὲ ποτε καὶ ἀντεγκληματικά, ¹⁵ ὅταν ὁ φεύγων ἀντεγκαλῇ τῷ διώκοντι ὡς ἀξίῳ ὄντι ἀπατηθῆναι· οἷός ἐστι, φησὶν, ὁ Θεμιστοκλῆς ² ὁ ἀπ' ⁴⁵⁷ τῆς ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων ἐπὶ τῷ τειχισμῷ κρινόμενος· καθόλου τοίνυν ἰστέον, ὅτι οἱ τῆς ἀπάτης κρινόμενοι ἢ στοχαστικὰς ἢ ὀρικὰς ἢ ἀντεγκληματικὰς ἢ συγγνωμονι- ²⁰ κας τὰς ζητήσεις ποιήσουσι.

3. ΠΕΡΙ ΚΑΚΩΣΕΩΣ.

Αἱ τῆς κακώσεως δίκαι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀντιληπτικάι ἔσονται, ἔχουσαι μὲν τύπῳ παραγραφικῷ τὸ ὀριστικὸν προκείμενον· οἷον ἐπ' ³ ἄλλοις ἢ κακώσις ἐπὶ τὴν ²⁵ γυναῖκα ὑβρίζειν· ἢ προόδους αὐτῇ κωλύειν, ἢ τὴν προῦκα διαφθείρειν, ἢ ἄλλην ἐπείσάγειν γυναῖκα· ἀντιληπτι-

¹¹ Ald. Codd. κωμωδημένου. ¹² Ald. Codd. ἀνεβόησε τοῦ.

¹ Ald. Codd. ἦ. scr. εἰ. ² Thuc. I. 90. sqq. ³ Vind. ἀπ' ἄλλοις.

καὶ δὲ οὔσαι μᾶλλον διὰ τὸ ἔχειν αὐτὸν τὴν ἐξουσίαν
 προβάλλεσθαι· οἷον ἐπεισάγων τις τοῖς παισὶ μητρὶαν
 ἀπεκήρυξεν αὐτοὺς, καὶ κρίνεται ὑπ' αὐτῶν ⁴ κακώσεως,
 μετὰ τὰ προειρημεύα ἐρεῖ ὅτε καὶ ἐξῆν· ἐξῆς καὶ εἰς τὸν
 5 νόμον ἢ ζήτησις· ὅπου γὰρ ἐπιλαμβάνεται νόμου, ἢ
 ἀπλῶς ἐγγράφου, ῥητὸν καὶ διάνοια ἀκολουθεῖ· ὅτι φό-
 βου ἕνεκα νόμος κεῖται καὶ οὐκ ἀληθείας. εἰ δὲ καὶ πάν-
 τως ⁵ οὐ παρανομῶν σε κρίνω, ἀλλ' ὅτι τὴν γυναῖκα λε-
 λύπηκας.

10

4. ΠΕΡΙ ΚΑΚΟΥ ΒΙΟΥ.

Αἱ τοῦ κακοῦ βίου ζητήσεις ἔχουσι μὲν καὶ αὗται
 προηγούμενον τὸ ὀριστικόν, ζητούντων ἡμῶν, τίς ὁ κα-
 κὸς βίος· εἰσὶ δ' ὅταν μὲν ἐφ' οἷς τις αὐτὸς πεποίηκε
 κρίνεται ⁶, ἀντιληπτικά, ὅταν δὲ ἐφ' οἷς πεποίηκε, σ.ο-
 15 χαστικά. παραδείγματα ἀμφοτέρων· ἀναιρεῖ τις τοὺς
 φυγάδας κατιόντας, καὶ τούτῳ χρώμενος κακοῦ βίου κρί-
 νεται· προηγούμενων τῶν παραγραφικῶν, ὅτι οὐκ ἀφ'
 ἑνὸς δεῖ ⁷ κρίνεσθαι, ἀλλὰ πολλῶν καὶ τῶν καθ' ἑκάστην
 ἡλικίαν πεπραγμένων, ἔπεται τῷ ἀντιληπτικῷ, ὅτι ἐξῆν
 20 ἀναιρεῖν τοὺς φυγάδας· τοῦ δὲ στοχαστικοῦ παράδειγμα·
 συνεχῶς τις κηρυττόμενος κακοῦ βίου κρίνεται· τοῦτο
 γὰρ τοῖς τοῦ στοχασμοῦ κεφαλαίοις διαιρεῖται· γένοιντο
 δ' ἂν ποτε καὶ συγγνωμονικά· οἷον ἐρασθέντι τῷ προ-
 γόνῳ μητρὶας συνεχώρησεν ὁ πατήρ καὶ κρίνονται οἱ
 25 τρεῖς κακοῦ βίου· ἰστέον οὖν ὅτι καθόλου ἢ ἀντίληψις·
 καὶ ἔσονται ἢ τινὲς τῶν δικαιολογικῶν ἢ στοχαστικά ἢ
 συγγνωμονικά.

4 Ald. Codd. αὐτοῖς. 5 Ald. Codd. πάντας. Mox Par.
 νενίκηκας. ad marg. λελύπηκας.

6 Ald. κρίνεται. scr. κρίνεται.

7 Ald. Vind. δέ. Par. δεῖ.

5. ΠΕΡΙ ΚΑΚΟΥ ΕΘΟΥΣ.

Αἱ τοῦ κακοῦ ἔθους ἀντιλήψεις εἰσι· ζητεῖται γὰρ ἐν αὐταῖς θετικῶς, εἰ⁸ καλῶς ταῦτα ἔπραξεν, ἢ οὐ· ἄτοπον δέ φησι τὸ προστιθέναι, ὅτι ἐπ' ἄλλοις τὸ κακὸν ἔθος ἤδη προχωρήσει· αὖξεται δὲ ἀπὸ τῆς ἐξουσίας· καὶ 5 ἀντιλήψεις μὲν εἰσι τὸ μὴ παρὰ τοῦ μέλλοντος εἶναι ζήτησιν ἀπλῶς, ἀλλὰ κρίσιν τοῦ φανέντος ἤδη· ὅπερ ἐπὶ ταῖς δικαιολογικαῖς ὑπάρχει· πάλιν αὐτῶν τῶν δικαιολογικῶν ταύτῃ διαφέρουσιν· ἀντιλήψεις γίνονται ὅτι ἐν ἐκείναις μὲν ὁμολογεῖται τὸ ἀδίκημα, ἐν ταύτῃ δὲ ζητεῖ- 10 ται εἰ⁹ κακὸν ἔστιν ἢ οὐ.

6. ΠΕΡΙ ΑΧΑΡΙΣΤΕΙΑΣ.

Αἱ τῆς ἀχαριστείας γραφαὶ ἔχουσι καὶ τὸ πῶς ἀχάριστος· ὅπερ ἐστὶν ὀριστικόν· εἰσὶ δὲ καὶ ἀντιλήψεις καὶ ἀντιστάσεις· ἀντιλήψεις μὲν, οἷον ἀποκηρύκτων ἐξῆλθεν 15 ἡ μήτηρ· ἐκεῖνος μισθοφορεῖ καὶ κρίνεται ὑπὸ τῆς μητρὸς ἀχαριστείας· ἄλλοι δέ φασι, συνεπιπίπτειν μὲν τῇ ἀντιλήψει τὰς τῆς ἀχαριστείας γραφάς, μὴ χρῆναι δεῖν αὐτάς, ἄλλως τε γὰρ μᾶλλον φησιν ὁ κρινόμενος, ἐν οἷς ἐξῆν αὐτὸν μὴ διαλῦσαι τὴν χάριν· ἄμεινον οὖν ἐν ταῖς 20 τοιαύταις γραφαῖς ἐπὶ τὰς ἄλλας τὰς δικαιολογικάς καταφεύγειν ἀντιστάσεις, ἀντεγκλήματα, συγγνώμης· ἄλλος δέ τις φησιν, ὀριστικὴν μὲν εἶναι τὴν ἀχαριστείαν· ἂν γὰρ ὀρίσῃται ὁ ἕτερος ὅτι ἀχαριστίας ἐστὶ τὸ δυνάμενον 25 τινα μὴ ἐκτίσαι χάριν, οὐδὲν ἔχειν εἰπεῖν τὸν ἕτερον, ἀντιληπτικὴν δὲ οὐχὶ τὴν ἐξουσίαν ἀντιθέτως ἀλλὰ λέγοντος, ὅτι οὐ δικάϊαν με χάριν ἀπαιτεῖ· καὶ τῆς ζητήσεως οὔσης περὶ τὸ δίκαιον.

8 Ald. Codd. ἦ.

9 εἰ Ald. Vind. om. Inserui ex meo.

458

7. ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΝΟΙΑΣ.

Αἱ τῆς παρανοίας γραφαὶ ἀντιλήψεις εἰσὶν, ἔχου-
σαι καὶ αὗται τύπῳ παραγραφικῷ τὸ ὀριστικόν· παρὰ-
δειγμα δὲ νόμος, καὶ ἐπὶ μητρὶ μοιχὸν καταλαβόντα ἀν-
5 αἰρεῖν· καταλαβὼν ὁ παῖς ἐπὶ τῇ μητρὶ ἀπέκτεινεν ἀμ-
φοτέρους· ἐγράψατο αὐτὸν ὁ πατὴρ φόνου· οὐχ εἴλε, καὶ
κρίνεται ὑπ' αὐτοῦ παρανοίας. ἔρεῖ γὰρ ὅτι ἐξῆν μοι
γράφεσθαι· εἶτα ἐπὶ τέλει θήσει τὸ ἀντιστατικόν, ὅτι
καὶ ὑπὲρ σοῦ· ἄλλος τις σφοδρότερον κατηγορήσει ¹ καὶ
10 πάλιν ἐπικαιμένου τοῦ ζητήματος· τρεῖς τις εἶχε παῖδας,
ὁ πρεσβύτερος ἑταίρας ἐρῶν ἀπήγγξατο· ὁ δευτερος τῆς
αὐτῆς ἐρᾷ· οὐκ ἀποκηρύσσει αὐτὸν ὁ πατὴρ καὶ κρίνε-
ται ὑπὸ τοῦ τρίτου παρανοίας· ἔρεῖ γὰρ ὅτι ἐξῆν μοι
καὶ ἀποκηρύσσειν καὶ μή.

15

8. ΠΕΡΙ ΑΓΡΑΦΟΥ ΑΔΙΚΗΜΑΤΟΣ.

Αἱ τοῦ ἁγράφου ἀδικήματος ζητήσεις ἀντιληπτικαὶ
εἰσιν, ἔχουσαι τύπῳ παραγραφικῷ τὸ ὀριστικόν· ἐπιπλέ-
κεται δὲ αὐταῖς καὶ ἀντιστατικόν· οἷον μανέντι τῷ πέ-
νητι καὶ ἀποκτείναντι τοὺς παῖδας ἔδωκεν ὁ πλούσιος
20 σωφροσύνης φάρμακον, καὶ κρίνεται αὐτὸν ἁγράφου
ἀδικήματος ²· ἐνταῦθα γὰρ μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸν κατή-
γορον, ὅτι ἁγράφον ἐστι τὸ ἀδίκημα, τὸ ἐν μὲν τῷ
νόμῳ μὴ γεγραμμένον, τοῖς δὲ ἔργοις γιγνόμενον, ἔρεῖ ὁ
φεύγων, ὅτι ἐξῆν μοι σῶσαι τινα, εἶτα ἐπιπλέξει καὶ τὸ
25 ἀντιστατικόν, ὅτι καὶ ὑπὲρ τοῦ δήμου ἐποίησα· ὁ γὰρ
τοὺς παῖδας φονεύσας οὐκ ἂν οὐδὲ τῶν ἔξω ἐφείσατο.

1 Par. κατηγορήσει. Ald. Vind. κατηγορήση.
ἁγράφου. Ald. συγγράφου.

2 Par.

9. ΠΕΡΙ ΑΔΙΚΟΥ ΑΠΟΠΟΜΠΗΣ.

Αἱ τῆς ἀδίκου ἀποπομπῆς γραφαὶ ἢ ἀδίκου ἐπι-
τροπαὶ ἢ ἀδίκου ἀπολείψεως³ ταράξουσι μὲν τοῖς ὀνό-
μασιν· εὐρεθήσεται, φησὶν⁴, ἐν ταῖς δικαιολογικαῖς πλὴν
τῆς ἀντιλήψεως· πλὴν γὰρ ἐξουσίαν ὁ νόμος ἀναιρεῖ·⁵
τὰ πολλὰ δὲ ἀντεγκληματικά ἔσονται· δεῖ δὲ, φησὶν, ἐν
αὐταῖς ζητεῖν⁶, μὴ τι παραγραφικὸν ἐμπίπτει⁶, ὥσπερ
ἐν ταῖς τοῦ κακοῦ βίου γραφαῖς· ὅτι μηδεὶς ὀφείλει⁷
ἐφ' ἐνὶ δι' εὐθυνῶν⁸ εἶναι τοῦ βίου παντός, ἀλλὰ καὶ
ἐπὶ πολλοῖς, καὶ ὅλως τῷ βίῳ.

10

10. ΠΕΡΙ ΑΙΤΗΣΕΩΣ ΔΩΡΕΑΣ.

Αἱ τῶν δωρεῶν αἰτήσεις, ἐὰν περὶ τοῦ τρόπου τῆς
δωρεᾶς ζήτησιν ἔχωσι, πραγματικῆς εἰσι στάσεως· ἐὰν
δὲ περὶ τοῦ δεῖν ὅλως τιμηθῆναι, ὀριστικῆς⁹ ἔσται,
φησὶ, καὶ κατὰ ῥητὸν καὶ διάνοιαν· παράδειγμα τούτων¹⁰
πραγματικῆς μὲν, ἑταῖρα τύραννον ἀποκτείνασα αἰτήσῃ
γέρας ἀριστεῖ γαμηθῆναι· περὶ γὰρ τοῦ τρόπου τῆς δω-
ρεᾶς καὶ ἡ ζήτησις· ὀριστικῆς δὲ, ἀριστεὺς ἤτησεν ἀλ-
λοτριάν γυναικα, ἔλαβεν, ἀπῆγγεν ἑαυτήν· ἡ γυνή· ἄλλην
αἰτεῖ δωρεάν· περὶ γὰρ τοῦ εἰ ὅλως δεῖ λαβεῖν ἡ ζήτη-²⁰
σις· ῥητοῦ δὲ καὶ διανοίας· δορυφόρος ἀποκτείνει τύ-
ραννον· ὁ μὲν γὰρ τῷ ῥητῷ χρῆται, ὁ δὲ τῇ διανοίᾳ,
λέγων, ἐπὶ τοῖς ἀνευθύνοις τὴν δωρεάν αἰτεῖσθαι· ἔσται
δὲ ποτε καὶ συνεζευγμένη ἐκ πραγματικῆς, ἢ ὀριστικῆς,
ἢ νομικῆς· οἷον τὸν τρεῖς κλέπτας ἐλέγξαντα δωρεάν²⁵

3 Ald. Vind. Par. ἀπέλειψε. in Ald. praeifixus asteriscus.
scripsi ἀπολείψεως. 4 Ald. εὐρεθήσεται φησι. 5 Ald. ζει-
τεῖν. 6 Par. ἐμπίπτει. Ald. Vind. ἐμπίπτει. 7 ὀφείλει Ald.
Codd. om. 8 Ald. Vind. διευθύνων. Par. διεύθυνον. scri-
psi ὀφείλει ἐφ' ἐνὶ δι' εὐθυνῶν εἶναι. 9 Ald. Codd. ὀριστικοῖς.

λαμβάνειν· δύο τις ἐλέγξας ἤλεγξε ¹⁰ τρίτον ἑαυτὸν, καὶ αἰτεῖ εἰς τὸ γέρας σωθῆναι· πρώτη γὰρ ἡ πραγματικὴ λεγόντων ἡμῶν, εἰ καὶ ἔξεστί σοι γέρας λαβεῖν· ἀλλ' οὐ τοῦτο ὅπερ ἡ πραγματικὴ, νῦν δὲ οὐκ ἔξεστί σοι· οὐ γὰρ ⁵ ἄλλον ἤλεγξας, ἀλλὰ σεαυτὸν, καὶ οὐδ' ἤλεγξας ¹¹, ἀλλ' ὁμολόγησας· ¹² τοῦτο ῥητὸν καὶ διάνοια καὶ ὄρος· ἐὰν δὲ ἐναλλάξ εἴποις, οὐκ ἔξεστί σοι προσλαβεῖν· εἰ δὲ καὶ ἔξεστιν, οὐ τοῦτο ἐν τῷ οὐκ ἔξεστιν ἀνασκευάσεις τὸ ἥδη προκατεσκευασμένον.

10

11. ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΑΓΓΕΛΙΩΝ.

Αἱ προσαγγελίαι, ἐὰν μὲν οἰκέτην τις προσάγῃ, ἀντιληπτικαὶ ¹ ἔσονται, ὡς ὁ ἀττικίζων ² οἰκέτης, καὶ προσ-
αγόμενος ἦν, ἢ τις τῷ δικαιολογικῷ, ἐὰν δὲ αὐτὸν τις
προσαγγέλῃ, πραγματικῆς ἔσονται στάσεως.

15

12. ΠΕΡΙ ΤΙΜΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΑΝΘΗΠΟΤΙΜΗΣΕΩΝ.

459

Αἱ τιμήσεις καὶ ἀνθυποτιμήσεις πραγματικαὶ εἰσι·
δῆλον γὰρ ὅτι προκατενεχθείσης ἐτέρας ψήφου ἡ ζήτη-
σις, πότερον ταύτης ἐστὶ τῆς τιμωρίας, ἢ ἐτέρας ἄξιος.

13. ΠΕΡΙ ΑΠΟΚΗΡΤΞΕΩΝ.

20

Αἱ ἀποκηρύξεις ποτὲ μὲν συγγνωμονικαὶ ἔσονται
ὡς ἐπὶ τοῦ ἐρωήντος καὶ ἀποκηρυσσομένου ³, ποτὲ δὲ
ἀντιληπτικαί, ὡς ἐπὶ τοῦ συνεχῶς ἀποδημοῦντος
καὶ ἀποκηρυσσομένου, ποτὲ δὲ ἀντιστατικαί, ὡς ἐπὶ
τοῦ φυγάδος ὄντος τοῦ πατρὸς, ἐπὶ τοῖς ὁρίοις φαι-
²⁵ νομένον μετὰ ξίφους, καὶ μετὰ τὴν κάθοδον ἀποκη-
ρυσσομένου, καὶ ὅλως ὑπόκεινται, φησὶ, ταῖς δικαιο-
λογικαῖς· ἔσονται δὲ πραγματικαί· οἷον ἀπεκήρυξέ τις

10 Ald. ἔλεγξε. 11 ἀλλὰ σεαυτὸν, κ. οὐδ' ἤλεγξας Ald. Vind.
om., recepi ex Par. 12 Ald. ὁμολόγησας.

1 Ald. Codd. ἀντιληπτικά. 2 Par. ἀττικὴ οἰκέτης. 3
σσ
Par. ἀποκηρυττομένου.

τὸν παῖδά μανέντα, ἀνέλαβε σωφρονήσαντα, πάλιν ἀπε-
κέρυξεν. ἐνταῦθα γὰρ μὴ εἶναι κατηγορίαν, οὐδ' εἰ ἡδι-
κησε ζητεῖσθαι, ἀλλὰ πραγματικῶς, εἰ τὸν ἅπαξ ἀναλη-
φθέντα οὐκ ἔτι δεῖ ἀνακηρύττεσθαι· ἐὰν ἄλλο μὴ ᾗ
καινὸν ἔγκλημα, ἢ οὐκ ἀποκηρύττει, ἀλλ' ἀποδίδωσι τὴν 5
προτέραν ἀποκήρυξιν· καὶ τὸ μὲν ἀδικεῖν τότε ἐκρίθη·
ἀκόλουθον δὲ σώζειν τὰ κεκριμένα, ἢ ἔλυσεν αὐτὰ τοῦ
κελεῦσαι· ἐνταῦθα γὰρ οὐκ ἔστιν ὡς ἐπ' ἀδικήματι κα-
τηγορία· οὐδὲ τοῦ εἰ ἀδικεῖ ζήτησις, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς οὕτω
πεπραγμένοις τι ποιητέον ἐστίν.

10

14. ΠΕΡΙ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑΣ.

Αἱ δοκιμασίαι, ἐὰν μὲν ἐκ ῥήτου ᾧσι, πραγματικαί
εἰσι, καὶ διαιροῦνται τοῖς τοῦ ἐγκωμίου κεφαλαίοις· οἷον
μετὰ τὰ κατὰ Κύζικον Ἀλκιβιάδης δαδουχεῖν δοκιμάζε-
ται· ἐὰν δὲ μετὰ ῥήτου, ὀριστικά· οἷον, νόμος τὸν ὁλό- 15
κληρον ἱεράσθαι· ⁴ οὐ γελᾷ τις καὶ δοκιμάζεται.

15. ΠΕΡΙ ΒΟΤΑΗΣ.

Αἱ τοῦ βουλευέσθαι ζητήσεις οὐκ αἰεὶ πραγματικαί
εἰσιν, ἀλλ' ἔσονται ποτε καὶ ἄλλης στάσεως· οἷον ἐν λι-
μῷ καὶ πολιορκίᾳ ἐψηφίσαντο τοὺς ἀχρήστους ἀποκτεῖ- 20
ναι. ἡρώστευσέ τις τῶν χειρῶν ἀφηρεημένος, καὶ βουλεύ-
ονται· ἀπὸ γὰρ τοῦ ῥήτου ἡ ζήτησις ἐστι, πότερον τοὺς
γέροντας καὶ τὰς γυναῖκας μόνους ἀνηρεῖσθαι ⁵ δεῖ, ἢ
καὶ τοὺς ἀνδράς, ἂν ᾧσιν ἄχρηστοι· εἴτα τὸ ὀριστικόν·
εἰ μὴδὲ ⁶ ἄχρηστος οὗτος.

25

16. ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΕΩΝ.

Αἱ ἀμφισβητήσεις, ἐὰν μὲν περὶ τοῦ τῆς ἐπιτηδειό-

⁴ Ald. Vind. γεράσθαι. Par. per corr. ἱεράσθαι. ⁵ Ald.
Vind. ἀνηρεῖσθαι. Par. ἀνηρεῖσθαι. ⁶ Par. εἰ μὴδὲ. Ald.
Vind. εἰμὶ δέ.

της, εἴ τις⁷ μᾶλλον ἄξιος, ἢ ὅλως τὰς ζητήσεις περὶ μέλλοντος ἔχουσι, πραγματικαὶ εἰσιν, ὡς ἐπὶ τούτου· ἔδοξε βασιλεύεσθαι τὴν Ἑλλάδα· Ἀρχίδαμος⁸ καὶ Περικλῆς ἀμφισβητοῦσι, καὶ διαιρεθήσονται τοῖς τῶν προσώπων τόποις· ὅταν δὲ περὶ τοῦ τί ἐστὶν ἀμφισβητῶσι, καὶ περὶ παρεληλυθότος ἐστὶ χρόνου ἢ ζητησις, τότε ὀριστικαὶ ἔσονται· οἷον τύραννος ἐρῶν γυναικὸς σχηματίσας δορυφόρον καὶ καταλιπὼν ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως κατήλθεν αὐτὸς πρὸς τὴν γυναῖκα· κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ ὁ⁹ τῆς γυναικὸς ἀνὴρ εὐρῶν ἐκεῖνον⁹ ἐπὶ τῆς οἰκίας κτείνει, καὶ ἕτερος ἐλθὼν ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως ἀπέκτεινε τὸν δορυφόρον ὡς τύραννον, καὶ περὶ τοῦ γέρωτος ἀμφισβητοῦσιν·¹⁰ ἐνταῦθα γὰρ περὶ τοῦ τίς ὁ τὸν τύραννον ἀποκτείνας οὐ τίς ἐπιτηδειότερος ζητοῦσι· καὶ τῶν μὲν ἑκατέρων, πῇ μὲν πέπρακται, τῷ¹¹ δὲ λείπει· τοῖς δὲ ὁλόκληρά ἐστι τὰ πεπραγμένα.

17. ΜΕΘΟΔΟΣ ΕΠΙ ΤΑΣ ΕΠΙΡΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΣΤΑΣΕΩΝ.

a. Στοχασμός.

Ἐὰν ὁ κρινόμενος πάντῃ ἀρνήται¹, καὶ ἡ ζήτησις ἢ² περὶ τοῦ εἰ² γέγονε τὸ πρᾶγμα ἢ ἔσται, καὶ μὴ συμφωνῇ τὸ σημεῖον τῷ ἐγκαλουμένῳ, ἢ τὸ κρινόμενον ἀφανές ἐστὶ, στοχασμός ἐσται.

b. Ὅρος.

Ἐὰν δὲ τὰ μὲν ὁμολογῇ ὁ κατήγορος, τὰ δὲ ἀρνήται, καὶ ἡ ζήτησις ἢ³ περὶ τοῦ, εἰ τοῦτό ἐστιν, ἢ ἐκεῖνο, καὶ τὰ μὲν πεπραγμένα ἢ, τὰ δὲ λείποντα, ἢ ζήτησις ἐσται ὀρίκη.

7 Ald. Codd. ἤτις. 8 Ald. Codd. ἀμφίδαμος. 9 Par. ἐκεῖνος. manu seriori ⁊ supra lineam. 10 Ald. ἀμφισβητοῦσι.

11 In Par. prima manu τὸ, corr. τι, supra lineam τῷ.

1 Ald. Codd. ἀρνεῖται. 2 Ald. Codd. ἤ. 3 Ald. Codd. εἰ.

c. Ἀντίληψις.

Ἐάν μὲν τὸ πεπραγμένον ἢ εἰρημένον αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ἀδίκημα, ἢ ἔθος, ἢ τέχνην ἀναφέρεται· ἀπὸ δὲ τῆς περιστά- 460
σεως ἐλέγχεται καὶ ἄλλο ἀπ' ἄλλου κρίνεται, οὐχ ὥσπερ ἐν
στοχασμῷ σημείων ⁴ ἡμῶν, ἢ τὸ λεχθὲν, τοῦ ἐγκαλουμέ- 5
νου ποιουμένων, ἀλλὰ τὸ μὲν πραχθὲν, ἢ τὸ λεχθὲν ἐν
αὐτῷ ⁵ μεμφομένων, ὄνομα δὲ αὐτῷ ἕτερον τιθεμένων,
ἀντιληπτική γίνεται ἢ ζήτησις.

d. Μετάστασις.

Ἐάν ὁμολογῇ μὲν ὁ φεύγων τὸ ἀδίκημα, μεθιστῇ δὲ 10
εἰς ἕτερον πρᾶγμα ἢ πρόσωπον τὸ κεκωλυκὸς δυνάμενον
εὐθύνας δοῦναι, μεταστατικὴν ποιεῖ τὴν στάσιν.

e. Ἀντίθεσις.

Ἐάν ὁμολογῇται μὲν τὸ ἀδίκημα, καὶ εὐεργέτημά τι
ἀποδεικνύη ⁶, ἀντιστατικὴν ποιεῖ τὴν στάσιν. 15

f. Συγγνώμη.

Ἐάν ἀδίκημα μὲν ἢ γεγονὸς ὁμολογούμενον, λέγῃ δὲ
ὁ φεύγων ἄκων αὐτὸ ⁷ πεποιηκέναι, ἢ μεταφέρει εἰς πρό-
σωπον, μὴ δυνάμενον δὲ εὐθύνας δοῦναι τῆς αἰτίας,
συγγνωμονικὴν ποιεῖ τὴν στάσιν. 20

g. Πραγματική.

Ἐάν περὶ μέλλοντος ἢ ζήτησις ἢ, ἢ δοκιμασία ἄνευ
ῥητοῦ, ἢ ἀξίωσις ἄρισμένη, ἢ νόμου εἰσφορά, ἢ προσαγ-
γελία, ἑαυτὸν τινος προσαγγείλαντος, ἢ ὅλως σκέψις μελ-

⁴ Ald. Vind. σημείων. Par. σημείων. ⁵ Ald. Codd. ἐν
αὐτό. ⁶ Ald. Vind. ἀποδεικνύει. Par. ἀποδεικνύη. ⁷ Ald.
Vind. αὐτῷ. Par. αὐτό.

λόντων πραγμάτων οὐχ ὡς ἐν στοχασμῷ περὶ τοῦ εἶ
 ἔστιν, ἀλλὰ περὶ τοῦ, ποῖά τινα ἔστι, πραγματικὴν ποιή-
 σει τὴν στάσιν.

h. Πρῆτὸν καὶ διάνοια.

- 5 Ἐὰν εἰς ὁ νόμος, ἢ ψήφισμα, ἢ διαθήκη ἢ ἄλλο ἐν
 ῥήτοῖς κείμενον, καὶ ὁ μὲν κατήγορος τῷ ῥητῷ χρῶτο,
 ὁ δὲ φεύγων ταῖς διανοίαις, ῥητὸν καὶ διάνοια ἔσται
 ἡ στάσις.

i. Συλλογισμός.

- 10 Ἐὰν τῷ κεκωλυμένῳ ὑπὸ νόμου καὶ τῷ ἐγγράφῳ τῷ
 ἄγραφον καὶ μὴ κεκωλυμένον ὁ κατήγορος ἔξωθεν ἀπο-
 δεικνύῃ⁸ ὁμοιον, συλλογιστικὴ ἔσται ἡ στάσις.

l. Ἀντινομία.

- Ἐὰν δὲ δύο ὦσιν νόμοι, ἢ δύο ψηφίσματα, ἢ ὅλως
 15 δύο ῥητά, ἢ ἐν εἰς δύο τμηθῇ, καὶ τῷ μὲν ὁ ἕτερος
 χρῶτο, τῷ⁹ δὲ ὁ ἕτερος, μὴ φύσει ὄντων ἐναντίων τῶν
 ῥητῶν, ἀλλ' ἐκ τῆς περιστάσεως μαχομένων, ἀντινομία
 ἔσται ἡ στάσις.

m. Ἀμφιβολία.

- 20 Ἐὰν ἢ¹⁰ ῥητὸν, καὶ ὁ μὲν οὕτως αὐτὸ ἐκδέχεται,
 ὁ δὲ οὕτως, ἀμφιβολία ἔσται ἡ στάσις.

n. Μετάληψις ἐγγράφου.

Ἐὰν ἡ ζήτησις περὶ τοῦ πότερον δεῖ εἰσελθεῖν τὴν
 δίκην ἢ οὐ, καὶ περὶ τοῦ πότερον ἐν τούτῳ τῷ δικαστη-

8 Ald. Vind. ἀποδεικνύει. Par. ἀποδεικνύη, 9 Ald. Codd.
 τό. 10 ἢ Ald. Vind. om., est in Par.

ρίῳ, ἢ ἐν ἐκείνῳ, καὶ περὶ τοῦ πότερον ὑπ' αὐτοῦ, ἢ ὑπ' ἄλλων, μετάληψις ἑγγραφος ἔσται.

ο. Ἄγραφος μετάληψις.

Ἐὰν ὁ κατήγορος συγχωρῇ μὲν τὸ πεπραγμένον, λαμβάνῃ δὲ ἢ τόπον ἢ χρόνον, ἢ αἰτίαν, μετάληψις ἔσται ὁ ἄγραφος.

Εἰσὶ δὲ καὶ τοῦ φεύγοντος μεταλήψεις· καὶ γνωστέον δὲ αὐτάς ἐκ τοῦ τὸν μὲν κατήγορον τὸ πρᾶγμα αἰτιᾶσθαι, τὸν δὲ φεύγοντα μεταλαμβάνειν ἢ τόπον ἢ τρόπον ἢ πρόσωπον ἢ χρόνον ἢ αἰτίαν. 10

Τέλος Κύρου περὶ διαφορᾶς στάσεως.

III.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΡΗΤΟΡΙΚΑ ΕΙΣ ΣΤΑΣΕΙΣ.

Problemata haec primum edidit Huswedelius sub titulo: „*προβλήματα ῥητορικὰ εἰς στάσεις*. Quaestiones et Controversiae rhetoricae ad status declarandos. — Johannes Huswedelius ex veteri MS. edidit ac latine vertit Hamburgi 1612. 8.“ Falso Schoellius in historia litt. Gr. T. III. p. 143. interpr. Germ. librum forma duodena impressum esse refert, habet enim in 47 paginis litteras A — C. plenas: id quod leve per se adnotandum censi propter raritatem libelli, quem in principibus quibusdam Germaniae et Italiae bibliothecis frustra quaesitum denique! Parisiis in Regia inveni. Libelli hujus memoriam renovare eo magis officium meum esse duxi, cum Huswedelius tantam de *ἐρμαιοῦ* sui, ex Frid. Lindenbrogii codice eruti, pretio conceperit opinionem, ut eandem laudem sibi deberi censeat, qua efferuntur ii, „qui Senecae, Quintiliani, Hermogenis, aliorum ad eloquentiae studium ac declamandi exercitium conducibiles libros vel a tenebris ac situ produxerunt, vel productos illustrarunt.“

Problemata haec Cyro subjunxi, quoniam a Fabricio L. I. huic auctori, quamquam valde dubitanter, adtribuuntur.

Qua

Qua vero auctoritate nisus Schoellius l. l. in codice, nescio quo, eundem Cyrum hujus et antecedentis libelli auctorem nominari asserat, mihi quidem non satis liquet, cum Huswedelius, cujus editionem solam noverat Schoellius, problematum horum ne verbo quidem mentionem faciat. Equidem quotquot inspexi codices, in nullo utrumque libellum simul inveni. Libellus *περὶ διαφορᾶς στάσεως*, ut Sopatri *ζητήματα*, ad quorum calcem constanter adjectus est, perpaucis codicibus continetur: problemata rhetorica constanter in codicibus Hermogenis inveniuntur. Itaque quum in nullo ex tot codicibus auctoris nomen praefixum invenerim, et in his rebus propter argumenti similitudinem ex tractatione et oratione justa de communi auctore conclusio fieri non possit, quaestionem de auctore in ambiguo relinquendam censeo.

Descripsi haec problemata ex codice Mon. 327. Fol. 163—165., in quo LXIII. problemata esse dicit Hardtius; sunt vero LXVIII. uno tantum, nr. 52. omisso: cum hoc contuli editionem Huswedelii, Codicem Ven. Class. VIII. 18. Paris. 2918. et passim Taurin. LXXVII. c. III. 20.

Α Ν Ω Ν Υ Μ Ο Υ

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΡΗΤΟΡΙΚΑ ΕΙΣ ΣΤΑΣΕΙΣ.

1. Νόμος ἐκέλευε ¹ τὴν ὀρφανὴν μῆτε τὸν ² ἐπίτροπον αὐτῆς μῆτε τὸν ἐπιτρόπου παῖδα εἰς γάμον ἄγειν·
5 ἀποκηρυχθεὶς ἐπιτρόπου παῖς ἐβιάσατο τὴν ἐπιτροπευομένην, καὶ πάλιν ὁ πατὴρ ἀνέλαβε ³ τὸν υἱόν. καὶ κρίνεται ὡς κατασοφισάμενος τὸν νόμον.

2. Νόμος ἐκέλευε τὸν ἀριστεύσαντα ἐν πολέμῳ λαβεῖν, ὅπερ ἂν αἰτήσῃται· ⁴ ἀριστεύσας τις ᾔτησε γυναῖκα πολίτου· ἀντήτησεν ὁ ἀνὴρ, ἄλλας πέντε ἡμέρας κατασχεῖν αὐτήν· κατέλαβεν ⁵ ἐν ταύταις ταῖς πέντε ἡμέραις μοιχὸν τὸν ἀριστεύα μετὰ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, καὶ ⁶ ἀνελὼν αὐτὸν κατὰ τὸν νόμον κρίνεται φόνου.

3. Νόμος ἐκέλευε τὸν ἄπαιδα μὴ ⁷ στρατηγεῖν·
15 στρατηγὸς τις, ἔχων τρεῖς παῖδας μετ' αὐτοῦ στρατευομένους, ἀπώλεσεν, ἀναιρεθέντας ὑπὸ τῶν πολεμίων ἐν τῇ συμβολῇ, καὶ κωλύεται ὡς ἄπαις, στρατηγεῖν. ⁸

4. Δύο ἀδελφοὶ ἐξηλθον λαθραίως κατὰ τυράννου ὅπως ἀνέλωσιν αὐτόν· καὶ φωραθέντες ἐκρατήθησαν.
20 καὶ τις φίλος τοῦ τυράννου ῥήτῳ παρὼν πείθει τὸν τύραννον, ἵνα μονομαχήσωσι κατ' ἀλλήλων ὀπλισθέντες

1 Mon. ἐκέλευεν. 2 τὸν Ven. om. 3 Ven. ἐπανάλαβε.
4 Ven. βούλῃται. 5 Ven. καὶ κατέλαβεν. 6 καὶ Mon.
om., est in impr. Ven. Taur. Par. 7 Ven. μὴ om. 8
Ven. στρατεύειν.

οἱ ἀδελφοί· οἱ δὲ ἐξεληθόντες⁹ ἐπὶ μονομαχίᾳ¹⁰ ἐπέδραμον ἐξαίφνης, καὶ ἀπέκτειναν τὸν τύραννον, καὶ αἰτοῦσι παρὰ τῆς πόλεως δωρεάν, ἵνα ἀποθάνῃ ὁ ῥήτωρ· ὁ δὲ ἀντιλέγει.

5. Τύραννος εἰπὼν παρὰ τοῦ ἱατροῦ αὐτοῦ φάρμακον εἰληγέναι ἤνεγκεν ἕτερον ἱατρὸν, ἵνα δῶ ἑκείνῳ ἀντιφάρμακον, καὶ λαβὼν τὸ φάρμακον ἀπέθανε, καὶ οἱ ἱατροὶ περὶ τῆς δωρεᾶς ἀμφισβητοῦσι.

6. Δύο τις ἔχων παῖδας τὸν ἕτερον ἀπεκήρυξεν· εἰργάζετο ὁ ἀποκήρυκτος ἐν τινι χωρίῳ· ὁ πατὴρ ἀπελθὼν¹⁰ καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἐδάκρυσε· καὶ ἐπανελθὼν ἀπὸ τοῦ χωρίου ὁ πατὴρ εὕρεται πεφονευμένος ἐν τῇ ὁδῷ. καὶ ἀντεγκαλοῦσιν ἀλλήλοις ὃ τε ἀποκήρυκτος καὶ ὁ ἐν τῇ οἰκίᾳ.

7. Μνηστευομένου τινὸς κόρης, ἡ μήτηρ ἔφη τῆς κόρης, ὅτι πρὸ τοῦ γάμου ἡ παῖς τελευτήσῃ, ἢ ἑκείνῳ¹⁵ συνοικήσῃ· καὶ εὐρέθη ἡ παῖς ἐπὶ σημείοις φαρμάκων ἀποθανοῦσα· καὶ κρίνεται φόνου ἡ μήτηρ.¹¹

8. Εἶχε τις ἱατρὸς μητριάν· τοῦ δὲ παιδὸς αὐτῆς ἀσθενοῦντος¹² ἤτησε παρὰ τοῦ προγόνου βοήθημα, καὶ ἔλαβε· μετὰ δὲ¹³ δύο ἡμέρας ἀπέστρεψε τὸ βοήθημα,²⁰ εἰποῦσα τῷ προγόνῳ, θανάσιμόν ἐστι. λαβὼν δὲ ὁ πρόγονος αὐτῆς ἔμπροσθεν, ἔπιεν αὐτὸ, καὶ παραντίκα ἀπέθανε, καὶ κρίνεται ἡ μητριὰ φαρμακείας.

9. Ἐξῆλθέ τις, ἵνα ἀποκτείνῃ τὸν τύραννον· ἐκείνον¹⁴ μὴ εὐρὼν ἀνέϊλε τὰ τέκνα αὐτοῦ· εἴτα ὕστερον²⁵ ὁ τύραννος ἐλθὼν καὶ εὐρὼν τοὺς παῖδας ἑαυτοῦ τεθνηκότας, ἀνέϊλεν ἑαυτόν· ὁ δὲ ἀποκτείνας αὐτὰ αἰτεῖ παρὰ τῆς πόλεως δωρεάν.

9 Mon. ἐπεξεληθόντες. impr. Ven. Par. ἐξεληθόντες. 10

Mon. Taur. μονομαχίᾳ impr. Ven. Par. μονομαχίαν. 11 ἡ

μήτηρ abest a Mon. Ven. Par., est in impr. 12 Mon. ἀπο-

θανόντος. Ven. Par. impr. ἀσθενοῦντος. 13 δὲ Ven. om.

14 Mon. ἐκείνων.

10. Ἐχθρόν τις ἔχων ἀπέκτεινε λάθρα καὶ ἔκρυψε.
μετὰ δύο ἡμέρας ἀνεῖλεν ὁ αὐτὸς τύραννον, καὶ αἰτεῖ
παρὰ τῆς πόλεως τὴν ἀναίρεσιν τοῦ πεφονευμένου. δι-
δωσιν ἡ πόλις· εὗρηται ὁ πεφονευμένος ὑπὸ τῆς γυναικὸς
5 καὶ τῶν παιδίων, ἀποκρυπτόμενος ὑπὸ τῶν θερραπόντων
τοῦ προπεφονευκότος ¹⁵ αὐτόν τε ¹⁶· καὶ τὸν τύραννον
κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν, καὶ φεύγει ὁ ἀνελὼν αὐτὸν
φόνου.

11. Ἀπέστειλεν εἰς πόλιν πολεμουμένην ὁ βασιλεὺς
10 δύο στρατηγούς, βοηθείας ἕνεκα· τὸν μὲν ἕνα φυλάττειν
τὰ ¹⁷ τείχη διαταξάμενος, τὸν δὲ ἕτερον ἔξω πολεμεῖν·
ἠττήθη πολεμῶν ὁ ἔξω· καὶ κατέφυγε πρὸς τὴν πόλιν·
ὁ ἔσω στρατηγὸς οὐκ ἤνοιξεν, ἀλλ' εἶπε, πολέμησον·
βιασθεῖς ¹⁸ ὁ ἔξω στρατηγὸς ἐπολέμησε πάλιν καὶ ἐνί-
15 κησε· καὶ ¹⁹ ἀμφισβητοῦσι περὶ τῆς νίκης οἱ δύο.

12. Νόμος ἐκέλευε, τὸν μὴ ὄντα ὁλόκληρον μὴ ια-
τρεύειν· ἔξ τις ἔχων δακτύλους κωλύεται ἱατρεύειν.

13. Νόμος ἐκέλευε, τὸν ἐξόριστον αὐτοβούλως ὑπο-
στρέφοντα εἰς τὴν ἰδίαν πατρίδα θνήσκειν· ἐξόριστός τις
20 αὐτοβούλως ἐπανελθὼν μυστήρια μεγάλα ὑπὲρ τῆς πό-
λεως ἔλεγε λέξιν. ὁ δὲ στρατηγὸς λαβὼν αὐτὸν ἀνείλε.
καὶ κρίνεται ὡς τὴν πόλιν ἀδικήσας.

14. Τελευτῶν τις κατέλιπε τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἔγ-
κνον, εἰπὼν· εἰ μὲν εἴη τὸ τεχθῆσόμενον ἐξ αὐτῆς ἄρρεν,
25 τὸν ὑπὸντα αὐτῷ ὑπηρέτην δουλεύσαι τῷ τεχθέντι τριε-
τίαν· εἰ δὲ θῆλυ, τὸν ἅπαντα χρόνον τῆς ζωῆς αὐτοῦ·
μετὰ τὴν τελευταίαν τοῦ ἀνδρὸς ἔτεκεν ἡ γυνὴ ἄμα ²⁰ ἄρ-
ρεν τε καὶ θῆλυ· καὶ ἡ μὲν λέγει δοῦλον ἑαυτῆς ²¹ εἶναι

15 Mon. πεφονευκότος. impr. Ven. Par. προπεφονευκότος.

16 τε impr. om.

17 Mon. φυλάττοντα τείχη.

18 βιασθεῖς

ὁ ἔξω στρατηγὸς abest a Ven.

19 καὶ impr. om.

20 ἄμα

abest a Mon. et Ven., est in impr. et Par.

21 Mon. αὐ-

τῆς. impr. Ven. Par. ἑαυτῆς.

εἰς τὸ διηγεῖσθαι, ὃ δὲ λέγει, κριτείαν δουλεῦσαι, καὶ ἀπολυθῆναι τὸν δοῦλον.

15. Νόμος ἐκέλευε τὸν τύραννον ἀναιρεῖν· ἄλλος ἐκέλευε, τὸν ἐν ἱερῷ καταφυγόντα ²² μὴ ἀποθνήσκειν· τύραννον ἐν ἱερῷ τις καταλαβὼν φεύγοντα ἀπέκτεινε, καὶ ⁵ κρίνεται ὡς ἀσεβής.

16. Πολεμοῦντες Ἀθηναῖοι καὶ Πελοποννήσιοι πρὸς ἀλλήλους, ἐπεμψαν πρέσβεις πρὸς Ξέρξην ἑκάτεροι περὶ συμμαχίας οἰκείας· ὃ δὲ ὑπέσχετο δῶσειν τῷ προσκυνήσονται. Ἀθηναῖοι προσκυνήσαντες ἔλαβον, τῶν Πελοπον- ¹⁰ νησίων μῆτε προσκυνησάντων μῆτε λαβόντων, ὡς ἐνίκησαν, ὕστερον κρίνονται ὡς παρανομήσαντες.

17. Πλούσιος εἰς πένητος οἶκον εἰσελθὼν ἡρίστα· ἡ θυγάτηρ τοῦ πένητος ὠραία οὖσα ὑπηρετεῖ· ἡρώτησεν ὁ πλούσιος περὶ αὐτῆς, εἰ δούλη ἐστίν, ἢ ἐλευθέρα· ὃ ¹⁵ πατήρ αἰδισθεὶς εἶπεν, ὅτι δούλη· ἐβιάσατο ὁ πλούσιος τὴν παῖδα. νόμου κελεύοντος τὸν μὲν ἐλευθέραν βιασάμενον ἀποθνήσκειν, τὸν δὲ δούλην ἑκατὸν δίδόναι τάλαντα, ὃ μὲν πλούσιος δίδωσι τὰ ἑκατὸν τάλαντα, ²³ ὃ δὲ πατήρ τῆς κόρης θάνατον αἰτεῖ. ²⁰

18. Ἐκρίνετό τις ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ ²⁴ φόνου δύο ἐφελξῆς ἡμέρας, καὶ ²⁵ ἔξαρκος ἦν· τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ εἰσήγαγε τὸν ἑαυτοῦ πατέρα λέγοντα, ὅτι ἐγὼ αὐτῷ ²⁶ ἐπέτρεψα, ἵνα φονεύσῃ ²⁷ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. καὶ κρίνεται ὁ κρινόμενος ²⁸ ὡς μὴ προομολογήσας φόνου. ²⁵

19. Ἀριστεὺς ἤτησεν εἰς τὴν δωρεὰν ἱατροῦ γυναῖκα, καὶ ἔλαβε· ²⁹ νοσοῦσης μετὰ ταῦτα τῆς γυναικὸς, ἐκήρυξεν ὁ ἀριστεὺς, τῷ ἰασαμένῳ ³⁰ αὐτὴν δοῦναι, ὅπερ

22 Ven. καταφεύγοντα.

23 Ven. τάλαντα. impr. Mon.

Par. νομίματα. 24 impr. ἐπὶ τὴν ἀδελφὴν. 25 καὶ Mon. om.

26 Mon. αὐτὸν. 27 Mon. φονεύη. 28 impr. ὡς μὴ προομ.

ὁ κρινόμενος. 29 καὶ ἔλαβε Mon. om. 30 impr. Mon.

Ven. Par. τὸν ἰασάμενον. Par. ad marg. τῷ ἰασομένῳ.

ἂν αἰτησῇται· ³¹ εἰσελθὼν ὁ πρῶτος αὐτῆς ἀνὴρ, μετὰ τὸ εἰσελθεῖν ἄλλους πρότερον καὶ μηδὲν ὠφελῆσαι, ἰάσατο αὐτήν, καὶ αἰτεῖ αὐτήν εἰς μισθόν· ὁ δὲ ἀριστεύς ἀντιλέγει.

5 20. Τὸν μοιχὸν χρήματα δίδοναι, ἢ παραυτίκα ἀποθνήσκειν· εὐρών τις μοιχὸν ἐπὶ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ ἀπέλυσε συνθέμενος δοῦναι χρήματα· εἶτα ὕστερον μὴ δίδόντα ἀπέκτεινε, καὶ φόνου φεύγει. ³²

21. Δίς περὶ τῶν αὐτῶν μὴ εἶναι δίκας. ³³ ἐτύπησέ
10 τίς τινα· ὁ δὲ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς τὸ κριτήριον, καὶ κρινομένων αὐτῶν πάλιν αὐτὸν ἐτύπησεν· εἶτα ἐνίκησε τὴν δίκην ὁ τύπας· ὁ δὲ τυφθεὶς ἀξιοῖ κρίνεσθαι αὐτὸν διὰ τὴν δευτέραν ὕβριν· ὁ δὲ ἀντιλέγει.

22. Τύραννος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ³⁴ τελευτήσαντος,
15 ἐκήρυξε δωρεὰν δώσειν τοῖς μάλιστα τιμήσειν αὐτὸν ἐθέλουσι· δύο πόλεων ἡ μὲν ἐτίμησεν, ἡ δὲ ὡς θεὸν ἐτίμησε· καὶ ἀμφισβητοῦσι περὶ τῆς δωρεᾶς.

23. Πολλῶν ὄντων ἀποκηρύκτων πολλαὶ ληστεῖαι ἐγίνοντο· ³⁵ καὶ γράφει τις, μηκέτι ἀποκηρύσσειν. καὶ
20 πάλιν τοὺς γονεῖς οἱ παῖδες ἀτιμάζουσιν.

24. Ἀνὴρ μοιχευθεῖσαν ³⁶ τὴν γυναῖκα κατὰ τὸν νόμον ἤγαγε πωλῆσαι· οὐδενὸς δὲ ὠνούμενου αὐτήν, χρηταὶ αὐτῇ, ³⁷ ὡς κακούργῳ ἀνδραπόδῳ· οἱ δὲ τῆς γυναικὸς συγγενεῖς ἀντιλέγουσιν.

25 25. Τὴν ἐπὶ θανάτῳ καταδικασθεῖσαν, ἔγκυνον οὖσαν, μὴ ἀναιρεῖν, ἕως ἂν ³⁸ τέκῃ· κύειν δοκοῦσαν γυναῖκα ὁ στρατηγὸς ἐφύλαττε· μετὰ χρόνον μαθὼν, ὅτι οὐκ

31 impr. αἰτήσητε.

32 Mon. Par. φόνου φεύγει. impr.

Ven. φεύγει φόνου.

33 impr. δ'·ην.

34 Ven. αὐτῷ.

35 Ven. γίνονται.

36 impr. μοιχευθῆσαν.

37 Ven. αὐτήν.

38 ἂν Ven. impr. Par. om. In Par. ad marg. adscriptum: σόλοικον.

ἦν ἔγκυρὸς τότε, ἀλλὰ νῦν ἔστιν, ἀπέκτεινε· καὶ φόνου φεύγει.

26. Ἐτάχθη τις, ἵνα ἐξεέλθῃ³⁹ εἰς πόλεμον· ὁ δὲ ἐρῶν κόρης⁴⁰ ἔμεινεν οἴκῳ· ἀπελθούσης τῆς πρώτης τάξεως, ἡρίστευσεν ὕστερον μετὰ τῶν γερόντων ἐξελθῶν,⁴¹ 5 καὶ κρίνεται λειποστρατείας.

27. Νόμος ἐκέλευε νύκτωρ ὅπλα μὴ φορεῖν· δέκα νέοι ἦκον ἐπὶ τὴν τοῦ στρατηγοῦ οἰκίαν ἐσπέρας τυραννίδα μηνύοντες, καὶ ἀξιοῦντες ὅπλα παρ' αὐτοῦ λαβεῖν· κατὰ⁴² τὸν νόμον ὁ στρατηγὸς οὐ δέδωκεν·⁴³ ἐγένετο 10 ἡ τυραννίς· ὑπεξῆλθον οἱ νέοι καὶ καθείλκον τὸν τύραννον· καὶ μετὰ τὴν καθαιρέσιν αὐτοῦ ἐπανελθόντες κρίνουσι τὸν στρατηγὸν συνειδότης.

28. Πῶτος συγγραφάμενος ἐγκώμιον θανάτου, καὶ ἀναγνούς αὐτὸ ἐν τῷ δήμῳ ἔπεισε πολλοὺς ἀνελεῖν ἑαυ- 15 τοὺς· καὶ⁴⁴ κρίνεται δημοσίων ἀδικημάτων.

29. Ἀριστεῖ τὴν χεῖρα ἀφηρημένῳ ἔδωκεν ὁ δῆμος χειραγωγόν· καταλαβὼν ὁ ἀριστεὺς μοιχὸν ἐπέταξε τῷ ὀδηγῷ,⁴⁵ πατάξαι τὸν μοιχόν· πεισθεὶς ἐκεῖνος ἀπέκτεινε· καὶ κρίνεται φόνου⁴⁶ ὁ χειραγωγός. 20

30. Ζωγράφος τὰς ἐν Αἰδοῦ καταδικὰς γράψας ἀνέθηκεν ἐν τῇ ὁδῷ, ἐν ᾗ ὁ τύραννος ὤδευεν· ὁ δὲ τύραννος ἐντυχὼν ἑαυτὸν ἀνείλε, καὶ ὁ ζωγράφος ὡς τυραννοκτόνος τὴν δωρεὰν αἰτεῖ· ἡ δὲ πόλις ἀντιλέγει.

31. Στρατηγὸς ἐπὶ πόλεμον ἐξῶν ἐκήρυξεν, ἀπάν- 25 των τῶν ληφθησομένων πολεμίων τὰς δεξιὰς ἐκκόπτειν χεῖρας· λαβόντες οἱ πολέμιοι τὰ αὐτὰ πεποιήκασιν· καὶ κρίνεται ὁ στρατηγὸς ὑπὸ τοῦ δήμου.

39 Mon. ἔλθῃ Ven. impr. Par. ἐξεέλθῃ. 40 impr. κόρην.

41 Mon. ἐλθῶν. impr. ἐξελθῶν. Par. Ven. ἐξελθῶν.

42 Ven. καὶ κατὰ. 43 Ven. οὐκ ἔδωκεν. 44 καὶ impr. om.

45 Ven. δήμῳ. 46 impr. ὁ χειραγωγὸς φόνου.

32. Ῥήτορι πάντα νικῶντι ἐψηφίσατο ἡ πόλις σιωπᾶν· ὁ δὲ παιδεύειν ἤρξατο τῇ αὐτοῦ τέχνῃ πολλοὺς, καὶ κρίνεται ὡς τὸ τῆς πόλεως ψήφισμα παραβαίνων.

33. Νόμος ἐκέλευε τὸν τρισαριστέα μὴ στρατεύεσθαι· τρισαριστέως γυναῖκα ἤρπασαν οἱ πολέμιοι· ψηφισαμένης ἐξιέναι τῆς πόλεως, καὶ αὐτοῦ συστρατεύειν μετ' αὐτῶν βουλομένου, κωλύεται.

34. Ἐχων τις κληρονόμον ἐτελεύτα· καὶ φησιν, οἱ δοῦλοι μού ἐλευθεροῦσθωσαν· τινὲς ἀπὸ δρασμοῦ ἀνελθόντες ἐλεύθεροὶ εἶναι ἀξιοῦσιν, ὁ δὲ κληρονόμος ἀντιλέγει.

35. Ἐκρινέ τις στρατηγὸν προδοσίας· καὶ οὐκ ἔπεισεν ἐν πόλει πολεμουμένη· μετὰ ταῦτα ἀποκτείνας αὐτὸν πρὸ τῶν πυλῶν ἐθῆκέν· οἱ πολέμιοι ἀνεχώρησαν, 15 καὶ κρίνεται ἐκεῖνος προδοσίας 47 ἅμα καὶ φόνου.

36. Χρησμός ἐδόθη, ὅτι νικήσουσιν οἱ Ἀθηναῖοι τὸν πολέμιον. ὁ δὲ στρατηγὸς ἐξήγγειλε τῷ λαῷ, καὶ συνέβη ἀκούσαι τοὺς πολεμίους καὶ ἀναχωρῆσαι· ὁ δὲ στρατηγὸς κρίνεται ὡς προδότης.

20 37. Τυφλὸς ὁδηγούμενος ὑπὸ τῆς ἑαυτοῦ παιδὸς, ἄρπασθείσης τῆς παιδὸς καὶ βιαζομένης ὑπὸ τινος, κατὰ κρημνοῦ ἐνεχθεὶς, ἀπέθανε. νόμου κελεύοντος τὸν μὲν βιασάμενον χρυσὸν πολὺν διδόναι, τὸν δὲ αἴτιον γε-
25 διδόναι· οἱ δὲ τοῦ τυφλοῦ φίλοι λέγουσιν ἵνα ἀναιρεθῇ.

38. Νόμος ἐκέλευε τὴν μεμοιχευμένην 48 πωλεῖσθαι· μεμοιχευμένην 49 τις τὴν ἑαυτοῦ μητέρα ὠνήσατο καὶ ἡλευθέρωσε, καὶ ἀποκηρύσσεται ὑπὸ τοῦ πατρὸς.

39. Παρθένου ἀλούσης ὑπὸ ληστῶν, ὁ πατὴρ αὐ-
30 τῆς ἐκήρυξε δώσειν αὐτὴν εἰς γάμον τῷ λυθρωσομένῳ 50

47 Ven. ἅμα προδοσίας κ. φ.

48 Ven. μοιχευομένην bis.

49 impr. μεμοιχευμένος.

50 Mon. λυθρωσομένῳ. impr. Ven.

Par. λυθρωσαμένῳ.

αὐτὴν ἐκ τῶν ληστῶν· ἐξελθὼν τις καὶ λυτρωσάμενος αὐτὴν ἐβιάσατο, καὶ κρίνει αὐτὸν ὁ πατήρ τῆς κόρης.⁵¹

40. Νόμος ἐκέλευε τὸν λιπόντα τὴν τάξιν ἐν πολέμῳ ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ ἀναιρεῖσθαι, καὶ ἄλλος νόμος τὸν καταλαβόντα μοιχὸν ἐπὶ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ ἀποκτείνειν.⁵ στρατηγὸς τις ἐκλιπόντα τὴν τάξιν τὸν ἴδιον πατέρα ἀνεῖλεν· ἕτερος πάλιν μοιχὸν εὐρών ἐπὶ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ τὸν ἴδιον πατέρα ἀνεῖλε. λοιμὸς κατέσχε τὴν πόλιν. ἤλθε δὲ⁵² χρησιμὸς, ὅτι παύσεται ὁ λοιμὸς, ἐὰν ὁ ἀδίκως φρονεύσας τὸν ἑαυτοῦ πατέρα ἀποθάνῃ, καὶ ἀμφιβαλλουσιν ὅ τε στρατηγὸς καὶ ὁ ἄλλος, τίς ἄρα ἀδίκως ἐφρόνευσεν.

41. Ῥήτωρ ἔπεισε τὴν πόλιν, ἐκδιωχθῆναι τὰς ἐταίρας· μοιχειῶν πολλῶν γινομένων ψηφίζεται πάλιν, ἀναχομισθῆναι αὐτάς, καὶ κρίνεται ὡς τὴν πόλιν ἀδικήσας.¹⁵

42. Φιλόσοφος στασιάζοντα τὸν δῆμον ἔπανσε, καὶ αἰτεῖ εἰς τὴν δωρεάν, τοὺς ῥήτορας σιωπᾶν.⁵⁴ οἱ δὲ ἀντιλέγουσιν.

43. Νόμου κελεύαντος, τὸν νέον⁵⁵ νόμον εἶσω τριάκοντα ἡμερῶν ἀκυροῦσθαι, εἰ δὲ μὴ, βέβαιον εἶναι,⁵⁶ 20 πλούσιος ἔχων ἐχθρὸν πένητα καὶ ἐξερχόμενον εἰς πρεσβείαν τῆς πόλεως ἔγραψε νόμον, ἵνα ὁ μὴ⁵⁷ εὐπορῶν πέντε τάλαντα ἀνέροχῃται εἰς κριτήριον. ἐπανελθὼν ὁ πένης μετὰ τὰς τριάκοντα ἡμέρας, ἀφ' οὗ ἐτέθη ὁ νόμος, κωλύει τὸν ὑπὸ τοῦ πλουσίου τεθέντα νόμον· ὁ 25 δὲ ἀντιλέγει.

44. Ὁ καταναλώσας τὴν πατρῴαν οὐσίαν ἄτιμος

51 impr. ὁ τῆς κόρης πατήρ. 52 δὲ Mon. om. 53

Ven. Par. μοιχειῶν. Impr. μοιχῶν. Mon. τῶν μοιχῶν. 54 impr.

Ven. Par. σιγᾶν. 55 impr. Ven. Par. ἔσω τρ. ἡμ. τὸν νέον

νόμον ἀκυροῦσθαι. 56 εἶναι βέβαιον impr. Ven. Par. 57

impr. ὁ μὴ εὐπορῶν. Par. μὴ ὁ εὐπορῶν. Mon. et Ven. μὴ omi.

ἔστω· ἑδαπάνησέ τις εἰς τὰ τῶν φίλων τιμήματα τὴν πα-
τρῶαν οὐσίαν, καὶ ὑπάγεται τῷ νόμῳ.

45. Δύο τις ἔχων παῖδας, σῶφρονά καὶ ἄσωτον, εἰς
τρία διένειμε τὴν οὐσίαν, καὶ τὰ μὲν δύο τοῖς παισὶν
5 ἔδωκε, τὸ δὲ τρίτον συγκατέσκαψεν· ⁵⁸ ὁ παῖς ὁ ἄσω-
τος καταφαγὼν τὴν ἑαυτοῦ οὐσίαν ἀνέφραξεν τὸν τάφον
τοῦ πατρὸς, καὶ ὑφείλε τὸ χρυσίον. ἔγραψατο αὐτὸν ὁ
ἕτερος τυμβωρύχον καὶ οὐχ εἴλε, καὶ ἀξιοῖ ὡς πατρῶα
διανέμεσθαι.

10 46. Ἐν λιμῷ καὶ πολιορκίᾳ ἔγραψέ τις τὴν ἄχρη-
στον ἡλικίαν ἀποκτεῖναι· εὖρηται αὐτὸς μὴ ἔχων γένος,
καὶ κρίνεται δημοσίων ἀδικημάτων.

47. Ποθῶν τις κόρην ἔδωκεν αὐτῇ φίλτρον καὶ
ἔπει· μαθὼν τοῦτο ὁ πατήρ τῆς κόρης ἀπέκλεισεν αὐ-
15 τήν· ἡ δὲ αὐτήν ⁵⁹ ἀνείλε· καὶ κρίνουσιν ἀλλήλους ὁ
ἑραστής καὶ ὁ πατήρ αἰτίας θανάτου.

48. Μνηστευομένῳ μάγῳ θυγατέρα τινὸς οὐ δίδω-
σιν ὁ πατήρ· ἡράσθη εἰδώλου ⁶⁰ ἡ παῖς, καὶ κρίνει φαρ-
μακείας τὸν μάγον ὁ πατήρ.

20 49. Δύο πένητες ἔγραψαντο πλούσιον· ὁ εἰς αὐτῶν
εὖρηται νεκρὸς ἀσχύλευτος, ὁ λοιπὸς ἐσιώπησε τὴν γρα-
φήν, καὶ κρίνεται ὑπὸ τοῦ πλουσίου δημοσίων ἀδι-
κημάτων.

50. Ἀστρατεία ⁶¹ ἐδόθη τοῖς ἐν Μαραθῶνι πολεμή-
25 σασιν· ἀγγέλλεται ὁ Ξέρξης ἐπιὼν, καὶ αὐτοὶ ἀξιούσι
στρατεῦσθαι. ἡ δὲ πόλις ἀντιλέγει.

51. Γεωργὸς ἀριστεύσας ἡτήσατο εἰς ⁶² δωρεάν τὰς
ἱεράς βοῦς· οἱ δὲ ἱερεῖς αὐτῷ ἀσεβείας ἔγκλημα ἐπιφέ-
ρουσιν.

58 impr. Ven. Par. συγκατέθαψεν. Mon. συγκατέσκαψεν.

59 Ven. ἑαυτήν.

60 Mon. εἰδωλον.

61 Taur. ἀστρατεία.

62 impr. Par. Ven. εἰς τὴν δωρεάν.

52. Ῥήτωρ ⁶³ ἐπὶ τῷ πάντα νικᾶν ἐκελεύσθη σιω-
πᾶν διὰ ψηφίσματος. Ἐκδίδωσι τοῖς κρινομένοις λό-
γους, ⁶⁴ καὶ εὐθύνεται ὡς παραβαίνων τὸν νόμον.

53. Νόμος ἦν ὁ κωλύων, στρατηγὸν μὴ ἀνοίγειν
νύκτωρ τὰς πύλας· αἰχμάλωτοι ῥήξαντες τὰ δεσμὰ νυ-
κτὸς ⁶⁵ ἤλθον εἰς τὴν πόλιν, ἀξιούντες εἰσελθεῖν· ὁ δὲ
στρατηγὸς εἶασεν αὐτοὺς ἔξω, μὴ ἀνοίξας. Προςπεσόν-
τες οἱ πολέμιοι κατέκοψαν αὐτοὺς, καὶ κρίνεται ὁ στρα-
τηγὸς δημοσίων ἀδικημάτων.

54. Τὸν ἐλάττονα ταλάντου οὐσίαν ἔχοντα μὴ λέγειν ¹⁰
ἐν δικαστηρίῳ. ἄσωτος τὴν οὐσίαν καταναλώσας τάλαν-
τον ἑαυτῷ ⁶⁶ ὑπελείπετο, καὶ κωλύεται λέγειν.

55. Ἀποκέρυκτος ἐφωράθη ⁶⁷ τρίβων φάρμακον, καὶ
ἐρωτηθεὶς ἔφη, ἐφ' ἑαυτῷ τρίβειν· ἀναγκαζόμενος ἐξ
αὐτοῦ πιεῖν οὐκ ἤθελε, καὶ κρίνεται ἐπιβουλῆς τοῦ πατρὸς. ¹⁵

56. Πηρῷ ἔχρησεν ὁ θεὸς, ἃν φονεύσῃ τινα, ἀνα-
βλέψαι. Παραντίκα ἐξαίφνης ἀνέβλεψε, καὶ κρίνεται
φόνου.

57. Νόμος ἐκέλευε, τὸν τύψαντα αὐτοῦ τὸν πατέ-
ρα λιθοβολεῖσθαι ὑπὸ τοῦ δήμου ἀκρίτως· γέρων τις ²⁰
τυπτόμενος ὑπὸ τοῦ νεανίσκου ἀνεβόησε, διὰ τί τὸν πα-
τέρα σου τύπτεις· οἱ παρεστῶτες ἀκούσαντες ἐλιθοβόλη-
σαν τὸν παῖδα· εὐρέθη ὕστερον μὴ ὢν πατήρ τοῦ νε-
ανίσκου ὁ γέρων, καὶ κρίνεται αἰτίας θανάτου.

58. Νόμος ἐκέλευε τὸν μοιχὸν καταλαμβανόμενον ²⁵
τυφλοῦσθαι ἀκρίτως· μοιχὸν τυφλὸν εὐρὼν τῆς μοιχευο-
μένης ὁ ἀνὴρ τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ ἐξέβαλε, καὶ κρίνεται.

59. Νόμος ἐκέλευεν, ἕως ἃν συνίστηται ὁ πόλεμος,

63 nr. 52. Mon. non habet, sine dubio propter similitu-
dinem cum nr. 32. Est in impr. Ven. Taur. Par. 64 Ven.
λόγος καὶ κρίνεται. 65 Ven. νύκτωρ. 66 Mon. αὐτῷ. impr.
Par. ἑαυτῷ. Ven. καταν. ἑαυτῷ τάλαντον ἑαυτῷ ὑπελείπετο. 67
Mon. ἐφωρήθη.

μηδένα ἔχειν ἐξουσίαν, τύπτειν τὸν δοῦλον, εἰ δὲ μὴ, ἵνα
ἐλευθεροῦται ὁ δοῦλος. ἔτυπὲ τις ἐν καιρῷ πολέμου με-
θυσιέντα τὸν ἴδιον δοῦλον καὶ εἰπόντα, αὔριον φεύξο-
μαι εἰς τοὺς πολεμίους, ἡ πόλις κελεύει αὐτὸν ἐλευθε-
5 ρωθῆναι· ὁ δὲ δεσπότης ἀντιλέγει.

60. Πλούσιος ἀριστεύσας ᾔτησε δωρεάν, ἵνα, ὅστις
ἀμαρτήσας εἰς τὸν αὐτοῦ ἀνδριάντα καταφύγῃ, ἀπολύ-
ηται ⁶⁸ τοῦ ἐγκλήματος, ⁶⁹ καὶ ἔλαβεν· ἀριστεύσας ὁ
αὐτὸς πάλιν ᾔτησεν εἰς ἀναίρεσιν ἐχθρὸν πέννητα. ὁ δὲ
10 πέννης ἀκούσας κατέφυγεν ἐπὶ ⁷⁰ τὸν ἀνδριάντα· καὶ ὁ
πλούσιος βιάζεται ἀποσπᾶσαι αὐτόν· καὶ ⁷¹ ἡ πόλις ἀν-
τιλέγει.

61. Ἐν μακρῷ πολιορκίᾳ συμβουλευὼν ὁ στρατηγός,
ἵνα ἐξέλθωσι καὶ πολεμήσωσιν, οὐκ ἔπειθε· λαθὼν κα-
15 θίλει μέρος τι τοῦ τείχους· καὶ ἐξελθόντες ἐνίκησαν, καὶ
κρίνεται ὁ στρατηγὸς ὡς προδότης.

62. Πλούσιος εἰσελθὼν εἰς οἰκίαν πέννητος εὔρεν ὑπὸ
τῆς κλίνης τοῦ πέννητος τὸ ἑαυτοῦ ἱμάτιον· καὶ ⁷² ὡς
κλέπτην πρὸς αὐτὸν δικάζεται· ὁ δὲ πέννης ὡς μοιχὸν τὸν
20 πλούσιον κατέχει.

63. Καταλιπὼν τις δύο υἱοὺς τὸν μὲν φιλόσοφον,
τὸν δὲ ῥήτορα, ἔγραψεν ἐν ταῖς διαθήκαις, τῷ βελτίονι
καὶ σοφωτέρῳ καταλείπω τὴν οὐσίαν μου, καὶ δικάζονται.

64. Καταλαβὼν τις δειλὸς ἀριστεία ἐπὶ τῇ γυναικὶ
25 αὐτοῦ μοιχεύοντα, καὶ μὴ δυνάμενος αὐτὸν ἀνελεῖν ἐν-
έπρησε τὴν οἰκίαν καὶ συνέκαυσε ⁷³ καὶ ἄλλας οἰκίας·
καὶ κρίνεται ὡς τὴν πόλιν ἀδικήσας.

65. Νόμος ἐκέλευεν, ὅστις εἴποι ⁷⁴ καλὴν βουλὴν,
καὶ δέξεται αὐτὴν ἡ πόλις, ἵνα λαμβάνῃ δῶρον· ὑπὸ πο-

68 Mon. Par. ἀπολύεται. impr. Ven. ἀπολύηται. 69 τοῦ
ἐγκλήματος Ven. om. 70 Ven. εἰς. 71 Ven. Impr. Par.
ἡ δὲ πόλις. 72 καὶ Ven. om. 73 καὶ συνέκαυσε κ. α. οἰκίας
Ven. om. 74 impr. εἴρη.

λέμου καὶ λιμοῦ ⁷⁵ καταπονουμένης πόλεως, συνεβούλευ-
σέ τις ἀποκτεῖναι τὴν ἄχρηστον ἡλικίαν· καὶ ὑπηκού-
σθη· ⁷⁶ καὶ αἰτεῖ τὴν δωρεάν, τοὺς ⁷⁷ παῖδας σωθῆναι·
ἡ δὲ πόλις ἀντιλέγει.

66. Τύραννος μοιχεύων γυναῖκα τινὸς ἀνθρώπου ὑπ' 5
αὐτῆς· νόμου κελεύοντος τὸν μὲν ἀτελόντά τυραννὸν τι-
μᾶσθαι δημοσίᾳ, ⁷⁸ τὴν δὲ μοιχευθεῖσαν ⁷⁹ ἀποθνή-
σκεν, ὁ μὲν ἀνὴρ αὐτῆς λέγει, ἀναιρεθῆναι ⁸⁰ αὐτήν, ἡ
δὲ πόλις λέγει αὐτὴν τιμηθῆναι.

67. Δέκα τινὲς συνεβουλεύσαντο, ⁸¹ ἵνα ἀποκτείνωσι 10
τύραννον· ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν ἐμήνυσσε, καὶ οἱ μὲν ἐννέα
ἐσταυρώθησαν, ⁸² ὁ δὲ λοιπὸς γέγονε φίλος τοῦ τυράν-
νου· καὶ μετὰ τοῦτο ἀνείλε τὸν τύραννον· καὶ αἰτεῖ τὴν
δωρεάν· οἱ δὲ παῖδες τῶν θανόντων ἀντιλέγουσιν.

68. Τύραννος ἐπ' ἀμνηστία ⁸³ καταλιπὼν τὴν τυράν- 15
νίδα καὶ συνεχῶς εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀφορῶν καὶ δακρύ-
ων κρίνεται τυραννίδος ἐπιθέσεως.

69. Φιλόσοφος ⁸⁴ μοιχὸν εἰρῶν ἐπὶ τῇ γυναικὶ
συνώκησεν ⁸⁵ αὐτῇ τὴν γυναῖκα, καὶ κρίνεται παρα-
νομίας. ⁸⁶

20

75 Ven. λοιμοῦ. 76 impr. ὑπεκούσθη. 77 impr. τάς.

78 Ven. Impr. Par. δημοσίως. 79 Ven. μοιχευομένην. impr.
μοιχευθῆσαν. 80 impr. Par. αὐτὴν ἀναιρεθῆναι. 81 Ven.

συνεβούλευσαν ἀποκτεῖναι. 82 impr. Par. ἀνεσταυρώθησαν.

83 Ven. Taur. Par. ἀμνηστία. 84 Ultimū hoc problema

loco penultimo ponunt impr. 85 Ven. συνώκησεν. 86

Impressa finiunt: Δόξα σοι, ὁ θεός, δόξα σοι, κύριε, δόξα σοι.

Taur. δόξα σοι ὁ θεός.

A Δ Ε Ε Α Ν Δ Ρ Ο Υ

ΠΕΡΙ ΣΧΗΜΑΤΩΝ.

Alexandrum post Aldum edidit Laur. Norrmannus
sub titulo:

A Δ Ε Ε Α Ν Δ Ρ Ο Υ

**ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΝΟΙΑΣ ΣΧΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙ
ΤΩΝ ΤΗΣ ΛΕΞΕΩΣ ΣΧΗΜΑΤΩΝ.**

α. β.

Φ Ο Ι Β Α Μ Μ Ω Ν Q Σ

ΣΧΟΛΙΑ ΠΕΡΙ ΣΧΗΜΑΤΩΝ ΡΗΤΟΡΙΚΩΝ.

α. β.

Μ Ι Ν Ο Υ Κ Ι Α Ν Ο Υ

ΠΕΡΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΩΝ.

interprete Laurentio Norrmanno, qui et rhetores ipsos, quâ ex ingenio, qua investigatis auctorum testimoniis, locis innumeris meliores ornatioresque facere conatus est. Upsalae CIOICXC. Usus sum hoc libello rarissimo, quem inveni in bibliotheca regia Parisiensi ita, ut omnes Norrmanni conjecturas et annotationes in commentarium meum reciperem. Codices adhibui Vindobon. LX. chartac. sec. 15. Codex est bene scriptus, sed tantum abest, ut ad emendandum li-

brum aliquid conferat, ut omnes vel pravissimas lectiones, quae in Aldina deprehenduntur, et vitia typographica exhibeat. Non multo largiorem messem praebeuit Par. 1. (1741.) quo ex tertia parte collato, taeduit continuare ingratum laborem. Par. 3. (1656.) cujus primum caput speciminis causa contuli, consentit cum Aldina. Notatu dignus Par. 2. (2087.) sec. 14. bombycinus. 4., qui Alexandri librum ordine et argumento schematum a nostro prorsus differentem, modo contractum, modo exemplis ex scriptoribus sacris petitis auctum exhibet. Incipit Fol. 247. b.

„Τὰ τῆς διανοίας σχήματα.

Προδιόρθωσις, ἐπιδιόρθωσις, ἀμφιδιόρθωσις, προκατάληψις, ὑπεξαίρεσις, αἰτιολογία, συναθροισμός, ἐπιμονή, λεπτολογία, ἡθοιοποιΐα, προσωποποιΐα, ἐπιτροχασμός, ἀποσιώπησις, παράλειψις, ἀποστροφὴ, διαπόρησις, διασυρμός, ἐπανάληψις, ἐπαναφορά.“

„Τὰ τῆς λέξεως σχήματα.

Ταυτολογία, παλλιλλογία, ἀνάπλασις, ἀντιστροφή, συμπλοκή, ἐπάνοδος, κλίμαξ, προδιασάφησις, πλεονασμός, ἔλλειψις, ἀλλοιώσις, πολύπτωτον, μεταβολή, ζεύγμα, παρονομασία, ὁμοιοτέλειτον, πάρισον, ὁμοιόπτωτον, ἀσύνδετον, ἀντίθετον, σύγχρησις, ἀντεναντίωσις, προσυπάντησις, ὑπαλλαγή, περίφρασις, ὑπερβατόν, παρεμβολή.“

„Ἀλεξάνδρου περὶ τῶν τῆς διανοίας καὶ τῆς
λέξεως σχημάτων.

Hujus codicis recensioem diversam enotavi integram. Codice Par. 1741. scholia contineri dicit Harlesius ad Fabric. Bibl. T. VI. p. 103. Sed accuratius inspectis iis, quae ad marginem adjecta sunt, non scholia ad Alexandrum, sed

breviorem de schematibus tractatum esse inveni, qui ita cum Zonaeo consentit, ut varia ejus lectio ad illum referri posset. Ex codice Angelico F. 6. 17. chart. sec. 15. forma quarta pauca specimina sumsi. Nonnullas emendationes ex varietate lectionis ad marginem exemplaris Parisini et Monacensis adjecta recepi.

Testimonia de Alexandro.

I.

Fabric. Bibl. Gr. T. VI. p. 103. ed. Harl.

Alexander hic est Numenius, sive Numenii, rhetoris (Adriano imperatore clari) filius, sophista, Julio Rufiniano in limine libri de figuris sententiarum, Suidae et scholiastis Graecis Hermogenis laudatus. Librum utrumque Alexandri de figuris sententiae et dictionis latine vertit Natalis Comes, cujus interpretatio lucem vidit Venet. 1557. 8. Illam vidisse se negat Laurentius Norrmannus, qui cum nova versione sua et castigationibus vulgavit graece et latine Upsalae 1690. 8. addito Phoebammone atque Minuciano.

II.

Norrmanni Prolegomena.

Perpauca sunt, quae de Alexandro rhetore ex veterum monumentis adhuc didicimus: unde nonnisi pauca et levicula quaedam sunt, quae hoc tempore de illo a nobis in medium proferri possunt. Jam primum haud paucos hujus nominis philosophos, historicos, sophistas passim commemorari videas. At non aequè promptum obviumque fuerit definire, quinam omnino sit, de quo in praesens sermo est. Ut quod mihi maxime probatur, sine circuitione et anfractu aperiā, haud alium esse putarim, quam qui Numenii filius, ὁ Νουμηνίου σοφιστῆς nullo praeterea chara-

characterismo rerum temporumque adjecto a Suida appellatur, quo me inprimis Julii Rufiniani, antiqui rhetoris Latini, verba, exordio libri de figuris sententiarum posita, impellant. Hactenus inquit Aquila Romanus ex Alexandro Numenio: exinde ab eo praeterita, ab aliis quidem prodita, subtexuimus. Heic enim Alexander Numenius idem utique est, quod Alexander Numenii F. perinde ut Ἡρώδης ὁ Ἀττικῶν est Herodes Atticus: ut Ἀπολλώνιος ὁ Μόλωνος, Apollonius Molon: quanquam, ut Eruditi ad Julium Caesarem Suetonii contendunt, est fortasse et alius rhetor, civis prioris ac aequalis, Ἀπολλώνιος ὁ Μόλων sive item ὁ μαλακὸς cognominatus, cujus mentio apud Strabonem in XIV. et apud Phoebammonem nostrum p. 98. [Ald. p. 588. med.] nisi si et ille Ἀπολλώνιον τὸν Μόλωνα καὶ τὸν Μόλωνος temere confudit. Rursus Ἀπίων ὁ Πλειστονίκων ὁ ἐπικληθεὶς Μόχθος, Suidae, idem est, qui Gellio V, XIV. in Mss. Apion Plistonices, pro eo, quod vulgo excusum est, Apion Polyhistor. quemadmodum pluribus docet Salmasius, notis ad statuam Regillae, Herodis Attici uxoris p. 89. 90. et denuo paucis adtingit praefatione Achillis Tattii. Ceterum ita, ut prodit Rufinianus, rem ipsam comparatam esse, haud difficiliter agnoscet quisquis Aquilam cum Alexandro nostro studiosius commiserit, cujus ille vestigiis, quidquid dissimulat, tum in ordine ac recensu schematum, praesertim sententiae, tum tractatione ipsa plerumque insistit, sic tamen, ut suis auspiciis, suo arbitrio, ubique rem gerat, non alieni operis interpretationem condat. Ideoque et multo maximam exemplorum partem de latinis scriptoribus sumsit, et in ceteris, ubi Nostrum pressius sequitur, illud notissimum Senecae praeceptum fere tenet, ut etiamsi adparuerit, unde sumtum sit, aliud tamen esse, quam unde sumtum est; adpareat. Non sustineo tamen dissimulare, virum rei librariae extra controversiam peritissimum, Conradum Gesnerum, in bibliotheca sua universali, illiusque epi-

Rhetor. VIII.

tomes continuatores, Alexandro Aphrodisiensi, summo philosophiae Peripateticae instauratori ac vindici hoc adscribere opusculum, tum ab Aldo excusum, tum manuscriptum in imperatoria bibliotheca Viennensi, cui etiam in tres Aristotelis *τέχνης ῥητορικῆς* libros, autore non nominato, Lutetiae A. 1539. fol. per Conr. Neobarium editos commentarios Graecos, idem Gesnerus, in Partitionibus rhetoricis, titulo II. haud scio quam probabili¹ conjectura, tribuit. Verum enimvero cur hosce de figuris sententiae atque elocutionis libellos ad eundem Alexandrum Eruditi referant, neque causam ullam proferunt, neque ego aliam facile esse crediderim, quam inclytum philosophi nomen, atque tot operibus scriptisque partam diffusae eruditionis gloriam, nisi si forte Viennensis ille codex quidquam ad hanc causam momenti adferat, de quo rectius sententiam dicent, quibus illum lustrandi facultas erit, aut qui decantatos eximiosque Lambecii de Vindobonensi bibliotheca commentarios, nobis nondum visos consulere poterunt. interea in eam nos sententia, quam antea adtulimus, libenter adquiescemus. Jam igitur postquam hoc opus genuino auctori, Alexandro sophistae, vindicavimus, illique parentem suum reddidimus, certius inde liquidiusque de aetate illius ferri potest iudicium, aevo videlicet Antoninorum floruisse. Siquidem parens ipsius Numenius rhetor, teste Suida *παραμυθητικὸν Ἀδριανῷ εἰς Ἀντίνοον* scripsit, cui quum hypotheses item *περὶ τῶν τῆς λέξεως σχημάτων* idem Suidas tribuit, aut simillimum. et maxime genuinum, aut hoc ipsum fortasse filii scriptum intelligit, quod ex unico exemplari Aldino ex-

¹ In addendis dicit: „Sic modestius, quam apertius, quid mihi videretur, subindicabam. poteram ingenue vanum et improbabilem dicere. nam commentariorum illorum consarcinator et aetate multo recentior Alexandro Aphrodisiensi est, quod tot hodiernae linguae vestigia produnt, et iudicio atque eruditione impar.“

pressum, pro nostraque virili parte diligenter emendatum expolitumque, et nova insuper versione Latina illustratum (vetus enim illa Natalis de Comitibus, quanquam anxie quaesita, adhuc invisā nobis) denuo in apertam lucem proferimus. Atque et alia quaedam Alexandri rhetoris aut sophistae exstare feruntur, ut βιβλος τὰς τῶν ἱερῶν βοτάνων περιέχουσα κράσεις, liber olim bibliothecae Joh. Sambuci, hodie fortasse Caesareae Viennensis, ut epistolae item, ab Aldo, ut ferunt, editae, sed quae nullo in utroque epistolarum Aldinarum volumine comparent. Viderint, quibus meliorum instructionumque bibliothecarum copia est.

III.

Rhet. Graeci Vol. VII. p. 53.

Ἰστίον, ὅτι τὸ προοίμιον κατὰ μὲν τοὺς Ἀπολλοδώρειους τὴν πρώτην τάξιν τοῦ λόγου ἐπέχει, — — — Ἀλέξανδρος δὲ ὁ τοῦ Νουμανίου καὶ κατ' ἀρχὴν φησι τοῦτο καὶ μετὰ τὴν διήγησιν καὶ μετὰ τὰς πίστεις ταῖς τεσθαι,

IV.

ibid. p. 763. v. 13.

Διαφέρει δὲ συλλογισμὸς διαλεκτικὸς καὶ τὸ ἐνθυμήμα, ὡς Ἀλέξανδρός φησι, ταύτη, ὅτι ἐν μὲν τῷ διαλεκτικῷ συλλογισμῷ πάντα τὰ λήμματα θίντες κατὰ τὴν ἰδίαν τάξιν ἐπιφέρομεν τὸ συμπέρασμα, ἐν δὲ τῷ ἐνθυμήματι οὐ πάντα τὰ λήμματα τῆς ἐπιφορᾶς εἰπεῖν ἀναγκαῖον, ἄλλ' ἢ τὰ λήμματα παραλείπομεν ἢ τὴν ἐπιφορὰν, οὔτε τάξει χρώμεθα, ὥστε πρότερον μὲν εἶναι τὰ λήμματα, ἐπὶ πᾶσι δὲ τὴν ἐπιφορὰν.

ibid. v. 20.

Ἀλέξανδρος δὲ φησιν, ὅτι τὸ ἐπιχείρημα τελώτερον εἶναι δοκεῖ τοῦ ἐνθυμήματος, οὐ γὰρ μόνον, φησὶ, βούλε-

ται τὰ τε λήμματα καὶ τὴν ἐπιφορὰν ἔχειν, ἀλλὰ καὶ τὴν πρότασιν, ἧς καὶ ἡ πίστις γίνεται.

V.

ibid. p. 765. v. 11.

Γνώμη δὲ ἐστίν, ὡς φησιν Ἀλέξανδρος, καθολικὴ ἀπόφασις περὶ τῶν πραγμάτων οὕτως ἐχόντων, καὶ οὕτως ἔχειν ὀφειλόντων. — Διαφέρει δὲ γνώμης ἐνθύμημα, ὡς Ἀλέξανδρός φησι· τῆς μὲν ἀναποδείκτου προδήλως διαφέρει, τῷ ἐκείνην μὲν ψιλὴν εἶναι ἀπόφασιν, τὸ δὲ ὥσπερ συλλογισμόν τινα.

VI.

Rhet. Gr. T. V. p. 407.

Ἐνιοὶ μὲν οὖν τῶν περὶ ταῦτα δεινῶν, ὡς Ἀλέξανδρος φησιν, οὐδεμίαν διαφορὰν οἴονται τούτων εἶναι, ἄλλοι δὲ ἀπὸ τῶν ἐξ αὐτῶν προδήλως δεικνύουσιν; ὅτι οὐκ ἔστι ταῦτα, ἀλλ' ἕτερα· τῶν γὰρ ἀκολουθούντων τισιν, ὡς Ἀλέξανδρός φησιν, ἃ μὲν ἐν τοῖς καθόλου καὶ αἰεὶ ἀκολουθεῖ, ὡς ἔχει ταῦτα, εἰ καπνὸς ἐστίν ἐνταῦθα, πῦρ ἐστίν ἐνταῦθα· ἃ δὲ ὡς ἐπίπαν μὲν οὐκ ἀκολουθεῖ, ἐπὶ πλέον δὲ etc.

VII.

Rhet. Gr. T. IV. p. 35.

Καὶ Θεοφράστῳ δὲ γέγραπται τέχνη ῥητορικὴ περὶ ἐνθυμημάτων, καὶ Ἀλεξάνδρῳ τῷ τοῦ Νουμηνίου καὶ Λολλιανῷ περὶ ἀφορμῶν ῥητορικῶν.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Ald.
574

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΝΟΙΑΣ¹ ΚΑΙ ΤΗΣ ΛΕΞΕΩΣ ΣΧΗΜΑΤΩΝ.

L i b e r I.

α.

5

Ἔστι μὲν οὐχ ἡ τυχοῦσα δυσκολία² περὶ τῶν τοῦ³ λόγου σχημάτων εἰπεῖν⁴, καὶ γὰρ αὐτὰ τῷ πλήθει δυσπόριστά⁵ ἐστι, τῶν μὲν καὶ ἄπειρα φασκόντων εἶναι τὰ σχήματα, τῶν δὲ οὐκ ἄπειρα, ὥς πολλὰ δὲ καὶ ἀπερίληπτα⁶, καὶ πρὸς τούτῳ⁷ γε οὐ ρ. διον διακρίναι τὸ σχῆμα¹⁰

1 Titulus in Ald. et Norrm. Ἀλεξάνδρου περὶ τῶν τῆς διαν. σχημάτων καὶ περὶ τῶν τῆς λέξεως σχημάτων. Secutus sum Par. 2.
2 Ald. Norrm. Par. 3. δυσφιλία. ex. Par. correxit δυσφιλία. Vind. δυσιφλία. Angel. Par. 1. et marg. ex. Par. δυσκολία. marg. Norrm. δυσκολία aut δυσχέρεια. Par. 2. incipit: Οὐχ ἡ τυχοῦσα μὲν ἐστὶ δυσχέρεια. 3 τοῦ Angel. om. 4 Par. 2. pergit: δυσθεώρητα γὰρ ταῦτα καὶ ἀκριβοῦς δεῶμεθα διαιρέσεως· ὅμως δὲ πειρασόμεθα διελθεῖν, ὅσα τοῖς παλαιοῖς τεχνολόγοις περὶ αὐτῶν εἰς δύναμιν εἰρηται· προεκθέμενοι δὲ τὴν τῶν σχημάτων πρὸς τοὺς τρόπους διαφορὰν, εἴτα διελόμενοι τὰ σχήματα εἰς τε τὰ τῆς διανοίας καὶ τὰ τῆς λέξεως, ἐπὶ τοὺς περὶ τούτων λόγους τρεψόμεθα. Διαφέρει κ. τ. λ. 5 Marg. Norrm. δυσόριστά. 6 Apollodori Pergameni verba ut arbitror Noster profert Fabius IX. 1.

ἀπὸ τοῦ τρόπου καὶ τῆς διανοίας, καὶ τὰ⁸ τῆς λέξεως
 ἀπ' ἀλλήλων· ὁμῶς δὲ, ὡς ἂν οἶόν τε ἦ, πειρασώμεθα⁹
 περὶ αὐτῶν διεξελεθῆν· τὰ τε ὑπὸ τῶν ἀκριβέστερον περὶ
 αὐτῶν γεγραφότων παραδεδομένα τιθέντες καὶ διακρί-
 νόντες αὐτὰ ἀπ' ἀλλήλων, ὡς δυνατόν·¹⁰ τὰ τε κατὰ
 τὴν διάνοιαν καὶ τὴν λέξιν χωρὶς μὲν τὰ τῆς διανοίας,
 χωρὶς δὲ τὰ τῆς λέξεως τάττοντες· προεκθίμενοι δὲ τὴν
 πρὸς τοὺς τρόπους καθόλου τῶν σχημάτων διαφορὰν καὶ
 τὴν πρὸς ἄλληλα τῶν τε τῆς διανοίας καὶ τῆς λέξεως,
 οὕτως εἰς τὸν περὶ αὐτῶν τρεψόμεθα λόγον. Διαφέρει

Quo si contenti sumus, non immerito Apollodorus, si tradenti
 Caecilio credimus, incomprehensibilia partis hujus praecepta
 existimavit. Norrm. 7 Ald. Norrm. et Codd. τοῦτο. marg.
 Norrm. et Par. τούτω. Frequens in his vitium: Alex. cap. κ.
 καὶ ἔτι πρὸς τοῦτο συμβῆναι, Τισίαν τὸν ἀδελφὸν τὸν Ἰφ. ἀντιχο-
 ρηγῆσαι τῷ Διοκλεῖ. Norrm. et ex. Par. πρὸς τούτω. Menand.
 de encom. p. 599. ἔτι πρὸς τοῦτο φυλακτίσιν ἐν τοῖς πεπλασμέ-
 νοις ὕμνοις τὸ μῆκος. in Par. 1741. itidem τοῦτο. Riccard. 2.
 τούτω. Heeren. et Riccard. 1. τούτοις. Apsin. p. 708. καὶ ὁ μὲν
 πρὸς τὸ τὴν πόλιν αὐτὸς ἡδικηκέναι καὶ τοῖς ἄλλοις στρατηγοῖς
 οἴεται μὲν ἄδειαν παρασχεῖν. Par. 1741. πρὸς τῷ. Jos. bell.
 Jud. VII. 7. 1. τῶν μὲν ταγμάτων ἄγων τὸ ἕκτον καὶ πρὸς τοῦτο
 λόχους καὶ τινὰς ἱλας ἱππέων. Par. 1423. 1427. πρὸς τούτω. II.
 15. 1. καὶ πρὸς τὸ μὴ τυχεῖν αἰδοῦς αὐτήν, τὸν περὶ τοῦ ζῆν κιν-
 δυνον ἐπέφρασεν. Par. 1429. πρὸς τῷ — αὐτήν καὶ τόν. II. 17.
 8. καὶ τὸ δεξιὰν αἰτεῖν ὄνειδος ὑπελάμβανον, πρὸς τὸ μὴδὲ πιστεύ-
 ει, εἰ διδῶτο. Par. 1429. πρὸς τῷ. V. 9. 4. Καίτοι Μάγνος
 μὲν καὶ Σόσιος πρὸς τὸ μὴδὲν παθεῖν καὶ ἀνὰ κράτος ἔλαβον τὴν
 πόλιν. Par. 1425. πρὸς τῷ. 8 τὰ Ald. Norrm. et Codd. om.
 Marg. Norrm. „f. add. τὰ, addidi, saepe enim duorum articu-
 lorum deinceps sequentium alter excidit.“ 9 Angel. πειρα-
 σώμεθα. 10 man. rec. 10 Ald. Norrm. Par. 1. 3. Vind. δυ-
 νατῶν. marg. Norrm. et ex. Par. Angel. δυνατόν. in Par. 3.
 ad marg. adjectum: δυνατόν.

τοίνυν σχῆμα τρόπον, ὅτι ὁ μὲν τρόπος περὶ ἓν ὄνομα¹¹ γίνεται ἀρετὴ, ὥσπερ ὁ βαρβαρισμὸς κακία· τὸ δὲ σχῆμα περὶ πλείω ὀνόματα¹² κόσμησις, ὡς ὁ σολοικισμὸς¹³ ἀκοσμία, ὥστε τὴν αὐτὴν εἶναι διαφορὰν βαρβαρισμοῦ τε πρὸς σολοικισμόν, ὥσπερ¹⁴ ἐν κακίᾳ καὶ τρόπῳ πρὸς⁵ σχῆμα, ὡς ἐν ἀρετῇ λόγῳ· καθάπερ γὰρ ἐν μὲν τῷ βαρβαρισμῷ ὄνομα διορθοῦμεν, ἐν δὲ τῷ σολοικισμῷ σύνταξιν ὀνομάτων, οὕτω¹⁵ τὸν μὲν τρόπον εἰς τὸ¹⁶ σύνηδες μεταβάλλοντες ὀνόματος εἰς ὄνομα ποιησόμεθα¹⁷ τὴν μετάθεσιν· τὸ δὲ σχῆμα εἰς τὸ κατὰ φύσιν¹⁰ μεταποιῶντες τὴν σύνταξιν μετακινήσομεν·¹⁸ ἔτι δὲ¹⁹ διαφέρει καὶ ταύτῃ σχῆμα τρόπον, ὅτι ὁ μὲν τρόπος ἀλλότριον ἀντὶ²⁰ τοῦ ἰδίου ὄνομα ἔχει, τὴν γὰρ τροπὴν ἐκ τοῦ κυρίου λαμβάνει, οἷον κορυφὴν²¹ ὄρεος, καὶ πόδα νεάτον²² Ἰδης·²³ τὸ δὲ σχῆμα τὸ ἴδιον²³ ὄνομα τοῦ¹⁵

11 Contra Vossius Instit. Orat. lib. IV. cap. IX. extremo. tropum non semper singulorum esse verborum contendit, secutus opinor notam Fabii descriptionem. VII. VI. Tropus est verbi vel sermonis a propria significatione in aliam cum virtute mutatio. Sed quae non indiserto hominī, certe acuto atque subtili disputatori, Petro Ramo, Schol. Rhetor. lib. XVI. et XVII. minime satisfaciat, qui item cum nostro tropum in singulis verbis totum esse, cum sermone conjunctum nihil habere docet. Norrm. 12 Ald. Norrm. Vind. Angel.

α

Par. 1. ὀνόματος. Par. 3. ὀνόματος. α man. secunda. marg. ex. Par. et Norrm. scr. ὀνόματα. Par. 2. πλείονα ὀνόματα. 13 Par. 1. σολοικισμὸς constanter. 14 Par. 2. ὡς ἐν κακίᾳ καὶ τρόπῳ. 15 Par. 2. οὕτω δὴ. 16 Par. 2. εἰς τὰ σύνηδες μεταβ. ὀνόματα. 17 Par. 2. ποιήσομεν μετάθεσιν. 18 Par. 2. μεταποιήσομεν. 19 δὲ Par. 2. om. 20 ἀντὶ τοῦ ἰδίου Par. 2. om. tum post ἔχει omissis τὴν γὰρ τροπ. — λαμβάνει pergit: οἷον κορυφῇ. 21 Od. ι. 481. 22 Il. β. 824. 23 Par. 2. τὸ ὄνομα τὸ ἴδιον ἀποσώζει. πῶς μέντοι κείμενον καὶ πεπλασμένον, εὐκοσμίας ἔνεκεν· οἷον, ἐπὶ τοὺς νόμους καλῆς.

πράγματος σώζει· πῶς μέντοι κείμενον καὶ ὑπ' αὐτῆς
 τῆς λέξεως πεπλασμένον· μενούσης ²⁴ γὰρ τῆς κυρίας
 λέξεως ²⁵ τοιῶςδε εἰλημμένης ἀποτελεῖ ²⁶, ὡς ἔχει τὸ,
 ἐπὶ ²⁷ σαυτὸν καλεῖς, ἐπὶ τοὺς ²⁸ νόμους κα-
 5 λεῖς· τούτοις μὲν οὖν ἢ ἀμφοτέροις ἢ τῷ ἑτέρῳ σχῆμα
 τοῦ τρόπου διενήνοχε· τὸ δὲ τῆς λέξεως σχῆμα τοῦ τῆς
 διανοίας διαφέρει ²⁹, ὅτι τὸ μὲν τῆς λέξεως κινήθει-
 σης ³⁰ τῆς λέξεως τῆς συσχοῦσής τὸ σχῆμα ἀπόλλυται·
 οἷον „ἀλλ' ἢ τούτους ³¹ μεταπεμπτέον, ἢ ἄλλην μὴ ἐλάτ-
 10 τω στρατιὰν ³² ἐπιπεμπτέον· εἰ γὰρ ἀντὶ τοῦ ἐπι-

24 Edd. et Codd. πεπλασμένον μὲν· οὔσης γὰρ. in ex. Par.
 μὲν deletur. marg. Norrm. scr. μενούσης. in cod. Par. 3.
 man. rec. correxit μενούσης. idem vitium apud Joseph. b. j.
 VII. 8. 7. τότε δὴ μακαρίας ἰσχύος καὶ πανταχόθεν ἀκωλότου
 μετέχει δυνάμει (sc. ἡ ψυχῇ) ἀόρατος μένουσα τοῖς ἀνθρωπίνους
 ὄμμασιν, ὥσπερ αὐτὸς ὁ θεός. Par. 1425. μὲν οὖσα. Plat. de
 legg. III. p. 340. Bekk. νῦν δ' ὁ θεὸς ἔδειξεν, οἷαν ἔδει καὶ δεῖ
 δὴ τὴν μενούσαν μάλιστα ἀρχὴν γίνεσθαι. Vulg. μὲν οὔσαν.
 25 In ex. Par. inseritur καί. 26 Ald. Norrm. Vind. Angel.
 Par. 3. ἀποτελοῦνται. Par. 1. marg. Norrm. et ex. Par. ἀπο-
 τελεῖται. 27 Aeschin. κατὰ Κτησιφ. p. 590. R. 28 Par. 2.
 ἐπὶ τὴν εἰρήνην καλεῖς· ἀλλὰ ταῦτα μὲν εἰς διάκρισιν τρόπου καὶ
 σχήματος· τὸ δὲ σχῆμα τῆς διανοίας διαφέρει τοῦ σχήματος τῆς
 λέξεως, ὅτι τὸ μὲν τῆς λέξεως ἀπόλλυται κινήσεως τῆς συσχοῦσής
 τὸ σχῆμα λέξεως. 29 Uberiorem rei lucem adfundit Vossius
 Inst. Orat. V. 265. 266. quam hisce Nostri, quae adfert ac
 interpretatur, verbis. Norrm. 30 Par. 1. κινήσεως. 31
 Thucyd. VII. 15. eodem exemplo utitur Tiber. κς. 32 Ald.
 Norrm. Vind. Angel. ἐλάττω στρατιὰν ἀποστέλλειν, ἀπόλλυται.
 Norrm. in notis: „in loco Thucydidis pro μεταπεμπτέον No-
 strum cum auctore μεταπέμπειν δεόν credo scripsisse, aut pro
 ἐπιπέμπειν substituisse ἀποστέλλειν, ut hoc exemplo monstraret,
 verbis utcumque mutatis simul tolli atque interire figuram,
 quam dicimus elocutionis.“ In marg. ex. Par. post ἄλλην in-
 seritur δεῖ. Restitui locum ex Par. 1. et 2. quorum ille: ἢ

πεμπτέον ἀποσταλτέον εἴποι τις, ἀπόλλυται ³³ τὸ
σχῆμα τῆς ³⁴ παρονομασίας· τοῦ δὲ ³⁵ τῆς διανοίας
σχήματος, κὰν τὰ ὀνόματα κινή τις, κὰν ἐτέροις ὀνόμα-
σιν ἐξενέγκῃ ³⁶, τὸ αὐτὸ πρᾶγμα μένει· ὁμοίως δὲ, κὰν ἡ σύν-
ταξις κινήθῃ, ἢ προστεθῇ ³⁷ καὶ ἀφαιρεθῇ τι, λύεται τὸ 5
σχῆμα τῆς λέξεως. τὸ γοῦν ³⁸ ἐπὶ σαυτὸν καλεῖς ³⁹,
ἂν οὕτως ἐξενέγκῃ τις, καλεῖς ἐπὶ σαυτὸν καὶ τοὺς νό-
μους, λέλυται· καὶ τὸ, καὶ μοι μὴ ⁴⁰ θορυβήσῃ τις,
ἔστι μὲν προδιόρθωσις· εἰ δὲ αὐτὸ οὕτως ἐξενέγκῃ, ἀλλὰ
μὴ θορυβήσῃ τις, οὕτω γενέσθαι, ⁴¹ δέομαι μεθ' ⁴² ἥσυ- 10
χίας ἀνασχέσθαι ⁴³ μου, μένει τὸ αὐτὸ σχῆμα· ἢ γὰρ

ἄλλην μὴ ἐλ. σιγ. ἐπιτ' μεταπέμπειν, εἰ γὰρ οὕτω φηθεῖν, ἢ ἄλλην
μὴ ἐλάττω σιρατιὰν ἀποστέλλειν, ἀπολ. Par. 2. ἢ καὶ ἄλλους εἰς
βοήθειαν ἐπιπεμπτέον· εἰ γὰρ ἀντὶ τοῦ ἐπιπεμπτέον ἀποσταλτέον
εἴποι τις, ἀπόλλυται. 33 Vind. Par. 1. ἀπόλυται. 34 Ald.
Norrm. Vind. Angel. Par. 1. 3. τὸ σχῆμα παρονομασία. Par. 2.
τῆς παρονομασίας. 35 Par. 2. τὸ δὲ τῆς διανοίας, κὰν τὰ ὀνό-
ματα κινήσῃ, κὰν ὑπαλλάξῃς ἀντὰ, σώζεται καὶ μένει. Πάλιν εἰ-
περ σύνταξις κινήθῃ, ἢ προστεθῇ ἢ ἀφαιρεθῇ τι, λύεται κ. τ. λ.
36 Edd. et Codd. ἐνέγκῃ. in ex. Par. κὰν ἐτέροις ὀνόμασιν ἐνέγκῃ
deleta sunt. marg. Norrm. 1. ἐξενέγκῃ ut mox. v. 7. 37 Ald.
Norrm. Vind. Par. 1. 3. προστεθεῖν καὶ ἀφαιρεθεῖν. marg. ex.
Par. προστεθῇ καὶ ἀφαιρεθῇ. Angel. προστεθῇ καὶ ἀφαιρεθεῖν.
omnes τι omittunt. Secutus sum Par. 2. 38 Par. 2. τὸ γὰρ
ἐπὶ τοὺς νόμους καλεῖς, ἐπὶ τὴν εἰρήνην καλεῖς, εἴπερ οὕτως ἐξενέγ-
κοις, καλεῖς ἐπὶ τοὺς νόμους καὶ τὴν εἰρήνην, λύεται· ἐπὶ δὲ τοῦ
τῆς διανοίας οὐχ οὕτως· τὸ γὰρ, καὶ μοι μὴ θορυβήσῃ, τὴν προ-
διόρθωσιν οὐδὲν ἤτιον ἐφύλαξας· ἢ διάνοια γὰρ οὐδὲν πάσχει με-
τατροπομένων τῶν ὀνομάτων ἢ τῆς συντάξεως· τισι αὐτῇ μὲν οὖν κὰν
ταῦτοις ἢ διαφορί. 39 Adde quae habet Noster II, V. 7. et
praecipue Demetrius περὶ ἑρμηνείας tmemate 281, et 282. prout
nupera computare coepit editio. Norrm. 40 Dem. de
Pace p. 60. 27. R. 41 Marg. Norrm. addo ἦ. 42 μεθ'
recepti ex marg. Norrm. Edd. et Codd. τῆς. 43 Marg.
Norrm. f. ἀκροῦσθαι.

διάνοια οὐδὲν πάσχει τῶν ὀνομάτων τρεπομένων· τοιαύτη μὲν οὖν ἐν τούτοις ἐστὶν ἡ διαφορὰ.

β. ΟΡΟΣ ΣΧΗΜΑΤΟΣ. †

Σχῆμα² δέ ἐστιν³ ἐξάλλαξις λόγου ἐπὶ τὸ κρεῖττον
 5 κατὰ⁴ λέξιν ἢ κατὰ διάνοιαν, ἄνευ τρόπου· ὅτι μὲν οὖν
 ἐξάλλαξις, δῆλον· ὅτι⁵ γὰρ οὐκ ἐπ' εὐθείας ἐκφέρεται ὁ
 λόγος, γίνεται διὰ τοῦτο σχῆμα, πρόσκειται δὲ τὸ ἐπὶ τὸ
 κρεῖττον, ὅτι καὶ ὁ σολοικισμὸς⁶ ἐξάλλαξις ἐστὶ λόγου,
 ἀλλ' ἐπὶ τὸ χεῖρον· ἵν' οὖν ἡ διαφορὰ σχήματός τε καὶ
 10 σολοικισμοῦ φαίνεται⁷, διὰ τοῦτο πρόσκειται· ἐπὶ τὸ⁸
 575 κρεῖττον· τὸ δὲ ἄνευ τρόπου πρόσεστιν, ἐπεὶ καὶ ὁ
 τρόπος ἐξάλλαξις λόγου ἐστὶ κατὰ λέξιν· οὗτος μὲν οὖν
 ὁ ὅρος κοινὸς ἀμφοτέρων τῶν σχημάτων, τῶν τε τῆς λέ-
 ξεως καὶ τῶν τῆς διανοίας· ὀρίζονται δὲ τινες καὶ ἰδίᾳ
 15 ἑκάτερον τῶν σχημάτων· τὸ μὲν τῆς διανοίας οὕτω·

† Titulus abest a Par. 2. 2 Definitionem schematis ab Alexandro traditam repudiatis aliis unice probat Phoebammo p. 98. [paullo post init.] et qui de Phoebammone sumsit Matthaeus Camariota p. 12. [i. e. Georg. Pletho T. VI. p. 568.] itemque Vossius l. c. p. 261. 262. Norrm. 3 Par. 2. addit: καθόλου εἰπεῖν. 4 Par. 2. κατὰ διάνοιαν ἢ κατὰ λέξιν, ἄνευ τρόπου· ἐξάλλαξις μὲν, ὅτι ὁ λόγος οὐκ ἂν' εὐθείας ἐκφέρεται, διὰ τοῦτο· γὰρ καὶ σχῆμα· τὸ δὲ ἐπὶ τὸ κρεῖττον πρόκειται διὰ τὸν σολοικισμὸν, καὶ οὗτος γὰρ ἐξάλλαξις ἐστὶ λόγου κατὰ λέξιν, ἀλλ' ὁ μὲν ὅρος οὗτος κοινὸς ἀμφοῖν· ὀρίζονται δὲ καὶ ἰδίᾳ ἑκάτερον· τὸ μὲν τῆς διανοίας οὕτως, μετὰ πλάσις διανοήματος, ἐκ τοῦ κατὰ φύσιν ἐπὶ τὸ χρησιμώτερον. Τοῖς τοιοῦτοις ἄρα σχήμασι διαφέρουσι τῶν ἰδιωτῶν οἱ ῥήτορες, ταῦτα γὰρ κοσμοῦσι τοὺς λόγους, καὶ ποιοῦσι πιθανωτέρους [sic] τὰς ὁρμὰς, τὰς μετακλίσεις ἀπομιμούμενα τῆς ψυχῆς, οἷς τῶν κινήματων οἱ λόγοι εἰσὶ δῆλον· ἀλλὰ περὶ τῶν σχημάτων τῆς διανοίας ῥητέον πρότερον. Finitur cap. β. 5 Marg. Norrm. ὅτε. 6 Par. 1. σολοικισμὸς, constanter. 7 Ald. φαίνεται. 8 Ald. τὸν κρ.

σχῆμά ἐστι⁹ διανοίας μετάπλασις διανοήματος, ἐκ τοῦ κατὰ φύσιν πλάττουσα πρὸς τὸ χρησιμώτερον τὴν ἀναγκαίαν διάνοιαν· τὸ δὲ τῆς λέξεως χρειᾶς χάριν·¹⁰ τοιαύτη μὲν τις ἔννοια τοῦ τε κοινοῦ σχήματος, καὶ τοῦ τῆς διανοίας καὶ τῆς λέξεως· λέγωμεν¹¹ δὲ πρότερον περὶ 5 τῶν τῆς διανοίας σχημάτων μικρὰ προειπόντες πρὸς τοὺς ἀναγινώσκοντας αὐτὰ καθάπαξ· φασὶ γὰρ τινες οὐδὲν ἴδιον ἔχειν τὸ σχῆμα τῆς διανοίας, μηδὲ γὰρ εὐρεῖν εἶναι ῥᾶδιον λόγον ἀσχημάτιστον· καὶ τοῦτο κατὰ¹² ἀνάγκην οὕτως ἔχειν· ὁ γὰρ λόγος ἐκ διατυπώσεως τῆς ψυχῆς¹³ ἐστίν· οὐ χάριν καὶ εὐρέθη, τὰς μορφὰς αὐτῆς καὶ τὰ πάθη καὶ συνόλως τὰ κινήματα ἐξοίσειν·¹⁴ ψυχὴ δὲ ἀεικίνητόν¹⁵ ἐστίν, καὶ πλείστους λαμβάνει σχηματισμοὺς¹⁶ λόγου χάριν, ὀριζομένη¹⁷, νοουθετοῦσα, βουλευομένη, τῶν ἄλλων τῶν περὶ ψυχὴν συμβαινόντων ἐν τι πάντως πά- 15 σχουσα, ἢ δρωσα¹⁸, ὥστε κατὰ τὸ τῆς ψυχῆς κίνημα¹⁹ ὁ λόγος ἐν τι πάντως σχῆμα ἔξει· ἐστὶ δὲ πρὸς ταῦτα πρῶτον ἡμῖν ἐκεῖνο εἰπεῖν, ὅτι εἰ μὴν ἦν διανόημα²⁰, τὸ

9 Norrm. διανοίας ἐστίν. 10 Haec, quae absque sensu sic legi existimat, hunc in modum restitui jubet Cl. Schefferus ad Compendium rhetoricum seu Camariotae, seu alius p. 65. τὸ δὲ τῆς λέξεως· τὴν λέξιν χρειᾶς χάριν. Si mendosus locus est, ut esse videtur, haud scio an tam praesenti obvioque remedio continuo curari queat: alioqui eadem et vulgatae lectionis sententia est. Norrm. 11 Ald. Vind. Par. 1. λέγομεν. Norrm. λέγωμεν. 12 Vind. Par. 1. κατ' ἀν. 13 Marg. ex. Par. ἐκφύρειν. 14 Ald. Norrm. ἀκίνητον. Vind. Par. 1. ἀεικίνητον, idem vult Norrm. in Addendis. Prolegom. εἰς στάσεις Vol. VII. p. 45. ἔχει τὴν στάσιν βεβαίαν ἀεὶ καὶ ἀκίνητον. Par. 1. ἀεικίνητον. marg. ex. Par. εὐκίνητόν ἐστι. 15 Ald. Vind. Par. 1. σχηματισμός. Norrm. et ex. Par. σχηματισμούς. 16 Marg. Norrm. ὀριζομένη. 17 Ald. Norrm. Vind. Par. 1. ἰδρῶσα. marg. Norrm. et ex. Par. ἢ δρωσα. 18 Marg. Norrm. κίνημα. 19 Nodum hunc non tam exsolvisse, quam disse-

μὲν κατὰ φύσιν, τὸ δὲ ἐσχηματισμένον, οὐκ ἂν τῶν ἰδιω-
 τῶν οἱ ῥήτορες διέφερον οὔτ' ἀλλήλων· ταῦτα ²⁰ οἱ μὲν
 ἀπλούστερον καὶ ἄνευ κόσμου τινὸς μετὰ λόγου λέγοντες,
 οἱ δὲ ἐναργέστερον καὶ οὐ μετὰ ἀκοσμίας· δηλὸν γὰρ ὅτι
⁵ τοῦ ἰδιώτου ὁ ῥήτωρ τῇ πλάσει τῶν σχημάτων διενήνο-
 χεν, καὶ ²¹ οἱ ῥήτορες τῶν ῥητόρων τῷ τοῦς μὲν ἐπ'
 ὀλίγον καὶ ἀκαιρότερον, τοῦς δὲ πλείον καὶ κατὰ καιρὸν
 τοῖς σχήμασιν ²² χρῆσθαι· ἔπειτα δὲ κάκεινο λέγοι τις ἂν,
 ὅτι ²³ καὶ ἡ ψυχὴ κατ' ἀνάγκην μὲν διηνεκῶς ἐσχημά-
¹⁰ τισται· ἔστι δ' ὁμοῦ καὶ ψυχῆς κατὰ φύσιν τινὰ κινή-
 ματα καὶ παρὰ φύσιν, ἐπὶ τε τῆς καθιστώσεως καὶ φρο-
 νούσης καὶ ἐπὶ τῆς ἐν ²⁴ πάθουσιν οὔσης· ἀφ' ἧς οἱ πα-

cuisse Alexandrum nostrum, exemplo cognominis illius Ma-
 cedonis, judicat Vossius l. c. p. 262. itaque ipse sic solvere
 vult, ut figurae vox bifariam sumatur, late et presse: late
 accipiendo omnem sermonem esse figuratum, quia semper est
 quaedam animi delineatio. sin presse capiamus, eam tantum
 delineationem figuratam fore, quae remota est ab usu com-
 muni: adde sequentia, quae ipsa omnino Nostri sententia est,
 etsi non totidem conclusa verbis, verum longiore sermonis
 ambitu circumducta: expendantur, quae exstant p. 12. οὕτω δὴ
 καὶ ὁ λόγος· itemque p. 14. καὶ ἡμεῖς περὶ τοῦτου ποιούμεθα
 τὸν λόγον. Quemadmodum et M. Fabius IX. 1. Quare pri-
 mum intuendum est, quid accipere debeamus figuram, nam
 duobus modis dicitur: uno qualiscunque forma sententiae,
 sicut in corporibus, quibus, quocunque modo sint composita,
 utique habitus est aliquis: altero, quo proprie Schema dici-
 tur, in sensu vel sermone, aliqua a vulgari et simplici specie
 cum ratione mutatio. Norrm. 20 Ald. Norrm. Par. 1.
 Vind. ταῦτα. marg. Norrm. 1. ταῦτά. cfr. ad Theon. Progymn.
 c. I. 21 καὶ Edd. et Codd. om. marg. Norrm. adde καί.
 22 Par. 1. Vind. σχήμασι. 23 Marg. Norrm. f. add. εἰ. 24
 Ald. Norrm. Vind. καὶ ἐπὶ τοῖς πάθουσιν. Marg. ex. Par. post
 ἐπὶ inserit τῆς ἐν. Par. 1. ἐπὶ τῆς ἐν πάθουσιν.

Θητικοὶ λόγοι· οὕτω δὲ οὖν ²⁵ καὶ ὁ λόγος ἔστι μὲν ἢ ²⁶
κατὰ φύσιν ἢ κατὰ συνήθειαν ἐσχηματισμένος, ὃν οὕτω
φραμέν εἶναι σχῆμα· ἔστι δέ τις καὶ παρὰ ταῦτα ὁ πεπλα-
σμένος, ὃν ἐσχηματίζθαι λέγομεν· ἔτι τοίνυν, εἰ καὶ τοῦτο
δοίη τις, ὅτι πᾶς λόγος ἰδίῳ τι σχῆμα ἔχει κατὰ φύσιν, ἀλλ' ⁵
ὃ γε πολιτικός ²⁷ καὶ συγγραφικός οὐ κατὰ φύσιν, ἀλλὰ κατὰ
μίμησιν ἐκείνου γίνεταί· σημεῖον δὲ τοῦ λεγομένου τὸ τοιοῦτον
ἔστι τις λόγος κατὰ φύσιν ἀνθολογήν τινα ψυχῆς ἐμφαίνων,
οἷον ποίαν ἔλθω, ταῦτα νῦν ἢ κείναι; ²⁸ τοῦτον ²⁹ οὖ-
πω σχῆμα ἔχειν λέγομεν· ³⁰ διατί; ὅτι κατὰ φύσιν ἐξενή- 10
νεκται, καὶ ἀληθῶς ὁ λέγων ἀπορεῖ· ἔστι δὲ ³¹ λόγος
ἕτερος κατὰ μίμησιν τούτου γεγωνώς, ἔχων καὶ αὐτὸς ἀν-
θολογήν οὕτως· „ἢ ³² τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, εἴτε χρη-
κίαν εἴτε ἄγνοιαν ³³ εἴτε ἀμφοτέρω ταῦτα εἰπεῖν“ τοῦ-
τον μὲν δὲ σχῆμα ἔχειν φραμέν· οὐκ ἀπορῶν γὰρ ὁ λέ- 15
γων αὐτός ³⁴ προσποιεῖται ἀπορεῖν καὶ μιμεῖσθαι ³⁵ τὸν
ἀποροῦντα ἐξ εὐθείας εἰπεῖν φυλαττόμενος· ταῦτα ³⁶ ἄν

25 οὖν recepi ex Par. 1. deest in reliquis. 26 Vind.
ὁ κατὰ. 27 Rhetoris nostri sententiam commoda interpre-
tatione adjuvare studuimus, quam nimis acri censura exagitat
vir alioqui non minus candore ac humanitate, quam omnigena
eruditione illustris, Gerhardus Joh. Vossius l. c. p. 262.
quod enim noster de artificiosa et decora naturalis usitatae-
que locutionis imitatione tradit, id ipse ad perpetuam omnis
figuratae orationis simulationem sive retulit sive traxit. Norrm.
28 Par. 1. ἐκείνην. locus est ex Eurip. Hecub. 163. 29
Edd. et Codd. τούτων. marg. Norrm. scr. τοῦτον. 30 Ald.
Norrm. Vind. λεγόμενον. marg. Norrm. et Par. 1. λέγομεν.
31 δὲ Vind. Par. 1. om. 32 Edd. Codd. ἐκ. Marg. Norrm.
ἢ, ut Dem. pro cor. p. 231. 33 Par. 1. ἄγνοιαν. Edd. ce-
teri Codd. ἄνοιαν. 34 Ald. Vind. Par. 1. αὐτό. Norrm.
αὐτόν. ex. Par. αὐτός. 35 Marg. Norrm. scr. μιμεῖται. 36
Marg. Norrm. f. μὲν· et paullo post ἔχοι τις. idem in notis:
„forte scribendum, ταῦτα μὲν οὖν ἄν τις ἔξη λέγειν, eodem

οὐν τις ἔχη λέγειν πρὸς τοὺς ἀναγοῶντας τὰ σχήματα
 τῆς διανοίας· ὅτι καὶ πᾶς λόγος σχῆμα ἴδιον ἔχη, καὶ
 κατὰ φύσιν τό τε καὶ ὁμοιότητα τούτου πανουργεῖσθαι
 τινα καὶ πλαττεῖσθαι, τινα λόγον, οὐδεὶς ἂν εἴποι τὸ
 5 πλαττόμενον οὐ τρῦτον τὸν τρόπον ἐξαιρέτως σχῆμα κα-
 λεῖσθαι.³⁷ καὶ ἡμεῖς περὶ τούτου ποιούμεθα τὸν λόγον,
 ἀλλ' οὐ περὶ παντὸς τοῦ ὁπωσοῦν.³⁸ ἐσχηματισμένου λό-
 γου· οὐ μὴν ἀλλ' ὅτι³⁹ ἴδια μὲν ἐστὶ τὰ κατὰ φύσιν
 σχήματα τοῦ λόγου, ἴδια δὲ τὰ κατὰ τὴν τέχνην· ἐκεῖνο
 10 σημεῖον ἂν εἴη, ὅτι πᾶν σχῆμα, τοῦτο δὴ περὶ οὗ καὶ
 λέγομεν, μετόγειν ἐστὶν⁴⁰ εἰς τὸ κατὰ φύσιν· τοῦτο⁴¹
 δὲ ἐπ' ἐνίων μὲν ἐναργέστατα φαίνεται,⁴² ὥς ἐπὶ τῆς

omnino situ ac caractere verborum, quo Demosthenes κατὰ
 Τιμοκράτους p. 784. c. πολλαχόθεν μὲν οὖν ἂν τις ἔχη τοῦτο δι-
 δάσκειν· atqui usitatius est, ἔχει τις, ut ad oram libri notaba-
 mus.“ 37 Edd. et Codd. καλεῖται· marg. ex. Par. καλεῖ-
 σθαι. Norrm. in notis: „totum locum ita constitua· οὐδεὶς
 ἂν εἴποι, τὸ τοῦτον τὸν τρόπον πλαττόμενον οὐκ ἐξαιρέτως σχῆμα
 καλεῖσθαι. 38 Ald. Par. 1. ὁπωσοῦν. Vind. Norrm. ex. Par.
 ὁπωσοῦν. 39 Edd. et Codd. ἄλλο τι. marg. Norrm. 1. ἀλλ'
 ὅτι. marg. ex. Par. ἀλλὰ ὅτι. 40 ἐστὶν Edd. et Codd. om.
 marg. Norrm. „adde ἐστὶν ut infra [sc. ἔστι λέγειν]. 41 Edd.
 et Codd. κατὰ φύσιν τοιδε· ἐπὶ ἐνίων [Ald. ἐνοίων. in ex. Vi-
 ctoriano Mon. secundum v inscriptum.] marg. Norrm. ὅπερ
 ante ἐνίων addere jubet. Magis placet emendatio in marg.
 ex. Par. κατὰ φύσιν· τοῦτο δέ. Ita Menand. περὶ ἐπιδεικτ. p.
 611. supr. οὐ μὴν ἔχει γε τὴν συγκατάθεσιν ἀληθῆ παρὰ τῆς ψυ-
 χῆς τοῦ τὸ ἐγκώμιον διεξιόντος. Par. 1741. τοῦτο τὸ ἐγκ. διεξι-
 όντι. Apsin. p. 718. τοῦτο ἀπεργάσσεται, τὸ μεμνησθαι. Par.
 τοῦ. manu secunda correctum τοῦτο. Jos. b. j. VII. 5. 2. τοῦ
 δὲ πολλοῦ πλούτου. Par. 1425. τοῦτο δέ. Vit. Iosephi 13. ποιη-
 σάμενον πρόνοϊαν εὐπορίαν αὐτοῖς τούτου παρασχεῖν. Par. 1423.
 τοῦ. cfr. Boisson. ad Philostr. p. 379. ad Aristaenet. p. 286.
 42 Edd. et Codd. φαίνεσθαι. marg. Norrm. et ex. Par. φαί-
 νεται.

εἰρωνείας καὶ ἀλληγορίας καὶ ὑπερβολῆς· ἐπ' ἐνίων δὲ
 δυσόριστόν ἐστιν, ὥσπερ ἐπὶ τῆς ἐρωτήσεως καὶ ἐπὶ πύ-
 σματος καὶ διαπορήματος· ταῦτα ⁴³ λέγειν ἐστὶ καὶ πρὸς
 τοὺς τὰ τῆς λέξεως σχήματα ἀναιροῦντας, ὡς πάσης
 συνθέσεως λέξεως ἰδιόν τι σχῆμα ἐχούσης, καὶ οὐδὲν κα- ⁵
 τὰ τὴν πλάσιν, οὐδ' ἐξαίρετον· καὶ γὰρ ὅτι διαφέρει
 πλάσις ῥητορικὴ τῆς τῶν ἰδιωτῶν ἐστὶ λέγειν, καὶ ὅτι
 ῥήτορες ῥητόρων ἄμεινον φράζουσι καὶ ὅτι ἴδια σχήματα
 κατὰ φύσιν συνθέσεως λέξεως ἐστὶ· καὶ τὰ ἀπὸ τούτων
 κατὰ μίμησιν γινόμενα κατὰ τέχνην τῶν ῥητόρων· καὶ ¹⁰
 ὅτι ἐστὶ τὰ σχήματα τῆς λέξεως εἰς τὰ κατὰ φύσιν ⁴⁴ **576**
 μεταγείν, τὰ μὲν εὐχερῶς καὶ ῥᾶον, τὰ δὲ δυσκολώτερον·
 ἐωραμένων δὲ τούτων, καὶ ἔτι περὶ τῆς χρείας, ἣν παρ-
 ἔχεται τὰ σχήματα, εἰπόντες, περὶ αὐτῶν λοιπὸν ποιησό-
 μεθα τὸν λόγον· ἐστὶ· τοίνυν χρεία τῶν σχημάτων κατὰ ¹⁵
 τρόπους πλείονας· ἐπίτασιν γὰρ δύναται τῶν πραγμάτων
 ἐμφαίνειν, ὡς ἔχει τὰ τοιαῦτα· „σὺ δ' ⁴⁵ ὁ σεμνὸς ἀνὴρ
 καὶ διαπτῶν τοὺς ἄλλους,“ καὶ πάλιν ⁴⁶, „ἐμοὶ δ' ὅσον ⁴⁷,
 εἴτε τις βούλεται νομίσαι μανίαν εἴτε ⁴⁸ καὶ φιλοτιμίαν·
 διὰ γὰρ τῆς εἰρωνείας μᾶλλον, ἢ εἰ ἐξ εὐθείας ⁴⁹ ἐλέγετο, ²⁰
 ἤξηται ὁ λόγος· καὶ καταβολὴν ⁵⁰ δὲ καὶ ἐκλυσιν ἐκ

⁴³ Marg. Norrm. ταυτά. ⁴⁴ Codd. et Edd. εἰς τὸ με-
 γείν. marg. Norrm. add. τὰ κατὰ φύσιν. ut sup. p. 430, 11. ⁴⁵
 Dem. περ σιμφ. p. 313. ⁴⁶ In Mid. p. 536. ⁴⁷ Marg.
 Norrm. ὅς Ed. ⁴⁸ εἴτε Ald. Vind. Par. 1. om. habet Norrm.
⁴⁹ Edd. et Codd. ἢ ἐξ εὐθείας ἐλ. recepi lectionem a Norrm.
 ad marg. propositam. Marg. Victor. εὐθείας. ⁵⁰ Ald.
 Norrm. Vind. κατὰ βουλήν. Par. 1. et marg. ex. Par. κατα-
 βολήν. Norrm. in notis: „vertebam quasi si scriptum esset,
 καὶ καταβολὴν δὲ (δύναται) καὶ ἐκλυσιν τῶν ἐναντίων. Sed me-
 tuo, ne altius quoddam lateat ulcus. Mox verba Aeschinis
 posteriora integra sic habent: ὁμολογῶ Θετταλοὺς καὶ Πεφθαί-
 βους ἀφιστάναι, σὺ γὰρ ὣν προσέλθοις, μὴ οὐ πρὸς πόλιν, ἀλλὰ
 πρὸς οἰκίαν, ὅπου κίνδυνος πρός ἐστι.

τῶν ἐναντίων· „οὐ μέμνησθε αὐτοῦ τὰ πιθανά⁵¹ ῥήματα
καὶ μιαρὰ,⁵² καὶ πάλιν· „σὺ Θετταλοὺς⁵³ ἀποστήσας·
σὺ γὰρ ἂν κώμη προσέλθοις, ὅπου κίνδυνός ἐστι·“ παρ-
έχει δὲ καὶ ἔμφασιν ἡθους χρηστοῦ, ὡς Αἰσχίνης⁵⁴
5 „ἄρᾳ μοι δοίητε συγγνώμην, εἰ κιναιδὸν⁵⁵ αὐτὸν προσεί-
ποιμι· καὶ μὴ καθαρὸν τὸ σῶμα, μὴδ' ὄθιν τὴν φω-
νὴν⁵⁶ ἀφίησι, „καὶ τὰ ἐξῆς· φαίνεται γὰρ αἰδούμενος
ἐφ' οἷς μέλλει λέγειν· ἐστὶ δὲ διὰ τῶν σχημάτων δοκεῖν
καὶ αὐτοσχεδῶς λέγειν μηδὲ ἀπὸ παρασκευῆς, ὡς Δημο-
10 σθένης· „ἄρᾳ τις⁵⁷ ἡμῖν λοιπὸν⁵⁸ λόγος;“ ἢ οὕτω,
„τουτὶ⁵⁹ μικροῦ με παρηλθεν εἰπεῖν.“ τὰ γὰρ τοιαῦτα
τὴν τοῦ δοκεῖν αὐτόθεν λέγειν ἔμφασιν ποιεῖ, καὶ μὴν
ποικιλίαν τινὰ τῷ λόγῳ παρέχει τὰ σχήματα, ὡς ὁ γε
ὁμοειδὴς

51 Ald. Norrm. πιθανά. Par. 1. Vind. ex. Par. πιθανά.
marg. Norrm. ἀπίθανα. Ed. locus est Aeschin. κατὰ Κτησιφ.
p. 438. Bekk. 52 Ald. Norrm. Vind. καὶ οὐ Θετταλοὺς [Ald.
Θετταλοὺς] ἀποστήσας [Norrm. ἀποστήσας]. recepi lectionem ex
Par. 1. 53 περὶ παραπρεσβ. p. 265. 54 Ald. κιναιδόν. 55
Alia omnia, et ut censeo, veriora rectioraque, quam Noster,
de hoc Aeschinis loco pronunciat Hermogenes περὶ ἰδεῶν II.
VII. p. 343, 17. nimirum hinc potius improbum ac criminis
hominis ingenium elucere, καὶ ἐσπουδακός τοιδορήσασθαι τῷ
ἐχθρῷ, quae suspicio fidem dicenti gratiamque adimit, ideoque
citius huc retulerim, quae in caussa Timarchi his non absi-
milia Aeschines idem usurpat p. 266. a. Δέομαι δ' ἡμῶν, ὧ
Ἀθηναῖοι, συγγνώμην μοι ἔχειν, ἐὰν ἀναγκαζόμενος λέγειν περὶ ἐπι-
τηδευμάτων φύσει μὲν μὴ καλῶν, τοῦτ' δὲ πεπραγμένων, προεξα-
χθῶ τι ῥῆμα εἰπεῖν, ὃ ἐστὶν ὅμοιον τοῖς ἔργοις τοῖς Τιμάρχου.
Norrm. 56 Ald. Par. 1. ἄρᾳ τις. Norrm. ἄρᾳ τις. marg.
ex. Par. ἄρᾳ τις. 57 Marg. Norrm. λοιπός. idem in notis:
„locum nondum reperi, ideoque pro λοιπὸν non audebam pro-
tinus rescribere λοιπός· multa enim loquendi genera sunt, in
quibus λοιπὸν per se ponitur, nec cum reliquis configuratur.“
58 In Mid. p. 550.

ὁμοειδὴς προΐσταται ⁵⁹ τρόπος· δεῖ δὲ τὴν ἡδονὴν διώ-
κειν ⁶⁰ καὶ τὴν ποικίλιαν ἐν τῷ λόγῳ μετὰ τοῦ χρησί-
μου, καὶ μάλιστα ἐν τῷ δικανικῷ λόγῳ. παραδείγματα
δὲ τῶν τοιούτων σχημάτων τὰ τὸν λόγον ποιοῦντα ποι-
κίλον ⁶¹ παρὰ Δημοσθένει ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου λό- 5
γῳ, καὶ ἐν τῷ περὶ ⁶² τῆς παραπροσβείας· περὶ γὰρ τῆς
πολιτείας πολλάκις λέγων ⁶³ ἀπλῶς καὶ πολλαχῶς καὶ
ποικίλως πλάττει ⁶⁴ τὸν λόγον, οὗ προΐσταται, καὶ περὶ
τῆς λύσεως πάλιν τῶν αἰχμαλώτων μεμνημένος ⁶⁵ συνε-
χέστερον δὴ τὸν περὶ αὐτῶν πεποιῆται λόγον, τὸ αὐτὸ 10
πρᾶγμα μεταβάλλων καὶ ποικίλως φράζων· ταῦτα μὲν
ἐπὶ τοσοῦτον. λέγωμεν ⁶⁶ δὲ ἤδη τινὰ ⁶⁷ σχήματα τῆς
διανοίας.

γ'. ΠΕΡΙ ΠΡΟΔΙΟΡΘΩΣΕΩΣ. ¹

Προδιόρθωσις ² ἐστίν, ὅταν μέλλωμέν τι τοιοῦτον
λέγειν, ὃ δεῖται τινος θεραπείας, ὥστε μὴ χαλεπῶς αὐ- 15

59 Marg. Norrm. προΐσταται. 60 Ald. διώκει. 61
Edd. et Codd. ποικίλα. ex. Par. ποικίλον. marg. Norrm. τῶν
τὸν λόγον ποιοῦντων ποικίλον. 62 Vind. ἐν τῷ παρὰ τῆς πρε-
σβείας. 63 Marg. Norrm. f. add. καί. 64 Edd. et Codd.
πλάττειν τὸν λόγον οὗ προΐσταται. marg. Norrm. f. περιΐσταται.
marg. ex. Par. πλάττει τὸν λόγον οὗ προΐστ. 65 Edd. et
Codd. μεμνημένος, συνεχέστερον· οὐ δὴ τόν. marg. ex. Par.
pro οὐ substituit ὅδε. marg. Norrm. interpunctionem et οὐ
tollere jubet. 66 Ald. Par. 1. Vind. λέγομεν. Norrm. et
ex. Par. λέγωμεν. 67 Marg. Norrm. f. τινὰ.

1 Vind. Par. 1. προδιόρθωσις. eodem modo sqq. tituli pro-
feruntur. Par. 2. titulos om. — Spengel. συναγ. τεχν. p. 100.
sq. schemata προδιορθώσεως, επιδιορθώσεως et ἀμφοδιορθώσεως
a Theodoro Byzantino profecta esse suspicatur. 2 Ald.
προδιόρθωσις. Par. 2. προδ. ἐστίν, ὅταν προθεραπεύωμεν τὸ ἡ-
θῆναι μέλλον, ὡς δυσπαράδεκτον τοῖς ἀκροαταῖς· οἷον ἐποίησεν ὁ
Δημοσθένης λέγων· βαδισῦμαι κ. τ. λ.

Rhetor. VIII.

τὸ προσδέξασθαι τὸν ἀκροατὴν, καὶ προθεραπεύωμεν ³
 αὐτὸν, ὡς ἔχει ⁴ τὸ Δημοσθενικόν· „βαδιοῦμαι δὲ ἐπ’
 αὐτὰ, ἃ πέπρακται μοι, καὶ με μηδεὶς ἀπαρτᾶν ⁵ νομί-
 ση τὸν λόγον τῆς γραφῆς, ἂν εἰς Ἑλληνικὰς πράξεις καὶ
 5 λόγους ἐμπέσω.“ ὁ αὐτός· ⁷ „καὶ μοι, πρὸς θεῶν, ὅταν
 ἔνεκα τοῦ βελτίστου λέγω, ἔστω παρῴρησία τοῦ λέγειν.“
 καὶ πολλὰ παρ’ αὐτῷ τοῦ σχήματος τούτου παρα-
 δείγματα.

δ. ΠΕΡΙ ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΕΩΣ.

- 10 Ἐπιδιόρθωσις δέ ἐστι τῇ ¹ μὲν χρειᾶ τὸ αὐτὸ τῇ
 προδιορθώσει, τῇ τάξει δὲ ἐκείνου ² διαφέρον· ὃ γὰρ
 τῷ ³ προειπεῖν ποιοῦμεν θεραπεύοντες τὸν ἀκροατὴν ἐπὶ
 τῆς προδιορθώσεως, τὸ αὐτὸ ἐπὶ τῆς ἐπιδιορθώσεως· ⁴

3 Par. 1. et ex. Par. προθεραπεύομεν. Schaeff. ad Dem. p. 244. v. 26. scribendum censet προθεραπεύωμεν, ut est in Ald. Vind. 4 Vind. ἔχοι. 5 Ald. Vind. ἀπαντᾶν. Norrm. Par. 1. 2. marg. ex. Par. ἀπαρτᾶν. locus est περὶ στεφ. p. 244. 6 Post γραφῆς Par. 2. pergit: καὶ πάλιν, καὶ μοι πρὸς θεῶν — ἔστω παρῴρησία. καὶ ὁ θεολόγος φησὶ Γρηγόριος, τολμᾷ τι νεανικὸν ὁ λόγος, θεὸς θεοῖς ἐνούμενός τε καὶ γνωριζόμενος. [Or. εἰς τὰ Θεοφάν. p. 316. B.] καὶ πάλιν. ἄρα δέχεσθε σὺν παρῴρησίᾳ τὸν λόγον· καὶ πάλιν, εἰ μὴ μέγα ἐμοὶ τοῦτο εἰπεῖν, κανόνες ὄντες ἀλλήλοις καὶ σιάθου, καὶ αὐθις τούτου τοῦ στεφάνου, ὃ λαλῶ, οὐ κατὰ κύριον λαλῶ, λαλήσω δ’ ὅμως, καὶ γὰρ τι συνεβαλλόμεν τοῖς πλέκουσιν. 7 περὶ τῶν ἐν Χερρόν. p. 97.

1 Edd. Vind. Par. 2. τὴν μὲν χρειᾶν. Par. 1. τῇ μὲν χρειᾶ. 2 Marg. Norrm. f. ἐκείνης. 3 Ald. Norrm. Vind. τό. Par. 1. marg. Norrm. et ex. Par. τῷ. 4 Marg. Norrm. f. add. ποι-
 οῦμεν τῷ ἐπειπεῖν. Par. 2. ita: Ἐπιόρθωσις ἐστι τῇ μὲν χρειᾶ
 ταυτὸν τε προδιορθῶσαι. διαφορὰ δὲ, ὅτι τὴν τοῦ λόγου θερα-
 πείαν ὑστερὸν τίθουσιν, ὡς ἔχει τὸ Δημοσθενικόν. μετὰ γὰρ τὸ
 ἐγὼ εἶναι τινα περιττὰ προσήγαγεν, ὅτι πάσαις αἰτίαις καὶ βλασφη-
 μίαις Αἰσχίνου κεχρημένου ἠναγκάσθη πρὸς ἕνα ἕνα τῶν εἰρη-

ἀποθεραπεύομεν γὰρ ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις τὸν ἀκροατὴν, ἵνα μὴ χαλεπαίνειῃ πρὸς ἡμᾶς, ὡς πάλιν Δημοσθένης πολ-
λὰ προειπὼν ἐπιφέρει, „ἀξιῶ δ’ ὅς ᾧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
καὶ δέομαι, τοῦτο μέμνησθε παρ’ ὅλον τὸν ἀγῶνα, ὅτι
μὴ κατηγορήσαντος Αἰσχίνου μηδὲν ἔξω γραφῆς οὐδ’ ἂν
ἐγὼ λόγον οὐδένα ἐποιούμην ἕτερον· πάσαις δ’ αἰτίαις
καὶ βλασφημίαις ἅμα τούτου κεκρημένον, ἀνάγκη με
πρὸς ἐν ἑκάστον τῶν εἰρημένων βραχέα ἀπολογήσασθαι.

i. ΠΕΡΙ ΑΜΦΙΔΙΟΡΘΩΣΕΩΣ.

577

Τοῦτο ¹ μικτόν ἐστι τὸ σχῆμα ἔκ τε τῆς προδιορ-
θώσεως καὶ ἐπιδιορθώσεως, ὅταν ² καὶ πρὶν εἰπεῖν καὶ
εἰπόντες ἀσφαλιζόμεθα ³ τὸν λόγον. γίνεται δὲ τοῦτο,
οὐκ ἐπὶ τῶν τυχόντων, ἀλλ’ ἐπὶ τῶν μείζονος ⁴ προμη-

μένων ἀπολογήσασθαι· καὶ τὸ θεολογικόν, σύ τε ὁ τοῖς ἐν φιλο-
σοφίᾳ βασανιστὴς τε καὶ κριτὴς, ἀλλ’ ὅπως μὴ φιλοσόφως δέξῃ τὸν
λόγον, καὶ πάλιν ὁ φιλάνθρωπότητος ἐν προβύτοις, εἰ μὴ μοι δυσ-
χεράνης, ἣ ἐν ποιμαῖσι· καὶ αὖθις, αἰσθάνομαι μὲν οὖν ἔξω τοῦ
καιροῦ καὶ τοῦ μέτρου φερόμενος· καὶ οὐκ οἶδ’ ὅπως εἰς τούτους
ἐμπίπτω τοὺς λόγους. 5 pro cor. p. 237.

1 Par. 2. Ἀμφιδιόρθωσις ἐστι μίξις ἐπ’ ἀμφοῖν, ὅταν καὶ πρὸ
τοῦ εἰπεῖν τὸ δυσχερές, καὶ μετὰ τὸ εἰπεῖν θεραπεύωμεν, ὡς τό-
ἐγὼ δὲ, καὶ μηδεὶς ἀηδῶς ἀκούσῃ τὸ λεγόμενον, μεγάλων ἄξιον ἑαυ-
τὸν νομίζων, ἐξ ὧν ἔπραττο· ἔξεστι γὰρ ἐπὶ τοῖς ἀληθεῖσι παρῶρη-
σιάζεσθαι. καὶ ὁ θεολόγος· βούλεσθαι [sic] προσθῶ τι καὶ νεανι-
κώτερον· ἐρᾷτε τὰς ἐναντίας γλώσσας ἡμερουμένας ἡμῖν· καὶ τοῦ-
το τοῦ πνεύματος. 2 Ald. Norrm. Vind. καὶ ὅταν καὶ. Par. 1.
et marg. Norrm. om. prius καὶ. 3 Ald. Norrm. Par. 1.
ἀσφαλιζόμεθα. Vind. ἀσφαλιζόμεθα. Norrm. in notis: „ὅταν
ἀσφαλιζόμεθα pro ἀσφαλιζόμεθα. Saepe ita Noster, quod non-
nunquam, praecipue in verbis aliunde citatis, restituimus.
in ceteris fere reliquimus, quando similia et apud alios, prae-
sertim juniores, occurrunt. 4 Ald. Vind, Norrm. μείζονων.
Par. 1. μείζονος.

θείας δεομένων. ὥς εἰ λέγοι τις, „ἐγὼ μὲν λέγω, καὶ
 μηδεὶς ἀηδῶς ἀκούσῃ τὸ λεγόμενον, ἂν ἀληθὲς ὄν φαί-
 νηται, μεγάλων ⁵ ἄξιον ἑμαυτὸν ἐνόμιζον ἐξ ὧν διεπε-
 πράγμην καὶ πάσης παρῶρησίας καὶ ⁶ τῶν μεγίστων τι-
⁵ μῶν· νομίζω ⁷ μηδένα τούτοις ἄχθεσθαι τοῖς λόγοις,
 εἰ πάντα ⁸ τὰ μέγιστα πράξας ⁹ τῶν μεγίστων ἄξιον
 ἑαυτὸν ¹⁰ ἀποφαίνω.“ καὶ ὥς ἔχει τὸ Δημοσθενικόν· ¹¹
 „εἰ γὰρ οἷος ¹² ἐγὼ παρ' ὑμῖν κατὰ τὴν ἑμαυτοῦ τάξιν,
 εἰς ἐν ἐκάστη τῶν Ἑλληνικῶν πόλεων ἀνὴρ ἐγένετο· μάλ-
¹⁰ λον δ' εἰ ἓνα ἄνδρα Ἀρκαδία καὶ ἓνα Θετταλία ταυτά
 φρονοῦντα ἔσχεν ἐμοί.“ καὶ γὰρ λέγων „κατὰ τὴν ἑμαυ-
 τοῦ τάξιν“ προαπολύεται τὸ ἐπαχθὲς καὶ τῷ, „μᾶλλον
 δ' εἰ ἓνα,“ τὸ δοκοῦν ἐνδεεστερώς εἰρησθαι προσεπηνώρ-
 θωται. ¹³

15

ζ'. ΠΕΡΙ ΠΡΟΚΑΤΑΛΗΨΕΩΣ.

Ἡ δὲ προκατάληψις ¹ γίνεται, ὅταν προκαταλαμβα-
 νόμεθα καὶ τοὺς ἀντιδίκους, περὶ ὧν μέλλουσιν ² λέγειν,

⁵ Hoc exemplum noster suis verbis expressisse videtur,
 ex Demosthenicis, non multum dissimilibus. Epist. II. p. 192.
 d. e. Norrm. ⁶ Edd. et Codd. παρῶρησίας τῶν μεγίστων ὑμῶν.
 recepi emendationem a Norrm. ad marg. propositam. ⁷
 Marg. Norrm. add. μέντοι. ⁸ Edd. Codd. εἰπόντα. Marg.
 Norrm. scr. εἰ πάντα. ex. Par. post. εἰπόντα inserit καί. ⁹ Edd.
 Codd. πράξαντα. scr. πράξας. ¹⁰ Marg. ex. Par. ἑμαυτόν.
¹¹ pro cor. p. 327. ¹² Codd. et edd. οἷς. marg. ex. Par.
 οἷος. ¹³ Par. 1. προσεπηνώρθωται.

¹ Par. 2. Προκατάληψις ἐστὶ δὲ, ὅταν προσεκλήῃ τις τὸν τοῦ
 ἀντιδίκου λόγον, ὃν ἔχειν ἰσχυρὸν οἶεται, ὥς τὸ Δημοσθενικόν·
 ἐπεὶ δὲ τούτῳ μάλιστα τῷ λόγῳ θαρσύνῃ — — ἀσθενέστερον, καὶ
 ὁ θεολόγος· τίς ἐστὶ λόγος αὐτοῖς τῶν ἀφύκτων· τάχ' ἂν ἐπ' ἐκεί-
 νου καταφύγοιεν τελευταῖον· καὶ πάλιν· ἦκει δὲ ἡμῖν ὁ λόγος ἐπὶ
 αὐτὸ τὸ κεφάλαιον. ² Vind. μέλλουσι.

καὶ τοὺς ἀκροατάς, περὶ ὧν ὑπονοοῦσι καθ' ἡμῶν, καὶ τὸν λόγον, ὃν ἰσχυρότατον ὁ ἀντίδικος οἶεται λέγειν καὶ ὃν οἱ δικασταὶ καθ' ἡμῶν ὑπονοοῦσιν ³ τι ἔχειν ἰσχυρὸν, τοῦτον ἐμφάσει τινὶ προεκλύοντες ⁴ ὥς εἰ καὶ λέγοι τις, „ἐπεὶ δὲ καὶ τοῦτω μάλιστα τῷ λόγῳ θαρρῆει, βούλομαι ⁵ δεῖξαι καὶ τοῦτον πολὺ τῶν ἄλλων ἀσθενέστερον.“ καὶ ὥς Αἰσχίνης· ⁵ „πρὸς δὲ δὴ τὸν ἄφικτον ⁶ λόγον ὃν φησι Δημοσθένης.“

ζ. ΠΕΡΙ ΤΠΕΞΑΙΡΕΣΕΩΣ.

Τοῦτο ¹ τὸ σχῆμα σύμφωναν καὶ ὁμογενῆς ¹⁰ λέγουσιν εἶναι τῶν προκειμένων. πιστότερον δὲ γίνεται τοῦτον τὸν τρόπον· ² ὑπεξελόμενοι τι πρόσωπον ἢ γένος τῶν λοιπῶν προκρίνομεν ³ περὶ οὗ ποτ' ἂν ὁ λόγος ᾖ. ὥς εἰ τις λέγοι· μετὰ γὰρ τοὺς θεοὺς Ἀριστογείτονος ⁴ ὑπὸ τῶν

³ Par. 1. ὑπονοοῦσι. ⁴ Marg. Norrm. f. προεκλύωμεν. ⁵ contra Ctesiph. p. 385. Bekk. ⁶ Ald. Norrm. Vind. ἔμφυτον. Par. 1. marg. ex. Par. et marg. Norrm. ἄφικτον.

¹ Par. 2. Τπεξαιρέσις ἐστίν, ὅταν ὑπεξελῶν τις πρόσωπον ἢ πρᾶγμα πρὸς τὰ λοιπὰ ποιῆτο [sic] τὴν σύγκρισιν. οἶον, μετὰ γὰρ Νηρέα [sic] εὐκ ἂν ἑτέρῳ κάλλους παραχωρήσεις, καὶ Ὅμηρον, [Od. A. 310.]

Καὶ πολὺ καλλίστους μετὰ γε κλητὸν [sic] Ὀρῶνα. καὶ ὁ θεολόγος· ἡμεῖς οἱ Μεγαλοπόλεις καὶ πρῶτοι μετὰ τὴν πρῶτην διάθειν· καὶ αὖθις ὁ μετὰ Ἡλίαν μετάρσιος, καὶ μετὰ Μωσέα θεοφανείας ἑξισωμένος καὶ μετὰ Παῦλον οὐράνιος. ² Marg. Norrm. f. ὅταν ὑπεξελόμενοι, recepi ὑπεξελόμενοι. Codd. et edd. ὑπεξελόμενον. ³ Ex. Par. προκρινόμενον. ⁴ Post θεοὺς reliqua ita continuo: τὸ Ἀριστογείτονος ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων τιμᾶται γένος· res nota, eximiis honoribus καὶ δωρεαῖς ornatos apud Athenienses fuisse, qui de Harmodio et Aristogitone, tyrannicidis ac patriae libertatis vindicibus, genus ducebant. Demosthenes unus testis ἀξίόχρεως in Leptinea. Gloriosum illud

ἀνθρώπων· ἢ οὕτως, ὁ μὲν Ζεὺς κρατεῖ ⁵ τῶν πάντων, ἐγὼ δὲ τῶν ἀνθρώπων ἄρχω. καὶ πάλιν· ὁ δ' ⁶ ἂν τῷ Ἀπόλλωνι περὶ μουσικῆς ἐρίσαιοτο. ⁷ ἢ καὶ ὡς τὸ Ὀμηρικόν·

5 Ἀνδράσι δὲ προτέρουσιν ἐριζέμεν οὐκ ἐθέλησω,
Οὔτ' Ἡρακλῆϊ ⁸ οὔτ' Εὐρύτῳ·

ἢ γὰρ τῶν ὁμολογουμένων ⁹ ἀρίστων ὑπεξαίρεσις πιστοτέραν ποιεῖ τὴν ἐπαγγελίαν. ¹⁰

ἢ. ΠΕΡΙ ΑἴΤΙΟΛΟΓΙΑΣ

10 Αἰτιολογία ¹ δέ ἐστιν, ὅταν προθύεντες τι πρὸς τὸ

etiam, quod ipsa calce Aristidis sui Plutarchus memorat, Aristogitonis ex filia nepti ob inopiam illocabili nuptias nobiles procuratas, dotalementque fundum τὸ ποταμοῦ χωρίον ex publico donatum. Quod si pro γένος ὄνομα malis, huc accommodes, quod apud Libanium, Apologia Socratis I. 655. legitur, cautum fuisse, ne quis servus Harmodii aut Aristogitonis nomine adpellaretur. Sed mihi potius alterum illud prius est. Rursus, quod continuo sequitur, ὁ μὲν Ζεὺς, videtur de literis regis cujusdam Persici, et, ut opinor, Xerxis, excerptum esse, de quo Aeschines κατὰ Κτησιφῶντος· μυ. ὁ τολμῶν ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς γράφειν· ὅτι δεσπότης ἐστὶν πάντων ἀνθρώπων ἀφ' ἡλίου ἀνιόντος μέχρι δυομένου. et Aristides περὶ ὁμονορίας ταῖς πόλεσιν. T. II. p. 320. τὸν δ' ἐξιούοντα τῇ τοῦ Διὸς ἀρχῇ τὴν ἑαυτοῦ πρὸς τοσοῦτον δέους καὶ ταπεινότητος κατέστησαν, ὥστ' ἀναπηδήσας ἐκ τοῦ θρόνου φεύγων ἄχετο γῆν πρὸ γῆς. Norrm. ⁵ Marg. Norrm. addit: θεῶν. ⁶ ὁ Edd. Codd. om., Marg. Norrm. ὁ δ'. id. in notis: „Adluditur ad decantatissimam Marsyae fabulam. ⁷ Edd. Codd. ἔκαστα. Marg. Norrm. f. ἐρίσαιοτο. ⁸ Norrm. Ἡρακλῆϊ. Ald. Codd. Ἡρακλεῖ. — Od. θ. 223. ⁹ Marg. Norrm. ὁμολογουμένως. ¹⁰ Par. 1. ἀπαγγελίαν.

1 Par. 2. Αἰτιολογία δέ ἐστιν, ὅταν λόγου αἰτίαν ἀποδῶμεν, ὡς

γενέσθαι σαφέστερον αὐτὸ τὴν αἰτίαν προαποδιδῶμεν,² ὥς φησι Δημοσθένης· „ἐάν τις ἐν ἄθλοις τινὰ ἀποκτείνῃ,³ τοῦτον ὁ νομοθέτης ὥρισε μὴ ἀδικεῖν. διὰ τί; ὅτι οὐ τὸ συμβὰν ἐσκέπαστο, ἀλλὰ τὴν τοῦ δράσαντος διανοίαν· ἔστι δὲ αὕτη τίς; ζῶντα νικῆσαι, οὐκ ἀποκτείνειν,”⁴ καὶ τὰ ἐξῆς.

θ'. ΠΕΡΙ ΣΥΝΑΘΡΟΙΣΜΟΥ.

Συναθροισμὸς δέ ἐστιν¹ συναγωγή τῶν πεπραγμένων ἢ πραχθῆναι δυναμένων εἰς ἓν κεφάλαιον, ὥς φησι Δημοσθένης·² „ἀλλ' ὁ τὴν Εὐβοίαν ἐκείνος σφετερίζο-¹⁰ μενος καὶ κατασκευάζων ἐπιτείχισμα ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν, καὶ Μεγάροις ἐπιχειρῶν, καὶ καταλαμβάνων Ὠρεὸν,³ καὶ κατασκάπτων Πορθμὸν,⁴ καὶ καθιστάς ἐν μὲν Ὠρεῷ

τὸ Δημοσθενικόν. ἐάν τις κ. τ. λ. locus est contra Aristocr. p. 637. 2 Ald. Codd. προαποδίδομεν. Marg. Norrm. προσαποδίδομεν. 3 Par. 2. ἀποκτείνῃ τινὰ, τοῦτον ἀπέλυσε ὁ νόμος, διότι οὐ τὸ σ. — — διανοίαν, βουλομένου τοῦτον ζῶντα καταγωνίσασθαι· καὶ ὁ θεολόγος· τὸν αὐτὸν πνεῦμα καὶ σάρκα, πνεῦμα διὰ τὴν χάριν, σάρκα διὰ τὴν ἔπαρσιν· καὶ ὅσα περὶ τοῦ νομικοῦ πύσχα· πρόβατον μὲν διὰ τόδε, ἄρσιν δὲ διὰ τόδε καὶ τὰ ἐξῆς.

1 Par. 1, ἐστὶ. Par. 2. Συναθροισμὸς ἐστὶ συναγωγή προβάτων· εἰς ἓν κεφάλαιον [sic] ὥς τὸ Δημοσθενικόν· ἀλλ' ὁ τὴν Εὐβοίαν σφετ. κ. κατασκ. ἐπιτείχισμα, καὶ μεγάλοις ἐπιχειρῶν καὶ καταλ. Ὠρεῶν, καὶ κατασκάπτων Πορθμὸν, καὶ τὰ ἐξῆς, καὶ ὁ θεολόγος· ἡ δρόσος μὲν, ἵν' ἐκτὸς διοικούμενος καὶ φόρων ἄνεσις, καὶ ἀρχόντων ἐκλογὴ καὶ κλοπῶν ἐπιτίμῃσι καὶ τὰ ἄλλα μεγάλην ἔμελλε τῷ κοινῷ πράξειν ὠφέλειαν· δῆμοι δὲ στασιάζοντες, καὶ πόλεις καὶ γένη ἡγήγνημένα, καὶ οἰκίαι διῆσσύμεναι, καὶ συζυγίαι σχιζόμεναι, καὶ τὰ ἐξῆς. 2 pro cor. p. 248. 3 Edd. et Codd. ὦραιον et paullo post ἐν μὲν ὦραιῳ. Marg. Norrm. et ex. Par. ὦρεον et ὠρεῷ. 4 Codd. et edd. πόρμον. Marg. Norrm. ex. Par. et

Φιλιστίδην τύραννον, ἐν δὲ Ἐρετρίᾳ Κλείταρχον, καὶ τὸν
Ἑλλήσποντον ὕφ' ἱαντῶν ⁵ ποιούμενος καὶ τὸ Βυζάντιον
πολιορκῶν, καὶ πόλεις ⁶ Ἑλλητίδας, τὰς ⁷ μὲν ἀναιρῶν,
εἰς ⁸ ἃς δὲ καὶ τοὺς φυγάδας κατὰγων, πότερον ⁹ ταῦτα
⁵ ποιῶν ἡδίκηι καὶ παρεσπώνδει, καὶ ἔλυσεν τὴν εἰρήνην
ἢ οὐ·“

578

Ι. ΠΕΡΙ ΕΠΙΜΟΝΗΣ.

Ἐπιμονή ¹ δέ ἐστιν, ὥς καὶ αὐτὸ τὸ ὄνομα δηλοῖ,
ἐπὶ πλεῖον ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ νοήματος ἐπιμονή μετὰ αὐξή-
10 σεως. Εὐριπίδης, ² „ἀλλὰ δὴ μ' ἔξω ἔσωσεν, ἐνὶ δέ μοι

5 Marg. ex. Par. ἱαντῶ. 6 Ald. πόλλεις. 7 Edd. Codd.
τούς. Marg. Norrm. τὰς ut Var. Lect. Marg. ex. Par. — ib.
τινάς μὲν ἀναιρῶν, εἰς τινὰς δέ. 8 Norrm. ἐν ἃς. 9 Ald.
Par. 1. Vind. πρότερον. Norrm. πότερον. mox post ταῦτα marg.
ex. Par. addit: πάντα.

1 Par. 2. Ἐπ. δέ ἐστιν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ νοήματος· μονή γὰρ αὐξήσεως·
ὥς τὸ Δημοσθενικόν· ἐγὼ δ' ὑπ' ἐχθροῦ ν. ἐ. ὕβρη καὶ οἶνω τ. π. ἐναν-
τίον πολλῇ ξένων κ. π. ὑβριζούσῃ· καὶ ὁ θεολόγος· [Or. XXXII. p. 517.]
εἰ γάρ τις πόλιν τῆς οἰκουμένης ὀφθαλμὸν, γῆς καὶ θαλάσσης ὅτι
κράτιστον, ἐώας καὶ ἐσπερίου λήξεως σύνδεσμον, εἰς ἣν τὰ παντα-
χόθεν ἄκρα συντρέχει, καὶ ὅθεν ἄρχεται. καὶ πάλιν· ταῦθ' ἡμῖν
καὶ πρὸς ἀλλήλους πόλεμος· ταῦθ' οἱ λίαν ὑπὲρ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ
πράου μαχόμενοι, ταῦθ' οἱ πλεον ἀγαπῶντες τὸν θεόν, ἢ ὅσον συμ-
φέρει. καὶ πάλιν· ἐκείνου δέ λίαν ἀπλείυτως [sic] ἔχομαι τε καὶ
περιέχομαι, καὶ τοῦ πάθους ἐμαντὸν ἀποδέχομαι, καὶ τὰ ὅμοια.
2 Versus Euripidis, in editis hodie tragoediis non comparen-
tes ita restitues. Ἄλλ' ἦδε μ' ἔξέσωσεν· ἔστι δέ μοι τροφός· μή-
τηρ· ἀδελφῇ· δμῶϊς· ἄγκυρα στέγης. verba ut adparet, Orestis,
furiis suis conflictantis, de Electra sorore, nam in illos miri-
fice omnia quadrant. rursus pari tenerrimi sanctissimique amo-
ris adfectu, verborumque honore, fratrem, sed sanum ac re-
cens tum redditum sibi agnitumque, exultabunda praedicat
Electra, apud Aeschylum, χοηφόροις v. 236.:

τροφὸς ἡ μήτηρ, ἀδελφὴ δμῶϊς, ἄγχυρα στέγη,"³ καὶ ὡς Δημοσθένης·⁴ „αἱ μὲν κατάπτυστοι Θετταλοὶ καὶ ἀναίσθητοι Θηβαῖοι φίλον, εὐεργέτην, σωτῆρα τὸν Φίλιππον ἡγοῦντο· πάντ' ἐκεῖνος ἦν αὐτοῖς·“ καὶ πάλιν·⁵ ἐγὼ δ' ὑπ' ἐχθροῦ νήφοντος ἔωθεν, ὕβρει καὶ οὐκ οἶνφ⁶ ταῦτα ποιῶντος, ἐναντίον πολλῶν καὶ ξένων καὶ πολιτῶν ὑβριζόμεν· καὶ ὡς ὁ ποιητής,

Ἦς⁶ δὲ πατὴρ ὃν παῖδα φίλα φρονέων ἀγαπάξει

Ἐλθόντ' ἐξ ἀπίης⁷ γαίης δεκάτω ἐνιαυτῷ,

Μοῦνον, τηλύγετον,⁸ πολλοῖσιν⁹ ἐπὶ κτεάτεσσιν.

10

α. ΠΕΡΙ ΛΕΠΤΟΛΟΓΙΑΣ.

Λεπτολογία¹ ἐστίν, ὅταν ἐνὸς ἐκάστου τῶν συμβεβηκότων ἢ συμβαινόντων τὴν ἀκριβῆ καὶ ἐπὶ λεπτῷ ἐξεργασίαν ποιούμεθα, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ² ταυτί·³

ὦ τερπνὸν ὄμμα· τέσσαρας μοῖρας ἔχον

ἐμοί, et quae proximis aliquot versibus sequuntur. Norrm. 3 Ald. Norrm. Vind. τέγη. Par. 1. στέγη. 4 pro cor. p. 240. 5 in Mid. p. 538. scripsi ἐγὼ δ' ὑπ. Ald. Norrm. Vind. Par. 1. τῷ δ' ὑπ'. Marg. Norrm. ἐγὼ δ' Ed. 6 Qd. π. 17. 7 Ald. ἀπίης. 8 Vind. τηλύγετον — — κτεάτεσσιν. 9 Il. i. 478.

1 Par. 2. Λεπτολογία ἐστίν, ὅταν ἕκαστον τῶν συμβεβηκότων ἀκριβῶς διεξιμεν, ὡς τὸ Δημοσθενικόν· ἕως δὲ ὁ στρατηγὸς ἐνετέλλετο τινα τοῖς οἰκ. ε. κ. τ. λ. 2 Loco Menandri suavissimo venustissimoque, detersis obiter macularum nonnullis, quam ex ingenio potuimus, opem ferre conati sumus, sed conati duntaxat, nam plenam solidamque lucem ac salutem, vos o magni Musarum nostrarum Antistites dabit, quibus tum prolixius indulgentiusque Apollo favet, tum propior ad sacras illius cortinas, sive Luparaeas, sive Vaticanas, aditus patet. Ceterum στρόβιλον procellam vertimus ex toto sermonis contextu καὶ ἀλληλουχία conjecturam ducentes. at verba per se spectata potius turbinem trochumque, a pueris in vertiginem rotatum, sonare videntur. Norrm. vide locum apud Meinekium Fragm. incert. Fabb. nr. VII. p. 194. 3 Marg. Norrm. an ταύτην?

- Μὰ τὴν Ἀθηναῖαν, ἄνδρες, εἰκόν' ⁴ οὐκ ἔχω
 Εὐρεῖν ὁμοίαν τῷ γεγονότι πράγματι,
 Ζητῶν πρὸς ἑμαυτὸν, τί ταχέως ἀπολλύει. ⁵
 Στερόβιλος· ἐν ᾧ ⁶ συστρέφεται, προσέρχεται,
⁵ Προέλαβεν, ἐξέφθιπεν, αἰὼν γίνεται.
 Ἄλλ' ἐν πελάγει συγκλυσμός· ἀναπνοὴν ἔχει ⁷
 Ζεὺ σῶτερ, εἰπεῖν, ἀντέχου ⁸ τῶν σχοινίων,
 Ἐτέραν περιμεῖναι χάτεραν ⁹ τρικυμῖαν·
 Ναυαγίου δ' ἂν ἐπιλάβοι· ¹⁰ ἐγὼ δ' ἄπαξ
¹⁰ Ἀφάμενός εἰμι καὶ φιλήσας ¹¹ ἐν βυθῷ.
 νῦν γὰρ διὰ ¹² νοήματος ἐλάσσονα γινόμενα καὶ οὐδ'
 εἰς ὑποψίαν ἀκριβῶς ἐλθεῖν δύναται ¹³ τῷ λόγῳ καὶ
 λεπτόν· καὶ ἀκριβῶς τε ¹⁴ ὁ ποιητὴς εἰπὼν εἰς ἔννοιαν
 ἀκριβεστέραν αὐτῷ ἀγγήοχε, ¹⁵ καὶ τὰ καθ' ἑαυτὸν ἠΐξη-
¹⁵ σε πάθος ταχύτερον ἐκ τῆς ἐκείνων λεπτολογίας ἀπο-
 δείξας, καὶ ταῦτα δὲ ὁμοίως ἔχει· καὶ ὑμεῖς ¹⁶ μὲν, ᾧ
 Ἀθηναῖοι, τὰς ἐλπίδας τῆς σωτηρίας εἴχετε ἐν τῷ τὸν
 στρατηγὸν ὑμῶν ἐκπλεύσαντα ταχέως τῶν ἐπικαίρων

4 Edd. Codd. εἰκόνες. Marg. Norrm. εἰκόνα. Porson. εἰκόν'.
 Idem sq. εὐρεῖν addidit. 5 Marg. Norrm. ἀπολλύει. Edd.
 Codd. ἀπολαύει. 6 Marg. Norrm. addo δέ. 7 Edd. Codd.
 ἔχειν. Porson. ἔχει. 8 Marg. Norrm. f. ἀντέχεσθαι, σχοιν.
 9 Edd. Codd. ἑτέραν. Marg. Norrm. adde καί. Porson, χάτεραν,
 10 Edd. Codd. ἐπιλάβοι. Pors. ἐπιλάβοι'. 11 Edd. Codd.
 ἐφίλησας. Marg. Norrm. καὶ φιλήσας. 12 Norrm. inseruit
 τοῦ uncis inclusum. 13 Marg. Norrm. δυνάμενα. et paullo
 post: f. κατὰ γε λεπτ. pro καί. 14 Marg. Norrm, γε. et
 mox αὐτὰ pro αὐτῷ. 15 Ald. αἰγήοχε. 16 Plenae sunt
 Olynthiacae et Philippicae Demosthenis fatalis hujus inertiae
 atque lentitudinis Atheniensium temporumque foede ac somni-
 culose amissorum, exsomni interim summaque industria ac
 vigilantia res suas, agente Philippo, vel unum mihi locum
 vide ex Philipp. I. p. 52. d. ἐν δὲ τοῖς περὶ τοῦ πολέμου.
 Norrm.

κρατῆσαι τόπων. ὁ δὲ ὡς ἐνετέλλετό τινα ¹⁷ τοῖς οἰκείοις, καὶ ¹⁸ ἐπιτρόπους καθίστα ¹⁹ τῶν οἴκοι πραγμάτων, ἡσπάζετο τὴν γυναῖκα ²⁰ καὶ τοὺς παῖδας, ἐδεξιούτο τοὺς φίλους, ἐξίει τῆς πόλεως, κατέβαινεν εἰς τὸν λιμένα, ἐνεβάλλετο τὰ ἐπιτήδεια εἰς τὴν ναῦν, ἔλυσεν τὰ πρυμνήσια, ⁵ ἦρε τὰς ἀγκύρας, ἔλαθον οἱ πολέμιοι κρατήσαντες τῶν ἐπικαίρων χωρίων· ²¹ αὐξήσιν δὲ ἔχει τὸ σχῆμα, ὅταν ταχυτῆτα ἢ βραδυτῆτα ἐμφῆναι θέλωμεν, ἢ τάχος ἐξ ἀντιπαραθέσεως ποιῆσαι φανερόν, ὥσπερ ὁ Μένανδρος.

ιβ. ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΩΠΟΠΟΙΑΣ.

10

Ἡ προσωποποιῖα δὲ ¹ ἐστὶ προσώπου διάπλασις ἥτοι ² τὴν ἀρχὴν μὴ γενομένου πώποτε, ἢ γενομένου μὲν, οὐκ ἔτι δὲ ὄντος· τοῦ ³ μὲν παράδειγμα τὸ Δημοσθενικόν· „ὁ μὲν οὖν παρῶν καιρὸς, ὃ Ἀθηναῖοι, μονονουχὶ λέγει, φωνὴν ⁴ ἀφιεῖς·“ οὐχ ὑφεστηκὸς γὰρ τὸ ¹⁵

17 Codd. et edd. τινὰς, τ. οἰκ. ἐπιτρόποις. marg. Norrm. et Par. 2. τινά. 18 καί, quod edd. et codd. h. l. om. et post καθίστα ponunt, h. l. posui, illic omisi, auctore Norrmanno ad marg. 19 Par. 2. καθίστατό τι τῶν ἥκει [sic.] 20 in Par. 2. sequitur: περιεπύσσετο τοὺς παῖδας. 21 Par. 2. addit: Καὶ ὁ θεολόγος· ἀνάπτειται τὸ πῦρ, δαπανᾷται ἡ ναῦς, συνδαπαιᾷται ὁ φόρτος, πῦρ ὕδατι μίγνυται, καὶ δύο στοιχείων ἐν σῶμα μερίζεται καὶ πυρὸς ὑπὲρ θαλάσσης αἶρεται ξένος· καὶ πάλιν· ἡ νῦξ παρῇ, ὁ δῖφρος εὐπρεπής, οἱ μισοῦντες ἐν κρότοις, ἐν ἀθυμίᾳ τὸ εὐσεβές, περὶ τὸν πρόθυμον ὁδοιπόρον ἡμεῖς, καὶ ὅσα τοιαῦτα. Sequitur in Par. 2. ἡθοποιῖα.

1 δὲ Par. 2. om. 2 Par. 2. ἢ μὴ γενομένου ποτέ. 3 Par. 2. τὸ μὲν οὖν πρότερον παράδειγμα. locus est Olynth. I. ab init. 4 Par. 2. φασὶν ἀφιεῖς τῶν πραγμάτων ἡμῖν ἀντιληπτέον· οὐχ ὑφεστηκὸς γὰρ πρῶτον ὁ καιρὸς· τοῦ δευτέρου δὲ, ὡς Αἰσχίνης ἐκάλεσε μάρτυρας, τάδε καὶ τάδε λέγοντας, οἷον τεθνήκασιν· καὶ ὁ θεολόγος· καὶ μήτηρ μέμνηται μὲν τῶν ὠδίνων, καὶ ἀνακαλεῖται μὲν ἐλεεινῶς τέκνον λέγουσα δυστυχὲς καὶ ἀθλίας μητρὸς καὶ

πρόσωπον τὸν καιρὸν αὐτὸς ⁵ εἰσάγει· τοῦ δὲ δευτέρου τὸ Δισχίνου, ⁶ „ὅταν ἐπὶ τελευτῆς ἤδη τοῦ λόγου τοὺς συνηγόρους καλῇ, ⁷ καὶ τοὺς κοινωνοὺς αὐτῷ τῆς δωροδοκίας παρακαλῇ, ὑπολαμβάνετε ⁸ ὄραν ἐπὶ τοῦ βήματος ⁹ ἀντιπαρατεταγμένους, Σόλωνα μὲν τὸν καλλίστοις νόμοις κοσμήσαντα τὴν δημοκρατίαν, Ἀριστείδην δὲ τὸν τοὺς φόρους τάξαντα τοῖς Ἕλλησι, καὶ ἐπερωτῶν, ἣ οὐκ αἰσχύνεσθε, ⁹ ὅτι οἱ ¹⁰ μὲν πατέρες ὑμῶν Ἀρθμιον ¹¹ τὸν Ζελεῖτην,“ ¹² καὶ τὰ ἐξῆς.

10

ιγ'. ΠΕΡΙ ΕΠΑΝΑΛΗΨΕΩΣ.

Ἐπανάληψις ¹ ἐστίν, ὅταν κατὰ πλείους φωνὰς ἐπαναλαμβάνωμεν, ² ὡς ἔχει τὸ τοιοῦτον· „ἀλλ' οὐκ ἐστίν, οὐκ ἐστίν ³ ὅπως ἡμάρτετε·“ ⁴ καὶ τὸ Ὀμηρικόν,

τὰ ἐξῆς· εἰ γὰρ καὶ ἐπὶ ἐνεστῶτος ἐβρόχθησαν ἀλλὰ παρωχημένου δύναμιν ἔχουσιν. ⁵ Edd. Codd. αὐτόν. Reisk. ad Dem. p. 9. λέγοντα deesse suspicatur: Schaefer. emendat αὐτός. ⁶ in Ctesiphontem ad calcem. ⁷ Ald. Par. 1. Vind. καλεῖ et παρακαλεῖ. Norrm. et ex. Par. καλῇ et παρακαλῇ. ⁸ Edd. Codd. ὑπολαμβάνεται. ⁹ Vind. αἰσχύνεσθαι. ¹⁰ οἱ Ald. Vind. om. Par. 1. ὧ μὲν. Norrm. οἱ μὲν. ¹¹ Edd. Codd. Ἀρίθμιον. Vide de hoc nomine Norrmannum ad Aristid. p. 447, 16. ¹² Ald. Vind. Par. 1. Ζελήτην. Norrm. Ζελεῖτην.

¹ Par. 2. Ἐπανάληψις ἐστίν ἀνάμνησις προειρημένης μεταξυλογίας ἐμβεβλημένος [sic], οἷον ὁ στρατηγὸς ἠῦξεν τὰ πράγματα· εἴτα πολλὰ εἶπον ἐν μέσῳ πάλιν, ἐπανελάβετο τοῦ λόγου εἰπὼν· ἐπεὶ οὖν ὁ στρατηγὸς ἠῦξεν τὰ πράγματα, μέγας γέγονε καὶ περιβλεπτός· καὶ ὁ θεολόγος· ἐπεὶ δὲ φθόνῳ διαβόλου, [Or. εἰς τὰ Θεοφ. p. 619. B.] καὶ τὰ ἐξῆς, εἴτα μεταξυλογήσας ἐπήγαγε ταῦτα· ἐπειδὴ μείζονος ἔδειτο τοῦ βοηθήματος, μείζονος καὶ τυγχάνει. ² Edd. et Codd. ἐπαναλαμβάνοντων. Marg. Norrm. et ex. Par. ἐπαναλαμβάνωμεν. ³ Ald. Par. 1. Vind. alterum οὐκ ἐστίν om. Norrm. uncis inclusum posuit: Marg. ex. Par. post ἡμάρτετε inserit. cfr. Tiber. κς'. qui hunc Demosthenis (pro cor. p. 297.) et se.

Τοῦ δ' ⁵ ἐγὼ ἀντίος εἰμὶ, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν;

Εἰ ⁶ πυρὶ χεῖρας ἔοικε.

ταῦτα μὲν οὖν ἐπανείληπται μηδενὸς αὐτῶν μεταξὺ τι-
θεμένου ⁷ μορίου· ἔστι δὲ ὅτε ἐπαναλέγεται μὲν τὰ ὀνό-
ματα, οὐκ εὐθύς δὲ, ἀλλὰ μέσα τινὰ παρεμβάλλεται, ⁸
καθάπερ ἔχει τὸ τοιοῦτον. „ἦν ποτε, ⁹ ἦν, ὧ ἄνδρες ⁹ 579
Ἀθηναῖοι, ἐν τῇ τῶν πολλῶν ψυχῇ·“ ἀκείνιο, „οὐ γάρ
ὕφ' αὐτῷ ¹⁰ ποιήσασθαι τὴν πόλιν βούλεται Φίλιππος,
οὐ·“ ¹¹ καὶ τὸ Αἰσχίνου, „καλὸν, ¹² ὧ Ἀθηναῖοι, κα-
λὸν ἢ τῶν δημοσίων πραγμάτων φυλακή,“ καὶ τὸ Ὀμη- ¹⁰
ρικόν· ¹³

Ἄλλ' ὁ μὲν Αἰθίοπας μετεκίαθε τηλόθ' ἰόντας,

Αἰθίοπας· ¹⁴

πολλάκις δὲ ταῦτα ¹⁵ καὶ πλεονάκις ἀναλαμβάνεται, ὥς
καὶ Δημοσθένης, ¹⁶ „καίτοι φιλίαν τε καὶ ξενίαν αὐτὴν ¹⁵
ὀνομάζει, ¹⁷ καὶ νῦν εἶπέ ¹⁸ που λέγων „ὁ τὴν ¹⁹ Ἀλε-

quentem Homeri (Il. ὅ. 371.) locum adhibet. 4 Ald. Par. 1.
Vind. ἡμαρτε. Norrm. ἡμάριτετε. 5 Ald. Par. Vind. τοῦδε.
6 εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε repetendum necessario: Ald. Par. 1.
Vind. om. in ex. Par. ad marg. adjectum. Norrm. versum inte-
grum: εἰ πυρὶ χ. ε. μένος δ' αἶθωνι σιδήρῳ uncis inclusum re-
cepit. 7 Ald. Norrm. Par. 1. Vind. τιθεμένος. Marg. Norrm.
et ex. Par. τιθεμένου. 8 Marg. Norrm. τι τότε Ed. Dem.
Philipp. III. p. 120. 9 ἄνδρες Vind. om. 10 Ald. Vind.
Par. 1. αὐτό. Norrm. et ex. Par. αὐτῷ. de Chersonna. p. 104. 11
Ald. Par. 1. Vind. Φίλιππος· οὐ καὶ τὸ Ἀ. correxit ex. Par.
12 in Ctesiph. p. 405. Bekk. 13 Od. α. 22. 14 Αἰθίοπας
repetii, duce, margine ex. Par. Norrm. versum integrum: Αἰ-
θίοπας· τοὶ διχθὰ δεδαίεται· ἔσχατοι ἀνδρῶν uncis inclusum re-
cepit. 15 Marg. Norrm. f. ταῦτά. 16 pro Cor. p. 242.
Locum in Ald. et Codd. mutilum duce Norrmanno et marg.
ex. Par. restitui. 17 αὐτὴν ὀνομάζει Ald. Codd. om. 18
Ald. Par. 1. Vind. εἶπε ποῦ. 19 Ald. Par. 1. Vind. ὁ τῆς
Ἀλ. πόθεν λαβόντι.

ξάνδρου ξενίαν ὄνειδίζων ἐμοί·“ ἐγὼ σοι ξενίαν Ἀλεξάνδρου; πόθεν λαβόντι;“ φανερόν δὴ ποσάκις τὸ αἰτὸ ὄνομα ἀνειλήπται. τοῦτο δέ τινες ἰδίως ἀναδίπλωσιν λέγουσιν, ὅταν τὸ δεύτερον λεγόμενον ἄρχηται ἀπὸ τῆς
 5 τοῦ προηγουμένου τελευτῆς· ὡς Σοφοκλῆς· ²¹

— — ὦ φίλτατ' ὦς μ' ἀπόλεσας, ²²

Ἀπόλεσας ὅττ', ὦ κασίγνητον κύρα.

ὡς ²³ καὶ νῦν ἐν τῷ χρησμῷ· „Ἀρκαδίην ²⁴ μ' αἰτεῖς· οὗτοι δώσω, δώσω τοι Τεγέην·“ ²⁵ δοκεῖ δὲ ποιητικώτερον
 10 εἶναι.

ΙΘ'. ΠΕΡΙ ΕΠΑΝΑΦΟΡΑΣ.

Ἐπαναφορά ¹ ἐστίν, ὅταν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κόμματος

20 Marg. ex. Par. addit: ἡ πῶς ἀξιοθέντι, quod est apud Dem. 21 Electra 1169. — Edd. Codd. ὦ φίλτατε. 22 Ald. ἀπόλεσας. altero omissio. Par. 1. Vind. bis: ἀπόλεσας, ἀπόλεσας. Norrm. alterum ἀπόλεσας recepit uncis inclusum. 23 Marg. ex. Par. ὅς. 24 Ald. Par. f. Vind. Ἀρκαδίη. Post αἰτεῖς Norrm. inserit μέγα μ' αἰτεῖς uncis inclusum. 25 Edd. et Codd. γε γαίην. marg. Norrm. Τεγέην. id. in notis ad: δώσω τοι Τεγέην. „Hoc δώσω non ἀμέσως excipit ἀκροτελεύτιον versus prioris, οὗ τοι δώσω, ut vacillante memoria auctor existimabat: duo enim integri versus intercedunt, quos apud Herodotum Clione LXVI. et Stephanum Τέγεα legas.“

1 Par. 2. ἐπαναφορά ἐστὶ πλειόνων κώλων ἢ κομμάτων ἀπὸ τῆς αὐτῆς λέξεως ἀρχή, οἷον ἐγὼ διώκησα. τὸν οἶκον αὐτοῦ, ἐγὰ εὐδέτησα τὴν περιουσίαν αὐτοῦ, ἐγὼ προϊστάμην τῶν ἐκείνου πραγμάτων· καὶ Δημοσθενικόν· ταῦτ' εἶπον ὑπὲρ ὑμῶν· ταῦτ' ἐπρέβευσα, ταῦτ' ἐδέχθην, καὶ πάλιν, τί οὖν, ὦ ταλαίπωρε — — — ἐλλεβορίζεις. καὶ ὁ Θεολόγος· [Or. εἰς τὰ Θεοφάν. initio] Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε, Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε, Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε. καὶ αὐθις· [Or. XV. init.] τί λύεται[sic] τύξιν ἐπαινούμενην, τί βιύσεσθε γλῶσσαν νόμῳ δουλεύουσιν· τί τὴν κεφαλὴν ἀφέντες, καὶ τὰ ἐξῆς· γίνεται δὲ καὶ διπλὴ ἐπαναφορά, ὡς τὸ Δημοσθενικόν

δύο ἢ πλείω κῶλα ἄρχηται, ὡς παρὰ ² τῷ Δημοσθένει·
 „ταῦτ' εἶπον ὑπὲρ ὑμῶν, ταῦτ' ἐπρέσβευσα, ταῦτ' ἐδεί-
 θην.“ ἢ ὅταν ἐπὶ πολὺ τὸ ³ ὄνομα ἐν ἀρχῇ τῶν κώλων
 καὶ τῶν περιόδων πολλάκις παραλαμβάνηται· καὶ ἡ αὐ-
 τὸ ἢ τὸ ἰσοδυναμοῦν αὐτῷ ⁴ ὀνομάζει, καὶ αὐτὸ μὲν ὡς ⁵
 τὸ Δημοσθενικόν· „τί οὖν, ὦ ταλαίπωρε, ⁵ συκοφαντεῖς;
 τί λόγους πλάττεις; ⁶ τί σαυτὸν ⁷ οὐκ ἐλλεβορίζεις;“ καὶ

[pro cor. p. 241.]· μέχρι τούτου Δημοσθένος φίλος ὀνομάζετο [sic]
 Φιλίππου, ἕως προὔδωκεν Ὀλυμπον· μέχρι τούτου Εὐδήμος καὶ
 Σείμος ὁ Λαρισσαῖος, ἕως τὴν Ἑλαττίαν [sic] ὑπὸ Φιλίππῳ ἐποίη-
 σαι τῶν μὲν γὰρ πρώτων κώλων τὸ μέχρι μῦθον ἄρχει, τῶν δευτέ-
 ρων τὸ ἕως· καὶ ὁ θεολόγος· [Epitaph. in Basil. p. 332. B.] πα-
 ρὰ τοσοῦτοις οἱ ἡμετέροι παιδευταί, παρ' ὅσοις αἱ Ἀθῆναι. παρὰ
 τοσοῦτοις δὲ ἡμεῖς, παρ' ὅσοις οἱ παιδευταί· καὶ πάλιν· σὺ τὸν
 σὸν βασιλεῦς, καὶ γὰρ τοὺς ἐμούς· σὺ τὸν Ἀχαιῶν, καὶ γὰρ τὸν Ἰωσίου·
 γίνεται δὲ πάλιν καὶ ἐπαναφορὰ, ὅταν τῇ ἀρχούσῃ λέξει ἔττειται ἰσο-
 δυναμοῦσαι ληφθεῖεν ἐπὶ τῶν ἄλλων κώλων, ὡς τὸ, ἐπείδωκα τῇ πό-
 λει τὰ χρήματα, παρέσχον συμμαχοῦς, ἐχαρισάμην ὄπλα· καὶ ὁ
 θεολόγος· ἢ ἐκ τῆς ἀρχῆς ἀρχή, τὸ ἐκ τοῦ φωτὸς φῶς, ἢ πηγὴ
 τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας· καὶ πάλιν· ἀόρατος ὁράται, ὁ ἀνα-
 φῆς ψηλαφᾶται, ὁ ἄχρονος ἄρχεται· ἰσοδυναμοῦσι γὰρ αἱ ἀρχουσαι λέ-
 ξεις τὸν αὐτὸν σημαίνουσαι. 2 Codd. et edd. ὥσπερ τῷ Δημοσθ.
 Marg. Norrm. ὡς παρὰ, idem in notis: „locum libro II. cap.
 III. adductum, μέχρι τούτου intelligit, opinor. & inferius, v. 19.
 ὡς τοὺς κοινούς. Exemplum 'hoc loco, quantum judicare
 possum, ἀπροσδιόνυσον est, ex capite XII. male huc infultum
 repetitumque ab imprudente et incauto librario.“ Verba
 ὥσπερ τῷ Δημ. expuncta sunt in ex. Par. Supplevi ex Par. 2.
 ταῦτ' εἶπον — — ταῦτ' ἐδείθην. 3 Marg. Norrm. f. add. αὐ-
 τό. 4 Par. 1. αὐτό. Post αὐτῷ marg. Norrm. addit: ὄνομα, aut
 ὀνομάξῃ τις. 5 Ald. Par. 2. ταλαίπορε. Vind. ταλαίπολε. pro
 cor. p. 268. 6 Ald. Vind. πρώτεις. Par. 2. πλάτεις. Norrm.
 Par. 1. πλάττεις. 7 Par. 2. σεαυτόν. prox Par. 2. Ald. Vind.
 ἐλεβορίζεις.

ὥς τὸ 'Ομηρικόν'·⁸

Νηρεὺς αὖ Σύμηθεν ἄγεν;

Νηρεὺς Ἀγλαΐας υἱός.

τὸ δ' ἰσοδυναμοῦν οὕτως·

5 'Ο παντ' ἀναλκις⁹ οὗτος, ἣ πῦσα βλάβη.

ἐνταῦθα γὰρ τὸ τε ἄρσενικὸν ἄρθρον καὶ τὸ θηλυκὸν
ἶσον ὥς πρὸς τὸ πρᾶγμα δύναται. τὸ δ' ἰσοδυναμοῦν
οὕτως, ὥς εἴ τις λέγοι· ἐπέδωκα¹⁰ τῇ πόλει χρήματα,
παρέσχον συμμάχους, ἐχαρισάμην ὅπλα, καὶ ὥς „ὅταν
10 τοῖς κοινωνοῦς¹¹ αὐτοῦ τῶν δωροδοκημάτων παρακα-
λῇ,¹² ὑπολαμβάνετε¹³ καθορᾶν ἐπὶ τοῦ βήματος ἀντι-
παρατεταγμένους, Σόλωνα μὲν τὸν καλλίστοις νόμοις
κοσμήσαντα τὴν δημοκρατίαν,¹⁴ Ἀριστείδην δὲ τὸν τοῖς
φόρους τάξαντα¹⁵ τοῖς Ἕλλησιν, ἐπερωτῶντα·¹⁶ ἢ οὐκ
15 αἰσχύνεσθε, εἰ οἱ πατέρες ὑμῶν¹⁷ Ἀρθμιον¹⁸ τὸν Ζε-
λεΐτην,¹⁹ καὶ τὰ ἐξῆς.

ιε.

8 II. β. 671. Ald. Νηρεὺς αὖ σὺ μῆδεθεν ἄγεν, Νηρεύς. Vind.
et Par. 1. Νηρεὺς αὖ σὺ μῆθεν ἄγεν, Νηρεύς. Norrm. post ἄγεν
posuit: τρεῖς ἡγας εἴσας, uncis inclusum. 9 Ald. Vind.
Par. 1. παντ'ἀναλκις. Soph. Electr. 303. 10 Ald. Vind.
Norrm. ἀπέδωκα. Par. 1. Marg. Norrm. ἐπέδωκα. 11 ὅταν
τοὺς κοινωνοῖς Ald. Par. 1. Vind. om., Norrm. τοὺς κοινωνοὺς
recepit uncis inclusum: ad marg. notat: ὅταν ed. — Aeschin.
in Ctesiph. sub fin. Marg. ex. Par. supplet. καὶ ὥς, ὅταν ἐπὶ
τελευτῆς ἤδη τοῦ λόγου τοὺς συνηγόρους καλῇ, καὶ τοὺς κοινωνοὺς
αὐτῷ τῆς δωροδοκίας παρακαλῇ, ὑπολαμβάνετε. 12 Ald. Par. 1.
παρακάλει. Vind. παρακάλει. Norrm. παρακαλῇ. 13 Ald.
Par. 1. Vind. ὑπολάμβανε. correxit Norrm. et ex. Par. 14
Par. 1. δημοκρατίαν. 15 Ald. Par. 1. Vind. τάξαντα. τὸν
τοῖς Ἕ. ἐπερ. Norrm. et ex. Par. τὸν delent. 16 Ald. Par. 1.
ἐπερωτῶντα. Vind. Norrm. ἐπερωτῶντα. marg. ex. Par. καὶ ἐπε-
ρωτᾶν. 17 Par. 1. ἡμῶν. 18 Edd. et Codd. Ἀρίθμιον.
19 Ald. Ζελεΐτην. Par. 1. Vind. Ζελεΐτην. Norrm. Ζελεΐτην. Dein-
ceps Par. 1. ulterius comparare operae pretium non duxi.

ιβ. ΠΕΡΙ ΗΘΟΠΟΙΑΣ.

Ἡθοποιία δέ¹ ἐστίν, ὅταν ὑπάρχοντα πρόσωπα τιθέντες λόγους τινὰς αὐτοῖς² περιτιθῶμεν πρὸς τὸ πιστοτέρους αὐτοὺς δόξαι εἶναι, ἢ εἰ αὐτοὶ ἐλέγομεν αὐτούς, ὡς Αἰσχίνης ἐπὶ τοῦ Δημοσθένους·³ „μηδενὶ δὲ⁵ τρόπῳ καθ' ὑμῶν αὐτῶν γέλωτα τῷ σοφιστῇ καὶ διατριβὴν παράσχητε,⁴ ἀλλ' ὑπολαμβάνετε αὐτὸν εἰσέλθοντα οἴκαδε ὄρῃν σεμνυνόμενον ἐν τῇ τῶν μειρακίων διατριβῇ, διεξιόντα ὡς εὖ τὸ πρᾶγμα⁵ ὑφείλετο τῶν δικαστῶν,“ „ἀπαγαγὼν γὰρ αὐτοὺς ἀπὸ τῶν περὶ Τίμαρχον αἰτιῶν ἐπέστησε φέρων ἐπὶ τὸν κατήγορον καὶ Φωκεῖς. καί·“ ὃν ἐχρῆν⁶ παρελθόντα εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἰπεῖν· ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν μὲν στέφανον δέχομαι· καὶ τὰ ἐξῆς.

1 δὲ Par. 2. om. 2 Ald. Vind. Norrm. αὐτοί. Par. 2. et marg. Norrm. αὐτοῖς. tum Par. 2. περιθῶμεν, omissis seq. πρὸς τὸ πιστοτέρους — — ἐλέγομεν αὐτούς. 3 κατὰ Τιμαρχον p. 307. Bekk. Par. 2. ἐπὶ Δημοσθ. φησί· ὑπολάβετε αὐτὸν, ὃ ἄνδρες, εἰσέλθοντα ὄρῃν οἴκαδε σεμνυνόμενον καὶ διεξιόντα, ὡς εὖ τὸ πρᾶγμα ὑφειλόμην τῶν δικαστῶν· ἀπαγαγὼν γὰρ αὐτῆς τῶν περὶ Τιμαρχον αἰτιῶν, ἐπέστητα φέρων ἐπὶ τὸν κατήγορον καὶ Φίλιππον καὶ Φωκέας. καὶ ὁ θεολόγος, δοκῶ μοι κῆκείνης ἀκούειν τῆς φωνῆς, πλάτυνον τὰ σχοινίσματά σου· ἐγὼ παρίδωκά σε, καὶ ἐγὼ βοηθήσω σοί· ἐν θυμῷ μικρῷ ἐπάταξά σε, καὶ ἐν ἐλίῳ αἰωνίῳ δοξάσω σε, καὶ τὰ ἐξῆς. 4 Ald. Vind. παράσχηται et ὑπολαμβάνεται. correxit Norrm. et ex. Par. 5 Post τὸ πρᾶγμα Ald. Vind. pergunt: καὶ παρελθόντα εἰς τὴν ἐκκλησίαν τὸν μὲν στέφανον δεξάμενον καὶ τὰ ἐξῆς. καὶ ὑπὸ τῶν περὶ Τιμαρχον αἰτιῶν ἀπέστησε φέρων ἐπὶ τὸν κατήγορον καὶ Φωκεῖς. Tacite mutavit ordinem Norrm. quem secutus sum. 6 ὃν ἐχρῆν et paullo post εἰπεῖν· ἄνδρες Ἀθην. Edd. Codd. om., uncis inclusit Norrm. — Aeschin. in Ctesiph. p. 455. Bekk.

ΙΓ'. ΠΕΡΙ ΑΠΟΣΙΩΠΗΣΕΩΣ.

Ἀποσιώπησις ἐστὶ λόγος ἐπιτείνων ¹ τὸ παρασιωπώ-
 μενον, ἢ ² παραλείπων τὸ γινωσκόμενον, ἢ σιωπῶν τὸ
 αἰσχρόν· ³ ἐπιτείνει μὲν οὖν τὸ παρασιωπώμενον, ὡς
 5 Δημοσθένης· „ὦ μήτηρ μὲν ὑπῆρχε πολίτης, ⁴ πατήρ
 δὲ οὐκ ἐρῶ πόθεν.“ οὐδὲν γὰρ πλεῖον τῶν ἀναγκαίων
 αὐτὸν ἐξετάσασθαι· παραλείπει δὲ τὸ γινωσκόμενον οὐ-
 τως. καὶ πάλιν· „τοσαῦτα, ὧ Ἀθηναῖοι ⁵, ὅσα ὀκνή-
 σαιμὶ ἂν εἰπεῖν.“ παντὶ γὰρ δῆλον, ὅτι τὸ πρῶτον μὲν
 10 ἀηδὲς τι παραλείπει. εἶτα εἰδικώτερον, ὅτι ἔτιμίαν εἰ-
 πεῖν βούλεται, ⁶ ἢ τι τοιοῦτον. σιωπᾷ ⁷ δὲ τὸ αἰσχρόν
 Εὐριπίδης.

Ἡ ⁸ πόσιν ἀπείρω περιβάλλουσ' ὑφάσματι

Ἐκτείνει, ὧν δ' ἕκατι παρθένον λέγειν

15

Οὐ καλόν.

ΙΔ'. ΠΕΡΙ ΕΠΙΤΡΟΧΑΣΜΟΥ.

Ἐπιτροχασμός ἐστὶ προσκείμενον ¹ σχῆμα τῷ τε συν-

1 ἐπιτείνων τὸ παρασιωπ. ἢ Par. 2. om. 2 Par. 2. καί.
 3 Par. 2. pergit: οἶον, περιττὸν λέγειν, ἅπαντες ἴσασι, καὶ τὸ
 Εὐριπίδειον, ὡς ἔκτεινε Κλυτημνήστρα τὸν Ἀγαμέμνονα· ὃν δ'
 ἐκάτη [sic] παρθένον λέγειν οὐ καλόν· καὶ ὁ θεολόγος [Or. εἰς
 τὰ ἄγ. φῶτα p. 625. D.]. οἶδεν Ἑλεναῖς ταῦτα, καὶ οἱ τῶν
 σιωπώμενων καὶ σιωπῆς ὄντως ἀξίων ἐπόπται· καὶ πάλιν· καὶ τὸ
 δύσφημον σιωπησμένον. [sic]. 4 Marg. Norrm. f. πολίτης.
 contra Aristocr. 759. F. 5 Norrm. ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
 ὅσα ὀκν. ἂν πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν. Ald. Vind. ὅσα om. — pro cor.
 p. 260. 6 Ald. Vind. βούληται. Norrm. et ex. Par. βούλε-
 ται. 7 Ald. Vind. σιωπᾷν. Norrm. σιωπᾷ. 8 Ald. Vind.
 ἢ et περιβάλλουσα. Norrm. περιβάλλουσ'. mox Vind. ἔκτεινε. —
 Orest. 25.

1 Par. 2. σχῆμα προσκείμενον. Ald. Vind. προσκείμενον. ex.
 Par. et marg. Norrm. προσκείμ.

αθροισμῶ καὶ τῇ ἐπιμονῇ· διαφέρει δὲ ἐκείνων, ὅτι τὰ πολὺν διασθηκότεα συνάγει καὶ ² ἀξιοπιστίας ἔνεκα λέγε- 580
ται· ὡς ἔχει τὸ Δημοσθενικόν, „ἀλλ' ἐφ' Ἑλλήσποντον ³
οὔχεται· πρότερον ἦκεν ἐπ' Ἀμβρακίην, Ἥλιν ἔχει τη-
λικαύτην πόλιν ἐν Πελοποννήσῳ, ⁴ Μεγάροις ἐπεβούλευ- 5
σε ⁵ πρώην.“

ἢ. ΠΕΡΙ ΕΙΡΩΝΕΙΑΣ.

Εἰρωνεία δέ ¹ ἐστι λόγος προσποιούμενος ² τὸ ἐναν-
τίον ³ λέγειν, ὡς ἐπὶ τῆς Μηδείας ⁴ Εὐριπίδης.

Τοιγάρ με πολλαῖς μακαρίαν Ἑλληνίδων

10

Ἐθνηκας ἀντὶ ⁵ τῶνδε· θαυμασιὸν δέ σε

Ἐχὼ πόσιν καὶ σεμνόν, ⁶ ἢ τάλαιν' ἐγὼ,

καὶ τὰ ἐξῆς. καὶ ὡς ὁ Δημοσθένης ⁷. „δῆλον γάρ, ὅτι
σὺ μὲν ὀλγείς ἐπὶ τοῖς τῶν Θηβαίων ἀτυχήμασιν, ⁸ κτή-
ματα ἔχων ἐν τῇ Βοιωτίᾳ· ἐγὼ δὲ χαίρω καὶ ⁹ εὐθὺς 15
ἐξητούμην ὑπὸ τοῦ ταῦτα πεποιηκός.“ Εἶδη δὲ τῆς εἰ-

2 καὶ ἀξιοπιστίας ἔνεκα λέγεται. Par. 2. om. 3 Par. 2.
ἐλίσποντον et mox Ἥλιν pro ἤλιν. — Phil. III. p. 118. 4

Vind. Par. 2. Πελοποννήσῳ. 5 Ald. ἐπεβούλευσεν tum
Par. 2. addit: καὶ ὁ Θεολόγος· ὑποπέσειντο σύνοδοι παρὰ
τοῦ νέου μητροπολίτου· πρόσσοι διηπάζοντο, πρεσβύτεροι τῶν
ἐκκλησιῶν, οἱ μὲν ἂν ἐπείθοντο, οἱ δὲ ὑπελλάττοντο.

1 Par. 2. δὲ om. 2 Ald. Norrm. Vind. προσωποποιού-
μενος. marg. Norrm. scr. προσποιούμ. ita Par. 2. 3 Par. 2.
τὸ ἐναντίον, οὗ λέγει, ὡς τὸ Δημοσθενικόν· τοῖς τῶν Θηβαίων
ἀτυχήμασι τὰ ἐκείνων νεμόμενος, ἐγὼ δὲ χαίρω, ὅς εὐθὺς ἐξητού-
μην ὑπὸ τοῦ ταῦτα πεποιηκός. καὶ ὁ Θεολόγος· ἡπάτα δέ με
καὶ ὁ Κάρυλλος Ἥλιου, τὸ τοῦ πυρὸς ἄρμα δεξάμενος, καὶ ἡ μη-
λωτὴ Ἑλισσαίου πλείω δυνηθεῖσα καὶ τὰ ἐξῆς. 4 v. 509.
Pors. 5 Ald. Vind. ἀντὶ δὲ τῶνδε. Norrm. δὲ om. 6
Marg. Norrm. πιστόν Ed. 7 pro cor. p. 239. 8 Vind.
ἀτυχήμασι. 9 Marg. Norrm. ὅς Ed.

ρωνείας τέτταρα· ἀστεϊσμός, ¹⁰ μυκτηρισμός, σαρκασμός, γλευασμός.

ΙΘ'. ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΛΕΙΨΕΩΣ.

Παράλειψις ¹ δέ ἐστιν, ὅταν δοκοῦντές τι παραλι-
 5 πείν μηδὲν ἤττον λέγωμεν αὐτὸ, ὡς Δημοσθένης· „ἀλλὰ
 τι ἐχρῆν με ² ποιεῖν, ἥδη γὰρ σὲ ἐρωτῶ, πάντα ταῦτα
 ἀφείς, Ἀμφίπολιν, Πύδναν, Ποτίδαιαν, οὐδενὸς τού-
 των μέμνημαι· Σέρριον ³ δὲ καὶ Δορίσκον καὶ τὴν Πε-
 παρήθου ⁴ πόρθησιν οὐδ' εἰ γέγονεν οἶδα“ ⁵ καὶ πάλιν· ⁶
 10 „ὅσα μὲν οὖν τοὺς χορευτὰς ἐναντιούμενος ἡμῖν ἀφε-
 θῆναι τῆς στρατείας ἠνώχλησε, ⁷ καὶ προβαλλόμενος ⁸
 καὶ χειροτονῶν αὐτὸν ⁹ εἰς Διονύσια ἐπιμελητὴν, ἐάσω,
 καὶ πάλιν· „τὴν μὲν ἀσέλγειαν καὶ τὴν ὕβριν Μειδίου ¹⁰
 καὶ τὰ λοιπὰ ἄπειρα ὄντα κακὰ ἐάσω.“ καὶ οὔτε τότε
 15 λέγω, οὔτε τότε, οὐδ' ὡς ἠδίκησεν ¹¹ τὴν πόλιν οὗτος·
 καὶ πάλιν· οὔτε γὰρ τοὺς Ἑρμαῖς, οὐς ἐλωβήσατο, λέξω·

10 Ald. Vind. ἀστιασμός. Norrm. ἀστεϊασμός. ad marg. ἀστεϊσμός.

1 Par. 2. Παρ. γίνεται, ὅταν τι προσποιούμενοι παραλι-
 πάνειν μηδὲν ἤττον λέγομεν αὐτὸ, ὡς τὸ Δημοσθενικόν, πάντα
 τὰλλ' ἀφείς. 2 Edd. Codd. μὲν. pro cor. p. 248. 3
 Ald. Vind. Σέρρινοι. mox Par. 2. Δωρίσκον. 4 Ald. Vind.
 παρήθου. 5 Par. 2. pergīt: καὶ ὁ θεολόγος· τὸν γὰρ Πρω-
 τέα [Or. adv. Julian. p. 74. C.] τὸν τοῦ μύθου παρήμι, τὸν
 Αἰγύπτιον σοφιστὴν· καὶ πάλιν· ἵνα γὰρ ἐάσω τὰ κατὰ τῶν ἀ-
 γίων οἰκῶν προστάγματα δημοσίᾳ τε προτιθέμενα καὶ ἰδίᾳ πλη-
 ρούμενα καὶ τὰ ἐξῆς. 6 in Mid. p. 519. 7 Ald. Vind.
 ἐνώχλησε. Norrm. ἠνώχλησεν. 8 Norrm. προβαλλόμενος. 9
 Ald. Vind. αὐτόν. 10 Ald. Vind. Μηδείου. Haec verba
 ipso exordio orationis κατὰ Μειδίον, sed sine sequentibus,
 posita leguntur. quae item in Phil. IV. ab initio occurrunt.
 Norrm. 11 Vind. Norrm. ἠδίκησε.

οὐθ' ὡς ἡντομόλησεν εἰς Σικελίαν, ἀλλ' ἔστω τούτων ἀμνηστεία μυρίων ὄντων.

κ'. ΠΕΡΙ ΑΠΟΣΤΡΟΦΗΣ.

Ἀποστροφή ¹ δ' ἐστίν, ὅταν πρόσωπον ἕτερον ἀνθ' ἑτέρου αἰτιώμεθα, ἥτοι πρᾶννεν, ἢ ἐποτρύνεν ἐθέλον- ⁵
τες, ὡς ὁ ποιητής.

Ἀτρεΐδῃ νῦν δὴ σε ἄναξ ἐθέλουσιν Ἀχαιοὶ

Πᾶσιν ἐλέγχιστον ² θέμεναι μερόπεσσι ³ βροτοῖσιν.

Οὐδὲ τι ἐκτελείουσιν ὑπόσχεσιν, ἣνπερ ὑπέσταν·

ἐπεὶ γὰρ ἀπότομον ἦν λέγειν, ὧ Ἀχαιοὶ, ἄδικοί ἐστε, ¹⁰
πρὸς τὸν βασιλέα οὐκ ἐθέλοντες ἐκτελεῖν αὐτῷ τὰς ὑπο-
σχέσεις, μετεσχημάτισε, τὸν λόγον πρὸς αὐτὸν τὸν Ἀγα-
μέμνονα· γίνεται δὲ ἡ ἀποστροφή καὶ ὅταν ἄλλων μνη-
μονεύοντες, ὡς δυναμένων ταῦτα ⁴ ποιῆσαι, τούτοις περὶ
ᾧ ἂν ποιησώμεθα τὸν λόγον μὴ πεποιηκότων δέ, εἰτα ¹⁵
δι' αὐτῶν ⁵ καὶ καθαρπτόμεθα τῶν ἀντιδίκων· ὡς Δη-
μοσθένης τὰ ὑπὸ Μειδίου ⁶ γεγονότα βουλόμενος δια-
βάλλειν διαβάλλει ⁷ τὰ περὶ Ἰφικράτην· „καίτοι φασὶν
Ἰφικράτην ποτὲ ἐκείνον Διοκλεῖ τῷ Πιτθεῖ τὰ μάλιστα

1 Pag. 2. ἀποστροφή ἐστίν, ὅταν ἀφ' ἑτέρου πρὸς ἕτερον
πρόσωπον ἀποστρέψωμεν τὸν λόγον; οἷον ὑμεῖς, ὧ ἄνδρες, τοιαῦ-
τα διανοέσθε. [Cod. —σθαι.] οὐδὲ πῶς ἐτόλμησας ἐπιχειρῆσαι
περινενοημένοις πράγμασι· καὶ ὁ θεολόγος· ὡς δὲ εἶχεν αὐτῷ κα-
τὰ νοῦν τὰ πλησίον, οὕτως ἤδη πειρᾶται καὶ τῶν ἐξῆς· εὐθέστα-
τε καὶ ἀσεβέστατε καὶ ἀπαιδεϊτότατε, σὺ κατὰ τοσούτου κλήρον,
καθ' ἑδρα τιμῆα, καὶ τιμίων ἀνδρῶν ἱδρυμα καὶ ἀνάπανμα· ἐπὶ δέ
σε τίς ἀνέβη δημηγόρος Ἑλλήν. 2 Vind. πᾶσιν ἀλλ' ἀσχιστον.
Π. β, 284. 3 Ald. Vind. μερόπεσι. 4 Ald. Vind. Norrm.
ταῦτα. marg. Norrm. 1. ταῦτά. 5 Ald. Vind. Norrm. ἐαν-
τῶν. marg. Norrm. immo αὐτῶν. 6 Ald. Vind. Μηδείου.
p. 534. 7 marg. Norrm. παραβάλλει.

ἐλθεῖν εἰς ἔχθραν, καὶ ἔτι πρὸς τούτῳ⁸ συμβῆναι, Τι-
σίαν⁹ τὸν ἀδελφὸν τὸν Ἰφικράτους ἀντιχορηγῆσαι¹⁰
τῷ Διοκλεῖ· ἀλλ' ὅμως πολλοὺς ἔχων Ἰφικράτης· καὶ
τὰ ἐξῆς, „οὐκ ἐβάδιζεν¹¹ ἐπὶ τὰς τῶν χρυσοχόων οἰκίας
5 νύκτωρ, οὐδὲ κατεῤῥήγνυ¹² τὰ κατεσκευασμένα ἱμά-
τια ἐς τὴν ἐορτὴν“ καὶ τὰ ἐξῆς.

κά. ΠΕΡΙ ΔΙΑΠΟΡΗΣΕΩΣ.

Διαπόρησις δ' ¹ ἐστὶν, ὅταν περὶ ἑνὸς πράγματος
δύο ² ἢ καὶ πλείονας ἐννοίας ἔχωμεν, ἢ καὶ προσποιώ-
10 μεθα ³ μὴ οὐσας ἔχειν, εἶγε ⁴ ἀποροῦμεν καὶ μὴ ἐπι-
σιτῶμεν ⁵ ἐπ' αὐταῖς, ὥς ἔχει τὸ τοιοῦτον· ⁶ „εἴτε τινὸς
εἰπόντος, εἴτε αὐτὸς συνιείς, οὐκ ἔχω εἰπεῖν, ⁷ ὅτι δὲ
σωτηρία μόνη γίνοιτο ἂν αὐτῷ ἢ ἡμετέρα· εἴτε χρὴ φι-
λανθρωπίαν αὐτὴν λέγειν, εἴθ' ὅ τι δὴ ποτε ⁸ ἄλλο·
15 [οὐκ ⁹ ἔχει.]

8 Ald. Vind. πρὸς τοῦτο. Norrm. ex. Par. πρὸς τούτῳ. vi-
de, quae ad p. 422. notavimus. 9 Ald. Vind. τις ἄν. corr.
Norrm. et ex. Par. 10 Ald. Vind. ἀντιχωρηγῆσαι. mox Ald.
ἔχων Ἰφικράτης. 11 Ald. Vind. ἐβάδιζον. Norrm. ex. Par.
ἐβάδιζεν. 12 Ald. Vind. κατ' ἐρρήγνυ. ex. Par. corr. — ῥή-
γνυε.

1 δ' Par. 2. om. 2 Par. 2. διτιτὰς ἢ καὶ πλ. ἔχομεν
ἐννοίας, ἀγνοοῦντες, ὁπότερά τούτων ἀληθῆ, οἷον εἴτε τινὸς εἰ-
πόντος. 3 Ald. Vind. προσποιούμεθα. corr. ex. Par. et
Norr. 4 Ex. Par. ἤγς ἀποροῦμεν. 5 Marg. Norrm. f.
ἐπισιτῶμεν. 6 Dem. contra Aristocr. 750. c. 7 οὐκ ἔχω
εἰπεῖν. Par. 2. om. tum: ὅτι μόνη σωτηρία γένοιτ' ἂν. 8
Par. 2. addit: καὶ ὁ θεολόγος, οὐκ οἶδα, εἴτε τάξαι τῆς στάσεως
μεριζομένη τὸν φωτισμὸν, εἴτε τοῖς μέτροις τοῦ φωτισμοῦ τὴν τά-
ξιν λαμβάνουσα· καὶ πάλιν· εἴτε νοερά πνεύματα, εἴτε πῦρ, οἷον
αἶθλον καὶ ἄσώματον, εἴτε τινὰ φύσιν ἄλλην, ὅτι ἐγγυτάτῳ τῶν
εἰρημένων ταύτης ὑποληπτέον. 9 Marg. Norrm. „obrepsit ex
superiore οὐκ ἔχω εἰπεῖν.“

κβ. ΠΕΡΙ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΣ. ¹

Ἐρώτημά² ἐστὶ, πρὸς ὃ ἀνάγκη ἀποκρίνασθαι κατ' ³
 ἀπόφασιν ἢ κατάφασιν οὕτω, ναὶ ἢ οὐ· οἷον ἐξηλθες
 ἐπὶ τὴν μάχην, ἢ οὐ; καὶ ὡς Δημοσθένης. ⁴ „πότερον
 ταῦτα ποιῶν ἔλυσεν τὴν εἰρήτην, ἢ οὐ;“ ἀνάγκη γὰρ καὶ ⁵⁸¹
 πρὸς τοῦτο ἢ ναὶ ἢ οὐ ἀποκρίνασθαι.

κγ. ΠΕΡΙ ΠΤΣΜΑΤΟΣ.

Πύσμα δέ ἐστι, πρὸς ὃ διεξοδικῶς ἀπαντῆσαι ¹ δεῖ
 καὶ διὰ πλειόνων, ὡς ἔχει τὸ τοιοῦτον. ² „ἐμὲ δέ, ὦ
 τριταγωνιστὰ, τὸ τίνας φρόνημα λαβόντα τούτοις συμ- 10
 βουλεύειν ἔδει;“ ἐνταῦθα γὰρ οἶ· ἔστιν ἀποκρίνασθαι ναὶ
 ἢ οὐ. ἀλλὰ διὰ πλειόνων ἀνάγκη ἀπαντᾶν ³ τῷ τοιοῦ-
 τον ⁴ ἐροῦντι.

1 ad κβ', et κγ'. His gemina tradunt Phoebammo p. 102.
 Ammonius, sive Herennius Philo. E. XXXIV. Theo sophista
 p. 69. Norrm. 2 Par. 2. ἐρώτημά ἐστιν, οὗ σύντομος ἢ ἀπό-
 κρισις, διὰ τοῦ ναὶ ἢ οὐ προχωροῦσα, ὡς τὸ Δημοσθενικόν· πό-
 τερον ταῦτα ποιοῦσα ἔλυσεν τὴν εἰρήνην ἢ οὐ; καὶ ὁ θεολόγος· οὐ
 δέχῃ μετάνοιαν, οὐ δίδως ὀδυρμοῖς χώραν; 3 Edd. Vind. δεῖ.
 Marg. Norrm. f. κατ'. 4 pro cor. p. 248.

1 Ald. Vind, ἀπαιτῆσαι, Norrm. ἀπαντῆσαι. Par. 2. Πύ-
 σμα ἐστὶν, οὗτινος μακρὰ ἢ ἀπόκρισις, ὡς τὸ Δημοσθενικόν· ἐμὲ
 δέ, ὦ τριταγωνιστὰ — ἔδει· καὶ ὁ θεολόγος· ἐπὶ ποίας πηγὰς
 ἰτέον, καὶ τίνας φευκτίον· ἐπὶ τῶν τοιούτων γὰρ οὐκ ἔστιν ἀπο-
 κρίνασθαι ναὶ ἢ οὐ, ἀλλὰ διεξοδικῶς ἐν πλείοσι λόγοις. 2 pro
 cor. p. 297. 3 Ald. Vind. ἀπατᾶν. Liban. Progymn. p.
 886. v. 15. οὐ χρήμασι τοῦ δικάζοντος διαφθαρέντος, ἀλλὰ τέ-
 χνῃ τοῦ λέγοντος ἀπαντήσαντος. Reisk. f. ἀπατήσαντος. idem
 conj. Jac. Leopardus. Cfr. de hac permutatione Jacobs ad
 Achill. Tat. p. 885. Lectt. Stob. p. 75. infr. 4 Ald. Norrm.
 Vind. τοιοῦτω. Marg. Norrm. f. τοιοῦτον. ex. Par. τοιοῦτο
 ἐρωτῶντι.

κδ'. ΠΕΡΙ ΔΙΑΤΤΗΛΣΕΩΣ.

Διατύπωσις¹ δ' ἄρ' ἐστίν, ὅταν ἅμα προσώπων καὶ πραγμάτων παρασυναγωγὴν ποιησάμενοι μὴ τοὺς λόγους μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐναργήματα καὶ τὰ πάθη καὶ τὰ
 5 εἶδη διατυπώμεθα,² ὡς ὁ Διοσχίνης· „γίνεσθαι³ μοι μικρὸν χρόνον τὴν διάνοιαν, μὴ ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ἀλλ' ἐν τῷ θεάτρῳ. καὶ νομίζατε ὁρᾶν προσιόντα τὸν κήρυκα, καὶ τὴν ἐκ τοῦ ψηφίσματος ἀνάρρησιν⁴ μέλλουσαν γίνεσθαι,“ καὶ τὰ ἐξῆς. καὶ ὡς φησι Δημοσθένης·⁵ „ὅτε
 10 γὰρ εἰς Δελφοὺς⁶ ἐπορευόμεθα, ἦν ὁρᾶν ταῦτα πάντα, οἰκίας κατεσκευασμένας,⁷ τεῖχη περιηρημένα,⁸ γυναῖα καὶ παιδάρια ὀλίγα καὶ⁹ ἄθλια καὶ πρεσβύτας οἰκτρούς.“¹⁰

1 Par. 2. Διατύπωσις ἐστίν, ὅταν ὑπ' ὅψιν ἄγεσθαι δοκῶσι τὰ πράγματα, ὡς τὸ τοῦ Διοσχίνου. [in Ctesiph. p. 433. Bekk.]

2 Par. 2. διατυπώμεθα. Edd. Vind. διατιθώμεθα. 3 Ald.

γίνεσθαι. Vind. γενέσθαι. Norrm. ex. Par. γίνεσθε. Par. 2. γένεσθαι μικρὸν τὴν διάνοιαν ἐν τῷ θεάτρῳ, καὶ νομ. ὁρᾶν τὸν Δημοσθένην προσιόντα ἐπὶ τὸ κήρυγμα, καὶ τὰ ἐξῆς· καὶ τὸ Δημοσθενικόν· ὅτε γάρ. 4 Sequitur in Ald. Vind. εἰς Δελφοὺς,

quod uncis inclusit Norrmannus, ad marg. e loco sequente irrepsisse notans. 5 περὶ παραπρεσβ. p. 361. 6

Post Δελφοὺς in Ald. Vind. est Θήβας. quod delet Norrm.

et ex. Par. Post ὅτε γάρ ex. Par. inserit νῦν. Norrm. ὅτε

γάρ νῦν ἐπορευόμεθα εἰς Δελφοὺς, ἦν ὁρᾶν ἡμῖν. Par. 2. ὅτε γάρ

εἰς Θήβας ἐπορευόμεθα, ἦν ἰδεῖν οἰκίας μὲν κατεσκευασμένας, τεῖχη

δὲ περιεργημένα, γυναῖα δὲ καὶ. 7 Vind. κατεσκευασμένας.

8 Ald. Vind. περιεργημένα. Norrm. περιηρημένα. 9 καὶ

recepi ex Par. 2. abest ab edd. et Vind. 10 Ald. Vind.

Norrm. οἰκουρούς. Marg. Norrm. Ed. οἰκτρούς. ita Par. 2. qui

addit: καὶ ὁ θεολόγος· καὶ γάρ ἦν ὄντως ἀκεῖνα θρόνων καὶ

ὀδυρμῶν ἄξια, πῶς δ' οὐ τῶν μεγίστων, τεῖχη κατεσκευασμένα, πό-

λις ἢδ' φισμένη, [sic] ἁγίασμα καθηρημένον καὶ τὰ ἐξῆς, καὶ πάλιν, ὁ

μὲν προῦκαθίστο λαμπρῶς, τὰ δὲ περὶ αὐτὸν, ὅσων καὶ ὀδυρ-

κβ'. ΠΕΡΙ ΑΝΤΕΙΣΑΓΩΓΗΣ.

'Αντεισαγωγή ¹ γίνεται, ὅταν ἕτερον ἀνθ' ἑτέρου ἀντιτιθῶμιν, ² ἀντὶ ἀγαθοῦ κακόν, ἢ ἀντὶ κακοῦ ἀγαθόν· οἷον „οἰκτρὸν ³ πατρὶ καὶ μητρὶ, παῖδων στερηθῆναι καὶ ἐρήμοις εἶναι τῶν ἀναγκαιοτάτων γηροτρόφων· ⁴ ⁵ σεμνὸν δὲ αὐτοῖς τιμὴν καὶ μνήμην τέκνων ⁵ καταλειπομένην· ⁶ ἐφορᾶν.“ καὶ πάλιν, ἡδὺ τὸ ζῆν, ἀλλὰ τότε ὑπὲρ πατρίδος ἀποθανεῖν δόξαν αἰώνιον παρασκευάζει.

κγ'. ΠΕΡΙ ΔΙΑΣΤΡΟΦῆς.

Διαστρόφος δ' ἐστίν, ¹ ἐπειδὰν ² λέγωμεν ἀξιοπίστως ¹⁰ διασύροντες, ὡς Ὑπερίδης ³ ἐπὶ Δημοσθένους· καὶ συκοφάνταις τὴν βουλήν, προκλήσεις προτιθεῖς καὶ ἐρωτῶν

μῶν ἄξια· προέκειτο χρυσὸς, προῦκειτο λίβανος· ἐγγύθεν τὸ πῦρ, οἱ κελυσταὶ πλησίον καὶ τὰ ἐξῆς.

1 Par. 2. Ἄντ. ἐστίν, ὅταν ἀνθ' ἑτέρου πράγματος ἕτερον ἀντεισάγωμεν τιμιώτερον, συμβουλευόντες ἢ παραμυθούμενοι· οἷον· οἰκτρὸν στερηθῆναι παῖδων· ἡδὺ δὲ τὸ ἀκούειν κατορθώματα τέκνων, ὑπὲρ πατρίδος ἀποθανόντων. καὶ πάλιν· ἡδὺ τὸ ζῆν, ἀλλὰ τὸ γεῖναίως ἀποθανεῖν ἐνδοξον· καὶ ὁ θεολόγος· ἀλλὰ λυπεῖ σε τὰ τῆς διαξεύξεως, ἀλλ' εὖ φαίνεται τὰ τῆς ἐλπίδος· καὶ πάλιν· οὐκ ἄρξει Κησάριος, ἀλλ' οὐδ' ἀρχθήσεται πρὸς ἄλλων· εἰς δὲ καὶ ταῦτα, χθὲς ἦσθα θεατρικὸς, σήμερον φάνηθι θεωρητικὸς· καὶ πάλιν· ἀναλάβωμεν ὕμνους ἀντὶ τυμπάνων. 2 Vind. ἀντιθῶμεν. 3 Marg. Norrm. Ed. χαλεπόν. Dem. Epitaphii fine. 4 Ald. γηραιόφων. ex. Par. γηρωτ. Vind. Norrm. γηροτ. 5 Marg. Norrm.: Ed. aliter. 6 Ald. Norrm. καταλειπομένων. Vind. καταλειπομένων. marg. Norrm. ex. Par. καταλειπομένην.

1 Διασ. δὲ γίνεται, ὅταν τι διαβάλλωμεν ἀξιοπίστως, ὡς τὸ τοῦ Αἰσχίνου· [in Ctesiph. p. 438. Bekk.]. 2 Ald. ἐπειδ' ἂν. Vind. ἐπειδὰν τι λ. 3 Vind. Ὑπερίδης. idem mox: προκλήσεις ἐκτιθεῖς κ. ε. τ. προκλήσεσι.

ἐν ταῖς προκλήσεσιν,“ „πόθεν ἔλαβες τὸ χρυσίον, καὶ τίς ἦν σοι ὁ δούς, καὶ πῶς“; „τελευταῖον δ' ἴσως ἐρωτήσεις καὶ εἰ ἐχρήστω τῷ χρυσίῳ ὥσπερ τραπεζητικὸν⁴ λόγον παρὰ τῆς βουλῆς ἀπαιτῶν.“ καὶ ὁ αὐτὸς ἐπὶ τῆς Φρύνης⁵ „τίς⁶ γάρ ἐστιν αἰτία αὕτη, εἰ Ταντάλῳ ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς λίθος κρέματα.“ καὶ ὡς Αἰσχίνης⁷ „οὐ μέμνησθε αὐτοῦ τὰ ἀπίθανά καὶ μιὰ ῥήματα, ἀ πῶς⁸ ποτε ὑμεῖς, ὦ σιδηριοὶ, ἐκαρτερεῖτε⁹ ἀκροώμενοι, ὅτε ἔφη παρελθὼν,“ „ἀμπελουργοῦσί τινες τὴν πέλιν,“ καὶ 10 τὰ ἐξῆς. καὶ ὡς Δημοσθένης πρὸς αὐτὰ ταῦτα.¹⁰ „πάνυ γὰρ κατὰ τοῦτο χεῖρω γέγονε τὰ τῶν Ἑλλήνων¹¹ πράγματα, εἰ τουτὶ τὸ ῥῆμα, ἀλλὰ μὴ τουτὶ διεξῆλθον¹² ἐγὼ, ἢ δευρὶ τὴν χεῖρα ἀλλὰ μὴ δευρὶ μετήγαγον.“¹³

κζ. ΠΕΡΙ ΜΕΤΑΣΤΑΣΕΩΣ.¹

15 Μετάστασις² δ' ἐστίν, ὅταν ἀφ' ἑαυτῶν³ μεθιστῶ-

4 Ald. Vind. τραπεζητικὸν λέγων, Norrm. τραπεζιτ. id. ad marg. et ex. Par. λόγον. 5 Marg. Norrm. f. τί' quod suadet etiam Porson. ad Eurip. Or. 5, Cfr. Osann, Obs. ad Alc. in Mus. Rhen. Philol. I. p. 63. 6 Ald. Vind. ῥήματα πώποτε ὑμεῖς ὡς σιδηριοὶ. correxit. Norrm. et Par. 2. 7 Par. 2, ἀκροώμενοι ἐκαρτερεῖτε καὶ τὸ τοῦ Δημοσθένους πρὸς ταῦτα. 8 pro cor. p. 305. marg. Norrm. „Verba variant.“ 9 τῶν Ἑλλήνων Par. 2. om. 10 Par. 2. διελεγχθείην κἀγὼ, ἢ δευρὶ. Vind. ἢ δευρὶ. Norrm. εἰ δευρὶ. Ald. ἢ om. Cfr. Reisk. ad Dem. p. 305. 11 Par. 2. addit: καὶ ὁ θεολόγος, ἢ καὶ τῆς ἐσθῆτός μου τὸ τρίχινον αἰτιάσῃ, καὶ τοῦ προσώπου τὴν θείαν οὐκ ἀφυσῶς ἔχουσαν· καὶ πάλιν· τάχα δ' ἂν ὀνειδίσῃς καὶ τὸν σταυρὸν καὶ τὸν θάνατον.

1 Non injucundum μεταστάσεως exemplum Aeschines et Demosthenes praebent, dum amicitiam et sodalitatem Philocratis invicem alter alteri objectant. περὶ σιεφ. 'ζ. ἡ. Norrm. 2 Par. 2. Μετ. ἐστὶν, ὅταν ἀφ' ἑαυτῶν εἰς ἕτερον μεθ. τὴν αἰτ. ὡς τὸ Δημοσθενικόν. 3 Ald. Norrm.

μεν τὴν αἰτίαν ἐφ' ἑτερον ἔξω τοῦ πράγματος ὄντα, ὡς Δημοσθένης· „τοῦ γὰρ Φωκικοῦ συστάντος πολέμου, οὐ⁴ δι' ἐμέ·⁵ οὐ γὰρ ἔγωγε τότε ἐπολιτεύομην,“ ἢ ἐπὶ τοὺς ἀκούοντας. „ἐγὼ γὰρ τοῦ μὲν εἰπεῖν κύριος ἤμην, ἡμεῖς δὲ τοῦ ψηφίσασθαι τὰ ῥηθέντα.“ ἢ τὸν ἀντιδίκον εἰς αἰτίαν καθιστῶμεν, ἐξ ὧν αὐτὸς ἡμῖν ἐγκαλεῖ, ὡς πάλιν Δημοσθένης·⁶ „εἴτα⁷ τί εἰπὼν σέ τις ὀρθῶς προσείποι; ἔστιν⁸ ὅπου σὺ παρὼν τηλικαύτην πρᾶξιν καὶ συμμαχίαν, ἡλίχην⁹ διεξήεις, ὀρῶν ἀφαιρούμενόν με τῆς πόλεως ἡγανάκτησας;“ καὶ τὰ ἐξῆς.

10

L I B E R II.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΗΣ ΛΕΞΕΩΣ
ΣΧΗΜΑΤΩΝ.¹

α'.

Τὰ μὲν τῆς διανοίας σχήματα² προεῖρηται κατὰ λό-

Vind. ἀπ' αὐτῶν, marg. Norrm. „scr. ἀφ' ἑαυτῶν.“ ut in Par. 2. Reisk. ad Dem. p. 230. v. 27. ad αὐτῶν subaudiscere iubet ἡμῶν. 4 οὐ Ald. Vind. om., absorptum credo praecedenti syllaba μου. — pro cor. p. 230. 5 Par. 2. pergitt: καὶ πάλιν· ἐγὼ μὲν γὰρ τοῦ εἰπεῖν κύρ. ἢ, ἡμ. δὲ τοῦ τὰ ῥηθέντα ψηφίσασθαι. καὶ ὁ θεολόγος· καὶ εἴτις ἐκείνων ἀφείλεται τὰς αἰτίας ἐκείνον τοῦτον μίμφοιτό, λίαν ἐστὶν ἀνόμων· ἔμοιγε λογιστῆ τῶν τότε συμβεβηκότων· οὐ γὰρ τοῦ ἀμῆσαντος ὁ στάχυς, ἀλλὰ τοῦ υπέραντος, οὐδὲ τοῦ κατασβέσαι μὴ δύνηθέντιος ὁ ἐμπορημὸς, ἀλλὰ τοῦ ἀνάφαντος. 6 pro cor. p. 232. 7 Vind. εἴτω. 8 Ald. Vind. ὅς·ς. 9 Norrm. νῦν διεξ. ut Dem.

1 Ut ὁρδine naturae schemata sententiae pracedunt, ita doctrinae etiam tractationisque ordine priora esse vult Noster. Quod et Quintiliano IX. 1. et Aquilae Romano, Prooemio visum. Contra Phoebammo p. 102. (alios omittimus) a figuris elocutionis ordiendum duxit. Sed recte iudicat Vossius V,

γον ἡμῖν· παντὸς γὰρ λόγου προάγει ἡ τοῦ διανοήματος
 εὐρεσις· ἐπεται δὲ λέξις τῷ διανοήματι, δι' αὐτῆς ποι-
 οῦσα φανερόν αὐτό·³ νῦν δὲ περὶ τῶν τῆς λέξεως σχη-
 μάτων ποιησόμεθα⁴ τὸν λόγον· ἐπεὶ δ'⁵, ὡς ἂν εἰποι
 5 τις, τὰ πρῶτα καὶ ἀνωτάτω σχήματα τῆς λέξεως ἐστὶ
 περίοδος καὶ κῶλον καὶ κομμα· διὰ τούτων γὰρ πᾶσα
 λέξις πλέκεται καὶ συντίθεται· τί ποτ'⁶ ἐστὶν ἕκαστον
 τούτων προερούμεν.⁷ Περίοδος μὲν οὖν ἐστὶ λόγος ἄνευ⁸
 περιγραφῶν καὶ κῶλων, συνθέσει αὐτοτελῇ διάνοιαν ἐκ-
 10 φέρων, ὡς ἔχει τὸ τοιοῦτον· ἀνὴρ γὰρ ἰδιώτης ἐν πόλει
 δημοκρατουμένη νόμῳ καὶ ψήφῳ βασιλεύει· περίοδος⁹
 δὲ ἀπὸ τοῦ περιουομένου¹⁰ οἷον κύκλῳ τὴν διάνοιαν
 ἐκπλέκει· κῶλον δ' ἐστὶ περιόδου μέρος· ὃ λέγεται μὲν
 καθ' αὐτό· ἀντικείμενον δὲ πληροῖ περίοδον· αὐτὸ μὲν
 15 οὖν καθ' αὐτὸ κῶλον τὸ τοιοῦτόν ἐστιν· ἀνὴρ γὰρ
 ἰδιώτης· κατὰ δὲ τὸ ἀντικείμενον οὕτω γίνεται σύν-
 θεσις κῶλων·¹¹ ἄτοπον δ' ἐστὶ, σὲ μὲν ἐν τοῖς ἄλλο-

p. 265. parum referre, utram rationem ineamus. Norrm.
 2. Par. 2. προεῖρηται σχήματα· νῦν δὲ ποιησόμεθα τὸν λόγον περὶ
 τῶν σχημάτων τῆς λέξεως· τὰ πρῶτα δὲ καὶ ἀνώτατα σχήματα δια-
 νοίαν ἐκφέρων· ὡς τὸ, ἀνὴρ γὰρ ἰδιώτης. [Aeschin. in Ctesiph.
 p. 462. Bekk.]. 3 Ald. Norrm. Vind. αὐτόν. marg. Norrm.
 αἰτό. 4 Vind. ποιησόμεθα. 5 Ald. Norrm. Vind. ἐπειδ'
 ἂν. marg. Norrm. ἂν tollendum videtur. ex. Par. delet. 6
 Vind. τί ποτε. 7 Ald. Vind. προαιρούμεν. Ex. Par. et Norrm.
 προερούμεν. 8 Marg. Norrm. f. τῇ τῶν. marg. ex. Par. οὐκ
 ἄνευ. 9 Par. 2. εἰρηται δὲ περίοδος, ὅτι περιουοῦσα, οἷον ἐν
 κύκλῳ διὰ τῶν κῶλων ἡ διάνοια ἐκφέρεται· κῶλον δὲ ἔχει περίοδου
 μέρος [sic] ὡς τὸ· ἀνὴρ γὰρ ἰδιώτης· ἡ γὰρ ἐπὶ τῇ περίοδῳ ἐκ-
 τερῶν συνετέθη κῶλων· κόμμα δὲ ἐστὶ κῶλου ἑλαττον, ὡς τὸ γινῶθι
 σαυτὸν, μέτρον ἄριστον, καὶ τὰ τοιαῦτα· τῶν δὲ περιόδων αἱ μὲν
 εἰσὶ δίκωλοι, ὡς τὸ· πολλάκις ἐθ. 10 Vind. περιουομένου.
 11 Ald. Norrm. Vind. κῶλον. marg. Norrm. et ex. Par. κῶλων.

τρείς, ἐμὲ δὲ ἐν τοῖς ἰδίοις ἀπορεῖσθαι· κατὰ δὲ τὸ πα-
 ρακείμενον οὕτω· καλὸν γὰρ καὶ τοὺς φίλους εὖ ποιεῖν
 καὶ τοὺς πολίτας διαπαντός· κόμμα δ' ἐστὶ τὸ περιόδου
 καὶ κώλου ἑλαττον. λαμβάνεται δὲ καὶ κόμμα καθ' αὐ-
 τὸ ¹², καθάπερ ἔχει τὰ τοιαῦτα· γνῶθι σαντόν· μέτρον 5
 ἄριστον· ἔπου θεῶ· λαμβάνεται δὲ καὶ πρὸς ἕτερον·
 οἶον „ὄρχον αἰτεῖς ¹³, νόμον αἰτεῖς, δημοκρατίαν αἰτεῖς·“
 τῶν δὲ περιόδων αἱ μὲν εἰσι δίκωλοι, ὡς ἔχει ἡ τοιαύτη·
 „πολλάκις ἐθαύμασα τῶν τὰς πανηγύρεις συναγαγόν-
 των ¹⁴ καὶ τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας καταστησάντων·“ αἱ 10
 δὲ τρίκωλοι· ὥσπερ ¹⁵ ἦν προείπομεν· ¹⁶ „ἀνὴρ γὰρ ἰδι-
 ώτης“. δεύτερον δὲ „ἐν πόλει δημοκρατουμένη·“ τρίτον
 δὲ „νόμῳ καὶ ψήφῳ βασιλεύειν·“ γίνεται δὲ καὶ τετρά-
 κωλος, ὡς παρὰ Ἰσοκράτει· „τίς ¹⁷ γὰρ οὐκ ἂν ἡδίως
 μετὰσχοι στρατείας, τῆς ὑπ' Ἀθηναίων τε καὶ Λακε- 15
 δαιμονίων στρατηγουμένης, ὑπὲρ δὲ τῆς τῶν συμμάχων ¹⁸
 ἐλευθερίας ἀθυροζομένης, ὑπὸ δὲ τῆς Ἑλλάδος ἀπάσης
 ἐκπεμπουμένης·“ ¹⁹ νοεῖται δ' ²⁰ ἡ περίοδος τετράκωλος
 χωρὶς τῆς πρώτης προθέσεως· τίς γὰρ οὐκ ἂν ἡδίως
 μετὰσχοι στρατείας· συντίθενται δὲ καὶ ἐκ πλειόνων 20
 κώλων περίοδοι, ἀλλ' ἐκβαίνουσι τὴν συμμετρίαν καὶ
 οὐκ ἔτι περιόδων, ἀλλὰ διεξοδικῶν λόγων ἔχουσι τάξιν·
 εἰσὶ δὲ τῶν περιόδων αἱ μὲν αὐτοτελεῖς, ὥστε ²¹ καθ'

12 Ald. Norrm. Vind. κᾶνταῦθα τό. marg. Norrm. I. καθ' αἰτό. 13 Marg. Norrm. αἰτεῖ Ed. Aeschin. in Ctesiph. p. 450. Bekk. 14 Par. 2. ἀγόντων. Isocr. Paneg. initio. 15 Par. 2. ὡς ἡ προῤῥηθεῖσα· αἱ δὲ τετράκωλοι, ὡς τὸ Ἰσοκρατικόν· τίς γάρ. 16 Marg. ex. Par. inserit πρῶτον μὲν. 17 Ald. Vind. τί. In extrema pagina Panegyrici. 18 Vind. τῆς ἐλευθερίας. Sed τῆς punctum. 19 Par. 2. pergit: αἱ δὲ ἐκ πλειόνων περίοδοι κώλων διεξοδικῶν λόγων ἔχουσι τάξεις. Finit cap. α. Norrm. addit uncis inclusum: ἐπὶ δὲ τὴν τῶν βαρβάρων τιμωρίαν πορευομένης. Eadem sunt in marg. ex. Par. 20 Norrm. δι. 21 Ald. ὡς τὸ καθ' αὐτάς. corrigit Vind. marg. Norrm.

αὐτὰς σημαίνειν διάνοιαν, αἱ δὲ συνεζευγμέναι, ὥστε καθ' ἑτέρων ἐκφέρειν τὸ διανόημα πληρεσ· αὐτοτελεῖς μὲν οὖν εἰσιν αἱ ἄνευ συνδέσμου ἐκφερόμεναι, οἷα ἐστὶν αὕτη· „εἰ“²² γὰρ ὁ κῆρυξ κατὰ τοὺς νόμους φωνήν ἀφί-
 5 ησι, ταύτην κοινὴν τῆς πατρίδας δίκαιον ἡγεῖσθαι·“ συνε-
 ζευγμέναι δὲ αἱ μετὰ τῶν συνδέσμων συγκείμεναι, ὥς ἔχει αὕτη· „χρη“²³ γὰρ τὸ αὐτὸ φθέγγεσθαι τὸν ῥήτο-
 ρα καὶ τὸν νόμον· ὅταν δὲ ἑτέραν μὲν φωνήν ἀφίῃ ὁ νόμος, ἑτέραν δὲ ὁ ῥήτωρ, τῷ τοῦ νόμου δικαίῳ χρη δι-
 10 δόναι τὴν ψῆφον, μὴ τῇ²⁴ τοῦ λέγοντος ἀναισχυντίᾳ.

β. ΠΕΡΙ ΑΝΑΔΙΠΛΩΣΕΩΣ¹ Ἡ ΠΑΛΙΛΛΟΓΙΑΣ Ἡ
 ΕΠΑΝΑΛΗΨΕΩΣ.

Τοῦτο² τὸ σχῆμα ὁ μὲν Καρκίνος³ παλιλλογίαν

et ex. Par. 22 Norrm. ἦν. Dem. pro cor. p. 283. ἦν. 23 Aeschin. in Ctesiph. p. 384. 24 Ald. Vind. τὴν τ. λ. ἀναι-
 σχυντίαν. corr. Norrm. et ex. Par. Ortus accusativus ex i
 adscripto. ita cap. l. Ald. Vind. οὐ περὶ ᾧ ἐδιδάσκομεν, ἐκά-
 στοτε τὴν μάθησιν ἐποιεῖσθε. lege ὦν. cfr. Epist. crit. p. 29.

1 Ald. Vind. ἀναδιπλώσεως ἢ παλλιλογίας [h. l. et paullo
 post.] 2 Par. 2. Παλλιλογία [sic] ἐστὶ φράσις ἢ λέξις τοῦ μὲν
 προηγούμενου κώλου (Cod. κῶλα) κατάληξις οὖσα, τοῦ δὲ ἐπομένου
 ἀρχή, ὥς τὸ Ὀμήρειον· [Il. v, 371.]

Τοῦ δ' ἐγὼ ἄντιος εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν,

Εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, μένος δ' αἴθωνι σιδήρῳ.

καὶ ὁ θεολόγος [Or. εἰς τὰ ἄγ. φῶτα init.]· καὶ πάλιν μυστήριον,
 μυστήριον [abest alterum μυστήριον a codice] δὲ οὐκ ἀπατηλόν,
 οὐδὲ ἄκοσμον. Ἀνάπλασις ἐστὶ λέξεως, διὸ περὶ τοῦ αὐτοῦ προφο-
 ρὰ ἐπ' ἀλλήλους· οἷον μιὰρὸν θηρίον ὁ συκοφάντης· καὶ Ὀμηρος·
 [Il. ε, 31.]

³ Ἀρες, Ἀρες βροτολογεῖ, μαιφόνε·

γίνεται δὲ καὶ μετὰ τὸ ἐμβεβλημένης λέξεως, ὥς τὸ, ἦν ποτε ἦν· καὶ
 ὁ θεολόγος, οὐκ ἔστι ταῦτα οὐκ ἔστι· καὶ πάλιν· πάσχα κυρίου
 πάσχα. 3 Mallem Καρκίνος, nam corripi video hoc nomen

καλεῖ, ἔτιοι δὲ ἀναδίπλωσιν, οἱ δὲ ἐπανάληψιν· φαίνεται⁴ δὲ ὅτε μὲν ῥῆμα, ἐπαλλήλως ἐντιθέντων ἡμῶν, ὡς ἔχει τὸ τοιοῦτον·⁵ „μιαρὸν μιαρὸν θηρίον, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι.“ καὶ πάλιν ὡς Ξενοφῶν⁶ „ὠγκωμένῳ ἐπὶ γένει, πεφρυσμένῳ δ' ἐπὶ πλούτῳ, διατεθρυσμένῳ δὲ ὑπὸ 5 πολλῶν ἀνθρώπων.“

γ'. ΠΕΡΙ ΕΠΑΝΑΦΟΡΑΣ. ¹

583

Γίνεται δὲ ἡ ἐπαναφορὰ ποτὲ μὲν ἐπὶ τῶν ἡγουμένων κώλων, ὡς ἔχει τὰ προειρημένα· ποτὲ δὲ ἐπὶ τῶν ἑξῆς ὡς ἔχει τὸ Δημοσθενικόν², „ἐδίδασκες γράμματα, 10 ἐγὼ δὲ ἐφοίτων· ἐτέλεις, ἐγὼ δ' ἐτελούμην.“ πεποίηκε δὲ Δημοσθένης καὶ διπλὴν ἀναφορὰν, ἐπὶ τε τῶν προηγουμένων κώλων τὸ αὐτὸ μόριον λαμβάνων, καὶ ἐπὶ τῶν ἐπομένων ἐν τούτοις·³ „μέχρι τούτου φίλος ὠνομάζετο Λασθένης Φιλίππου, ἕως προῦδωκεν Ὀλυνθον· μέχρι 15 τούτου Εὐδίκος καὶ Σιμὸς ὁ Λαρισσαῖος⁴, ἕως τὴν Θευταλίαν ὑπὸ Φιλίππῳ ἐποίησαν.“ τῶν μὲν γὰρ πρώτων

καὶ κύριον καὶ προσηγορικόν, quod et Etymologus monuit: quid autem Carcino, poëtae tragico, cum Schematum rhetoricorum adpellationibus? itaque ille me autore, sive si cum Tiberio ita voles suasore, comiter dimissus locum concedat Καικιλίῳ, Caecilio, rhetori celebratissimo, natione Siculo, religione, ut volunt, Judaeo, cujus et Phoebammo noster meminit. p. 95. Norrm. Idem Caecilii nomen Tiberio κς. pro κακείνος vindicat Boissonadius. De Caecilio vide Kruegerum Quaest. de vita Thuc. p. 34. 4 Marg. Norrm. γίνεται δὲ τοῦτο, ἐν μὲν. 5 Dem. in Aristogit. p. 788. 6 Memorab. I, 2, 25. 7 Pro πολλῶν ἀνθρώπων scripsit forte Xenophon πονηρῶν. Norrm.

1 Abest hoc schema a Par. 2. sed consentiunt cum nostris, quae Par. 2. ad Lib. I. ιδ. habet. 2 pro cor. p. 315. 3 pro cor. p. 241. 4 Ald. Vind. ὁ Λαρησαῖος. Norrm. οἱ Λαρισσαῖοι.

κώλων τὸ μέχρι ἄρχαι⁵ μόριον· τῶν δὲ δευτέρων τὸ
ξως.

δ'. ΠΕΡΙ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗΣ.

Ἀντιστροφὴ δ' ¹ ἐστὶν τὸ ἐναντίον τῆς ἐπαναφο-
5 ρᾶς· ² ὥς γὰρ ἐκείνη ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἄρχεται, οὕτως αὐ-
τῇ εἰς τὸ ³ αὐτὸ λήγει· διὸ καὶ ταύτην ἔχει τὴν προση-
γορίαν, στρέφουσα τὴν ἐπαναφορὰν· παράδειγμα δὲ τοῦ
σχήματος· „λέγεται ⁴ τι τῶν ὑμῖν συμφερόντων, ἄφρωνος
Αἰσχίνης· ἀντέκρουσέ τι καὶ γέγονεν, ὅλον οὐκ ἔδει, πά-
10 ρος· εἰστιν Αἰσχίνης,“ καὶ τὸ αὐτὸ ⁵ Αἰσχίνου· „ὅστις δ' ἐν
τῷ συλλόγῳ τὴν ψῆφον αἰτεῖ, ὄρκον αἰτεῖ, νόμον αἰτεῖ,
δημοκρατίαν αἰτεῖ.“ ⁶

ε'. ΠΕΡΙ ΣΤΜΠΛΟΚΗΣ Η ΣΤΝΘΕΣΕΩΣ.

Τοῦτο ¹ τὸ σχῆμα μικρόν ἐστιν ἐκ τῆς ἀναφορᾶς
καὶ

5 Edd. Vind. ἀρχεῖ. Marg. Norrm. 1. ἄρχει.

1 δ' Par. 2. om. 2 Par. 2. pergit: διὸ καὶ πρὸς αὐτὴν
ἐναντιουμένη τὴν ὀνομασίαν εἰληχε ταύτην· ὥς γὰρ ἐκείνη ἀπὸ
τοῦ αὐτοῦ ἄρχεται, οὕτω αὕτη εἰς τὸ αὐτὸ λήγει· ὥς τὸ Δημοσθε-
νικόν· λέγεται τί· pro cor. p. 294. 3 τὸ Ald. Vind. om.,
correxat Norrm. et ex. Par. 4 Marg. Norrm. Edd. πρῶτιτε-
ται. 5 Marg. Norrm. αὐτοῦ. Par. 2. αὐτὸ om. tum ὅστις
δὲ ψῆφον αἰτεῖ. omissis ἐν τῷ συλλ. τήν. Marg. Norrm. Ed.
πρώτῳ λόγῳ. — in Ctesiph. p. 450. Bekk. 6 Par. 2. addit:
καὶ ὁ θεολόγος· θελήσαι δεῖ [Cod. δὴ] μόνον· ὀρμηθῆναι δεῖ μόνον· καὶ πά-
λιν· οὐ γὰρ ὁ ἐν λόγοις σοφὸς, οὗτος ἐμοὶ σοφός· καὶ αὐθις· κό-
πασον κύριε, ἄνες κύριε, ἱλάσθητι κύριε.

1 Par. 2. Συμπλοκὴ ἐστὶ σύνθεσις ἐκ τε τῆς ἐπαναφορᾶς καὶ
τῆς ἀντιστροφῆς, ὥς τὸ τοῦ Αἰσχίνου· ἐπὶ σπαντὸν καλεῖς· ὥς γὰρ
αἱ ἀρχαὶ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ, οὕτως καὶ αἱ καταλήξεις εἰς τὸ αὐτό· καὶ
ὁ θεολόγος, ὧν ὥραῖοι μὲν οἱ πόδες, εὐαγγελιζομένων εἰρήνην καὶ
ἀγαθὰ, μεθ' ὧν ἐληλύθατε, ὥραῖοι δὲ τὰ πρὸς ἡμᾶς, οἷς εἰς και-

καὶ τῆς ἀντιστροφῆς· διὸ καὶ οὕτω κέκληται, καὶ γὰρ ἐν ἀρχῇ τῶν κώλων καὶ ἐπὶ τελευτῆς τὴν αὐτὴν ἔχει λέξιν, ὡς Αἰσχίνης· ² „ἐπὶ σαυτὸν καλεῖς, ἐπὶ τοὺς νόμους καλεῖς, ἐπὶ τὴν δημοκρατίαν καλεῖς.“

ζ. ΠΕΡΙ ΣΤΥΝΩΝΤΜΙΑΣ. ¹

5

Συνωνυμία δέ ἐστιν, ὅταν τῷ χαρακτηρὶ διαφόροις ὀνόμασι, τῇ δυνάμει δὲ τὸ αὐτὸ δηλοῦσι, χρώμεθα πλείοσιν, ἐν μὲν καὶ τὸ αὐτὸ βουλόμενοι δηλοῦν, ὡς καὶ Δημοσθένης· ² „καὶ γινώσκεται μὲν ὑπὸ τῶν Περινηθίων ³ καὶ Βυζαντίων, οὐκ ἄγνοεῖται δὲ ὑπὸ Θετταλῶν δεσπόζειν, ¹⁰ ἀλλ' οὐχ ἡγεῖσθαι τῶν συμμάχων προαιρούμενος· ὑποπτεύεται δὲ ὑπὸ Θηβαίων.“

ζ. ΠΕΡΙ ΕΠΑΝΟΔΟΥ.

Ἐπάνοδος ¹ δέ ἐστιν, ὅταν δύο ὀνόματα διάφορα προ-

ρὸν ἐληλύθατε. 2 In Ctes. p. 452. Bekk.*

¹ Schenck hoc Par. 2. primo loco ponit sub titulo ταυτολογίας. „Ταυτ. ἐστὶ λέξεων τὸ αὐτὸ σημαίνουσῶν παρὰλληλος θέσις, οἷον ὁξεῖς εἰσι καὶ παχεῖς, [sic] ἀλλ' οὐ πωθεῖς καὶ βραδεῖς, καὶ Ὁμηρος· πολεμίζειν ἢ δὲ [Cod. πολεμίζει δὲ] μάχεσθαι. [Il. λ. 12.] καὶ τὸ Δημοσθενικόν· καὶ γινώσκεται μὲν ὑπὸ Βυζαντίων, οὐκ ἄγνοεῖται δὲ ὑπὸ Θετταλῶν· ὑποπτεύεται δὲ ὑπὸ Θηβαίων· καὶ τὸ Ξενοφῶντος· ὠγκωμένῳ (Cod. ὠσκομένῳ) μὲν ἐπὶ γένει, πεφρυσμένῳ δὲ ἐπὶ πλούτῳ, διατεθρυμμένῳ δὲ ὑπὸ πολλῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ θεολόγος· πάντοθεν ἑμαυτὸν διεξάγων καὶ διευθύνων· καὶ πάλιν· πρὸς οὖν ταῦτα πολλῆς μὲν καὶ παντελοῦς τῆς πίστεως· μείζονος δὲ τῆς παρὰ Θεοῦ συνεργείας, οὐκ ὀλίγης δὲ τῆς ἡμετέρας ἀντιτεχνήσεως· ὥστε ἑμαυτὸν πείθω· χρεῖαν. τοῦτο δὲ τὸ σχῆμά τινες ὠνόμασαν καὶ συνωνυμίαν. 2 ad epistolam Philippi p. 153. 3 Ald. Vind. Περινηίων, omisso sq. καί. corr. Norrm. et ex. Par.

¹ Par. 2. Ἐπάνοδος ἐστιν, ὅταν δύο τινὰ προθέντες, κεκρυμ-
Rhetor. VIII.

τιθέντες² μήποτε τοῦ νοῦ πέρας ἔχοντος, ἐπαινῶμεν³
ἐπὶ τὰ προκείμενα καὶ τὸ λείπον⁴ τῷ νῦν προσαποδιδῶμεν,
ὥς ὁ Δημοσθένης⁵, „ὁρῶν δὲ ταῦτα ὁ δῆμος ὁ τῶν
Ὀρειτῶν⁶, ἀντὶ τοῦ τῷ⁷ μὲν βοηθεῖν, τοὺς δὲ ἀποτυμ-
5 πανίσαι⁸, τοῖς μὲν οὐκ ὠργίζετο, τὸν δὲ ἐπιτήδειον ἔφη
ταῦτα πάσχειν,“ καὶ ὥς ὁ⁹ Φίλιππος· ἐναργίᾳ¹⁰ καὶ
δυσθυμίᾳ μὲν ἐπὶ τῶν στρατηγῶν ὁ δῆμος οἷς ἐνέτυχεν·
καὶ θελῆσαι προδιδόναι φάσκων δυσθυμίαν νικωμένων
κατὰ τὸν πόλεμον τοῖς πόνοις, οὐ ταῖς μάχαις· κέχρηται
10 δὲ Ὅμηρος καὶ τούτῳ τῷ σχήματι, ποιήσας εὐχόμενον
τὸν Ἀχιλλεῖα ὑπὲρ τοῦ Πατρόκλου·

Τῷ¹¹ δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατῆρ, ἕτερον δ' ἀνένευσε·

Νηῶν¹² μὲντοι ἀπώσασθαι, πόλεμόν τε μάχην τε

Δῶκε·¹³ σὸον δ' ἀνένευσε μάχης ἑξαπονέεσθαι.¹⁴

μῆνας ἔτι διανοίας ἔχοντα, ἐπαινῶμεν εἰς αὐτὰ καὶ σαφηνίσωμεν,
ὥς τὸ Ὀμηρικόν· τῷ δ' ἕτερον etc. 2 Ald. Norrm. Vind.

προσιθ. marg. Norrm. προσιθ. ut Par. 2. tum pro μήποτε
marg. Norrm. ponit μήπω. 3 Ald. Vind. ἐπαινῶμεν. Norrm.
ἐπαινῶμεν. 4 Marg. ex. Par. τὸ λοιπόν. 5 Philipp. III.

p. 126. 6 Ald. Vind. ὁ τῶν ὀρειτῶν, τῶν ὀρειτῶν ὁ δῆμος ἄ-
γων. correxit Norrm. et ex. Par. 7 Ald. Vind. ἀντὶ τοῦ-

των. Norrm. Ex. Par. τοῦ τῷ. 8 Ald. Vind. ἀποτυμπαῆ-

σαι, καὶ τοῖς μὲν ὁμῶς ὠργίζ. correxit Norrm. et ex. Par. 9

ὁ Vind. om. Norrm. in notis: „Testimonia scriptorum hoc

capite adducta incredibilem in modum oscitantis dormitantis-

que librarii negligentia deformaverat: primum nos ac postre-

rum suis ex autoribus rite persanavimus, quod medio posi-

tum est loco, aliis restituendum vertendumque linquimus.“

10 Marg. Norrm. f. ἀηδία. 11 Ald. Vind. νῦν. Norrm.

Par. 2. τῷ. II. π. 250. 12 Par. 2. ἐν ἡ. 13 Ald. Vind.

Par. 2. μάχην τ' ἔδωκε σῶον. corr. ex. Par. et Norrm. 14

Par. 2. ἐξαπίνεσθαι. tum pergit: καὶ ὁ θεολόγος· διτι τοῦ δὲ ὄν-

τος λόγου παντός, καὶ τοῦ μὲν τὸ οἰκεῖον κατασκευάζοντος, τοῦ δὲ

τὸ ἀντίπαλον ἀνατρέποντος· καὶ ἡμεῖς τὸ οἰκεῖον ἐκθέμενοι πρότε-

ρον οὕτω τὰ τῶν ἐναντίων ἀνατρέψαι πειρασόμεθα.

ή. ΠΕΡΙ ΚΛΙΜΑΚΟΣ.

Κλίμαξ δὲ ¹ γίνεται, ὅταν ἐπὶ πλεῖον μῆκύνοντες τὸ προκειμένον κεφάλαιον ² καθ' ἕκαστον κόμμα τὴν αὐτὴν λέξιν τελευτήν τε καὶ ἀρχὴν ποιήσωμεν· ὡς ἔχει τὸ Δημοσθενικόν· „καὶ οὐκ εἶπον μὲν ταῦτα, οὐκ ἔγραψα δέ· ³ 5 οὐδὲ ἔγραψα μὲν, οὐκ ἐπρέσβευσα δέ· οὐκ ἐπρέσβευσα μὲν, οὐκ ἔπεισα δὲ Θεβαίους·“ γίνεται δὲ καὶ κατὰ συνωνυμίαν κλίμαξ· ὡς ἔχει τὸ Ὀμηρικόν·

Ἡφαιστός μὲν δῶκε Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι·

Αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς δῶκε διακτόρῳ Ἀργεϊφόντῃ·

10

Ἐρμείας ⁵ δὲ ἀναξ δῶκε Πέλοπι πληξίππῳ·

Αὐτὰρ ὁ αὖτε Πέλοψ ⁶ δῶκ' Ἀτρεΐ ποιμένι λαῶν·

καὶ γὰρ Κρονίων καὶ Ζεὺς συνώνυμά πῶς ἐστι, καὶ τὸ 584 Ἀργεϊφόντης καὶ Ἑρμῆς· εἴληφε δὲ τὸ σχῆμα τὸ ὄνουα ἀπὸ τῆς κλίμακος· καὶ γὰρ ἐν ταύτῃ, ἐφ' ὃν λήγομεν 15 βαθμὸν, ἀπ' ἐκείνου πάλιν ἀρχόμεθα.

θ'. ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΔΙΑΣΑΦΗΣΕΩΣ. ¹

Προδιασάφησις ἐστίν, ὅταν ἐν ὀνόματι ἐπενεχθῇ πε-

1 δὲ Par. 2. om. 2 Par. 2. κεφάλαιον, ἕκαστον κόμμα τελευτήν λόγον καὶ ἀρχὴν ποιήσωμεν, ὡς τὸ Δημοσθενικόν, οὐκ εἶπον. — pro cor. p. 288. „De magnifica hac et singularis artificii venustatisque Gradatione adde quae observat Demetrius p. 156. et Hermogenes p. 362.“ Norrm. 3 Par. 2. pergit: οὐδ' ἐπρέσβευσα μὲν, οὐκ ἔπεισα δὲ Θεβαίους· καὶ ὁ θεολόγος [Or. εἰς τὰ Θεοφ. p. 616. A.], ἵνα τῷ ληπτῷ μὲν ἔλκη πρὸς ἑαυτὸ, τῷ δὲ ἀλήπτῳ θαυμαζῆται, θαυμαζόμενον δὲ ποθῆται πλέον, ποθούμενον δὲ καθαίρη, [Cod. — ει] καθαῖρον δὲ θεοειδὲς ἀπεργάζεται· καὶ πάλιν· καὶ παρὰ τοῦ πνεύματος ἡμῖν ἡ ἀναγέννησις, παρὰ δὲ τῆς ἀναγεννήσεως ἡ ἀνάπλασις, παρὰ δὲ τῆς ἀναπλάσεως ἡ ἐπίγνωσις· ἀναβαίνει γὰρ ὁ λόγος, ὡς διὰ κλίμακος. 4 Vind. ἔπειτα. 5 Ald. Vind. ἐρμῆς δ' ἀναξ δῶκε Πέλοπι. (Vind. Πέλοπι) Il. β. 102. 6 Ald. Πέλοψ.

1 Ald. Norrm. Vind. προδιασαφ. bis. marg. Norrm. scr.

πληρωμένῳ λόγῳ, προσδιασαφούν πλέον τι, ὥς ἔχει τὸ Ὀμηρικόν·

Ἄλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἦνδανε θυμῷ·

τὸ ² γὰρ θυμῷ ἐπηνέχθη πλήρει ³ τῷ λόγῳ προσδιασα-
5 φούν, ὅτι ψυχὴ ἐστι, περὶ ἣν τὸ τοῦ ἀρέσκειν πάθος
γίνεται· καὶ ⁴ εἴ τις ἐν πολλῷ λόγῳ λέγοι ταῦτα ⁵ ἐννο-
ήσας τῇ ψυχῇ.

Ι. ΠΕΡΙ ΠΕΡΙΦΡΑΣΕΩΣ.

Ἡ δὲ ¹ περίφρασις ἰδίον μοι δοκεῖ σχῆμα εἶναι τῆς
10 ποιήσεως· πολλὰ γὰρ τὰ περιπεφραγμένα παρ' ἐκείνοις,
οἷον, βίη Ἡρακληεῖ ² καὶ μένος Ἀλκινόοιο· οὐ μὴν ἀλ-
λὰ τὸ σχῆμά ἐστι τοῦτο εὔρειν καὶ παρὰ Δημοσθένει·
„ἀλλ' ἀπλῶς οὕτως ἡτίμωται τῇ ῥύμῃ τῆς ὀργῆς καὶ τῆς
ὑβρεως τῆς Μειδίου“ ³ γέγονε δὲ ὁ λόγος καὶ ὑψηλότε-

προςδιασ. Par. 2. Προδιασάφης ἐστιν, ὅταν πεπληρ. λόγῳ ἐπε-
νεχθῇ τι ὄνομα, πλέον τι διασαφούν, ὥς τὸ Ὀμηρ. II. α. 24. 2
Par. 2. πλήρει γὰρ τῷ λόγῳ ἐπῆκται τῷ θυμῷ, δηλοῦν, ὅτι περὶ
τὴν ψυχὴν ἡ ἀρέσκεια γίνεται· καὶ ὁ Θεολόγος· περινοεῖ τῇ διανοίᾳ
μεῖζον καὶ ὑψηλότερον. 3 Ald. Vind. πλήρη. 4 καὶ εἴ τις
— — ἐννοήσας τῇ ψυχῇ expuncta sunt in ex. Par. Manca haec
sine dubio ac male deartuata, eaque re valde item δυσείκαστα
sunt: vertimus, ut potuimus. Norrm. 5 Vind. ταῦτ'.

1 Par. 2. Περίφρασις ἐστιν, ὅταν τὸ διὰ μιᾶς λέξεως ῥηθῇ-
ναι δυνάμενον διὰ πλειόνων ἐκφέρεται· οἷον βίη ἢ. κ. μ. Ἀλκ. καὶ
ἔς Τηλεμάχοιο, ἀντὶ τοῦ ὁ Ἡρακλῆς καὶ ὁ Ἀλκίνοος καὶ ὁ Τηλέ-
μαχος· καὶ ἴδιον μὲν ἐστι τοῦτ' ὁ σχῆμα ποιητικῆς· εὐρίσκεται παρὰ
Δημοσθένει, ὥς τὸ ἡτίμ. in Mid. p. 546. 2 Ald. Vind. Ἡρα-
κλῆϊ. corr. Norrm. 3 Par. pergīt: ἀντὶ τοῦ ὑπὸ Μειδίου·
γέγονε δὲ ὁ λόγος οὗτος ἐκφαντικώτερος, ὥς παρὰ Θουκυδίδῃ· τὴν
μάθησιν ἐποιεῖσθε, ἀντὶ τοῦ ἐμανθάνετε, καὶ παρὰ Ξενοφῶντι· ἐν-
νοιά πο' ἡμῖν ἐγένετο, ἀντὶ τοῦ ἐνενοήσαμεν· καὶ ὁ Θεολόγος· ἂ
τοῦ καιροῦ γενόμενα καὶ τῆς τυραννίδος ἡ φιλανθρωπία τοῦ Θεοῦ
διεσώσατο· ἤρκει γὰρ εἰπεῖν ὁ Θεός, καὶ πάλιν· καὶ Θηβαίων ἄ-

ρος καὶ πλείονα ἔμφασιν ἔχων ⁴ κατὰ τὴν περίφρασιν, ἣ εἰ αὐτῷ ῥηθεῖη· ἠτίμωται ὑπὸ Μειδίου· καὶ ὡς τὰ Ξενοφώντος ⁵ ἔχει· „ἐννοιά ποθ' ἡμῖν ἐγένετο,“ ἀντὶ τοῦ ἐνενησάμεν, καὶ ὡς τὸ παρὰ Θουκυδίδου· ⁶ „οὐ περὶ ὧν ⁷ ἐδιδάσκομεν ἐκάστοτε τὴν μάθησιν ἐποιεῖσθε,“ ἀντὶ τοῦ ⁵ ἐμανθάνετε· πολὺ δὲ τὸ σχῆμα παρὰ τῷ ἀνδρὶ τούτῳ.

α'. ΠΕΡΙ ΠΛΕΟΝΑΣΜΟΥ.

Πλεονασμός ¹ δέ ἐστιν, ὅταν ἢ τῷ λόγῳ προσκείμενον ² μόριον ἐκ τοῦ περιττοῦ κόσμου χάριν ἢ ἐμφάσεως· οὐ ἀφαιρεθέντος οὐδὲν ἢ διάνοια βλάπτεται· ὡς ³ ἔχει ¹⁰ τὸ τοιοῦτον· κίνησις γὰρ αὕτη μεγίστη δὴ τοῖς Ἕλλησιν ἐγένετο ⁴· ἐνταῦθα γὰρ τὸ δὴ προσκείμενον ⁵ τῷ λόγῳ παρέσχε κόσμον, ἀφαιρεθὲν δὲ οὐδὲν λυμαινεται τὴν διάνοιαν· πάλιν· „ἐκεῖνος Καλλίστρατος ἐκρίνετο“· τὸ γὰρ ἐκεῖνος προσκείμενον ἔμφασιν τινα μεγέθους περὶ ¹⁵ τὸν ἄνδρα δηλοῖ.

β'. ΠΕΡΙ ΑΣΤΗΛΕΤΟΥ Η ΔΙΑΛΥΣΕΩΣ.

Κατὰ ¹ τοῦτο τὸ σχῆμα τοὺς συνδέσμους αἶροντες

νοια, τοῦτον τιμῶσα, ἡγουν οἱ Θηβαῖοι. ⁴ ἔχων Edd. Codd. om. Marg. Norrm. addo ἔχων. ⁵ Cyropaed. initio. ⁶ L. 1. initio orationis Corinthiorum. ⁷ Ald. Vind. περὶ ῥ.

1 Par. 2. Πλεονασμός ἐστιν, ὅταν λόγῳ προστεθῇ τι μόριον περιττόν, κόσμον χ. ² Ald. Vind. προκείμ. Norrm. et ex. Par. προσκείμ. ³ Par. 2. ὡς τὸ Θουκυδίδειον. κίνησις [initio historiae]. ⁴ Par. 2. περιττόν γὰρ τὸ δὴ καὶ μόνον κοσμοῦν, καὶ αὐθις ἐκεῖνος Καλλ. ἐκρίνε· τὸ γὰρ ἐκεῖνος ἔμφασιν τινα μεγέθους περὶ τὸν Καλλίστρατον ἐποίησεν. ex Dem. περὶ παραπρεβ. 340. e. ⁵ Ald. Vind. προκείμ. Norrm. ex. Par. προσκείμ.

1 Par. 2. Ἀσύνηδόν ἐστιν, ὅταν χωρὶς τῶν συναπτόντων συνδέσμων ἐκφέρομεν τὸν λόγον· ὡς τὸ Δημοσθενικόν, Ἀμφίπολις, II.

τοὺς ὀφείλοντας τὰ κῶλα συνάπτειν οὕτω φραμέν τὸν λόγον, ὡς ἔχει τὰ τοιαῦτα· „εἰ δ' ὁμοίως ἀπάντων τὸ ἀξίωμα, τὴν ἡγεμονίαν² παρείλετο“ καὶ πάλιν· „Ἀμφίπολιν, Πύδναν, Ποτίδαιαν, Ἀλόννησον³, οὐδενὸς 5 τούτων μέμνημαι.

ιγ'. ΠΕΡΙ ΕΛΛΕΙΨΕΩΣ.

Ἐλλειψις δὲ γίνεται, ὅταν¹ ὄνομά τι περιηρημένον ᾗ, ὀνομαστί μὴ κείμενον, ὅτε δέ τι νοεῖται πλέον, ὡς ὁ Δημοσθένης·² „εἴ τις ἐπακολοθῶν ἐπὶ τὸ μνημα

Ποτ. Ἀλόννησον· καὶ ὁ θεολόγος· ὃς φθάνει τοὺς ταχεῖς, σφάλλει [Cod. σφάλλει] τοὺς συνετοὺς, περιτρέπει τοὺς ἰσχυροὺς, συοτέλλει τοὺς ὑψηλοὺς, ἡμεροῦ θράσους, πιέζει δύναμιν. 2 Norrm. addit: τὴν ἐλευθερίαν. pro cor. p. 246. 3 Ald. Vind. Ἀλλόννησον. Norrm. Ἀλόννησον. — pro cor. p. 248.

1 Ald. Vind. ὅταν ὀνόματα πολλὰ [Vind. πολλὰ om.] περιηρημένα [sic] χρὴ ὀνομαστί μὴ κειμένων. Norrm.: „Nihilominus ac integrior (sc. quam finis c. θ'). Ellipseos est definitio, quam minima licentia ac mutatione, tolerabili ut opinor modo, sic resarcio: ὅταν ὀνόματα πολλὰ περιηρημένα χρὴ ὑπακούειν, τῶν ὀνομαστί μὴ κειμένων· ὅτι δὴ τι νοεῖται πλέον.“ Facilior videtur emendatio in ex. Par. supra lineam scripta: ὅταν ᾗ ὀνόμ. πολλὰ περιηρ. ἢ καὶ ἐν ὀνομά τι μὴ κείμενον. Equidem, cum Vind. πολλὰ omittat, ita legendum censeo: ὅταν ὀνομά³ τι περιηρημένον ᾗ, ὀνομαστί μὴ κείμενον, ὅτε δέ. Par. 2. Ἐλλειψις ἐστίν, ὅταν ᾗ περιηρημένον μέρος λέγει (1. λόγου) συντομίας ἕνεκεν, ἢ δι' ἔμφασιν πάθους, ὡς τὸ, μέλλει δὲ οὐδενί, οὐδὲ μέμνηται· λείπει γὰρ τὸ οὐδεὶς, πάθους ὃν ἐμφαντικόν· καὶ Ὀμηρος· κόπτεν δ' ἀμφοτέρησι· λείπει γὰρ τὸ χειρσί. καὶ ὁ θεολόγος· ἀναστάσεως ἡμέρα· λείπει γὰρ τὸ ἐστί· καὶ πάλιν· τίς οὖν τὸ πνεῦμα; θεός· πάνν γε· τί οὖν ὁμοούσιον, εἴπερ θεός· λείπει γὰρ τὸ ναί· καὶ πάλιν· καὶ ταῦτα τίνες· λείπει γὰρ τὸ φασίν· καὶ πάλιν· τῆς βίας καὶ τῶν ληρημάτων· λείπει γὰρ τὸ φεῦ. 2 pro cor. p. 308.

διεξίοι· εἰ τὸ καὶ τὸ ἐποίησεν³, οὐκ ἂν ἀπέθανεν· ἐμ-
βρόντητε, εἴτα νῦν λέγεις;“ νοεῖται γὰρ τὸ, φαίη ἂν τις
πρὸς αὐτὸν ἢ εἴποι, καὶ πάλιν·⁴ „μέλει δ' οὐδενὶ⁵ οὐδὲ
μέμνηται,“ καὶ γὰρ ἐνταῦθα ἑλλείπει τὸ οὐδείς· πά-
θους δὲ ἔμφασιν ἔχει τὸ σχῆμα, 5

ιδ'. ΠΕΡΙ ΑΛΛΟΙΩΣΕΩΣ ἢ ΑΛΛΑΓΗΣ.

Ἡ¹ δὲ ἀλλοίωσις ἢ καὶ ἀλλαγὴ σχῆμά ἐστι ποικίλον,
καὶ κατὰ πολλοὺς γενόμενον τρόπους· καὶ γὰρ ἀριθμοὺς
ἀλλάσσομεν², καὶ ὀνομάτων τὰς πτώσεις, καὶ ἐπὶ τῶν
ῥημάτων πάλιν, χρόνους³, πάθη· ὀνομάτων μὲν οὖν εἴ- 10
δη⁴ καὶ οὕτως ἀλλοιοῦται καὶ μεταβάλλεται· „πᾶσα⁵ γὰρ
ἢ Ἑλλὰς ἐσιδηροφόρει· ἀντὶ γὰρ τῶν Ἑλλήνων Ἑλλὰς
εἴρηται· καὶ πάλιν·⁶ „εἰ γὰρ τὸ φιλότιμον ἀλγήσω⁷

3 Norrm. addit: ἄνθρωπος οὐτοσί. 4 Dem. περὶ παραρηρ.
p. 383. 5 Norrm. inserit, uncis inclusum: τῶν κοινῶν.

1 Par. 2. Ἀλλοίωσις ἥτοι ἐναλλαγὴ κατὰ πολλοὺς γίνεται
τρόπους, καὶ γὰρ καὶ περὶ γένη ὀνομάτων καὶ περὶ ἀριθμοὺς, καὶ
περὶ πτώσεις, καὶ περὶ ἐνεργείας, καὶ πάθη, καὶ χρόνους· καὶ πε-
ρὶ μὲν γένη ὀνομάτων, οἷον πᾶσα γὰρ ἢ Ἑλλὰς ἐσιδηροφόρει, ἀντὶ
τοῦ οἱ Ἕλληνες, καὶ τίμιον ἢ ἀρετὴ, ἀντὶ τοῦ ὁ ἐνάρετος· περὶ
ἀριθμοὺς δὲ, οἷον μέγας ὁ καθελὼν Τροίαν, ἀντὶ τοῦ μεγάλοι οἱ
καθελόντες· περὶ δὲ πτώσεις, ὡς τό· μῆνιν ἄειδε θεὰ, ἢ μυρὶ· Ἀ-
χαιοὺς ἄλγε' ἔθηκεν· ἀπὸ γὰρ αἰτιατικῆς μετέπεσεν εἰς εὐθείαν·
περὶ ἐνεργειαν δὲ καὶ πάθη, ὡς τὸ οὐκ ἐπιμιγνύντες ἑλλήλοις ἀντὶ
τοῦ, οὐκ ἐπιμιγνύμενοι, καὶ αὐθις οἱ τὴν μεσόγαίαν κατὰκισμένοι,
ἀντὶ τοῦ κατὰκιστότες· περὶ χρόνους δὲ, ὡς τὸ παρεῖναι τοὺς
δρῶντας μάρτυρας, ἀντὶ τοῦ τοὺς ἐωρακότας, καὶ ὁ θεολόγος, ἐστα-
σίσαν ἢ Καισαρέων πόλις, καὶ ἄσατε τῷ κυρίῳ πᾶσα ἢ γῆ, ἀντὶ
τοῦ· ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ τὰ ἄλλα δὲ εἶδη τῆς ἐναλλαγῆς εὐρήσομεν
παρ' αὐτῷ ζητοῦντες. 2 Norrm. ἀλλάσσομεν ὀνομάτων, καὶ τὰς
πτώσεις. 3 Marg. Norrm. adde καί. 4 Ald. Norrm. Vind.
ῥηθ. marg. Norrm. εἶδη. 5 Thucyd. haud procul exordio.
6 Ibid. lib. II. ad calcem Epitaphii. 7 Marg. Norrm. ἀγήρω

μόνον,“ ἀντὶ τοῦ ὁ φιλότιμος·⁸ καὶ ὡς ὁ Δημοσθένης·
 „ἐπαίτα δ’ ἡ Πελοπόννησος⁹ ἅπασα διεστῆκει·“ ἀντὶ τοῦ
 οἱ Πελοποννήσιοι· τούτου δ’ ἔχεται τοῦ τρόπου καὶ τὸ
 585 τοιοῦτον· γῆν ἀροῦν· ἐγίνετο δὲ καὶ τοιαύτη μεταβολή·
 5 προσώπων, ὅταν ἀφ’ ἑτέρου ἐφ’ ἑτερον τὸν λόγον μετα-
 φέρωμεν, ὡς ἔχει τὸ τοιοῦτον·¹⁰ „καὶ οὐδείς ἡμῶν χο-
 λὴν οὐδ’ ὀργὴν εὐρεθήσεται ἔχων, ἐφ’ οἷς ὁ βδελυρὸς
 αὐτός καὶ ἀναιδὴς βιάζεται,¹¹ ὃς, ὃ μιαιρώτατε πάντων,
 ἀποκεκλεισμένης σοι τῆς παρρησίας·“ πτώσεως δὲ ἀλ-
 10 λαγὴ καὶ μεταβολὴ οὕτω σχηματίζεται παρὰ τοῖς παλαι-
 οῖς· „τοὺς¹² μὲν οὖν. ἄλλους, ὅσοι πρὸς τὰ κοινὰ δι-
 καίως προσέρχονται, καὶ δεδωκότες ὥσιν εὐθύνας,¹³ τὴν
 αἰτιολογίαν ὁρῶ προτεινομένους·“ ἀπὸ γὰρ τῆς αἰτιατικῆς
 ἐπὶ τὴν εὐθείαν ἐτράπη· καὶ τὰ Ὀμηρικὰ, μῆνιν ἄειδε
 15 θεὰ¹⁴ οὐλομένην ἢ μυρία, καὶ πάλιν· ἄνδρα μοι ἔννεπε
 Μοῦσα πολύτροπον, ὃς μάλα πολλά· ἀριθμοὺς δὲ οὕτως
 ἀλλάσσουν, ὡς Θουκυδίδης·¹⁵ „ῥᾶον γὰρ ἐτόλμα τις
 ἂν πρότερον ἀπεκρύνετο μὴ καθ’ ἡδονὴν ποιεῖν, ἀντί-
 20 στροφον¹⁶ τὴν μεταβολὴν ὁρῶντες·“ καὶ Φίλιππος καὶ
 τὸ πλῆθος τῶν ἑλαττον¹⁷ ἰδόντες τὴν τροπὴν¹⁸ Λιβύων
 ἐφείποντο· χρόνων δὲ ἀλλαγὴ τοῦτον γίνεται τὸν τρόπον·
 „καὶ ὅτι ἀληθῆ ταῦτα λέγομεν τοὺς ὁρῶντας ὑμῖν παρ-
 ἔξομαι μάρτυρας·“ ἀντὶ¹⁹ τοῦ τοὺς ἐωρακότας· καὶ ἐνέρ-
 γειαι δὲ καὶ τὰ πάθη καὶ²⁰ τὰ ῥήματα ἀλλάσσεται, καὶ

Ed. 8 Marg. Norrm. potius ἢ φιλοτιμία. 9 Vind. Πελο-
 πόνησος et Πελοποννήσιοι. — pro cor. p. 231. 10 Dem. in
 Aristogit. p. 778. 11 Norrm. add. τοὺς νόμους. 12 Dem.
 περὶ παραπρεσβ. initio. 13 εὐθύνας Ald. Vind. om. addit
 Norrm. et ex. Par. 14 Norrm. addit Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος un-
 cis inclusum. 15 II. 53. 16 Norrm. ἀγαιίστροφον. 17
 Marg. Norrm. an ἑλατιών. 18 Vind. τῶν Λιβύων. 19
 Vind. ἀντὶ τούτους ἐωρ. Ald. ἐωρακόντας. — Dem. in Neaer.
 p. 1356. 20 Norrm. ad marg. f. κατὰ.

τοῦτο πολὺ ἔστι παρὰ Θουκυδίδη· οἷον, „οὐδ' ἐπιμιγνύν-
τες ²¹ ἀλλήλοις ἀντὶ τοῦ ἐπιμιγνύμενοι· καὶ πάλιν· ²²
„τούς τὴν μεσόγειαν μᾶλλον κατωκημένους,“ ἀντὶ τοῦ
κατωκηκότας.

18. ΠΕΡΙ ΠΟΛΥΠΤΩΤΟΥ.

5

Πολύπτωτόν ¹ ἔστιν, ὅταν ἢ τὰς ² ἀντωνυμίας ἢ ³
τὰ ὀνόματα ταῖς πλείοσι πτώσεσι καὶ πάσαις ⁴ μεταλαμ-
βάνοντες πλέκωμεν τὸν λόγον, ὥς ἔχει τὸ ⁵ Ξενοφώντος·
„τῖνι μὲν γὰρ φίλοι πλείους ⁶ ἢ τῷ Περσῶν βασιλεῖ; τίς
δὲ κοσμῶν φαίνεται αἰεὶ ⁷ τοὺς περὶ αὐτὸν μᾶλλον ⁸, ἢ ὁ ¹⁰
βασιλεὺς; τίνος δὲ δῶρα γινώσκεται μᾶλλον ἢ τὰ βασι-
λέως;“ καὶ τὸ Δημοσθένικόν· „οὔτοι γὰρ κατέχουσι ⁹,
τούτοις πείθεσθε ὑμεῖς, ὑπὸ τούτῳ δέος ἔστι ¹⁰ μὴ
παρακρουσθῇτε· καίτοι ¹¹ τίς ἦν ὁ τὴν πόλιν ἐξαπατῶν;
οὐχ ὁ μὴ λέγων, ἃ ¹² φρονεῖ; τῷ ¹³ δὲ ὁ κῆρυξ καταρᾶ- ¹⁵
ται δικαίως; οὐ τῷ τοιούτῳ.“

21 Initio operis. 22 I. 120.

1 Par. 2. Πολ. γίνεται, ὅταν ὁ αὐτὸς λόγος πολλῶν πτώσεων
ἀντιλαμβάνεται· ὥς τὸ Ξενοφώντος. 2 Ald. Norrm. Vind. ὅταν

ἡγησάντων ἀντ. Marg. Norrm. f. ἡγησαμένης. in ex. Par. ἡγη-
σάντων expunctum est: ad marg. ἢ τὰς substitutum. 3 ἢ

marg. Norrm. ante sq. καὶ ponendum censet. 4 Ald. Norrm.

Vind. πάσας. Marg. Norrm. et ex. Par. πάσαις. 5 τὸ Ald.

Vind. om. habet Norrm. et Par. 2. — Cyrop. VIII. 2, 8.

6 Marg. Norrm. πλουσιώτεροι Ed. 7 Marg. Norrm. στολοῖς

Ed. 8 Par. 2. κάλλιον ὥς βασιλέα, τίς δὲ δῶρα. Ald. Vind.

ὥς βασιλεύοντα. Norrm. ὥς βασιλεύοντας. ad marg. ἢ βασιλεὺς.

Ed. 9 Marg. Norrm. Ed. ἡγούνται. Par. 2. οὔτοι ἔρχουσι. —

παραπρεσβ. p. 436. 10 Par. 2. ἐστὶν μὴ παρ. καὶ ὁ θεολόγος·

ἐκείνων δὲ μὲν καὶ γένος καὶ μαθηταί, οὓς στύλος πυρὸς καὶ νεφέλη

ὠδήγουν, οἷς θάλασσα διῆστατο, ὧν θῆρες ἡτιῶντο καὶ τὰ τοιαῦτα.

11 Dem. pro cor. p. 319. 12 Edd. Vind. ἃ μὴ φρονεῖ. eje-

ci μη. 13 Ald. Vind. τό. Norrm. τῷ. ex. Par. τῖνι.

ΙΓ'. ΠΕΡΙ ΜΕΤΑΒΟΛΗΣ.

Ἐπὶ¹ τούτου τοῦ σχήματος μετάθεσις μορίων ὅλων γίνεται καὶ καθ' ἕκαστον κῶλον ἢ κόμμα², ὡς ἔχει τὸ Δημοσθενικόν³. „τίς γὰρ συμμαχία σου πράξαντος γέγονε⁴ τῇ πόλει; τίς⁵ δὲ βοήθεια ἐκ⁶ τῆς σῆς εὐνοίας καὶ δόξης; τίς δὲ πρεσβεία; τίς δὲ διακονία, δι' ἣν ἡ πόλις ἐνδοξοτέρα;⁷ τί τῶν Ἑλληνικῶν ἢ τί τῶν οἰκείων ἀπλῶς ἐπηνόρθωται διὰ σέ; ποῖαι τριήρεις; ποῖα βέλη; ποῖοι νεώσοικοι;⁸ τίς ἐπισκευὴ τειχῶν; ἢ ποῖον ἵππικόν; 10 ἢ τῶν ἀπάντων τί χρησίμων⁹, ἢ τοῖς ἀπόροις πολιτικὴ βοήθεια, ἢ χρημάτων εὐπορία;“

ΙΔ'. ΠΕΡΙ ΖΕΤΙΓΜΑΤΟΣ.

Ἐπὶ¹ τούτου τοῦ σχήματος ποτὲ μὲν καθ' ἕκαστον κῶλον ἐπιλέγομεν τὸ οἰκείον ἐκάστῳ, ὡς ἔχει τὸ Ἰσοκρά-

1 Par. 2. Μεταβολή ἐστιν, ὅταν τὸ αὐτὸ νόημα διαφόρως ἐξαγγεληθῇ, ὡς τὸ Δημοσθενικόν· βουλόμενος γὰρ εἰπεῖν, εἰς τί τῶν ἀπάντων οὐ γέγονας χρήσιμος, κατεμέρισε τὴν διάνοιαν οὕτως· τίς γὰρ συμμαχία. 2 Ald. Vind. κῶμμα. Norrm. κόμμα. 3

Ald. Δημοσθενικόν, τίς γὰρ συμμαχία, — pro cor. p. 328. 4

Ald. Vind. γεγονώς. Norrm. Par. 2. γέγονε. 5 Par. 2. τοῦ δέ. omisso sq. καὶ δόξης. 6 Marg. Norrm. ἢ κτήσις εὐν. Ed.

7 Par. 2. γέγονε· ποῖαι δὲ τρ. omisssis reliquis. 8 Ald.

Vind. νεᾶς οἰκοί. Par. 2. ποῖοι [sic] νεώσοικοι, καὶ τὰ ἐξῆς· καὶ ὁ θεολόγος· τίνος διώκοντος ἢ συναναγκάζοντος· οὐδενός, τίνων ἱππέων; [Cod. ἱππέων] τίνων κυνῶν; τίνος ὑλακῆς [Cod. ὑλαξῆς] ἢ κραυγῆς; [Or. XX. p. 321.] 9 Norrm. inserit uncis inclusum: (τίς ἢ τοῖς εὐπόροις) ἢ τοῖς ἀπ. πολ. (καὶ κοινῇ) βοήθ. ἢ χρ. εὐπ. (παρά σου· οὐδεμία.)

1 Par. 2. Ζεῦγμα ἐστιν, ὅταν διάφορα κῶλα μία συνδεῖ λέξις, ἢ μετ' αὐτὰ τεθεῖσα, ἢ πρὸ αὐτῶν, ὡς τὸ Δημοσθενικόν· ἐκ δὲ τοῦ τὰ μὲν Ἑλληνικὰ πιστῶς, τὰ δὲ πρὸς τὸ θεῖον εὐσεβῶς, τὰ δὲ ἐν ἀλλήλοις ἴσως διοικεῖν· καὶ τό· Ἀλέξ. γὰρ ἐνίκησεν ἐπὶ μὲν Γρ.

τιχόν·² „πολλάκις ἐθαύμασα τῶν τὰς πανηγύρεις συναγόντων καὶ τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας καταστησάντων.“ ποτὲ δὲ θέντες τὰ κῶλα· καὶ πάλιν, ὡς ἔχει τὸ τοιοῦτον· Ἀλέξανδρος ἐνίκησε μαχομένους ἐπὶ μὲν Γρανικῷ τοὺς ἑπτὰ σατράπας, ἐν Ἰσῳ³ δὲ Δαρεῖον, ἐν Ἀρβήλοις δὲ⁵ συναχθέντας ὁμοῦ πάντας⁴. δύνανται⁵ δὲ καὶ τὰ συναγόντα κῶλα καὶ μέσον⁶ αὐτῶν τεθῆναι ποτε· πόθεν δ' ἂν ἡ τοιαύτη γένοιτο σύνταξις, δηλὸν ὅτι⁷ ἐκ τῶν προειρημένων,

μη'. ΠΕΡΙ ΟΜΟΙΟΤΕΛΕΥΤΟΥ.

10

Ὅμοιοτέλευτον¹ δὲ ἐστίν, ὅταν εἰς τὸ αὐτὸ μόριον πλεονάκις καταλήγῃμεν, ὡς ἔχει τὸ Ἰσοκρατικόν·² τῶν

2 Initio Panegyri. 3 Ald. ἐν Ἰσῳ. Vind. ἐν Ἰσῳ. Par. 2. ἐν Ἰσῳ. Norrm. et ex. Par. ἐν Ἰσῳ. 4 ὁμοῦ πάντας recepi ex Par. 2. abest a reliquis. tum pergit Par. 2.: ἐκεῖ μὲν γὰρ τὸ διοικεῖν, ἐνταῦθα δὲ τὸ ἐνίκησε ζευγνύουσι τὰ κῶλα καὶ ἀποκλείουσι· καὶ ὁ θεολόγος· τῶν μὲν τὸν λόγον, τῶν δὲ τὴν πράξιν· τῶν δὲ τὸ πρᾶον, τῶν δὲ τὸν ζῆλον, τῶν δὲ τοὺς κινδύνους, τῶν δὲ τὰ πλεῖω, τῶν δὲ ἅπαντα μιμησάμενος. 5 Ex. Par. ad marg. δύνανται δὲ καὶ τὸ συνάγον τὰ κῶλα. 6 Marg. Norrm. an μέσα? 7 Marg. Norrm. f. ἐστίν.

1 Par. 2. Ὅμοιοτελ. ἐστίν, ὃ καὶ ὁμοιοκατάληκτον λέγεται, ὅταν διάφορα κῶλα τὴν αὐτὴν συλλαβὴν ἔχωσι κατάληξιν, ὡς τὸ Αἰσχίνου· οὐ τὸ σχῆμα ὀνειδίζω, τὸν δὲ τρόπον ἐξετάζω. καὶ Ὅμηρος· [Od. ζ, 45.]

Οὐτ' ἀνέμοισι τινάσσεται, οὔτε ποτ' ὄμβρῳ

Λούται, οὔτε χιὼν ἐπικίδνεται, ἀλλὰ μάλλ' αἰΐθρη

Πέπταται ἀνέφελος.

καὶ ὁ θεολόγος· Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε, Χριστὸς ἐπὶ γῆς ὑψώθητε.

2 Exemplum Isocraticum infra capite XXVI. ad πάρισον refertur: expenditur idem et Demetrio p. 19. posito τῷ pro τοῦ· et πολυκίνδυνον pro φιλοκίνδυνον. Norrm.

μὲν ἐπίπονον³ καὶ φιλοκίνδυνον τὸν βίον ἐποίησε, τοῖς δὲ περιμάχῃτον τὴν φύσιν κατέστησε· καὶ τὸ Αἰσχίνου·⁴ „καὶ οὐ τὸ δυστύχημα ὀνειδίζω, τὸν δὲ τρόπον ἐξετάζω.“

586

ιθ'. ΠΕΡΙ ΟΜΟΙΟΠΤΩΤΟΥ.

5 Ὅμοιόπτωτον¹ δὲ ἐστίν, ὅταν ἡ αὐτὴ πτώσις² ἐφ' ἑν ὄνομα πολλάκις ἀναφέρεται, ὡς ἔχει τὸ κατὰ Δημοσθένους³ Αἰσχίνου· „ὡς πρὸς μὲν τὰ μεγάλα τῶν ἔργων ἀπάντων⁴ ἀνθρώπων ἀχρησιτότατε, πρὸς δὲ τὴν ἐν λό-

3 Edd. Vind. ἐπίμορον. Marg. Norrm. „τοῦ μὲν ἐπίπονον. Ed.“ Encomio Helenae p. 234. Bekk. Ex. Par. post τοῖς δὲ inserit: περιβλεπτον καί. 4 In Ctesiph. p. 406. Bekk.

1 Ὅμοιόπτ. ἐστίν, ὁ. ἡ. ἁ. πτ. ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὄνομα διαφόρως φέρεται, ὡς τὸ τοῦ Αἰσχίνου· ὥσπερ μὲν τὰ μεγ. — in Ctesiph. p. 432. Bekk. 2 Si Graeca Nostri verba totidem latinis reddas, hujusmodi sententia erit: quum idem casus ad unum nomen saepius refertur: ubi, nisi per ὄνομα non tam vocabulum quodvis, ut alibi solet, quam rem aut personam, de qua, sive ad quam sermo est, intelligit, non optime quadrabit exemplum adpositum, in quo idem non ejusdem tamen verbi casus ad hominem refertur eundem: verum haec τοῦ ὀνόματος acceptio et nova Nostro est, et mihi hoc loco alioqui parum probabilis videtur. Iccirco non ita anxie verbis, suspectis aut mendosis, adhaerescere visum, ut a communi rhetorum doctrina sententiaque, non necessarium divortium fieret. Nempe ut ait Rutilius Lupus, p. 10. Homoeoptoton in duobus verbis eundem habet casum, aut eandem novissimam syllabam. Id est hujusmodi: in rebus adversis cui praesto est consilium, non potest deesse auxilium. Consimilia et alii. Norrm. 3 Ald. Norrm. Vind. Δημοσθένην. marg. Norrm. et ex. Par. Δημοσθένους. Nascuntur talia vitia ex compendiis scribendi, Δημοσθ. ita Minucian. c. 2. πάλιν τὸ πρόσωπον ἔν-
δον, ὡς ἐπὶ Ἀλκιβιάδην. Par. 1741. Ἀλκιβια. Iege: Ἀλκιβιά-
δου. 4 ἀπάντων ἀνθρώπων Par. 2. om.

γοις τόλμαν θανασιώτατα⁵ κλητική⁶ γὰρ πτώσις ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν κώλων τέτακται.

ικ'. ΠΕΡΙ ΠΑΡΟΝΟΜΑΣΙΑΣ.

Παρονομασία δὲ γίνεται¹, ὅταν τι τῶν ληφθέντων εἰς τὴν διάνοιαν ὀνομάτων ἢ ῥημάτων βραχὺ μεταποιή- 5
σαντες ἐτέραν κινήσωμεν ἔννοιαν, ὡς ἔχει τὸ ῥηθὲν ὑπὸ
τινος πρὸς τὸν² ἄποιον τὸν δικαζόμενον συνεχῶς δι'
ἀμπέλους· οὐ κλήματα φέρουσιν, ἀλλ' ἐγκλήματα· καὶ
ὡς³ τὸ Δημοσθενικόν· „ἔτι⁴ γὰρ τῶν πραγμάτων ὄντων
μετεώρων καὶ τοῦ μέλλοντος ἀδήλου, σύλλογοι παντοδα- 10
ποι καὶ λόγοι κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐγίνοντο.“ καὶ ὡς⁵ τὸ
Θουκυδίδου· „εἶναι τοῖς ἐχθροῖς ὁμοσε⁶ μὴ φρονήματι,
ἀλλὰ καταφρονήματι.“ καὶ ὅπως⁷ τὰ τοιαῦτα ἔχει διεκ-
πλέκοντες⁸ καὶ περιπλέκοντες.

κά. ΠΕΡΙ ΑΝΤΙΘΕΣΕΩΣ.⁹

15

Ἀντίθεσις δὲ γίνεται κατὰ τρόπους πλείονας· καθ'

5 Par. 2. pergit: καὶ ὁ θεολόγος· εὐηθέστατε καὶ ἀσεβέ-
στατε καὶ ἀπαιδεντότατε τὰ μεγάλα. 6 Vind. βλητική.

4 Par. 2. ἐστὶ. omisso δέ. 2 Par. 2. τὸ ῥηθὲν πρὸς δι-
καζόμενον ἀμπελουργόν· αἱ ἀμπελοὶ σου οὐ κλήματα [Ald. Vind.
κλήματα.] 3 ὡς Par. 2. om. — παραπρεσβ. p. 378. 4 ἔτι
γὰρ τῶν πρ. — ἀδήλου Par. 2. om. tum: σύλλογοι κατὰ τὴν
ἀγορὰν ἐγίνοντο καὶ λόγοι παντοδ. 5 ὡς Par. 2. om. — Thuc.
II, 62. 6 Par. 2. ὁμοσαι μὴ φρ. μόνον, ἀλλὰ καὶ κατυφρον.
καὶ πάλιν· ἄσας τεχνικῶς ἔτρεψε τοὺς ὁμοτέχνους· ἢ μᾶλλον εἰπεῖν,
ἔτρεψε κακέιντος· καὶ ὁ θεολόγος· κατηγορήσω γὰρ αὐτοὺς τῆς ἐμῆς
εἴτε ἀπονοίας, εἴτε ἀνοίας· καὶ αὐθις· οὐδὲ τὴν ὑλακίην, ἀλλὰ τὴν
φυλακίην· τοῦτο δὲ τὸ σχῆμα καὶ παρήχησιν ὀνομαζέουσιν. 7 Ald.
Norrn. Vind. ὅλως. marg. Norrm. ὅπως. 8 Marg. Norrm.
διεκπλέοντες.

1 Ald. ἀντιθέως. Par. 2. ἀντίθετον γίνεται.

ένα μὲν, ὅταν τὰ² ἀντικείμενα ὀνόματα ἀναλαμβάνω-
μεν³, ὡς ἔχει τὸ τοιοῦτον· μᾶλλον γὰρ τιμῶσιν⁴ αἱ
πόλεις τῶν ἀδίκως πλουτούντων τοὺς δικαίως⁵ πενομέ-
νους.⁶ καὶ ἐπιλοοῦσιν⁷ ἐν θερμοῖς ὕδασι ψυχροῖς ἀν-
δράσι· καθ' ἕτερον δέ, ὅταν⁸ αὐτὰ στρέφεται τὰ ὀνό-
ματα· σὺ μὲν γὰρ ἔλαβες, ὦ Δημάδη, δῶρα παρὰ Φι-
λίππου, ἐγὼ δὲ οὐκ ἔλαβον· καὶ προέπινες⁹ αὐτῷ κατὰ

2 τὰ Par. 2. om. 3 Par. 2. λαμβάνηται, ὅλον, μᾶλλον
γὰρ. 4 Eandem verbis aliis sententiā extulit Isocrates ad
Demonicum p. 30. μᾶλλον ἀποδέχου δικαίαν πενίαν· ἢ πλοῦτον
ἄδικον· ceterum in alium ac prorsus contrarium sensum ver-
ba superiora adtulit Henr. Stephanus in Ἀντίθετος. Quidam,
inquit, ita distinguunt Ἀντίθετα, ut dicant vel vocabula inter
se opponi, ut μᾶλλον γὰρ τιμῶσιν αἱ πόλεις τοὺς ἀδίκους πλου-
τούντες, ἢ τοὺς δικαίους πενομένους· vel opponi inter se afir-
mationem et negationem, uti σὺ μὲν ἔλαβες δῶρα· ἐγὼ δὲ οὐκ
ἔλαβον, quae ipsa continuo apud Nostrum sequuntur: alio ita-
que, et fortasse meliore Nostri ἀντιγράφῳ usus fuit, nisi si
aliunde deprompta sunt: quod nunc inquirere nec vacat, nec
libet sane, ita et animo et corpore dies hosce aliquot langue-
mus. Mox pro ἐν θερμοῖς ὕδασι, quod nondum reperi, duo
ejusdem ἀντιθέσεως ex Sophocle proferam exempla, alterum
Antigone v. 88.

Θερμὴν ἐπὶ ψυχροῖσι καρδίην ἔχεις.

alterum ex Oedipo ἐπὶ Κολωνῷ v. 614.

“Ἴν' οὐμὸς εὐδων καὶ κεκρυμμένος νέκυς

Ψυχρὸς ποτ' αὐτῶν θερμὸν αἷμα πίεται. Norrm. 5
Par. 2. δικαίους. 6 Par. 2. pergit: Καὶ τιμωρία γὰρ ἐπιτί-
μιον κακίας οὐκ ἀρετῆς, καὶ πολέμῳ δὲ ἰσχὺν χορηγεῖ πλοῦτος οὐ
πενία· καθ' ἕτερον δέ, ὅταν ἀντιδιαστείληται κατὰ φασιν ἀποφάσεως·
οἶον, σὺ μὲν ἔλαβες δῶρα μὰ Δημῶδη παρὰ Φιλίππου. 7 Marg.
Norrm. ἀπολ. ἐ. θ. ὕ. ψυχροὺς ἄνδρας. 8 Ald. Norrm. ἔστ'
ἄν. Vind. δ' ἐς τ' ἄν. marg. Norrm. Par. 2. ὅταν. 9
Par. 2. προπίνες.

τῆς πόλεως εὐωχούμενος, ἐγὼ δ' οὐ¹⁰ συνέπινον· καθ' ἄλλον δὲ τρόπον ἢ ἀντίθεσις γίνεται, ὅταν ἢ πάντως τοῖς ἀντικειμένοις ὀνόμασιν φράζωμεν·¹¹ ἀντικείμενα μέντοι ἢ διαφέροντα πράγματα λαμβάνωμεν, ὡς παρὰ Δημοσθένει· „ἐδίδασκες γράμματα, ἐγὼ δὲ ἐφοίτων· ἐτέ-
λεις, ἐγὼ δὲ ἐτελούμην· ἐτριταγωνίστεις, ἐγὼ δὲ ἐθεώ-
ρουν· ἐγραμμάτευες,¹² ἐγὼ δ' ἐκκλησίαζον· ἐξέπιπτες, ἐγὼ δὲ ἐσύριττον.“

κβ. ΠΕΡΙ ΑΝΤΙΜΕΤΑΘΕΣΕΩΣ¹ ἢ ΣΤΙΓΚΡΙΣΕΩΣ² ἢ ΠΛΟΚΗΣ.

10

Ἐπὶ³ τούτου τοῦ σχήματος ταῖς αὐταῖς λέξεσι

10 Par. 2. ἐγὼ δὲ οὐδὲ συνέπινον· γίνεται δὲ καὶ, ὅταν διάφορα πράγματα ἀντιτιθῶμεν ἀλλήλοις, ὡς τὸ Δημοσθενικόν· σὺ μὲν ἐδίδ. pro cor. p. 315. 11 ἐγραμμάτευες; ἐγὼ δ' ἐκκλ. Norrm. ante ἐτριταγωνίστεις; ἐγὼ δὲ ἐθεώρουν ponit. Par. 2. post ἐθεώρουν pergit: καὶ ὁ θεολόγος· πάλιν τὸ σκότος λύεται, πάλιν τὸ φῶς ὑφίσταται· καὶ σιγάτω σὸς κῆρυξ ἄτιμα, φθεγγέσθω δὲ κῆρυξ ἐμὸς τὰ ἔντιμα· τοῦτο μὲν οὖν κατὰ τὰ ὀνόματα, κατὰ δὲ τὰ πράγματα· οἷτοι τὸ βάλλειν, ἡμεῖς τὸ φέρειν.

1 In Vindob. titulus: ἀντιμετάθεσις. 2 Ald. συγχρήσεως. Norrm. συγχωρήσεως. ad marg. scr. συγκρίσεως. ita correxit etiam ex. Par. vide de permutatione inter χρήσις et κρίσις Epist. crit. p. 20. συγχώρησις et σύγκρ. bis permutatur in comment. εἰς στάσεις Vol. VII. p. 645. ὣν τὸ μὲν σύγκρισιν ἔχει, τὸ δὲ τὸ περιέχον ἐξετάζει. Par. 1. συγχώρησιν. 3 Par. 2. Σύγχρησις ἐστίν, ὅταν πλεονάζῃς [sic] ταῖς αὐταῖς χρώμενοι λέξεσι ἕτερα σημαίνωμεν· οἷον· χάριεν ἔστ' ἄνθρωπος, ὡς (sic) τ' ἄνθρωπος ζῇ· καὶ καλὸν δὲ τὸ ζῆν, ἂν εἰς ὡς δεῖ ζῆν μιάθῃ· καὶ ὁ θεολόγος· Λῶτ' ὁ Σοδομίτης, καὶ οὐ Σοδομίτης τὸν τρόπον· καὶ Παῦβ' ἢ πόρνη, καὶ οὐ πόρνη τὴν προαίρεσιν, καὶ ὣν τοῖς νεκροῖς οἱ νεκροὶ χαρίζονται· τούτῳ δὲ τῷ σχήματι πλησιάζει καὶ ἡ ἀντιμετάθεσις, καὶ ἡ ἀντιμεταβολή, ὡς τὸ Λισχίνου· δεῖ γὰρ τὰς Θ. — — — Θήβας· καὶ τὸ τοῦ Ἰσοκράτους περὶ πότον εἰρημένον· οἷς μὲν ἐγὼ κ. τ. λ.

χρώμενοι πλεονάκεις ἕτερα σημαίνουмен, ὥς ἔχει τὰ τοιαῦτα·

‘Ὡς χάριεν ⁴ ἔστι ἄνθρωπος, ὅς τ’ ἄνθρωπος ᾖ·
καί·

5 Καλὸν δὲ τὸ ζῆν, ἂν τις ὥς δὲ ζῆν μάθῃ·
καὶ ὥς ἔχει τὸ Αἰσχίνου· ⁵ „δεῖ γὰρ τὰς Θήβας εἶναι
Βοιωτίας ⁶, οὐ τὴν Βοιωτίαν Θηβῶν.“ παράκειται δὲ
τούτῳ τῷ σχήματι ἡ ἀντιμεταβολὴ καλουμένη· γίνεται
δὲ, ὅταν ἐν τῷ πρώτῳ καὶ δευτέρῳ κώλῳ τῆς περιόδου
10 τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασι χρῆσώμεθα ⁷, τὰ ἐν ἀρχῇ εὐτελῇ ⁸
τεθέντα ἐπὶ ταύτης ἀπολιπώμεν, ὥς Ἰσοκράτης παρακα-
λούμενος ἐπάρξασθαι τι παρὰ πότον εἶπεν· „οἷς μὲν γὰρ
ἐγὼ δεινός, οὐχ ὁ παρὼν ⁹ καιρὸς, οἷς δ’ ὁ νῦν καιρὸς,
οὐκ ἐγὼ δεινός.“ ¹⁰

κγ’

4 Ald. Norrm. χάριεν ἔστι ἄνθρωπος δικαίως τὸ ζῆν ἂν τις ὥς δὲ ζ. μ. marg. Norrm. ἀνθρώπῳ. Vind. ἂν ἄνθρωπος ἄνθρωπος δικαίως etc. Recepi lectionem Par. 2. quae duos versus in unam sententiam contractos esse docet. Ante χάριεν praeifixi ὥς, ut jambus integer evaderet. Eundem versum habet Phoeamm. II, 4. 5 περὶ παραπρεσβ. p. 354. Bekk. 6 Ald. Βιωτίαν bis. Vind. Βοιωτίαν bis, uterque Θήβας. Norrm. Βοιωτίας, οὐ τὴν Βοιωτίαν Θηβῶν. 7 Ald. Vind. χρῆσώμεθα. corr. Norrm. et ex. Par. ad marg. ex. Par. τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασι χρώμενοι τὰ ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει τεθέντα ἐπὶ ταύτης ἀπολιπώμεν. Norrm. in notis: „Post χρῆσώμεθα reliqua, quam minimum a vulgatis abscedens sic continuo: καὶ τὰ ἐν ἀρχῇ τεθέντα, ἐν τέλει ἐπιτάττοντες ἀποδιδῶμεν. Verum de dicto Isocratis Plutarchum adi, vita illius p. 1542. Steph.“ Adde Rhet. Gr. T. V. p. 543. 8 Vind. ἀτελῇ. 9 Par. 2. ὁ νῦν. 10 Par. 2. addit: καὶ ὁ θεολόγος· εἰ μὲν θεὸς οὐ κτίσμα, εἰ δὲ κτίσμα, οὐ θεός· καὶ πάλιν· σὺ ὠργίσθης, καὶ ἡμεῖς ἡμάρτομεν· μᾶλλον δὲ ἡμεῖς ἡμάρτομεν, καὶ σὺ ὠργίσθης· τὰ γὰρ ἐν τοῖς πρώτοις κώλοις ὑπλῶς τεθέντα ἐν τοῖς δευτέροις ἐναντίως ἐτέθησαν.

κγ'. ΠΕΡΙ ΑΝΤΕΝΑΝΤΙΩΣΕΩΣ.

Ἀντεναντίωσις ¹ δέ ἐστιν, ὅταν τὸ ἐναντίον ὄνομα-
 τινος τιθέντες ² αὐτὸ ἐκεῖνο σημαίνωμεν, εἰ ³ οὕτως ἢ
 τῷ κειμένῳ ἐναντίον. οἷον ἐχθρούς ἔσχεν οὐ τοὺς ⁴ ἀδύ-
 νάτους λέγειν καὶ πράττειν· καὶ πάλιν, οὔτε ἐλαχίστων ⁵
 κατὰ τὴν πόλιν, ἀντὶ τοῦ τοὺς ἀδυνατωτάτους ³ καὶ τὰ
 μέγιστα· καὶ ὡς τὸ Ὀμηρικόν·

Ἐπὶ οὗ μιν ⁶ ἀφανρότατος βάλ' Ἀχαιῶν,
 ἀντὶ τοῦ, ὁ γενναιότατος.

κδ'. ΠΕΡΙ ὙΠΕΡΒΑΤΟΥ.

10

Τοῦ ¹ δ' ὑπερβατοῦ καὶ αὐτοῦ πλείους εἰσὶ διαφοραί,

1 Par. 2. Ἄντ. ἐστιν, ὅταν εἰπεῖν τι βουλόμενοι διὰ τοῦ ἐναν-
 τίου τοῦτο δηλώσομεν· ἦν δὲ οὐκ ἀσθενὴς λέγειν τι καὶ πράττειν,
 δηλὸν γάρ, ὅτι ἀδύνατος· καὶ Ὀμηρος· οὗ μιν ἀφανρότερος βάλ' Ἀχαιῶν,
 ἀντὶ τοῦ, ὁ γενναιότερος· καὶ ὁ Θεολόγος· ταῦτα μὲν οὐ
 τῶν πολλῶν ἴσως ἐγενόμην φανλότερος. 2 Marg. Norrm. τιθέν-
 τες. Edd. Vind. τεθέντος. 3 Marg. Norrm. ὁ τούτῳ. 4
 Ald. Norrm. Vind. αὐτούς. marg. Norrm. οὐ τοὺς. 5 Marg.
 Norrm. δυνατωτάτους et τῶν μεγίστων. 6 Ald. μὴν. Ik o. 11. Norrm.
 ante ἐπεὶ οὐ posuit αἰμ' ἐμέων, uncis inclusum. Idem in notis:
 „Conferri omnino merentur, quae de hoc exemplo et simili-
 bus disserit Hermogenes, περὶ μεθόδου δεινότητος, capite po-
 stremo, περὶ ἀποφάσεως· quaeque de iis, quae κατὰ λιτότητα
 efferuntur, copiose enucleateque disputat Vossius, Inst. Orat.
 IV. p. 183. sq. adde quos hoc in negotio legendos idem com-
 mendat, Casaubonum notis ad Fragmenta Polybii p. 1547.
 editionis novissimae, et Rualtum, vita Plutarchi capite ul-
 timo.“

1 Par. 2. Ὑπερβατόν ἐστιν, ὅταν τῆς συνεχείας τοῦ νοήματος
 διακοπείσης ὑπὸ μεταξυλογίας ἐμβληθείσης, ὕστερον τὸ λείπον ἀπο-
 δοθῇ, ὡς τὸ Θουκυδίδου· πιθόμενοι δὲ οἱ Κερκυραῖοι τὴν παρα-
 σκευὴν αὐτῶν ἐφοβοῦντο, καὶ ἦσαν γὰρ οὐδενὸς Ἑλλήνων ἔσπον-
 δοι· ἀλλ' ἐνταῦθα μὲν μία λέξις ἐποίησε τὴν διακοπὴν· ἀλλαχοῦ

Rhetor. VIII.

31

καὶ γὰρ κατ' ἀναστροφὴν συλλαβῶν καὶ μορίων γίνεται, ὡς ἔχει² λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδοκώς·³ καὶ Δημοσθένους κατὰ τοῦ Αἰσχίνου·⁴ οὗτος μὲν τὸν Ἀξιόχου, οὐδ' ἓνα δ' ἄλλον· καὶ τὸ Θουκυδίδου ἐν τῷ ἰρῶ·⁵ καὶ πάλιν
 587 λέξεως συνθίτου διασπειρομένων ἀπ' ἀλλήλων τῶν μο-
⁵ρίων· οἶον, ἀπο μ' ὀλεῖς⁶, ἀντὶ τοῦ ἀπολεῖς με, καὶ πάλιν λέξεων⁷ μὴ κατὰ τὸ ἐξῆς μηδὲ κατὰ γένειν τιθεμένων· οἶον τὸ Θουκυδίδου·⁸ „πυθόμενοι δὲ οἱ Κερκυραῖοι τὴν παρασκευὴν αὐτῶν ἐφοβοῦντο· καὶ ἦσαν γὰρ οὐδε-
 10 νός Ἑλλήνων ἐνσπονδοί, οὐδὲ ἐπέγραψαν ἑαυτοὺς οὔτε ἐς τὰς Ἀθηναίων, οὔτε ἐς τὰς Λακεδαιμονίων σπονδάς· ἔδοξεν αὐτοῖς⁹ ἔλθοῦσι πρὸς τοὺς Ἀθηναίους συμμάχους γενέσθαι“ ὁ γὰρ ἐνταῦθα ἀποδοθῆναι ὠφείλει, ἦδη

δὲ καὶ πλείους, ὡς τὸ Δημοσθενικόν· ἐγὼ δ' ὅτι μὲν πάντα ἀπόλ-
 λυται τὰ χρήσιμα, καὶ τὰ ἐξῆς· εἴτα πολλὰ εἰπὼν ἀπέδωκεν, ὅτι τὰ
 τοιαῦτα ἐάσω· ἴδιον δὲ καὶ τουτὶ τὸ σχῆμα ποιητικόν, ὡς τό· [Il. β, 333.]

— Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, ἀμφὶ δὲ νῆες

Σμερδαλέον κονάβησαν αὐσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν

Μῦθον ἐπαινέσαντες Ὀδυσσεύς [Cod. Ὀδυσσεύς] θείλοιο.

Παρά ποιηταῖς δὲ θυσσεύς (sic) ἐστὶν ἀντὶ τοῦ ἀνέστη· καὶ ἀπό-
 μολεῖς (sic) ἀντὶ τοῦ ἀπολεῖς με· καὶ ὁ θεολόγος· ἔμελλεν ἄρα καὶ
 τὰ ἐξῆς· εἴτα ἀποδίδωκεν, ἑαυτὸν νῦν ἡμῖν προθήσειν [Epitaph.
 in Basil. M. init.]. τινὲς δὲ τοῦ ὑπερβατοῦ μέρος λέγουσι καὶ
 ἀντιστροφὴν, οἶον, ἐμοῦ μέτα, ἀντὶ τοῦ μετ' ἐμοῦ, καὶ Ἀχαιῶν
 ὑπο καὶ σοῦ πέρι, καὶ ὄρνιθες ὡς· εἰ γὰρ καὶ ἐπὶ ταύτης οὐδὲν τι
 μεσολαβεῖ, ἀλλ' ὅμως τὸ ὁπίσω μέρος ὑπερβάλλειν δοκεῖ. 2

Norrm. (τὸ) λέων. 3 Ald. Vind. ἐδηδωδώς. Norrm. ἐδηδώς.

Il. p. 542. 4 Locus studiosissime, sed invito hucusque suc-

cessu, a me quaesitus: nec quale contineat Hyperbaton per-
 spicere queo: unde satius duxi versione verborum, satis alio-
 qui faciliū, supersedere, donec proprium eorum indagetur
 cubile. Norrm. 5 Marg. Norrm. ἰερῶ. 6 Soph. Philoct.

814. 7 Ald. Norrm. Vind. λέξεως εἰ μὴ. marg. Norrm. et

ex. Par. λέξεων μὴ. 8 I, 31. 9 Ald. Vind. αὐτούς. corr.

Norrm. et ex. Par.

προείληπται· τὸ γὰρ ἕξῃς ἐστι· τὴν παρασκευὴν αὐτῶν ἐφοβοῦντο, καὶ ἔδοξεν αὐτοῖς ἔλθοῦσι πρὸς τοὺς Ἀθηναίους συμμάχους γενέσθαι· ἦσαν γὰρ οὐδενὸς Ἑλλήνων ἔνσπονδοι· γίνεται δὲ ὑπερβατὸν καὶ πολλῶν τιθεμένων μεταξὺ λέξεων τῶν ὀνομάτων, ὥς ἔχει τὸ Δημοσθενικόν.¹⁰ 5
 „ἐγὼ δ' ὅτι μὲν πάντα ἀπόλλυται χρήματα, ἐὰν τὰ τοῦ σοφίσματος παραδέξησθε, καὶ ὅτι, εἰ ἄρα δεῖ τινὰς ἀφί-
 ἐναι τῶν ὀφειλόντων τοὺς ἐπιεικεστέρους· καὶ βελτίους, καὶ ἐπὶ τοῖς ἥκιστα δεινοῖς¹¹ ὠφληκότητας ἀφίεναι δίκαιον ἂν εἴη, οὐχὶ τὸν πονηρότατον καὶ πλεῖστον ἡμαρτηκότητα¹⁰
 καὶ δικαίως ὠφληκότητα καὶ ἐπὶ δεινοτάτοις· (τί γὰρ ἂν γένοιτο συκοφαντίας καὶ παρανομίας δεινότερον¹², ἐφ' οἷς ἀμφοτέροις οὗτος ὠφληκε;) καὶ ὅτι οὐδ' εἰ¹³ πᾶσι τοῖς ἄλλοις ἀφίεναι¹⁴ δίκαιον, οὐχὶ τῷ βιαζομένῳ ὑβρί-
 σαι¹⁵ τὸ αὐτὸ γέγονε· τὰ¹⁶ τοιαῦτα ἐάσω.“ τὸ γὰρ ἐά- 15
 σω διὰ μακροῦ πάννυ ἐπενηγεγμένον.

κ'. ΠΕΡΙ ΠΑΡΕΜΒΟΛΗΣ.

Τοῦτο¹ τὸ σχῆμα παρακεῖσθαι μὲν δοκεῖ τῷ ὑπερβατῷ, ἐπειδὴ² μεταξὺ τῆς κατὰ φύσιν συντάξεως τοῦ λόγου τίθεται τις λόγος, διαιρέει δὲ ἐκείνου· τὸ μὲν γὰρ²⁰ ὑπερβατὸν ἐν τῇ ἀλλαγῇ τῶν μορίων καὶ τῇ προσapoδόσει³ τοῦ ἀκολουθοῦντος σχήματος· ἡ δὲ παρεμβολή

10 In Aristogit. p. 775. 11 Ald. Vind. δεινῶς ὀφληκό-
 τας. corr. ex. Par. et Norrm. 12 Ald. Vind. δεινότητον.
 corr. ex. Par. et Norrm. 13 Ald. Vind. οὐ δεῖ. Norrm. οὐδ'
 εἰ. 14 Marg. Norrm. ἀφίετε Ed. 15 Marg. Norrm. ὑβρις
 γὰρ τοῦτό γε. 16 Norrm. πάντα τὰ τοι.

1 Par. 2. παρεμβολή ἐστιν, ὅταν παρατεθῇ μεταξὺ τῆς τοῦ λόγου συντάξεως ἑτέρα ἔννοια, ὥς τὸ παρὰ Ἡροδότῳ· Κροῖστος τῷ Λοιδός. [sic] Clione c. 6. 2 Ald. Vind. ἐπεὶ δέ. Norrm. et ex. Par. ἐπειδὴ. 3 Marg. Norrm. προσapoδόσει τοῦ αἰ σχήματος.

ιδίαν ἔχει διάνοιαν· καὶ τῆς μὲν ὑπερβάσεως, ὅταν τι μέρος τῶν ὑπαρχόντων ἄρης, βλάβεις ⁴ τὸν νοῦν καὶ τὸ σχῆμα ἀναιρήσεις· ἡ παρεμβολὴ δὲ καὶ ὅλη ἀρθεῖσα οὐ βλάπτει τὴν διάνοιαν· παράδειγμα δὲ τῆς παρεμβολῆς ⁵ καὶ τὸ παρ' Ἡροδότῳ κείμενον· „Κροῖσος ἦν Ἀνδὸς μὲν τὸ γένος, παῖς δὲ Ἀλυάττεω ⁵, τύραννος δὲ ἐθνέων ⁶ τῶν ἐντὸς ⁷ Ἄλως ποταμοῦ, ὃς ῥέων ἀπὸ μεσημβρίας μεταξὺ Σύρων καὶ Καππαδοκῶν ⁸ καὶ πρὸς Βορέην ⁹ ἄνεμον εἰς τὸν Εὐξείνιον ἐξίησι πόντον· οὗτος οὖν Κροῖσος.“ ¹⁰ ἐν-
¹⁰ ταῦθα τὰ ¹¹ περὶ τοῦ ποταμοῦ παρεμβεβλημένα οὐδὲν κοινὸν ἔχει τοῖς περὶ τὸν Κροῖσον· ἐδύνατο γὰρ καὶ οὕτως ἔχειν ὁ λόγος· τύραννος δὲ ἐθνέων τῶν ἐντὸς Ἄλως ποταμοῦ, οὗτος οὖν ¹² ὁ Κροῖσος.

κς'. ΠΕΡΙ ΠΑΡΙΣΟΤ.

¹⁵ Πάριτόν ἐστιν, ὅταν δύο ἢ πλείονα κᾶλα συνενωθέντα μάλιστα μὲν καὶ τὰς συλλαβὰς ἴσας ¹ ἔχῃ. ἀλλὰ

4 Vind. βλάβης. 5 Ald. Ἀλυάττεω. Par. 2. Ἀλυάττεω.
 6 Par. 2. ἐθνῶν. 7 Ald. Norrm. Vind. ἐν τῷ Ἀλυῖ ποταμῷ.
 corr. Par. 2. et marg. Norrm. 8 Marg. Norrm. Ed. Παφλαγόνων. 9 Par. 2. Βορέαν. 10 Par. 2. ὁ Κροῖσος, καὶ τὰ ἐξῆς· διαφέρει δὲ τοῦ ὑπερβατοῦ, ὅτι ἐκεῖ μὲν τὸ ἀποδιδόμενον μέρος ἦν τῆς τοῦ λόγου συνεχείας· ἐνταῦθα δὲ τὸ δοκοῦν ἀποδεδόσθαι οὐχ ὥς λειπὸν ἐστίν, ἀλλ' ὥς τρόπον τινὰ ἀρχήν, ὥς τὸ, οὗτος οὖν ὁ Κροῖσος. 11 τὰ Ald. Vind. om. addit Norrm. 12 Ald. Norrm. Vind. ὧν. scripsi οὖν.

1 ἴσας Par. 2. om. tum: ἔχει· εἰ δ' ὅν, ἀλλὰ γε τὸ γένος, καὶ τὸν ἀριθμὸν, καὶ τὸ χρόνον, καὶ τὸν ῥυθμὸν, ὥς τὸ Ἰσοκρατικόν· τοῦ μὲν ἐπίπονον καὶ ἐπικίνδυνον τὸν βίον κατέστησεν, τῆς δὲ περιβλεπτοῦ καὶ περιμάχῃ τὴν φύσιν ἐποίησε· καὶ ὁ Θεολόγος· [Or. III. p. 102.] τίνα μὲν ἀνθρώπων κινήματα, τίνα δὲ πιθήκων ὀρμήματα· διαφέρει δὲ τοῦ ὁμοιοκαταλήκτου, ὅτι ἐν ἐκείνῳ μὲν τὰς τελευταίας μόνας σῆλλαβὰς ὁμοίως ποιοῦμεν, τὸ δὲ πλείονα, ὥς ἔφημεν, ἔχει παρατηρήματα· καὶ εἴ τι μὲν πάρισον, τοῦτο καὶ ὁμοιοκατάληκτον· οὐκ εἴ τι δὲ ὁμοιοκατάληκτον, τοῦτο καὶ πάρισον. Πολλάκις δὲ ὁ

γε² καὶ τὸν ἀριθμὸν τὸν ἴσον ἐν πᾶσι λαμβάνει· ὡς ἔχει τὸ προειρημένον Ἰσοκρατικόν· „τοῦ μὲν ἐπίπονον³ καὶ φιλοκίνδυνον βίον κατέστησε· τῆς δὲ περιβλεπτον καὶ περιμάχητον τὴν φύσιν ἐποίησεν“· εἰ δὲ τὸ παράδειγμα τοῦτο καὶ ὁμοιοτέλευτόν ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει·⁵ πολλοὶ γὰρ λόγοι καὶ ἐκ δύο καὶ ἐκ πλείωνων σχημάτων σύγκεινται,

κζ. ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΥΝΑΠΑΝΤΗΣΕΩΣ.

Προσυναπάντησις² ἐστίν, ὅταν δύο ἐξενεγκῶν ὀνόματα πρὸς τὸ τελευταῖον πρότερον τὴν ὑπάντησιν² ποιήσῃται, ὡς καὶ τὸ Ὀμηρικόν·³

Ἐνθ' ἄμα σίμωγῇ τε καὶ εὐχολῇ πέλεν⁴ ἀνδρῶν

Ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων.

τὸ γὰρ ὀλλύντων τὸ⁵ εὐχόμενον προαποδέδοται· καὶ ἐλθόντων Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων· Λακεδαιμονίων 15 μὲν Εὐρυβάδew ἡγουμένον, Ἀθηναίων δὲ Θεμιστοκλέους.

αὐτὸς λόγος διαφόροις ὑποπίπτει σχήμασι κατ' ἄλλο καὶ ἄλλο· αὐτίκα γὰρ τὸ ῥηθὲν Ἰσοκρατικόν κατὰ μὲν τὸ ἐπίπονον καὶ ἐπικίνδυνον πᾶρισόν ἐστι, κατὰ δὲ τὸ κατέστησε καὶ ἐποίησεν ὁμοιοκατέληκτον. 2 Ald. Norrm. Vind. με. marg. Norrm. μή. ex. Par. μὴν. scripsi γε. ut Par. 2. 3 Ald. Norrm. Vind. ἐπίπονον. Par. 2. ἐπίπονον. marg. Norrm. ἐπίπονον. Ed.

Par. 2. Προσυναπάντησις γίνεται, ὅταν δύο τινὰ θέντες πρὸς τὸ δεύτερον ἀπαντήσωμεν πρότερον, οἷον, ἐλθόντων Ἀθ. κ. Α. — ἡγουμένοι· ἐνθα' μοιμωγῇ τε [sic] καὶ εὐχολῇ — — ὀλλυμένων· καὶ ὁ θεολόγος· καλὸν προσευχὴ καὶ ἀγρυπνία, καὶ πειθίτω σε Ἰησοῦς, ἀγρυπνῶν πρὸ τοῦ πάθους καὶ προσευχόμενος, καὶ πάλιν παρὰ Θεοῦ τὸ ταλαιπωρεῖν ἐκείνοις, παρὰ Θεοῦ τὰ εὖ πράττειν αὐτοῖς, καὶ τὰ ἐξῆς. 2 Marg. Norrm. f. ἀπάντησιν. 3 Il, δ, 450. et Θ, 64. Ald. Vind. ἐνθ' ἄμ' οἶμ. ex. Par. ἐνθα. Norrm. ἐνθ' ἄμα. 4 Vind. πέλεκεν ἄ. ὀλύντων. 5 Marg. Norrm. scr. τῷ εὐχολῇ.

μή. ΠΕΡΙ ΕΠΙΤΙΜΗΣΕΩΣ, ΤΟ Δ' ΑΤΤΟ ΚΑΙ
ΤΗΛΛΑΓΗΝ ΤΙΝΕΣ ΚΑΛΟΥΣΙΝ.

Τοῦτο ¹ τὸ σχῆμα γίνεται καὶ αὐτὸ κατὰ τινὰς
τρόπους· ἡ γὰρ ἐπιτιμήσαντες τῇ πρώτῃ λέξει ἑτέραν
ἐλάβομεν, ὡς Δημοσθένους· ² „ὄψε γάρ ποτε, ὄψε λέγω·
588 χθὲς μὲν οὖν καὶ πρόην“ ἡ διαφορὰν τινὰ ἐμφαίνομεν
τῶν ὀνομάτων, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ περισσῶς φιλοῦντος· οὐκ
ἔστι τοῦτο φιλία, ἀλλ' ἔρως· ἡ διαστήσαντες ἐξεληξά-
μεθα τὸ βέλτιστον· ὠργίζετο, οὐ μὲν οὖν, ἀλλ' ἐμαίνε-
10 το· καὶ πάλιν· οὐ πατήρ ἦν, μὰ Δία, ἀλλὰ τύραννος.

1 Par. 2. Ἐπαλλαγὴ ἐστίν, ὅταν ἐπιτιμήσαντες τῷ πρώτῳ ὀνό-
ματι ἕτερον παραλαμβάνωμεν, ὡς τὸ Δημοσθενικόν· ὄψε γάρ ποτε,
ὄψε δὲ λ. — πρόην· καὶ οὐκ ἔστι τοῦτο φιλία, ἀλλ' ἔρως, καὶ
ὠργίζετω, — — ἐμαίνεται, καὶ οὐ πατήρ ἦν, ἀλλ' ὅπως τύρ. καὶ ὁ
θεολόγος, ἵνα πρὸς Θεὸν ἐκδημήσωμεν ἢ ἐπανεέλθωμεν· καὶ πάλιν·
Παύλῳ μὲν, εἰ μὲν ἔκφορα ἦν, ἃ παρέσχεν ὁ τρίτος οὐρανός, καὶ
ἡ μέχρις ἐκείνου πρόοδος ἢ ἀνάβασις, ἢ ἀνάληψις. 2 περὶ στεφ.
p. 270. in eandem sententiam haec verba interpretatur et
Phocbammo p. 132. Norrm.

V.

Φ Ο Ι Β Α Μ Μ Ω Ν Ο Σ
ΣΧΟΛΙΑ ΠΕΡΙ ΣΧΗΜΑΤΩΝ ΡΗΤΟΡΙΚΩΝ.

I.

Fabric. Bibl. Gr. Tom. VI. p. 104. ed. Harl.

Nomen auctoris nullum Aldus addidit, sed laudatus vir doctissimus Laurent. Norrmannus post Th. Galeum observavit, Phoebammonis esse, sub cuius nomine habuit Jo. Sambucus, et exstat in codice bibl. Paris. ut videre est in Labbei bibl. nova MSS. p. 109. atque MSSum evolvit Cangius glossar. in *φόρος*. Pro inedito perperam habet Carolus Daubuz lib. pro testimonio Flavii Josephi de Christo p. 146. Quae ex Phoebammone citat Matthaeus Camariota¹ p. 12. in synopticis praeceptis rhetorices, in hoc libello p. 98. etiamnum leguntur. Neque forte erravero, si Phoebammonem hunc Athenaeo Naucratis, quem laudat, longe juniorem et non diversum esse duxero ab Phoebammone, aequali Synesii, qui memoratur in epistola Synesii

1 Immo Georgius Pletho, Rhet. Gr. T. VI. p. 568.

CXLIII. Christianis adscribendum probe notavit Thomas Galeus ad Tiberium rhetorem p. 249. certe Paulum *θεῖον ἀπόστολον* p. 114. adpellat ², verba ejus ex 1. Cor. X, 10. adferens. Neque Norrmanno repugnaverim, qui ex nomine, apud Suidam etiam obvio, Aegyptium esse colligit, et fortasse Alexandrinum fuisse suspicatur. [Phoebamm. fuisse aequalem Synesii, pluribus rationibus ductus judicat M. Jo. Jac. Bosius in epist. gratulatoria de Phoebammone rhetore, ejusque *περὶ σχημάτων ῥητορικῶν* libello, Lipsiae 1738. 4. idem pag. XI. apud Photium cod. CCXXIX. p. 876., ubi noster dicitur *Κοινοπολίτης*, malit legere *Κυνοπολίτην*. Secundum hanc igitur conjecturam Phoebammon ortus est Cynopoli, urbe Aegypti. Harl.]. Prodiit libellus hic cum Norrmanni versione et castigationibus, Alexandro, de quo jam dixi, subjunctus. Etiam de statibus scripsisse Phoebammonem, innuit Tzetzes Chiliad, VI. v. 793.

Στάσει τὸν Φοιβάμμονα καὶ Μινουκιανὸν δέ.

Ex hoc loco, puto, Vossium lib. I. Institut. Orator. p. 177. in epilogo doctrinae de statibus inter alios rhotores Phoebammonem quoque memorare. Quin et alii complures, partim ante Hermogenem, partim post eum hanc rem sunt persecuti. Istiusmodi sunt Apsines uterque, Aristides, Phoebammon: tum item Jo. Doxopater, Gemistus, et anonymus Graecus, rhetorices scriptor, quorum trium necdum in lucem editis commentationibus se usum in rhetoricis suis scribit melioris notae rhetor, Petrus Johannes Nunnesius Valentinus, qui se'iculus aliquando nobis Hermogenicam artem tradidit, quam factam a magni nominis rhetore, Georgio Trapezuntio.

² Tenendum, locum hunc abesse ab optimo codice Par. 3032.

II.

Norrmani Praefatio ad Phoebammonem.

(Φοιβάμμωνος) σχόλια περὶ σχημάτων ῥητορικῶν·
 uncis nomen auctoris, quod in editione Aldina nullum ad-
 scriptum erat, ut a nobis nunc adjectum distinximus sepsi-
 musque: reapse autem Phoebammonis haec scholia, non Ti-
 berii, aut alius cujusquam esse, vel ipsa illa evincunt,
 quae ab illo accepta ac citata bona fide in hisce nostris
 hodie repraesentata comparent. Veluti, quod Matthaeus
 Camariota, sive quisquis auctor est τῆς συνοπτικῆς παρα-
 δόσεως τῆς ῥητορικῆς, definitionem Schematis p. 12, κατὰ
 Φοιβάμμωνα ex p. 98. verbis eisdem adfert, quod Era-
 smus adagium, ἡ πορφυρά παρὰ τὴν πορφυράν διακρίτεια,
 quod pagina eadem legitur, a Phoebammone Sophista, in
 commentario de figuris rhetoricis referri, manuscripti cujus-
 dam codicis fidem haud dubie secutus, tradit, quod ex co-
 dicibus Regiis et Colbertinis Phoebammonem Sophistam φό-
 ρον pro foro juridico posuisse in nupero Glossario suo Ca-
 rolus du Fresne, ὁ πᾶν, ex p. 106. observat. Qua in sen-
 tentia suo nos suffragio testimonioque V. Cl. Thomas Gale
 haud leviter confirmat. Sic enim ille initio notarum ad Ti-
 berii rhetoris περὶ τῶν παρὰ Δημοσθένει σχημάτων: „va-
 rias schematis definitiones collegit Phoebammon (Scriptor
 Christianus) quem περὶ σχημάτων sine nomine dedit Aldus
 in corpore XII. Rhetorum.“ Jam porro ut indubium nobis,
 Phoebammonis hoc esse opusculum, ita illud sane dolemus,
 quod nihil adhuc praeterea de ipso comperire licuit. Nisi
 quod esse videam, qui Hermogene antiquiorem faciat. Ideo
 quod hunc Nostrum ille secutus sit; quod unde vel sumtum
 sit, vel probabili aliquo colore adstrui queat, ego me nescire
 fateor: nihil enim ejusmodi siye alii, quos viderim, sive
 Camariota ille tradit, qui alioqui p. 20. et 22. Minucianum

et Apsinem magnam partem secutum Hermogenem fuisse ait verene an falso, quando ad institutum sermonem nihil adtinet, meam hoc loco non interponam sententiam: tum vero Hermogene antiquiorem quis credat, qui Athenaeum Naucraticam, ejusdem aetatis hominem p. 98. sic citat, ut in veteribus reposuisse videatur? nisi si alium quempiam, non notum Dipnosophistarum scriptorem intelligi debere solidis quispiam rationibus nos docere queat. Sed et stylus quaedam parum aut tantae vetustati, aut personae sophisticae respondentia habere videtur. ut ἡθίκευται p. 98. σκυλῆναι p. 100. χρῆσθαι cum casu quarto, p. 134. φόρος ea notione, quam diximus. σχολαστικὸς pro causidico, quae tamen quotidiani sermonis usus saeculi consuetudo excusaverit. At ex his aliisque verius fortasse colligas, post divisum veteris novaeque Romae imperium, legibus Romanis earumque formulis ubique vigentibus, Nostrum vixisse. Neque vero valde mihi adversum fuerit, si quae consimilia apud paullo vetustiores, sed sacros tamen, aliosque Alexandrini potissimum Hellenismi scriptores, uspiam occurrant: haec enim dictionis καινοτομία, et praecipue insolens Graecis hominibus, verum Aegyptiis convenientius nomen, ut Aegyptium Alexandrinumque Phoebammonem esse credam, efficiunt. Nam sacros utriusque foederis libros diligenter lectitasse hominem Christianum credere par est, adparetque ex eo, quod p. 124. in quodam Pauli Apostoli loco artis suae usum luculento exemplo egregie comprobatur.

Codices, ex quibus Phoebammonem recensuimus, sunt Par. 3032. sec. X. forma duodena, membranaceus, optimae notae, recensionem sequens a ceteris plane diversam, et multa continens, quae in ceteris desunt: Farnes. II. E. 5.

Mon. 8. et Vindob. 50. chartaceus, sec. XV. bene scriptus, sed parum ab editis differens. Specimina sumsimus ex Par. 1741. 2916. 2929. 2977. Vaticano, Angelico F. 6. 17. sec. XV, chartaceo. Norrmanni editionem diligenter contulimus ejusque adnotationes recepimus: conjecturae ejus ad marginem adjectae non raro codicibus comprobantur. Eae quoque, quae ad marginem exemplaris Aldini Parisiensis a lectore incognito seu ex codice seu ex ingenio adscriptae sunt emendationes, ut Alexandro, ita Phoebammoni perutiles fuerunt.

ΦΟΙΒΑΜΜΩΝΟΣ ΣΟΦΙΣΤΟΥ
ΠΕΡΙ ΣΧΗΜΑΤΩΝ ΡΗΤΟΡΙΚΩΝ.

L I B E R I.

C a p u t I.

Ald.

588

Ἰστέον,² ὅτι χρήσιμός ἐστι ἡ περὶ τούτων γνῶσις
πρὸς τὸ μὴ διαφθεῖρειν τὰ τῶν ἀρχαίων, καὶ ἵνα μὴ
5 ἀμαρτάνωμεν μονόσχημον καὶ προσκορῇ τὸν λόγον προ-
φέροντες,³ τὸ γὰρ αἰεὶ ὁμοίως ἔχον ἐμποιεῖ κόρον, ἐπει-
δὴ ⁴ καὶ χρῆμα ἡδὺ καθέστηκε τοῖς ἀνθρώποις ἡ μετα-
βολή· ὁ δὲ κόρος ἀηδὶαν ἐργάζεται· ⁵ τὸ δὲ ⁶ ἐξαλλάτ-

1 In Ald. Vind. Par. 1741. omisso nomine auctoris titulus est: Σχόλια περὶ σχημάτων ῥητορικῶν. Mon. Farn. Par. 2916. 3032. 2977. 2929. Φοιβάμμωνος [Par. 3032, Φοιβάμμωνος] σοφιστοῦ περὶ σχημάτων ῥητορικῶν. Norrm. [Φοιβάμμωνος] σχόλια περὶ σχ. ῥητ.

2 Par. incipit: Τέσσαρα ζητητέον περὶ αὐτῶν, πρῶτον μὲν εἰς τὴν χρῆσιμον [sic] εἶσιν· δεύτερον δὲ πόθεν εἴρηνται, τρίτον εἰ φύσει εἰσὶν ἢ τέχνῃ καὶ θήσει· τέταρτον εἰ ἀπλοῦν εἰσὶν πρᾶγμα καὶ περὶ ἓν ἢ διάφορον, καὶ περὶ διαφοράς. α. Χρήσιμόν ἐστι πρὸς τὸ μὴ διαφθεῖραι etc. Et. Par. incipit: Ἰστέον ὅτι χρῆς. reliqui Ἰστέον non habent. 3 Par. προσφέροντες. 4 ἐπειδὴ καὶ χρῆμα ἡδὺ — — μεταβολή Farn. om. cfr. Prolegomena τῶν ἰδεῶν Vol. V. p. 438. μεταβολή γὰρ πάντων ἡδὺ, ὡς φησιν Εὐριπίδης. [Orest. 234.] 5 ἐργάζεται abest ab Ald. Norrm. et Codd. recepi ex Par. — Norrm. ad marg. „aut adde φέρει, aut scribe ἀηδής.“ 6 δὲ

τον καὶ ξενίζον ἡδύτερόν ἐστι τοῦ μονοσχήμον καὶ ὡσαύ-
τως ἔχοντος. καὶ ὅτι ⁷ πιθανώτεροι διὰ ⁸ τῶν σχημά-
των φαίνονται οἱ λόγοι. εἴρηται δὲ σχῆμα διὰ τὸ μετα-
σχηματίζεσθαι, ⁹ ὡς ἐπὶ τῶν ὀρχουμένων ἀνθρώπων, ἢ
ὡς ἐπὶ τοῦ πηλοῦ τοῦ πλαττομένου καὶ μετασχηματιζο- ⁵
μένου εἰς εἰκόνα ἀνδρὸς ἢ γυναικὸς ἢ τινος τοιούτου. καὶ
ὅτι οὐ φύσει ἐστὶν οὕτως, ἀλλὰ τέχνη προσγίνεται. ὁρῶ-
μεν γὰρ ἐν ἄλλοις ¹⁰ τῶν σχημάτων τοὺς χαρακτηῖρας,
τὸν μὲν τραχύτερον, τὸν δὲ γλαφυρώτερον, ¹¹ τὸν δὲ
μέσον. πάντα δὲ ταῦτα τῇ ποικιλίᾳ τῶν σχημάτων γί- ¹⁰
νεται. ¹² ἔστι δὲ τὸ σχῆμα ¹³ οὐ μονοειδές. πῇ μὲν γὰρ
γίνεται περὶ τὴν διάνοιαν, πῇ δὲ περὶ τὴν λέξιν. δεῖ οὖν
λοιπὸν παραθέσθαι δόξας ¹⁴ ἀρχαίων. ἡ γὰρ πορφύρα
παρὰ τὴν πορφύραν, ὡς ἡ παροιμία λέγει, ¹⁵ διακριτέα.
Ὅρίζεται δὲ ¹⁶ Ζώϊλος οὕτως, σχῆμά ἐστιν ἕτερον μὲν ¹⁵
προσποιεῖσθαι, ἕτερον δὲ ¹⁷ λέγειν. ἀμαρτάνει ¹⁸ δὲ οὐ-

Angel. om. 7 καὶ ὅτι πιθανώτεροι — — οἱ λόγοι Mon. Farn.
om. 8 διὰ Par. et ex. Par. in Ald. Norrm. Vind. Angel.
Vat. δέ. Norrm. ad marg. addē ἐκ αὐτ μετὰ. 9 Angel. Vat.
σχηματίζεσθαι. 10 ἐν ἄλλοις Farn. om. 11 Vind. σκοφυ-
ρώτερον. Vat. σκοφυρώτερον. 12 Farn. γράφεται et paullo post:
πῇ μὲν γὰρ γράφεται. ad finem capitis p. 496, 13. κατατέσσαρας γρά-
φονται τρόπους. Originem hujus lectionis exposui in Epist. crit.
p. 11. sq. 13 τὸ σχῆμα Farn. om. 14 Norrm. ad marg.
addo τὰς et τῶν. 15 Vat. φησί. 16 Ald. Norrm. Par.
Vind. Vat. Angel. ὁρίζεται δὲ [Par. δέ om.] φησί [Par. φησιν]
Ζώϊλος. Marg. Norrm. φασί. Farn. φησί om. Mon. δέ φησι om.
— De Zoilo vide Spengel. συναγ. τεχν. p. 180. 17 Ald.
Norrm. Farn. Mon. Vind. Angel. ἕτερόν α. unde Spengel l. I.
scripsit: ἕτερον δὲ τι. Par. Vat. ἕτερον δέ. idem vult Norrm.
ad marg. 18 Par. τρία ἀμαρτάνει, πρῶτον μὲν ὅτι οὐ περιλ.
Mon. Farn. ἀμαρτάνει δέ, ὅτι οὐ περιλαμβάνει [Mon. παραλαμβ.]
πάντα, τὰ γὰρ πλ. unde Spengel. l. I. legit: περὶ πάντων τῶν
σχημάτων πάντα. „Hoc idem fere in Zoili definitione et Fabius

τος ὅτι οὐ περιλαμβάνει παρὶ πάντων τῶν σχημάτων.
 τὰ γὰρ πλεῖστα ἐκ τοῦ εὐθέως¹⁹ καὶ ἀπλοῦ σχηματίζε-
 ται· ὥς ὅτε²⁰ ἀποφαινόμεθα τι²¹ ἢ διαπορούμεν τι
 καθ' ἑαυτοὺς ἢ ἀποστροφῇ χρώμεθα ἄνευ προσποιήσεως.
 5 **Καικίλιος**²² δὲ ὁ **Καλακτίτης**²³ ὠρίσατο οὕτω· σχῆμά
 ἐστὶ τροπή²⁴ εἰς τὸ μὴ κατὰ φύσιν τὸ τῆς²⁵ διανοίας καὶ
 λέξεως. τὸ οὖν μὴ κατὰ φύσιν οὐ καλόν, τὸ δὲ μὴ καλὸν
 τροπή ἐστὶν ἐπὶ τὸ χεῖρον. Ἀθηναῖος δὲ ὁ **Ναυκρατίτης**²⁶
 καὶ Ἀπολλώνιος ὁ ἐπικληθεὶς Μόλων ὠρίσαντο²⁷ οὕτω.
 10 σχῆμά ἐστι μεταβολή εἰς ἡδονὴν ἐξάγουσα τὴν ἀκοήν.
 οὐ πάντοτε δὲ μεταβάλλεται· καὶ γὰρ καὶ ἡθίκεται²⁸ καὶ
 ἐμφαντικώτερον ποιεῖ τὸν λόγον. ὁ δὲ τέλειος²⁹ αὐτοῦ
 ὅρος οὕτω· σχῆμά ἐστιν³⁰ ἐξάλλαξις κατὰ διάνοιαν ἢ

reprehendit. IX. 1. Verum id ipsum anguste Zoïlus termi-
 navit, qui id solum putaverit schema, quo aliud simulatur
 dici, quam dicitur, quod sane vulgo quoque sic accipi scio.
 Norrm. 19 Ald. Vind. Mon. Vat. Angel. εὐθέως. Norrm.
 Par. Farn. εὐθέος. 20 Farn. ὅτι. 21 τι Mon. Farn. om.
 22 Ald. Par. Vind. Mon. Vat. Angel. Par. 2929. **Κεκίλιος**.
 Farn. **Κεκίλλιος**. Norrm. **Καικίλιος**. ita Rhet. Gr. Vol. VII. com-
 ment. εἰς στάσεις cap. XVI. καθ'. **Κεκίλλιον** οἰκεῖν, ἔνθα **Δίων**.
 Codd. omnes. Jos. bell. Jud. VII. 5. 4. **Καισένιον Παῖτον**.
 Par. 1425. **Καισένιον Πέτον**: 1423. **Κεσσένιον Πέτον**. 1426. **Κε-**
σένιον Πέτον. ne semel quidem **Παῖτος** in his codd. invenias.
 De Caecilio vide not. ad Alexandr. II. β'. p. 463. 23 Edd.
 Codd. **Καλαντίτης**. recte marg. Norrm. f. **Καλακτίτης**. 24
 Ald. Norrm. Vind. Vat. Angel. τρόπος. Par. τροπή. Mon. Farn.
 προτροπή. 25 τὸ τῆς διαν. κ. λέξ. τὸ οὖν μὴ κατὰ φύσιν Vat.
 om. 26 Ald. Vind. Vat. Angel. **Ναυκρατίτης**. 27 Ald.
 Vind. Vat. Angel. Mon. ὠρίσατο Par. Farn. Norrm. ὠρίσαντο.
 28 Ald. Norrm. Vind. Vat. Angel. ἡθίκεται. Farn. ἡθικεύεται.
 Mon. Par. ἡθικεύεται. 29 Ald. τέλειος. Mon. ὅρος οὗτος. 30
 Ita hinc repetit Camariota. Sed apud Alexandrum est: ἐξάλ-
 λαξις λόγου κατὰ διάνοιαν· expressa vocula, quae in nostro

λέξιν ἐπὶ τὸ κρεῖττον ἄνευ τρόπου γινομένη· ἐπὶ τὸ κρεῖττον εἴρηται διὰ τὸν σολοικισμόν· καὶ γὰρ ὁ σολοικισμὸς τροπή ³¹ ἐστὶ καὶ ἐξάλλαξις, ἀλλ' ἐπὶ τὸ χεῖρον· ἄνευ δὲ τρόπου εἴρηται, ἐπειδὴ καὶ ὁ τρόπος καὶ ἡ τροπικὴ λέξις ἐξάλλαξις ἐστὶν ἐκ τῆς ³² κυρίως λεγομένης, ἄνευ μέντοι σχήματος, ὡς παρὰ τῷ Δημοσθένει ³³ τὸ ὑποσκελίζειν ἀντὶ τοῦ ἀνατρέπειν, καὶ τὸ σπερμολόγος ³⁴ ἀντὶ τοῦ εὐτελῆς, καὶ εὐπροσώπους ³⁵ λόγους, ἀντὶ τοῦ πιθανούς. καὶ παρὰ τῷ Ἰσοκράτει, ³⁶ τοῦ βίου τὴν ὁδόν, καὶ ἕτερα τοιαῦτα. Ὅτι ³⁷ τὸ σύστημα τῶν 10 κατὰ διάνοιαν σχημάτων ἀκίνητόν ἐστιν ὑπὸ ³⁸ φράσεως· ὡς δ' ἂν γὰρ τις σχηματίσῃ ³⁹ τὴν φράσιν, ἢ αὐτὴ φυλάσσειται διάνοια· οἷον περὶ ἀποδημοῦντος ἐρωτῶ. μὴ ἐλθεῖν αὐτὸν ὑποπτεύων ⁴⁰ διαφόρως ἐρωτῶ. ὁ ⁴¹ δεῖνα ἄρα ἔρχεται. πεισθῆσεται· θαρσῆσει ἐλθεῖν, σκυ- 15 λῆναι ἀνέξεται. ⁴² διὰ πάντων δὲ ⁴³ τούτων ἡ διάνοια ἥγουν ὁ σκοπὸς τῆς ἐρωτήσεως σώζεται· ταῦτα δὲ τὰ περὶ τὴν διάνοιαν σχήματα εἰς δύο διαιρεῖται· τὰ μὲν γὰρ τοῦ προσώπου εἰσὶ, ⁴⁴ τὰ δὲ τοῦ λόγου. ὁκτωκαιδεκα ⁴⁵ δὲ ὄντων, τρία ⁴⁶ τοῖς προσώποις ἐγγίνεται, καὶ 20

subauditur. Norrm.

31 Ald. Norrm. Par. Vat. Angel.

τρόπος. Farn. Mon. τροπή.

32 Mon. τῶν.

33 pro cor. p. 273.

34 ib. p. 269.

Par. ἀντὶ τοῦ εὐτελεῖς. Farn. καὶ ante

τὸ σπερμολ. om.

35 ib. p. 277. Ald. Norrm. Vind. Vat.

Angel. Farn. Mon. τὸ εὐπροσώπ. Marg. Norrm. add. καί. Par.

καὶ εὐπρ.

36 ad Demoniac. ab init.

37 Vat. ἔτι.

38

Farn. Mon. ὑπὸ τῆς συμφράσεως.

39 Vat. σχηματίζει.

40

Par. Farn. Mon. καὶ διαφόρως.

41 Mon. ἡ. Sq. ἄρα Mon.

Farn. om. Par. scribit ἄρα.

42 Ald. Norrm. Par. Vind.

Vat. Angel. ἀνέχεται. Farn. Mon. ἀνέξεται.

43 δὲ Edd. et

Codd. om. excepto Par.

44 εἰς Mon. Farn. om.

45 Farn.

Mon. δεκμοκτώ. liberum in his scribarum arbitrium, quum prima manu numeri scripti sint, ut in Par. ιγ. — sq. δὲ Vat. om.

46 Par. τρία εἰσὶν τοῦ προσώπου μόνον. ἀποστροφῇ etc.

ἔστι ταῦτα ἀποστροφῇ, ἐρώτησις, πειῦσις. ἀποστροφῇ
 μὲν οὖν ⁴⁷ ἔστιν, ἥνικα πρὸς τοὺς κριτὰς ἢ τὸν ἀντι-
 λέγοντᾶ τὸν λόγον τρέψομεν. ⁴⁸ ἐρώτησις δὲ ⁴⁹ καὶ πει-
 589 σις ταύτῃ διαφέρουσιν, τῷ τὴν μὲν ἐρώτησιν δι' ὀλίγων
 8 ἐπιδέχεσθαι τὴν ἀπόκρισιν. οἷον

οὐχ ὁ Τρόφιμός σου ⁵⁰ πρὸς θεῶν ⁵¹ Ὀνήσιμ;

πρὸς ᾧ σύντομος ἢ ⁵² ἀπόκρισις τὸ, πάνυ μὲν οὖν. τὴν
 δὲ πειῦσιν διὰ πλείονων ἐπιδέχεσθαι τὴν ἀπόκρισιν. οἷον.

Τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; ⁵³

10 πρὸς ἣν ὁ Γλαῦκος ἄνωθεν ἡναγκάσθη γενεαλογῆσαι.
 Ὀκτωκαίδεκα ⁵⁴ τοίνυν ὄντων τῶν τῆς διανοίας σχημά-
 των κς' ἔστι ⁵⁵ τὰ τῆς λέξεως. καὶ ἰστέον ὅτι πάντα
 τὰ σχήματα ⁵⁶ κατὰ δ' γίνονται τρόπους ⁵⁷ ἥτοι αἰτίας,
 κατὰ

47 Par. οὖν om. 48 Par. τρέψομεν. Farn. ἢ τὸν λόγον
 τρέψομεν. 49 δὲ Mon. om. idem mox διαφέρει. 50 Ald.

Codd. οὐ. Rhet. Gr. T. VII. p. 3. legitur σου, ut conjecit
 Marg. Norrm. „f. σου, alumnus tuus.“ mox Vat. Ὀνήσιμ.

51 Par. πρὸς θεόν. 52 ἢ Vind. om. 53 Saepe quidem
 alibi haec poëta usurpat, non autem Il. ζ. 123. in congressu
 Diomedis et Glauci. Norrm. 54 Par. ἰστέον ὅτι ἐξ ὄντων

τῶν τῆς διανοίας σχ. κς' εἰσὶν τὰ τῆς λέξ. δεόν εἰδέναι, ὅτι πάντα
 τὰ σχ. Farn. Mon. δεκαοκτώ. 55 Farn. εἴκοσι εἰς. Mon. εἴκο-
 σι εἰς. uterque εἰσὶ. 56 τὰ σχήματα Mon. om. 57 τρόπους

edd. Vind. Mon. Vat. om., recepi ex Farn. et Par. In ex. Par.
 ἥτοι expunctum est. Norrm. post γίνονται crucem posuit, quae
 hypothetae vitio ante διανοίας posita est, et τρόπους inserendum
 esse putat, quod etiam in versione exprimit: „Verum dum ex-
 tra ordinem injunctis laboribus hoc tempore quotidie distine-
 mur, haec ab operis, suo apte ingenio plerumque agentibus,
 susque deque habita fuere. Laetor tamen interea me animad-
 vertere, conjecturam meam per Camariotam p. 12. ejusque in-
 terpretem confirmari. Pari ratione mox apud eundem est ἐν-
 δειὰς et προεπίκειναι, quod si satis tempore observatum fuisset,

κατὰ ἔνδειαν, κατὰ πλεονασμόν, κατὰ μετάθεσιν, κατὰ ἐναλλαγὴν. ἀρχόμεθα ⁵⁸ τοίνυν τῶν ἀπὸ τῆς λέξεως σχημάτων. τῆς τοίνυν ἐνδείας ⁵⁹ εἶδη εἰσὶν ⁶⁰ τρία· ἀσύνδετον, ἀπὸ κοινοῦ, ἔλλειψις. τοῦ δὲ ⁶¹ πλεονασμοῦ εἶδη ἰά· ταυτολογία, δίπλωσις, ἐπαναφορὰ, ἐπανάδο- 5 σις, ⁶² ἐπανάληψις, περιφρασις, ἐπίφρασις, παρονομασία, ἐπεξηγήσις, ἐπιμονή, ἐπίτασις. τῆς δὲ μεταθέσεως εἶδη εἰσὶ ⁶³ δ'· ὑπερβατόν, ἀναστροφὴ, πρόληψις αἰτίας, προεπιζευξίς· ⁶⁴ τῆς δὲ ⁶⁵ ἐναλλαγῆς εἶδη εἰσὶν ⁶⁶ ὀκτώ· ἑτερογενές, ἑτεράριθμον, ἑτερόπτωτον, ἑτεροσχη- 10 μάτιστον, ἑτερόχρονον, ἑτεροπρόσωπον, ἀποστροφὴ προσώπου, ⁶⁷ ἀντιστροφὴ. τί δὲ τούτων ἕκαστον, ἐφεξῆς μετὰ παραδειγμάτων λεχτέον.

minime profecto dissimulaturus eram, quo teste auctoreque meos εἰκασμούς comprobare possem. In margine post ἐπάνοδος adde, ut infra 106. δ. idem in Camariota mendum." Norrm. 58 Vind. ἀρχόμεθα. 59 Edd. Vind. Farn. Vat. ἀνδείας. Par. Mon. ex. Par. et Marg. Norrm. ἐνδείας. 60 εἰσὶν recepi ex Par. abest ab Edd. et Codd. reliquis. 61 δὲ Mon. Farn. om. 62 Marg. Norrm. ἐπάνοδος. ut infr. 63 εἰσὶ Farn. om. 64 Edd. Codd. προεπιτενξίς. Mon. προεπιτάξις. Marg. Norrm. προεπιζευξ. ut infr. 65 δὲ Edd. Vind. Vat. om. est in Par. Farn. Mon. 66 Mon. ἐστίν. 67 ἀποστροφὴ προσώπου Ald. Mon. Vind. Vat. om., recepi ex Par. et Farn. Norrm. uncis inclusum inseruit ἀποστροφὴ. in notis idem: „ita exigente schematum numero et ordine rescripsimus: poteramus ex p. 114. plenius dicere: ἀποστροφὴ προσώπου“ quomodo et h. l. Camariota: nec tamen minus apud alios frequens alterum illud est."

C a p. II.

ΠΕΡΙ ΕΝΔΕΙΑΣ. ¹

Ἀσύνδετόν ἐστι φράσις, ἐν ᾗ παραλείπονται οἱ συν-
δέοντες σύνδεσμοι, ὡς εἰ τις εἴποι περὶ τινος· εὖρον αὐ-
τόν, ἐλάλησα, ἐπεισα.

5 Ἀπὸ κοινοῦ δέ ἐστι λέξις ἅπαξ μὲν λεγομένη, πολ-
λάκις δὲ νοουμένη καὶ συντασσομένη, ὡς ἵνα τις εἴπῃ,
ἀπελθὼν ² ᾗτησα τοὺς ἄνδρας, μάλιστα δὲ τόνδε καὶ
τόνδε. ἀπὸ ³ κοινοῦ γὰρ συντάσσεται ἐνταῦθα ⁴ τὸ ᾗτησα.

Ἐλλειψις δέ ⁵ ἐστι παράλειψις ⁶ λέξεως νοουμένης
10 ἐκ τῆς συμφράσεως, ὡς ἵνα εἰπῶμεν, αὐτὸς κύριος τοῦ
πράγματος, αὐτὸς ὁ πείθων τοὺς ἄλλους, αὐτὸς ὁ κε-
λεύων· παραλέλειπται ⁷ γὰρ ἐν τούτοις τὸ ⁸ ἐστί.

C a p. III.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΛΕΟΝΑΣΜΟΥ. ¹

Ταυτολογία ² λέξεων ἐστὶ ταυτόσημων παραλ-
ληλος θέσις, ὡς εἰ λέγομεν, ³ ὅξεῖς εἰσι ⁴ καὶ ταχεῖς,
ᾗ μελλῆται καὶ βραδεῖς.

1 Par. titulo omisso sqq. ita disponit: α. ἄσύνδετον κ. τ. λ.
β. ἀπὸ κοινοῦ. 2 ἀπελθὼν Par. om. tum Mon. Farn. ᾗτήσαντο
bis. 3 Par. κατά. 4 Farn. inserit: καὶ νοεῖται. 5 δὲ
Mon. om. 6 Ald. Vind. Mon. παράληψις Par. Farn. παρά-
λειψις. 7 Ald. Norrm. Vind. παρείληπται. Mon. Farn. Marg.
Norrm. παραλέλειπται. Par. παραλέλειπται γὰρ τὸ κύριος καὶ τοῖς
λοιποῖς τὸ ἐστί. 8 Vind. τῷ.

1 Ald. et Codd. titulum nullum ponunt. est in Par. et
Norrm. 2 Farn. ταυτολ. δέ ἐστι. 3 Ald. Vind. Norrm.
λέγομεν. Par. λέγομεν. Mon. Farn. λέγομεν. 4 εἰσι Mon. om.

Ἀναδίπλωσις ⁵ ἐστὶ λέξεως ἢ λέξεων δις ἢ ⁶ πολλά-
 χις περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος προφορά· γίνεται δὲ καὶ
 διχῇ ἢ ⁷ παράλληλος, ὡς ἵνα εἰπώμεν· ὁ δεῖνα ⁸ ὁ δεῖνα
 οὐχ ὑπήκουσεν, ⁹ ὃ ποιεῖ τὴν ἐπίξενξιν. ¹⁰ ἢ μεθ' ἐτε-
 ρων, ἢ μεταξὺ τεθέντων τινῶν. ὡς ἵνα εἰπώμεν· ὁ δεῖ- ⁵
 να ὁ ¹¹ ἐκεῖ τρέχων, καὶ πάλιν ἐπενέγκωμεν, ὁ ¹² δεῖνα.

Ἐπαναφορά δὲ ἐστὶν, ἢ ¹³ καὶ ἀναφορά, πλειόνων
 στίχων ἢ κώλων ἀπὸ τῶν αὐτῶν τοῦ λόγου μερῶν ἀρχή. ὡς
 ἵνα εἰπώμεν, ἐγὼ διώκησα ¹⁴ τὸν οἶκον αὐτοῦ, ἐγὼ ἔστη-
 σα τὴν περιουσίαν αὐτοῦ. 10

Ἐπάνοδος ¹⁵ δὲ ἐστὶ δύο προτεθέντων ἀδιαστόλως
 ὀνομάτων ἢ καὶ προσώπων διάκρισις εἰς ἄλλο καὶ ἄλλο·
 ὡς ἵνα τις εἴπῃ, ¹⁶ ὁ δεῖνα καὶ ὁ δεῖνα εὐρέθησαν, ὁ
 δεῖνα μὲν τότε ποιῶν, ὁ δεῖνα δὲ τότε.

Ἐπανάληψις δὲ ἐστὶν ¹⁷ ἀνάμνησις προειρημένου τι- ¹⁵
 νὸς μεταξυλογίας ¹⁸ ἐμβεβλημένης, ὡς ἵνα εἴπω, ὁ δεῖνα
 στρατηγὸς ἠΰξησε τὰ πράγματα. εἶτα μεταξὺ ¹⁹ εἰπὼν,
 πῶς ἠΰξησεν, ἐπαναμνήσω ²⁰ πάλιν· αὐξήσαντος οὖν τού-
 του τὰ ²¹ πράγματα, τότε ²² γέγονε.

5 Par. δὲ ἐστὶ. idem λέξεως. quod et Marg. Norrm. et ex.
 Par. ponunt: Ald. Vind. Mon. Farn. λέξις. 6 Farn. ἢ καὶ
 πολλάκις. 7 Ald. Vind. Mon. Farn. ἢ. Norrm. Par. ἦ. 8
 ὁ δεῖνα, ὁ δεῖνα οὐχ ὑπήκ. — ὡς ἵνα εἰπώμεν Mon. om. 9 Par.
 ὑπακούεις. 10 Farn. ἐπίτεξιν. tum Farn. ἢ ἐτέρων μεταξὺ τεθ.
 Par. ἢ μεθ' ἐτέρων ἢ μεταξὺ τεθέντων. Ald. Vind. ἢ μεθ' ἐτέρων
 μεταξὺ τεθ. 11 ὁ Mon. om. 12 Mon. Farn. addunt: ὁ
 ἐκεῖσιν ἰσotάμενος. 13 Ald. Norrm. Vind. Farn. Mon. ἦ. Par. ex.
 Par. ἦ. 14 Mon. διώκησαν — ἔστησαν. 15 Par. Farn.
 Mon. ἐπανάδοσις. — sq. δὲ ἐστὶ Par. om. 16 Mon. εἶποι. 17
 ἐστὶν Ald. Vind. om., addere jubet Norrm. ad marg. est in Par.
 Mon. Farn. 18 Mon. Farn. μεταξὺ λόγων ἐμβεβλημένων, ὡς
 ἔν' [Farn. ἵνα] εἶποι, ὁ δεῖνα ὁ στρατηγός. 19 Par. ἐν τῷ μεταξὺ.
 20 Mon. Farn. ἐπαναμνήσοι. 21 Ald. Norrm. Vind. τοῦ πρά-
 γματος. Par. Mon. Farn. Marg. Norrm. τὰ πράγματα. 22 Mon.

Περίφρασις ἐστὶν ἐρμηνεία ²³ διὰ πλειόνων τοῦ διὰ μιᾶς λέξεως σημαινομένου, ὡς ἵνα εἴπω ἡ μεγαλοπρέπεια τῶν ὑπάρχων, ἀντὶ τοῦ οἱ ὑπαρχοι.

Ἐπίφρασις δέ ἐστι λόγος τινὶ ἢ τισὶν ἐξαιρέτως ἐπ-
5 φωνούμενος, ὃ διχῇ γίνεται. προτασσομένου γὰρ τοῦ ὀνόματος κατ' ἐξοχὴν λέγεται· ὡς ἵνα εἴπω, ὁ δεῖνα ὁ σχολαστικὸς ἦλθε καὶ ὅλος ὁ φόρος· ὑποτασσομένου δὲ ἰδίως ²⁴ ἐπίφρασις. οἷον ὅλος ὁ φόρος ἦλθε, καὶ ὁ δεῖνα ὁ σχολαστικὸς.

10 Παρωνομασία ²⁵ δέ ἐστι παραποίησις ὀνόματος πρὸς παραπλήσιον ἐγγὺς κείμενον, ὡς εἰ λέγομεν, ²⁶ Στρατήγιος στρατηγὸς ἠρέθη· ἤγουν ²⁷ θείσις τῆς αὐτῆς λέξεως ἐπ' ἄλλον καὶ ἄλλου σημαινομένου κατ' ἐναλλαγὴν τοῦ νοῦ, ὃ πλοκῆς ἴδιον· ὡς ἵνα εἴπωμεν, ὁ ἄνθρωπος ἄν-
15 θρωπος ἐστί. τὸ μὲν τῇ φύσει διδόντες, τὸ δὲ τῷ τρόπῳ.

Ἐπεξήγησις δέ ἐστιν ²⁸ ἀσαφοῦς λέξεως ἢ λόγου σαφηνισμός. λέξεως μὲν ὡσεὶ ²⁹ λέγων τις, ἀκινάκης, ³⁰ σαφηνίσει λέγων Περσικὸν εἶναι ξίφος τοιόνδε καὶ τοιόνδε. λόγου δὲ, ὡς εἰ λέγομεν· ³¹ ὁ οἶκος ὅδε βεβαίως
20 οὐκ οἰκεῖται. ³² καὶ σαφηνίζοντες αὐτὸ εἵπομεν· ³³ οἱ μένοντες ἐκεῖ ³⁴ ταχὺ μετέρχονται.

Farn. τάδε. 23 ἐστὶν ἐρμηνεία διὰ πλειόνων — — — οἱ ὑπαρχοι· ἐπίφρασις δὲ Ald. Norrm. Vind. om., recepi ex Mon. Farn. Par. 24 Farn. ὁμοίως. — De voce φόρος cfr. Dufresne Glossar. s. v. forus. 25 Par. παρωνομασία. 26 Par. Mon. Farn. λέγομεν. iidem ἠρέθη Edd. Vind. ἐρέθη. [Ald. στρατιγός.] 27 Edd. et Codd. ἡ γοῦν. Par. ἤγουν. 28 Ald. ἐστί. 29 Ald. Vind. ὡσεί. Norrm. Mon. Farn. Par. ὡς εἰ. 30 Ald. Vind. ἀκηνάκης. Norrm. Farn. ἀκινάκης. Mon. ἀκινάκιν σαφηνίσειν. Par. ἀκὴν ἀκὴν. 31 Par. λέγωμεν. Marg. Norrm. λέγομεν. Ald. Vind. Farn. Mon. λέγοι. 32 Mon. Farn. οὐ κεῖται. 33 Ald. Vind. Mon. Par. εἵπομεν. Farn. εἵπομεν. Norrm. εἵπωμεν. 34 ἐκεῖ abest ab edd. et Vind., recepi ex Par. Mon. Farn. Marg. Norrm. f. οἱ γὰρ ἐκεῖ μὲν.

Ἐπιμονὴ δέ ἐστι προφορὰ πλειόνων λέξεων ἐπίσης τὸ αὐτὸ σημαινουσῶν, ἢ καὶ λόγων. λέξεως ³⁵ μὲν ὡς 590 εἰ λέγοιμεν, ὁ θεὸς ἡμᾶς ἐρρύσατο ³⁶ ἀπὸ συμπλοκῆς, ἀπὸ μάχης, ἀπὸ πρᾶμάτων, ἀπὸ αἱμάτων· λόγου δέ, ὡς ἵνα εἶπω, ὁ τὰ ἐμὰ λαμβάνων, ὃ διαβάλλων με πρὸς 5 τοὺς φίλους, ὁ ἐπιβουλεύων ³⁷ μοι πανταχοῦ τι ποιεῖ, ὡς δῆλον ὅτι μισεῖ με.

Ἐπίτασις δέ ³⁸ ἐστὶν ἐπιμονῆς μὲν εἶδος οὐκ ἐπίσης δὲ δηλοῦν τὸ πρᾶγμα, ἀλλ' ἐξαλλαγήν ἔχον ἐπὶ τὸ ³⁹ μείζον· ὡς ἵνα εἶπω ⁴⁰ περὶ εὐσωματοῦντος διαλεγόμενος καὶ μεγάλου, ὅτι κίων ἐστὶ τῷ μεγέθει, ὅτι ὄρος ⁴¹ 10 ἐστίν.

C a p. IV.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΗΣ ΜΕΤΑΘΕΣΕΩΣ.

Ὑπερβατὸν δέ ἐστι λέξις ἢ φράσις ἀνὰ μέσον ἔχουσα ¹ τι τῶν ἐξῆς νοουμένων. ἐν τρισὶ δὲ τοῦτο θεωρεῖται, ἢ ἐν λέξει, ὃ διχῶς γίγνεται, ² ἢ ἐν λόγῳ, ἢ ἐν πράγματι· 15 ἐν λέξει μὲν, ἥνικα διαιρεῖται μία ² λέξις εἰς τὰ μετρη αὐτῆς, καὶ τὸ μὲν τῶν μερῶν λέγεται, ³ εἶτα ἄλλο τι

35 Edd. et Codd. λέξεως, Marg. Norrm. λέξεων, idem paulo post legi vult: λόγων δέ. 36 Ald. Vind. Mon. ἐρύσατο. Norrm. Par. Farn. ἐρρύσατο. 37 Ald. ἐπιβαλείων. tum Norrm. ad marg. legere vult. ὃ πανταχοῦ τι ποιῶν, ὃ δῆλον. In Ald. interpungitur: μοι, πανταχοῦ τι ποιεῖ. Par. μοι πανταχοῦ. τί ποιεῖ. 38 δὲ Ald, Norrm. Vind. om., recepi ex Mon. Farn. Par. 39 Par. ἐπὶ τοῦ μείζονος, Farn. ἐξαλλ. ἐπὶ τὸ κρείττον ἔχον. 40 Farn. Vind. ὡς ἵνα περὶ εὐσωμ. θ. κ. μέγ. εἶπω. 41 Ald. ὄρος. scripsi ὄρος.

1 Par. γίνεται. 2 Ald. Norrm. Vind. Μορ. διαίρ. μὲν ἢ λ. Farn. ἢ μὲν λ. Par. διαίρ. μία λέξις. 3 Par. τίθεται πρῶτον.

ἐν τῷ μεταξύ διαλαυβάνεται· καὶ οὕτω ⁴ τὸ ἕτερον μέρος τῆς λέξεως. ὥς ἵνα θέλων εἰπεῖν, ὅτι κατέφαγε ⁵ ταῦρον, εἶπω, ὅτι κατὰ ταῦρον ἔφαγεν. ἢ ὁλοκλήρου λέξεως ὑπερβιβαζομένης, ὥς ἐπὶ τούτου τοῦ παραδείγματος ⁵ ὥς ἵνα λέγῃ τις, ὁ δεῖνα τὸν δεῖνα ἐτύπησεν ἐταῖρόν ⁶ μου. ἐν λόγῳ δὲ, ὥς ἵνα εἰπωμεν, ἐξεβόησεν, καὶ τὸ θέατρον ἤχησεν ἐπαινοῦντες ⁷ τὸν ἄρχοντα. ἐν πράγματι δὲ· οἷον ἡ θρέψασά ⁸ με καὶ γεννησαμένη.

Ἀναστροφὴ δὲ ἐστὶ λέξεως θέσις ἐν δευτέρῳ τάξει ¹⁰ μηδενὸς ἀντιπίπτοντος, δεῖον αὐτὴν προηγεῖσθαι. οἷον ὁ δεῖνα ἦλθεν ἐμοῦ μέτα.

Πρόληψις δὲ αἰτίας ἐστὶ ⁹ παρεμβολὴ τῆς προσάσεως ὧν ἐροῦμεν, ἐν ¹⁰ μέσῳ τῆς ἀρχῆς τοῦ λόγου, ¹¹ καὶ αὐτῶν, οἷον, ἐταῖρε πάντα ἔχεις, σίτον, οἶνον, ἔλαιον. ¹⁵ μὴ κλέψῃς, μὴ καταγνώσθῃς.

Προεπίξενξις δὲ διαστολὴ δύο προσώπων ἐν παραβολῇ μέσου τοῦ περὶ αὐτῶν λόγου δυνάμει ¹² ἢ πληθυντικῶς ὑπὲρ ἀμφοτέρων εἰρημένον, πρὸ τῆς θέσεως τοῦ ἐνὸς αὐτῶν· ὥς ἵνα λέγωμεν, ¹³ ὁ δεῖνα τόδε ἐποίησε, ²⁰ καὶ ὁ δεῖνα ἢ ¹⁴ ὁ δεῖνα ἢ ὁ δεῖνα γενναῖοί εἰσι ¹⁵ καὶ ὁ δεῖνα.

4 οὕτως Par. 5 Mon. κατάφαγε. 6 Ald. Farn. ἐταῖραν. Norrm. Par. Vind. Mon. et ex. Par. ἐταῖρον. 7 Ald. Norrm. Vind. ἐπαίνους ταῖς τῶν ἄ. Mon. Par. Farn. Marg. Norrm. ἐπαινοῦντες τὸν ἄ. ex. Par. ἐπαίνους τοὺς τῶν ἀρχόντων. 8 Mon. Farn. ἡ θρεψαμένη με καὶ γεννήσασα. 9 ἐπὶ Edd. Vind. om., recepi ex Mon. Farn. in Par. πρόλ. τῆς αἰτίας ἐστὶ. Marg. Norrm. ἐστὶ addere jubet. 10 ἐν Mon. om. 11 Ald. Farn. addit ἐκ τῆς ἀρχῆς τοῦ λόγου, quae Par. Mon. om. Suspecta videntur Norrmanno ad marg., unde uncis inclusit. Tum legit Par. καὶ αὐτῶν, ὥς ἵνα εἰπωμεν, ἐταῖρε. 12 Marg. Norrm. an ἐνικῶς. 13 Par. λέγοιμεν, ὁ δ. τόδε ἐποίησεν. 14 Marg. Norrm. f. καί. 15 Farn. εἰσί. Ald. Vind. εἰσίν.

C a p. V.

ΠΕΡΙ ΕΝΑΛΛΑΓΗΣ. ¹

Ἐτερογενὲς δὲ ἐστὶ μετὰβασις εἰς γένος ἀπὸ γένους· ἥς ἡ ἀναφορὰ ἢ ἐπὶ τὸ συνωνυμὸν ἐστίν, ἢ ἐπὶ τὸ νοούμενον, ² ὥς ἵνα ³ εἴπω· τὰ παρὰ θάλασσαν φοβερά ἐστιν, ἐρημίαι οὐσαι. 5

Ἐτεράριθμον δὲ εἰς ἀριθμὸν ἀπὸ ἀριθμοῦ μετὰβασις πρὸς ὁμώνυμον, ἢ πρὸς σημαϊνόμενον ἀναγομένη, ὥς ἵνα εἴπω, τὰ παιδία παίζει ⁴ καὶ πίπτουσιν.

Ἐτερόπῳτον δὲ ⁵ ἐστὶν μετὰβασις εἰς πτώσιν ἀπὸ πτώσεως, ἢ προτιθεμένης ⁶ μὲν, ὀφειλούσης δὲ τῷ λόγῳ ¹⁰ συνταχθῆναι, ⁷ ἢ λέξεως μιᾶς θέσις πρὸς διαφόρους πτώσεις συντασσομένης· οἷον τόνδε τὸν ἐλλόγιμον γινώσκεις, ὃς ⁸ ἐποίησε τόδε. ἢ θέλων εἰπεῖν ὁ δεῖνα ⁹ υἱὸς μου ἐστὶ, λέγων υἱὸς μοί ἐστιν, ἢ ὁ δεῖνα ἄρχει τῆς πόλεως, ἄρχει τῇ πόλει. 10

Ἐτεροσχημάτιστον δὲ ἐστὶν ἐναλλαγὴ ῥήματος εἰς μετοχὴν, ἢ καθ' ἑαυτὸ ἢ μετὰ συνδέσμου, ἢ καὶ ῥήματος ἀπὸ ἐγκλίσεως εἰς ἐγκλίσιν, ὥς ἵνα ¹⁰ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν,

1 Par. περὶ τῶν τῆς ἐναλλ. 2 Edd. συννοούμενον. Codd. νοούμενον. 3 ἵνα Edd. Vind. om., recepi ex Par. Farn. Mon. Marg. Norrm. in Vind. ὥς εἴπω, εἴπω. 4 Ald. παίζουσιν καὶ πίπτουσι. Vind. Norrm. παίζουσι καὶ πίπτουσιν. Norrm. ad marg. παίζει καὶ πίπτει, ἀντὶ τοῦ παίζουσι καὶ πίπτουσιν. Par. Mon. Farn. παίζει καὶ πίπτουσιν. Matth. Grammat. maj. §. 304. not. 2. unum tantum diversi hujus numeri exemplum affert ex Od. μ. 43. cui adde ea, quae attuli in Epist. crit. p. 49. 5 δὲ Farn. om. 6 Edd. Vind. Mon. Farn. προτιθεμένης. Par. προτιθεμ. Marg. Norrm. addit μὴ προστ. 7 Farn. συνταχθῆναι. 8 Edd. Vind. οἷον. Par. Mon. Farn. ὃς. 9 Mon. Farn. ὃδε ὁ υἱὸς μου ἐστίν. Par. ὁ δεῖνα υἱὸς μου ἐστίν. Ald. Norrm. Vind. μου om. addit Norrm. ad marg. — sqq. λέγω υἱὸς μοί ἐστίν Farn. Mon. om. 10 ὥς ἵνα recepi ex

ἐπειδὴ ἔτρεχεν ὁ δεῖνα, ¹¹ τότε ἐγένετο, εἶπω, τρέχων ¹² τότε ἐγένετο.

Ἐτερόχρονον δὲ ¹³ μετάβασις ἀπὸ χρονικοῦ ῥήματος εἰς χρόνον ἄλλον, ὥς ἵνα εἶπω ἀντὶ τοῦ νῦν εἶρω, ¹⁴ εὐρήσω.

Ἐτεροπρόσωπον δὲ ἐστὶν ὑποβολὴ προσώπου τοῦ λέγοντος, ἃ σπουδάζοντες ¹⁵ εἰπεῖν ὀκνοῦμεν δι' ἑαυτῶν ἐπιπληῆσαι καὶ τοὺς λόγους ὥς ἀπὸ ἑτέρου προσώπου λέγομεν. οἷον πάντες Αἰγύπτιοι τότε λέγουσι περὶ ¹⁶ ὑμῶν. ¹⁰ καὶ πάλιν· εἰ Ἀλεξανδρεῦσιν ἐπιπλήττων ¹⁷ ὑπὲρ ἀταξίας εἶπω, ¹⁸ Θηβαίους εὐρῶν ¹⁹ ἀτακτοῦντας τότε καὶ τότε εἶπον.

Ἀποστροφὴ δὲ ²⁰ προσώπου ἐστὶ μετάβασις ²¹ λόγου πρὸς πρόσωπον, ᾧ πρότερον οὐ διαλεγόμεθα. ὥς ἵνα δι- ¹⁵ καζόμενος καὶ πρὸς τὸν ἄρχοντα λέγων τὸ πρᾶγμα στραφῶ πρὸς τὸν ἀντίδικον καὶ ἐρωτήσω. οὐκ ἀληθῆ ταῦτα ἂ λέγωι.

Par. in Edd. et ceteris Codd. οἷον sine ἵνα. 11 Par. ὅδε. Ald. ὁ ὁ δεῖνα. 12 Par. τρέχοντος ὅδε τότε γέγονεν. Mon. τότε τρέχων ἐγέν. 13 Marg. Norrm. χρόνου μετάβ. 14 Par. ἀντὶ τοῦ τῶν εὐρήσω σκοπὸν εὐρῶν ἢ εὐρον. 15 Ald. Vind. σπουδάζοντος. Norrm. Mon. Farn. σπουδάζοντες. Par. om. legens λέγοντος, ὥς ὅταν ὀκνῶν εἰπεῖν ἀφ' ἑαυτοῦ, ὥς ἀπὸ ἑτέρου προσώπου λέγω, οἶον εἰ Ἀλεξανδρ. 16 Mon. λέγουσιν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ πάλιν ἐν Ἀλεξ. 17 Post ἐπιπλήττων in Farn. et Paris. 2916. sequitur: τῆς μὲν γὰρ ῥητορικῆς ὄργανα τὸ ἐνθύμημα καὶ τὸ παράδειγμα etc. quae pertinent ad Prolegomena εἰς στάσεις nr. II. in Vol. VII. rhetorum nostrorum edita, ita ut longe major pars illius commentarii h. l. posita sit, contra reliqua Phoebammonis nostri pars Troili sophistae Prolegomenis post vv. τὸ δὲ πανηγυρικὸν αὔξησις ἐστὶ τῶν προσόντων τινὲ καλῶν ἢ κακῶν: annexa est. 18 Ald. Vind. Norrm. εἶπον. Par. Farn. Mon. εἶπω. 19 Mon. εὐρον ἀτ. τότε εἶπον. 20 Edd. Vind. δὲ om., reespi ex Mon. Par. Farn. 21 Mon. Farn. μετὰστασις.

Ἀντιστροφὴ δέ ἐστι χαρακτήρων ἀντίδοσις τῶν συν-
τεταγμένων ²² ἀλλήλαις ²³ ἐν τῷ λόγῳ λέξεων· ὥς ἵνα
εἴπω, ἡχῶν ἔπεσα ²⁴ ἀντὶ τοῦ πεσῶν ἡχῆσα.

LIBER II.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΝΟΙΑΣ ΣΧΗΜΑΤΩΝ.¹

Caput I.

ΠΕΡΙ ΕΝΔΕΙΑΣ

5

Ἰστέον οὖν ² ὅτι τῶν τῆς διανοίας σχημάτων ἀπο-
σιώπησις καὶ ἐπιτροχασμὸς τῆς ἐνδείας εἰσὶν· καὶ ἔστιν
ἀποσιώπησις ἑκλειρις ³ παντελὴς τοῦ ἐκ τῆς ἀκολουθίας
ὀφείλοντος ἐπενεχθῆνα· ὥς ἵνα τις εἴπῃ εἰ ἐμπορεύσο-
μαι, ⁴ δέον εἰπεῖν κινδυνεύσω πλέων θάλασσαν, τοῦτο 10
μὴ εἴπῃ διὰ τὸ βλάσφημον, εἴπῃ δὲ οὕτως, εἰ ἐμπορεύ-
σομαι, σιωπῶ τὸ λοιπόν.

Ἐπιτροχασμὸς δέ ἐστιν ⁵ ὀνομασία πραγμάτων κα-
τὰ μόνην ἀπαρίθμησιν γινομένη, ⁶ ἄνευ τῆς περὶ αὐτῶν
διηγήσεως· ὥς ἵνα τις αἰτιώμενός τινα ὥς πολλὰ κακὰ 15

22 Farn. Mon. ἐντεταγμένων.

23 Par. Mon. ἀλλήλαις.

Edd. et ceteri Codd. ἀλλήλοις. 24 Ald. Norrm. Vind. ἐπέσα-
σα. Marg. Norrm. f. ἔπεσα. cui addit in addendis: „ἔπεσα pro
ἔπεσον stylo. Nostri non alienum putabam,” habet ita Par. con-
tra Farn. Mon. ἔπεσεν et ἡχῆσεν. Ex. Par. ἔπεσον. Herm. Prog.
c. 7. ἢ περὶ τὴν γένεσιν συνέπεσαν ἄξια θαύματος.

1 Titulus hic abest a Farn. Sq. titulus περὶ ἐνδείας ab-
est ab Ald. et Codd. positus est a Norrm. 2 Mon. τοίνυν.

3 Ald. ἑκλειρις. 4 Par. Farn. ἐμπορεύσομαι. bis. Edd. et re-
liqui Codd. ἐμπορεύσωμαι. 5 ἐστὶν Farn. Mon. Par. om.

6 Farn. Mon. γινομένων.

πεποιηκότα ἀπαριθμήσεται ⁷ αὐτὰ λέγων. τότε καὶ τότε
πέπρακταί σοι, τὸ ⁸ δὲ πῶς μὴ λέγοι. ⁹

C a p. II.

ΠΕΡΙ ΠΛΕΟΝΑΣΜΟΥ.

Πλεονασμῶν δὲ ἕξ ἐστι σχήματα· προδιόρθωσις,
⁵ ἐπιδιόρθωσις, προκατάληψις, παράλειψις ¹ ἥτοι ὑποσιώ-
πησις, ² διατύπωσις, ἐπιμονή· ³ προθεραπεῖται δὲ εἰσι λό-
γου ⁴ τοῖς ἀκούουσι. καὶ ἡ μὲν προδιόρθωσις προτιθε-
μένη ⁵ πρὸς τοὺς κριτὰς μόνους ἢ καὶ πρὸς τοὺς ἐναν-
τίους, ἐπιφερομένη δὲ ἡ ἐπιδιόρθωσις· πρὸς δὲ ⁶ τοὺς
¹⁰ ἐναντίους προκατάληψις. καὶ προτιθεμένης ⁷ μὲν παρά-
δειγμα, ὡς ἵνα διηγούμενός τινι ξένον πρᾶγμα προθερα-
πεύσω λέγων· ὅτι θαυμάσεις μὲν ἀκούων, καὶ ἴσως ἀπι-
στήσεις ⁸ εἰ γέγονε τὸ πρᾶγμα. ὁ δεῖνα δὲ ⁹ τότε ἐποίη-
σεν. Ἐπιφερομένης ¹⁰ ἐπιδιορθώσεως δὲ, ὡς ἵνα δια-

7 Par. ἀπαριθμῆσεται. 8 Par. καὶ τὸ πῶς δὲ πέπρακται
λέγων. 9 λέγοι Mon. Farn. λέγω Vind. Ald. Norrm. sed
ad marg. Norrm. f. λέγων.

1 Ald. Vind. Farn. Mon. Par. παράληψις. Norrm. ex. Par.
παράλειψις. 2 Farn. ἀποσιώπησις. 3 Post ἐπιμονή Par.
pergit: προδιόρθωσις δὲ ἐστίν, ὡς ἵνα διηγούμενός τινι ξένον
πρᾶγμα προθεραπεύσω λέγων etc. omisissis ceteris. 4 Mon.
λόγοι. 5 Mon. προστιθεμ. 6 Mon. Farn. πρὸς δὲ καὶ τοὺς
ἐν. 7 Sequitur in Ald. Norrm. Vind. προδιόρθωσις. marg.
Norrm. et ex. Par. corrigunt προδιορθώσεως. Mon. Farn. om.
8 Quintilianus IX. 3. Adhuc erit, inquit, qui putet esse
figuram. Incredibile est quod dico, sed verum: ἀνθυποφο-
ρὰν vocant. Norrm. 9 δὲ Farn. om. 10 Par. ἐπιδιόρ-
θωσις δέ. omissio ἐπιφερομένης. Mon. Farn. ἐπιδιορθώσεως om.

βαλὼν τινα παρὰ τινι ἴσως μὴ¹¹ ἡδέως ἀκούοντι μετὰ τὴν διαβολὴν εἶπώ, ὡς οὐκ ἂν ἐμνήσθην αὐτοῦ, εἰ μὴ πρῶτον ἔβλαψέ¹² με.

Προκαταλήψεως¹³ δὲ παράδειγμα ὡς ἵνα περὶ τινος ἐγκαλούμενος ἐν δίκῃ¹⁴ καὶ τοῦ ἀντιδίκου καὶ αὐτοῦ δὲ 5 τοῦ κριτοῦ; μελλόντων εἰπεῖν μοι ὅτι τόδε κακῶς ὑπὸ σοῦ πέπρακται, προκαταλάβω λέγων πρὸς ἐκάτερον, ὡς ἀδύνατον ἦν ἢ ἀπρεπὲς ἄλλο πραχθῆναι, πλὴν τοῦ πεπραγμένου.¹⁵

Παράλειψις¹⁶ δὲ ἥτοι ὑποσιώπησις ἐστὶ¹⁷ νόημα 10 ἐν προσποιήσει σιωπῆς οὐδὲν ἦττον λεγόμενον, ὡς¹⁸ ἐπὶ τούτου, ἵνα ἐγκαλῶν¹⁹ τινι εἶπω, ὅτι²⁰ σιγῶ, ὅτι τόδε τοιῶσδε ἔπραξας καὶ τόδε τοιῶσδε, ἀδικῶν,²¹ καὶ λέγων τὰ ἀδικήματα σιωπήσομαι καὶ ὑπόσχωμαι²² σιωπᾶν αὐτά.²³ 15

Ἡ δὲ διατύπωσις ἐκθεσίς ἐστιν ἐνὸς πράγματος διὰ πλεόνων, ὡς ἵνα μαρτυρῶν ἑτέρῳ²⁴ εἶπω περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἐπιεικὲς, αἰδόμενος,²⁵ τοῖς πρεσβυτέροις πειθόμενος·

11 Ald. Norrm. Vind. ὡς μὴ. tollere jubet ὡς marg. Norrm. abest a Mon. Farn. Par. 12 Ald. Vind. ἔβλεψε.

Norrm. Mon. Par. Farn. ἔβλαψε. 13 Par. προκατάληψις δέ.

omisso παράδειγμα. Farn. Mon. δὲ om. Mon. προκαταλείψεως.

14 Par. ἐν δίκῃ εἶπω προκαταλαβὼν πρὸς ἐκάτερον, πρὸς τε τὸν ἀντιδίκον καὶ τὸν κριτὴν, ὡς ἀδύν. ἦν. 15 Par. add. ὑπ' ἐμοῦ.

16 Ald. Vind. Mon. Par. παράλειψις. Norrm. Farn. παράλειψ. tum Mon. et Farn. ἀποσιώπησις. 17 Par. ἐστίν.

18 Par. ὡς ἵνα. 19 Vind. ἐγκαλῶ. 20 ὅτι Farn. Mon.

om. Par. ὅτι σιγῶ τόδε καταλέγων τὰ ἀδικήματα. Διατύπωσις δὲ ἐστίν ἐκθεσις ἐνός. 21 Punctum post ἀδικῶν abest ab

Ald., posuit Norrm., contra post ἀδικήματα punctum, quod est in Ald. delevit. 22 Ald. Mon. ὑπόσχωμαι. 23 αὐτά Farn.

om. 24 Ald. Norrm. Vind. ἑρῶ. marg. Norrm. f. νέω. Par.

Farn. Mon. ἐτέρω. 25 Farn. εἰδόμενος.

διὰ γὰρ πασῶν τῶν λέξεων τούτων τὸ ἐπιεικὲς αὐτῷ προσ-
εμαρτύρησα. ²⁶

Ἐπιμονὴ δέ ἐστι πολλῶν ἐκφορὰ πραγμάτων, εἰς
παράστασιν καὶ δῆλωσιν ἐνός, ὥς ἵνα θέλων δεῖξαι τινα
⁵ σπουδαῖον ἀπὸ διαφόρων πραγμάτων τοῦτο δηλώσω, λέ-
γων, ὅτι καὶ νυκτὸς οὔσης μὴ καρτερῶν ἐκτὸς εἶναι τῶν
βιβλίων ἐγερθεὶς ἀνεγίνωσκε. ²⁷ σβησθέντος δὲ ²⁸ τοῦ
λύχνου οὐκ ὤκνει ²⁹ καὶ μακρὰν ὁδὸν βαδίζειν, ἵνα
τοῦτον ἄψῃ· ἄδειπνος ³⁰ ἐκάθειπεν, ἵνα μὴ πολὺ ὑπνώ-
¹⁰ σῃ· διὰ γὰρ τούτων πάντων οὐκέτι λόγων, ἀλλὰ πρα-
γμάτων μόνον τὴν σπουδὴν αὐτοῦ ἐδήλωσε. ³¹ δεῖ δὲ
σημειώσασθαι ³² ὅτι τούτων τῶν σχημάτων τῆς δια-
νοίας τῶν κατὰ πλεονασμὸν οὐδὲ ἐν συνεμπύπτει ³³ τοῖς
ἀπὸ τῆς λέξεως, πλὴν τοῦ καλουμένου πλεονασμοῦ, ἢ
¹⁵ τοι ³⁴ ταυτολογίας. ὥσπερ ³⁵ καὶ κατὰ ἔνδειαν ἐνὶ μόνῳ
εἶδει αὐτῆς συνέπεσεν, ³⁶ λέγω δὲ ³⁷ τῇ ἐλλείψει.

C a p. III.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΑΘΕΣΕΩΣ.

Κατὰ δὲ ¹ μετὰθεσιν πάλιν ἐξ ἐστι ² τὰ τῆς δια-

- ²⁶ Mon. αὐτῶν προσεμαρτίρησε. ²⁷ Par. ἀνεγίνωσκεν.
²⁸ δὲ ex Mon. recepi, abest ab edd. et reliquis codd. ²⁹
Ald. Farn. ὄκνοι. Norrm. ὀκνοῖ. Mon. Vind. Par. et ex. Par.
ὤκνει. ³⁰ Par. ἄδειπνος. ³¹ Farn. Norrm. ἐδήλωσα. Par.
ἐδήλωσεν. Ald. Vind. Mon. ἐδήλωσε. ³² Confer si lubet
haec describentem Camariotam p. 14. Norrm. ³³ Farn.
εμπύπτει. Par. συνεμπ. τῶν. ³⁴ Mon. ἢ. ³⁵ Farn. καίπερ.
³⁶ Vind. Farn. συνέπεσε. ³⁷ Ald. Mon. ἐλλείψει. Norrm.
Vind. Par. Farn. ἐλλείψει. ibid. Edd. et codd. λέγω δὲ. Par. δὲ.
¹ δὲ Par. om. ² Ald. Norrm. Vind. Farn. ἔξεστι. Par.
marg. Norrm. ex. Par. ἔξ ἐστι. Mon. ἔξ εἰσι, τὰ διανοίας χώ-
ματι.

νοίας σχήματα, ἐφ' ³ οἷς μεθίστησιν ἀφ' ἑαυτοῦ ὁ βού-
 λεται ποιεῖν ⁴ ἐφ' ἑτερον πρόσωπον· καὶ ἔστι ταῦτα,
 προσωποποιΐα, ἡθοποιΐα, μικτόν, ἐρώτησις, πεῦσις, ἀπο-
 ποιήσις· ⁵ τούτων δὲ ἕκαστον, τυχὸν προσωποποιΐα καὶ
 ἡθοποιΐα καὶ μικτόν ⁶ εἰς λόγων, οὓς θέλοντες εἰπεῖν ⁵
 δι' ἑαυτῶν ὀκνοῦμεν καὶ μετατίθεμεν ⁷ ἐπ' ἄλλο πρό-
 σωπον ἢ μὴ ὑφεστηκός ⁸ ἢ ὑφεστηκός ἢ γεγονός μὲν, ⁵⁹²
 οὐκ εἰ δὲ ὄν· καὶ εἰ μὲν μὴ ὑφεστηκός ἐστι, ⁹ προσω-
 ποιΐα ἐστίν, ὡς ἐπὶ τούτου, ¹⁰ ἵνα ἐγκαλῶν ¹¹ τινι τυχὸν
 μοιχείαν ¹² εἰπω· αὐτὸς δὲ καιρὸς, καθ' ὃν εὐρέθης ἐν τῷ ¹⁰
 τόπῳ, ¹³ μαρτυρεῖ κατὰ σου. προσωποποιήσας γὰρ τὸν
 καιρὸν τούτῳ ¹⁴ τοὺς λόγους περιτίθημι οὓς ἤθελον εἰ-
 πεῖν κατ' ἐκείνου. ἡνίκα δὲ ὑφεστηκός ὑποτίθεται πρό-
 σωπον, ἡθοποιΐα· ¹⁵ ὡς ἵνα τυχὸν ἐγκαλῶν ¹⁶ τινι μοι-

3 Par. ἐν. 4 Marg. Norrm. f. εἰπεῖν. deinde Par. ἀφ' ἑτερον pr. 5 Pro ἀποποιήσις Camariota rectius ἀπόκρισις, quod robur ex iis accipit, quae p. 126. etc. obscuriuscule traduntur: hinc pro Rejectio in versione reponendum Responsio. Norrm. 6 Mon. Farn. μικτῶν. 7 Ald. Norrm. Vind. μεταθεμένου. Par. marg. Norrm. ex. Par. μετατίθεμεν. Farn. Mon. καὶ μετάθεσις ἐπ' ἄλλο πρόσωπον γράφεται. 8

Par. ἢ ὑφεστηκός, ἢ μὴ ὑφεστός. Farn. ἢ ὑφεστηκός om. Ald. in-
 ter ἢ et ὑφεστηκός asteriscum ponit. 9 ἐστὶ Par. om. Mon.
 μὴ om. 10 Par. τοῦ. 11 Ald. Vind. ἐγκαλῶ. Mon. Farn.
 Par. Norrm. ex. Par. ἐγκαλῶν. 12 Ald. μοισχίαν. Vind.
 μοιχίαν. Farn. μοιχείας. Norrm. Mon. μοιχείαν. Par. τινι μοι-
 χείαν τυχόν. 13 προσωποποιήσας — — εἰπεῖν κατ' ἐκείνου
 Par. om. 14 Edd. Vind. τοῦτο. Farn. marg. Norrm. ex.
 Par. τούτῳ. Mon. τόπῳ. 15 Mon. ἡθοποιΐας. In Par. se-
 quitur: ὡς ἵνα εἰπω πρὸς αὐτόν, εἰ ἐθάξῃς σεαυτῷ. 16
 Ald. Vind. ἐγκαλῶ. Norrm. et reliqui codd. ἐγκαλῶν. tum Ald.
 μοιχίαν. Vind. Norrm. μοιχείαν. Farn. Mon. μοιχείας.

χείαν εἶπω, ὅτι εἰ ἐθάῤῥοις ¹⁷ σεαυτᾶ, ὅτι οὐ τοῦτο
ἔπραξας, ἐχρῆν σε τότε καὶ τότε λέγειν.

Μικτὸν δὲ, ὡς ¹⁸ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ παραδείγματος, εἰ
εἶπω τῷ ἐγκαλουμένῳ, εἰ ἔζη νῦν ὁ πατήρ σου βλέπων σε
5 μοιχὸν ¹⁹ κρινόμενον ἄνθρωπος ἐπεικῆς ἔμελλε ²⁰ τότε
καὶ τότε εἰπεῖν θρηνῶν καὶ ὀλοφυρόμενος.

Ἡ δὲ ἡθοποιῖα διχῇ γίνεται ²¹ ἢ γὰρ πρὸς παρόν-
τας ὁκνῶν ὡς ²² ἀπ' ἐμαυτοῦ λέγειν περιτίθῃαι ἄλλῳ ²³
προσώπῳ τὸ λεγόμενον, ἢ ὡς ἀφ' ²⁴ αὐτοῦ λέγων, ὡς
10 πρὸς ἄλλους εἰρημένα ²⁵ λέγω. ὥσπερ εἰ βούλομαι ἐλέγ-

17 Ald. ἐθάῤῥεις. 18 Par. ὡς ἵνα εἶπω πάλιν πρὸς τὸν
αὐτὸν, εἰ ἔζη. Farn. Mon. ὡς εἰ ἐὰν τοῦ α. παραδ. εἶπω. 19
Par. μοιχείας. 20 Mon. τότε εἰπεῖν καὶ τότε. Par. ἤμελλεν
τότε καὶ τότε θρηνῶν εἰπεῖν. omisso καὶ ὀλοφυρόμ. — „Μικτὸν
seu mista figura dicitur, quum ut paullo antea Noster docuit,
γεγονὸς μὲν πρόσωπον, οὐκ ἔτι δὲ ὄν loquens inducitur. qua-
tenus igitur fictam, nempe non nunc existentem personam in-
ducimus, eatenus ad προσωποποιῖαν figura accedit. rursus qua-
tenus eidem personae tanquam viventi loquentique suos mo-
res, sermones, gestus, reddimus, ἡθοποιῖα oritur, quod equi-
dem nihil adtimebat moneri, nisi immerito Nostrum notari
viderem, quasi ex illo cognosci nequeat, cujusmodi sit mista
haec figura. Ceterum quae de corruptis laceratisque multis
Nostri locis Eruditi queruntur, ea nimis profecto vera esse
magno nos taedio ac labore nostro saepius experti sumus.
Proinde ubi aqua nobis haesit, ut in tam densis salebris la-
cunisque crebro haerere necesse erat, lectorem εὐγνωμονικὸν
καὶ συγγνωμονικὸν nobis et optamus et speramus.“ Norrm.
21 Par. γίνεται πρὸς παρόντας καὶ ἀπόντας, ὥσπερ εἰ βουλόμενος
ἐλέγξαι. 22 Ald. Norrm. Vind. Farn. ὡς οὐκ ἀπ' ἐμ. Mon.
οὐκ om. Norrm. ad marg. tollere jubet. 23 ἄλλῳ προσ.
Ald. Norrm. Vind. om., recepi ex Farn. Mon. — Norrm. ad
marg. ante περιτίθ. addit ἄλλῳ. 24 Mon. ἐφ' ἐ. 25
Mon. εἰρημένους.

ξαι τινὰς ῥαθυμουῦντας, ²⁶ ὡς πρὸς αὐτοὺς μὲν φανε-
 ρῶς μηδὲν εἶπω· ²⁷ τὰ δὲ πρὸς ἄλλους εἰρημένα, ὡς ἐν
 διηγῆσαι εἰς μέσον θήσω. οἷον ὅτι οἱ ἀσεβήσαντες πανω-
 λευθρίαν ὑπέμειναν ἅπαντες. ὡς διηγούμενος αὐτοῖς πρὸς
 ἄλλους εἰρημένα ποιήσομαι τὸν λόγον, ὡς ὁ θεὸς ἀπό- ⁵
 στολὸς φησι· ²⁸ μηδὲ γογγύζετε, καθὼς τινες καὶ ἀπώ-
 λοντο. διαφέρουσι δὲ ταῦτα τῆς ἐρωτήσεως καὶ τῆς πεύ-
 σεως, ²⁹ ὅτι ἐν ³⁰ αὐτοῖς κατὰ ἀνάγκην ἀποκρίσεως πε-
 ριτίθεμεν ὅς βουλούμεθα λόγους· ³¹ οἷον ὡς ἵνα ἐγκα-
 λούμενος ὅτι κατέλιπον ἐν ἀνάγκῃ φίλον, εἶπω, ὅτι αἰρέ- ¹⁰
 σεὼς μοι ³² οὔσης, συγκινδυνεύσαι αὐτῷ, ἢ πείσαι αὐ-
 τὸν μὴ ποιῆσαι τόδε, ἢ ἀναχωρῆσαι μὴ πειθομένου αὐ-
 τοῦ συμβουλευόντι ³³ μοι, τί ἐχρῆν με ³⁴ ποιῆσαι. Καὶ ³⁵
 ταῦτα γὰρ μεταθέσεις λόγων εἰσιν.

Ἀποποίησις δὲ ἐστὶν ἄρνησις ὧν ὑπονοούμεθα, μὴ ¹⁵
 προσδεομένη πίστεως ὡς ἐγνωσμένης τῆς ἀληθείας, ὡς
 ἵνα λέγω, κρατήσαντος ἔθους τοὺς σχολαστικούς ἐξελθεῖν
 εἰς προάστεια, οὐκ ἀπ' ἐμοῦ τοῦ ἔθους κρατήσαντος ἐρω-
 τηθεὶς οὐ μὴ προσδεθῆναι ἐπαγαγεῖν ἀπόδειξιν, ὡς ἐγνω-

26 Marg. Norrm. ἀσεβοῦντας ut mox. Par. ὡς ῥαθυμ.

27 Farn. Mon. pergunt ὡς δὲ διηγούμενος. omissis: τὰ δὲ πρὸς
 ἄλλους — — ὑπέμειναν ἅπαντες. Contra Par. ὡς διηγούμενος —
 τινες καὶ ἀπώλοντο omissis, post ἅπαντες habet: Ἡ ἐρώτησις δὲ
 καὶ ἡ πεῦσις κατὰ τοῦτο διαφέρουσιν, ὡς ἵνα ἐγκαλούμενος. 28

1 Cor. X, 10. 29 Ald. Vind. πίψεως. 30 ἐν edd. et

codd. om. addit Norrm. ad marg. Saepe excidit: vide Epist.
 crit. p. 50. 31 Edd. et Codd. λόγοις. Farn. λόγους. Norrm.

ad marg. „f. add. τοὺς λόγους.“ 32 Ald. Vind. Mon. Farn.

μον. Norrm. Par. μοι. 33 Edd. Vind. συμβουλευόνται. marg.

Norrm. συμβουλευέτε. Par. Mon. Farn. συμβουλευόντι. 34

Edd. Vind. Mon. μοι. Par. Farn. marg. Norrm. ex. Par. με.

35 Καὶ ταῦτα γὰρ sqq. usque ad finem capitis recepi ex Par.
 Absunt ab edd. et reliquis codd.

σμένου τοῖς ἀκούουσιν, ὅτι παρεγενόμην. Τούτων δὲ τῶν κατὰ μετάθεσιν ἔξ σχημάτων τὰ μὲν πρῶτα πέντε συνεπίπτει τῷ ὑπερβατῷ, ἡ δὲ ἀποποίησης τῇ προλήψει τῆς αἰτίας· ὡς προειλημμένης γὰρ καὶ προεγνωσμένης 5 τῆς αἰτίας τοῦ γενομένου, ὅτι οὐ δι' ἐμέ, χρῶμαι τῇ ἀποποιήσει.

C a p. IV.

ΠΕΡΙ ΕΝΑΛΛΑΓΗΣ. ¹

Κατὰ ἐναλλαγὴν δέ ² εἰσι σχήματα τῆς διανοίας δ', εἰρωνεῖα, διαπόρησις, διασυρμός, ἀποστροφή. ³
 10 Εἰρωνεῖα μὲν ἐστὶ λόγος ἐναντίος οἷς ἐνθυμούμεθα, κατ' ἐμφασιν αὐτὰ σημαίνων, ὡς ἵνα ἐγκαλῶν ⁴ τινι πολυπραγμοσύνην ⁵ καὶ ἐργολάβειαν εἴπω· ὁ δεῖνα ⁶ ὁ αἰὲ ἡσυχάσας καὶ μηδέποτε περιεργασάμενος ἀλλότριον πρᾶγμα τῷ ἡθελῇ δεικνύς, ὅτι τὰ ἐναντία δοξάζω ⁷ περὶ 15 αὐτοῦ.

Διαπόρησις ⁸ δὲ ζητήσεως προσποίησις, ὣν εἰπεῖν ἡ μαθεῖν ὀφείλομεν. εἰπεῖν μὲν ⁹ ὡς ἵνα περὶ τινος εἴπω, ὅτι μωρὸς ἐστὶ, παραφρονεῖ, ¹⁰ μαίνεται· ἡ οὐκ οἶδα, τί εἴπω περὶ αὐτοῦ· μαθεῖν δὲ, ὡς ἵνα βλέπων τινὰ φίλων

1 Par. περὶ τῶν τῆς ἐναλλαγῆς. 2 Par. τέσσαρά εἰσιν σχ. Mon. Farn. εἰσι om. 3 Par. τούτων εἰρων. 4 Ald. Mon. Farn. ἐγκαλῶ. Norrm. Par. Vind. ἐγκαλῶν. 5 Mon. πολυπραγμονήσης. Farn. πολυπραγμοσύνης. uterque ἐργολαβίας. 6 Par. ὁ supra lin. posito δ. i. e. ὅδε. 7 Ald. Vind. δοξάζων. reliqui Codd. et Norrm. δοξάζω. 8 Ald. διαπόρῃσις. Post δὲ marg. Norrm. add. ἐστί. 9 εἰπεῖν μὲν Mon. om. 10 Ald. Vind. παραφρονεῖν. Norrm. Mon. Farn. παραφρονεῖ. Par. ὅτι μωρὸς παραφρονεῖ.

λων ¹² ἐπειγόμενον πρὸς με, εἶπω· ὁ δεῖνα ¹² ὁ ἀναγκαῖος φίλος ἐπείγεται πρὸς με· ἄρα τι μέλλων ἀπαγγεῖλαι; ¹³

Ἀποστροφή δέ ἐστι ¹⁴ μετάθεσις λόγου πρὸς ἄλλο ¹⁵ πρόσωπον ἀπὸ τῶν πρώτων ¹⁶ ἀκούοντων ἢ ὀφειλόντων ἀκούειν, ὡς ἐπὶ τούτου τοῦ παραδείγματος, ἵνα δικαζό- 5 μένός τις ¹⁷ τινι, τῆς ἐν τῷ διαλέγεσθαι πρὸς τοὺς κριτὰς χρείας αὐτῷ γενομένης, τὸν μὲν πρὸς ἐκείνους ἔαση ¹⁸ λόγον, ἀποστραφῇ ¹⁹ δὲ πρὸς τὸν ἀντίδικον καὶ διαλεχθῇ αὐτῷ· ἀπὸ δὲ τῶν ὀφειλόντων ἀκούειν, ὡς ἵνα ²⁰ θέλων ἐπιτιμῆσαι μαθηταῖς τισιν ἀκοσμοῦσιν ἐκείνοις ¹⁰ μὲν μηδὲν εἶπω, τῷ δὲ διδασκάλῳ διαλεχθῶ, λέγων ἀκούοντων αὐτῶν ὅτι σπουδάζουσιν οἱ σοὶ ἐταῖροι ²¹ τῇ ἀταξίᾳ ταύτῃ καταλῦσαι τὴν δόξαν σου.

Διασυρμός δέ ²² ἐστὶν εὐτελισμὸς πραγμάτων ὑπὸ τῶν ἐναντίων εἰς ὄγκον ἐπαρθέντων, ὡς ἵνα τινὸς ἐν κα- 15 τηγορίᾳ μου ²³ εἰπόντος, ὅτι κακὸν τὸ ἀσεβεῖν, διὰ γὰρ τὴν ἀσέβειαν ²⁴ οἱ ἄνθρωποι τὸ καὶ τὸ πάσχουσιν, ἐξ ὧν ἀπόλλυνται ²⁵ αἱ πόλεις, μὴ ἀποδειξάντος ²⁶ δέ, ὅτι ἡσέβησα τὸ εἰρημένον ὑπ' αὐτοῦ ὑψοῦντος, τὸ πρᾶ-

11 Farn. Par. φίλον. 12 Par. ὅδε. | 13 Mon. ἀπαγγεῖλον.

14 ἐστὶ Ald. Par. Vind. om. est in Mon. Farn. Norrm. ad marg.

15 Ald. Vind. ἄλλον. 16 Mon. πρώτων. omisso ἀκούοντων. Par. ἀπὸ τῶν πρώτων — τῶν ὀφειλόντων ἀκούειν omissis legit: πρόσωπον, ὡς ἵνα θέλων. 17 τις Edd.

Vind. Mon. om. recepi ex Farn. et marg. Norrm. Sq. τῆς Farn. et Mon. om.

18 Farn. ἔασω λ. 19 Edd. Vind. ἀποστρέφῃ. Mon. Farn. ἀποστραφῇ. Vind. ἀποστροφή.

20 Post ἵνα in Edd. et Vind. est εἶπω. abest a Mon. Farn. Par. 21 Vind. ἑτεροί.

22 δὲ edd. Vind. om. 23 Farn. μὲν. 24 Edd. Vind. ἀσθίνειαν. Par. Mon. Farn. marg. Norrm. ἀσέβειαν.

25 Edd. Mon. ἀπολοῦντο. Vind. ἀπωλοῦντο. Farn. marg. Norrm. ἀπολοῦνται. Par. ἀπόλλυνται. 26 Edd.

Vind. ἀποδειξάντων. reliqui Codd. marg. Norrm. ἀποδειξάντος.

γμα σμικρυνῶ ²⁷ καὶ εὐτελήσω, λέγων μηδὲν εἶναι πρὸς
τὸν ἐμὸν ἔλεγχον τὸν τὰς πόλεις ἀπόλλυσθαι ²⁸ δι' ἀσέ-
βειαν. τούτων δὲ τῶν τεσσάρων σχημάτων ἡ μὲν ἀπο-
στροφή ἅπαξ ²⁹ ἐν εἰδός ἐστι, τὰ δὲ ἄλλα τρία συμ-
⁵πίπτει ³⁰ τῷ ἑτεροσχηματίστω. ³¹ καὶ ταῦτά περὶ τῶν
τῆς διανοίας σχημάτων. Τῶν δὲ τῆς λέξεως κς' σχημά-
των ³² ἡ μετάληψις καὶ ἡ μεταφορὰ μᾶλλον τοῦ τρό-
που ³³ εἰσὶν ἢ τοῦ σχήματος. ³⁴ Ἰστέον δὲ ³⁵ ὅτι τρία
εἰσὶ κατὰ ἔνδειαν· ἐν μὲν τοῦ ἀσυνδέτου. καὶ ³⁶ δύο τῆς
¹⁰
⁵⁹³ ἐλλείψεως· τοῦ μὲν ἀσυνδέτου ἡ καλουμένη διάλυσις· δια-
λέλνται γὰρ τὸ ἀσύνδετον, τῆς δὲ ³⁷ ἐλλείψεως καταρί-
θμησις· ἐλλεῖπει γὰρ ἐν αὐτῇ ἡ διήγησις ἡ περὶ τῶν
ἀπαριθμουμένων πραγμάτων καὶ ὑπερβολή· ὑπερβαίνο-
μεν γὰρ ἐν αὐτῇ, ἃ δεῖ λεχθῆναι. Κατὰ δὲ πλεονασμὸν
¹⁵ συμπίπτει ³⁸ τῇ ταυτολογίᾳ τὸ πολύπτωτον καὶ ἡ κλῖμαξ
καὶ ἡ ἀντίδοσις· ³⁹ τῇ ἀναδιπλώσει ⁴⁰ ὁμώνυμον καὶ ἡ
ἀντιστροφή καὶ ἡ ἐπίξευξις· τῇ παρωνομασίᾳ ⁴¹ ὁμώνυμον

27 Ald. Vind. σμικρύνω. Farn. σμικρυνῶ. Norrm. Par. σμι-
κρύνω. Mon. σμικρυνῶ. 28 Ald. Vind. Mon. ἀπόλλυσθαι. 29
Marg. Norrm. f. ἀπλοῦν καὶ ἅπ. 30 Mon. Par. συνεμπίπτει.
31 Edd. Farn. Mon. Vind. τῷ ἑτέρῳ σχηματισμῷ. marg. Norrm.
ἑτέρῳ τῷ. Par. τῷ ἑτεροσχηματίστω. tum Mon. et Farn. ἔστω
καὶ ταῦτα. 32 Par. add. τῶν ἡμῖν ἀπηριθμημένων. Sq. arti-
culum ἢ Farn. bis om. 33 Par. τοῦ τρόπου μᾶλλον ἐστίν. Mon.
εἰσὶν om. 34 Par. add. τῶν ἄλλων. 35 δε̄s̄ recepi ex
Farn. abest ab edd. et reliquis codd. 36 Mon. Farn. δύο
δε̄s̄. 37 δε̄s̄ edd. Vind. om. add. marg. Norrm. Farn. Mon.
in Par. τῆς δ' ἄλλ. 38 Par. συνεμπίπτει. 39 Par. ἐπιτίμη-
σις. 40 Edd. Vind. ἡ ὁμών. Farn. Mon. ἡ καθ' ὁμών. Par.
ἀνυδ. ὁμώνυμον. ex. Par. h. l. et paullo post: ἡ ὁμώνυμος.
41 Par. Mon. παρωνομασία, tum edd. Vind. ἡ ὁμώνυμον, ἢ καὶ
ἢ πλ. Par. utrumque ἢ om. Farn. Mon. marg. Norrm. om.
secundum. tum Mon. Farn. καὶ ἡ πλοκή τῇ ἐπαναφορᾷ ἢ καθ' ὁ
ἐπαναφορά.

καὶ ἡ πλοκή· τῇ ἀναφορᾷ ἢ ἐπαναφορᾷ καὶ ἡ ἐπιβολή· ⁴²
 τῇ ἐπαναδόσει ⁴³ ἢ ἀντιμεταβολῇ ⁴⁴ καὶ ἡ ἐναντίωσις· τῇ
 ἐπιμονῇ ἢ ⁴⁵ προσεπανάδοσις· τῇ ἀντιλήψει ⁴⁶ ἢ ἔφοδος
 κατ' ἐναλλαγὴν καὶ ἡ ἐπιτομή ⁴⁷ καὶ ἡ πάροδος καὶ τὰ
 καλούμενα ἐνηλλαγμένα. Ἐφεξῆς ⁴⁸ δὲ ἐξηγησόμεθα πᾶς ⁵
 ἕκαστον γίνεται· ταὐτὸ λέγει ⁴⁹ γὰρ ἐν μὲν τῷ πολυπτῶ-
 τῳ ⁵⁰ κατὰ τὰς προτεταγμένας ἀντωνυμίας· ὡς τὸ οὐ-
 τος ἦν ὁ ⁵¹ φίλος αὐτοῦ, οὗτος προστάτης, οὗτος κηδε-
 μών, ⁵² ἢ κατὰ διάφορα ὀνόματα, σημαίνοντα τὴν αὐ-
 τὴν διάνοιαν, ὑπὸ δὲ τὴν αὐτὴν πτῶσιν, ὡς τὸ φίλον, ⁵³ ¹⁰
 εὐεργέτην, σωτῆρα ἡγοῦντο. Ἐν δὲ τῇ κλίμακι κατὰ
 τὴν ἐπανάληψιν τὸ τέλος ⁵⁴ τοῦ πρώτου κώλου εὐρίσκο-
 μεν ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ δευτέρου· ὡς τὸ· ⁵⁵ οὐκ εἶπον μὲν
 ταῦτα, οὐκ ἔγραψα δέ· καὶ οὐκ ἔγραψα μὲν,

42 Ald. Vind. Farn. καὶ ἐπιβουλή. Mon. Par. Norrm. καὶ
 ἡ ἐπιβολή. 43 Ald. ἐπαναδώσει. marg. Norrm. ἐπανόδοι. Mon.
 τῆς τῇ ἐπαναδόσει. 44 Ald. Vind. Mon. Farn. ἢ ἀντιμετα-
 βολή. Norrm. ex. Par. ἡ ἀντιμεταβολή. Par. ἡ ἀντιμεταβολῇ.
 45 Edd. Vind. Mon. ἢ προσεπ. Par. Farn. ἡ. marg. Norrm.
 προσεπαδόσεις ut inf. 46 Par. Mon. ἐπαναλήψει. tum Par. ἡ
 ἄφοδος [sic] κατ' ἐναλλαγὴν. καὶ ἡ ἐπιτομή. Edd. et reliqui
 codd. ἡ ἔφοδος κατ' ἐναλλαγὴν δὲ ἡ ἐπ. unde Norrm. et ex.
 Par. post ἔφοδος punctum majus ponunt. 47 Marg. Norrm.
 an ἐπιστροφὴ et mox ἐπάνοδος. 48 Farn. ἐξῆς δέ. Par. ἐφε-
 ξῆς δέ. reliqui codd. et edd. δὲ om. Vind. ἐξηγησόμεθα. mox
 γίνεται edd. Vind. om. recepi ex Par. Mon. Farn. 49
 Edd. et Codd. ταυτολογεῖ γάρ. Par. γίνεται ταὐτὸ, λέγει γάρ.
 50 Edd. Vind. τῷ κατὰ. marg. Norrm. f. ἡ. Par. Farn. Mon.
 τῷ om. natum ex repetitione syllabae praecedentis. 51
 ὁ Farn. Par. om. 52 Ald. Vind. κηδαιμών. 53 Demost.
 περὶ στεφ. XIV. 54 Edd. et Codd. τοῦ τέλους omisso εὐρί-
 σκωμεν. recepi lectionem ex Par. 55 Dem. περὶ στεφ.
 p. 288.

οὐκ ἐπρέσβευσα δὲ, οὐδὲ ἐπρέσβευσα μὲν, οὐκ
 ἔπεισα δὲ Θηβαίους.⁵⁶ Ἀναδιπλοῖ τις⁵⁷ καὶ ἐν τῇ
 ἐπιτιμῇσιν ἢ ἐπιτιμᾷ ἑαυτῷ,⁵⁸ ὡς κακῶς εἰπὼν, δεῶν
 εἰπεῖν.⁵⁹ ὁψὲ γὰρ ποτε ὁψὲ λέγω· χθρὲς μὲν οὖν
 5 καὶ πρώην. Παρονομάζει ἢ μὲν ἀντιστροφῇ⁶⁰ τὰ
 πράγματα ἀντιστρέφουσα εἰς τὸ⁶¹ αὐτὸ ῥῆμα, ὡς τὸ
 ὄρκον αἰτεῖς, νόμον αἰτεῖς.⁶² καὶ τὸ⁶³ ἐπὶ σὲ
 αὐτὸν καλεῖς, ἐπὶ τοὺς νόμους καλεῖς. Ἡ δὲ ἐπί-
 ζευξις τὸ αὐτὸ παρονομάζει συνημμένως.⁶⁴ ὡς τό·

10 Ἄρες⁶⁵ Ἄρες βροτολογεῖ μαιφόνε.

καὶ τὸ βαρὺς βαρὺς σύνοικος. καὶ αὗται δὲ εἶδη
 ἀναδιπλώσεως· καὶ ἡ πλοκή, περιποιούσα⁶⁶ μὲν τὴν
 διάνοιαν, ἀναφέρουσα⁶⁷ δὲ εἰς τὸ αὐτὸ ὄνομα,⁶⁸ καὶ
 ἔστιν ἀναφορᾶς μὲν παράδειγμα·

15 Ἡμεῖς τοι πατέρων⁶⁹ μέγ' ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι,
 Ἡμεῖς καὶ Θήβης⁷⁰ ἔδος εἴλομεν.

56 Farn. marg. Norrm. Θηβαίους. edd. Vind. Par. Mon.
 Ἀθηναίους. 57 Edd. Vind. Mon. ἀναδιπλοῦται καί. Farn.
 ἀναδιπλοῖ καί. Par. ἀναδιπλοῖ τις καί. 58 Edd. Vind. Mon. ἑαυ-
 τούς. Farn. ἑαυτῷ. ex. Par. ἑαυτοῦ. marg. Norrm. ἑαυτῷ τις et
 mox εἰπόντι. Par. ἢ ἐπιτιμᾷ ἑαυτῷ om. 59 Par. εἰπεῖν ἄλ-
 λοτε, οἷον ὁψὲ ποτε, ὁψὲ λ. [Dem. περὶ στεφ. p. 270.] Marg.
 Norrm. ante εἰπεῖν f. add. ἐτέρως. 60 Par. ἐπιστροφῇ. 61
 Ald. εἰ. sq. αὐτὸ Par. om. 62 Aesch. in Ctesiph. p. 450. Bekk.
 63 ibid. p. 452. 64 Edd. Vind. συνημμένη. Farn. Mon.
 συγκαμμένη. Par. συνημμένως. 65 Il. ε. 31. et 455. μαιφόνε
 Farn. om. 66 Par. παραποιούσα. Mon. παραποιούντα. 67
 Edd. Par. Vind. ἀναφέρει. Farn. Mon. ἀναφέρουσα. 68 Par.
 ὄνομα, οἷον, ἡμεῖς. 69 Par. μέγα ἄμ. εὐχόμεθα. etiam Vind.
 εὐχόμεθα. Il. δ. 405. 70 Ald. Θηβαίους εἰλ. Codd. et
 Norrm. Θήβης ἔδος. Par. ad marg. ἔδαφος. Mon. Farn. add.
 ἐπαπύλοιο.

καὶ τὸ· ταῦτα ⁷¹ εἶπον ὑπὲρ ἡμῶν, ταῦτα ἐπρέσβευσα, ταῦτα ἔγραψα. τῆς δὲ πλοκῆς τὸ·

Ἦς χάριέν ⁷² ἐστὶ ἄνθρωπος, ὅταν ἄνθρωπος ᾖ.

καὶ τῷ μὲν ὀνόματι ⁷³ τῷ αὐτῷ ἐχρήσατο. ἐνῆλλαξε ⁷⁴ δὲ τὸ σημαινόμενον· τὸ μὲν γὰρ κοινῶς εἴρηται ἐπὶ παν- ⁵ τὸς ἀνθρώπου· τὸ δὲ ἰδίως ἐπὶ τοῦ χρηστοῦ ἀνθρώπου· Τὸ δὲ ὁμοιοτέλετον, ⁷⁵ οὐ συμπίπτει τούτοις, εἰ μὴ κατὰ μόνην τὴν ὁμοίαν κατάληξιν· οὐ παράδειγμα ⁷⁶ οἶον·

Ἕλλω ⁷⁷ ἐπὶ ἰχθυόεντι καὶ Ἑρμῷ δινήεντι.

καὶ τὸ· ⁷⁸ τότε μὲν βαρεῖς, νῦν δ' ἀτυχεῖς Θη- ¹⁰ βαῖοι. Καὶ ἡ ἐπιβολή ⁷⁹ συνεμπίπτει ἀναφορᾶ· ⁸⁰ καὶ

71 Edd. Vind. ταυτόν. Par. Mon. Farn. ταῦτα. marg. Norrm. f. ταῦτα. iidem ὑπὲρ ἡμῶν. Ald. Vind. ἡμῶν. 72 Edd. Codd. τὸ χάριέν ἐστὶν ἄνθρ. Emendavi coll. Alexand. II. κβ'. 73 Edd. Vind. καὶ τὸ μὲν ὄνομα τὸ αὐτό. Norrm. in notis: „Signo adposito juniores admonendos censuimus de hac verbi structura, observanda potius, quam imitanda. tum etsi nonnullis recentiorum locis comprobari queat, qua de re alias suo, si Deus volet, tempore locoque plenius agemus.“ Farn. καὶ τῷ μὲν ὀνόματι τῷ αὐτῷ. Par. τῷ μὲν αὐτῷ ὀνόματι. [omisso καὶ.] cfr. Joseph. bell. Jud. VII. 5. 1. τοῖς αἰχμαλώτοις εἰς ἐπίδειξιν τῆς ἐαυτῶν ἀπωλείας καταχρώμενος. Par. 1425. τοὺς αἰχμαλώτους — ἀποχρώμενος. Eodem referendus usus passivus verbi χρῆσθαι Dem. c. Mid. p. 520. τίως ἂν χρῆσθῃ, quamdiu in usu est. ubi Schaef. Cfr. ad Sopat. ζητήμ. p. 140. 74 Par. ἐνῆλλαξεν. 75 Par. τὸ δὲ ὁμοίως καὶ τελευταῖον οὐ συνεμπίπτει. Mon. συνεμπίπτει τοιούτοις. 76 οὐ παράδειγμα Par. om. 77 Edd. Farn. Νέλλω. Vind. Νύλλω. Mon. Par. marg. Norrm. Ἕλλω tum Ald. ἐπιχθιόεντι. Farn. ἐπιχθήεντι. Vind. ἐπιχθιόεντι. Mon. ἐπιχθυόεντι. Il. v. 392. 78 Dem. περὶ στεφ. p. 231. 79 Mon. ἐπιβολή. 80 Norrm. (τῇ) ἀναφορᾶ. Par. ἀναφορᾶ καὶ αὕτη γὰρ. om. legens: συνεμπίπτει ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀναφέρονσα. Edd. Vind. Mon. ἐπὶ τῷ αὐτῷ.

αὕτη γὰρ ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀναφέρει, ὡς τὸ Σοφοκλέους· ⁸¹

‘Ο δ’ αὐτὸς ὕμνων· ὁ δ’ αὐτὸς ἐν γάμοις παρῶν,

Αὐτὸς τὰδ’ ⁸² εἰπὼν, αὐτὸς ἐστὶν ὁ κτανὼν·

ἐναλλάττει δὲ τῷ ⁸³ πλεονάκις εἰρησθαι τὴν αὐτὴν ἄν-
 5 τωνυμίαν, καὶ τῇ διαφορᾷ τῶν σημαινομένων· ἡ γὰρ
 ἀναφορὰ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν τηρεῖ, τὸ ⁸⁴ βελτίους εἶναι
 τῶν ⁸⁵ πατέρων. Καὶ ἡ προσαπόδοσις τοιαύτη· ἥς παρά-

Farn. καὶ αὕτη γὰρ ἐπὶ τὸ αὐτό, marg. Norrm. τὸ αὐτό. ⁸¹
 Mon. Farn. ὡς τὸ Σοφοκλείον. Vind. ὡς τὸ Σοφοκλεῖς. Par.
 omisso Sophoclis nomine. οἶον, ὁ δ’ αὐτὸς ὕμνων, ὁ δ’ αὐτὸς
 τὰδε εἰπὼν, αὐτὸς ἐστὶν ὁ κτανὼν. Ald. Vind. οὐδ’ αὐτὸ ὕμνων,
 ὁ δ’ αὐτὸ ἐν γάμ. Norrm. Mon. ὁδ’ αὐτὸς ὕμνων, ὁδ’ αὐτὸ [Norrm.
 ad marg. αὐτὸς ὁδ’.] Farn. ὁ δ’ αὐτὸς ὕμνων, ὁ δ’ αὐτὸς. ⁸²
 Ald. Vind. τὰδε. Norrm. in Addendis: “ ὡς τὸ Σοφοκλέους.
 sed apud illum meo exemplo frustra quaesiveris. Profert
 hos ipsos versus, auctore non nominato, Plutarchus ἐν τῷ,
 πῶς δεῖ τὸν νέον ποιημάτων ἀκούειν non longe ab exordio.
 Sunt autem Thetidis de Apolline, Achillis sui interfectore,
 apud Aeschylum in ψυχουσιαίῃ, ejus paullo post idem me-
 minit Plutarchus, verba, quae pluribus inde versibus ex-
 cerptis recitat Plato, sine secundi de rep. voluminis, et qui
 longissimam Platonis ῥῆσιν ἐπὶ λέξεως describit, Eusebius προ-
 παρασκευῆς XIII. III. itemque Athenagoras, Apologia pro
 Christianis p. 178. Ideoque ad mentem Aeschyli, quanquam
 numeris ob servatam figuram languidioribus sic reconcinnan-
 da est versio:

„Hymenaeum hic orsus, hic aderat in nuptiis.

Hic ipse dixit ista, hic et leto dedit.”

⁸³ Edd. Vind. τὸ πλ. Par. Mon. Farn. marg. Norrm. ex.
 Par. τῷ. ⁸⁴ Edd. Vind. Mon. τῷ. Farn. τό. tum edd.
 Vind. βελτίω. Mon. Farn. marg. Norrm. βελτίους. Par. τὸ βελτ.
 εἶναι τ. κατ. om. ⁸⁵ Edd. Vind. προσαπόδοσις. Par. Farn.

δειγμα. τίς ὁ λύσας τὸν χρησμόν; Θεμιστοκλῆς· τίς ὁ βασιλέα καταναυμαχήσας; Θεμιστοκλῆς· ἐναλλάττει δὲ τῷ⁸⁶ κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν σχήματι.

Τέλος τῶν περὶ σχημάτων σχολίων.

marg. Norrm. ex. Par. προσαπ. Mon. προσάποδοσιν τοιαύτην.
86 Edd. Vind. τὸ κ. ε. κ. α. σχῆμα, Par. Mon. Farn. τῷ — σχή-
ματι. Par. addit: καὶ εὐχαῖς σου δέσποτα σωθείημεν ἅπαντες
ἀμήν.

VI.

TIBERIOY PHTOPOS

ΠΕΡΙ

ΣΧΗΜΑΤΩΝ.

Tiberium primus edidit Galeus, cujus editionem typis repetendam curavit Fischerus. Sed hac editione non nisi prima totius libri pars, τὰ τῆς διανοίας σχήματα completens, continetur; integrum librum etiam τὰ τῆς λέξεως σχήματα complectentem primus edidit Boissonadius Londini in aedibus Valpianis MDCCCXV, ex codice Vaticano 483. Impressa jam editione a Morellio accepit collationem Codicis Veneti 81., qui segmenta decem priora tantummodo continet: hujus igitur codicis lectionem in Addenda retulit. E codice Parisino 2918. lectionem variam obiter enotavit: annotationes Galeanas editioni suae inseruit, nonnullas Claudii Capperonnerii notulas margini exempli Oxoniensis adjectas recepit, totumque librum docto commentario illustravit. Scriptores a Boissonadio editi cum eam saepe experiantur sortem, ut non tam propter ipsorum, quam propter commentariorum praestantiam desiderentur, commentarium Boissonadii in nostram editionem recipiendum censuimus. Qua quidem in re hanc inivimus rationem, ut Bois-

sonadii verba intacta servaremus, correctis tantum iis, quae aut ipse in Addendis corrigere juberet, aut ex editione Oxoniensi iterum a nobis collata minus recte enotasset. Lectionem variam Codicis Veneti, a Boissonadio in Addenda rejectam, et Medicei Plut. 55. 10. a nobis excerptam, Boissonadii commentario inseruimus, eaque, quae ipsi adiecimus, vel uncis vel nominis nostri nota a Boissonadii verbis discrevimus.

Codicibus Tiberii modo nominatis et iis, quos Fabricius infra recenset, addendus Mutinensis 116., quem obiter inspexi.

Testimonia de Tiberio Rhetore.

I.

Fabricius et Harlesius.

In Biblioth. Graeca. Lib. IV. c. 33. s. 18. T. VI. p. 118.

TIBERIUS, RHETOR, de Schematibus Demosthenis, *περὶ τῶν παρὰ Δημοσθένει σχημάτων.* Videtur hic esse Tiberius, quem Philosophum ac Sophistam Suidas vocat, testaturque scripsisse, *περὶ ἰδεῶν λόγου, de formis sive generibus orationis* libros tres, *περὶ παρασκευῆς, de apparatu ad dicendum;* *περὶ μεταποιήσεως, de variatione sive commutata ratione dicendi;* *περὶ ἱστορίας, de historia;* *περὶ λόγου τάξεως καὶ συνθέσεως, de dispositione et compositione orationis;* *περὶ διαιρέσεως λόγου, de divisione orationis;* *περὶ μεταβολῆς λόγου πολιτικοῦ, de civilis orationis variatione;* *περὶ λόγων ἐπιδεικτικῶν, de demonstrativis orationibus;* *περὶ προλαλιῶν καὶ προοιμίων, de praefationibus et prooemiis;* *περὶ ἐπιχειρημάτων, de argumentis;* *περὶ Δημοσθένους καὶ Ξενοφῶντος, de Demosthene et Xenophonte;* *περὶ Ἡροδότου καὶ Θουκυδίδου,*

de Herodoto et Thucydide. Laudat hunc Tiberium etiam de Schematibus disserens commentator Hermogenis tribus in locis, et Matthaeus Camariota, p. 12. Compendii Rhetoricae, ubi definitionem *σχηματος* e Tiberio adducit, e quo ipso patet pro τὸ μὲν κατὰ φύσιν apud Camariotam esse legendum *μη κατὰ φύσιν*. Ex Aristide quaedam, nomine ejus dissimulato, hausisse Tiberium observat Norrmannus notis ad lib. de Civili Dictione, p. 466. Diversus igitur atque junior fuerit Tiberius iste a Tiberio Rhetore, Theodoro sive Theodori, Gadarenī, discipulo, cujus mentio apud Senecam Suasoria 3. Fuit et Tiberius Victor Minervius qui CPoli primum, dein Romae, denique Burdigalae rhetoricam docuit, teste Ausonio, in Professoribus Burdigalensibus p. 145. edit. Jacobi Tollii. Tiberii Rhetoris libellum de Figuris Demosthenis edere voluit Allatius; sed nunquam lucem vidit ejus editio, Labreo licet memorata, sed, ut ipse testatur, non visa. Primus itaque doctissimus Galeus e MS. Codice protulit, et versione donavit castigationesque addidit. Codd. opusc. de Schemat. Demosth. sunt Venetiis in Biblioth. Marciana Cod. LXXXI. Catal. p. 56. Parisiis in Cod. MMDCCCCXVIII. Bibl. Publicae. Oxon. in Cod. MMCCCLXXXIII. Bibl. Bodleianae, in quo etiam est opusculum Anonymi de Rhetorica. Utrumque opusculum Londini inter Codd. Thomae Gale, in Cat. Codd. Britann. et Hibern. Vol. II. nr. MMMMDCCLXX. p. 189.

II.

Th. Gale,

In Praefatione suae Editionis. Oxon. 1676. 8vo. Recusae Lips. 1773. 8vo. Cura J. F. Fischeri.

Demetrio comitem dedi Tiberium. Scriptor est antiquus, elegans, brevis, nondum editus; haec me induxerunt ut luce et versione donarem. Quis porro fuerit, quantum

datum est, mecum cognosce ex Collectaneis Suidae: *Τιβέριος Φιλόσοφος καὶ Σοφιστής. περὶ ἰδεῶν λόγου βιβλία γ'. περὶ παρασκευῆς κ. τ. λ.* Tiberii hujus meminit aliquoties Scholiastes in Hermogenem; quae tamen adducit, sunt ex alio opere.¹ Meminit quoque, post Gesnerum, Philippus Labbeus in Supplemento X. Novae Bibliothecae, ubi ait Leonem Allatium, Romae,² anno 1643., edidisse

1 Non ex alio opere, sed ex ea parte qua Galeus carebat, et ex locis quibus adhuc dum caremus. Cf. Testimonia III. IV. V. Boiss. 2 Ad calcem operis Allatiani de *Mensura Temporum* typographus dedit catalogum librorum Allatii cum editorum, tum ineditorum. Inter editos num. XXV. comparet hic titulus: *Tiberius Sophista, Herodianus, Lesbonactes, Romanus, Michael Apostolius, et alii, de Figuris Rhetoricis: Georgius Choeroboscus de tropis poëticis, Georgius Pachymeres de probatione capitum, Anonymus de figuris apud Hermogenem et alii de rebus rhetoricis: Gr. et Lat. nunc primum editi. Ibid.* (n. Romae) CIJCXLIII. Inde Labbeus sua forte sumsit. Hanc vero editionem nunquam exstitisse testantur Fabricius Bibl. Gr., praeter locum modo adlatum, T. II. p. 872, T. II. p. 439., et Valckenarus Praef. ad Ammon. p. 9. Harlesius autem ad posteriorem Fabricii locum affirmat hos auctores omnino fuisse ab Allatio editos, et Niceronem testem vocat; sed Nicero librum non viderat, et Labbeum exscribebat qui nec ipse viderat. Ex indice scriptorum quos Allatius in novam *Συμμίκτων* editionem recipere debebat, et quem in priore Fabricianae Bibliothecae editione, T. 14. legere est, patet Allatium supradictos rhetores quinto horum Miscellaneorum libro destinasse, et alii, ut inediti, notantur asterisco, alii non notantur, ut jam editi, inter quos est Tiberius. Sed in asterisco adpingendo labi facile potuit typographus. Quidquid sit, Allatianam editionem nemo unquam vidit. Boiss. [Etiam Morellius, celeberrimus bibliothecae Marcianae custos, haec ad Boissonadium de Allatiana editione scripsit: „Tiberii editionem ab Allatio nunquam vidi: adeo ut, si liber impressus

Tiberium Sophistam et alios de Figuris Grammaticis Gr. et Lat. Fatetur Labbeus ea opuscula se tum non vidisse cum ista scriberet: necdum mihi cognita sunt. Quare de figuris Grammaticis an egerit Tiberius vehementer dubito. Forte titulus fuerit de Schematibus. De hoc opusculo an loquatur Suidas incertum; nec est tamen alienum a verisimilitudine egisse Tiberium *περὶ σχημάτων παρὰ Δημοσθένει*, cum scriberet *περὶ Δημοσθένους*.

III.

Scholiastes Hermogenis.

Rhet. Graec. T. V. p. 467. v. 4.

Διαφέρει δὲ ἀφήγησις διηγήσεως, ὅτι ἡ μὲν διήγησις ἐκθεσίς ἐστι πράγματος μετὰ τὰς προοιμιακὰς ἐννοίας ταττομένη, ἡ δὲ ἀφήγησις κατὰ μὲν τὸν Τιβέριον σχήματος ἐστὶν ὄνομα, δι' ἧς οὐ τὰς διηγήσεις μόνας προσάγομεν, ἀλλὰ καὶ πλεῖστα ὅσα κεφάλαια.

IV.

Idem, p. 507. v. 15.

Ταύτην δὲ τὴν μέθοδον ὁ Τιβέριος ἐν τοῖς Σχήμασι τῆς λέξεως τίθησι, λέγων ὅτι, „Ἐπιμονή ἐστὶν ὅταν πλείω

quidem fuit, ab Allatio ipsomet suppressum mox fuisse putem.“ Caussam vero, propter quam suppresserit, hanc mihi deprehendisse videor. Scilicet libri in Allatii titulo nominati cum a. 1643. primum editi esse dicantur, viro summo accidit, ut Georgium Choeroboscum jam a. 1615. a Federico Morello Lutetiae editum esse nesciret: quo errore animadverso, ne famae suae litterariae maculam inureret, sine dubio totum librum suppressit. WALZ.]

ῥήματα ἀλλήλοις ἐπιβάλλη, ὡς ἐν τῷ ὑπὲρ Φορμίωνος ὁ Δημοσθένης· „ἄγεις, ἐλαύνεις, διώκεις, συκοφαντεῖς“· „καὶ παρὰ τῷ Αἰσχίνῃ· „ὄρκον αἰτεῖ, νόμον αἰτεῖ, δημοκρατίαν αἰτεῖ.“

V.

Idem, p. 515. v. 14.

Ὁ Τιβερίος φησιν ὅτι „ἐνάργεια γίνεται, κατὰ μὲν ἔννοιαν, ὅταν μὴ μόνον λέγῃς τόπον, ἀλλὰ καὶ τὰ παρακολουθοῦντα τῷ τόπῳ σημεία· οἷον ἐν τῷ τῆς Ἀλονήσου· „καὶ τοι Χερρόνήσου οἱ ὄροι εἰσὶν, οὐκ ἀγορὰ, ἀλλ' ὁ βωμὸς τοῦ Διὸς τοῦ Ὀρίου· καὶ ποῦ ὁ βωμός; ὅς ἐστι μεταξὺ Πτελεοῦ καὶ Λευκῆς Ἀκτῆς“· εἶτα πάλιν ἄλλο σημαντικόν· „οὗ ἡ διωρυχὴ Χερρόνήσου ἐμελλεν ἔσεσθαι“· Καὶ ὅταν ὡς ἐν εἰκόνι προάγῃς τὸν λόγον, ὡς ἐν τῷ κατὰ Μειδίου φησὶν· „ἰσχυρός τις ἦν, μέλας“· Κατὰ δὲ τὸ σχῆμα ἐνάργεια γίνεται, ὅταν καθ' ὑπόθεσιν λέγωμεν, ὡς ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην. „φέρε ἂν δὲ δὴ πέμψας εἰς ἡμᾶς ὁ Λεύκων ἐρωτᾷ,“ καὶ τὰ ἐξῆς. Καὶ αἱ πλάσεις ἐναργείας εἰσὶν, ὡς ἐν τῷ κατὰ Αἰσχίνου· „καὶ γὰρ ὡς ἀληθῶς ἔσται τις λόγος περὶ ὑμῶν, εἰ τοῦτον ἀφήσετε. Ἀθήνηθεν ἐπρέσβευσάν τινες ὡς Φίλιππον τουτονὶ, Φιλοκράτης, Αἰσχίνης, Φρύνων, Δημοσθένης“· Κατὰ δὲ λέξις ποιεῖ ἐνάργειαν τὰ πληκτικὰ τῶν ὀνομάτων καὶ τὰ σημαντικὰ, οἷον· „ὄρᾳτε ὡς σαφῶς διορίζεται καὶ δηλοῖ“· καὶ πάλιν· „ἀκούετε, ὦ Ἀθηναῖοι, τοῦ νόμου τοῦ λέγοντος σαφῶς“· Κατὰ δὲ ἄλλους καὶ τὰ δεικτικὰ σχήματα ἐναργῆ, οἷον· „προπύλαια ταῦτα.“

VI.

Idem, p. 471. v. 8.

Exposito ὑπερβατοῦ schemate secundum Tiberium λβ.
addit: οὕτως Τιβέριος.

VII.

Georgius Pletho,

Rhet. Gr. T. VI. p. 568.

Ἀρξώμεθα λέγειν κατὰ Φοιβάμωνα τὸν ὄρον τοῦ σχήματος, ἔπειτα κατὰ Τιβέριον. — Τιβέριος οὕτως· „σχῆμά ἐστι τὸ μὴ κατὰ φύσιν τὸν νοῦν ἐκφέρων, μηδ' ἐπ' εὐθείας, ἀλλ' ἐκτρέπον καὶ ἐξαλλάττον τὴν διάνοιαν κόσμον τινὸς τῇ πλάσει ἢ χρείας ἕνεκα. Λέξεως δὲ σχῆμά ἐστιν ἐξάλλαξις τοῦ ἐν ἔθει κατὰ τινὰ πλάσιν, κόσμον ἢ χρείαν τινὰ παρέχουσα τοῖς λόγοις.“

ΤΙΒΕΡΙΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ

ΠΕΡΙ

ΤΩΝ ΠΑΡΑ ΔΗΜΟΣΘΕΝΕΙ ΣΧΗΜΑΤΩΝ. *

α.

Μέλλοντι τὴν τῶν σχημάτων θεωρίαν τῶν ² παρὰ ⁵
Δημοσθένη κατανοεῖν, ἀνάγκη εἶναι ³ μοι δοκεῖ πρῶτον
εἰπεῖν τί τὸ σχῆμά ἐστι. ⁴ Ἔστι τοίνυν σχῆμα τὸ μὴ
κατὰ φύσιν τὸν νοῦν ⁵ ἐκφέρων μηδὲ ἐπ' εὐθείας, ἀλλ'
ἐκτρέπον καὶ ἐξαλλάσσον τὴν διάνοιαν, κόσμου τινὸς

1 Cod. Vat. Mutin. Ven. Τιβ. περὶ σχημ. [Ven. σχημ.] ἡ-
τορικῶν. Titulum editum firmat ipse Tiberius s. 23. est in
Med. T. ς. π. τ. περὶ Δημ. σχ. 2 V. τὴν. ut Allatianus, qui
idem forte est ac Vaticanus. Cf. Bibl. Gr. Fabric. T. XIV.
p. 9. 3 Gal. Med. παρὰ Δ. κατανάγκη εἶναι. Galeus κατα-
νοεῖν esse reponendum viderat, et mox κατενοήσαμεν eodem
sensu legitur, nec non infra s. 23. Codd. κατανοεῖν. Vat.
ἀναγκαῖον. Cum Vaticano consentit Venetus, cujus prima ver-
ba adtulit Morellius, vir doctissimus, in Biblioth. MS. p. 73.
4 Vat. τί ἐστι τὸ σχῆμα. Ven. τί ἐστι σχῆμα. 5 Ven. τοῦ
νοῦ ἐκφέρων, ἀλλ' ἐκτροπον καὶ ἐξαλλάσσον διάνοιαν κόσμον τινὸς
ἢ χρείας. 6 Gal. Par. Med. ἐκφέρειν — ἐκτρέπειν — ἐξαλλάσ-
σειν — quod et bonum est. Secutus sum Vatic. et Camario-
tam, quem vide inter Testimonia VII. Verba μηδὲ ἐπ' εὐθ. de-
sunt in Vat. — „Varias Schematis definitiones collegit Phoe-

τῇ πλάσει ⁷ ἢ χρείας ἔνεκα. "Ὅρος ⁸ γὰρ χαριέστερος; πλείονων ὄντων καὶ ἄλλων, οὗτός μοι φαίνεται· ὥσπερ ἀμέλει καὶ λέξεως σχῆμα, ἔστιν ⁹ ἐξαλλαγή τοῦ ἐν ἔθει, κατὰ τινα πλάσιν, κόσμον ἢ χρείαν τινὰ τοῖς λόγοις ⁵ παρέχουσα. ¹⁰ Ὁ μὲν οὖν σαφέστερος ὅρος τοῦ τῆς λέξεως σχήματος ¹¹ οὗτός ἐστι· δοκεῖ δὲ πως συνῆφθαι κατὰ τὸ πρῶτον μόριον τῷ τοῦ σολοικισμοῦ ὄρφ, εἴτα κατὰ τὸ τελευταῖον μέρος διεστηκέναι. ¹² Καὶ γὰρ ὁ σολοικισμὸς ἐξαλλαγή τοῦ ἐν ἔθει ἐστίν, ¹³ ἀλλ' οὔτε χρείας ¹⁰ ἔνεκα, οὔτε κόσμον τινὸς χάριν γίνεται.

Πλείονος δὲ οὔσης θεωρίας τῆς ¹⁴ ἐν τοῖς σχήμασι, ταῦ-

hammon, scriptor Christianus, quem περὶ σχημάτων edidit Aldus in Corpore XII. Rhetorum. Schema quoque definivit Auctor libelli de vita Homeri, quem ego Dionysio Halicarnasseo fidenter attribuo, ab eo scilicet loco, ubi scribit: "Ὁμηρον μὲν: nam priora sunt Plutarchi." Gale. Vide Phoebammon. Norrmanni I. 1. p. 98. Ciceron. Orat. s. 83. „Tropus," Quintilianus ait VIII. 6. „est verbi vel sermonis a propria significatione in aliam cum virtute mutatio." Cf. ibi notam Capperonnerii, et Quintil. IX. 1. 1—3. 7 Vat. non habet τῇ πλάσει. 8 "Ὅρος scripsi e conjectura. Gal. Par. Med. 6. Vat. ὥς. Nec aliter sentiebat Galeus vertens, „videtur enim haec definitio inter omnes alias praestantissima." Capperonnerio ὅρος deesse videbatur. 9 Vat. οὗτος καὶ ἐν λέξει φαίνεται, ἔτι σχῆμά ἐστιν. 4 Med. παρέχουσιν. Vat. κόσμον τινὰ ἢ χρ. παρέχ. τ. λόγοις. — Matth. Camar. l. c. ἐξάλλαξις τ. ἐν ἔθ. κ. τ. πλ. κόσμον. Herodianus, quem de Figuris edere voluit Allatius in quinto Συμμικτῶν libro, sic incipit: σχῆμά ἐστιν ἐξάλλαξις φράσεως ἀπὸ τοῦ καταλλήλου ἐπὶ τὸ κρεῖττον. Cf. Fabric. Bibl. Gr. T. XIV. p. 9. 11 Vat. ὁ μ. οὖν σαφ. τοῦ τ. λ. σχ. λόγος οὗτός ἐστι. consentit Ven. sed om. σχήματος. 12 Alexander Rhetor. I. c. 1. s. 2. Figuram quoque cum Soloecismo confert; quem vide. Adde et Phoebammonem. I. 1. p. 98. 13 Vat. ἐξάλλ. ἐστι τοῦ ἐν ἔθει. 14 Vat. non habet τῆς.

ταῦτα προηγήμεθα ¹⁵ νῦν ἐξετάσαι, ὅσα παρὰ Δημο-
σθένει κατενοήσαμεν.

β'.

Πρῶτον οὖν ¹ τὰ τῆς διανοίας σχήματα δεκτέον,
ἐπεὶ δεῖ ² τὸν νοῦν πάντως τοῦ λόγου προηγεῖσθαι. ³ 5
Ἔστι δὲ ταῦτα· εἰρωνεία, ἐπιτίμησις, παράλειψις, ⁴ δια-
πόρησις, ἀποστροφὴ, προδιόρθωσις, ἐπιδιόρθωσις, ἀπο-

15 Vat. Ven. αὐτὰ προηγήμεθα. Gal. Med. ταῦτα προαιρού-
μεθα. Sumsi verbum e Vat.

1 Gal. Med. et P. γοῦν. 2 Ven. ἐπειδὴ. 3 Gal. Med.
ἐπεὶ τὸν ν. παντὸς λόγου δεῖ προηγ. et sic P. Malui Vatic. se-
qui. — Aquila Rom. p. 143. „percurramus igitur sententiarum
figuras. Naturae est enim prius sentire quam eloqui.“ 4 Vat.
τὸ κατὰ παράληψιν. — De η pro ει in vocibus huic similibus
cf. quae notavi ad Marin. p. 105. Perpetua est harum sylla-
barum, propter soni similitudinem, permutatio. Diotimi Epi-
gramma quartum in primo versu laborat. εἰ δ' Ἄρτεμιν αὐτὸς
ὁ χαλκεὺς Μανύει. Non faciunt satis Brunnkii et Jacobsii co-
natus. Propono ἦ δ' Ἄρτεμιν — Anonymus qui editur in No-
titiis Manuscriptorum, t. 6. p. 500. eodem modo vitia-
tus est: ἦν ἡξιώθει βασιλεύειν εἰσάπαν. Lege, ἦν ἡξιώθη βυσ. —
Alia obiter in hujus auctoris carmine emendabo: at meam mi-
hi in ignobilissimo poetastro corrigendo sedulitatem nemo ex-
probret; nam dignus est emendatione, qui fuit habitus editio-
ne dignus. Vers. 5. ὅχος ταμείον ὧν χρυσόλατον ξένον. Editor
doctissimus proponit ὅλος ταμείον, ego ὅλος ταμείον. Quam
saepe permutentur λ et χ docuit Bastius ad Gregorium. Sed
ταμείον non mutandum; ταμείον versum facit aequo longio-
rem. Metrum enim est jambicum politicum dodecasyllabum,
cum accentu in penultima, non servato ubique jambo finali.
Ab hac norma recedere videtur versus undecimus, desinens in
ἑώσφορος: sed accentum male imposuit vel librarius, vel typo-
theta. Legendum ἑώσφορος. — v. 27. αὐτῷ θεῖσθαι χάριν ἄστρα-
Rhetor. VIII.

σιώπησις, ἡθοποιία, προσώπου ὑποβολή, ⁵ πνευματικόν, ἔμφασις, ἀπὸ τοῦ ἀντικειμένου, ⁶ παρὰ προσδοκίαν, αὐτοσχέδιον, ἀντίθετον, διαλεκτικόν, τόπου ἐμβολή ἐξ ὀνόματος, ⁷ καθόλου, ὄρκος. ⁸

πηφόρον. Lego, αὐτοῦ. Voce ἀστραπηφόρος caret H. Stephani, Thesaurus, qui nec habet epithetum ejusdem commatis, ἀστραπηβόλος, inveniendum apud Eumathium VI. p. 197. nec verbum ἀστραπηβολέω. Eumathio III. p. 70. pro ἐκ νεφῶν ἀστραβολεῖ, restituo ἀστραπηβολεῖ. — v. 40. ὅσι. Lego ὅσοι. — v. 45. καθέξιαι. Lego καθέξιν. — v. 46. ἡ κρατερὰ μάχη τε ἄρειος φάτην. Lego ἡ κρατερὰ μ. τ. ἄ. φάνη. Mirus est hic particulae τε usus. Unde v. 41. pro ἀφωνία γε συσχεθόντες τῇ λύπῃ, legimus ἀφωνία τε συσχ. τ. λ. id est, ἀφωνία καὶ λύπη, ut nunc τε ἄρειος pro καὶ ἄρειος. Auctori notae melioris, Philoxeno Athenaei I. 8. nocet haec particula γε. Σκορπίος αὖ παύσειέ γε, σοῦ τὸν πρωκτὸν ὑπελθών. Non dicitur quid vel quem scorpius sedaverit. Lego: Σκ. αὖ παύσειέ σε, σοῦ τ. π. ὑ. vel Σκ. αὖ παύσει γέ σε, σοῦ τ. πρ. ὑ. Elmsleius, vir egregius, ad Acharn. Auct. p. 116. huic loco alia ratione mederi conatus est. — v. 47. 48. . . . γοῦν δάκρυσι, θλίψει τ' ἄλλοις πόνοις . . . ἀξίοις χρήμασι δεσποίνῃ μόνῃ. Deest una tantum syllaba in utriusque versus capite; forte, τοῖς γοῦν . . . Καὶ ἀξίοις χρήμασι, δεσπ. — v. 56. τί οἷ τὰ ἄνω εὖ φρονῶν. Post οὗ editor scripsit, sic, vitium notans. Corrigo, τί οὐ. In Anonymo alio ibidem p. 505. editor adposuit voculam sic, ubi tamen nihil vitii esse videtur. En locum: ἀλλ' εἰ μὲν εἰρωνεία τὰ πρὸς ἐμὲ σου γράμματα, ὥς ἐμμαντὸν αὐτὸς πέπεικα, ἔχεις τοῦτο ξενήϊον, φησὶ τὸ ἔπος, ἀντὶ ποδός. Nihil deest; nihil est corruptum. Alludit auctor ad hunc versum Odysseae XXII. 290. τοῦτό τοι ἀντὶ ποδός ξενήϊον. Cf. Junii Adag. v. 81. Et debuit auctor scribere ξενήϊον, non ξενήϊον. 5 Gal. et P. προσ. ὑποβ. ἡθοπ. Reposui verba ex Vat. ordine, qui verior est. 6 Gal. πυσμ. ἀπὸ τοῦ ἀντικειμένου φάσις. et sic P. Vat. ἐμφάσις, ἀπὸ τ. ἀντικ. ordine meliore: sed scribere debui ἔμφασις. 7 Vat. non ἐξ ὀνόματος. Med. καθόλου om. 8 Deinde sequitur in Vatic. et Ven. in-

γ'.

ΠΕΡΙ ΕΙΡΩΝΕΙΑΣ. ¹

Καὶ ΕΙΡΩΝΕΙΑ μὲν ἐστὶ τὸ διὰ τοῦ ἐναντίου τὸ ἐναντίον σημαῖνον, ² οἷον· „ἐκεῖνοι τοίνυν οἷς ³ οὐκ ἐχαρίζοντο οἱ λέγοντες, οὐδ' ἐτίλουν αὐτοὺς ὥσπερ ὑμᾶς, ⁵ οὗτοι νῦν πέντε μὲν καὶ τεσσαράκοντα ἔτη τῶν Ἑλλήνων ἤρξαν ἐκόντων.“ Καὶ πάλιν· „νυνὶ δὲ ⁴ πῶς ὑμῖν ὑπὸ τῶν χρησιῶν τούτων τὰ πράγματα ἔχει;“ Ἔτι δὲ και-

dex figurarum elocutionis, hic prorsus incommode positus, quem librarius infra loco aptiore iterum exhibuit, ubi de figuris elocutionis Tiberius agit. [Indicem hunc, in editione omissum, in addendis describit Boiss.: „ne quid deesse querantur morosiores iudices.“ ὄρκος, ἀλληγορία, ἀναστροφὴ, ἄλλη ἀναστροφὴ, ἐπανάληψις, παρανομασία, [sic] κλίμαξ, ἀναφορὰ, ἀντιστροφὴ, ἐπιμονή, ὑπερβατὸν, παρίωσις, πλεονασμὸς, περιφρασῖς, συζυγία, ἀπὸ κοινοῦ, μεταβολή, ὑποφορὰ, ἀσύνδετον, ἀντίθετον, ἔλλειψις, διατύπωσις, διασυρμὸς, ἐπάνοδος, ἀφαιρέσις, ἀλλοίωσις, παραβολή.]

1 Hos titulos quos non habet Vat. sumsi e Galeana et Par. 2 Gal. Med. et P. Εἰρ. ἐστὶ τὸ δι' ἐν. τὸ ἐν. σημαίνειν. Vatican. et Ven. praetuli. — „Plenior est definitio quam exhibet Trypho Grammaticus in libro περὶ τρόπων. ait ille: εἰρωνεία ἐστὶ λόγος διὰ τοῦ ἐναντίου τὸ ἐναντίον μετὰ τινος ἡθικῆς ὑποκρίσεως δηλῶν.“ Gale. Hunc Tryphonis librum, quem ineditum Galeus habebat, nuper publici juris fecit vir eruditissimus Blomfieldus in Musei Critici parte prima. Quae de ironia adtulit Galeus, inveniuntur p. 58. Vide Alexandrum Rhetorem, I. c. 18. et Aquilam Roman. de Fig. s. 7. cum Jul. Rufiniano de Fig. Sent. s. 1. et Quintil. IX. 2. 44. 3 Locus ex Olynth. III. p. 35. 3. Reisk. — Gal. οὐδὲ ἐφ. Et post οὗτοι νῦν silet. Exemplum plenius dedit codex Vat., in quo οὐδ' ἐφ. ὥσπερ. 4 Olynth. III. p. 35. 28. R. — Gal. et P. ἡμῖν. Et hoc exemplum ironiae habet Hermogenes de Formis I. c. 10. p. 316. Hermogenes habet τούτων, ut Noster, pro τῶν νῦν

νῶς ⁵ ἐν τῷ κατὰ Μειδίου ἐφ' ἑαυτοῦ εἰρωνεῖα κέχρηται·
 „ἐγὼ δὲ ⁶ ὅς (εἴτε τις βούλεται νομίσαι μανίαν· μανία
 γὰρ ἴσως ἐστὶν ὑπὲρ δύναμιν τι ποιεῖν· εἴτε φιλοτιμίαν)
 χορηγὸς ὑπέστην.“

δ'.

5

ΠΕΡΙ ΕΠΙΤΙΜΗΣΕΩΣ.

ΕΠΙΤΙΜΗΣΙΣ δέ ¹ ἐστὶν ὅταν διὰ τῆς πρὸς τοὺς
 ἀκούοντας ἐπιπλήξεως τινῶν βούληται συμβουλὴν περαι-
 νειν, ὡς ἐν τῷ περὶ τῆς ² παραπρεσβείας· „ὕμεις ³ δ' ἐκ-
 λελύσθαι μοι δοκεῖτε καὶ παθεῖν ἀναμένειν τὰ δεινὰ,
 10 πόρρωθεν δ' ὀρῶντες οὐ φυλάττεσθαι.“ Καὶ πάλιν οὕ-
 τως· „ὡς ἔοικε, ⁶ πολὺ τι σκότος ἐστὶ παρ' ὑμῖν πρὸ τῆς
 ἀληθείας.“

ε'.

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΛΕΙΨΕΩΣ.

ΠΑΡΑΛΕΙΨΙΣ ¹ δέ ἐστιν ὅταν τῷ δοκεῖν τινὰ
 15 παραλιπεῖν λέγῃ ἃ βούλεται, ὡς ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην·

editionum Demosthenis; nec aliter II. 8. p. 445. haec verba
 rursus adlegans. 5 Vat. κακέϊνος. Ven. κακέϊνο. 6 Adv.
 Mid. c. 20. p. 37. Spald.; p. 536. 26. Reisk. Pro ὅς Galeus et
 codd. ὡς, male. Galeus et P. sic locum exhibent: ἐγὼ δέ, ὡς
 εἴ τις θεῶν βούλεται νομίσαι μανίαν, μανία γὰρ ἴσως ἐστὶ τὸ ὑπὲρ
 δύναμιν τι ποιεῖν. — Vide Hermog. de Form. II. 6. p. 422. qui
 et hoc exemplo utitur, sed decurtato; integriore autem, ibid.
 II. 8. p. 445.

1 Gal. Med. et P. non δέ: mox βούλοιτο. 2 περὶ τῆς
 non habebant Galeus P. et Med. 5 Reiskianae p. 411. 4. —
 Cod. δὲ ἐκέλε. — Gal. P. et Med. ἀναμεῖναι — ἐπεὶ ante πόρ-
 ρωθεν — φυλάττεσθε. Hoc exemplo utitur Hermog. de Form.
 I. 7. p. 294. 4 Coron. p. 281, 1. — Gal. et P. non ὡς.
 Med. καὶ πάλιν, οὕτως ὡς ε'.

1 V. παράληψις. — Gal. et P. τοῦ δοκεῖν τινὰ παρ. ἃ βούλ.

„ἐγὼ δέ, ² ὅτι μὲν τινῶν κατηγοροῦντας πάντων ἀφαι-
ρεῖσθαι τὴν δωρεὰν τῶν ἀδίκων ἐστίν, ἐάσω· καὶ γὰρ
εἴρηται τρόπον τινὰ, καὶ ὑφ' ὑμῶν ἴσως γινώσκεται.“
Καὶ πάλιν πρὸς τὸν Αἰσχίνην· „ἤδη γάρ ³ σε ἐρωτῶ,
πάντα τὰ ἄλλα ἀφείς, Ἀμφίπολιν, Πύδναν, Ποτίδαιαν, ⁵
Ἀλόνησον· οὐδενὸς γὰρ τούτων μέμνημαι· Σέρῳ δὲ
καὶ Δορίσκον καὶ τὴν Πεπαρήθου πόρθησιν, καὶ ὅσα
ἄλλα τοιαῦτα ἡ πόλις ἡδίκητο, οὐδ' εἰ γέγονεν οἶδα.“
Τῷ ⁴ τε γὰρ οὕτως εἰπεῖν ἂ βούλεται δεδήλωκε καὶ τῇ
παραλείπει τὸ φορτικὸν ἀφήρηται.

10

στ'.

ΠΕΡΙ ΔΙΑΠΟΡΗΣΕΩΣ.

ΔΙΑΠΟΡΗΣΙΣ δὲ ἐστίν ὅταν ὡς διαπορῶν τις ἅ
δεῖ εἰπεῖν κάκεῖνα καὶ ἔτι πλείω ¹ λέγῃ· οἷον· „ἀλλ' εἰς
τοσοῦτον ² ἀφίχται μωρίας, ἢ παρανοίας, ἢ — οὐκ ἔχω

λέγειν. inde sumsi τινὰ quo V. carebat. — Capperonnerius cor-
rigebat τῷ — λέγει: hoc male. Med. τῷ — λέγῃ. Ven. τῷ δοκεῖν
παραλιπεῖν λέγει. Cf. Aqu. Roman. §. 8. 2 §. 2. Edit. Wolfii, ejus
vid. not. — Cod. κατηγοροῦντα πάντας. — His Oratoris verbis utitur
Hermog. Method. c. 7. p. 526. 3 Coron. p. 248. 2. Reisk. —
Gal. ἐρωτήσω, et sic P. Med. — V. οὐδενὸς τούτων — Δορκίσκον.
— Gal. Med. ἀδίκηται. Fischerus edidit melius ἡδίκηται, et sic
habet P. Secutus sum Vat. et Ven. Hoc exemplum habet
Alexand. Rhet. de παραλείπει agens I. c. 19. 4 Vat. τό.

1 Vat. Ven. dedit ὡς post ὅταν; sed Vat. non habet vo-
culam τις, qua facile textus carere posset; tunc λέγῃ referen-
dum erit ad Demosthenem de quo praecipue Tiberius agere
se profitetur. Nec semel verba leguntur pendentia, sic ad
subauditum Demosthenis nomen referenda: cf. ss. 7. 8. 9. 10.
et alibi. Sic ss. 22. 24. dixit παρ' αὐτῷ, subintellecto orato-
re suo. — De re cf. Aquil. Roman. s. 10. et Rutil. Lup. II.
10. cum Jul. Rufiniano de Fig. Sent. s. 9. Gal. Med. πλείον
λέγῃ. Vat. πλείω λέγῃ. Ven. πλείω λέγει. 2 Philipp. III.

τί λέγω.“ Καὶ πάλιν· „οὐκ ἀπορῶν³ δ' ὅ τι χρὴ περὶ σοῦ καὶ τῶν σῶν εἰπεῖν, ἀπορῶ ὅτου πρώτου μνησθῶ, πότερ' ὡς ὁ πατήρ σου, Τρόμης, ἐδούλευε παρ' Ἑλπίας τῷ πρὸς τῷ Θησείῳ διδάσκοντι γράμματα, χοίνικας 5 παχείας ἔχων καὶ ξύλον· ἢ ὡς ἡ μήτηρ σου τοῖς μεθιμερινοῖς γάμοις ἐν τῷ κλισίῳ τῷ πρὸς τῷ Καλαμίτῃ χρωμένῃ τὸν καλὸν ἀνδριάντα καὶ τριταγωνιστὴν ἄκρον ἐξεθρεψέ σε.“ Ὡς γὰρ ἀπορῶν τί χρὴ εἰπεῖν, πάντα εἶπεν.⁴

ζ'.

10

ΠΕΡΙ ΑΠΟΣΤΡΟΦΗΣ.

ΑΠΟΣΤΡΟΦΗ δέ ἐστιν ὅταν ἀπὸ τῶν δικαστῶν πρὸς τὸν ἀντίδικον ἀποστρέφῃ τὸν λόγον·¹ οἷον· „μηδὲν οὖν φιλονεῖκει, Λεπτίνῃ.“ Καὶ πάλιν· „οὓς ἅπαντας² ἡ πόλις ὁμοίως τῆς αὐτῆς ἀξιώσασα τιμῆς ἔθαπεν, 15 Αἰσχίνῃ.“ Κινήσας γὰρ τῇ δόξῃ τῶν παραδειγμάτων τοὺς ἀκούοντας, τότε καὶ τὸν ἀντίδικον κέκληκε.

p. 124. 23. R. Ven. ἀφίχθαι. — Gal. Med. παροινας. Cf. Notam ad Marinum p. 101. — Gal. λέγειν et sic P. Med. ³ Coron. 270, 5. R. — Gal. Med. et P. ἀπορῶ — περὶ σοῦ· λέγειν καὶ τῶν σῶν, ἀπορῶ δ' ὅτου πρώτον — Ἀτρόμητος ε. π. Ἑλπίδα, ἢ [Med. ἢ om.] ὡς ἡ μήτηρ σου: reliquis deficientibus — Vat. κλισίῳ τ. π. τ. καλάμη τῇ χρ. τὸν καλαμανδράια. — Haec correxi e textu Demosthenico. Sunt ita in Ven. nisi quod καλαμίτῃ legatur pro καλαμίτῃ. ⁴ Vat. non χρή. — Codicis Vat. Ven. εἶπεν praetuli Galeano εἶρηκε. Res levissima: et P. Med. εἶρηκε. Abhinc refugit prorsus animus ab inutili taedio conferendi codicis Parisini, quem Galeanae omnino similem huc usque deprehenderam: in locis dubiis illum inspicere satis habui.

¹ Cf. Aquilam Rom. de Fig. s. 9.; Quintilian. IX. 2. 38. Sequens exemplum est Leptin. s. 123. Wolf. p. 501. 4. R. ² Coron. p. 297. 16. R.

η'.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΔΙΟΡΘΩΣΕΩΣ.

ΠΡΟΔΙΟΡΘΩΣΙΣ δέ ¹ ἐστὶν ὅταν ὑποπτεύων προσ-
κρούειν τὸ ῥηθησόμενον παραιτῇται τοὺς ἀκούοντας,
οἷον· „ἐπεπείσμην ² μὲν οὖν ὑπὲρ ἑμαντοῦ, τυχὸν μὲν ³
ἀναισθητῶν, ὅμως δ' ἐπεπείσμην.“ Καὶ πάλιν· „ἐπεὶ ⁵
δὲ ⁴ πολὺς τοῖς συμβεβηκόσιν ἔγκειται, βούλομαι τι καὶ
παράδοξον εἰπεῖν, καὶ μοι, πρὸς Διὸς καὶ Θεῶν, μηδεὶς
τὴν ὑπερβολὴν θαυμάσῃ.“ Εἰ γὰρ καὶ δυσχερὲς ἦν ⁵
τὸ λεγόμενον, καὶ προσέκρουε, παραιτούμενος ἠκούσθῃ
διὰ τὴν ὑπόσχεσιν, 10

θ'.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΕΩΣ.

ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΙΣ δέ ¹ ἐστὶν ὅταν τὸ εἰρημένον
ὥς ἐνδεέστερον διορθούμενος ἄλλο ἐπενέγκῃ. „Ταύτης ²
τοίνυν τῆς οὕτως αἰσχροῦς καὶ περιβοήτου συστάσεως καὶ
κακίας, μᾶλλον δὲ προδοσίας.“ Καὶ πάλιν πρὸς τὸν Αἰ- 15

1 Gal. Med. non δέ. — Mox correxi pravam παραιτεῖται,
quod post ὅταν stare non poterat. — Cf. Aquilam Roman. de
Fig. s. 1. 2 Coron. p. 502. 2. R. — Vat. ἐπ. δὲ ὑπὲρ —
ἀναισθητον. Med. οὖν om. pro ὑπὲρ lege παρ'. 3 Med. ἐν
ἀναισθητον. 4 Coron. p. 294, 23 R. Ven. Vat. ἐπειδὴ πολὺς
— παράδ. εἰπεῖν — μηδεὶς μου. Est aliud προδιορθώσεως exem-
plum, notante Ulpiano, in hoc loco Olynth. III. p. 31. 8. R.
μὴ τοίνυν θαυμάσῃτε ἂν παράδοξον εἰπω τι τοῖς πολλοῖς. νομοθέ-
τας καθίστατε. 5 Gal. Med. ἐστι. Gal. προσέκρουε παραιτ. (im-
mo προσέκρουε. W.) Ante παραιτούμενος Boiss. καὶ pōsuerat ex
Vat., quod delendum censet in addendis.

1 Gal. Med. non δέ. Vat. ὡς ἐνδ. τὸ εἰρημ. — ἐπενέγκης.
Gal. ἐπενέγκῃ. Cf. ad s. 6. not. 2 Coron. p. 524. 28. R. —
Vat. τῆς τοίνυν οὕτως. Gal. στάσεως μᾶλ. — δὲ ἢ προδ.

σχίνην. „ὄψέ ³ γάρ ποτε· ὄψέ λέγω; χθὲς μὲν οὖν καὶ
πρώην ἅμα Ἀθηναῖος καὶ ῥήτωρ. ⁴

i.

ΠΕΡΙ ΑΠΟΣΙΩΠΗΣΕΩΣ.

ΑΠΟΣΙΩΠΗΣΙΣ δέ ¹ ἐστὶν ὅταν μέλλων λέγειν
5 πρᾶγμα αὐτὸ μὲν ἀποσιωπήσῃ, τὴν δὲ ὑπόνοιαν αὐτοῦ
καταλίπη· „ἀλλ’ ἐγὼ ² μὲν . . . οὐ βούλομαι δὲ οὐδὲν
δυσχερὲς εἰπεῖν ἀρχόμενος τοῦ λόγου· οὗτος δὲ ἐκ περιου-
σίας μου κατηγορεῖ.“ Καὶ πάλιν πρὸς τὸν Χαρίδημον·
„ὦ μήτηρ ³ μὲν οὐκ ἐρῶ τίς ἢ πόθεν· οὐδὲν γὰρ δεῖ
10 πλείω τῶν ἀναγκαίων αὐτὸν ἐξετάζεσθαι.“ Οὐδὲν γὰρ
ἂν ⁴ εἶπε τοσοῦτον οἷον τῇ ὑπονοίᾳ παρέδωκεν.

3 Coron. p. 270, 20. R. Gal. Med. desinit in πρώην. Vat.
Ven. πρωὶ ἦν. — Hoc exemplum ἐπιδιορθώσεως adfert Hermo-
gen. de Form. II. 7. p. 441. Habet et Alexand. II. 28., sed
ἐπιτιμήσεως paradigma. 4 Ven. ζήτωρ γέγονεν.

1 Gal. Med. non δέ. — Vat. δ’ ὑπόν. 2 De Coron. non
longe ab initio. — Post μὲν puncta inserui; nam hic fit apo-
siopesis. Gal. omittit οὐδὲν, Vat. Med. δέ. — Gal. Med. de-
sinit in λόγου. Ven. οὕτω δὲ ἐκ. π. μ. κ. — Idem exemplum
ejusdem figurae apud Hermog. de Form. II. 7. p. 440. et apud
Aquilam Roman. s. 5, qui latine vertit. Cf. Quintil. IX. 2. 54.
et adde Rutil. Lup. II. s. 11. — Lysias Epitaph. p. 95. R.
Ἀθηναῖοι μὲν ἐνίκων τῇ ναυμαχίᾳ, Λακεδαιμόνιοι δὲ, οὐδὲν ταῖς
ψυχαῖς ἐνδεεῖς γενόμενοι. Supplementa hiatus proposuerunt do-
cti interpretes, et Augerius, semper audacior, scripsit e con-
jectura Reiskii quem, de more, nominare neglexit, Λακεδαι-
μόνιοι δὲ ἐδυστήχσαν. Equidem credo hic esse ἀποσιώπησιν, et
scribendum Λακεδαιμόνιοι δέ . . . οὐδὲν. 3 Aristocrat. p. 691,
13. R. — Ven. Vat. non τίς ἤ. — Vat. non δεῖ. — Gal. αὐτῶν.
— Adtulit locum Alexand. Rhet. I. capite 16. quod est de Re-
siccitia. 4 Vat. Ven. non ἄν.

ια.

ΠΕΡΙ ΗΘΟΠΟΙΑΣ.

ΗΘΟΠΟΙΑ δέ ἐστιν ὅταν φεύγοντες τὸ προσκρουστικὸν τῶν ἐπιτιμήσεων ¹ ὡς ὑφ' ἐτέρων προσώπων γινόμενας εἰσάγωμεν, ὁποῖον ἐστὶ τὸ παρὰ τῷ ² Δημοσθένει· „φέρε γάρ, πρὸς Διὸς, εἰ λόγον ὑμᾶς ἀπαιτήσειαν ⁵ οἱ Ἕλληνες ὧν νυνὶ παρήκατε καιρῶν διὰ ῥαθυμίαν.“ Καὶ πάλιν· ³ „εἴτ', ὦ πάντων τῶν ἀνθρώπων φαυλότατοι.“ Πικρῶς γὰρ καθικνεῖται τῶν Ἀθηναίων διὰ τοῦ προσώπου τῶν Ἑλλήνων. Κακείνα δὲ ἡθοποιῆσας τὰ ἠθικὰ σχήματα, ⁴ „τόδε ἔδει εἰπεῖν καὶ τόδε ἔδει ποιῆσαι.“ ὅπερ πεποίηκεν Αἰσχίνης ἐπὶ τῷ Δημοσθένει εἰπών· ⁵ „ὃν ἐχρῆν, ⁶ εἰ καὶ μανεῖς ὁ δῆμος ἢ τῶν καθεστηκότων ἐπιλελησμένος, ἐπὶ τοιαύτης ἀκαιρίας ἐβούλετο στεφανοῦν αὐτόν, παρελθόντα εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἰπεῖν· Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν μὲν στέφανον δέχομαι, τὸν δὲ ¹⁵ καιρὸν ἀποδοκιμάζω, ἐν ᾧ τὸ κήρυγμα γίνεται.“ Τοῦτο γὰρ τὸ νόημα ἐνὸν ⁷ ἀπὸ τοῦ ἰδίου προσώπου εἰπεῖν,

1 Gal. παρακρουστικόν. [imo προσκρ. W.] Vat. προσκρ., ἐπιτιμήσεις — εἰσάγωμεν. — Cf. Aquil. Roman. s. 4.; Quintil. IX. 2. 58. 2 Gal. Med. non τῷ. — Qui sequitur locus est ex orat. de Cherson. p. 98, 15. — Gal. ἂν ὑμᾶς. — Vat. καιρόν. 3 Καὶ πάλιν — ad φαυλότατοι non habet Vaticanus. — Exemplum exstat ibidem p. 98, 22. R. τῶν ante ἀνθρ. Med. om. 4 Gal. Med. πικρῶς γ. κ. τ. Ἀ. διὰ ποίας αἰτίας, διὰ τὰ ὑποθετικὰ σχήματα. Meliora praebuit Vatic. Scripsi bis ἔδει e cod. Vat. pro edito δεῖ. 5 Vat. non εἰπών. 6 Aeschines adversus Ctesiph. p. 605, 10. R. — G. ὅτι pro ὃν — καὶ τῶν καθεστ. — ἐπιπλήσμων: voluit scribere ἐπιπλήσμων ut habet Med. — Vat. ἔχω pro ἐν ᾧ. — Hujus loci ultima verba adduxit Alexand. Rhet. I. 15. in Ethopoeiae exemplum. 7 Gal. Med. ἐμόν. Vat. αἶνον. Galeus ἐνὸν vere conjecerat, quod et Capperonnerius scribere volebat. Saepe notatum est quam frequenter ai

περιέθηκε τῷ ἀντιδίκῳ. Καὶ Ὀδυσσεὺς παρ' Ὀμήρῳ βου-
λόμενος τοῖς Ἀχαιοῖς εἰπεῖν ὅτι οὐ φυλάττουσι τὰς ὑπο-
σχέσεις ἃς ὑπέσχοντο τῷ Ἀγαμέμνονι, πρὸς αὐτὸν⁸ ἀπο-
στρέφει τὸν λόγον·

5 Ἀτρεΐδῃ, ὃ νῦν δὴ σε, ἄναξ, ἐθέλουσιν Ἀχαιοὶ
Πᾶσιν ἐλέγχιστον θέμεναι μερόπεσσι βροτοῖσιν·
Οὐδέ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν ἣν περ ὑπέσταν,
Ἵλιον ἐκπέσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι.

Τοῦτο γάρ ποιήσας προσέκρουσε μὲν οὐδαμῶς¹⁰ τοῖς

et s permutentur, et nupér a Letronnio, virq juvene a quo
egregia speranda sunt, in Animadversionibus ad Dicuilm. Vi-
de Porson. ad Odys. Γ. 278. Haec observatio Plutarcho
proderit de Aud. poet. p. 90. Krebs. καθάπερ ἐν νόθῳ φωτὶ καὶ
κεκραμένοις μύθοις ἀληθείας. Wyttenbachius, 'quam opportune
obtulerunt codices lectionem, κεκραμένης recepit. Jam locus
erit omnino restitutus, deletο καὶ, nato e prava iteratione ini-
tialis syllabae vocis κεκραμένης: „in adulterina luce veritatis
temperatae fabulis.“ Hic perfecti reduplicatio, κε, peperit ex
se conjunctionem καί: alibi syllaba κε prorsus evanuit, mutata
male in conjunctionem, verbi causa, καὶ χαρισμένως, pro κεχα-
ρισμένως. Vide notam ad Marinum p. 98. De participio ἐνὸν
et similibus aliis absolute positis scripserunt Salmasius ad
Tertull. de Pall. p. 46., Larcherus ad Herod. III. 91.
not. 171. et diligentissimus Fischerus ad Well. T. 3. p. 379.
quorum non meminerat egregius Manuelis Palaeologi inter-
pres, cum ἐνὸν pro ἐνὸν conjiceret reponendum in hac aucto-
ris sui sententia T. 8. Notitiarum Manuscriptorum p. 362.:
πῶς οὐκ ἀποπώτατον πάντων, μὴ τὸ πᾶν ἰσχύειν λέγειν περᾶναι
τὸν ἀριστοτέχνην θεὸν, ἀλλὰ καὶ ἀκέρστην ἐπιζητεῖν ὅς εἰδοποιήσῃ
(et hoc non sollicitandum) τὴν ὕλην; ὥσπερ οὐκ ἐνὸν καὶ τόδε
πρὸς τοῖς ἄλλοις τελέσαι μόνῳ βουλήματι. 8 Vat. πρὸς τὸν
Ἀγαμέμνονα Gal. supra φυλάσσοι, 9 Il. B. 281. Vat. non
πᾶσιν — Gal. τοι γ' ἐκτελ. — Vat. Med. et Gal. ἐκπέσαντες.
Eosdem versus adfert Alex. Rhetor. I. 20. non Ethopoeiae, sed
Apostrophes exemplum. 10 Gal. non οὐδαμῶς. — Gal. δ' ὕπο-

Ἀχαιοῖς, ἔλεινόν δὲ ἀποφαίνει τὸν ὑπ' αὐτῶν ἐγκατα-
λειφθέντα, καὶ διὰ τῶν πρὸς τοῦτον λόγων ἐκείνοις ἐπ-
έπληξεν.

ιβ'.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΤΠΟΒΟΛΗΣ. ¹

ΠΡΟΣΩΠΟΥ δὲ ² ὑποβολή ἐστιν ὅταν θέλων τι ⁵
εἰπεῖν ³ πρὸς τὸ ἀνεκτότερον ἄλλῳ προσώπῳ τὸν λόγον
περιδιῇ, οἷον ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς, „ὥς δ' ἐγώ ⁴ ποτε τῶν
ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ γεγενημένων τινὸς ἤκουον, ἀνδρὸς οὐ-
δαμῶς οἷον τε ψεύδεσθαι, οὐδένων εἰς βελτίους.“ Πι-
στοῦται γὰρ ὡς παρ' εἰδότος ἀκούσας τὰ λεγόμενα. ⁵ 10

φαίνει. — Vat. τὸν ἐγκαταλ. ὑπ' αὐτ. — Gal. τοῦτο, quod Cap-
peronn. in τοῦτον mutabat. Vat. ἐκείνους ἐπλήξεν. Marinus p. 14.
meae editionis, ἐν ταυτῷ γὰρ, ὡς εἰπεῖν, ἐπέπληττε: ubi Codices
duo habent ἐπλήττε. In hoc Marini loco pro ταυτῷ editur
τούτῳ, quod vitium est typographicum, omnino corrigendum.
Monebo obiter in eodem libro p. 94. vocem ἀγνή post Καὶ μιν
deesse versui τοῦ Πολυζῶη, et mox in loco Corayano pro τυ-
φλώσει legendum esse τυφλώνει, quod verbum est recentioris
linguae.

¹ Med. προβολῆς et προβολή. Vat. ἐμβολή. Galeus re-
stituendum putabat ὑποβολή, quod habuimus supra s. 2. et
statim habebimus, paucis abhinc versibus, in quo loco Vat.
iterum ἐμβολὴν exhibet; sed supra s. 2. ὑποβολή non ἐμβολή
praebuit. In hac lectionis προβολή mutandae necessitate ὑπο-
βολή sumsi, adductus praeterea loco Phoebammonis [I. c. 5.
p. 111.] a Galeo adlati: ἐτεροπρόσωπὸν ἐστὶν ὑποβολή προσώπου
λέγοντος ἢ σπουδάζοντες εἰπεῖν ὁκνοῦμεν δι' ἐαυτῶν ἐπιπλήξαι. ²
δὲ Gal. Med. om. ³ Gal. Med. θέλων τις εἰπεῖν τι. praetuli
Vat. lectionem. Cf. not. ad ss. 6. 11. ⁴ Olynth. II. p. 23,
4. R. — Med. Gal. δὲ ἐγώ — Vat. dedit ποτε — V. non αὐτῇ
— Med. Gal. οὐχ οἷον τε ψ. Et hic desinunt. Vat. οὐδὲν ὦν.
⁵ Gal. Med. πιστότερον δὲ γίνεται ὥσπερ εἰδοῖσι τὰ λεγ. Vat. se-

Μίγνυσι δὲ πολλαχοῦ ⁶ τήν τε ἡθοποιῶσαν καὶ τήν τοῦ προσώπου ὑποβολήν, ὅταν ἰτέρῳ προσώπῳ περιβάλῃ ⁷ λόγον. Βουλόμενος γὰρ ἐπιτιμῆσαι τοῖς Ἀθηναίοις ⁸ ὡς εἰς ῥαθυμίαν ἐκκλίναςιν, οὐκ ἀφ' ἑαυτοῦ εἶπεν, ⁹ ἀλλὰ τοῖς Ἑλλήσι περιέθηκε τὸν λόγον· „ἐὰν οὖν ¹⁰ οἱ Ἑλλη-
 5 ληνες πέμπωσι πρὸς ὑμᾶς καὶ λέγωσι, πέμπετε, ὦ Ἀθη-
 ναῖοι, πρὸς ἡμᾶς ἐκάστοτε πρέσβεις λέγοντας ὡς ἐπι-
 βουλεύει Φίλιππος ἡμῖν καὶ πᾶσι τοῖς Ἑλλήσι,“ καὶ τὰ
 ἐξῆς. Καὶ πάλιν ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην· ¹¹ „ἂν δὲ δὴ
 10 πέμψας ὡς ἡμᾶς Λεύκων ἐρωτᾷ, τί ἔχοντες ἐγκαλέσαι
 καὶ τί μεμφόμενοι τήν ἀτέλειαν αὐτὸν ἀφῆρησθε, τί,
 πρὸς θεῶν, ἐροῦμεν ἡμεῖς;“ Ἐν γὰρ τούτῳ τῷ λόγῳ
 λίαν ἰσχυρότερον τὸν τρόπον ¹² ἐκ τοῦ προσώπου τῶν
 λεγόντων πεποίηκεν.

ιγ'.

15

ΠΕΡΙ ΠΤΥΣΜΑΤΙΚΟΥ.

ΤΟ ΠΥΣΜΑΤΙΚΟΝ σχῆμα ἔργα μὲν ἔχει τέσσα-
 15 ρα, προσοχήν, σαφήνειαν, ἐνάργειαν, ¹ ἑλεγχον. Προσο-

qui debebam. 6 Gal. Med. πανταχοῦ. Vat. mox ἐμβολήν. 7
 Vat. περιέθηκε, male post ὅταν, et natum ex proximis. 8
 Gal. Med. παρεπιτιμῆσαι τοῖς ἀναγκαίοις. Mox omittit ἐκκλίνα-
 σιν. 9 Vat. non εἶπεν. 10 De Chersonn. p. 98, 17. R.
 cum insigni varietate. — Med. γοῦν. Gal. Med. πέμπωσι. —
 Cod. ἐπιβουλῇ. 11 Vat. non ἐν τῷ. Locus exstat s. 30. Wolf.;
 p. 468, 20. R. Gal. Med. non δὴ. Vat. πέμψας ὁ Δ. ἡμᾶς ἐρ.
 Gal. Med. ἀφαιρεῖσθε, et hic desinunt. Vat. ἀφηρεῖσθε. 12
 Vat. τὸν λόγον ἰσχυρότερον.

1 Vat. Τὸ II. δὲ σχήματα μὲν. Vat. Med. ἐνεργειαν. Trypho;
 a Galeo citatus, nuperae editionis quam Blomfieldo debemus
 p. 52.: ἐνεργεῖα ἐστὶ φράσις ὑπ' ὅψιν ἄγουσα τὸ νοούμενον·
 sed ἐνάργεια melius cum hac definitione quadrare videtur. Sac-
 pissime, ut notum est omnibus qui nostras literas tractant, hae

χή μὲν οὖν ἐστὶν, οἷον·² „διὰ τί;“ Καὶ πάλιν· „τίνας οὖνεκα ταῦτα λέγω;“ Ἐπιστρέφει γὰρ τοὺς ἀκούοντας ἢ τοιαύτη ἐρώτησις. Σαφήνεια δὲ οὕτως, ὡς³ ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους· „ὁ μὲν τὸν νόμον τιθεὶς, οὕτως· ὁ δὲ τὸ ψήφισμα γράφων, πῶς;“. Καὶ πάλιν. „ποῦ τοῦτο δηλοῖ; ἐν τε τῷ προτέρῳ νόμῳ καὶ ἐν τούτῳ.“ Καὶ πάλιν· „ἀλλὰ πῶς; ὡς ἐν τῷ ἄξονι εἴρηται, φησί.“ Ἦδει γὰρ τὴν τῶν νόμων εξέτασιν φύσει δυσπαρακολούθητον οὔσαν. Σαφήνεια δὲ τὸ δοῦναι τὸ σχῆμα δυνάμενον.⁴ Ἐνάργεια⁵ δὲ ἐστὶ τὸ τοιοῦτον· „πῶς ἂν⁶ 10

voces permutantur. Conferantur Toupius Em. t. 3. p. 90. Schweighaeuserus ad Polyb. T. 5. p. 117. Corayus ad Isocr. Panath. c. 94. Rhoer ad Porphy. de Abst. l. 5. Apud Dionys. Hal. de Lys. c. 7. ἐνάργεια nunc legitur pro ἐνέργεια, ad quem locum vide omnino Sylburg. et Matthaeium. Cf. not. ad Rufum, s. 29. — Ceterum de interrogatione vide Quintilian. IX. 2. 6. 2 Vat. non οἷον. Gal. Med. non πάλιν. Med. τίνας οὖν οὖνεκα. — Verba διὰ τί sunt ex Orat. de Corona p. 302, 27. R. vel aliunde petita; nam haec formula non rara est apud Demosthenem. Τίνας — λέγω e Philipp. I. p. 40, 24. Cf. Hermog. de Form. l. 4. p. 272. 3 Gal. Med. non ὡς. — Sequens locus exstat p. 629, 4. R. Locus secundus, ποῦ τοῦτο — legitur ibid. p. 630. 2. Vat. Med. non ποῦ — Gal. ἐν τῷ πρ. ν. καὶ τούτῳ. Tertius locus, ἀλλὰ — ibid. exstat. p. 630, 12. Gal. Med. non ὡς. 4 „Haec esse corrupta credo.“ Gale. Capperonnerius satis apte proponit: οὔσαν, σαφήνειαν δὲ δοῦναι τοῦτο τὸ σχῆμα δυνάμενον. Facilior erit emendatio absque τοῦτο, quo textus carere non incommode potest; et non semel τὸ σχῆμα dicit Tiberius, ubi τοῦτο τὸ σχῆμα expectes. — Σαφήνεια „vox rarior.“ ait Blomfieldus in Gloss. ad Septem-Thebanam; et H. Stephanus, in Thesau- ro, testatur non esse frequentem in prosa. Rhetoribus placuit: vide Aristotelem Poet. c. 37.; Theonem Progymn. p. 31. 32. Edit. Camer.; Aphthonium Progymn. p. 4. Commel.; Ari-

ὥμότερος συκοφάντης γένοιτο;“ Καὶ πάλιν· „καὶ τίς
 ἂν γένοιτο ἀναιδείας ὑπερβολή;“ Ἐλεγχος δέ ἐστι τὸ
 τοιοῦτον, ὅταν λέγῃ τί πράττειν ἔδει⁷· καὶ ποιεῖν τὴν
 πόλιν· καὶ πάλιν,⁸ τῆς ποίας μερίδος γενέσθαι τὴν
 5 πόλιν ἐβούλετ’ ἂν· καὶ τρίτον⁹ εἰς τὸ αὐτό· „τί τὴν¹⁰
 πόλιν, Αἰσχίνη, προσήκει ποιεῖν, ἀρχὴν καὶ τυραννίδα
 τῶν Ἑλλήνων ὁρῶσαν αὐτῷ κατασκευαζόμενον Φίλιπ-
 πον;“ καὶ τέταρτον· „ἤδη¹¹ γὰρ σε ἐρωτῶ, πάντα τὰ
 ἄλλα ἀγείς.“ Καὶ πάλιν· „πότερον¹² πάντα ταῦτα
 10 ποιῶν ἡδίκηει καὶ παρεσπόνδει καὶ διελευε τὴν εἰρήνην,
 ἢ οὐ; Καὶ πότερον γαίῃναι τινα τῶν Ἑλλήνων τὸν
 ταῦτα κωλύοντα ποιεῖν αὐτὸν ἐχρῆν, ἢ μή;“ Οὐδέ

stidem T. 2. p. 475.: Rufum s. 19. 17.; Demetrium s. 202.;
 Hermogenem de Form. II. 11. p. 489.; Matth. Camariotam p.
 10. 24. 26.; Apsinem; alios. Lycinus Lexiphani suadet (s. 23.)
 ut χάρισι καὶ σαφηνείᾳ litet. 5 Vatic. Med. ἐνέργεια. 6 De
 Corona p. 298, 27. R. Gal. Med. γένοιτο καὶ τίς ἂν. 7 Re-
 spicitur locus ex Orat. de Coron. p. 245, 27. R. 8 Cf. ibid.
 p. 246, 10. — Gal. Med. non πάλιν. 9 Galeus adposuit stel-
 lulam ante τρίτον, et ante καὶ τέταρτον, et ait hunc locum val-
 de perturbatum esse. Non aio. τρίτον recte sequitur πάλιν, et
 post τρίτον apte ponitur τέταρτον. Quid clarius? 10 De
 Coron. p. 246, 27. Gal. Med. non τί. Gal. Med. τὴν π. Αἰσχ.
 ποιεῖν καὶ τυρ. καὶ ἀρχ. τῶν Ἑ. nilque amplius addit. 11 De
 Coron. p. 248, 2. — Vat. non τά. 12 De Coron. p. 248,
 19. Vat. non πάλιν. Gal. non πάντα, Gal. ἔλνε. Vat. non ταῦ-
 τα. Gal. καταλίσαντα. Editor monuerat κωλύοντα esse legen-
 dum. Gal. non αὐτόν. Lectio Galeana ἔλνε pro διέλνε nonnul-
 los mihi in memoriam revocat scriptorum locos pari defectu
 vitiatos. Polemo p. 7. πελέκει δὲ μεγάλῳ τις αὐτὴν, ὥσπερ δρῶν
 ἢ πεύκην, ἔκοπτεν. Cod. Parisin. 3017. ἔξεκοπτεν. Libanius
 T. 4. p. 654. εἰ ὁ πατὴρ τὴν νόσον φύγοι. Cod. idem, διαφύγοι,
 quod praestare videtur. Theophylactus Simoc. Phys. Quaest.
 p. 4. ὥσπερ ἐν Σκυθικῷ λαβυρίνθῳ τινὲ τῷ δυσεκβάτῳ τῆς θωρίας

γὰρ ἀνενεγκεῖν τῷ ἀντιδίκῳ ¹³ συνεχώρησεν, ἀλλὰ τῷ συνεχεῖ τῆς ἐρωτήσεως τὸ ἄπορον τῆς ἀποκρίσεως ¹⁴ ἐξελέγχει.

ιδ'.

ΠΕΡΙ ΕΜΦΑΣΕΩΣ.

ΕΜΦΑΣΙΣ δέ ¹ ἐστὶν ὅταν μὴ αὐτό τις λέγῃ τὸ 5
πρᾶγμα, ἀλλὰ δι' ἐτέρων ἐμφαίνει, οἷον· „τί τὸ ² κω-
λύον αὐτὸν εἶναι βαδίζειν ὅποι βούλεται;“ Ἐμφαίνει
γὰρ ὅτι κωλύειν αὐτὸν οὐδενὸς βουλομένου τῆς Ἀτ-
τικῆς ἐπιβῆναι δυνήσεται. Καὶ πάλιν Ἀπολλόδωρος·
„ἐγὼ ³ γὰρ ὁμομήτριον ἀδελφὸν ἐμαυτοῦ Πασικλέα νο- 10
μίζω, ὁμοπάτριον δὲ οὐκ οἶδα.“ Οὔτε γὰρ ἀνειμένην
βλασφημίαν ἔχει τὸ εἰρημένον, καὶ ἀκριβῶς τῇ ἐμφά-
σει ⁴ πρεσβυτέρα μοιχεία δέδεικται.

ιε'.

ΠΕΡΙ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟΥ.

ΑΠΟ ΤΟΥ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟΥ ἐστὶν ¹ ὅταν μὴ 15
περὶ τοῦ προκειμένου τι εἴπῃ, ἀλλὰ τὸ ἀντικείμενον ἐφ'

ἀποκλείσας. Cod. 993. ἐναποκλείσας. Epist. 6. τῆς φύσεως σο-
φίαν τεθαύμακα, κακίστη ψυχῇ σώματος εὐπρέπειαν μὴ πιστεύσα-
σαν. Cod. 3047. μὴ καταπιστεύσασαν. 13 Vat. ἀδίκῳ. Cf.
infra s. 47. 14 Gal. Med. τὸ ἄπειρον τῆς ἀπειθήσεως. — De
hac figura cf. Aquil. Rom. ss. 11. 12.

1 Gal. Med. non δέ. — Mox vix credo τις esse sincerum.
Jam vidimus saepius verba sine nomine posita, subaudito nem-
pe Demosthenes. Cf. ad ss. 6. 12. Attamen ss. 24. 27. τις
legitur. — Statim Vat. ἐμφαίνεται. 2 Olynth. I. p. 12. 22.
R. — Vat. τί. τ. κ. ἐστὶν αὐτὸν ὅπου βούλ. βαδ. 3 Adv. Ste-
phan. I. p. 1126, 27. R. — Vat. ἐμ. ἀδ. Περικλέα. — Gal. Med.
ὁμοπ. δ' οὐ. 4 Gal. Med. ἐμφανεία.

1 Gal. Med. Ἀντικείμενόν ἐστιν. — Mox παρὰ pro περὶ, quod

ἑτέρου προσώπου, δι' ἐκείνου τοῦτο σημαίνων· καὶ πα-
 ρέοικε ² τῇ ἐμφάσει τοῦτο. Βουλόμενος γὰρ πάλιν εἰπεῖν
 ἃ ὁ Μειδίας ἔπραττεν ἀπὸ τοῦ ἀντικειμένου αὐτὰ ἐπὶ
 τὸν Ἰφικράτην εἶπεν· „οὐκ ³ ἐβάδιζεν ἐπὶ τὰς τῶν χρυ-
 5 σοχῶν οἰκίας νύκτωρ, οὐδὲ κατερῶρήγνυε τὰ παρεσκευα-
 σμένα ἱμάτια εἰς τὴν ἑορτὴν, οὐδὲ διέφθειρε διδάσκα-
 λον, οὐδὲ χορὸν μανθάνειν ἐκώλυε.“ Ταῦτα γὰρ ἀπὸ ⁴
 τοῦ ἀντικειμένου κατὰ τοῦ Μειδίου λέγει. Καὶ πάλιν·
 „οὐκ ⁵ ἐπὶ μὲν τοῖς ἑτέρων ἀγαθοῖς φαιδρὸς ἐγὼ καὶ
 10 γεγηθῶς κατὰ τὴν ἀγορὰν περιέρχομαι.“ Τοῦτο γάρ
 που λέγει ὅτι οὗτοι τοιαῦτα πράττουσι.⁶

ις'.

ΠΕΡΙ ΤΟΥΤΟΥ ΠΑΡΑ ΠΡΟΣΔΟΚΙΑΝ.

ΠΑΡΑ ΠΡΟΣΔΟΚΙΑΝ δέ ¹ ἐστίν, ὅταν, ἄλλο
 τοῦ ἀκροατοῦ προσδεχομένου, ἄλλὰ μετὰ τινος χάριτος
 15 ἐπενέγκῃ, οἷον· „τὰ μέντοι Φιλίππου ² εὐεργετήματα
 τοι-

et Capperonn. reponēbat. Scripsi σημαίνων pro σημαῖνον. ha-
 bet ita Med. 2 Gal. Med. καὶ γὰρ ἔοικε — mox omittit αὐ-
 et αὐτιά. Pro ὁ Μειδίας Capperonn. legebat ὁ Μειδ. 3 Mi-
 dian. c. XVIII. p. 34. Spald.; p. 534. 29. R. — Vat. παρα-
 σκευαζόμενα — Gal. Med. παρασκευασμένα, quod Fisch. correxit.
 4 Vat. ἐκ — et mox κατὰ Μειδ. Med. οὐδὲ χορὸν· μανθάνει γὰρ
 ταῦτα ἀπὸ. 5 De Coron. p. 352, 7. R. — ἐν pro ἐπὶ — ἐγὼ
 γεγ. — Gal. non καὶ γεγ. 6 Gal. Med. ὅτι ταῦτα πράττ. —
 Vat. οὐ τοιαῦτα πράττ. quod correxi.

1 Gal. παραπροδοκία ἐστίν: textum dedi codd. — Gal. ti-
 tul. περὶ παραπροδοκίας. Par. π. παρὰ προσδοκίαν. Addidi
 articulum. [est in Med.] — Mox Gal. Med. ὅταν ἄλλον. Sed Par.
 et Vat. ἄλλο: Capperonn. quoque ἄλλο. 2 De Halon. p. 85.
 15. R. — Vat. non μέντοι. Gal. Med. non αὐτοῖς.

τοιαῦτα ἔσται· οὔτε τὰ ὑμέτερα ὑμῖν αὐτοῖς ἀποδώσει,
οὔτε ἐν τῇ οἰκουμένῃ αἱ τιμαὶ ἔσονται.“

ιζ’.

ΠΕΡΙ ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΟΥ.

ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΟΝ δ’ ἔστιν ¹ ὅταν προσποιῇται ἄρτι
νενοηκέναι, οἷον· „ὁ ² τοῖνον μεταξὺ λέγων ἐνεθυμήθην.“ ³
Καὶ πάλιν· „τοῦτ’ ³ γὰρ αὖ μικροῦ με παρήλθεν.“

ιη’.

ΠΕΡΙ ΑΝΤΙΘΕΤΟΥ. ¹

ΑΝΤΙΘΕΤΟΝ δέ ² ἔστι τὸ κατὰ διάνοιαν, οὗ καὶ
Αἰσχίνης μὲννηται, τὸ τοῖς ἐπιβεβουλευμένοις λέγων.

1 Gal. Med. non δ’ — mox Gal. προσποιεῖται ἄ. νενικηκέναι: quod correxi ex codd. Capperonnerius conjecerat νενοηκέναι, et Galeus verterat excogitasse. De τῷ αὐτοσχεδίῳ vide Spalding. ad Midian. p. 58. 2 Non inveni locum unde ista sumta sunt. Hunc memoriae meae lapsus redimam indicandis duobus aliis τοῦ αὐτοσχεδίου exemplis Demosthenicis: περὶ παρατρ. p. 414. 2. R. μικροῦ γε ἂν μάλιστα μ’ ἔδει πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν παρήλθον. Adv. Boeot. II. p. 1025. 12. ἀρτίως γὰρ καὶ τοῦτο ἀνεμνήσθην. 3 Midian. p. 550. 25. R.; c. 31. p. 59. Spald. — Gal. Med. τ. γ. ἂν μικροῦ παρελήλυθε. — Cf. Alex. Rh. I. 2. p. 18., Hermog. de Form. II. 7. p. 437.

1 Med. τοῦ ἀντιθέτου. 2 Gal. Med. non δέ. — Vat. τὸ κατ’ ἐννοιαν. Infra s. 41. de antitheto elocutionis ager Tiberius. — Gal. μὲννηται. ὅτι τοῖς ἐπιβεβουλευμένοις γὰρ ὁ Δ. — Vaticani lectionem dedi. Locus est inquinatus. Capperonn. legebat: μὲννηται. βουλόμενος γὰρ ὁ Δ. — διαβάλλειν. — Vat. τὸ Αἰσχ. τὸ περὶ. Med. Gal. διεβάλλει (quod retinuit Fischerus) ἔξ. ἀντ. προεῖπε (Capperonn. proponit προεῖπε) τὸ τοῦ Σ. Non aliter Par. nisi quod διαβάλλει habet. Exhibui lectionem Vaticanam. — Codd. et edit. ὁ περὶ, quod mutavi in ὥς c con-

Rhetor. VIII.

35

Βουλόμενος γὰρ ὁ Δημοσθένης τοῦ Αἰσχίνου τὸ περὶ τὴν Ὀλυνθίαν συμπόσιον μᾶλλον διαβάλλειν, ἐξ ἀντιθέτου εἶπε τὸ τοῦ Σατύρου, ὡς περὶ τὰς Ὀλυνθίας αἰχμαλώτους φιλάνθρωπος, διὰ τῆς κατὰ τὸν Σάτυρον ἐπιεικείας εἰς τὴν τοῦ Αἰσχίνου παροιμίαν μᾶλλον παροξύνων τοὺς δικάζοντας.

ιβ'.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΙΑΛΕΚΤΙΚΟΥ.

ΔΙΑΛΕΚΤΙΚΟΝ δέ ¹ ἐστίν, ² μάλιστα ποιεῖ Δημοσθένης, ὅταν μὴ ἀπλῶς διεξίῃ τὸν λόγον, ἀλλὰ πρὸς
 10 πῦσιν καὶ ἀπόκρισιν συλλαγίζηται ἃ βούλεται, ὡς ἐν τῷ κατὰ Ἀνδροτίωνος. Ἐδύνατο μὲν εἰπεῖν „οὗτος ³ ὑπὲρ ὑμῶν τὰς εἰσπράξεις οὐχ ὑπέστη, ὅς πολλοὺς πολ- λάκις μείζον τὴν πόλιν ἀδικήσαντας οὐκ ἔκρινεν.“ ὁ δὲ τῷ διαλεκτικῷ συνελογίστατο τρόπον „πότερον ⁴ γὰρ οἱ

jectura. Capperonn. conjecit ὅς ἦν περὶ, vel, τὸ φιλάνθρωπον. — Vat. περὶ τῆς Ὀλ. αἰχμαλώτου — μᾶλλον παρ. — Res narratur in τῷ περὶ παρατρ. p. 461. R.

1 Gal. non δέ — mox συλλογιζόμενος. 2 Vat. οὕτως ὅν. τὰς πράξεις οὐχ ὑπ. ὡς π. π. μείζω. Med. Gal. ἀδικούντας. Scribendum forte ὥδε δέ. 3 Androtion. p. 613. R. Locus valde turbatus in Galeana et in codd. [addo lectionem Gal. et Med. πότε γὰρ φησιν, οἱ τὰ τῆς πόλεως βλέποντες, οἱ τὰ ἐαυτῶν εἰσεπράξιν οὐ ἐδυνάμενοι φάισαν ἐκείνους, τί ποτ' οὖν ὄντων τῶν πλειονῶν εἶλεν, οἷς πολλοὶ — — — ὅτι ἐκείνους μὲν οὖν ἡδίκεις, ἀπὸ δὲ τῶν πραττομένων ὑφηροῦ. W.] Summi quod erat melius: sed conferenda omnino editio Demosthenica. Ceterum notanda in Gal. Med. et Par. mira varietas εἶλεν pro ἡ ἔν. Oratoris editiones habent τριάκοντα, integris literis. Possem viginti adponere exempla aequae portentosorum σφαλμάτων, quibus oscitantes librarii quae describebant opera foedaverunt; duobus nunc tantum defungar. Lydus de Mensibus p. 9. ait

τὰ τῆς πόλεως κλέπτοντες ἢ οἱ τὰ ἑαυτῶν εἰσενεγκεῖν μὴ δυνάμενοι . . . φαίη τις ἂν ἐκείνους. Τί ποτ' οὖν ὄντων ἐτῶν πλειόνων ἢ λ' ἐν οἷς πολλοὶ παρὰ τούτοις ἐπικέκρινται, οὐδενὸς τῶν πώποτε ἐξητάσθης κατήγορος; ὅτι ἐκείνοις μὲν συνηδίκεις, ἀπὸ δὲ τῶν εἰσπρα-⁵ τουμένων ὑψηροῦ. “ Καὶ ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην ” „ὁω- μόκατε ⁴ γνώμη δικάσειν τῇ δικαιοτάτῃ. Τὸ τοίνυν τῆς γνώμης εἰς ἅπαντα ἀνενέγκατε τὸν νόμον. Ἄρα ὑμῖν δίκαιον εἶναι δοκεῖ τοὺς εὐεργέτας τιμᾶν τὰ δίκαια; τί δαί; ὅποσα ἂν λάβῃ τις, δίκαιον ἔχειν; Δίκαιον. Ταῦτα τοίνυν αὐτοὶ τε ποιεῖτε, ἵνα εὐορχοῖτε. Ἄ γὰρ ἐνὴν ἀπλῶς εἰπεῖν, ταῦτα πυνθανόμενόν τινα καὶ ἀποκρινόμε- νον ποιῶν ⁵ μᾶλλον συνήγαγεν.

κ'.

ΠΕΡΙ ΤΟΠΟΥ ΕΜΒΟΛΗΣ ΕΞ ΟΝΟΜΑΤΟΣ.Ι

ΤΟΠΟΥ. δὲ ΕΜΒΟΛΗ ΕΞ ΟΝΟΜΑΤΟΣ ἔστιν, ²

trabeam sic dici ὡσανεὶ τρίβαφος· ἐκ τριῶν γὰρ ἀποτελεῖται χω- μάτων, πορφύρας, κόκκου καὶ τῆς λεγομένης ἰσατίδος βρόντης, ἥτις ἔστιν Ἄρεως. Tonitru posuit pro herba. Lego, ἰσατίδος βοτά- νης. Plutarchus de Superstit. s. 16. p. 64. Matth. οὐδὲ δεινὸν ἐν καιρῷ ποδῶν σκιᾶς πρὸς σελήνην ἀπαντησάσης. Sudant inter- pretes in explicando vel corrigendo ποδῶν, nec proficiunt hi- lum. Conjeci πώγων σκιᾶς quod verum esse omnino videtur. Locutio est poetica, quam potuit de more Plutarchus a poeta quodam mutuari, Aeschilo forte, vel Pindaro. Πώγων σκιᾶς est conus umbrae. Vide Albertium ad Hesychii Πώγων. ⁴ Leptin. s. 98. Wolf.; p. 492. 29. R. — Gal. Med. Λεπτίνην νό- μω· μὴ νενομίκατε — Vat. δικάσαι — γνώμης ἴσα πάντα ἂν. τ. ν. παρ' ὑμῖν δ. δοκεῖν τ. ε. τιμᾶν. δίκαιον δὲ τί ὅποσα. [Med. τιμᾶν δίκαιον· τί δέ, mox Gal. δίκαια ἔχειν. Med. δίκαιον W.] Gal. Med. λάβοι. — Gal. ποιῆται, quod Fischerus correxit. Med. ποιεῖται. P. ποιῆτε — Gal. Med. et P. εὐεργετῆτε. ⁵ Vat. non ποιῶν.

¹ Gal. Med. non δέ — Vat. ἔστιν, ἐξ ὀνόμ.. ὅταν. Mox Gal.

ὅταν, ὄνομα ὑποθαῖς, ἐξ αὐτοῦ εἰσάγῃ τὸν τόπον, ὃ ² πλεῖστον παρ' αὐτῷ καὶ κάλλιστον. Προθεῖς γὰρ τοῦτο· „οὐ δὴ ³ θαυμάζω τοῦτ' ἐγώ, εἰ μὴδὲν ποιοῦντες ἡμεῖς τοῦ πάντα ποιοῦντος ἃ δεῖ περιῆμεν,“ ἀπὸ τοῦ ⁵ ῥήματος τόπον ἐποίησεν· „ἀλλ' ἐκεῖνο θαυμάζω, εἰ Λακεδαιμονίοις ποτὲ ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων ἀντήρατε.“ Καὶ πάλιν προθεῖς ⁴ „τὸν δὲ τειχισμὸν τοῦτον, ὃν σύ μοι διέσυρες, καὶ τὴν ταφρείαν ἀξίαν μὲν χάριτος καὶ ἐπαινῶν κρίνω· πῶς γὰρ οὐ;“ εἶτα ⁵ ἐκ τοῦ ¹⁰ κατὰ τὸν τειχισμὸν ὀνόματος ἐπήνεγκεν· „οὐ λίθοις ἐτείχισα τὴν πόλιν, οὐδὲ πλίνθοις [ἐγώ, θούδ' ἐπὶ τούτοις μέγιστον τῶν ἑμαντοῦ φρονῶ· ἀλλ' ἐὰν τὸν ἑμὸν τειχισμὸν θέλῃς σκοπεῖν, εὐρήσεις ὅπλα καὶ πόλεις.“

κά.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΑΘΟΛΟΥ.

ΚΑΘΟΛΟΥ δέ ¹ ἐστιν, ὅταν μὴ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ¹⁵ εἴπῃ τὸ νόημα ὃ βούλεται, ἀλλ' εἰς τὸ καθόλου ἀνενεγ-

et Par. ὑποθῆς: Fischerus ὑποθῆς. Vat. ὑποθέσει καὶ, ut videtur. Correxī, ut vides; et sic, ante me, Capperonnerium correxisse demum intelligo. legit ita Med. 2 ὡς πιστὸν παρ' ἁ. κ. κ. Gal. et Med. W. 3 Olynth. II. p. 24, 27. R. — Gal. Med. et Par. προσθεῖς γὰρ, Τοῦτο δὲ θαυμάζω ἐγώ — Vat. ὁ δὴ. Mox Gal. εἰ καὶ Λακεδαιμ. ὑπέρ. 4 Gal. et Codd. προσθεῖς. — Med. προθεῖς. Qui sequitur locus est ex Orat. de Coron. p. 325, 18. R. — Vat. ὃν ἐμοῦ διέσυρες. — Med. ὃν σύ μου. — Gal. πρὸς τὴν ταφ. 5 Med. Gal. εἰ pro εἶτα. Capperonn. conjicit εἶτα, et Gale vertit, deinde. — Mox non τόν — non ἐγώ. — Vat. οὐδὲ τούτοις. — Gal. Med. ἀλλ' ἂν τὸν ἐμόν. — Pro θέλῃς, editiones Demosth. βούλει, male post ἐάν: legendum vel θέλῃς, vel βούλῃ. Post εἰ Psellus de Daemon. vel potius Pselli descriptor posuit βούλῃ: p. 5. εἴ τι βούλῃ scribendum: εἴ τι βούλει. Eodem mendo liberandus Julianus Epist. VIII. p. 377. B. 1 Gal. non δέ.

κῶν· οἷον οὐχ αὐτῷ² τοὺς δικαστὰς ῥητήσατο ἐφεῖναι
τάξιν ἣ βούλεται χρήσασθαι, ἀλλὰ τὸ τοῦ ὄρκου φησὶ
καὶ τοῦτο εἶναι³ δίκαιον, „τὲ τῇ τάξει καὶ ἀπολογία ὡς
βεβούληται τῶν ἀγωνιζομένων ἕκαστος, οὕτως ἔασαι
χρησθαι.“ Οὐ γὰρ ἴδιον πλεονέκτημα ῥήτησεν, ἀλλ’⁵
ἐβεβαίωσε κοινὸν δικαίωμα.⁴ Καὶ ἔστιν ἐν τῷ σχή-
ματι τούτῳ πολλάκις τὴν χρεῖαν τοῦ νοήματος τηροῦν-
τα⁵ τὸ προσκροῦον φυλάττεσθαι.

κβ.

ΠΕΡΙ ΟΡΚΟΥ.

ΟΡΚΟΣ δ’ ἔστιν οὗτος·¹ φαίη δ’ ἂν τις καὶ τὸ² 10
ὄρκου σχῆμα εἶναι παρ’ αὐτῷ.³ Τὸ γὰρ, „οὐ μὰ τοὺς⁴

2 Gal. αὐτό. Med. αὐτῷ. — Vat. μοx ῥητήσατο ἐφεῖναι —
ἀλλὰ τοῦ — Verba τὸ τῇ τάξει et sequentia sunt ex initio Ora-
tionis de Corona. — Vat. ὡς τῶν ἀγωνιζ. ἕκαστον ἔασαι. 3
Codd. Gal. ἐστὶ. In addendis εἶναι scribendum censet Bois.
4 Οὐ γὰρ — usque ad δικαίωμα non leguntur in Vat. — Gal.
Med. κοινόν. quod mutavi. Eadem ratione sanandus Onosan-
der 42. s. 8. p. 127. οἱ γὰρ δξῆς καιροὶ καινὴν γνώμην οὐκ ἔωσι
φανερὰν γίγνεσθαι. Legendum, κοινήν. Facilior est etiam, ob
sonum similem, literarum η et οι permutatio. Apud Diony-
sium Halic. A. B. I. 16, p. 44, 9. pro τῆς κατὰ σφᾶς ἕκαστοι
ἐπεχέουσιν τοῖς ὁμόροις, legerem, τοῖς κ. σφ. . . nempe τοῖς
ὁμόροις τοῖς κατὰ σφᾶς. Apud Nonnum Dionys. VIII. 188. τῆς
alio modo corruptum est: Τῆς δέμας ἴσον ἔχουσα. Lego, τῇ δ.
Quam saepe σ et ι adscriptum librarii commutarint docet
Schaeferus Meletem. p. 112. Proposita in Aristateni Episto-
la, I. 5, conjectura, ἀγνοία, pro ἀγνοίας, unice vera est. 5
Vat. τηρῆσαι, et reliquis caret.

1 Ὁρκος — οὗτος. Haec non habent Galeana, Par. et Med.
2 Gal. τοῦ; malim, τὸ τοῦ — 3 Cf. not. ad s. 6. 4 Co-
ron. p. 297, 11. R. — Gal. Med. Μαρ. τελευτήσαντας — Gal.

ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας, καὶ τοὺς ἐν Πλα-
ταιαῖς παραταξαμένους, καὶ τοὺς ἐπ' Ἀρτεμισίῳ ναυ-
μαχήσαντας, καὶ . . .“ ὄρκος ἐστί. Τινὲς δὲ φασὶ τοῦτο
παράδειγμα εἶναι. „οὐ γὰρ ἡμάρτετε φησὶν ὑπὲρ τῆς
5 ἀπάντων ἐλευθερίας καὶ σωτηρίας κίνδυνον ἀράμενοι,“
ὥσπερ οὐδὲ οἱ ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντες· καὶ
γὰρ ἐστὶν ὅμοιον τῷ ὑπὲρ ἀπάντων ἐλευθερίας καὶ σω-
τηρίας κίνδυνον ἄρασθαι τὸ ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύ-
σαι. Τὸ μὲν οὖν πρᾶγμα παράδειγμα ἐποίησεν, ἀντὶ
10 δὲ τοῦ εὐθείως¹ εἰπεῖν, ἐσχημάτισεν, πρὸς τε τὸ λαμ-
πρὸν ἅμα καὶ τὸ ἀξιόπιστον εἰς ὄρκου φαντασίαν μετα-
βάλλων.

κγ'.

ΤΟΣΑΥΤΑ². μὲν τὰ τῆς διανοίας σχήματα παρὰ
Δημοσθένει κατενοήσαμεν, τὰ δὲ τῆς λέξεως ἐκ παραλ-
15 λήλου καὶ ταῦτα³ καταμάθωμεν, προειπόντες ἢ δια-
φέρουσιν ἀλλήλων. Τούτῳ δὴ μάλιστα φαίνεται τις ἂν αὐ-
τὰ διενηνοχέναι,³ τῷ τὰ μὲν τῆς διανοίας σχήματα,

non καὶ . . . Vat. τινὲς δὲ αὐτὸ παρ. ε. φασιν. — οὐ γὰρ ἀμαρ-
τητοί. — Med. ἡμάρτηται — — κινδ. ἀραμένους. — Gal. οὐδ' ἐν
Μαραθ. — Vat. ἀπ. ἐλευθερίας — Gal. ἀπ. σωτηρίας. Nomen
utrumque recepi. Gal. σωτηρ. προκινδ. τὸ ἐν Μ. κινδ. ὄρ. 5
Vat. εὐθείως, quod probum est et forte melius. Phoebamm.
l. I. p. 98: τὰ γὰρ πλείστα (σχήματα) ἐκ τοῦ εὐθείως καὶ ἀπλοῦ
σχηματίζεται. — Gal. Med. non πρὸς τε — Vat. καὶ ἀξιόπ. —
Gal. Med. μεταβαλόν. „Exscripta haec a Tiberio esse ex Ari-
stidis Artis Oratoriae libro primo περὶ πολιτικοῦ λόγου s. ζ.
p. 170. et p. 172. animadvertit ad eum locum Norrmannus.“
Fischerus. Cf. T. II. p. 440. Jebbiana. Adde Hermog.
de Form. II. 3. p. 394.

1 Hic incipit pars altera usquedum inedita. 2 Καὶ ταῦ-
τα semel scripsi; librarius, calami lapsu, haec verba iteraverat.
3 Sic non dubius scripsi, pro codicis lectione διενήνοχε καὶ.

κἂν ὑπαλλάξῃ τις αὐτὰ τοῖς ῥήμασιν, ὁμοίως μένειν, ⁴
 τὰ δὲ τῆς λέξεως σχήματα οὐχ οἷον τε εἶναι φυλάτ-
 τεσθαι ὑπαλλαττομένης τῆς λέξεως. Ἔστι δὲ ταῦτα·
 ἀλληγορία, μετὰθesis, ἀναστροφή, ἄλλη ἀναστροφή, ⁵
 ἐπανάληψις, ⁶ παρονομασία, κλίμαξ, ἐπαναφορὰ, ἀντι-
 στροφή, ὑπερβατόν, παρίσῳσις, ⁷ πλεονασμός, περίφρα-
 σις, συζυγία, ἀπὸ κοινοῦ, μεταβολή, ὑποφορὰ, ἀσύνδε-
 τον, ἀντίθετον, ἔλλειψις, διατύπῳσις, διασυρμός, ἐπά-
 γοδος, ἀφαίρεσις, ἀλλοίωσις, καὶ παρεμβολή. ⁸

κδ'.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ μὲν οὖν ἐστὶν ὅταν τῶν κυρίων τι ¹⁰
 ἐρμηνεύῃ τις ¹ ἐν μεταφοραῖς τὸ κύριον σημαίνειν δυνα-
 μέναις· πλείστον δὲ καὶ ἐναργέστατον παρ' αὐτῷ τὸ
 σχῆμα ἐπὶ τοῦ Μειδίου· „τὸ γὰρ ² ἐπ' ἐξουσίαις καὶ
 πλούτῳ εἶναι πονηρόν, τείχος ἐστι πρὸς τὸ μηδὲν ἐξ
 ἐπιδρομῆς παθεῖν· ἐπεὶ περιαιρεθεῖς γε οὗτος τὰ ὄντα ¹⁵

4 Cod. μένει — Alexander Rhet. l. I. p. 6. ubi eadem
 tradit de hoc discrimine, μένει τὸ αὐτὸ δῆγμα. Vide Aquilam
 Rom. s. 20, 5 ἄλλη ἀναστροφή excidit in editione Boiss.,
 sed addere jubet ex Vat. et Ven. in indice priore, 6 Vat.
 μετάληψις. sed legendum ἐπανάληψις, coll. c. 26, 7 Vat.
 ἀπίσῳσις, sed legendum παρίσῳσις coll. c. 33, 8 Figurarum
 elocutionis duplex est in codice index, ut supra monui s. 2.:
 alter hoc ipso loco, sed paulum turbatus, nec integer; alter
 ad calcem s. 2, integer et sanus: hunc descripsi, illo omisso.
 Ceterum textus cum indice non apte consentit; indicatae
 figurae non omnes explicantur, et de nonnullis agitur quae
 in indice non comparent. — Scripsi παρεμβολή, non παραβολή,
 quod exhibet codex. Cf. not. ad s. 48.

1 Cf. not. ad s. 12, et de παρ' αὐτῷ quod sequitur, vide
 ad s. 6. — De ἀλληγορία Quintil. IX. 2. 46. 2 Midian. s.
 28. p. 72. Spald.; p. 559, 24. R. — Forte, οἷον ἐπὶ. Cf. s. 20.

οὐδενός ἐστιν ἄξιός· νῦν δ' οἶμαι τοῦτο προβέβληται.“
Πάσας γὰρ ἐνταῦθα αἰρῆσαι³ τὰς τοῦ τείχους εἰκόνας.

κέ.

ΑΝΑΣΤΡΟΦΗ¹ δὲ ἐστὶ τὸ αὐτὸ καὶ ἐπαναδίπλω-
σις, ὅταν, ἐνθα πέπνυται τὸ πρῶτον κῶλον, ἐκείθεν
⁵ ἄρχηται τὸ δεύτερον· οἷον· „οὐ γὰρ δὴ² Κτησιφῶντα
μὲν δύναται διώκειν δι' ἐμὲ, ἐμὲ δὲ, εἴπερ ἐξελέγχειν ἐνό-
μιζεν, αὐτὸν οὐκ ἂν ἐγράψατο.“ Καὶ πάλιν· „δῆλον
γὰρ³, ὡς προκεχειρισμένων καὶ ἐτοιμῶν ὄντων τῶν ἀγα-
θῶν, ἐτέλλομεν ὑπ' ἐκείνου, τῆς εἰρήνης γινομένης· γι-
¹⁰ νομένης δὲ τῆς εἰρήνης“...· Κάλλος τὸ σχῆμα ἐργάζε-

³ Αἰρῆσαι. sic cod. Forte εὐρήσεις. Verbum αἰρῶ pari-
ter locum alius occupat apud Theod. Prodrum in Notitiis
Manuscriptorum t. 8. p. 87. νῦν δ' ἄλλ' οὐκ οἷον δ' ὅπως ἡ
νόσος αὕτη τῷ τάλαιπῶρ ἐπεισέφηκε βίῳ. Conjectio legendum;
νῦν δ' ἄλλ' οὐκ οἶδ' ὅπως ἡ ν. α. τ. τ. ἐπεισεῖρήθηκε βίῳ. Wa-
gnerus, qui Alciphroni non multum profuit, eadem formula
scripsit III. 62. οὐκ οἶδ' ὅπως σιγήσομαι, e conjectura Bergleri.
Sed cui bono? cum vulgata, οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομαι, et
graeca sit et ad sensum non inepta. Melius editoris munere
functus fuisset si in eadem Epistola egregium locum de Po-
liagro, marito illo κωμωδουμένῳ, illustrasset comparatione Plu-
tarchi, qui, in De Aud. Poet. p. 52. Krebsianae, veteris Co-
mici de hoc homine verba recitat. Miror locum Alciphronis
fugisse Plutarchi interpretem egregium, nec innotuisse Peri-
zonio ad Aelianum, apud quem H. V. v. 8. mentio fit Po-
liagri.

¹ Hermogeni de Form. I. 12. p. 361. ἐπαναστροφή dicitur;
et, quod Noster vocat ἐπαναδίπλωσιν, Alexander I. 13. et A-
quila s. 32. anadiplosim nominant. Alexandro II. 2. est et
alia species anadiploseos. ² De Corona p. 229, 23. R.
Hermogenes l. c. idem exemplum habet. ³ Halones. p. 85,
7. R. Textus ex editione Demosthenis supplendus.

ται. Ἀναστροφὴ δὲ ἄλλη ⁴ ἐστίν, ὅταν τὰ ὀνόματα μετὰ τῶν ὀνομάτων αὐτὰ ἀναστρέφηται. „Οὐ γὰρ ⁵ Αἰσχίνης δι' αὐτὴν εἰρήνην κρίνεται, οἶκ' ἄλλ' ἡ εἰρήνη δι' Αἰσχίνην διαβέβληται.“ Καὶ πάλιν· „ἐν δὲ τῷ πρὸς-γράψαι μηδὲ τὸ λοιπὸν ἐξεῖναι.“ ⁶ Πάντα γὰρ εἰς ταῦ-
τα ⁷ ἀναστρέφεται,

4 Est insuper alia ἀναστροφῆς species Phoebammoni l. 4. p. 110. memorata, qua nempe verba sede propria moventur: ἀναστροφὴ δὲ ἐστὶ λέξεώς θεοῖς ἐν δευτέρῃ τάξει, μηδενὸς ἀντιπαι-
τοντος, δεῖον αὐτὴν προηγέσθαι· οἶον· ὁ δεῖνα ἦλθεν ἐμοῦ μέτα. Hoc anastrophes genus invenire sibi videbatur Pricaeus in illo Apuleianae Apologias loco p. 14, 21. „Neque enim quidquam aliud in corporum forma diligendum, quam quod ad-moneat divinos animos ejus pulchritudinis, quam prius veram et sinceram inter Deos videre.“ Putabat quam prius esse pro priusquam. Equidem puto quam refe-
rendum esse ad pulchritudinis et videre esse pro vi-
derunt. Apuleii vicinum locum p. 15, 9. simul attingam: „ideo hoc etiam peto, quod mihi ante crimina superest au-
dias. ut adhuc fecisti, libenter et diligenter.“ Fatetur Pri-
caeus se quid hoc loco sit superesse, aut quo sensu di-
ctum, ignorare plane. Caecutit in luce interpret eruditissi-
mus. Superest sic intelligendum, ni ipse fallor: „quod
superest dicendum priusquam ad ipsa crimina veniam: nam
adhuc circa appendices versor.“ 5 π. παραφρ. p. 372. 13.

B. 6 Locus est mutilus, nec ea ipsa, quae dantur, om-
nino sana. Sententiam integram lege in Leptin. p. 457, 15.
R.; s. 2. Wolf. Ibi Ulpianus apte notat περίοδον esse ἀναστρέ-
φουσαν. [Cod. Tiberii προγράφει. scripsi παραγράφει, secu-
tus Schaeferum ad Leptin. W.l. 7 Forte sic εἰς ταῦτά. Anti-
phanes Athenaei II. 7. de ebrietate et amore nulla arte ce-
landis: Ἀμφότερα μὴνύει γὰρ ἀπὸ τῶν βλεμμάτων. Καὶ τῶν λό-
γων ταῦθ', ὥστε . . . Pro ταῦθ', legerim αὐθ', id est αὐτά.
Corrigendus in eadem voce Themistius Orat. XXI. p. 243. B.

κς.

ΕΠΑΝΑΛΗΨΙΣ δέ ἐστιν ὅταν τὸ αὐτὸ ὄνομα δις ἐν τῷ αὐτῷ καλῇ, * ἢ τῇ αὐτῇ περιόδῳ, κατὰ τοῦ αὐτοῦ σημείου τεταγμένον· οἷον· „οὐ μόνον ² κρίνετε τοὺτους τήμερον, οὐ.“ Καὶ πάλιν· „καὶ τοι ³ φιλίαν καὶ ξενίαν αὐτὴν ὀνομάζει, καὶ νῦν εἶπέ πού λέγων, ὁ τὴν Ἀλεξάνδρου ξενίαν ὀνειδίζων ἐμοί. Ἐγὼ σοι φιλίαν Ἀλεξάνδρου; οὔτε Φιλίππου ξένον, οὔτε Ἀλεξάνδρου φίλον εἶποιμ' ἂν ἐγὼ σε.“ Ἐνέργειαν τὸ σχῆμα ἐργάζεται. Τὴν μέντοι ἐπανάληψιν παλιλλογίαν *κᾰκκῆινος* ⁴ ὀνομά-

ἐπεὶ τό γε ἀληθές οὐ ταυτὰ ἔχει. Melius codex Valesianus ταύτη. Et apud Plutarch. de Aud. Poet. p. 24. Krebs. malim ταυτὰ ποιῶσι quam ταῦτα π.

1 De Epánalepsi cf. Hermog. Meth. c. 9.; Alex. Rh. I. 13. II. 2.; Rutil. Lup. I. 11. — Scripsi καλῇ pro καλεῖ, et post αὐτῷ credo deesse κώλῳ. Forte legendum, ἐν τῷ αὐτῷ κώλῳ ἢ, ἢ τῇ... 2 II. παραπρ. p. 413. 16, R. Gbd. τοῦμερον. Potuisset ex hac ipsa oratione illustrius adferre exemplum: οὐ λέγειν εἴσω τὴν χεῖρα ἔχοντα, Αἰσχίνῃ, δέ, οὐ· ἀλλὰ πρέσβευειν εἴσω τὴν χεῖρα ἔχοντα, [p. 421. 16,]. 3 Coron. p. 242. 17: R. 4 Nullus dubito quin pro *κᾰκκῆινος* legendum sit *Καικίλιος*, rhetor insignis, quem Noster non semel infra nominabit. Scripserat Caecilius de Figuris, teste Quintiliano, cuius loca addidit Toupius, de Caecilio omnino videndus ad Longin. s. 1. Alexander Rhet. II. 2. de anadiplosi: τοῦτο τὸ σχῆμα ὃ μὲν Καρκίνος παλιλλογίαν καλεῖ. Norrmannus pro Καρκίνος, reponi volebat *Καικίλιος*. Vides iterum nomen Caecilii depravatum; nam nullus dubito quin vera sit Norrmanni emendatio, delendumque Carcinī nomen in Catalogo Rhetorum Fabriciano. Infra s. 34. *κᾰκκῆινος* pro *Καικίλιος* iterum occurret. Inter *κᾰκκῆινος*, vel *κᾰκκῆινος* et *Καικίλιος* non multum interesse discriminis, ostendet ipsa utriusque vocis, maioribus litterarum formis scriptae, delineatio: **ΚΑΙΚΕΙΝΟΣ· ΚΑΙΚΙ-**

ζει, οἶον· „μιαρὸν, ⁵ μιαρὸν τὸ θηρίον καὶ πανηρὸν ὁ
 συκοφάντης.“ καὶ „ὦ τέκνα, τέκνα.“ ⁶ καὶ „ὦ γάμοι,
 γάμοι.“ Καὶ ὁ Δημοσθένης· „ἀλλ' ⁷ οὐκ ἔστιν, οὐκ
 ἔστιν ὅπως ἡμάρτετε, τὸν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας κίνδυνον
 ἀράμενοι.“ Οἱ μὲν οὖν πολιτικοὶ κατ' ἀρχὰς χροῶνται ⁸
 ταῖς ἀναλήψεσι καὶ τῇ παλλιλλογίᾳ, Ὅμηρος δὲ καὶ ἐπὶ
 τέλει ⁹ ἐχρήσατο εἰπῶν·

Τοῦ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν,

Εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, μένος δ' αἰθρῶν σιδήρῳ.

Ἐπήνεγκε γὰρ τοῦτο.

10

ΑΙΟΣ. Syllabae KEI et KI eodem sono efferuntur, et notum
 est N et A saepissime commutari: vide Bastii Comm. Pa-
 laeogr. Ex hac observatione volo emendare Timarionem p.
 196. ἐστὶ γὰρ τῷ ὄντι φοβερὰ τῷ τε μεγέθει καὶ τῷ βάρει καὶ
 τῷ λασιῷ τῆς σφυρηλατήσεως. In λασιῷ haesit vir egregius.
 Vox corrupta est. Lēge νασιῷ. D. Chrysostomus de Educat.
 p. 36. Combef. παχέας καὶ ναστάς. ⁵ Credo Librarium
 hic nonnulla omisisse, sicque rescribendum esse hunc locum·
 „μιαρὸν, μιαρὸν τὸ θηρίον τοῦτο,“ καὶ πάλιν· „πονηρὸν, πονη-
 ρὸν ὁ συκοφάντης.“ prius exemplum est ex Orat. in Aristo-
 giton. p. 788, 9.; posterius ex Coron. p. 307, 21. R. ⁶
 Eurip. Heraclid. 48. Locus sq. est ex Soph. Oed. T. 1403.
 Elmsl. Apostolius XXI. 9, ὦ γάμοι, γάμοι, ἐπὶ τῶν δυστυχούν-
 των. Pantinus reponendum arbitrat, ὦ γάμοι ἄγαμοι. Fa-
 cile quis videt Pantinum errare. ⁶ Coron. p. 297. 8. R.
 In codice οὐκ ἔστιν. semel tantum scriptam est, errore librarii
 manifestῶ, quippe tunc ἐπανάληψις nulla est. Eadem ommissio
 apud Alexandrum, I. 13. in eodem exemplo fuit suppleta a
 Norrmanno. ⁸ Scripsi τέλει. Cod. τέλη. Anonymus de Bar-
 barismo p. 194. ὅταν ῥῆμα ἐπὶ τέλει ἐμφαίνεται. — Locus est
 Il. ὕ. 371. et adfertur ab Alexandro l. c. Cod. εἶμι, quod
 mutavi. Cf. Heynii notam ad hunc Homeri locum. Hermoge-
 nes de Form. I. 12. p. 361. hic ἐπαναστροφὴν esse vult.

κζ.

ΠΑΡΟΝΟΜΑΣΙΑ δ' ἔστιν ὅταν, προειρημένου τοῦ κυρίου, παρονομάσῃ τις αὐτοῦ τὴν μεταφοράν· οἷον· „ἂν δ' ἀναλώσας ¹ λάτῃ, συνανάλωσέ καὶ τὸ μεμνησθαι τῇ τύχῃ τὴν χάριν.“ Καὶ πάλιν· „εἰ μὴ ² τρὺς ³ τὰ μηχανήματα ἐπιστήσουντας εἰρήνην ἄγειν φήσετε.“ εἰτα ἐπήγαγεν· „εἰτα τὸν τοῦτο τὸ μηχανήμα ἐπὶ τὴν πόλιν ιστάντα.“ Τοῦτο μὲν οὖν τὸ σχῆμα τῆς ὀνομασίας βαρύτερόν τε καὶ λαμπρότερόν ἐστι· τὸ δ' ἄλλο εἶδος χαριέστερον, ὃ παρὰ γράμμα ³ γίνεται, ὡς ἐκεῖνο ¹⁰ τὸ ἐπὶ τοῦ Διοπείδους· „μέλλει ⁴ πολιορκεῖν, τοὺς Ἑλ-

1 Olynth. I. p. 12, 11. R. 2 Philippic. III. p. 115, 7. R. Locus est mutilus, ex editionibus petendus. Scripsi εἰρήνην pro ἔφην, ut saltem aliquis esset sensus. Cf. Hermog. De Form. II. 5. p. 114. qui, de δομύτῃ agens, hoc exemplum adduxit. 3 Cod. παράγραμμα, quod dividendum fuit. Libanius in Declamatione pro Socrate quam edidit Morellius, vir celeberrimus, eodem mendo sq̄datur p. 204. ζῶσι μὲν ὁ παρὰ τῶν πλησιόνων φθόνος ἀνταγωνίζεται. Lege divisim, πλησιόνων, et malim etiam participium abesse, quod hic sapere glossema videtur. Anonymo Plutarchi De Aud. poet. extr. contrario modo subveniam, nempe coarctando divisas voces: ἡ βροτῶν τ' εὐπραξία τῶν τὰ ἐλάχιστα γίνεται λυπουμένων. Credo poetam scripsisse, τῶν τὰ ἐλάχιστα. Maximus Tyr. XXVI. extr. ὃ πάντων ἀνθρώπων ἀνοσιώτατε, νεκρὸν ἀνορύτεις· οὐ γὰρ ἂν ἔτιλς θίγειν σαρκὸς ἄρρενος. Propono: σὺ γὰρ ἀνέτλς. Σὺ et οὐ non semel fuerunt permutata. Vide Morellium ad Libanii Declamationem modo laudatam. p. 219. et Bastium Comm. Palaeogr. p. 734. 4 Cherson. p. 96, 22. R. — Cod. μέλλει γάρ — Editi non λέγω. Lectio Tiberiana multum habet vis, nec abhorret a stylo Demosthenis. Philipp. III. p. 129, 2. αὐτοὶ πρῶτον ἀμυνόμενοι καὶ παρασκευαζόμενοι τριήρεσι, καὶ χερμασι, καὶ στρατιώταις λέγω. Et statim: ἐκπέμπωμεν πρόσβεις

ληνας ἐκδίδωσι· μέλει γάρ τινι τούτων τῶν τὴν Ἀσίαν οἰκούντων, Ἑλλήνων λέγω.⁶ Κακῆϊνο δὲ παρονομασία τὸ παρὰ τῷ Θουκυδίδῃ· „ἀλλ’ ἢ⁵ τούτους μεταπέμπειν δέον, ἢ ἄλλην μὴ ἐλάττω στρατιὰν ἐπιπέμπειν.“ καὶ πάλιν· „τί ἄλλο⁶ ἐβούλευσαν οὔτοι, καὶ οὐκ ἀπέστησαν;“ καὶ παρὰ Δημοσθένει· „σύλλογοι⁷ καὶ λόγοι παντοδαποί.“ καὶ πάλιν· „πρῶτον⁸ μὲν Ἀμφίπολιν, πόλιν ὑμετέραν.“ Δοκεῖ δὲ τοῦτο τὸ τῆς παρονομασίας κάλλος ἐργάζεσθαι.

κῆ.

ΚΛΙΜΑΞ δέ ἐστιν ὅταν, εἰς πολλὰ κῶλα ἐν- 10
θυμήματος διαιρουμένου, ἕκαστον κῶλον ἄρχηται ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ κῶλῳ τελευταίου. Μετενήνεκται δὲ τὸ ὄνομα ἀπὸ τῶν ἀναβαινόντων τὰς κλίμακας. Ὡςπερ γὰρ ἐκείνοις τὰ τελευταῖα πρῶτα γίνεται κατὰ

πανταχοῦ, εἰς Πελοπόννησον, εἰς Ῥόδον, εἰς Χίον, ὡς Βασιλέα λέγω. In Timocrat. p. 701, 24. προσέκρουσ’ ἀνθρώπῳ ποτηρῶ καὶ φιλαπεχθήμονι καὶ θεοῖς ἐχθρῶ, ᾧ τελευτῶσα ὅλη προσέκρουσεν ἡ πόλις· Ἀνδροτίωνα λέγω. Malim, cum Rufo in Τέγγῃ s. 23, legere Ἀνδροτίωνι λέγω. — [Etiam Schaefer. App. I. p. 509. Tiberii lectionem magni facit. W.]. 5 Thucyd. VII. 15. (idem exemplum apud Alexandrum I. cap. 1. W.) — Cod. ἄλλη μὴ ἐλ. στρατεῖαν. 6 Thucyd. III. 39: ubi: τί ἄλλο οὔτοι ἢ ἐπεβούλευσάν τε καὶ ἐπανεῖστησαν μᾶλλον ἢ ἀπέστησαν. Librarius qui Tiberium descripsit exemplum truncavit et paronomasiam sustulit quae est in ἐπανεῖστησαν et ἀπέστησαν. Et alibi παρονομάζειν non dedignatur historicus ille gravissimus. Vide exordium orationis Hermocratis ad Camarinaios (VI. 76.) ubi Iusus est in κατοικίσαι et ἐξοικίσαι, nec non in ἀζυνετιώτερου et κακοζυνετιώτερου. 7 π. παραπρ. p. 378, 24. R. Adfert quoque Alex. Rh. II. 20, ut exemplum paronomasiae. 8 π. παραπρ. p. 383, 23. R.

τὴν τῶν ποδῶν μετάθεσιν, οὕτω καὶ ἐν τῷ σχήματι
 τούτῳ τὰ τῶν πρώτων κώλων τελευταῖα τῶν ἐπιφερο-
 μένων ἀρχὴ γίνεται. Σαφέστερον δ' ἔσται τοῖς παρα-
 δείγμασιν· „οὐκ εἶπον¹ μὲν ταῦτα, οὐκ ἔγραψα δέ·
 5 οὐδὲ ἔγραψα μὲν, οὐκ ἐπρέσβευσα δέ· οὐκ ἐπρέσβευσα
 μὲν, οὐκ ἔπεισα δὲ Θηβαίους.“ καὶ τό.²

Ἡφαιστος μὲν δῶκε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι,
 Αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς δῶκε διακτόρῳ Ἀργεϊφόντῃ,
 Ἑρμείας δὲ ἄναξ δῶκε Πέλοπι πληξίππῳ,
 10 Αὐτὰρ ὁ αὖτε Πέλοψ δῶκε Ἀτρεΐ ποιμένι λαῶν,
 Ἀτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπε πολὺαργι Θυέστῃ,
 Αὐτὰρ ὁ αὖτε Θυέστ' Ἀγαμέμνονι λείπε φορῆναι.“

Τινὲς δὲ νομίζουσι τοῦτο τὸ σχῆμα τὸ αὐτὸ εἶναι τῇ
 ἀναδιπλώσει· ἡγνοήκασιν δὲ ὅτι ἡ μὲν ἀναδίπλωσις ἐν
 15 δύο κώλοις γίνεται, ἡ δὲ κλίμαξ ἐν πολλοῖς, καὶ ὅτι
 πλήθους ἔμψασιν ἐργάζεται.

κθ'.

ΕΠΑΝΑΦΟΡΑ δέ ἐστιν ὅταν δύο καὶ πλειόνων
 κώλων κόμματα ἀπὸ τῆς αὐτῆς λέξεως ἄρχηται, οἷον·
 „ὅταν¹ ἐπὶ κόρῃς, ὅταν κονδύλοις.“ καὶ πάλιν· „μέ-
 20 χρι² τούτου Τιμόλαος, ἕως ἀπώλεσε Θήβας· μέχρι τού-
 του Εὐδίκος καὶ Σιμός οἱ Λαρισσαῖοι.“ Ἐνέργειαν τὸ

1 De Coron. p. 288, 7. R. — Insigne ascensus exemplum
 quod certatim adferunt Hermog. de Form. II. 12. p. 362.
 Alexand. II. 8. Phoebammon II. 5. p. 132., Aquila Rom. 40.
 qui vertit latine, ut et Quintil. IX. 3, 54. — Cod. τὰ pro
 ταῦτα et ἡ ἔγραψα. 2 II. β. 102. — Citatur et ab Alex.
 et a Quintil. l. c.

1 Midian. p. 537, 29. R.; s. 21. p. 39. Spald. 2 De
 Coron. p. 241, 26. R. — Addidi ἕως. Cod. λαριχαῖοι — Hoc
 exemplo utuntur Hermog. de Form. I. 12. p. 359., Alexand.
 II. 3. Cf. Aquilam 20, 34.

σχῆμα καὶ λαμπρότητα ἐργάζεται. Κάκεινο ἐπαναφορά·
 „τί οὖν,³ ὦ ταλαίπωρε, συκοφαντεῖς; τί λόγους πλάτ-
 τεις; τί σαντὸν οὐκ ἐλλεβορίζεις ἐπὶ τούτοις;“ Καὶ πάλιν·
 „τίς οὖν⁴ ὁ ταῦτα συγκατασκευάσας αὐτῷ; τίς ὁ τὰς
 προφάσεις ταύτας δούς;“ Καὶ ὁ Πλάτων ἐν Νό-⁵
 μοις· „ὅταν⁵ σοὶ τι προσπίπτῃ τῶν τοιούτων πρᾶγμα,
 εἰ μὴ ἐπὶ τὰς ἀποδιαπομπήσεις, ἐπὶ ἀποτροπαίων ἱερὰ
 θεῶν ἰκέτης ἴθι, ἐπὶ τὰς τῶν λεγομένων ὑμῖν ἀνδρῶν
 συνουσίας.“ Καὶ παρὰ τῷ Ποιητῇ·⁶

„Ἐν δ’ Ἐρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ὁμίλειον, ἐν δ’ ὅλοον Κῆρ.“ 10
 „Ἔστι δ’ ὅτε διὰ μακροτέρων ἐπαναφέρεται τὸ αὐτὸ
 μόριον, οἷον· „ἡ γὰρ⁷ ἐμὴ πολιτεία, ἧς οὗτος κατη-
 γορεῖ, ἀντὶ μὲν τοῦ Θηβαίους μετὰ Φιλίππου εἰς τὴν
 Ἀττικὴν συνεμβάλειν, ὁ πάντες ὦντο, μεθ’ ἡμῶν πα-
 ραταξαμένους κωλύειν ἐκεῖνον ἐποίησεν· ἀντὶ δὲ τοῦ ἐν 15
 τῇ Ἀττικῇ γενέσθαι τὸν πόλεμον, ἐπτακόσια στάδια
 ἐπὶ τοῖς τῶν Βοιωτῶν ὁρίοις γενέσθαι· ἀντὶ δὲ τοῦ
 τοὺς ληστὰς ἄγειν ἡμᾶς ἐπὶ τῆς Εὐβοίας, ἐν εἰρήνῃ τὴν
 Ἀττικὴν ἐκ τῆς θαλάττης εἶναι πάντα τὸν πόλεμον·
 ἀντὶ δὲ τοῦ τὸν Ἑλλήσποντον φίλον ἔχειν, λαβόντα τὸ 20
 Βυζάντιον, τοὺς Βυζαντίους πολεμεῖν μεθ’ ἡμῶν πρὸς
 ἐκείνους ἐποίησε.“ Καὶ τοῦτο δὲ εἶδος ἐπαναφορᾶς·
 „καὶ μὴν⁸ ὅτι πολλὰ μὲν ἀνέδωκε χρήματα Φιλιστεί-
 δης, ὥστε ἔχειν Ὀρεὸν, πολλὰ Κλείταρχος, ὥστε ἔχειν Ἐρε-
 τρίαν, πολλὰ δὲ Φίλιππος, ὥστε εἶναι ἐφ’ ὑμᾶς αὐτῷ.“ 25

³ De Coron. p. 268, 1. R. ⁴ De Coron. p. 280, 18. R.
⁵ Plat. Legg. IX. p. 854. B. — Cod. ἴθι, quod mutavi: sed
videndus textus editionum. ⁶ Il. Σ. 535. ⁷ De Coron.
p. 304, 7. R. — Cod. παραταξαμένον — τούτους ληστὰς — τοῦ-
τον Ἑλλήσπ. — Pro φίλον, Editi Φίλιππον, varietate notanda.
Cf. Bast. Comm. Pal. p. 848. ⁸ De Coron. p. 252, 16. R.
Cod. καὶ μὴ — ὥραιον —.

Καὶ τοῦτο πάλιν ἐπανοφορά· „ἐδίδασκες ὃ γράμματα, ἐγὼ δὲ ἐφοίτων· ἐτέλεις, ἐγὼ δὲ ἐτελούμην· ἐγράμματα, ἐγὼ δὲ ἐκκλησίαζον.“

λ'.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ δὲ ἐστὶν ὅτ' ἀντικείμενον τῇ ἀναφορᾷ, ὅταν εἰς τὴν αὐτὴν λέξιν τὰ κῶλα πάντα ᾗ.² „Πράττεται τι² τῶν μὲν ὑμῖν συμφέρειν δοκούντων; ἄφρωνος Αἰσχίνης. Ἀντέκρουσέ τι καὶ γέγονεν οἷον οὐκ ἔδει; πάρεστιν Αἰσχίνης. Ὡς περ τὰ ῥήγματα καὶ τὰ χάσματα...“ Ἐνέργειαν ἅμα καὶ σχῆμα ἐργάζεται.³

λά.

10 ΕΠΙΜΟΝΗ δὲ ἐστὶν ὅταν τις² πλείω ῥήματα ὀρθᾷ ἀλλήλοις ἐπιβάλλῃ, ὥς ἐν τῷ ὑπὲρ Φορμίωνος πρὸς τὸν Ἀπολ-

9 De Corōn. p. 315, 7. R. — Adfert hoc exemplum quoque Alexand. II. 3.

1 Cod. ὅταν τι κείμενον — καλὰ — quae correxi. Hermog. de Form. I. 12. p. 360. ἔτι κάλλους ποιητικὸν τὸ τοιοῦτον σχῆμα, ἢ ἀντιστροφή. Ἔστι δὲ τοῦτο (Edit. τοῦ male.) ἐναντίον πῶς τῇ ἐπαναφορᾷ, κατὰ τὸ τέλος ἔχοντων τῶν κῶλων τὴν αὐτὴν λέξιν. Aquila Rom. s. 35. „Antistrophe, conversio. Species hujus figurae contraria est superiori (nempe Epanaphorae), eo quod ibi ab eadem parte orationis saepius incipitur, hic in eandem partem desinitur.“ Praeterea pro ᾗ, velim λήγῃ, vel ᾗ λήγοντα. 2 De Corōn. p. 294, 19. R. Cod. πρᾶττε τι — ἀφ' ὧν ὥς — Hoc exemplo utitur quoque Hermog. l. c. 3 Forte legendum: καὶ κάλλος τὸ σχῆμα ἐργ.

1 Caput de ἐπιμονῇ adfertur a schol. Hermogenis. Locum invenies inter Testimonia s. IV. Editio Aldina non habet τις, quo pronomine facile carere possumus. Cf. not. ad s. 6. Alias lectionis varietates notavi ad Testimonia,

Ἀπολλόδωρον· „ἄγεις, ἐλαύνεις, ² διώκεις, συκοφαν-
τεῖς.“ Διήλωσιν τὸ σχῆμα ἔχει. Καὶ τὸ παρ' Αἰσχίνῃ·
ψῆφον ³ αἰτεῖ, ὄρκον αἰτεῖ, νόμον αἰτεῖ, δημοκρατείαν
αἰτεῖ.“

λβ.

Τὸ δ' ὙΠΕΡΒΑΤΟΝ διχῶς γίνεται, κατὰ παρέν- ⁵
θρῃσιν ¹ ἢ κατὰ ἀναστροφὴν. Καὶ κατὰ ἀναστροφὴν
μὲν, οἷον· „τὴν τοῦ διαπραξασθαι ταῦτα, ἃ μηδεὶς
πώποτε ἄλλος βασιλεὺς Μακεδόνων, δόξαν ἀντὶ τοῦ
ζῆν καλῶς ἡρημένος.“ Ἔστι γὰρ „τὴν δόξαν τοῦ δια-
πραξασθαι“ Κατὰ παρένθρῃσιν δέ· „ἀλλ' ἐπὶ ² τοῦ ¹⁰
Δεκελικοῦ πολέμου (ἐν γὰρ, ὃ πάντες ἐμοῦ μᾶλλον ἐπί-
στασθε, μὴ ὑπομνησθῶ) πολλῶν καὶ δεινῶν συμβάντων.“
Ἰσχὺν δὲ ἔχει καὶ ³ κάλλος ἐργάζεται τὸ σχῆμα.

λγ'.

ΠΑΡΙΣΩΣΙΣ δὲ γίνεται μὲν καὶ κατὰ τὴν ἀρχὴν,
οἷον· „ὅτε τοίνυν τοῦθ' οὕτως ἔχει, προσήκει ¹ προθύ- ¹⁵

1. c. 2 Phormion. p. 960, 14. R. 3 Ctesiph. p. 588, 1.
R. — Cod. αἰτεῖ.

1 Cod. παράθρῃσιν. Cf. not. ad Rufum. s. 29. — Hermog.
de Form. I. 12. p. 363. καὶ τὸ ὑπερβατόν δέ, εἰ μὴ κατὰ παρέν-
θρῃσιν γένοιτο, ἀλλὰ καθ' ὑπέρθρῃσιν, κάλλος ποιεῖ. Quod Tibe-
rius κατὰ ἀναστροφὴν dicit, Hermogenes καθ' ὑπέρθρῃσιν vocat,
et idem uterque exemplum adfert, τὴν τοῦ διαπραξασθαι, κ. τ.
λ. quod est ex Olynth. II. p. 22, 19. R. 2 Androtion.
p. 597, 26. R. 3 Addidi καί.

1 Parisosis est in repetitione syllabae προ, et Hermog.
de Form. I. 12. p. 358. duo verba προσήκει προθύμως adfert,
ut ostendat quid sint αἱ κατ' ἀρχάς παριστώσεις. Hoc exem-
plum, ut et sequens, ἐθίλειν ἀκούειν, reperire est Olynth. I.

Rhetor. VIII.

36

μως·“ καὶ κατὰ τὸ τέλος, „ἐθέλειν ἀκούειν·“ κάλλος
 δὲ τὸ σχῆμα ἐργάζεται, ἐάν τις αὐτῷ ἀνεπαχθῶς χρῆται.
 Τῶν δὲ παρισώσεων τὸ μὲν τι ² ἐστὶν ὁμοιοπτωτον, τὸ
 δὲ ὁμοιοτελευταῖον. ³ Καὶ ὁμοιοτελευταῖον μὲν, οἷον τὸ
⁵ Ἰσοκράτειον, οἷον· „καὶ ⁴ τοῦ μὲν ἐπίμονον καὶ ἐπικίν-
 δυνον, τὸν βίον ἐποίησε, τῆς δὲ περίβλεπτον καὶ περιμά-
 χητον τὴν φύσιν κατέστησεν.“ Ἰσοσύλλαβόν ἐστι καὶ
 ὁμοιον τῷ τόνῳ καὶ τὸ παρ' Αἰσχίνῃ· „καὶ ⁵ οὐ τὸ δυσ-
 τύχημα ὀνειδίζω, τὸν δὲ τρόπον ἐξετάζω.“ Ἐν γὰρ
¹⁰ τούτοις μόνοις ⁶ ὁμοία ἡ τελευταῖα γέγονεν. Ὅταν δὲ εἰς
 ὄνομα λήγωσιν αἱ περίοδοι ἢ τὰ κῶλα, τὰ δ' ὀνόματα
 ἔχει τὰς πτώσεις ὁμοίας, τότε ὁμοιοπτωτον λέγεται, οἷον
 τὸ Ἰσοκράτειον· „ἵσως ⁷ ὑπὸ μὲν Ἀθηναίων καὶ Λακε-
¹⁵ δαιμονίων στρατηγουμένης, ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευ-
 ρίας ἀθροιζομένης, ἐπὶ δὲ τὴν τῶν βαρβάρων πονη-
 ρίαν πορευομένης.“

in ipso orationis initio.

2 *Ti* deletum malim, ut et statim

alterum οἷον.

3 Haec figura, quae saepius ὁμοιοτέλειον vocatur, plurimas in nostris libris lacunas peperit, quod notarunt Zeunius ad Xenoph. Symp. 14. 48. et Bastius non semel ad Gregorium Corinthium. Libanium obiter corrigam, T. IV. p. 140. πόσα μὲν λέγει περὶ τῆς δεξαμενῆς! πόσα δὲ περὶ τῶν γυναικῶν! τίς ἦλθε; τίς ἄνευ παιδίων; τίς ἤμ' αὐτοῖς παιδοῖς; Codex Parisinus 3017. plenius: τίς ἦλθε; τίς οὐκ ἦλθε; τίς ἄνευ — Lacunas nonnullas in nonnullis scriptoribus e πα-

ρισώσει ortas supplevi ad Marinum, p. 101. 4 Helenae Encom. 9. — Pro τοῦτο scripsi τοῦ, et τῆς pro τῇν. Scribendum et ἐπίμονον.

5 Ctesiph. p. 469. R. — Cod. οὔτε δυστ. — Hoc exemplum et quod praecessit adferuntur ab Alexandro II. 18. περὶ ὁμοιοτελείτου.

6 Forte μόνον. — Mox scripsi περίοδοι pro πάροδοι codicis.

7 Panegy. 50. — Scripsi ὑπὲρ pro ὑπό.

λδ.

ΠΛΕΟΝΑΣΜΟΣ δὲ ἐστὶ „τί δέ¹ πράττειν καὶ ποιεῖν τὴν πόλιν;“ Ἐνέργειαν τὸ σχῆμα ἔχει ἐν τῷ πνυματικῷ² τιθεμένην. Συνωνυμίαν³ ὀνομάζει τὸ σχῆμα κακείνος⁴ ὅταν κατὰ τοῦ αὐτοῦ πράγματος ἢ κατὰ τοῦ

1 Forte respicit Demosthen. Ctesiphont. p. 245, 26. R. δεῖ σκοπεῖν ὑμᾶς τί προσῆκον ἦν εἰσθαι πράττειν καὶ ποιεῖν τὴν πόλιν. 2 Num in interrogatione pleonasmī vis elucet omnino? Demosthenes quidem Orat. de Chersonn. p. 99, 8. R. τί ἐροῦμεν; ἢ τί φήσομεν; dixit: sed infinitus est sententiarum numerus cum pleonasmo absque interrogatione; et ipsa quae statim adferuntur exempla interrogatione carent. 3 De Synonymia Cf. Alexandr. Rhet. II. 6. Nunc apud Quintilianum IX. 3. Spaldingius reposuit *συνωνυμίαν* pro *κοινωνίαν*, non sine probabilitate quadam. Habet tamen *κοινωνίαν* quo se tueatur, ipsumque Aquilam quem Spaldingius invocavit. Aquila enim s. 38.: *Synonymia, communicio nominis*. 4 Legendum puto *Καικίλλιος*, ut supra: cf. not. ad s. 26. Mox non dubitavi *λέξεις* scribere pro *μίξεις* quod habet codex. Nec placet *γενηθῶσι*. Memini loci cujusdam scholiastae Hermogenis, t. II. p. 415. ubi *μίξει* in mendo cubare videtur. Dicit Hermogenes de Form. II. p. 495. Dinarchum *ἐμφανιόμενον* ἔχειν πολὺ τι τὸ Δημοσθενικόν, διὰ τὸ τραχὺ καὶ γοργόν καὶ σφοδρόν, ὥστ· ἤδη τινὲς καὶ προσπαζόντες αὐτὸν οὐκ ἀχαρίτως κριθινὸν Δημοσθένην εἰρήκασιν. Ad quae Scholiastes: κριθινὸν τουτέστιν νόθον, οὐ αἰτινον· οὐ γὰρ δεόντως χρῆται τῇ μίξει, κατὰ δὲ τὸ παρατυχόν μᾶλλον· διὸ δὴ καὶ ἐπιπόλαιον μόνον ἔχει τὴν Δημοσθενικὴν ἀρετὴν καὶ οὐκ ἐφικνουμένην τοῦ βιάθους. Pro *μίξει* forte legendum *μιμήσει*. Haec confusio literarum λ et μ, qua λέξεις et μίξεις invicem permutantur, et de qua Bastius egit in Comm. Palaeogr. p. 723. me ducit ad emendationem loci Plutarchei De Aud. Poet. p. 30. Krebs. ταῦτα γὰρ ἐκείνοις μὲν ἐστὶν ὑπεναντία, βελτίω δὲ ὅμως καὶ χρησιμώτερα. Adverbium ὅμως sententiam impedit, et abest ab aliquot li-

36.:

προκειμένου δύο λέξεις γενηθῶσι· τοῦτο δὲ πλεονασμὸν
 ὀνομάζει Ἀψίνης· „τότε δὴ καὶ κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖ-
 νον.“ Θάτερον γὰρ τούτων εἰπεῖν ἐξήρκει. Καὶ ὁ Δη-
 μοσθένης· „ἐφοβήθης ἂν.... ἂν οὐδεὶς ἤψατο.“⁵ Καὶ
 5 πάλιν ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς· „καὶ γινώσκεται⁶ μὲν ὑπὸ
 τῶν Κορινθίων καὶ παρ' Ὀλυνθίοις πρότερον, οὐκ ἄγνο-
 εῖται ὑπὸ Θετταλῶν.“ Κατὰ γὰρ τοῦ αὐτοῦ πράγματος
 τὰ αὐτὰ σημαινόμενα τέθεται.

λέ.

ΠΕΡΙΦΡΑΣΙΣ δ' ἔστιν ὅταν τῆς ἀπλῆς καὶ εὐ-
 10 θείας γινομένης ἐρμηνείας εὐτελοῦς οὔσης, μεταβαλόν-
 τες, κόσμου ἕνεκα ἢ πάθους ἢ μεγαλοπρεπείας, ἄλλοις
 ὀνόμασι καὶ πλείοσι τῶν κυρίων καὶ ἀναγκαίων τὸ
 πρᾶγμα ἐρμηνεύσωμεν· οἷόν ἐστι τὸ Δημοσθενικόν· „ἤξι-
 μωται¹ τῇ ῥύμῃ τῆς ὀργῆς τῇ Μειδίου.“ Τὸ γὰρ ἄ-
 15 πλοῦν ἦν „ἡτίμωται ὑπὸ Μειδίου.“ τὸ δὲ „τῇ ῥύμῃ τῆς

bris cum editis tum ineditis. Mutatione facillima si legatur
 ὁλως, nihil jam erit salebrosi. 5 Locum sic scriptum in
 codice facile restituet, qui fontem invenerit unde fuit a Ti-
 berio haustus: equidem reperire non potui. 6 Ad Phi-
 lippī Epist. p. 153, 7. R. Locus est, vel memoriae Tiberii
 lapsu, vel incuria describentis, male adfectus. Cf. Demosthe-
 nes ipse. Idem exemplum adfertur ab Alexandro II. 6. ad
 συνωνυμίας illustrationem. Ceterum possent et alia plurima
 pleonasmī exempla ex Demosthene adduci. Πλεονάζει Aeschi-
 nes in Timarch. p. 44. R. ἐπειδὴν ... τοὺς νόμους γνῶ καὶ εἰδῇ.
 Sed Codex Coislinianus vocibus γνῶ καὶ caret, hocque ad-
 pictum habet scholium: εἰδῇ περισπωμένως ἀναγνωστέον ἀντὶ τοῦ
 εἶναι γνῶ καὶ μάθῃ. Crediderim Aeschinem scripsisse tantum
 νόμους εἰδῇ, et e scholio marginali γνῶ καὶ irrepsisse.

1 s. 27. Spald.; p. 546, 29. R. — Quod exemplum ad-
 tulit, conferendus de Periphrasi Alexander II. 10.

ὀργῆς καὶ τῆς ὕβρεως“ παρείληπται πάθους ἕνεκα καὶ ἀξιώματος. Ταῖς δὲ περιφράσεσι σπανίως χρῶνται οἱ πολιτικοί· πλεονάζει δὲ ἐν αὐταῖς ὁ Θουκυδίδης ² καὶ ὁ Πλάτων, καὶ οἱ ποιηταί· ³ οἷον παρὰ μὲν Ὀμήρῳ, βίη Ἑρακλείη,“ ἀντὶ τοῦ „Ἑρακλῆος,“ ⁴ καὶ, „ἱερὴ ἰς ⁵ Τηλεμάχοιο,“ ἀντὶ τοῦ „Τηλέμαχος·“ παρὰ δὲ Πλάτωνι, ⁵ „ὦ παῖ Κλεινίου,“ ἀντὶ τοῦ „Ἀλκιβιάδῃ·“ παρὰ δὲ Θουκυδίδῃ, „καὶ ⁶ οἱ μὲν ὕπνον ἤροῦντο,“ ἀντὶ τοῦ „ἐκάθευδον·“ παρὰ δὲ Ἡροδότῳ, „ἐνέσκηψεν ⁷ ἡ θεὸς θήλειαν νόσον,“ ἀντὶ τοῦ „ἐποίησεν ἀνδρογύνους“ ἢ ¹⁰ κατεαγότας.“

λς'.

ΣΥΖΥΓΙΑ δ' ἔστιν ὅταν, δύο προθέσεις ἀντικείμεναι ἀλλήλαις, ἑκατέρᾳ τὸ προσῆκον ἐπενέγκῃ· ¹ οἷον· „ὁ δῆμος ² ὁ τῶν Ὁρειτῶν ἀντὶ τοῦ τούτῳ μὲν βοηθεῖν, τοὺς δ' ἀποτυμπανίσαι, τοῖς μὲν οὐκ ἄργίζετο, τὸν δ' ¹⁵ ἐπιτήδειον ταῦτα παθεῖν ἔφασαν.“ Καὶ πάλιν· τὸ ³ τοῖνυν ψήφισμα τουτὶ, τῷ μὲν ἡγουμένῳ τῶν Κερσοβλέπτου πραγμάτων ἀσφάλειαν διδόν, τοῖς δὲ τῶν ἐτέ-

² Et Alexander l. c., cum Thucydidis verba protulisset, addit: πολὺ δὲ τὸ σχῆμα παρὰ τῷ ἀνδρὶ τούτῳ. ³ Alexand.

l. c., ἣ δὲ περιφρασις ἰδίῳ μοι δοκεῖ σχῆμα εἶναι τῆς ποιήσεως· πολλὰ γὰρ τὰ περιπεφρασμένα παρ' ἐκείνοις. ⁴ Forte Ἑρακλῆς, ob sequentia.

⁵ Cod. Γλαύκωνι. — Verba quae sequuntur sunt ex Alcib. priore, in ipso statim initio. ⁶

Thucyd. II. 75. ὥστε .. τοὺς δὲ ὕπνον τε καὶ σίτον αἰρεῖσθαι. Huc forte respexit Tiberius. ⁷ Herodot. I. 105.

¹ Cod. ἑκατέρᾳ, quod mutavi. Ἰῶτα quod hic deerat, abundat in loco Photii Biblioth. s. 166. p. 157, 46. ἐν Ἑρῳ, γενομένη πόλει Σικελίας, συλλαμβάνεται. Lego: ἐν Ἑρῳ γενομένη, πόλει Σ. σὺλ. ² Philipp. III. p. 126, 16. R. ³

Aristocrat. p. 654, 21. R. — Cod. ψήφ. τούτῳ μὲν.

ρων βασιλείων στρατηγοῖς φόβον καὶ δέος μὴ τινα αἰτίαν
σχῶσι παριστάν, τοὺς μὲν ἀσθενεῖς, τὸν δὲ ἰσχυρὸν κα-
θίστησιν.“ Οὐ γὰρ ἐκάτερον καθ' αὐτὸ, ἀλλὰ δι' ἀμ-
φοτέρων ὅλον κεχώρηκε. Κάλλος δὲ τὸ σχῆμα ἐργάζεται.

λζ.

- 5 ΤΟ δὲ ἈΠΟ ΚΟΙΝΟΥ οὕτως· „καὶ τῷ μὲν ¹ Εὐ-
βαίῳ τῷ τὸν Βοιωτὸν ἀποκτείναντι πολλὴν συγγνώμην
ἔχω· δοκοῦσι δέ μοι καὶ τῶν δικασάντων τότε πολλοί.“
Ἀπὸ κοινοῦ „συγγνώμην ἔχειν.“ Εὐειδὲς τὸ σχῆμα.²

λη.

ΜΕΤΑΒΟΛΗ δ' ἔστιν ὅταν μὴ τὰς πτώσεις μόνον
10 ἀλλὰ καὶ τὰ ῥήματα μεταβάλλῃ· οἷον· „τίς ¹ γὰρ
συμμαχία, σοῦ πράξαντος, γέγονε τῇ πόλει; ποῖα τριή-
ρεις; ποῖοι νεώσοικοι; τίς ἐπισκευὴ τειχῶν; ποῖον ἵππι-
κόν;“ Καὶ τοῦτο δὲ ὁμοίως γοργὸν καὶ εὐειδὲς τὸ σχῆμα.

λθ'.

ΥΠΟΦΟΡΑ δέ ¹ ἔστιν ὅταν μὴ ἐξῆς προβαίῃ ὁ

¹ Midian, p. 538, 9. et 23, R. Edit. Spald. s. 21, 22.
Nam locus nunc adlatus e duobus Demosthenicis conflatus est,
Textus Demosthenis hominem hunc Εὐβαίωνα vocat; ut infra
s. 40. — Cod. non habebat πολλοί, quod addidi e Reiskiana,
sensu omnino postulante. ² Cod. habet aut habere vide-
tur: ἔχει. νέει δέ. Hinc feci quod vides; cf. s. seq. extr. et
s. 40. — Ceterum de Figura cf. Ernesti Lexic. Techn. in
Κοινός.

¹ De Coron. p. 328, 27, R. — Cod. ποῖα νεός, οἷς ἦκον
τίς ἐπὶ σκευῇ — idem exemplum adducit Alex. Rhetor. II. c.
16. sed plenius.

¹ Cf. Rufum s. 29.

λόγος, ἀλλ' ὑποθεῖς τι, ἢ ὡς παρὰ τοῦ ἀντιδίκου, ἢ ὡς ἐκ τοῦ πράγματος, ἀποκρίνηται² πρὸς αὐτόν, ὥσπερ δύο ἀντιλεγόμενα πρόσωπα μιμούμενος· οἷον· „ἐγὼ τοίνυν³ λογίζομαι τίνων ὁ Φίλιππος πρῶτον γέγονε κύριος μετὰ τὴν εἰρήνην; Πυλῶν καὶ τῶν ἐν Φωκεῦσι πραγμά-⁵των. Τί οὖν; Πῶς τοῦτοις ἐχρήσατο; Ἄ Θηβαίοις συμφέρει, καὶ οὐχ ἂ τῇ πόλει, προεῖλετο πράττειν. Τί δή-ποτ' ἂν; Ὅτι πρὸς πλεονεξίαν, οἶμαι, καὶ τὸ πάντα ὑφ' ἐαυτῷ ποιήσασθαι.“ . . Καὶ πάλιν. „Τί⁴ ποιήσομεν; ἐὰν ἐπὶ Χερρόνησον; Ἐπικρινοῦμεν Διοπέθην; Νὴ Δία.¹⁰ Καὶ τί τὰ πράγματα ἔσται βελτίω; Ἄλλ' ἐνθένδε βοηθήσωμεν αὐτοῖς; Ἄν δὲ ὑπὸ τῶν πνευμάτων μὴ δυνώμεθα; Ἄλλὰ μὰ Δία οὐχ ἤξει. Καὶ τίς ἐγγυητής ἐστὶ τούτου;“ Ἐχει δὲ τὸ⁵ σχῆμα καὶ κάλλος καὶ ἐέργειαν. Καὶ ὅταν εἴπῃ,⁶ Ἐπέδωκα; Ἐπαινοῦμαι, οὐ, μὰ Δία,¹⁵ οὐκ ὦν, ὦν ἐπέδωκα, ὑπεύθυνος. Ἥρχον; Καὶ δέδωκά γε εὐθύνας ἐκείνων, οὐχ ὡς ἐπέδωκα, νὴ Δία. Ἄλλ' ἀδίκως, φησιν, ἤρξας. Εἶτα παρὼν ὅτε με εἰσήγαγον οἱ λογισταί, οὐ κατηγόρεις;“

μ'.

ΑΣΥΝΔΕΤΟΝ⁷ δέ ἐστιν, ᾧ πολλαχοῦ χρῆται ὁ²⁰

2 Cod. ἀποκρίνεται. — Et reponendum πρὸς αὐτό, et forte ἀντιλεγόμενα, vel ἀντιλέγοντα. 3 Philippic. II. p. 67, 9. R. — Cod. ὁ λογίζομαι — πρῶτος — προεῖλετο — ὑφ' ἐαυτό. 4 Orat. de Chersonn. 94, 3. R. 5 τὸ Cod. om. Addidit Boiss. 6 Cod. εἴπῃς. Scripsi εἴπῃ, nempe Demosthenes. Cf. p. 38. n. 3. et p. 24. n. 2. Qui sequitur locus est ex Orat. de Coron. p. 266. 5. R. — Cod. οἶκουν pro οὐκ ὦν — κατηγόρεις.

1 De hac figura cf. Alex. Rh. II. 12.; Quintil. IX. 3, 51.; Aquila Roman. s. 41. Jul. Rufinian. de Schem. Lex. s. 18.

Δημοσθένης, κατ' ὄνομα, καὶ κατὰ κῶλον, καὶ ἐν τό-
 πῳ. Κατ' ὄνομα μὲν. „Ἀμφίπολιν,² Πύδναν, Ποτί-
 δαιαν, Ἀλόνησον.“ ἐξ ὧν πλήθους ἔμφασις γίνεται.
 Κατὰ κῶλον. „ἴσασιν Εὐαίωνα³ πολλοὶ, τὸν Λαοδά-
 5 μαντος ἀδελφόν.“ εἰδίδες τὸ τοιοῦτο. Κατὰ κόμμα δέ·
 „ὅταν ἐπὶ κόρῃς, ὅταν⁴ κονδύλοις, ταῦτα κινεῖ, ταῦ-
 τα ἐξίστησι.“ Ταῦτα δεινῶσιν ἔχει καὶ ἐνέργειαν. Καὶ
 τοῦτο ἀσυνδέτως· πολλὰ⁵ ἂν εἰπεῖν ἔχοιεν Ὀλύνθιοι,
 ἃ τότε εἰ προείδοντο, οὐκ ἂν ἀπώλοντο· πολλὰ ἂν
 10 ὤρεϊται, πολλὰ φωκεῖς.“ Καὶ πάλιν, προθεῖς, ἀλλὰ
 τί⁶ τοῦτο ὄφελος τῇ πόλει;“ πάλιν ἐπήγαγεν εἰς τὸ
 ἀσύνδετον· „ἕως ἂν σώζηται τὸ σκάφος, τότε χρὴ καὶ
 ναύτην καὶ κυβερνήτην καὶ πάντα ἄνδρα ἐφεξῆς προθύ-
 μους εἶναι.“ Λαμπρότητα δὲ καὶ φαντασίαν τοῦτο τὸ
 15 σχῆμα παρέχεται, ἄνευ συνδέσμων ἑλευθέρᾳ φωνῇ τοῦ
 λόγου προϊόντος ταῖς τῶν τόπων ἐμβολαῖς. Τῷ σχήματι
 κέχρηται, ἢ κατ' ὄνομα εἰς πλήθος, ἢ κατὰ κῶλον εἰς
 κάλλος, ἢ κατὰ κόμμα εἰς ἐνέργειαν, ἢ κατὰ τόπους εἰς
 λαμπρότητα. Κακεῖνο ἀσύνδετον· „ὁρῶ δὲ αὐτὸν τὸν⁷

2 De Corona p. 248, 3. R. Idem exemplum apud Alex.
 Rh. I. c. Similis est locus Olynth. I. p. 11. 17. R. ἡνίκα
 Πύδνα, Ποτίδαια, Μεθώνη, Παγασαί, τᾶλλα ubi haec ἐν
 τάχει καὶ ἄνευ συνδέσμων scripta esse notat Ulpianus. Cf. De
 Corona p. 252, 9. 3 Midian. p. 537, 20. R.; s. 21. Spald.

4 Midian. ibid. — Locum adponere longiorem potuisset Ti-
 berius; nam non in his tantum quae descripsit ἀσύνδετος est
 et solutus. 5 Philippic. III. p. 128, 17. R. 6 Ibid. —

Ut in adlatis verbis inveniatur τὸ ἀσύνδετον, forte legendum:
 χρὴ ναύτην, κυβερνήτην, πάντα ἄνδρα. — Et πάλιν semel tantum
 erat scribendum. 7 De Corona p. 247, 9. R. — Ceterum

nihil in hoc exemplo ἀσυνδέτου video; nam particula δὲ mem-
 bra ligat. Non abs re erit Anaxandridem Athenaei I. 62.
 ἀσυνδέτω liberare, quod in ejus versus inopportune invexerunt

Φίλιππον, πρὸς ὃν ἡμῖν ὁ ἀγὼν, τὸν ὀφθαλμὸν ἐκκεκομ-
μένον, τὴν δὲ κλεῖν κατεαγότα, τὴν δὲ χεῖρα καὶ τὸ
σκέλος πεπηρωμένον.“

μᾶ.

ΤΟ ΔΕ ΑΝΤΙΘΕΤΟΝ ἄνω μὲν εἴρηται ¹ τὸ τῆς
διανοίας, τὸ δὲ τῆς λέξεως διχῶς γίνεται· ἢ κατὰ κῶ- 5
λον, ἢ κατὰ λέξιν. Κατὰ κῶλον μὲν· „παρὰ ² τὰς τῶν
χορηγῶν δαπάνας μικρὸν ἡμέρας μέρος τῇ χάρις τοῖς θεω-
μένοις ἐστὶ, παρὰ δὲ τὰς εἰς τὸν πόλεμον παρασκευῶν
ἀφθονίας πάντα τὸν χρόνον ἢ σωτηρία πάσῃ τῇ πόλει.“
Ἀντίκειται γὰρ τοῖς κῶλοις ἡ ἐρμηνεία. Τὸ δὲ κατὰ 10
λέξιν· „ἐδιδασκες ³ γὰρ γράμματα, ἐγὼ δ' ἐφοίτων· ἐτέ-

librarii: ἐὰν λούσησθε νῦν, ῥάφανόν τε πολλὴν ἐντράγητε, παύ-
σετε Τὸ βύρος, διασκεδῶτε τὸ προσὸν νῦν νέφος Ἐπὶ τοῦ μετώπου.
Quis non offendet ad παύσετε, διασκεδῶτε? Lego: ῥάφανόν τε
πολλὴν ἐντράγητε, ἔπαυσέ τε Τὸ βύρος, διασκεδῶτε τὸ πρ. —
Ἐπαυσε, ῥάφανος nempe. — Vel mutaverim tantum διασκεδῶτε
in διασκεδῶτε, nempe ῥάφανος. Quam tollo Anaxandridi figu-
ram, dabo Gorgiae. Sic legitur Gorgias Helen. Encom.
p. 95. Reiskianae, p. 129, A. Stephaninae quam Reiskius non
novit: αἱ γὰρ ἐνθεοὶ διὰ λόγων ἡδοναί, ἐπαγωγοὶ μὲν ἡδονῆς,
ἀπαγωγοὶ δὲ λύπης γίνονται. Codex Vatic. 88. caret voculis
μὲν et δέ, quibus sublatis locus fit ἀσύνδετος. Facile credi-
derim hanc elegantiam ab hoc Sophista fuisse quaesitam.
Gorgiae editionem Stephaninam nec ipse noveram, cum ad
Philostr. p. 472. Gorgiam lacunosum supplebam et corrup-
tum emendabam ad Marin. p. 71. Loca illa duo, quae ibi
correxi, inemendata quidem sunt in Aldina, et in Reiskiana
qua tum utebar, sed sana omnino in Stephanina quae nunc
est ad manus.

1 Supra s. 18.

2 Leptin. p. 465, 5. R.; s. 22. p. 31.

Wolf. — Cod. ἔτι non ἐστὶ.

3 De Coron. p. 315, 7. R. —

λαῖς, ἐγὼ δὲ ἐτελούμην· ἐγραμμάτευες, ἐγὼ δ' ἐθεώρουν·
ἐξέπιπτες, ἐγὼ δ' ἐσύριπτον.“ Ἐνέργειαν δὲ καὶ κάλλος
ἅμα τὸ σχῆμα ἔχει.

μβ.

ΕΛΛΕΙΨΙΣ δέ ἐστιν ὅταν ὁ λέγων ἑλλείπη λέξιν
5 ἢν παρ' αὐτοῦ ¹ ἔδει προσθεῖναι τῷ νοήματι· οἷον·
„θέαμα ² δεινὸν καὶ ἐλεονόν.“ ἑλλείπει γὰρ τὸ „ἐστί.“
Κάκεινο δὲ ἑλλειψις· „πρῶτον ³ μὲν, ὡς Ἀθηναῖοι, τοῖς
θεοῖς εὐχομαι πᾶσι καὶ πάσαις.“ ἑλλείπει γὰρ „ταῖς
θεαῖς.“ Καὶ πάλιν· „ὥσπερ ⁴ ἂν τις ἰατρὸς ἀσθενοῖσι
10 μὲν τοῖς κάμνουσιν εἰσὼν μὴ λέγοι μηδὲ δεικνύοι δι' ὧν
ἀποφείζονται τὴν νόσον, ἐπειδὴν δὲ τελευτήσῃ τις αὐ-
τῶν καὶ τὰ νομιζόμενα ἐπ' αὐτῷ γέροιτο, ἀκολουθῶν
ἐπὶ τὸ μνήμα διεξίει, εἰ τὸ καὶ τὸ ἐποίησεν ἄνθρωπος,
οὐκ ἂν ἀπέθανεν. Ἐμβρόντητε, εἴτα νῦν λέγεις;“ Καὶ
15 πάλιν· „εἶπον ⁵ τοῖνυν ὥς μὲν ὑπαρχόντων Θηβαίων

Et hoc adfert exemplum ἀντιθέσεως Alex. Rh. II. 21. Cf.
Aquil. Roman. s. 22.; Rutil. Lup. II. 16.; Jul. Rufinian. de
Schem. Lex. s. 11. — Theodorus Prodromus in Notitiis Ma-
nuscriptorum T. 8. Part. 2. p. 86. hinc videtur colorem sum-
sisse: διδασκάλων προσεφοίτησα τοῖς ἀρίστοις, γραμματικὴν προῦ-
τελέσθην, ῥητορείαν ἐξεμνήθην.

¹ Forte παραντά: vel παρ' αὐτοῦ ἔδει προστεθῆναι. ²
II. παραπρ, p. 361, 19. R. ³ Initium Orat. de Corona.
⁴ De Corona, p. 307, 28. R. ⁵ De Corona, p. 286, 8.
R. — Inde patet φίλων, quod nunc legitur in edito Oratoris
textu, esse glossema. Non semel τῷ ὑπάρχειν sic absolute
posito utitur Demosthenes. Taylorus errabat, cum in his π.
παρ. verbis p. 358, 7. τὸν Φίλιππον ὑπάρχειν αὐτοῖς, inserere
vellet φίλον post Φίλιππον. Cf. Wyttenb. ad Sel. Hist. p. 381.
Obiter glossemate Hermiam liberabo Irris. Gent. s. 7. τὸ πᾶν
ἐστὶν ἄηρ, καὶ οὗτος πυκνούμενος καὶ συνιστάμενος ὕδωρ καὶ ἄηρ

Φιλίππω λίαν θορυβουμένων·“ ἑλλείπει γὰρ τὸ „φίλων
καὶ συμμάχων.“

μγ'.

Τὴν δὲ ΔΙΑΤΥΠΩΣΙΝ² παρήκεν Ἀψίνης, Καί-
κλιος δὲ ἔθηκεν ἐν τοῖς τῆς διανοίας σχήμασιν. Ἡ δὲ
διατύπωσις ὅτε μὲν² ὑπομιμνήσκει τῶν γεγενημένων⁵

γίνεται. Haec duo verba καὶ ἄρ valde torserunt interpretes,
quos miror non animadvertisse delenda esse et legendum ὕδωρ
γίνεται. Ad καὶ οὗτος glossator adcripserat καὶ ἄρ, et scho-
lium in textum irrepsit. Simili morbo Paterculus laborare
videtur II, 7. — „Factum Opimii, quod inimicitiarum quae-
sita erat ultio, minor sequuta auctoritas: et visa ultio pri-
vato odio magis quam publicae vindictae data.“ Ingrata
vocis ultio repetitio merito displicuit doctis interpretibus;
sed locum non feliciter tentaverunt. Equidem, nescio an fe-
licius, conjicio ultio post visa esse glossema, delendumque.
Glossator metuebat ne quis visa referret ad auctoritas,
et adposito ultio, errori cavebat; sed ipsa sedulitas auctori
nocuit, et glossema textum invasit,

1 De hac figura, praeter Ernestium in Lex, Technol., cf.
Schol. Demosth. T. 2. p. 156, R. qui διατυπώσεως exemplum
esse ait, θέαμα δεινὸν κ. τ. λ. in π. παρ. oratione p. 361, 19.
Vide Aquil. Rom. s. 13.; Hermog. de Invent. III. 14. p. 180.;
Quintilian, IX. 2, 40, 41, ubi fere miror διατύπωσιν et ὑποτύ-
πωσιν legi; etsi non sim nescius has figuras, ob ipsarum si-
militudinem, facile confundi posse, et διατύπωσιν alios vocare,
quod alii vocant ὑποτύπωσιν. Cf. Schol. Pind. Pyth. I. 10.
17.; Ursin. ad Virgil. Ecl. I. 29. 2 Cod. ὅτε μὲν. Pro ὅτε
δὲ, quod erat opponendum, Tiberius dedit, variata formula,
καὶ πάλιν. Apud Demosthenem Philipp. III, p. 117, 3. καὶ
πάλιν, non τοῦτο δὲ, ponitur post τοῦτο μὲν. — Alex. Rh. I.
24. in Διατυπώσεως definitione: ὅταν . . . τὰ ἐνεργήματα καὶ τὰ
πάθη . . . διατυπώμεθα; quod vocem ἐνεργειῶν illustrat,

ἐνεργειῶν καὶ ἐκάστων ἐξαριθμουμένων τῶν μερῶν· „ἀλλὰ μὴν³ τὸν τῇ πόλει συσταθέντα τότε θόρυβον ἴστε μὲν ἅπαντες, μικρὰ δὲ ἀκούσατέ μου τὰ ἀναγκαιότατα. Ἐσπέρα μὲν γὰρ ἦδη,“ καὶ τὰ ἐξῆς. Καὶ πάλιν ἡ δια-
 5 τύπωσις ἐπὶ τὴν θείαν ἄγχι τῶν οὐχ ἐωραμένων, ὡς παρ' Αἰσχίνῃ⁴ πολλὰ ἂν εὖροι τις. Τρίτος ὅρος διατυπώσεως, ὅταν τὰ μὴ γεγονότα διατυποίμενοι εἰσάγωμεν καθ' ὑπόθεσιν· οἷον· „τί ἂν ἐγένετο, καὶ τί ἂν ἐπράχθη, ὡς δεινὰ καὶ φοβερά.“

μδ'.

- 10 Τὸ δὲ ΔΙΑΣΥΡΜΟΥ σχῆμα² παρήκεν Ἀψίνης, Καικίλιος δὲ αὐτὸ ἐνέθηκε. Τοῦτο δὲ ἐστὶ τὰ μεγάλα μικρὰ ποιῆσαι καὶ ἐξευτελίσαι, οἷον· „ἀλλ' ἐν¹ τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν ἐθεώρουν ἂν εἰ μὴ τοῦτο ἐγράφη.“ Καί· „πάνυ γε· οὐ γὰρ³ παρὰ τοῦτο εὐχερῇ γέγονε τὰ τῶν
 15 Ἑλλήνων πράγματα, εἰ τοῦτ' ἐπὶ τὸ ῥῆμα ἀλλὰ μὴ τοῦτο διελέχθη ἐγὼ, ἢ δευρὶ τὴν χεῖρα ἀλλὰ μὴ δευρὶ παρήνευκα.“

μέ.

Τὸ δὲ σχῆμα τῆς¹ ΕΠΑΝΟΔΟΥ ἐστὶ παρὰ τῷ

3 De Corona p. 284, 18. R. 4 Alex. Rh. I. c. adfert ex Aeschinis Ctesiphontea exemplum, γινεσθί μοι μικρὸν χρόνον κ. τ. λ. p. 540. R.

1 Cf. Alex. Rh. I. 26.; Phoebamm. II. 4. p. 128.; Aquila s. 15.; Jul. Rufinian. de Fig. Sent. s. 5.; Ernesti Lex. Technol. 2 De Corona p. 234, 24. R. 3 De Corona p. 305, 2. R.

1 De Epanodo cf. Alex. Rh. II. 7.; Phoebamm. I. 3. p. 106. In Rutilli I. capite 6. Epanodi exempla vident viri docti. Adde Gregor. Cor. ad Hermog. Meth. c. 9. p. 905. T. 8. Orat. Gr. Reiske; Ernesti Lex. Techn.

Καικίλιω. Γίνεται δὲ αὕτη ὅταν ὀνόματα δύο καὶ ῥῆμα προσθέντες ἐπανίωμεν ἐπ' αὐτὰ καὶ ἐξηγώμεθα αὐτὰ, ὡς μήπω νοουμένου τοῦ λεχθέντος· οἷον εἴ τις λέγοι, ὅτι Νικίας καὶ Ἀλκιβιάδης ἐπὶ Σικελίας τὴν στρατείαν διέφθειραν, εἰτα ἐπανιών ἐπ' αὐτὰ λέγοι, 5 „Ἀλκιβιάδης μὲν εὐτελῇ τὸν πόλεμον καταλιπὼν, Νικίας δὲ ἀργὸν στρατηγήσας.“² Χρηται δὲ ἐπανόδω καὶ Θουκυδίδης ὁσάκις ἂν εἰς ἀσάφειαν ἐκ τῶν ὑπερβατῶν ἐκπίπτῃ.

μς'.

Καὶ τὸ τῆς ΑΦΑΙΡΕΣΕΩΣ σχῆμα ὁ Καικίλιος¹⁰ εἰσάγει. Λέξεως γὰρ ἀφαιρέσιν τοῦτο φησι καὶ λέγει κείσθαι παρὰ τῷ Θουκυδίδῃ· „φθείρατε¹ γὰρ ἄνδρες Ἀθηναῖοι“ ἐφθαρμένοι εἰσὶ „έτεταχα“ ὧ πεποιήνται καὶ εἴρηνται.

μς'.

Καὶ τὸ τῆς ΑΛΛΟΙΩΣΕΩΣ σχῆμα εἰσάγει¹ ὁ¹⁵ Καικίλιος, καὶ φησιν αὐτὴν γίνεσθαι κατ' ὄνομα, καὶ

2 Legendum puto ἀργῶς, ut est ap. Gregor. qui idem habet exemplum, nonnihil immutatum.

1 Codicis scripturam fideliter exhibui. Videtur Caecilius indicare voluisse locum Thucydidis ex Oratione Mitylenaeorum (III. 13.) sic editum: νόσῳ τε γὰρ ἐφθάρταται Ἀθηναῖοι, καὶ χρημάτων δαπάνῃ· νῆες τε αὐτοῖς, αἱ μὲν περὶ τὴν ὑμετέραν εἰσὶν, αἱ δ' ἐφ' ἡμῖν τετάχεται. Verba ἐφθαρμένοι εἰσὶν erant a Caecilio adposita, ut glossema formae ἐφθάρταται. Ex ultimis πεποήνται καὶ εἴρηνται patet Caecilium, vel Tiberium, cum formis Ionicis et Atticis in αται contulisse formas vulgares; sed librarius locum misere corrumpit et truncavit.

1 Cf. Alex. Rh. II. 14. Ruṭilius Lupus II. 2. de alia alloeosi tractat. Cf. Ernesti Lexic.

πτώσεις, καὶ ἀριθμοὺς, καὶ πρόσωπα, καὶ χρόνους. Καὶ ὀνόματα μὲν ἀλλοιοῦσιν ἀντὶ τοῦ ἄρρενος τὸ θῆλυ ἢ τὸ οὐδέτερον παραλαμβάνοντες, ἢ τῷ ἄρρενι ἀντ' ἀμφοῖν χρώμενοι, κατὰ τὸ πληθυντικόν, οἷον παρὰ μὲν 8 Θουκυδίδη, „πᾶσα γὰρ ἡ² Ἑλλὰς ἐσιδηροφόρει,“ ἀντὶ „τῶν Ἑλλήνων.“ καὶ „τὸ φιλότιμον³ ἀγῆρω μόνον,“ ἀντὶ τοῦ „ἡ φιλοτιμία.“ οὐδέτερον γὰρ μετείληφεν ἀντὶ τοῦ θήλεος. Περὶ⁴ δὲ τοὺς ἀριθμοὺς ἀλλοιώσεις, ὡς παρ' Εὐπόλιδι ἐν Δήμοις.⁵

- 10 „Ἀπασα γὰρ ποθουμένη κλεινὴ πόλις,“ καὶ παρὰ Δημοσθένει, „ὑμεῖς⁶ ὦ βουλή.“ Κατὰ δὲ τὰ πρόσωπα⁷ ἀλλοιώσεις, ὡς παρ' αὐτῷ· τοῖς γὰρ δικασταῖς διαλεγόμενος μετατίθησιν ἑαυτὸν ἐπὶ τὸν ἀντιδίκον, ὡς· „ὦ μιαιώτατε πάντων⁸ κεκλεισμένης σοι 15 τῆς παρῥησίας.“ Καὶ πάλιν ἀπὸ τοῦ ἀντιδίκου⁹ μετάγει ἐπὶ τοὺς δικαστὰς, λέγων, οἷον· „τῶν ἀνδρῶν¹⁰

2 Thucyd. I. 6. Quod exemplum habet et Alex. I. c.

3 Thucyd. II. 44. et hoc apud Alexandrum. 4 Cod. παρὰ. Schaef. Appar. ad Dem. T. I. p. 306. conjicit περί. W. 5

Noti sunt Eupolidis Demi: sed an hic versus jam fuerit ab edito autore prolatus ignoro. Locus non est integer: nam nunc ubi est ἀλλοιώσεις? nisi forte legendum, ποθούμενοι.

6 Haec ipsa, quorum sedes me latet, oratoris verba adfert Herodianus π. Σχημ. t. 2. p. 88. Anecd. Villois. de modo agens quo ἐν ἀριθμοῖς σχήματα κατόρθωται: lege κατορθοῦται. Gregorius Cor. Dial. Attic. s. 15. hujus figurae exemplum allegat verba Demosthenis, ὑμεῖς δ' ὁ δῆμος ... quae sunt ex Olynth. III. p. 37, 12. R. Ceterum vide quae de numeri mutatione notata sunt ad Gregorium. 7 De mutatione personarum cf. Wolfium ad Leptin. s. 123. p. 365. 8 Aristo-

git. I. p. 778, 10. R. 9 Cod. ἀδίκον, quod mutavi, sensu jubente. Haec verba permutata vidimus s. 13. 10 De

Coron. p. 329, 27. R. — Cod. μεμῆσθαι. — In λέγων, οἷον·

τῶν ἀγαθῶν μέμνησαι, καὶ καλῶς ποιεῖς· οὐ μέντοι
δικαίον ἐστίν, ὥς Ἀθηναῖοι“ . . . Καὶ παρ’ Εὐριπίδῃ.¹¹

„Φεύγεις ἀποστραφεῖς με· τὰ δ’ Ἀγαμέμνωνος
Φροῦδα“

credo alterutrum abundare et esse delendum. 11 Orest.
720. Matth. — Cod. ἄρ’ ἦσθ’ — Hae syllabae me ducunt
ad locum non omnino sanum Theodori Prodrumi in Notitiis
Manuscriptorum t. 8. part. 2. p. 82. Βροῦτον γάρ, τὸν Ρω-
μαῖον ἐκείνον, τῆς μὲν ἄλλης ἀρετῆς καὶ τῆς στρατηγίας παντά-
πασι τέθηκα· τῶν γε μὲν ἐπιθανατίων ἐκείνωνι συλλαβῶν οὐδ’
ὀπωστοιοῦν ἀποδέχομαι. Ἄ γάρ φησι, Τλήμον Ἀρετῇ, λόγος ἄρ’
ἦσθα μόνος· ἐγὼ δέ σε Ὡς ἔργον ἐτίμων, σὺ δὲ ἄρ’ ἐδούλευες
Τύχρ· ἀγενῆ ταῦτα λέγων (lege λέγω cum editore doctissimo)
καὶ Βρούτου ψυχῆς ἀνάξια. In versibus editor notat metro
nocere vocem μόνος, et meram videri interpolationem. At,
sublato hoc epitheto, metrum omnino ruit; servato, versus
est jambicus, pessimus quidem, sed versus tamen. Offendit
etiam editor ad γε μὲν, et pro γε proponit δέ, sed offendo
rursus ad δέ μὲν. Credo legendum γε μὴν. De hac formula
vide Hoogveenii Particulas. Apud Demum Dionysii Halic.
t. 5. p. 632, I. pro τε μὴν recte nunc legitur γε μὴν, ex emen-
datione Sylburgiana. Ipse Theodorus p. 88. f. πρὸς γε μὴν
τάς νόσους; et p. 86. τέως γε μὴν οὐθέν εἰλήχεσαν κολοβόν. Ad
vocem εἰλήχεσαν adpictum sic, dubitationem editoris celeberrimi
indicare videtur. Sed in hoc scriptore talis forma fe-
renda est. Etenim tunc temporis tertia plurali plusquamper-
fecti Attici persona utebantur, loco perfecti, vel aoristi.
Tzetzes initio commentarii in Iliadem habet ἐπικειρήκεσαν,
πεφροντίκεσαν, πεποιήκεσαν, non alio modo posita. Manuel
Palacologus in eodem Notitiarum Volumine p. 330. καὶ πρὸς
γε μὲν. Lego, καὶ πρὸς γε μὴν. Dixit Manuel p. 332. καὶ πρὸς
γε ἔτι δῆ, quod idem sonat. Vide notas ad Marinum p. 138.
101. Praeterea in primo Theodori loco, pro ὀπωστοιοῦν, le-
gendum omnino ὀπωστιοῦν.

εἶτα μεταστρέφει τὸν λόγον ἐπὶ τὸν ἀποθανόντα·

„— ἄφίλος ἦσθ' ἄρ', ὃ πάτερ, πράττων κακῶς,“

Τοὺς δὲ χρόνους ἀλλοιοῦσιν, ὅταν τοῖς ἐνεστώσιν ἀντὶ τῶν παρωχημένων χρῶνται, οἷον παρὰ Δημοσθένει· „καὶ
5 ὅτι¹² ταῦτα ἀληθῆ λέγω, τοὺς ὀρῶντας ὑμῖν μάρτυ-
ρας παρῆξομαι,“ ἀντὶ τοῦ „τοὺς ἐωρακότας.“ Ὅποιόν
ἔστι καὶ τὸ παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ ἐν τῇ Ἀνδρομέδῃ,¹³

„Ὅρῳ δὲ πρὸς τῆς παρθένου θοινάματα,

ἀντὶ τοῦ „εἶδον.“ Καὶ ὁ Θουκυδίδης· „Οἱ μὲν¹⁴ πολ-
10 λοὶ τῶν ἐνθάδε εἰρηκότων ἐπαινοῦσι τὸν προστιθέντα τῷ
νόμῳ τὸν λόγον τόνδε,“ ἀντὶ τοῦ „ἐπῆνεσαν.“

μη'.

Καὶ τὴν ΠΛΕΜΒΟΛΗΝ¹ εἰσάγει Καικίλιος σχή-
μα

12 Adv. Neaer. p. 1356. 11. R. — Cod. ἡμῶν. — Et hoc
apud Alex. Rhet. l. c. 13 Andromedae fragm. novum, ut
videtur — Cod. θυνάματα. 14 Thucyd. II. 35. — Cod.
τὰ προστεθέντα.

1 De hac figura vide Alex. Rh. II. 25. Species est πα-
ρενθέσεως. Conferatur Gregor. Cor. ad Hermog. p. 916., et
Ernesti Lexic. Technol. Codex habet παραβολήν: sed libra-
rius erravit hic et s. 23. Reposui quod omnino reponendum
fuit. Memini inscriptionis Graecae ubi εμ permutatur non
cum α ut hic, sed cum ει. Legitur haec inscriptio in Goen-
sii Observat. Miscell. c. 7. Primus autem versus sic est
conceptus: Ἀνθρωπος τοῦτ' ἐστὶ τις ἐμβλεπε καὶ τὸ μένον σε.
Sed reponendum certissime: Ἀνθρωπος τοῦτ' ἐστὶ· τις εἰ βλέ-
πε. — In ipsa lapidis delineatione quam exhibet Goensius,
ΕΙ ΒΛΕΠΕ, non ΕΜΒΛΕΠΕ, perspicue legitur; sed Goen-
sius ad quoddam sculpturae ornamentum offendit, et a vera
scriptura declinavit. Sententia eadem est ac in illa inscri-
ptione quam descripserunt auctores Itineris literarii

μα λέξεως, κέχρηται δὲ παραδείγματι τῷ² παρὰ Θου-
κυδίδη· „Οἱ δὲ Κορίνθιοι προσκαθεζόμενοι (ἔστι δὲ
ισθμὸς τὸ χωρίον) ἐπολιόρκουν τὴν πόλιν.“ Καὶ ὁ
Ἡρόδοτος· „Κροίσος³ ἦν Λυδὸς μὲν γένος, παῖς δὲ
Ἀλυάττεω· τύραννος δὲ ἐθνῶν τῶν ἐντὸς Ἄλφους ποτα-⁵
μοῦ, ὃς ῥέων ἀπὸ μεσημβρίας μεταξὺ Σύρων καὶ Πα-
φλαγόνων ἐξίει πρὸς βορέην ἄνεμον εἰς τὸν Εὐξείνον
καλεόμενον πόντον.“ Ἐνταῦθα παρεμβέβληται τὰ τοῦ
ποταμοῦ. Καὶ Εὐριπίδης·⁴

„Δαναὸς, ὁ πεντήκοντα θυγατέρων πατήρ,

10

Νείλου λιπὼν κάλλιστον εὐκταίης ὕδωρ,

“Ὅς ἐκ μελαμβρότιο πληροῦται ῥοᾶς.

Αἰθιόπιδος γῆς, ἥνικ’ ὦν τακτεῖ χιῶν,

Τεθριππεύοντος ἡλίου κατ’ αἰθέρα,

Ἐλθὼν κατ’ Ἄργος ὄκισ’ Ἰνάχου πόλιν.“

15

οἱ γὰρ τρεῖς περὶ τοῦ ποταμοῦ στίχῳ περιττοί.

duorum Monachorum D. Benedicti T. 1. p. 301. —
HOSPES QUID SIM VIDES — QUID FUEIRIM NOSTI —
FUTURUS IPSE QUID SIS COGITA. — His jam typis de-
scriptis, doceor inscriptionem illam graecam emendate legi
inter Paralipomena Anthologiae Jacobsianae T. 13. p. 759.
2 Cod. τό. — Locus est ap. Thucyd. I. 26. Pro Κορίνθιοι,
ad historiae fidem legendum Κερκυραῖοι. 3 Herod. I. 6. —
Cod. ἐξείη — Hoc exemplum παρεμβολῆς adfert Alex. l. c,
4 Euripid. Archel. fragm. 2. — V. 6. Cod. ὤκησεν. Norunt
omnes perpetuo confusa esse η et ι, ob soni similitudinem.
Plutarchus Thes. c. 19. ἐπίδοξος ὦν ἅπαντας πάλιν νικήσεν ὁ
Ταῦρος ἐφθονεῖτο. Corayus notat variantem lectionem, ἐν τῇ
πύλῃ νικήσεν, quod equidem non variantem lectionem, sed
glossam crediderim; nam, ni fallor, pro πάλιν scribendum
πάλην. Philostratus Her. p. 56. ἐνίκα πάλην, ubi Codex qui-
dam ἐνίκα πάλιν, errore simili.

ΑΙΔΙΟΥ ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ
ΠΕΡΙ ΣΧΗΜΑΤΩΝ.

Herodianum edere voluit Leo Allatius in quinto Συμ-
μίστων libro [vide praefationem Tiberii p. 523.], e codice
Marciano 512. primus edidit Villosionus Anecd. II. p. 86.
Venetijs 1781. deinde G. Dindorfius una cum Jo. Alexan-
drini praeceptis tōnicis, Lipsiae 1825. adhibitis codicibus
Parisiensibus 2551. [Par. 1.] et 2929. [Par. 2.] quorum
collationem Bekkerus Anecdotis suis p. 1449. inseruit, et
Havniensi regio 1965, ab O. D. Blochio collato. His sub-
sidiis nos quidem nihil adjecimus, nisi novam codicis Par.
2929. collationem, quae multas lectiones a Bekkero ne-
glectas obtulit: quo factum, ut codicum Parisinorum lectio
a nobis non raro aliter, quam a Bekkero et Dindorfio, in-
dicata sit.

Η Ρ Ω Δ Ι Α Ν Ο Υ

ΠΕΡΙ

ΣΧΗΜΑΤΩΝ.¹

Σχῆμά ἐστιν ἐξάλλαξις ² φράσεως ἀπὸ τοῦ καταλλήλου ἐπὶ τὸ κρεῖττον μετὰ τινος ἀναλογίας. διαφέρει ⁵ δὲ τοῦ σολοικισμοῦ, ὅτι τὸ μὲν ἐστὶ κατόρθωμα, καὶ τὴν ἐξάλλαξιν εὐλογον ἔχει· ὁ δὲ σολοικισμὸς ἀμάρτημα, μηδεμίαν ³ αἰτίαν τῆς ἀκαταλληλίας ⁴ ποιούμενος. γίνεται δὲ τὸ σχῆμα κατὰ τοσοῦτους ⁵ τρόπους καθ' ὅσους καὶ ὁ σολοικισμὸς. καὶ γὰρ εἶδη διαλασσόμενα ⁶ καὶ ¹⁰ γένη καὶ πτώσεις καὶ ἀριθμοὶ καὶ ἐγκλίσεις, ἔτι τε ⁷ πρόσωπα καὶ χρόνοι καὶ διαθέσεις, καὶ πάντα ἀπλῶς ἢ τὴν τοῦ ⁸ καταλλήλου συνάφειαν ἀπαιτεῖ, παρατραπέντα ποιεῖ τὸ σχῆμα.

1 Par. 1. τοῦ σοφωτάτου ἡρωδιανοῦ περὶ σχημάτων. Par. 2. ἤρ. περὶ σχ. διανοίας καὶ λέξεως. 2 Ven. Hav. ἐνάλλαξις. Par. 1. 2. ἐξάλλαξις. cfr. Boisson. ad Tryphonem Anecd. T. III. p. 284. 3 Ven. καὶ τὴν. ceteri μηδεμίαν. 4 Par. 1. 2. καταλληλίας. 5 Par. 1. τρόπους τόσους. Par. 2. τόσους τρόπ. 6 Par. 2. διαλασσόμ. 7 Ven. Par. ἔτι δὲ καί. Hav. ἔτι τε. Par. 2. ἐπεὶ δέ. 8 τοῦ Par. 2. om.

Ἐν μὲν οὖν ⁹ εἶδουσιν ὀνομάτων ὧδε πως συνίσταται τὸ ¹⁰ σχῆμα·

Ἑβδομάτῃ δ' ἐκόμισθα Λάμου ¹¹ αἰπὺ πολλέθρον·

καί,

⁵ Μελάντερον ἥτε πίσσα. ¹²

τὸ μὲν γὰρ ¹³ πρότερον ὑπερθετικὸν ἀντὶ ἀπολύτου ¹⁴ κείμενον κακίαν ¹⁵ οὐκ ἐργάζεται, ὅτι γεγένηται ἐν ἀριθμητικῷ ¹⁶ ὀνόματι, ἐν ᾧ, τῆς σημασίας μηδεμίαν διαφορὰν λαμβανούσης κατὰ τὴν τῆς φωνῆς ἐνάλλαξιν, ¹⁷
¹⁰ ἢ μετὰθέσεις τῶν εἰδῶν ἀναμάρτητος, ἅμα δὲ ¹⁹ σὺν τῷ τὸν ἀριθμὸν ὀρίζειν καὶ τὴν τελευταίαν δεδήλωκεν ²⁰ ἡμέραν. τὸ δὲ δεύτερον συγκριτικὸν ἀντὶ ἀπολύτου κείμενον λεληθυῖαν ἔχει τὴν σύγκρισιν, τὴν ²¹ ἀναφορὰν ἥτοι ²² πρὸς ἕτερον νέφος ποιούμενον ἢ ²³ πρὸς φυσικὴν
¹⁵ τοῦ νέφους μελανότητα.

Ἐν δὲ γένεσι θεωρεῖται σχῆμα τόνδε τὸν ²⁴ τρόπον·

Παρθενικαὶ τε καὶ ἡῖθεοι ἀταλά ²⁵ φρονέοντες.

ὁμοίως δὲ ²⁶ ἔχει κάκεινο·

Ἐνθα μὲν ἡῖθεοι καὶ ²⁷ παρθῆνοι ἀλφεισίβοιαι

²⁰ Ὠρχεῦντι ²⁸ ἀλλήλων ἐπὶ καρτῷ χεῖρας ἔχοντες.

9 οὖν Ven. Par. 1. om., est in Hav. Par. 2. 10 τὸ

Par. 1. 2. Ven. om., est in Hav. 11 Par. 1. λαοῦ. Par. 2.

ἵκομαι θαλάμου. — Od. κ. 81. 12 Π. δ. 277. 13 γὰρ

Ven. om. 14 Hav. ἀπολυτοῦ. 15 Hav. κακίαν. 16

Ven. ἐν ἀριθμητικῇ ὀνόματα. Par. 1. 2. ἐναριθμοῦνται ὀνόματι.

Hav. ἐν ἀριθμητικῷ ὀνόματι. 17 Par. 1. 2. ἐξάλλαξιν. 18

Par. 2. ἀναμάρτηται. 19 Ven. καί. 20 Par. 2. δὲ δεδή-

λωκεν. 21 Ven. Hav. ἢ τὴν. Par. 1. 2. καὶ τὴν. Dind. con-

junctionem om. 22 Par. 1. 2. εἴτε. 23 Par. 1. οὐ. Par.

2. οὐ πρὸς τὴν φύσιν. 24 τὸν Hav. om. Par. 2. τίνα τρόπον.

25 Par. 2. ἄλλα Π. σ. 567. 26 δὲ Ven. om. 27 Par. 2.

καὶ αἱ π. ἀλφεισίβοιαι. 28 Hav. ὀρχοῦντες. Par. 2. ὠρχεῦνται

ἀλλήλοις. Π. σ, 594. 595.

ἰσχυρότερον γὰρ ὃν τὸ ἀρσενικὸν γένος τοῦ θηλυκοῦ
ἐπεκράτησε κατὰ ²⁹ τὴν ἐπιφοράν. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ θη-
λυκὸν γένος ἰσχυρότερον ὃν τοῦ οὐδετέρου ἐπεκράτησε
κατὰ ³⁰ τὴν ἐπιφοράν· οἶον,

Αἱ δὲ που ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα

5

Εἵεται ³¹ ἐν μεγάροις ποτιδέγμεναι νῆας Ἀχαιῶν.

Παρά δὲ πτώσεις ἀντιτιθεμένας ³² ἢ τοῦ σχήματος
σύστασις ἔχει πρῶτον αἵτημα ³³ τὴν τῶν πτώσεων οἰκειό-
τητα τῶν τε πλαγίων πρὸς ἀλλήλας καὶ τῆς ὀρθῆς πρὸς
τὴν κλητικὴν· εἶτα τὴν τῶν πραγμάτων διάστασιν, ἵνα ¹⁰
τὴν προτέραν ³⁴ περιγραφὴν τοῦ λόγου καταλιπὼν, ³⁵
ἀπηρτισμένην μετὰ διαστάσεως, ἐφ' ἑτέραν ἀρχὴν τρα-
πέις τῇ τῶν πτώσεων συμπλοκῇ ³⁶ σχηματίσῃ. τὴν μὲν
οὖν τῶν πτώσεων συγγένειαν τὰ σχήματα ποιεῖν συμβέ-
βηκεν ³⁷ οὕτως· ³⁸

15

Ἐκτορι δὲ προπάροιθε ποδῶν πέσε·

εἴρηται γὰρ δοτικὴ ἀντὶ γενικῆς Ἐκτορος. καί,

Νεφεληγερέτα Ζεὺς·

κλητικὴ γὰρ ³⁹ ἀντὶ ὀρθῆς κεῖται τῆς νεφεληγερέτης. τὴν
δὲ ⁴⁰ διάστασιν τῆς φράσεως ⁴¹ οὕτως·

20

29 κατὰ Par. 2. om. — tum. Hav. ἀναφοράν. Par. 1. ὑπο-
φοράν. 30 Hav. κά. tum Par. 1. 2. ὑποφοράν. Hav. ἀναφο-
ράν. 31 Par. 2. εἵατο. Ven. εἵατ' ἐνί. Hav. μεγάροισι. Ven.
Hav. νῆας Ἀχ. om. 32 Hav. ἀντιτιθεμένας. ceteri ἀντιθεμέ-
νας. 33 Ven. αἵτιον. sed dubitat Dind., an recte legerit
Villoisonus. 34 Ven. πρώτην. tum Hav. περιγρ. τοῦ λόγου.
ceteri τοῦ λ. περ. 35 Par. 2. κατὰ λεπτῶν. tum Hav. ἀπηρ-
τισμένην. 36 Hav. Ven. πλοκῇ. 37 Hav. σχ. ποιεῖν συμβέ-
βηκαν. (sic) Par. 1. 2. σχ. συμβαίνειν πεποίηκεν. Ven. σχ. συμ-
βέβηκεν. 38 Par. 1. 2. οἶον. Ven. οὕτω. Hav. οὕτως. tum
Par. 2. ἔκτορ. προπάροιθ' ἐκ ποδῶν πεσεν. — II. γ. 205. 39
γὰρ Hav. Par. 2. om. tum P. 2. ἀντὶ γενικῆς. 40 δὲ Par. 2.
om. 41 Ven. ἐκφράσεως. Par. 2. φράσεως οὗτοι δὲ δύο.

Οἱ δὲ δύο σκόπελοι ὁ μὲν ⁴² οὐρανὸν εἰρὴν ἰκάνει·
ὥς ἄφ' ⁴³ ἐτέρας γὰρ ἀρχῆς ἐπὶ τετελεσμένῳ ⁴⁴ τῷ προ-
τέρῳ ⁴⁵ ποιησάμενος ⁴⁶ τὸν λόγον ἀπὸ ὁρθῆς ἤρξατο,
τοιοῦτο δέ τι ⁴⁷ κακεῖνο·

8 Ἐλθόντες δὴ βαιὸν ⁴⁸ ἀπὸ σπείους τε καὶ ὕλης, ⁴⁹

Πρῶτος ὑπ' ἀρνιῶν λυόμεν. ⁵⁰

Καὶ τὸ παρ' Ἰπποκράτει ἡ γυνὴ τοῦ κηπωροῦ ⁵¹
πυρετὸς εἶχεν αὐτήν· διεσπαρμένας γὰρ ⁵² ἐπιδη-
μίας ὑπουνήματος δίκην γράφων, εἰπὼν ⁵³ τὸ ἡ γυνή
10 τοῦ κηπωροῦ, ὥς ἄφ' ἐτέρας ἀρχῆς, ὁ ⁵⁴ πυρετὸς
εἶχεν αὐτήν, ἐπήνεγκεν. ὅτι γὰρ οὕτως ⁵⁵ πῶς ὁ ἰατρὸς
εἰς τὸ τοιοῦτον σχῆμα κατῆλθε, δηλὸν ἐκ τοῦ μηδέποτε
λόγον ⁵⁶ τελείου ἀπὸ τοῦ δὲ συνδέσμου ⁵⁷ ἀρχομένου.
ἐκεῖνος ἐν τῷ περὶ ἄρθρων ἔφη εἰσβάλλων οὕτως· ὦ μου
15 δ' ἔναρθρον, ⁵⁸ ἔνα τρόπον οἶδα· καὶ γὰρ ἐνταῦθα
ὥς ἐν ὑπομνηματισμῷ, πεπονημένων ⁵⁹ αὐτῷ καὶ ἐτέρων
ἐμπροσθεν καὶ εἰς τοῦτο τὸ ⁶⁰ εἶδος, οὕτως ἤρξατο.

Ἐν δὲ ἀριθμοῖς ἡ τῶν σχημάτων κατόρθωσις, ἥτοι
ὁπότ' ἂν ⁶¹ λέξει τὸν μὲν τύπον ἐνικὸν ἐχούσῃ, τὴν δὲ

42 Par. 2. μὲν πρός. — Od. μ. 73, 43 Hav. ἐφ'. 44
Hav. ἐπιτετελεσμένῳ. Ven. ἐπιτετελεσμένον. 45 Par. 2. τρόπον.
46 Ven. Hav. ποιησάμενος. 47 τοιοῦτον δὲ ἐστὶ, 48 Par. 2,
δ' ἡβαιὸν ἀπὸ πειοῦς. — Od. ι. 462, 49 Par. 1, 2. Ven.
αὐλῆς. Hav. ὕλης. 50 Par. 2. ἀρνει' οὐλώμεν. 51 Dind,
in ed. κηποροῦ, h. l. et γ. 10. in notis scribere jubet κηπουροῦ,
non liquet, utrum ex conjectura, an ex Hav. Reliqui κηπω-
ροῦ ut Ven. Parr. 52 Hav. δέ, Hav. Ven. τὰς ἐπιδ. Parr.
τὰς om. Post ἐπιδημίας solus Ven. addit ποιούμενος, 53
Par. 2. προῖπε. 54 Par. 2. τό. 55 Par. 2, οὗτος πῶς
οἰκτρός. 56 Parr. λόγον, 57 Par. 2, ἀπὸ τοῦ συνδεῖν,
58 Ven. ὦμου δ' ἐνάρθρον, 59 Ven. πεπονημένων cum di-
versa interpunctione. 60 τὸ Par. 2, om. tum idem οὕτω,
61 Hav. ὁπότ' ἂν. ceteri ὅποιαν, tum Par. 1, λέξεως — ἐχούσης,

σημασίαν πληθυντικὴν, μὴ πρὸς τὸν χαρακτῆρα, πρὸς δὲ τὴν δύναμιν ἀρμοζόμενός τις πληθυντικὸν ⁶² ἐπενέγκη μέρος ⁶³ λόγου, οἶον,

Ἡ πληθὺς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἀπονέοντο. ⁶⁴

καὶ παρὰ Δημοσθένει, ὑμεῖς γὰρ ᾧ βουλῇ· ⁶⁵ τῇ 5 γὰρ ὑμεῖς ἀντωνυμία πληθυντικῇ ἐνικὸν ⁶⁶ ὁ ῥήτωρ ἐπήνεγκεν ὄνομα βουλῇ, διὰ τὸ ⁶⁷ πολλῶν ἐξ αὐτοῦ νοεῖσθαι σύστημα, περιληπτικοῦ ὑπάρχοντος. ἢ ὁπότ' ἂν ἐπιφέρεται τοῖς οὐδετέροις τῶν γενῶν ⁶⁸ ἐνικά ῥήματα, οἶον γράφει τὰ παιδία, [τὰ δώματα στάξει. ⁶⁹] οἷς διαφό- 10 ρους ⁷⁰ πληθυντικὰς συντάξεις ἐπάγουσιν οἱ Ἀττικοί, ὡς Εὐπολῖς,

καὶ λέγουσι γε ⁷¹

Τὰ μειράκια προῖστάμενα τοῖς ἀνδράσι.

Καὶ ἐν ⁷² τοῖς ὑπερσυντελικοῖς τῶν ῥημάτων χρόνοις ἐνι- 15 καὶ πολλάκις εἰς πληθυντικῶν ⁷³ παραλαμβάνεται χώραν διὰ τὴν ἐμφέρειαν τῆς φωνῆς, λέγω δὴ τὸ ⁷⁴ πεποίητο πολλάκις ἀντὶ τοῦ πεποίητο παραλαμβάνεται. ἔσθ' ὅτε δὲ ⁷⁵ πληθυντικοῖς ἀριθμοῖς ἐνικὸν ἐπάγουσιν, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ ὁ Μηριόνης πρὸς Ἰδομενέα φησὶν· 20

Par. 2. λέ τὸν μὲν τύπον ἐχούσης ἐνικόν. ⁶² Par. 2. πληθυντικὴν ἐνέγκει. ⁶³ Hav. μένος. ⁶⁴ Il. ο. 305. ⁶⁵ Fort. in animo habuit Olynth. III. p. 14. ὑμεῖς δὲ ὁ δῆμος. Similiter pro cor. p. 249. ὅπως ἡ βουλὴ συναχθῶσι. — Cfr. Boiss. ad Tiber. p. 574. nostrae ed. — tum Ven. τῷ γάρ. ⁶⁶ ἐνικόν Par. 2. om. ⁶⁷ Par. 2. διὰ τοῦ τῶν πολλῶν συστήματος νοεῖσθαι ἐξ αὐτοῦ. Bast. ad Greg. Cor. p. 53. lectionem codicis mancā profert. ⁶⁸ Ven. γένεισιν. ceteri τῶν γενῶν. ⁶⁹ τὰ δώμ. στάξει Hav. Parr. om. ⁷⁰ Ven. οἶον διαφόρως. ⁷¹ Hav. τε. Par. 2. λέγονται γε. ⁷² Hav. ἐν om. ⁷³ Ven. ἀντὶ πληθυντικοῦ καταλαμβάνεται. Hav. εἰς πληθυντικῶν παραλαμβάνεται χώραν. Par. 2. ἐνικοῦ ἀντὶ πληθυντικοῦ παραλαμβάν. χώραν. ⁷⁴ Par. 2. τὸ πεποίηται ὅτι πολλάκις. etiam Ven. ὅτι. ⁷⁵ Par. 2. καί,

ἔρχομαι ⁷⁶ εἴ τι τοι ἔγχος ἐνὶ κλισίῃσι λίλειπται, ⁷⁷
 Οἰσόμενος· τό ⁷⁸ νῦ γάρ κατεάξαμεν, ὃ πρὶν ἔχισκον. ⁷⁹
 καὶ ⁸⁰ παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἴωνι, ⁸¹

Κωλύμεθα μαθεῖν ἃ βοίλομαι.

5 Παρὰ δὲ ἐγκλίσεις ἄριστον σχῆμα δείκνυνται κατὰ
 τὴν τῶν ἀπαρεμφάτων ἀντὶ προστακτικῶν παραλήψιν,
 οἷον,

Μή τι διατρέβειν τὸν ἐμὸν χόλον, ⁸² ἀλλ' ἔμ' εἶσαι.

τὸ γὰρ ⁸³ τῆς προσταξέως σκληρὸν μετριώτερον. ⁸⁴ ἔμ-
 10 φαίνεται διὰ τῶν ἀπαρεμφάτων ἀντὶ τῶν προστακτικῶν
 παραληφθέντων. τίθεται δὲ καὶ ὀριστικὰ ⁸⁵ ἀνθ' ὑπο-
 τακτικῶν πολλάκις, ὅπου ἂν τὸ πρᾶγμα περὶ οὗ ὁ λό-
 γος μηδέπω ⁸⁶ τετελεσμένον, τελεσθῆναι δὲ αὐτὸ πάντως
 δεῖ. προηγήσεται δὲ μόρια τὰ καὶ τῶν ὑποτακτικῶν
 15 προτιθέμενα, ἵνα ἡ μὲν τοῦ μορίου πρόταξις ⁸⁷ τὸ μη-
 δέπω τούτων τετελεσμένον ⁸⁸ διὰ τοῦ δισταγμοῦ σημαί-

76 Ven. ἔρχομ'. Par. 2. ἔρχομαι. tum Ven. εἶπον τι.
 Par. 2. εἶπου τοι, ut scripsit Dind. Tum Codd. ἐν κλισ.
 restitui ex Il. v. 256, 77 Par. 2. λίλειπται. ceteri λί-
 λειπτο. 78 Par. 2. τί. 79 Hav. ἔσχεν. 80 Dind. καὶ
 γάρ, ex Hav., ut videtur. Parr. Ven. γάρ om. — Post Εὐ-
 ριπίδῃ Parr. Ven. ponunt κεῖται, quod om. Hav. 81 Hav.
 ἐν ἰωνικῷ λυόμεθα. Ven. ἰωνικῶς λυόμεθα. Par. 1. ἐν ἰωνικόν.
 λυόμεθα. Par. 2. ἐν ἰωνικῷ βουλευόμεθα. Porsonus Tracts
 p. 207. et Bekkerus ἐν Ἴωνι, κωλύμεθα. Eurip. Jon. 403. κω-
 λυόμεσθα μὴ μαθεῖν. 82 Dind. ex Hav. λέγον. ceteri χόλον,
 ut Il. δ. 42. Sq. ἀλλ' ἔμ' εἶσαι Ven. om., est in Hav. —
 Par. 1. ἀλλά μ' εἶσαι. Par. 2. ἀλλά με εἶσαι. 83 Ven. δέ.
 84 μετριώτερον — παραληφθέντων Dind. dedit ex Hav: Consen-
 tit Par. 2. In Ven. ἀπαρεμφάτων ἀντὶ προστακτικῶν παραλη-
 φθέντων ἐπραϋνθη. 85 Par. ὀριστικόν ἀντὶ ὑποτακτικόν. Hav.
 ἀνθ' ὑποτακτικῶν om. 86 Par. 2. μηδέποτε. Post τετελεσμ.
 Bloch. ponit ᾗ. 87 Ven. πρότασις. Hav. πρόσταξις. Parr.
 πρόταξις. 88 Hav. τούτων τετελεσμένων. Ven. τούτου τετελε-

νη, ⁸⁹ ἡ δὲ τοῦ ὀριστικοῦ σύνταξις τὸ πάντως δεῖν ⁹⁰
γενέσθαι τὸ λεγόμενον, οἶον,

“Ὅπως ἔσται τάδε ἔργα. ⁹¹

ταῦτα ἀμφοτέρω σχήματα ἡ ἀστειοτάτη τῶν διαλέκτων
Ἀτθίδις εἰς αὐτὴν ⁹² ἀναδίδωσι. τὰ μὲν γὰρ εὐκτικὰ τοῖς ⁹³ 5
ὑποτακτικοῖς διαπλεκόμενα οὐδὲ ξενίζουσιν ποιεῖ τὴν
φράσιν, ἐπειδὴ περ ἀμφοτέρων ⁹⁴ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὰ
αὐτὰ προτάσσεται μόρια, ὡς τὸ ἵνα καὶ τὸ ⁹⁵ ὄφρα καὶ
τὸ ⁹⁶ ὅπως.

Ἡ δὲ ⁹⁷ τῶν προσώπων μετάβασις ποιεῖ ⁹⁸ τὴν κα- 10
λουμένην ἀποστροφὴν, ⁹⁹ οἶον,

Τὸν δ' ¹ ἀπαμειβόμενος προσέφη ² Πατρόκλης ἱππεύ. ³
καί,

Ἐνθα κέ τοι ⁴ Μενέλαε φάνη βιοτοῖο τελευτή.
τὸν γὰρ ⁵ περὶ αὐτοῦ λόγον ἀφείς εἰς τὸν πρὸς αὐτὸν ¹⁵
ἐτράπη, τουτέστιν ἀπὸ τοῦ ⁶ τρίτου προσώπου τὴν μετά-
βασιν ἐπὶ τὸ δεύτερον ⁷ ἐποίησατο. τέχνη δὲ αὐτοῦ τὸ ⁸
μὴ συνεχῶς ⁹ ὄντος τοῦ περὶ τινος τὴν ἀναστροφὴν αἰ-
φνιδίαν ποιήσασθαι διὰ γὰρ ἀκολουθίαν ^{9*} ἐλέγχεται

σμένοκ. Parr. τετελεσμένον ταύτων. 89 Ven. σημάνη. 90
Par. 2. δεῖ. Hav. πάντως om. 91 Il. β. 252. 92 Par. 2.
ἐαυτήν. tum Hav. Ven. ἀναδέδεικται. [Blochius ἀναδέδεικται]
Parr. ἀναδίδωσι. 93 τοῖς Par. 2. om. 94 Par. 2. ἀμφο-
τέρα. 95 Par. Ven. τὸ om. 96 τὴ Par. 2. om. 97 δὲ
Hav. om. 98 Hav. καλεῖ. 99 Par. 2. ἐπιστροφὴν. marg.
γρ. ἀποστροφὴν. Sq. οἶον Hav. om. 1 Ven. τὸνδ'. Il. π.
20. 2 Hav. προσέφη. 3 Par. 2. πατρόκλης ἱππεύς. etiam
Hav. ἱππεύς. 4 Ven. δέ τοι. Hav. βία τοῖο. — Il. η. 104.
5 Par. 2. γὰρ om. 6 τοῦ Par. 1. Ven. om., est in Hav.
Par. 2. Pro τρίτου Hav. πρώτου. 7 Ven. τοῦ δευτέρου. 8
Par. 2. τοῦ. 9 Hav. συνεχῶς, omisso sq. τοῦ. Blochius:
συνεχῶς ὄντος περὶ τινος λόγου. tum Hav. αἰφνιδίαν. Ven. αἰ-
φνίδιον. 9* Par. 2. τὴν ἀπολ. Tum Hav. τραχύτερον.

ταχύτερον τὰ λεγόμενον· ἀλλ' ὁπότε ἂν ¹⁰ μεσασθῇ, ἤ-
τοι ἡρωϊκῶ λόγῳ ἢ πράγματος ἑτέρου παραθέσει, ¹¹ κα-
πειτα διάστασιν λαβούσης ¹² τῆς διηγήσεως, λεληθότως
μετάβασις γίνεται. ¹³ ἐσχημάτισε δὲ καὶ ¹⁴ Ἑσιόδου ἐν
5 προσώποις ¹⁵ κατ' ἐκείνῳ·

Δεῦτε δὴ, ¹⁶ ἐννέπτε σφέτερον πατέρ' ὑμεινουςαι·
εἴ γε γνήσιον Ἑσιόδου τὸ προοίμιον τίθεμεν. ¹⁷ ἀντὶ
γὰρ τοῦ ¹⁸ ὑμέτερον δευτέρου τρίτον ἐπήνεγκε τὸ σφέ-
τερον, οὐ πρὸς τὴν ἀκολουθίαν ¹⁹ τῶν προσώπων ἀπι-
10 δὼν, ἀλλὰ πρὸς τὴν τῆς λέξεως σημασίαν· σημαίνει γὰρ
τὸ σφέτερον ²⁰ ἔσθ' ὅτε καὶ τὸ ἴδιον.

Παρὰ δὲ χρόνους σχηματίζουσι πρῶτον μὲν ²¹ οἱ
τοὺς παρεληλυθότας ἀντὶ ἐνεστώτων παραλαμβάνον-
τες· ἔπειτα ²² οἱ ἐνεστῶσι ²³ χρώμενοι ἀντὶ μελλόντων,
15 οἷον,

Ἐγὼ δὲ κ' ἄγω ²⁴ Βρισηίδα καλλιπάρηον,
λέγοι ²⁵ γὰρ ἂν οὕτως τὸ βεβαίως ἐσόμενον παραστήσαι
θέλων, ὥς εἴ τις εἴποι, ²⁶ αὔριον διαλέγομαι, οἷον, ²⁷

10 Hav. ὁπότε ἂν. ceteri ὁποῖαν. 11 Par. 2. μεταθέσει
καὶ ἔπειτα. 12 Ven. λαβοῦσα διάστασιν. Hav. Par. 2. διά-
στασιν λαβούσης. 13 Ven. Parr. λέγεται. Hav. γίνεται. 14
καὶ Ven. om., est in Hav. Par. 2. — Hes. Ἔ. κ. Ἡ. ν. 2.
15 Hav. προσώποις. ceteri προσώπων. tum Par. 1. κακῆϊνο. Par.
2. κακῆϊνος. 16 Parr. δι'. tum Par. 2. ἐννέπτετε. 17 Parr.
τίθεται. 18 Hav. τὸ ὑμέτερον δευτέρου. Par. 2. τοῦ ὑμετέρου
δευτέρου προσώπου. Ven. τοῦ ὑμέτερον δυϊκοῦ. Par. 3. τοῦ ὑμέ-
τερον δευτέρου προσώπου. 19 Par. 2. ἀκολουθήσιν. sq. ἀπι-
δὼν Hav. om. 20 τὸ σφέτερον Hav. Ven. om. Dind. adjecit
ex Parr. 21 μὲν Hav. om. 22 Par. 2. ἐπεὶ. 23 Hav.
Parr. ἐνεστώσι. Ven. ἐνεστῶσι. tum Par. 2. μελλοντος. Ven. τοῦ
μελλοντος. 24 Hav. Ven. καλῶ. Par. 2. καγώ. scribe κ' ἄγω,
ut Π. α. 184. 25 Ven. λέγει. Hav. Par. 2. λέγοι. Sq. ἂν
Ven. om. 26 Par. 2. εἴπη. 27 Ven. οἷ. Parr. οἷον.

πάντως διαλέξομαι· παρὰ²⁸ δὲ διαθέσεις οἱ τοῖς μέσοις
 ἀορίστοις καὶ μέλλουσιν ἀντὶ ἐνεργητικῶν²⁹ τὴν σύντα-
 ξιν ἀρμόζοντες, εὐπρεπεστέρας³⁰ τῆς περικοπῆς γινομέ-
 νης· ἐπεὶ καὶ ἡ τῶν Ἀττικῶν διάλεκτος χαίρει τούτοις,
 λαμβάνεται δὲ καὶ ὁλόκληρα παθητικὰ³¹ ἀντὶ ἐνεργητικῶν
 5 πολλάκις, ὅταν μὴ δύσφημος ἢ δυστράπελος ἡ³² ἐναλ-
 λαγή μέλλῃ³³ γενήσεσθαι πρὸς τὸ τοῦ λέγοντος πρόσω-
 πον· τὸ γοῦν γράφομαι λέγεται πολλάκις ἀντὶ τοῦ³⁴
 γράφω, οἷον, γράφομαι τόνδε παραμπροσβείας·³⁵ ὅλαι δὲ
 λέξεις ἀντὶ ἄλλων³⁶ τιθέμεναι τὴν μὲν σύνταξιν οὐ ξε- 10
 νίζουσιν, ἥτοι δὲ λείπειν³⁷ τὴν φράσιν ποιοῦσιν ὑπονο-
 εῖν λανθάνουσai³⁸ ἢ τὸ διανόημα ἐξαλλάσσουσι.³⁹ τὸ
 μὲν οὖν πρότερον οὕτως·

Μήκων δ' ^{38*} ὥς ἐτέρωσε κἀρη βάλεν, ἥτ' ³⁹ ἐνὶ κήπῳ

Καρπῷ βριθομένη νοτίησι τε ⁴⁰ εἰαρινῇσι·

15

τὴν γὰρ βριθομένην ⁴¹ μετοχὴν ἐὰν ⁴² μεταβάλλωμεν
 εἰς τὸ βρίθεται ῥῆμα, ὁ λόγος ἀπηρητισμένος ⁴³ ἔσται,
 τὸ δὲ δεύτερον οὕτως·

Ἐνθ' οἷγ' εἰσέλασαν, ⁴⁴ πρὶν εἰδότες·

Hav. οἷον ὅτε. 28 Ven. περί, Ex Par. 2. equidem περί non
 enotavi, sed Bekkerus. 29 Parr. ἐνεργητικήν. Ven. οἱ τοῖς
 παθητικοῖς τὴν ἐκ τῶν ἐνεργητικῶν σύνταξιν. 30 Parr. εὐπρε-
 πεστέρας. tum Ven. προκοπῆς. Ven. Par. 2. γενομένης. 31
 Ven. ἡ, pro ἐναλλαγῇ Ven. ἐναργής. E Par. 2. hanc lectionem
 non enotavi, ut Bekkerus. 32 Hav. μέλλοι. Par. 2. μέλλει.
 Ven. Par. 1. μέλλῃ. 33 Hav. τοῦ om. 34 Par. 2. περί
 πρὸς βείας. ἄλλαι δέ. 35 Ven. ὅλων. Hav. Par. ἄλλων. 36
 Hav. λείπει. delendum monet Blochius. 37 Par. 2. λανθά-
 νουσιν, 38 Par. 2. ἐξαλλάσσονται. Hav. διάλλουσι. 38* δ'
 Hav. om. — Il. θ. 306. 39 Hav. ἥνι' ἐνί. 40 Par. 2.
 τ' εἶαρ. 41 Hav. Par. 2. βριθομένην. pro μετοχὴν Par. 2.
 συλλαβήν. 42 Hav. Ven. ἐὰν μή. 43 Ven. ἀπηρητισμένος.
 44 Hav. εἰσέλασαν, — Od. γ. 113,

σημαίνει γὰρ, ὡς καὶ τὸ πρότερον εἰδότες⁴⁵ Φαιάκων τὴν χώραν, ὅπερ οὐκ ἀληθές, ἀλλὰ δεῖ⁴⁶ τὸ πρὶν εἰδότες εἰς τὸ εἰδέναι μεταστῆσαι, ⁴⁷ ἵνα ἢ πρὸ τοῦ εἰδέναι.

5 Περὶ μὲν οὖν τῶν ἐν λέξει⁴⁸ σχημάτων ἱκανὰ ταῦτα· τὰ γὰρ παρὰ τι τῶν εἰρημένων⁴⁹ ἐκφωνούμενα ποιητῶν ἢ διαλέκτων ἐστὶν ιδιώματα, ἥπερ⁵⁰ ἐμπειρίας σχηματισμοῦ. ρητέον δὲ ἐξῆς περὶ τῶν ἐν διανοίᾳ τε καὶ λόγῳ σχημάτων.⁵¹

10

ΠΕΡΙ ΣΧΗΜΑΤΩΝ ΔΙΑΝΟΙΑΣ.¹

Τὰ περὶ διάνοιαν σχήματα τὰ πρωτοστατοῦντα² ἐν ἑαυτοῖς ἔχει τὴν συγγυμνασίαν καὶ τὴν ποιὰν θέσιν³ αὐτῆς τῆς διανοίας μετὰ τῆς τοῦ λόγου μορφῆς. ἐστὶ δὲ σχῆμα διανοίας τὸ μὴ κατὰ φύσιν ἐκφέρειν⁴ τὸν νοῦν
15 μηδὲ ἐπ' εὐθείας, ἀλλ' ἐκτρέπον⁵ καὶ ἐξαλλάσσειν τὴν τῆς διανοίας φράσιν, ὥσπερ ὅταν ὁ Δημοσθένης λέγῃ⁶ „σὺ δὲ ὁ σεμνὸς καὶ τοὺς ἄλλους διαπτύων“ μακαρίζειν γὰρ προσποιούμενος ἐκ τῶν ἐναντίων ἄσεμνόν τε⁷ καὶ δυστυχεστάτον ἐκφαίνειν⁸ ἀξιοῦ. καὶ πάλιν ὅπότε ἂν ὁ

45 Par. 2. εἰδέτων. tum Ven. τῶν φαινομένων. Hav. Par. 2. φαιάκων. [Bekk. ex Par. 1. 2. enotavit τῶν φαιάκων]. 46 Hav. δεῖ. ceteri δὲ. Sq. τό. Hav. om. 47 Hav. μεστῆσαι. 48 Parr. λέξεσι. 49 Par. 2. προεξημένων. tum Hav. ποητῶν. 50 Hav. εἴπερ. Ven. ἥπερ ἐμπειρία. Bloch. οὐ παρ' ἐμπειρίας. Parr. ἥπερ. 51 σχημάτων Hav. om.

1 Titulum recepi ex Par. 2. 2 Hav. Par. 2. τὰ προστατοῦντα. Par. 1. τὸ προστατοῦν. Ven. τὸ πρωτοστατοῦν. Dind. scripsit τὰ πρωτοστατοῦντα. 3 Hav. Ven. μετάθεσιν. 4 Hav. ἐκφέροντες. 5 Ven. ἐκτρέπον. tum Par. 2. ἐξαλλάσσων. 6 Par. 2. λέγει. — pro cor. p. 213. 7 Ven. τι. 8 Ven. Par. 2. ἐμφαίνειν.

Ἀισχίνης λέγει ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου·⁹ „οὐδὲν γοῦν
 θανμαστόν· ἀναβήσεται γὰρ ἀνὴρ καλός τε καὶ ἀγαθός,¹⁰
 καὶ μισοπόνηρος καὶ πιστεύων τῷ ἑαυτοῦ βίῳ, καὶ τὸν
 Λεωδάμαντα¹¹ ὅστις ἐστὶν ἀγνοῶν.“ ταῦτα γὰρ τῇ
 ἐξαλλαγῇ ἔχει τινὰ δεινῶσιν,¹² καὶ ἔστι δυνατώτερος¹³ 5
 ὁ λόγος τοῦ κατὰ φύσιν· ἀγοραῖος γὰρ ἂν καὶ ἀπρεπὴς
 ἐγίνετο ἢ λαιδορία, εἰ¹⁴ οὕτως ἔλεγεν· οὐδὲν γοῦν¹⁵
 θανμαστόν· ἀναβήσεται γὰρ, ὡς οἶμαι, ἀνθρώπος ἀσελ-
 γῆς τὸν βίον καὶ οὕτως αὐτὸς πόρνος¹⁶ καὶ παρὰ Λεω-
 δάμαντι ἡταιρικῶς καταφανῶς.¹⁷ τὸ δὲ, „καλός τε καὶ 10
 ἀγαθός,¹⁸ καὶ μισοπόνηρος καὶ πιστεύων τῷ ἑαυτοῦ βίῳ,
 καὶ τὸν Λεωδάμαντα¹⁹ ὅστις ἐστὶν ἀγνοῶν,“ ἄγει μᾶλ-
 λον ἐπὶ τὴν ἔμφασιν τῆς ἀληθείας, ἐκ τῶν ἐναντίων
 προειδόμενος παντὸς τοῦ²⁰ λόγου τὴν ὑπόθεσιν, τούτου²¹
 γὰρ δεῖ²² τοῖς εἰρωνευομένοις· ἐπεὶ πρὸς ἀγνοοῦντας²³ 15
 καὶ ἀληθεῖς²⁴ ἐγκώμιον δόξειεν ἢ μεταβολή.

9 p. 272. Bekk. Hav. Par. 1. οὐδὲν γοῦν. Par. 2. οὐδὲν
 γάρ. Ven. οὐδὲ ἔν. 10 Ven. καὶ ἀγαθός. 11 Hav. λαοδάμαντα.
 Par. 1. λεοδ. Par. 2. λεωδάμαντα ut Aesch. Ven. λαομέδοντα. Tum
 Hav. Par. 1. ὅς. Par. 2. Ven. ὅστις. 12 Hav. δῆλωσιν. Par.
 2. δειλῶσιν. 13 Par. 2. δυνατώτερος. Sqq. τοῦ κατὰ φύσιν
 Hav. om. 14 Par. 2. καί. 15 Hav. γοῦν. Par. 1. οὐν. Ven.
 om. 16 Par. 2. πόρνος ceteri πονηρός. Tum Par. 1. παρὰ
 λεωδάμαντος ἡταιρικῶς. (sic) Par. 2. παρὰ λαοδάμαντος. Hav.
 παρὰ λαοδάμαντι. Ven. περὶ λαομέδοντα. 17 Hav. Par. 2.
 καταφανῶς. Ven. καταφανείς. Par. 1. ἀναφανείς. tum Hav.
 Ven. Par. 2. ὁ δέ. Par. 1. τὸ δέ. 18 Ven. τε καὶ ἀγαθός.
 Par. 2. τε καὶ ἀγαθός τε. 19 Hav. λαοδάμαντα. Ven. λαομέδον-
 τα. Par. 1. λεοδάμανται Par. 2. λεωδάμαντα. Tum Hav. ὅστις.
 ceteri ὅς. 20 τοῦ Hav. om. 21 Par. 2. τοῦτο. 22 Hav.
 δῆ. 23 Ven. ἐπεὶ προσαγνοοῦνται. Hav. ἐπεὶ πρὸς ἀγνοοῦντας.
 Par. 1. 2. ἐπεὶ τε ἀγνοοῦνται. cfr. Bast. ad Gregor. Cor. p. 838.
 24 Ven. ἀληθῶς ἐγκωμιάζειν. Hav. Par. 2. ἀληθεῖς ἐγκώμιον. tum

Εἰσὶ²⁵ δὲ τῶν τῆς διανοίας σχημάτων ὡς ἀνωτά-
τω²⁶ ὀνομασίαι δύο, ἐπίτασις καὶ ἐκλυσίς· τούτων τῇ
μὲν ἐπίτάσει ὑποτάσσεται ἡ²⁷ εἰρωνεία, τῇ δὲ ἐκλύσει ἡ
καταβολή.

5 Ἔστι δὲ εἰρωνεία λόγος διὰ τῶν ἐναντίων κατ' ἐπί-
τασιν τὸ ὑποκείμενον· πρᾶγμα σημαίνων·²⁸ ὡς παρὰ
Εὐριπίδῃ προειπούσα ἡ Μήδεια ὅσων προὔπηρξεν εἰς τὸν
ἄνδρα εὐεργεσιῶν, ἐπιφέρει παθητικώτατα·

Τοιγάρ με πολλαῖς²⁹ μακαρίαν ἂν· Ἑλλάδα

10 Ἔθνης³⁰ ἀντὶ τῶνδε. Θανμαστὸν δὲ σε

Ἔχω πόσιν καὶ πιστὸν ἢ τάλαιν·³¹ ἐγώ,

Εἰ φεύξομαι γε³² γαῖαν ἐκβεβλημένη

Δόμων, ἔρημος σὺν τέκνοις μόνη μόνοις.³³

Ἐκλυσίς δὲ ἐστὶ πραγμάτων μεγάλων³⁴ δεινότης διὰ
15 σμικροπρεπείας³⁵ τοῦ λόγου μαραινομένη ἐν ταῖς τῶν
ἀκουόντων διανοαίς. ὡς³⁶ ὅποταν ὁ Αἰσχίνης λέγῃ. „οὐ
μὲνησθε αὐτοῦ τὰ μιαρὰ καὶ ἀπίθανα ῥήματα; πῶς
ποτε ὑμεῖς, ὧ σιδήρεοι³⁷, ἐκαρτερεῖτε ἀκροώμενοι, ὅποτε³⁸
ἔφη παρελθόν· ἀμπελουργοῦσί τινες³⁹ τὴν πόλιν· τὰ
20 κλήματα⁴⁰ τοῦ δήμου ὑποβέβληται·⁴¹ φορμορῶραφούμε-

Ven. Par. 2. δόξη ἐν τῇ μεταβολῇ. Hav. δόξειεν ἢ μεταβολή.

25 Ven. ἐστί. 26 Par. 2. ἀνώταται sine ὡς. 27 ἢ Ven. Hav.

om. 28 Par. 2. σημαῖνον, ὡς παρ' Εὐρ. πρ. ἡ μείδεια. [Hav. Μήδεια].

Med. 506. 29 Par. 2. πολλή. — Sq. ἂν' Codd. om. Cfr. Alex. p. 451.

30 Ven. ἔθνης. 31 Par. 2. τάλαινα. 32 Ven. οὐ φεύξ. γαῖαν. Hav.

εἰ φεύξ. γε γαῖαν. Parr. ἢ φεύξ. σε γαίας. Cf. Bast. ad Greg.

Cor. p. 760. 33 Parr. μόνοις μόνη. 34 μεγάλων Par. 2.

om. 35 Par. 2. μικροπρέπειαν. 36 Hav. ὡς. ceteri οἶον. —

Aesch. p. 77, 24. 37 Hav. σιδηραῖοι. tum Parr. ἐγκαρτερεῖτε.

38 Hav. οὔποτε. 39 Parr. τισί. 40 Hav. κλήματα τοῦ βίου.

Ven. Par. 1. δήμου. Par. 2. δήμοῦ. (sic.) 41 Parr. ὑποβέ-

βληται. tum Par. 1. φορμοραφούμενα. Par. 2. φορμοροφούμε-

να. Hav. φορμορῶραφούμεθα. Ven. μορμοραφούμενα. Apud Ae-

θα.⁶ ταῦτα γὰρ οὐκ ἀναλογεῖ τὰ ῥήματα τῇ τότε ὑποκειμένη τῶν πραγμάτων ὑποθέσει.

Τῆς δὲ εἰρωνείας καθέστηκεν ⁴² εἶδη τὰ λεπτομερέςτερα τάδε, ⁴³ σαρκασμός, διασυρμός, ἐπικερτόμησις, ⁴⁴ κατάγελως, εἴκασμα, χαριεντισμός. Σαρκασμός μὲν οὖν ⁴⁵ 5 ἔστι λόγος ἡθικὸς μετὰ σεσηρότος ⁴⁶ τοῦ προσώπου λεγόμενος, οἶον,

⁴⁷ Ἡ μὲν δὴ μάλα πολλὰ ποιήσατο νόσφιν ἐμεῖο.

Καὶ δὴ ⁴⁸ τεῖχος ἔδειμε, καὶ ἤλασε πάφρον ἐπ' αὐτῷ

Εὐρεῖαν, μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξεν. ⁴⁹

10

Διασυρμός ⁵⁰ ἔστι λόγος εἰρωνικὸς ἐπὶ τῷ ⁵¹ διασύρειν τοὺς πέλας λεγόμενος, οἶον, „ἄλλος δ' αὐτὲ τις ἀνέστη μαντεύεσθαι.“ ⁵²

Ἐπικερτόμησις δὲ ἔστι λόγος ἐρεθιστικὸς ἐπὶ τῷ ⁵³ λυπῆσαι τοὺς ἐχθροὺς συντεθειμένος, ⁵⁴ οἶον, ⁵⁵

15

Ἐνταυθαῖ ⁵⁶ νῦν ἦσο κύνας τε σύας ⁵⁷ τ' ἀπερύκων.

Μὴ δὲ σύ γε ξείνων καὶ ⁵⁸ πτωχῶν κολίανος εἶναι.

Κατάγελως δὲ ἔστιν ὅταν ἐπὶ τινι πράξει τῶν μὴ δεόντως ⁵⁹ καταθρασυνομένων ⁶⁰ καταπαιζώμεθα, οἶον,

schinem scriptum: οὐ μένησθε — ῥήματα, ἃ πῶς ποθ' ὑμεῖς — ἀκρωόμενοι, οἳ ἔφη — τὴν πόλιν, ἀνατετμήκασι τινες τὰ κλήματα τοῦ δήμου, ὑποτέμνεται τὰ νεῦρα τῶν πραγμάτων, φορμολύαφούμεθα ἐπὶ τὰ στενά. 42 Hav. καθεστήκασιν. Ven. καθειστήκισαν. 43 Hav. λεπτομερείσις δέ. 44 Hav. ἐπικερτώμησις h. 1. et infra v. 14. 45 οὖν Par. 2. om. 46 Par. 1. σεμνότητος. 47 Hav. ἡμῖν. — sq. πολλὰ Par. 2. om. — Π. ι. 347. 48 Par. 2. δεῖ. tum Hav. ἔδειμεν. 49 Par. 2. τε πεπήγει. 50 διασυρμός — μαντεύεσθαι Ven. Hav. om. 51 Parr. τό. scr. τῷ, monente Dindorfio. 52 Od. v. 380. αὐτὲ τις οὗτος ἄν. μ. 53 Hav. τό. 54 Hav. συντεθειμένος. ceteri συντιθέμενος. 55 οἶον Hav. om. 56 Hav. ἐνταῦθα οἳ. Od. σ. 105. 57 τε σύας Hav. om. 58 Hav. καὶ om. Ven. κατά. 59 Hav. δὲ ὄντως. Parr. δεόντων. Ven. δεόντως. 60 Hav. κατὰ θρ. καταπαιζόμεθα.

᾽Οθρυνονεῦ⁶¹ πέρι δὴ σε βρωτῶν αἰνίζομαι ἀπάντων,
 Εἰ ἔτερόν⁶² δὴ ταῦτα τελευτήσεις, ὅς' ὑπέστης
 Δαρδανίδῃ Πριάμῳ.⁶³

Εἰκασμα⁶⁴ δέ ἐστιν ὅταν μετὰ τοῦ παρατιθέναι τὸ ὅμοιον
 καθαιρῶμεν τοὺς πέλας, οἶον,

᾽Ω πόποι ὥς ὁ μολοβρὸς ἐπιτροχάδην ἀγορεύει
 Γρηῖ καμινοῖ⁶⁵ ἴσος.

Χαριεντισμός δέ ἐστι λόγος ἡθικὸς μετὰ χάριτος παρι-
 στῶν⁶⁶ τὴν τοῦ λέγοντος ἐπὶ τινι διάχυσιν, οἶον,

10 ᾽Ω πόποι, ἦ μάλ' ⁶⁷ ἐλαφρὸς ἀνὴρ, ὅς ⁶⁸ ῥέεα κυβιστῆ.

καὶ⁶⁹ τὰ μὲν τῆς διανοίας σχήματα τοιαύτην τινὰ τάξιν
 ἔχοντα παραδεδοσθῶ⁷⁰· τὰ δὲ τοῦ λόγου, ποικίλα ὄντα
 τοῖς τε ὀνόμασι καὶ τῇ διακοσμήσει, πειρασώμεθα διὰ
 συντόμων ἀποδείξαι.⁷¹

15 Γίνεται δὲ⁷² πᾶν σχῆμα λόγου⁷³ καὶ διανοίας ἐν
 περιόδῳ. ἥτις ἐστὶ λόγος⁷⁴ ἐν εὐπεριγράφῳ συνθέσει κώ-
 λων αὐτῶν τελετῇ, διάνοιαν ἀποτελῶν⁷⁵· οἶον, ἀνὴρ⁷⁶ γὰρ
 ἰδιώτης ἐν πόλει δημοκρατουμένη νόμῳ καὶ ψήφῳ βασι-
 λεύει. περίοδος μὲν οὖν τοῦτο· κῶλα⁷⁷ δὲ τῆς περιόδου,
 πρῶτον

61 Par. 2. ὦ θρυνονεῦ — βρωτῶν, αἰνίζομαι. — Π. ν. 374.

62 Hav. εἰ ἕτερον — τελευτήσης. tum Hav. Par. 2. ὥς ὑπέστης.

63 Πριάμῳ Ven. Parr. om. 64 Hav. εἰκασμός. Sic Moschopulus Titzii p. 82. 65 Par. 2. καμινοῖ ἰδῶν. Hav. ἴσως.

Ven. Par. 1. ἴσος. — Od. σ. 27. 66 Hav. παριστῶν. ceteri παριστάς. Post λέγοντος Parr. Ven. habent σημασίαν, quod de-

levit Dind. secutus Hav. 67 Par. 2. μάλα. Π. π. 745. 68 Ven. Parr. ὥς. 69 καὶ — σχήματα Hav. om. 70 Hav.

παραδίδουσθαι. Sqg. τὰ δὲ — ἀποδείξαι Parr. om. 71 Hav. ἐπιδῆλαι. 72 δὲ Par. 2. om. 73 Par. 2. καὶ λόγος καὶ διά-

νοια. 74 Hav. οὗτινές εἰσι λόγος. Parr. ἥτις ἐστὶ λόγος. Ven. ἥτις ἐστίν, omisso λόγος. tum Ven. ἀπεριγράφῳ. Parr. ἀπερι-

γγραπτῳ. Hav. εὐπεριγράφῳ. 75 Ven. ἀποτελοῦσα. ceteri ἀπο-
 τελῶν. 76 ἀνὴρ γὰρ — πρῶτον μὲν Hav. om. 77 κῶλα δὲ

— πρῶτον μὲν Par. 2. om.

πρωτον μὲν, ἀνὴρ γὰρ ἰδιώτης· δεύτερον δὲ, ἐν πόλει δημοκρατουμένη· τρίτον, ⁷⁸ νόμῳ καὶ ψήφῳ βασιλεύει. γίνονται δὲ δίκωλοι καὶ τρίκωλοι καὶ τετράκωλοι. δίκωλοι μὲν, ⁷⁹ οἷον, Ἀθηναῖοι μὲν ⁸⁰ κατὰ θάλατταν ἡρίστεον, Λακεδαιμόνιοι δὲ ἐν τοῖς πεζικοῖς κινδύνοις ἐπρώτεον. ⁵ τρίκωλοι δὲ, ὡς ἔθιγέ τις ἐπὶ τῶν Ἀθηνῶν. ⁸¹ ἢ πρὸς ἀπάσας ὁρωμένη ⁸² καὶ κρινομένη τὰς πόλεις πρόσωπον ⁸³ μὲν ἂν φαίνοιτο ⁸⁴ τῆς Ἑλλάδος διὰ τὰ κάλλος, χεῖρες δὲ ⁸⁵ διὰ τὴν ἰσχύν, ψυχὴ ⁸⁶ δὲ διὰ τὴν φρόνησιν. νοεῖσθω δὲ ἡ τρίκωλος χωρὶς ⁸⁷ τῆς προεκθέσεως. ⁸⁸ ἀπὸ τοῦ, πρόσωπον μὲν ἂν φαίνοιτο ⁸⁹ καὶ τὰ ἑξῆς, τετράκωλος δὲ, ὡς παρ' Ἰσοκράτει· „τίς γὰρ οὐκ ἂν ⁹⁰ ἡδέως μετὰσχοι στρατείας ⁹¹ τῆς ὑπὸ Ἀθηναίων ⁹² μὲν καὶ Λακεδαιμονίων στρατηγουμένης, ὑπὸ ⁹³ δὲ τῆς Ἑλλάδος ⁹⁴ ἐκπεπονημένης, ὑπὲρ ⁹⁵ δὲ τῆς τῶν συμμάχων ἐλευθερίας ⁹⁶ ἀθροιζομένης, ἐπὶ δὲ τὴν τῶν ⁹⁷ βαρβάρων τιμωρίαν πορευομένης.“ Νῦν ⁹⁸ δὲ ὀριστεῖον τὰ σχήματα. ⁹⁹

78 Par. 2. τρίτον δέ. 79 δίκωλοι μὲν Ven. om. Par. 2. καὶ δίκωλοι μὲν. [Belk. hanc lectionem Par. 1. tribuit, et a Par. 2. δίκωλοι μὲν omitti indicat.] 80 μὲν Hav. om. 81 Hav. Ἀθηναίων. 82 Par. 2. ὁρ. τὰς πόλεις καὶ κρινομ. 83 Hav. καὶ πρόσωπ. tum μὲν Parr. om. 84 Hav. ἔμφαινιτο. Ven. ἀναφαίνοιτο, unde Dind. scripsit ἂν φαίνοιτο. Parr. 1. 2. ἂν ἀναφαίνοιτο. 85 δὲ Par. 2. om. 86 Par. φρένες. 87 Parr. χῶρα. 88 Hav. τῆς προεκθέσεως. Ven. τῆς ἐξ προθέσεως. Par. 1. τῆς ἐκ προεκθέσεως. Par. 2. τῆς ἐκ προεκθέσεως ἀπὸ τοῦ πρόσωπον· τετράκωλοι δὲ, ὡς παρὰ Ἰω. 89 Hav. ἀναφαίνοιτο. Ven. ἂν ἀναφαίνοιτο. Dind. scripsit ἂν φαίνοιτο. 90 Hav. γὰρ ἂν καὶ ἡδέως. 91 Hav. μετὰσχοῖς στρατείας. 92 Ven. Ἀθηνῶν. Hav. Par. 2. Ἀθηναίων. 93 ὑπὸ — ἐκπεπονημένης Hav. om. 94 Par. 2. τὴν Ἑλλάδα. 95 Hav. ὑπὸ. Sq. τῆς Par. 2. om. 96 Par. 2. ἐλευθερίας ἐλευθέρως. 97 τῶν Hav. om. 98 Ven. Parr. νυνί. Hav. νῦν. 99 Ven. Parr. τὰ σχήματα.

Διὰ μέσου δέ ³⁶ ἐστὶν ἔνωσις λόγου τὸ ἀκόλουθον ἀφαιρουμένη ³⁷ ἐτέρου τινὸς παραθέσει ³⁸ λόγου, οἷον, σφῶϊ ³⁹ μὲν — οὐ γὰρ ἔοικ' ὀτρυνέμεν — οὐτι κελεύω.

Διόρθωσις δέ ⁴⁰ ὅταν τῷ ῥηθέντι δυσαρεστήσαντες 5 ὥς οὐχ ἱκανῶς εἰρημένῳ μεταφράσωμεν, εἴτα ἐπιδιασαφήσωμεν αὐτὸ μᾶλλον, οἷον, ⁴¹ ἡμεῖς τοῖνον, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι· τὸ δ' ἡμεῖς ὅταν εἴπω, τὴν πόλιν λέγω.

Προδιόρθωσις δέ ὅταν μέλλωμεν αἰσχροῦ κατὰ τῶν ἀντιδίκων ἢ μεγάλαυχα ⁴² περὶ αὐτῶν ἔρειν, εἴτα ἐκμαλάσωμεν ⁴³ τοῖς λόγοις, προκαταλαμβάνοντες τοὺς ἀκροατάς· οἷον,

Ἐγγὺς ⁴⁵ ἀνὴρ — σὺ δηθὰ ματεύσομεν ⁴⁶ — αἶκ' ἐθέλητε πείθεσθαι· ⁴⁷ καὶ μὴ τι κότῳ ἀγάσῃσθε ἕκαστος, Οὐνεκα δὴ γενεῇφι ⁴⁸ νεώτατός εἰμι μεθ' ὑμῖν, 15 Πατὴρ δ' ⁴⁹ ἐξ ἀγαθοῦ καὶ ἐγὼ ⁵⁰ γένος εὖχομαι εἶναι.

Ἐπιδιόρθωσις δέ ὅταν τοῖς δοκοῦσιν ἡμαρτηῇσθαι ἐπάγῃ τις ὥσπερ θεραπείαν τὴν μετάνοιαν· οἷον, Σοὶ ⁵¹ τ' ἐπιπείθονται ⁵² καὶ δεδμήμεσθα ἕκαστος.

ἐπεὶ γὰρ ὥς ⁵³ περὶ ἐτέρων εἶπε τὸ πείθονται, συμπε- 20 ριέλαβεν ἐν τῷ δευτέρῳ καὶ ἑαυτὸν ⁵⁴.

Ἀποστροφὴ δέ γίνεται ὅταν δεόν εἰπεῖν πρὸς ⁵⁵

36 δὲ Par. 2. om. Sq. λόγου Hav. om. 37 Parr. ἀφαιρουμένου. 38 Blochius παρενθήσει. — Sq. οἷον Par. 2. om. 39 Hav. σφῶϊν — ἔοικεν. Par. 2. σφῶϊν μὲν γὰρ ἔοικεν. — Il. δ. 286. 40 Ven. ἐστὶ. 41 Ven. οἷον ὥς τοῖνον ἡμεῖς. — pro cor. p. 255. 42 Ven. Parr. μεγάλοι. 43 Ven. ἐκμαλάττωμεν. Par. 2. ἐκμαλάττομεν. 44 Par. 2. τὸν ἀκροατήν. Hav. ἀκροασίας. 45 Par. 2. ἡδός. Il. ξ. 110. 46 Par. 2. ματεύσομαι. tum Ven. Par. 2. αἶ κε θέλητε. Hav. αἶ κε θέαν τε. 47 Par. 2. πείσεσθαι καὶ μὴ τοι. 48 Par. 2. γενεὴν φινεώτατος. 49 Par. 2. δέ. 50 Hav. Par. 2. καγώ. tum Hav. εὖχομαι Τυθεός εἶναι. 51 Hav. σύ. 52 Par. 2. ἐπὶ πείθονται καὶ δεδμήμεθα. Il. ε. 878. 53 Par. 2. ὥσπερ ἕτερον εἶπε τὸν π. 54 Par. 2. αὐτόν. Ven. αὐτόν. Hav. ἑαυτόν. 55

ἀμαρτάνοντας, πρὸς μὲν αὐτοὺς⁵⁶ ἐκείνους οὐδὲν εἶπω-
μεν, πρὸς δὲ τὸν⁵⁷ τὴν ὅλην ἀποδεχόμενον⁵⁸ βλάβην.
Ὅδυσσεὺς οὖν βουλόμενος εἰπεῖν τὴν βλάβην τοῖς Ἑλλη-
σιν, ὅτι ἀδικοῦσι παραβαίνοντες τὰς ὑποσχέσεις ἃς ὑπέ-
σχοντο τῷ βασιλεῖ, πρὶν ἐλεῖν τὴν Ἴλιον ἀνακάμπτειν ζή- 5
τούντες οἴκαδε, ἐπεὶ τοῦτο ἑώρα⁵⁹ σκληρότερον πρὸς κε-
κινημένην τὴν ἐκκλησίαν, οὐδὲν μὲν παροξύνων εἶπεν,
ἀλλὰ γὰρ ἀπέστρεψε τὸν λόγον πρὸς τὸν βασιλέα.⁶⁰

Ἀτρεΐδῃ, νῦν δὴ σε ἄναξ ἐθέλουσιν Ἀχαιοὶ

Πᾶσιν ἐλέγχιστον θίμναι μερόπεσσι⁶¹ βροτοῖσιν.

10

ἐπεὶ⁶² γὰρ τὸ ἐκείνους ψεύστας τε καὶ ἀδίκους ἀποφαί-
νειν κίνδυνον ἐδόκει φέρειν, τὴν μὲν⁶³ δύναμιν ἐφύλαξε
τοῦ νοῦ, ἔδοξε δὲ⁶⁴ πολλοῖς ἐλεεινὸν λέγειν τὸν ἐγκατα-
λειπόμενον,⁶⁵ καὶ οὐ πονηροὺς τοὺς ἐγκαταλείποντας⁶⁶
τὸν βασιλέα.

15

Διαβεβαίωσις δέ ἐστι λόγου παρῶρησία μετὰ⁶⁷ τοῦ
δίνασθαι πράττειν ἀπαρεμποδίστως ταῦτα ἅπερ ἐν τοῖς
λόγοις διασημαίνεται, οἷον·

Ἄλλ' οὐ μὰν⁶⁸ ὑμῖν γε καὶ ἄρμασι δαιδαλείαισιν

Ἐκτὼρ Πριαμίδης ἐποχήσεται· οὐ γὰρ ἐάσω.

20

Ἐρώτησις δέ⁶⁹ ἐστι λόγος ἐν ὑποκρίσει λεγόμενος ἐπὶ

Ven. Par. 2. πρὸς τοὺς. 56 Par. 2. πρὸς αὐτοὺς μὲν οὐδὲν
εἶπωμεν, πρὸς τὴν ὅλην ἀναδεχομένη βλ. Ven. αὐτοὺς om. 57
τὸν Hav. om. 58 Ven. ἀναδεχόμενον. 59 Hav. ἑώρακα.
tum Codd. προσκεκινημ. Blochius πρὸς κεκιν., 60 Par. 2.
βασιλέα Ἀτρεΐδῃ· νῦν δὲ σε. — Il. β. 284. 61 Par. 2. μερό-
πεσι, 62 Hav. ἐπί. 63 μὲν Par. 2. om. 64 Par. 2. τοῖς
pro δέ. tum ἐλεεινὸν omisso λέγειν. 65 Ven. ἐγκαταλιμπανό-
μενον. Par. 2. καταλιμπανόμενον. Hav. ἐγκαταλειπ. 66 Ven.
ἐγκαταλιπόντας. Par. 2. ἐγκαταλίποντας. Hav. ἐγκαταλείπ. 67
Ven. μετὰ καὶ τοῦ. Hav. κατὰ τοῦ. Parr. μετὰ τοῦ. 68 Par. 2.
μήν. Hav. μὰν. — δεδαλ. — ἐποικήσ. Il. ρ. 448. 69 δὲ
Hav. om.

τῷ⁷⁰ σαφέστερον γινῶναι τι τῶν ἐπιζητουμένων, ὡς παρὰ
 Ὑπερίδῃ·⁷¹ „δοκεῖς γὰρ αὐτὸν εἰπεῖν;“
 Ἀντεστραμμένον⁷² δέ ἐστι λόγος ἀντικείμενος τῇ
 κατὰ φράσιν⁷³ προφορᾷ τῶν σημαινομένων,⁷⁴ οἶον,
 5 Πολλὰ οἱ ἄμφι⁷⁵ κάρη σφέλα ἀνδρῶν ἐκ παλαμάων
 Πλευραὶ⁷⁶ ἀποτρίψουσι δόμον κατὰ βαλλομένοιο,
 Ἐπαναφορὰ δέ⁷⁷ ἐστι πλάσις⁷⁸ ἐκ τοῦ διπλασιάζε-
 σθαι ἐπίτασιν⁷⁹ δηλοῦσα, οἶον,
 Τοῦδ' ἐγὼ ἀντίος εἰμι,⁸⁰ καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν,
 10 Εἰ⁸¹ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, μένος δ' αἰθάνι σιδήρῳ.
 καὶ,
 ἄτε⁸² παρθένος ἡἰθέρος τε,
 Παρθένος ἡἰθέρος τ' ὀαρίζετο ἀλλήλοισιν,⁸³
 καὶ, „Θῆβαι δέ, Θῆβαι,⁸⁴ πόλις ἀστυγείτων, μεθ' ἡμέ-
 15 ραν⁸⁵ ἐκ μέσης τῆς Ἑλλάδος⁸⁶ ἀνήρπασται.“
 Πολύπτωτον δέ ὅτ' ⁸⁷ ἂν ᾗτοι τὰς ὀνομασίας⁸⁸ ἢ
 τὰ ὀνόματα εἰς πάσας τὰς πτώσεις μεταβάλλοντες⁸⁹
 διατιθώμεθα τὸν λόγον, ὡς παρὰ Κλεοχάρῃ·⁹⁰ „Δημο-

70 Codd. τό. Bloch. τῷ. 71 Par. 2, παρ' Εὐριπίδῃ.
 Ven. Par. 1. Εὐριπίδῃ. Hav. Ὑπερίδῃ. 72 Ven. ἀντεστραμ-
 μένον. tum Par. 2. δέ ἐστιν. 73 Hav. ῥύσιν. voluit κῆσιν.
 tum Ven. προσφορᾷ. 74 Hav. τῶν σημαινομένων, Parr. ση-
 μαινόμενον, Ven. σημαινόμενος. Sq. οἶον Hav. om. 75 Par. 2.
 ἄμφις κάρης φῦλα, Hav. σφελά. Od., ρ. 231. 76 Hav. Par. 2.
 πλευρά ἃ. δόμου καταβαλλ. 77 δέ Hav. Par. 2, om. 78
 Ven. λίξις. 79 Hav. ἐπίτασις. 80 Hav. εἰμί. Il. v. 372, 81
 Hav. καί. Par. 2. εἰ — ἔοικε om. 82 Par. 2. εἴτε παρθένος
 ἡἰθέρος τ' ὀαρίζετ. omīssa repetitione. Hav. ἄτε ἡἰθέρος τε παρ-
 θένος ὀρίζετον. Il. χ. 127. 83 Par. 2, ἀλλήλοισι. 84 Par. 2.
 om. — Aeschin. p. 72, 30. 85 Parr. ἡμέρας. tum Par. 2.
 μέσου. 86 Codd. πόλεως. tum Ven. ἥρπασται. 87 Hav.
 ὅτ' ἂν. Par. ὅταν, Ven. om. 88 Par. 2, ἢ τὰς ἀντωνομα-
 σίας. 89 Hav. μεταβάλ, διατιθέμεθα. Ven. μεταβάλ, συντιθέ-
 μεθα. Parr. μεταλαμβάνοντες διατιθώμεθα, [Par. 2, διατιθέμεθα.]
 90 Κλεοχάρῃ Hav. et Parr. apud Bekkerum. Κλεοχάρει Par. 1,

σθιένης⁹¹ ὑπέστη Φιλίππῳ·⁹² Δημοσθένους πένης μὲν
 ὁ βίος, μεγάλη δ' ἡ παρῶνσι· Δημοσθένι πολλῶν δι-
 δομένων οὐδὲν οὔτε πλῆθος οὔτε κάλλος ἄξιον ἐφάνη
 προδοσίας· Δημοσθένη⁹³ Ἀλέξανδρος ἐξήτει·⁹⁴ τὸ διὰ
 τί παρ' αὐτοῖς λογιζέσθαι·⁹⁵ ἀδίκως τε ἀπέθανες, ὧ⁵
 Δημόσθενες· ἔστι δὲ τὸ⁹⁶ τοιοῦτον σχῆμα καὶ παρὰ
 τισι τῶν ποιητῶν, ὡς παρ' Ἀρχιλόχῳ⁹⁷ καὶ Ἀνακρέοντι·
 καὶ⁹⁸ παρὰ μὲν οὖν Ἀρχιλόχῳ·

Νῦν δὲ Λεώφιλος⁹⁹ μὲν ἄρχει, Λεωφίλου¹ δ' ἐπικρατεῖ,

Λεωφίλῳ δὲ πάντα κείται, Λεωφιλε² δ' ἄκουε,

10

παρὰ δὲ Ἀνακρέοντι ἐπὶ τριῶν·³

Κλευβούλου μὲν ἔγωγ' ἐρῶ,⁴

apud Bastium Comm. pal. 804. Κλεοχάρμῳ Ven. 91 Par. 2.
 δορός. apud Bastium δηρός. 92 Hav. Φιλίππῳ. ceteri Φί-
 λιππον. 93 Ven. δημοσθένι. Hav. δημοσθένη. Parr. δημο-
 σθένην. 94 Codd. ἐξήτειτο διὰ τί [Par. 2. διὰ τὸ παρ' αὐτ.
 λογιζέσθαι.] Bekkerus ἐξήτει· τὸ διὰ τί. 95 Hav. λογιζέσθαι
 ἀδίκως, ἀδίκως τε ἀπέθανες, unde Dind. adscivit τε, quod abest
 a ceteris. Par. 2. ἀδίκως τὸ ἀπέθανες. 96 Par. 2. τοῦτο τὸ
 σχ. 97 Hav. παρὰ Ἀρχιλόχῳ, omissis sqq. καὶ Ἀν. — Ἀρχι-
 λόχῳ. 98 καὶ Parr. om. 99 Hav. νῦν δὲ λεώφ. μὲν. Ven.
 νῦν μὲν λεώφ. Parr. νῦν λεώφ. μὲν.

1 Hav. λεωφίλου. ceteri λεώφιλος. Par. 2. δὲ ἐπικ. 2

Hav. Ven. λεώφιλε δὲ ἄκουε. Parr. λεώφιλος δ' ἄκουε. Archi-
 lochi fragmentum, LXXIV. apud Gaisf. ita emendavit Porso-
 nus:

Νῦν (δὲ) Λεώφιλος μὲν ἄρχει, Λεώφιλος δ' ἐπικρατεῖ,

Λεωφίλῳ δὲ πάντα κείται, Λεωφίλου δ' ἀκούεται.

Sed Dindorfio ex grammatici haec afferentis consilio et opti-
 mi libri Hav. scriptura et ex eo, quod dicit παρὰ δὲ Ἀνακρέ-
 οντι ἐπὶ τριῶν probabile videtur, Archilochum quatuor dein-
 cept casibus usum esse, ut neque ἐπικρατεῖ neque ἄκουε vel
 ἀκούεται locum habere possit. 3 ἐπὶ τριῶν Parr. Ven. om,

4 Hav. ἐγὼ γεῶ.

Κλευβούλῳ δ' ἐπιμαίνομαι,

Κλεύβουλον δ' ἰδεῖν ποθέω. ⁵

Ὁμοιοπτωτον δέ ἐστι φράσις ⁶ ἐκ τῶν παραπλησίων
καὶ ⁷ τῶν ὁποίων κλίσεων εἰς ἓν ἐξηνηνεγμένη, οἷον ἐπὶ ⁸
⁵ μὲν εὐθείας·

Λυσόμενός τε θύγατρα, φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα, ⁹

Στέμματα' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος.

ἐπὶ δὲ αἰτιατικῆς·

Ἀλκανδρόν ⁹ Ἀλιόν τε Νοήμονά τε Πρύτανιν τε. ¹⁰

¹⁰ καὶ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ χρόνου,

Τὴν δὲ διεπράδομέν τε καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα. ¹²

5 Ven. δὲ διῦδεῖν ἐπιποθῶ. Parr. δὲ διοσκνέω. Hav. διὸς
κνέων. correxit Dind. 6 Ven. ἔκφρασις. ceteri φράσις. 7
Hav. Ven. ᾗ. Parr. καί. 8 ἐπὶ μὲν — — ἐπὶ δὲ αἰτιατικῆς
Hav. om. 9 Il. α. 14. 10 Il. ε. 678. 11 ἐπὶ τ. α. χρό-
νου Hav. om. 12 Ven. πάντες. Il. α. 367. — Sequitur in
Parr. ἀλλοιώσις δὲ ἐστὶ τοῦτο, ὅτε τῇ προκειμένη φράσει ἡ ἐπιφε-
ρομένη ἔννοια μὴ ὁμοιοπτῶτως τοῖς φθάσαιον ἐπενεχθῇ, ἀλλὰ πρὸς
τὴν ἐπαγομένην ἔννοιαν μεταληφθῇ. Haec uterque: deinde 2.:
οἷον πᾶσα ἡ Ἑλλὰς ἐσιδηροφόρει, ἀντὶ τοῦ οἱ Ἕλληνες. γίνεται δὲ
κατὰ πολλοὺς τρόπους· καὶ γὰρ περὶ γένη ὀνομάτων καὶ περὶ ἀρι-
θμῶν καὶ περὶ πτώσεις καὶ περὶ ἐνεργείας καὶ πάθη καὶ χρόνους
καὶ περὶ γένη μὲν ὀνομάτων ὑποθέσθω τὸ προειρημένον παράδειγμα,
τὸ πᾶσα ἡ Ἑλλὰς ἐσιδηροφόρει. περὶ δὲ ἀριθμῶν, οἷον αἴας (μέγας
Zonaeus περὶ σχημάτων τῶν κατὰ βίον, eiusd. cod. f. . .) ὁ καθ-
ελὼν τὴν Τροίαν, ἀντὶ τοῦ οἱ καθελόντες. περὶ δὲ πτώσεις· μῆνιν
ἄειδε, θεᾶ, ἡ μυρὶ' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκεν· ἀπὸ αἰτιατικῆς γὰρ εἰς
εὐθείαν μετέπεσε. περὶ ἐνεργείας καὶ πάθη, οἷον οὐκέτι μιγνύμενοι.
περὶ δὲ χρόνους, ὥς τὸ παρέξομαι τοὺς ὕρῳντας μάρτυρας. ἰστίον
ὅτι ἀλλοιώσις μὲν λέγεται ἡ ἀπὸ τοῦ κρείττονος ἐπὶ τὸ χεῖρον τροπὴ,
μεταβολὴ δὲ ἡ ἀπὸ τοῦ χείρονος ἐπὶ τὸ κρείττον. ἡ ἀπὸ τοῦ μέσου
δὲ ἐπὶ τὸ κρείττον ἢ ἐπὶ τὸ χεῖρον τροπὴ λέγεται· κύμα τεύχων,
ἀντὶ τοῦ καμὼν κατεσκεύασε· λέγεται καὶ τὸδε ἀλλοιώσις. P. 1. vero:
οἷον ἐν τῷ χάρις ἰὺ χῶ τῷ ἀγαπήσαντι ἡμᾶς, καὶ ἐποίησεν ἡμᾶς
βασιλῆιον ἱεράτευμα τῷ θεῷ καὶ πατρὶ αὐτοῦ. δοτικῆς γὰρ πτώ-

Ὅμοιοκατάληκτον δέ¹³ ἐστὶ φράσις εἰς μίαν καὶ τὴν
ὁμοίαν κατακλειομένη¹⁴ κατάληξιν, οἶον,

Οὐλύμπον δ', ὅθι φασὶ θεῶν ἔδος ἔμμεναι ἐσθλόν.¹⁵

Οὗτ' ἀνέμοισι τινάσεται οὔτε ποτ' ὄμβρῳ

Δεύεται, οὔτε χιῶν ἐπικίδνεται, ἀλλὰ μάλ' αἴθρη

5

Πέπταται ἀνέφελος.

Ὅρισμός δέ ἐστιν ὅταν προθέντες¹⁶ ὄνομά τι¹⁷ ἢ
ῥήμα, οἶον ἐστίν, ὀριζώμεθα· „παραπέμπει δέ¹⁸ ἡμᾶς ἡ
ἐλπίς· αὕτη δέ¹⁹ ἀτυχούντων ἐστὶν ἐφόδιον.“

Ἀστεῖσμός δέ ἐστι προσποιήσις πιθανὴ τοῦ μὴ λέ- 10
γειν ἢ μνημονεύειν ἡμᾶς ἃ λέγομεν, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ
εἰσῆχται λέγων ὁ Ὀδυσσεὺς τῷ Διομήδῃ·²⁰

Ἐγὼ δ' ἐρῶ²¹ σοι δεινὸν οὐδέν, οὐθ' ὅπως

Φυγᾶς πατρώας²³ ἐξελέλασαι χθονός,

σεως προληφθείσης ἐν τῷ ἀγαπήσαντι ἡμᾶς ἑλλειπτικῶς καὶ δίχα
ἀναφορικῶς ἄρθρου. ἦν γὰρ τὸ ἑλλίπες οὕτως, τῷ ἀγαπήσαντι ἡμᾶς.
κἂν μὲν ἡ ἐπιφερομένη ἔννοια ὁμοιοπτῶτῳ ἐπαναλήψει ἐπὶ ἡγεκτο,
οὕτω προσαγομένη, ὅς ἐποίησεν ἡμᾶς, οὐδὲν ἡμῖν περὶ τούτου προϋ-
κειτο ζήτημα. ἐνέργειαν δὲ ὑποστήσας διὰ τοῦ ἐποίησε ῥήματος,
ἀναγκαίως ἐπ' εὐθεΐαν πτώσιν ἀποκλίνομεν, τὸν ἐνεργοῦντι ἐπιπο-
θοῦντες μαθεῖν. καὶ πῶς τούτου ἂν ἐνυγχάνομεν; τῆς ὀνομαστικῆς
πτώσεως παραλαμβανομένης, διότι τὸ ἑλλίπες ἄρθρον ἢ ὀνομαστικὴ
εὐθεΐα παρέσχεν οὕτως ἐξακούεσθαι ἀνελλιπῶς, ὅς καὶ ἐποίησεν ἡμᾶς
βασιλεῖον ἱεράτευμα, οἷον ἐλ ἀνήγαγεν ἡμᾶς εἰς βασιλεῖον δόξαν, ἣν
δόξαν ἡ ἐχομένη ἔγγραφος λέξις ἱκανὴ παραστήσαι. αὐτῷ ἡ δόξα
καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν. ἀπὸ τῶν τελευταίων ἐπὶ τὸ
πρῶτον ἐπάνεισιν οὕτως· αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος τῷ ἀγαπή-
σαντι ἡμᾶς ἐν τῷ ἰδίῳ αἵματι. καὶ Εὐριπίδης· ἵν' ἀνταλλάσσωμεν
οἷ με προϋδοσαν. καὶ ταῦτα μὲν ἐν τῷ περὶ ὀριστοῦ.

13 δὲ

Hav. om. 14 Ven. κατακλειομένη. 15 Od. ζ. 42. 16 Parr.

Hav. προστιθέντες. 17 Hav. ὀνόματι ἢ ῥήματι. 18 Parr.

Ven. γάρ. Hav. δέ. 19 Parr. Hav. δέ. Ven. γάρ. Sq. ἐστὶν

Hav. om. 20 Parr. Ven. διομήδει. 21 Hav. ἄρῳ. 22

Ven. ἀλλ'. 23 Hav. πατρώϊος. tum Parr. ἐξελέλαται. Ven,

- Οὐθ' ὡς ὁ ²⁴ Τυδεὺς ἀνδρὸς αἷμα συγγενές
 Κτείνας ἐν Ἀργεὶ ξείνος ὣν οἰκίζεται,
 Οὐθ' ²⁵ ὡς πρὸ Θηβῶν ὠμοβρῶτ' ἐδαίσατο
 Τὸν Ἀστιάκειον ²⁶ παῖδα διακατατομῶν. ²⁷
 5 Ἐπιτροπή δὲ ὅταν τοῖς ἀκούουσιν ἐπιτρέψωμεν τῇ
 τῶν πραγμάτων ἢ ὀνομάτων ἐξουσίαν, ὡς παρὰ τῷ Εὐ-
 ριπίδῃ παρεισάγεται ἢ Ἀνδρομέδα ²⁸ λέγουσα τῷ Περ-
 σεῖ. ²⁹
 Ἀγοῦ ³⁰ δὲ μ' ὧ ξείν', εἴτε πρόσπολον ³¹ θέλεις,
 10 Εἴτ' ἄλοχον, εἴτε δμῶϊδα.
 Ἀντίθσεις δὲ γίνεται κατὰ τρόπους πλείους. ³² εἰς
 μὲν ὅταν ³³ ἀντικείμενα ὀνόματα λαμβάνηται, „τιμωρία
 γὰρ ³⁴ ἐπιτίμιον κακίας, οὐκ ἀρετῆς.“ καὶ „πολέμῳ δὲ
 ἰσχὺν χορηγεῖ πλοῦτος, οὐ πενία.“ καὶ κατὰ διέξοδον,
 15 „προτιμῶσιν ³⁵ αἱ πόλεις τῶν ἀδίκως πλουτούντων τοὺς
 δικαίως πενομένους, καὶ τῶν παρὰ νόμῳ νικούντων τοὺς
 ἐννόμους ³⁶ ἡττωμένους, καὶ τῶν κακῶς ζώντων τοὺς κα-
 λῶς ἀποθνήσκοντας.“ ἑτέρα δὲ ἀντίθσεις ὅταν ἀντιστέλ-
 ληται ³⁷ κατάφασις ἀποφάσει. „σὺ μὲν ³⁸ γὰρ ἔλαβες,
 20 Δημάδῃ, ³⁹ δῶρα παρὰ Φιλίππου, ἐγὼ δὲ οὐκ ἔλαβον·
 καὶ σὺ μὲν συνέπινες ⁴⁰ αὐτῷ κατὰ τῆς πόλεως εὐωχου-
 μένω, ⁴¹ ἐγὼ δὲ οὐ συνέπινον· καὶ σὺ μὲν συνηλέχθης ⁴²

ἐξελέσθαι, 24 ὁ Ven. om. — γ, sq. Hav. ἐναργεῖ. 25
 Hav. οὐθ'. ceteri οὐδ'. tum Ven. ὠμοβρότως. Hav. ὠμόβροτα.
 Parr. ὠμοβρῶτα. 26 Ven. Hav. ἀστιάκιον. 27 Hav. διακα-
 καταμῶν. ceteri διὰ κάρα τεμών. 28 Codd. Ἀνδρομέχῃ. Scri-
 bendum esse Ἀνδρομέδα vidit Villosionus. 29 τῷ Περσεῖ Hav.
 om. 30 Ven. ἀγοῦ. Parr. ξέν'. 31 Hav. πρὸς Ὀλυμπον ἐθέλης.
 32 Hav. πλείους. ceteri πλείονας. 33 Parr. Ven. ὅταν τά. 34
 Ven. τό. 35 Codd. γὰρ τιμῶσιν. Bloch. γὰρ τιμῶσιν. 36
 Hav. ἐν νόμῳ. 37 Ven, Parr, ἀντιδιαστέλληται. 38 μὲν
 Hav. om. 39 Hav, δημάδῃ. 40 Ven. ἔπινες σὺν αὐτῷ.
 41 Hav. εὐωχουμένων. 42 Hav. συνηλέχθης. Ven. συνει-
 λέχθης.

τοῖς ἐκείνου πρέσβεσι συνομνύμενος, ⁴³ ἐγὼ δὲ οὐ συνη-
νέχθην. ⁴⁴

Διάλυσίς δὲ ὅποταν τοὺς συνδέσμους αἶροντες ἐκά-
στου τῶν κώλων ⁴⁵ ἰδίαν ἀρχὴν ποιώμεθα, οἷον, „νομί-
σατε ὅρᾱν ἀλισκομένην πόλιν, τειχῶν κατασκαφᾶς, ἐμ-
πρήσεις ⁴⁶ οἰκιῶν, ἀγομένας γυναῖκας, παῖδας ἐπὶ δου-
λείαν, πρεσβύτας ἄνδρας, πρεσβύτιδας γυναῖκας, ὅψε με-
ταμανθάνοντας τὴν ἐλευθερίαν, κλαίοντας, ἰκετεύοντας
ἡμᾶς, ὀργιζομένους οὐ τοῖς τιμωρουμένοις, ἀλλὰ τοῖς
τούτων αἰτίοις.“ νῦν γὰρ οὐκ εἶπεν ἀλισκομένην πόλιν, ¹⁰
καὶ ἐμπιπραμένας ⁴⁷ οἰκίας, καὶ κατασκαπτόμενα τεί-
χη, ⁴⁸ ἀλλὰ χωρὶς τῶν συνδέσμων ἐξέφρασε τὸν λόγον. ⁴⁹

Ἐπίτευξις δὲ ὅταν τὰ προκείμενα ὀνόματα διαλαμ-
βάνοντες τὴν ἐπιφορὰν ἐκφαντικωτέραν ποιησώμεθα,
οἷον, „Θῆβαι δὲ, Θῆβαι, πόλις ἀστυγείτων, μεθ’ ἡμέραν ¹⁵
ἐκ μέσης ⁵⁰ τῆς Ἑλλάδος ἀνηρπάσθη.“

Κλίμαξ δὲ ὅταν ἕκαστον τῶν ⁵¹ ἐν τοῖς κώλοις ὀνο-
μάτων ἀναλαμβάνοντες διατιθώμεθα ⁵² τὸν λόγον, ὥς, ⁵³
„οὐκ εἶπον μὲν ⁵⁴ ταῦτα, οὐκ ἔγραψα δὲ, ⁵⁵ οὐδ’ ἔγραψα
μὲν, ⁵⁶ οὐκ ἐπρέσβευσα δὲ, οὐδ’ ⁵⁷ ἐπρέσβευσα μὲν, οὐκ ²⁰
ἔπεισα δὲ Θηβαίους.“ καὶ τὸ παρ’ Ὀμήρῳ δὲ τινες τού-
τω τῷ σχήματι συναριθμοῦσιν·

43 Ven. συγγενόμενος. 44 Hav. συνηλέχθην. Ven. Par. 1.
συνειλέχθην. 45 Hav. καλῶν. 46 Hav. ἐμπρήσεις. — Aeschi-
pes p. 761, 2. 47 Pen. ἐμπιπρησκομένας. 48 Hav, Ven. τὰ
τείχη. 49 τὸν λόγον Hav. om. 50 Hav. μεθῆμέραν ἐκ μέ-
σου. — Aeschin. p. 72. 30. 51 Hav. ἕκαστον ἐν τοῖς ὀνόμα-
σιν ἀναλ. 52 Hav. διατεθώμεθα. 53 Ven. Parr. καί. Post
λόγον Parr. pergunt: ὥσπερ διὰ βαθμῶν τινων ἀφ’ ἑτέρου εἰς
ἕτερον μεταβαίνοντες κόμμη ἢ κῶλον, καὶ διὰ τῆς ταυτολογίας οἷον ἐλ-
ποδὶ δευτέρῳ πατῶντα [Par. 1, πάντων] καὶ ἀνιόντα, οἷον, οὐκ εἶ-
πον, [pro cor. p. 288.] 54 Hav. εἶπομεν. sq. ταῦτα Parr.
om. 55 Hav. ἔγραψεν sine δέ. 56 Ven. δέ. Sq. οὐκ
ἐπρέσβ. Hav. om. 57 Codd. οὐκ. tum Hav. ἐπρεσβεύσαμεν.

- "Ηφαιστος μὲν δῶκε Διὶ ⁵⁸ Κρονίωνι ἄνακτι·
 Αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς δῶκε διακτόρῳ ἀργειφόντῃ·
 Ἑρμείας δὲ ⁵⁹ ἄναξ δῶκεν Πέλοπι πληξίππῳ·
 Αὐτὰρ ὁ αὖτε Πέλοψ δῶκε Ἄτρεϊ, ποιμένι λαῶν·
 5 Ἄτρεὺς ⁶⁰ δὲ θνήσκων ἔλιπε πολύαρον Θυέστη·
 Αὐτὰρ ὁ αὖτε Θύεστ' Ἀγαμέμνονι λείπε φορῆναι.
 Σύλληψις δὲ ὅταν τὸ τῷ ἑτέρῳ συμβεβηκὸς καπὶ
 πατέρου λαμβάνηται, οἷον, ⁶¹
 Τῷ δὲ ⁶² δύν σκάζοντε βάτην Ἄρεος θεράποντε,
 10 Τυδείδης τε μενεπτόλεμος καὶ δῖος Ὀδυσσεύς.
 πιθανὸν γὰρ ἦν αὐτῶν ⁶³ τὸν ἕτερον σκάζειν, τὸν κατὰ
 τοῦ ταρσοῦ τετρωμένον. καί,
 Βορέης καὶ Ζέφυρος, τότε θρήκηθεν ἄητον. ⁶⁴
 μόνος γὰρ ὁ Βορέας ἀπὸ τῆς Θράκης ἐκπνεῖ. ⁶⁵ καὶ τὸ
 15 παρὰ Πινδάρῳ ἐπὶ τε τοῦ Πειρίθου καὶ τοῦ Θησέως λε-
 γόμενον· „φὰν ⁶⁶ δ' ἔμμεναι Ζηνὸς υἱοὶ ⁶⁷ καὶ κλυτο-
 πάλου Ποσειδάωνος.“ ⁶⁸
 Κατ' ἐξοχὴν δὲ γίνεται ὅταν τῶν ἐν τῷ ⁶⁹ κοινῷ
 ῥηθέντων ἰδίᾳ καθ' ὑπεροχὴν μνησθῶμεν τινῶν·
 20 Ζεὺς δ' ἐπεὶ ⁷⁰ οὖν Τρῶάς τε καὶ Ἑκτορα νηυσὶ πέλασεν.
 εἷς γὰρ ἦν τῶν Τρῶων καὶ ὁ Ἑκτωρ, ἰδίᾳ δὲ εἴρηται, ὅτι
 ἄριστος· καί, ⁷¹

58 δῶκε Διὶ — — δὲ ἄναξ Ven. om. — Il. β. 102. 59
 Hav. δ'. 60 Hav. hunc et sq. versum om. — In Par. 1. ad-
 ditur: οἷον ὡς παρὰ τῷ θεολόγῳ Γρηγορίῳ· οὐ γὰρ φόβος ἐντο-
 λῶν τήρησις, οὐδὲ ἐντολῶν τήρησις σαρκὸς κάθαρσις, οὐδὲ σαρκὸς
 κάθαρσις ἔλλαμψις, οὐδὲ ἔλλαμψις πόρου πλήρωσις τοῖς τὸ μέγιστον
 ἢ τοῦ μεγίστου ἢ ὑπὲρ τὸ μέγα ἐφικμένοις· τὸ τοιοῦτο σχῆμα κλι-
 μάξ καλεῖται. 61 οἷον Hav. Ven. om. 62 Hav. τῷδε — ἄρεως.
 — Il. τ. 47. 63 Ven. Parr. αὐτῶν ἦν. 64 Il. ι. 5. 65 Ven.
 πνέει. 66 Hav. φαμέν. 67 Ven. υἱός. Hav. υἱόν, Parr.
 υἱοί. pro καὶ Par. 2. ἦ. 68 Hav. ποσειδάωνος. 69 τῷ Hav.
 om. 70 Ven. ζεὺς δὲ ἔπειτα τρῶας. Parr. ζεὺς ἐπὶ οὖν τρ. —
 Il. ν. 1. 71 Parr. καὶ τό.

Οὐ γὰρ ἔτ' Οἰνήτος μεγαλήτορος⁷² νῆες ἦσαν,

Οὐδ' ⁷³ ἄρ' ἔτ' αὐτὸς ἔην, θάνε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος.

ὅπερ οὐ νοήσαντες οἱ νεώτεροι⁷⁴ τὸν Μελέαγρον, Ἄρεως ὄντα, κεχωρίσθαι τῶν Οἰνειδῶν⁷⁵ ἔδοξαν.

Πινδαρικὸν δὲ τὰ τοῖς πληθυντικοῖς ὀνόμασιν ἐνικὰ⁵ ῥήματα⁷⁶ ἔχοντα ἐπιφορὰν, οἷον, „ἄνδρες ἐπὶ πόλεως.“⁷⁷ καὶ, „ἰαχεῖ“⁷⁸ βαρυφθεγκτῶν ἀγέλαι λεόντων.“ καὶ παρ' Ἡσιόδω,⁷⁹

Τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί.

ἀπὸ δὲ τούτου τοῦ ἔθους⁸⁰ καὶ τοῖς οὐδετέροις πληθυν-¹⁰ τικοῖς ἐνικὰ ῥήματα ἐπιφέρειν⁸¹ αἰεὶ παρεδεξάμεθα· ὅπερ οὐ τηροῦσι παντάπασιν οἱ λυρικοὶ, ἀλλ' οὐδὲ ὁ ποιη- τῆς· λέγει γοῦν,

— — γυῖα λέλυνται·⁸²

καὶ ἐκ παραλλήλου,

15

Καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν⁸³ καὶ σπάρτα λέλυνται.

Τὸ δὲ Ἰβύκειον⁸⁴ καὶ λέξεως καὶ συντάξεώς⁸⁵ ἐστι, γίνεται δὲ ἐν τοῖς ὑποτακτικοῖς τρίτοις προσώποις τῶν ῥημάτων κατὰ πρόσθεσιν τῆς σι συλλαβῆς·

Λαμπρόν παμφαίνησι λελουμένος ὤκειανοιο.⁸⁶

20

καὶ,

— — εἴπερ τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων

Φησὶν ἐλεύσεσθαι.⁸⁷

72 Ven. μεγαλήτορες. Il. β. 641. 73 Hav. οὗτος αὐτὸς ἔθανε. 74 Hav. νεότεροι. 75 Hav. οἰνήδων. 76 Parr.

Ven. ἐνικῶν ῥημάτων. tum Hav. ἔχοντας ἐπὶ ἀναφοράν. 77 Parr. Ven. ὑπὲρ πόλεων. 78 Ven. ἰαχεῖ. tum Ven. Hav.

βαρύφθεγκτ' ἂν ἀγέλαι. [Ven. ἀγέλαν.] Parr. βαρύφθεγκτ' ἀναγ- γέλαι. Fiorillo ad Herodem p. 70. restituit βαρυφθεγκτῶν ἀγ.

79 Theog. 321. 80 Ven. τὸ ἔθος. 81 Ven. ἐπιφέρειν ἐνικὰ ῥ. Sqq. αἰεὶ παρεδεξάμεθα Ven. om. Parr. ἐπιφέρειν αἰεὶ παρ-

εδεξ. ἐνικὰ, omisso, ut videtur, ῥήματα. 82 Il. η. 9. 83

Hav. νεῶν om. — Il. β. 135. 84 Hav. ἰβυκόν. 85 Hav.

τάξεως. 86 Il. ε. 6. 87 Od. α. 167.

καλεῖται δὲ Ἰβύκειον,⁸⁸ οὐχ ὅτι πρῶτος Ἰβυκὸς αὐτῷ
ἐχρήσατο· δέδεικται⁸⁹ γὰρ καὶ παρ' Ὀμήρῳ πρότερον·
ἀλλ' ἐπεὶ πολὺ καὶ κατακορὲς παρ' αὐτῷ. καὶ γὰρ „γλαυ-
κώπιδα⁹⁰ Κασάνδραν, ἐρασιπλόκαμον κόραν Πριάμοιο,
5 φᾶμις⁹¹ ἔχῃσι βροτῶν.“ καὶ δι' ἐτέρων, „τάμος⁹² αὔ-
πνος κλυτὸς ὄρθρος ἐγείρῃσιν ἀηδόνας,⁹³“ ἀντὶ τοῦ ἐγείρη.
Ἀλκμανικὸν δὲ τὸ μεσάζον τὴν ἐπαλλήλων ὀνομάτων
ἢ ῥημάτων θέσιν πληθυντικοῖς ἢ δυϊκοῖς⁹⁴ ὀνόμασιν ἢ
ῥήμασι. τέσσαρα δὲ παρὰ τῷ ποιητῇ⁹⁵ τοιαῦτα.⁹⁶
10 Ἥχι ροῶς Σιμόεις συμβάλλετον ἡδὲ Σκάμανδρος.⁹⁷

καὶ,

Ἐνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε ρέουσι
Κωκυτός τε.⁹⁸

καὶ,

15 Εἰ δέ⁹⁹ κ' Ἄρης ἄρχωσι μάχης καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων.

καὶ,

Εἰ μὲν δὴ θάρσος μοι Ἄρης τ' ¹ ἔδωσαν καὶ Ἀθήνη.
πλεονάζει δὲ τοῦτο ² τὸ σχῆμα παρ' Ἀλκμᾶνι τῷ λυρικῷ·
ὅθεν ³ καὶ Ἀλκμανικὸν ὠνόμασται. εὐθύς ⁴ γοῦν ἐν τῇ
20 δευτέρᾳ ᾧδῇ παρελήπται· „Κάστῳ τε ⁵ κώλων ὠκέων
δαμάντορες ⁶ ἱππῶται σοφοὶ ⁷ καὶ Πολυδευκής κυδρός.“ ⁸

88 Hav. ἰβυκὸν et ἰβυκός. idem πρῶτος om. 89 Hav. ἔδει. sq. καὶ Parr. Ven. om. 90 Hav. λευκὰ πίθικας ἀνδρα-
νέραςι πλόκαμον κόρην. πριάμου. Ven. γλαυκώπιδα κασσάνδρα
πριάμου. Parr. γλαυκώπιδι κασάνδρα ἐρασιπλόκαμον κόραν πριά-
μοιο. lectionem restituit Dind. 91 Hav. φάμης. Parr. 2. φά-
τις. 92 Hav. ταμός. 93 Hav. ἀειδόνας. 94 ἢ δυϊκοῖς.
Hav. om. 95 Ven. Parr. inserunt εἰσί. 96 Ven. ταῦτα.
97 Il. ε. 774. 98 Od. κ. 513. 99 Hav. ἡδὲ — ὁ ἀπόλλων.
— Il. υ. 138.

1 τ' Hav. om. — Od. ξ. 216. 2 Hav. τούτου. 3 Hav.
ἐνθεν. 4 Ven. Parr. εὐθύ. 5 Hav. κάστορες. 6 Hav.
ὠκέων δαμάντορες. Ven. δαμαντήρες omisso ὠκέων. Parr. ὠκέα
δαμαντήρες. 7 Parr. ἱππάτα σοφῶ. 8 Hav. κυδρός. Ven.

Ἐκ παραλλήλου δὲ ὅταν δύο λέξεις ἐπάλληλοι τεθῶ-
 δι⁹ τὸ αὐτὸ σημαίνουσαι, ὥς, ¹⁰ „δηθὰ τε καὶ δολιχόν“,
 ταῦτο¹¹ σημαίνουσι. γίνεται δὲ ἥτοι ἐκ δύο λέξεων, ὥς
 ἔχει τὸ προειρημένον, ἐκ κοινῶν¹² καὶ ξένου, „πυκνοὶ καὶ
 θαμέες“ ἢ ἐκ δύο κοινῶν¹³.

5

Ἄντ' ἄγει Ἀργεῖην Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ¹³ ἅμ' αὐτῇ.
 καὶ ὥς ¹⁴ παρὰ τῷ Ἡσιόδῳ. ¹⁵

Νόσφιν ἄτερ πόνου καὶ οὐζύος.

Καταρίθμησις δὲ ὅταν ¹⁶ ἐπαλλήλων ὀνομάτων σύν-
 θεσις γίνηται. ¹⁷

10

Καρδαμύλην ¹⁸ Ἐνὸπην τε καὶ Ἴρην ποιήεσαν.

καὶ παρὰ Δημοσθένει „πρωτὸν Ἐρέτριαν ¹⁹ εἶλεν, εἴτα
 Πύδναν ²⁰ πόλιν, Ποτίδαιαν, Μεθώνην αὐτίς. ²¹

Ἀσύνθετον ²² δὲ τὸ τὸν μὲν λόγον ἡρτημένον ἔχον
 τοῦ προτέρου διανοήματος, τὴν δὲ φράσιν κεχωρισμένην ¹⁵
 ἵομεν ²³ ὥς ἐκέλευς ἀνὰ δρυμὰ φαιδιμ' Ὀδυσσεῦ.

Εὐρομεν ἐν βῆσσησι τετυγμένα δώματα καλά. ²⁴

καί,

Ἐρχέσθον κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος, ²⁵

Χειρὸς ἐλόντ' ἄγμεν Βρισηίδα καλλιπάρηκον.

20

Ἐξ ἀντιστροφῶν ²⁶ δὲ ἐστὶ φράσεις ἢ τὰ συνέχοντα
 τὴν ἐρμηνείαν ἐνηλλαγμένα ἔχουσα, „ταὶ δὲ μεγάλα κτυ-

κῦδος. Parr. κύδεος. — vide Welcker. Alc. p. 21. 9 Ven.

τιθῶσι. 10 ὥς Hav. om. — Il. x. 52. 11 Ven. Parr.

ταυτόν. 12 Hav. ἐκ κοινῶν καὶ ξένοι πυκνοί. — Od. μ. 92.

13 Hav. κτήμ. Il. γ. 458. 14 καὶ ὥς — οὐζύος Hav. Ven.

om. 15 Parr. Ἡροδότῳ. Verba sunt Hesiodi Ἐ. κ. Ἡ. 113.

νόσφιν ἄτερ τε πόνων κ. δ. 16 ὅταν Ven. om. 17 Hav.

Ven. γίνεται. Parr. γένηται. 18 Hav. καρδαμύλην — Ἴρην.

19 Ven. ἐρετριαν. tum Ven. ἔλθοι. Hav. ἔλεν. Parr. εἶλεν. —

Ol. I. p. 12. 20 Hav. εἴτ' ἄπυναν πόλιν ποτίδαιαν μεθ' ὧν

ἦν. 21 Ven. αὐτίς. 22 Hav. ασύνθετον. 23 Ven. ἥομεν.

Hav. κέλευς. Od. κ. 251. 24 Hav. καλλά. 25 Il. α. 322.

26 Ven. Parr. ἀντιστροφῆς.

πέουσai πίπτον.²⁷ ἀντὶ τοῦ πίπτουσαι ἐκτύπουν. καὶ, καὶ με
 τεύχων.²⁸ καμῶν γὰρ ἔτευξεν. τοιούτο²⁹ λέγουσιν εἶναι
 καὶ τὸ, „παρώχηκε δὲ πλεον νῦν τῶν δύο μοιρῶν.“³⁰
 νοεῖσθω³¹ δὲ τὸ πλεον³² τῆς νυκτός, ὃ εἰσι δύο μοῖραι.
 5 Ῥητέον δ' ἐξῆς, καὶ περὶ³³ τῶν τοῦ λόγου κατα-
 σκευῶν.

Προοικονομία τοίνυν³⁴ ἐστὶν ἡ τὰ μέλλοντα³⁵ δια-
 τίθεσθαι προπαρασκευάζουσα³⁶ λέξις. ἐπειδὴ τῷ Σκα-
 μάδρῳ διωννυμίαν ἤμελλε³⁷ περιάπτειν ὁ ποιητής, ἄλ-
 10 λας προὔπεσθήσατο³⁸ διωννυμίας.

Τὴν ἦτοι ἄνδρες Βατίειαν³⁹ κικλήσκουσιν,
 Ἀθάνατοι δὲ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο⁴⁰ Μυρήνης.

καὶ,

Καλκίδα κικλήσκουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ⁴¹ κύμινδιν.
 15 ἵνα τῷ μέτρῳ⁴² τὸ ξάνθου ὄνομα παραλειφθῇ⁴³ ἀρ-
 μόση.

Προαναφώνησις δὲ ἡ τὰ μέλλοντα αὐθις διὰ πλειό-
 νων ῥηθῆσθαι προσυνιστάσα⁴⁴ φράσις, οἶον,

ἢ⁴⁵ γὰρ ἔμελλε

20 Οἱ τ' αὐτῷ⁴⁶ θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα λιτέσθαι.

καὶ,

27 Π. ψ. 119. 28 Π. β. 101. 29 Ven. Parr. τοιού-
 τον δὲ λέγουσιν. 30 Π. κ. 254. 31 Parr. νοεῖται. pro δὲ
 Ven. Parr. γὰρ. 32 Hav. πλέω. 33 Ven. Parr. περὶ τοῦ
 λόγου τῶν. 34 τοίνυν Ven. Par. om. 35 Hav. μετὰ μέλλον-
 τος. ceteri τὰ μέλλοντα. 36 Ven. παρασκευάζ. Par. 1. προς-
 παρασκευάζ. 37 Hav. Parr. ἔμελλε. 38 Hav. ἀλλὰ προὔ-
 φεστήσατο. 39 Codd. βατίωνα. correxi ex Π. β. 813. 40
 Hav. πολυσκαρμῖο. tum Ven. Parr. μυρήνης. 41 Hav. δὲ
 τε. — Π. ξ. 291. 42 Hav. τὸ μέτρον τῷ ξάνθον. 43 Ven.
 Parr. παραληφθῇ. 44 Hav. προσυνιστάσα. sq. οἶον Hav. Ven.
 om. 45 Parr. καὶ γὰρ. — Π. π. 46. 46 οἱ τ' αὐτῷ
 Hav. om.

καί,

Ὅφρα μὲν Ἐκτώρ ζωός ⁴⁷ ἦν καὶ μῆνι Ἀχιλλεύς,
Καὶ Πριάμοιο ἀνακτος ἀπόρθητος πόλις ἔπλεν,
Τόφρα δὲ ⁴⁸ καὶ μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν ἔμπεδον ἦεν·
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μὲν Τρώων θάγον ὅσσοι ⁴⁹ ἄριστοι,
Πολλοὶ δ' Ἀργείων οἱ μὲν δάμεν, οἱ δὲ λίποντο,
Πέριθετο δὲ Πριάμοιο πόλις δεκάτῳ ἐνιαυτῷ.

5

ἥ δὲ προαναφώνησις ⁵⁰ ἐξ ἡρωϊκοῦ προσώπου γίνεται ὡς
πρὸς τινα μὴ παρόντα·

Ὡ μάκαρ Ἀτρεΐδῃ, μοιρηγενές, ⁵¹ ὀλβιόδαιμον·

10

Ἢ ῥά νῦν ται πολλοὶ ⁵² δεδμήατο κοῦροι Ἀχαιῶν.

καί,

Ἄ δειλῷ, τί σφῶϊ δόμεν Πηλῆϊ ἄνακτι, ⁵³

Θνητῷ, ὑμεῖς δ' ἐστὸν ἀγῆρω τ' ἀθανάτῳ τε.

Παραβολὴ δὲ πράγματος ὁμοίου παράφρασις ἢ γινο- 15
μένου ἢ οἴου τε ⁵⁴ ὄντος γενέσθαι·

Ὡς δὲ λέων μῆλοισιν ἀσημάντοισιν ἐπελθών. ⁵⁵

Ὅμοίως δὲ πράγματος ὁμοίου παράφρασις, οἶον,

Ὅρνιθες ὦς. ⁵⁶

διαφέρει δὲ ⁵⁷ τῆς παραβολῆς, ὅτι διὰ συντόμων ὡς ἐπι- 20
τοπλεῖστον λέγεται καὶ χωρὶς ἀνταποδόσεως φράζεται.

Ἀνταπόδοσις δὲ φράσις ἀνταποδιδομένη ⁵⁸ τῇ πα-
ραβολῇ καὶ συναπλοῦσα τοῖς πρᾶττομένοις αὐτήν·

Ὡς μὲν Θρήϊκας ἄνδρας ἐπάχθετο Τυδέος υἱός, ⁵⁹

Παράδειγμα δὲ πράξεων ἐκθεσις πρὸς ὁμοιότητα 25
τῶν ἐνεστηκυῶν προτροπῆς χάριν, ἢ ἀποτροπῆς, ἢ δη-
λώσεως ἀπλῆς·

Μέμνημαι τόδε ⁶⁰ ἔργον ἐγὼ πάλαι, οὔτι νέον γε·

47 Ven. ζωός τ' ἦν. tum Hav. μῆνεν. Il. μ. 10. 48

δὲ Hav. om. 49 Hav. ὅσοις. 50 Hav. παραφώνησις. 51

Hav. μοιρηγενές. — Il. γ. 182. 52 πολλοὶ Hav. om. 53

Il. ρ. 443. 54 Hav. ἢ οὔτε ὄντως. 55 Hav. ἀπελθών. —

Il. κ. 485. 56 Il. γ. 2. 57 δὲ Hav. om. 58 Ven.

Parr. ἐπαγομένη. 59 Il. κ. 487. 60 Hav. τόδ'. — Il. ι. 527.

Rhetor. VIII.

‘Ος ἦν, ἐν δ’ ὑμῖν ἐρέω πάντεσσι φίλοισι·

Κουρήτες τ’ ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρμαι.

ἀποτροπῆς ⁶¹ γὰρ ἔνεκα παρείληπται. προτροπῆς δὲ χάριν, οἶον,

5 Ἡ οὐκ ⁶² αἶεις οἶον κλέος ἔλλαβε δῖος Ὀρέστης
Πάντας ἐπ’ ἀνθρώπους, ἐπεὶ ⁶³ ἔκτανε πατροφονῆα,
Αἰγισθον δολόμητιν.

δηλώσεως δὲ ἀπλῆς,

10 Τῷ ἔκελον οἶόν ποτ’ ἐνὶ Κνωσσῷ ⁶⁴ εὐρεῖν
Δαίδαλος ἥσκησεν καλλιπλοκάμῳ Ἀριάδνῃ.

Εἰκὼν δέ ἐστι διαγραφῇ σωματίων κατὰ μέρος ἥτοι
μετὰ παραθέσεως ἢ ⁶⁵ διὰ ψιλῆς ⁶⁶ ἀποτυπώσεως· μετὰ
μὲν παραθέσεως, οἶον, ⁶⁷

15 Ὀμματα καὶ κεφαλὴν ἔκελος Αἰὺ τερπικεράνῳ;

45 Ἀρεῖ δὲ ζώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι. ⁶⁸

διὰ ψιλῆς ἀποτυπώσεως δὲ,

Γυρὸς ἐν ⁶⁹ ὅμοισιν, ⁷⁰ μελανόχροος οὐλοκάρηνος. ⁷¹

61 Ven. Parr. τοῦτο γὰρ ἀποτροπῆς. 62 Hav. versum hunc omittit. — Od. α. 298. 63 ἐπεὶ Hav. om. 64 Hav. κνώσῳ εὐρεῖν — ἐριάδνῃ. — Π. δ. 591. 65 Parr. ἢ καί. 66 Hav. ψυχῆς. tum Hav. ὑποτυπώσεως, sed paullo post v. 16. idem ἀποτυπώσεως. 67 οἶον Hav. Ven. om. 68 Hav. ποσειδάωνι. — Π. β. 478. 69 Ven. ἐν. Hav. ἐπύ. Parr. Dind. ἐν. — Od. τ. 246. 70 Hav. ὅμοισι μελανόχρ. ceteri ὅμοισι μελάγχρ. Dind. ὅμοισι μελανόχρ. 71 Hav. ὀλοκάρηνος.

VIII.
ΠΟΛΥΒΙΟΥ ΣΑΡΔΙΑΝΟΥ
ΠΕΡΙ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΥ.*

Μετασχηματισμός ἐστὶ λέξεως συνήθους κίνησις μέ-
 τρου χάριν ἢ κατασκευῆς· ὡς ἐν τῷ κραδίῃ· ἐμφαίνει
 γὰρ τὴν τοῦ σπλάγχχνου ιδιότητα, ὅτι κραδαίνεται διηγε- 5
 κῶς. Συστολὴ ἐστὶν ἔνδεια χρόνου· γίνεται δὲ ἥτοι διὰ
 χρόνου παρὰ φύσιν συστελλομένου·

Οὐκ ἐάσουσιν ἐμοὶ δόμεναι βίον ἡδὲ¹ φαρέτταν.

Μετασχηματίζουσι δὲ ἥτοι γένος, οἶον·

μηνιθμόν μὲν ἀπορῥῆψμι,²

10

ἀντὶ τοῦ μῆνιν· καὶ

Μήτοι τι θεῶν μήνιμα γένωμαι·³

Δείελος ὀψὲ δύων·⁴

καὶ,

Μένον⁵ δ' ἐπὶ ἔσπερον ἐλθεῖν.

* Ex Iriartii Catalogo Bibl. Matrit. Vol. I. p. 374. 375.

— Aetas Polybii incerta est. Vide Schoell. hist. litt. Gr.

T. III. p. 180. 1 Ir. ἡ δέ. — Od. φ. 233. 2 Il. π. 282.

3 Ir. μή τι μήνιμα θεῶν. correxi ex Il. χ. 358. 4 Il. φ. 232.

5 Ir. μένων. — Od. δ. 786.

ἀντὶ ἐσπέραν· ἢ ἀριθμόν·

Μειδῶν βλοσυροῖσι προσώπασιν·⁶

ἢ πτωσιν· „Πατροκλῆος δειλοῖο⁷ καὶ Σαρπηδόντος ἑταῖ-
ρον“⁸ ἀντὶ τοῦ Σαρπηδόνος· ἢ διαλύουσι μίαν λέξιν
5 εἰς δύο· πόλιν ἄκρην ἀντὶ τοῦ ἀκρόπολιν· καὶ, „Σάμου⁹
ὑλήσεως Θρηϊκίης“, ἀντὶ Σαμοθράκης· ἢ δύο εἰς μίαν
λέξιν σχηματίζουσι· τὸν γοῦν καθ’ ἓνα ἄνδρα ἄνδρα-
κὰς¹⁰ ἔφη ὁ ποιητής, καὶ τὸ κατὰ μόνον μυνάξ ὀρχή-
σασθαι·¹¹ ἢ τὴν σύνθεσιν τῆς λέξεως ἐναλλάττουσιν
10 ὥς παρὰ Σοφοκλεῖ·¹²

Οἱ γὰρ γύνανδροι καὶ λέγειν ἡσκηότες,

ἀντὶ τοῦ ἀνδρόγυνου· γίνεται δὲ μετασχηματισμὸς καὶ
ὅτ’ ἂν τις τὸ κύριον κατὰ μείωσιν τινα προενέγκηται.
“Ομηρος·

15 “Ἴππους δ’ Αἰτομέδων ἦδ’ Ἀλκιμος·¹³

ἀντὶ τοῦ Ἀλκιμέδων.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΕΙΔΩΝ.

‘Ομοίωσις ἔστι λόγος, καθ’ ὃν ὁμοιοῦμεν ἕτερον ἑτέ-
ρω. Εἶδη δὲ αὐτῆς τρία· παραβολή, παράδειγμα, εἰκὼν.
20 Παραβολή ἔστι πρᾶγμα πρᾶγματι παραβαλλόμενον κατὰ
τι οἰκεῖον αἰξήσεως ἢ ἐμφάσεως ἢ σαφηνείας ἕνεκα· αὐ-
ξήσεως μὲν·

‘Ὡς δ’ ὅτ’ ἂν ἀστράπη πόσις Ἥρης ἡνιόμοιο,

‘Ὡς πυκίν’¹⁴ ἐν στήθεσιν ἀνεστενάχιζ’ Ἀγαμέμνον·

25 ἐμφάσεως δέ·

‘Ὑν δ’ ἔπεσ’,¹⁵ ὥς ὅτε κῆμα θοῇ ἐνὶ νηϊ πέσῃσι
Δάβρον.

6 Il. η. 212.

7 Il. ψ. 105.

8 Il. μ. 379.

9 Il.

ν. 12.

10 Od. ν. 14.

11 Od. θ. 371.

12 cfr. Try-

phon. c. η.

13 Il. τ. 392.

14 Ir. πυκινὸν — ἀνεστενάχιζεν. —

Il. κ. 9.

15 Ir. ἔπεσε. — Il. ο. 624.

σαφηνείας δ' ἔνεκα·

— — ἐπὶ δ' ὄρνυτο δῖος Ὀδυσσεύς ¹⁶

“Αγχι μάλ', ὥς ὅτε τις τε γυναικὸς ἐϋζώνιο

Στήθεός ἐστι κανὼν, ὄντ' ¹⁷ εὖ μάλα χειρὶ τανύσση

Πηγίον ἐξέλκουσα παρὲκ μήτον. ¹⁸

5

Εἰσὶ δὲ τῶν παραβολῶν αἱ μὲν ἀνταποδοτικαί, αἱ δὲ ἀπόλυτοι· ἀνταποδοτικαὶ μὲν αἱ τοιαῦται·

᾽Ως δὲ λέων ¹⁹ ἐν βουσί θορῶν ἐξ αὐχένα ἄξει

Πόρτιος ἢ βόος, καὶ ἐξῆς·

᾽Ως τοὺς ἀμφοτέρους ἐξ ἵππων Τυδείος υἱός

Βῆσε κακῶς ἀέκοντας.

10

καὶ ἔστιν ἀνταποδιδόμενος τῇ παραβολῇ.

Ἀπόλυτοι δὲ εἰσιν αἱ δίχα ἀνταποδόσεως λεγόμεναι, οἷον·

᾽Ωστε γὰρ ἢ παῖδες νεαροὶ χῆραί τε γυναῖκες

Ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἰκόνδε ²⁰ νέεσθαι.

15

Παράδειγμα δὲ ἐστὶ λόγος διὰ τῆς ὁμοίων παραθέσεως προτροπὴν ἢ ἀποτροπὴν ἢ ἀπόδειξιν τινῶν ἔχων· ²¹ προτροπὴν μὲν

Ἡ οὐκ αἰεὶς οἶον κλέος ἔλλαβε δῖος ²² Ὀρέστis.

20

καὶ τὰ ἐξῆς· ἀποτροπὴν δὲ,

Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντος υἱός ²³ κρατερός Λυκόμεργος·

ἀπόδειξιν δὲ τὸ παράδειγμα οὕτως ἔχει·

Σχέτιλοι ἐστὲ θεοὶ ζηλήμονες ²⁴ ἔξοχον ἄλλων

Οἷ τε θεαῖς ἀγάασθε παρ' ἀνδράσιν εὐνάζεσθαι.

25

εἶτα·

᾽Ως μὲν ὅτ' ᾽Ωρίων ²⁵ ἔλετο ροδαδάκτυλος ᾽Ηώς·

16 Π. ψ. 759. 17 Γρ. ὄντ' — τανύσση. 18 Γρ. παρ' ἐμικτόν.
19 Π. ε. 161. 20 Γρ. οἰκάδε. Π. β. 289. 21 Γρ. ἔχον.
22 Γρ. ἔλαβε δεῖος. — Od. α. 298. 23 υἱός Γρ. om. — Π.
ζ. 130. 24 Γρ. καὶ δηλήμ. — Od. ε. 118. 25 Γρ. ᾽Ωρίωνα.

᾽Ως δ' ὁπότε Ἰασίῳ²⁶ εὐπλόκαμος Δημήτηρ,
 ᾽Ως αὖ νῦν μοι ἀγᾶσθε²⁷ θεοὶ βροτὸν ἄνδρα παρῆναι.
 παρᾶκειται τῷ παραδείγματι καὶ ἡ καλουμένη ἐπαγωγή.

Ἐπαγωγή δέ ἐστιν, ὅτ' ἂν τι τῶν ὁμοίων προθέντες
 5 ἐπάγομεν,²⁸ εἰς ὃ συμπείθομεν, οἶον·

Μή τι τοι δρυτόμος²⁹ μέγ' ἀμείνων, ἢ ἐβίηφι·
 Μῆτι δ' αὖτε κυβερνήτης ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
 Νῆα θοὴν ἰθύνει ἐρεχθομένην ἀνέμοισιν·

εἴτ' ἐπάγει·

10 Μῆτι δ' ἡνίοχος περιγίνεται ἡνίοχοιο.

Εἰκὼν ἐστὶ λόγος εἵδους εἶδει παρατεθείς³⁰ ὁλοσχε-
 ρῶς ἢ ἀπὸ μέρους· ὁλεσχερῶς μὲν

Ἀρτέμιδι ἱκέλη ἢ ἐ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ·³¹

ἀπὸ μέρους δέ,

15 Ὅμματα καὶ κεφαλὴν ἱκελος Διὶ τερπικεραύνῳ.

Ἀρεῖ δὲ ζώην, στέργον δὲ Ποσειδάωνι·³²

Παράκειται δὲ τῇ εἰκόνι ἐνγέα· εἰκονισμοὶ, εἰκονο-
 γραφία, ὑποτύπωσις, εἰδωλοποιία, εἰκασία, εἰδικὴ ὁμοίω-
 σις, χαρακτήρισμα, τοποθεσία καὶ τοπογραφία. Εἰκονι-
 20 σμός ἐστὶ σώματος ἰδίως ἀπόδοσις ἐξ ἱστορίας λαμβανό-
 μενος· οἶον

Γυρὸς ἐν ὤμοισιν,³³ μελανόχροος, οὐλοκάρηρος.

καὶ τὸ ἐπὶ Θερσίτου·

Φολκὸς ἔην, χωλὸς δ' ἕτερον πόδα.

26 Ir. Ἰάσονι. — Od. ε. 125.

27 Ir. ἀγᾶσθε. 28

Ir. ἐπάγομεν. 29 Ir. διδρυτόμος. omisso τοι. — Il. ψ. 315.

30 Ir. παρατιθείς. 31 Od. ρ. 37. 32 Ir. Ποσειδάωνι,

— Il. β. 478. 33 Ir. ἔην ὤμοισι. — Il. τ. 246. 34 Il.

β. 217.

τό δ' αὐτὸ καὶ εἰκονογραφία ἂν εἴη, ὅτ' ἂν κατὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς μορφῆς ὁμοιώσεως ἐφάπτεται.³⁵

Ὑποτύπωσις ἐστὶ σώματος ἰδίως ἀπόδοσις πεπλασμένου,

Καὶ γὰρ τε λιταὶ εἰσι Διὸς κοῦραι μεγάλοιο,
Χωλαὶ τε ῥυσσάι³⁶ τε παραβλῶπες τ' ὀφθαλμῶ.

5

Παράκειται δ' αὐτῇ εἰδωλοποιία, ὅτ' ἂν δαίμονας τινὰς ἀπὸ πραγμάτων ἀναπλάττωμεν, ὥς τὰς λιτὰς Ὅμηρος.

Εἰκασία ἐστὶ φράσεως ὑπόληψις ἰδιώσεως μορφῇν ἐμφαίνουσα,¹⁰

Εἰ μὲν τις θεὸς ἐσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
Ἀρτέμιδι σε³⁷ ἔγωγε Διὸς κούρῃ μεγάλοιο
Εἰδὸς τε μέγεθός τε φύν τ' ἄγχιστα³⁸ εἶσκω.

Ἡ δὲ εἰδικὴ ὁμοιώσις ἐστὶ παράθεσις ὁμοίων χαρακτήρων· οἷον¹⁵

Κεῖνον γὰρ³⁹ τοιοῖδε πόδες, τοιαῖδε τε χεῖρες,
Ὅφθαλμῶν τε βολαί,⁴⁰ κεφαλὴ τ' ἐφύπερθε τε χαῖται.

Χαρακτηρισμὸς ἐστὶν ὑποτύπωσις ἰδιώματος ψυχῆς, οἷον·

Εὖ δὲ σὺ⁴¹ οἶσθα, γεραιὲ διοτρεφεῖς, οἷον ἐκεῖνος
Δεινὸς ἀνὴρ· τάχα κεν καὶ ἀναίτιον αἰτιώωτο.

20

Τοποθεσία ἐστὶ τόπων ἰδίων ἀπόδοσις ὑφ' ἐστῶτων, οἷα ἐστὶ τὰ ἐπὶ τῆς Ἰθάκης,

Φόρκυνος⁴² μὲν ὅδ' ἐστὶ λιμὴν ἄλλοιο γέροντος
Ἐν δὴμῳ Ἰθάκης· δύο δὲ προβλήτες ἐν αὐτῇ.

25

καὶ ἐξῆς.

35 Ir. ἐφάπτεται. 36 Ir. ῥυσσάι — ὀφθαλμῶ. II. ι. 502. 37 Ir. σ' ἔγ. — Od. ζ. 150. 38 Ir. ἄγχιστα. 39 γὰρ et καὶ Ir. om. — Od. δ. 149. 40 Ir. βόλαι — τε χαῖται τε. 41 Il. λ. 653. 42 Od. ν. 96.

Τοπογραφία ἐστὶ τόπου ἰδίως ἀπόδοσις πεπλασμέ-
νου, ὡς ἔχει ἡ τε Καλυψοῦς νῆσος,

ἥ Τλη δὲ σπέος ἀμφὶ πεφύκει⁴³ τηλεθόωσα·

καὶ τὰ ἐπὶ τῆς Λεχίας·

5 Νῆσος ἔπειτα Λέχεια παρακεκλιμένη⁴⁴ τετάνυσται.

Εἶδος δ' ἂν εἴη τῆς ὁμοιώσεως καὶ ἡ καλουμένη
διαφορὰ, ἣτις πᾶσι τοῖς ἄλλοις τῆς ὁμοιώσεως εἶδεσιν
ἀντίστραπτται· οἶον·

Οὐτε θαλάσσης κύμα τόσον βοάει⁴⁵ ποτὶ χέρον,

10 καὶ τὰ ἐξῆς.

43 Ir. ἀμφιπεφύκει. — Od. ε. 63.

44 Od. ι. 116.

45

Ir. βοάει. — Π. χ. 394.

IX.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΣΧΗΜΑΤΩΝ. ¹

Πολλοὶ περὶ σχημάτων ποιησάμενοι τῶν ἀρχαίων τῶν
τε λόγου καὶ τῆς διανοίας, φιλοπονώτατον τέκνον καὶ
εὐλαβέστατε Ἰγνάτιε, ἄλλος ἄλλη μεθόδῳ ἐχρήσατο, ὡς 5
ἐκάστω ἔδοξεν ἀρμόδιόν τε καὶ ὠφέλιμον· οὐδὲ γὰρ πάν-
τες τὴν αὐτὴν ὁδὸν μετελθεῖν ἡβουλήθησαν, ἀλλ' ὁ μὲν
κατέλιπέ τινα τῶν σχημάτων, ὁ δὲ ἐβιάσατο καὶ μὴ ὄν-
τα ἐπεξεργάσασθαι· ἡμεῖς δὲ σὺν Θεῷ φάναι μήποτε
περιττόν τι μήτε ἐλλεῖπον γεγραφέναι βουλόμενοι τρίτην 10
μέθοδον ἐπενήρυσamen, καὶ ἴσως τοῖς ἀφθόνως κρίνειν
προαιρουμένοις καὶ λίαν ἀκίνδυνον· οἷδὲ γὰρ πολυσχι-
δῇ ² καὶ ποικίλῃ καὶ τῆς εὐλόγου τέχνης ἀμοιροῦσαν
ἐπιζητοῦμεν, ἀλλ' ἦν Ἑρμογένης ἔγραψε καὶ σοφοὶ ἡρέ-
σθησαν, καὶ σώφρονες κατὰ τὴν γνώσιν ἐπέκριναν· εἰ 15
δὲ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν παρ' Ἑρμογένει καὶ ἕτερα

1 Descripsi ex Mon. 8, deinde Par. 1983. [Par. 1.] et 2977. [Par. 2.] passim contuli. Quare ubicunque prava codicis Mon. lectio emendata est, nulla codicium Parisinorum facta mentione, ibi emendatio aut ex scriptoribus laudatis petita, aut ex conjectura facta est. 2 Mon. πολυσχεδῇ. Parr. πολυσχιδῇ.

τινὰ βουλευθῶμεν προσθεῖναι, ἰδίως ταῦτα συνθέντες
 συγχύσεως ἀμέτοχον τὴν καὶ ἡμᾶς πραγματείαν τηρή-
 σομεν· ὁ γὰρ Ἑρμογένης τέσσαρσι τόμοις στοιχειώσας ³
 τὸ περὶ εὐρέσεως τῷ μὲν πρώτῳ τόμῳ διεξῆλθε περὶ τῶν
 5 προοιμιῶν, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ περὶ προκαταστάσεως, εἴτα
 πλάτους διηγήσεως καὶ μήκους· καθὼς ἐν ἑτέροις ὑπο-
 μνηματίζοντες τὴν πραγματείαν διεξοδικῶς ἀπεφήναμεν·
 ἐν δὲ τῷ τρίτῳ τόμῳ περὶ κατασκευῆς καὶ λύσεων, εἴτα
 περὶ κεφαλαίων, ἐπιχειρημάτων τε καὶ εἰδῶν τῶν τῆς
 10 μεταλήψεως ἐργασίας τε ἐπιχειρημάτων καὶ ἐνθυμημάτων
 ἀλλὰ μὴν καὶ περὶ τοῦ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους καὶ τάξεως
 καὶ ἐπιχειρημάτων, ὅρου τε καὶ διασκευῆς· ταῦτα τοίνυν
 ὁ τεχνικός ἐν τοῖς τρισὶ τόμοις διελθὼν ἄριστά γε καὶ
 σοφώτατα, καὶ ὡς οὐκ ἐνεδέχeto ἄλλως πως γενέσθαι
 15 τούτων κρείσσω καὶ βελτίονα, ἥκει ἐπὶ τῶν τοῦ λόγου
 σχημάτων ἕκαστον τῶν προεκτεθέντων ποίῳ σχήματι ἐκ-
 φέρεσθαι διδάσκων· ἡμεῖς τοίνυν οὐ σκοπὸν ἐθέμεθα
 εἰπεῖν, ποίῳ μὲν σχήματι δεῖ ἐκφέρειν τὰ προοίμια, ποίῳ
 δὲ τὰ διηγήματα, καὶ ἕκαστον τῶν ρηθέντων ἐν τοῖς
 20 τρισὶ τόμοις, ἀλλὰ πόσων σχημάτων τοῦ λόγου μέμνη-
 ται, καὶ τῶν τῆς διανοίας πόσων· καὶ τοῖς φιλοπονοῦ-
 σιν οὐ χαλεπὸν ἐφαρμόσαι ἕκαστον αὐτῶν τῷ προεκτι-
 θεμένῳ ἐν τοῖς τρισὶ τόμοις.

ΠΕΡΙ ΣΤΡΟΓΓΥΛΟΥ.

25 Ἀρξομαι δὲ ἀπὸ στρογγύλου σχήματος, ὅπερ καὶ ὁ
 τεχνικός πρῶτον ἔθηκεν ὡς ἐπιτήδειον τοῖς ἐνθυμήμα-
 σιν· πλείονα γὰρ δόξαν δριμύτητος ἀποφέρειται τὸ ἐν-
 θύμημα στρογγύλως ἐκφερόμενον, ἢ εἴ τις αὐτὸ ἐξαπλῶ-
 σαι θελήσει· οἶον, „ὥσπερ ⁴ γὰρ εἴτις ἐκείνων ἰάλω, σὺ
 30 τάδε οὐκ ἂν ἔγραψας· οὕτως ἂν σὺ νῦν ἀλῶς, ἄλλος οὐ

3 Mon. στοιχειώσας.

4 Dem. in Androt. p. 595.

γράφει·“ διάνοια γάρ ἐστι τὸ ἐνθύμημα ἐκ μάχης λε-
 γομένη, ἐν ἀκολουθίας σχήματι· διὰ τοῦτο δεῖ ⁵ στρογ-
 γύλως ἐκφέρεσθαι, ὥς συλλογισμὸς ῥητορικός ὑπάρχων·
 διαλύσουεν δὲ τὸ στρογγύλον εἰς σαφήνειαν τοῦ στρογ-
 γυλίσματος·“ μὴ ἐπιτρέπετε ⁶ τοῖς τὰ παράνομα γρά- 5
 φουσιν· εἵπερ γάρ ἐκωλύοντο, οὐκ ἂν ὁ νῦν παρανομή-
 σας τοιαῦτα γράφειν ἐτόλμησεν, ἀλλ’ οὐδὲ ἐν ὑστέροις
 ἄλλος γράψει τούτου ⁷ δικαίως ἐν τῷ παρατυπῆκα ἀλόντος.

ΠΕΡΙ ΑΝΤΙΘΕΤΟΥ ΣΧΗΜΑΤΟΣ.

Ἀντίθετον σχῆμα ἐστὶν τὸ διπλασιάζον πάντα τὸν 10
 ὑποκείμενον ὅρον τοῦτον τὸν τρόπον, εἴ τις τοῦ κατὰ
 φύσιν τὸ ἐναντίον ⁸ λαμβάνων καταβαίνοι εἰς τὸ ὑπο-
 κείμενον, οἷον ἡμέρας οὔσης λέγομεν οὕτως· ἐπειδὴ ἡμέ-
 ρα ἐστὶ, δεῖ ποιῆσαι τόδε, τοῦτο τὸ ζητούμενον· τὸ δὲ
 ἀντίθετον αὐτοῦ, εἰ μὴ ἦν ἡμέρα, ἀλλὰ νύξ, ἴσως ἐχρῆν 15
 μὴ ποιεῖν· ἐπεὶ δὲ ἐστὶν ἡμέρα, καταβαίνει γὰρ εἰς τὸ
 ἴδιον, ποιῆσαι προσῆκε· παράδειγμα μετ’ εὐφραδείας
 πολέμου ὄντος· εἰ μὲν ἦν ἐν ἡσυχίᾳ τὰ καθεστηκότα, καὶ
 ἀπραγμοσύνη κατεῖχεν ἡμᾶς, καὶ μήτε ἄτοπον μήτε φο-
 βερὸν ἐφειστήκει παρὰ τῶν πολεμίων μηδὲν, ἀδείας δὲ 20
 ἦμεν ἐπειλημμένοι καὶ ἐξουσίας τοῦ πράττειν, ὅσα βου-
 λομένοις ἡμῖν ἐτύγχανεν, ἔδει φυλάττειν τὰ καθεστηκότα
 καὶ παρακινεῖν μηδὲ ἐν, μηδὲ καινοτομεῖν, ἀλλὰ τοῖς
 ἀρχαίοις ἐμμένειν ἔθεσί τε καὶ ψηφίσμασι καὶ νόμοις·
 ἐπειδὴ δὲ πόλεμος κεκίνηται καὶ πλησίον οἱ πολέμιοι, καὶ 25
 ἐφέστηκε μὲν τὰ δεινὰ καὶ ταραχὴ τοσαύτη τῶν πραγμά-
 των, τίνος ἔνεκεν οὐ καινοτομήσομεν αὐτοῦ τοῦ πολέμου
 ταύτην τὴν φύσιν ἔχοντος ἂφ’ ἑαυτοῦ τεχνᾶσθαι τὰ

5 Mon. δῆ. 6 Mon. ἐπιτρέπεται. 7 Mon. τοῦτο. 8
 τὸ ἐναντίον λαμβάνων — — ποιῆσαι τόδε, τοῦτο τὸ Mon. om.,
 restitui ex Parr.

πολλὰ, καὶ τὸν τῶν ἀνθρώπων μεταποιεῖν ἐπὶ κοινότερον βίον. Ἄλλο παράδειγμα Σωπάτρου· εἰ μὲν οὖν ὄνησις ἀγωνιζομένοις ἀκολουθεῖ, καλὸν ἀπολαύειν τῆς τύχης· εἰ δὲ Τρωσὶν ἔστιν τὸ νικᾶν ἐκ Διὸς, ἡμῖν δὲ πληροῦν
5 ἀκοντίων τὴν γῆν μόνον, ἀναχωρῆσαι συμφέρον, νεκρὸν λαβοῦσι τὸν Πάτροκλον.

Σχῆμα περιοδικόν, ὃ συνίσταται ἐκ προτάσεως καὶ ἀποδόσεως. οἶον, „ὃ γὰρ⁹ οἷς ἂν ἐγὼ ληφθῇεν ταῦτα πράττων καὶ κατασκευαζόμενος, οὗτος ἐμοὶ πολεμεῖ, καὶ
10 μήπω βάλλῃ μὴδὲ τοξεύῃ.“ καὶ πάλιν· „ὃ μὲν γὰρ¹⁰ Φίλιππος ὅσῳ πλέον ὑπὲρ τὴν ἀξίαν πεποίηκε τὴν ἑαυτοῦ, τοσούτῳ θαυμαστότερος παρὰ πᾶσιν νομίζεται· ὑμεῖς δὲ, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅσῳ χειρόν ἢ προσῆκε κέχρησθε τοῖς πράγμασι, τοσούτῳ πλείονα αἰσχύνῃν ὠφλήκατε.“
15 αὕτη δὲ μακρὰ καὶ τετρακωλὸς ἔστιν ἐκ δύο προτάσεων καὶ δύο ἀποδόσεων.

ΠΕΡΙ ΚΩΛΙΚΟΤ ΣΧΗΜΑΤΟΣ.

Κῶλον¹¹ ἔστιν σχῆμα λόγου τὸ ὑπὲρ τὰς ἑπτὰ καὶ ὀκτὼ καὶ δέκα συλλαβὰς μέχρι τοῦ ἡρωϊκοῦ προχωροῦν,¹²
20 ἀπαρτίζον διάνοιαν· οἶον, „ἀλλ’ ὁ τὴν¹³ Εὐβοίαν ἐκεῖνος σφετεριζόμενος καὶ κατασκευάζων ἐπιτειχισμα ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν, καθιστὰς ἐν μὲν Ὠρεῶ Φιλιστείδην τύραννον.“

ΠΕΡΙ ΚΟΜΜΑΤΙΚΟΤ.

Κόμμα δὲ ἔστιν τὸ ἀπὸ τεττάρων καὶ πέντε συλλα-
25 βῶν καὶ μέχρι ἑξ ἀπαρτίζον διάνοιαν. οἶον, „καταλαμβάνων Ὠρεὸν, καὶ κατασκάπτων Πορθμόν.“ καὶ παρὰ τῇ θεολόγῳ· „πάλιν τὸ σκότος λύεται, πάλιν τὸ φῶς

9 Phil. III. p. 115.

10 Olynth. II. p. 18.

11 Mon.

κῶλα· scripsi κῶλον.

12 Mon. προσχωροῦν.

13 pro cor.

p. 248.

ὑφίσταται, πάλιν Αἴγυπτος σκότῳ κολάζεται.“ γίνεται δὲ τὸ κόμμα καὶ μέχρι δύο συλλαβῶν, ἥνικα ἡ διάνοια ἀπαρτίζεται, οἷον· δεῖ δὲ εἶδέναι ὡς τὸ μέτρον ¹⁴ τῶν συλλαβῶν περινενοσμένον ὀφείλει εἶναι, ἐπεὶ οὔτε ὁ ὅρος σῶζεται τοῦ κώλον, οὔτε τοῦ κόμματος.

5

ΠΕΡΙ ΣΧΟΙΝΟΤΕΝΟΣ.

Σχοινοτενὲς σχῆμα ἐστὶν τὸ ὑπὲρ τὸ ἡρωϊκὸν μέτρον, ὕπερ· χρήσιμον ἐν προοιμίοις καὶ ταῖς τῶν προοιμιῶν περιβολαῖς, οὐ παράδειγμα ὁ Ἑρμογένης οὐ τέθεικεν· ἡμεῖς δὲ εἰλήφαμεν ἐκ τοῦ Θουκυδίδου, ὅπερ ἐστὶν καὶ μεγαλο- ¹⁰ πρεπὲς, ὡς ἐκ περιαγωγῆς συντεθειμένον, οἷον, „ὁ γὰρ Ἀχελῷος ¹⁵ ποταμὸς, ῥέων ἐκ τοῦ Πίνδου· ὄρους διὰ Δολοπίας καὶ Ἀγριόνων καὶ Ἀμφιλόχων ἄνωθεν παρὰ Στράτον πόλιν εἰς θάλασσαν ἔξεισιν παρ' Οἰνιάδας.“

ΠΕΡΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΣΧΗΜΑΤΟΣ.

15

Πνευματικὰ σχήματα δύο εἰσὶν, ἡ γὰρ ἐννόημα λαβόντες καὶ τοῦτο ἐργαζόμενοι τῇ ἐρμηνείᾳ, πλείοσι κώλοις, ὡς ἔφην, διαρκούμεν τὸ ἐν ἐπεκτείνοντες, ὡς τότε γὰρ ¹⁶ περιῶν ὁ Φίλιππος Ἰλλυριοῦς καὶ Τριβαλλοῦς, τινὰς δὲ καὶ τῶν Ἑλλήνων κατεστρέφετο, καὶ δυνάμεις ²⁰ πολλὰς καὶ μεγάλας ἐποιεῖτο ὑφ' ἑαυτὸν, καὶ τινες τῶν ἐκ τῶν πόλεων ἐπὶ τῆς εἰρήνης ἐξουσία βαδίζοντες ἐκείσε διεφθείροντο, ὧν εἷς οὗτος ἦν, τότε δὴ τότε πάντες, ἐφ' οὓς ταῦτα παρεσκευάζετο ἐκεῖνος, ἐπολεμοῦντο· εἰ δὲ μὴ ῥηθάνοντο, ἕτερος οὗτος λόγος οὐ πρὸς ἐμέ· ἢ ὅταν πολ- ²⁵ λὰ πράγματα ἄθρόως ἔχοντες εἰπεῖν καθ' ἕκαστον κώλον πρᾶγμα ἀπαρτίζωμεν· οἷον, „ἀλλ' ὁ τὴν Εὐβοίαν ἐκεῖνος σφέτεριζόμενος, καὶ κατασκευάζων ἐπιτείχισμα ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν, καὶ καταλαμβάνων Ὠρεὸν, καὶ κατασκάπτων

¹⁴ Mon. μέτρον. ¹⁵ Thuc. II. 102. ¹⁶ pro cor. p. 240,

Πορθμὸν,“ δι’ ὅλου τοῦτο πνεῦμα συναπαρτίζει τῷ πνεύματι καὶ κῶλον.

ΠΕΡΙ ΑΚΜΑΙΟΥ ΣΧΗΜΑΤΟΣ.

Ἀκμαῖος λόγος ἐστὶν σχῆμα λόγου καὶ διανοίας· καὶ
 5 σχῆμα μὲν λόγου μεταβολὴ τῶν κατὰ πνεῦμα σχημάτων,
 οἷον, „ὅτε ¹ γὰρ περιῶν ὁ Φίλιππος Ἰλλυριοὺς καὶ
 Τριβαλλοὺς, τινὰς δὲ καὶ τῶν ἄλλων κατεστρέφετο,“ καὶ
 τὰ λοιπά. Ἄλλο παράδειγμα Σωπάτρον ἐν ταῖς μετα-
 ποιήσεσιν· „ἐκτετραγῶδηται τῶν Ἑλλήνων διὰ τὴν τοῦ
 10 Διὸς ἐπικουρίαν ἢ τύχη, καὶ τὰ δρώμενα τῆς ῥοπῆς
 παρέχει τὴν αἴσθησιν· νεκρὸς κείμενος Πάτροκλος· πο-
 λέμιοι τὴν δεξιὰν πρακτικώτεροι· πᾶσα πάντων Ἑλλή-
 νων ἀσθενεστέρα βολή· μαθέτω τοίνυν Ἀχιλλεὺς πρῶ-
 τον κείμενον Πάτροκλον· ἀσπασώμεθα μετὰ τὴν μάχην
 15 τοὺς Ἕλληνας· ἂν πολεμίας χειρὸς τὸν νεκρὸν ἀναστή-
 σωμεν, καὶ δυνηθῶμεν ὑπὸ τῆς ἀχλὺς ἰδεῖν τὸν Ἀχιλλεῖ
 συντευξόμενον.“ τοῦτο δὲ τὸ παράδειγμα πλέον μετέχει
 τῆς ἐν νοήμασι σεμνότητος ἢ τῆς ἐν λόγοις.

ΠΕΡΙ ΚΑΤΑΦΟΡΑΣ.

20 Καταφορὰ δὲ ἐστὶν ἢ ἐν κατηγορίᾳ στάσις·
 — — Τὶ δὲ λαὸν ² ἀνήγαγεν ἐνθάδ’ ἀγείρας
 Ἀτρεΐδης; ἢ οὐχ Ἑλένης ἕνεκ’ ἠυκόμοιο;
 Ἡ μῶνοι φιλέουσ’ ἀλόχους μερόπων ἀνθρώπων;

ΠΕΡΙ ΔΙΛΗΜΜΑΤΩΝ.

25 Διλήμματόν ἐστιν σχῆμα λόγου δριμύτητος δόξαν
 ἔχον καὶ ἀλήθειαν· οἷον „παρῆς τοῖτοις λεγομένοις καὶ
 συνευφραίνου, ³ ἢ οὐ παρῆς· εἰ μὲν παρῆς, πῶς κατη-

¹ Dem. pro cor. p. 240. ² Il. ι, 338. ³ Mon. συν-
 ευφραίνουσιν. — Dem. pro cor. p. 300.

γορεῖς τούτων, οἷς συνευφραίνου· εἰ δὲ οὐ παρῆς, δίκης ἄξιος εἰ τοῖς ἀγαθοῖς τῆς πόλεως μὴ συμπαρών.“

ΠΕΡΙ ΠΑΡΗΧΗΣΕΩΣ.

Παρήχης ἐστὶν κάλλος ὁμοίων ὀνομάτων, ἐν δια-
φύρῳ γνώσει ταύτων ἡγούντων, ὡς τό· 5

“Ἦτοι ⁴ ὁ καππεδίων τὸ Ἀλῆιον ὀλος ἀλᾶτο

“Ὀν θυμὸν κατέδων, πάτον ἀνθρώπων ἀλείνων.

καὶ παρὰ Θουκυδίδη· ⁵ „καὶ μὲν τότε Αἴγυπτος ὑπὸ
βασιλεῖ ἐγένετο, πλὴν Ἀμυρταίου τοῦ ἐν τοῖς ἔλεσι ⁶
βασιλέως· τοῦτον δὲ καὶ διὰ μέγεθος τοῦ ἔλους οὐκ ἡδύ- 10
ιανο ἐλεῖν· καὶ ἅμα μαχιμώτατοί εἰσι τῶν Αἰγυπτίων οἱ
Ἐλείοι.

ΠΕΡΙ ΚΥΚΛΟΥ.

Κύκλος γίνεται ὅταν ἀφ’ οὗ ἄρξηται τις ὀνόματος,
ἢ ῥήματος, εἰς τὸ αὐτὸ καταλήξῃ πάλιν, μῆτε πτωσὶν ¹⁵
ἀλλάξας μῆτε σχῆμα μῆτε χρόνον μῆτε ἀριθμὸν μῆτε
ἄλλο τι· οἷον, „σοί ⁷ γὰρ ἦν κλέπτης ὁ πατήρ, εἵ-
περ ἦν ὁμοίός σοι.“ λέγεται δὲ καὶ περιοδικῶς καὶ διη-
γηματικῶς· ἐκ τοῦ τῆς παραπρεσβείας· „ἦν ἡμῖν πόλε-
μος πρὸς Φίλιππον, ἦν.“ καὶ πάλιν· „δέδοικα ⁸ μὲν, ὦ ²⁰
Ἀθηναῖοι, δέδοικα“ καὶ πάλιν, „οὐ γὰρ Αἰσχίνης ὑπὲρ
τῆς εἰρήνης κρίνεται, οὐ.“ καὶ πάλιν, „οὐ λέγειν ⁹ εἴσω
τὴν χεῖρα ἔχοντα, Αἰσχίνην, οὐ.“

ΠΕΡΙ ΕΠΙΦΩΝΗΜΑΤΟΣ.

Ἐπιφώνημά ἐστὶν σχῆμα λόγου ἐπὶ τῷ πράγματι λε- ²⁵
γόμενον ἐν τέλει τοῦ λόγου, παράδοξόν τι ἐμφαίνον, ἀλ-
λὰ μὴ πάντῃ ξένον τῶν προειρημένων· καὶ τὸ μὲν παρ’

⁴ Il. ζ, 201. ⁵ Thuc. I. 110. ⁶ Mon. Ἑλλήσι. ⁷ Dem.
Phil. IV. p. 151. ⁸ p. 371. ⁹ p. 420.

Ἑρμογένει Ὀμηρικὸν πλάσμα ἐστίν· οὐ γὰρ οὕτως παρ'
Ὀμήρω. πέπλεκται, ὡς πλαστικώτερον ἐν τῷ ὑπομνήματι
τῷ περὶ εὐρέσεως δεδηλώκαμεν· ὁμῶς οὖν κείσθω παρ'
ἡμῶν, διὰ τὸ μὴ ὅμοιον αὐτῷ κατὰ πάντα ῥαδίως εὐ-
5 ρίσκεσθαι· οἷον·

Σὺν δ' Εὐρός¹⁰ τε Νότος τ' ἔπесе, Ζέφυρός τε δυσαῆς
Καὶ Βορέης αἰθρηγενέτης μέγα κῦμα κυλίνδων·

καὶ

— — — σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε¹¹

10 Γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον.

μέχρι τούτου ἢ διατύπωσις. εἴτα τὸ ἐπιφώνημα·

— — — ὁρώρει δ' οὐρανόθεν νῆς.

Ἔστιν καὶ ἄλλο δεύτερον εἶδος ἐπιφωνήματος, ὅταν τις
διὰ πολλῶν κώλων πληρώσας τὴν διατύπωσιν ἐν τῷ τέλει
15 θῇ κῶλον ἐν τὴν δύναμιν ἑμφαίνον· τῆς ὅλης διατυπώ-
σεως, ὡς ἐν ἀρχῇ τοῦ π¹² Ἰλιάδος Ὀμήρου ἐνέφηνεν
ἐπὶ τοῦ Αἴαντος ὁ ποιητής· διασκενάσας γὰρ τὰ τῆς
τοῦ Αἴαντος βίας ὑπὸ τῶν Τρώων αὐτῷ γεγεννημένα λίαν
ἑμφανῶς, ὡς θαυμάζεσθαι τὸ χωρίον πλεῖον ζωγραφίας,
20 καὶ δείξας τὰ πεπραγμένα ἐπὶ τέλει τέθεικε τὸ ἐπιφώνη-
μα, ἐν ἐνὶ κώλῳ πάντα παλιλλογήσας· οἷον·

Αἴας δ' οὐκ ἔτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσι

Δάμνα μιν Ζηρός τε νόος καὶ Τρῶες ἀγανοὶ

Βάλλοντες,

25 ἕως τὸ „οὐδέπῃ ἀμπνεῦσαι εἶχεν·“ εἴτα τὸ ἐπιφώνημα·
„πάντῃ δὲ κακὸν κακῷ ἐστήρικτο·“ κόσμος γὰρ ἐστὶν
τοῦ λόγου τὸ ἐπιφώνημα ἰοικὸς, ὡς τις τῶν σοφῶν
ἔφη, τοῖς τῶν πλουσίων γείσοις καὶ πορφύραις πλα-
τείαις.

ΠΕ-

10 Od. ε, 295. 11 Mon. κάλυψαι. 12 Codd. τῶν
περὶ. Respicit ad Il. π, 102.

ΠΕΡΙ ΤΡΙΤΟΥ ΕΙΔΟΥΣ ΤΩΝ ΕΠΙΦΩΝΗΜΑΤΩΝ.

Τρίτον εἶδος ἐπιφωνήματος, τὰ ἀπὸ τῶν τρόπων ἐλκόμενα λοιπὸν εἰς τὸ πρᾶγμα, τολμηρῶς ἡμῶν βιαζομένων τὰ ἐκ τοῦ ἄλλοτρίου πράγματος εἰς τὸ ἡμέτερον μεταφέρειν, τὸ δὲ ἀσφαλὲς ἐχόντων διὰ τὸ καὶ εἰς τὴν 5 παραβολὴν αὐτὰ προειρηκέναι· οἷον ἐν χειμῶνι καὶ νῦν ἐστὶν τὰ τῆς πόλεως πράγματα καὶ κλύδωνι, καὶ σαλεύεται τὰ καθεστηκότα καὶ δεῖται τοῦ κυβερνήσοντος αὐτά.

ΠΕΡΙ ΣΕΜΝΟΥ ΛΟΓΟΥ.

Σεμνὸς λόγος ἐστὶν, ὅτι αἰσχροὺς ὧν ὁ λόγος ὑπὸ 10 τοῦ ῥήτορος σεμνῶς ἐξαγγέλλεται, ὄνομα ἀντ' ὀνόματος ἀμείβοντος. ὡς Μένανδρος πυθόμενον κόρης τινὸς διεφθαρμένης σεμνῶς ἐξηγήσατο· φησὶ γάρ· Διονυσίων ἦν πομπή, ὃ δέ μοι ¹ ἠκολούθησε μέχρι τοῦ ² πρὸς τὴν θύραν· ἔπειτα φοιτῶν καὶ κολακεύων τὴν μητέρα ἔγνω 15 με· ³ ἢ οὐδόλως μέμνηται τοῦ πράγματος· ἀλλὰ τῶν πρὸ αὐτοῦ καὶ τῶν μετ' αὐτό, ὡς ἐν τῇ λ' τῆς Ὀδυσσείας·

Λῦσε δὲ παρθενίην ζώνην, ἐν δ' ὕπνον ἔχευεν,

Ἡ δ' ὑποκυσσάμενη ⁴ Πέλλην τέκε καὶ Νηλέα.

20

ΠΕΡΙ ΚΑΚΟΖΗΛΟΥ.

Κακόζηλον σχῆμα ἐστὶν ἐξαγγελλόμενον ἢ κατὰ τὸ ἀδύνατον ἢ ἀνακόλουθον, ἢ κατὰ τὸ αἰσχρὸν, ἢ κατὰ τὸ ἀσεβές, ἢ κατὰ τὸ ἀδίκον, ἢ κατὰ τὸ φύσει πολέμιον, καθ' οὓς τρόπους ἀνασκευάζονται τὰ διηγήματα· 25 ὡς ἄπιστα, ὡς παρ' Ὀμήρῳ περὶ τοῦ Κύνκλωπος.

Ἦκε δ' ἀποφῆξας ⁵ κεφαλὴν ὄρεος μεγάλοιο.

¹ Mon. με cfr. Hermog. p. 177.

² Mon. τά. ³ Mon.

ἔγνωμεν.

⁴ Mon. ὑποκυσαμένη — Νηλέα. Od. λ, 245.

⁵ Mon. ὑποφῆξας. — Od. ι, 481.

Rhetor. VIII.

ὅπερ προεθεράπευσεν, ἵνα μὴ γυμνὸν ὄν ἐλεγχθῇ κακό-
ζηλον.

ΠΕΡΙ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΥ.

Ἐσχηματισμένος λόγος, ὅταν τὸ ἐναντίον οὐ λέγο-
5 μεν κατασκευάζωμεν, ἢ ὅταν μετὰ τοῦ ἐναντίου καὶ ἄλ-
λο τι περὰν ὁ λόγος, ἢ ὅταν τι λέγειν μὴ δυνάμενοι
διὰ τὸ κεκωλύσθαι καὶ παρῴρησιαν μὴ ἔχειν ἐπὶ σχήματι
ἄλλης ἀξιώσεως ἐμφαινόμεν κατὰ τὴν σύνθεσιν τοῦ λό-
γου, καὶ τὸ οὐκ ἐξόν εἰρησθαι, ὡς εἶναι τε νοῆσαι τοῖς
10 ἀκούουσι καὶ μὴ ἐπιλήψιμον εἶναι τῷ λέγοντι· τοῦ μὲν
πρώτου καὶ δευτέρου παράδειγμα· ἐκδιδόμενος ὁ Περικλῆς
τοῖς Λακεδαιμονίοις παρὰ Ἀθηναίων φησὶ σχηματιζόμε-
νος· οὐ δεῖ ἐχθροῖς ἐπιτάττουσι πείθεσθαι· δεινὸν γὰρ
εἶναι τὸ πρᾶγμα καὶ ἡλίθιον, εἴ τις χαριεῖται κελεύουσιν
15 ἐχθροῖς· φίλοις γὰρ ἐπιτάττουσι δεῖ πείθεσθαι καὶ οὐχὶ
πολεμίοις· καὶ ὅτι οὐδὲ οἱ πατέρες ἡμῶν ὑπήκουσαν μη-
δενί, μήτε Ξέρξῃ, μήτε Μαρδονίῳ, μήτε ἄλλῳ τινί, καὶ
ὅτι μηδὲ ἡμεῖς μήτε Λακεδαιμονίοις πολλὰ ἐπιτάττου-
σι περὶ Ποτιδαιατῶν καὶ περὶ Αἰγινήτων καὶ Μεγα-
20 ρέων.

Ἄλλως. Ἄλλος μὲν οὖν ἂν εἴπέ τις, μεταπέμπε-
σθαι κελεύων αὐτὸν Λακεδαιμονίοις, ὡς οὐ χρὴ πολε-
μίοις ἐπιτάττουσι πείθεσθαι· δεινὸν γὰρ εἶναι τὸ πρᾶ-
γμα καὶ ἡλίθιον· καὶ μήτε τοὺς πατέρας, μήτε ἡμᾶς
25 ποτε τοιοῦτον πεπραχέναι.

Ἄλλως. Ἐγὼ μὲν, εἰ μὲν ἄκοντα μέ τις ἡξίου βια-
ζόμενον ἀπελθεῖν πρὸς Λακεδαιμονίους, εἶπον ἂν, ὡς οὐ
δεῖ λόγοις ἐχθρῶν πείθεσθαι· τὸ γὰρ ἐκείνοις λυσιτελὲς
ἡμῖν οὐ ⁶ καθέστηκεν σύμφορον· ἐπεὶ δὲ ἐγὼ τὸ δοκοῦν

ὑμῖν προθύμως ὑφίσταμαι, ὑμῖν καταλείπω ⁷ μὴ κατολιγωρῆσαι τοῦ συμφέροντος.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ, ΗΤΟΙ ΤΟΥ ΚΑΤ' ΕΜΦΑΣΙΝ.

Φήμη ἦν ⁸ ὅτι σύνεστιν ὁ πατήρ τῇ τοῦ υἱοῦ γυναικί· ἔγκυος ἐγένετο ἡ γυνή, ἔχρησεν ὁ θεὸς τὸ γεννηθυσόμενον φρονέα ἔσεσθαι τοῦ πατρὸς. οὐ βούλεται ἐκτιθέναι τὸ γεννηθὲν ὁ παῖς, καὶ ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἀποκηρύττεται. λέγει τοίνυν ὁ υἱὸς πρὸς τὸν πατέρα· σὸν εἶναι λόγισαι, πάτερ, τὸ παιδίον, οὐκ ἐμὸν, ἐκτίθης ὃ ἐγέν- ¹⁰ νησας· ῥίπτεις παιδίον, οὗ γέγονας πατήρ. Τῆς μὲν οὖν ἀποκηρύξεως ταύτης ἔλαττον ἐμοὶ μέλει· λυποῦμαι δὲ ὑπὸ τοῦ πατρὸς, εἰ μετὰ τοσαύτην εὐθηνίαν γένους μόνη συνέσται τῇ θυγατρὶ καὶ συζήσεται· εὐπρεπῇ δὲ τὸν λόγον ἐποίησε τὸ συνέσται διὰ τὸ διττὸν εἶναι τὴν ¹⁵ σημασίαν ἐπὶ τε τῆς συνουσίας καὶ τοῦ ἀπλῶς συνοικεῖν.

ΠΕΡΙ ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΟΤ ΣΧΗΜΑΤΟΣ.

“Ὅτι ὁ Ἑρμογένης οὐ δέδωκε μελέτην παραδειγματικὴν, διὸ ἡμεῖς ἐκ τοῦ Σωπάτρου παρειλήφαμεν· τοῦ Διὸς βοηθοῦντος τοῖς Τρωσὶ καὶ ἦττον μνηστευομένου ²⁰ τοῖς Ἕλλησιν, οὐκ οἶδα τῶν ὑπαρχόντων κακῶν τυγχάνειν τι χαλεπώτερον· δεινὸν ἀποτυγχάνειν βάλλοντας Ἕλληνας· ἀλλὰ τὸ τραυματίας γενέσθαι χαλεπώτερον· λυπηρὸν ὑπ’ ἀριστεύς τιτρώσκεσθαι, ἀλλ’ ἔτι δεινότερον τὸ καὶ τοὺς ἀσθενεῖς καθ’ ἡμῶν ἐντρυφᾶν· ἀνιαρὸν ἐπ- ²⁵ αῖρεσθαι τῇ νίκῃ τοῦ βαρβάρου· καὶ τί δ’ ἂν ἡμῖν γένοιτο δυσχερέστερον τοῦ κρηπίδα τοῖς ἐχθροῖς εἶναι τῶν τροπαίων τὸν κρείττονα· ἀναλαμβάνειν τὸν Πάτροκλον

7 Mon. καταλίπω.

8 Mon. αἰν.

τῶν συμβάντων ⁹ ἡμῖν αἰρετώτερον, προτιμότερον ¹⁰ τοῦ μάτην πονεῖν τὸ ἐν καιρῷ σῶσαι τὸ στρατεύμα.

Ἰστίον ὡς μέλλοντες περὶ Ἑρμογένους ἰδεῶν τὰ σχήματα τοῦ λόγου διεξιέναι κατὰ τάξιν αὐτὰ ἐκδησόμεθα, ὥς ἂν καὶ τὰ σχήματα δοίημεν καὶ τὰς ἰς ἰδέας καὶ διὰ ποιῶν σχημάτων ἐξάγονται.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΑΤ' ΟΡΘΟΤΗΤΑ¹ ΣΧΗΜΑΤΟΣ.

Σχῆμά ἐστιν τὸ κατ' ὀρθότητα τὸ δι' εὐθείας προαγόμενον· οἷον, „Θουκυδίδης Ἀθηναῖος συνέγραψε
10 τὸν πόλεμον τῶν Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων ὡς ἐπολέμησαν ἑκάτεροι.“ καὶ, „Κροῖσος ² ἦν Ἀνδρὸς μὲν γένος, παῖς δὲ Ἀλυάττου,“ καὶ ἐξῆς· καθαρὸν δὲ τῇ ἐπιμονῇ τοῦτο·

Ἄλλοι ³ μὲν ἴα θεοὶ τε καὶ ἄνθρωποι ἱπποκορυσταὶ
15 Εὐδὸν παννύχιοι, Δία δ' οὐκ ἔχε ἄδυμος ὕπνος.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΑΤ' ΑΘΡΟΙΣΜΑ ΣΧΗΜΑΤΟΣ ΟΠΕΡ ΜΕΡΙΖΕΤΑΙ ΕΙΣ ΜΕΡΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΑΠΑΡΙΘΜΗΣΙΝ.

Μερισμὸς τοίνυν ἐστὶν ὅταν προταγέντος τοῦ μὲν ἐπάγεται ὁ δὲ, οἷον, „τῶν μὲν ἱερῶν χρημάτων τοὺς
20 θεοὺς, τῶν ὀσίων δὲ τὴν πόλιν ⁴ ἀποστερεῖ.“ καὶ πάλιν· ὑμᾶς ⁵ μὲν εἰσπράττων τοὺς τριηράρχους, ἐκείνοις δὲ εἶναι περὶ αὐτῶν εἰς τοὺς ἔχοντας ἀναφοράν· ἕως καὶ Ὀμηρος.

Καὶ τὰ μὲν ἀσκήσας ⁶ κεραοξόος ἦραρε τέκτων,
25 Πᾶν δ' εὖ λειήνας χρυσέην ἐπέθηκε ⁷ κορώνην.
Καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκε τανυσσάμενος ποτὶ γαλῆν

9 Mon. συμβιασάντων. Parr. συμβάντων. 10 Mon. προτιμώτερον.

1 Mon. ὀρθότητος. 2 Herod. I, 6. 3 Il. β, 1. 4 Mon. τῶν πόγων. scr. τὴν πόλιν ex Dem. in Timocr. p. 703. 5 in Timocr. p. 704. 6 Il. δ, 110. 7 Mon. δ' ἐπέθ.

Ἀγκλίνας· πρόσθεν ⁸ δὲ σάκεα σχέθον ἐσθλοὶ ἱταῖροι.

ΠΕΡΙ ΑΠΑΡΙΘΜΗΣΕΩΣ.

Ἀπαριθμησίς ἐστιν, ὅταν εἰπὼν τὴν ποσότητα ἐπάγῃ τὰ κατὰ μέρος· οἷον.

Δοιαὶ μὲν Μενελάω ἀρηγόρες ⁹ εἰσὶ θεάων·

5

Ἡρῇ τ' Ἀργεῖῃ καὶ Ἀλαλκομενῆϊς Ἀθήνῃ·

καὶ πάλιν·

Ἥτοι ἔμοι τρεῖς μὲν πολλὰ φίλταται εἰσι πόλεις·

Ἄργος τε Σπάρτη τε, καὶ εὐρυσῆγυια Μυκῆνη. ¹⁰

ΠΕΡΙ ΣΧΗΜΑΤΟΣ ΟΤΑΝ ΤΙΣ ΕΛΤΟΝ ΕΡΩΤΑΙ. 10

Ἐρωτᾷ τις ἑαυτὸν, ἵνα τὸν λόγον εὐκρινῇ ποιήσῃ· „τίνος οὖν ἔνεκα ταῦτα λέγω; ἑνὸς ¹¹ μὲν, ὃ Ἀθηναῖοι, μάλιστα καὶ πρῶτον, ἵνα μηδεὶς ἡμῶν, ἐπειδάν τι λέγοντος ἀκούῃ μου, θαυμάζῃ“· καὶ πάλιν· „ἦν τότε ἦν, ὃ Ἀθηναῖοι, ἐν ταῖς τῶν πολλῶν διανοαῖς ὃ νῦν οὐκ ¹⁵ ἐστιν, ὃ καὶ τοῦ Περσῶν ¹² ἐκράτησε πλούτου καὶ ἐλευθέραν ἤγαγε τὴν Ἑλλάδα καὶ οὔτε ναυμαχίας οὔτε πεζῆς ἡττάτο· νῦν δ' ἀπόλωλε πάντα καὶ λελύμανται καὶ ἄνω καὶ κάτω πεποίηκε τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα· τί οὖν ἦν τοῦτο; τῶν παρὰ τῶν ἄρχων αἰὲ βουλομένων ἢ ²⁰ καὶ διαφθείρειν τὴν Ἑλλάδα.“

ΠΕΡΙ ΕΠΑΝΑΛΗΨΕΩΣ ΤΗΣ ΕΠΟΜΕΝΗΣ ΤΗΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙ.

Πρῶτον ¹³ μὲν οὖν καὶ μάλιστα, οὔπερ ἔνεκα ταῦτα διεξήλθον, δευτέρου δὲ τίνος; καὶ οὐδὲν ἐλάττονος, ἢ τούτου.

25

8 Mon. πρόσθε. 9 Il. δ, 7. 10 Par. 2. et Mon. Μηκύνῃ. Il. δ, 51. 11 Mon. ἐμοί. de fals. leg. p. 348. 12 Mon. πρὸς ὄν. — Phil. III. p. 120. 13 de fals. leg. p. 349.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΚΡΙΣΕΩΣ,

Ἐπικρίσις ἐστὶν τοῦ λέγοντος περὶ τῶν προῤῥηθέντων· „οὗτοι ¹⁴ πάντες οἱ νόμοι κεῖνται πολὺν ἤδη χρόνον, ὧς ἄνδρες, καὶ πείραν αὐτῶν πολλάκις δεδώκασιν, ⁵ ὅτι συμφέροντες ἡμῖν εἰσι καὶ οὐδεὶς πώποτε ἀντεῖπε, μὴ οὐ καλῶς ἔχειν αὐτούς· εἰκότως.“ τὸ εἰκότως ἐστὶν ἡ ἐπικρίσις· καὶ ἐκ τοῦ κατὰ Μειδίου· „ἐπειδὴν χρηματίσωσιν οἱ πρόεδροι περὶ ἅν διαώκηκεν, ¹⁵ ὁ ἄρχων, χρηματίζειν κελεύει· καὶ περὶ ὧν ἂν τις ἡδίκηκώς ἢ τι ⁴⁰ ἐπὶ τὴν ἑορτὴν, ἢ παρανενομηκώς“· εἶτα ἡ ἐπικρίσις, „καλῶς, ὧς θεοὶ, καὶ συμφερόντως ἔχων ὁ νόμος, ὥς τὸ πρᾶγμα αὐτὸ μαρτυρεῖ“.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕἰΣ ΤΗΝ ΕΑΥΤΟΥ ΓΝΩΜΗΝ ΑΝΑΦΕΡΕΙΝ ΤΙ ΤΩΝ ΡΗΘΗΣΟΜΕΝΩΝ,

¹⁵ Ἐκ τῆς ἐπιστολῆς Φιλίππου ¹ „καὶ λογίσεσθε, ὡς ἄλογόν ἐστιν Ἀθηναίους Θασίους ² μὲν καὶ Μαρωνεῖτας ἀναγκάσαι περὶ Στρώμης ³ διακριθῆναι λόγοις, ⁴ αὐτοὺς δὲ πρὸς ἐμὲ μὴ διαλύσασθαι περὶ ὧν ἀμφισβητοῦσι τὸν τρόπον τοῦτον, ἄλλως τε καὶ ⁵ γινώσκοντα, ²⁰ ὅτι νικηθέντες μὲν οὐδὲν ἀποβαλεῖτε, κρατήσαντες δὲ λήψεσθε τὰ νῦν ὑφ' ἡμῖν ὄντα. Πάντων δέ μοι δοκεῖ παραλογώτατον εἶναι.“ καὶ παρὰ Θουκυδίδη· ⁶ „Ἀγαμέμνων τέ μοι δοκεῖ τῶν τότε δυνάμει προὔχων.“ καὶ περὶ τῶν πρὸς Ἀλέξανδρον συνθηκῶν· ⁷ „ἄξιον ἀποδέχεσθαι, ²⁵ ὧς Ἀθηναῖοι, σφόδρα τῶν τοῖς ὅρκοις καὶ ταῖς συνθήκαις διακελευομένων ἐμμένειν, εἴπερ αὐτὸ ⁸ πεπεισμένοι

14 in Timocr. p. 707. 15 Par. 2. et Mon. διαώκημεν.

1 p. 163. 2 Mon. Θασίους. 3 Mon. πρῶμης. Parr. τρώμης. 4 Par. 1. λόγῳ. 5 Mon. ἀλλὰ τοὺς γιν. 6 I. 9. 7 Injicio. 8 Mon. αὐτῶ.

ποιοῦσιν· οἶμαι γὰρ οὐδὲν οὕτως τοῖς δημοκρατουμένοις
πρέπειν, ὥς περὶ τὸ δίκαιον σπουδάζειν.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΟῦ ΣΧΗΜΑΤΟΣ.

„Τῆς Ἀριστογείτονος¹⁰ κρίσεως ἀναμνησθέντες ἐγ-
καλῦψασθε.“ καὶ ὁ Νέστωρ·¹¹ 5

Κρίν' ἄνδρας κατὰ φύλα, κατὰ φρήτρας, Ἀγάμεμνον.
καὶ ἡ Ἀθήνη·

Ἄλλ' ἔθι νῦν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν, μηδ' ἔτ' ἐρώει·¹²
καὶ ἄλλο·

Δαιμόνι·¹³ αἰρέμας ἥσο καὶ ἄλλων μῦθον ἕκουε. 10

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΑΤ' ΕΡΩΤΗΣΙΝ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟῦ.

„Εἴτα¹⁴ Ὀλύνθιοι μὲν ἴσασι τὸ μέλλον προορᾶν,
ῥῦμεις δὲ ὄντες Ἀθηναῖοι ταὐτὸ τοῦτο οὐχὶ φυλάξεσθε.“
ἄλλως· „οὐχ ὁρᾶτε¹⁵ ὥς ἐναργὲς καὶ σαφὲς τούτων πα-
ράδειγμα οἱ ταλαίπωροι γεγόνασιν Ὀλύνθιοι“ καὶ ὁ¹⁵
ποιητῆς·

Οὕτω δὴ¹⁶ οἰκόνδε φίλην εἰς πατρίδα γαῖαν

Φεύξεσθ' ἐν νήεσιν ἕως τῆς πατρίδος αἰῆς.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΑΠΟΣΤΡΟΦΗΝ ΣΧΗΜΑΤΟΣ.

„Ἀλλὰ τί ἐχρῆν, Αἰσχίνη, ποιεῖν τὴν πόλιν, ἀρχὴν²⁰
καὶ τυραννίδα τῶν Ἑλλήνων ὀρωῶσαν ἑαυτῷ κατασκευα-
ζόμενον Φίλιππον; πότερον ἐχρῆν, Αἰσχίνη, αὐτὴν τὸ
φρόνημα ἀφείσαν καὶ τὴν ἀξίαν τῆς ἑαυτῆς ἐν τῇ Θετ-
ταλῶν καὶ Δαλόπων τάξει¹ συγκατακταῖσθαι Φιλίππῳ

9 Mon. παρά. 10 Dem. Ep. III. p. 1485. 11 Il. β 362.
12 Il. β. 179. 13 Mon. et Par. 2. δαιμόνιος. — Il. β. 200.
14 in Aristocr. p. 656, 15 de fals. leg. p. 425.
16 Il. β. 158.

1 τάξει Mon. om. Recepi ex Dem. pro cor. p. 246.

τὴν Ἑλλήνων ἀρχὴν καὶ τὰ τῶν προγόνων καλὰ καὶ δίκαια ἀναιρεῖν· καὶ τό·

Ἄτρεϊδῃ ² κύδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων,
Πῶς γάρ τοι δώσουσι γέρας;

5 καὶ πάλιν·

ὦ μοι ἀναιδεῖν ἐπιειμένε, κερδαλέοφρον.

Πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπειν ³ πείθεται Ἀχαιῶν·

Ἀλλὰ ⁴ σοι, ὦ μέγ' ἀναιδὲς, ἄμ' ἐσπόμεθ', ὄφρα σὺ χαίρης·
καὶ πλήρης αὐτοῦ ἡ ῥαψφδιά τοῦ τοιούτου σχήματος.

10 ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΑΤ' ΕΡΩΤΗΣΙΝ ΣΧΗΜΑΤΟΣ.

Πῶς τίς τοι προφρων ἔπειν πείθεται Ἀχαιῶν; ⁵

καὶ πάλιν·

Τίς δὲ σὺ ⁶ ἐσσι φέριστε καταθνητῶν ἀνθρώπων;

καὶ χωρὶς κλητικῆς·

15 — — τί δέ ⁷ λαὸν ἤγαγεν ἐνθάδ' ἀγείρας,

Ἦ οὐχ Ἑλένης ἔνεκ' ἠὲ κόμοιο;

καὶ ὁ ῥήτωρ ἐκ τῆς ἐπιστολῆς Φιλίππου· ⁸ „Τί δ' ἂν εἴποις περὶ Δημοσθένους, ὃς τῶν συμπρέσβειων κατηγορεῖ; καὶ κατὰ κόμμα“ ποῦ ἄλλες; ποῦ τράπεζαι; ποῦ

20 σπονδαί; Πότεροι οἷν τοὺς ἄλλας παρέβαινον καὶ τὰς σπονδάς, Λίσχινη; οἱ προδιδόντες καὶ οἱ παραπρεσβεύοντες καὶ οἱ δωροδοκοῦντες ἢ οἱ κατηγοροῦντες; τοῦτο μετὰ ἀποστροφῆς ἔχει τὴν ἐρώτησιν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΕΙΚΤΙΚΟΥ ΣΧΗΜΑΤΟΣ.

25 „Οὐ μὲν ⁹ ἀλλ' ἔγωγε οἶμαί μοι προσήκειν ἀμφοτέρ' ὑμῖν ἀποδείξαι καὶ ὅτι ψεύσεται ταῦτα ἐὰν λέγῃ, καὶ τὴν

² II. α. 122. ³ Mon. Par. 2. ἔπεισι. — II. α. 149.

⁴ II. α. 157. ⁵ II. α. 150. ⁶ II. ζ. 123. ⁷ Par. 1. τί δαί. — II. ι. 338. ⁸ de fals. leg. p. 401. ⁹ Mon. ποῦ λέγω ἄλλ'. Par. 2. οὐ λέγω ἄλλ'. Par. 1. οὐ μὲν ἄλλ'. — de fals. leg. p. 404.

δικαίαν, ἥτις ἐστὶν, ἀπολογίαν φεύζεται· ἡ μὲν τοίνυν δικαία καὶ ἀπλή, καὶ ὡς πέπρακται τὰ κατηγορημένα δεῖξαι ἢ ὡς πεπραγμένα τῇ πόλει συμφέρει, τούτων δὲ οὐδέτερον δύναται ἂν οὗτος ποιῆσαι.“ καὶ πάλιν· „χρήματα ¹⁰ οὗτοι μὲν ἔχουσιν ὑφ' ὑμῶν, ἐγὼ δὲ οὐκ ἠθέ-
λησα λαβεῖν.“

Ἄλλο περὶ Αἰσχίνου.

Οὗτοσι ¹¹ κατηγορεῖ ταῦτ' ἐμοῦ, ὧν αὐτὸς κοινωνὸς γέγονε, καὶ χρήματα εἰληφέναι φησὶν ἐμὲ, αὐτὸς εἰληφώς. 10

Ἄλλως.

Βουλομένον ¹² μόν τὰ δίκαια, ὥσπερ ἐπρέσβευσα δις, οὕτω καὶ λόγον ὑμῖν δοῦναι δις, προσελθὼν Αἰσχίνης οὗτοσι τοῖς λογισταῖς ¹³ ἔχων μάρτυρας πολλοὺς ἀπαγορεύει, μὴ καλεῖν ¹⁴ ἐμὲ εἰς τὸ δικαστήριον, ὡς δεδωκότα ¹⁵ εὐθύνας καὶ οὐκ ὄντα ὑπεύθυνόν, καὶ τὸ πρᾶγμα ἦν ὑπεργέλοιον· καὶ ὁ ποιητής·

Οὗτος δ' Αἴας ¹⁵ ἐστὶ πελώριος, ἕρκος Ἀχαιῶν.

Ἄλλ' ¹⁶ ὁδ' ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων.

ΠΕΡΙ ΣΧΗΜΑΤΟΣ ΑΝΑΙΡΕΣΕΩΣ.

20

Οὐ λίθοις ¹ ἐτείχισα τὴν πόλιν οὐδὲ πλίνθοις ἐγὼ, ἀλλὰ τὸν ἐμὸν τειχισμόν, ἐὰν βούλῃ σκοπεῖν, εὐρήσεις ὅπλα καὶ πόλεις καὶ συμμάχους. Οὐ γὰρ ῥητόρων οὐδὲ λόγων κρίσιν ὑμᾶς τήμερον, εἵπερ φρονεῖτε, προσήκειν ποιεῖν· καὶ ὁ ποιητής· 25

Οὐ τι ² μοι αἰτιὸς ἐφ' σι, θεοὶ νύ μοι αἰτιοὶ εἰσι·

10 de fals. leg. p. 405. 11 ibid. p. 406. 12 ibid. p. 406. infr. 13 Mon. λογισμοῖς. 14 Mon. κάλει. 15 Il. γ. 229. 16 Il. α. 287. 1 pro cor. p. 325. 2 Il. γ. 164.

καὶ πάλιν·

Οὗτοι ³ ἀπόβλητ' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΑΣΕΩΣ ΣΧΗΜΑΤΟΣ.

„Αὕτη ⁴ τῶν περὶ Θήβας ἐγένετο πραγμάτων ἀρχή
5 καὶ κατάστασις πρώτη· τοῦτο τὸν πρότερον ἐπιστάντα
πόλεμον παρελθεῖν ἐποίησεν, ὥσπερ γέφος·“ καὶ ἀπλῶς
τὰ ἀσυνδέτως εἰσαγόμενα· “Ομηρος·

Ἔστι ⁵ πόλις Ἐφύρη μυχῶ Ἀργεος ἱπποβότοιο,

Ἐνθα δὲ Σίσυφος ἔσκεν, ὃ κέρδιτος γένει' ἀνδρῶν·

10 Ἄλλως·

Ῥιχόμεθ' ⁶ εἰς Θήβην ἱερὴν πόλιν Ἡετίωνος·

Τὴν δὲ διεπράθομέν τε καὶ ἤγομεν ἐνθάδε.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΠΡΟΤΙΜΗΣΙΝ ΣΧΗΜΑΤΟΣ.

“Ὅπερ καταχρηστικῶς λέγεται κατὰ ἀπαρίθμησην,
15 οἷον, „ἐγὼ δὲ ὑμῖν, ὦ Ἀθηναῖοι, βούλομαι πρῶτον μὲν,
περὶ ὧν Φίλιππος ἐπέσταλκε, περὶ τούτων διεξελεῖν·
ὑστερον δὲ περὶ ὧν οἱ πρέσβεις λέγουσι, καὶ ἡμεῖς λέξο-
μεν.“ καὶ πάλιν· „κεκρατήκασιμ οἱ δι' ἐκείνου τὰς πό-
λεις ποιούμενοι πᾶσιν, ὅσοις πράγματα πράττεται· πρῶ-
20 τῷ μὲν πάντων καὶ πλείστῳ τῷ ⁷ τοὺς βουλομένους χρή-
ματα λαμβάνειν ἔχειν τὸν δώσοντα ὑπὲρ αὐτῶν· δευτέρῳ
δὲ καὶ οὐδὲν ἐλάττονι τούτου τῷ δύναμιν τὴν καταστρε-
ψαμένην τοὺς ἐναντιουμένους αὐτοῖς, ἐν οἷς ἂν αἰτήσωσι
χρόνοις παρεῖναι.“ καὶ πάλιν ἐν τῷ προοιμίῳ τῷ περὶ
25 τοῦ στεφάνου· „πρῶτον μὲν, ὦ Ἀθηναῖοι, τοῖς θεοῖς
εὐχομαι πᾶσι καὶ πάσαις, ὅσῃν εὖνοιαν ἔχων διατελῶ
τῇ τε πόλει καὶ πᾶσιν ὑμῖν, τοιαύτην ὑπάρξαι μοι παρ'
ὑμῖν εἰς τουτονὶ τὸν ἀγῶνα· ἔπειθ' ὅπερ ἐστὶ μάλισθ'·

3 Il. γ. 65.

4 pro cor. p. 291.

5 Il. ζ. 152.

6

Il. α. 365.

7 τῷ Par. 1. om. Mon. τό.

ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῆς ὑμετέρας εὐσεβείας.“ πάντων τούτων παράδειγμα·⁸ „σκέψασθε παρ' ὑμῖν, ὧ δικασταί, καὶ λογίσασθε, τίνων προσήκει τῇ πόλει λόγον παρὰ πρεσβυτοῦ λαβεῖν, πρῶτον μὲν τοίνυν ὧν ἀπήγγειλε, δεύτερον δὲ ὧν ἔπεισε, τρίτον δὲ ὧν προσετάξατε αὐτῷ, μετὰ⁵ ταῦτα τῶν χρόνων, ἐφ' ἅπασι δὲ τούτοις εἰ ἀδωροκλήτως ἢ μὴ ταῦτα πάντα πέπραχται.

ΠΕΡΙ ΤΟΥΤΟ ΚΑΘ' ἩΠΟΘΕΣΙΝ ΣΧΗΜΑΤΟΣ.

“Οταν τὸ μὴ ὄν ἀπαλλάττηται· οἶδ' „εἰ μὲν γὰρ ἐνταῦθα ἢ ἤδη τὰ πράγματα, Αἰσχίνη, ὥστε μὴδ' αἰ-¹⁰ σθανομένοις τοῖς Θηβαίοις πλέον εἶναι μὴδὲν, τί οὐ¹ γέγονε.“ καὶ πάλιν· „εἰ μὲν τοίνυν² πᾶσι ψηφισμένοι ταῦτα, λήσομεν, ὥς ἔοικε, μισθοφόρων ἔργων ἀνθρώπων ποιοῦντες τὴν ἐκάστου σωτηρίαν τούτων δορυφοροῦντες.“ καὶ παρ' Ὀμήρῳ·¹⁵

Εἰ³ μὲν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἔνισπεν·
Ἄλλως·

Εἵπερ⁵ γὰρ κ' ἐθέλοιμεν Ἀχαιοὶ τε Τρῳεῖς τε.

ΠΕΡΙ ΠΛΑΓΙΑΣΜΟΥ.

Πολλῶν⁶ ὄντων καὶ μεγάλων ἂ τὴν ῥητορικὴν ποιεῖ, ²⁰ ἀλλὰ τοῦτο ταχὺ περιέκοψε τὸν πλαγιασμὸν μεταβολὴν παθὸν τῆς γενικῆς πρὸς εὐθεΐαν. Ἄλλο κυριώτερον ἐν τῷ τῆς παραπροσεβείας⁷ „οὐκοῦν, ὧ Ἀθηναῖοι, μενόντων μὲν οἴκοι καὶ οὐκ ἐξεληλυθότων, ἀπεληλυθότων δὲ τῶν Λακεδαιμονίων καὶ προησθημένων τὴν ἀπάτην, οὐδενὸς ἄλ-²⁵ λου παρόντος τῶν Ἀμφικτυόνων, πλὴν Θετταλῶν καὶ Θη-

8 de fals. leg. p. 342.

1 Mon. οὕτω. — de fals. leg. p. 354. 2 contr. Aristocr. p. 661. 3 Il. β. 80. 4 Mon. ἄλλος. 5 Il. β. 123. 6 Hermogenis initium. 7 p. 356.

βαίων, εὐφημοτάτων ἀνθρώπων, τούτοις παραδοῦναι γέγραφε τὸ ἱερόν.“

ΠΕΡΙ ΕΠΙΤΡΕΧΟΝΤΟΣ ΣΧΗΜΑΤΟΣ.

Ἐπιτρέχον σχῆμά ἐστι τὸ τὰ διεστηκότα συνάγειν καὶ
5 συνάπτειν ἕτερα ἑτέροις προειρημένοις· ἐκ τοῦ παραπρε-
σβείας·⁸ „ἐπειδὴ γὰρ δωροδοκεῖν ἤρξαντο τινες καὶ δι’
ἀβελτερίαν οἱ πολλοὶ, μᾶλλον δὲ διὰ δυστυχίαν τούτους
πιστοτέρους ἡγήσαντο τῶν ὑπὲρ αὐτῶν λεγόντων.“

„Ἄλλο ὑποκατιών· Ἐπειδὴ⁹ οὕτως ταῦτα προήγετο
10 καὶ τὸ δωροδοκεῖν ἐκράτησε, χιλίους μὲν ἱππείας κεκτημέ-
νοι,¹⁰ πλείους δὲ ὄντες ἢ μύριοι, πάντας δὲ τοὺς περι-
χώρους ἔχοντες συμμαχούς, μυρίοις δὲ ξένοις καὶ τριήρε-
σιν ἡμῶν βοηθησάντων αὐτοῖς, καὶ ἔτι τῶν πολιτῶν¹¹
τετρακισχιλίοις, οὐδὲν αὐτοὺς τούτων ἡδυνήθη σῶσαι.“

15

ΠΕΡΙ ΣΧΗΜΑΤΟΣ ΤΠΟΣΤΑΣΕΩΣ.

Ὑπόστασις ἐστι λόγου αὔξεις καὶ ἐρμηνεία κατὰ τὸ
δεύτερον κόμμα ἢ κῶλον· „ἐξήλεγξα¹² τὸν Φίλιππον φα-
νερώς οὕτως ὥστε τοὺς ἐκείνου συμμαχούς αὐτοὺς ἀνι-
σταμένους ὁμολογεῖν.“ καὶ πάλιν· „οὕτως¹³ δὲ ἀθλίως
20 διέκειτο, ὥστε οὐ πρότερον ἐτόλμησεν οὐδεὶς τοιαύτου κα-
κοῦ προϊόντος ῥῆξαι φωνὴν πρὶν¹⁴ διασκευασάμενοι
πρὸς τὰ τεῖχη προσήεσαν οἱ πολέμιοι.“

Ἐκ τῆς Φιλίππου ἐπιστολῆς.¹⁵

„Τέλος εἰς τοῦτο ἦλθεν παρανομίας, ὥστ’ Ἀμφίλο-
25 χον ὑπὲρ τῶν αἰχμαλώτων ἐλθόντα πρεσβευτὴν συλλα-
βῶν καὶ τὰς ἐσχάτας ἀνάγκας ἐπιθείς ἀπελύτρωσε τα-

8 p. 425.

9 *ibid.* p. 426.

10 Μοῖν. κεκρατημένους.

11 Mon. πολλῶν. Parr. πολιτῶν.

12 *pro cor.* p. 272.

13

Phil. III. p. 426.

14 Mon. προδιασκευασ.

15 p. 159.

λάντων ἐννέα.“ Ἄλλο·¹⁶ „Μεγαρέων γοῦν Ἀνθεμόκριτον ἀνελόντων εἰς τοῦτο ἐλήλυθεν ὁ δῆμος, ὥστε μυστηρίων μὲν εἶργειν αὐτοὺς, ὑπομνήματα δὲ τῆς ἀδικίας ἑστησαν ἀνδριάντα πρὸ τῶν πυλῶν.“

ΠΕΡΙ ΣΧΗΜΑΤΟΣ ΕΠΙΜΕΡΙΣΜΟΥ.

5

Ἐπιμεριζόμενόν ἐστι τὸ διὰ τοῦ μὲν καὶ τοῦ δὲ μερίζον τὴν ἔννοιαν, οἷον· „ἃ μὲν οὖν πρὸ τοῦ πολιτεύεσθαι καὶ δημηγορεῖν ἐμὲ προλαβὼν κατέσχε Φίλιππος, εἰσώ· ἃ δὲ ἀφ' ἧς ἡμέρας,“ καὶ ἐξῆς· γίνεται δὲ κατὰ συζυγίαν, ὅταν δὲ δύο κῶλα προηγούμενα δύο κῶλα¹⁰ ἔχωσιν ἐπόμενα, οἷον· „παρὰ μὲν γὰρ τὰς¹⁷ τῶν χορηγῶν δαπάνας μικρὸν ἡμέρας μέρος ἢ χάρις τοῖς θεωμένοις γίνεται, παρὰ δὲ τὰς τῶν εἰς τὸν πόλεμον παρασκευῶν ἀφθονίας πάντα τὸν χρόνον ἢ σωτηρία τῇ πόλει.“

15

ΠΕΡΙ ΤΩΤ ΚΑΤΑ ΑΡΞΙΝ ΚΑΙ ΘΕΣΙΝ ΣΧΗΜΑΤΟΣ.

Ὅπερ συνίσταται ἐκ τῆς οὐ καὶ τῆς ἐναντίας αὐτῇ, καὶ μάλιστα τοῦ ἀλλὰ συνδέσμου, εἰ καὶ πλεῖστοι ἕτεροι εὐρίσκονται, οἷον· „οὐχ ὥς ἀποδωσομένου¹ τὰ ὑμέτερα, ἀλλ' ὥς τῶν φυλαξάντων τοὺς ἀλλοτρίους.“ καὶ πάλιν²⁰ ἕτερον, ὅπερ καὶ πλείστας ἄρσεις ἔχει· „ἡμεῖς² οὔτε χρήματα εἰσφέρειν βουλόμεθα, οὔτε αὐτοὶ στρατεύεσθαι τολμῶμεν, οὔτε τῶν κοινῶν ἀπέχεσθαι δυνάμεθα, οὔτε τὰς συντάξεις Διοπείδει δίδομεν, οὔτε ὅσα ἂν αὐτὸς αὐτῷ πορίσῃται ἐπαινοῦμεν, ἀλλὰ βασκαίνομεν καὶ σκοποῦμεν²⁵ πόθεν τί μέλλει ποιεῖν·³ οὔτε ἐπειδήπερ οὕτως ἔχομεν, τὰ ἡμέτερα αὐτῶν πράττειν ἔχομεν, ἀλλ' ἐν μὲν τοῖς λό-

16 ibidem. 17 τὰς Mon. om. — In Lept. p. 465.

1 de fals. leg. p. 344. 2 de Chers. p. 95. 3 In Codd. sequitur: ἄλλο.

γοις τοὺς τῆς πόλεως λέγοντας ἄξια ἐπαινοῦμεν, ἐν δὲ τοῖς ἔργοις τοῖς ἐναντιούμενοις τούτοις συναγωνιζόμεθα.“ οὐ μόνον δεῖ ταῦτα γινώσκειν, οὔτε τοῖς ἔργοις ἐκείνων ἀμύνεσθαι τοῖς τοῦ πολέμου, ἀλλὰ καὶ τῷ λογισμῷ καὶ
 5 τῇ διανοίᾳ. καὶ παρ' Ὀμήρῳ·

Οὐτι ⁴ μοι αἰτή ἐσσι, θεοὶ νύ μοι αἵτιοι εἰσιν.

Ἄλλως·

Οὐ γὰρ ἔτι Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή·

Ἄλλ' ἤδη Δαναοὶ γε ⁵ καὶ ἀθανάτοισι μάχονται.⁶

10 Ἄλλο·

Οὔτε ⁷ βίας Τρώων ὑποδεδισαν, οὔτε ἰωκάς,

Ἄλλ' ἔμενον νεφέλησιν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΞ ΑΝΑΙΡΕΣΕΩΣ.

Ἐξ ἀναιρέσεώς ἐστι σχῆμα τὸ περὶ οὓς τινὰς καὶ
 15 προσφέρων νόημα, οἷον οὐ μόνον τάδε, ἀλλὰ καὶ τάδε·
 „οὐ γὰρ ⁸ μόνον εἴτι χρήσιμον ἐσκεμμένος ἦκει τις, τοῦτο
 ἂν ἀκούσαντες λάβοιτε, ἀλλὰ καὶ τῆς ὑμετέρας τύχης
 ὑπολαμβάνω.“ καὶ ἐκ τοῦ περὶ τῆς ἀτελείας.⁹ „οὐ γὰρ
 μόνον διὰ τὸ τὸν τόπον τοῦτον σῖτον ἔχειν πλεῖστον
 20 τοῦτο γίνεται, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ κύριον ὄντα τὸν Λεύκωνα
 τοῖς ἄγουσιν αὐτῷ σῖτον Ἀθήναζε ἀτέλειαν δεδωκέναι·
 καὶ ὑποκατιών· ¹⁰ οὐ τοίνυν, ὦ Ἀθηναῖοι, μὴ Λεύκων
 ἀδικηθῇ, δεῖ σκοπεῖν μόνον, ᾧ φιλοτιμίας ἕνεκα ἡ περὶ
 τῆς δωρεᾶς σπουδὴ γένοιτ' ἂν, οὐ χρείας, ἀλλὰ καὶ εἴτις
 25 ἄλλος εὖ μὲν ἐποίησεν ὑμᾶς εὖ πράττων, εἰς δέον δὲ νῦν
 γέγονεν αὐτῷ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΣΤΕΤΡΟΦΗΝ ΣΧΗΜΑΤΟΣ.

Τοῦτο δὲ ἐστι τὸ συστρέφειν τὸν λόγον καὶ ἐπεμ-

4 Il. γ. 164. 5 γε Mon. et Par. 1. om. est in Par. 2. —
 Il. ε. 379. 6 μάχονται Parr. om. 7 Il. ε. 521. 8 Ol. I.
 init. 9 p. 466. 10 p. 469.

βάλλειν μέσον τι παραλλαγήν ἔχον προσώπου ἢ πτώσεως. οἷον· „ὁ γὰρ ¹¹ οἷς ἂν ἐγὼ ληφθεῖν, ταῦτα πράτων καὶ κατασκευαζόμενος, οὗτος ἐμοὶ πολεμεῖ, καὶ μὴπω βάλλῃ μὴδὲ τοξεύῃ.“ ἀρξάμενος γὰρ ἀπὸ τοῦ ἄρθρου εὐθείας, καὶ μὴ περαιώσας φθάσας τὸ ὄνομα ἢ τὴν ⁵ μετοχὴν, οὗ τὸ ἄρθρον, παρενεῖρεν ἄλλην πτώσιν καὶ ἑτερά τινά, τό τε ἂν καὶ τὸ ἐγὼ ληφθεῖν, εἰθ' ὑπερέγραψεν ¹² εἰς τὴν εὐθείαν, τοσαῦτα πράττων καὶ κατασκευαζόμενος· καὶ πάλιν· „τοῦ τ' ἐκέῖνον ¹³ ὅπερ καὶ ἀληθὲς ὑπάρχει φανῆλον φαίνεσθαι,“ τοῦτο καὶ ¹⁰ ὑπερβατὸν λέγεται καὶ παρένθεις.

ΠΕΡΙ ΠΑΡΙΣΟΤ' ΣΧΗΜΑΤΟΣ.

Ἰστίον ὥς τῆς ἐπιτετηδευμένης καὶ φανεράς παρισώσεως εἶδη εἰσὶ δ'. ἡ γὰρ κατὰ τὴν συλλαβὴν ἐστὶ παρίσωσις, πολλάκις δὲ οὐδὲ τελείας ἢ κατὰ τέλειον μέρος ¹⁵ λόγου καὶ τούτων μέρος ἕκαστον, ἢ κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ λόγου, ἢ κατὰ τὸ τέλος. α'. καὶ παρίσωσις μὲν γίνεται κατὰ συλλαβὴν. ὥς τὸ „προσῆκει προθύμως.“ ¹⁴ ἡ μὲν γὰρ πρώτη λέξις ἔχει τὴν πρὸς, ἡ δὲ δευτέρα τὴν πρὸ, καὶ „Πανσανίου δὲ παυσαμένου.“ ¹⁵ κατὰ δὲ τὸ τέλειον ²⁰ μέρος λόγου ἐπαναφορά·

Εὖ μὲν τις δόρυ θηξάσθω, εὖ δ' ἀσπίδα θέσθω·

Εὖ δὲ τις ἵπποισιν ¹⁶ δεῖπνον δότω ὠκυπόδεσιν.

Εὖ δὲ τις ἄρματος ἀμφὶς ἰδὼν πολέμοιο μεδέσθω,

καὶ, „μέχρι τούτου ¹⁷ Λασθένης φίλος ὠνομάζετο Φιλίππου, ἕως προὔδωκεν Ὀλυνθον, μέχρι τούτου Τιμόλαος, ἕως ἀπώλεσε Θήβας.“ καὶ, „προσιῶν ¹⁸ μὲν τῇ βουλῇ, προσιῶν δὲ τῷ δήμῳ.“

11 Phil. III. p. 115.

12 Mon. ὑπερέγραψεν.

13 Mon.

τοῦτ' ἐκέῖνο. — Ol. II. p. 19.

14 Ol. I. init.

15 Plat.

Symp. p. 185. C.

16 Mon. ἵπποις. — Il. β. 382.

17 pro

cor. p. 241.

18 de fals. leg. p. 344.

Ἰδρώσει μὲν τ' εὖ τελαμῶν ἀμφὶ στήθεσιν ¹⁹

Ἀσπίδος ἀμφιβρότης, περὶ δ' ἔγχει χεῖρα παρῆται·

τοῦτο δὲ ὀνομάζεται κατὰ κῶλον ἐπαναφορά· κατὰ δὲ
τὸ τέλος παρίσσωσις ὡσαύτως κατὰ μὲν συλλαβήν·

5 Εὖ ²⁰ μὲν τις δόρυ θηξάσθω, εὖ δ' ἀσπίδα θίσσθω.

ὁμοιοτέλευτον· „τῇ τε πόλει ²¹ βοηθεῖν οὔεται δεῖν καὶ
δίκην ὑπὲρ αὐτῶν λαβεῖν.“ κατὰ δὲ τέλειον μέρος λόγου,

ὅπερ καὶ ἀντιστροφή λέγεται οὕτως· „ἂν μὲν ²² γὰρ ὅσα
ἂν τις λάβῃ, καὶ σώσῃ, μεγάλην ἔχει τῇ τύχῃ τὴν χάριν,

10 ἂν δὲ ἀναλώσας λάθῃ, συνανάλωσεν καὶ τὸ μεμνησθαι τῇ
τύχῃ τὴν χάριν.“ καὶ πάλιν· „πράττεται ²³ τι τῶν ἡμῶν

δοκούντων συμφέρειν, ἄφρονος Αἰσχίνης· ἀντέκρουσέ τε
καὶ γέγονεν, οἷον οὐκ ἔδει, πάρεστιν Αἰσχίνης.“ καὶ πάλιν·

15 ρὸν πρὸς μὲν τὸ ²⁴ τὰ τοῦ πολέμου ταχὺ καὶ κατὰ και-
ρὸν πρᾶττεσθαι πολλῶν προέχει, πρὸς δὲ τὰς καταλλαγὰς

ἃς ἐκεῖνος ποιήσαιτο ἄσμενος πρὸς Ὀλυνθίους ἐναντίως
ἔχει· καὶ κατὰ κόμμα· „ταξιάρχους ²⁵ παρ' ὑμῶν, ἱπ-

πάρχους παρ' ὑμῶν.“

ΠΕΡΙ ΠΕΡΙΣΩΣΕΩΣ ΚΑΘ' ΟΛΟΝ ΚΩΛΟΝ.

20 Τοῦτο δὲ γίνεται, ὅταν ἐξ ἴσων συλλαβῶν κῶλα γί-
νηται ἐννέα συλλαβῶν· „τὸ ¹ λαβεῖν οὖν τὰ διδόμενα“
ἐννέα συλλαβῶν· „ὁμολογῶν ἔννομον εἶναι,“ ἐννέα συλλα-
βῶν· τὸ χάριν τούτων ἀποδοῦναι, κόμμα, ² τῶν παρα-
νόμων γράφῃ. ³

25 ΠΕΡΙ ΠΑΡΙΣΩΣΕΩΣ ΕΞ ΕΠΕΜΒΟΛΗΣ.

“Ὅπερ ἐπιτηδεύεται ὁ Δημοσθένης διὰ τὸ ἀνύποπτον
γίνεται γὰρ ἐπεμβολή, ὅταν ἐπεμβάλλῃ ἐν τῷ μέσῳ τινὰ
ἀμβλύ-

19 Mon. στήθεσιν. — Π. β. 387. 20 Π. β. 382. 21
in Androt. init. 22 Olynth. I. p. 12. 23 pro cor. p. 294.
24 τὸ Mon. om. — Ol. I. p. 10. 25 Phil. I. p. 47.

1 pro cor. p. 267. 2 Mon. κομμάτων. 3 Mon. γίνεται.

ἀμβλύνοντα τὴν ἐνάργειαν τῆς παρισώσεως, οἷον· „τὸ γὰρ πολλὰ ἀπολωλεκέναι κατὰ τὸν πόλεμον τῆς ἡμετέρας ἀμειβίας ἂν τις θείῃ δικαίως, τὸ δὲ μήτε πάλαι τοῦτο πεπονθέναι πεφηνέναι τέ ⁴ τινα ἡμῖν συμμαχίαν τούτων ἀντίρροπον, ἂν βουλώμεθα χρῆσθαι.“ εἶτα τὸ ἴσον τῷ ⁵ ἐξ ἀρχῆς κώλῳ ἀπέδωκε τῷ ἐπαγαγεῖν, „τῆς παρ' ἐκείνων εὐνοίας εὐεργέτημα ἂν ἔγωγε θείην.“

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΑΤ' ΕΝΑΛΛΑΓΗΝ ΠΑΡΙΣΩΣΕΩΣ.

Ὅπερ ἐπιτηδεύεται καὶ αὐτὸ Δημοσθένης· τοῦτο δὲ γίνεται, ὅταν ἀλλάττεται ὁ τόπος τῆς λέξεως τῆς ποιού- ¹⁰ σης τὴν παρίσωσιν· „τὸ μὲν τοίνυν ⁶ ἐν τῇ πρεσβείᾳ πρῶτον κλέμμα μὲν· Φιλίππου, δωροδόκημα δὲ τῶν ἀδικούντων τοιοῦτον ἐγένετο.“ τὸ κλέμμα γὰρ καὶ δωροδόκημα ὥφειλεν ἐν τέλει ταγῆναι, εἴγε ⁷ παρίσωσιν ἐν ἀρχῇ ποιεῖν ἔμελλε· λέγων οὕτως· Φιλίππου μὲν τὸ κλέμ- ¹⁵ μα, τῶν ἀδικούντων δὲ δωροδόκημα, ἀλλὰ θέλων διαλαθεῖν ὥς μὴ ἐπιτηδεύων παρίσωσιν καὶ ἐπετήδευσε καὶ ὑπέκρυψε ὥς ἀλλάξας τὸν τόπον, ὅπως ζητουμένης ἐκείσε τῆς λέξεως καὶ μὴ εὐρισκομένης μὴ δοκεῖν εἶναι παρίσωσιν, καὶ τοῦτο ἐστὶ δεινότητος οὔσης καὶ μὴ φαινο- ²⁰ μένης.

ΠΕΡΙ ΑΝΑΣΤΡΟΦΗΣ ΤΟΥ ΣΧΗΜΑΤΟΣ.

Ἀναστροφή ἐστίν, ὅταν τὸ τέλος τοῦ κώλου ἀρχὴ τοῦ ἐπομένου κώλου γίνηται, οἷον· „οὐ γὰρ ⁸ δήπου Κτησιφῶντα μὲν δύναται ἂν διώκειν δι' ἐμὲ, ἐμὲ δὲ εἰ- ²⁵ περ ἐνόμιζεν αὐτὸν ἐξελέγχειν, οὐκ ἂν ἐγράψατο,“ καὶ τὸ „Σαμία μία,“ ⁹ καὶ „αὐτίκα ¹⁰ βοή ἦν,“ παρὰ Θουκυδίδη.

⁴ τι Mon. om. — Ol. I. p. 12. ⁵ Mon. τό. ⁶ pro cor. p. 236. ⁷ Mon. εἴτε. Par.2. εἴγε. ⁸ pro cor. p. 229.
 ⁹ Thuc. III. 16. ¹⁰ III. 22.

ΠΕΡΙ ΚΛΙΜΑΚΩΤΟΥ ΣΧΗΜΑΤΟΣ.

Κλιμακωτόν ἐστι σχῆμα, ὅταν ἡ ἐπαναστροφή πολ-
 λάκις γένηται τῷ λόγῳ· „οὐκ εἶπον¹¹ μὲν ταῦτα, οὐκ
 ἔγραψα δέ, οὐδὲ ἔγραψα μὲν, οὐκ ἐπρέσβευσα δέ.“ τὸ
 5 γὰρ ἔγραψα ἔστι τέλος τοῦ πρώτου κώλου, ἀρχὴ δὲ
 τοῦ δευτέρου· εἴτα ἐπρέσβευσα μὲν, οὐκ ἔπεισα δέ· ὡραῖον
 κλιμακωτὸν παρ' Ὀμήρῳ·¹²

— — — τὸ μὲν Ἥφαιστος κάμε τέχων,

Ἥφαιστος δὲ δῶκε Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι·

10 ἀλλάξας τὴν λέξιν εἶπεν ἑτέραν τὸ αὐτὸ σημαίνουσαν·

Αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς δῶκε διάκτορι Ἀργεϊφόντῃ·

ὁ γὰρ Κρονίων Ζεὺς ἐστίν·

Ἑρμείας δὲ ἀναξ δῶκεν Πέλοπι πληξέσπῳ·

Αὐτὰρ ὁ αὖτε Πέλοψ δῶκ' Ἀτρεΐ ποιμένι λαῶν·

15 Ἀτρεὺς δὲ θηήσκων ἔλιπεν πολύαρον Θυέστη·

ὥδε γὰρ τὸ αὖ τέθεικεν ἀντὶ τοῦ·

Ὁ αὖτε Θυέστ' Ἀγαμέμνονι λείπε φορῆναι·

λέγεται δὲ τοῦτο ἀντονομασία· ἀντονομασία δὲ λέγεται

ὅταν ἑτέρα λέξις ἀνθ' ἑτέρας τεθειῇ, ἰσοδυναμοῦσα αὐ-

20 τῇ ὡς τὸ Κρονίων Ζεὺς καὶ Ἀργεϊφόντης Ἑρμείας καὶ

Ἀτρεΐδης ἀντὶ Ἀγαμέμνονος, καὶ τό·

Ἐξ¹⁴ οὗ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε

Ἀτρεΐδης τε ἀναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.

ἀλλ' ἐπειδὴ δύο Ἀτρεΐδαι ἦσαν, Ἀγαμέμνων καὶ Μενέ-

25 λαος, προσέθηκεν ἀναξ ἀνδρῶν πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ

Μενελάου· ὅμοιον τούτῳ καὶ ὁ θεολόγος ἐχρήσατο εἰς

τὸν ἐπιτάφιον τοῦ ἀγίου Βασιλείου· κατὰ παραλλαγὴν

γὰρ λέξεως πεποίηκε τὸ κλιμακωτὸν, ὡς ἂν μὴ σαφὴς ἦ

πρὸς κάλλος ἐπιβουλή γένοιτο· μιμούμενος τὸν Δημοσθέ-

30 νην ἐν ταῖς παρισώσεσιν. ἐκεῖνος μὲν γὰρ τοὺς τόπους

ἀλλάσσει, ὁ δὲ θεολόγος τὰς λέξεις, ἄλλας ἀντ' ἄλλων

11 pro cor. p. 288. 12 Il. β. 101. 13 Mon. Par. 2.

ἔλειπε. Par. 1. ἔλιπε. 4 Il. α. 6.

τίθεις τὰ αὐτὰ σημαινούσας, ὡς ἂν λάθοι καλλωπίζων·
 „ἄρ' οὖν προτεδύμηται μὲν οὕτως, ἡγώνισται δὲ τῆς
 προθυμίας ἔλαττον, ἢ διαγωνίζεται μὲν ἀνδρικῶς.“ ἄσυν-
 δέτως δὲ, ἢ πεπαιδευμένως ἀντὶ τοῦ συνετῶς· ἀλλ' ἐξέ-
 φνυγε τὸ φανερόν τῆς ταυτολεξίας· „ἀκινδύνως δὲ, ἢ ⁵
 πάντα μὲν ταῦτα τελείως καὶ ὑπὲρ λόγον, ὑπελείπετο δὲ
 τι τῆς μικροψυχίας ἐν ἑαυτῷ λείψανον.“ κλιμακωτὸν
 φανερόν ἐν τῇ πρὸς Κλυδόνιον· „ὃ γὰρ τὴν ἐντολὴν ἐδέ-
 ξατο τοῦτο, καὶ τὴν ἐντολὴν οὐκ ἐφύλαξεν· ὃ δὲ οἶκ
 ἐφύλαξε, τοῦτο καὶ τὴν παράβασιν ἐτόλμησεν· ὃ δὲ παρ- 10
 ἔβη, καὶ σωτηρίας ἐδεῖτο μάλιστα· ὃ δὲ σωτηρίας ἐδεῖτο,
 τοῦτο καὶ προσελήφθη.“ καὶ ἐν τῷ εἰς τὰ φῶτα λόγῳ·
 „οὗ δὲ φόβος, ἐντολῶν τήρησις, οὗ δὲ ἐντολῶν τήρησις,
 σαρκὸς κάθαρσις,“ καὶ ἐξῆς. καὶ πάλιν· „ὅσον ἂν κα-
 θαιρώμεθα, φανταζόμενον, καὶ ὅσον ἂν φανταζώμεθα, 15
 ἀγαπώμενον, καὶ ὅσον ἂν ἀγαπήσωμεν, αὐτῆς νοοῦμε-
 νον.“ τοῦ Χρυσοστόμου ἐκ τοῦ εἰς τὰς πράξεις· „μα-
 θόντες γὰρ ἂν αὐτὴν ἀπεστράφησαν, ἀποστραφέντες
 γὰρ οὐκ ἂν ἤκουσαν, μὴ ἀκούσαντες δὲ ἔμειναν ἐπὶ τῆς
 πλάνης τῆς προτέρας.“ τοῦ αὐτοῦ· „Ὅρᾷς πῶς πρόεισι 20
 τὸ κακόν, ἢ πικρία τὸν θυμὸν ἐτικτεν, ὁ θυμὸς τὴν ὀρ-
 γήν· ἢ ὀργὴ τὴν κραυγὴν, ἢ κραυγὴ τὴν βλασφημίαν, ἢ
 βλασφημία τὰς πληγὰς, αἱ πληγαὶ τὰ τραύματα, τὰ δὲ
 τραύματα θάνατον.“ Τοῦ αὐτοῦ· „Ἰνα αἰδέσιμοι ὄντες
 μᾶλλον αὐτοῖς ὥσι περισπούδαστοι, περισπούδαστοι δὲ ²⁵
 ὄντες αὐτοὺς ἐφέλκωνται, ἐφελκόμενοι δὲ προσηλῶσι τῇ
 λατρείᾳ, προσηλοῦντες δὲ τῇ λατρείᾳ εἰς μείζονα ἄγωσιν
 ἀρετὴν, δι' ἣν πάντα γίνονται.“ Τοῦ ἁγίου Πέτρου· ¹⁵
 „ἐπιχορηγήσατε ἐπὶ τῇ πίστει ὑμῶν τὴν ἀρετὴν, ἐν δὲ τῇ
 ἀρετῇ τὴν γνῶσιν, ἐν δὲ τῇ γνῶσει τὴν ἐγκράτειαν,“ καὶ ³⁰
 τὰ ἐξῆς.

ΠΕΡΙ ΠΕΡΒΑΤΟΥ.

Τούτου δὲ εἶδη δύο· τὸ μὲν γάρ ἐστιν καθ' ὑπέρ-
 θεισιν, τὸ δὲ κατὰ παρένθεσιν· καὶ τὸ μὲν καθ' ὑπέρ-
 θεσιν τ' ἐστίν, ὅταν λέξις τεθῇ ἐν τέλει ὀφείλουσα πρὸ
 5 δύο ἢ τριῶν λέξεων τεθῆναι, οἷον, „ἀλλ' ὁ μὲν δόξης¹
 ἐπιθυμεῖ καὶ τοῦτο ἐζήλωκε καὶ προήρηται πράττων καὶ
 κινδυνεύων, ἂν συμβῇ τι, παθεῖν, τὴν τοῦ διαπράξασθαι
 ταῦθ' ἂ μὴδεὶς πώποτε ἄλλος βασιλεὺς Μακεδόνων δό-
 ξαν ἀντὶ τοῦ ζῆν ἀσφαλῶς ἡρημένος, ἀντὶ τοῦ δόξαν ἡρη-
 10 μένος ἀντὶ τοῦ ζῆν ἀσφαλῶς.“ καὶ Ὁμήρος²

Ὁ δ' ἄρ' ἐκθορε³ φαιδιμος Ἐκτωρ,

ἀντὶ τοῦ ὁ δὲ φαιδιμος Ἐκτωρ ἐκθορε⁴ καὶ ὑποκατιών⁵

Κέκλετο⁶· δὲ Τρώεσσι ἐλιζάμενος καθ' ὅμιλον

Τεῖχος ὑπερβαίνειν.

- 15 καὶ ἐν ζ' Θουκυδίδου οἱ ἐκ τοῦ πρώτου τείχους ἀλόντος
 διαφυγόντες. Τῷ δὲ κατὰ παρένθεσιν ἐστίν, ὅταν ἐν τῷ
 μέσῳ παρεμβληθῇ κῶλον ἢ κόμμα διακόπτον τὴν ἀρχὴν
 ἐκ τοῦ τέλους, οἷον· „τὸ δὲ πάντα⁴ ὅσα ποτὲ ἐπραξε
 διεξιόντα ἐφ' ἅπασιν τούτοις ἐλέγχειν⁵ καὶ βραχείος λόγου
 20 συμβαίνειν δεῖσθαι, καὶ δυοῖν ἕνεκα ἡγοῦμαι συμφέρειν εἰ-
 ρησθαι, τοῦ τ' ἐκείνον, ὅπερ καὶ ἀληθὲς ὑπάρχει.“
 ἐχώρισε τὴν ἀρχὴν τοῦ λόγου ἐκ τοῦ τέλους, καὶ ἐποίησε
 τὸ σχῆμα ὑπερβατὸν κατὰ παρένθεσιν· καὶ τρίτῳ Ὀλυν-
 θιακῶν, „οὐ γάρ ἐστι δίκαιον τὴν μὲν χάριν, ἣ πᾶσαν
 25 ἔβλαψε τὴν πόλιν, τῆς τότε ἴσθην⁶ ὑπάρχειν.“ παρενεβλή-
 θη γὰρ τὸ, „ἣ πᾶσαν ἔβλαψε τὴν πόλιν.“ καὶ πάλιν,
 „τὴν δὲ ἀπέχθειαν, δι' ἧς ἂν ἅπαντες ἄμεινον πράξαι-
 μεν, τῷ νῦν τὰ βέλτιστα εἰπόντι ζημίαν γενέσθαι.“ ἐν-
 ταῦθα παρενέβαλε τὸ, „δι' ἧς ἂν ἅπαντα ἄμεινον πρά-

1 Ol. II. p. 22. 2 Il. μ. 462. ἔςθορε. 3 Mon. κέκλετο.

4 Ol. II. p. 19. 5 Mon. ἐλέγχων. 6 Ol. III. p. 32. τότε θύειν.

ξαιμεν.“ καὶ πάλιν πρῶτῳ κατὰ Φιλίππου· „εἰ μὲν περὶ
 καινοῦ τινος πράγματος προὔτίθεται, ὡς Ἀθηναῖοι, λέγειν,
 ἐπισχῶν ἂν ἕως οἱ πλείστοι τῶν εἰωθότων γνώμην ἀπε-
 φήναντο, εἰ μὲν ἤρεσκέ τί μοι τῶν ὑπὸ τούτων ῥηθέν-
 των, ἥσυχίαν ἂν ἦγον.“ ἀντὶ τοῦ? ἐπισχῶν ἂν ἥσυχίαν 5
 ἦγον, ἕως οἱ πλείστοι τῶν εἰωθότων γνώμην ἀπεφήναντο,
 εἰ ἤρεσκέ τί μοι τῶν ὑπὸ τούτων ῥηθέντων· ποικίλον δὲ
 ἐστὶ τοῦτο τὸ ὑπερβατὸν, καὶ τὸ πρὸ τῆς ἐπιφορᾶς τοῦ-
 δε πάλιν ἐπενεγκεῖν μὲν καὶ ποιῆσαι διπλοῦν μερισμὸν,
 ἢ μᾶλλον, ὥς ἐνιοὶ φασί, μερισμὸν τε καὶ ὑπομερισμὸν, 10
 καὶ διὰ τοῦτο προτάξαι τὰς κατασκευὰς καὶ ἐπαγαγεῖν
 τὰς προτάσεις· πρότασις μὲν γάρ ἐστιν ὅτι καὶ νέον
 τινὰ ὄντα προσφέρει τὴν βουλὴν τοῦ συμφέροντος φρον-
 τίζοντα. καὶ ἡ κατασκευὴ ἦτοι ἡ αἰτία· ἐπειδὴ μηδὲν τῶν
 δεόντων οἱ εἰωθότες λέγειν, ἦτοι οἱ πρεσβύτεροι ἀπεφή- 15
 ναντο· καὶ πάλιν, ἕως δὲ ταῦτα μὲν ὀρθῶς ἡγεῖσθαι λέ-
 γεσθαι. τὸ δὲ τῶν χρημάτων, πόσα καὶ πόθεν ἐσται,
 μάλιστα ποθεῖτε ἀκοῦσαι, πόσα καὶ πόθεν ἐσται· καὶ ὁ
 ποιητής·

Αὐτὰρ ὁ ⁸ Πείσανδρόν τε καὶ Ἰππόλοχον μενεχάρμην, 20

Τίτας Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος·

εἶδ' οὕτως·

— — — ὅς ῥα μάλιστα

Χρυσὸν Ἀλεξάνδροιο δεδεγμένος, ἀγλαὰ δῶρα,

Οὐκ εἶασχ' Ἑλένην δόμεναι ξανθῷ Μενελάῳ.

25

ΠΕΡΙ ΚΑΙΝΟΠΡΕΠΟΥΣ ΣΧΗΜΑΤΟΣ. ¹

Καινοπρεπές ἐστὶ τὸ μὴ παρὰ πολλοῖς εὐρισκόμενον,
 ἀλλὰ παρ' ὀλίγοις τοῖς ἐν τῷ λόγῳ τὸ ἀξιόπιστον λίαν
 κεκτημένοις, οἷον ὡς παρὰ τῷ ῥήτορι· „οἷον εἰ καὶ μη-
 δὲν ἄλλο,“ ἀντὶ τοῦ εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο· καὶ πάλιν· „Θετ- 30

7 ἀντὶ τοῦ Mon. om. Recepi ex Parr. 8 Il. λ. 122.

1 Caput hoc edidit Spengel. in συναγ. τεχν. p. 227.

ταλοὶ ² δὲ οὐδένα πώποτε ὄν τινα οὐ,“ καὶ ὁ Θουκυδί-
 δης· ³ „ἐπειδὴ μέντοι ἀντιπαραπλέοντας τε ἐώρων αὐ-
 τοὺς παρὰ γῆν σφῶν κομιζομένων, καὶ ἐκ Πατρῶν τῆς
 Ἀχατας πρὸς τὴν ἀντιπέραν ἡπειρον διαβαλλόντων ἐπ’
 5 Ἀκαρνανίας ⁴ κατεῖδον τοὺς Ἀθηναίους ἀπὸ τῆς Χαλκι-
 δος καὶ τοῦ Εὐήνου ⁵ ποταμοῦ προσπλέοντας σφίσι, καὶ
 οὐκ ἔλαθον νυκτὸς ὑφορμισάμενοι, οὕτω δὲ ἀναγκάζον-
 ται ὑφορμεῖν.“ καὶ πάλιν· „βοηθησάντων δὲ ὑμῶν προ-
 θύμως πόλιν προσλήψεσθε ⁶ ναυτικὸν ἔχουσα μέγα.“ „τῇ
 10 δὲ ὑστεραίᾳ ἐπὶ μὲν τὴν πόλιν οὐδὲν ⁷ μᾶλλον ἐπέπλεον
 καίπερ ἐν πολλῇ ταραχῇ καὶ φόβῳ ὄντας,“ ἀντὶ τοῦ οὐ-
 σαν, ἠκολούθησε γὰρ τῇ σημασίᾳ· καὶ ὁ Ἀθήριανός· ⁸
 „καὶ ἐπὶ τῷδε ἐπαινῶ τοὺς σοφιστὰς τῶν Ἰνδῶν ὧν λέ-
 γουσιν. ἔστιν οὖν καταληφθέντας ὑπ’ Ἀλεξάνδρου.“
 15 καὶ Ξενοφῶν· ⁹ „εἰπεὶ δὲ καὶ ἐνταῦθα ἐχώρουν οἱ Ἕλλη-
 νες, λείπουσιν δὲ τὸν λόγον οἱ ἱππεῖς, οὐ μὴν ἔτι οἱ ἄλ-
 λοι ἄλλοθεν, τότε ὁ λόφος τῶν ἱππέων.“ καὶ ἐν τῇ ἡ ¹⁰
 Θουκυδίδου· „καὶ ὀλίγον ἐπράσσετο οὐδὲν,“ καὶ ἐν τῇ
 ζ· ¹¹ „οὐδὲν ὀλίγον ἐς οὐδὲν κακοπαθήσαντες.“ καὶ πά-
 25 λιν· „ὀλίγον ¹² οὐδὲν ἐς οὐδὲν ἐπενόουν.“

ΠΕΡΙ ΣΧΗΜΑΤΟΣ ΠΟΛΙΤΗΤΩΤΟΣ.

Πολύπτωτον δὲ τὸ τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος ἢ τῆς αὐτῆς
 ἀντωνυμίας κατὰ κῶλον ἄλλην πτώσει ἢ ἄλλο γένος ἐκ-
 φέρεσθαι, οἷον· „αὕτη τῶν ¹³ περὶ Θήβας ἐγένετο πρα-
 25 γμάτων ἀρχὴ καὶ κατάστασις πρώτη.“ εἰτα· ¹⁴ „τοῦτο

2 contr. Aristocr. p. 657. 3 II. 83. 4 Par. 2. ἐπὶ
 Καρνανίας. 5 Mon. Par. 2. Εὐκυνού. scr. Εὐήνου ex Thuc.
 6 Mon. πάλιν προσλήψεσθαι. — Thuc. III. 13. 7 Mon. οὐδέ.
 Par. 2. οὐδὲν. — Thuc. III. 79. 8 Mon. Ἀρείανός. Par. 2.
 Ἀθήριανός. Exped. Alex. VII. 1. 9 Anab. I. 10, 9. 10
 Thuc. VIII. 15. 11 Mon. β. Par. 2. ζ. VII. 87. 12 VII.
 59. 13 pro cor. p. 291. 14 Mon. εἰτα οὐδέ.

τὸ ψήφισμα τὸν τότε ἐπιστάντα τῇ πόλει κίνδυνον παρελθεῖν ἐποίησε, ὥσπερ νέφος.“ καὶ πάλιν· „οὔτοι¹⁵ γὰρ ἡγοῦνται.“ εἴτα δοτικὴ, „τούτοις παίδεσθε.“ εἴτα γενικὴ· „ὑπὸ τούτων δέος ἐστὶ μὴ παρακρουσθῆτε.“

ΠΕΡΙ ΣΧΗΜΑΤΟΣ ΤΟΤ ΚΑΘ' ΤΠΟΣΤΡΟΦΗΝ. 5

“Οπερ ἐν τῷ μέσῳ δεχόμενον ἐπεμβολὴν ἔρχεται πάλιν ἐπὶ τὴν ἀφήγησιν, ὅπερ Οὐλπιανὸς ἐπιδρομὴν καλεῖ· οἶον· „ἔστι τοίνυν¹⁶ οὗτος ὁ πρῶτος Ἀθηναίων αἰσθόμενος Φίλιππον, ὡς τότε δημηγορῶν ἔφη, ἐπιβουλευόντα τοῖς Ἕλλησιν.“ εἰπὼν γὰρ, „ἔστι τοίνυν οὗτος ὁ πρῶτος 10 Ἀθηναίων αἰσθόμενος Φίλιππον,“ ἐπενέβαλε τὸ, „ὡς τότε δημηγορῶν ἔφη.“ καὶ πάλιν ἐπὶ τὴν κατάλληλον ἀφήγησιν τοῦ λόγου ὑπέστρεψεν εἰς τὸν ἐπιβουλευόντα τοῖς Ἕλλησι· τοῦτο δὲ τὸ σχῆμα καὶ κατ' ἐπιπλοκὴν λέγεται· καὶ πάλιν ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ περὶ τοῦ στεφάνου·¹⁷ 15 „τοῦ γὰρ Φωκικοῦ συστάντος πολέμου, οὐ δι' ἐμὲ, οὐ γὰρ ἔγωγε ἐπολιτευόμεν πω πότε, πρῶτον μὲν ὑμεῖς οὕτω διεκαιοσθε, ὥστε Φωκέας μὲν ἐβούλεσθε,“ καὶ ἐξῆς.

ΠΕΡΙ ΤΜΗΤΙΚΟΤ ΣΧΗΜΑΤΟΣ.

Τμητικὸν δὲ ἐστὶ τὸ τέμνον τὸν λόγον καὶ μεταβαλόνον ἀπὸ προσώπου εἰς πρόσωπον, ἢ ἀπὸ πράγματος εἰς πράγμα· δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι πολλάκις ἐστὶ τμητικὸς, ποτὲ δὲ καὶ ἔστι καὶ φαίνεται· τοῦ τοίνυν σχήματος τούτου εἶδη εἰσὶ ταῦτα, πρῶτον τὸ ἀσύνδετον κομματικόν, οἶον· „προσηλθε τῇ βουλῇ, προβούλευμα ἔγραψε.“¹⁸ 25 δεύτερον τὸ κατ' ὄνομα τεμνόμενον, Ἀμφίπολιν, Ποτίδαιαν,¹⁹ Μεθώνην, Παγασάς· τρίτον καὶ αἱ δι' ἐλαχίστου ἐξαλλαγαί, οἶον τό· „Ἀμφίπολιν λαβεῖν,²⁰ μετὰ ταῦτα Πύ-

15 de fals. leg. p. 436. 16 de fals. leg. p. 344. 17 p. 230. 18 c. Timocr. p. 703. ἐγράφη. 19 Ol. I. p. 11. 20 Ol. I. p. 12.

δναν, πάλιν Ποτίδαιαν, Μεθώνην αὐθις, εἶτα Θεσσαλίας
 ἐπέβη.“ τέταρτον· τέμνουσι καὶ οἱ δι' ἐλαχίστου μερι-
 σμοὶ τὴν ἀνταπόδοσιν ἔχοντες, οἷον, „ἐσπέρα μὲν γὰρ
 ἦν, ἦκε δ' ἀγγέλλων ²¹ τις ὡς τοὺς πρυτάνεις ὡς Ἐλά-
 5 τεια κατεῖληπται.“ πέμπτον· τὸ κατ' ἐπαναφορὰν κομ-
 ματικόν· „ταξιάρχους ²² παρ' ὑμῶν, ἱπάρχους παρ'
 ὑμῶν.“ ἕκτον· αἱ ταχεῖαι καὶ δι' ἐλαχίστου συμπλοκαί·
 „καὶ σπουδαῖα ²³ νομίζω καὶ ἀναγκαῖα τῇ πόλει, ὧς Ἀθη-
 ναῖοι, περὶ ὧν βουλευέσθε, ²⁴ ἐφ' ἃ παρελήλυθα.“ καὶ
 10 ταῦτα μὲν τὰ παραδείγματα τυγχάνουσιν τοῦ φαινομένου
 τέμνειν καὶ μὴ τέμνοντος, καὶ τοῦ τέμνοντος καὶ φαινο-
 μένου· τοῦ δὲ τέμνοντος καὶ μὴ δοκοῦντος τέμνειν τὸ ἐκ
 πλαγίων σχῆμα τὸ κατὰ συστροφήν, ὡς τὸ, „πολλῶν, ὧς
 Ἀθηναῖοι, λόγων γινομένων καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν“,
 15 τοῦτο ἐκ πλαγιασμοῦ. τὸ δὲ κατὰ συστροφήν, „ὁ γὰρ
 Μεσσήνην ²⁵ ἀφιεῖναι Λακεδαιμονίους κελεύων πῶς ἂν
 Ὀρχομενὸν καὶ Κορώνειαν τότε Θηβαίοις παραδοὺς τῷ ²⁶
 δίκαια νομίζειν ταῦτα εἶναι πεποιηκέναι σχήψαιτο; πολ-
 λά γὰρ ἐν ἀμφοτέροις δι' ὀλίγων εἴρηται καὶ οὐ φαίνε-
 20 ται τεμνόμενα.

ΠΕΡΙ ΕΙΡΩΝΕΙΑΣ.

Εἰρωνεία ἐστὶν ἔμφασις κακίας δι' εὐφρόνων ῥημά-
 των, ὡς ὁ ποιητὴς ἐν τῷ ἐννάτῳ περὶ τοῦ ¹ Ἀγαμέμνον-
 νος, λέγοντος Ἀχιλλέως πρὸς τὸν Ὀδυσσεά· ³
 25 Ἡ μὲν δὴ μάλα πολλὰ πονήσατο νόσφιν ἐμεῖο,
 Καὶ δὴ τείχος ἔδειμα καὶ ἦλασε·

21 Mon. ἀγγέλλων. — pro cor. p. 284, 22 Phil. I, p.
 47. 23 Phil. IV. init. 24 Mon. βούλεσθε. 25 Mon.
 Μεσείνην ἀφείλαν. 26 Mon. τό.

1 τοῦ Mon. om., est in Parr. 2 Il. I, 348, 3 Il.
 I. 356.

καὶ δεικνὺς τὸ ἀχρεῖον τοῦ τείχους φησίν,

Ἄλλ' οὐδ' ὥς δύναται σθένος Ἐκτορος ἡνδραφάνοιο

Ἴσχειν,

εἰπὼν μάλα πονήσατο νόσφιν ἑμεῖο, ἐπηύξησε τὰς πρά-
ξεις τοῦ Ἀγαμέμνονος· ἐν γὰρ ταῖς εἰρωνεαῖς, ὧν κατα- 5
φρονοῦμεν, ταῦτα αὐξάνομεν. τινὲς καὶ τὸ ἐπαγόμενον
εἰρωνικὸν φασιν, ἑαυτὸν εὐτελίζοντος διὰ τὸ ὑπὸ Ἀγαμέ-
μνονος ἀτιμασθῆναι. αἶον, „νῦν δ' ἐπεὶ οὐκ ἐθέλω,
ἀντὶ τοῦ οὐ δύναμαι, πρὸς τὴν ὑπόληψιν ἣν ἔχει περὶ
ἐμοῦ ὁ Ἀγαμέμνων·

10

Φεῦγε μάλ', εἴ τοι θυμὸς ἐπέυσται, οὐδέ σ' ἔγωγε,

καὶ ἐξῆς, ὧν μεμνημένος ὁ Ἀχιλλεὺς ἔφη,

Ἄλλ' Ὀδυσσεῦ, 4 σὺν σοὶ τε καὶ ἄλλοισιν βασιλεῦσι·

καὶ πάλιν·

Αὔριον ἱρὰ Διὶ δέξαι καὶ πᾶσι θεοῖσιν·

15

Νήσας εὖ νῆας, ἐπὶν ἄλαδε προερεύσω·

Ὁψεαι, αἶκ' ἐθέλησθα·

αἰνιττόμενος, μὴ σχολὴν ἄγειν, μένειν αὐτῷ ταῦτα ἐκ
τῆς ἐπιθέσεως τῶν πρώτων· καὶ ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ περὶ
Ἀλοννήσου· „Φεραίῳ μὲν ἀφήρηται τὴν πόλιν καὶ 20
φρουρὰν ἐν τῇ ἀκροπόλει κατέστησεν, ἵνα δὴ αὐτόνομοι
ᾤσιν.“ οἱ γὰρ παρ' αὐτοῦ φρουρὰν δεξάμενοι καὶ τὴν
ἐλευθερίαν ἀφήρηνται. Ἄλλο κατὰ συνέχειαν· „Ἐπὶ δὲ
Ἀμβρακίαν στρατεύεται, τὰς δὲ ἐν Κασσωπίᾳ τρεῖς πό-
λεις, Πανδοσίαν καὶ Βούχεταν καὶ Ἐλάτειαν, Ἡλείων 25
ἀποικίας, κατακαύσας τὴν χώραν καὶ εἰς τὰς πόλεις
βιασάμενος παρέδωκεν Ἀλεξάνδρῳ τῷ ἑαυτοῦ κηδε-
στῇ δουλεύειν.“ εἶτα εἰρωνικῶς· „σφόδρα γε βούλε-
ται τοὺς Ἕλληνας ἐλευθέρους εἶναι καὶ αὐτονόμους, ὥς
δηλοῖ τὰ ἔργα.“ Ἄλλως· „οὕτως ὑβριστικῶς ὑμῖν κέ- 30
χρηται ὥστε φησὶν, ἐὰν μὴ θέλωσι δικάσασθαι⁶ οἱ Καρ-

4 Il. ι. 346.

5 Par. 2. ἐκ τοῦ. — de Halon. p. 84.

unde etiam sequentia sumta sunt.

6 Mon. δικαιώσασθαι.

Parrr, δικάσασθαι. Dem. l. l. p. 87. διαδικάζεσθαι.

διανοὶ αὐτὸν ἀναγκάσειν, ὥς ὑμῶν γε οὐκ ἂν δυναμένων οὐδὲ ἀναγκάσαι Καρδιανούς ὑμῖν ποιῆσαι τὰ δίκαια, ἔπειδὴ δὲ ὑμεῖς οὐ δύνασθε, αὐτὸς φησιν τοῦτο ἀναγκάσειν αὐτούς ποιῆσαι.“ εἶτα τὸ εἰρωνικόν· „ἄρα οὐ μεγά-
5 λα⁷ ὑμᾶς φαίνεται εὐεργετῶν.“

ΠΕΡΙ ΤΟΥ⁸ ΚΑΤΑ ΑΠΟΣΙΩΠΗΣΙΝ.

Σχήματα ἐκ τοῦ Ἀριστογείτονος·⁹ „βουλοίμην· δ’ ἄνωθεν πρὸ τοῦ περὶ τῶν ἰδίων ἐμὲ τῶν τουτουῖ λέγειν σπουδάσαντας ὑμᾶς ἐξετάσαι διὰ βραχέων, εἰς ὅσην αἰ-
10 σχύνην καὶ ἀδοξίαν προεῖχε τὴν πόλιν δημοσίᾳ πάντα τὰ τοιαῦτα θηρία, ὧν μέσος καὶ τελευταῖος καὶ πρῶτός ἐστιν οὗτος· καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἔάσω.“ καὶ πάλιν·¹⁰ „ὅσα μὲν οὖν τοὺς χορευτὰς ἐναντιούμενος ἡμῖν ἀφεθῆναι τῆς στρατείας ἠνώχλησεν, ἢ προβαλλόμενος καὶ κελεύων ἑαυ-
15 τὸν εἰς Διονύσια χειροτονεῖν ἐπιμελητὴν, ἢ τᾶλλα πάν-
τα, ὅσα τοιαῦτα, ἔάσω.“

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΕΩΣ ΣΧΗΜΑΤΟΣ.

“Ὅταν μὴ ἀρκούμενός τις εἰς μίαν λέξιν προστιθῇ ἢ τὴν αὐτὴν ἢ ἐκδηλοτέραν, οἷον, „ὁψέ¹¹ γὰρ λέγω ὁψέ.“
20 ἐπιτατικωτέραν δὲ, ὥς, „ἔστι τῶν¹² αἰσχυρῶν, μᾶλλον δὲ τῶν αἰσχίστων.“ εἰπὼν γὰρ τῶν αἰσχυρῶν ὄνομα πρω-
τότυπον προσέθηκε παράγωγον ὑπερθετικὸν ὄνομα τὸ αἰσχίστων.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΝΟΙΑΣ ΣΧΗΜΑΤΩΝ
25 ΚΑΘ’ ΕΡΜΟΓΕΝΗ.

Τὴν περὶ τῶν τῆς λέξεως σχημάτων περᾶναντες σὺν

7 Mon. μέγα. Parr. μεγάλη. 8 τοῦ Mon. om. Recepi ex Parr. 9 p. 772. 10 in Mid. p. 519. 11 pro cor. p. 270. 12 Ol. II. init.

θεῶ φάναι πραγματεῖαν ἐπὶ τὰ¹ τῆς διανοίας· μετελθεῖν
 φήθημεν, ὡς ἔν μὴ ἐλλιπῇ² αὐτὴν τοῖς μεθ' ἡμᾶς ἐά-
 σαντες γραφὴν ὀλιγορίας ἀποῖσομεν· οὐ γὰρ μέμνηως
 ἀμοιρήσομέν τινος ἀπαρξάμενοι, μὴ ἐπὶ τὸ τέλος καταν-
 τῆσαι σὺν προθυμίᾳ, ἵνα μὴ ἀφορμὴν καθ' ἡμῶν δῶμεν 5
 τοῖς φιλοσκώμμοσιν ἄλλου ἄλλο τι ἀναπλάττοντος, ἀλλὰ
 καὶ σὲ τῆς ὠφελείας ὀλοσχερῶς ἀπόνασθαι, καθαρὰν δὲ
 καὶ σαφῇ τὴν διδασκαλίαν γενέσθαι σπουδάζοντες ἐκ
 καθαρότητος ἀρξόμεθα.

ΠΕΡΙ ΣΧΗΜΑΤΟΣ ΑΠΟ ΨΙΛΟΥ ΤΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΟΣ 10
 ΑΡΧΟΜΕΝΟΥ.

Ἀπὸ ψιλοῦ τοῦ πράγματος ἄρχεται ὅταν μηδὲν ἔξω-
 θεν συνεφέλκηται, οἷον γένος εἶδει προσλαβὸν, ἢ ὅλον
 μέρει ἢ ἀόριστον ὠρισμένῳ ἢ δικαστῶν κρίσιν ἢ ποιότη-
 τα πράγματος, ἢ πρὸς ἕτερον διαφορὰν· οἷον, 15

Οἱ δὲ θεοὶ³ παρ Ζηνὶ καθήμενοι ἡγορόωντο·

καὶ τό·

᾽Ωχόμεθ' ἐς Θήβην.⁴

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΦΥΣΙΝ ΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ ΧΡΗΣΘΑΙ 20
 ΤΩΙ ΛΟΓΩΙ.

Τουτέστι τὰ πρῶτα τιθέναι πρῶτα, τὰ δὲ δεύτερα
 δεύτερα καὶ ἐξῆς κατὰ τὰς ἀντιθέσεις πρὸς τὸν λόγον·
 οἷον τὸν θεὸν φοβοῦ. τοὺς γονεῖς τίμα· καὶ τοὺς φίλους
 αἰσχύνου· ἢ δὲ ἀντίθεσις πρὸ τῆς λύσεως· τοῦ γὰρ Μει-
 δίου λέγοντος, Δημοσθένην ὕβρισα ἐχθρὸν ἐμὸν, ὅπερ οὐκ 25
 ἔστι δημόσιον ἐγκλημα, ἐπιλύεται· ἀλλὰ χορηγὸς ἦν ὁ
 Δημοσθένης, ὁ δὲ χορηγὸς τῆς πόλεως ἐστίν· ἢ ἀντίθε-
 σις· πρόεδροι καὶ θεσμοθέται πληγὰς λαβόντες οὐκ ἐπεξ-
 ἦλθον, δημοσίᾳ συγγνώμης ἄξιοι ἦσαν οἱ τυπτήσαντες

¹ Mon. τῶν.

² Mon. ἐλλιπῇ.

³ Il. δ. 1.

⁴ Il.

ἐκείνους· ἐκείνοι γὰρ ἀπὸ θυμοῦ τι⁵ ἔδρασαν, σὺ δὲ ἀπὸ προνοίας προέχων τὴν ἐχθραν ἐν ἑαυτῷ κατὰ Δη-
μοσθένους.

ΠΕΡΙ ΤΟΥΤΟΥ ΕΞ ΑΦΗΓΗΣΕΩΣ ΚΑΤΑ ΑΠΟΦΑΣΙΝ
ΣΧΗΜΑΤΟΣ.

Κατὰ ἀπόφασιν σχῆμα ἐξ ἀφηγήσεώς ἐστιν, ὅταν
τις ἀποφαίνεται μὴ ἔχων ἐνδοιασμόν τὸ οἶμαι ἢ τὸ
εἶτε, ὡς ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ παραπρεσβείας·⁶ „ἔστι τοίνυν
οὗτος ὁ πρῶτος Ἀθηναίων αἰσθόμενος Φίλιππον, ὡς
10 τότε δημηγορῶν,“ καὶ ἐξῆς.

ΠΕΡΙ ΑΛΛΗΓΟΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΔΙΟΡΚΟΤΗΤΟΣ.

Ὡς παρὰ Πλάτωνι·⁷ „ὁ μέντοι μέγας ἐν οὐρανῷ
Ζεὺς πτηνὸν ἄρμα ἐλαύνων φέρεται.“ καὶ παρὰ τῷ
ποιητῇ·
15 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὥμοισιν⁸ βάλει αἰγίδα θυσσανόεσσαν·
ἕως

Τῇ ῥα δι' αὐτάων κεντροηκείας ἔχον ἵππους·
καὶ ὑποκατιῶν·⁹

Μητρός τοι μένος ἐστὶν ἀάσχετον οὐκ ἐπιεικτόν·
20 ἕως

Τῷ δ' ἐπὶ Παιῶν ὀδυνήφата φάρμακα πάσων·
καὶ ἐξῆς, καὶ ἐν τῇ ἐνάτῃ·¹⁰

Εἰ δ' ἄγε πειρήσεσθε, θεοὶ ἵνα εἰδῆτε πάντες·
καὶ ἐξῆς.

25 ΠΕΡΙ ΣΧΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥΤΟΥ ΔΙ' ΕΜΦΑΣΕΩΣ ΜΕΤΣΤΙΚΩΣ
ΛΕΓΟΜΕΝΟΥ.

Ὡς παρὰ Πλάτωνι, ὡς ὅταν λέγῃ, „τὸ ὄντως ὅπ, καὶ
ἀγαθὸς¹¹ ἦν,“ καὶ ἀναπτύξας ἔφη· „τόδε τι εὐρεῖν¹² τε

5 Mon. τό. 6 p. 344. 7 Phaedr. p. 246. e. 8 Il.
ε.738. 9 ibid.892. 10 Il.9.18. 11 Tim.p.29. 12 ibid.p.28.

καὶ εὐρόντα εἰς πάντας λέγειν ἀδύνατον,“ καὶ οἷον τὸ Πυθαγορικόν· εἰς ἱερὸν ἀπιὼν προσκυνῆσαι μηδὲν ἄλλο μεταξὺ βιωτικὸν μήτε λέγε μήτε πράττε. καὶ πάλιν· ἀνυπόδυτος θῦε καὶ προσκύνει κοσμίως καὶ μετρίως καὶ μὴ ὑπερσχὼν τῆς ἐν τῇ γῇ τάξεως· σχεδὸν ὅμοιον τό· ¹³ 5 „λῦσον τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος ἐν ᾧ σὺ ἔστηκας γῇ ἁγία ἐστί.“ καὶ πάλιν· περὶ θεοῦ μηδὲν θανμαστὸν ἀπίσται μηδὲ περὶ θείων δογμάτων.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΠΑΡΑΚΑΛΪΠΤΩΣ ΕΙΣΑΓΕΣΘΑΙ ΤΗΝ ΤΡΑΧΥΤΗΤΑ ΣΧΗΜΑΤΟΣ.

10

Τοῦτο δὲ γίνεταί, ὅταν μὴ συμπλακῇ ἐτέρῳ τινὶ λαίνοντι· οἷον τό· „τὸν ἐγκέφαλον ¹ ἐν τοῖς κροτάφοις, ἀλλὰ μὴ ἐν ταῖς πτέρναις καταπεπατημένον φορεῖτε.“ καὶ τό· „ἀλλὰ ² μανδραγόραν ἤτοι φάρμακον ἄλλο πεπωκόσιν ἐοίκατε ἀνθρώποις.“ τὸ δὲ, „οὔτε σωφρόνων ³ ¹⁵ οὔτε γενναίων ἀνδρῶν, ἐλλείποντάς τι δι' ἔνδειαν χρημάτων τῶν τοῦ πολέμου εὐχερῶς τὰ τοιαῦτα ὀνειδῇ φέρειν,“ ⁴ λειότερον ⁴ γέγονε τῷ σχήματι· ἐν γὰρ τῷ καθαρῷ εἴρηται καὶ οὐχ ἀπλῶς ἐπετίμησεν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΣ ΕΙΣΑΓΟΝΤΟΣ ΤΑΣ ΕΝ- 20
ΝΟΙΑΣ ΣΧΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΑΔΙΑΚΟΠΤΩΣ.

Τοῦτο δὲ γίνεταί, ὅταν ὡς θαρρόων προηγουμένως ἀφηγῇ, ἀλλὰ μὴ ἐπεισάγῃς ἕτερόν τι διακόπτον τὴν ἀφήγησιν, οἷον· αὕτη τῶν ⁵ περὶ Θήβας ἐγένετο πραγμάτων ἀρχὴ καὶ κατάστασις πρώτη· τοῦτο δὲ τὸ ψήφισμα ²⁵ τὸν τότε τῇ πόλει περιστάντα κίνδυνον,“ καὶ ἐξῆς· διακόπτεται δὲ οὕτως· „αὕτη τῶν περὶ Θήβας ἐγένετο πραγμάτων ἀρχὴ καὶ κατάστασις πρώτη, τὰ πρὸ τούτων

13 Exod. III, 5.

1 de Halon. p. 88.

2 Phil. IV. p.

133. 3 Ol. III. p. 34.

4 Mon. λειότερα.

5 pro cor. p. 291.

εἰς ἔχθραν καὶ μῖσος καὶ ἀπιστίαν τῶν πόλεων ὑπηγμέ-
νων· ὑπὸ τούτων τοῦτο τὸ ψήφισμα τοῦ τότε τῇ πόλει.“

ΠΕΡΙ ΤΟΥΤΑ ΕΝΔΟΞΑ ΕΝΔΟΞΟΤΕΡΩΣ ΛΕΓΕΙΝ.

Ἐνδοξοὶ γεγόνασιν οἱ Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντες
5 ὑπὲρ τῆς πατρίδος· ὁ δὲ Δημοσθένης διὰ τοῦ σχήματος
πλέον αὐτοὺς ἐδόξασεν ὄρκον αὐτοὺς προησάμενος· τὰ
γὰρ σεπτὰ ὁμνυνται καὶ τοῖς σεπτοῖς ὀρκίζονται· ὅθεν
ἔφη, ⁶ „οὐ μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας
καὶ τοὺς ἐν Σαλαμῖνι παραταξαμένους.“

10 ΠΕΡΙ ΤΟΥΤΑ ΑΝΤΙΣΤΡΕΦΕΙΝ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΑ
ΛΕΓΤΕΡΑ ΠΡΩΤΑ ΛΕΓΕΙΝ· ΕἴΤΑ ΕΠΕΜΒΑΛ-
ΛΕΙΝ ΤΑ ΠΡΩΤΑ.

Οἷον „ἀλλ’ ἐπειδὴ ⁷ πάλιν ἤκομεν ἐκ τῆς πρεσβείας
ταύτης τῆς ἐπὶ τοὺς ὄρκους, ἥςπερ εἰσὶν αἱ νῦν εὐθῦναι,
15 οὔτε μικρὸν οὔτε μέγα ⁸ οὐδ’ ὅτιοῦν εὐρημένοι τῶν ὅτε
τὴν εἰρήνην ἐποιεῖσθε λεχθέντων καὶ προσδοκηθέντων,
ἀλλὰ πάντα ἐξηπατημένοι, καὶ τούτων ἕτερα αὐθις ⁹
πεπραχότων καὶ παρ’ αὐτὸ τὸ ψήφισμα προσῆμεν τῇ βου-
λῇ. καὶ ταυτὶ πολλοὶ συνίσασιν, ἃ μέλλω λέγειν· τὸ γὰρ
20 βουλευτήριον μεστὸν ἦν ἰδιωτῶν.“ εἰπὼν τὰ δευτέρα πρῶ-
τα ἐπενέβαλε τὰ πρῶτα εἰπὼν, οὔτε μικρὸν οὔτε μέγα,
οὐδ’ ὅτιοῦν εὐρημένοι, ἕως τοῦ προσῆμεν τῇ βουλῇ, καὶ
πάλιν κατὰ ἐπισυναφήν· „ἀλλ’ ἐπὶ ¹⁰ τῷ πανδοκείῳ τῷ
πρὸ τοῦ Διοσκορείου (εἵτις ὑμῶν εἰς Φεράς ἀφίχται, οἱ-
25 δεν ὃ λέγω) ἐνταῦθα ἐγένοντο οἱ ὄρκοι.

6 pro cor. p. 297. 7 de fals. leg. p. 346. 8 Par. 2.
οὔτε μικρὰ, οὔτε μεγάλα. Mon. Par. 1. οὔτε μικρὸν οὔτε μέγα.
9 Mon. ὦ θεοί. Parr. αὐθις. 10 de fals. leg. p. 390.

ΠΕΡΙ ΤΟΥΤΑΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣ ΤΩΝ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ ΚΑΙ
ΤΑΣ ΠΙΣΤΕΙΣ ΠΡΩΤΑΣ ΠΡΟΤΙΘΕΝΑΙ ΤΩΝ ΠΡΟ-
ΤΑΣΕΩΝ.

Οἶον, „ὁρῶν τὸ ναυτικὸν ὑμῶν καταλνόμενον καὶ
τοὺς μὲν πλουσίους ἀτελεῖς ¹¹ ἀπὸ μικρῶν ἀναλωμάτων 5
γινομένους, τοὺς δὲ μέτρια καὶ μικρὰ κεκτημένους τῶν
πολιτῶν ¹² τὰ ὄντα ἀπολλύντας, ἔτι δὲ ὑστερίζουσας ἐκ
τούτων τὴν πόλιν τῶν καιρῶν ἔθηκα νόμους.“ καὶ πά-
λιν· „εἰ μὲν ¹³ περὶ καινοῦ τινος πράγματος προὔτιθε-
το λέγειν, ὃ Ἀθηναῖοι, ἐπισχῶν ἂν ἕως οἱ πλεῖστοι τῶν 10
εἰωθότων γνώμην ἀπεφάναντο, εἰ μὲν ἤρεσκέ τί μοι τῶν
ὑπὸ τούτων ῥηθέντων, ἡσυχίαν ἦγον· εἰ δὲ μὴ, τότε ἂν
αὐτὸς ἐπειρώμην ἃ γινώσκω λέγειν.“ ἡ μὲν γὰρ πρότα-
σις ἐστίν, ὅτι δεῖ καὶ νεωτέρου ὄντος πρώτου λέγοντος
ἀνέχεσθαι· ἡ δὲ κατασκευὴ, ὅτι μηδὲν οἱ πρεσβύτεροι 15
τῶν δεόντων εἰρήκασιν.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΜΟΝΗΣ.

Σχῆμά ἐστιν ἐπιμονῆς, ¹⁴ ὅταν ἐφ' ὧν ἰσχύωμεν
πραγμάτων χρώμεθα αὐτῇ. οἶον· „οὔτε ¹⁵ καιρὸς οὔτε
φιλανθρωπία λόγων οὔτ' ἐπαγγελιῶν μέγεθος οὔτ' ἐλπίς 20
οὔτε φόβος οὔτ' ἄλλο οὐδὲν ἐπῆρεν, οὐδὲ προηγάγετο ἂν
ἔκριναι δικαίων καὶ συμφερόντων τῇ πατρίδι οὐδὲν προ-
δοῦναι.“ καὶ πρὸ τούτου· „πότερόν ¹⁶ ἐχρῆν, Αἰσχίνη,
τὸ φρόνημα ἀφείσαν καὶ τὴν ἀξίαν τὴν αὐτῆς,“ καὶ ἐξῆς.

ΠΕΡΙ ΓΟΡΓΟΥ ΣΧΗΜΑΤΟΣ.

25

Γοργὸν σχῆμα λέγεται, ὅταν ταῖς ἀπαντήσεσι τα-

11 Mon. ἀτελεῖς. Parr. εἰτελεῖς. — pro cor. p. 260. 12
Parr. πολιτῶν. Mon. πολλῶν. 13 Phil. I. init. 14 Mon.
ἐστὶ μονῆς. Parr. ἐστὶν ἐπιμονῆς 15 pro cor. p. 325. 16
ib. p. 246.

χείαις καὶ βραχείαις χρώμεθα καὶ ταῖς ἀντιθέσεων, οἷον·
 „τί βουλευόμενοι ¹⁷ μετεπέμπεσθε αὐτοὺς ἐν τούτῳ τῷ
 καιρῷ; ἐπὶ τὴν εἰρήνην; ἀλλ' ὑπῆρχεν ἅπασιν. ἀλλ' ἐπὶ
 τὸν πόλεμον; ἀλλ' αὐτοὶ περὶ εἰρήνης ἐβουλεύεσθε.“ καὶ
 5 πάλιν· „κακοδαιμονοῦσι ¹⁸ Βυζάντιοι· σφόδρα γε· ἀλλ'
 ὅμως αὐτοὺς δεῖ σῶς εἶναι, συμφέρει γὰρ τῇ πόλει.“

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΑΤ' ΕΠΙΣΤΑΤΙΑΝ ΣΧΗΜΑΤΟΣ.

Κατ' ἐπιτελείαν ἐστὶ σχῆμα τὸ πλεονάζον τοῖς κατὰ
 μέρος. οἷον εἰ μὴ καὶ τοὺς θειοτάτους καὶ τοὺς σκαπανίας ¹⁹
 10 καὶ τοὺς ἀμαλλοδέτας καὶ τοὺς νομέας καὶ τοὺς ποιμένας· ἐστὶ
 καὶ ἄλλο εἶδος τὸ δι' ὅρκων πιστοῦσθαι, ἀλλὰ μὴ διὰ
 πραγμάτων, ὡς ὁ ῥήτωρ· „καλῶ ²⁰ δὲ τοὺς θεοὺς πάν-
 τας καὶ πάσας καὶ τὸν Ἀπόλλωνα τὸν Πύθιον.“ καὶ Ὀ-
 μηρος· ²¹
 15 Ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον τὸ μὲν οὐποτε φύλλα καὶ ὄζους·
 ἀλλὰ καὶ ὀρκίζειν κριτὰς ἢ διάδικον.

ΠΕΡΙ ΣΧΗΜΑΤΟΣ ΕΠΙΕΙΚΟΥΣ.

Ἐπικλῆς σχῆμά ἐστιν ὅταν τὰ ἑαυτοῦ καλὰ ἐλαττοῖ,
 τὰ δὲ τοῦ ἐναντίου ἢ τὰ καλὰ ἐπαίρη ἢ τὰ κακὰ μειοῖ·
 20 καὶ τοῦ μὲν πρώτου· „τῆς ²² μέντοι διακονίας τῆς ἐφ'
 ἑκάστῳ τῶν πεπραγμένων καὶ ἐμαντῷ μετεῖναι φημι.“
 ἐκεῖνος μὲν γὰρ καὶ ἐβούλευσεν, ἀλλὰ ταπεινώσας αὐτοῦ
 τὸ κατόρθωμα μετεῖναι φησι. τοῦ δὲ μειοῦντος τὰ τοῦ
 ἀντιδίκου κακὰ ἢ ἐνδεικνυμένου τοῦ λέγοντος, ὡς τό·
 25 „μηδὲν ²³ ὀργισθῆς, οὐδὲν γὰρ ἐρῶ φλαῦρον.“ καὶ πά-
 λιν· „τοῦ θέντος ²⁴ τὸν νόμον τὰ μὲν ἄλλα ἐγῶγε οὐκ
 οἶ-

17 pro cor. p. 233.

18 de Chers. p. 93.

19 Mon. et

Par. 2. καπανίας καὶ τοὺς ἀμαλλοδέτας. Par. 1. σκαπανίας κ. τ.
 ἀμαλλοδέτας.

20 pro cor. p. 274.

21 Il. α, 234.

22 pro

cor. p. 296.

23 in Lept. p. 488.

24 ibid. p. 461.

οἶδα, ἐκ δὲ τοῦ νόμου σκοπὸν εὐρίσκω πολὺ τούτου κεχωρισμένον.“ τοῦ δὲ μὴ ἐνδεικνυμένου. „τίνος ²⁵ οὖν ἔνεκεν, εἰ τὰ μάλιστα μὴ τινὲς ἀλλὰ πάντες ἦσαν ἀνάξιοι, τὴν αὐτὴν ἀτιμίαν ὑμῶν τε κατέγνω κάκεινων. ἐκείνους μὲν γὰρ ἡτίμασε ἀφελὼν αὐτοὺς τὴν ἀτέλειαν. ⁵ ὑμᾶς δὲ κατηντέλεσε τῷ στερεῶσαι ὑμᾶς τῆς ἐξουσίας τοῦ διδόναι ἀτέλειαν, ὥ τινι βούλεσθε.“

ΠΕΡΙ ΣΧΗΜΑΤΟΣ ΠΑΡΑΛΗΠΤΙΚΟΥ.

Κατὰ δεινότητα δὲ ἐμφαίνοντες τὰ δοκοῦντα παραλείπεσθαι, οἷον· „καὶ οὐδὲν ²⁶ ἂν εἴποιμι τούτων, οὔτε ¹⁰ εἴ τινας ἐκ τῶν πολεμίων ἔλυσάμην, οὔτε εἴ τισι πενομένοισι θυγατέρας συνεκδέδωκα.“ καὶ πάλιν· „Ὀλυνθον ²⁷ μὲν δὴ καὶ Μεθώνην καὶ Ἀπολλωνίαν καὶ δύο καὶ τριάκοντα πόλεις ἐπὶ Θράκης ἐῷ.“

ΠΕΡΙ ΣΧΗΜΑΤΟΣ ΠΟΙΗΤΙΚΟΥ ΑΡΧΙΚΟΥ.

15

Ἀρχικὸν μὲν σχῆμα ποιήσεως τὸ μὴ παρ' ἐαυτῶν λέγειν, ἀλλ' αἰτεῖσθαι τὰς κατ' αὐτοὺς Μούσας ἀπάρχεσθαι τοῦ λόγου· οἷον, „μῆνιν ἄειδε“, καὶ, „Μοῦσαι Πιερίθην“, καὶ,

Μουσῶν Ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ'.

20

Εἰπέ θεὰ κρυφίων ἐπιμάρτυρα λύχρον ἐρώτων.

καὶ ἐκ Διὸς ἀρχώμεθα· καὶ ταῦτα μὲν τῶν παρ' Ἑρμογένει σχημάτων· εἰσὶ δὲ τινὰ ἕτερα σχήματα παρ' Ὀμήρῳ, ἅπερ ἰδίως ποιησόμεθα.

ΠΕΡΙ ΚΑΙΝΟΠΡΕΠΩΝ ΣΧΗΜΑΤΩΝ ΤΗΣ Α.

25

Καὶ λην σε πάρος γ' οὔτ' εἶρομαι ¹ οὔτε μεταλλῶ.
πῶς τὸ πάρος ἐπιρρήμα σημαῖνον καιρὸν παρωχηκότα,

25 in Lept. init. 26 pro cor. p. 316. 27 Phil. III. p. 147.

1 Mon. Par. 2. οὔτε εἶρομαι. II. α, 553.

Rhetor. VIII.

ρήματι συνετάγη χρόνῳ ἐνεστώτι, οὐδεὶς γὰρ σωφρονῶν
 φησι, πέρυσιν οὐκ ἐρωτῶ οὐδὲ πρότερον ἐπιζητῶ· μήτι γε
 ὁ σοφώτατος Ὁμηρος· καὶ φάμεν, ὡς οὐ κατ' εὐθὺ δεῖ
 συντάσσειν τὸ κῶλον, ἀλλὰ κατὰ ὑστερολογίαν ἐκδέχε-
 5 σθαι τὸ πρότερον. οἷον οὐδὲ πάνυ ἐρωτῶ σε, οὐδὲ ἐπι-
 ζητῶ, οὐδὲ τὸ πρότερον. Ἄλλως. Εἰπόντος τοῦ Λιδῶς
 πρὸς τὴν Ἑραν· „ἀλλ' ὃν μὲν ἐπιεικὲς ἀκουέμεν,² ἔως,

Μήτι σὺ ταῦτα ἕκαστα διείρεο, μηδὲ μετέλλα,

ἐπεὶ περὶ καθολικῶν βουλευμάτων αὐτῇ προσεῖπε, τῶν
 10 μὲν ποιῆσθαι ζήτησιν, ὅσα αὐτὸς κρύπτειν βούλοιτο, πε-
 ρὶ δὲ τῶν φανερῶν αὐτὴν προτιμητέον ἡγεῖται· ἀπεκρίθη
 αὐτῷ, ἐμοὶ ἐνός, ὦ ἄνερ, μέλει, περὶ ὧν ἡ Θέτις ἐζήτησε
 παρὰ σου τῶν γονάτων ἐπειλημμένη· τὰ δὲ πρότερον
 γεγονότα καὶ λίαν οὐκ ἐρωτῶ, οὐδὲ ἐπιζητῶ· ἵνα τὸ πά-
 15 ρος μὴ εἷη πρὸς τὸ ἐπιζητῶ. ἀλλὰ πρὸς τὰ γεγονότα τῷ
 παρεληλυθότι· ἄλλο ὑποκατιῶν³ φησι·

Μὴ νῦν τοι οὐ χραίσμωσιν ὅσοι θεοὶ εἰς ἑν' Ὀλύμπῳ,
 ἔως τὸ „ἀάπτους χεῖρας ἐφείω.“ Τινὲς αὐτῷ ἀντιπίπτου-
 σιν ὡς δοκεῖ χρησαμένου τοῦ ποιητοῦ ἀντὶ γενικῆς, ἵνα
 20 ἢ οὕτως· μὴ ποτε, ὅσοι θεοὶ εἰσιν ἐν τῷ Ὀλύμπῳ, οἱ
 βοηθήσουσί σοι ἐμοῦ ἐγγὺς ἐλθόντος, ὅταν σοι τὰς
 ἀπροςπελάστους ἐπιβάλλω χεῖρας, ἀντὶ τοῦ ἰόντος ἰόντι
 φαμένον. ἔστι δὲ μᾶλλον εἰπεῖν, ὡς τοῦ ποιητοῦ εἰς δύο
 τάξεις μερίζοντος τοὺς παρ' αὐτῶν σεβομένους θεοὺς,
 25 οὐρανίους καὶ καταχθονίους· καὶ γὰρ κατὰ τὴν Πυθα-
 γορικὴν δόξαν τὸ ἄσπον ἰόνθ' οὐκ ἔστιν, ὡς δοκεῖ τοῖς
 πολλοῖς, ἁτώσεως δοτικῆς ἀλλ' εὐθείας τῶν δυνικῶν· ἀν-
 τὶ τοῦ ἰόντε· ἵν' ἢ τὸ συναγόμενον τῆς συντάξεως οὕτως,
 μήπως, ὅταν σοι τὰς ἀπροςπελάστους χεῖρας ἐπιβάλλωσιν
 30 οἱ οὐράνιοι καὶ καταχθόνιοι θεοὶ, ἐγγὺς ἐλθόντες οὐ
 βοηθήσωσί σοι· καὶ τούτου ὁμοιον δεῖξομεν ἐν τῇ γ'

παρὰ πόδας τοῦ λόγου· ἔστι δὲ καὶ ἄλλως εἰπεῖν περὶ
 τῆς τοιαύτης συντάξεως δοτικῆς οὔσης τῆς ἄσσον ἰόνθ'
 ἀντὶ τοῦ ἰόντι· τὸ χραισμῷ σημαίνει τὸ βοηθῶ. καὶ τὸ
 ἀνθίσταμαι ἐκ τοῦ παρεπομένου. ὁ γὰρ βοηθῶν τινὶ
 τῶν ἀντιδίκων ἀνθίσταται· ἔστιν οὖν καὶ τὰ νῦν εἰπεῖν 5
 περὶ τῆς τοιαύτης συντάξεως δοτικῆς οὔσης τῆς ἄσσον·
 μήπως ὅταν σοι τὰς ἀπροσπελάστους χεῖρας ἐπιβάλλω
 ἐγγὺς ἐλθόντι οὐκ ἀντιστήσονται ὅσοι θεοὶ εἰσιν ἐν τῷ
 Ὀλύμπῳ. Καίρως ἂν εἴη καὶ τὴν ὑπόσχεσιν ἐκπληρῶσαι
 τῆς ἀποδείξεως τῆς Ὀμηρικῆς δόξης, εἰς δύο ἀφοριζοίσης 10
 τοὺς παρ' αὐτῆς οὐρανίους καὶ ἐπιγείους κατὰ τὴν αἵ-
 τησιν Ἀγαμέμνονος περὶ μονομαχίας Ἀλεξάνδρου καὶ
 Μενελάου καὶ ὁποτέρου τῶν μερῶν παραβασίαν,

Zeῦ πάτερ, Ἰδὼθεν μεδέων, κύδιστε, μέγιστε,

Ἡέλιός θ' ὅς πάντ' ἐφορᾷς καὶ πάντ' ἐπακούεις·

15

Καὶ ποταμοὶ καὶ γαῖα, καὶ οἱ ὑπένερθε καμόντες

Ἀνθρώπους τίνυσθαι.

εἰπὼν γὰρ Δία καὶ θεοὺς τοὺς οὐρανίους ἠνίκατο ποτα-
 μούς καὶ γῆν καὶ τοὺς ὑπένερθεν, τοὺς ὑπὸ γῆν ἐδήλωσε.
 ὁθεν καὶ ῥῆμα δυϊκὸν ἐπήγαγε, καμόντας ἀνθρώπους 20
 τίνυσθον ἀντὶ τοῦ τιμωρήσατε, β' πρόσωπον δυϊκὸν
 προστακτικῆς ἐγκλίσεως, τάχα δὲ τοῦτο καὶ ἑτέρως θιρα-
 πεύεται. μάρτυρα μὲν γὰρ ἐπεισήγαγε τὸ καμόντας ἀν-
 θρώπους τίνυσθον· ἀναγνωστέον οὖν τελείας τιθεμέ-
 νης μετὰ τὸ γαῖαν οὕτως. Zeὺς ἡέλιός τε καὶ ποταμοὶ 25
 καὶ γαῖα· εἶτα στιγμήν, καὶ εἰθ' οὕτως· καὶ οἱ ὑπένερθεν
 καμόντες ἀνθρώπους τίνυσθον· ἢ ἢ τὸ πλήρες οὕτως·

Zeῦ 3 πάτερ, Ἰδὼθεν μεδέων, κύδιστε, μέγιστε·

Ἡέλιός θ' ὅς πάντ' ἐφορᾷς καὶ πάντ' ἐπακούεις,

Καὶ ποταμοὶ καὶ γαῖα,

30

Ἵμεῖς μάρτυρες ἔστε, φυλάσσετε δ' ὅρκια πιστά·

Καὶ οἱ ὑπένερθε καμόντες

Ἀνθρώπους τίνυσθον ἅτις κ' ἐπίορκον ὁμόςση.

Ἄλλο ἀντιπτωτικὸν τῆς β' · 4

Φημί γὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα,

■ ἕως τοῦ

Ἀστράπτων ἐπιδέξι' ἐναίσιμα σήματα φαίνων,

5 ἀντὶ τοῦ ἀστράπτοντος· προειπὼν γὰρ γενικὴν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα· ἀστράπτων ἐπήνεγκεν εὐθύς· καὶ Εὐριπίδης·

Πάλαί δ' ὅ σ' ἐξερωτῆσαι θέλων

Σχολή μ' ἀπεῖργεν.

10 ἀντὶ τοῦ θέλοντος ἐρωτῆσαι· ἐν δὲ τῇ γ' ἀντὶ γενικῆς Ὅμηρος ἐποίησεν εὐθείαν· οἷον·

Ἄμφω ⁵ δ' ἰζομένω, γεραιώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς,

ἀντὶ τοῦ καθ' ἰζομένου καὶ ἐν τῇ κ'· σύν τε δὴ ἐρχομένω· ⁶ περὶ δὲ Μενελάου, καὶ Νέστορος καὶ ὁ Ὀδυσσεύς

15 μνήμην ποιούμενος τοὺς τρεῖς τρόπους τῆς ῥητορικῆς καθ' ἕκαστον πρόσωπον ἔδειξεν, τό τε ἀπολελυμένον καὶ πυκνὸν καὶ πιθανόν· περὶ μὲν τοῦ Μενελάου ὡς ἄτε νέου ὄντος φησὶν, ὅτι ἐπιτροχάδην ἀγόρευε, ⁷ τὰ μὲν πολλὰ καὶ ἔνδειξεν ἔχοντα παρατρέχων. ἴδιον γὰρ τοῦτο νεότη-

20 τος διὰ τὸ ἄπειρον τῶν ἱστοριῶν· τῶν ἀναγκαίων δὲ μόνων μνήμην ποιούμενος, ὅποιον ὑπογράφουσιν οἱ παλαιοὶ ῥήτορες τὸν Λυσίαν· περὶ δὲ τοῦ Ὀδυσσεύς φησὶν, ⁸ ἔπεια νηράδεσιν ἰοικότα χεμερίησιν οἱ λόγοι αὐτοῦ. αἰνιττόμενος τὸ πληθὺς τοῦ λόγου ὑψηλὸν τε καὶ πυκνὸν καὶ

25 καταπληκτικόν, καὶ τὸ μεστὸν τῶν ἐνθυμημάτων καὶ τούτων ἀθρόως λεγομένων, ὁποῖός τις ἔστιν ὁ Δημοσθένης· ἐπεισάγει δὲ τὸν Νέστορα, χαρακτηρίζοντα τὸν Ἰσοκράτη· ἔχει γὰρ τὸ πιθανόν ἐκ τῆς ἡδύτητος τοῦ λόγου, καὶ τὸ ἀξιόπιστον ἐκ τῆς πλαγιότητος καὶ πείρας τῶν
30 ἱστοριῶν· πλήρης γὰρ δογμάτων· καὶ Ἰσοκράτης κεκαλλωπισμένος τὸν λόγον εἴπερ τις ἄλλος, ὅθεν καὶ οἱ τεχνι-

4 Π. β, 350.

5 γ, 211.

6 κ, 224.

7 γ, 213.

8 γ, 222.

κοὶ τὰ παραδείγματα τῶν παρίστων καὶ ἰσοκώλων καὶ ἐπ-
αναφορῶν καὶ ἐπαναστροφῶν καὶ πάντων τῶν σχημά-
των τῶν λόγον καλλωπιζόντων ἐξ αὐτοῦ παρειλήφασιν.
ἅ δὲ περὶ τοῦ Νέστορος ὁ ποιητὴς ἐπιμαρτύρεται λέγων·

— — — τοῖσι δὲ Νέστορ ?

5

Ἦδυεπὴς ἀνόρουσε λιγύς Πυλίων ἀγορητής.

Τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης.

ὅθεν καὶ Ἀγαμέμνων θαυμάζων αὐτὸν ἐγκωμιάζει δη-
μοσίᾳ·

Ἦ μὴν ¹⁰ αὐτ' ἀγορῇ νικᾷς, γέρον, υἱας Ἀχαιῶν.

10

αἰέλει καὶ εἰς εὐχὴν τρέπεται, τοιαύτους πλείστους ἔχων
γλιχόμενος·

Αἶ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθήνη

Τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἰεν Ἀχαιῶν·

καὶ ἐτέρωθεν·

15

Ἦ γέρον, ¹² εἴθ' ὥς θυμὰς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι

Ἦς τοι γούναθ' ἔποιτο·

Τὰ πληθυντικὰ ὀνόματα τῶν οὐδετέρων ἐνιχοῦς ῥήμασι
συντάσσεται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς· ὅθεν σοφώτατος ὢν ὁ
ποιητὴς ἐν ἐνὶ στοίχῳ δυσὶ διαλέκτοις ἐχρήσατο. ¹³

20

Καὶ δὴ δοῦρα σίσσηπε νεῶν καὶ σπάρτα λέλυνται.

Καινοπρεπές·

Ἦς ¹⁴ φασαν ἢ πληθύς·

καὶ ἐν τῇ ὁ·

— — — αὐτὰρ ὀπίσω

25

Ἦ πληθύς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἀπονέοντο· ¹⁵

πρὸς τὴν σημασίαν ἐποιήσατο τὴν ἐπαγωγὴν τοῦ ῥήμα-
τος· οὕτως καὶ τό· „πᾶσα ¹⁶ ἡ γῆ προσκυνησάτωσαν·“
καὶ ἐν τῇ Ἐξόδῳ, ¹⁷ „φοβηθέντες δὲ ὁ λαὸς ἔστησαν
μακροῦθεν.“ Ἄλλο.

30

Ὁ δὲ ἀγλαΐηφι πεποιθὼς, ἀντὶ τούτου δὲ ἀγλαΐη-

9 Π. α, 247. 10 β, 370. 11 δέκα μοι Mon. om. 12

Π. δ, 314. 13 β, 135. 14 β, 278. 15 Mon. ἀπονέων-

ται. ο, 305. 16 Ps. 65, 3. 17 XX, 19.

φι πεποιθότος ῥίμφα ἐ γούνα φέρει, ¹⁸ ἐπεὶ προηγου-
 μένως εὐθυμίαν εἰ μὴ ἀρχαϊκῇ συνηθείᾳ εἴπωμεν αὐτῷ
 συντετάχθαι σολοικισμὸς λογισθῆσεται· συντακτέον οὖν
 οὕτως· ὁ δὲ τῇ ἀγλαΐᾳ θαρρόων ταχέως φέρει τὰ κατ'
 αὐτὸν γόνατα, ἵνα τὰ γούνα εἴη πῶσις αἰτιατική, καὶ
 μὴ εὐθεία· τινὲς δὲ τῶν ἀρχαίων βιαζόμενοι καὶ πα-
 ραλλαγὴν ἐμποιοῦντές φασιν· ὁ δ' ἀγλαΐῃφι πεποιθὼς
 ῥίμφα ἐ γούνα φέρει, ἥγουν τὰ ἑαυτοῦ γόνατα· ἔστι καὶ
 ἕτερος τρόπος, ὃς πολυσχεδὴς ἐστὶ καὶ ποικίλος, οἷον·

10 Ἄνδρ' ὁρώ κρατερῷ· ¹⁸ ὁ μὲν τόξων εὖ εἰδὼς,

Πάνδαρος, υἱὸς δ' αὖτε Λυκάονος εὐχεται εἶναι.

προειπὼν αἰτιατικήν· ἄνδρας ὁρῶ κρατεροὺς ἐπὶ νευκεν
 εὐθύς, ὁ μὲν τόξων εὖ εἰδὼς, ἀντὶ τοῦ, τὸν μὲν τόξων
 εὖ εἰδότα, Πάνδαρον υἱὸν Λυκάονας εὐχόμενον εἶναι·

15 Αἰνείαν δ' υἱὸν μεγάλτορος Ἀγχίσαιο·

ἄλλο·

Ἐχθιστος ¹⁹ δὲ μοι ἔσσι θεῶν, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν.

Ἐχθιστος δὲ μοι ἔσσι θεῶν τὸν Ὀλυμπον ἔχόντων.

καὶ ἔστι καὶ ἕτερον εἶδος παρ' αὐτῷ σχήματος τὸ λεγόμε-
 20 νον προεπιζευξίς· προθεῖς γὰρ ὄνομα ἐνικὸν ἐν ἐπάγει
 δυϊκὸν ῥῆμα ἢ πληθυντικόν. εἶθ' οὕτως ἐπάγει ἕτερον
 ὄνομα· οἷον ²¹

Ἦχι ῥοὰς Σιμόεις συμβάλλεται ἡδὲ Σκάμανδρος·

Ὡφειλε γὰρ κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῆς συντάξεως εἰπεῖν·

25 Ἦχι ῥοὰς Σιμόεις συμβάλλεται, ἢ δὲ Σκάμανδρος.

Ἄλλο εἶδος προτάττει ῥῆμα ἐνικοῦ ἀριθμοῦ καὶ ἐπάγει
 δύο πρόσωπα·

Ἦχε ²² δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ πότινι· Ἐννώ.

ἄλλως· αἰτιατική ἀντὶ γενικῆς·

30 Ζεῦ ἄλλοι ²³ τε θεοὶ, δότε δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι

18 Mon. ῥίμφαρως γούνα φέρει. Parr. ῥίμφα ἐ γούνα φ. II.
 ζ, 511. 19 ε, 244. 245. 20 ε, 890. 21 ε, 774. 22
 ε, 592. 23 ζ, 477.

Παῖδ' ἐμὸν, ὥς καὶ ἐγὼ περ, ἀριπρεπεῖα Τρώεσσι
 ὦν δε βίην τ' ἀγαθὸν καὶ Ἰλίου ἱφι ἀνάσσειν.
 Καὶ ποτὲ τις εἶπῃ πατὴρ δ' ὄδε πολλὸν ἀρείων!
 Ἐκ πολέμου ἀνιόντα·

ἀντὶ τοῦ ἀνιόντος.

5

ΠΕΡΙ ΣΧΗΜΑΤΟΣ ΙΣΟΚΛΑΟΥ.

Ἰσοκωλὸν ἐστὶ φράσις δύο ἢ καὶ πλειόνων κώλων
 ἀπηκριβωμένων ἀλλήλοις πρὸς ἀντιστρόφου ἐμφέρειαν.
 οἶον

Αἰδεσθεν ²⁴ μὲν ἀνήρασθαι δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι·
 καὶ ἄλλως

10

Χρῆ ²⁵ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν.

ΠΕΡΙ ΕΛΛΕΙΠΤΙΚΟΥ ΣΧΗΜΑΤΟΣ.

Γνωτὸν δὲ καὶ ὅς μάλα νήπιός ἐστιν, ²⁶
 ἀντὶ τοῦ, γνωτὸν δὲ τοῦτο τῷ καὶ πάνυ νηπίῳ. δύο ¹⁵
 γὰρ σχήματα ἔχει ἔλλειψιν τοῦ ²⁷ τοῦτο, καὶ ἀλλαγὴν
 τῆς δοτικῆς εἰς εὐθείαν· „ὅς μάλα νήπιός ἐστιν“· ἄλ-
 λο εἶδος ἀντιπτώσεως, ἀντὶ δοτικῆς χρησαμένου τοῦ ποι-
 ητοῦ γενικῇ.

Οὐ γάρ ²⁸ τις φειδὼ νέκυων κατατεθνεώτων

20

Γίνετ', ἐπεὶ κε θάνωσι πρὸς μελησέμεν ὧκα.

ἀντὶ, οὐ γάρ τις φειδὼ γίνεται τοῖς τεθνεῶσι νέκυσι ²⁹
 χαρίζεσθαι· παρὰ γὰρ τὸ μέλι, ἐπεὶ γλυκεῖα ἢ χάρις.
 οὕτως ἔχει καὶ τὸ, μηδέτι μοι αἰδόμενος μελίσσει, ἀντὶ
 τοῦ χαρίζου. — Ἄλλο καινοπρεπές· δ' ὄντων προσώπων ²⁵
 δυϊκὸν ῥῆμα προσήγαγεν· ὁ Ἐκτωρ ἐστὶν ὁ λέγων πρὸς
 τοὺς οἰκείους ἵππους, ³⁰

²⁴ Il. η. 93.

²⁵ Od. ο. 74.

²⁶ Il. η. 401.

²⁷

τοῦ Mon. om., recepi ex Parr.

²⁸ Il. η. 409.

²⁹ Mon.

τεθνεῶσι χωρίζεσθαι omisso νέκυσι. corrigunt Parr.

³⁰ Il.

θ. 185.

ἔλυνθε τε καὶ σὺ Πόδαργε καὶ Αἴθων Ἀάμπε τε διε,
 Νῦν μοι τὴν κομιδὴν ἀποτίνετον.

ὅταν δὲ εἶπη, ὅτι μήποτε αἱ δύο ὀνομασίαι εἰσὶν ἐπί-
 θετα, καὶ αἱ δύο ἕτεραι ὀνόματα ἵππων κύρια; ἀλλ'
 5 ἡ συνθήκη τοῦτο νοεῖν οὐ συγχωρεῖ· ἐκάστῳ γὰρ ὀνό-
 ματι σύνδεσμος ἔπεται συμπλεκτικός· καὶ ἡνίκα μὲν εἰσι
 δύο ὀνόματα συνδέσμου δίχα, δύναται τὸ μὲν εἶναι κύ-
 ριον ἢ προσηγορικόν, τὸ ἄλλο δὲ ἐπίθετον, ὡς τὸ δέος
 Ὀδυσσεὺς ἐπίθετον καὶ κύριον ἄνευ συνδέσμου· καὶ ἀγα-
 10 θὸν Διομήδην· καὶ τὰ τοιαῦτα. ἡνίκα δὲ μεταξὺ σύν-
 δεσμος εἴη, ἢ ἄμφω κύρια ἢ ἄμφω προσηγορικά ἦσαν·
 τοῖς γὰρ ὁμοίοις ἐφευρίσκονται οἱ σύνδεσμοι· προσηγο-
 ρικά μὲν, θεοί τε καὶ ἄνθρωποι, κύρια δὲ, Ἐκτωρ τε
 Πριάμοιο πάϊς καὶ διὸς Ὀδυσσεύς· ἐπεὶ οὖν ἐκάστῳ ὀνό-
 15 ματι σύνδεσμος ἐφευρίσκειται, οἱ δὲ συμπλεκτικοὶ ³¹ σύν-
 δεσμοὶ ἐν τοῖς ὁμοίοις εὐρίσκονται ὡς ἂν χωρίζωσιν αὐτὰ
 ἐξ ἀλλήλων καὶ μὴ λογιζονται ἐν τὰ δύο. Τέσσαρες ἵπ-
 ποι εἰσὶ καὶ οὐ δύο· ἀλλὰ φαμεν, ὅτι δύο μὲν εἰσιν ἐν
 τῷ ζυγῷ ἵπποι, δύο παρήγοροι, ³² καὶ διεῖλεν εἰς δύο συ-
 20 ζυγίας τὴν τετρακτὺν τῶν ἵππων, καὶ πρὸς ἐκάστην
 συζυγίαν ἐπήνεγκε τὸ ῥῆμα, νῦν μοι τὴν κομιδὴν ἀπο-
 τίνετον, πρὸς τὴν μίαν συζυγίαν λέγων· ἀπότине, καὶ
 πρὸς τὴν ἑτέραν, ἀπότине, καὶ πρὸς τὰς δύο, ἀποτίνετον·
 οὐ καθ' ἓν πρόσωπον ἀρμόζων τὴν προτροπὴν, ἀλλὰ
 25 καθ' ἐκάστην συζυγίαν· πρῶτος δὲ Ἐκτωρ ὡς εἰμοιρή-
 σας καλλίστων ἵππων τῶν ἐκ τοῦ Τρωὸς τεθρίππων ἐπέ-
 βη. ἄλλως τε καὶ θρασὺν ἡνίοχον αὐτὸν ὠνόμασεν. εἰ-
 κὸς τοίνυν ὡς θρασὺν τεθρίππῳ χρήσασθαι· φασὶ δὲ
 τινες περὶ τοῦ δνίκου ῥήματος καὶ ὡς δύο εἰσὶν ὑποζύ-
 30 γιοι καὶ δύο παρήγοροι, καὶ τὸ ὅλον βάρος τῆς ἡνιο-

31 In verbis: οἱ δὲ συμπλεκτικοὶ finit Cod. Par. 1983.

32 Mon. παρήγοροι. constanter.

χείας καὶ οἱ ἔλκυσμοὶ τοῦ δίφρου οἱ ὑποζύγιοι φέρουσιν· ἀμέθεκτοι δὲ βάρους τυγχάνουσιν οἱ παρήγοροι μηδεμιᾶς αὐτῶν οὔσης χρείας, ἐρῶμένων τῶν ὑποζυγίων· εἰ δέ τι συμβῇ ἐκ Τρωὸς τοῖς ὑποζυγίοις, τὸ τηρικᾶδε χρεία καθίσταται τῶν παρηόρων, ἀντ' αὐτῶν ὑπαισιόντων τῷ 5 ζυγῷ· πρὸς οὖν τοὺς³³ τὸ βάρος ἅπαν φέροντας τοῦ δίφρου τὸ ῥῆμα μετήνεγκε· νῦν μοι τὴν κομιδὴν ἀποτίνετον· περὶ δὲ τοῦ

Οἶνον τ' ἐγκεράσασα πιεῖν ὅτε θυμὸς ἀνώγοι,³⁴

ὥς γυνὴ λίαν φίλανδρος διὰ τὸ παρεῖναι τὸν πόλεμον¹⁰ τῇ ὑπερβολῇ τῆς ἐπιμελείας χρῆται τοῖς ἵπποις κεκραμένῳ οἴνῳ ὕδωρ ἐπικομίζουσα αὐτοῖς· ὅτι δὲ πρὸς τοὺς ὑποζυγίους μόνους κέχρηται τῷ ἀποτίνετον, δηλοῦσι καὶ τὰ ἐξῆς δυνικὰ τῶν ῥημάτων· „ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον καὶ σπεύδετον“· πῶς γὰρ ἂν δύναιτο σπεύδειν οἱ παρή-¹⁵γοροι, εἰ μὴ ἔλκουσιν οἱ ὑποζύγιοι· μᾶλλον δὲ ἔστω ὑπερβατὸν, ἵνα μὴ εἰς κακόζηλὸν ἐμπέσῃ τὸ περὶ τοῦ οἴνου· ἵν' ἢ οὕτως· προτέροις ὑμῖν πυρὸν ἔσθηκεν, ἢ ἐμοὶ πυρὸν, καὶ οἶνον ἐγκεράσασα³⁵ πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι.

ΠΕΡΙ ΕΛΛΕΙΠΤΙΚΟΤ ΣΧΗΜΑΤΟΣ ΗΝΙΚΑ ΛΕΙΠΕΙ ΛΕΞΙΣ. 20

— — — Εἰ δὲ³⁶ καὶ αὐτοὶ

Φευγόντων σὺν νηυσὶ φίλαις εἰς πατρίδα γαῖαν·

ὅμοιον σχεδὸν τῷ·³⁷

Ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοὶ

Ἀρσαντες κατὰ θυμόν.

25

ἐνταῦθα τὸ εὖ καὶ καλῶς ὅπερ ὀνομάζουσιν ἀνανταπόδοσιν, ὅτι χωρὶς ἀποδόσεως τῆς ἀπαρτιζούσης τοῦ μὲν τὴν ἀκολουθίαν ἤρξατο κώλου ἔχοντος καὶ τὸν καὶ σύν-

³³ τοὺς Mon. om., recepi ex Par. 2.

³⁴ Il. 9, 189.

³⁴ Mon. κεράσα ποιεῖν. Par. 2. ἐγκερ. πιεῖν.

³⁶ Il. 1, 46.

³⁷ Il. α, 135.

δεσμον. ἕτεροι δὲ φασὶ περὶ τοῦ εἶ, ³⁸ παρακελεύσεως
ἐπιρρήμα εἶναι· ἀντὶ τοῦ, εἰ δὲ ἄγε καὶ αὐτοὶ φευγόν-
των σὺν νηυσὶ φίλην· ὥς τὸ, σὺ δὲ με ἄκουσον· καὶ
τό· ἀλλ' εἴτε καλέσειεν· ὁμοίως καὶ τό· εἰ δ' ἄγε νῦν φίλε
5 Φοῖβε· οὕτως οὖν καὶ τό· εἰ δὲ καὶ αὐτοὶ ὅμοιοι·
τῆς χ'. ³⁹

Εἰ δὲ κεν ἀσπίδα μὲν καταθείομαι,
ἀντὶ τοῦ ἄγε· ἄλλο καινοπρεπές·

— — — ὅς ῥα ⁴⁰ μάλιστα

- 10 Χρυσὸν Ἀλεξάνδροιο δεδεγμένος, ἄγλαα δῶρα
πρὸς γὰρ τὴν σημασίαν καὶ οὐ τὸν χαρακτῆρα ἀπῆντησε,
τὸν χρυσὸν εἰπὼν ἄγλαα δῶρα.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΛΗΠΤΙΚΟΤ ΣΧΗΜΑΤΟΣ.

Ὅταν ἐν μέσῳ τοῦ διηγήματος μνησθῇ τις τοῦ τέ-
15 λους ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς ὥ. μήπω γὰρ ὁ ποιητὴς διηγησά-
μενος τὸν θάνατον Ἑκτορος μηδὲ τὴν διαλλαγὴν Ἀχιλ-
λέως τὸν μετὰ τὴν πόρθησιν Ἰλίου ἀφανισμόν λέγει τοῦ
τείχους, οἶον,

Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μὲν Τρώων θάνατον ὅσοι ⁴¹ ἄριστοι.

20

ΠΕΡΙ ΣΧΗΜΑΤΟΣ ΣΤΛΛΗΠΤΙΚΟΤ.

Συλληπτικόν ἐστὶ σχῆμα ὅταν παρὰ τινων δύο προ-
σώπων τὸ διήγημα γένηται διαφερόντων κατὰ τι, καὶ
περὶ τῶν διαφερόντων γένηται ἡ διήγησις ὡς κοινή·

Οἱ δ' ὥστε σφῆκες μέσον αἰόλοι ἢ μέλισσαι·

25

Οἰκία ποιήσονται ὁδῶ ἐπὶ παιπαλοέσση,

Οὐδ' ἀπολείπουσιν κοῖλον δόμον.

ταῦτα κοινά· εἶτα,

38 Mon. περὶ τοῦ εἶδους τὸ ἐν. fort. leg. περὶ τοῦ εἰ., τὸ
εἶ. Par. 2. περὶ τοῦ εἰ. 39 Il. χ', 111. 40 Il. λ, 123.
41 ὅσοι Mon. et Par. 2.

ἀλλὰ μένοντες

Ἄνδρες θηρητῆρας ἀμύνονται περὶ τέκνων

ἐπὴνενγκε, καὶ τοῦτο κοινόν, τὸ δὲ οὐκ ἔστιν ἀλλὰ μόνον
τῶν σφηκῶν· μέλισσαι μὲν γὰρ μάχονται ὑπὲρ τοῦ μέ-
λιτος, σφῆκες δὲ ὑπὲρ τῶν τέκνων· κοινὸν οὖν γεγονὸς 5
ἐποίησε σχῆμα συλληπτικόν, συλλαβομένων τῶν μελισ-
σῶν μετὰ τῶν σφηκῶν.

ΠΕΡΙ ΚΡΕΜΑΜΕΝΟΥ ΣΧΗΜΑΤΟΣ.

Ἦς Ἐκτωρ ⁴² εἴως μὲν ἀπειλεῖ μέχρι θαλάσσης
ῥέα διελεύσεσθαι.

10

εἰπὼν γὰρ εἴως, οὐκ εἶπεν ἀπόδοσιν αὐτοῦ, ἀλλ' ἐποι-
ήσατο ἑτέραν ἀρχήν·

Ἄλλ' ὅτε δὴ πυκινῆς ἐνέκυρσε φάλαγγιν.

ἔστιν οὖν εἰπεῖν ἑλλειπτικὸν εἶναι τρόπον λείποντος τοῦ
τινὸς, ἢ ἢ τὸ πληρὲς οὕτως· ὥς Ἐκτωρ, ἕως μὲν τινος 15
ἠπειλεῖ μέχρι θαλάσσης, καὶ ἑξῆς. — Ἄλλο. εἶδος καινο-
πρεποῦς σχήματος.

Ἔρχομαι ⁴³ εἴ τί τοι ἔγχος ἐνὶ κλισίῃσι λείλειπται,
— — τό νυ γὰρ κατεῖξάμεν ὃ πρὶν ἔχεσκον.

ΠΕΡΙ ΩΡΑΙΑΣ ΠΑΡΙΣΩΣΕΩΣ.

20

Ἔς δ' ἄλα πορφυρέην μεγάλην στενάχουσι ῥέουσai· ⁴⁴

τὸ πάρισον· μεγάλην στενάχουσι ῥέουσai. καὶ μεγάλη
στενάχουσι θέουσai. Καινοπρεπὲς εἶδος ἄλλο. ἐν τῇ π.

— — δύνασαι δὲ σὺ παντὸς ἀκούειν

Ἄνερ κηδομένη.

25

εἰπὼν γενικὴν τὸ παντὸς ἐπὴνενγκε τὸ ἀνέρι κηδο-

⁴² Il. γ, 143.

⁴³ Il. γ, 256.

⁴⁴ Par. 2. ῥέουσai.

Mon. στενάχουσαι θέουσai. — Il. π, 391.

μένω^α κρείσσον δέ ἐστι τὸ παντὸς μὴ εἶναι γενικὴν, ἀλλ' ἐπιρῶμα πάντοτε καὶ ἐν ἀκριβεστέροις εὔρομεν· ἄλλως· ὅτι τὸ εἶπεν ὡς λειπούσης τῆς πρὸς αἰτιατικῇ συνέταξε·

8 Καὶ τότε ἄρ' Ἐκτορα⁴⁵ εἶπε παραστάς Φοῖβος ἑπόλλων.

ΕΙΔΟΣ ΣΤΗΝΤΑΞΕΩΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΝΙΚΗΣ.

Ἐπιμεριζομένου ὀνόματος ὀνόματα προηγουμένου ἐπήνεγκε γενικὴν πληθυντικῷ ἐν τῇ ψ'.

— — πάτασσε⁴⁶ δὲ θυμὸς ἐκάστου

10 Νίκης ἱεμένων.⁴⁷

Ἄλλο καινοπρεπὲς τῆς β'.⁴⁸

Τῶν δ' ὥστ' ὀρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλὰ,

ἕως τοῦ, ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσι· εἰπὼν ὀρνίθων ἔθνεα ἐπήνεγκεν ἀγαλλόμεναι θηλυκὸν ἔνομα, οἱ πρὸς τὸ ἐκ-
15 φαινόμενον, οἶονεὶ τὰ ἔθνεα, ἀλλὰ πρὸς τὸ νοούμενον τὸ ὀρνίθων· τὰ γὰρ ἔθνεα ὕρνεϊς εἰσιν, ὡς τό· κίνη-
θεν⁴⁹ δὲ φάλαγγες, ἐλπόμενοι παρὰ ναῦφι· αἱ γὰρ φάλαγγες, εἰ καὶ θηλυκῷ γένους εἰσὶ κατὰ τὸ ἐκφωνού-

45 Il. ν, 375.

46 Il. ψ, 370.

47 Subjungo h.l.

quod sequitur in codd.: „Περὶ μερῶν τοῦ δίφρου.“ Δίφρος, ἐνθ' ἵσταται ὁ ἡνίοχος καὶ ὁ περιβάτης. θυμὸς τὸ ἀπ' ἐκείνου ξύλον μέσον τῶν ἵππων ἕως τοῦ ζυγοῦ, ὃ ἔλκει τὸν δίφρον· ζυγὸς τὸ ἐπικείμενον τοῖς νώτοις τῶν ἵππων· κνήμαι αἱ ῥάβδοι αἱ ἀπὸ τῆς χοινικίδος μέχρι τοῦ τροχοῦ· τροχὸς δὲ ἡ ἀψὶς, ἣτις λέγεται καὶ ἔτυς, ἐν ἣ αἱ κνήμαι τῆς χοινικίδος ἐμπήγνυνται· πλημναι αἱ χοινικίδες, ἐν αἷς εἰσέρχεται ὁ ἄξων. ἄξων τὸ ξύλον τὸ ἀπὸ τοῦ τροχοῦ εἰς τροχὸν τὸ ὑποδεχόμενον τὰς περόνας· ἄντυγες τὰ ἐπὶ τοῦ δίφρου ἡμικύκλια, ἀστράβη πὸ ξύλον τὸ ὀρθόν, ὃ κρατεῖ ὁ ἡνίοχος πρὸς τὸ μὴ ἐκπίπτειν αὐτόν, ὃ τινες βαρβαρίζοντες καλοῦσιν ἀστραπήν. 48 Il. β, 459. 49 Il. π, 280. 281.

μενον, ἀλλὰ κατὰ τὸ νοούμενον ἀρσενικοῦ γένους εἰσὶν· αἱ γὰρ στρατιωτικαὶ τάξεις ἀνδρῶν εἰσὶν, οὐ γυναικῶν.

Ἄλλο τῆς β. 50

Φημί γὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα
Ἡματι τῷ,

5

ἕως τὸ

Ἰστροάπτων ἐπιδέξι' ἐναίσιμα σήματα φαίνων.

εἵπομεν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν δόξαν τὴν τῶν πρὸ ἡμῶν περὶ τῆς τοιαύτης συντάξεως ὡς εὐθεία ἀντὶ αἰτιατικῆς ἐχρήσατο ὁ ποιητής· εἰπὼν γὰρ ὑπερμενέα Κρονίωνα κατα- 10
νεῦσαι Ἰστροάπτων ἀντὶ τοῦ Ἰστροάπτοντα· κρεῖσσον οὖν φάναι ὡς δεῖ τοῦτο τιθέναι πρὸ τοῦ Ἰστροάπτων, ἵν' ἡ τὸ λεγόμενον οὕτως.

Φησὶ γὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα
Ἡματι τῷ ὅτε νηυσὶν ἐπ' ὠκυπόροισιν ἔβαινον
Ἀργεῖοι, Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες.

15

τελεία. εἶτα ὡς ἐπανάληψιν ποιήσασθαι τοῦ Διὸς ἐπὶ συστάσει προσώπου ὁ ἀπαστροάπτων ἐπιδεξιῶς καὶ ἐπίσημα τέρατα καὶ σημεῖα φαίνων· καὶ ἔστι τοῦτο ἐρμηνεῖα τοῦ Διὸς ἢ μᾶλλον ἐπὶ πράγματος διδασκαλίᾳ· ὡς τό· 20

Ἄλλ' ὁ μὲν Αἰθίοπας μετεκίλαθε τηλόθ' ἔοντας,
Αἰθίοπας τοὶ διχθὰ δεδαΐαται·

ἐπανελάβετο γὰρ τὸ Αἰθίοπας ὄνομα, ἵνα δείξῃ δύο ἔθνη Αἰθιοῶν· οὕτω καὶ ἐνταῦθα·

Φημί γὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα,

25

ὁ Κρονίων ὁ Ἰστροάπτων ἐπιδέξια ἐναίσιμα σήματα φαινῶν. ἀλλ' ἐσιώπησε τὸ Κρονίων μὴ ἀναδιπλασιάσαι αὐτὸ, διόπερ τινὸς ἐρωτήσαντος, ποῖος Κρονίων κατένευ-

σεν, ὁ ἀστράπτων ἐπιδέξι' ἐναίσιμα σήματα. κρείσσον
δὲ τὸ πρῶην ὥς ἐν τῇ πέμπτῃ·

Ἄνδρ' ὁρόω κρατερῶ ἐπὶ σοὶ μεμαῶτε μάχεσθαι,

Ἴν' ἀπέλεθρον ἔχοντας, ὁ μὲν τόξων εὖ εἰδὼς

5.

Πάνδαρος, ὁ δ' αὖτε Λυκάονος εὖχεται εἶναι.

Τέλος· τῷ θεῷ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας Ἀμήν.

X.

Z Ω N A I O Y

ΠΕΡΙ ΣΧΗΜΑΤΩΝ.

Zonaei nomen invenitur apud Fabricium Vol. 1. p. 433. inter epistolographos, ubi Suidae locus adfertur: Ζωναῖος ἔγραψεν ἐρωτικὰς ἐπιστολάς καὶ περὶ τοῦ σφαιρίζειν· φέρονται δὲ αὐτοῦ καὶ ἕτεραι ἐπιστολαὶ ἀγροικικαί, ἀλλ' ἀποπίπτουσι τοῦ χαρακτῆρος. Idem fortasse auctor est libelli περὶ σχημάτων, qui exstat in Cod. Paris. 2929. [Par. 1.] sub titulo: Ζωναίου περὶ σχημάτων τῶν κατὰ λόγον, et sine nomine auctoris in Par. 2008. Fol. 122. b. [Par. 2.] cum titulo: περὶ σχημάτων τῶν κατὰ λόγον. Sed nihil certi ea de re statuere audemus.

Anno 1830. descripsimus libellum ex Par. 2929. una cum Tryphone, cui nunc Gregorii Corinthii nomen vindicavimus, et Cocondrio, nescii tum, hos auctores jam a Boissonadio typographiae regiae commissos esse, ex qua a. 1831. cum summa nostra voluptate inter Anecdota graeca Vol. III. prodierunt, observationibus, quae nostrae editioni perutiles fuerunt, instructi.

Conjuximus cum Zonaeo duas alias de schematibus commentationes, quae in definitionibus schematum ad verbum

cum eo consentiunt, sed plerumque exempla aut alia, aut eadem sed extensiora continent, alteram, quam inter Moschopuli opuscula grammatica p. 60—67. edidit Titzius a. 1822. e codice nuper in Bohemia reperto, in quo sine auctoris nomine continetur [apud nos M.], cum qua ad verbum consentit cod. Ambros. A. 115. [apud nos Ambr. vel A.]: alteram, a Josepho Rhacendyta in rhetoricae suae compendium, quod e codice Veneto Class. VIII. cod. 18. edidimus, receptam nota Ven. distinximus, quacum consentiunt ea, quae scholiorum forma in codice Par. 1741. singulis Alexandri Rhetoris schematibus ad marginem adjecta sunt [apud nos Par. 3.].

His subsidiis instructi Zonaeum multis locis emendationem edere potuimus, quam Boissonadius, qui solo codice Par. 2029. usus est.

Ζ Ω Ν Α Ι Ο Υ
Π Ε Ρ Ι Σ Χ Η Μ Α Τ Ω Ν
ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΛΟΓΟΝ.¹

Τῶν² τοῦ λόγου σχημάτων τὰ μὲν εἰσι κατ' ἔν-
νοιαν, τὰ δὲ κατὰ λέξιν.³ 5

Καὶ τὰ κατ' ἔννοιαν εἰσὶ ταῦτα· προδιόρθωσις, ἐπι-
διόρθωσις, ἀμφιδιόρθωσις, προκατάληψις, ὑπεξαίρεσις, αἰ-
τιολογία, συναθροισμός, ἐπιμονή, λεπτολογία, ἡθοιοποιΐα,
προσωποποιΐα, ἐπιτροχασμός,⁴ ἀποσιώπησις, παράλειψις,⁵
ἀποστροφή, διαπόρησις, ἐρώτημα, πύσμα, διατύπωσις, ἀν- 10

1 Vir doctiss., alicubi hunc libellum ex hoc codice alle-
gans, titulum sic recitat: περὶ σχημάτων τῶν κατὰ βίον. Sed
codex λόγον exhibet, in compendio quidem, sed eo perspicuo
nec interpretationis dubiae. Boiss. 2 MA. Par. 2. inci-
piunt: ἴσθι ὅτι τῶν. Jos. Rhacendyta, qui hanc troporum ex-
positionem compendii sui capiti VI. [T. III. p. 537.] annexuit,
incipit: Τῶν τοῦ λόγου σχημ. [Med. 3. Τὰ τοῦ λόγου δὲ σχήμα-
τα] τὰ μὲν — λέξιν· καὶ [Med. 3. καὶ τὰ] κατ' ἔννοιαν μὲν εἰσι
ταῦτα, προδιόρθωσις· ἔστι τοίνυν ἡ προδιόρθωσις etc., omissa
schematum enumeratione. 3 MA. addunt: μάλιστα γε πόσα
εἰσὶ κατ' ἔννοιαν καὶ πόσα; ἔξ καὶ εἴκοσι ταῦτα· προδιόρθ. κ. τ. λ.
4 Par. 1. ἐπιτροχαῖσμός. 5 Par. 1. 2. πρῶτα. *Rhetor. VIII.* 43

ταις αγωγῇ, μεταστάσις, εἰρωνεία, διασυρμός, ἐπανάληψις, ἐπαναφορά, διπλῇ ἐπαναφορά.

α. Τί ἐστι ΠΡΟΔΙΟΡΘΩΣΙΣ; ὅταν θεραπεύωμεν τὸ ῥηθῆσθαι μέλλον⁶ ὡς δυσπαράδεκτον τοῖς ἀκροασταῖς, ὡς τὸ⁷ „τολμᾷ τι νεανικὸν ὁ λόγος.“⁸

β. ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΙΣ⁹ τῇ μὲν χρειᾷ ταῦτόν τῇ προδιορθώσει, διαφέρει δὲ, ὅτι τὴν τοῦ λόγου θεραπείαν ὕστερον τίθησιν, ὡς τὸ,¹⁰

οὐκ οἶδ' ὅπως εἰς τοὺςδ' ¹¹ ἐμπίπτω τοὺς λόγους.

10 γ. ΑΜΦΙΔΙΟΡΘΩΣΙΣ μίξις ἀπ' ¹² ἀμφοῖν, ὅταν καὶ πρὸ τοῦ εἰπεῖν τὸ ¹³ δυσχερὲς καὶ μετὰ τὸ εἰπεῖν θεραπεύωμεν, ¹⁴ ὡς τὸ „βούλεσθε προσθῶ τι νεανικόν· ὁρᾶτε τὰς ἐναντίας γλώσσας ἡμετέρας γινομένας.“¹⁵

δ. ΠΡΟΚΑΤΑΛΗΨΙΣ, ὅταν προεκλύῃ τις τὸν τοῦ ¹⁶ ἀντιδίκου λόγον, ὃν ἔχειν ἰσχυρὸν οἶται, ¹⁷ ὡς τὸ „ἥκει δὲ ἡμῖν ὁ λόγος ἐπ' ¹⁸ αὐτὸ τὸ κεφάλαιον.“

6 Par. 1. 2. MA. τὸ ῥηθῆναι, μάλλον. Par. 3. τὸ ῥηθῆσθαι μέλλον. Ven. τὸ ῥηθῆναι μέλλον ὡς προσπαράδεκτον. 7 Ven. Par. 3. pro ὡς τὸ constanter habent οἶον, quod semel annotasse sufficiat. 8 Greg. Naz. Or. εἰς τὰ Θεοφ. p. 616. B. 9 Ven. Par. 3. post nomen schematis constanter ponunt ἐστὶ vel ἐστὶν, excepta litt. ι. 10 Ven. Par. 3. οἶον· αἰσθάνομαι μὲν ἔξω τοῦ καιροῦ καὶ τοῦ μέτρου φερόμενος, καὶ οὐκ οἶδ'. 21 Ven. Par. 3. τούτους. Par. 1. 2. τοὺςδε. MA. τοὺςδ'. 12 Codd. omnes ἐπ'. Boiss. ἀπ'. 13 Boiss. conjicit τι. 14 Par. 1. θεραπεύομεν et v. 14. προεκλύει. 15 Ven. Par. 3. ἡμερονομήνας. Par. 1. 2. MA. ἡμετέρας γινομένας Fortasse scribendum ἡμέρους γινομ. 16 Par. 1. τὸν ἀδίκον λ. ὃν ἔχει. Boiss. correxit τὸν ἀντιδίκου λ. collatis notis ad Tibērium ιδ'. μζ. „Apud Dionysium Halic. de Isaeo critici ἀντιδικεῖν pro ἀδικεῖν rescripserunt.“ — A. τὸν τοῦ ἀδίκου. Ven. Par. 3. M. τὸν τοῦ ἀντιδίκου. 17 Ven. Par. 3. addunt: Οἶον, τίς ἐστι λόγος αὐτοῖς τῶν ἀφύκτων, τύχα ἂν ἐπ' ἐκείνου καταφύγοιεν τελευταῖον. καὶ πάλιν· ἥκει κ. τ. λ. 18 Ven. Par. 3. καὶ ἐπ'.

ε. ΥΠΕΞΑΙΡΕΣΙΣ ἐστίν, ὅταν ὑπεξελών¹⁹ τις πρόσωπον ἢ πρᾶγμα πρὸς τὰ λοιπὰ ποιῆται τὴν σύγκρισιν, ὡς²⁰ τό· „μετὰ τὴν Ὀμήρειον Μοῦσαν ἢ Ἡσιόδειος.“

ς. ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑ, ὅταν αἰτίαν λόγου ἀποδῶμεν, ὡς τό²¹· „ἡ ἀρετὴ διὰ τὴν παιδείαν, καὶ ἡ κακία διὰ τὴν ἀμάθειαν.“

ζ. ΣΥΝΑΘΡΟΙΣΜΟΣ, συναγωγὴ πραγμάτων εἰς ἓν κεφάλαιον, ὡς τό· „θῆμοι στασιάζοντες,²² καὶ πόλεις καὶ γένη ῥηγνύμενα, καὶ οἰκίαι διίστάμεναι.“²³ 10

η. ΕΠΙΜΟΝΗ,²⁴ ὡς ὅταν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος ἐπιμένωμεν χάριν αὐξήσεως, ὡς τό· „εἰ γὰρ τὸ Βυζάντιον²⁵ τῆς οἰκουμένης ὀφθαλμός, γῆς καὶ θαλάττης ὅτι κράτιστος ἑώρας καὶ ἐσπερίου λήξεως²⁶ σύνδεσμος, εἰς ἣν τὰ πανταχόθεν ἄκρα συντρέχει καὶ ὅθεν ἄρχε- 15
ται.“²⁷

19 Par. 1. MA. ὑπεξίλη — ποιεῖται. Boiss. et Titz. post πρᾶγμα inserunt καὶ et scripserunt ποιῆται. Ven. Par. 3. ὑπεξελών — ποιεῖται. 20 Ven. Par. 3. MA. οἷον [MA. ὡς τό] ὁ μετὰ Ἠλίαν [A. εἰλίαν] μετάφρασις, καὶ μετὰ Μωσείᾳ θεοφανείας ἠξιωμένος, [MA. καὶ μετὰ Μ. — ἠξίωμ, om.] καὶ μετὰ Παῦλον οὐράνιος. nihil ultra. 21 Ven. Par. 3. οἷον τὸν αὐτὸν πνεῦμα καὶ σάρκα, πνεῦμα διὰ τὴν χάριν, σάρκα διὰ τὴν ἔπαρσιν, καὶ τὸ πρόβατον διὰ τὸδε, καὶ τὰ ὅμοια. [MA. τὸν αὐτὸν πν. καὶ σάρκα et paullo post: καὶ τὸ πρόβατον διὰ τὸδε om.] 22 Par. 1. δῆμον στασιάζοντος. MA. δῆμος στασιάζοντων. Par. 3. Ven. δῆμοι στασιάζοντες. 23 Ven. Par. 3. addunt: καὶ συζυγίαι σχιζόμεναι καὶ τὰ ὅμοια. 24 Ven. Par. 3. ἐπιμ. ἐστίν ἢ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πρ. ἐπιμονὴ χάριν αὐξ. οἷον εἰ γὰρ τὸ πόλιν τῆς οἰκ. κ. τ. λ. M. ἐπιμονή ἐστίν ὅταν τις — ἐπιμένη. A. ἐπιμονή οἷον ἐπὶ τ. α. πρ. ἐπιμενεῖ. 25 Ven. Par. 3. MA. τὸ πόλιν τ. οἰκ. ὀφθαλμός — κράτιστον — σύνδεσμον. 26 λήξεως Par. 1. om. Recepti ex Ven. Par. 3. MA. — Greg. Naz. Or. XXXII. p. 517, 27 Ven. Par. 3. addunt: καὶ τὰ ὅμοια.

θ'. ΛΕΠΤΟΛΟΓΙΑ, ὅταν ἕκαστον τῶν συμβεβη-
 κότων ἢ συμβαινόντων διεξίωμεν²⁸ ἀκριβῶς· οἶον·²⁹
 „ἀνάπτεται πῦρ, δαπανᾶται ἡ ναῦς,³⁰ συνδαπανᾶται ὁ
 φόρτος, πῦρ ὕδατι μίγνυται, καὶ πυρσὸς ὑπὲρ θαλάσσης
 5 αἴρεται ξένος.“³¹

ι. ΗΘΟΠΟΙΑ, ὅταν λόγους παρατιθῶμεν³² ἀψύ-
 χους πράγμασιν· ὡς τό·³³ „εἶπε τὰ ξύλα, πρῆσαι ἐφ'
 ἑαυτοῖς βασιλέα, καὶ ἡ θάλασσα³⁴ τὰ καὶ τὰ.“

ια. ΠΡΟΣΩΠΟΠΟΙΑ, προσώπου διάπλασις, ἢ
 10 μὴ γενομένου,³⁵ ἢ γενομένου μὲν, οὐκέτι δὲ ὄντος, ὡς
 τό·³⁶ „ἀνακαλεῖται³⁷ λίαν ἐλεεινῶς³⁸ ἡ μήτηρ, τέκνον
 λέγουσα δυστυχές, καὶ ἀθλίας μητρὸς ἔκγονον.“

ιβ'. ΕΠΙΤΡΟΧΑΣΜΟΣ, σχῆμα προσκείμενον³⁹
 τῷ τε συναθροισμῷ καὶ τῇ ἐπιμονῇ· διαφέρει δὲ ἐκεί-
 15 νων, ὅτι τὰ πολλὰ⁴⁰ διεστηκότα συνάγει, ὡς τό·⁴¹ „ὑπε-

28 Ven. διεξιμεν. Par. 3. διεξιμεν. Par. 1. διεξωμεν, un-
 de Boiss. scripsit δειξωμεν, conjiciens διεξίωμεν, quod est in
 MA. 29 οἶον Par. 1. MA. om. Recepi ex Ven. Par. 3.
 30 ἡ ναῦς MA. om. 31 Ven. Par. 3. addunt: καὶ πάλιν, ἢ
 νῦν παρῆν, ὁ δῖφος εὐπρεπής, οἱ μισοῦντες ἐν κρότοις, ἐν ἀθυμίᾳ
 τὸ εἰσεβίς, περὶ τὸν πρόθυμον ὁδοιπόρον ἡμεῖς. [pro vv. περὶ τ.
 πρ. ὁδ. ἡμεῖς Par. 3. habet: οἱ μινύντες ἐν κρότοις, καὶ τὰ ἐξῆς.]
 32 Ven. παρατιθῶμεν. Par. 3. hoc schema om. 33 Ven.
 οἶον δοκῶ μοι τῆς φωνῆς ἐκείνης ἀκούειν· πλάτυνον τὰ σχοινίσματά
 σου, καὶ τό· ἡ θάλασσα τὰ καὶ τὰ, καὶ τὰ ὅμοια τούτοις. 34
 MA. θάλ. εἶπε. 35 Ven. Par. 3. addunt: ποτέ. 36 Ven.
 Par. 3. οἶον, καὶ μήτηρ μέμνηται τῶν ὀδύνων καὶ τὰ σπλάγχνα
 σπαράσσεται, καὶ ἀνακαλεῖται — ἀθλίας μητρὸς, καὶ τὰ ἐξῆς, [καὶ
 τὰ ἐξῆς Par. om. tum legit: ἄν καὶ ἐπὶ ἐν. ἐρρήθη.] εἰ καὶ ἐπὶ
 ἐκστῶτος ἐρρήθησαν, ἀλλὰ παρεχημένου δύναμιν ἔχουσιν. 37
 Par. 1. MA. ἀνακλινεῖται. M. ad marg. Ven. Par. 3. ἀνακαλεῖ-
 ται. 38 Par. 1. ἐλεηνῶς. 39 Par. 1. MA. προσκείμενον. Ven.
 Par. 3. προσκ. ut emendavit Boiss. 40 M. πολλὰ. 41 Ven.
 Par. 3. MA. ῥιον ὑπεσπῶντο σύνοδοι ὑπὸ τοῦ νέου μητροπολίτου

σπῶντο σύμπαντες παρὰ τοῦ νέου ὑπάτου, πρόσοδοι διηρπάζοντο, στρατιῶται τῶν φρουρῶν οἱ μὲν ἀπηλαύνοντο, ⁴² οἱ δὲ ἀντεισέγοντο.“

ιγ'. ΑΠΟΣΙΩΠΗΣΙΣ, λόγος παραλείπων τὸ γινωσκόμενον καὶ σιωπῶν τὸ αἰσχρὸν, ὡς τό· „οἶδεν ⁴³ 5 Ἐλευσίς ταῦτα καὶ οἱ τῶν σιωπωμένων καὶ ⁴⁴ σιωπῆς ὄντως ἀξίων ἐπόπται“ ⁴⁵ καὶ ὡς τό· „καὶ τὸ δύσφημον σιωπήσομαι.“

ιδ'. ΠΑΡΑΛΕΙΨΙΣ, ὅταν τι προσποιούμενοι παραλείπειν οὐδὲν ἤττον λέγωμεν ⁴⁶ αὐτό· „τὸν γὰρ Πρω- ¹⁰ τέα ⁴⁷ παρήμι τοῦ μύθου ⁴⁸ τὸν σοφιστήν.“

ιε'. ΑΠΟΣΤΡΟΦΗ, ὅταν ἀφ' ἑτέρου πρὸς ἑτερον ⁴⁹ πρόσωπον ἀποστρέψωμεν ⁵⁰ τὸν λόγον, ὡς τό· „ὥς δὲ εἶχεν αὐτῷ κατὰ νοῦν τὰ πλησίον, οὕτως ἤδη παρῶνται, εὐηθέστατα ⁵¹ καὶ σκαιότατα καὶ κατὰ τοσούτου ¹⁵ κλήρου.“

[ὑπὸ τοῦ νέου μητροπ. Α. om.] πρόσοδοι διηρπάζοντο, πρεσβύτεροι τῶν ἐκκλησιῶν, οἱ μὲν ἀνεπίθοντο, οἱ δὲ ἀπηλλάττοντο, [Α. οἱ μὲν ἀπελαύνοντο, οἱ δὲ ἀντεισέγοντο. sq. καὶ τὰ ὅμοια Α. et Par. 3. om.] καὶ τὰ ὅμοια. ⁴² Par. 1. ἀπελαύνοντο. — Exemplum

hoc ad Beccum seu Veccum Metropolitam Constantinopolitani referri censet Titzius. ⁴³ Greg. Naz. Or. XXXIX. p. 625. ⁴⁴ Par. 1. τῶν. Α. τό. Ven. M. Par. 3. καὶ. ⁴⁵ MA. addunt: καὶ μάρτυρες. Sequitur in Ven. Par. 3. καὶ πάλιν καὶ ἡ λαμπρότης ἐκείθεν καὶ τὸ [Par. 1. τὸ om.] δύσφ. σιωπήσομεν. ⁴⁶ Par. 1. Α. λέγομεν. ⁴⁷ Ven. Par. 3. οἶον τὸν γὰρ Πρωτέα [Par. 1. MA. προτάξαντα] — τὸν Αἰγύπτιον σοφιστήν· καὶ πάλιν, ἵνα γὰρ παρῶνται τὰ τῶν ἁγίων προστάγματα, [Par. 3. ἵνα παρήσω τὰ ἁγνὰ τῶν ἁγ. πρ.] δημοσίᾳ τε προστιθέμενα [Par. 3. τιθέμενα.] καὶ ἰδίᾳ πληρούμενα. ⁴⁸ Α. τοῦ λόγον σοφιστήν. Greg. Naz. Or. II. p. 74. ⁴⁹ πρὸς ἕτερον Ven. quater repetit. ⁵⁰ Par. 1. ἀποστρέψωμεν σύ. Par. 3. μεταστρέψωμεν. ⁵¹ Par. 1. 3. MA. εὐηθέστατε καὶ σκαιότατε. Ven. εὐηθέστατα καὶ σκαιότατα. Tum MA. Par. 1. κατὰ τοῦ σου κλήρου. [Par. δῆμον.] Ven. Par. 3. καὶ [Par. καὶ om.] κατὰ το-

ις'. ΔΙΑΠΟΡΗΣΙΣ, ὅταν περὶ ⁵² ἐνὸς πράγματος διπλᾶς ⁵³ ἢ καὶ πλείους ἔχωμεν ἐννοίας, ἀγνοοῦντες, ὅπο-
τέρα ⁵⁴ τούτων ἀληθείης, ὡς τό· „οὐκ οἶδα εἴτε τῇ τάξει
τῆς στάσεως μεριζομένη ⁵⁵ τὸν φωτισμὸν, εἴτε τοῖς μέ-
5 τροις τοῦ φωτισμοῦ ⁵⁶ τὴν τάξιν λαμβάνουσα.“

ιζ'. ΕΡΩΤΗΜΑ, οὗ σύντομος ἢ ἀπόκρισις, διὰ
τοῦ ναὶ ἢ τοῦ οὐ προχωροῦσα, ὡς τό· „οὐ δέχει ⁵⁷ παι-
δειαν, οὐ δίδως τῇ κακίᾳ χώραν;“

ιη'. ΠΥΣΜΑ, οὗ ἢ ἀπόκρισις μακρὰ καὶ διεξοδι-
10 κῶς ⁵⁸ λεγομένη, ὡς τό· „ἐπὶ ποίας τοι ⁵⁹ γὰρ ἰτέον;
καὶ τίνας φυλακτέον;“ ⁶⁰

ιδ'. ΔΙΑΤΥΠΩΣΙΣ, ὅταν ^{60*} ὑπ' ὅψιν ἄγεσθαι
δοκῶσι ⁶¹ τὰ πράγματα· „καὶ γὰρ ἦν ὄντως ⁶² κάκεινα
θρήνων καὶ ὀδυρμῶν ἄξια· πῶς δ' οὐ τῶν μεγίστων;
15 τείχη κατεσκαμμένα ⁶³, καὶ οἶκοι ἀνάστατοι.“

κ'. ΑΝΤΕΙΣΑΓΩΓΗ, ὅταν ἀνθ' ἐτέρου πρά-
γματος ἕτερον ἀντεισάγωμεν ⁶⁴ τιμιώτερον, συμβουλευ-

σούτου κλήρου. 52 M. διὰ. 53 Ven. Par. 3. MA. διπλᾶς.
Sq. καὶ Par. 3. om. 54 A. ὁπότερα τούτων ἀληθῆ. Tum
Ven. Par. 3. ἐστὶν ἀλ. 55 Par. 1. μεριζομένη τὸν πυρετόν —
λαμβάνοντες. Boiss. in Addendis conjicit μεριζόμενοι, Ven.
Par. 3. MA. μεριζομένη τὸν φωτισμὸν — λαμβάνουσα. 56 Ven.
Par. 3. M. φωτισμοῦ. Par. 1. πυρετοῦ. A. εἴτε τῷ φωτισμῷ.
57 Par. 3. MA. Ven. οὐ δέχῃ μετάνοian, οὐ διδ. ὀδυρμοῖς χώραν.
58 Par. 1. MA. διεξοδικῶς. M. ad marg. habet λεγομένη, quod
recepit Titzius. Boiss. scripsit διεξοδικός. Ven. Par. 3. καὶ
διεξ. leg. om. 59 τοι MA. om. 60 Ven. Par. 3. addunt:
ἐπὶ τῶν τοιούτων γὰρ οὐκ ἔστιν ἀποκρίνεσθαι ναὶ ἢ οὐ, ἀλλὰ διε-
ξοδικῶς ἐν πλείοσι λόγοις. 60* Ven. Par. 3. ὅτε. 61 Par. 1.
δοκοῦσι. 62 Par. 1. οὕτω. Ven. Par. 3. MA. ὄντως. 63
Ven. Par. 3. addunt: πόλεις ἠφανισμέναι, ἁγίασμα καθρηγμένον
καὶ τὰ ἐξῆς. MA. nihil nisi: ἁγίασ. καθειργμένον [A. καθειργό-
μενον.] 64 Par. 3. ἀντεισ. ἕτερον.

οντες ἢ⁶⁵ παραμυθούμενοι, ὡς τό· „λυπεῖ σε τὸ τῆς διαζεύξεως, ἀλλ’⁶⁶ εὐφραίνεται⁶⁷ τὸ τῆς ἐλπίδος.“⁶⁸

κά. ΜΕΤΑΣΤΑΣΙΣ, ὅταν ἀφ’ ἐαυτῶν⁶⁹ τὴν αἰτίαν εἰς ἕτερον μεθιστῶμεν, ὡς τό· „οὐδὲ τοῦ ἀμύσαντος⁷⁰ ὁ στάχυς, ἀλλὰ τοῦ σπείροντος, οὐδὲ τοῦ⁷¹ κατασβέσαι μὴ⁷² δυνηθέντος ὁ ἐμπρησμός, ἀλλὰ τοῦ ἀνάψαντος.“

κβ’. ΕΙΡΩΝΕΙΑ, λόγος προσποιούμενος τὸ ἐναντίον οὗ λέγει, ὡς⁷³ παρ’ Εὐριπίδῃ προσιποῦσα ἡ Μηδεια,⁷⁴ ὅσων προὔπηρξεν εἰς τὸν ἄνδρα εὐεργεσιῶν, πα-
θητικώτατα ἐπιφέρει·

Τοιγὰρ με πολλὰς⁷⁵ μακαρίαν ἄν’ Ἑλλάδα

ἔθνηκας ἀντὶ τῶνδε· θαυμαστὸν δέ σε

ἔχω πόσιν καὶ πιστὸν ἢ τάλαιν’⁷⁶ ἐγώ,

Εἰ⁷⁷ φεύξομαι γε γαίης ἐκβεβλημένη,

Δόμων ἔρημος σὺν τέκνοις μόνοις μόνη.

15

κγ’. ΔΙΑΣΥΡΜΟΣ, ὅταν τι διαβάλλωμεν ἀξιοπίστως, ὡς τό· „ἢ καὶ τὸ τριβώνιον⁷⁸ αἰτιάσῃ, καὶ τοῦ προσώπου τὴν θέσιν οὐκ εὐφρῶς⁷⁹ ἔχουσιν.“

κδ’. ΕΠΑΝΑΛΗΨΙΣ, ἀνάληψις προειρημένου, 20

65 Par. 3. Ven. ἢ καί. 66 ἀλλ’ abest a Ven. 67

Par. 1. εὐφραίνεται. ceteri εὐφραίνεται. 68 Ven. Par. 3. addunt: καὶ τό· δριμύς ὁ χειμὼν, ἀλλὰ γλυκὺς ὁ παράδεισος, ἀλγεινὴ ἢ πῆξις, ἀλλ’ ἡδεῖα ἢ ἀπόλαυσις. 69 Par. 1. A. ἐαυτοῦ. M. ἐτέρου. 70 A. ἀμύσαντος. 71 τοῦ Par. 1. om. 72

μὴ Par. 1. MA. om. Tacite praec. τοῦ inseruit Boiss. — Greg. Naz. Or. IV. p. 118. 73 Ven. Par. 3. MA. habent:

οἶον ἡπάτα δέ με καὶ ὁ Κάκμηλος Ἕλλη, τὸ τοῦ πυρὸς ἄγμα, καὶ ἡ μηλωτὴ Ἑλισσαίου, πλείω δυνήθεισα, ἢ τὰ Σηρῶν νήματα. 74

Par. 1. Μείδια. — Eur. Med. 508. 75 Par. 1. πολλὴ μακαρίαν ἐλ. 76 Par. 1. τάλαινα ἐγώ. 77 Par. 1. ἢ φεύξ. σι.

78 Ven. Par. 3. τὸ τῆς ἐσθῆτος τρίχινον. MA. τῆς ἐσθῆτος τὸ τρίχ. 79 Ven. Par. 3. ἀφρῶς. Post ἔχουσιν Ven. Par. 3. addunt: καὶ ἅλιν· τάχα ἂν ὀνειδίσαις καὶ τὸν σαυρὸν καὶ τὸν θύνατον.

μεταξυλογίας ⁸⁰ ἐμβαλλομένης, ὡς εἴ τις εἴποι· „ὁ δαῖνα στρατηγὸς ἠΰξησε τὰ τῶν στρατιωτῶν“ εἴτα μεταξὺ ἐπὶ πῶν, πῶς ἠΰξησεν, ἐπαναμνήσοι πάλιν· „αὐξήσαντος οὖν τούτου τὰ τῶν στρατιωτῶν, τάδε γέγονεν.“

5 κέ. ΕΠΑΝΑΦΟΡΑ πλειόνων κώλων ἢ ῥημάτων ἀπὸ τῆς αὐτῆς λέξεως ἀρχομένων συνεκδοχή, ⁸¹ ὡς εἴ τις λέγοι· „σὺ τὸν Γάγγην ⁸² ἐγεφύρωσας, σὺ τὸ στράτευμα διαβαίνειν πεποίηκας.“

κς'. ΔΙΠΛΗ ΕΠΑΝΑΦΟΡΑ ἔστι ⁸³ πλειόνων κώ-
10 λων ἢ ῥημάτων ἀπὸ τῶν αὐτῶν λέξεων ἀρχομένων συνεκδοχή· ⁸⁴ ὡς τό· „παρὰ τοσούτοις οἱ ἡμέτεροι παιδευταί, παρ' ὅσοις Ἀθῆναι, ⁸⁵ παρὰ τοσούτοις δὲ ἡμεῖς, παρ' ὅσοις οἱ παιδευταί.“ καὶ πάλιν· „σὺ τὸν ⁸⁶ Ξέρξην, καὶ τὸν Κῦρον· σὺ τὸν Δαρεῖον, καὶ τὸν Κροῖσον.“

80 A. μεταξυλλογίας. Tum Ven. Par. 3. ἐμβεβλημένης. In Ven. Par. 3. MA. sequitur: οἷον ἐπεὶ δὲ φθόνος διαβόλου καὶ γυναικὸς ἐπηρεία [καὶ γυναικὸς ἐπηρ. AM. om.].· εἴτα μεταξυλογήσας πολλὰ ἐπήγαγε· [A.M. εἴτα μεταξυλλογίας πολλῆς καὶ μετὰ ταῦτα, ἐπειδή.] ταῦτα ἐπειδὴ μείζονος ἐδεῖτο τοῦ βοηθήματος, μείζονος καὶ τυγχάνει. [βοηθήματος μ. κ. τυγχάνει Par. 3. om.] Greg. Naz. Or. εἰς τὰ Θεοφ. p. 619. 81 συνεκδοχή Ven. Par. 3. om. In Ven. Par. 3. MA. sequitur: οἷον, Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε, Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε, [MA. in his desinit.] Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε· [Greg. Or. εἰς τὰ Θεοφ. init.] καὶ πάλιν, τί λύετε τάξιν ἐπαινουμένην; τί βιάζεσθε γλῶσσαν νόμῳ δουλεύουσιν; τί τὴν κεφαλὴν ἀφέντες ἐπὶ τοὺς πόδας ἐσπεύσατε; [Or. XV. init.] γίνεται δὲ καὶ διπλὴ ἐπαναφορὰ, ὡς τὸ παρὰ τοσούτοις οἱ ἡμ. 82 Par. 1. γάγγιν. 83 MA. ἐστὶ om. 84 MA. συνεκδοχαί. 85 Ven. Par. 3. αἰ' 49. — Greg. Naz. Epitaph. in Basil. M. p. 332. B. 86 Ven. Par. 3. MA. τὸν βασιλεῖα καὶ τὸς ἐμούς· σὺ τὸν Ἀχαῦβ, καὶ τὸν Ἰωσίαν. Ven. Par. 3. pergunt: ἴνεται δὲ πάλιν ἐπαναφορὰ, ὅταν τῇ ἀρχούσῃ λέξει ἕτεροι ἰσοδυναμοῦσαι ληφθεῖεν· ἐπὶ τῶν ἄλλων κώλων, οἷον ἢ ἐκ τῆς ἀρχῆς ἀρχή, ἰὸ ἐκ τοῦ φωτὸς φῶς. καὶ πάλιν, ὁ ἀόρατος ὁράται, ὁ ἀναφής ψηλαφᾶται, ὁ ἄχρονος ἄρ-

ΠΕΡΙ ΣΧΗΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΛΕΞΙΝ.¹

Πόσα εἰσὶ κατὰ λέξιν καὶ ποῖα· ὁμοίως εἴκοσι ἕξ, ὥς καὶ τὰ προειρημένα.

Εἰσὶ δὲ ταῦτα· ταυτολογία, παλλιλλογία,² ἀναδίπλωσις, ἀντιστροφή, συμπλοκή, ἐπάνοδος, κλιμακωτὸν, προ-⁵διασάφησις, πλεονασμὸς, ἔλλειψις, ἀλλοιώσις, πολύπτωτον, μεταβολή, ζευγμα, παρωνομασία,³ ἡ⁴ καὶ παρήχησις, ὁμοιοτέλευτον, ἄρισον, ὁμοιόπτωτον, ἀσύνδετον, ἀντίθετον,⁵ σύγκρισις, ᾧ σχήματι πλησιάζει⁶ καὶ ἡ ἀντίθεσις⁷ καὶ ἡ ἀντιβολή, ἀντενάντιωσις, προαπάντησις,¹⁰ ὑπαλλαγή, περίφρασις καὶ ὑπερβατόν.

α. ΤΑΥΤΟΛΟΓΙΑ ἐστὶ λέξεων παράλληλος θέσις τὸ αὐτὸ σημαίνουσῶν, οἷον, „ὁξύς“⁸ ἐστὶ καὶ ταχύς, ἀλλ’ οὐ νωθὴς καὶ βραδύς.“

β. ΠΑΛΙΛΛΟΓΙΑ ἐστὶ λέξις ἣ φράσις τοῦ μὲν¹⁵ προηγουμένου κώλου κατάληξις, τοῦ δὲ ἐπομένου ἀρχή,⁹ ὥς ἂν εἴποι τις· „προῦκνυε μαρμαρυγή, προῦκνυε ξανθὴ Λαῖς, Λαῖς τὴν τοῦ Φιλωνίδου¹⁰ οὐσίαν ἐγκάψασα.“

χεται, ἰσοδυναμοῦσι [Par. 3. ἰσοδυναμοῦσαι. Ssq. καὶ τὰ μὲν τῆς διανοίας — — — λέξεως σχημάτων Par. 3. om.] γὰρ αἱ ἄρχουσαι λέξεις· καὶ τὰ μὲν τῆς διανοίας σχήματά εἰσι ταῦτα. Λεκτέον δὲ νῦν καὶ περὶ τῶν τῆς λέξεως σχημάτων. Ταυτολογία ἐστὶ λέξ. omissa schematum enumeratione.

1 MA. Titulum om. 2 Par. 1. MA. h. l. et postea παλλιλλογία. 3 Par. 1. MA. παρωνομασία. 4 MA. ἡ. 5 ἀντίθετον Par. 1. om. Est in MA. Addidit etiam Boiss. 6 Par. 1. πλησιάζει. MA. πλησιάζει. 7 Boiss. conjicit ἀντιμετάθεσις. coll. Alexandro p. 479. 8 Ven. Par. 3. ὁξεῖς εἰσι καὶ ταχεῖς, ἀλλ’ οὐ νωθεῖς καὶ βραδεῖς. 9 Sequitur in Ven. Par. 3. MA. οἷον πάλιν Ἰησοῦς ὁ ἐμὸς καὶ πάλιν μυστήριον, μυστήριον οὐκ ἀπατηλὸν οὐδὲ ἄκοσμον. [AM. addunt: οὐδὲ τῆς Ἑλληνικῆς πλάνης καὶ μέθης.] Greg. Naz. Or. εἰς τὰ ἁγ. φῶτα init. 10

γ'. *ΑΝΑΛΙΠΛΩΣΙΣ* ἐστι λέξεων¹¹ προφορὰ ἐπ' ἀλλήλους, οἷον, ¹² λέγε, λέγε τὰληθές· γίνεται δὲ καὶ μεταξὺ λέξεως ἐμβεβλημένης, ὡς τό· „ἀλλ' ¹³ οὐκ ἔστι ταῦτα, οὐκ ἔστιν.“ ¹⁴

5 δ'. *ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ* ἐστι τὸ ἐναντίον¹⁵ τῆς ἐπαναφορᾶς· ὥς γὰρ ἐκείνη ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἄρχεται, οὕτως αὕτη εἰς τὸ αὐτὸ λήγει, ¹⁶ οἷον, „πληῆξον τὸν τύραννον, σφάζον τὸν τύραννον, καρατόμησον τὸν τύραννον.“

ε. *ΣΥΜΠΛΟΚΗ* ἐστι ¹⁷ σύνθεσις ἐκ τε τῆς ἐπαναφορᾶς καὶ τῆς ἐπαναστροφῆς, ὡς ¹⁸ ἂν εἴποι τις· „ὦν ἡδέα μὲν τὰ μηνύματα ἡμῖν τῶν τὴν σὴν εἰρήνην κηρυττόντων, ἡδέα καὶ τὰ στόματα τῶν τὴν σὴν δόξαν κηρυττόντων.“

ς'. *ΕΠΑΝΟΛΟΣ* ἐστίν, ὅταν τινὰ¹⁹ προτιθέντες 15 κεκρυμμένας ἔτι διανοίας ἔχοντα ἐπανίωμεν εἰς αὐτὰ καὶ σαφηνίζωμεν, οἷον διττοῦ δὲ ὄντος λόγου παντός, καὶ τοῦ μὲν τὸ οἰκεῖον κατασκευάζοντος, τοῦ δὲ τὸ ἀντίπαλον ἀνατρέποντος, ²⁰ ἡμεῖς τὰ οἰκεῖα ἐκθέμενοι πρότερον οὕτω τὰ τῶν ἐναντίων ἀνατρέψαι πειρασόμεθα.

Par. 1. φειλονείδου. Respicitur Aristoph. Plut. 179. ἐρᾷ δὲ Λαῖς οὐ διὰ σέ Φιλωνίδου. Boiss. 11 Ven. Par. 3. MA. λέξεως.

12 Ven. Par. 3. MA. οἷον Κύριε, Κύριε. 13 ἀλλ' Ven. Par. 3. MA. om. 14 Ven. Par. 3. addunt: καὶ πάσχα Κυρίου, πάσχα.

15 Ven. τοῦναντίον. 16 Ven. καταλήγει. Sequitur in Ven. Par. 3. οἷον θελῆσαι δεῖ μόνον, ὀρμῆσαι δεῖ μόνον, καὶ κόπασσον Κύριε, ἰλάσθητι Κύριε, ἄνες Κύριε. [MA. οἷον κόπασσον Κύρ. ἄνες Κύρ. ἢ. Κύριε. 17 ἐστι Par. 1. om. Habent ceteri: 18

Ven. Par. 3. MA. οἷον ὦν ὠραῖοι μὲν οἱ πόδες εὐαγγελιζομένων εἰρήνην καὶ ἀγαθὰ, μεθ' ὧν ἐληλύθατε, ὠραῖοι δὲ τὰ πρὸς ἡμᾶς, οἷς εἰς καιρὸν ἐληλύθατε, ὥς γὰρ αἱ ἀρχαὶ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ, οὕτω καὶ αἱ καταλήξεις εἰς τὸ αὐτό. [ὥς γάρ — τὸ αὐτό MA. om.]

19 Ven. Par. 3. δύο τινά. Tum Ven. Par. 1. M. προστιθέντες. Par. 3. προτιθέντες. A. προσθέντες. Mox Par. 1. σαφηνίζομεν.

20 Par. 1. MA. ἀποτρέποντος. Ven. Par. 3. ἀνατρέποντος. [ut

ζ. ΚΛΙΜΑΚΩΤΟΝ δὲ γίνεται, ὅταν ἐπὶ πλίον προτείνοντες τὸ προκαίμενον κεφάλαιον ἑκάστον κόμμα τελευτήν λόγου καὶ ἀρχὴν ²² ποίησωμεν, ὡς τό· „Ἡφαιστος ²² μὲν ἔδωκε Διὶ, Ζεὺς δὲ τῷ Ἑρμῇ, Ἑρμῆς δὲ τοῖς ἄλλοις.“ 5

ἡ. ΠΡΟΔΙΑΣΑΦΗΣΙΣ ἐστίν, ὅταν πεπληρωμένῳ λόγῳ ἐπενεχθῇ ὕνομά τι πλεον διασαφούν, οἷον περινοεῖ ²³ τι τῇ διανοίᾳ μείζον καὶ ὑψηλότερον·“ πλήρει ²⁴ γὰρ τῷ λόγῳ ἐπὶ πηχταὶ ἡ διάνοια.

θ. ΠΛΕΟΝΑΣΜΟΣ ἐστίν, ὅταν λόγον μόριον ¹⁰ προστεθῇ περιττὸν κόσμου χάριν ἢ ἐμφάσεως, οὗ ἀφαιρεθέντος ἡ διάνοια οὐδὲν βλάπτεται, οἷον, „τὸ μὲν δῆσόν, ὧ βασιλεῦ,“ τὸ δὲ γὰρ περισσόν. ²⁵

ι. ΕΛΛΕΙΨΙΣ ἐστίν, ὅταν ἡ περιηρημένον ²⁶ μέρος λόγου τι συντομίας ἕνεκα· ²⁷ οἷόν ἐστι· 15

conjecit Boiss.] καὶ ἡμεῖς. 21 καὶ ἀρχὴν MA. om. Post ποιήσωμεν Ven. Par. 3. MA. habent: οἷον ἵνα τῷ ληπτῷ μὴ ἔλκη πρὸς ἑαυτὸ, τῷ δὲ ἀλήπτῳ θαναμάζεται· θαναμαζόμενον δὲ — ἀπεργάζεται Par. 3. om.] δὲ ποθῆται [Λ. ποθεῖται] πλίον, ποθοῦμενον δὲ καθαιρῇ, [Ven. καθαίρει] καθαιρὸν δὲ θεοειδῆς ἀπεργάζεται, [Greg. Naz. Or. εἰς τὰ Θεοφ. p. 616. A.] καὶ πάλιν· παρὰ τοῦ πνεύματος ἡμῖν ἡ ἀναγέννησις, παρὰ δὲ τῆς ἀναγεννήσεως ἡ ἀνάπλασις, παρὰ δὲ τῆς ἀναπλάσεως ἡ ἐπίγνωσις· ἀναβαίνει γὰρ ὁ λόγος ὡς διὰ κλίμακος. [καὶ πάλιν — κλίμακος MA. om.] 22 Respicit ad II. β. 101. 23 Par. 1. MA. περινοεῖν. Ven. Par. 3. περινοεῖ, ut correxit Titzius monens, hoc a Gregorio Theol. de Basilio dictum esse. 24 Par. 1. Ven. MA. πλήρη. Par. 3. M. πλήρει, ut correxit Boiss. 25 Ven. Par. 3. περιττὸν γὰρ τὸ δῆ, καὶ τό· [Ven. τὸ om.] ἐκείνος Καλλίστρατος ἔκρινε· τὸ γὰρ ἐκεῖνος ἐμφασίν τινα μεγέθους περὶ τὸν Καλλίστρατον ἐποίησεν. 26 Par. 1. περιεξημένον. Ση. μέρος MA. om. 27 Sequitur in Ven. Par. 3. ἡ δι' ἐμφασις πάθους, οἷον ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ ἡ ἀρχὴ δεξιὰ· λείπει γὰρ τὸ ἐστὶ· τί οὖν τὸ πνεῦμα; θεός; πάνυ γε· τί οὖν, ὁμοούσιον, εἶπαρ

Δώδεκα γὰρ σὺν νηυσὶ πόλεις ἀλάπαξ' ἀνθρώπων,

Πεζὸς δ' ἔνδεκα φημί. ²⁸

λείπει δὲ τὸ ἀλάπαξα, νοεῖται δ' ἐκ τῶν προειρημένων.

Κάκεινο δὲ λέγεται κατὰ ἔλλειψιν.

5 Εἰς οἰανὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης. ²⁹

ἐνδεῖ γὰρ τὸ ἐστὶ· καὶ ³⁰

Ὡ πόποι ἦ μοι ἄχος μεγαλήτορος Αἰνείας.

λείπει γὰρ τὸ πάρεστιν ἢ συμβέβηκε· καὶ μυριαχοῦ ἐστὶν εὐρεῖν παρὰ τοῖς παλαιοῖς. καὶ τόδε· ³¹

10 Ἄλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί·

Ἀρσαντες κατὰ θυμὸν ὅπως ἀντάξιον ἔσται·

λείπει, ἀγαθὸν ἢ δίκαιον ἢ τοιοῦτόν τι δηλονότι ἔσται·

εἰ δὲ μὴ δώσουσιν, ἐγὼ ποιήσω τάδε. καὶ παρὰ τῷ Κωμικῷ· ³² „ἐὰν μὲν ἀποφῆνῳ ἀγαθῶν πάντων αἰτίαν

15 ἐμέ· εἰ δὲ μὴ, ποιεῖτε ὅπερ ἂν δοκῇ ὑμῖν.“

Ἄλλως. ³³ Ἐλλειψίς ἐστι λέξις οὐ κατὰ τὸ πλήρες ἐκπερομένη. γίνεταί δὲ κατ' ἀρχήν, κατὰ μέσον καὶ κατὰ τέλος· λέγεται δὲ τὸ κατ' ἀρχήν ἀφαιρέσεις, οἷον λείβειν εἵβειν· τὸ κατὰ μέσον συγκοπή, οἷον μονόνυχας μώνυχας·

20 τὸ κατὰ τέλος ἀποκοπή, οἷον δῶμα δῶ. Ἐλλειψις στοιχείου, οἷον γαῖα αἶα. Ἐλλειψις συλλαβῆς, ἀστράπτει, στράπτει, ἀμφιφορεὺς ἀμφορεὺς, Ἀπόλλωνα Ἀπόλλω. Ἐλλειψις λόγου·

Κάπειτ' ἀπὸ ταφύου ³⁴ τοὺς θεοὺς ὑπερφρονεῖς,

25 Ἄλλ' οὐκ ἀπὸ τῆς γῆς, εἶπερ·

θεός; λείπει γὰρ τὸ ναί· καὶ πάλιν· ταῦτα τίνες; λείπει γὰρ τὸ φασί. καὶ πάλιν· τῆς βίας, τῶν λημμάτων, λείπει γὰρ τὸ φεῦ. In MA. post συντομ. ἔν. sequitur: οἷον ἀναστ. ἡμέρα. τὸ ἐστὶ περιηρημένον, καὶ τί οὖν· τὸ πνεῦμα θεός; πάνυγε· τί οὖν τὸ πνεῦμα δμοούσιον; ναί. nihil amplius. 28 Il. v. 328. 29 Boiss. πάτρης. Il. μ. 243. Boiss. confert Baehmahni Anecd. T. II. p. 107. 30 Il. v. 293. 31 Il. α. 135. 32 Arist. Plut. 468. 33 Vi-
dentur quae de ellipsi sequuntur in Zonaei libellum aliunde fuisse inlata. Boiss. 34 Par. 1. ταφού. — Arist. nub. 227.

ἐλλείπει τὸ, ἐβούλου, ἢ εἰ ἦν δυνατόν ἄνθρωπον ὄντα δια-
 γνῶναι τὰ θεῖα. Ἐλλειψις ὀνομάτων ῥημάτων καὶ
 προθέσεων· πάντα γὰρ λόγον ἔξ' ὀνόματος καὶ ῥήματος
 ἀνάγκη συνίστασθαι, ἀλλὰ οἱ Ἀττικοὶ συντομίας χάριν
 ἐνίοτε θάτερον τούτων νοεῖσθαι διδόασιν, ἐπὶ ὀνόματος, 5
 οἶον, „ἐνταῦθα πωλεῖν τε χρὴ καὶ ὠνεῖσθαι,“³⁵ λείπει
 τό· τινὰ ἄνθρωπον δηλονότι.

ιά. ΑΛΛΟΙΩΣΙΣ³⁶ ἥτοι ἐναλλαγὴ κατὰ πολλοὺς,
 γίνεται τρόπους· καὶ γὰρ³⁷ περὶ γένη ὀνομάτων καὶ περὶ
 ἀριθμῶν καὶ περὶ πτώσεις καὶ περὶ ἐνεργείας καὶ πάθη 10
 καὶ χρόνους, καὶ περὶ μὲν γένη ὀνομάτων, οἶον, „πᾶσα
 ἡ Ἑλλὰς ἐσιδηροφόρει,“³⁸ ἀντὶ τοῦ οἱ Ἕλληνες, καὶ, „τί-
 μιον³⁹ ἢ ἀρετὴ,“ ἀντὶ τοῦ⁴⁰ ὁ ἐνάρκτος· περὶ⁴¹ ἀρι-
 θμοὺς, οἶον, „μέγας⁴² ὁ καθελὼν τὴν⁴³ Τροίαν,“ ἀντὶ
 τοῦ μεγάλοι⁴⁴ οἱ καθελόντες· περὶ δὲ πτώσεις·⁴⁵ „μῆ- 15
 νιν ἄειδε θεὰ, ἢ μυρὶ Ἀχαιοῖς“ ἀπὸ αἰτιατικῆς γὰρ εἰς
 εὐθείαν μετέπεσε· περὶ⁴⁶ ἐνεργείας καὶ πάθη·⁴⁷ οἶον

Boiss. confert Creuzer. ad Plotin. de pulchrit. p. 263. Wyt-
 tenb. ad Plut. p. 750. Dion. Chrys. Or. XXXIV. p. 33. ἐκείνο
 δὲ ἴσως ἀγνοοῦντες ὅτι εἴπερ, κατηρῶσθε οἱ τοῖς φιλοσόφοις. 35
 Verba sunt Philostrati Her. p. 661. 36 M. A. ἄλλ. γὰρ. 37
 Ven. Par. 3. καὶ γὰρ καί. 38 Thuc. I. 6. 39 καὶ τίμιον —
 ἐνάρκτος Par. 3. om. 40 Par. 1. οἶον ἐνάρκτος. Ven. Par. 3.
 ἀντὶ τοῦ ὁ ἐν. M. A. ἤγουν ἐν. 41 Ven. Par. 3. περὶ δέ. 42
 Herodiani Cod. Par. 1. [p. 600.] habet Αἴας. 43 Par. 3.
 Ven. τὴν om. 44 μεγάλοι Par. 1. M. A. om. recepi ex Par. 3.
 Ven. Sq. καθελόντες Par. 3. om. 45 Par. 3. Ven. ὥς τό·
 μῆνιν. Post Ἀχαιοῖς addunt: ὅλγε' ἔθηκεν. ἀπὸ γὰρ αἰτ. μετέ-
 πεσεν εἰς εὐθ. 46 Ven. περὶ δέ. 47 Ven. Par. 3. addunt:
 καὶ χρόνους. Tum Par. 1. M. A. οἶον οὐκέτι μιγνύμενοι. Boiss.
 collato Alexandro de fig. p. 473. legendum putavit: οὐκ ἐπι-
 μιγνύντες ἄδεῶς ἀλλήλοις, ἀντὶ τοῦ ἐπιμιγνύμενοι. ex Thuc. I. 2.
 Lectionem receptam offerunt Ven. Par. 3. ὥς τό· οὐκ ἐπιμ. —
 ἐπιμιγνύμενοι· καὶ αὐτίς, ὅτι τὴν μεσόγαιαν κατῴκημένοι, ἀντὶ τοῦ

„οὐκ ἐπιμιγνῦντες ἀλλήλοις,“ ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐπιμιγνύμενοι· περὶ δὲ χρόνους, ὥς τὸ, „παρέξομαι τοὺς ὀρώντας μάρτυρας.“

ιβ'. ΠΟΛΥΠΤΩΤΟΝ λέγεται, ὅταν ὁ αὐτὸς λόγος 5 πολλῶν πτώσεων ἀντιλαμβάνηται, ⁴⁸ ὥς τὸ· „οὗτος ἦν φίλος αὐτοῦ, οὗτος προστάτης, οὗτος κηδεμῶν ἦν.“

ιγ'. ΜΕΤΑΒΟΛΗ ἐστίν, ὅταν τὸ ⁴⁹ αὐτὸ νόημα διαφόρως ἐξαγγελιθῇ, ὥς τὸ· „τίνος διώκοντος ἢ συνα-
ναγκάζοντος.“ οὐδενός· τίνων ἱππέων, ⁵⁰ τίνος ὑλακῆς
10 ἢ κραυγῆς·

ιδ'. ΖΕΥΓΜΑ ἐστίν, ὅταν διάφορα κῶλα μία συν-
δῇ ⁵¹ λέξεις, ἢ μετ' αὐτῶν τεθεῖσα, ἢ πρὸ αὐτῶν, οἷον·
„τῶν μὲν τὸν λόγον, τῶν δὲ τὴν πρᾶξιν, τῶν δὲ τὸ πρᾶ-
ον, τῶν δὲ τὸ ἥσυχον, ⁵² τῶν δὲ τοὺς κινδύνους, τῶν δὲ
15 τὰ πλείω, τῶν δὲ τὰ πάντα μιμησάμενος.“ τὸ γὰρ μιμη-
σάμενος ζεύγνυσι τὰ κῶλα. ⁵³

ιε'. ΠΑΡΟΝΟΜΑΣΙΑ ⁵⁴ ἐστίν, ὅταν τι ⁵⁵ τῶν λη-
φθέντων εἰς διάνοιαν ὀνομάτων ἢ ῥημάτων βραχὺ με-

κατακηκότες· περὶ δὲ χρόνον, ὥς τὸ· παρῆξ. (Dem. in Neaer. p. 1356.) 48 Par. 1. ἀντιλαμβάνεται. MA. ἀντιλαμβάνηται. Ven.

Par. 3. ἀντιλάβηται. Sequitur in Ven. Par. 3. MA. οἷον ἐκεί-
νων [MA. ὥς τὸ· οὗς στύλος] ἐσμέν καὶ γένος καὶ μαθηταί, οὗς
στύλος πυρὸς καὶ νεφέλαι ὠδήγουν, [M. ὠδήγουν] οἷς θάλασσα δι-
στατο, ὧν θῆρες ἡτῶντο, καὶ τὰ τοιαῦτα. [MA. καὶ τὰ τοιαῦτα
om.] 49 Ven. τὸ νόημα. Par. 3. τὸ αὐτὸ ὄνομα, 50 Ven.

Par. 3. addunt: τίνων κυνῶν. 51 M. συνδήση. A. συνδεθῇ.

52 Ven. Par. 3. τὸν ζῆλον. Sq. τῶν δὲ — πάντα μιμησάμενος

Par. 1. MA. om. Recepi ex Ven. Par. 3. μιμησάμενος M. ha-

bet post ἡσυχον. Boiss. ex conj. posuit. 53 Par. 1. ζεύγνυ-

ουσι κῶλον. Boiss. conj. ζεύγνυσι κῶλον ἕκαστον vel κῶλα. Le-

ctio recepta est in MA. Par. 3. Ven. 54 Par. 1. 3. Ven. A.

παρωνομασία. 55 τι Par. 1. M. om. Posuit Boiss. Est in

Ven. Par. 3. A. — Tum Par. 1. λειφθέντων — μεταποιήσαντος

corr. Par. 3. Ven. MA. et Boiss. coll. Alexandro p. 477.

ταποιήσαντες ἐτέραν κινήσωμεν ἔννοιαν·“ οἶον· ⁵⁶ „οὐ
τὴν ὑλακὴν, ἀλλὰ τὴν φυλακὴν·“ καὶ, „τῆς ἐμῆς εἴτε ἀπο-
νοίας, ⁵⁷ εἴτε ἀνοίας,“ ὃ καὶ παρήχησις ὀνομάζεται.

ιζ'. ΟΜΟΙΟΤΕΛΕΥΤΟΝ ἐστίν, ⁵⁸ ὅταν πολλὰ κῶ-
λα τὴν αὐτὴν συλλαβὴν ἔχωσι κατάληξιν, ⁵⁹ οἶον ἐστι
τό· ⁶⁰

— οὐτ' ἀνέμοισι τινάσσεται, οὔτε ποτ' ὄμβρῳ
Δεύεται, οὔτε χιὼν ἐπὶ πλύνεται, ἀλλὰ μάλ' αἰθερῇ
Πέπταται ἀννέφελος· ⁶¹

καὶ ὡς ἂν εἴποι τις· „λέγετε, φέρετε, χαίρετε.“ 10

ιζ'. ΠΑΡΙΣΥΝ ἐστίν, ὅταν δύο ἢ καὶ ⁶² πλείονα
κῶλα μάλιστα μὲν καὶ τὰς συλλαβὰς ἴσας ἔχῃ· εἰ δ' οὖν
ἀλλὰ γε τὸ γένος καὶ τὸν ἀριθμὸν ⁶³ καὶ τὸν ῥυθμὸν· ⁶⁴
οἶον· „τίνα ⁶⁵ μὲν ἀνθρώπων κινήματα, τίνα δὲ πιθί-
κων ὀρμήματα.“ ⁶⁶

15

ιη'. ΟΜΟΙΟΥΠΤΩΤΟΝ ⁶⁷ ἐστίν, ὅταν ἡ αὐτὴ πτώ-

56 Ven. Par. 3. οἶον κατηγορήσω γὰρ αὐτὸς [Par. 3. αὐτὸς ἐγὼ τῆς εἴτε ἀπ.] τῆς ἐμῆς εἴτε ἀπονοίας εἴτε ἀνοίας, καὶ αὐθις, οὐδὲ τὴν ὑλακὴν, ἀλλὰ τὴν φυλακὴν· τοῦτο δὲ τὸ σχῆμα καὶ παρήχησιν ὀνομάζουσιν. 57 MA. εἴτε ἀνοίας, εἴτε διανοίας. [A. εἴτε διανοίας om.]. 58 Ven. Par. 3. ὃ καὶ ὁμοιοκατάληκτον λέγεται, ὅταν διάφορα κῶλα — κατάληξιν, οἶον· „Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε, Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε.“ 59 Par. 3. καὶ κατάληξιν. Boiss. conj. κατὰ κατὰ. tum MA. οἶον δοξάσατε, ἀπαντήσατε, ὑψώθητε. 60 Od. ζ. 43. 61 Par. 1. ἀννέφελος. 62 καὶ Par. 3. MA. om. 63 Ven. Par. 3. inserunt· καὶ τὸν χρόνον. 64 Par. 3. ἀριθμὸν. 65 Greg. Naz. Or. III. p. 102. 66 Ven. Par. 3. addunt: διαφέρει δὲ τοῦ ὁμοιοκαταλήκτου, ὅτι ἐν ἐκείνῳ μὲν τὰς τελευταίας μόνας συλλαβὰς ὁμοίας ποιοῦμεν, τοῦτο δὲ πλείονα, ὡς ἔφαμεν, ἔχει παρατηρήματα· καὶ εἴ τι μὲν πάρισον, ἐκεῖνο καὶ ὁμοιοκητύληκτον, οὐκ ἐστὶ δὲ ὁμοιοκατάληκτον, τοῦτο καὶ πάρισον. Πολλάκις δὲ ὁ αὐτὸς λόγος διαφόροις ἐμπίπτει σχήμασι κατ' ἄλλο καὶ ἄλλο. 67 Cod. Angel. F. 6. 17. ad marg. Alexandri habet: ὁμ. ἐστι πτώσις ἡ αὐτὴ κατὰ τοὺς αὐτοὺς τρό-

σις ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὄνομα διαφόρως φέρεται, ⁶⁸ οἷον, ὧ ⁶⁹ μὲν ἐπὶ τὰ μεγάλα τῶν ἔργων ἀχρηστότατε, πρὸς δὲ τὴν ἐν λόγοις τόλμαν θαυμασιώτατε.“

ιδ'. *ΑΣΥΝΔΕΤΟΝ* ἐστίν, ὅταν χωρὶς τῶν συνα-
5 πτόντων συνδέσμων ἐκφέρωμεν ⁷⁰ τὸν λόγον, οἷον· „φθά-
νει τοὺς ταχεῖς, σφάλλει ⁷¹ τοὺς συνετοὺς, περιτρέπει ⁷²
τοὺς ἰσχυροὺς, συστέλλει ⁷³ τοὺς ὑψηλοὺς.“

κ'. *ΑΝΤΙΘΕΤΟΝ* γίνεται κατὰ δύο τρόπους· ⁷⁴
καθ' ἓνα μὲν, ὅταν ⁷⁵ τὰ ἀντικείμενα ὀνόματα λαμβά-
10 νωνται, οἷον· μᾶλλον τιμῶσιν αἱ πόλεις τοὺς ἀδίκως
πλουτοῦντας, ἢ τοὺς δικαίως ⁷⁶ πενομένους· καθ' ἕτερον
δὲ, ⁷⁷ ὅταν ἀντιδιαστέλληται ⁷⁸ κατάφασις ἀποφάσει ⁷⁹,
ὡς τό· „σὺ μὲν ἔλαβες δῶρα, ἐγὼ δ' ⁸⁰ οὐκ ἔλαβον.“

κά. *ΣΥΓΚΡΙΣΙΣ* ⁸¹ ἐστίν, ὅταν πλεονάκεις ταῖς
15 αὐταῖς χρώμενοι λέξεσιν ἕτερα σημαίνωμεν, οἷον· ⁸² „εἰ
μὲν θεὸς, οὐ κτίσμα, εἰ δὲ κτίσμα, οὐ θεός.“ ⁸³

κά.

πους διαφόρως λεγομένη, οἷον, ὧ περὶ μὲν ἔργων καὶ τὰ λοιπά.
Par. 3. schema hoc om. 68 Ven. Par. 3. ἐκφέρηται. Par. 1.
φέρεται. MA. φέρεται. 69 Par. 1. MA. ὃ μὲν — ἀχρηστοτά-
τον — θαυμασιώτατον. Ven. Par. 3. ὧ μὲν περὶ τὰ μ. — ἀχρη-
στοτάτε — θαυμασιώτατε. ex Aeschine adv. Ctes. p. 433. Bekker.
70 Par. 1. ἐκφέρομεν. 71 Par. 1. MA. φθάνει. Ven. Par. 3. σφάλλ-
λει. 72 Par. 1. περιτρέχει. Boiss. correxit παρατρέχει. MA. Ven.
Par. 3. περιτρέπει. 73 MA. Par. 3. στέλλει. 74 Ven. Par. 3. κατὰ
τρ. πλείονας. 75 Par. 1. ὅτε — λαμβάνεται. MA. ὅταν — λαμβάνων-
ται. Ven. Par. 3. ὅταν — λαμβάνηται. 76 Par. 1. 3. Ven. δικαίους.
MA. δικαίως. 77 Ven. Par. 3. addunt: τρόπον. 78 Par. 1. ἀντι-
διαστέλλεται. Par. 3. διαστείλῃται. MA. Ven. ἀντιδιαστέλληται.
79 Par. 1. MA. ἀπόφασιν. Ven. Par. 3. ἀποφάσει, quod posuit
Boiss. ex Herodiano p. 602. 80 Ven. Par. 3. δέ. Post ἔλα-
βον addunt καὶ πάλιν· τὸ σκότος λύεται, πάλιν τὸ φῶς ὑφίσταται.
81 a Par. 3. abest hoc schema. 82 Ven. Par. 3. MA. οἷον
Ἀὐτὸς ὁ Σοδομίτης [Μ. Σοδομήτης] καὶ οὐ Σοδομίτης τὸν τρόπον,
καὶ Ραῦβ ἢ πόρνη καὶ οὐ πόρνη τὴν προαίρεσιν. τούτω δὲ τῷ

κβ'. *ΑΝΤΙΕΝΑΝΤΙΩΣΙΣ*⁸⁴ ἐστίν, ὅταν εἰπεῖν τι βουλόμενοι διὰ τοῦ ἐναντίου⁸⁵ δηλώσωμεν, οἷον, „ἴσως οὐ τῶν πολλῶν ἐγενόμην φαυλότερος.“

κγ'. *ΠΡΟΑΠΑΝΘΗΣΙΣ* γίνεται, ὅταν δύο τινὰ θέντες πρὸς τὸ δεύτερον ἀπαντήσωμεν πρότερον, οἷον,⁸⁶ 5 καλὸν παιδεία καὶ πλοῦτος, ἐφ' ὅσον ὁ μὲν τὸ σῶμα κοσμεῖ, ἡ δὲ τὴν ψυχὴν καλλύνει.

κδ'. *ΥΠΑΛΛΑΓΗ* ἐστίν, ὅταν ἐπιτιμήσαντες⁸⁷ τῷ πρώτῳ ὀνόματι ἕτερον προσλάβωμεν, οἷον, „οὐκ ἔστι τοῦτο φιλανθρωπία, ἀλλ' ἔρως,“ καὶ „οὐκ ὠργίζετο, ἀλλ' 10 ἐμαίνετο.“

κε'. *ΠΕΡΙΦΡΑΣΙΣ* ἐστίν, ὅταν τὸ διὰ μιᾶς λέξεως ῥηθῇναι δυνάμενον διὰ πλείονων ἐκφέρηται,⁸⁸ οἷον βίη Ἡρακλείη, καὶ μένος Ἀλκινόοιο.⁸⁹

κς'. *ΥΠΕΡΒΑΤΟΝ* ἐστίν, ὅταν τῆς συνεχείας τοῦ¹⁵ νοήματος⁹⁰ διακοπείσης ὑπὸ μεταξυλογίας ἐμβληθείσης

σχήματι πλησιάζει καὶ ἡ ἀντίθεσις καὶ ἡ ἀντιβολή· οἷον [Ραάβ — ἀντιβολή· οἷον et quae sequuntur post θεός MA. om.] εἰ μὲν θεός, οὐ κτίσμα, εἰ δὲ κτίσμα, οὐ θεός, τὰ γὰρ ἐν τοῖς πρώτοις κώλοις ἀπλῶς τεθέντα ἐν τοῖς δευτέροις ἐναντίον ἐτίθησαν. 83

Verba sunt theologi scriptoris de Spiritus sancti vel de Christi divinitate: cfr. Greg. Naz. Or. XXXVII. p. 596. Boiss.

84 Ven. ἐναντίωσις. 85 Par. 1. MA. διὰ τὸ ἐναντίον. Ven.

Par. 3. διὰ τοῦ ἐναντίου. 86 Ven. Par. 3. MA. οἷον καλὸν

προσευχή καὶ ἀγρυπνία, καὶ πειθέτω σε Ἰησοῦς ἀγρυπνῶν πρὸ τοῦ πάθους καὶ προσευχόμενος. [MA. καὶ προσευχ. om.] 87 inde

est ὑπαλλαγῇ nomen alterum ἐπιτίμησις. cfr. Alexandrum p. 486. Boiss. 88 Par. 1. ἐκφέρεται. 89 MA. addunt: καὶ

ἡ τοῦ Θεοῦ φιλανθρωπία ἀντὶ τοῦ ὁ Θεός. Ven. Par. 3. καὶ ἐξ

Τηλεμάχοιο, καὶ ἡ τοῦ Θεοῦ φιλ. — Θεός, καὶ Θηβαίων ἄνοια,

ἀντὶ τοῦ οἱ Θηβαῖοι. 90 MA. ὀνόματος. Ven. διηγήματος.

ὑστερον τὸ λείπον ἀποδοθῇ· οἶον⁹¹ ἐμοῦ μέτα,⁹² ἀντὶ τοῦ μετ' ἐμοῦ, καί· „ἅπ' ἐμ' ὀλεῖς,“⁹³ ἀντὶ τοῦ ἀπολεῖς ἐμέ.

91 Ven. Par. 3. κατὰ ταῦρον ἐδηδοκῶς [Par. 3. ἐδηδῶς], καὶ ἀνὰ δ' ὁ πιτολίπορθος Ὀδυσσεὺς ἔστη, ἀντὶ τοῦ ἀνέστη, καὶ ἅπ' ἐμ' — ἀπολεῖς ἐμέ, καὶ ἐμοῦ μέτα ἀντὶ τοῦ μετ' ἐμοῦ, καὶ τὰ ὅμοια.
92 M. μετὰ μὲν γὰρ ἐμοῦ ἀντὶ τοῦ μετ' ἐμοῦ. 93 Soph. Phil. 817.

XI.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ

ΠΕΡΙ ΣΥΝΕΚΔΟΧΗΣ.

Πόσας ἀναφορὰς ἔχει ἡ συνεκδοχή; ² ἢ γ'. ποίας ταύ-
τας; Ἡ μὲν ἀπὸ ὅλου δηλοῖ τὸ μέρος· ἡ δὲ ἀπὸ μέ-
ρους τὸ ὅλον· ἡ δὲ ἀπὸ τῆς ὕλης τὸ ἀποτελεσμα· ἡ δὲ, 5
ἀπὸ τοῦ ἐπομένου ³ συμβαίνοντος τὸ προηγούμενον· ἡ
δὲ ἀπὸ τοῦ ⁴ συμβόλου τὸ κύριον· ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ προη-
γουμένου τὸ ἀκόλουθον· ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ ἀκολουθίου τὸ
προηγούμενον· ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ γένους τὸ εἶδος· ἡ δὲ ἀπὸ
εἰδους τὸ γένος· ἡ δὲ ἀπὸ τῶν πολλῶν τὸ ἓν· ἡ δὲ ἀφ' 10

1 Apospasma hoc in Codd. Par. 2929. Ambros. A. 115.
et Pragensi praecedenti libello annexum est. Primum edidit
Titzius in Man. Moschopuli Opusculis a. 1822. deinde Bois-
sonadius ad calcem Zonaci in Anecd. T. III. p. 319. a. 1831.
Equidem descripsi ex Ambrosiano, et contuli cum Par. et
editionibus Titzii et Boissonadii. 2 Par. ἡ συν. ἔχει. Tum
MA. ιά. Par. γ'. quod ponendum esse vidit Titz. 3 ἐπο-
μένου Par. A. om., est in M. 4 τοῦ Par. om.

ένος τὰ πολλά· ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ περιέχοντος τὸ περιεχόμενον· ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ περιεχομένου τὸ περιέχον.

Πῶς; ⁵ Ἀπὸ ὅλου τὸ μέρος; ὡς τὸ, „βόας αὔας.“ ⁶ ἀντὶ τοῦ, ἀσπίδας, τὰς ⁷ ἐκ βοείων βυσσῶν.

5 Ἀπὸ μέρους τὸ ὅλον, ὡς τὸ, λευκώλενος ⁸ Ἥρη.

Ἀπὸ τῆς ὕλης τὸ ἀποτελεσμα, ὡς τὸ,

Χρυσὸν δ' αὐτὸς ⁹ ἔδυνε περὶ χροῖ·

ἀντὶ τοῦ, χρυσῇν πανοπλίαν.

Ἀπὸ τοῦ ἐπομένου συμβαίνοντος τὸ προηγούμενον,

10 ὡς τὸ,

Ἐξόμενοι λεύκαινον ¹⁰ ὕδωρ ξεστῆς ἐλάτῃσιν.

Ἀπὸ τοῦ συμβόλου τὸ κύριον, ὡς τὸ σκῆπτρον ¹¹

τῇν βασιλείαν.

Ἀπὸ τοῦ προηγούμενου τὸ ἀκόλουθον, ὡς τὸ,

15 Λῦσε ¹² δὲ παρθενίην ζώην.

Ἀπὸ τοῦ ἀκολουθίου τὸ προηγούμενον, ὡς τὸ ἐνα-

ρίζω, τὸ σκυλεύω.

Ἀπὸ γένους τὸ εἶδος, ὡς τὸ, „ξῶον ἐνταῦθα οἰκονομούμενον καὶ ἀλλαχοῦ μεθιστάμενον.“

20 Ἀπὸ εἰδους τὸ γένος, ὡς τὸ αἶτω τὸ αἰσθάνομαι.

Ἀπὸ πολλῶν τὸ ἐν, ὡς τὸ, „στήθεα μαρμαρόεντα.“ ¹³

Ἀφ' ἐνός τὰ πολλά, ὡς τὸ, „πέρσεν ¹⁴ Ὀδυσσεὺς καὶ ἱερὸν Τροίης πτολίεθρον.“

5 πῶς Par. om. Idem post ὅλου ponit μὲν. 6 A. αὔας. — II. μ. 137. 7 Par. τὰς. M. τῶν. A. τῶν omissa sq. ἐκ. 8 Par. λευκώλενος Ἥρα. 9 Par. δὲ αὐτῆς ἔδυνε. — II. θ. 43. 10 A. λεύκενον. — Od. μ. 172. 11 A. σκῆπτρον. 12 A. λῦσαι. Par. ὡς τὸ λῦσε — προηγούμενον om. 13 Par. μαρμαίροντα. Respicit II. γ. 337. Στήθεά θ' ἱμερόεντα καὶ ὄμματα μαρμαίροντα. Boiss. 14 M. πέρσε, Ὀδ. Sq. καὶ Boiss. ejecit. — Od. init.

Ἀπὸ τοῦ περιέχοντος τὸ περιεχόμενον, ὡς τὸ, „πα-
σα ἡ πόλις ἐταράχθη.“

Ἀπὸ τοῦ περιεχομένου τὸ περιέχον, ὡς τὸ, „οἶκος“¹⁵
Ἰσραήλ, εὐλογήσατε τὸν Κύριον.“

15 οἶκος — Κύριον Par. om. Sequuntur in MA. Πόσα
σχήματα λόγου τῶν ἑξαμέτρων εἰσὶ, κ. τ. λ., quae invenies in
commentario Maximi Planudae T. V. p. 556—560.

XII.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ

ΠΕΡΙ ΣΧΗΜΑΤΩΝ. *

Σχήμά ἐστιν ἀμάρτημα μετὰ λόγου πεποιημένον. ἔστι δὲ διπλοῦν· ἡγουν λόγου καὶ συντάξεως. εἰσὶ δὲ
 5 ὁκτὼ τῆς συντάξεως· πρόληψις, ² σύλληψις, ζευγμα, σύν-
 θεσις, ἀντίπτωσις, ἐπιφώνημα, πρόσθεσις, συνεκδοχή.

Πρόληψις ἐστὶν ἀπόδοσις τῆς ιδιότητος τῷ ³ ὅλῳ
 ἐν αὐτοῦ μέρεσι διηρημένῳ, οἷον, ἄετοὶ πέτανται· οὗτος
 ἄνωθεν, ἐκεῖνος κάτωθεν. ἐν τῇ προλήψει ζητοῦνται ἐ.
 10 τὸ ὅλον· τὰ μέρη τοῦ ὅλου· ἡ ἀπόδειξις τῶν μερῶν· ἡ
 ιδιότης ἥτοι τὸ ῥῆμα καὶ ἡ τάξις· διπλῇ ἐστὶν ἡ πρό-
 ληψις, ἐν νῷ καὶ ἐν γράμματι, ἡγουν σῶα καὶ ἀτελής,
 τουτέστιν, ἐν τινι σιωπῳσά τινα. καὶ σῶά ἐστιν ἡγουν ἡ
 ἐν νῷ καὶ ἐν γράμματι, ἐν ᾗ τὰ ἐζητούμενα, οἷον, ὅ

1 Edidit hoc apospasma Titzius in Moschopuli Opusculis
 pag. 69. Equidem ex Cod. Ambr. A. 115. passim emendavi.

2 A. πρόσληψις h. l. et in sqq. constanter. 3 A. ἐν τῷ ὅλῳ
 αὐτοῦ μέρει.

Καῖσαρ καὶ ὁ Πομπεῖος μάχονται· εἰς ὅπλοις, ἕτερος δόλωφ.⁴ ἡ ἑλλειπής ἐστίν, ἐν ᾗ σιωπῶνται τινα, οἷον, ἥοι ἄνθρωποι φθονοῦσιν ἕτερος ἑτέρωφ.⁶

Σύλληψις ἐστὶ συναθροισμὸς διαφόρων λέξεων ὑπὸ πληθυντικῆς ιδιότητος. ἐν τῇ συλλήψει ζητεῖται ἑ. λέξεις 5 συλλαμβάνουσα· λέξεις συλλαμβανομένη· ἡ ἰδιότης ῥήματος ἢ ἐπιθέτου πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ· σύνδεσμος· ἡ ἰδιότης ἰσαζούσα μετὰ τῆς λέξεως τῆς συλλαμβανούσης. Κατὰ δ' ὁμοίους γίνεται ἡ σύλληψις, ἐν γένει,⁴ ἐν ἀριθμῷ, ἐν προσώπῳ, ἐν πτώσει. ἐν γένει τὸ γένος τὸ 10 ἀρσενικὸν συλλαμβάνει τὸ θηλυκὸν καὶ τὸ οὐδέτερον, οἷον, ὁ ἔριφος καὶ ἡ αἶξ καὶ τὸ ἀρνίον μέλανες. τὸ θηλυκὸν συλλαμβάνει τὸ οὐδέτερον, οἷον, ἡ ὄρνις καὶ τὸ ὑποζύγιον ἰσχυραὶ ἢ στεραιαί, ἀλλ' ἐνίοτε μὲν συλλαμβάνεται τὸ ἀρσενικὸν καὶ τὸ θηλυκὸν διὰ τοῦ οὐδετέ- 15 ρου, τῇ αἰτίᾳ τῆς μείζονος σημασίας, οἷον, ὁ ἀνὴρ καὶ ἡ γυνή καὶ τὰ ζῶα εἰσι λευκά. ἐν ἀριθμῷ ὁ πληθυντικὸς ἀριθμὸς συλλαμβάνει ἐνικὸν, οἷον, οἱ στρατιῶται καὶ ὁ τριβοῦνος πολεμοῦσιν. ἐν προσώπῳ τὸ πρῶτον μὲν πρόσωπον συλλαμβάνει δεύτερον καὶ τρίτον, οἷον, ἐγὼ 20 καὶ σὺ καὶ ὁ Νικόλαος βουλόμεθα· τὸ δὲ δεύτερον συλλαμβάνει τὸ τρίτον, οἷον, καὶ σὺ καὶ ὁ Φραγκίσκος ὑπνεῖτε. ἐν πτώσει ἡ ὀνομαστικὴ συλλαμβάνει ἑτέραν πτώσιν μετὰ προθέσεως, οἷον, ὁ ἵππος μετὰ τοῦ ὄνου τρέχουσιν. Ἔστι δὲ διπλῇ ἡ σύλληψις, ὁμοία καὶ ἀνομοία. 25 ὁμοία ἐστίν, ἥτις γίνεται ἐν ὁμοίαις πτώσεσιν, οἷον, ἐγὼ καὶ ὁ Ἀντώνιος λέγομεν· ἡ ἀνομοία, ἥτις γίνεται ἐν ἀνομοίαις λέξεσιν, οἷον, ὁ Ἀνδρέας μετ' ἐμοῦ φεύγομεν.

Ζευγμαὶ ἐστὶν μιᾶς⁶ ιδιότητος ἀπόδοσις ἐν διαφο-
ροις λέξεσιν, οὕτως, ὡς μεθ' ἐνὸς ἐξισάζοντος· οἷον, τῶν 30

⁴ ἐν γένει — πτώσει M. propter ὁμοιοτέλεστον om. Recperi ex A. ⁵ ὁ M. om. Est in A. ⁶ A. ἐνός, et mox ἔν' οὕτως.

690
 ΖΗΤΗΤΑΙ
 γίλων καὶ τοῦ ῥηγὸς μαχομένου. ἡ, τῶν ἀρχόντων καὶ
 ταῦ ῥηγὸς μαχομένου. ἐν⁷ τῷ ζεύγματι ζητεῖται δ'.
 διάφορα οὐσιώδη ὀνόματα· σύνδεσμος· ἡ ιδιότης· καὶ
 αὕτη ἡ ιδιότης, ἰσάζουσα μετ' ἐκείνου, ὥτινι ὡς προτέρῳ
 5 ἀποδίδεται, καὶ ἀνισάζουσα ἀπ' ἐκείνου, ὥτινι ὡς ὑστέ-
 ρῳ ἀποδίδεται. ἐν τρισὶ παρεπομένοις γίνεται τὸ ζεύγμα,
 ἐν προσώπῳ, ἐν γένει, ἐν ἀριθμῷ. τριπλοῦν ἐστὶ τὸ
 ζεύγμα, ἀπὸ τοῦ ἄνω προτέρου, ἀπὸ τοῦ μέσου, ἀπὸ τοῦ
 κατωτέρου. ἀπὸ τοῦ προτέρου, ἐν ᾧ ἡ ιδιότης προτιθε-
 10 ται, οἶον, λέγω ἐγὼ καὶ σύ· ἀπὸ τοῦ μέσου, οἶον, ἐγὼ
 λέγω καὶ σύ· ἀπὸ τοῦ κατωτέρου, οἶον, ἐγὼ καὶ σύ λέγω.

Σύνθεσις ἐστὶν ἀπόδοσις τῆς ιδιότητος ἐνὶ ἡ πολ-
 λοῖς συμπεπλεγμένοις, οὐκ αἰτίᾳ φωνῆς, ἀλλὰ τῆς σημα-
 σίας, οἶον, τὸ μέρος εἰς μερίδας ἔκοπτον· καὶ ὁ Σκιπίων
 15 καὶ ὁ Λαίλιος ἐθαύμαζον. τρία ζητεῖται ἐν τῇ συνθέ-
 σει· ἐν ὑποκείμενον ἢ πλείονα συμπεπλεγμένα· ἡ ιδιό-
 της· ἡ ἀπόδοσις τῆς ιδιότητος, ἰσάζουσα μετὰ τῆς ση-
 μασίας, καὶ ἀνισάζουσα μετὰ τῆς φωνῆς, οἶον, ἡ πένια
 κακόν. γίνεται δὲ ἡ σύνθεσις ἐν γένει καὶ ἐν ἀριθμῷ,
 20 οἶον, τὸ πληθὸς βαδίζουσιν· ὁ Σκιπίων καὶ ὁ Λαίλιος
 λέγουσι· καὶ, ἡ πένια κακόν.

Ἀντίπτωσις ἐστὶν ἀπόδοσις⁸ τῆς ιδιότητος, πτώσις
 ἀντὶ πτώσεως. τρία ζητεῖται ἐν ἀντιπτώσει· ἐν ὑποκεί-
 μενον· ἡ ιδιότης· καὶ ὅτι ἡ πτώσις ἀντὶ πτώσεως τίθε-
 25 ται, οἶον,⁹ τὴν πόλιν, ἣν βλέπω, ὑμετέρα ἐστίν.

Ἐπιφωνήμα ἐστὶν ἀπόδοσις τῆς ιδιότητος τινὶ πρά-
 γματι δεικνυμένῳ διὰ τοῦ δεικνύοντος, οἶον, ἐγὼ ὁ Βιρ-
 γίλιος, ψάλλω. ἐν τῷ ἐπιφωνήματι δ' ζητεῖται· πράγμα
 ἐπιφωνοῦν, πρώτου ἢ δευτέρου προσώπου· πράγμα ἐπι-
 30 φωνηθέν· ἀπουσία συνδέσμου· ἡ ιδιότης τοῦ ῥήματος,
 πρώτου ἢ δευτέρου προσώπου.

7 ἐν A. om. 8 M. ἀπόδ. τῆς πτώσεως ἀντιπτώσεως. resti-
 tuti ex A. 9 οἶον — ἡμ. ἐστὶν A. om.

Πρόσθεσις ἐστὶν ἄμεσος σύζευξις οὐσιωδῶν, ¹⁰ οἶον, ὁ Καῖσαρ ἀνὴρ ἰσχυρός. ἐν τῇ προσθέσει ¹¹ ζητεῖται τρία· λέξις προστιθεῖσα· λέξις προστιθεμένη, ὅ ἐστιν, ἀποδομένη· ἡ ιδιότης· οἶον, ζῶν ὁ ἄνθρωπος περιπατεῖ. γίνεται δὲ ἡ πρόσθεσις ἐν τρισὶ τρόποις· ¹² πρῶ- ⁵ τον, αἰτία τοῦ γενικοῦ συνεσταλμένου, οἶον, ζῶν ὁ ὄνος περιπατεῖ. δεύτερον, τοῦ ὁμωνύμου μετατιθεμένου, ¹³ οἶον, ὁ κύων ἄστρον λάμπει. τρίτον, τῆς ιδιότητος ἀποδομένης, ¹⁴ οἶον, ὁ Ὀμηρος ἄνθρωπος ἰσχυρός.

Συνεκδοχή ἐστὶν, ὅταν ἡ ιδιότης τοῦ μέρους ἀπο- ¹⁰ δοθῇ τῷ ὅλῳ, οἶον, ὁ αἰθίους ἐστὶ λευκὸς τοὺς ὀδόντας. τρία ζητεῖται ἐν τῇ συνεκδοχῇ· τὸ ὅλον· τὸ μέρος, ὅποιον πάντοτε γίνεται, ἐν αἰτιατικῇ πτώσει· ἡ ιδιότης· οἶον, ἡ γυνὴ κεκομμένη τὴν χεῖρα. ¹⁵

10 MA. οὐσιωδῶν. 11 M. προσθέσει. tum MA. προστιθεῖσα et προστιθεμένη. 12 MA. προσώποις. In margine M. correctrice manu adscriptum τρόποις, quod recepit Titzius. 13 MA. μεταθεμένου. 14 A. ἀποδομένης. 15 Sequitur in MA. Φράσις τρόπων ποιητικῶν. οὗτοι μὲν οὖν οἱ τρόποι τῆς γραμματικῆς τὴν κοινὴν συνήθειαν παραβαίνοντες.

XIII.

Α Ν Ω Ν Υ Μ Ο Υ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΧΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ.¹

Τῶν τοῦ λόγου σχημάτων τὰ μὲν εἰσι κατ' ἔννοιαν, τὰ δὲ κατὰ λέξιν. Τὰ μὲν δὴ κατ' ἔννοιαν σχήματα
5 ταῦτά ἐστι· προδιόρθωσις, ἐπιδιόρθωσις, ἀμφιδιόρθωσις, ἀμφιδιόρθωσις, προκατάληψις, ὑπεξαίρεσις, αἰτιολογία, συναθροισμός, ἐπιμονή, λεπτολογία, ἡθοιοποιΐα, προσωποποιΐα, ἐπιτροχασμός, ἀποσιώπησις, παράλειψις, ἀποστροφή, διαπόρησις, ἀντισαγωγή, μετὰστασις, δια-
10 συρμός, ἐπανάληψις, ἐπαναφορά.

α'. ΠΡΟΔΙΟΡΘΩΣΙΣ.

Ἐστὶ μὲν οὖν ἡ προδιόρθωσις, ἣ θεραπεύει τὸ ῥηθιζόμενον, πρὶν ἢ ῥηθῆναι, ὡς δυσπαράδεχτον, ὁποῖόν ἐστι τό· „τολμᾷ τι νεανικόν² ὁ λόγος, θεὸς θεοῖς ἡγούμενος καὶ γνωριζόμενος,“ τολμηρὸν γὰρ ἦν τοῦτο, διὸ προθεραπεύει οἰκονομικῶς.

β'. ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΙΣ.

Ἐπιδιόρθωσις δὲ ἐστὶ μὲν τὸ αὐτὸ, πλὴν ἐπάγει τὴν θεραπείαν ὕστερον, ἀλλ' οὐ πρότερον, ὡς προδιόρθωσις·

¹ Descripsi e Codice Vaticano 1405. ² Greg. Naz. Or. εἰς τὰ Θεοφ. p. 616. B.

ἐμφαίνει γὰρ ἐν μὲν ἐκείνῳ ἢ πρὸ τὸ πρότερον, ἐν δὲ τούτῳ ἢ ἐπὶ τὸ ὕστερον· ὁποῖόν ἐστι τό· „αἰσθάνομαι ἔξω τοῦ καιροῦ καὶ τοῦ μέτρου φερόμενος.“ πρότερον γὰρ τὴν καιμένην ἀφαιρὶς ὑπόθεσιν καὶ τὸ πανηγυρίζειν ἐπὶ τὸ δογματίζειν καὶ τὸ θεολογεῖν μετέπεσεν, ὃ θερά- 5 πεῦσαι ἔγνω διὰ τούτου.

γ'. ΑΜΦΙΔΙΟΡΘΩΣΙΣ.

Ἀμφιδιόρθωσις δὲ ἐστὶ μίξις ἀμφοῖν, ἢ γὰρ ἀμφὶ ἢ αὐτῇ οὕσα³ τῇ περὶ εἰληπται ἐνταῦθα τὴν κύκλῳ ση- μαίνουσα σχέσιν· λέγεται οὖν ἀμφιδιόρθωσις ἢ καὶ πρό- 10 τερον καὶ ὕστερον θεραπεύουσα τὸ λεγόμενον, ἂν δυσπα- ράδεκτον ἦ ἢ τῷ μεγέθει ἢ τῷ ἀσυνήθει.

δ'. ΠΡΟΚΑΤΑΛΗΨΙΣ.

Προκατάληψις λέγεται ἢ προεκκλίνουσα τὸν τοῦ ἀντι- δίκου λόγον, ὃν εἶπεν ὡς ἰσχυρὸν, καὶ οἶεται μηδεμίαν¹⁵ ἔχειν αὐτὸν ἀντιλογίαν, οἷον·“ τίς λόγος αὐτῷ τῶν ἀφύκτων; τάχ' ἂν ἐπὶ⁴ τόνδε καταφύγοι ἂν, ἀλλ' οὐκ ἔστι.

ε'. ΤΗΕΞΑΙΡΕΣΙΣ.

Ὑπεξαίρεσις δὲ γίνεται, ὅταν ὑπεξελὼν τις πρόσωπον²⁰ ἢ πρᾶγμα ὡς μέγα καὶ ὑπεροχικὸν πρὸς τὰ λοιπὰ ποιῇ- ται τὴν σύγκρισιν, οἷον τό· „ὁ μετὰ Ἡλίαν μετάρσιος, ὁ μετὰ Μωσέα θεόπτης, καὶ ἔτι ὁ μετὰ τὸν ἀποστάτην ἀποστάτης, καὶ τὸν διώκτην διώκτης.“

ς'. ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑ.

25

Αἰτιολογία δὲ ἐστὶν ἡ αἰτίαν ἀποδιδούσα καὶ λόγον

3 οὕσα posui, parum adnuentibus litteris, ex quibus veram vocem extricare mihi non contigit. 4 Vat. ἔτι.

700
ΑΝΣΕΝ ΤΜΟΤ
τοῦ ειρημένου, οἷον τὸ παρά τῷ αὐτῷ· „τὸν αὐτὸν πνεῦ-
μα καὶ σάρκα, πνεῦμα διὰ τὴν χάριν, σάρκα κατὰ τὴν
ἐπαρσιν.“ αἰτίαν γὰρ ἐκφαίνει πάντως τὸ ἐπαγόμενον
καὶ οἶονεὶ θεραπείαν τοῦ λόγου, πῶς ὁ αὐτός ἐστι καὶ
5 πνεῦμα καὶ σὰρξ.

ζ. ΣΤΝΑΘΡΟΙΣΜΟΣ.

Συναθροισμὸς δὲ ἐστὶ συναγωγή πραγμάτων πλειό-
νων εἰς κεφάλαιον ἐν δηλωτικὸν πολλῶν, εἰ καὶ ἐνικῶς
λέγεται, ἢ κατ' ἔμφασιν, οἷον· „συζυγίαι σχιζόμεναι,
10 γένη ῥηγνύμενα.“ ἰδοὺ γὰρ τὸ συζυγία καὶ τὸ γένος
ἔοικεν ἐν τι εἶναι, τὸ δὲ ἕκαστον πολλά ἐστιν.

ή. ΕΠΙΜΟΝΗ.

Ἐπιμονή δὲ ἡ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ καὶ ἐνός πράγματος
ἀργία καὶ ἀναστροφὴ χάριν αὐξήσεως, οἷον τό· „πόλιν 5
15 τῆς οἰκουμένης ὀφθαλμὸν, γῆς καὶ θαλάσσης ὅτι κρά-
τιστον, ἐώας καὶ ἐσπερίας λήξεως σύνδεσμον.“ ἰδοὺ γὰρ
ὀφθαλμὸν τῆς οἰκουμένης εἰπὼν ἐπέμεινε τῷ λόγῳ καὶ
διεῖλε μὲν τὴν οἰκουμένην εἰς γῆν καὶ θάλατταν, καὶ
κράτιστον ὠνόμασε κατὰ σύγκρισιν τὴν πόλιν, εἶτα πά-
20 λιν ἐπιδιεῖλε τοπικῶς κατὰ τὰς δύο σχέσεις, καὶ αὖθις
ἐθαύμασε τὴν πόλιν, σύνδεσμον αὐτὴν εἰπὼν ἐώας λή-
ξεως καὶ ἐσπερίας· μέγιστον εἰς θαῦμα τὸ τοσοῦτον δύ-
νασθαι, ὥς καὶ συνδεῖν ταύτας.

θ'. ΛΕΠΤΟΛΟΓΙΑ.

25 Λεπτολογία δὲ ἐστὶν ἡ ἕκαστον τῶν συμβαινόντων
διεξιούσα ἀκριβῶς καὶ λεπτομερῶς, ὥς μονονοῦ δακτυλο-
δεικτεῖν δοκεῖν τὸ πρᾶγμα ὡς ἄρτι γινόμενον, οἷον·
„ἀνάπτεται πῦρ, δαπανᾶται ἡ ναῦς, συνδαπανᾶται ὁ

φόρτος, συναπόλλυται τὰ ἐν αὐτῇ πάντα, πῦρ ὕδατι μίγνυται, καὶ πυρρὸς ὑπὲρ θαλάττης αἵρεται ξένος· “ ἐνῆν γὰρ ἀπλῶς οὕτω φάναι, ὡς ἡ ναὺς ἔργον πυρρὸς ἐγγόνει, ἀλλ’ οὐκ ἂν ἦν οὕτω φανερόν τὸ πάθος, διὸ διὰ τῆς ἀκριβείας οἰοῖναι νῦν ἀπτόμενον ἔδειξε τὸ πῦρ, καὶ 5 τὴν ναῦν φλογιζομένην, καὶ τὸν φόρτον συνδαπανώμενον, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ καὶ τὰ ἐξῆς.

ι. ΠΘΟΠΟΙΙΑ.

Ἡθοποιῖα ἐστὶν ἡ λόγους ἀφύχους περιτιθεῖσα πράγμασιν ἢ ἀλόγοις, οἷον τίνας ἂν εἴποι λόγους ναῦς ἐκ κλίδωνος καὶ τρικυμίας ἐλαυνομένη ἐς ἀπορρῶγας πέτρας, 10 καὶ μέλλουσα προσαρρᾶττεσθαι τε καὶ καταποντιζέσθαι, ἢ γῇ ῥηγνυμένη ὑπὸ σεισμῶν βίας· δεῖ γὰρ ἀκριβῶς ἀπομμεῖσθαι τὸν πλαττόμενον τὰ πράγματα.

ια. ΠΡΟΣΩΠΟΠΟΙΙΑ.

Προσωποποιῖα δὲ ἐστὶ προσώπου διάπλασις, ἢ μη- 15 δέποτε γενομένου, ἢ γενομένου μὲν, οὐκέτι δὲ νῦν ὄντος· οἷον τὸ παρὰ τῷ θεολόγῳ ἐν τῷ περὶ φιλοπρωχίας· „μέμνηται μήτηρ ὠδίνων καὶ τὰ σπλάγχνα σπαράττεται, καὶ ἀνακαλεῖται, λέγουσα λίαν ἐλεεινῶς, τέκνον δυστυχές, τέκνον ἐλεεινόν,” καὶ τὰ ἐξῆς· εἰσάγει γὰρ οὐκ οὐ- 20 σας μὲν πλὴν ὡς οὔσας τὰς μητέρας, ἵνα κατολοφυρομένων ἐκείνων καὶ παθαινομένων, καὶ ἄξια ἐλέους λεγόντων δυνηθῇ τὰς τῶν ἀκουόντων καρδίας πρὸς ἑλεὸν ἐπισπάσασθαι, ὅπερ ἀδύνατον ἦν ἄλλως δι’ ἑαυτοῦ ποιῆσαι καὶ ἀπρεπές.

25

ιβ. ΕΠΙΤΡΟΧΑΣΜΟΣ.

Ἐπιτροχασμός ἐστὶ σχῆμα προσκείμενον τῷ τε συναθροισμῷ καὶ τῇ ἐπιμονῇ· συναθροισμὸς γάρ ἐστιν ἔνωσις πλειόνων πραγμάτων κεφαλαιώδης ἢ λόγων, ἐπιμονή

δὲ πολλαπλασιασμός τοῦ αὐτοῦ νοήματος δι' ἑτέρων λέξεων σημαινουσῶν τὸ αὐτό· διαφέρει δὲ τούτων ὁ ἐπιτροχασμός, ὅτι τὰ πολὺ διεστῶτα συνάγει, οἷον· „ὑπεσπῶντο σύνοδοι, πρόσοδοι διηρηάζοντο.“ συναθροισμὸν
 5 γὰρ ἐποίησεν εἰπὼν συνόδους καὶ προσόδους πληθυντικῶς. ἐπέμεινε δὲ τῷ αὐτῷ πράγματι, διάφορα λέγων, εἰ καὶ πρὸς ἓν τέλος ἀφορῶσιν· ἕτερον γὰρ ὑπόσπασις συνόδων, καὶ ἕτερον ἀρπαγὴ προσόδων, καὶ ὅσα τοιαῦτα ἐπάγει ἐν τῷ εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον ἐπιταφίῳ.

10

ιγ'. ΑΠΟΣΙΩΠΗΣΙΣ.

Ἀποσιώπησις ἐστὶ λόγος παραλείπων τὸ γινωσκόμενον καὶ σιωπῶν τὸ αἰσχρόν· δεῖ γὰρ μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τοῦτο σκοπεῖν τὸν γράφοντα, ὥστε μὴ μολύναι τὴν γλῶτταν ἢ τὰ γράμματα ἢ τοὺς ἀκούοντας αἰσχροῖς λόγοις, ὁποῖον δὴ τι συμβαῖνον καὶ ὁ θεολόγος ἐνιδὼν
 15 τῷ αὐτοῦ λόγῳ παρέδραμεν οἰκονομικῶς, ἀμυδρῶς ἐμφήνας καὶ τὸ αἶσχος τῶν Ἑλληνικῶν ὕθλων καὶ τὴν νέμεσιν διεκφυγών. οἷον· οἶδεν⁶ Ἐλευσίς ταῦτα καὶ οἱ τῶν σιωπωμένων καὶ σιωπῆς ὄντως ἀξίων ἐπόπται· διὰ γὰρ
 20 τοῦ εἰπεῖν σιωπῆς ὄντως ἀξίων ὡς πλείστην ὑπέφηνε τὴν ὕβριν καὶ πρεπόντως ἐστηλίτευσε.

ιδ'. ΠΑΡΑΛΕΙΨΙΣ.

Παράλειψις δὲ γίνεται, ὅταν προσποιούμενοί τι παραλείπειν καὶ ἔᾶν ἐν τῷ συγγράμματι ἡμεῖς οὐδὲν ἤττον
 25 λέγωμεν. οἷον τό· „εἰ μὲν οὖν ἑώρων αἰτὸν γένει καὶ τοῖς ἐκ γένους φιλοτιμούμενον.“ καὶ μετὰ βραχὺ, „ἄλλος ἂν ἡρώων ὥφθη κατάλογος,“ καὶ μετ' ὀλίγα, „πολλὰ μὲν γὰρ ὁ πόντος ἡμῖν αὐτοῦ προβλύει⁷ τὰ διηγῇ-

6 Greg. Naz. Or. εἰς τὰ ἄγ. φῶτα. p. 625. D. προβλήει. scripsi προβλύει.

7 Vat.

ματα·“ καὶ ὅσα ἐξῆς φησιν ἐν σχήματι παραλείψεως. καὶ ἀλλαχοῦ· „τὸν γὰρ ⁸ Πρωτέα παρήμι τοῦ μύθου, τὸν Αἰγύπτιον σοφιστήν·“ παραλείπειν γὰρ λέγων οὐδὲν ἥττον ἡμῖν αὐτὸν ὑπέγραψεν, ὀνομάσας Πρωτέα καὶ σοφιστήν καὶ Αἰγύπτιον, προσθεὶς δὲ καὶ, ὡς πλάσμα καὶ ⁵ μῦθος ὁ περὶ ἐκείνου λόγος καὶ οὐκ ἀληθής.

ι. ΑΠΟΣΤΡΟΦΗ.

Ἐποστροφὴ ἐστὶν ἅφ' ἐτέρου προσώπου πρὸς ἕτερον πρόσωπον νεῦσις καὶ μετάβασις, οἷον· „ὥς δὲ εἶχον ἀντῷ κατὰ νοῦν τὰ πλησίον,“ καὶ τὰ ἐξῆς, εἴτ' ἐπάγει, ¹⁰ „οὕτως ἤδη πειρᾶται εὐηθέστατε σὺ κατὰ τοσοῦτου κλήρου·“ καὶ ἐν τῷ περὶ τοῦ πάσχα λόγῳ· μετὰ γὰρ τοὺς μακροὺς καὶ λαμπροὺς λόγους ἐπιστραφεὶς πρὸς τὸ ἡμῶν ἀπάντων τῶν Χριστιανῶν ἀληθὲς πάσχα, οὗ τύποι ταῦτα, καθὼς ὁ αὐτὸς Θεολόγος διδάσκει, αὐτὸν ἐρωτικῶς ¹⁵ ἀννυμεῖ καὶ θεορρεπῶς, οἷον, „ἀλλ' ὦ πάσχα τὸ μέγα καὶ ἱερώτατον, Χριστέ,“ καὶ τὰ ἐξῆς.

ιζ'. ΔΙΑΠΟΡΗΣΙΣ.

Διαπόρησις δὲ ἐστὶν ἀμφιβολία περὶ τίνος πράγματος, ὅταν διττὰς ἢ καὶ πλείους ἐννοίας ἔχωμεν περὶ αὐ- ²⁰ τοῦ, ἀμφιβάλλοντες, ὅποτερα τούτων ἀληθὲς ἀναμφιβόλως· οἷόν τι τῷ αὐτῷ περὶ τοῦ φωτισμοῦ καὶ τῆς τάξεως τῶν ἀγγέλων διηπόρηται, λέγοντι· „οὐκ οἶδα, εἴτε τῇ τάξει τῆς στάσεως μεριζομένη τὸν φωτισμὸν, εἴτε τῷ φωτισμῷ τὴν τάξιν λαμβάνουσα. ²⁵

ιβ'. ΕΡΩΤΗΜΑ.

Ἐρώτημά ἐστὶν, ὃ ἐπάγεται διὰ κατανεύσεως ἢ ἀπονεύσεως σύντομος ἢ ἀπόκρισις, λέγω ναὶ ἢ οὐ, οἷον τό·

⁸ Greg. Naz. adv. Julian. p. 74. C.

„οὐ δέχῃ μετάνοιαν; ἢ οὐδὲ τὸν ἐν Κορίνθῳ δέχῃ πα-
 ρανομήσαντα.“ ἐπαχθήσεται γὰρ ἐπιτομωτάτῃ πάντως
 ἡ ἀπόκρισις ἢ διὰ συγκαταθέσεως ἢ ἀποφάσεως.

ιγ'. ΠΥΣΜΑ.

5 Πύσμα δέ ἐστιν, ᾧ ἐπάγεται μὲν ἀπόκρισις μακρὰ
 μέντοι καὶ διὰ πλείονων τῶν λέξεων· οἷον τό· „ἐπὶ ποίας
 τοῖνυν ἰτέον, καὶ τίνας φυλακτέον.“ οὐ γὰρ ἐστὶν ἐπὶ
 τῶν τοιούτων ναὶ ἢ οὐ ἀποκρίνασθαι. ἀλλὰ διεξοδικῶς
 χρεῖα τὴν ἀπόκρισιν ποιήσασθαι, ἵνα γνώριμος γίνηται
 10 τῷ ἐρωτῶντι, οἷον, ἐπὶ ταύτης ἰτέον μᾶλλον, ἢ ἐπὶ
 ἐκείνης.

ιδ'. ΔΙΑΤΥΠΩΣΙΣ.

Διατύπωσις δέ ἐστι λόγος διηγηματικὸς ὑπ' ὅψιν
 ἔχων καὶ οἷονεὶ ζωγραφῶν τὰ πάλοι ποτὲ γενόμενα, ὥς·
 15 „τέμοι μὲν τὴν ἐρυθρὰν Μωυσῆς ῥάβδῳ, διέλθοι δ' ὁ
 Ἰσραὴλ, καταποντισθεῖν δὲ σὺν ἱππεύσιν ὁ Φαραώ.“
 ἢ αὐθις· „καὶ γὰρ ἦν θρηνῶν καὶ ὀδυρμῶν ὄντως ἄξια,
 πῶς δ' οὐ τῶν μεγίστων, τείχη κατεσκαμμένα, πόλεις
 ἠφανισμένοι,“ καὶ τὰ ἑξῆς.

ιε'. ΑΝΤΕΙΣΑΓΩΓΗ.

Ἀντεισαγωγή δέ ἐστὶν ἡ ἀντεισάγουσα εὐαρμόστως
 ἀνθ' ἑτέρου πράγματος ἕτερον πρᾶγμα ἢ κατὰ συμβου-
 λην ἢ παραμυθίαν· οἷον τό· „λυπεῖ σε τὸ τῆς διαζεύ-
 ξεως, εὐφραίνεται τὸ τῆς ἐλπίδος.“ καὶ ἔτι ὁμοίως· „δρι-
 25 μὺς ὁ χειμῶν, ἀλλὰ γλυκὺς ὁ παραδείσος, ἀλγεινὴ ἢ
 πῆξις, ἀλλ' ἠδεῖα ἡ ἀπόλαυσις.“ ἰδοὺ γὰρ συμβουλευτι-
 κῶς καὶ παραμυθητικῶς ἀνθ' ἑτέρου ἕτερον παρίστησιν,
 ὥστε πείσαι μὴ ἐνδοῦναι.

κα.

κα. ΜΕΤΑΣΤΑΣΙΣ.

Μετάστασις δὲ γίνεται, ὅταν ἀφ' ἐαυτῶν μεθιστῶ-
μεν τὴν αἰτίαν εἰς ἕτερον, οἷον· „οὐ τοῦ ἀμήσαντος ὁ
στάχυς, ἀλλὰ τοῦ σπειραντος, οὐδὲ τῆς τεκούσης ὁ παῖς,
ἀλλὰ τοῦ καταβαλόντος τὸ σπέρμα.“ ὡς πρώτων αἰτίων 5
ὄντων ἐκείνων τῆς ὑπάρξεως.

κβ. ΔΙΑΣΤΡΜΟΣ.

Διαστρμός ἐστι λόγος διαβάλλων τι οὐκ ἐπὶ τῷ
ἀποφανλίσαι, ἀλλὰ μᾶλλον ὡς ἀξιόπιστον θανατῶν,
οἷον· „τάχα ἂν ὄνειδίσαις τὸν σταυρὸν καὶ τὸν θά- 10
νατον.“

κγ. ΕΠΑΝΑΛΗΨΙΣ.

Ἐπανάληψις δὲ ἐστὶν ἀνάληψις προειρημένου τινός,
μεταξυλογίας ἐμβεβλημένης. ἵνα διὰ τὴν μεσολαβησάν-
των λόγων ἐγγενομένην λήθην λήσῃ καὶ πρὸς μνήμην 15
ἀγάγῃ τοῦ πρότερον εἰρημένου· οἷον· „ἐπειδὴ⁹ φθόνῳ
διαβόλου καὶ γυναικὸς ἐπηρείᾳ, ἣν τε ἔπαθεν ὡς ἀπα-
λωτέρα καὶ ἣ προσήγαγεν ὡς πιθανωτέρα,“ εἶτα διὰ
πλειόνων ἐλθὼν ἐπανάληψιν αὐτῆς ποιησάμενός φησιν,
„ἐπειδὴ ταῦτα δῆθεν μείζονος ἔδευτο βοηθήματος, μεί- 20
ζονος καὶ τυγχάνει.“

κδ. ΕΠΑΝΑΦΟΡΑ.

Ἐπαναφορὰ δὲ κώλων πλειόνων ἢ ῥημάτων ἀπὸ
τῆς αὐτῆς λέξεως ἀρχομένων, οἷον· „Χριστὸς¹⁰ γεννά-
ται, δοξάσατε. Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε.“ καὶ 25
ἀλλαχοῦ¹¹ „τί λύετε τάξιν ἐπαινουμένην, τί βιάζεσθε
γλῶτταν νόμῳ δουλεύουσιν“ γίγνεται δὲ καὶ ἐτι ἐπανα-

⁹ Greg. Naz. Or. εἰς τὰ Θεοφ. p. 619. B. — 620. A. 10

Greg. Naz. Or. εἰς τὰ Θεοφ. init. 11 ib. Or. XV. init.

Rhetor. VIII.

φορά· οἷον τὸ, „παρὰ τοσούτοις ¹². γὰρ οἱ ἡμέτεροι παι-
 δευταί, παρ' ὅσοις Ἀθῆναι, παρὰ τοσούτοις δ' ἡμεῖς,
 παρὰ ὅσοις οἱ παιδευταί.“ Γίνεται πάλιν ἐπαναφορά,
 καὶ ὅταν τῇ ἀρχούσῃ λέξει ἔτεραι ἰσοδυναμοῦσαι λη-
 5 φθῇεν ἐπὶ τῶν ἄλλων κώλων, οἷον, „ἢ ἐκ τῆς ἀρχῆς ἀρ-
 χή, τὸ ἐκ τοῦ φωτὸς φῶς.“ καὶ ἔτι· „ὁ ἀόρατος ὁράται,
 ὁ ἀναφῆς ψηλαφᾶται.“ Τοσαῦτα μὲν οὖν καὶ τοιαῦτα
 τὰ κατ' ἐννοίαν σχήματα.

ΤΑ ΔΕ ΚΑΤΑ ΛΕΞΙΝ

- 10 ταῦτά ἐστι· Ταυτολογία, παλιλλογία, ἀναδίπλωσις,
 ἀντιστροφὴ, σύνθεσις, ἐπάνοδος, κλιμακωτὸν, προδια-
 σάφησις, ἀλλοιώσις, ἥτις γίνεται ἢ κατὰ γένος ἢ ἀρι-
 θμὸν ἢ πτώσιν, καὶ ἔτι ἐνεργείας καὶ πάθη καὶ χρό-
 νους· πολύπτωτον, μεταβολή, ζεῦγμα, παρήχησις, ὁμοιο-
 15 τέλευτον, ἄριστον, ὁμοιόπτωτον, ἀσύνδετον, ἀντίθετον,
 σύγκρισις, ἀντεναντίωσις, προαπάντησις, ὑπαλλαγή, πε-
 ρίφρασις καὶ ὑπερβατόν.

α. ΤΑΥΤΟΛΟΓΙΑ.

- Ταυτολογία μὲν οὖν ἐστὶν ἐν ταύτῳ λέξεων παραάλ-
 20 ληλος θέσις, τὸ αὐτὸ σημαίνουσῶν, οἷον ὀξεῖς καὶ ταχεῖς,
 ἀλλ' οὐ νωθεῖς καὶ βραδεῖς· πᾶσαι γὰρ ἐν ταύτῳ τὸ
 αὐτὸ σημαίνουσιν· ὀξεῖς μὲν καὶ ταχεῖς καταφατικῶς τὸ
 αὐτὸ σημαίνουσιν, νωθεῖς δὲ καὶ βραδεῖς τούναντίον,
 αἷς συνταχθὲν καὶ τὰ οὐ ἀποφατικῶς ἐαυτῶν ἐποίησε
 25 καὶ συμφώνους τοῖς προτέροις.

β. ΠΑΛΙΛΛΟΓΙΑ.

Παλιλλογία ἐστὶ λέξεις ἢ φράσεις, τοῦ μὲν προηγου-
 μένου κώλου κατάληξις, ἢ αὐτὴ δὲ τοῦ ἐπομένου γενουέ-

12 Greg. Epitaph. in Basil. M. p. 332. B.

νη ἀρχή. οἶον τό· „πάλιν Ἰησοῦς ὁ ἐμὸς,¹ καὶ πάλιν μυστήριον, μυστήριον οὐκ ἀπατηλὸν, οὐδὲ ἄκοσμον.“ τὸ γὰρ μυστήριον κατάληξις ὃν² τοῦ προτέρου κώλου, ἀρχὴ τοῦ δευτέρου ἐγένετο, καὶ δευτερολογίαν ἐποίησεν ἥτοι παλιλλογίαν.

5

γ'. ΑΝΑΔΙΠΛΩΣΙΣ.

Ἀναδίπλωσις δέ ἐστι λέξεως τῆς αὐτῆς ἅμα ἐπάλλῃλος προφορά, οἶον· „Κύριε, Κύριε, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ“, εἰ γίνεται ὁ αὐτὸς τύπος καὶ μεταξύ ἐμβεβλημένης λέξεως, οἶον, „οὐκ ἔστι ταῦτα, οὐκ ἔστι“ τὸ γὰρ 10 ταῦτα μεσολαβοῦν οὐ καταλύει τὸ σχῆμα.

δ'. ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

Ἀντιστροφή ἐναντία ἐστὶ τῇ ἐπαναφορᾷ, ὅτι εἰς τὸ αὐτὸ καταλήγει, οἶον· „Θελῆσαι δεῖ μόνον, ὀρμῆσαι δεῖ μόνον.“

15

ε'. ΣΥΜΠΛΟΚΗ.

Συμπλοκή ἐστὶ σύνθεσις ἐκ τε τῆς ἐπαναφορᾶς καὶ τῆς ἐπαναστροφῆς· „ὦν ὡραῖοι μὲν οἱ πόδις εὐαγγελιζομένων εἰρήνην καὶ ἀγαθὰ, μεθ' ὧν ἐληλύθατε, ὡραῖοι δὲ τὰ πρὸς ἡμᾶς, οἷς εἰς καιρὸν ἐληλύθατε.“ διὰ μὲν 20 γὰρ τῆς τοῦ ὡραῖοι προσθήκης ἐν ταῖς τῶν κώλων ἀρχαῖς ἐποίησεν ἐπαναφορὰν, διὰ δὲ τῆς τοῦ ἐληλύθατε διπλῆς καταλήξεως τὴν ἀναστροφήν, καὶ ἐν ἑκατέρῳ γὰρ κώλῳ τὰς αὐτὰς ἔχει ἀρχάς, καὶ ἔτι τὰς αὐτὰς καταλήξεις.

25

ς'. ΕΠΑΝΟΔΟΣ.

Ἐπάνοδος γίνεται, ὅταν δύο τινὰ προθέντες κεκρυμ-

¹ Greg. Naz. Or. εἰς τὰ ἄγ. φῶτα init.

² Cod. ἄν.

μένας ἔτι διανοίας ἔχοντα ἐπανάωμεν εἰς αὐτὰ καὶ σαφηνίζωμεν εὐκρινείας χάριν καὶ ποικιλίας, οἷον· „διττοῦ δὲ ὄντος λόγῳ παντός, καὶ τοῦ μὲν τὸ οἰκεῖον κατασκευάζοντος, τοῦ δὲ τὸ ἀντίπαλον καθαιρουῦντος καὶ ἀνατρέ-
 5 ποντος, καὶ ἡμεῖς τὰ οἰκεῖα ἐκθέμενοι πρότερον οὕτω τὰ τῶν ἐναντίων ἀνατρέψαι πειρασόμεθα.“

ζ. ΚΛΙΜΑΚΩΤΟΝ.

Κλιμακωτὸν δὲ ἔστιν ἄριστον καὶ πρόξενον κόσμου τοῖς συγγράμμασι. Χρώμεθα δὲ ἀπαξ πρεπόντως· σπα-
 10 νίως γὰρ χρῆσθαι προσήκει τοῖς ξενοπρεπέσιν, ἵνα μὴ τῇ καταχρήσει γίνωνται ὑπερκορῇ. Γίνεται δὲ τὸ κλιμακωτὸν, ὅταν ἐπὶ τὸ πλεον μηκύνοντες τὸ προκείμενον κεφάλαιον ἕκαστον κόμμα τὸ αὐτὸ τελευτῇ καὶ ἀρχῇ ποιώμεθα.³ κατάληξιν μὲν πρότερον, ἀρχὴν δὲ τοῦ ἐπο-
 15 μένου, οἷον τό· „ἄληπτον⁴ οὖν τὸ θεῖον, ἵνα θαυμάζηται, θαυμαζόμενον δὲ ποθῇται, ποθούμενον δὲ καθαιρῇ, καθαιρὸν δὲ θεοειδὲς ἀπεργάζεται.“

η. ΠΡΟΔΙΑΣΑΦΗΣΙΣ.

Προδιασάφησης γίνεται, ὅταν πεπληρωμένῳ λόγῳ
 20 ἐπενεχθῇ ὄνομά τι εἰς πλείονα διασάφησην καὶ ἐντελῇ κατάληψιν τοῦ λεγομένου, οἷον τό· περινόει τι τῇ διανοίᾳ μείζον καὶ ὑψηλότερον· πλήρει γὰρ τῷ λόγῳ ἐπῆ-
 κται λέξις ἢ διάνοια εἰς ἔμφασιν μείζονα.

θ. ΑΛΛΟΙΩΣΙΣ.

25 Ἡ ἀλλοίωσις ἥτοι ἡ ἐναλλαγὴ γίνεται κατὰ τρόπους, ὡς ἔφημεν, πλείονας· κατὰ γένος μὲν, οἷον· „τίμιον ἢ ἀρετῇ“, ἥτοι ὁ ἐνάρετος· διὰ γὰρ τῆς ἀρετῆς τὸν ἔχοντα

³ Vat. ποιούμεθα.

⁴ Greg. Naz. Or. εἰς τὰ Θεοφ. p.

τὴν ἀρετὴν ὁ λόγος δεδήλωκεν, ὅς ἐστιν ἑτερογενὴς τῇ ἀρετῇ· κατὰ δὲ τὸν ἀριθμὸν, οἷον· „μέγας ὁ καθελὼν Τροίαν“, ἦτοι οἱ καθελόντες· κατὰ πῶσιν, οἷον· „μῆνιν ἄειδε, θεὰ, ἣ μυρία ἄλγε' Ἀχαιοῖς ἐθηκε“ μετέβη καὶ γὰρ εἰς εὐθείαν ἀπὸ αἰτιατικῆς· ἐνεργείας δὲ καὶ πάθη ⁵ καὶ χρόνους, ὡς τό· „οὐκέτι μιγνύντες“ ἄλλήλοις, ἦτοι μιγνύμενοι·“ καὶ „οἱ ἐκ γένους Ἑρακλέους κατὰγοντες“, καὶ αὐθις, „οἱ τὴν μεσόγεων κατοικήκοτες“, καὶ, „παρέξομαι μάρτυρας“, ἦτοι παρέξω, καὶ ἀπολαύσομαι ἦτοι ἀπόλαυσις· καὶ τὰ τοιαῦτα. 10

Ι. ΠΟΛΥΠΤΩΤΟΝ.

Πολύπτωτός ἐστι λόγος ὁ πολλῶν ἀντιλαμβανόμενος πτώσεων, οἷον τό· „ἐκείνων ἐσμέν καὶ γένος καὶ μαθηταί, οὓς στύλος πυρὸς καὶ νεφέλη ὠδήγουν“ ἐνταῦθα γὰρ ἀπὸ πτώσεως τῆς γενικῆς εἰς πῶσιν αἰτιατικὴν με- ¹⁵ τηρέχθη.

ΙΑ. ΜΕΤΑΒΟΛΗ.

Μεταβολὴ ἡ τὸ αὐτὸ ὄνομα διαφόρως ἐξαγγέλλουσα, ὡς τό· „τίνος διώκοντος ἢ συναναγκάζοντος· τίνων ἱππέων ἢ ποίων κυνῶν;“ 20

ΙΒ'. ΖΕΥΓΜΑ.

Ζεῦγμά ἐστι λέξις διάφορα κῶλα συνδέουσα ἢ μετ' αὐτὰ τιθεῖσα ἢ πρὸ αὐτῶν· οἷον τό· „τῶν μὲν τὸν λόγον, τῶν δὲ τὴν πράξιν, τῶν δὲ τὸ πρᾶον μιμησάμενος.“

ΙΓ'. ΠΑΡΟΝΟΜΑΣΙΑ.⁶

25

Παρονομασία γίνεται, ὅταν τι τῶν ληφθέντων εἰς

⁵ Respicit ad Thuc. I. 2. οὐκ ἐπιμιγνύντες.

⁶ Vat. πα-

ρωνομασία, bis.

διάνοιαν ὀνομάτων ἢ ῥημάτων βραχὺ μεταποιήσαντες
ἑτέραν κινήσωμεν ἔννοιαν, οἷον, „οὐδὲ τὴν ὑλακὴν, ἀλλὰ
τὴν φυλακὴν,“ ὃ καὶ

Παρήχησις ὀνομάζεται, οἷον τὸ παρὰ Δημοσθένει,
5 „οὐκ αἰσχύνῃ Αἰσχίνῃ;“ καὶ παρὰ Πλάτωνι, „Πῶλε λῶ-
στε,“⁷ καὶ, „Πανσανίου παυσαμένον,“ καὶ πλείστα τοι-
αῦτα.

ιδ'. ΟΜΟΙΟΤΕΛΕΤΟΝ.

Ὅμοιοτέλετον δὲ τὸ ὁμοιοκατάληκτον, ὅταν διάφο-
10 ρα κῶλα τὴν αὐτὴν ἔχωσι κατάληξιν, οἷον τό· „Χριστὸς
γεννᾶται, δοξάσατε, Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε.“
τὸ γὰρ δοξάσατε καὶ ἀπαντήσατε ταῦτοκατάληκτα.

ιε'. ΠΑΡΙΣΟΝ.

Τὸ δὲ πάρισον γίνεται, ὅταν δύο ἢ πλείονα κῶλα
15 μάλιστα μὲν καὶ τὰς συλλαβὰς ἴσας ἔχῃ· εἰ δ' οὖν ἀλλὰ
καὶ τὸ γένος καὶ τὸν ἀριθμὸν καὶ ἔτι τὸν χρόνον καὶ
τὸν ῥυθμὸν, οἷον τό· „τίνα⁹ τῶν ἀνθρώπων κινήματα,
τίνα δὲ τῶν πιθήκων ὀρμήματα.“ εἴτι μὲν οὖν πάρισον,
καὶ ὁμοιοκατάληκτον· οὐ μὲν εἴ τι ὁμοιοκατάληκτον,
20 ἥδη καὶ πάρισόν ἐστι· τὸ μὲν γὰρ μόνας τὰς τελευταίας
συλλαβὰς ὁμοίας ἔχει, τὸ δὲ ἐν πάσαις ἔχει τὰς συγκρού-
σεις καὶ ὁμοιώσεις.

ις'. ΟΜΟΙΟΠΤΩΤΟΝ.

Ὅμοιοπτωτον δὲ ἐστὶ πτωσις ἢ αὐτὴ κατὰ τοῦ αὐ-
25 τοῦ ὑποκειμένου διαφόρως λεγομένη, οἷον· „ὦ περὶ¹⁰ μὲν
ἔργων τὰ μεγάλα ἀχρηστότατε, πρὸς δὲ τὴν ἐν λόγοις

7 Gorg. p. 467. B.
Naz. Or. III. p. 102.
Bekker.

8 Sympos. p. 185. C.

9 Greg.

10 Aeschin. adv. Ctes. pag. 433.

τόλμαν θαυμασιώτατε·“ τὸν γὰρ αὐτὸν καὶ ἓνα διὰ τῆς κλητικῆς περὶ λόγους μὲν θαυμαστὸν, περὶ δὲ ἔργα ἀχρεῖον ἐνέφηνεν.

ιζ'. ΑΣΤΥΝΔΕΤΟΝ.

Ἀσύνδετον δέ ἐστι τὸ χωρὶς τῶν συμπλεκτικῶν συν- 5 δέσμων ἴδια καθ' ἑαυτὰ κομματικῶς ἐκφέρεσθαι τὰ κῶλα, ὅποιον τό· „φθάνει ταχεῖς, σφάλλει συννετοὺς, συστέλλει ὑψηλοὺς.“

ιη'. ΑΝΤΙΘΕΤΟΝ.

Τὸ ἀντίθετον κατὰ πλείονας γίνεται τρόπους· ἓνα 10 μὲν, ὅτε τὰ ἀντικείμενα ὀνόματα λαμβάνηται, οἷον τό· „τιμῶσι μᾶλλον τοὺς ἀδίκους πλουτοῦντας, ἢ τοὺς δικαίους πενομένους.“ καθ' ἕτερον δὲ τρόπον, ὅτε ἀντιδιαστέλλεται κατάφασις ἀποφάσει, οἷον· „σὺ μὲν ἔλαβες, ἐγὼ δὲ οὐκ ἔλαβον.“ τὸ μὲν γὰρ καταφαίνεται τις, τὸ δὲ ἀπο- 15 φαίνεται τι· καὶ ἐτι· „πάλιν τὸ σκότος λύεται, πάλιν τὸ φῶς ὑφίσταται.“ ἐναντιότης γὰρ ἐντεῦθεν αὐθις φωτὸς πρὸς σκότος.

ιθ'. ΣΥΓΚΡΙΣΙΣ.

Σύγκρισις γίνεται, ὅταν ταῖς αὐταῖς λέξεσι χρώμεθα 20 παραβάλλοντες πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, ἢ πρᾶγμα πρὸς πρᾶγμα, ὅποιον τό, „Λῶτ, ὁ Σοδομίτης καὶ οὐ Σοδομίτης τὸν τρόπον.“ τὸ γὰρ Σοδομίτης τέθεικεν ἐνταῦθα δεικτικῶς ὡς τοπικόν· ἀλλ' ἐπεὶ μόνος τῶν πάντων ἐσώ- 25 ζετο διὰ τὴν ἀρετὴν, μέγιστον εἰς θαῦμα δύναται ἢ τοῦ 25 τοπικοῦ προσθήκη, ὅσῳ μόνος ἐν τοσοῦτοις ἀναστρεφόμενος οὐκ ἐχράνθη, ἀλλὰ πεφύλακται. Τούτῳ τῷ σχήματι ἔοικε καὶ ἡ

Ἀντίθεσις καὶ ἡ ἀντιβολή, οἷον· „εἰ μὲν θεός, οὐ κτίσμα, εἰ δὲ κτίσμα, οὐ θεός.“ ἀντιτίθῃσι γὰρ ἑκάτερα, 30

καὶ τὰ ἐν πρώτοις κώλοις ἄλλως τεθέντα ὑπεναντίως ἐν τοῖς δευτέροις ἐτέθη.

κ'. ΑΝΤΕΝΑΝΤΙΩΣΙΣ.

Ἡ δ' ἀντεναντίωσις γίνεται, ὅταν εἰπεῖν τι βουλό-
5 μνοι διὰ τοῦ ἐναντίου δηλῶμεν. „ἴσως οὐ τῶν πολλῶν
ἐγενόμην φανλότερος, δηλονότι καὶ μᾶλλον σπουδαιότε-
ρος.“ καὶ ἀλλαχοῦ „ἄληθες, καλῶς τυγχάνεις διακείμενος
πρὸς ἡμᾶς,“ ἀντὶ τοῦ κακῶς.

κα'. ΠΡΟΑΠΑΝΤΗΣΙΣ.

10 Προαπάντησις δὲ, ὅταν δύο τινὰ θέντες πρὸς τὸ
λεχθὲν ὑστέρω, ἀπαντήσωμεν πρότερον, οἷον τό· „καλὸν
τὸ προσευχὴ καὶ νηστεία καὶ ἀγρυπνία.“ καί· „πειθέτω σὲ
Ἰησοῦς, ἀγρυπνῶν πρὸ τοῦ πάθους καὶ προσευχόμενος·
πρὸς γὰρ τὸ ὑστέρω ρηθὲν ὑπήντησε, τὴν ἀγρυπνίαν
15 λέγω.“

κβ'. ΥΠΑΛΛΑΓΗ.

Ὑπαλλαγή δὲ γίνεται, ὅταν ἐπιτιμήσαντες τῷ πρώτῳ
ὀνόματι ἕτερον προσλάβωμεν, οἷον, „εἴ τις τὸν ἐρῶντα
φιλάνθρωπον λέγει. ἐρεῖ γὰρ τις, ὡς οὐκ ἔστι τότε φι-
20 λανθρωπία, ἀλλ' ἔρως, καὶ ἔτι οὐκ ὠργίζετο ἀλλ' ἐμαίνε-
το, εἴ τις τὸν ἀπόπληκτον λέγει θυμοῦσθαι.

κγ'. ΠΕΡΙΦΡΑΣΙΣ.

Περίφρασις δὲ, ὅταν τὸ διὰ μιᾶς λέξεως ρηθῆναι
δυνάμενον διὰ πλειόνων ἐκφέρηται, ὅταν βίη Ἡρακλείη
25 δηλονότι ἡ Ἡρακλέους ἰσχὺς· καὶ μένος Ἀλκινόοιο, ἡ-
γουν ἡ τοῦ Ἀλκινόοιο προθυμία καὶ Θηβαίων ἄνοια, ἡ-
γουν οἱ ἄγνωστοι Θηβαῖοι.

κδ'. ΥΠΕΡΒΑΤΟΝ.

Ἐπερβατὸν δὲ, ὅταν τῆς συνεχείας τοῦ νοήματος
διακοπείσης ὑπὸ μεταξυλογίας ἐκβληθείσης ἕτερον ἀπο-
δοθῇ τὸ λείπον· οἷον κατὰ ταῦρον ἐδηδῶς, καὶ ἀνὰ δ' ὁ
πολλίπορθος Ὀδυσσεὺς ἔστη· τὸ γὰρ ἀνὰ ὀφείλει συγ- 5
κεῖσθαι τῷ ἐδηδῶς, ἵνα σημαίνῃ τὸ καταφαγεῖν τὸν ταῦ-
ρον, ἐπεὶ οὕτως τὸ ὁμοίως τῷ ταύρῳ τρώγειν ἐμφαίνει.
ἐπὶ τοῦ δευτέρου ὡσαύτως ἢ ἀνὰ τις ἔσται ὀφείλει συγ-
κεῖσθαι, ἵν' ᾗ, ὅτι ἀνέστη ὁ Ὀδυσσεύς. καὶ ἔτι, ἅπ' ἐμ'
ὀλεῖς, ἤγουν ἀπολεῖς ἐμέ· καὶ ἐμοῦ πέρι, ἤγουν περὶ 10
ἐμοῦ· καὶ ἐμοῦ μέτα, ἤγουν μετ' ἐμοῦ.

XIV.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ

ΠΕΡΙ ΠΟΙΗΤΙΚΩΝ ΤΡΟΠΩΝ.¹

Τούτοις ἐπομένως καὶ περὶ ποιητικῶν λεγέσθω τρό-
πων· ποιητικοὶ δὲ λέγονται, οὐχ ὅτι παρὰ ποιηταῖς μό-
5 νοις γράφονται, ἀλλ' ὅτι τὴν κοινὴν ὑπερβαίνοντες συν-
ήθειαν παρ' αὐτοῖς μᾶλλον πλεονάζουσιν· ὥς γὰρ φιλό-
σοφοι πάντως καὶ μεῖζον ἔχοντες ὀνομάτων ἄλλων καὶ
τοὺς αὐτῶν ἐξόχους σχημασί τισι ποικίλλειν ἐπετήδευον,
καὶ ἀπὸ τοῦ χθαμαλοῦ ἐξαίρειν ἔσπευδον· ὀνομάζεται
10 μὲν οὖν οὕτω καθολικῶς ὥς ἐκ τῶν κατὰ φύσιν πρα-
γμάτων μετακινούμενοι ἐφ' ἑτέρα· ὀνομάζονται δὲ καὶ
ιδίως οὕτως· ἀλληγορία, μεταφορὰ, κατάχρησις, μετά-

¹ Cum hoc libello, quem e Codice Vaticano 1405, descri-
psi, conjunxi alium, aliquanto discrepantem, quem Jos. Rha-
cendyta in σύνοψιν ῥητορικῆς recepit. Hujus Codices notandi:
Ven. Class. VIII. Cod. 18. Med. 1, [Plut. 58. 2.] Med. 2.
[Plut. 58. 21.] Med. 3. [Plut. 58. 1.] Incipit: Τρόπος [Med. 3.
τρ. δὲ] ἐστὶ λέξις ἥ φράσις ἐκ τῶν κατὰ φύσιν αὐτῆς κινηθεῖσα·
εἰσὶ δὲ τρόποι ποιητικοὶ κυρίως εἴκοσι τέσσαρες. ἀλληγορία κ. τ. λ.
[Med. 3. ἀλληγορία ponit post μετωνυμία, sed in expositione
eundem ordinem sequitur.]

ληψις, μετωνυμία, αἶνιγμα, συνεκδοχή, ὀνοματοποιΐα, σύλληψις, παραπλήρωμα, ὑπερβολή², ἔλλειψις, πλεονασμός, ἀντίφρασις,³ ἐξοχή, προσωποποιΐα, παραβολή, ἀνταπόδοσις, παράδειγμα, ἀντονομασία⁴ καὶ εἰρωνεία.⁵

α. ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

5

Ἔστι⁶ μὲν οὖν ἀλληγορία λέξις ἕτερον μὲν⁷ λέγουσα, ἑτέρου δὲ ἔννοιαν παριστιῶσα, ὡς τὸ πρὸς τὸν ὄφιν εἰρημένον⁸, ἐπικατάρατος σὺ ἀπὸ πάντων τῶν θηρίων.⁶ ἀλληγορικῶς ἐπὶ τοῦ νοητοῦ ὄφρεως, τοῦ διαβόλου, λαμβανόμενον.

10

β. ΜΕΤΑΦΟΡΑ.

Μεταφορὰ δέ⁹ ἐστὶ μέρος λόγου ἀπὸ τοῦ κυρίως λεγομένου μεταφερόμενον ἐφ' ἕτερον⁹ ὁμοιώσεως ἢ ἐμφάσεως ἕνεκα. εἶδη¹⁰ δὲ αὐτοῦ τέσσαρα. ἀπὸ ἐμψύχου εἰς

2 Med. 3, καὶ ὑπερβολή. Sqq. ἔλλειψις — εἰρωνεία om.
3 Vat. ἀντίφρασις, h. l. et infra nr. ιδ'. 4 Ven. ἀντονομασία,
5 Rhacend, h. l. ponit: λέγονται δὲ ποιητικοί, διότι παρὰ τοῖς ποιηταῖς πλεονάζουσι, τὴν κοινὴν συνήθειαν ὑπερβαίνοντες. 6
Ven. Ἀλληγ. τοίνυν ἐστὶ λέξις. Med. 3. ἀλληγορία ἐστὶ φράσις, ἕτερον μέντοι κυρίως δηλοῦσα, ἑτέρου δὲ ἔννοιαν παριστιῶσα, οἷον, λῦσε δὲ παρθενίην ζώνην ἀντὶ τοῦ ἐφθιρεν. 7 Ven. ἕτερόν τι λέχ. καὶ ἑτέρου ἔνν. π. ὡς τὸ εἰρημένον ὑπὸ τοῦ θεοῦ πρὸς τὸν ὄφιν — θηρίων. [Gen. III. 14.] ὁ γὰρ λόγος ὡς πρὸς τὸν ὄφιν ἐστίν, ἐπὶ δὲ τὸν διάβολον αὐτὸν ἀλληγορικῶς ὄφιν λεγόμενον ἐκλαμβάνομεν. 8 δὲ Ven. om. — Vat. ἐστὶν μέρος. 9 ἐφ' ἕτερον Ven. om. 10 Rhac. τῶν δὲ μεταφορῶν εἶδη τέσσα, ἀπὸ ἐμψύχου εἰς ἔμψυχον, καὶ ἀπὸ ἐμψύχου εἰς ἄψυχον, καὶ ἀπὸ ἄψύχου εἰς ἄψυχον, καὶ ἀπὸ ἄψύχου εἰς ἔμψυχον. ἀπὸ μὲν ἐμψ. εἰς ἔμψυχον, ὡς ὅταν τις τὸν βασιλέα ποιμένα λέγῃ λαῶν, ποιμὴν γὰρ κυρίως ὁ τῶν προβάτων λέγεται νομὴς, καὶ ἀμφοτέροι ἐμψυχοι, ἀπὸ δὲ ἐμψύχου εἰς ἄψυχον, ὅταν τὴν ἀκρωρείαν τοῦ ὄρους κορυφὴν ὄρους εἶναι λέγῃ· κορυφὴ γὰρ ἐπὶ ἐμψύχου κυρίως λέγεται. ἀπὸ δὲ ἄψύχου εἰς ἄψυχον, ὡς

ἐμψυχον· οἷον εἰ λέγομεν τὸν βασιλέα ποιμένα μεταφο-
ρικῶς ἐκ τοῦ τῶν προβάτων ποιμένος· ὃ τε γὰρ ποιμήν,
ὃ τε βασιλεὺς ἐμψυχα καὶ ἄμφω· ἀπὸ ἐμψύχου εἰς ἄψυ-
χον· οἷον εἰ τὴν τοῦ ὄρους ἀκρόωρειαν κορυφὴν λέγοιμεν
5 ὄρους· ἐπὶ γὰρ ἀνθρώπου κυρίως λαμβάνεται ἡ κορυφή,
ὅς ἐστιν ἐμψυχον· τὸ δ' ὄρος ἄψυχον. ἀπὸ ἀψύχου εἰς
ἐμψυχον· οἷον εἰ κρίψας τις ἐν σποδιᾷ ἄνθρακας πυρὸς,
σπέρμα λέγει πυρὸς φυλάττειν, ὃ λαμβάνεται ἐπὶ σίτου
καὶ τῶν ὁμοίων, ἅτινα ἄψυχά ἐστι καὶ τὸ πῦρ ὁμοιον·
10 ἢ εἰ λέγει, ὅτι διεχεῖτο ἡ φλόξ. τὸ γὰρ διαχεῖσθαι κυρί-
ως τοῖς ὑγροῖς συμβαίνει, ἀφ' ὧν μεταφορικὰ καὶ ἐπὶ
τοῦ πυρὸς λαμβάνεται. ἀπὸ δὲ ἀψύχου εἰς ἐμψυχον·
οἷον εἰ τις ἀδαμάντινον λέγει τὸν ἀνδρεῖον καὶ ἀνένδο-
τον· ὃ γὰρ ἀδάμας ἄψυχον, ὃ δὲ ἄνθρωπος ἐμψυχος.

15

γ'. ΚΑΤΑΧΡΗΣΙΣ.

Κατάχρησίς ἐστι ¹¹ φράσις μετενεχθεῖσα ἀπὸ τοῦ
πρώτως κατονομασθέντος κυρίως, ὡς εἰ τις ¹² λέγει πυξί-
δα τὴν ἐκ χαλκοῦ κατεσκευασμένην· ¹³ υἴον γὰρ κυρίως
ἢ ἐκ πύξου μετουσιαστικῶς πύξις ὀνομάζεται. ὁμοίως λέ-
20 γομεν καὶ ἐπὶ ¹⁴ τοῦ κεραμείου τράχηλον, καὶ γόνυ κα-

ἄταν τις ἄνθρακα πυρὸς ἐν σποδιᾷ κρύψας λέγει σπέρμα πυρὸς δια-
κρύψασθαι, [Med. 1. addit: ἢ εἶπη, διεχεῖτο ἡ φλόξ, τὸ γὰρ χει-
σθαι τοῖς ὑγροῖς συμβέβηκεν. Ibid. ad marg. γρ. ἢ εἶπη, πολλὰ
ἐκκέχεται τῇ ὕλῃ φλόξ.] ἀπὸ δὲ ἀψύχου ἐπὶ ἐμψυχον, ὡς τὸ, ἢ θά-
λασσα εἶδε καὶ ἔφυγε, τὸ γὰρ ὄρεα καὶ φεύγειν ἐπὶ ἐμψύχων κυ-
ρίως λέγεται, ἢ δὲ θάλασσα ἄψυχός ἐστι. 11 Ven. δὲ ἐστι φρά-
σις. Vat. φάσις. 12 Ven. οἷον ὡς ὅταν λέγωμεν. 13 Ven.
κατασκευασθεῖσαν· κυρίως γὰρ πυξίς, ἢ ἐκ πύξου καλεῖται, καὶ ὁ
ἀνδροφόνος κυρίως ὁ ἄνδρα φονεύσας· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ὁ
γυναικα ἢ καὶ παῖδα φονεύσας· τοιοῦτός ἐστι καὶ τὸ τράχηλος κε-
ραμείου, καὶ γόνυ καλᾶμου, καὶ γαστήρ νηὸς, καὶ γλῶσσα ὑποδή-
ματος, καὶ ψηφίζειν τὸ τοῖς δακτ. 14 Vat. ἐπέι. scr. ἐπὶ.

λάμου, καὶ γαστέρα νηὸς, καὶ γλαῦσαν ἐμβάδων. καὶ ἔτι
ψηφίζειν τὸ δακτύλοις μετρεῖν. διαφέρει δὲ κατάχρησις
μεταφορᾶς, ὅτι ἡ μὲν μεταφορὰ ἀπὸ κατωνομασμένον
ἐπὶ κατωνομασμένον¹⁵ γίνεται, ἡ δὲ κατάχρησις ἀπὸ
κατωνομασμένου ἐπὶ ἀκατονόμαστον. 5

δ'. ΜΕΤΑΛΗΨΙΣ.

Μετάληψις ἐστὶ¹⁶ λέξις διὰ¹⁷ τῆς συνωνύμου τὸ
ὁμώνυμον δηλοῦσα, οἷον Τεῦκρος δὲ τόξων φειδωλὸς
ἐστίν.¹⁸ εἰτ' εἰπεῖν, ὥς ἄριστος περὶ τὸ τοξεύειν. τῇ
γὰρ φειδωλῇ συνωνυμεῖ ἡ κατὰ δόσιν ἀκρίβεια, τῇ δὲ¹⁹ 10
ὁμωνυμεῖ ἡ κατὰ τέχνην ἀκρίβεια, ἥγουν ἡ εὐστοχία.

ε'. ΜΕΤΩΝΥΜΙΑ.

Μετωνυμία δὲ ἐστὶ²⁰ λέξις διὰ τῆς ὁμωνυμίας τὸ
συνώνυμον δηλοῦσα. οἷον ὄμβριμος Ἄρης,²¹ δηλονότι
ἰσχυρὸς πολέμοις, ὡσαύτως καὶ τὸν οἶνον Διόνυσον ἢ τὸν 15
Διόνυσον οἶνον.

ς'. ΑἶΝΙΓΜΑ.

Αἶνιγμα δὲ ἐστὶ φράσις ἐπιτετηδευμένη εἰς ἀσά-
φειαν, ὥστε²² ἐπικρύπτειν τὸ νοούμενον. οἷον τὸ ζυγὸν

15 Ven. κατωνομασμένου πάλιν γιν. 16 Ven. δὲ ἐστὶ. 17
διὰ Vat. om., recepi ex Ven. 18 ἐστίν — τοξεύειν Ven. om.
19 τῇ δὲ ὁμωνυμεῖ ἡ κατὰ τέχνην ἀκρίβεια Ven. om., est in Med.
1. 2. 3. 20 Vat. ἐστίν. 21 Ven. Ἄρης, ἀντὶ τοῦ ὁ σίδηρος,
καὶ τὸν οἶνον Διόνυσον καὶ τὸν Διόν. Med. 1. ad marg. γρ. ἐν
ἄλλῳ οὕτως τοῦ Γεωργίου τοῦ Χοιροβοσκοῦ. Μετωνομασία δὲ ἐστίν,
ὅταν ἐκ τῶν περιεχόντων τὰ περιεχόμενα μετονομάσωμεν, κατὰ τὸ
εἰρημένον. παιδεύθητε πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν, ἀντὶ τοῦ ἐν τῇ
γῇ. ἡ ἐκ τῶν οἰκούντων τὰ οἰκούμενα, ὥς ὅταν τις τὴν ἀσέλγειαν
Σοδομικὴν εἴπῃ ἐργασίαν, καὶ γὰρ ἐκ τῶν οἰκούντων τότε ἀσελγῶν
τὶ Σόδομα τὸν σχετλιασμόν ἐπιφέρεται. 22 Ven. ἐπικρύπτουσα

μὴ ὑπερβαίνει ἤγουν μὴ κατάλυε τὸ δίκαιον ἢ παράτρεχε·
καὶ ἔτι γαμψώνυχας μὴ τρέφειν, ἤγουν μὴ σιτίζειν ἄρ-
παγας, καὶ μελανούρων μὴ γεύσεσθαι, ἤγουν μὴ προοί-
σεσθαι τὸ ψεῦδος· τοῦτο γὰρ ἔσχατον ἀμαυροῦται, καὶ ²³
5 τὸν ψευδόμενον συναμαυροῖ· μαχαίρα πῦρ μὴ σκαλεῖν,
ἤγουν θυμούμενον μὴ προσερεθίζειν· ²⁴ διαφέρει δὲ αἰνι-
γμα ἀλληγορίας· ὅτι ἐκείνη μὲν γίνεται προτροπῆς ἢ
ἀποτροπῆς ἕνεκα· ἢ καὶ διὰ σεμνότητά· ²⁵ τὸ αἶνιγμα
δὲ χάριν ἀσαφείας ἐπιτετηδευμένης ²⁶ μόνης.

10

ζ. ΣΥΝΕΚΔΟΧΗ.

Συνεκδοχή ἐστὶ ²⁷ φράσις ἢ λέξις οὐ ²⁸ κατὰ τὸ
πλήρες ἐκφερομένη, προσδεομένη δὲ τινος ἔξωθεν· εἰσὶ ²⁹
δὲ ταύτης διαφοραὶ δώδεκα· ἢ μὲν γὰρ ἀπὸ ὅλου δηλοῖ

τὸ ν., οἷον ζυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν, ἀντὶ τοῦ τὸ δίκαιον, καὶ γαμψ,
μὴ τρ., ἀντὶ τοῦ ἄρπαγας, μελάνουρον μὴ ἐσθίειν ἀντὶ τοῦ ψεῦδος
μὴ προοίσεσθαι. ²³ καὶ τὸν ψ. συναμαυροῖ Ven. om. ²⁴
Ven. μαχαίρῃ πῦρ μὴ σκ., ἀντὶ τοῦ προθυμούμενον μὴ προσερεθί-
ζειν· [Vat. προσερεθίζειν] διαφ. δὲ τὸ αἶνιγμα τῆς ἀλλῆγ. ²⁵
Ven. ἢ δὲ σεμνότητος. ²⁶ ἐπιτετηδευμ. Ven. om. ²⁷ Ven.
δὲ ἐστὶ. ²⁸ οὐ Vat. om., recepi ex Ven. ²⁹ Ven. ἔχει δὲ
διαφορὰς δώδεκα· ἡ μὲν γὰρ ἀπὸ τοῦ ὅλου δηλοῖ τὸ μέρος, ἡ δὲ
ἀπὸ μέρους τὸ ὅλον· ἀπὸ τῆς ὕλης τὸ ἀποτέλεσμα, ἀπὸ τοῦ ἐπο-
μένου τὸ προηγούμενον, ἀπὸ τοῦ ἡγουμένου τὸ ἀκόλουθον, ἀπὸ τοῦ
συμβαίνοντος τὸ προηγούμενον, ἀπὸ γένους τὸ εἶδος, ἀπὸ εἶδους τὸ
γένος, ἀπὸ τῶν πολλῶν τὸ ἓν, καὶ ἀφ' ἑνὸς τὰ πολλὰ, ἀπὸ τοῦ
περιέχοντος τὸ περιεχόμενον, καὶ ἀπὸ τοῦ περιεχομένου τὸ περιέχον,
καὶ ἀπὸ ὅλου μὲν τὸ μέρος, οἷον βόας αὔας [Il. μ. 137.] ἀντὶ τοῦ
ἀσπίδας τὰς ἐκ βοείων βυσσῶν· μέρος γὰρ τοῦ ὅλου βοὸς ἢ βύρσα·
ἀπὸ μέρους τὸ ὅλον, λευκώλενος Ἥρα, αἰνιττεται γὰρ ἀπὸ μέρους
τῶν χειρῶν, τὴν ὅλην λευκὴν εἶναι· ἀπὸ τῆς ὕλης τὸ ἀποτέλεσμα,
οἷον χρυσὸν δ' αὐτῆς ἔνδυσε περὶ χροῖ, ἀντὶ τοῦ χρυσοῦ πανοπλίαν.
ἀπὸ τοῦ συμβ. τὸ προηγ., οἷον,

Ἐξόμενοι λεύκαινον ὕδωρ ξεστῆς ἐλάτῃσιν. [Od. μ. 172.]

τὸ μέρος· ὡς ὅταν βόας αὔας ὀνομάζω τὰς ἐκ βοείων
 βυρσῶν κατεσκευασμένας ἀσπίδας· μέρος γὰρ βοὸς ἡ βύρ-
 σα· ἀπὸ μέρους τὸ ὅλον, ὡς λευκώλενος Ἡρα· ἀπὸ γὰρ
 μέρους τοῦ τῶν χειρῶν, λέγω τῆς ἀγκάλης, τὴν ὅλην αἰ-
 νίττεται εἶναι λευκὴν· ἀπὸ τῆς ὕλης τὸ ἀποτέλεσμα, ὡς 5
 τὸ χρυσὸν δ' αὐτῆς ἔνδυνε· περὶ χροῦ, ἡγουν χρυσῆν πα-
 νοπλίαν. ὕλη γὰρ ἐγένετο τῶν ὅπλων ὁ χρυσός· ἐπεὶ ἄλ-
 λως οὐκ ἦν αὐτῇ ὅπλον γυμνός ὁ χρυσός· ἀπὸ τοῦ συμ-
 βαίνοντος τὸ προηγούμενον· ἀρνούμενοι³⁰ δὲ λεύκαινον
 ὕδωρ ξέστησεν. ἀπὸ τοῦ συμβόλου τὸ κύριον.³¹ οἶον εἰ 10
 τις τὴν βασιλείαν σκῆπτρον καλεῖ· ἀπὸ τοῦ προηγούμε-
 νου τὸ ἀκόλουθον, οἶον λῦσε δὲ παρθενικὴν ζώνην δια-
 κορισθεῖσα.³² ἀπὸ τοῦ ἀκολούθου τὸ προηγούμενον,
 οἶον ἐναρίζειν³³ καλεῖ τὸ σκυλεύειν· ἐν γὰρ ταῖς λείαις
 πολλὰ καίνειν καὶ διχάζειν συμβαίνει· ἀπὸ γένους τὸ εἰ- 15
 δος, ὡς τὸ ζῶον ἐνταῦθα οἰκονομούμενον καὶ ἀλλαχοῦ
 μεθιστάμενον λέγων τὸν ἰνθρωπον, ὃς εἶδος ἐστὶ τοῦ
 ζώου· ἀπὸ εἰδους τὸ γένος, ἢ τοῦ ἰδίου, ὡς ὅταν γελᾷ
 εἶπω τινά· δῆλον γὰρ ἄνθρωπον εἶναι ἐκεῖνον· ἀνθρώπου
 γὰρ μόνον τὸ γελαστικόν· ἢ ἀπὸ τῶν πολλῶν τὸ ἓν· ὡς 20
 τὸ στήθεα μαρμαίροντα· ἀφ' ἑνὸς τὰ πολλὰ, ὡς τὸ πέρ-
 σεν Ὀδυσσεὺς³⁴ ἱερὸν πτολίεθρον Τροίης. ἀπὸ τοῦ πε-
 ριέχοντος τὸ περιεχόμενον, ὡς τὸ, πᾶσα ἡ πόλις ἐταρά-
 χθη, δηλονότι³⁵ οἱ ἐν τῇ πόλει ἄνθρωποι. ἀπὸ τοῦ πε-
 ριεχομένου τὸ περιέχον, οἶον τό· „οἶκος Ἰσραήλ, εὐλογή- 25
 σατε τὸν Κύριον.

30 Vat. ἀρξύνόμενοι.

31 Vat. κύρος. Ven. κύριον, οἶον

σκῆπτρον τὴν βασιλείαν.

32 διακορισθ. Ven. om.

33 Ven. ἐναρίζω τὸ σκυλεύω. ἀπὸ τοῦ γένους τὸ εἶδος, ὡς τὸ ζῶον ἐνταῦθα οἰκονομούμενον. ἀπὸ τοῦ εἰδους τὸ γένος, ὡς τὸ αἶψα τὸ αἰσθάνομαι· ἀπὸ τῶν πολλῶν.

34 Vat. Ὀδυσεὺς. Ven. Ὀδυσσεὺς.

35 δηλονότι — ἄνθρωποι Ven. om.

ή. ΟΝΟΜΑΤΟΠΟΙΙΑ.

Ὀνοματοποιῖα ἐστὶ ³⁶ λέξεις ἢ μέρος λόγου πεποιη-
 μένον κατὰ μίμησιν τῶν ἀποτελουμένων ἤχων, ³⁷ ὡς κα-
 ταχλευασμός ἢ ζέοντος λέβητος ἤχῳ, καὶ ἐπὶ πυρός τὸ
 5 παφλάζειν, καὶ κύτταβος ἀσπίδων καὶ πάταγος ἀνέμου,
 καὶ ἤχος ἐπὶ βροντῆς καὶ τὰ τοιαῦτα.

θ'. ΣΤΑΛΗΨΙΣ.

Σύλληψις ἐστὶ ³⁸ φράσις τὸ ἄλλως πραχθὲν ἐφ'
 ἕτερον ἔλκουσα, ὡς ³⁹ τό·

10 Βορῤῥᾶς καὶ Ζέφυρος, τῷ τε Θράκηθεν ⁴⁰ ἄητον·

μόνος

36 Ven. δέ ἐστι. 37 Ven. pergīt: ἢ φωνῆς, οἷον φλοῦ-
 σβος θαλάσσης, καὶ [Med. 1. 2. καὶ om.] καχλασμός λέβητος,
 παφλάζον πῦρ. tum Rhacend. addit: Ἡ περίφρασις δέ καὶ τὸ
 ὑπερβατὸν καὶ ἡ ἀνασιροφὴ ἐν τοῖς σχήμασι τῆς λέξεως εὐρισκόμε-
 ναι καὶ παρὰ τοῖς ῥήτορσιν ἐτίθησαν. — Med. 1. ad marg. ha-
 bet: Γεώργιος ὁ Χοιροβοσκὸς ἄλλως λέγει· ὀνοματοποιῖα δέ ἐστι
 λέξις κ. τ. λ. usque ad ἐτυμολογεῖται ἢ φωνή. Περιφρασις δέ
 ἐστὶν ἡ διὰ πλειόνων ἔν τι σημαίνουσα, οἷον ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν· μὰ
 τὸν Θεόν, εἶποι τις, τὴν φοβερὰν δύναμιν τοῦ Θεοῦ, οὐδὲν γὰρ
 πλέον ἐσήμανεν εἰ μὴ τὸν Θεόν. Ὑπερβατὸν δέ ἐστι λέξις ὑπερ-
 βαίνουσα, ἐκ τοῦ προηγουμένου αὐτὸ ἐπόμενον, ὡς ὅταν τις ἀντὶ
 τοῦ εἰπεῖν, ἐπικαλοῦμαι τὸν κύριον, εἶποι, ἐπὶ τὸν κύριον καλοῦμαι.
 Ἀνασιροφὴ δέ ἐστι λέξις ἀναστρέφουσα ἐκ τοῦ ὑποκειμένου εἰς
 τὸ προκείμενον, μηδενὸς μέρους λόγου μεταξὺ πίπτοντος· οἷον ἀντὶ
 τοῦ εἰπεῖν· ἕως ἡμῶν ἔλθε, εἴπωμεν, ἔλθε ἕως ἡμῶν. Παραπλή-
 ρωμα οὐκ ἔχει ὁ Χοιροβοσκός, ἔχει δέ ἕτερόν τινα τρόπον ποιη-
 τικόν, ἐπανάληψιν αὐτὸν ὀνομάζων, ὅστις ἐνταῦθα μὲν οὐχ εὐρί-
 σκεται, ταῦτόν δέ μοι δοκεῖ δηλοῦν τῷ παραπληρώματι τουτῷ.
 ἐπανάληψις δέ ἐστι λέξις δις παραλαμβάνομένη ἐπιτάσεως χάριν,
 ὡς ὅταν τοῦ ἐγνωσμένου ἡμῖν πράγματος τὴν εἰδησιν διαβεβαιού-
 μένός τις εἴπῃ· οἶδα, οἶδα τὸ πρᾶγμα, διότι οἶδα λέγων· ἢ πταίσμα-
 τος ἐπίτασιν σημαίνων εἴπῃ, κακὸν τὸ ἀμάρτημα. 38 Ven. δέ
 ἐστι. 39 Ven. οἷον sine τό. 40 Ven. Θρήκηθεν. Il. i. 5.

μόνος γὰρ Βορρᾶς⁴¹ ἀπὸ Θοράκης πνεῖ· ἐνέφηνε δὲ διὰ τοῦ ἀδυνάτου τὴν τότε ταραχὴν τῶν ἀνέμων καὶ τὸ ἀνώμαλον.

Ι. ΠΑΡΑΠΛΗΡΩΜΑ.

Παραπλήρωμα δέ ἐστι λέξις ἐκ περισσοῦ κειμένη,⁴² ὃς κόσμου χάριν ἢ μέτρον, ὥς⁴³ τὸ,

Πάνδαρος, ᾧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκε.
καὶ⁴⁴ γὰρ ἐνταῦθα ἀργῶς κεῖται ὃ τε καὶ σύνδεσμος,
καὶ ἡ αὐτὸς ἀντωνυμία εἰς⁴⁵ παραπλήρωσιν κόσμου
χάριν. 10

ΙΑ. ΥΠΕΡΒΟΛΗ.

Ὑπερβολή δέ ἐστι λόγος υπεραίρων τὴν ἀλήθειαν, ἐμφάσεως ἢ ὁμοιώσεως ἕνεκα· ἐμφάσεως μὲν, ὅποιον⁴⁶ τὸ ἐπ' ἄκρων ἀνθερίκων θείον, οὐδὲ κατέκλων. καὶ ἔτι⁴⁷ ταχύτερος ἀνέμου καὶ λευκότερος χιόνος· ταυτὶ⁴⁸ μὲν¹⁵ γὰρ οὐκ ἀληθῆ, ἐμφασιν δὲ ὅμως ἔχουσιν ὑπερβολῆς· ὁμοιώσεως δὲ, οἷον ἀδαμάντινος ἦν τὸ σῶμα, ἀνδριάς τὴν καρτερίαν, κιὼν⁴⁹ τὴν εὐθύτητα τοῦ σώματος, φοῖνιξ τὸ μῆκος, ἀστήρ τὴν αὐγὴν τοῦ κάλλους, ἅπερ οὐκ ἄλλως ἀληθῆ, εἰ μὴ μόνην ὁμοίωσιν σώζοντα πρὸς²⁰ αὐτά.

ΙΒ. ΕΛΛΕΙΨΙΣ.

Ἑλλειψις δέ ἐστι λόγος, μὴ⁵⁰ κατὰ τὸ πληρὲς ἐκφε-

41 Ven. ὁ Βορρᾶς. — Ssq. ἐνέφηνε — ἀνώμαλον Ven. om.

42 κειμένη Ven. post μέτρον ponit. 43 Ven. οἷον sine τό.

44 Ven. περισσεύει γὰρ ὁ καὶ σύνδ. 45 εἰς παραπλ. κόσμου

χάριν Ven. om. 46 Ven. οἷον ἄκρων ἐπ' ἀνθερ. II. v. 227.

47 ἔτι Ven. om. 48 ταυτὶ — ὑπερβολῆς Ven. om. 49 Ven.

κιὼν δὲ, tum φοῖνιξ δὲ, ἀστήρ δὲ. 50 Ven. ὁ μὴ.

ρόμενος· παρέχων δὲ νοεῖν τὸ ἐπόμενον, ὡς⁵¹ τὸ ἀγα-
θὸν, ἐλπίζειν ἐπὶ κύριον· τὸ⁵² γὰρ ἐστὶν ἐλλειπτικῶς
νοεῖται, καὶ⁵³ ἀναστάσεως ἡμέρα καὶ τὰ τοιαῦτα.

γ'. ΠΛΕΟΝΑΣΜΟΣ.

- 5 Πλεονασμὸς δ' ἐστὶν⁵⁴ λέξις πλεονάζουσα μὲν, μη-
δὲν μέντοι σημαίνουσα πλέον· προστίθεται δὲ κόσμου ἢ
μέτρου χάριν, οἷον, ὁ μὲν δὴ Πέρσης καὶ τὸ ἔναντι καὶ
ἐναντίον.

ιδ'. ΑΝΤΙΦΡΑΣΙΣ.

- 10 Ἀντίφρασις δέ ἐστι λόγος δι' ἐναντίου τὸ ἐναντίον
σημαίνων, ὡς ὅταν τις τὸν τυφλὸν βλέποντα λέγῃ.⁵⁵

ιε'. ΕΞΟΧΗ.

- Ἐξοχή δέ ἐστι λόγος ὁ μετὰ τὴν κοινὴν σημασίαν,
εἰδικῶς⁵⁶ καθ' ὑπεροχὴν τινι προσνευόμενος,⁵⁷ ὡς τό· εἴ-
15 πατε τοῖς μαθηταῖς μου καὶ τῷ Πέτρῳ.

ις'. ΠΡΟΣΩΠΟΠΟΙΙΑ.

Προσωποποιῖα δέ⁵⁸ ἢ τοῖς ἀψύχοις πρόσωπον προς-
τιθεῖσα καὶ λόγους αὐτοῖς ἁρμοδίους προσάπτουσα, οἷον

51 Ven. οἷον. 52 Ven. ἐνταῦθα τὸ ἐστίν. 53 καὶ
ἀναστ. — τοιαῦτα Ven. οἷον. 54 Ven. δὲ ἐστίν, ὅταν πλεονά-
ζῃ λέξις μηδὲν πλέον σημαίνουσα, ὡς τὸ ἔναντι καὶ ἐναντίον. 55
Ven. εἶποι. 56 Ven. ἰδικῶς. 57 Ven. προνευόμενος, οἷον
ἐστὶ τὸ τοῦ κυρίου εἰρημένον, εἶπατε — Πέτρῳ· κατ' ἐξοχὴν γὰρ
ἐνταῦθα τὸ ὄνομα τοῦ Πέτρου εἴρηται, ἐπειδὴ περ εἰς τὴν τῶν μαθη-
τῶν καὶ αὐτός. 58 Ven. δὲ ἐστίν, ὅταν τις τοῖς ἀψύχοις πρό-
σωπα καὶ λόγους ἁρμοδίους προσάπτῃ, ὡς τὸ εὐφραίνεισθωσαν οἱ
οὐρανοὶ, καὶ ἀγαλλιᾶσθω ἡ γῆ. χαιρετῶσαν τὰ πεδία καὶ πάντα τὰ
ἐν αὐτοῖς· σαλευθῆτω ἡ θάλασσα, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

τὸ εὐφρανέσθωσαν οἱ οἶρανοι, καὶ τὸ οἶδεν ἡ θάλασσα,
καὶ ἔφυγεν.

ιβ'. ΠΑΡΑΒΟΛΗ.

Παραβολὴ δέ ἐστι λόγος δι' ὁμοίων καὶ γινωσκομέ-
νων εἰς ὅψιν ἄγειν⁵⁹ περὶόμενος τὸ νοούμενον· ὡς ἡ 5
τοῦ κυρίου περὶ τοῦ ἀσώτου παραβολή, ἐν ᾗ δείκνυσι⁶⁰
τὸ συμπαθὲς τῆς θεότητος καὶ τὸ τῆς αὐτοῦ ἀγαθότη-
τος ἄπειρον, καὶ ὅπως τοὺς μετανοοῦντας προσδέχεται.

ιγ'. ΑΝΤΑΠΟΔΟΣΙΣ.

Ἀνταπόδοσις δέ ἐστιν ἡ τῶν ἐν τῇ παραβολῇ εἰρη- 10
μένων προσδιασάφησις⁶¹ καὶ εὐκρίνεια δεικνύντα κατὰ
σύγκρισιν τὸν τε σκοπὸν καὶ τὴν τῆς παραβολῆς χρείαν,
καὶ ἐτι διέγερσιν καὶ μίμησιν· οἷον ἐκείνου τοῦ Σολο-
μῶντος μίμησαι τὸν μύρμηκα, ᾧ ὀκνηρὴ νεανία· ἐλεγκτι-
κῶς γὰρ παροξύνει δεικνὺς ἡττώμενον τοῦ μίρμηκος καὶ 15
πρὸς τὸν ὅμοιον ἐνάγων ζῆλον. καὶ τὸ ποιητικὸν αὐτοῦ
ἀλλ' οὐ τὴν φύσιν ζηλοῦν ἐγχελευόμενος.

ιδ'. ΑΝΤΟΝΟΜΑΣΙΑ.

Ἀντονομασία ἐστὶ λόγος δι' ἐπιθέτων, ἡ⁶² τῶν

59 Ven. εἰς ὅψιν ἄγουσα. 60 Ven. δεικν. τὸ ἄπειρον τῆς
τοῦ θεοῦ ἀγαθότητος, καὶ ὅπως προσδ. τοὺς μετανοοῦντας. 61
Ven. ἐπεκδιδαχή, [Med. συνεκδιδαχή. ad marg. γρ. ἐπεκδιδαχή.]
δεικνύουσα συγκριτικῶς τῆς παραβολῆς τὴν ὁμοίωσιν, οἷον ᾧ λόγῳ
ἐχρήσατο ὁ πατὴρ τοῦ ἀσώτου, τοιοῦτῳ καὶ ὁ θεὸς τοῖς γνησίοις
μετανοοῦσι. Tum Rhac. rectius: Παράδειγμα δέ ἐστι λόγος πρὸς
ἑτερόν τι συγκριτικῆς δυνάμεως ἔμφασιν ἔχων· οἷον τὸ τοῦ Σολο-
μῶντος, μέμνησαι τὸν μύρμηκα, ᾧ ὀκνηρὴ, καὶ ζήλωσον τὰς ὁδοὺς
αὐτοῦ· τὸ ποιητικὸν γὰρ αὐτοῦ ζηλοῦν ἡμᾶς παρακελεύεται, οὐ τὴν
φύσιν. 62 Vat. Ven. ἀντωνομασία. tum Ven. δέ ἐστι. 63 Ven.
ἡ συσσήμων αὐτὸ τὸ κύριον ὄνομα δηλῶν, ὡς ὅταν δύο ἢ καὶ πλείο-

ὁμοίων αὐτὸ τὸ ὄνομα τὸ κύριον δηλῶν· ὃ ποιοῦμεν, ὅταν δύο ἢ καὶ πλείονων ἡμῖν ἐγνωσμένων ἀνθρώπων καὶ τὰ κύρια ὀνόματα ἐχόντων τὰ αὐτὰ βουλευθῶμεν ἐνὸς τούτων μνήμην ποιήσασθαι πρὸς ἕτερόν τινα, μὴ 5 τὸ κύριον ὄνομα λέγωμεν διὰ τὴν ὁμωνυμίαν, ἀλλ' ἐκ τῶν συμβεβηκότων αὐτὸν χαρακτηρίξιν πειρώμεθα· τὸν χαλκία τυχόν, ἢ τὸν τέκτονα λέγοντες, ἢ ἀπὸ τῶν τοῦ σώματος παθῶν χωλόν, εἰ τύχη, ἢ φαλακρόν λέγωμεν, ἢ ἕτερόν τι τοιοῦτον.

10

κ'. ΕΙΡΩΝΕΙΑ.

Εἰρωνεία δέ ἐστιν λόγος ὑποκριτικός ἐκ τοῦ ἐναντίου τὸ ἐναντίον δηλῶν· τῆς δὲ εἰρωνείας εἶδη ⁶⁴ τέσσαρα· χλευασμός, μυκτηρισμός, σαρκασμός, καὶ ἄστεϊσμός. ⁶⁵

κά. ΧΛΕΥΑΣΜΟΣ.

15 Χλευασμός μὲν οὖν ἐστι λόγος μετὰ μειδιάματος προφερόμενος, ὡς ὅταν τὸν ῥιψάσπινδα ⁶⁶ ἐπεγγελῶντες ἀνδρεῖον πολεμιστὴν εἴπωμεν.

κβ. ΜΥΚΤΗΡΙΣΜΟΣ.

Μυκτηρισμός δέ ἐστι λόγος διασυρτικός μετὰ τῆς 20 τῶν ῥινῶν μύσεως, ⁶⁷ ὡς ὅταν ἐπὶ κακῷ ἀλόντα τινα

ων ἔχειν ἐγνωσμένων ἀνθρώπων καὶ τὰ κύρια αὐτῶν ὀνόματα ἐχόντων βουλευθῶμεν ἐνὸς ἐξ αὐτῶν μνήμην ποιήσασθαι πρὸς ἀλλήλους, μὴ εἴπωμεν τὸ κύριον ὄνομα διὰ τὴν ἐπωνυμίαν, ἀλλ' ἐκ τῶν συμβεβηκότων ὀνομάσωμεν αὐτὸν, τὸν χαλκία τυχόν ἢ τὸν τέκτονα λέγοντες. Sqq. usque ad τοιοῦτον Ven. om. 64 Ven. εἶδη εἰσί. 65 Ven. καὶ χλευασμός μὲν ἐστι λ. μετὰ μειδιασμοῦ πρ. 66 Vat. τὸν χρυσάσπινδα. Ven. ῥιψάσπινδα [sine τὸν] ἐγγελῶντες. 67 Ven. Med. 1. μώσεως. ad marg. γρ. ἐπιμίξεως. Med. 2. Vat. μύσεως.

ὄνειδιζοντες εἵπωμεν, ⁶⁸ καλὸν ἔργον ἐποίησας καὶ φρονίμου ἀνδρὸς, ἐπιπνέοντες καὶ πνεῦμα διὰ τῶν ῥινῶν.

κγ'. ΣΑΡΚΑΣΜΟΣ.

Σαρκασμός δέ ἐστι λόγος διὰ χρηστῶν ῥημάτων τὴν ἀτιμίαν ἐμφαίνων, ὡς ὅταν τὸν ἐν πρὸςλήψει μείζονος ⁵ τιμῆς κακοῖς περιπέσοντα ⁶⁹ καὶ διὰ τούτων ἀτιμαζόμενον, καταγελῶντες οἷον εἵπωμεν, εἰς μεγάλην δόξαν καὶ τιμὴν ἤγαγες σεαυτὸν, φίλε.

κδ'. ΑΣΤΕΙΣΜΟΣ.

Ἀστεϊσμός δέ ἐστι λόγος ⁷⁰ τις διασυρτικός, εὐαρ- ¹⁰ μύστως συντεταγμένος, ὡς ὅταν τῷ μηδὲν ἐπισταμένῳ λέγοιμεν ἢ ἀποφαντικῶς ἢ ἐρωτηματικῶς· οἷον γὰρ εἴ, ἑταῖρε, τῶν λογίων τὸ κλέος. καὶ ὅσα τοιαῦτα, ἃ δεῖ καὶ σκοπεῖν ἐν τοῖς τῶν ἐτέρων συγγράμμασιν, καὶ αὐτὸν πειραῖσθαι συντιθέναι μετὰ τῆς προσηκούσης ἀρμονίας ¹⁵ καὶ τάξεως.

68 Ven. h. l. addit: καὶ πνεῦμα διὰ τῶν ῥινῶν ἐπιφέροντες.
69 Vat. πέσοντα. Ven. περιπεσόντα καὶ διὰ τοῦτο ἀτιμ. ἐγγελῶντες εἵπωμεν. 70 Ven. ἀφ' ἑαυτοῦ διασυρτικός, ὡς ὅταν τῷ μηδὲν ἐπισταμένῳ εἵπωμεν, σὺ εἴ, ἑταῖρε, τῶν λογίων τὸ κλέος. Nihil ultra, Med. 3. habet ad marg.: Γεώργιος ὁ Χοιροδόσκος προστίθῃσι καὶ ἕτερα τρία τινὰ, τρόπους ποιητικούς ἀνομάζων καὶ αὐτὰ. οἷον πεποιημένον, σχῆμα, καὶ ὑστερολογία, καὶ πεποιημένον μὲν ἐστὶ λέξις λεγόμενη κατὰ τινὰ τοῦ ἐξ οὗ λέγεται ὁμοιότητα. φησὶν, ὡς ὅταν τὸν μετὰ θυνοῦ καὶ ὀργῆς ἡμᾶς ὑποβλεπόμενον εἵπωμεν, ὅτι ὡς λίων με ἐπέβλεψεν ὁ δαῖνα. Σχῆμα δέ ἐστι σολαικισμός, ἀπολογία ἔχων, ὡς ἵνα εἵπωμεν· ὁ κύριος Ἰωάννης, ὃν ὁ θεὸς ἐλεήσει, καὶ ἀνθρώπος ἐστίν. Ὑστερολογία δέ ἐστι λόγος πρωθύστερος λεγόμενος, ὡς ἵνα εἵπωμεν, καλῶς ἐτελειώθη ὁ δαῖνα καὶ καλῶς ἐβίωσεν, πρῶτον γὰρ βιοῖ τις, καὶ οὕτω τελειοῦται,

XV.

ΤΡΥΦΩΝΟΣ

ΠΕΡΙ ΤΡΟΠΩΝ.

Tryphonis, qui Augusti Imperatoris aetate floruit, libellum de tropis e codice Galeano primum edidit Blomfeldius in Musei Critici Cantabrigensis volumine primo. 1814. 8. deinde inter liminares libellos Londinensi Thesauri Stephani editioni praefixit Barkerus. Aliam ejusdem libelli recensionem non parum divergentem et multo ampliorem, sed auctoris nomine destitutam, e codice Rehdigerano ediderunt Passovius et Schneiderus in Museo Critico Vratislaviensi 1820. 8., quam notavimus per Rehd. vel R. Cum hac recensione; ab amicissimo Krabingero meos in usus collata, plurimum consentit ea, quam e codice nuper in Bohemia reperto inter Manuelis Moschopuli Cretensis Opuscula grammatica edidit Titzius, 1822. 8. [apud nos M.] Moschopuli nomen Titzius, quoniam in primo codicis volumine Moschopuli opera continentur, sua auctoritate posuit: [vide Praefat. p. XXIV.] cui quidem conjecturae quantum tribuendum sit, mecum ii optime sentient, qui grammaticorum et rhetorum codicibus pervolutis perspexerunt, a scribis plerumque tam diversorum auctorum opera in unum codicem congesta esse,

ut ne ab antecedentis quidem libelli auctore ad sequentem adespotum valeat conclusio, Haec igitur recensio et ipsa anonymo cuidam tribuenda est, et ita in codice Ambrosiano A. 115. [Ambr. vel A.] servatur. Attamen hae recensione, ab auctoribus Christianis profectae et exemplis scriptorum sacrorum auctae, ita cum Blomfieldiana consentiunt, ut varietas earum ad hanc referri, eaque ipsa non parum ex illis emendari posset.

Libellum de tropis, ab eo, de quo paullo ante diximus, prorsus diversum Boissonadius e codicibus Parisinis 2551. et 2929, inter Anecdota Graeca Tom. III. a. 1831. Tryphonis nomine edidit. Cum his codicibus fere consentit Barocc. 76. ex quo specimina quaedam edita sunt in Museo Philologico [Philological Museum] a. 1832. mense Novembri p. 432, sqq., et Paris, 2008. A Tryphone duos diversos eadem de re libellos scriptos esse nemo erit, qui credat: probabile potius est nomen Tryphonis, grammatici veteris et nobilis, cuicumlibet posterioris aevi opusculo eandem materiam tractanti praefixum esse: sed ad alterutrum horum libellorum Tryphoni abjudicandum cum internae tum externae rationes diu mihi defuerunt, donec nuper aliud agens in Leonis Allatii Diatriba de Georgiis p. 416. ed. Paris. inveni, in Bibliotheca Vaticana servari Gregorii Corinthii libellum *περὶ τρόπων ποιητικῶν*, cujus initium sit: *τοῦ λόγου ἤδη μεριζομένου τὸ μὲν ἐστὶ κυριολογία, τὸ δὲ τρόπος*. Quod quum consentiat cum Tryphone Boissonadiano, huic Gregorii Corinthii nomen praefigendum censui.

Quantum grammatici in Tryphonis nomine luserint, argumento est Cod. Paris. 2087., in quo commentatio de tropis, Tryphonis nomen prae se ferens, initium habet sensu non verbis cum recensione Boissonadiana consentiens, troporum vero expositionem e Georgio Choerobosco expilatam.

Τ Ρ Υ Φ Ω Ν Ο Σ

Π Ε Ρ Ι Τ Ρ Ο Π Ω Ν.

Φράσις ἐστὶ λόγος ἐγκατάσχευος, ἣ λόγος κατὰ τι-
να δῆλωσιν περισσοτέραν ¹ ἐκφερόμενος· τῆς δὲ φράσεως
5 εἶδη ² εἰσὶ δύο, κυριολογία τε ³ καὶ τρόπος. Κυριολογία
μὲν οὖν ἐστὶν ἡ διὰ τῆς πρώτης θέσεως ⁴ τῶν ὀνομά-
των τὰ πράγματα σημαίνουσα· οἷον,

Πῦξ μὲν ἐνίκησα Κλυτομήδεα Φαίνοπος ⁵ υἱόν·

Ἀγκαῖον δὲ πάλην ⁶ πλευρώνιον, ὅς μοι ἀνέστη.

10 Ἴφικλον δὲ πόδεσσι παρίδραμον ἐσθλὸν ἔοντα·

Δουρὶ δ' ὑπερέβαλον ⁷ Φυλῆά τε καὶ Πολύδωρον.

τρόπος δὲ ἐστὶ λόγος κατὰ παρατροπήν ⁸ τοῦ κυρίου λε-
γόμενος κατὰ τινα δῆλωσιν κοσμιωτέραν, ἢ κατὰ τὸ ⁹
ἀναγκαῖον. Τρόποι δὲ εἰσὶν οἱ γενικωτάτην ἐμφαίνον-

1 Gal. περισσοτέρως. Rehd. περισσοτέραν M. Ambr. περισσο-
τέραν δῆλωσιν. 2 Rehd. εἰσὶν, εἶδη δύο. Post δύο et post
κυριολογία semicolon distinguitur. 3 τε Rehd. om. 4 M.
Ambr. προθέσειως γ. ὁ. τὸ πρᾶγμα σημ. Ibidem sequentia usque
ad Πολύδωρον v. 11. om. 5 Il. ψ, 634, Edd. Hom, Ἥνοπος. Plut.
Sympos. II, 5. Οἶνοπος. BLOMF. Mox Rehd. Ἀγγαῖον. 6
Editiones πάλην. Schol. Ven. Ἀρίσταρχος σὺν τῷ ν, πάλην. BLOMF.
7 Gal. ὑπερέβουλον. Edd. ὑπερέβαλον. Rehd. ὑπερέβαλον. Mox
deest τε in Gal. et Rehd. Posuit Blomf. 8 Rehd. M. Ambr.
κατὰ τροπήν. 9 Gal, Rehd, κατὰ τι. M, κατὰ τό, Ambr. κατὰ,

τες ¹⁰ στάσιν τέσσαρες καὶ δέκα· ¹¹ μεταφορά, κατάχρησις, ἀλληγορία, αἶνιγμα, μετάληψις, μετωνυμία, συνεκδοχή, ὀνοματοποιία, περίφρασις, ¹² ἀναστροφή ὑπερβατὸν, πλεονασμὸς, ἔλλειψις, παραπλήρωμα. τούτους δὲ ποιητικούς καλοῦσιν, ¹³ ἑπεὶ κατὰ γε τὸ πλεῖστον ἢ τούτων χρῆσις παρὰ ποιηταῖς, καὶ ¹⁴ ὅτι τούτοις οἱ γραμματικοὶ χρῶνται, ἐξηγούμενοι τὰ κυρίως ἢ τροπικῶς τοῖς ποιηταῖς εἰρημένα.

Α. ΠΕΡΙ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ. ¹⁵

Μεταφορά ἐστὶ, ¹⁶ λέξις μεταφερομένη ἀπὸ τοῦ κυρίου ἐπὶ τὸ μὴ κύριον, ἐμφάσεως ἢ ὁμοιώσεως ἕνεκα ἐμφάσεως μὲν, οἶον,

Αἰχμὴ δὲ ¹⁷ διέσσυτο μαιμώωσα.

ἢ γὰρ μαιμώωσα λέξις, ὅπερ ἐστὶ ¹⁸ προθυμουμένη, ἰδίως ἐπὶ ἐμψύχου τασσομένη ¹⁹ νῦν ἐπὶ ἀψύχου τοῦ δόρατος τέτακται· ὁμοιώσεως δὲ, ²⁰

Πάντες δ' ἐσσεύοντο ²¹ πόδες πολυπιδάκον Ἰδης·

καί,

Οὔρεος ἐν κορυφῇσι. ²²

10 Rehd. εἰσιν οἱ γενικ. Gal. εἰσι γενικ. M. Ambr. εἰσιν οἱ γενικώτατοι ἐμφαίνοντες στάσεις ἰδ'. 11 Rehd. δεκατέσσαρες.

12 Rehd. M. Ambr. περίφρ. Gal. παράφρ. 13 Rehd. καλοῦσι. Ambr. καλοῦμεν. — Sq. γε M A. om. Idem et Rehd. τὸ

πλεῖστον. Gal. τὸ om. 14 RAM. ἢ. Sq. οἱ AM. om. 15

in Rehd. MA. inscriptio deest et hic et in sqq. 16 R. ἐστιν.

17 Gal. μὲν — μαιμώωσα. Phavorinus δὲ μεμώωσα. BLOMF.

MA. μεμώωσα, bis. II. ε, 661. R. στέργοις διέσσυτο. II, ο, 542.

18 R. ὅπερ ἐστὶ. AM. ἢπερ ἐστὶ. 19 MA. τασσομένη, νῦν δέ.

Gal. τασσόμενον νῦν δέ. R. τασσομένη omisso δέ. Fort. scribendum δῆ.

20 RMA. δὲ οἶον. 21 II, v, 59. Gal. [etiam AM.] ἐσσεύοντο. et sic Phavorinus in v. Μεταφορά. qui mox οὔρεος ἐκ

κορυφῆς. BLOMF. tum A M. πολυπηδάκον. 22 II, β, 456.

AM. ἐκ κορυφῆς.

πόδες γὰρ καὶ κορυφαὶ ²³ ἐπ' ἀνθρώπων ῥηθεῖεν ἄν· ²⁴
ἐπὶ δὲ ὄρους ὑπῶρειαι καὶ ἀκρώρειαι. Γίνεται δὲ ἡ με-
ταφορὰ τετραχῶς. ²⁵ ἀπὸ ἐμψύχων ἐπὶ ἔμψυχα· οἷον
ποιμένα λαῶν, ²⁶ ἄμφω γὰρ ἔμψυχα· ἀπὸ ἀψύχων ἐπὶ
⁵ ἄψυχα· οἷον, σπέρμα πυρὸς σώζων. ²⁷ ἀπὸ ἐμψύχων
ἐπὶ ἄψυχα· αἷον, ²⁸
²⁹ Ἐν γαίῃ ἴστατο ²⁹ λιλαιομένη χρὸς ἄσαι·
καὶ, ³⁰

Κυλίνδετο λῆας ἀναιδής· ³¹

10 ἀπὸ ἀψύχων ἐπὶ ἔμψυχα, οἷον·

³² Ἀσβεστος δ' ἀνώρτο ³² γέλως μακάρεσσι θεοῖσι,

23 Rehd. AM. κορυφαὶ ἐπ' ἀνθρώπου. Gal. κορυφή ἐπ' ἀν-
θρώπων. 24 Deest ἄν in Gal. et Phavorino, qui ῥηθεῖεν.
BLOMF. Etiam Rhed. ἄν om. M. ῥηθεῖεν ἄν κυρίως. A. ῥηθεῖεν
κυρίως. 25 Sequentia usque ad finem hujus paragraphi in
AM, prorsus discrepant: ἀπὸ ἐμψύχων ἐπὶ ἄψυχα, ὥς ὅταν τις
τὴν ἀκώρειαν τοῦ ὄρους κορυφήν ἢ κεφαλὴν εἶναι λέγῃ, τὰ δὲ
κάτω καὶ παρὰ τὴν πεδιάδα, πρόποδας ἢ πόδας· κορυφή γὰρ καὶ
κεφαλὴ, καὶ πόδες, κυρίως ἐπὶ ἐμψύχων λέγονται. ἀπὸ δὲ ἀψύχων
ἐπὶ ἔμψυχα, ὥς ὅταν εἴπῃ, κριὸς ἐλεπίσθη, δέον εἰπεῖν, ἐξεδάσθη.
ἀπὸ δὲ ἐμψύχων ἐπὶ ἔμψυχα, ὥς ὅταν τις τὸν βασιλεῖα ποιμένα
λέγῃ λαοῦ. ποιμὴν γὰρ ὁ τῶν προβάτων κυρίως νομεὺς λέγεται, καὶ
ἁμφότεροι ἔμψυχοι, ὃ τε βασιλεὺς καὶ ὁ νομεὺς. [λέγεται — νομεὺς
M. om.] ἀπὸ δὲ ἀψύχων ἐπὶ ἄψυχα, ὥς ὅταν τις ἀνθρακα πυρὸς
ἐν σποδῷ κρύψας λέγῃ σπέρμα πυρὸς διασώσασθαι· ἢ εἴπῃ, πολ-
λὴ κέχνται τῇ ὕλῃ φλόξ. τὸ γὰρ χεῖσθαι τοῖς ὕδροις συμβέβηκε.
26 Il. α, 263. 27 Od. ε, 490. Rhed. ὥς ὅταν τις ἀνθρακα
πυρὸς ἐν σποδῷ κρύψας, λέγῃ, σπέρμα πυρὸς διασώσασθαι· ἢ εἴ-
πῃ, πολλὴ κέχνται τῇ ὕλῃ φλόξ. [Il. π, 123.] τὸ γὰρ σπέρμα τοῖς
σπειρομένοις καὶ τὸ χεῖσθαι τοῖς ὕδροις συμβέβηκε. 28 Rehd.
inserit: πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγὺ πάρος χρὸα λευκὸν ἐπανρεῖν. Il. λ,
573. 29 Γαίῃ ἐνεστήρικτο Homeri verba sunt. Dein MS.
λilαιόμενα. BLOMF. Il. φ, 168. 30 Rehd. καὶ τό. 31
Gal. λαός. R. λῆας. Od. λ, 597. 32 Il. α, 599. Sic in Co-

β. ΠΕΡΙ ΚΑΤΑΧΡΗΣΕΩΣ.

Κατάχρησις ἐστὶ λέξις μετενηνεγμένη¹ ἀπὸ τοῦ πρώτου κατονομασθέντος κυρίως τε καὶ ἐτύμως ἐφ' ἕτερον ἀκατονόμαστον, κατὰ τὸ² οἰκεῖον·³ οἶον⁴ γόνυ καλάμου, καὶ ὀφθαλμὸς ἀμπέλου, καὶ⁵ χεῖλος κεραμίου καὶ⁶ τράχηλος ὄρους·⁷ κυρίως γὰρ ταῦτα ἐπὶ ἀνθρώπου λέγονται·⁸ καὶ⁹ πάλιν, πυξίς⁹ μὲν λέγεται ἡ¹⁰ ἐκ πύξου κατεσκευασμένη· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἡ χαλκῇ¹¹ καὶ ἡ ἐξ οἴας δηποτε πεποιημένη ὕλης· τῷ αὐτῷ σχήματι ἀνδρίας¹² κυρίως μὲν τὸ τοῦ¹³ ἀνδρὸς ἀπεικονίσμα, ¹⁰ καταχρηστικῶς δὲ καὶ γυναικός·¹⁴ καὶ ἀνδροφόνος κυ-

dice scriptum pro Ἀσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο, Ceterum pars posterior hujus articuli plenior apud Phavorinum legitur, et, si bene memini, apud Eustathium: quoniam vero liber iste ad manus non est, hoc non ausim adfirmare. BLOMF. Post Θεοῖσι Rehd, addit; ἡ ὡς τὸ ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν. ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω καὶ οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται. Subjuncta est haec notula; „Alterum, e Psalm. CXIII, 3., alterum e Psalm. XVIII, 1, petitum,“

1 A, μετενηνεγμένη. Tum AMR. ἀπὸ τοῦ πρώτου καὶ κυρίως ὀνομασθέντος ἐφ' ἕτερον. 2 Cantabr. Rehd. κατὰ τι. emendat Boisson. Anecd. T. III. p. 273; ex alia recensione. AM. κατὰ τὸ οἰκεῖον om. 3 Adjicit Phavorinus [etiam AM.] ἐκ τι-νος συνηθείας λεγομένη, καὶ μὴ ὄν [M. ὄν om.] κυρίως. Idem mox κεραμείου. BLOMF. 4 MA. ὡς. 5 καὶ Gal. om., inserit RAM. 6 ὄρους Gal. RA. om., est in M, 7 λέγεται Phavorinus [et MA.], qui sequentia aliquatenus immutata exhibet. BLOMF. 8 RMA. ἡ. 9 Gal, R, πύξ, corrigit Boiss. l. l. MA. πυξίς τῷ αὐτῷ — σχήματι v. 9. om. 10 R. ὁ ἐ, κατεσκευα-σμένος γρόνθος. 11 R. ὁ ἐκ χαλκοῦ καὶ ὁ — πεποιημένος. 12 R. καὶ ἀνδρ. 13 τὸ τοῦ A M. om. Tum iidem et R. ἀπει-κόνισμα λέγεται. 14 R. τὸ τῆς γυν. καὶ. Gal. καὶ om. MA. post γυναικός habent: ἡ πάλιν ὅταν τις τὸν ἐν ποταμῷ ἐχθράς

ρίως ¹⁵ ὁ ἄνδρα φονεύσας, καταχρηστικῶς δὲ καὶ ὁ γυναικα. Ἔτι ¹⁶ τριήραρχος κυρίως ὁ τριήρους ἄρχων, καταχρηστικῶς δὲ καὶ ὁ πεντήρους καὶ ἐξήρους. ¹⁷ καὶ τὸ ψηφίζειν κυρίως μὲν τὸ ταῖς ¹⁸ ψήφοις ἀριθμεῖν, ⁵ καταχρηστικῶς δὲ καὶ δακτύλοις ¹⁹ ἀριθμεῖν· διαφέρει δὲ μεταφορὰ καὶ κατάχρησις, ὅτι ἡ μὲν μεταφορὰ ἀπὸ ²⁰ κατονομαζομένου ἐπὶ ²¹ κατονομαζόμενον λέγεται· ²² ἡ δὲ κατάχρησις ἀπὸ κατονομαζομένου ἐπὶ ἀκατονόμαστον, ²³ ὅθεν καὶ κατάχρησις λέγεται.

Ἀλληγορία ¹ ἐστὶ λόγος ² ἕτερον μὲν τι ³ κυρίως δηλῶν· ἑτέρου δὲ ἔννοιαν παριστάνων, καθ' ὁμοίωσιν ⁴ ἐπὶ τὸ πλείστον· οἶον

⁵ Ἦς τε πλείστην μὲν καλάμην χθονὶ ⁵ χαλκὸς ἔχενεν,

ἀγρεύοντα ἁλιέα εἶπεν· κυρίως δὲ ἁλιεύς ὁ ἐπὶ τῆς θαλάσσης λέγεται· ἅλς γάρ ἡ θάλασσα· ὁμοίως καὶ τὸ ψηφίζειν κ. τ. λ. ¹⁵ R. μὲν κυρ. ¹⁶ ἔτι ex Rehd. recepi, Gal. om. Tum R. κυρίως μὲν ὁ τριήρους ἄρχων. Gal. ἄρχων om. ¹⁷ R. inserit: καὶ αὐθις ὅταν τις τὸν ἐν ποταμῷ — θαλάσσης λέγεται. Eadem quae MA. paullo ante inseruerunt. ¹⁸ Gal. A. τοῖς. RM. ταῖς. ¹⁹ RMA. τὸ δακτ. omisso ἀριθμεῖν. Dein ita habent: διαφ. δὲ καταχρήσεως ἢ μεταφορὰ, etc. MA. διαφ. δὲ ἡ κατάχρησις τῆς μεταφορᾶς. ²⁰ MA. ἀπὸ τοῦ. ²¹ A. ἐπὶ τό. ²² λέγεται Gal. om., addit RMA. ²³ Gal. ἐπὶ κατονομαζομένου. RAM. ἐπὶ ἀκατονόμαστον. Reliqua ignorant.

1 Longe diversum caput de allegoria legitur in Codice Leidensi apud Hemsterhus. ad Callim. fragm. 456. et Barocciano, uti e Gaisfordio didici. BLOMF. 2 MA. λέξις ἑτερόν τι λέγουσα, ἑτέρου ἔννοιαν παριστῶσα. 3 Gal. τοι. In R. τι a manu sec. super lin. scriptum. In contextu τι uncis est inclusum. 4 R. καθομοίωσιν. Subjecta notula: „Gal. recte καθ' ὁμοίωσιν. 5 Gal. ἐπὶ χθονὶ, atque ita Phavorinus, qui

δ'. ΠΕΡΙ ΑΙΝΙΓΜΑΤΟΣ.

Αἶνιγμα ἐστὶ φράσις ἐπιτετηδευμένη⁶ κακοσχόλως
εἰς ἀσάφειαν ἀποκρύπτουσα τὸ νοούμενον· ἢ ἀδύνατόν
τι⁷ καὶ ἀμήχανον παριστάνουσα· διαφέρει δὲ⁸ ἀλληγο-
ρίας· ὅτι ἡ μὲν ἀμαυροῦται ἢ λέξει ἢ διανοίᾳ· τὸ δὲ⁹ 5
καθ' ἑκάτερον· οἶον, "Ἡσων¹⁰ ἀλγῆσας παῖδα τὸν ἐκ
Θέτιδος ἀνέθρεψε· ἥσων γὰρ ὁ χεῖρων,¹¹ ἀλγῆσας·

voces ἧς τε omittit. BLOMF. II. τ, 222. Post ἔχευεν pergīt R.

Αἰψά τε φυλόπιδος πέλεται κόρος ἀνθρώποισιν.

⁷ Ἡς τε πλείστην μὲν καλάμην χθονὶ χαλκὸς ἔχευεν.

⁸ Ἀμητος δ' ὀλίγιτος ἐπὴν κλῆνῃσι τάλατα

Ζεὺς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.

Pergit deinceps RMA. σαφέστερον δὲ τὸ [MA. ὡς τὸ] λεγόμενον
ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ. ἐν ᾗ πρὸς τὸν ὄφιν εἶπεν ὁ θεός· ἐπικατάρα-
τος σὺ ἀπὸ πάντων τῶν θηρίων· ὁ γὰρ λόγος ὡς πρὸς τὸν ὄφιν
ἐστίν. ἐπὶ τοῦ διαβόλου δὲ ἀλληγορικῶς αὐτὸν λαμβάνομεν. 6 M.

ἐπιτετηδευμένη. Sq. κακοσχόλως RMA. om. 7 Pro verbis: ἢ ἀ-
δύνατόν τι — παριστάνουσα RMA. exhibent haec: ἢ αἰνι-
γμα ἐστὶ λόγος σκότεινόν καὶ κεκρυμμένον ἔχων ἐν ἑαυτῷ τὸ νοού-
μενον. ὡς τὸ προβληθὲν ζήτημα παρὰ τοῦ Σαμφῶν τοῖς ἀλλοφύ-
λοις ἐν ᾧ φησὶν· ἐκ τοῦ μὴ ἐσθίουτος ἐξῆλθε βρώσις, καὶ ἐκ τοῦ
πικροῦ γλυκύ· σημαίνοντος [M. σημάνοντος. A. σημᾶναν.] τὸν λέον-
τα ὄνπερ ἀνείλε. καὶ τὸ εὐρεθὲν ἐν τῷ κρανίῳ αὐτοῦ ἀπὸ μελισ-
σείου κηρίου. [R. μελησίου κηρίον.] ἢ ὡς ὅταν [MA. ἴνα] εἰπωμεν
θεριστὴν ὑδάτων τὸν ἁλιέα. 8 MA. γάρ. 9 AM. τὸ δὲ αἶ-
νιγμα. tum A. καθ' ἕτερον. 10 Ita recte Phavorinus. ἥσων

MS. Mox ἀνέθρεψε, qui deest in Codice scripto [etiam in
RMA.], ex Phavorino adjeci. Cujusnam lepidi capitis sint hi
duo joci, plane nescio. Ipsum Tryphonem sapiunt. Dignum
quod his facetiis adnumeretur dictum commemorant Athe-
naeus, Demetrius de Eloc. et Eustath. ad Iliad. I. p. 772. 37.
μὴ ποιεῖ τὸν Οἰνέα Πηλέα. Vid. Toup. in Suid. T. I. p. 367.
BLOMF. 11 R. γὰρ ὁ Χεῖρων· ὁ Ἱπποκένταυρος· [MA. ἥσ-
ων γὰρ Ἱπποκένταυρος Χεῖρων] ἀλγῆσας καὶ πορήσας τὸν Ἀχιλ-

πονήσας· ἐστὶ δὲ ὅτι Χαίρων ὁ Κένταυρος ἐξέθρεψε τὸν
Ἀχιλλέα· καὶ πάλιν,

Τῆς ἔθανε καταδίσμου ὅτ' ἀγγείων ¹² ἀφάμαρτεν·

ἀντὶ τοῦ, Αἴας ὁ Τελαμῶνος ἐτελεύτησεν, ¹³ ὅτε τῶν ¹⁴
5 ὅπλων ἀπέτυχε. γῆς γὰρ Αἴας γίνεται, δεσμοῦ ¹⁵ Τελα-
μῶνος, ¹⁶ ἀγγείων δὲ τῶν ὅπλων· καὶ ¹⁷

Εἰσὶ κασίγνηται δισσαὶ, ὧν ἡ μὲν μία τίκει

Τὴν ἑτέραν· αὐτὴ ¹⁸ δὲ τεκοῦσ' ὑπὸ τῆςδε τεκνοῦται. ¹⁹

ἐπὶ ἡμέρας γὰρ καὶ νυκτὸς λέγει· γίνεται δὲ τὸ αἰνίγμα
10 κατὰ τρόπους ἕξ· καθ' ὅμοιον, κατ' ἐναντίον, κατὰ
συμβεβηκός, καθ' ἱστορίαν, καθ' ὁμωνυμίαν, κατὰ ²⁰
γλῶτταν· κατὰ μὲν ὅμοιον, ²¹ οἷον ²² Ἀνδροκύδης, ὁ

λέα ἀνέθρεψε. Καὶ πάλιν [MA. οὕτως πάλιν] γῆς ἔθανεν. [Gal.

A. ἔθανε.] ¹² R. in contextu ἀγκείων. In not.: „Gal. ἀγγείων recte. ¹³ Gal. R. ἀφάμαρτεν MA. ἐτελεύτησεν, ut Blomf.

ex Phavorino restituit. Tum Gal. ὅταν. RMA. ὅτε. ¹⁴ RAM. inserunt Ἀχιλλείων, ¹⁵ Gal. δεσμου. MA. δεσμοῦ δέ. R. κα-

γαδίσμου. Editor in contexto καταδ. corr. ¹⁶ Τελαμῶνιος.

A. ταλαμῶνος. Mox R. ἀγκείων. Editor in not.: „Gal. ἀγγείων recte. ¹⁷ R. καὶ πάλιν εἰσὶκα σιγείηται δισσαὶ ἀλλ' οὐχ ὁμοῖαι·

ῶν. In not.: „εἰσὶ κασίγνηται recte.“ MA. εἰ καὶ κασίγνηται διτταὶ εἰσιν, ἀλλ' οὐχ ὁμοῖαι. ἡ μὲν μία τ. τ. ε. ἀλλ' ἡ τεκοῦσα

ὑπὸ τῆςδε τ. ¹⁸ R. ἡ δὲ τεκοῦσα. Gal. αὕτη. Versus sunt

ex Theodectae Oedipode, et laudantur apud Athen. X. p. 451.

F. ubi recte eos ex MSS. restituit Schweighaeuserus, cui ad-

stipulatur Trypho noster. Versus solute citat Phavorinus.

BLOMF. ¹⁹ Post τεκνοῦται RMA. habent: τοῦτο γὰρ λέ-

γεται ἐπὶ ἡμέρας καὶ νυκτός. Γίνεται. ²⁰ R. καὶ κατὰ γλ.

²¹ MA. addunt: γίνεται αἰνίγμα. ²² RMA. ὥς ὁ. Tum MA.

Ἀνδοκίδης. Titzius scripsit Ἀνδοκίδης, ut est apud Phavorinum.

Gal. R. Ἀνδροκύδης. „Androcides quidam apud Athenaeum VI,

p. 258. b. citatur a Clearcho, qui de griphis scripserat. De-

est ὁ in MSto. Haec et alia quaedam Pythagorae aenigmata

ex Demetrio Byzantino profert Athenaeus X. p. 452. D. Ple-

Πυθαγορικός ἔλεγε· Ζυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν ἀντὶ ²³ τοῦ
τὸ δίκαιον μὴ παραβαίνειν. Γαμψώνυχας ²⁴ μὴ τρέ-
φειν ἀντὶ τοῦ ἄρπαγας φεύγειν. Μελάνουρον ²⁵ μὴ ἐσθί-
ειν ἀντὶ τοῦ ψευδῆ λόγον μὴ προῖσθαι· τὸ ²⁶ γὰρ ψευ-
δος ἐν τοῖς ἐσχάτοις μέρεσι μελαινεται καὶ ἀμαυροῦται. ⁵
Ἐπὶ χοίνικος μὴ καθίζειν· ²⁷ τουτέστι, μὴ ἐπαναπαύε-
σθαι τῇ ἐφημέρῳ τροφῇ, ἀλλὰ προεisqueφerein. Μαχαίρα
πῦρ μὴ σκαλεύειν, ²⁸ τουτέστι τὸν ²⁹ θυμούμενον λόγοις
μὴ ἐρεθίζειν· καὶ ³⁰ τὸ Ἑσιόδειον·

Μηδ' ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπιρρέκτων ἀφελόντα

Ἔσθειν· ³¹

10

τουτέστι, μὴ ³² ἀκρατῇ μηδὲ λίγνον εἶναι. καὶ ἐν τῷ
βίῳ δέ τινα αἰνιγματωδῶς γίνονται κατὰ τὸν ὅμοιον ³³
τρόπον· οἷον ἐπὶ τῶν γαμούντων ὅτι ³⁴ σήσαμον ἢ κρι-
θὰς κόπτουσιν οἰωνιζόμενοι, ἐπεὶ πολύγονά ³⁵ ἐστι· κατ'

niora Plutarchus de Liber. Educ. p. 21. Quaedam etiam Pro-
clus in Hesiod. p. 160. et Eustath. ad Od. τ. p. 1854. 3. "
BLOMF. ²³ ἀντὶ τοῦ — παραβαίνειν MA. om. ²⁴ Unus
hoc citat Trypho. BLOMF. Etiam Arsenius Viol. p. 157., et
alii, qui de tropis scripserunt. ²⁵ Plutarchus, μὴ γεύεσθαι
τῶν μελανούρων· τουτέστι μὴ συνδιατρέβειν μέλασιν ἀνθρώποις διὰ
κακοήθειαν. hic niger est: hunc tu, Romane, caveto. BLOMF.
²⁶ τὸ γὰρ ψ. — προεisqueφerein v. 7. MA. om. ²⁷ Athenaeus, μὴ
καθῆσθαι ἐπὶ χοίνικα. Plutarchus: μηδὲ ἐπὶ χοίνικα καθίσαι.
Cum Nostro Eustathius. BLOMF. ²⁸ Sic Athenaeus et Pro-
clus. Paullo aliter Plutarchus, πῦρ σιδήρῳ μὴ σκαλεύειν. Om-
nes eodem modo explicant. Horat. S. II. III. 276. adde cruo-
rem stultitiae, atque ignem gladio scrutare. BLOMF. ²⁹
τὸν MA. om. ³⁰ καὶ τὸ Ἑσ. — λίγνον εἶναι MA. om. ³¹
Ἔργ. 748. ubi ἀφελόντα. MS. [etiam Rehd.] male ἐσθίειν. BLOMF.
³² R. μὴ δὲ ἀκρατῇ, μὴ δέ. ³³ MA. τὸν τοῦ ὁμοίου. ³⁴ ὅτι
MA. om. Tum iidem σήσαμον [M. σίσσαμον] ἢ κριθὰς κόπτ. R.
κόπτουσι. ἢ καὶ κριθὰς οἰωνίζ. Gal. ἢ κριθὰς om. ³⁵ MS.
πολύγωνον. [Blomf. scr. πολύγονον. RMA. πολύγονά ἐστι] Pho.

ἐναντίον³⁶ δὲ, οἶον, ὡς ἀνὴρ τε καὶ οὐκ ἀνὴρ· ὄρνιθα³⁷
καὶ οὐκ ὄρνιθα· ἰδὼν τε καὶ οὐκ ἰδὼν· ἐπὶ³⁸ ξύλου καὶ
οὐ ξύλου· καθημένην. τε καὶ οὐ καθημένην· λίθῳ τε καὶ
οὐ λίθῳ· βάλλει τε καὶ οὐ βάλλει·⁴⁰ ταῦτα⁴¹ εἴρηται
ἐπὶ εὐνούχου κισσῆρει βεβληκότος⁴² νυκτερίδα καὶ διὰ
τὸ μὴ ἀκριβῶς ἰδεῖν ἐφημαρτηκότος· ἀνὴρ μὲν καὶ οὐκ
ἀνὴρ ὁ εὐνούχος· ὄρνις καὶ οὐκ ὄρνις ἢ νυκτερίς· ἄπτε-
ρος γὰρ καὶ πετομένη·⁴³ τὸ δὲ ἰδεῖν τε καὶ μὴ ἰδεῖν τὸ
μὴ καλῶς ἰδεῖν· ἡμβλύνει⁴⁴ γάρ· καθημένην καὶ
οὐ καθημένην διὰ τὸ ἀνεπιστροφῶς κρέμασθαι· ξύλον
τε καὶ οὐ ξύλον ὁ νάρθηξ· λίθος τε καὶ οὐ λίθος ἢ
κίς-

τίς Σήσαμον μετὰ μέλιτος κεκομμένον πρῶτον παρὰ τῷ νυμφίῳ
τὸ παλαιὸν ἐδίδουσαν ἀπαντῶσι περιϋόντες τῶν ἐντίμων ἢ φίλων, ἐπι-
λέγοντες, ὡς παρὰ τοῦ γαμοῦντός ἐστιν, ἢ τῆς γαμουμένης — ἐν
δὲ τοῖς γάμοις ἐδίδουσαν σήσαμον, ἐπεὶ πολυγονώτατον. Aristoph.
Pac. 866. Ἡ παῖς λέλονται, καὶ τὰ τῆς πυγῆς καλά. Ὁ πλακοῦς
πέπεπται· σησάμη ξυμπλάττεται. ubi Schol. Πλακοῦς γαμικός
ἀπὸ σησάμου πεποιημένος, διὰ τὸ πολύγονον· ὡς φησι Μένανδρος.

BLOMF. 36 Gal. κατεναντίον. MA. κατ' ἐναντίον γίνεται αἰ-
νιγμα οὕτως· ἀνὴρ τε καὶ οὐκ ἀνὴρ, ἰδὼν τε καὶ οὐκ ἰδὼν. ὄρνιθα.
R. κατὰ δὲ τὸ ἐναντίον, ὡς ἀνὴρ. 37 R. ὄρνιν bis. 38 Gal.
μετά. RMA. ἐπὶ ξύλου τε [A. τε om.] καὶ οὐ ξύλου post καθημέ-
νην ponunt. 39 Gal. R. βάλλοι bis. MA. βάλλει. 40 Hunc
griphum exhibui, qualis in MSto exaratur. Habet cum Sui-
das in v. Αἶνος, ex Scholiasta Platonis desumptum p. 167. ed.
Ruhnken. Sic vero cum Brunckio, constituas. Αἶνός τις ἐστιν,
ὡς ἀνὴρ τε καὶ οὐκ ἀνὴρ, ὄρνιθα καὶ οὐκ ὄρνιθ', ἰδὼν τε καὶ οὐκ ἰδὼν,
ἐπὶ ξύλου τε καὶ οὐ ξύλου καθημένην, λίθῳ τε καὶ οὐ λίθῳ, βάλλει τε
καὶ οὐ βάλλει. Vid. Brondstedt ap. Bredow. Epist. Paris. p. 132.
BLOMF. 41 RMA. ταῦτα δέ. 42 MA. βεβληκότος κισσῆρει.
43 M. πετωμένη. A. πτωμένη. τὸ ἰδεῖν καὶ οὐκ ἰδεῖν. 44 ἡμ-
βλύνει — — κρέμασθαι Gal. om., recepi ex RMA.

κίσησις· βαλεῖν τε καὶ οὐ βαλεῖν τὸ προέμενον ⁴⁵ μὴ
εὐστοχῆσαι· ⁴⁶ κατὰ δὲ συμβεβήκως, ⁴⁷ ὡς τό.

Εἰσὶν μοι δύο κασίγνητοι· οἱ ⁴⁸ δύο μῶνοι·

Ὅφρα μὲν οὖν ζώωσι, τὸν ἥλιον οὐκ ἔσορῶσι, ⁴⁹

Αὐτὰρ ⁵⁰ ἐπεὶ κε θάνωσι καὶ ἀνδρῶν χεῖρας ἴκωνται,

Ἡελίον τε ὀρῶσι, καὶ ἀλλήλοισι μάχονται.

περὶ δὲ ⁵¹ τῶν ἀστραγάλων, ⁵² οἶμαι, λέγει· κατὰ δὲ
ἱστορίαν, οἶον, Τριτογένεια. ⁵³ κατὰ δὲ ὁμωνυμίαν, ὡς
ἔχει ὁ δεδωμένος χρησμός Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μολοσσῷ, φυ-

45 MA. προθυμούμενον. 46 Gal. εὐστοχῆσαι. R. εὐστο-
χῆσαι, ut scripsit Blomf. 47 RMA. τὸ συμβ. Tum R. ὡς
ἔχει τό, εἰσὶν. Gal. MA. εἰσί. Gal. post δύο inserit ἀδελφοί,
quod ignorant ceteri. 48 RMA. οὐ δύο. 49 Gal. εἰσο-
ρῶσα. RMA. ἔσορῶσι, ut scripsit Blomf. 50 αὐτὰρ ἐπεὶ —
ὀρῶσι Gal. om., inserui ex RMA. adjecto κε, quod Codd. om.
51 δὲ Rehd. om. MA. περὶ τῶν ἀγγέλων οἶμαι λέγειν, quae Titz.
tanquam spuria inclusit. 52 MS. ἀστραγάλων. Phavorinus
ἀγγέλων. BLOMF. 53 Phavorinus: οἶον Τριτογένειαν τὴν
Ἀθηνᾶν λέγει, καθ' Ὅμηρον, ὅτι ἐν Τρίτῳ ποταμῷ Λιβύης ἐγεν-
νήθη· κατὰ δὲ Καλλιθέην, ἐν τρίτῳ μηνὸς καὶ πρώτῳ· κατὰ δὲ
ἄλλους, ἐκ κεφαλῆς τοῦ Διός. quae corrupta sunt ex Tietzæ
Scholio ad Lycophronem 519. ubi plura de hac voce videas,
quibuscum confer Aeschyl. Eumen. 292. et ibi Stanleji curas
secundas. Schol. ad Pind. Pyth. IV. 36. Cornut. de Nat.
Deor. 20. ab Eudocia Macrembol. exscriptum p. 4. Vide etiam
Photium et Suidam v. Τριτογένης. BLOMF. Cum Phavorino
consentit Rehd. Καθ' ἱστορίαν δὲ, οἶον Τριτογένειαν τὴν Ἀθηνᾶν
λέγει. κατὰ μὲν Ὅμηρον, ἐν Τρίτῳ ποταμῷ Λιβύης γεννηθεῖσαν·
κατὰ δὲ Καλλιθέην, ἐν τρίτῳ μηνὸς· κατὰ δὲ ἄλλους ἐκ τῆς τρι-
τοῦς, ἡγούσας τῆς κεφαλῆς τοῦ Διός. MA. καθ' ἱστορίαν οἶον Τρι-
τογένεια, τὴν Ἀθηνᾶν λέγειν, κατὰ μὲν Ὅμ. ὅτι ἐν Τρίτῳ πο-
ταμῷ Λιβύης ἐγεννήθη· κατὰ δὲ Καλλιθέην ἐν τρίτῳ μηνὸς [Λ. ἐν
τρίτῳ μηνὸς καὶ πρώτῳ] κατὰ δὲ ἄλλους ἐκ κεφαλῆς τοῦ Διός αὕτη
μυθεύεται καὶ πρώτη καὶ φρόνησις.

Rhetor. VIII.

47

λάσασθαι τὸν ΚΗΡΟΕΝΤΑ. ὁ μὲν γὰρ ᾤετο τὸν ἐν
 Ἰταλίᾳ ποταμόν· ἦν δὲ ἕτερον· προσδοθέντος γὰρ ⁵⁴
 αὐτῷ πινακιδίου κεκηρωμένου, τοῦτο ἀναγινώσκων ἔδο-
 λοφονήθη· κατὰ δὲ γλῶτταν ὅταν ⁵⁵ τὴν μὲν ⁵⁶ θάλατ-
 5 ταν εὐρυγάστορα ⁵⁷ λέγῃ· τὴν δὲ Ἀθηναίαν ⁵⁸ μαρμα-
 ρῶπιν, τὸν δὲ μὺν δολιχοῦρον. ⁵⁹

ι. ΠΕΡΙ ΜΕΤΑΛΗΨΕΩΣ.

- Μετάληψις ἐστὶ λέξις ἐκ ¹ συνωνυμίας τὸ ὁμώνυμον
 δηλοῦσα· οἶον,
 10 Ἐνθεν δ' αὖ ² νήσοισιν ἐπιπροέηκε Θοῆσι.
 τὸ γὰρ Θοὸν καὶ ὄξυ ³ συνωνυμεῖ. τὰς γὰρ καλουμένας
 ὀνομαστικῶς ὀξειάς νήσους διὰ τὸ σχῆμα μεταληπτικῶς
 Θοὰς ἐκάλεσεν· ⁴ οὕτω καὶ τὸ ἔρρε κακὴ γλῆνη· ⁵ καὶ
 Τεῦκρος δὲ τόξου χρώμενος φειδωλία,
 15 Ἐπὶ τάφρου πηδῶντας ἔστησε ⁶ Φρύγας.
 εἴρηται γὰρ φειδωλία ⁷ ἀντὶ τοῦ ἀκριβείας.

54 MA. δέ. 55 Gal. ὅτε — λέγει. RMA. ὅταν — λέγει,
 56 μὲν MA. om. 57 Quis dixerit θάλασσαν εὐρυγάστορα-
 equidem haud memini. εὐρία νῶτα θαλάσσης nota sunt. BLOMF.
 Respicit ad oraculum Apollinis apud Euseb. Chron. οὐ κατὰ
 γῆν λέγω στενύγρην, ἀλλὰ κατὰ τὴν εὐρυγάστορα, i. e. θάλασσαν,
 Vide Heyn. ad Apollodor. II. 7, T. I. p. 234. 58 RMA. Ἀθη-
 ναῖν. Tum Gal. μαρμαρῶπιν. MA. μαρμαρῶπιν. R. μαρμαρῶπην
 59 Post δολιχοῦρον addunt RMA. καὶ τὴν [MA. τὸν] γέρανον δο-
 λιχόδειρον.

1 Gal. ἐξ. 2 R. ἔνθεν δὲ νήσοισιν ἐπιπροέηκε. Gal. ἔνθεν
 δὲ νήσοις ἐπιπροέηκε Θοῆσι. MA. ἐνθεν δέ. — Od. ο, 299. 3
 MA. addunt: καὶ ὠκὺ καὶ ταχύ. [A. τραχύ.] 4 AM. ἐκάλεσε,
 omisiss sqq. οὕτω — γλῆνη. 5 Il. θ, 164. 6 Gal. ἔστη-
 σεν. RMA. ἔστησε. — Hos versus desumptos puto ex Sophoclis
 Teucro. Dictio certe Sophoclea est, apud quem in Ajac. 1292.
 haec de se praedicat Teucer,

— — εἰς δὲ ναυτικὰ σκάφη

ς'. ΠΕΡΙ ΜΕΤΩΝΥΜΙΑΣ.

Μετωνυμία ἐστὶ λέξις ἀπὸ τοῦ ὁμωνύμου τὸ συνώνυμον δηλοῦσα· οἶον

Σπλάγχνα δ' ἄρ' ⁸ ἀμπεύραντες ⁹ ὑπείρεχον Ἑφαιστοιο·
Ἑφαιστος γὰρ ὁ εὐρών τὸ πῦρ· καὶ ὅταν τὸν πυρὸν ⁵
Δήμητραν ¹⁰ εἴπωμεν· ἢ ¹¹ ἀπὸ τῶν εὐρόντων τὰ εὐρή-
ματα, ἀλλὰ ¹² καὶ ἀπὸ τοῦ εὐρήματος τὸν εὐρόντα·
οἶον,

Οἶνός μ' ἔπεισε, δαιμόνων ὑπέρτατος. ¹³

ζ'. ΠΕΡΙ ΣΥΝΕΚΔΟΧΗΣ.

10

Συνεκδοχή ἐστὶ φράσις οὐ κατὰ τὸ πλήρες ἐξηγη-

Πηδῶντος ἄρδην Ἑκτορος τάφρων ὕπερ,
Τίς ταῦτ' ἀπείρξεν; οὐχ ὅδ' ἦν ὁ δρῶν τάδε;

Hoc exemplum non agnoscit Phavorinus. BLOMF. 7 Ed.
Vratisl. φειδωλία — ἀκριβεία in texto; in not.: (Gal.) „φειδω-
λία, uti noster. Sed quia hic ἀκριβεία subscripto ι habet,
idem in φειδωλία, ut in multis facit, omisisse putandus est.
Gal. habet ἀκριβεία.“ MA. φειδωλία ἀντὶ τῆς ἀκριβείας. — Post
ἀκριβεία RMA. addunt: καὶ πάλιν μετάληψις ἐστίν, ὡς ὅταν τις
τὸν γοργῶς τρέχοντα δῶν εἴπῃ περὶ τὸν δρόμον. τὸ γὰρ δῶν κυ-
ρίως ἐπὶ ἡκονημένου σιδήρου λέγεται· ὅθεν καὶ τὸ δῶναι μάχαιραν
ἢ ἄλλο τι ἀκονῆσαι σημαίνει. 8 RMA. ἄρ' om. Il. β, 426.
9 MS. ἀμπεύραντες. Edd. vulgares ἐμπεύραντες. [ut MA.] BLOMF.
R. ἀμπεύραντες. 10 Gal. A. Δήμητραν. 11 ἢ Gal. om.,
recepti ex R. — In MA. γίνεται δὲ ἢ ἀπὸ τῶν εὐρ. In M. post
γίνεται signo superimposito aliquid notari videtur. 12 R.
ἀλλὰ om. 13 MA. addunt: ἢ πάλιν, ὅταν ἐκ τῶν περιεχόντων
τὰ περιεχόμενα κατονομάσωμεν κατὰ τὴν γραφὴν, ἢ φησι, παιδεύ-
θητε πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν· ἀντὶ τοῦ, οἱ ἐν τῇ γῇ· ἢ ἐκ
τῶν οἰκούντων τὰ οἰκούμενα, ὡς ὅταν τὴν ἀσελγειαν Σοδομιτικὴν
ἐργασίαν εἴπωμεν· καὶ γὰρ ἐκ τῶν οἰκούντων τὰ τηρικαῦτα ἀσελγῶν
τὰ [male Beyerus ἀσελγῶντα conjecit] Σόδομα, τὸν ἀσελγισμὸν
ἐπιφέρεται.

νεγμένη, προςδεομένη δέ τινος ἔξωθεν ἀκολουθίας·¹
 τῶν δὲ συνεκδοχῶν εἰσι διαφοραὶ πλείους· αἱ μὲν γὰρ
 ἀπὸ μέρους τὸ ὅλον δηλοῦσιν, ὡς² ἀργυρόπεζα Θέτις καὶ
 λευκώλενος Ἥρη· ἡ ἀπὸ τοῦ ὅλου τὸ μέρος· οἷον χάλ-
 5 κρον ἔγχος· οὐ γὰρ³ ὅλον, ἀλλὰ μέρος· καὶ βόας αὔας,⁴
 τὰς βύρσας· ἡ ἀπὸ τῆς ὕλης τὸ ἀποτελεσμα· οἷον

Χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῦ,
 ἀντὶ τοῦ χρυσέην⁶ πανοπλίαν· ἡ ἀπὸ τοῦ προηγουμένου
 τὸ ἀκόλουθον· οἷον,

10 Πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς·⁷
 ἡ ἀπὸ τοῦ ἀκολουθίου τὸ προηγούμενον· οἷον,⁸
 Ἐξόμενοι⁹ λεύκαινον ὕδωρ ξεστῆς ἐλάτησι.

ή. ΠΕΡΙ ΟΝΟΜΑΤΟΠΟΙΑΣ.

Ὅνοματοποιῖα ἔστι λέξεις κατὰ¹⁰ παραγωγὴν τοῦ
 15 καθωμιλημένου ἑξενηγεμένη·¹¹ λέγεται δὲ ὀνοματο-

1 RMA. addunt: πρὸς ἀπαρισμὸν τοῦ τελείου· ὡς ὅταν εἰ-
 ρήνης ἐλθούσης, λέγωμεν οὐκ ἐνὶ νῦν ὅπλα, ἦγουν οὐκ ἔστι πόλε-
 μος νῦν. 2 Gal. Θέτις et Ἥρη om., recepi ex RMA. 3
 Pro οὐ γὰρ ὅλον, ἀλλὰ μέρος R. habet καὶ βοῦν ἀζαλήν („quae
 verba leguntur Il. η, 238 sq.“) MA. καὶ βοῦν ἀζ. ponunt pro
 καὶ βόας αὔας τ. βύρσας. 4 Il. μ, 137. R. τὰς ξηρὰς βύρσας.
 5 Il. θ, 43. Gal. ἐδῦναι. R. ἔνδυνε. M. ἔδυσε. A. ἔδωκε. 6
 RMA. χρυσήν. 7 R. addit: Ἰῖδι προῦκπεν ἡρώων. Il. α, 3.
 8 R. inserit: οἷδ' ἐπ' ἐρετμά. 9 Gal. εἰβόμεναι — ξαιστής.
 MAR. ξεστής ἐλάτησιν. Od. μ, 172. 10 RMA. inserunt: μι-
 μῆσιν καὶ ὁμοιότητα [MA. addunt: τινὰ] τοῦ σημαινόμενου γεγο-
 νυῖα· ἡ κατὰ.

11 MA. inserunt: ὡς ὅταν τις τοὺς ἀσήμεους
 κτύπους φωνὰς ὀνομάζῃ· καὶ ὡς ἡ γραφὴ λέγει, φωνὴν ἔδωκαν αἱ
 νεφέλαι, τὴν βροντὴν λέγων· διὰ τὸ περιηχεῖν ἡμῶς φωνὴν ὀνομά-
 ζουσα· φωνὴ γὰρ κυρίως ἡ ἐκ νοῦ προερχομένη λέγεται· ἐπεὶ καὶ
 φῶς νοῦ ἡ φωνὴ ἐτυμολογεῖται, λέγεται δὲ ἡ ὀνομ. ἐπιταχῶς κατὰ
 ἐτυμολογίαν, ὡς τὸν εὐλαβῇ λίθον τὸν εὔλ. λέγει· καὶ οὐ τὸ σύνη-
 θες. κατὰ ἀναλ.

ποιῖα ἐπταχῶς· κατὰ ἔτυμολογίαν, κατὰ ἀναλογίαν, κατὰ παρωνομασίαν,¹² κατὰ σύνθεσιν, κατὰ ἐναλλαγὴν, κατὰ διαίρεσιν, κατὰ πεποιημένον. κατὰ μὲν ἔτυμολογίαν,¹³ εὐλαβῇ λίθον τὸν εὐληπτον· κατὰ δὲ ἀναλογίαν, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ·

5

Γερονταγωγῶ ἀναπαιδεύω πάλιν·¹⁴

ἀναλόγως γὰρ τὸ¹⁵ γερονταγωγεῖν συνήθους ὄντος τοῦ παιδαγωγεῖν εἴληπται· κατὰ παρωνομασίαν,¹⁶ χρυσῶ ἀπὸ τοῦ χρυσοῦ· οὕτως ὠνόμασται καὶ παρ' Αἰσχύλῳ μελλῶ·¹⁷

Χρονίζομεν γὰρ¹⁸ ὥδε, τῆς μελλούσης¹⁹ χάριν.

10

κατὰ σύνθεσιν, ὡς τὸ²⁰ ποδάρχης διὸς Ἀχιλλεύς· καὶ νεφεληγερέτα Ζεὺς κατ' ἐναλλαγὴν, ὡς ὅταν ἐπὶ συνθέτων ὀνομάτων ἐναλλάξῃ τις τὸ καθωμλημένον, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ,²¹

Οἱ γὰρ γύνανδροι, καὶ λέγειν ἡσκηκότες,

15

12 R. παρωνομασίαν. 13 R. inserit ὡς ὅταν ε. λ. λέγωμεν. 14 Pelei fragm. I. 2. ed. Brunck, BLOMF. MA. καὶ ἀναπαιδεύω, omisso πάλιν.

15 Gal. ἀναλ. γὰρ τῷ γερ. συνήθως οὕτω τὸ παιδ. Blomf. Phavorinum secutus scripsit: ἀναλ. γὰρ τῷ γερ. συνήθως ἀντὶ τοῦ παιδ. Boiss. Anecd. T. III. p. 290. scribendum censet ἀναλ. γὰρ τὰ γερονταγωγεῖν· συνήθως οὕτω τὸ παιδ. RMA. ἀν. γὰρ τὸ γερ. συνήθους [M. συνήθους. A. συνήθως] ὄντος τοῦ παιδ. εἴληπται. 16 R. παρωνομασίαν, ὡς χρ.

εἴληπται. MA. ὡς χρυσοῦς αἰτ. χρ. ὡς καὶ παρ' Αἰσχ. ὠνόμασται. χρονίζ.

17 Pro μελλῶ Phavorinus ὡς. In MSto interpungitur post Αἰσχύλῳ. Manifesto respicitur Agam. 1358., qui versus hodie ita legitur, Χρονίζομεν γὰρ· οἱ δὲ μελλούσης κλέος Πέδον πατοῦντες, οὐ καθεύδουσιν χερσί. Legendum puto Χρονίζομεν γὰρ· οἱ δὲ τῆς μελλούσης χάριν Πέδον πατοῦντες οὐ καθεύδουσιν χερσί. BLOMF. Gal. μελλῶ, R. μελῶ semiciclo prae fixo.

18 γὰρ inserui invitis codicibus. 19 R. μελούς. 20 Gal. ὅ et mox νεφεληγερέτη. MAR. τὰ et νεφεληγερέτα. 21 Vide Brunckii Lexicon Sophocleum in voce γύνανδροι. BLOMF.

ἀντὶ τοῦ, ²² οἱ ἀνδρόγυνοι· κατὰ διαιρέσιν δέ, ²³ ὡς ἐλ-
 τις τὸ σύνθετον καταδιέλοι, ²⁴ ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ· ²⁵
 ἀκρόπολιν, πόλιν ἄκρην. πεποιημένον, ²⁶ ὡς τὸ τετρι-
 γῶτας καὶ κελαρύξει· ²⁷ καὶ λάψοντες γλώσσησι· ²⁸

5

θ'. ΠΕΡΙ ΠΕΡΙΦΡΑΣΕΩΣ.

Περίφρασις ἐστὶ φράσις, ¹ πλείοσι λέξεσι παριστάνου-
 σα ² μετ' αὐξήσεως τὸ ὑποκειμενον πᾶγμα· οἷον, Πο-
 σειδάωνος ³ σθένος, ἀντὶ τοῦ Ποσειδῶνος· ⁴ καὶ βίη
 Ἡρακλείη, ⁵ καὶ Πριάμοιο βίη, καὶ μένος Ἀτρεΐδαο, καὶ
 10 ἵς Τηλεμάχοιο, καὶ Πατροκλῆος λάσιον κῆρ. ⁶

ι'. ΠΕΡΙ ΑΝΑΣΤΡΟΦΗΣ.

Ἀναστροφὴ ἐστὶ λέξις, ⁷ ἣν ἐκρῆν προηγέσθαι,

22 ἀντὶ τοῦ MA. om. 23 RMA. δέ om. 24 R. διέλοι.
 MA. διέλη, ὡς λέγει ὁ ποιητής, ἀκρόπολιν, καὶ διέλη λέγων, πόλιν
 ἄκρην. καὶ πεποιημένην, ὡς τὸ τετριγῶτας [R. τετριγύτας. Gal.
 τετριγύτα.] II. β, 314. 25 Semicol. R. nescit. Dein habet
 ἀκροπ. λέγοντι. II. χ, 383. 26 R. κατὰ πεποιημένον. 27
 Gal. RMA. κελαρίζει. Blomf. scripsit κελαρύζει. II. φ, 261.
 28 II. π, 161.

1 R. Περίφρασις ἐστὶ, φρ. Gal. περίφρασις ἐστὶ λέξεως φρά-
 σις. 2 Gal. περιστάνουσα. tum MA. μετὰ αὐξήσ. 3 MA.
 Gal. et Rehd. Ποσειδάωνος. „Scripserat Trypho Ὀρίωνος, ex
 Iliad. σ, 486. Cetera exempla apud Homerum quaerant, qui ve-
 lint. Ἡρακλείη MS.“ BLOMF. 4 ἀντὶ τοῦ Ποσειδῶνος MA. om.
 In R. est ἀντὶ τοῦ ὁ Ποσειδῶν. 5 Addit R. ἀντὶ τοῦ ὁ Ἡρα-
 κλῆς. 6 MA. addunt: καὶ πάλιν ὡς [inserere monente Beiero:
 ὅταν τις] ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν τίς μὰ τὸν θεόν, εἶπη, μὰ τὴν φοβεράν
 δύναμιν τοῦ θεοῦ· ὃ οὐδὲν ἄλλο ἐσήμανεν, εἰ μὴ τὸν θεόν. 7
 MA. λέξις ἀναστρέφουσα ἐκ τοῦ ὑποκειμένου εἰς τὸ προκείμενον,
 μηδενὸς μέρους λόγου μεταξὺ πίπτοντος· οἷον [adde monente Beie-
 ro ὅταν τις] ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, ἕως ἡμῶν ἦλθεν, εἶπη, ἡμῶν ἕως ἦλ-

δευτέραν ἔχουσα τάξιν· γίνεται δὲ ⁸ ἥτοι ὀνόματος ἢ προθέσεως ἢ ἐπιρρήματος μετακινήσεις· ⁹ ἐπὶ ὀνόματος μὲν, οἶον·

Ὅυνεκα τὸν Χρῦσιν ἡτίμησ' ¹⁰ ἀρητῆρα

Ἀτρείδης.

τὸ ¹¹ γὰρ ἐξῆς, τὸν ἀρητῆρα Χρῦσιν· ἐπὶ δὲ ¹² προθέσεως, οἶον,

Ἵλι ἐπὶ πόλλ' ἐμόγησα. ¹³

ἀντὶ τοῦ ἐφ' ὧ. καὶ Ἰθάκη ἐνι, ἀντὶ τοῦ ἐν Ἰθάκῃ· ¹⁴
ἐπὶ δὲ ¹⁵ ἐπιρρήματος, οἶον, ὄρνιθες ὥς· βόες ὥς.

ια. ΠΕΡΙ ΤΠΕΡΒΑΤΟΥ. ¹⁶

Ὑπερβατόν ἐστι λέξις ¹⁷ μετακεκινήμενη ἀπὸ τῆς ἰδίας τάξεως· γίνεται δὲ ὑπερβατόν ἐν εἵδεσι δυσὶν· ἢ γὰρ ἐν λόγῳ, ἢ ἐν λέξει· ἐν λέξει μὲν, οἶον, κατὰ ταῦρον ἐδοηδώς, ἀντὶ τοῦ κατεδοηδώς· ἐν λόγῳ δὲ, οἶον,

Ἵλις ἔφατ'· ¹⁸ Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, ἀμφὶ δὲ νῆες

θε. γίνεται δὲ ἐπὶ ὀνόματος, ὥς τὸ, οὔνεκα τὸν Χρῦσιν. ἢ ἐπὶ προθέσεως, οἶον, ὧ ἐπὶ πόλλ' ἐμόγησα. δόσαν δέ μοι νῆες Ἀχαιῶν· ἀντὶ τοῦ, ἐφ' ὧ· καὶ ὥς τὸ, Ἰθάκη ἐνι, ἀντὶ τοῦ, ἐν Ἰθάκῃ. ἢ ἐπὶ ἐπιρρήματος, οἶον, ὄρνιθες ὥς· βόες ὥς· καὶ τὸ, περὶ ἐγὼ ἔως.

⁸ ἢ Gal. om. R. δὲ, ἥτοι ἐπὶ ὀνόμ., ἢ. ⁹ R. ἢ μετακ. Sqq. ἐπὶ ὀνόματος μὲν Gal. om., recepi ex R. ¹⁰ Gal. ἡτίμησεν.

II. α, 11. ¹¹ R. τῇ γὰρ ἐξῆς ἐπιφέρει τὸν ἄρ. ¹² R. ἐπὶ δὲ προθ. Gal. κατὰ προθ. ¹³ II. α, 162. ¹⁴ Verba ἀντὶ τοῦ ἐν Ἰθάκῃ R. om. ¹⁵ R. ἐπὶ δὲ ἐπιρρ. Gal. ἐπὶ δὲ om.

¹⁶ Gal. ὑπερβάτου et ὑπέρβατον. RMA. ὑπερβατόν. ¹⁷ MA.

λέξις ὑπερβαίνουσα ἐκ τοῦ προηγουμένου τὸ ἐπόμενον, ὥς ὅταν τις εἴπῃ· ἐπικαλοῦμαι τὸν θεόν, καὶ λέξῃ, ἐπὶ τὸν θεόν καλοῦμαι.

ὑπερβατόν δὲ λέγει, διότι μετακινεῖται ἀπὸ τῆς ἰδίας τάξεως. Γίνεται δὲ διχῶς. ἢ ἐν λόγῳ, ἢ ἐν λέξει. ἐν λέξει μὲν, ὥς παρ' Ἀριστοφάνει· εἰ μὴ φράσεις γὰρ, ἀπὸ σ' ὁλῶ κακὸν κακῶς. ¹⁸ II.

β, 333. sqq.

Σμερδαλέον κονάβησαν αὔσαντων ὑπ' Ἀχαιῶν

Μῦθον ¹⁹ ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἵπποδάμοιο.

διαφέρει δὲ τῆς ἀναστροφῆς, ὅτι ἡ μὲν ²⁰ τὰ τελευ-
ταῖα τοῖς πρώτοις συνάπτει· τὸ ²¹ δὲ τὰ τελευταῖα ἐπὶ
5 τὰ πρώτα ἀνάγει.

ιβ'. ΠΕΡΙ ΠΛΕΟΝΑΣΜΟΥ.

Πλεονασμός ἐστι λέξις ἥ ¹ καθάπαξ ἢ μέρεσι τισὶ
πλεονάζουσα· ² εἶδη δὲ εἰσὶ ³ τοῦ πλεονασμοῦ τρία· ⁴
παράγωγον, ἔκτασις, παραπλήρωμα· παράγωγον μὲν
10 οὖν ἐστι λέξις ἐν αὐτῇ τὸ πλεονάζον ἔχουσα· οἶον, κε-
λαινεφές αἷμα· οὐ γὰρ ἔγκειται ⁵ τὸ νέφος· ὁμοίως καὶ
τὸ χθονὸς εὐρυοδείης ⁶ παρῆκται. οὐ γὰρ ἔγκειται ἡ
ὁδός. ἔκτασις δὲ ἐστι λέξις ἐκτεινομένη παρὰ τὸ σύνη-
φες· οἶον, καλῆσι· θέλῃσι· δῶσι· ⁷ παραπλήρωμα δὲ
15 ἐστι ⁸ λέξις ἐκ περισσοῦ παραλαμβανομένη· οἶον

¹⁹ Verba μῦθον — ἵπποδάμοιο in MAR. desunt. ²⁰ Ad-
dit R. ἀναστροφή. ²¹ Gal. ἡ δὲ [etiam A. ἡ δὲ] τ. τελ. ἐπὶ
τοῖς πρώτοις ἐνάγει. R. τὸ δ' ὑπερβατὸν τὰ πρώτα τοῖς τελευταί-
οις. nihil amplius. Verba recepta obtulerunt MA.

¹ R. λέξις ἡ καθάπαξ μέρεσι τισί. MA. Πλ. ἐστίν, ὅταν πλεο-
νάζῃ συλλαβὴ λέξεως, καὶ πάλιν τὸ αὐτὸ σημαίνουσα, ὥς ἔχει τὸ
ἄντιος, καὶ τὸ ἐναντίος· ταῦτόν γάρ ἐστι. καὶ τὸ ἐναντι, κατέναν-
τι. καὶ τὸ πανταχοῦ, ἀπανταχοῦ· καὶ τὸ θέλω, ἐθέλω, καὶ ἕτερα.
2) R. addit καὶ πάλιν τὸ αὐτὸ σημαίνουσα. ³ MA. τοῦ πλεον,
εἰσι. ⁴ R. δύο παραγωγή καὶ ἔκτασις. Παραγωγή μὲν οὖν ἐστι.
MA. τρία παραγωγή, ἔκτασις καὶ παραπλήρωμα· παραγωγή ἐστι
λέξ. ἔχουσα ἐν αὐτῇ. [R. αὐτῇ. Gal. αὐτῇ.] ⁵ M. Gal. ἔγκειται.
MA. οὐ γὰρ — ὁμοίως om. ⁶ Gal. εὐρυόδειαν. R. εὐρυοδείης,
π. M. εὐριοδείης. A. εὐρυοδείης. Correxerunt Blomf. et Titz. —
Sqq. παρῆκται. — ὁδός MA. om. ⁷ Pro δῶσι MA. habent
ὁπόσοισι. Sequitur in R. deinceps cap. περὶ ἐλλείψεως, cui
subiectum legitur cap. περὶ παραπληρώματος. ⁸ R. δ' ἐστὶ,
λέξ. MA. παραπλήρωμά ἐστι λέξις ὅλη.

Πάνδαρος, ⁹ ὃ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν·
ὁ γὰρ καὶ σύνδεσμος ἐνθάδε ¹⁰ πλεονάζει· καὶ
Ἀρχοὺς αὖ νηῶν ἐρέω, ¹¹ νῆας τε προπάσας,
πλεονάζει ἢ πρό.

γ'. ΠΕΡΙ ΕΛΛΕΙΨΕΩΣ.

5

Ἑλλειψίς ¹² ἐστὶ λέξις οὐ κατὰ τὸ πλήρες ἐξηγητηγμένη· ¹³ γίνεται δὲ κατ' ἀρχήν, κατὰ μέσον, κατὰ τέλος· ¹⁴ οἶον, ἀφαίρεσις, συγκοπή καὶ ἀποκοπή· κατ' ἀρχήν μὲν, οἶον λείβειν εἶβειν· κατὰ μέσον, οἶον, μονώνυχας μώνυχας· κατὰ δὲ τὸ τέλος, δῶμα ¹⁵ δῶ. 10

Τρόποι μὲν οἷν ¹⁶ οὗτοι τῆς γραμματικῆς, τὴν κοινήν συνήθειαν παραβαίνοντες· λοιποὶ δὲ τῆς φράσεως εἰσὶν κζ'. ¹⁷ ὑπερβολή, ἔμφασις, ἐνέργεια, παρασιώπησις, ὁμοιώσις, εἰκὼν, παράδειγμα, παραβολή, χαρακτηρισμός, εἰκασμός, συντομία, βραχύτης, σύλληψις, ἐπανάληψις, ¹⁵ προαναφώνησις, παρέκβασις, ¹⁸ ἀμφιβολία, ἀντίφρασις, μετατύπωσις, ἀντονομασία, ¹⁹ εἰρωνεία, σαρκασμός,

9 Gal. R. Πίνδαρος MA. om. II. β, 827. 10 R. ἐνταῦθα, MA. om. 11 Gal. ἐρέων. R. νῆας τε, M. νῆας τε πρὸ πάσ. II. β, 493. 12 R. ἑλλειψίς ἐστὶ, λ. 13 MA. ἐκφερομένη. 14 R. dein ita legit: κατὰ μὲν τὴν ἀρχήν, ἢ ἀφαίρεσις· οἶον λείβειν, εἶβειν. κατὰ δὲ τὸ μέσον, ἢ συγκοπή· οἶον μονώνυχας ἵππους, μώνυχας. MA. λέγεται δὲ τὸ κατ' ἀρ. ἀφ. οἶον λείβειν εἶβειν, τὸ μέσον συγκοπή, οἶον μονώνυχας μώνυχας. τὸ τέλος ἀποκοπή, δῶμα δῶ. — Παραπληρωμά ἐστι λέξις τετελειωμένη, ἔχουσα ἐν ἑαυτῇ ἀπαρτισμένον τῆς φράσεως νοῦν. Sequitur in M. titulus: περὶ τρόπων ποιητικῶν. Tum MA. incipiunt: ἕτεροι τρόποι ποιητικοὶ κζ' δηλωτικοὶ συνεσκευασμένης φράσεως ἑρμηνευτικῆς καὶ λογικῆς παιδεύσεως. 15 R. οἶον δῶμα· δῶ· κείμενον. κρῖ. 16 οἷν Gal. om. Recepi ex R. 17 R. εἰκασίεπτά. 18 RMA. παρέκβασις. Gal. παρέκτασις. 19 R. ἀντωνομασία.

ἀστεϊσμός, μυκτηρισμός, χαριεντισμός, ἐπικερτόμησις, παροιμία.

α. ΠΕΡΙ ΤΠΕΡΒΟΛΗΣ.

Ὑπερβολή ἐστι ¹ φράσις ὑπεραίρουσα τὴν ἀλήθειαν
5 αὐξήσεως ἢ μειώσεως ² χάριν· αὐξήσεως μὲν, οἶον,

Ἦχῃ δ' ἀμφοτέρων ἔκειτ' ³ αἰθέρα καὶ Διὸς αὐγὰς·
καὶ·

Λευκότεροι χιόνος, θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι·

καὶ μελάντερον ἤντε πίσσα· ⁵ καὶ

10 Κούρην δ' οὐ ⁶ γαμέω Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
Οὐδ' εἰ χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ κάλλος ἐρίζοι· ⁷

καὶ τὰ ἐξῆς· μειώσεως δέ, οἶον Δίφιλος ⁸ φησιν ἐπὶ
αἰσχρῶς γυναικός·

Ἦν ὁ πατήρ ἐφίλησεν ⁹ οὐδὲ πώποτε·

15 Παρ' ἧς τὸν ἄρτον ἡ κύων οὐ λαμβάνει·

Μέλαινα δ' οὕτως, ὥστε καὶ ποιεῖν σκότος. ¹⁰

β. ΠΕΡΙ ΕΜΦΑΣΕΩΣ.

Ἐμφασίς ἐστι ¹ λέξις δι' ὑπονοίας αὐξάνουσα τὸ
δηλούμενον· οἶον,

1 R. ὑπερβολή ἐστι, φρ. 2 Cant. ὁμοιώσεως. R. μειώ-
σεως εἵνεκα. MA. αὐξ. χάριν ἢ μειώσ. 3 Gal. RA. ἔκειτο. M.
ἔκειτ'. — II. γ. 537. 4 RMA. καὶ ἵπποι χιόνος λευκ. tum Gal.
θείην. MA. ὁμοῖοι. II. κ. 437. 5 II. δ. 277. 6 MA. ἢν γαμέω —
οὐδ' ἡ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ. Gal. χρυσῇ. II. ι. 388. 7 R. ἐρίζει· ἔρ-
γα δ' Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι ἰσοφαρίζει· μειώσεως. 8 MS. διό-
φιλος. Phavorinus οἶον διὸ φίλος ἦν ἐπὶ αἰ. γ. Dein legendum
forsan: Ἦν μὲν ὁ πατήρ — vel Ἦν οὐδ' ὁ πατήρ. BLOMF.
Rehd. Δίφιλος φησίν. MA. Διὸ φίλος ἦν, quod Titz. legendum
putat Δίφιλος ἦν i. e. ἔφην. 9 MA. φίλησεν. tum MAR. οὐ-
δεπώποτε. v. sq. MAR. ἡ κύων. Gal. ὁ κύων. 10 MA. ad-
dunt: καὶ πάλιν ὑπερβολή ἐστιν, ὅταν τις τὸν γοργῶς τρέχοντα εἴ-
πη, τρέχει ὡς ἄνεμος, καὶ τὸ λευκὸν εἴπη· ὥσει χιών.

1 R. ἔμφασις ἐστὶ. mox MAR. αὐξουσα.

Αὐτὰρ ὅτ' εἰς ἵππον ² κατεβαλόμεν·
 ἐν γὰρ τῷ ³ κατεβαίνομεν δηλοῦται τὸ μέγεθος τοῦ
 ἵππου· καὶ πάλιν· ἱππόθεν ἐκχυμένοι· ⁴ τὴν γὰρ ἀθρόαν
 ὄρμην τοῦ πλήθους διὰ μιᾶς ἐσήμανε λήξεως. ⁵

γ'. ΠΕΡΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ.

5

Ἐνέργειά ἐστι ⁶ φράσις ὑπ' ὅψιν ἄγουσα τὸ νοοῦ-
 μενον· οἶον,

Μυριοί, ⁷ οὐκ ἀνδρεσσιν εἰκότες, ἀλλὰ Γίγασιν·
 ἔχονται δὲ ⁸ τῆς ἐνεργείας καὶ αἱ τοῦ Ὀμήρου παρα-
 βολαί.

10

δ'. ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΣΙΩΠΗΣΕΩΣ.

Παρασιώπησις ἐστὶ λόγος, ἐν ᾧ δύο ὀφειλόντων
 πραγμάτων κατὰ τὸ πλήρες λέγεσθαι, τοῦ μὲν ἑνός ἐστίν ⁹
 ἐπαγγελία, τοῦ δ' ἑτέρου παρασιώπησις, κατὰ τὸ ἀνάλο-
 γον νοουμένη· οἶον,

15

Αὐτὰρ ὁ Διογενῆς ¹⁰ δόρυ μὲν λίπεν. ¹¹
 ὥς μὲν γὰρ ¹² ἔθηκεν, εἶπεν· ὥς δὲ ἀνέλαβεν, οὔ.

ε'. ΠΕΡΙ ΟΜΟΙΩΣΕΩΣ.

Ὁμοιώσις ἐστὶ ῥῆσις, καθ' ἣν ἑτέρον ἑτέρῳ παρα-

2 Gal. RMA. ἐξ ἵππων. Blomf. recepit εἰς ἵππον ex Od. 2, 523. 3 Gal. τοῖς. R. τῷ κατεβ. AM. ἐν γὰρ τῷ κατεβ. om. Mox RMA. τὸ τοῦ ἵππου μέγ. 4 Od. θ, 515. Gal. RMA. ἐκκεχύμενοι. 5 RMA. λήξεως ἐσήμανεν. 6 R. Ἐνέργεια, ἐστὶ, quod vitium etiam in seqq. recurrit. — Boissonadio ad Tiber. p. 540. magis placeret ἐνάργεια. 7 MA. μυριοῖσιν [A. μυριοί] οὐκ ἀνδράσιν. — Od. κ. 120, 8 MA. γάρ. Mox RMA. post ἐνεργείας addunt ἐπιπολύ. 9 R. ἑνός ἐστὶν ἡ ἐπαγγ. MA. ἑτέρον ἐστὶν ἡ ἐπαγγ. [M. ἀπαγγελία] τὸ δὲ ἕτερον κατὰ τὸ ἀνάλογον νοεῖται. 10 RMA. ὁ [R. ὁ] Διομήδης. — Il. φ, 17. 11 MA. Gal. R. ἔθηκεν. Blomf. scripsit λίπεν. 12 γὰρ MA, om.

βάλλομεν· εἶδη δὲ αἰτῇ;¹³ εἰσὶ τρία· εἰκόν, παράδειγμα, παραβολή. Εἰκόν¹⁴ ἐστὶ λόγος ἐναργῶς ἐξομοιοῦν πειρώμενος¹⁵ διὰ τοῦ παραλαμβανομένου, πρὸς ὃ παραλαμβάνεται· οἶον,

- 5 Ἡὔτε βοῦς ἀγέληφι¹⁶ μέγ' ἐξοχος ἔπλετο πάντων.
παρέπεται δὲ τῇ εἰκόνι μέγεθος· σχῆμα· χρῶμα· εἰκονίζε-
ται δὲ, ἥτοι ὅλα πρὸς ὅλα· οἶον περιφρων Πηνελό-
πεια,¹⁷ Ἀρτέμιδι ἰκέλη· ἢ μέρη πρὸς μέρη· οἶον,

Ἄρει μὲν¹⁸ ζώνην, στέφνον δὲ Πασειδάωνι·

- 10 σχῆμα δὲ πρὸς σχῆμα, οἶον,
Ἡὔτε ἔθνεα εἴσι¹⁹ μελισσάων ἀδινάων·

χρῶμα δὲ πρὸς χρῶμα, οἶον,
Ὡς δ' ὅτε τις τ' ἐλέφαντα γυνή φοῖνικι μίγη.²⁰
μέγεθος δὲ πρὸς μέγεθος, οἶον,

- 15 Κύκλωπος γὰρ ἔκειτο μέγα ῥόπαλον παρὰ σπηῶ
Ὡς ἱστὸς νηὸς εἰκοσόροιο·²¹
παράδειγμά ἐστι²² τοῦ προγεγονότος πράγματος παρὲν-
θεις καθ' ὁμοιότητα τῶν ὑποκειμένων πρὸς παραινέ-
σιν, προτροπῆς ἢ ἀποτροπῆς ἕνεκεν· προτροπῆς μὲν,
20 οἶον,²³

13 MA. αὐτοῦ. Sq. εἰσι MAR, om. Mox habent παράδειγμα καὶ παραβ. 13 R. post εἰκόν addit μὲν οὖν. 15 R. πειρώμενος ἐξομ. ἐναργῶς. MA. πειρ. ἐξομ. sine ἐναργ. 16 Il. β, 480. In Gal. nihil praeter tria prima verba. BLOMF. MAR. ἀγέληφι sine i subscr. 17 Gal. MA. Πηνελόπη. Od. ρ, 36. sq. τ, 53 sq. 18 Il. β, 479., ubi Ἄρει δὲ ζώνην, ut est in MA. tum MAR. Πασειδάωνι. Ibidem h. l. inserunt quae infra leguntur verba: μέγεθος δὲ πρὸς μέγεθος, οἶον, Κύκλ. παρὰ σπηῶ [R. παρασπηῶ]. ὥς ἱστὸς νηὸς εἰκοσόροιο. [A. ὥς ἱστὸν νηὸς εἰκοτὸς ὄρους. M. ἱστώ νηὸς εἰκοτός.] Ed. Vratisl. in not.: „Od. IX. 319.“ 19 Gal. εἰσι. BMA. εἴσι; ut Il. β, 87. 20 Desunt voces φοῖνικι μίγη in Gal. MA. Exstant in R. Posuit etiam Blomf. Il. δ, 141. 21 Sic Gal. pro ὅσον· θ' ἱστὸν νηὸς. 22 R. παράδειγμα ἐστὶ. tum MAR. παρὰθεις. 23

Οὐκ αἴεις οἷον κλέος ἔλλαβε²⁴ δῖος Ὀρέστης,
 Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ²⁵ ἐπεὶ ²⁶ ἔκτανε πατροφονῆα,
 Ἀγισθον δολόμηντιν ὅς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα·
 ἀποτροπῆς δέ, ²⁷

Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντος υἱὸς κρατερὸς Ἀνκύργος
 Δῆν ἦν, ὅς ῥα θεοῖσιν ἐπουρανίοισιν ²⁸ ἔριξε·

5

διαφέρει δὲ παράδειγμα παραβολῆς, ὅτι τὸ μὲν παρά-
 δειγμα ἀπὸ γεγονότων πραγμάτων παραλαμβάνεται· ἡ
 δὲ παραβολὴ ἐξ ἀορίστων καὶ ἐνδεχομένων γενέσθαι.

Κόμμα ἐστὶ φράσις βραχὺ τι νόημα ἔχουσα, οἷον, ²⁹ 10

οἷον RMA. om. tum R. ἢ οὐκ ἀκούεις. MA. οὐκ αἴεις. — Od.
 χ, 298. ubi Ἥ οὐκ αἴεις. 24 Gal. ἦνεγε. MAR. ἔλαβε.
 Blomf. scripsit ἔλλαβε. 25 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, et mox ὅς
 οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα Gal. om., recepi ex R. 26 Gal.
 MA. ἐπὶν. 27 MAR. δέ, οἷον. 28 Gal. pro Δῆν ἦν, ὅς ῥα
 θεοῖσιν ἐπουρανίοισιν ἔριξε, quod est in Iliad. ζ, 131., habet δῆν
 ἦν, ἐπεὶ ἀθανάτοισι ἔριξε. [consentit MA.] In priore versu
 nullus dubito quin dederit Homerus, Οὐ μὴν οὐδὲ Δρύαντος, ut
 in Iliad. ψ, 441. Ἄλλ' οὐ μὴν οὐδ' ὥς. Theocrit. VIII. 74. Οὐ
 μὴν οὐδὲ λόγον. XIX, 35. Οὐ μὴν οὐ κισθάραν. Eurip. Alc. 89.
 Οὐ μὴν οὐδὲ τις ἀμφιπόλων. Epicharm. ap. Diog. Laërt. Οὐ
 μὴν, οὐδὲ ποτὶ μέτρον. Restituenda est haec formula Herme-
 sianacti ap. Athenacum XIII. p. 597. v. 63. Οὐ μὴν οὐδ' ὀπό-
 σοι σκληρὸν βίον ἐστήσαντο. ubi vulgo Οὐδὲ μὲν οὐδ'. Idem re-
 cte v. 15. Οὐ μὴν οὐδ' υἱὸς Μήνης. Corrigendus etiam Dio-
 nysius Geographus v. 240. Οὐ μὴν οὐδ' ὀλίγη. Vulgo: Οὐδὲ
 μὲν οὐδ'. Idem v. 839. recte: Οὐ μὴν οὐδὲ γυναῖκας ὀνόσσαι.
 BLOMF. recepi ex R. v. 6. ὅς ῥα θεοῖσιν ἐπουρανίοισιν ἔριξε.
 Quibus RMA. subjiunt: Παραβολὴ ἐστὶ, λόγος etc., quae in
 R. extenduntur usque ad δητουν (v. infra not. 42.). Anne-
 ctit R. διαφέρει δέ — — — γενέσθαι. Desiderantur in RMA.
 quae Gal. de commate et de characteribus rhetoricis habet.
 Pro quibus sequuntur statim Χαρακτηρισμός ἐστι, λόγος etc.
 29 Deest οἷον in Gal.

„δεῖ δὲ χρημάτων“³⁰ κῶλον δὲ, μέρος νοήματος· οἶον, ἄλλως τε καὶ Ὀμηρον ἔχουσιν.

Χαρακτῆρες ῥητορικοὶ τρεῖς, τουτέστιν εἶδη φράσεων· αὐστηρὸν, μέσον, ἰσχνόν· καὶ τὸν μὲν αὐστηρὸν ὁ 5 Θουκυδίδης ἐπετίδευσε χαρακτῆρα, καὶ Ἀντιφῶν ὁ τούτου διδάσκαλος· τὸν δὲ μέσον Δημοσθένης, Ὑπερίδης, Δείναρχος, Λυκοῦργος· τὸν δὲ ἰσχνὸν Διοσχίνης, Ἰσοκράτης, Λυσίας, Ἀνδοκίδης,³¹ Ἰσαῖος.³²

Παραβολή ἐστι³³ λόγος³⁴ διὰ παραθέσεως ὁμοίου 10 πράγματος τὸ ὑποκείμενον μετ' ἐνεργείας παριστάνων· οἶον,

Κινήθη δ' ἄγορῃ, ὥς κύματα μακρὰ θαλάσσης

Πόντου Ἰκαρίοιο·³⁵

γίνονται δὲ αἱ παραβολαὶ τετραχῶς· ἥτοι³⁶ πάθους πά- 15 θει ἢ διαθέσεως διαθέσει ἢ φύσεως φύσει ἢ πράξεως πράξει. πάθους μὲν οὖν πάθει,

᾽Ως δ' ὅταν ἀσπασίως·³⁷

διαθέσεως δὲ διαθέσει,

᾽Ως δ' ὅτε τίς³⁸ τε δράκοντα ἰδὼν παλινόρρος ἀπέστη,³⁹

᾽Ως αὖτις⁴⁰ καθ' ὅμιλον ἔδω Τρώων ἀγερῶχων.

30 Dem. Ol. I. p. 15.

31 M. Gal. Ἀνδροκύδης.

32

Gal. Ἰσαῖος. De horum rhetorum stylis vide Hermogen. περὶ Ἰδ. II. BLOMF.

33 R. παραβολή ἐστὶ.

34 M. φράσις

— παριστῶσα. A. λόγος — παριστῶσα, MA. ἢ δι' ὁμοίων καὶ γινωσκομένων ἐπ' ὅψιν ἄγουσα τὸ νοούμενον· ὥς ἡ τοῦ Κυρίου περὶ τοῦ ἁλώτου παραβολή, ἐν ᾗ δεικνυσὶ τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν τοῦ Θεοῦ καὶ πατέρος, καὶ τὴν αὐτοῦ ἀγαθότητα καὶ φιλανθρωπίαν.

35 Gal. Ἰκαρίοιο. — II. β, 144.

36 MA. ἡ πάθους

πάθει, ὥς δ' ὅταν ἀσπασίως. ἢ διαθέσεως διαθέσει.

37 Od. ε, 394. ἀσπᾶσιος.

38 MA. ὥς δ' ὅταν τίς. R. τίς δράκ. sine τε. II. γ, 33.

39 Gal. ἀπέστης. R. ἀπέστη, οὔρεος ἐν βίῳ ὑπὸ τε τρόμος ἔλαβε γυνᾶ, ἅψ δ' ἀνεχώρησεν, ὥχρος (sic) τέ μιν εἴλε παφειᾶς, ὥς αὖτις καθ' ὅμιλον.

40 Gal. ὥς αὖ τίς. MA. καὶ ας ἂν τίς.

φύσεως⁴¹ δὲ φύσει, οἶον,

Οἷη περ⁴² φύλλων γενεῇ, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν.
πράξεως⁴³ δὲ πράξει·

Οἱ δ' ὥς⁴⁴ ἀμητήρες ἐναντίοι ἀλλήλοισι. ⁴⁵

ζ'. ΠΕΡΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΥ.

5

Χαρακτηρισμός ἐστι λόγος τῶν περὶ τὸ σῶμα
ιδιωμάτων ἀπαγγελτικός· ὃν καὶ τινες εἰκονισμόν λέγου-
σιν· οἶον,

Γυρὸς ἐν ὤμοισιν, ¹ μελανόχροος, οὐλοκάρηνος.

ζ. ΠΕΡΙ ΕΙΚΑΣΜΟΥ.

10

Εἰκασμός ἐστιν ὁμοιότης εἵδους, παρασπῶσα² τὴν
φαντασίαν πρὸς τὸ γελοιότερον· ³ ὃ δὴ ἀπὸ τινῶν σκῶμ-
μα καλεῖται· διαφέρει δὲ τῆς εἰκόνος, ὥς γένος εἵδους·
ἢ μὲν γὰρ εἰκὼν οὐκ εὐθέως εἰκασμός· ὃ δὲ εἰκασμός
πάντως⁴ εἰκὼν.

15

41 MA. ἢ φύσεως φύσει, οἷη περ φ. 42 R. οἷηπερ. — II.
ζ, 146. 43 MA. ἢ πράξ. πράξει, οἱ δ' ὥστε μητέρες. R. πρά-
ξει, ὡς τὸ, οἱ δ' ὥς τ'. 44 Sic recte Phavorinus ex Iliad.
λ, 67. Corrupte MS. ὥς δ' ὅτε μητέρες ἐναντίαι ἀλλήλοισι,
BLOMF. 45 R. ἀλλήλοισιν,

Ὅγμον ἐλαύνωσιν ἀνδρὸς μάκαρος κατ' ἄρουραν,

Πυρᾶν ἢ κριθῶν, τὰ δὲ δράγματα ταρφέα πίπτει,

Ὡς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θοροῦντες

δηλοῦν. Quibus subjunguntur Διαφέρει δὲ παρὰδειγμα παρα-
βολῆς — — — γενέσθαι.

1 R. ἔην ὤμοισι μελάγχροος. MA. ἐν ὤμοισι. Od. τ, 246.

2 MS. et Phavorinus περισπῶσα. BLOMF. Item RMA. 3
RMA. τελειότερον. Dein ὃ δὴ καὶ κόμμα [M. σκόμα, pro quo
Titz. scribendum putat σκέμμα. A. σκῶμμα.] 4 R. πάντως
καὶ εἰκὼν. καὶ τὸ μὴ εἰδέναι ἀκριβῶς, εἰκασμὸν λέγομεν. MA. τὸ
μὴ εἶδ. — λέγομεν post εἰκὼν addunt.

ή. ΠΕΡΙ ΣΤΗΝΤΟΜΙΑΣ.

Στηντομία ἐστὶ φράσις αὐτὰ τὰ ἀναγκαῖα τοῦ δη-
λουμένου⁵ ἔχουσα· οἶον,⁶

Κεῖται Πάτροκλος· νέκνος δὲ δὴ ἀμφιμάχονται

Γυνοῦ· ἀτὰρ τὰ γε τείχε' ἔχει κορυθαίολος· Ἐκτωρ·

καί,

Σφαῖραν ἔπειτ' ⁷ ἔρριψε μετ' ἀμφίπολον βασιλεια,⁸

Ἀμφιπόλου μὲν ἄμαρτε,⁹ βαθείη δ' ἔμπεσε ¹⁰ δίνη·

Ταὶ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυσαν· ὃ δ' ¹¹ ἔγρετο δῖος Ὀδυσσεύς.

10

θ'. ΠΕΡΙ ΒΡΑΧΥΤΗΤΟΣ.

Βραχύτης ἐστὶ φράσις πλέον τι ¹² τοῦ ἀκουομένου
νοομένου¹³ ἔχουσα· οἷά ἐστι ¹⁴ τὰ Δελφικά ἀποφθε-
γμὰτα· ¹⁵ Γνωθὶ σαντόν· χρόνου φείδου· μηδὲν ἄγαν·
βραχύτητα δὲ ἔχει καὶ τὸ, ¹⁶ Λακεδαιμόνιοι Φιλίππῳ,
¹⁵ Διονύσιος ἐν Κορίνθῳ· ¹⁷ βούλονται γὰρ εἰπεῖν, μὴ ὑ-
ψαύχει, ἀφορῶν ¹⁸ εἰς Διονύσιον τανῦν ¹⁹ γράμματα ἐν
Κορίνθῳ διδάσκοντα, ὃς πρότερον ἐτυράννει.

ι. ΠΕΡΙ

5 R. δηλ. πράγματος ἔχουσα. MA. ἔχουσα τὰ ἀναγκαῖα τοῦ
δηλ. πράγμ. 6 Il. σ, 20. 7 RMA. ἐπεὶ δ' [MA. γ'] ἔριψε.
8 MS. βασιλείαν. et deinceps Ἀμφὶ πύλου μὲν γὰρ ἄμαρτε, βα-
θείη δ' ἔμβαλε δίνη. Correxī ex Od. ζ, 115. ubi αἱ v. 117.
pro ταί. BLOMF. MA. βασιλῆα, πόλον μὲν ἄμαρτε, Ἀθηναίῃ δ'
ἔβαλλε δίνη· τὰ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυσαν [A. ἄυσεν] ὃ δ' ὀδύρετο δ.
Ὀ. 9 R. ἄμαρτε. 10 R. ἔμβαλε. 11 R. ὃ δ'. 12 R.
πλέον τι. sic. Gal. τί πλέον. MA. πλέον. 13 R. τὸ νοοῦμ. 14
MA. εἰσι. 15 MA. addunt: ὡς λέγει — ἄγαν, καὶ τὰ ὅμοια.
Cetera ignorant. 16 τὸ Gal. om., recepi ex R. 17 Plut.
de garrul. p. 511. a. 18 MS. ἄπων. De epistolis Laconicis
vide Valckenaer ad Theocrit. Adonias. p. 257. BLOMF. Bl.
scripsit ἀπιών. R. ἀφορῶ. 19 R. τὰ νῦν.

Ι. ΠΕΡΙ ΣΤΑΛΗΨΕΩΣ.

Σύλληψις ἐστὶ ²⁰ φράσις τὸ ἴδιον τινὶ συμβάν κατὰ
 δύο τιθεῖσα· οἷον,

Βορέης ²¹ καὶ Ζέφυρος τῷ τε Θρήκηθεν ἄητον. ²²

καί,

Τῷ δὲ δὴν σκάζοντε βήτην·

καὶ φάν· δ' ἔμμεναι Ζηνὸς υἱοὶ καὶ κλυτοπόλου Ποσει-
 δάωνος. ²³

ΙΑ. ΠΕΡΙ ΕΠΑΝΑΛΗΨΕΩΣ.

Ἐπανάληψις ἐστὶ ¹ δις ἢ καὶ ² πολλάκις ἐπαλλήλως ¹⁰
 τιθεμένη φράσις· δις μὲν,

Ἄλλ' ὁ μὲν Αἰθίοπας μετεκίαθε ³ τήλοθ' ἔοντας,

Αἰθίοπας, τοὶ διχθὰ δεδαίεσθαι ἔσχατοι ἀνδρῶν.

πλεονάκις δέ,

Νιρεὺς Αἰσύνηθεν ⁴ ἄγεν τρεῖς νῆας εἴσας,

Νιρεὺς, Ἀγλαΐης υἱός, χαροποιό τ' ἄνακτος.

Νιρεὺς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ ⁶ Ἴλιον ἦλθε.

γίνεται δὲ ἐπανάληψις, ὅτε ⁷ τὸ καθάπαξ ῥηθὲν ὑπο-

20 R. σύλληψις ἐστὶ. 21 M. βορέας. tum MA. Θρήκη-
 θεν. 22 MS. τότε Θρήκηθεν ἄητον. Legendum in Homeri
 loco Il. ι, 5. Βορρῆς — ἄήτην. Dein MS. τὸ δὲ βήτην σκάζοντε.
 Correxī ex Il. τ, 47. BLOMF. RMA. Τῷ δὲ, βήτην σκάζοντε.
 MA. praec. καὶ om. 23 MAR. κλυτοπόλου Ποσειδάωνος. Gal.
 κλυτοπόλου Ποσειδύωνος.

1 R. ἐπανάληψις ἐστὶ. 2 καὶ RMA. om. 3 MA. Gal.
 Αἰθ. μετεκίαθεν [M. μετοικίσθω. A. Αἰθ. μετ. om.] Αἰθίοπας,
 omissis τήλοθ' ἔοντας et ἔσχατοι ἀνδρῶν, quae recepi ex R. —
 Od. α, 22. 4 Il. β, 671. ubi Νιρεὺς δ' αὖ Σύμηθεν. An le-
 gendum Αἰσύνηθεν ut in Il. θ, 304, Mox edd. Ἀγλαΐης θ' υἱός.
 BLOMF. — αὖ Ἐσύνηθεν R. αὖσονήθεν M. αὖ συνήθεν A.
 5 τρεῖς νῆας εἴσας ex R. recepi. Gal. MA. om. 6 MA. ἐπὶ.
 Gal. ὑπὸ Ἴλ. ἦλθε om. Recepi ex R. 7 MA. ὅταν. Gal.
 ὅτι. Blomf. legendum censet ὅτε, ut est in R. Sq. τὸ Gal.

Rhetor. VIII.

48

διαιρεῖται⁸ κατὰ μέρος. Νιρεὺς δὲ⁹ ἐκ τοῦ ἵπτω·¹⁰
Νειρεὺς δὲ ἐκ ταῦ νέω τὸ πορεύομαι· Νηρεὺς ἐκ τοῦ νή-
χω τὸ κολυμβῶ.

ιβ'. ΠΕΡΙ ΠΡΟΑΝΑΦΩΝΗΣΕΩΣ.

5 Προαναφώνησις ἐστὶ¹¹ λέξις περὶ τῶν μελλόντων
προαναφωνουμένη, μεταξὺ τῆς συνεχούσης διηγήσεως·

Αἶψα¹² δ' ἐταῖρον ἰὸν Πατροκλῆα προσείπε
Φθεγξάμενος παρὰ νηός· ὃ δὲ κλισίηθεν ἀκούσας
Ἔκμολεν¹³ ἴσος Ἀρηΐ· κακοῦ δ' ἄρα οἱ πέλεν ἀρχή.

10

ιγ'. ΠΕΡΙ ΠΑΡΕΚΒΑΣΕΩΣ.

Παρέκβασίς ἐστὶ¹ λόγος χάριν ἱστορίας ἢ γενεαλο-
γίας παραλαμβανόμενος· ὥσπερ ἂ φησὶν² ὁ Φοῖνιξ περὶ
Κουρήτων.³

om., recepi ex RMA. 8 MA. ὑποδιαιρεῖται. Titz. scripsit
ὑποδιαιρῆται. Sqq. Νιρεὺς — κολυμβῶ MA. om. 9 δὲ R. h.
l. et paullo post om. 10 R. ἵπτω. 11 R. προαναφώνησις
ἐστὶ, tum RMA. λόγος — προαναφωνούμενος. 12 Gal. αἶψα δὲ
τ' ἄρ' ἰὸν II. MA. αἶψα δ' ἐταῖρον υἱόν. Correxuit Blomf. Re-
cte se habent in R. — II. l, 602. 13 Gal. ἔκμολεν. R. ἔκ-
μολαν. MA. ἔκμολεν.

1 R. παρέκβασις ἐστί. 2 MS. ὡς παρά φησιν. Emenda-
vi ex Phavorino in voce παρέκβασις. Respicitur immunitas ista
Phoenicis oratio apud II. i, 524. seqq. BLOMF. R. ὥσπερ ἂ
φησιν ὁ Φοῖνιξ. MA. ὥσπερ ἂ φησι Φοῖνιξ. [Gal. ὁ Φοῖνιξ] 3
R. addit ex II. i, 527. seqq.:

Μέννημαι τόδε ἔργον ἐγὼ πάλαι, οὔτι νέον γε,
ὧς ἦν, ἐν δ' ὑμῖν ἐρέω πάντεσσι φίλοισι·
Κουρήτες τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ μενεάρεται,
Ἀμφὶ πόλιν Καλυδῶνα καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον.
Αἰτωλοὶ μὲν αἰωνόμενοι Καλυδῶνος ἐρανῆς·
Κουρήτες δὲ διαπραθέειν μεμαῶτες Ἀρηΐ.

ιδ'. ΠΕΡΙ ΑΜΦΙΒΟΛΙΑΣ.

Ἀμφιβολία ἐστὶ λέξις ἢ λόγος δύο καὶ ⁴ πλείονα πράγματα δηλοῦσα· λέξις μὲν γὰρ εἴρηται, ὅτι αἱ ὁμωνυμῖαι ἀμφίβολοι εἰσιν· ⁵ οἷον, Αἴας, ἄδηλον γὰρ, ⁶ πότερον τῶν Αἰάντων δηλοῖ. λόγος δὲ, ἐπεὶ καὶ ἐν λόγῳ ⁷ ἀμφιβολίαι εἰσιν· οἷον,

Ἄρματα δ' ἔγκλιναν πρὸς ἐνώπια ⁸ παμφανόοντα·
καὶ,

Δός δὲ τῷ μ' ἄνδρα ἐλεῖν, καὶ ἐς ὁρμὴν ἔγχεος ἐλθεῖν. ⁹

ιε'. ΠΕΡΙ ΑΝΤΙΦΡΑΣΕΩΣ.

10

Ἀντίφρασις ἐστὶ ¹⁰ λέξις διὰ τοῦ ἐναντίου ἢ παρακειμένου ¹¹ τὸ ἐναντίον παριστῶσα ¹² χωρὶς ὑποκρίσεως· πρόσκειται δὲ χωρὶς ὑποκρίσεως διὰ τὴν εἰρωνεῖαν, διὰ μὲν τοῦ ἐναντίου τὸ ἐναντίον ἀντιφράζεται οὕτως·

Ἐπὶ οὖν μιν ἀφανρότατος ¹³ βάλ' Ἀχαιῶν·

15

ἀλλ' ὁ ἄριστος ¹⁴ δηλονότι· καὶ,

Οὐδ' ἄρα τῷ ¹⁵ γε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς·

ἀλλὰ συνεχύθη καὶ ἐλυπήθη· ἐνίοτε καὶ αὐτὸ προτίθεται τὸ ἐκ τοῦ ἐναντίου· οἷον, οὐχ ὁ κάκιστος, ¹⁶ ἀλλ'

4 MA. ἦ. tum R. δηλῶν. Sq. γὰρ MA. om. 5 R. ἀμφίβολοι εἰσιν. 6 γὰρ MA. om. Tum R. ὑπότερον. MA. ὁπότερος τ. Α. δηλοῦνται. 7 ἐν λόγῳ MA. om. Tum M. ἀμφιβολογίαι. 8 Gal. πρὸς ἐνώπιον. MAH. προσενώπια. R. παμφανόοντα. Il. θ, 435. 9 Il. ε, 118. 10 R. ἀντίφρασις ἐστὶ. 11 ἢ παρακειμένου MA. om. 12 R. παριστῶσα. Gal. παριστῶσα. MA. σημαίνουσα, ὡς ὅταν τις τὸν τυφλὸν πολυβλήποντα εἴπῃ· ἢ τὸν Αἰθίοπα μαργαρίτην καλέσῃ· καὶ πάλιν διὰ τοῦ ἐναντίου κ. τ. λ. 13 MA. οὖ μιν ἀφανρότατος. Gal. ἄφανρος βάλλ'. R. οὖ μιν ἀφανρότερος. Blomf. edidit: οὖ μιν ἀφανρότατος. Il. ο, 11. 14 R. ἰσχυρός. MA. δηλονότι, ἀλλ' ὁ ἰσχυρός. 15 MA. τόνδε. — Il. α, 330. 16 RMA. inse-runt: τὸ [MA. τὰν] καλὸν πράττει. Tum MA. pergunt: ἐντεῦθεν δεικνύει, ὅτι ὁ ἄριστος· καὶ, οὐκ ὀλίγον καιρὸν ἐγένετο τόδε, δει-

ὁ ἄριστος· διὰ δὲ τοῦ παρακειμένου, τὰ κατ' εὐφημισμὸν λεγόμενα καὶ τὴν κακίαν περιστέλλοντα· ὡς ὅταν τὴν χολὴν ἡδεῖαν¹⁷ λέγωμεν, καὶ τὰς Ἐριννύας¹⁸ Εὐμενίδας· καὶ ἄχαριν¹⁹ τὸν λύπης ποιητικόν· καὶ τὸν δυσει-
 5 δῇ πίδθηκον κάλλιστον·²⁰ καὶ τὴν σκαιὰν²¹ εὐώνυμον· καὶ τοὺς ἄλας ἡδυντῆρας.²²

15. ΠΕΡΙ ΜΕΤΑΤΤΠΩΣΕΩΣ.²³

Μετατίπωσις ἐστὶ λέξις ἐνῆλλαγμένα ατοχεῖα ἔχου-
 σα, οἷον· „ὑπαί²⁴ πόδα, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ πόδα· καὶ τὸ
 10 Βορέης, Βορέας· καὶ τὸ Ἔως, Ἡώς.²⁵

16. ΠΕΡΙ ΑΝΤΟΝΟΜΑΣΙΑΣ.

Ἀντονομασία¹ ἐστὶ λέξις ἢ φράσις διὰ συνωνύμων²

πνύει, ὅτι πολὺν. διὰ δὲ τοῦ παρακειμένου, τὰ κατ' εὐφημισμὸν λεγόμενα, ὡς ὅταν λέγωμεν, τὸν μῆδε κλύοντα, ἄδδην κλύόμενον· καὶ τὰς Ἐριννύας, Εὐμενίδας· καὶ Χάρονα, τὸν λύπης ποιητικόν· καὶ τὴν σκαιὸν, εὐώνυμον· καὶ τὸ πάνυ θερμόν, ἄγαν ψυχρόν· καὶ τὸν πολλὰ ἀναίσχυτον, ἤρεμον· καὶ τὸ πολλὰ ταριχευτὸν, ἡδέτα-
 τον, καὶ τὰ ὅμοια. 17 MS. σχολὴν ἡδεῖαν, unde Blomf. scri-

psit σχολὴν ἄδειαν, duce Phavorino in v. Ἀσχολία — σχολή ἢ ἄδεια. — R. χολὴν ἡδεῖαν, ut emendavit Boisson. Anecd. T. III. p. 279. 18 R. Ἐριννύας. 19 Pro ἄχαριν MS. χάροντα.

Vide quae dedi in Glossario ad Prometh. 31. ed. 2dae. BLOMF. R. Χάροντα. 20 R. κάλλιστον. Gal. καλλίαν. „Suspicio hanc vocem καλλίαν corruptam esse ex καὶ λαιὰν, et voces καὶ τὴν σκαιὰν ejiciendas. MS. verò καὶ τὴν σκίαν.“ BLOMF. Boiss. Anecd. T. III. p. 292. καλλίαν defendit. 21 R. τὸν σκαιόν.

22 Hesych. Ἠδυντῆρες· οἱ ἄλες. Ἐρατοσθένους. Cfr. Photium, et Polluc. VI. 71. p. 608. BLOMF. 23 Tropum hunc Gal. om., quamvis in enumeratione troporum continetur. Restitui ex RMA. 24 M. ὑποί. A. ὑπό. MA. παῖδα. 24 M. ἔως, εἰως. A. τὸ βορέης, ἡς βορε καὶ τὸ ἔως ὦ ες.

1 R. Ἀντονομασία. 2 R. addit: ἤγουν ἐπιθέτων.

ὀνομάτων τὸ κύριον παριστῶσα·³ λέξεις μὲν,⁴ Φοῖβε ἀν-
τὶ τοῦ Ἀπολλων· καὶ Ἐννοσίγαιε,⁵ ἀντὶ τοῦ Πόσειδον·
καὶ⁶

Ὄφρα ἰδῇ⁷ γλανκῶπις, ὅταν ᾧ πατρὶ⁸ μάχηται·
ἀντὶ τοῦ Ἀθηνα· Φράσις⁹ δέ, Αἰητοῦς καὶ Διὸς υἱός, 5
ἀντὶ τοῦ Ἀπόλλων. Ἐνιοι¹⁰ δέ τὴν ἔλλειψιν καὶ τὴν
ἀντονομασίαν ὑποτάττουσι τῇ συνεκδοχῇ.

19. ΠΕΡΙ Εἰρωνείας.

Εἰρωνεία ἐστὶ λόγος διὰ τοῦ ἐναντίου τὸ ἐναντίον¹¹
μετὰ τινος ἡθικῆς ὑποκρίσεως δηλῶν· ὡς παρ' Εὐριπί- 10
δῃ ἡ Μῆδεια¹² τὸν πολλὰ ἡδικοτάτα Ἰάσονα μακαρίαν
αὐτὴν φησὶ πεποιηκέναι· ὁμοίως δέ καὶ Τηλέμαχος¹³
πρὸς ἓνα τῶν μνηστήρων φησὶν·¹⁴

3 RMA. παριστῶσα. Gal. παριστῶσα. Post παριστῶσα
RMA. inserunt haec: ὡς ὅταν δύο ἡμῖν ἐγνωσμένων ἀνθρώπων,
τὸ αὐτὸ κύριον ὄνομα ἐχόντων, θέλοντες [MA. θέλωμεν ἐξ αὐτῶν
ἐνός· μν. π. καὶ οὐ λ.] ἐνός ἐξ αὐτῶν μνήμην ποιήσασθαι, οὐ λέ-
γωμεν τὸ κύριον ὄνομα διὰ τὴν συνωνυμίαν, [MA. ὁμωνυμίαν] ἀλλ'
ἐκ τῶν συμβεβηκότων ὀνομάζωμεν [MA. ὀνομάσωμεν] αὐτόν· τὸν
χαίκεα ἢ τὸν τέκτονα λέγοντες· εἰ δέ καὶ [καὶ M. om. A. εἰ δέ
καὶ — παραβλ. λέγομεν om.] σωματικά ἔχει πάθη, τὸν χολὸν ἢ
τὸν φαλακρὸν ἢ τὸν παραβλῶπα λέγομεν. [M. λέγοντες, omisso ἢ
τὸν παραβλῶπα] 4 Pro λέξεις μὲν R. habet: καὶ διὰ μὲν λέξεως
ἐπιθετικῶς λέγομεν. MA. καὶ πάλιν διὰ μὲν λέξεως Φοῖβε λέγε
[M. λέγει] ἀντὶ τοῦ Ἀ. 5 RMA. Ἐννοσίγαιε. Il. θ, 406. 6
MA. καὶ ὄφρα — Ἀθηνα om. 7 Il. θ, 406. ubi ὄφρ' εἰδῇ.
BLOMF. 8 Gal. πρὶν. R. πατρί. 9 RMA. διὰ δὲ φρά-
σεως, οἶον. 10 Verba ἐνιοι δέ — — — τῇ συνεκδοχῇ R. om.
11 R. τὸ ἐναντίον om. MA. μετὰ τινος ἡθικῆς ἀποκρίσεως δηλῶν
τὸ ἐναντίον· ὡς Τηλέμαχος κ. τ. λ. 12 R. ἡ Μῆδεια. Eurip.
Med. 496. Elmsl. Blomf. scripsit Μῆδειά, adjecta nota: „MS.
Μῆδεια. Simile fere errore citatur apud Schol. Venet. in Il.
κ, 56. Εὐριπίδης Μιδία pro quo Μῆδειά reete Codex Lipsien-
sis.“ 13 R. ῥ' Τηλέμαχος. Od. ε, 397. 14 R. φησὶ Ἀντι-

Ἀντίο· ἡ μιν καλὰ πατὴρ ὡς κήδειαι υἱός. ¹⁵
οὐ γὰρ ὁ Ἀντίνοος. ¹⁶ ὡς πατὴρ ἐφρόντιζεν αὐτοῦ· τοῦ-
ναντίον μὲν οὖν καὶ ¹⁷ ἐβούλετο ἀποκτεῖναι αὐτὸν ¹⁸, καὶ
ὅταν ὁ Ὀρέστης φησὶ ¹⁸ Τυνδαρεῶ,

5 ὁ τὰς ἀρίστας ²⁰ θυγατέρας σπειρας πατὴρ. ²¹
ὁ τὰς κακίστας φύσας· τῆς δὲ εἰρωνείας τὸ μὲν ἐπὶ τῶν
πέλας λέγεται, τὸ δὲ ἐφ' ἡμῶν αἰτῶν. ²² τὸ μὲν οὖν ἐπὶ
τῶν πέλας καλεῖται μνηκτηρισμός καὶ χλευασμός, τὸ δὲ
ἐφ' ἡμῶν ἀστεϊσμός.

10

κ'. ΠΕΡΙ ΣΑΡΚΑΣΜΟΥ.

Σαρκασμός· ¹ ἔστι μέχρι τοῦ σεσηρέναι τοὺς ὀδόντας

νο'. MA. Ἀντίνοε. 15 Gal. MA. υἱοῦ. R. υἱός. Tum R.
addit:

Ὅς τὸν ξένον ἄνωγας ἀπὸ μεγάρου διέσθαι

Μύθῳ ἀναγκαῖον· μὴ τοῦτο θεὸς τελέσει. 16 RMA. ὡς
πατὴρ ὁ Ἀντίνοος. 17 καὶ MA. om. 18 RMA. αὐτὸν ἀπο-
κτεῖναι. 19 R. φησὶν· οἷτος ἦλθ' ὁ τὰς ἀρίστας. MA. φησὶ,
Τυνδαρεῶς ὁ τὰς. 20 ἀρίστους MS. Locus est Orest, 740,
ed. Porson. BLOMF. 21 Post πατὴρ R. inserta habet haec:
ἤγουν ὁ Τυνδαρεῶς et post φύσας addit; καὶ ὁ Ἰδομενεὺς δὲ με-
τὰ τὸ φονεῦσαι τὸν Ὀθρυονία, καταγελῶν αὐτοῦ φησιν· Il. γ, 374,

Ὀθρυονεῦ, πέρι [μὲν] δὴ σε βροτῶν κινίζομαι πάντων.

Εἰ ἐτίον δὴ πάντα τελευτήσεις ὅσ' ὑπέστης

Δαρδανίδῃ Πριύμῳ· ὃ δ' ὑπέσχετο θυγατέρα ἦν.

Adjungit τῆς δὲ εἰρωνείας κ. τ. λ. 22 αὐτῶν — — τὸ δὲ ἐφ'
ἡμῶν Gal. om. Inserui ex RMA, Post ἀστεϊσμός sequitur in
MA. ταύτῃ γὰρ τῇ εἰρωνείᾳ χρῶνται οἱ ἑήτορες, ὡς ὅταν ἐπιγελῶν
τις καὶ ἕτερον, ἀντὶ τοῦ δεῖξαι φανερώς, ὅτι ψέγει αὐτὸν, δοκῇ τοῖς
λόγοις ἐπαινεῖν· καλὲ ἄνθρωπε, παῖσσί μου κατηγορῶν· ἢ ὡς ὅταν
θέλῃς δεῖξαι τινα μωρὸν, λέγεις αὐτῷ, χαῖρε ὦ φρονιμώτατε ἀδελφε
ὥσπερ καὶ ὁ ποιητὴς εἰσάγει τὸν Ὀθρυονία μετὰ τὸ φονευθῆναι
καταγελῶμενον ὑπὸ τοῦ Ἰδομενεῆος.

1 RMA. Σαρκασμός ἐστὶ σχῆμα χλευαστικόν, μέχρι κ. σ. Pro
παρφαίνειν habent καὶ παρεμφαίνειν, addentes ἄλογον ὑπολό-

παραφαίνειν· ὅπερ ἦν εἰκὸς ποιῆσαι τὸν Ἀχιλλέα λέγοντα·

Τοῖσι² μὲν ἔμπεδα κείται, ἐμεῦ δ' ἀπὸ μόνου Ἀχαιῶν
Εἴλετο.

κ. ΠΕΡΙ ΜΥΚΤΗΡΙΣΜΟΥ.

5

Μυκτηρισμός ἐστι³ τὸ μετὰ ποιᾶς⁴ κινήσεως καὶ συναγωγῆς τῶν μυκτῆρων γινόμενον· ὥσπερ καὶ Μένανδρός φησιν, οἱ δὲ πάλιν ἐμυκτήρισαν·⁵ καὶ τὸ ἐπέμυξαν⁶ τινὲς οὕτως εἰλήφασιν.

κβ. ΠΕΡΙ ΧΑΡΙΕΝΤΙΣΜΟΥ.

10

Χαριεντισμός ἐστὶ λόγος εὐτράπελος, ἐν ᾧ διαχεῖται ὁ τε λέγων καὶ ὁ ἀκούων·

Ἡ μάλα δὴ τινα⁷ Κύπρις Ἀχαιῶδων ἀνείσα⁸

Τρωσὶν ἅμ' ἐσπείσθαι,⁹ τοὺς νῦν ἔκπαγλ' ἐφίλησε,

Τῶν τινα καὶ ῥέζουσα Ἀχαιῶδων εὐπέπλων,

Πρὸς χρυσῇ περόνῃ κατεμύσατο χεῖρα ἄραιήν.

15

τητα. 2 MA. τοῖς μὲν — δ' ἀπὸ μόνου — Il. 9, 335. 5
R. Μυκτηρισμός ἐστὶ. 4 RMA. ποιᾶς. Gal. ποιᾶς. Verba
seqq. ὥσπερ καὶ usque ad εἰλήφασιν R. nescit. Pro quibus idem
habet haec: ὡς τὸ, αἱ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίῃ τε καὶ Ἡρῇ. 5
Forsan legendum, οἱ δὲ πάλιν ἐμοῦ μυκτῆρισαν. Pollux II, 78.:
καὶ τὸν εἰρώνα τινὲς μυκτῆρα καλοῦσι· καὶ μυκτηρισμὸν τὴν ἐξαπά-
την Μένανδρος. Vide Schleusn. Lex. Nov. Foed. v. μυκτηρί-
ζειν. BLOMF. — MA. ἐμυκτήρισαν καὶ τὸ om. 6 Il. 8, 20.
Vid. Hemsterhus. ad Hesych. in v. BLOMF. 7 Gal. τοι,
8 ἀνείσα — χεῖρα ἄραιήν Gal. MA. om. Recepi ex R. Cod.
Gal. in hoc tropo desinit, unde Blomf. notat: „Cetera invi-
dit nobis vetustas. Quod si de Tryphone verum sit illud ἐξ
δυνῶν τὸν λέοντα, ceteros nescio, ego certe Tryphonia deper-
dita ne triobolo quidem redemta vellem.“ Adjeci sequentia
ex RMA. 9 R. ἅμα σπείσθαι. emendavi ex Il. 2, 423.

κγ'. ΠΕΡΙ ΕΠΙΚΕΡΤΟΜΗΣΕΩΣ.

Ἐπικερτόμησις ἐστὶν ἀλληγορία μετὰ χλευασμοῦ ἐκ-
φερομένη ἐφ' ἡδονῇ τοῖς κατορθωθείσιν ὑπ' αὐτῆς. ¹⁰
οἶον,

5 Τῷ ¹¹ δ' ἐπικερτομίῳ προσέφη Πατρόκλης ἱππεῦ·
ὦ πόποι ¹² ἦ μάλ' ἐλαφρὸς ἀνὴρ, ὃς ῥέεα κυβιστᾷ·
ἦ ῥα καὶ ἐν Τρώεσσι ¹³ κυβιστητῆρες ἔασι,

κδ'. ΠΕΡΙ ΑΣΤΕΙΣΜΟΥ.

Ἀστεϊσμός ἐστὶ λόγος ἀφ' ἑαυτοῦ διασυρτικός γενό-
10 μενος. ὡς εἴ τις πλουτῶν λέγει· ἐγὼ δέ εἰμι πάντων πε-
νέστατος· καὶ ὁ πάντας καταπαλαίων λέγει ὑπὸ πάντων
πίπτειν. παρὰ δὲ Καλλιμάχῳ ἀστεῖζομένη ἡ ἐλαία φη-
σὶν· ἐγὼ φαύλη πάντων τῶν δένδρων εἰμί. καλεῖται δὲ
τοῦτο καὶ ¹⁴ προσποιήσις.

15

κε'. ΠΕΡΙ ΠΑΡΟΙΜΙΑΣ.

Παροιμία ἐστὶ λόγος εἰρημένος ἐν ἀρχῇ πρὸς ἕτερον,
λεγόμενος δὲ ὑφ' ἡμῶν κατὰ ἀνακύκλησιν πρὸς τινα τῶν
ὁμοηθῶν· ὡς παρὰ Σαπφοῦ· μήτ' ἐμοὶ μέλι, ¹⁵ μήτε
μέλιττα. ¹⁶

10 M. ad marg. αὐτοῖς, quod recepit Titzius. 11 A. τόδ' M. τὸν δ'. tum MAR. προσέφη Πατρόκλης. correxi ex II. π, 744. [M. ἱππεύς.] 12 MA. πόπποι. 13 MA. Τρώεσι. 14 καὶ om. MA. et Cod. Oxon., ex quo hunc περὶ ἀστεϊσμοῦ lo- cum exhibuit Bentleius ad Callim. Fragm. XCIII. 15 R, μέλει. MA. μέλι. 16 MA. μάλιστα. Titz. scripsit μέλισσα. Cod. Med. Plut. LVI. 16. μήτε καὶ μέλι μήτε μέλιττα.

XVI.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥ
ΠΕΡΙ ΤΡΟΠΩΝ,

Caussam, propter quam hunc libellum in codicibus Parisinis Tryphoni tributum et a Boissonadio in Anecdotis Graecis Tom. III. p. 270. sub hoc nomine editum, Gregorio Corinthio tribuimus, paullo ante in Praefatione Tryphonis p. 727. exposuimus: superest, ut hoc loco de codicibus, quibus usi sumus, disseramus.

Boissonadius codicibus Paris. 2929. [apud nos Par. 1.] et 2551. [apud nos Par. 4.] usus est. Ab his codicibus aliquantulum differunt Par. 2008. [Par. 3.] et Baroccianus 76., cujus specimina in Museo Philologico nr. IV. a. 1832. p. 432. edita sunt; nam praeter lectionis varietatem non XXVII sed XXVI tropos continent, omittentes τὸ σχῆμα, quod ultimo loco positum est: praeterea commentationem anonymi, quae in Par. 2929. annexa est, ignorant. Singulari modo compilata est ea, quae in Par. 2087. [Par. 2.] continetur, commentatio. Initium enim sensu cum reliquis codicibus consentit: „ὁ τρόπος ἀντίκειται τῇ κυριολογίᾳ· κυριολογία μὲν γὰρ ἐστὶν ἡ τῶν κατὰ φύσιν λέξεων τετευχυία φράσις· τρόπος δὲ λέξις ἢ φράσις ἐκ τῶν κατὰ φύσιν

τόπων αὐτῆς μετακινήθεισα· εἰςὶ δὲ τρόποι ποιητικοὶ κυρίως ἰδ'. μεταφορὰ, κατάχρησις, μετάληψις, μετωνυμία, ἀλληγορία, αἶνιγμα, συνεκδίκησις, ὀνοματοποιΐα, περίφρασις, ὑπερβατὸν, ὀναστροφή, σύλληψις, παραπλήρωμα καὶ ὑπερβολή. λέγονται δὲ ποιητικοί, διότι παρὰ τοῖς ποιηταῖς πλεονάζουσι, τὴν κοινὴν συνήθειαν ὑπερβαίνοντες.“ In troporum vero expositione cum Choerobosco fere ad verbum consentit, quod uno allegoriae exemplo demonstravisse satis esse duxi.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΡΟΠΩΝ.

Τοῦ λόγου εἰς εἶδη ¹ μεριζομένου, τὸ μὲν ἐστὶ κυριολογία, τὸ δὲ σχῆμα καὶ ² τρόπος.

Κυριολογία μὲν ἐστὶν ἡ τῶν κατὰ φύσιν λέξεων τε ⁵ τευχυῖα ³ φράσις· τότε γὰρ οἰκείως προφέροιντο ἂν τις, ὅταν μὴ παρατραπῇ τοῦ κυρίως λεγομένου· οἷον·

Πῦξ ⁴ μὲν ἐρίκησα

Ἰφικλον δὲ πόδεσσι ⁵ παρίδραμον ἐσθλὸν ἶόντα.

Τρόπος δὲ ἐστὶ λέξεως φράσις ἐκ τῆς καθ' ἑαυτὴν ¹⁰ ὀπωσοῦν ιδιότητος μετατροπὴν ἐλληφυῖα· διὸ καὶ τρόπος καλεῖται· παρῆληπται δὲ ἦτοι χρείας ἕνεκα ἢ ⁶ κόσμον περὶ τὴν φράσιν.

Τρόποι δὲ εἰσι κζ'. ⁷ Ἀλληγορία, μεταφορά, κατά-

1 Par. 1. ἡδη. in Par. 4. videtur esse εἶδη e correctione. Matritensis liber, cujus prima verba protulit Yriartus in Catal. p. 373. et Barocc, 76. recte habet εἶδη. 2 σχῆμα καὶ Par. 3. Bar. om. tum iidem; κυριολ., μὲν οὖν. 3 τευχυῖα Par. 2. τευχ. rell. Μοι Par. 3. Bar. οἰκείως προφέροιντο. Par. 1. οἰκείον προφέροιντο. Boiss. οἰκείως προφέροιντο. 4 Par. 3. πῦρ. — Π. ψ, 634. 5 Par. 3. πόδεσι. 6 Par. 1. 4, τοῦ κόσμου, unde Boiss. scripsit ἢ τοῦ κόσμου. Bar. ἢ κόσμου. 7 Par. 3. Bar. εἰσιν εἴκοσι ἑξ. omit-

χρησις, μετάληψις, ὑπερβατόν, ἀναστροφή, συνεικδοχή, ὀνοματοποιΐα, μετωνυμία, περίφρασις, πλεονασμός, παραπλήρωμα, ἔλλειψις, ὑπερβολή, ἄφρωνεΐα, σαρκασμός, ἡγουν χλεύη,⁸ ἀστεϊσμός, ἀντίφρασις, ἐναντίωσις, ἀντο-
 5 νομασία,¹⁰ ἀμφιβολία, σύλληψις, αἶνιγμα,¹¹ ἐπαύξεισις, ἔξοχή, ὑστερολογία καὶ σχῆμα,

α. ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ἀλληγορία ἐστὶ φράσις, ἕτερον μὲν¹² τι δηλοῦσα, ἑτέρου δὲ ἔννοιαν παριστῶσα.¹³ τότε δὲ καταχρῶνται
 10 δεόντως τῇ ἀλληγορίᾳ, ὅταν ἢ δι' εὐλάβειαν, ἢ δι' αἰσχύνην οὐ δύνωνται φανερώς ἀπαγγεῖλαι, ὃν τρόπον

tunt ac. ultimum: καὶ σχῆμα. 8 ἡγουν χλεύη Par. 3. Bar. om. 9 ἐναντίωσις infra in troporum explicatione non comparebit, sed post ἀμφιβολίαν exhibebitur παρεκβάσεως, quae ab indice abest, explicatio. Matritensis troporum index ἐναντίωσιν hoc ipso loco tenet, BOISS. 10 Bar. Par. 1, h. l. et infra c. 19'. ἀντωνομασία, quod servavit Boiss. 11 Par. 3. αἶνιγμα. 12 μὲν Par. 2. om. Par. 3. Bar. μὲν τοι. Trypho a Blomfieldio editus p. 732. ἀλλ. ἐντὶ λόγος, ἕτερον μὲν τοι κυρίως δηλῶν. Scribendum esse τι vidit Boiss. 13 Sequitur in Par. 2. Παραλαμβάνεται δὲ ἀλληγορία ἢ διὰ σεμνότητα ἢ δι' εὐλάβειαν· σεμνότητα μὲν, ὡς ἔχει τὰ περὶ τῆς Ἡρας, ἐν οἷς φησὶν ὁ Ζεὺς πρὸς αὐτήν·

Ἡ οὐ μένησ' ὅτε ἐκρέμω ὑπόθεν· ἐκ δὲ ποδοῦν

Ἀκμονας ἦκα δύο· περὶ χερσὶ δὲ δεσμὸν ἦλα χρύσειον·

Τῷ πέρατι γὰρ τοῦ αἵρος ἢ τε γῇ καὶ τὸ ὕδωρ συνάπτονται, ἃ καὶ ἄκμονας ὡς βαρύτερα τῶν ἄλλων στοιχείων λέγει· χρύσειον δὲ δεσμὸν τὴν αἰγὴν τοῦ αἰθέρος, τῷ ἥνωται ὁ αἴρ· δι' εὐλάβειαν, ὡς τό·

Λύτε δὲ παρθενίην ζώνην· [Il. 2, 244.]

ἀντὶ τοῦ ἐφθίρειν· καὶ παρὰ Καλλιμάχου· τὸ πῖρ δὲ τ' ἀνέκασας, νύσση δῖφρου ἄξωσιν· ἐκ δὲ κύβητος κυβιστήσης· ταῦτα οὐ κυρίως εἴρηται, οὔτε γὰρ περὶ πυρός, οὔτε περὶ ἵπποδρόμου ὁ λόγος, ἀλλ' ὥσπερ αἰδούμενος ἐκδήλως εἰπεῖν, ὃ ἐβούλετο, ἐχρήσατο τῇ ἀλληγορίᾳ.

παρά Καλλιμάχῳ ἐν ἰάμβοις · ¹⁴ „Τὸ πῦρ ὅπερ ἀνέκαυ-
 σας, ¹⁵ πολλὴν πρόσω κέχρηκε φλόγα· ἔσχε δὲ δρόμον
 μαργοῦντος ἵππου.“ Ταῦτα γὰρ οὐ κενρίως εἰρηται· οὔτε
 γὰρ περὶ ¹⁶ πυρός, οὔτε περὶ ἵπποδρομίας ἐστὶν ὁ λόγος,
 ἀλλ’ ὥσπερ αἰδούμενος ἐκδηλῶν ἤλεγξε ¹⁷ τὴν ὑπερβο- 5
 λὴν τῆς θρασυτήτος.

β. ΜΕΤΑΦΟΡΑ.

Μεταφορὰ ἐστὶ λόγου μέρος μεταφερόμενον ἥτοι
 ἐμφάσεως ἢ ὁμοιώσεως ἕνεκα· τῶν δὲ μεταφορῶν εἶδη 10
 ἐστὶ πέντε· αἱ μὲν γὰρ αὐτῶν εἰσιν ἀπὸ ἐμφύχων ¹⁸ εἰς 10
 ἄψυχα, αἱ δὲ τοῦναντίον ἀπὸ ἀψύχων ἐπὶ ἐμψυχα· αἱ
 δὲ ἀπὸ ἐμψύχων ἐπὶ ἐμψύχα· ¹⁹ αἱ δὲ ἀπὸ ἀψύχων ἐπὶ
 ἄψυχα· αἱ δὲ ἀπὸ πράξεως ἐπὶ ²⁰ πράξιν· ἀπὸ μὲν ἐμ-
 ψύχων ἐπὶ ἄψυχα, ὅταν ὁ ποιητὴς ἐπὶ τῶν δορυάτων
 λέγῃ· ²¹ 15

Πολλὰ δὲ ²² καὶ μεσσηγὺ πάρος χρόα λευκὸν ²³ ἐπαυρεῖν,

14 Edidit hunc locum ex codice Leidensi Hemsterhus. ad
 Callim. Fragm. 456. 15 Par. 3. ὅτε ἐνέκαυσας [etiam Bar.
 ἐνέκαυσας] π. π. κέχρηται φλ. ἰ. δ. δρόμον μαργοῦντας ἵππους.
 Etiam Bar. μαργοῦντας ἵππους. — [Hemsterhus. μαργῶντος.
 Sed Ernstius ex eodem Leidensi libro eadem recitans verba
 in epistola ad Ernestium p. 45. collectionis Tittmannianae
 habet πολλὴν προδικέχρηκε — μαργοῦντος — Et μαργοῦντος re-
 citat ibid. p. 47. Valckenarius. Mei libri μαργοῦντος. BOIS.†
 16 Bō. ex Par. 1. 4. οὐ πυρός οὐδὲ ἵπποδρ. ἐστὶ λόγος. Initium
 emendavi ex Par. 2. ultima ex Par. 3. et Bar. qui legunt ἐστὶν
 ὁ λόγος. 17 Par. 3. ἤλλυξε. Bar. ἐκδήλως ἤλλαξε. Par. 1.
 ἔλεγε. 18 Par. 3. ἀπὸ ἄψ. ἐπὶ ἐμψ. αἱ δὲ τοῦναντίον ἀπὸ
 ἐμψύχων ἐπὶ ἄψυχα. 19 Par. 1. 3. 4. ἄψυχα. correxit Bo.
 20 Par. 3. εἰς πράξιν· ἀπὸ μὲν ἀψύχων ἐπὶ ἐμψυχα, οἷον, ὡς ὅταν
 ὁ ποιητὴς λέγῃ· πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγὺς π. χρ. λευκὸν ἐπ. ἐν γῇ
 κ. τ. λ. 21 Par. 1. λέγει. — Il. λ, 573. 22 δὲ Par. 1. 3. 4.,
 om. 23 Par. 3. κακόν.

Ἐν γὰρ ἴσταντο λιλαιόμενα χροὸς ἄσαι.

Τὸ γὰρ προθυμεισθαι ἐπὶ ἐμψύχων ἐστίν, ὅπερ τῷ
δόρατι περιέθηκεν ἀψύχῳ ὄντι· τοῦτο δὲ εἴρηται κατ'
ἐμφασιν. Ἀπὸ δὲ ἀψύχων ἐπὶ ἐμψυχα· ὡς τό·

5 Ἄσβεστος δ' ἄρ' ἔνῳρτο γέλως·

τὸ γὰρ ἄσβεστον ἀπὸ ἀψύχου τοῦ πυρὸς μετηνέχθη ἐπὶ
ἐμψυχον τὸν γέλωτα· καὶ τοῦτο κατ' ἐμφασιν. Ἀπὸ δὲ
ἐμψύχων ἐπὶ ἐμψυχα· οἷον ποιμένα λαῶν τὸν βασιλέα
τῶν ὄχλων· καὶ γὰρ ἀμφοτέρω ἐπὶ ἐμψυχα, ὡς γὰρ ὑπο-
10 τέτακται τῷ ποιμένι τὰ ποιμένα, οὕτω τῷ βασιλεῖ οἱ
ὄχλοι· ποιμὴν δὲ ὁ βασιλεὺς· εἴρηται δὲ τοῦτο κατ'
ὁμοιότητα. Ἀπὸ δὲ ἀψύχων ἐπὶ ἀψυχα, ὡς ἐπὶ τοῦ· 25

Ἐπίρμα πυρὸς σώζων ἵνα μήποθεν ἄλλοθεν αἰτοί.

Καὶ γὰρ ἀμφοτέρω ἀψυχα· ἀπὸ δὲ πράξεως ἐπὶ πράξιν,
15 οἷον·

Ἦδη πού τινα κῆνος ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ὑφαίνει. 26

τὸ γὰρ ὑφαίνειν ἐπὶ τῶν ὑφασμάτων τάσσεται κυρίως·
γῆν δὲ ἐπὶ τῆς κατασκευῆς τῆς βουλῆς εἴληπται.

Τῶν δὲ μεταφορῶν αἱ μὲν εἰσιν ἐμφάσεων δηλωτι-
20 καί, καὶ οὐ σώζουσαι τὴν ὁμοιότητα, αἱ δὲ ὁμοῦ καὶ
τὴν ἐμφασιν.

γ'. ΚΑΤΑΧΡΗΣΙΣ.

Κατάχρησις ἐστὶ μέρος λόγου κυρίως καὶ ἐτύμως 27
κατονομασθῆν, λεγόμενον ἐπὶ τινος ἐτέρου ἀκατονομά-
25 στου 28 κατὰ τὸ οἰκεῖον· οἷον· πυξίς, χαλκίς 29 καὶ τριή-
ραρχος· 30 καὶ ἡ μὲν πυξίς κυρίως καὶ ἐτοιμῶς ἐστὶν ἡ ἐκ

24 ἄρ' Par. 1. 4. om. Par. 1. post ἄσβεστον repetit vv.
δ' ἄρ' ἐνῳρτο γέλως. — II. α, 599. 25 Od. ε, 490. 26

Par. 1. 4. ὑφαίνη. Boiss. correxit ὑφαίνει. Od. δ, 739. εἰ δὲ
πού τινα — ὑφήνας. 27 Par. 1. 4. ἐτοιμῶς. Bo. ἐτύμως, ut

est in recensione Blomf. 28 Par. 1. 4. ἀκατονομάστου. 29

Par. 1. χαλκῆς. Boiss. χαλκίς. Par. 4. πύξ χαλκῆ. 30 Bois-
sonadio videtur excidisse καὶ ἀνδριάς.

ξύλου πύξου κατεσκευασμένη, καὶ τὰ μολίβδινα χαλκίδας προσαγορεύομεν, καὶ τριήραρχον οὐ μόνον τοὺς τριήρων ἄρχοντας, ἀλλὰ καὶ πεντήρων καὶ ἐξήρων, καὶ τὸν ἀνδριάντα καὶ γυναικὸς λέγομεν· καὶ Ὀμηρος·

Νέκταρ ἔωνοχόει·³¹

5

οὐ κατὰ τὸ οἰκεῖον, ἀλλ' ἀκατονόμαστόν³² ἐστι.

δ. ΜΕΤΑΛΛΗΨΙΣ.

Μετάληψις ἐστὶ λέξις διὰ τῆς συνωνύμου τὸ ὁμώνυμον δηλοῦσα· οἶον·³³

Ἐνθεν δ' αἱ νήσοισιν ἐπιπροέθηκε θοῇσι·

10

καὶ γὰρ ἀπὸ τοῦ σχήματος μεταληπτικῶς τὰς νήσους θοὰς εἶρηκε· τὸ γὰρ θοὸν³⁴ καὶ ὀξύ συνωνυμόν ἐστι· καὶ τούτῳ³⁵ δὲ ὁμώνυμόν ἐστι πᾶν τὸ κατὰ σχῆμα ὀξύ· ὁφείλων γὰρ ὀξεΐαις εἶπεῖν, θοῇσιν εἶπεν· ἐπεὶ τὸ θοὸν σημαίνει καὶ τὸ ταχὺ καὶ τὸ ὀξύ, καὶ πάλιν·

15

Τεύκρος δὲ τόξου χρώμενος φειδωλία³⁶

Ἐπεὶ τάφρου πηδῶντας ἔστησε Φρύγας.

ὁ γὰρ κατὰ τὸν βίον φειδωλὸς συνωνύμως καὶ ἀκριβοῦς καλεῖται· ὁ δὲ συνωνυμεῖ³⁷ τῷ κατὰ τὴν τέχνην ἀκριβεῖ, τουτέστιν εὐστόχῳ.

20

31 Il. δ, 3. De illa catachresi verbi οἰνοχοεῖν, ut et de οἰκονομεῖν πόλιν ac similibus cfr. Niceph. Gregorus inter meas ad Aristarch. notas p. 721. notula ad Phoen. 28. ubi ἱπποβουκόλοι. Schachtius ad Matth. XXI. 33. ubi ὠκοδόμησε πύργον. Incertus scriptor, ex quo Eusthatius, referente Valckenario Schol. in N. T. t. I. p. 222. citavit verba ὠκοδόμησε δικαστήριον, auctor est libri Geneseos XII. 7. BOIS. 32 Par. 1. 4. ἀλλὰ κατονομ. 33 Od. ο, 299. 34 Par. 1. 4. θοὰς. Bo. ex recens. Blomf. recepit θοὸν καὶ ὀξύ. 35 Par. 1. 4. τοῦτο. Bo. τούτῳ. 36 Par. 1. 3. 4. τεύκρ. δὲ τόξον φειδωλία. [Par. 3. φειδώλιος.] tum Par. 3. ὑπερ τάφρου πηδῶντας. Boiss. versum restituit ex recens. Blomfieldii, qui hos versūs sumtos putat e Sophoclis Teucro. 37 Bo. mavult ὁμωνυμεῖ.

Ι. ΠΕΡΒΑΤΟΝ.

Ἐπερβατόν ἐστι φράσις ἀναμείσον τὰ ³⁸ ἐξῆς ἔχουσα· γίνοντα ³⁹ δὲ τὰ υπερβατὰ ἐν εἰδοῖσι δυσὶν, εἴτε ἐν λέξει, οἷον

5 Πάντη ⁴⁰ γὰρ περὶ τείχος ὁρώρει θεσιπιδαις πύρ Λαῖνον. ⁴¹

Ἔστι δὲ καὶ ἐν συνθέτοις λέξεσιν ὑπερβατὰ γινόμενα οἷον·

Νήπιοι, οἳ κατὰ βοῦς Ἐπερίονος ἡέλιου
10 Ἡοθιον· ⁴²

ἀντὶ τοῦ κατήσθιον· τὰ δ' ⁴³ ἐν λόγῳ γινόμενα ἔχει οὕτως ⁴⁴ παρ' Ὀμήρῳ· ⁴⁵

Ὡς ἔφατ'· Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον· ἀμφὶ δὲ νῆες
Σμερδαλέον κονάβησαν· αὐσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν —

15 Μῦθον ἐπαινῆσαντες Ὀδυσσεὺς θεῖομα

21 Τὸ γὰρ ἐξῆς οὕτως ἀποδίδεται· ὥς ἔφατο· ⁴⁶ Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον μῦθον ἐπαινῆσαντες· ἔνιοι δὲ καὶ ἐν ταῖς ⁴⁷ συλλαβαῖς ὑπερβατὰ πεποιήκασιν, ὥς καὶ Σιμωνίδης ἐν ἐπιγράμμασιν· „Ερμῆν τόνδ' ἀνέθηκε ⁴⁸ Δημήτριος· ὅρ-
20 θια δ' οὐκ ἐν προθύροις,“ ἀντὶ τοῦ, οὐκ ὅρθια δέ.

Ζ. ΑΝΑΣΤΡΟΦΗ.

Ἀναστροφή δὲ ἐστι λέξις ἣν χρὴ προηγεῖσθαι τῆς σημασινομένης διανοίας δευτέραν ἔχουσαν τάξιν· ἔνιοι δὲ καὶ ἐπὶ πλείονων λόγου μερῶν· ἐν μὲν προθέσει οὕτως·

Ωἷ

38 Bar. τῶν. 39 Bar. γίνεται. 40 Bar. πάντη περίτροχος. — Il. μ, 177. 41 λαῖνον Par. 1. 4. om., addit Bar. et ex conj. Bois. — Verba εἴτε ἐν λέξει non habere suam antithesin videntur, scilicet εἴτε ἐν λόγῳ. Sed mox eam habebunt, syntaxi immutata, idque legitime. BOIS. 42 Od. α, 8. 43 Bar. δέ. 44 Bar. οὕτω. 45 Il. β, 333. 46 Bar. ἔφατ'. 47 ταῖς Bar. om. 48 Bar. ἀνέθηκε. Par. 1. 4. ἀνέθηκεν.

Ἦν ἐπι πολλ' ἐμύγησα· 49

ἐν δ' ἐπιρρόηματι·

Τὰς Εὐμηλος ἔλαυνε ποδώκας ὄρνιθας ὥς. 50

ἀντὶ ὥς ὄρνιθας· ἐν δὲ συνδέσμοις·

Ἦτοι μὲν τρηχεῖα καὶ οὐχ⁵¹ ὑπνήλατός ἐστιν·

Οὐδὲ λίην λυπρὴ αὐτὰρ δ' 52 εὐρεῖα τέτυκται.

ταῦτα μὲν πρὸς μίαν⁵³ ἀναστρέφεται λέξιν· ἀλλαχοῦ δὲ ἐστι πρὸς πλείονα μέρη λόγου τὴν ἀναστροφὴν ἔχειν· οἶον·

Ἐκτορος ὠφέλει⁵⁴ ἀντὶ θοῆς ἐπὶ νηυσὶ πεφάσθαι·

ἢ γὰρ ἀντὶ πρόθεσις οὐκέτι μιᾶ συντάσσεται, ἀλλὰ δυοὶ λέξεσιν, καὶ τὸ ἐξῆς· ἀνθ' Ἐκτορος ὠφείλετε. 55

ζ'. ΣΥΝΕΚΔΟΧΗ.

Συνεκδοχή ἐστι φράσις οὐ κατὰ τὸ πλήρες ἐκφερομένη, προςδεομένη δὲ τινος ἔξωθεν διανοίας. ἔχει δὲ 15 τέσσαρας διαφοράς· καὶ γὰρ ἀπὸ τοῦ μέρους τὸ ὅλον δηλοῖ, καὶ ἀπὸ τοῦ ὅλου τὸ μέρος· καὶ ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος τὸ προηγούμενον, καὶ ἀπὸ τοῦ συμβόλου τὸ κύριον· ἀπὸ μὲν οὖν μέρους τὸ ὅλον, οἶον·

Θεῶ λευκώλενος Ἥρη· 56

ἀπὸ γὰρ τοῦ βραχίονος τὸ ὅλον σῶμα δηλοῖ· ἀπὸ δὲ τοῦ ὅλου τὸ μέρος· οἶον βόας αὔας,⁵⁷ ἀντὶ τοῦ βύρας, τουτέστι τὰς ἀσπίδας· ἀπὸ γὰρ ὅλου τοῦ βοῦς ἐδήλωσε τὸ μέρος, ἥγουν τὸ δέρμα· ἀπὸ δὲ συμβαίνοντος τὸ προηγούμενον, οἶον·

Ἐξόμενοι λεύκαινον ὕδωρ ξεστῆς ἐλάτῃσι. 58

49 II. α, 162.

50 II. β, 764.

51 οὐχ Par. 1. om.

Par. 3. τρηχεῖα καὶ οὐχ υπνήλα το. — Od. γ, 242.

52 Par. 1.

δὲ εὐρ. 53 Par. 1. λίαν. 54 Par. 1. ὠφέλει. Par. 3. 4.

ὠφέλει. — II. ω, 254. 55 Par. 3. ὠφειλετῆς. 56 II. α, 55.

57 II. μ, 137. 58 Od. μ, 172. Poterit conferri auctor vitae Homeri p. 295. Galeanae, ubi de synekdoche apud poetam

τὸ λεύκαινον⁵⁹ γὰρ ἀντὶ τοῦ συντόνως ἤρεσσον· ἐκ γὰρ τοῦ κωπηλατεῖσθαι συμβαίνει λευκαίνεσθαι τὸ ὕδωρ· ἀπὸ δὲ συμβόλου τὸ κύριον, οἶον·⁶⁰

Σκῆπτρον μέντοι δῶκε τιμηθῆσαι περὶ πάντων·⁶¹

5 Ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν τὴν βασιλείαν, εἶπε τὸ σύμβολον, δεικνὺς ἐκ τούτου τὸ κύριον ἡγουν·⁶² τὴν βασιλείαν· σύμβολον γὰρ ἐστὶ τῆς βασιλείας τὸ σκῆπτρον.

ή. ΟΝΟΜΑΤΟΠΟΙΑ.

10 Ὀνοματοποιία ἐστὶ μέρος λόγου πεποιημένον κατὰ μίμησιν τῶν ἀποτελουμένων ἡχων· οἶον· λίγξε βιός·⁶³

Ἀλλῶπις τρυφάλεια⁶⁴ χαμαὶ βομβήσε πεσοῦσα·

φωνῆς δὲ τὸ τοιοῦτον, οἶον ἡ ὀλολυγή, καὶ ὁ μυκηθμός,⁶⁵ καὶ

Τοὺς ἐλευνὰ κατήσθιε τειριγῶτας.⁶⁶

15 θ'. ΜΕΤΩΝΥΜΙΑ.

Μετωνυμία ἐστὶ μέρος λόγου ἄφ'·⁶⁷ ἕτερον μὲν τινος κυρίως κείμενον, ἕτερον δὲ σημαῖνον κατὰ τὸ οἰκεῖον· ὑπείρεχον Ἡφαίστοιο·⁶⁸ σημαίνει δὲ τοῦ πυρός· ὅπερ ἐστὶν οἰκεῖον τοῦ Ἡφαίστου· καὶ πάλιν·

agit. BOIS. 59 Par. 1. repetit: τὸ λεύκαινον ὕδ. ἔστι. ἐλάτῃσι, τὸ λεύκ. sine γὰρ, quod offert Par. 4. 60 οἶον Par. 4. om. 61 Il. ι, 38. 62 Par. 1. ῥῆμα. Par. 4. ἡγουν. 63 Il. δ, 125. 64 Par. 1. τρυφάλεια his ponit. — Il. ν, 530. 65 Par. 3. μυκηθμός. 66 Il. β, 314. 67 Par. 1. 4. ἄφ'. 68 Il. β, 426. Hesychius: "Ἡφαιστος ὅτε μὲν ὁ θεός, ὅτε δὲ μετωνυμικῶς τὸ πῦρ. Male editum fuit ὅτε... ὅτε. De tropo cf. Fabric. ad S. Empir. p. 552. Exempla latinae metonymiae in nomine Vulcanus collegit Roselus, qui contendebat in Horatianis verbis: „graves Cyclopum Vulcanus ardens urit officinas“ Vulcanum esse tropice ignem, quod nemini probabit, qui oden Iyricae, ut fuit a poeta composita, intellexerit.

Ἐνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει ⁶⁹ μένος ὄμβριμος Ἄρης·
ἀντὶ τοῦ ὁ σίδηρος, καὶ ὅταν λέγωμεν τὸν οἶνον Διόνυ-
σον, καὶ τὸν σῖτον Δήμητραν, καὶ τὰ παραπλήσια.

ι. ΠΕΡΙΦΡΑΣΙΣ.

Περιφρασὶς ἐστὶ διὰ ⁷⁰ τῆς ἀντοτελοῦς καὶ κυρίας
λέξεως διὰ πλειόνων αὐτὸ τὸ κύριον δηλοῦσα, πρὸς αὐ-
ξησιν τοῦ σημαينوμένου· οἷον βίη Ἡρακλείη, ⁷¹ καὶ ἱε-
ρὸν μένος Ἀλκινόοιο· ⁷² ἀντὶ τοῦ ὁ Ἡρακλῆς καὶ ὁ Ἀλ-
κίνοος.

ια. ΠΛΕΟΝΑΣΜΟΣ.

10

Πλεονασμός ⁷³ ἐστὶ φράσις ἐν αὐτῇ ⁷⁴ πλεονάζουσα,
ἥ ὡς ἐνδέχεται κατὰ ἀναλογίαν· τῶν δὲ λεγομένων πλεο-
νασμῶν ἃ μὲν μέτρων ἔνεκα φράζονται, ἃ δὲ ἐμφάσεως·
καὶ μέτρων μὲν τὰ τοιαῦτα, οἶον, Αἰνείαιο, Πριάμοιο,
λελόγχασιν, καὶ πᾶν ὃ λέγεται κατὰ παραγωγὴν· ἐμφά- 15
σεως δὲ σημαντικὰ τὰ τοιαῦτα·

Ἦμοφάγοι μιν θῶες ἐν οὐρεσι δαρδάρουσι· ⁷⁵
καὶ·

Ἐρπίζων παρὰ θῖνα· ⁷⁶
τὸν νωθρὸν ἐμφαίνει καὶ ἄστατον, καὶ· 20
Πόντον ἐπ' αἰγύρετον δερκέσκετο ⁷⁷ δάκρυα λείβων.

ιβ. ΠΑΡΑΠΛΗΡΩΜΑ.

Παραπλήρωμά ἐστὶ φράσις ἥ λέξις ἐκ περισσοῦ πα-
ραλαμβανομένη, οἷον·

Ἀρχοὺς αὖ νηῶν ἐρέω ⁷⁸ νῆας τε προπάσας· 25

BOIS. 69 Par. 1. ἐφῆκεν. — Il. γ, 444. 70 Bo. conjicit
διασάφησις. 71 Bo. scripsit ἡρακλήη. 72 Od. η, 167.
73 Par. 1. ὁ πλεον. 74 Par. 1. αὐτῇ. 75 Il. λ, 479. 76
Od. γ, 220. 77 Par. 1. 4. δερκέσκετο. — Od. ε, 84. 78
Par. 1. ναῶν ἐρέων. Par. 4. νεῶν ὠρώων. Il. β, 493.

ἡ γὰρ πρὸ παρέλκει· καὶ

Ἄσπερ⁷⁹ ὁ παρὼν ἐναλλίγκιος, ὅς τε μάλιστα
ἀντὶ τοῦ ὅς μάλιστα· καὶ ἐπὶ τοῦ·

Καὶ κί⁸⁰ κίς ὡδ' ἐρείει Τρώων ὑπερηγορόντων.

5

ιγ'. ΕΛΛΕΙΨΙΣ.

Ἐλλειψίς⁸¹ ἐστὶ φράσις οὐ κατὰ τὸ πλήρες ἐκφε-
ρομένη, ἀλλὰ μιᾷ λέξει ἢ πλείοσιν ἐλλείπουσα, οἷον, κό-
πτων ἀμφοτέρησιν·⁸² ἐλλείπει γὰρ ταῖς χερσίν· ὁμοίως·

Ἐν καθαρχῷ ὅθι⁸³ δὴ νεκρῶν διεφαίνετο χῶρος·

10 Ἄλλ' εἰ μὲν⁸⁴ δώσουσι γέρας μεγίσθυμοι Ἀχαιοί,

Ἄρσαντες κατὰ θυμὸν ὅπως ἀντάξιον ἔσται.

Ἐλλείπει γὰρ τὸ⁸⁵ καλῶς ἂν ἔχοι· ἀπεκρέματο γὰρ ἡ
διάνοια· ἐνιοὶ δὲ τὸν τρόπον τοῦτον προσυπακούμενον
καλοῦσιν.

15

ιδ'. ΠΕΡΒΟΛΗ.

Ὑπερβολή ἐστὶ λόγος ὑπεραίρων, ἐμφάσεως ἕνεκα,
τὸ ἀληθές, ὥς τό·

Ἄλλ' ὅτε δὴ σκιρτῶν⁸⁶ ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν,

Ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θεῖον οἶδ' ἐκατέκλων.

20 καί·

Ἄλλ' ὅτε δὴ σκιρτῶν ἐπ' εὐρεία νῶτα θαλάσσης

Ἄκρον ἐπὶ φηγμῖνος⁸⁷ ἄλός πολιοῖο θέεσκον.

79 Par. 1. ἄσπερι. — Il. ε, 5. 80 Par. 1. κέν τις. Par.
4. καί τις sine καί. — Il. δ, 176. 81 Par. 3. ἔλληψις. 82
Par. 3. ἀμφοτέροισιν. — Od. σ, 28. 83 Par. 1. ἴθι δὴ διεφ.
χῶρος νεκρῶν. Par. 3. ὅθι δὴ νεκρῶν διεφαίνετο χῶρος. Il. κ,
199. — Librarios annotationem de ea, quae est in καθαρχῷ, el-
lipsi omisisse monet Bois. 84 Il. α, 135. 85 Par. 1. 4.
τοῦ καλῶς ἂν εὖ ἔχοι. recepi lectionem Par. 3. 86 Par. 1.
σκιρτῶμεν — καρπῶν θεων sine acc. — Il. υ, 226. 87 Par.
1. φηγμῖνος.

Εἰ μὲν οὖν μυθικῶς τις ἀκούει τὸ τοιοῦτον, ἀκυρολογία φανήσεται, εἰ δὲ μὴ, ὑπαχθῆσεται τῇ ὑπερβολῇ ὥς τὸ, *Λευκότεροι*⁸⁸ χιόνος, θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοίον.

ιβ. ΕΙΡΩΝΕΙΑ.

Εἰρωνεία⁸⁹ ἐστὶ φράσις τοῖς ῥητοῖς λεγομένη τοῦ-
ναντίον μεθ' ὑποκρίσεως· οἶον·

Ἄντιν' ἢ μάλα⁹⁰ καλὰ πατήρ ὧς κήδεαι υἱοῦ.

ιγ. ΣΑΡΚΑΣΜΟΣ.

Σαρκασμός ἐστι φράσις τοῖς ῥητοῖς λεγομένη τοῦ-
ναντίον μετὰ χλευασμοῦ· οἶον·

Νῦν μὲν δὴ⁹¹ μάλα πάγχυ Μελάνθιε νύκτα φυλάξεις

Εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ καταλέγμενος,

ιδ. ΑΣΤΕΙΣΜΟΣ.

Ἀστεϊσμός ἐστι φράσις διὰ τῶν ἐναντιῶν τὸ κρεῖτ-
τον ἡθικῶς ἐμφαίνουσα· οἶον, εἴ τις πλούσιος ὢν εἶναι 15
πένης λέγοι, καὶ ὁ τεχνίτης ἄτεχνος, καὶ ἀγαθὸς φαῦλος.
ἔνιοι δὲ τὸν ἀστεϊσμόν ὠρίσαντο προσποιήσιν εἶναι τῆς
ἀληθείας.

ιη. ΑΝΤΙΦΡΑΣΙΣ.

Ἀντίφρασις ἐστὶ φράσις τοῖς κρείττοσι τοῦ παριστα- 20
μένου⁹² τὴν κακίαν, ὅσον ἐφ' ἑαυτῇ περιστέλλουσα, οἶον
ὅταν πτωχὸν πλούσιον καλῶμεν, τὴν χολὴν⁹³ γλυκεῖαν·

88 Par. 1. λευκότερος χ. θιόν. Par. 3. λευκότερον — ὁμοιον. — Il. κ, 437. 89 Par. 3. cap. ιε. et ιζ. miscet: Εἰρων. ἐστὶ κολακεία [sic] τοῖς ῥητοῖς λεγομένοις τοῦναντίον μετὰ χλευασμοῦ, οἶον, νῦν μὲν etc. 90 Par. 4. ἢ μιν καλᾶ. — Od.

φ, 397. 91 δὴ Par. 1. om. tum idem: Μελάνθιε κατὰ φυλάξεις. Par. 3. νῦν μὲν μάλιστα Μελ. νύκτα φυλάξεις. — Od. χ, 195. 92 Par. 1. περισταμένου — ἐφ' ἑαυτήν. 93 Par. 4.

ἡ ἀντίφρασις ἐστὶ λέξις τὸ ἐναντίον διὰ τοῦ ἐναντίου σημαίνουσα χωρὶς ὑποχρίσεως· τίθεται δὲ ἥτοι κατ' εὐφημισμὸν, ἢ κατ' ἐναντίωσιν· κατ' εὐφημισμὸν μὲν, ὅταν τὴν ἄκανθαν βάτον λέγωμεν, ἧς οὐκ ἐστὶν ἐπιβῆναι, καὶ
 3 τὴν χολὴν γλυκεῖαν· κατ' ἐναντίωσιν δέ·

Οὐδ' ἄρα τῷγε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς· 94

ἀντὶ τοῦ ἡνιάθη.

ιβ'. ΑΝΤΟΝΟΜΑΣΙΑ.

Ἀντονομασία ἐστὶν ὄνομα ἐπιθετικόν, ὃ καὶ μόνον
 10 ἀντὶ κυρίου παραλαμβάνεται· οἶον·

Ὅφρ' εἰδῇ Γλαυκῶπις, ὅταν ᾧ πατρὶ μάχηται, 95

ἀντὶ τοῦ ἢ Ἀθηνᾶ· καὶ οὕτω γὰρ δηλοῖ·

— — Γαίῃσθε κυανοχαῖτα, 96

ἀντὶ τοῦ ᾧ Πόσειδον· ἡ ἀντονομασία ἐστὶ λέξις δι' ἐπι-
 15 θέτων ἢ διὰ συσσήμων ὄνομα ἴδιον ἢ προσηγορικὸν σημαίνουσα· δι' ἐπιθέτων μὲν, οἶον· Ἀτρείδῃ κύδιστε, 97
 ἀντὶ τοῦ ᾧ Ἀγάμεμνον· διὰ δὲ συσσήμων· οἶον

— — ἐρίγδουπος πόσις Ἡρῆς. 98

καὶ

20 Λητοῦς καὶ 99 Διὸς υἱός.

κ'. ΑΜΦΙΒΟΛΙΑ.

Ἀμφιβολία ἐστὶ φράσις δύο ἢ πλείονας ἐννοίας σημαίνουσα· οἶον·

Χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσιν ἑταίρου, 1

25 ἄδηλον γὰρ, πότερον τὰς τοῦ Πατρόκλου χεῖρας λέγει, ἢ τοῦ Ἀχιλλεύς, καὶ τὰ ἐπὶ 2 τοῦ Ἑρμουῦ εἰρημένα·

σχολήν. in Par. 1. litera prima fuit erasa. 94 Il. α, 330.

95 Par. 1. μάχεται. Il. θ, 406. 96 Il. σ, 174. 97 Par. 4.

μέγιστε, supra lin. κύδιστε. cfr. Il. α, 122. 98 Il. η, 411.

99 καὶ Par. 1. 4. om. Par. 1. λητοῦς διός. Il. α, 9.

1 Par. 1. ἑταίρους. Il. σ, 317.

Σεύατ' ἔπειτ' ἐπὶ κῦμα λάρω ὄρνιθι ἐοικώς·

“Ουτε κατὰ³ δεινούς κόλπους ἄλως ἀτρυγέτοιο

Ἰχθὺς ἀγρώσων⁴ πυκινὰ πτερὰ δέυεται ἄλμῃ·

ληπτέον, ἵν' ἢ πυκινὰ⁵ ἀγρώσων, ἢ πυκινὰ πτερὰ δέυ-
εται ἄλμῃ.

5

Κήρυκες δ' ἀνὰ⁶ ἄστν θεῶν φέρον ὄρκια πιστά,
τοῦ θεῶν δυναμένου κείσθαι ἐπὶ τε τῶν κηρύκων καὶ⁷ τῆς
πόλεως καὶ τῶν ἱερῶν· ἐπεὶ ἢ Ἰλιος τετείχισται ὑπὸ τῶν
θεῶν· διὸ καὶ πολλάκις αὐτὴν λέγει· Ἰλίου ἱρήν.⁸ καὶ
πάλιν·

10

Τρῆχόν⁹ τ' αἰχμητὴν Αἰτώλιον Οἰνόμαόν τε·
καὶ ὁμοίως·

Δεινόν¹⁰ δ' ἄμφ' Ἀχιλῆα κυκώμενον ἴστατο κῦμα·
γίνεται δὲ ἢ ἀμφιβολία λέξει, ὥς Αἴας· ἄδηλον γάρ, τίς
τῶν δύο· καὶ λόγῳ·

15

Δὸς δέ¹¹ γέ μ' ἄνδρα ἔλκιν καὶ ἐς ὀρμὴν ἔγχεος ἐλθεῖν.

κά. ΠΑΡΕΚΒΑΣΙΣ.

Παρέκβασίς ἐστι λόγος χάριν ἱστορίας ἢ γενεαλογίας
παραλαμβανόμενος· ὥς τὰ τοῦ Φοίνικος περὶ Κουρή-
των·¹²

20

Μέμνημαι τόδε ἔργον ἐγὼ πάλαι, οὔτι νέον γε

2 ἐπὶ codd. om., inseruit Boiss. 3 Par. 1. ὥς τε καὶ
τοὺς δειν. κόλ. ἀτρυγέτοιο θαλάσσης. Od. ε, 51. 4 Par. 1.
ἰχθὺς ἀγρώσων. Lexicon in Bekkeri Anecdosis p. 332. male
exhibet ἰχθύων ἀγρώσων. Recte ἰχθὺς in alio Lexico ibid.
p. 213. BO. πυκινὰ — ἄλμῃ adjecit Boiss. 5 Par. 1. πυκι-
νόν. tum Par. 3. ἀγρώσων· ἢ π. π. δέυειτ' ἄλμῃ. 6 Par. 1.3. δὲ ἀν.
Par. 4. δ' ἀνὰ. Par. 1. 4. πιστά om. adjeci ex Par. 3. — Il. γ,
245. 7 καὶ add. Bo. 8 Par. 1. 4. “Il. εἰς ἱρήν.” Par. 1. ἱρήν.
9 Codd. τρῆχυν. Il. ε, 706. 10 Il. φ, 240. Par. 1. δεινὰ
δ' ἄμφ' Ἀχιλλῆα. Par. 3. δεινῶν. quae post hunc versum ad-
duntur, omittit. Par. 4. δεινά. 11 Codd. δὲ γε. — Il. ε,
118. 12 Il. ι, 527.

Ὡς ἦν, ἐν δ' ὑμῖν ἐρέω πάντεσσι φίλοισι.
Κουρῆτις τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ μετέχαρμοι·
καὶ τὰ ἐξῆς.

κβ. ΣΤΑΛΗΨΙΣ.

- 5 Σύλληψις ἐστὶ δυοῖν ὑποκειμένων πραγμάτων τὸ
πραχθὲν ἰδίᾳ ὡς ¹³ κοινῶς παραλαμβάνουσα· οἷον Ὀδυσ-
σεὺς περὶ τῆς ἀναιρέσεως Δόλωνος λέγει Νέστορι· ¹⁴
Τὸν τρισκαίδεκατον σκοπὸν εἵλομεν,
καίτοι τοῦ Διομήδους μόνον αὐτὸν ἀνελόντος· τὸ μὲν
10 ὑπόδειγμα τοῦ ἐνὸς ἔχει πρὸς ἓνα τὴν σύλληψιν· ἀλλα-
χοῦ δέ ἐστιν ἃ συλλαμβάνει ἓνα πρὸς πολλοὺς, ὡς ἔχει
τὰ ὑπὸ Θεοσίτου λεγόμενα πρὸς Ἀγαμέμνονα· ¹⁵
Πλεῖται τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναῖκες,
Εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃς ἐξαίρετοι, ὥς τοι Ἀχαιοί
15 Πρωτίστῳ δίδομεν εὖτ' ἂν πτολίεθρον ἔλωμεν.
Συγκαταριθμεῖ γὰρ ἑαυτὸν τοῖς ἀριστεῦσιν ἀσθενὴς καὶ
οὐδαμινὸς τυγχάνων.

κγ. ΑἸΝΙΓΜΑ.

- Αἰνιγμά ἐστι φράσις διάνοιαν ἀποκεκρυμμένην καὶ
20 σύνθετον πειρωμένη ποιεῖν, ὡς τὰ παρ' Ἡσιόδῳ τὰ ¹⁶
περὶ τῆς κύλικός λεγόμενα·
Μηδέποι' οἶνοχόῃν τιθέμεν κρητῆρος ὑπερθεῖν· ¹⁷
Αὐτὰρ ¹⁸ ἐπεὶ δ' αὐτοὶ μὲν κνίσσης ἐξ ἔρον ἔντο·

13 Codd. ἦ. Boiss. ὡς. 14 Il. κ, 561. 15 Il. β, 226.
16 τὰ Bar. om. Tum Par. 1. 3. 4. Barocc. παρὰ, editor Can-
tabrig. suadet περὶ, ut scripsit Boiss. 17 Hes. Ἔ. κ. Ἡ. 742.
Par. 1. ὑπερθεῖν κρατῆρος. Par. 4. κρητ. ὑπερθεῖν. Par. 3. Bar.
versum hunc om. 18 Bar. αὐτὰρ ἐπεὶ δαιτὸς μὲν εἴσης ἐξ
ἔρον ἔντο οἷον οὐ μητέρα μητρός ἄγοντο ἀζαλέην. Par. 4. αὐτὰρ
ἐπεὶ δαιτὸς μὲν τεθείσης. — Id et sequentia non poterunt in-
telligi, nisi meliore codice reperto, vel noto aenigmate quod

καί, ¹⁹ οὐ μητέρα μητρός ἄγοντο αὐαλέην καὶ ὀπταλέην,
ἐπεὶ δοκεῖ πρῶτα μὲν ξηραίνεσθαι, εἶτα ὀπιᾶσθαι· ἐφ'
ἐτέροισι τεκέεσσι, ²⁰ τοῖς ἑαυτοῦ τέκνοις, λέγει δὲ τοῖς
ξένοις, ²¹ τὸ δὲ τεθνάναι, καθὸ δοκεῖ ἐκ τῆς ὕλης εἰλη-
φθαι. ²²

κδ. ΕΠΑΥΞΗΣΙΣ.

Ἐπαύξησις ἐστι φράσις κατὰ πρόσθεσιν ²³ αὐξάνου-
σα τὸ σημαινόμενον, ὡς ἔχει τὰ τοιαῦτα.

Τῶν νέες ὠκεῖαι ὥσει πτερόν ἢ νόημα. ²⁴

Ῥακύπερον γὰρ παρέστησε τῶν νεῶν ²⁵ τὸ τάχος· ἐπι- ¹⁰
συνάψας τῷ προτέρῳ ²⁶ τὸ νόημα·

— — ἄμφι δὲ χαλκὸς ἐλάμπετο ἕκλος αὐγῇ·

Ἡ πυρὸς αἰθομένου ²⁷ ἢ ἡελίου ἀνιόντος·

ἱκανὸν γὰρ τὸ ἕκλος αὐγῇ· προστιθεὶς δὲ τὸ ἐξῆς ἠύξησε
τὸ σημαινόμενον. 15

κε. ΕΞΟΧΗ.

Ἐξοχή ἐστιν ὀνόματος διαστολή κατὰ διαφοράν πρὸς
τὰ σημαινόμενα. ²⁸ οἶον·

Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν Τρωάς τε καὶ Ἑκτορα νηυσὶ πῖλασεν. ²⁹

ὥσπερ τοῦ Ἑκτορος οὐχὶ ἐνὸς τῶν Τρώων, ἐπὶ τοῦτον ³⁰ ²⁰
ἤνεγκε· κατ' ἐξοχήν γὰρ αὐτὸν ἐδήλωσε· καὶ ὁμοίως·

Οὐ γὰρ ἔτ' ³¹ Οἰνῆος μεγαλήτορος νῆες ἦσαν,

Οὐδ' ἄρ' ἔτ' ³² αὐτὸς ἔην· θάνατε δὲ ξανθὸς Μελιάγρος.

Trypho explicavit. BO. 19 Par. 4. οἶον, quod recepit Bo.

20 Bar. τέκεσι. 21 Editor Cantabrig. in uncis ponit: ξύλοις.

22 Bar. ἐκκεκρόφθαι. Par. 4. ἐκκόφθαι. 23 Par. 1. πρόσθεσιν.

24 Od. η, 36. 25 Bois. νηῶν, fort. ex Par. 4. 26 Imo,

ut videtur, τῷ πτερῷ. BO. 27 Par. 1. 3. αἰθόμενοις ἢ ἡελί-

οιο. Bois. servavit αἰθομένοιο. Il. χ, 134. 28 Par. 4. γράφ.

τὰ ὅμοια. 29 Il. ν, 1. 30 Par. 1. ἐπὶ τούτων. Par. 4.

ἐπὶ τούτον. Bois. tmesin in tali oratione aegre ferens conji-

cit, ἐπὶ τούτων τούτον ἤνεγκε. 31 Par. 3. οὐ γὰρ ἔτι νηός.

κζ. ΥΣΤΕΡΟΛΟΓΙΑ.

Ὑστερολογία ἐστὶ μέρος λόγου, ὅταν ὁ δεῖ πρῶτον λέγειν ὑστερόν τις ἐπιφέρει· ³³ οἷον·

— — ἅμα τράφεν ἡδ' ἐγένοντο· ³⁴

5 ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ ³⁵ ἐγένοντο καὶ ἐτράφησαν, καὶ δοῦπῃσε δὲ πεσῶν, ³⁶ ἀντὶ τοῦ πεσῶν ἐδούπησε· καὶ,

Ἄλλ' ἄγε μοι τὸν ὄνειρον ὑπόκριναι· ³⁷ καὶ ἄκουσον·

ἀντὶ τοῦ ἄκουσον καὶ ὑπόκριναι· καὶ

Εἴματα δ' ἀμφιέσασα θυώδεα καὶ λούσασα· ³⁸

καί·

10 Λαοὶ δ' ἤρῃσαντο, ³⁹ θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνίσχον.

κζ. ΣΧΗΜΑ.

Σχῆμά ἐστι σολοικισμὸς ἀπολογίαν ἔχων, ὡς ὅταν εἰπωμεν· ὁ Φίλιππος, ὃν πάντες μισοῦσιν, ἀγαθός ἐστι.

15 Δικαφέρει ⁴⁰ δὲ σχῆμα σολοικισμοῦ· ἐπειδὴ σχῆμά μὲν ἐστὶ ποιητοῦ ἢ συγγραφέως ἀμάρτημα ἐκούσιον διὰ τέχνην ἢ ξενοφωνίαν ἢ καλλωπισμὸν, σολοικισμὸς δὲ ἀμάρτημα ἀκούσιον, οὐ διὰ τέχνην, ἀλλὰ δι' ἀμαθίαν γινόμενον.

(Par. 1. οὐ γὰρ οἰκῆος. — H. β, 641. 32 Par. 1. οὐτ' αὐτός.
33 Par. 1. ἐπιφέρει. Par. 4. om. 34 Par. 1.4. ἡδ' ἐγένοντο
om., recepi ex Par. 3. Addidit etiam Bois, — H. α, 251. 35
Par. 3. ὁμοῦ om, 36 H. δ, 504. 37 Codd. ὑπόκρινε h. l.
et v. sq. — Od. τ, 535. 38 Od. ε, 264. 39 Par. 1. εἰρή-
σαντο — χεῖρε. 40 Hanc ultimam sententiam e cod. Leidensi
adulit Valckenarius ad Lesbon. p. 177. Vellem et praece-
dentem adtulisset, ob illud de Philippo exemplum, in quo
quid sit schematis non perspicio. Par. 4. ὁ Ἰωάννης ὃν πάντες
ἐμοῦσιν ἀγαθός ἐστι. Ceterum de differentia schematis et so-
loecismi vidé Grammaticum Valckenarii p. 192. BO.

XVII.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΡΟΠΩΝ.¹

Τρόπος ἐστὶ λέξις ἢ φράσις πεποιημένη ἢ τετραμ-
μένη ἀπὸ τοῦ κυρίου ἐπὶ τὸ μὴ κύριον, κατὰ τινα λό-
γον εἰς δῆλωσιν εὐπρεπεστέραν. Τὸ δὲ ὄνομα ῥηματι- 5
κόν· ὡς παρὰ τὸ λέγω λόγος, καὶ παρὰ τὸ τρέπω, τρό-
πος. λέγεται δὲ τρόπος ἐξαχῶς· τὸ ἐκάστου ἡθός, καθὸ
εὐτροπὸν τινα καὶ κακὸτροπὸν φραμεν, καὶ σχῆμα λόγου τὸ ἐν
διαλεκτικῇ· εἰ ἡμέρα ἐστὶ, φῶς ἐστίν, ἀλλὰ μὴν ἡμέρα
ἐστίν, φῶς ἐστίν ἄρα· καὶ ὁ ἐν μουσικῇ Λύδιος, Φρύ- 10
γιος, καὶ ἡ ἐπὶ πολλῆς² τῆς διανοίας τροπὴ, καθ' ὃ
σημαινόμενον καὶ ὁ ποιητὴς τὸν Ὀδυσσεῖα πολύτροπον
εἶρηκεν·

Ἄνδρα μοι ἔννεπε Μοῦσα πολύτροπον·

1 Haec commentatio in codd. Par. 2929. et 2551. nullo
titulo a praecedentibus separatur, in codice Matritensi apud
Yriartum p. 573. peculiari lemmate *περὶ τρόπων* insignita est:
a Par. 2008. abest. Quum igitur, utrum ejusdem auctoris sit, an
non, certo statui non possit, recepi titulum a Boissonadio po-
situm. 2 Par. 4. *ἐπιπολῆς* — *τροπῆς*. Boiss. conjicit: *ἐπὶ*
πολλοῖς.

καὶ ἡ αἰτία, ὅτε φάμεν, τίνα τρόπον ἀναπνοή· καὶ ὁ ἐν τῇ φράσει, εἰς ὃν ἐμπίπτει ἡ μεταφορά, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν τροπικῶν ὀνομάτων. Τρόποι δὲ εἰσι πλείονες· γενικώτατοι μέντοι τάξιν ἔχοντες ἰε· μεταφορά, κατάχρησις, 5 συνεκδοχή, μετωνυμία, ἀλληγορία, ὑπερβολή, εἰρωνεία, αἰνιγμα, ὑπερβατόν, ἀντονομασία, ἀντίφρασις, μετάληψις, πεποιημένον, ὀνοματοποιΐα, σύλληψις.

Εἰσὶ δ' οὗτοι κοινοὶ μὲν καὶ τῆς ἡμετέρας συνηθείας, ἐπιπολάζουσι δὲ ἐν ποιητικῇ, διὸ καὶ ποιητικοὶ 10 κέκληνται· παρελήφθησαν δ' αὐτῶν οἱ μὲν κόσμου χάριν, ὡς ἡ μεταφορά, οἱ δὲ τοῦ ἀναγκαίου, ὡς ἡ κατάχρησις.

Μεταφορά ἐστι λέξις ἀπὸ τοῦ κυρίως ὀνομασμένου ἐφ' ἑτερον ὀνομασμένον μετηνεγμένη· ἀπὸ τοῦ κυρίου 15 ἐπὶ τὸ μὴ κύριον, ἢ ὁμοιώσεως ἢ ἐμφάσεως ἕνεκα· ὁμοιώσεως μὲν·

Πάντες δ' ἐσσεύοντο⁴ πόδες πολυπιδάκου Ἰδης·

ὃν γὰρ ἔχουσιν οἱ πόδες ἐπὶ τοῦ σώματος λόγον, τοῦτον ἐπὶ τοῦ ὅρους ἢ ὑπώρεια· ἐμφάσεως δέ·

20 — — τὴν δὲ γυναικα

Εὐρὸν ὄσσην⁵ τ' ὄρεος κορυφήν.

μεταφορικῶς γὰρ ὄρους ἐξοχὴν εἶπε, βουλόμενος ἐμφῆναι τὸ μέγεθος τῆς γυναικός.

Ἔτι τῶν μεταφορῶν αἱ μὲν⁶ ἀπὸ πράξεως εἰς πράξιν μεταφέρονται, αἱ δὲ ἀπὸ σώματος ἐπὶ σῶμα· ἀπὸ 25 μὲν οὖν σώματος ἐπὶ σῶμα, ὡς τό·

Αἶας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἕρκος Ἀχαιῶν·⁷

ἀπὸ δὲ πράξεως εἰς πράξιν, ὡς τὸ ὑφαίνειν τὸ βουλευέσθαι· ἔτι τῶν μεταφορῶν αἱ μὲν ἀντιστρέφουσιν, αἱ δὲ 30 οὐ· καὶ ἀντιστρέφουσι μὲν αἱ τοιαῦται·

3. Codd. παρελήφθησαν. 4 Par. 1. ἐσσεύοντο. — Od. v, 59. 5 Par. 1. ὡς ἡὔτ' ὄρεος. — Od. x, 112. 6 αἱ μὲν Codd. om., inseruit Boiss. 7 Respicit, puto, Il. ε, 511.

Φθίγξατο δ' ἡνίοχος νηὸς κυανοπώροιο,⁸
καὶ ἵππων κυβερνητῆρες·⁹ ἔχουσι γάρ τι μέσον πρὸς ἀλ-
λήλους· ὁ μὲν γὰρ τὴν¹⁰ τῶν ἵππων ἐξιθύνει πορείαν, ὁ
δὲ τὴν τῶν νεῶν· οὐκ ἀντιστρέφουσι δὲ αἱ τοιαῦται·

Νῆσος τὴν περὶ πόντος ἀπείριτος¹¹ ἐστεφάνωται·

ἐστεφανῶσθαι γὰρ εἵρηκε τὴν νῆσον ἀντὶ τοῦ κύκλωθεν
περιρρέϊσθαι, ὅπερ οὐκ ἀντιστρέψας εἶποι, ὅτι στέφανος
ἡμῶν κύκλω τὴν κεφαλὴν περιρρέϊ· τὸ γὰρ τοιοῦτον γε-
λοῖον. Ἔτι τῶν μεταφορῶν αἱ μὲν ἀπὸ γένους ἐπὶ γένῃ
μεταφέρονται·

Νηῶν ὠκυπόρων ἐπιβαινέμεν, αἶθ' ἄλως ἵπποι

Ἀνδράσι γίνονται· περὶ ὧσι δὲ πούλιν¹² ἐφ' ὕγρην.

ἵππους μὲν εἵρηκε κατὰ μεταφορὰν τὰς ναῦς· ὥσπερ γὰρ
ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τῶν ἵππων ὀχούμεθα, οὕτως ἐπὶ τῆς
θαλάσσης διὰ τῶν νεῶν κουφίζόμεθα.¹³

8 Adfertur, ut Homeri, ab auctore Vitae Homeri p. 294.

Galeanae editionis. BO. 9 Dixit Oppianus Cyn. I. 96. ἵππων
κυβερνητῆρα χαλινόν. 10 Par. 1. τῆς. 11 Par. 1. ἀπείριτος.
Od. κ, 195. 12 Par. 1. πάλιν. 13 In hac voce desinit

libellus. Codicis Matritensis, qui amplior est, alius est finis,
scilicet: οἶον, οὐνεκα τὸν Χρύσην ἡτίμασεν ἄρητῆρα· ἀντὶ τοῦτον
[τὸν τὸν] ἄρητῆρα Χρύσην, quae pertinere ad ὑπερβατὸν vi-
dentur. Ea articuli trajectio fuit a Scholiastis ad Homerī lo-
cum animadversa. BOIS.

XVIII.

Κ Ο Κ Ο Ν Δ Ρ Ι Ο Υ Π Ε Ρ Ι Τ Ρ Ο Π Ω Ν.*

Τρόπος ἐστὶ φράσις ἐκβεβηκυῖα τὴν κοινὴν καὶ πρω-
τότυπον τοῦ λόγου χρῆσιν ἐπὶ τὸ κρεῖττον, ἢ λέξις ἢ
5 φράσις ἐκ τοῦ συνήθους παρατετραμμένη ὥς ἐπὶ τὸ
βέλτιον. Εἴρηται δὲ τρόπος ἀπὸ τοῦ τετραφθαι παρὰ
τὴν κυρίαν καὶ νενομισμένην τοῦ λόγου φράσιν, κατὰ
μεταφορὰν τῶν ὁδῶν τῶν μὴ ² ἐχουσῶν ἐκτροπὰς μηδὲ
ἀποκλίσεις· μετατρέποντες γὰρ ἀπὸ τῆς κυρίας καὶ πρω-
10 τούτου φράσεως ἐγκλίσεις καὶ ἐκτροπὰς μεταφορικῶς
κατὰ τὸ ἀρρένικόν σχηματίζαντες τρόπους ἐκάλεσαν.

Λέγεται δὲ τρόπος κατὰ πρῶτον μὲν σημαινόμενον
τὸ ἐνὸς ἐκάστου ἡθους, καθ' ὃν τρόπον κακώτροπον καὶ
κακοήθη λέγομεν. κατὰ δεύτερον δὲ ὁ ἐν μουσικῇ, οἷον
15 Λύδιος, Φρύγιος, Δώριος· κατὰ τρίτον δὲ τὸ ἐν μουσικῇ³
σχῆμα λόγου ἴδιον ἢ τὸ πρῶτον ἢ τὸ δεύτερον.⁴

1 Descripti ex cod. Par. 1270. Fol. 215 — 218. Deinde
contuli cum editione Boissonadii, Anecd. Gr. T. III. p. 288.
— Cocondrii nomen nusquam alibi inveni. 2 Ita codex. Bois-
son. conjicit: τῶν ἐχ. ἐκτρ. καὶ ἀποκλ. 3 Forsan λογικῇ vel
διαλεκτικῇ. Sed est et in proximis vitium. BOIS. 4 Cod.

Καλεῖται δὲ καὶ ἡ αἰτία τρόπος· κατὰ τοῦτο οὖν ζη-
τοῦμεν, τίνι τρόπῳ ἐπιγίνεται ὕπνος ἢ ἀναπνοή, ἀντὶ τοῦ
τίνι αἰτία· λέγεται δὲ τρόπος καὶ ἡ τροπὴ ἐπὶ πολλὰ καὶ
ποικίλα τῆς διανοίας, καθ' ὃ σημαίνόμενον τρόποι νῦν
εἴρηνται. 5

Τῶν δὲ τρόπων οἱ μὲν περὶ μίαν λέξιν θεωροῦνται, οἱ
οἱ δὲ περὶ σύνταξιν, οἱ δὲ περὶ ἀμφοτέρω. Περὶ μὲν οὖν
μίαν λέξιν ὀνοματοποιία, πεποιημένον, καταχρησις, με-
ταφορά, μετάληψις, ἀντίφρασις, μετωνυμία, ἀντονομα-
σία· 5 περὶ δὲ σύνταξιν ἀλληγορία καὶ τὰ εἶδη αὐτῆς, καὶ 10
ἡ συνεκδοχὴ καὶ ὑπερβολὴ καὶ περιφρασις καὶ σύλληψις·
περὶ δὲ ἀμφοτέρω ταῦτα ὑπερβατὸν, ἀναστροφὴ, ὥστε
εἶναι τοὺς σύμπαντας τρόπους δέκα καὶ πέντε· ὀνοματο-
ποιίαν, πεποιημένον, καταχρησιν, μεταφοράν, μετάληψιν,
ἀντίφρασιν, μετωνυμίαν, ἀντονομασίαν, ἀλληγορίαν, συν- 15
εκδοχὴν, ὑπερβολήν, περιφρασιν, σύλληψιν, ὑπερβατὸν,
ἀναστροφὴν· τὴν δὲ εἰρωνείαν καὶ τὸ αἰνίγμα οἱ τα-
κτεῖον ἐν τοῖς γενικοῖς τρόποις, ὥςπερ οὐδὲ τὴν ἀναστρο-
φήν· ἡ μὲν γὰρ τοῦ ὑπερβατοῦ εἶδος, ἡ δὲ εἰρωνεία καὶ
τὸ αἰνίγμα τῆς ἀλληγορίας. 20

Α. ΟΝΟΜΑΤΟΠΟΙΙΑ.

Ὀνοματοποιία ἐστὶ λέξις ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ παρὰ τὰς
τῶν ἡχῶν ιδιότητας μιμητικῶς κατεσκευασμένη· γίνεται
δὲ ἐπὶ ὀνόματος, ἐπὶ πάθους, ἐπὶ φωνῆς· ἐπὶ μὲν ὀνό-
ματος· 25

— — Σίξ· ὀφθαλμός· 6· εἰαίνω περὶ· μοχλῶ·
ἐπὶ δὲ πάθους·

Συν· τῇ παιφύσσουσα διέσσοντο λαὸν· Ἀχαιῶν.

ἐπὶ δὲ φωνῆς· ῥοῦξος, βόμβος, κολοσυρτός, ὀρυγμαδός· 8

ἴδιον, supra lin. δεύτερον. 5 Cod. ἀνωνομ. li. I. et infra.

6 Od. ι, 394. Cod. ὀφθαλμούς· ἐνελαιῶ. vide Choerobosc. 9.
ubi Morell. etiam ὀφθαλμούς· impressit. 7 Il. β, 45c. Cod.

παιφύσσουσα δ. λαῶν. 8 Frustra esset qui corrigeret ὀρυ-

β'. ΠΕΠΟΙΗΜΕΝΟΝ.

Πεποημένον ἐστὶ λέξις ἀπὸ τῶν ἐν βίῳ πεποημένων ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ γεγонуῖα· εἶδη δὲ αὐτῆς εἰσι τρία, μετωνομασία, μετασχηματισμός, μετατύπωσις.

γ'. ΜΕΤΩΝΟΜΑΣΙΑ.

Μετωνομασία μὲν ἐστίν, οἷον ^{8*} ὅταν ὁ Εὐριπίδης ⁹ τὸ στεφανῶσαι καὶ κισσῶσαι λέγῃ, καὶ Σοφοκλῆς ¹⁰ ἀπὸ τοῦ παιδαγωγῶ, γερονταγωγῶ· μετασχηματισμός δὲ, ὅταν ἡ Πηνελόπη λέγῃται ¹¹ Πηνελόπεια, καὶ ἡ ἑσπέρα ¹⁰ ἑσπερος, καὶ ὁ Βριαρὴς Βριάρεως ¹² λέγῃται· μετατύπωσις δὲ, ὅταν ἡ ἀκρόπολις πόλις ¹³ ἄκρα λέγῃται.

δ'. ΚΑΤΑΧΡΗΣΙΣ.

Κατάχρησις ἐστὶ μέρος λόγου ἀπὸ τοῦ πρώτως κατωνομασμένου κυρίως καὶ ἐτύμως ἐπὶ τινος ἀκατονομα-
 15 στον τασσόμενον κατὰ οἰκεῖον, ὥσπερ ὅταν ὀφθαλμὸν ἀμπέλου λέγωμεν, ¹⁴ καὶ πυξίδα, καὶ μὴ ἐκ ξύλου ὑπάρ-
 χῃ· ἀνδριάντα καὶ γυναικὸς εἰκῶν· γαλεάγραν τε καὶ τὴν ἄρκτου καὶ λέοντος· ἀλιέα τε καὶ τὸν κατὰ τὸν πο-
 ταιὸν ἰχθύας ἀγρεύοντα· τριήραρχον καὶ τὸν πεντήρους
 20 ἢ ἐξήρους νηὸς ἐπιμελητὴν· ἀνδροφόνον τε καὶ τὸν γυ-
 ναικὸς ἢ παιδὸς φρονέα.

ε'. ΜΕΤΑΦΟΡΑ.

Μεταφορά ἐστὶ μέρος λόγου ἀπὸ τοῦ κυρίως λεγο-
 μένου

μαγδός. Nam et ὀρυγμαδός reperitur, v. c. in Scholiis ad Dio-
 nys. Thr. p. 877., quae videsis. Lexicon in Bachm. Anecd.
 t. 1. ὀρυγμαδός. θόρυβος, ταραχος, κτύπος. BOIS. 8* Cod.
 οἷον ἐστίν. 9 Bacch. 201. κρᾶτα κισσώσας ἐμόν. 10 Oed.
 Col. 348. et Pelei Fragm. 1. 11 Cod. λέγεται. 12 Il. α,
 402. 13 Il. ζ, 257. et 317. 14 Cod. λέγομεν.

μένου μεταφερόμενον εἰς ἕτερον ὁμοιώσεως ἢ ἐμφράσεως
ἕνεκα.

Γίλασε ¹⁵ δὲ πᾶσα περὶ χθών.

καὶ

— — Τὰ ¹⁶ δ' ἐπέρρεεν ἔθνεα πεζών.

5

καὶ τὰ δόρατα λιλαιόμενα ¹⁷ χροῶς ἄσαι· γίνεται δὲ ἡ
μεταφορὰ κατὰ τρόπους τέσσαρας· ἦτοι γὰρ ἀπὸ ἐμ-
ψύχου ἐπὶ ἄψυχον, ἢ ἀπὸ ἀψύχου ἐπὶ ἔμψυχον, ἢ ἀπὸ
ἐμψύχου ἐπὶ ἔμψυχον, ἢ ἀπὸ ἀψύχου ἐπὶ ἄψυχον. ἀπὸ
μὲν οὖν ἐμψύχου ἐπὶ ἄψυχον· κορυφήν ¹⁸ ὄρεος, πόδας ¹⁹ 10
Ἰδης, κυρίως μὲν γὰρ κορυφή λέγεται ἐπὶ τῶν ζώων καὶ
πόδες, ἐπὶ δὲ ὄρους ἀκρώρεια καὶ ὑπώρεια· ἀπὸ δὲ ἀψύ-
χου ἐπὶ ἔμψυχον,

Ἔρκος ²⁰ Ἀχαιοῖσι πέλειται ²¹ πολέμοιο κακοῖο.

Ἔρκος γὰρ εἶρηκε τὸν Ἀχιλλέα μεταφορικῶς τῶν Ἑλλή- 15
νων· ἦν περ γὰρ ἀσφάλειαν παρέχει τὰ τεῖχη ταῖς πόλε-
σιν, ταύτην ὁ Ἀχιλλεὺς τοῖς Ἑλλησιν. ²² Ἀπὸ δὲ ἐμ-
ψύχου ἐπὶ ἔμψυχον,

Βῆ ²³ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν·

Κυρίως γὰρ ποιμὴν καλεῖται ὁ νομεὺς τῶν προβάτων· 20
ἐμψυχος δὲ ὁ ποιμὴν καὶ ἔμψυχος ὁ βασιλεὺς. Ἀπὸ δὲ
ἀψύχου ἐπὶ ἄψυχον·

Σπέρμα ²⁴ πυρὸς σώζων, ἵνα μὴ πόθεν ἄλλοθεν αὐτοί·

καὶ γὰρ τὸ σπέρμα τὸ εἰς γῆν βαλλόμενον ἄψυχον,
ὁμοίως καὶ ὁ σπινθὴρ τοῦ πυρὸς. 25

ζ'. ANTIΦΡΑΣΙΣ.

Ἀντίφρασις ἐστὶ λέξις διὰ τῶν ἀντικειμένων τὸ ἐναν-

15 Il. τ, 362. 16 Il. λ, 724. 17 Il. λ, 574. 18 Od.
κ, 113. 19 Il. β, 824. 20 Il. α, 284. 21 Cod. πέλ-
λοις Ἑλλησιν.
ται. 22 Cod. ταῖς πόλεσιν. 23 Versus ex duobus diversis
compositus memoriae fraude: Il. β, 18. βῆ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρε.
Ἀγ. τὸν δ' εἰχάνε. 24 Od. ε, 490.

τίον ἢ παρακειμένων ²⁵ παραγούσα· καὶ διὰ μὲν τῶν ἐναντίων·

Οὐδ' ²⁶ ἄρα τῷγε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς·
ἀντὶ τοῦ ἐλυπήθη· καὶ

8 Τῷ ²⁷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετίσθην,
ἀντὶ τοῦ ἐκόντες· διὰ δὲ τῶν παρακειμένων, καθάπερ
αἰώθαμεν τὰς Ἑριννύας καλεῖν καὶ ²⁸ σεμνὰς θεάς, ²⁹
καὶ Μελιτώνην ³⁰ τὴν Περσεφόνην, καὶ καλιὰν τὸν πί-
θηκον, καὶ τὰ τούτοις παραπλήσια.

10

ζ. ΜΕΤΩΝΥΜΙΑ.

Μετωνυμία δέ ἐστιν λέξις ἀντὶ ἑτέρας λέξεως παρα-
λαμβανομένη, κατὰ τινὰ κοινωνίαν τῶν πραγμάτων· γί-
νεται δὲ πολλαχῶς, ἥ γὰρ ἀπὸ τοῦ εὐρόντος τὸ εὐρε-
θέν, ³¹ ὅταν Δημήτηρ ὁ σίτος καὶ ὁ οἶνος Διόνυσος·
15 „ἐπίσθι ³² δὲ Διονύσῳ κύπελλα“ ἢ ἀπὸ τοῦ εὐρεθέντος
τὸν εὐρόντα·

Οἶνός μ' ἔπεισε ³³ δαιμόνων ὑπέρτατος,
ἀντὶ τοῦ Διόνυσος· ἢ ἀπὸ τοῦ κυριεύοντος τὸ κυριεύομε-
νον, ὡς ὅταν σίδηρος ὁ Ἄρης, καὶ τὸ πῦρ Ἡφαιστος λέ-
20 γωνται· ἢ ἀπὸ τοῦ περιέχοντος τὸ περιεχόμενον, ὡς ἔκ-
πια τὸ ποτήριον, ἀντὶ τοῦ τὸν ἐκ τοῦ ποτηρίου οἶνον· ἢ
ἀπὸ τοῦ περιεχομένου τὸ περιέχον· οἶον ὅταν Ἀμφιτρί-
την τις τὴν θάλασσαν λέγῃ, καὶ

25 Cod. παρακείμενον. corr. Boiss. 26 Il. α, 330. 27
Od. γ, 484. 28 Boiss. legere jubet: Εὐμεινίδας καὶ σ. 29
Soph. Oed. Col. 458. σὺν ταῖς δὲ ταῖς σεμναῖσι δημούχοις θεαῖς
et saepe. 30 Theocritus XV, 94. Proserpinam vocavit μελι-
τώδη. notat Scholiastes id nomen dictum esse κατ' ἀντίφρασιν.
Huc respexisse puto grammaticum, quem fefellit memoria,
vel corruptit librarius. BOIS. 31 Cod. εὐρηθέν. Post εὐρε-
θέν Boiss. omissum putat σημαίνεται, et mox λέγωνται post
Διόνυσος. 32 Boiss. conj. ἐπλήσθη. 33 Cod. με πείσσε.

Τοῖον ³⁴ οἱ πῦρ δαῖεν ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων·
ἀπὸ γὰρ τῶν ἐπικειμένων ὅπλων ἐπιφέρει·

Δαΐε ³⁵ οἱ ἐκ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἀκάματον πῦρ·
ἀπὸ δὲ τοῦ πάσχοντος τὸ διακρίναι, ὡς τό· χλωρόν ³⁶
δέος καὶ πόλεμον ³⁷ πολύδακρυ, καὶ μαινόμενον Διόνυ- 5
σον, καθάπερ ἀποσημαίνεται ὁ ποιητῆς λέγων·

“Ὅς ³⁸ τότε μαινομένοιο Διωνύσοιο ³⁹ τιθήνας

Σῦς κατ’ ἡγάθειον Νυσηΐον.

ἦ. ANTONOMASIA.

Ἀντονομασία ἐστὶ λέξις ἀντὶ τοῦ κυρίου ὀνόματος 10
παρειλημμένον ἔχουσα ὅτε μὲν ᾗ ἐπίθετον, ὅτε δὲ τὸ
πατρωνυμικόν, ὅτε δὲ τὰ παρακολουθοῦντα ἰδίως τῷ
κυρίῳ· τὸ μὲν οὖν ἀντίθετον· ἐνοσίχθονι ⁴¹ κυανοχαίτη·
ἀντὶ τοῦ τῷ Ποσειδῶνι, καὶ ἐϋσκόπῳ ⁴² Ἀργειφόντῃ,
ἀντὶ τοῦ τῷ Ἑρμῇ· ὅτε δὲ τὸ πατρωνυμικόν· 15

Πηλείδης ⁴³ μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας εἵσας

“Ἦε, σὺν τε Μενoitιάδῃ·

ἀντὶ τοῦ, Ἀχιλλεὺς καὶ Πάτροκλος παρειλήπται· ποτὲ δὲ
τὰ παρακολουθοῦντα, ὡς Διὸς ⁴⁴ καὶ Ἀητοῦς υἱός, ἀντὶ
τοῦ· ὁ Ἀπόλλων· καὶ Πριάμοιο πόλιν, ἀντὶ τοῦ τὴν Ἴλιον, 20
καὶ παρὰ Εὐφορίωνι· ἡελίους τριακοσίους ἐφόρησα, ἀντὶ
τοῦ ἡμέρας.

θ'. AΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ἀλληγορία ἐστὶ φράσις, ἕτερον μὲν δηλοῦσα κυρίως,
ἐτέραν δὲ ἔννοιαν παριστῶσα, ὡς παρὰ Ἀλκαίῳ· ⁴⁵ 25

34 Il. ε, 7. 35 Il. ε, 5. 36 Il. η, 479. Vide Fabricium ad S. Empir. p. 366. Dixit χλωρόν δαῖμα Aeschylus Suppl. v. 567. BOIS. 37 Il. χ, 487. 38 Il. ζ, 132. 39 Cod. Διονύσου. 40 Cod. ἡγαθῆς νηυσίν. 41 Od. γ, 6. 42 Od. η, 137. 43 Il. ι, 306. 44 Il. α, 9. 45 cfr. Ephemer. Halens. a. 1832. Supplem. nr. 97.

Συνίημι τῶν ἀνέμων τὴν στάσιν.
 Τὸ μὲν γὰρ ἔνθεν κῦμα κυλίνδεται,
 Τὸ δὲ ἔνθεν, ἅμμε δὲ τὸ μέσον
 Λιεὶ φορήμεθα· σὺν μέλανι

5 Χειμῶνι μογέοντες μάλα.

διὰ γὰρ τούτων ἐξῆς, ἐκ μὲν τοῦ προστυχόντος χειμῶν
 θαλάσσιος ὑπακοίεται, κατὰ δὲ τὴν ἀλήθειαν πολιτι-
 κῶν πραγμάτων ταραχὴ τις ἐκφαίνεται· ἥδη δὲ καὶ παρ'
 Ὀμήρῳ ἀλληγορίαι μόναι·

10 — — εἰ μὴ

Λαῖνον ἔσσο ⁴⁶ χιτῶνα κακῶν ἔνεχ', ὅσσα ἔοργας.

Καὶ τό·

Καὶ δὴ φυλόπιδος ⁴⁷ ἄλλεται κόρος ἀνθρώποισι.

Καὶ τό·

15 Καὶ δὴ χθονὶ χαλκὸς ἔχευε· ⁴⁸

καὶ τὸ ἄμητος δ' ὀλίγιστος· καὶ τό·

— — ἐπὶ κλίνῃσι τάλυντα

Ζεὺς, ὃς τ' ἀνθρώπων ταμὴς πολέμοιο τέτυκται·

Εἶδη δὲ τῆς ἀλληγορίας εἰσὶ δύο· εἰρωνεία καὶ τὸ αἶνιγμα.

20

I. ΕΙΡΩΝΕΙΑ.

Εἰρωνεία ἐστὶ λόγος διὰ τοῦ ἐναντίου· τὸ ἐναντίον
 μετὰ τινος ἡθικῆς ὑποκρίσεως δηλῶν· ἔστι δὲ αὐτοῦ τὸ
 μὲν ἐφ' ἡμῶν, τὸ δὲ ἐπὶ τῶν πλησίον· καὶ τὸ μὲν ἐφ'
 ἡμῶν ἀστεϊσμός καλεῖται καὶ ἀντιμετάθεσις· τὸ δὲ ἐπὶ
 25 τῶν πλησίον χλευασμός, μυκτηρισμός, χαριεντισμός, ἐπι-
 κερτόμησις, διασυρμός, ἐναντίωσις· ταῦτα γὰρ τῆς εἰρω-
 νείας τὰ εἶδη· ἀστεϊσμός μὲν οὖν ἐστὶ λόγος, ἅφ' ἑαυ-
 τοῦ πρὸς ἕτερον ἔχων τὴν διαβολήν, οἶον·

Ἀντίνο', ⁴⁹ ἢ μὲν καλὰ πατὴρ ὥς κήδεται υἱός.

30 Ἀντιμετάθεσις δὲ ἐστὶν εἰρωνεία προσποιήσιν ἐμφαίνου-

46 Cod. ἔσο. Il. γ, 57. 47 Cod. φυλόπιδος. Il. τ, 221.

48 Il. τ, 222. et ἄμητος ὁλ. sq. v. 223. 49 Od. ρ, 297. Cod.

Ἀντίνοε, ἢ μὲν πατὴρ ὥς κήδεται.

σα· νόγον μὲν εἰς αὐτόν, ἐπαίνου δὲ εἰς πλησίον· οἷον οὐ γὰρ ἐμαχόμεν, αὐδ' ἐστρατευόμεν, ἀλλ' ἔφρευγον. τὸ ἐναντίον δὲ οὗτος ἔδρασε. μυκτηρισμός δὲ ἐστὶν χλευασμός μετὰ ποιᾶς κινήσεως καὶ συναγωγῆς τῶν μυκτηρῶν· σαρκασμός δὲ καὶ χλευασμός μέχρι τοῦ σέσηρέ- 5 ναι⁵⁰ καὶ παρεμφαίνεσθαι τοὺς ὀδόντας· χαριεντισμός δὲ μετὰ προσποιήτου φιλοφροσύνης εἰρωνεία ἐπὶ κακῷ καὶ βλάβῃ χινομένη· ἐπικερτόμησις δὲ ἐστὶν εἰρωνεία ἡδονὴν ἐκφέρουσα τοῦ λέγοντος, ὡς ἔχει·

Ω πόποι, ⁵¹ ἢ μάλ' ἐλαφρὸς ἀνὴρ, ὥς ἦεα κυβιστᾶ, 10

Εἰ δήπου καὶ πάντῳ ἐν ἰχθυόεντι γένοιτο,

Πολλοὺς ἂν κορέσειεν.

Διασυρμός δὲ εἰρωνεία διασύρουσα τὸ ἔπος· οἷον·

Θέροισι' ⁵² ἀκριτόμυθε, λιγύς περ ἔων ἀγορητής.

Ἐναντίωσις δὲ ἐστὶ λέξις διὰ τοῦ ἐναντίου τὸ ἐναντίον 15 σημαίνουσα· οἷον, „οὐ μὴν ⁵³ ἔφρευγεν Ὀδυσσεύς, οὐδὲ μανίαν ὑπεκρίνετο.“ ἅπασι δὲ τοῦτοις παρακολουθεῖ τὸ σκῶμμα οὐ διακεχωρισμένον. Τὸ δὲ εἵκασμά ἐστι σκῶμμα καθ' ὁμοιότητα, ὡς ἔχει τὸ παρ' Εὐπόλιδι·

Βολβῷ κατεικάζουσιν ⁵⁴ ἡμᾶς, ἰσχάδι.

20

τινὲς δὲ καὶ τὰς παροιμίας τάσσουσιν ὑπὸ τὰς ἀλληγορίας καὶ τοὺς μύθους οὐ πάντῃ ἀστείως.

ια. ΑἶΝΙΓΜΑ.

Αἶνιγμά ἐστι λέξις ἢ λόγος ἀποκρύπτων τὸ νοούμενον διὰ τὰ ἀνακεχωρηκότα τῶν συμβεβηκότων, οἷον ἐστὶ 25 Χαιρήμονος·

Ἔαρος ἢ νύμφη, τέκνον τι μετὰ θέρους ἐς ὕστερον·

50 Cod. σεσυρέναι, καὶ παρ' ἐμφ.

51 Π. π., 745.

52

Π. β, 246.

53 Auctor ejus haec sunt verba, cum Philostrato consentit Her. p. 708. BOIS.

54

54 Cod. κατεικάζουσιν ἡμᾶς ισχάδι βολβῷ. Boiss. legit οχεδὸν βολβῷ. Facilius videtur ισχάδι, quo transposito integrum habes senarium.

Ἐν χειμῶνι δ' οἶχεται σὺν τῷ ἀνέμῳ κακαρμένη. 54
ἄμπελον γὰρ δηλοῖ διὰ τούτου.

ιβ'. ΣΤΗΝΕΚΔΟΧΗ.

Συνεκδοχή ἐστὶ λέξις ἢ φράσις ἀπὸ μέρους ὅλην
5 διάνοιαν ἐμφαίνουσα, ἢ διὰ τοῦ παντός τὸ μέρος· γί-
νονται δὲ αἱ συνεκδοχαὶ κατὰ τρόπους τέσσαρας· ἢ γὰρ
ἀπὸ μέρους τὸ ὅλον, ἢ ἀπὸ ὅλου τὸ μέρος, ἢ ἀπὸ
ἐπωνύμου τὸ κύριον, ἢ ἀπὸ τοῦ παρεπομένου τὸ κύριον·
ἀπὸ μὲν οὖν μέρους τὸ ὅλον·

10 Ἀτρεΐδαι 50 τε καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
ἀπὸ γὰρ τοῦ εὐκνήμιδες συνεκδοχικῶς τὸ ὅλοι εὐοπλοι·
καὶ ἔτι· λευκώλενος Ἡρῆ, 57 ἀντὶ τοῦ ὅλη λευκή· ἀπὸ δὲ
ὅλου τὸ μέρος·

Οἱ δ' εὐθύς 58 πρὸς τεῖχος ἔδμητον βόας αὔας·
15 βόας γὰρ αὔας λέγει τὰς ξηρὰς βύρσας, ἐκ δὲ τῶν βυρ-
σῶν τὰς ἀσπίδας, ὥστε ἀπὸ τοῦ ὅλου τὸ μέρος δεδήλω-
ται, ἀπὸ δὲ ἐπωνύμου τὸ κύριον·

Φαῖβας 59 ἀκροσεκόμης, ἢ δ' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα·
ἀπὸ γὰρ τοῦ Φαῖβος ἐπωνύμου τὸν Ἀπόλλωνα δεῖ κυρίως
20 συνεκδέξασθαι, καὶ

Ὅρσεο 60 Τριτογένεια, φίλον τέκος·
πάλιν γὰρ ἀπὸ τῆς Τριτογενείας τὴν Ἀθηνᾶν δέον συν-
εκδέξασθαι· ἀπὸ δὲ τοῦ συμβαίνοντος τὸ προηγού-
μενον·

25 Οἱ δὲ 62 πανημέριοι σείον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντα,

55 Puto dictam fuisse vitem veris conjugem ob florem;
aetatis filiam ob fructum qui tunc maturescit; serius, autu-
mno nempe, fieri matrem, vini scilicet; dein hieme morivento
attonsam. BOIS. 56 Il. α, 17. 57 Il. α, 55. 58 Il. μ,
137. 59 Φαῖβος Cod. om. Addidit Boiss. — Il. ν, 39. 60
Il. θ, 59, θάρασι τριτ. 61 Cod. δῆ. Od. γ, 486,

ἀντὶ τοῦ ἔτρεχον· πρότερον γὰρ ἔτρεχον οἱ ἵπποι, ἐπὰν οὕτως συνέβαινε σείεσθαι τὸν ζυγόν· καὶ

Ἐξόμενοι ⁶² λεύκαινον ὕδωρ ξεσταῖς ἐλάτησιν, ἀντὶ τοῦ ἐκωπηλάτουν· ἀπὸ δὲ τοῦ παρεπομένου τὸ προηγούμενον·

5

Λύσε ⁶³ δὲ παρθενίην ζώνην, ἀντὶ τοῦ διεκόρευσεν.

ιγ'. ΤΠΕΡΒΟΛΗ.

Ἵπερβολή ἐστι λόγος σημαίνων μετὰ πλήθους ἐπιτατικός, ἢ λόγος ὑπεραίρων τὴν ἀλήθειαν· βλέπονται δὲ ¹⁰ ἐν τρισὶν αἱ ὑπερβολαί· αἱ μὲν καθ' αὐτάς, αἱ δὲ πρὸς ἕτερον, αἱ δὲ καθ' ἐξίσωσιν. καθ' αὐτάς μὲν, ὥς σιδήρειόν ⁶⁴ νῦν τοι ἦτορ· πρὸς ἕτερον δέ·

Λευκότεροι ⁶⁵ χιόνος, θείων δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι. καθ' ἐξίσωσιν δέ·

15

Ἴσος Ἐνναλίῳ, κορυθαίῳ ⁶⁶ πτολεμιστῇ·

ιδ'. ΠΕΡΙΦΡΑΣΙΣ.

Περιφρασίς ἐστι φράσις διὰ πλειόνων ὀνομάτων δηλοῦσα τὸ κεφαλαιωδῶς ἐξενεχθῆναι δυνάμενον. βίη Ἡρακλείη, ⁶⁷ ἀντὶ τοῦ Ἡρακλῆς· καὶ ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο, ⁶⁸ ἀντὶ τοῦ Ἀλκίνοος, καὶ Πυλαιμενέος λάσιον κῆρ, ⁶⁹ ἀντὶ τοῦ Πυλαιμένης· καὶ βοῶν ἵφθιμα κάρηνα, ⁷⁰ ἀντὶ τοῦ τὰς βοῦς.

ιε'. ΤΠΕΡΒΑΤΟΝ. ⁷¹

Ἵπερβατόν ἐστι πρώτης καὶ συνήθους τάξεως λό- ²⁵

62 Od. μ, 172, 63 Il. λ, 244, 64 Il. ω, 205, 65 Il. κ, 437, 66 Cod. κορυθαϊόλω, Il. χ, 132, 67 Imo Ἡρακλείη, cfr. Il. λ, 690, BOIS, 68 Od. η, 167, 69 Cod. λάσιοιο, Boiss. reposuit λάσιον κῆρ ex Il. β, 851, 70 Il. ψ, 260, 71 Omisit librarius regulam de συλλήψεσιν BOIS.

γουν μετακίνησις· γίνεται δὲ τετραχῶς, ἥτοι ἐν λέξει ἥτοι ἐν λόγῳ· ἢ ἐν νοήματι, ἢ ἐν πράγματι· λέξει μὲν „νήπιοι, 72 οἱ κατὰ βοῦς ἡλείοιο ἥσθιον“ τὸ γὰρ ἐξῆς κατήσθιον, καὶ

5 ἄν 73 δὲ κύων κεφαλὴν τε καὶ οὐατα κείμενος ἔσχεν.

τὸ γὰρ ἐξῆς ἐστὶν ἀντέσχεν· λόγῳ δέ·

“Ὡς ἔφατ’· 74 Ἀργεῖοι δὲ μέγ’ ἴαχον, ἀμφὶ δὲ νῆες
Σμερδαλέον κονάβησαν αὐσάντων ὑπ’ Ἀχαιῶν,
Μῦθον ἐπαινέσαντες Ὀδυσσεύς θείλοιο.

10 νοήματι δέ·

Πάντη 75 γὰρ περὶ τεῖχος ὀρώρει θεσπιδαιῆς 76 πῦρ
Λαῖνον·

οὐ γὰρ λέγει τὸ πῦρ λαῖνον, ἀλλὰ τὸ τεῖχος· πράγματι δὲ, ὅταν τὸ πρῶτον γινόμενον δευτέρον τάξῃ ὁ ποιητής,

15 οἶον·

Τὰς 77 μὲν ἄρα θρέψασα τεκοῦσά τε.

καὶ,

Ἡ δ’ ἐπεὶ 78 εἰσῆλθεν καὶ ὑπέρβαλε 79 λαῖνον οὐδόν.

ἀντὶ τοῦ πρότερον ὑπέρβη, καὶ τότε εἰσῆλθεν· εἶδος δὲ

20 ὑπερβατοῦ ἐστὶν ἡ ἀναστροφή.

ιζ'. ΑΝΑΣΤΡΟΦΗ.

Ἀναστροφή ἐστὶν λέξις, ἣν χρὴ προηγέσθαι τῆς σημαινομένης διανοίας, δευτέραν ἔχουσα τάξιν, οἶον·

Ὡς 80 ἐπὶ πολλ’ ἐμόγησα,

25 ἀντὶ τοῦ ἐφ’ ᾧ· καὶ

Εἰ 81 μὲν κεν λείπω κάτα τεύχεα καλὰ,

ἀντὶ τοῦ καταλείπω· καὶ, νεῶν ἅπο καὶ κλισιάων· 82 ἔστι

72 Od. α, 8. 73 Od. ρ, 291. Cod. ἄνθ’ ὁ κύων κεφ. τ.
κ. οὐατα ἔσχεν ἄργος. 74 Il. β, 333. 75 Il. μ, 137. 76
Cod. σπιδαιῆς. 77 Od. μ, 134. 78 Cod. κείνη δ’ ἐπελ. Il.
ψ, 88. 79 Boiss. scripsit ὑπέρβη. 80 Il. α, 162. 81 Il.
ρ, 91. εἰ μὲν κε λείπω. 82 Il. β, 91.

γάρ ἀπὸ νεῶν· καὶ, ὄρνιθες ⁸³ ὥς, ἀντὶ τοῦ ὡς ὄρ-
νιθες.

ιζ'. ΜΕΤΑΛΗΨΙΣ.

Μετάληψις ἐστὶ λέξις διὰ τῆς ὁμώνυμου τὴν συνώ-
νυμον δηλοῦσα, ἢ κατὰ συνώνυμίαν μόνον παραλαμβά- 5
νομένη, οἷον·

Ἐνθεν δ' αἱ νήσοισιν ἐπιπροέηκα ⁸⁴ θοῇσιν·

τὰς γὰρ ὀνόματι ἀπὸ τοῦ σχήματος ὀξείας καλουμένας
νήσους μεταληπτικῶς θοὰς εἴρηκεν, τὴν ὁμώνυμον εἰς
τὴν συνώνυμον μεταβαλὼν· τῷ γὰρ θοῷ συνωνυμεῖ πᾶν ¹⁰
τὸ κατὰ κίνησιν ὀξύ· τοῦτο δὲ ὁμώνυμον πᾶν τὸ ἀκμὴν
ἔχον, κατὰ τὸ ἄκρον ἠκονημένον· καὶ πάλιν ἐπὶ τοῦ Κύ-
κλωπος· „δαλὼν ⁸⁵ ἀποξύναι δ' ἐκέλευσεν, ἐγὼ δ' ἐθώ-
σα παραστάς“ κέχρηται δὲ τῷ ἐθώσα ἀντὶ τοῦ ὥξυνα.
Τινὲς μέντοι τὴν τε ἔλλειψιν καὶ πλεονασμὸν καὶ ἀμφι- ¹⁵
βολίαν καὶ ὁμοίωσιν καὶ ἀνταπόδοσιν ⁸⁶ τοῖς τρόποις οὐ
θέλουσιν ὑπαγαγεῖν.

ιη'. ΟΜΟΙΩΣΙΣ.

Ὁμοιώσις ἐστὶ παράθεσις ἢ σώματος ἢ πράγματος
εἰς δήλωσιν τοῦ ὑποκειμένου· οἷον· ²⁰

Σεύαι· ⁸⁷ ἔπειθ' οἷός τε πελώριος ἔρχεται Ἄρης.

Εἴδη δὲ ὁμοιώσεως εἰσὶν ἑξ· παραβολή, εἰκὼν, εἰκονο-
γραφία, χαρακτηρισμὸς, εἰδωλοποιία, ⁸⁸ παρὰδειγμα.

ιθ'. ΠΑΡΑΒΟΛΗ.

Παραβολή ἐστὶ πράγματος πρὸς τὸ πρᾶγμα παρά- ²⁵
θεσις κατὰ τινὰς ἀναλόγους ὁμοιότητος· οἷον, ὡς ἔδρα-

⁸³ Il. γ, 2. ⁸⁴ Cod. ἐπιπροέηκα. — Od. ο, 299. ⁸⁵
Od. ι, 326. 327. Cod. δαλοῦ. ⁸⁶ Cod. ἀνταπόδωσιν. — Omi-
sit librarius τὴν ἐπανάληψιν, quae infra tractabitur. ⁸⁷ Il.
η, 208. ⁸⁸ Cod. εἰδοποιία.

κου ἔπει χειριότερος ἀνδραμένης· γίνεται δὲ ἡ πρᾶξις
πρὸς πρᾶξιν, ἢ πάθος πρὸς πάθος, ἢ διάθεσις πρὸς
διάθεσιν, ἢ φύσις πρὸς φύσιν· καὶ ὅτε μὲν πρᾶξις πρὸς
πρᾶξιν·

5 Οἱ⁸⁹ δ' ὥστ' ἀμητῆρες ἐναντίοι ἀλλήλοισιν·

ὅτε δὲ πάθος πρὸς πάθος·

Ἦς δ' ὅταν⁹⁹ ἀσπασίως βίωτος παίδεσι φανείη

Πατὴρ, ὅς ἐν νοῦσῳ κείται κρατέρ' ἄλγιστα πάσχων.

ἢ διαθέσεως πρὸς διάθεσιν·

10 Ἦς δ' ὅτε τις δράκοντα ἰδὼν παλίνροσος ἀπέστη·⁹¹

ἢ φύσεως πρὸς φύσιν·

Οἷη⁹² περ φύλλων γενεῇ, τοιήδε⁹³ καὶ ἀνδρῶν.

Εἰσὶ δὲ τινες τῶν παραβολῶν, αἱ τινες αὐξήσεις ἡδονῆς
καὶ λύπης καὶ πάθους καὶ φόβου⁹⁴ καὶ ἐννοίας παρὲ-

15 χουσιν· ἡδονῆς μὲν·

Ἦς⁹⁵ τε λίων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας·

λύπης δέ·

Ἦς δὲ⁹⁶ χιῶν κατατήκετ' ἐν ἀκροπόλοισιν ὄρεσι.⁹⁷

πάθους δέ·

20 Ἦς δὲ⁹⁸ λίων ἐλάφοιο ταχείης νήπια τέκνα·

φόβου δέ·

Ἦς δ' ὅτε τις δράκοντα ἰδὼν παλίνροσος ἀπέστη·

ἐννοίας δέ·

Ἦς δ' ὅταν⁹⁹ ἄγρᾶνλοι πόριες¹ περὶ βοῦς ἀγελαιας.

25

κ'. ΕΙΚΩΝ.

Εἰκὼν ἔστιν, ὅταν ὅλα σώματα σώμασιν ἀντιπαρα-
τεθῇ· οἷον·

89 Il. λ, 67. 90 Od. ε, 394. Cod. ἀσπασίους παίδεσι φα-
νείη πατήρ, ὅς. 91 Il. γ, 33. Cod. ἐπέστη. 92 Il. ζ, 146.
93 Cod. τοιήδε δέ. 94 Cod. φόβους. 95 Il. γ, 23. 96
Od. τ, 205. 97 Cod. ὄρεσι. 98 Il. λ, 113. ὥς δὲ Cod. om.
99 Od. κ, 410.

1 Cod. ἀγρᾶνλοιο πολλῆς.

* Ομματα ² καὶ κεφαλὴν ἔκλειος Αἰὶ τερπικεραύνω·

* Ἀρεῖ ³ τὴν ζώνην, στέφανον δὲ Ποσειδάωνι.

κα', ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑ.

Εἰκονογραφία ἐστίν, ὅταν τὰ μέρη τοῖς μέρεσιν ἀντιπαρατεθῇ· οἷον·

* Ηῖε ⁴ δ' ἐν μεγάροισι περιέφρων Πηνελόπεια·

* Ἀρτέμιδι ἱκέλη, ἥε χρυσῇ Ἀφροδίτῃ.

κγ', ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΣ.

Χαρακτηρισμός ἐστίν, ὅταν ὁ τύπος τοῦ ὑποκειμένου σώματος περιγράφηται, οἷον·

Γυρὸς ἐν ὤμοισιν, μελανόχρως ⁵ οὐλοκάσσης.

κδ', ΕΙΔΩΛΟΠΟΙΙΑ.

Εἰδωλοποιία ἐστίν ἀνάπλασις προσώπων, ἥ ἐπὶ πραγμάτων, ἥ ἐπὶ ζώων, λογικῶν μὲν, ἀποιχομένων δὲ, ἥ ἀλόγων, λογοποιουμένων δέ· πραγμάτων μὲν, ὡς ὅταν ⁶ 15 τὴν ἀρετὴν πρὸς τὴν κακίαν πλάττωμεν διαλεγομένην· ἀνθρώπων δὲ ἀποιχομένων, ὡς ὅταν λέγωμεν ποίους λόγους ⁷ εἶπεν Ἀχιλλεὺς, ἰδὼν τὸν Πάτρακλον ἐν τῷ Ἀιδῇ· ἀλόγων δὲ, ὡς ὅταν λέγωμεν, ποίους λόγους εἶπεν ἡ ἀλώπηξ πρὸς τὸν λύκον, 20

κε', ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Παράδειγμά ἐστι παράστασις τινος πρὸς τινά, δεικτικῶς· γίνεται δὲ ἢ προτροπῆς ἢ ἀπαγωγῆς ἕνεκα· καὶ προτροπῆς μὲν, ὡς ἐπὶ τοῦ Τηλεμάχου·

2 Il. β, 478. 3 Cod. Ἀρηῖ. 4 Od. ο, 37. 5 Od. τ, 2:6. — Cod. μελανόχρως. 6 Ut fere in Xenophontea de Hercule Prodicio narratione. BOIS. 7 Cod. λόγους οὐς.

"Ἡ οὐκ ἄλλας οἶον κλῖος ἔλλαβε * θῖος Ὀρέστης
 Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπεὶ ἔκταμε πατροφογῆας·
 Καὶ σὺ, φίλος (μάλα γάρ σ' ὀρώω καλὸν τε μέγαν τε):
 Ἀλκιμὸς ἔσσι' ἵνα εἰς σα καὶ ὀψιγόνων εὖ εἴπῃ.

5 Ἀποτροπῆς δέ·

Ἰορᾶς τὸν Ἀκταίωνος ἄθλιον μόρον,
 "Ὀν ὠμόσιτοι * σκύλακες, ἄς ἐθρέψατο,
 Διеспάσαντο.

ἀπαγωγῆς δὲ ἔνεκα·

10 Μῆ τι ¹⁰ τοι δρυτόμος μέγ' ἀμείνων ἢ ἐ βίῃφι
 Μῆ τι δ' αἴτε κυβερνήτης ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ
 Νῆα θοὴν ¹¹ ἰθύνει ἐρχομένην ἀνέμοισιν.

κ'. ΑΝΤΑΠΟΔΟΣΙΣ.

Ἀνταπόδοσις ἔστι φράσις ἀκολουθῶς ἐκφερομένη
 15 ταῖς ὑποκειμέναις ὁμοιώσεσιν καὶ παραβολαῖς, οἶον·

"Ὡς ἐχάρη ¹² Μενέλαος·

καὶ

"Ὡς ¹³ τῶν ἔθνεα πολλά . . .

καί·

20 "Ὡς ¹⁴ δ' αὖτις καθ' ὅμιλον ἔδου Τρώων ἀγερόχων.

κ'. ΕΛΛΕΙΨΙΣ.

Ἐλλειψίς ἔστι φράσις μέρει λόγου τινὶ ἑλλειπουσα·

Αἰτωλοὶ ¹⁵ μὲν ἀμυνόμενοι Καλυδῶνος ἐραγνῆς. ¹⁶

ἀντὶ τοῦ περὶ Καλυδῶνος· καί·

25 "Ἔως ¹⁷ τὸν πεδίοιο διώκετο πυροφόροιο,

8 Od. α, 299. Cod. ἔλλαβε. 9 Cod. ὁμῶς σιτίοις. — Eurip. Bacch. 337. 10 Il. ψ, 315. 11 Cod. θοὴν ἰθύνει νῆα ἐρχομα. 12 Il. γ, 24. Cod. Μενέλαος. 13 Il. β, 91. 14 Il. γ, 36. 15 Il. ι, 531. 16 Cod. Ἀρατεινῆς. 17 Il. φ, 602. Cod. ἔως ὅταν πεδ. διώκετο πυροφόροιο.

ἀντὶ τοῦ· διὰ πεδίου· καὶ

Χώμενος ¹⁸ κατὰ θυμὸν εὐζώνιοι γυναῖκες.

ἀντὶ τοῦ περὶ γυναῖκός.

κῆ. ΠΛΕΟΝΑΣΜΟΣ.

Πλεονασμός ἐστι φράσις μέρει λόγου τινὶ περισσεύ- ⁵
ουσα, οἷον· νῆάς τε προπάσας, ¹⁹ καὶ βοῶν ²⁰ ἐπιβου-
κόλος ἀντὶ τοῦ βουκόλος.

κθ'. ΕΠΑΝΑΛΗΨΙΣ.

Ἐπανάληψις ἐστι τῶν προειρημένων πάλιν ἐξ ὑπαρ- ¹⁰
χῆς κατάλογος οἷον·

Ἄλλ' ὁ μὲν ²¹ Αἰθίοπας μετεκίαθε τηλόθ' ἔοντας,
Αἰθίοπας, οὗ διχθὰ δεδαίεται ²² ἔσχατοι ἀνδρῶν.

καί·

καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν, ²³

Εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, μῆνος δ' αἰθωνι σιδήρῳ. ¹⁵

καί·

Τῷ ὀαριζέμεναι, ²⁴ ἅτε παρθένος ἡΐθεός τε,
Παρθένος ἡΐθεός τ' ὀαρίζετον ἀλλήλοισιν.

λ'. ΑΜΦΙΒΟΛΙΑ.

Ἀμφιβολία ἐστὶ φράσις ²⁵ δύο ἢ καὶ πλείονα ση- ²⁰
μαίνουσα δι' αὐτῆς· οἷον·

Ἄρματα ²⁶ δ' ἔκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόντα·

18 Il. α, 429. 19 Il. β, 493. Post exemplum omisit
librarius ἀντὶ τοῦ πάσας. BOIS. 20 Od. γ, 422. 21 Od.
α, 22. 22 Cod. δαιδέατα. 23 Il. υ, 371. Cod. καὶ εἰ π.
χ. ἔοικεν om. 24 Cod. καὶ τις ἐριζέμεναι, ἅτε παρθ. ἡΐθεος
ὀαρίζετον ἀλλ. — Il. χ, 127. 25 φράσις addidit Boiss. 26
Il. θ, 435.

ἀμφίβολον γὰρ, πότερον τὰ ἄρματα ἔσκηκεν ἢ τὰ ἐνά-
πια· καί·

Αἰδώς ²⁷ δ' αὖ νῖον ἄνδρα γεραίτερον διερέεσθαι·
καί·

8 Χαλεπὸν ²⁸ γὰρ ἐρυκακίειν ἓνα πολλούς.

καί· ζεύγος βοῶν ἤλαυνεν· ἀμφίβολον γὰρ, πότερον βοῶν,
ἢ τῶν βοῶν. ²⁹

27 Od. γ, 24. 28 Od. υ, 313. 29 scilicet ambi-
guum utrum clamans, an boum.

XIX.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ ΧΟΙΡΟΒΟΣΚΟΥ
ΠΕΡΙ ΤΡΟΠΩΝ ΠΟΙΗΤΙΚΩΝ.

Fabricius Biblioth. VII. p. 42. Vol. VI. p. 338.
ed. Harles.

Georgii Choerobosci *περὶ τρόπου τῶν κατὰ ποιητικὴν καὶ θεολογικὴν χρῆσιν*. Citat Meursius Glossar. in *Κῦρις*. MS. Colbert. 1825. [nunc Reg. 2929.] Barocc. 36. 68. 71. — — De XXVII. tropis et figuris poëticis et de spiritibus atque accentibus exstat MS. in bibl. Vindobonensi. FABRICIUS.

Florentiae in cod. Medic. cod. XVI. plut. 87. et cod. X. plut. 91. nr. 3. explicatio figurarum poëticarum, atque nr. 4. (eodem Choerob. auctore, uti probabiliter suspicatur Bandin. Catal. III. col. 428.) aliae figurae poëticae XXVII. demonstrativae locutionis figuratae, rhetoricae et logicae institutionis. — Florentiae in bibl. monasterii B. Mariae Ge. Choeroboscus de poëticis; cod. bombyc. teste Montfaucon. in diario ital. p. 369. Neapoli in bibl. reg. cod. 27. de figuris poëticis, de vocc. adfectionibus, quae soloecismi speciem habent. In bibl. publ. Paris. codd. 854. 1270. 2008. 2495. 2650. 2758. 2761. 2762. 2787. 2929. est Choer. de figuris aut tropis poëticis. In Anglia, Oxoniae in bibl.

Bodleji. cod. XXXV. Georg. Choerob. de tropis poëticis lib. VI. num ejusdem sint opusculum — — non clare significatur. In cod. LXVIII. opusc. de tropis poët. et alia grammaticalia. Inter codd. Voss. (qui nunc sunt in bibl. Leidensi nr. 100. Choer. de tropis poëtarum etc. In bibl. Escoriali Ge. Choerob. de tropis et de grammatica, teste Plüero in itiner. p. 169. HARLES. adde Par. 2087.

Georgius Choeroboscus quarto vel quinto post Christum seculo vixit. Vide Schoell. hist. litter. Gr. T. III. p. 172. interpr. German. Libellus noster a bibliographis, quamvis in impresso bibliothecae Regiae Parisiensis catalogo consignatus est, plerumque praetermissus, primum editus est Parisiis 1615. „Georgii Choerobosci de figuris poëticis, oratoriis et theologicis liber. Nunc primum Graece prôdit, ex Biblioth. Fed. Morelli Professorum et Interpr. Reg. Decani, cum Latina ejusdem versione, et Procli, de Poëtica dissertatione. Lutetiae, apud Federicum Morellum, Architypographum Regum. MDCXV. Non sine Regis Privilegio.“ Dedicatus Henrico Borbonio, Marchioni de Vernevil, Metensium Episcopo digniss. Forma, si ex visu judices, duodecima: secundum signa typographica, octava. — Cfr. Leonem Allat. Diatr. de Georgiis p. 319. ed. Paris.

Codices supra nominati in duas dividuntur recensiones.

I. Editio Morelli ad fidem Cod. Par. 2929. facta esse videtur. Accensendi huic recensionis Par. 2758. qui cum impr. consentit, sed ut codd. secundae recensionis in in schemate *ὑστερολογίας* explicit, et Vatic. 1405. qui post schema *ὑστερολογίας* addit quaedam, quae in nullo alio inveniuntur, et Par. 2495.

II. Secundae recensionis prima breviori, adscribendi sunt codd. Parr. 854. 1270. 2008. 2650. 2758. 2761. 2762. [caret nomine auctoris; tituli loco liquore rubro inscriptum est: *ποιητικοὶ τρόποι εἰςὶ κζʹ.*] 2787. [qui inter
lineas

lineas et ad marginem varios aliorum adnotat lectiones.] Ceterum ambigi possit, utra recensio sit Choerobosci, cum omnes codices sint seculi XV. chartacei: excepto 854. seculi XIV. bombycinus, qui ipse ceteris secundae recensionis est brevior.

Fragmenta nonnulla Choerobosci in Codice Med. 58. 2. ad marginem Josephi Rhacendytæ adjecta sunt. Vide supra p. 720. 725.

Mea recensio nititur codice Vaticano, a quo describendo cum feriae ingruentes me impedivissent, Carolus Schlutgius, quem praematura morte abreptum litterae atque amici lugent, opera sua mihi praesto fuit. Contuli cum hoc editionem Morelli, et Cod. Par. 2929. ex parte, alterius recensionis specimen exhibui schema μεταφοῶς.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ ΧΟΙΡΟΒΟΣΚΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΡΟΠΩΝ ΠΟΙΗΤΙΚΩΝ.¹

Πάσης παλαιᾶς ² καὶ νέας γραφῆς ποιητικοὶ τρόποι
 εἰσὶν κζ'. ἀλληγορία, μεταφορά, κατάχρησις, μετάληψις,
 5 ὑπερβατὸν, ἀναστροφή, συνεκδοχή, σύλληψις, ὀνοματο-
 ποιῖα, πεποιημένον, ἀντονομασία, ³ μετωνυμία, ἀντί-
 φρασις, περίφρασις, ἔλλειψις, πλεονασμός, ἐπανάληψις,
 ἐξοχή, ὑπερβολή, αἶνιγμα, παραβολή, ἀνταπόδοσις,
 προσωποποιῖα, παράδειγμα, εἰρωνεία, σχῆμα καὶ ὕστερο-
 10 λογία. λέγονται ⁴ δὲ ποιητικοὶ τρόποι, διότι παρὰ τοῖς

¹ Impr. Par. 2495. 2929. Γεωργίου τοῦ Χοιροβοσκῷ περὶ
 τρόπων τῶν κατὰ τὴν [Par. 2029. τὴν om.] ποιητικὴν τε καὶ θεο-
 λογικὴν χρῆσιν. Par. 2908. Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου καὶ
 οἰκουμενικοῦ [sic] διδασκάλου κυρίου Γεωργίου τοῦ Χοιροβοσκῷ
 περὶ τρόπων. Par. 2758. Γεωργίου γραμματικοῦ τοῦ Χοιροβοσκῷ
 περὶ τῶν ποιητικῶν τρόπων. Par. 854. Γεωργ. Χοιρ. περὶ τρόπων
 ποιητικῶν. 1270. Γεωργίου τοῦ Χειροβ. [sic] περὶ ποιητικῶν. 2650.
 Γεωργ. τοῦ Χοιρ. περὶ τρόπων ποιητικῶν. 2761. Γεωργ. Χοιρ.
 ποιητικοὶ τρόποι εἰσὶν εἴκοσι ἐπτά. 2762. et 2087. omisso aucto-
 ris nomine incipiunt: Ποιητικοὶ τρόποι εἰσὶν εἴκοσι ἐπτά. ²
 Πάσης παλ. κ. ν. γραφῆς Codd. secundae rec. om. Impr. πα-
 λαιᾶς τε καί. ³ Impr. Par. 2929. 2762. ἀντονομασία. ⁴
 λέγονται δὲ ποιητ. — — ὑπερβαίνοντες. codd. secundae rec. om.

ποιηταῖς πλεονάζουσιν τὴν κοινὴν συνήθειαν ὑπερβαίνοντες.

α. ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ἀλληγορία ἔστι λέξις ἑτερόν τι λέγουσα καὶ ἐτέραν ἔννοιαν παριστῶσα, ὡς τὸ λεγόμενον ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ, ἐν οἷς⁶ πρὸς τὸν ὄφιν φησὶν ὁ θεός· „ἐπικατάρατος σὺ ἀπὸ πάντων τῶν κτήνων.“⁷ ὁ γὰρ λόγος πρὸς τὸν ὄφιν ἐστίν· ἐπὶ δὲ τοῦ διαβόλου ἀναλόγως αὐτὸν ἐκλαμβάνομεν, ἡγουν ἀλληγορικῶς· παραλαμβάνεται δὲ⁸ αὐτὴ καὶ διὰ σεμνότητα καὶ δι' εὐλάβειαν· σεμνότητα μὲν,¹⁰ ὡς ἔχει τὰ περὶ τῆς Ἥρας, ἐν οἷς φησὶν ὁ Ζεὺς πρὸς αὐτήν·

Ἡ οὐ⁹ μέμνησ' ὅτε ἐκρέμω ὑπόθεν· ἐκ δὲ ποδοῖν¹⁰

Ἄκμονας¹¹ ἦκα δύο· περὶ χερσὶ δὲ¹² δεσμὸν ἔηλα

Χρύσειον·

15

τῆς ἡ ἔννοια αὕτη· τῷ πέρατι τοῦ αἵματος ἡ τε γῆ καὶ τὰ ὕδαρ συνάπτονται, ἃ καὶ ἄκμονας ὡς βαρύτερα τῶν ἄλλων στοιχείων λέγει, χρύσειον δὲ δεσμὸν τὴν¹³ περιεχυμένην τῷ αἵματι αὐγὴν ἐκ τοῦ ἡλιακοῦ φωτός, ᾧ ἥνωται ὁ αἷρ· δι' εὐλάβειαν δὲ, ὡς τό· „λύσε δὲ¹⁴ παρ-²⁰

5 Impr. Par. 2929. 2495. ἀλληγορία μὲν οὖν ἐστι λόγος ἑτερόν τι λέγων καὶ ἐτέραν ἔννοιαν παριστῶν. Cod. 2495. ad marg. γρ. λέξις ἐ. τ. λέγουσα κ. ἐ. ἔ. παριστῶσα. [Vat. παρσιτῶσα.]

6 Vat. ἐν ἡ. Par. 2929. 2495. et impr. ἐν οἷς. 7 Par. 2493. ad marg. γρ. θηρίων. — Gen. III. 14. 8 Impr. καὶ αὕτη καί.

9 Il. ο, 18. 10 Par. 2929. ποδοῖν. 11 Vat. ἄκμονας. h. l. et paullo post. 12 Impr. περὶ δὲ δεσμὸν ἔηλα χρ. Vat. Par.

2929. 2495. χρ. δεσμὸν ἔηλα. 2495. ad marg. περὶ χερσὶ δὲ δεσμὸν ἔηλα, χρύσειον, ἀφ' ὧν.

13 Vat. τὴν αὐγὴν τοῦ αἵματος, ᾧ ἥνω-

ται ὁ αἷρ. emendavi ex impr. Par. 2929. 2495. 14 δὲ impr.

Par. 2929. om. idem cod. λύσαι. tum Vat. et Par. 2788. παρ-

θενήν. Il. λ, 243.

θανικὴν ζώνην. “ ἀντὶ τοῦ ἔφθειρεν. ¹⁵ ὡς καὶ παρὰ Καλλιμάχῳ. ¹⁶ „τὸ πῦρ δὲ τ’ ἀνέκανσας, ἕως οὐ παλλῇ κενώρηκε φλογί.“ καὶ πάλιν. „ἴσχε δὲ ¹⁷ δρόμου μαργώντας ἵππους, μὴ δευτέραν κάμψης, μήτι παρὰ νύσση ¹⁵ δίφρον ἄξωσιν, ἐκ δὲ κύμβαχος ¹⁸ κυβιστήσης.“ ταῦτα οὐ κυρίως εἰρηται· οὔτε γὰρ περὶ πυρός οὔτε περὶ ¹⁹ ἵπποδρομίας ὁ λόγος αὐτῷ, ἀλλ’ ὥσπερ αἰδούμενος εἰπεῖν, ὃ ἐβούλετο, τῇ ἀλληγορίᾳ ἐχρήσατο.

β. ΜΕΤΑΦΟΡΑ.

- 10 Μεταφορὰ ἐστὶ λέξις. ¹ ἀφ’ ἑτέρου εἰς ἕτερον μεταφερομένη, ἥ ἀπὸ τοῦ κυρίως λεγομένου μεταφερομένη ὁμοιώσεως ἢ ἐμφάσεως ἕνεκα· ἔχει δὲ εἵδη δ’. ἡ γὰρ ἀπὸ ἐμψύχων εἰς ἔμψυχα μετὰγεται, ² ἡ ἀπὸ ἀψύχων ἐπὶ ³ ἄψυχα, ἡ ἀπὸ ἀψύχων εἰς ἔμψυχα, ἡ ἀπὸ ἐμψύχων εἰς ¹⁵ ἄψυχα. καὶ ἀπὸ μὲν ⁴ ἐμψύχων ἐπ’ ἔμψυχα, ὡς ὅταν τις τὸν βασιλέα λέγῃ ⁵ ποιμένα λαῶν· τὸ γὰρ ποιμαίνειν ἐμψύχων ὃν πάλιν ἐπ’ ⁶ ἔμψυχα μετενήνεκται· ἐπειδὴ ὥσπερ τοῖς ποιμέσιν ὑποτέτακται τὰ ποίμνια, οὕτω καὶ τοῖς βασιλεῦσιν οἱ ὑπὸ χεῖρα· ποιμὴν γὰρ κυρίως ὁ τῶν

15 Vat. ἔφθειρον. impr. Par. 2929. ἔφθειρεν. 16 cfr. Gregorium Corinth. p. 765. 17 δὲ Par. 2929. impr. om. 18 Impr. κύμβαλος. tum impr. et Par. 2929. κυβιστήσης. 19 περὶ impr. Par. 2929. om.

1 Par. 854. λόγος — μεταφερόμενος. sqq. ἡ ἀπὸ τοῦ κυρίως — — ἐμφάσεως ἕνεκα Codd. secundae rec. om. 2 Par. 854. μετὰγονται. 2008. μετὰγομεν. 2762. μεταγίνεται. 3 Impr. Par. 2929. εἰς. et paullo post ἀπὸ ἐμψ. εἰς ἔμψ. 4 καὶ ἀπὸ μὲν bis est in Vat. 5 Impr. Par. 2929. ποιμ. λέγει λαῶν. Par. 854. ποιμένα λαῶν λέγει. 2008. π. λ. λέγει. 2762. et Vat. βασ. λέγει ποιμένα. scripsi λέγη. — Sqq. usque ad προβάτων νομῆς Par. 858. om. 2008. τὸ γὰρ ποιμαίνειν — — οἱ ὑπὸ χεῖρα om. et ita reliqui secundae rec. 6 Impr. Par. 2929. ἐπί.

προβάτων νομεύς λέγεται· ἀμφότεροι γοῦν ⁷ ἔμψυχοι, ὃ
τε βασιλεὺς καὶ ὁ τῶν προβάτων νομεύς· ἀπὸ δὲ ἀψύ-
χων ἐπὶ ἄψυχα, ὡς ὅταν τις ἀνθρακα πυρὸς ἐν σπο-
δῷ ⁸ κρύψας λέγῃ σπέρμα πυρὸς διασώσασθαι· τὸ γὰρ
σπέρμα κυρίως ἐπὶ τῶν σπειρομένων καρπῶν λεγόμενον ⁵
νῦν ἐπὶ τῆς ἀνθρακιᾶς ἐλήφθη· ⁹ ἢ εἴπη ¹⁰ πολλὴ κέχυ-
ται τῇ ὕλῃ γλῶξ· τὸ γὰρ χεῖσθαι τοῖς ὕδροις συμβέβη-
κεν· ¹¹ ἀπὸ δὲ ἀψύχων εἰς ἔμψυχα, ὡς ὅταν ὁ Ὀδυσσεὺς
λέγῃ ¹² πρὸς τὸν Αἴαντα·

Τοῖς γάρ σφισι πύργος ἀπώλετο·

10

ὁ γὰρ πύργος ἄψυχος ὢν ἐπὶ τοῦ Αἴαντος ἐμψύχου ὄν-
τος ¹³ εἴρηται· καὶ· „ἡ θάλασσα ¹⁴ εἶδε καὶ ἔφυγε“ τὸ
γὰρ ὀρεῖν ἐπὶ ἐμψύχων κυρίως λέγεται, ἡ δὲ θάλασσα
ἄψυχός ἐστιν· ἀπὸ δὲ ἐμψύχων ἐπὶ ἄψυχα, ὡς ὅταν τις
τὴν ἀκρώρειαν τοῦ ὄρους κορυφὴν ἢ κεφαλὴν εἴπη, ¹⁵ ¹⁵
κορυφὴ γὰρ καὶ κεφαλὴ ἐπὶ ἐμψύχων λέγεται· καὶ πάλιν·
„αἰχμὴ δὲ διέσσυτο μαιμώωσα“· ¹⁶ καὶ πάλιν·

7 Impr. Par. 2929. γάρ. 2008. καὶ ἀμφότεροι ἔμψυχα. 8
Par. 854. ἐν σπονδῷ λέγῃ omisso κρύψας. 2008. κρύψας ἐν σπο-
δῷ λέγοι. [Vat. λέγει. Impr. Par. 2929. λέγῃ.] Sqq. τὸ γὰρ σπέρ-
μα — — ἀνθρ. ἐλήφθη 854. 2008. om. — Il. ε, 490. 9 Impr.
Par. 2929. 2495. ἐπὶ τοῦ ἀνθρακος μετελήφθη. 10 Vat. εἶποι
πολλή. Impr. Par. 2929. εἴπη πολλή. 854. εἶποι πολλά. 2008.
λέγοι πολλύ. 11 Par. 2008. συντίθεικεν. 854. συμβέβηκε· ἀπὸ
δὲ ἐμψύχων ἐπὶ ἄψυχα, ὡς ὅταν ἄν [sic etiam supra ὅταν ἄν τις
ἀνθρ.] τις τὴν ἀκρώρειαν τ. ὅ. κ. ἢ κεφ. εἶναι λέγῃ. Eodem mo-
do reliqui codd. secundae rec. metaphoram ἀπὸ ἐμψύχων ἐπὶ
ἄψυχα tertio loco ponunt. Par. 2008. ὡς ὅταν τις τὴν ἀκρώρειαν
τοῦ ὄρους κορυφὴν κεφαλὴν εἶναι λέγοι. κορυφὴ γὰρ κεφαλὴ [854.
καὶ κεφ.] ἐπὶ ἐμψύχων κυρίως λέγεται. ἀπὸ δὲ ἀψύχων ἐπὶ ἔμψυχα,
ὡς τὸ λεγόμενον ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ· ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγε —
— ἡ δὲ θάλασσα ἄψυχός ἐστιν. [854. ἐστὶν om.] 12 Vat.
λέγει. Par. 2929. impr. λέγῃ. Il. λ, 555. 13 ὄντος impr. Par.
2929. om. 14 Ps. 113, 3. 15 Vat. εἶποι. 2929. impr. εἴπη.

Πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγὺ πάρος χρόα ¹⁷ καλὸν ἐπαυρεῖν

Ἐν γαίῃ ἴσταντο ληλαϊόμενα χρόα ἀσαι.

τὸ γὰρ μαιμῶσσα καὶ τὸ ληλαϊόμενα ¹⁸ καὶ τὸ ἄσαι ἐμ-
ψυχα ὄντα ἐπὶ τῶν ἀψύχων λέλεκται δοράτων· ὁμοίως
5 καὶ τὸ „οὔρεος ¹⁹ ἐν κορυφῇσι.“ καὶ „πόδες πολυπιδά-
κου Ἰδης.“ δέον ²⁰ ἀκρώρειαν καὶ ὑπώρειαν εἰπεῖν· ἔστι
δὲ καὶ πέμπταν εἶδος μεταφορᾶς ὡς ἀπὸ πράξεως εἰς ²¹
πράξιν· οἶον

Ἦδη ²² ποῦ τινα καῖνος ἐν φρεσὶ μῆτιν ὕφαινε,

10 τὸ γὰρ ὑφαίνειν ἐπὶ τῶν ὑφασμάτων λεγόμενον νῦν ἐπὶ
τῇ τῆς βουλῆς κατασκευῇ μετενέηκεται.

γ'. ΚΑΤΑΧΡΗΣΙΣ.

Κατάχρησις ἐστὶ φράσις μετενεχθεῖσα ἀπὸ τοῦ πρώ-
τως κατονομασθέντος κυρίως καὶ ἐτύμως ἐπὶ τὸ ἀκατο-
15 νό·αστον. ὡς ὅταν τὸ ἀπὸ χαλκοῦ ἐπίπεδον πυξίδα εἴ-
πωμεν· ¹ πυξίς γὰρ ἢ ἐκ πύξου γεγωνία καλεῖται. ἐπει-
δὴ δὲ καὶ τὰ ² ἐξ ἄλλης οἰασοῦν ὕλης κατασκευασθέντα
ἀκατονόμαστα εἰσὶ, πυξίδας καὶ ταῦτα καλοῦμεν κατα-
χρώμενοι τῷ ὀνόματι· καὶ ἀνδροφόνος κυρίως μὲν ³ ἐστὶν
20 ὁ ἄνδρα φονεύσας, καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ γυναικὸς
λέγεται· καὶ τριήραρχος κυρίως ὁ τριήρους ἄρχων, κατα-
χρηστικῶς δὲ καὶ ὁ διήρους ⁴ καὶ ὁ πεντήρους· τοιοῦτόν
ἐστὶ καὶ τὸ, „νέκταρ ὄνοχόει.“ ⁵ τὸ γὰρ οἶνοχοεῖν κυ-

16 H. ε, 661. Vat. Par. 2445. μαιμῶσσα. impr. μαιμῶσσα.
Sqq. πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγὺ — — τὸ γὰρ μαιμῶσσα impr. et
codd. Parr. om. oculi lapsu. Sunt ex H. λ, 573. 17 Vat.
χρόα καλόν. Hom. χρόα λευκόν. tum Vat. ἴστατο. 19 H. β,
456. sq. H. ξ, 157. 20 Impr. Par. 2929. εἰ δέον. 21 πρᾶ-
ξεως εἰς Vat. om. restitui ex impr. 22 Od. δ, 739.

1 Impr. εἰπωμεν. Vat. εἰποιμεν. 2 Vat. τήν. 3 μὲν
Vat. om., recepi ex Impr. 4 Impr. ὁ διήρης καὶ ὁ πεντήρης.
5 H. δ, 3. Utitur hoc exemplo Schol. ad Eurip. Phoen. 28.

ρίως ἐπὶ τοῦ οἴνου λεχθὲν νῦν ἐπὶ τοῦ νέκταρος ἐλέχθη·
 ὡσαύτως καὶ τράχηλος κεραμίου ⁶ καὶ γόνυ ⁷ καλάμου
 καὶ γαστήρ νηὸς καὶ γλῶσσα ὑποδήματος καὶ τὰ τοιαῦ-
 τα· καὶ ψηφίζουσιν κυρίως τὸ ταῖς ψηφοῖς μετρεῖν· κατα-
 χρηστικῶς δὲ καὶ τοῖς δακτύλοις. ταῦτα γὰρ ἐπὶ τῶν 5
 κυρίως ὀνομασθέντων λεγόμενα καταχρηστικῶς καὶ ἐπὶ
 τῶν ἀνονομάστων λέγεται· διαφέρει δὲ κατάχρησις μετα-
 φορᾶς, ὅτι ἡ μὲν μεταφορὰ ἀπὸ ⁸ κατωνομασμένου ἐπὶ
 κατωνομασμένον πάλιν λέγεται· ἡ δὲ κατάχρησις ἀπὸ
 κατωνομασμένου ἐπὶ πάντη ὀκατονόμαστον. ὡς ὅταν 10
 τὸν ⁹ ἐν λίμνῃ ἢ ποταμοῖς ἰχθύας ἀγρεύοντα ἀλιεῖα εἴποι-
 τις· κυρίως γὰρ ἀλιεὺς· ¹⁰ ὁ ἐπὶ τῆς θαλάσσης λέγεται·
 ἐπειδὴ δὲ καὶ ὁ ἐν τοῖς ποταμοῖς ἀγρεύων ἀνονόμαστός
 ἐστι, καλοῦμεν καὶ τοῦτον ἀλιεῖα καταχρώμενοι τῷ ὀνό-
 ματι.

15

δ'. ΜΕΤΑΛΗΨΙΣ.

Μετάληψις ἐστι φράσις μεταλαμβάνουσα τῆς ὁμω-
 νυμίας ἐκ τοῦ κυρίως ¹¹ ὄντος ἢ διὰ τῆς συνωνυμίας τὸ
 ὁμώνυμον δηλοῦσα· ὡς ὅταν τις τὸν γοργῶς τρέχοντα

Πολύβου δέ νιν λαβόντες ἱπποβουκόλοι. cfr. Aristoph. Plut. 819.

Καὶ νῦν ὁ δεσπότης μὲν ἐνδον βουθυτεῖ

Τὴν καὶ τράγον καὶ κριὸν ἐστεφανωμένους.

Nub. 602. αἰγίδος ἡνίοχος πολιούχος Ἀθήνα. Xen. Cyrop. VII. 1.
 48. οἱ ἐπὶ τῶν καμήλων ἱππεῖς. Achill. Tat. VIII. 16. ναυκλήρω
 τινι — — ἐπὶ τοῦ σκάφους. Cfr. Boisson. supra p. 767. Bern-
 hardi Synt. p. 193. 6 Impr. addunt: σκεύους. 7 Impr. et
 Vat. γόνος. scripsi γόνυ. Cfr. Philostrat. Heroic. p. 74. Boiss.
 καὶ δῆτα ὁ μὲν πρὸς ἀμπέλῳ τινι ἦν, γόνυ αὐτῆς ἰώμενος. cfr.
 Wyttenb. ad. Plut. p. 76. F. 8 ἀπὸ κατωνομασμ. — — πάλ-
 λιν λέγεται impr. om. 9 impr. τῶν. 16 Impr. κυρ. γὰρ
 ἐπὶ τῆς θαλάσσης λέγεται ἀλιεὺς, ἐπεὶ δὲ ὁ ἐν ποτ. 11 Impr.
 κυρίου.

ὄξυν παρὰ τὸν δρόμον εἶπη, ¹² ἢ τὸν ταχυπαθῆ ¹³ χυ-
μὸν ὄξυν καλέσῃ χυμὸν· ὄξυν γὰρ κυρίως τὸ ἠκονημένον
ξίφος ¹⁴ λέγεται· ὅθεν καὶ τὸ ὠξυνεν ἐπὶ μαχαίρας ἢ
ἐτέρου τινὸς ξίφους παραλαμβάνεται· ἢ ὡς παρὰ τῷ
⁵ Ὀμήρῳ·

Ἐνθεν δ' αὖ κήρυκσιν ¹⁵ ἐπιπροΐμα θύσιν.

τῷ μὲν γὰρ θῶν συνωνυμεῖ τὸ ὄξυν κατὰ τὴν κίνησιν,
ὁμωνυμεῖ τὸ ὄξυν κατὰ τὸ σχῆμα· τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ·

Τεύκρος δὲ τόξων χρώμενος φειδωλῆ· ¹⁶

¹⁰ τοιτέστιν ἀκριβείᾳ καὶ εὐστοχίᾳ· τῇ μὲν γὰρ φειδωλίᾳ
συνωνυμεῖ καὶ ἡ κατὰ δόσιν ἀκριβεία· τῇ δὲ ὁμωνυμεῖ ἡ
κατὰ τέχνην ἀκριβεία ἥγουν ¹⁷ ἡ εὐστοχία.

δ. ΠΕΡΒΑΤΟΝ.

Ὑπερβατόν ἐστι λέξις ὑπερβαίνουσα ἐκ τοῦ προηγου-
¹⁵ μένου εἰς αὐτὸ τὸ ἐπόμενον· οἷον ὡς ὅταν τις ἀντὶ τοῦ
εἰπεῖν ἐπικαλοῦμαι τὸν κύριον, εἶποι ἐπὶ τὸν κύριον κα-
λοῦμαι.

ε. ΑΝΑΣΤΡΟΦΗ. ¹⁸

Ἀναστροφή ἐστι λέξις ἀναστρέφουσα ἐκ τοῦ ὑπο-
²⁰ κείμενου εἰς τὸ προκείμενον, μηδενὸς μέρους λόγου με-
ταξὺ πίπτοντος. οἷον ὅταν τις ¹⁹ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἕως ἡ-
μῶν ἐλθεῖν εἶπη ἡμῶν ἕως ἐλθεῖν.

12 Vat. εἶποι. Impr. εἶπη. 13 Adde lexicis vocem τα-
χυπαθῆς. Eadem occurrit apud Jo. Sicel. p. 404. 16. ad Herm. Id.
II. cap. περὶ δριμύτητος καὶ ὀξύτητος. α. δριμὺν δὲ λέγεται καὶ ὄξος
καὶ οἶνηπι, καὶ ταχυπαθῆς χυμὸς καὶ ἐπὶ τῶν νοσημάτων. 14
Vat. σίδηρον. 15 Vat. νήσισιν. impr. νήσισιν. Od. ο, 298.
16 Idem fragmentum vide apud Tryphonem p. 738. 17 ἥγουν
Vat. om. 18 Abest titulus a Vat. 19 ὅταν τις posui de
meo, Vat. et impr. om. — Mox Vat. εἶποι. Impr. εἶπη.

ζ. ΣΤΝΕΚΛΟΧΗ.

Συνεκδοχή ἐστὶ λέξις δι' ἑτέρου καὶ ἑτερον συνεκδη-
λοῦσα νόημα· ὡς ὅταν εἰρήνης οὔσης ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν οὐκ
ἐστὶ πόλεμος, εἶπῃ, ¹⁰ „οὐκ ἐνὶ ὄπλα νῦν“, ἢ „ἀργούσιν
ὄπλα νῦν“· ἢ συνεκδοχή ἐστὶ λέξις ἢ φράσις ²¹ οὐ κατὰ 5
τὸ πλήρες ἐκφερομένη, προσδεομένη δὲ τινος ἕξωθεν δια-
νοίας· ἔχει δὲ διαφορὰς τέσσαρας, ἢ γὰρ ἀπὸ ὅλου δη-
λοῖ τὸ μέρος, οἷον βόας ²² αὔας ἀντὶ τοῦ ἀσπίδας τὰς
ἐκ βοείων βурсῶν· μέρος δὲ τοῦ ὅλου βύρσα· καὶ χάλ-
κεον ἔγχος· ²³ μέρος γὰρ τοῦ ὅλου ἔγχους ὁ χαλκός· ἢ ¹⁰
ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν, οἷον θεὰ λευκώλενος ²⁴ Ἥρη· αἰ-
νιττεται γὰρ ἀπὸ μέρους τῶν χειρῶν τὴν ὅλην λευκὴν
εἶναι, καὶ ἀργυρόπεζα ²⁵ Θέτις. ἢ ἀπὸ τῆς ὕλης τὸ
ἀποτελεσμα, οἷον·

Χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε ²⁶ περὶ χροῦ· 15
ἀντὶ τοῦ χρυσῆν πανοπλίαν· ἢ ἀπὸ τοῦ συμβόλου τὸ κύ-
ριον, οἷον·

Σκῆπτρον ²⁷ μὲν τοι δῶκε τιμηθῆναι περὶ πάντων.
ἀντὶ τοῦ βασιλείαν, ἧς τὸ σκῆπτρον σύμβολον.

η. ΣΤΑΛΗΨΙΣ.

20

Σύλληψις ἐστὶ φράσις ἀφ' ἐνός τινος κυρίου κατὰ
δύο ἢ καὶ πλείονων λαμβανομένη· ἢ φράσις τὸ ἄλλω
πραχθὲν ἐφ' ἑτερον ἔλκουσα· οἷον

Βορέης ¹ καὶ Ζέφυρος, τῷ τε Θρήκηθεν ἄητον·
μόνος γὰρ ὁ Βορρᾶς ² ἀπὸ Θράκης πνεῖ. συλληπτικῶς ²⁵
δὲ λέγει καὶ τὸν Ζέφυρον ἐκεῖθεν πνεῖν, καὶ πάλιν· ³

20 Vat. Impr. εἶποι. 21 ἢ φράσις impr. om. contra Vat.
om. οὐ. 22 Il. μ, 137. 23 Il. γ, 317. 24 Il. α, 55.
25 Il. α, 538. 26 Vat. ἐνδυνε περὶ χρωτῇ. corr. impr. Il. θ,
43. 27 Il. ι, 38.

1 Vat. βορέης κ. ζ. τότε θράκηθεν. impr. βορρῆς καὶ ζ. τότε
Θρηκ. Il. ι, 5. 2 Vat. βορεῖς. 3 καὶ πάλιν impr. om. Il. τ, 47.

Τὼ δὲ δύο σκάζοντε βάτην ἄραιος θεράποντε· ⁴

Τυδείδης τε μενεπτόλεμος καὶ δῖος Ὀδυσσεύς·

καὶ γὰρ Διομήδης μόνος ἔσκαζε τρωθεὶς τὸν ταρσὸν ταῦ
ποδός, Ὀδυσσεύς δὲ τὴν πλευρὰν ἐβέβλητο. συλληπτικῶς
⁵ δὲ λέγει καὶ ταῦτον σκάζειν.

9. ΟΝΟΜΑΤΟΠΟΙΙΑ.

Ὀνοματοποιῖα ἐστὶ λέξις κατὰ μίμησιν⁵ καὶ ὁμοιό-
τητα τινὰ τοῦ σημανομένου γεγονυῖα· ὡς ὅταν τις τοὺς
ἀσήμευς κτύπους φωνάς ὀνομάξῃ, αἱ εἰσι πυρός, ξύλου, ⁶
¹⁰ λίθου καὶ τῶν ὁμοίων· καὶ ὡς ἡ Θεία λέγει γραφή·
„φωνὴν ἔδωκαν αἱ νεφέλαι,“ ⁷ δηλοῦσα τὴν βροντὴν,
φωνὴν ταύτην ὀνομάζουσα διὰ τὴν ὑπὲρ ἡμᾶς ⁸ περιη-
γνῆν. φωνὴ δὲ ⁹ κυρίως ἡ ἐκ νοῦ προερχομένη λέγεται,
ἐπεὶ καὶ φῶς νοῦ ἐτυμολογεῖται ¹⁰ ἡ φωνή. ἡ ὀνοματο-
¹⁵ ποιῖα ἐστὶ λέξις ἢ μέρος λόγου πεποιημένον κατὰ μίμη-
σιν τῶν αποτελουμένων ἤχων ἢ φωνῆς· ἤχων μὲν, οἷον
Αὐλῶπις τρυφάλεια χαμαὶ βόμβησε ¹¹ πεσεῦσα.
καὶ πάλιν·

Ὡς τοῦ σίξ¹² ὀφθαλμός ¹² ἐλαϊνέω περὶ μοχλῶ.

²⁰ φωνῆς δὲ ταῦτα·

Αἱ δ' ὀλολυγῇ ¹³ πῦσαι Ἀθήνη χεῖρας ἀνίσχον·
καὶ πάλιν·

Μυκηθμοῦ ¹⁴ δ' ἤκουσα βοῶν αὐλιζομένων.

Ι. ΠΕΠΟΙΗΜΕΝΟΝ.

²⁵ Πεποιημένον ἐστὶ λέξις λεγομένη κατὰ τινὰ τοῦ ἐξ

⁴ impr. θεράποντες. ⁵ Med. 58. 2. μίμησιν τινὰ καὶ ὁμοιότη. — v. 8.
idem τοῦ ἀσίου κτύπου [τύπους Vat. Impr.] φ. ὀνομάξει, omissis sqq.
αἱ — ὁμοίων. ⁶ Impr. λίθου, ξύλου. ⁷ Ps. 76, 16. Med. νεφέλαι·
τὴν βροντὴν διὰ τὸ περιέχειν ἡμᾶς φωνὴν ὀνομάζουσα· φωνὴ γὰρ
κυρ. ⁸ Impr. περὶ ἡμῶν περιοχὴν. ⁹ Impr. γάρ. ¹⁰ Impr.
ἡ φωνὴ ἐτυμολ. ¹¹ Vat. βόμβυσα. Il. v, 530. ¹² Vat. ὀφθαλ-
μός ἐλαϊνέω. impr. ὀφθαλμούς λαϊνέω. Od. ι, 394. ¹³ Impr.
ὀλολυγμῶν. Il. ζ, 301. ¹⁴ Od. μ, 265.

οὗ λέγεται ὁμοιότητα, οἷον ὥς ὅταν τὸν μετὰ θυμοῦ
ἡμῶς ὑποβλεψάμενον εἴποιμεν· „ὥς λέων ὑπεβλέψατο
ἡμᾶς ὁ δεῖνα.“

ια. ΑΝΤΟΝΟΜΑΣΙΑ.¹⁵

Ἀντονομασία ἐστὶ λέξις δι' ἐπιθέτων ἢ συσσήμων αὐ- 5
τὸ τὸ κύριον ὄνομα δηλοῦσα. ὥς ὅταν δύο ἢ καὶ πλείο-
νες ἡμῖν ἐγνωσμένων ἀνθρώπων καὶ αὐτὸ κύριον ὄνομα
ἐχόντων, θελήσωμεν ἐξ αὐτῶν ἐνὸς τὴν μνήμην ποιήσα-
σθαι πρὸς ἀλλήλους,¹⁶ καὶ μὴ εἰπωμεν¹⁷ τὸ κύριον
ὄνομα διὰ τὴν ὁμωνυμίαν, ἀλλ' ἐκ τῶν συμβεβηκότων¹⁰
αὐτὸν ὀνομάσωμεν, τὸν χαλκέα τυχὸν λέγοντες ἢ τὸν
τέκτονα. εἰ δὲ καὶ σωματικά ἔχει πάθη, τὸν χολὸν, εἰ
τύχοι, ἢ τὸν φαλακρὸν λέγοντες.

ιβ. ΜΕΤΩΝΥΜΙΑ.

Μετωνυμία ἐστίν, ὅταν ἐκ τῶν περιεχόντων τὰ περι- 15
εχόμενα μετονομάσωμεν¹⁸ κατὰ τὴν θείαν γραφὴν, ἣ
φησι·¹⁹ „παιδεύθητε πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν.“
ἀντὶ τοῦ²⁰ ἐν τῇ γῇ· ἢ ἐκ τῶν οἰκούντων τὰ οἰκούμενα,
ὥς ὅταν τὴν ἀσελγείαν Σοδομιτικὴν ἐργασίαν εἴποιμεν·
καὶ γὰρ ἐκ τῶν οἰκούντων τηνικαῦτα ἀσελγῶν τὰ Σόδο- 20
μα τὸν σχετλιασμὸν ἐπιφέρεται·²¹ ἢ μετωνυμία ἐστὶ λέ-
ξις διὰ τῆς ὁμωνυμίας τὸ συνώνυμον δηλοῦσα· οἷον

Σπλάγχνα²² γὰρ ἐμπείραντες ὑπέιρεχον Ἡφαίστοιο·

Ἡφαιστος μὲν γὰρ παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν ὁ δαίμων καὶ τὸ

15 Impr. ἀντονομασία ἐστίν, ὅταν δι' ἐπιθέτων ἢ συσσήμων,
αὐτὸ τὸ κύριον ὄνομα ἐχόντων. 16 πρὸς ἀλλήλους impr. om.
Vat. sq. καὶ om. 17 Impr. εἴποιμεν. 18 Impr. Med. 58. 1.
μετονομάσωμεν. Vat. ὀνομάσ. 19 Ps. 2, 10. 20 Impr. ἀντὶ
τοῦ τού. Vat. ἀντὶ τού. Med. ἀντὶ τοῦ. 21 in ἐπιφέρεται impr.
finiunt. Quae adjuncta legis huic tropo, Vaticano propria sunt.
22 Il. β, 426.

πῦρ, ἅπερ καθὸ ἀμυδράν τινα διαφορὰν ἔχειν δοκοῦσιν, ὁμάνυμά ἐστιν, ἀυλότερον γὰρ καὶ θεϊότερον τὸν δαίμονα λέγουσιν· καθὸ δὲ οὐδέν τι ἄλλο ἐστὶ κυρίως ὁ μυθικός οὗτος Ἡφαιστος ἢ τὸ πῦρ, συνώνυμα λέγεται·
5 τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ·

Ἐνθάδ' ²³ ἔπειτ' ἀφίη μένος ὄβριμος Ἄρης.

ἀντὶ τοῦ ὁ σίδηρος· καὶ ὅταν λέγηται· ²⁴ ὁ αἶνος Διόνυσος, ὡς τό·

Οἶνός μ' ἔπεισε, δαιμόνων ὑπέρτατος.

10

ιγ'. ΑΝΤΙΦΡΑΣΙΣ.

Ἀντίφρασις ἐστὶ λέξις δι' ἐναντίων τὸ ἐναντίον σημαίνουσα, ὡς ὅταν τις τὸν τυφλὸν πολυβλέποντα ¹ εἴποι, ἢ τὸ ὄξος γλυκάδιον, ἢ ² τὸ λευκός ἐστιν ὡς Αἰθίοψ.

ιδ'. ΠΕΡΙΦΡΑΣΙΣ.

15 Περιφρασίς ἐστι περισσὴ ³ φράσις διὰ πλειόνων λέξεων ἔν τι σημαίνουσα, ὡς ὅταν ⁴ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν μὰ τὸν θεόν, εἶπῃ ⁵ τις· μὰ τὴν φοβερὰν ἡμέραν τοῦ θεοῦ. οὐδὲ γὰρ πλέον τι ἐσήμαινε διὰ τῶν πολλῶν τούτων λέξεων εἰ μὴ τὸν θεόν· διαφέρει δὲ φράσις, περιφρασίς,
20 μετὰφρασις, ἔκφρασις, ἀντίφρασις καὶ σύμφρασις. φράσις μὲν γὰρ ἢ ἀπλῶς λέξις λέγεται· περιφρασίς δὲ ἢ περισσὴ φράσις· ὡς τό· ⁶ „κάλεσόν μοι τὴν βίην τοῦ Ἡρακλέους“, ἀντὶ τοῦ τὸν Ἡρακλῆν· μετὰφρασις δὲ ἢ ἐναλλαγή τῶν λέξεων κατὰ τὸ ⁷ ποσὸν ἢ πλειόνων ἢ ἐλατ-
τόνων

23 Il. γ, 444. 24 Vat. λέγεται.

1 Impr. εἴποι πολὺ βλέποντα. 2 Impr. καὶ λευκός ἐστιν ὡς ἢ ἔλαια, καὶ ἴδε ἀργυροῦς Αἰθίοψ. 3 Impr. περιττή. 4 Vat. ὅταν om. Impr. ὡς ὅταν ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν Ἡρακλῆς, βία Ἡρακλέους, εἴποι τις. διαφέρει δὲ φράσις, περιφρασίς καὶ σύμφρασις. 5 Vat. impr. εἴποι. 6 Impr. ὡς τό, ὃ φθίγμ' Ἀθάνας· ἀντὶ τοῦ ὃ Ἀθηνᾶ. 7 τὸ impr. om.

τόνων μετὰ ῥητορικοῦ κάλλους γινομένη, ὥς ὁ Μεταφραστὴς ἡμῖν δείκνυσιν ἐν ταῖς ⁸ μεταφράσεσι· παράφρασις δὲ ⁹ ἡ ἐναλλαγὴ τῶν λέξεων κατὰ τὸ ποσὸν τῶν αὐτῶν, ¹⁰ ὥς τό·

Μῆνιν ἄειδε θεά,

5

παραφράζων εἶπε, ¹¹ τὴν ὀργὴν εἰπὲ ὦ Μοῦσα. ἔκφρασις δὲ ἡ λεπτομερὴς διήγησις, ἡ ἐνεργῶς καὶ σχεδὸν εἰς ὅψιν φέρουσα ἡμῖν τὸ διηγούμενον, ὅπως ἔχει θέσεως καὶ κάλλους. ὥς ἡ ἔκφρασις τοῦ ἱεροῦ Ἀλεξανδρείας ¹² ἢ πόλεων ἐτέρων ¹³ τινῶν. ἀντίφρασις δὲ ἡ δι' ἐναντίων ¹⁰ λέξεων τὸ ἐναντίον σημαίνουσα, ὥς ἀργυροῦς Αἰθίοψ. σύμφρασις δὲ ἡ συνακολούθησις τοῦ λόγου ἢ λέξεων σύνθεσις, ὥς νωβελήσιμος ὑπέρτατος.

ἢ. ΕΛΛΕΙΨΙΣ.

Ἐλλειψίς ἐστι ¹⁴ λόγος ὁ μὴ κατὰ τὸ πλήρες ἔκφε- ¹⁵ ρόμενος, παρέχων δὲ ἡμῖν νοεῖν τὸ ἐπόμενον, ὥς ὅταν τις πενθῶν καὶ ὀδυρόμενος εἴπῃ· ¹⁵ „τὸ στήθος μου ἔτυπτον ἀμφοτέραις“ δηλονότι χερσίν, ἢ ὥς παρὰ τῷ ποιητῇ. „κόπτων ἀμφοτέραις,“ τουτέστι χερσίν. ¹⁶

ἢ. ΠΛΕΟΝΑΣΜΟΣ.

20

Πλεονασμός ἐστιν, ὅταν πλεονάζῃ ¹⁷ λέξις μηδὲν τι

8 Impr. ἐν τοῖς τῶν μαρτύρων καὶ ἁγίων αὐτοῦ μεταφράσεσι. τούτων γὰρ οἱ βίοι καὶ τὰ μαρτύρια πρὸς τὸ ἰδικώτερον ἐξ ἀρχῆς συγγραφέντα, παρ' ὧν δῆτα καὶ σφνεγράφησαν, ὑπ' αὐτοῦ πρὸς τὸ ἐντεχόν τε καὶ πᾶν ὥραϊον μετεφράσθησαν. 9 Impr. παράφρασις, ἡ δέ. 10 Impr. addunt: διαμενουσῶν δι' ἐτέρων λέξεων σφαεσιτέρων. 11 παραφράζων εἶπε Vat. om., recepi ex impr. 12 Impr. Ἀλεξάνδρου. addito asterisco. 13 Vat. ἐτέρων om. Impr. τινῶν om. Quae sequuntur usque ad ὑπέρτατος, impr. om. 14 Impr. ἐστίν, ὅταν ὁ λόγος μὴ κατὰ τὸ πλήρες ἐκφέρεται. 15 Vat. Impr. εἶποι. 16 Impr. χερσί. Od. σ, 28. 17 Impr. πλεονάζῃ. Vat. πλεονάζει.

Rhetor. VIII.

52

- πλέον σημαίνουσα, εἰ μὴ τὸ ¹⁸ αὐτὸ, ὡς ἔχει τὸ, ἀντίος ἐναντίος, καὶ ἐναντι κατ'ἐναντι. ¹⁹

ιζ'. ΕΠΑΝΑΛΗΨΙΣ.

Ἐπανάληψις ἐστὶ λέξις δις παραλαμβανομένη ἐπιτά-
 5 σεως εἴτουν αὐξήσεως χάριν· ὡς ὅταν τις τοῦ ἐγνωσμέ-
 νου πράγματος τὴν εἰδήσιν ἡμῖν διαβεβαιούμενος εἴ-
 πη· ²⁰ „οἶδα τὸ πρᾶγμα, οἶδα.“ δις τὸ οἶδα λέγων· ἢ
 εἶπη· κακὸν τὸ ἀμαρτάνειν, κακόν.

ιη'. ΕΞΟΧΗ.

- 10 Ἐξοχή ἐστὶν ἡ μετὰ τὴν κοινήν σημασίαν ἰδικῶς καθ'
 ὑπεροχὴν τῷ ὀφείλοντι προσνεμομένη· ὡς τὸ ἐν τῷ εὐ-
 αγγελίῳ ῥηθὲν ²¹ ὑπὸ τοῦ Κυρίου· „εἶπατε τοῖς μαθη-
 ταῖς μου καὶ τῷ Πέτρῳ.“ κατ' ἐξοχὴν γὰρ τὸ ὄνομα τοῦ
 Πέτρου ἐνταυῦθα εἰληπται, ἐπεὶ καὶ διὰ τοῦ, ²² „εἶπατε
 15 τοῖς μαθηταῖς μου,“ συμπεριελήφθη· εἰς γὰρ τῶν μα-
 θητῶν καὶ αὐτός.

ιθ'. ΤΠΕΡΒΟΛΗ.

- ὑπερβολή ἐστὶ φράσις ὑπερβαίνουσα τὴν ἀλήθειαν
 αὐξήσεως χάριν· ὡς ὅταν τις τὸν γοργῶς τρέχοντα εἴ-
 20 πη, ²³ ὅτι τρέχει, ὡς ὁ ἄνεμος· ²⁴ ἢ ὑπερβολή ἐστὶν λό-
 γος ὑπεραίρων τὴν ἀλήθειαν ἐμφάσεως ἢ ὁμοιώσεως ἔνθα
 κα· ἐμφάσεως, οἶον·

Ἄκρον ²⁵ ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θείον οὐδὲ κατέκλων·

18 τὸ impr. om. 19 Impr. addunt: ὅπερ καὶ ἐκ παραλλή-
 λου τὸ αὐτὸ φασιν. 20 Impr. εἶπη. Vat. εἶποι h. l. et v. sq.

21 Impr. ὑπὸ τοῦ κυρίου ῥηθέν. — Ev. Marc. 16, 7. 22 Impr.
 τό. 23 Impr. εἶπη. Vat. εἶποι. 24 Impr. addunt: ἢ τὸν λευκόν, ὅτι

λευκός ἐστιν ὡς ἡ χιών. contra sq. καὶ λευκότεροι χιόνος abest ab
 impr. 25 Il. v, 227. Vat. et impr. ἐπ' ἄκρων ἁ. καρπῶν.

correxi ex Homero.

καὶ φαινότεροι ²⁶ πυρὸς αὐγῆς, καὶ λευκότεροι χιόνος· ²⁷ ἐμφαίνουσι γὰρ τὸ λίαν ²⁸ ἐν τῷ τρέχειν μετέωρον· καὶ τὸ ²⁹ πᾶν φωτεινόν, καὶ τὸ λίαν λευκόν· ὁμοιώσεως δέ, ὡς τό· θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι· ³⁰ καὶ ἀδαμάντινος ἦν τὸ σῶμα, φοῖνιξ τὴν εὐθύτητα τοῦ σώματος καὶ εἶ ⁵ τι ὁμοιον.

*. ΑἶΝΙΓΜΑ.

Αἶνιγμα ἐστὶ λόγος σκοτεινὸν καὶ κεκαλυμμένον ¹ ἔχων ἐν ἑαυτῷ τὸ νοοίμενον, ὡς τὸ προβληθὲν ζήτημα παρὰ τοῦ Σαμψὼν τοῖς ἄλλοφύλοις, ἐν ᾧ ² φησιν· ἐκ τοῦ ¹⁰ ἐσθίουτος ³ ἐξῆλθε βρωῶσις, σημάναντος τὸν λέοντα ὄνπερ ἀνείλε, καὶ τὸ εὐρεθὲν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἀπὸ μελισσείου κηρίου· καὶ ὡς ἐκεῖνο τὸ λέγον· ζυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν, ἀντὶ τοῦ δίκαιον, ⁴ καὶ γαμψώνυχας μὴ τρέφειν, ἥγουν ἄρπαγας φεύγειν· μελάνουρον μὴ ἐσθίειν, ¹⁵ ἥτοι ψεῦδος μὴ προῖεσθαι· τοῦτο γὰρ ὕστερον ἀμαυροῦται· μαχαίρα τὸ πῦρ μὴ σκαλεύειν, ἀντὶ τοῦ, θυμολύμενον μὴ προσερεθίζειν· λέγεται δὲ καὶ αἶνιγμα καὶ ἀπὸ τοῦ ἐναντίου· οἷον ἄνθρωπος καὶ οὐκ ἄνθρωπος, ὡς ὁ

26 Il. σ, 689. 27 Il. κ, 7. et 437. 28 Impr. ἄγαν. 29 τὸ impr. om. h. l. et ante λίαν λευκόν. 30 Il. κ, 437. Vat. ὁμοῖος. Impr. ὁμοῖοι. Sequitur in impr. καὶ ὡς ὁ πεζός φησι λόγος, ἀδαμάντινον ἦν τὸ σῶμα· ἀνδριᾶς ἦν τὴν καρτερίαν, φοῖνιξ τὴν εὐθύτητα τοῦ σώματος, κίων τὸ μῆκος, ὑστὴρ δὲ τὴν αὐγὴν τοῦ κάλλους, ἃ τινα καὶ ἐπίτασιν τινες ὠνόμασαν. cfr. p. 721, 17.

ou

1 Vat. κεκαλυμμένον. impr. κεκρημμένον. 2 ἐν ᾧ φησιν impr. om. — Jud. XIV, 14. 3 Impr. μὴ ἐσθίουτος. Eadem post βρωῶσις addunt: καὶ ἐκ του πικροῦ γλυκὺ, σημαίνοντος τὸν λ. ὁ, ἀνείλε· καὶ μετὰ ταῦτα, ὁ εὗρεν ἐν τῷ κρανίῳ αὐτοῦ κηρίον ἀπὸ μελισσίου· καὶ ὡς ἐκεῖνο τὸ λέγον. 4 Vat. addit: καὶ μαχαίρα τὸ πῦρ μὴ σκ. ἃ. τ. θ. μὴ προσερεθίζειν. Alia omnia, quae sub hoc capite leguntur, ex impr. recepi.

εὐνοῦχος διὰ τὸ μὴ δύνασθαι γεννᾶν ὅμοιον αὐτῷ, καὶ
 τό· ὄρνις καὶ οὐκ ὄρνις ἢ νυκτερίς διὰ τὸ δερμόπτερον
 καὶ ὠδοντωμένον· καθημένη καὶ οὐ καθημένη· ὑπτία
 γὰρ ἦν· λίθος καὶ οὐ λίθος, ἢ κίσσηρις δηλονότι, δια-
 5 τὸ ἐπὶ τοῦ ὕδατος πλέειν· ἔβαλε κ' οὐκ ἔβαλε, διὰ τὸ
 βαλεῖν μὲν, ἀστοχῆσαι δέ· γίνεται δὲ καὶ κατὰ συμβεβη-
 κός, ὡς τό· εἰσὶ κασίγνητοι δύο, ὧν ἡ ἑτέρα τίκτει τὴν
 ἑτέραν· αὕτη δὲ ἡ τεκοῦσα ταύτην ὑπὸ τῆςδε τεκνοῦται·
 λένονται δὲ οὕτως ἡ ἡμέρα καὶ ἡ νύξ· διάφέρει δὲ τὸ αἵ-
 10 νιγμα τῆς ἀλληγορίας, ὅτι ἐκείνη προτροπῆς ἢ ἀποτρο-
 πῆς ἢ σεμνότητος ἐνεκεν ἢ εὐλαβείας λαμβάνεται, τοῦ-
 το δὲ χάριν ἀσαφείας μόνης, καὶ ὅτι ἐκείνη σαφεστέρα
 τούτου πολλῶ.

καὶ ΠΑΡΑΒΟΛΗ.

15 Παραβολή ἐστι φράσις δι' ὁμοίων καὶ γινωσκομένων
 ἐπ' ὅψιν ἄγουσα τὸ νοούμενον, ὡς ἔχει ἡ τοῦ Κυρίου περὶ
 τοῦ ἀσώτου παραβολή, ⁵ ἐν ᾗ δείκνυσιν τὴν τοῦ Θεοῦ
 φιλανθρωπίαν καὶ τὴν τοῦ ἑαυτοῦ πατρὸς ἀγαθότητα,
 καὶ πῶς προσίεται τοὺς μετανοοῦντας.

20

κβ'. ΑΝΤΑΠΟΔΟΣΙΣ. ⁶

Ἀνταπόδοσις ἐστὶν ἐπεκδιδασχὴ τῶν ἐν τῇ παραβολῇ
 ὑποκειμένων πραγματίων, ὡς ἵνα εἰπῶμεν, ὅτι λόγῳ ἐχρή-
 σατο ὁ πατήρ τοῦ ἀσώτου, τοιοῦτ'· καὶ ὁ Θεὸς προσαρ-
 μόζεται τοῖς ἀνθρώποις, καὶ δειξόμεν συγκρίνοντες τὰ
 25 πράγματα τῆς παραβολῆς, τὴν ὁμοίωσιν.

κγ'. ΠΡΟΣΩΠΟΠΟΙΑ.

Προσωποποιΐα ἐστὶν, ὡς ὅταν τις τοῖς ἀψύχοις
 πρόσωπα ἑσθ' ὅτε καὶ λόγους ἀρμοδίους προσάπτῃ· ⁷ ὡς
 τὸ, „οἱ οἰωνοὶ ⁸ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.“

⁵ Luc. 15, 11. sqq. ⁶ Vat. hunc tropum om. ⁷ Vat.
 προσάπτει. ⁸ Ps. XIX, 1. οἱ οὐρανοὶ διηγ. δοξ. Θεοῦ.

κδ'. ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Παράδειγμά ἐστι λόγος πρὸς ἕτερόν τι συγκριτικῆς δειξέως ἔμφρασιν ἔχων, ὡς τὸ Σολομῶντι ῥηθέν· ⁹ „μίμῃσαι τὸν μύρμηκα, ὃ ὀκνηρὲ, καὶ ζήλωσον τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ,“ τὸ πονικὸν αὐτοῦ ζηλοῦν ἡμᾶς παρακελευόμενος, 5 οὐ τὴν φύσιν.

κε'. ΕΙΡΩΝΕΙΑ. ¹⁰

Εἰρωνεία ἐστὶ λόγος ὑποχωριστικός δι' ἐναντίον τὸ ἐναντίον δηλῶν. τῆς δὲ εἰρωνείας εἵδη δ'· χλευασμός, ¹¹ μυκτηρισμός, σαρκασμός, ¹² ἀστεϊσμός· χλευασμός λόγος 10 μετὰ μειδιάματος ἐξερχόμενος· ὡς ὅταν τις τὸν ῥιψάσπινδα ¹³ γελῶν ἀνδρεῖον πολεμιστὴν εἴποι. μυκτηρισμὸς δὲ λόγος διασυρτικός μετὰ τῆς ¹⁴ τῶν ῥινῶν ἐπιμύξεως γινόμενος, ὡς ὅταν τὸν ἐπὶ κακῷ ἀλόντα ὀνειδίζοντες εἴπωμεν, πνεῦμα διὰ τῶν ῥινῶν ἐκφέροντες, „καλὸν ἔργον 15 ἐποίησας, ὦ ἑταῖρε, καὶ ἀναγκαῖον καὶ φρονίμου ἀνδρός.“ σαρκασμός δὲ λόγος τὴν ἀλήθειαν διὰ χρηστῶν ῥημάτων ἐκφέρων, ὡς ὅταν τὸν ἐν προλήψει τιμῆς περιπεσόντα κακοῖς καὶ διὰ τοῦτο ἀτιμαζόμενον ἐπεγγελῶντες ¹⁵ εἴπωμεν, „εἰς μεγάλην δόξαν καὶ τιμὴν ἤγαγες 20 σεαυτὸν, ὦ ἑταῖρε. ἀστεϊσμός δὲ λόγος ἀφ' ἑαυτοῦ διασυρτικός, ὡς ὅταν τῷ μηδὲν ἐπισταμένῳ εἴποιμεν. „σὺ εἰ ὦ, ἑταῖρε, τῶν λόγων τὸ ἄκλος.“

κς'. ΣΧΗΜΑ.

Σχῆμά ἐστιν ¹⁶ ἀπολογία ἔχων σολοικισμός, ὡς ἵνα 25

9 Prov. VI, 6. 10 Vat. εἰρωνία et v. 9. εἰρωνίας. 11 Vat. χαλασμός bis. 12 Impr. ἀστεῖσμός, καὶ χλευασμός μὲν ἐστὶ λόγος. 13 Impr. ῥίψασπιν ἀναγελῶν — εἴπη. 14 τῆς Impr. om. 15 Vat. ἐπεγγελῶντα εἴπομεν. impr. ἐπεγγελῶντες εἴπωμεν. 16 Impr. ἐστὶ σολοικισμός ἀπ. ἔχων.

εἵπωμεν· ἡ δὲ κύριος Ἰωάννης, ὃν ὁ θεὸς ἐλεήσει, ¹⁷ κα-
λὸς ἀνθρωπὸς ἐστίν·“

κζ. ΤΣΤΕΡΟΛΟΓΙΑ,

Ὑστερολογία ἐστὶ λόγος πρῶτος ὕστερος λεγόμενος
5 καὶ διὰ τοῦτο πρωθύστερος ὀνομαζόμενος. ὥς ὅταν εἴ-
ποιμεν· καλῶς ἐτελειώθη ὁ δεῖνα καὶ καλῶς ἐβίωσεν, ἀν-
τὶ τοῦ εἰπεῖν· καλῶς ἐβίωσε καὶ καλῶς ἐτελειώθη. πρῶτον
γὰρ βιοῖ τις καὶ ὕστερον τελειοῦται. ¹⁸

ΠΑΡΑΠΛΗΡΩΜΑ,

10 Παραπλήρωμά ἐστι λέξις ἐκ περισσοῦ λαμβανομένη
κόσμου χάριν ἢ μέτρου. κόσμου μὲν, οἷον· καὶ κέ ¹⁹
τις ᾧδ' ἐρέει· περισσεύει γὰρ τὸ κέ, οὗ καὶ χωρὶς σώζε-
ται τὸ μέτρον· μέτρου δέ, οἷον·

Ἀρχοὺς ²⁰ αὖ νῶν ἐρέω νῆάς τε προπάσας.

15 ἀναγκαῖα γὰρ ἐνταυθοῖ ἢ πρὸ πρόθεσις ἐγίνετο διὰ τὸ
μέτρον. καὶ αὐθις·

Πάνθρωπος ᾧ καὶ τὸ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ²¹ ἔδωκε.

τοῦ καὶ συνδέσμου καὶ ἐνταυθοῖ διὰ τὸ μέτρον ληφθέν-
τος· τούτων τῶν συνδέσμων καὶ ἐνταυθοῖ περισσῶν ὄν-
20 των, ὅμως διὰ τὸ σωθῆναι τὸ μέτρον ἐλήφθησαν.

17 Impr. ἐλεήσει. Vat. ἐλεήσει. 18 Terminantur hic codd.
secundae recensiois: Vatic. addit: παραπλήρωμα et χαριεν-
τισμόν. quibus ἐπεξήγ. ἄπο κοινοῦ, ἑτερογ. et ἑτεροπρόσ. ex impr.
subjeci, sed haec a scriba quodam, non a Choerobosco pro-
fecta esse apparet ex indice troporum, in fronte libelli posi-
to. Etiam scholium, quod e margine rhetoricae Jos. Rha-
cendytæ supra p. 720. adtulimus, notat: παραπλήρωμα οὐκ ἔχει
ὁ Χοιροβοσκός. 19 Il. δ, 176. 20 Il. β, 493. 21 Il. β,
827. Vat. αὐτὸς Ἀπόλλων.

ΧΑΡΙΕΝΤΙΣΜΟΣ.

Τί ἐστι χαριέντισμός; λόγος εὐτράπελος, ἐν ᾧ δια-
χεῖται ὁ τε λέγων καὶ ὁ ἀκούων.

ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ.

Ἐπεξηγήσις ἐστὶν ἀσαφούς λέξεως ἢ λόγου σαφη- 5
νισμός· λέξεως μὲν, ὡς τό· λάβετε ἀκινάκην, ὃ ἐστὶ
Περσικὸν ξίφος· λόγου δέ, ὡς τό· ὁ οἶκος βεβαίως οὐκ
οἰκειοῖται· λέγω δέ, ὡς οἱ μένοντες ἐν τούτῳ ταχέως
μετέρχονται.

ΑΠΟ ΚΟΙΝΟΥ.

10

Ἀπὸ κοινοῦ ἐστὶ λέξις ἅπαξ μὲν λεγομένη, καὶ ἔξω-
τεν λαμβανομένη· οἷον, ἀπελθὼν ἤτησε τοῦς ἄνδρας,
μάλιστα δὲ Χαρίδημον καὶ Ἰππαρχον· καὶ Ὀμηρος· ²²

ἐλίσσεται πάντα Ἀχαιοὺς,

Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα.

15

Ἀπὸ κοινοῦ γάρ, ἐπ' ἐκείνους μὲν, τὸ ἤτησεν, ἐπὶ τού-
του δὲ τὸ ἐλίσσεται.

ΕΤΕΡΟΓΕΝΕΣ.

Ἐτερογενές ἐστὶ μετάβασις ἀπὸ γένους εἰς γένος
πρὸς τὸ νοούμενον· οἷον τὰ περὶ θαλάσσης φοβερά εἰσιν 20
ἐρημίαι οὔσαι· καὶ ὁ θεολόγος· παρ' ἑαυτοῦ δὲ πνοῇ
ἐνθεις, ὃ δὴ νοερὰν ψυχὴν οἶδεν ὁ λόγος.

ΕΤΕΡΟΠΡΟΣΩΠΟΝ.

Ἐτεροπρόσωπὸν ἐστὶν, ὅταν ἕτερον πρόσωπον ὑπο- 25
βάλλωμεν λέγον, ἢ ἡμεῖς ἐμέλλομεν λέγειν, οἷον· πάντες

οἱ Αἰγύπτιοι βοῶσι τὴν ἀδικίαν ἡμῶν· ἢ ὅταν αὐτοὶ μὲν λέγωμεν, πρὸς ἕτερον δὲ ἀποτεινόμεθα καὶ οὐ πρὸς τὸν ἀδικήσαντα, οἷον· ἐγὼ δὲ εἰδώς τινα βλάπτοντα τὸν πέλας εἶπον πρὸς αὐτὸν, ὡς ἀδικεῖς τὸν πέλας.

Corrigenda.

T. I.

In praefatione p. VI. not. corrigendum, in bibliotheca Darmstadtina et Jenensi integra Rhetorum Aldinorum exemplaria existare.

T. III.

Praef. ad Hermog. p. V. l. 12. annotatum, l. annotatam.

p. 386. v. 4. a. i. T. PH. l. T. XII.

p. 616. v. 1. epitome, l. epitomes et dele comma.

T. VIII.

p. 464. 13. ΣΤΗΠΛΟΚΗΣ l. ΣΤΗΠΛΟΚΗΣ.

14. μικρὸν l. μικτόν.

p. 677. not. 47. l. προτάξαντα.

not. 50. post ἀποστρέψομεν dele αὐ et pone ad not. 51.
post σκαιότατε.

p. 757. 3. ab infr. simile l. simili.

p. 800. 7. a. i. dele in.

991 JAN 23

UNIVERSITY OF MICHIGAN

3 9015 06292 4439

